

138 E. 77.

1

$$X \mid \lambda = \sqrt{5/5}$$

ANTONII NICRI

EX ARCE HANNONI
TRACTATUS

DE EXCEPTIONIBVS REMORANTIBVS
faciendam, vel factam, sed non consumptam
Rei Iudicatæ executionem.

OPVS IN FORO VERSANTIBVS APPRIME NECESSARIUM,
Et iniqua sententia damnatis valde profuturum.

ADIUNCTO CAPITVM, ATQVE RERVM INDICE LOCUPLETE.

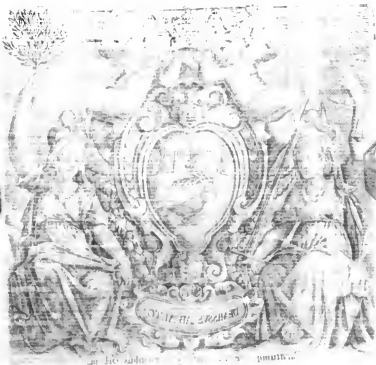

Pacatumq; reget patrijs virantibus orbem

ROMÆ, Typis Francisci Monetæ: M. DC. XLVII.
SUPERIORVM PERMISSV.

W. A. C. F. 1811

W. A. C. F. 1811

W. A. C. F. 1811

INNOCENTIO X. PONT. OPT. MAX.

INGENVIS CLARISQUE PARENTIBVS,
IN VRBE NATO

OPTIMIS DISCIPLINIS CVM PIETATE
IN INFANTIA EDVCATO.

EXEMPLO MAIORVM SVORVM IVRIS VTRIVSQUE
LAVREA IN ADOLESCENTIA
CORONATO.

LEGATI APOST. AD POTENTISSIMOS REGES
GALLIARVM, ET HISPANIARVM
ASSESSORI

DOMI FORISQUE PRÆCIPVIS MVNERIBVS SIBI DEMANDATIS
SINE ALICVIVS QVERELA

IMMORTALI CVM LAVDE GESTIS

OMNIVM VOTIS FREQVENTIBVS VATICINIIS,

MAXIMO SACRORVM ANTIQVITATIBVS

PACIS ANCILI

EXOPTATO DENVNTIATO ET RENOVATO,

ANTONIVS NIGER GAVDENS PRÆVISO EVENTV

OPVS DE EXCEPTIONIBVS TESTEM SVÆ VOLVNTATIS

IN EVM, APVD QVEM SALVS POPVLI

ET DIGNIS IVSTA PRÆMIA DARE

SVPREMA LEX SEMPER FVIT,

ET ERIT

VOVET, DICATQVE.

Imprimatur & videbitur Reuerendiss. P. Mag. Sac. Pal. Apost.

A. Sacratuſ Episc. Comachen. Viceſg.

Reuerendiss. Pater, & Domine mi Colendiss.

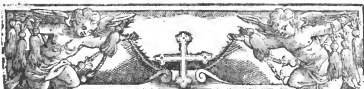
T*raſſatus hic de Exceptionibus remorantibus faciendam, & factam, ſed non conſumptam rei iudicatæ exequutionem, Authore D. Antonio Nigro I. C. Excellentiffimo, & Viro conſummata ſapientia in Romana Curia, quem cenſui ex imperio Reuerendiſſ. P. T. dignus eſſe, qui ad publicam vtilitatem prodeat in lucem, ſi ita Reuerendiſſ. P. T. videatur. Roma 25. Iulij 1644.*

Gaspar Burgiuſ I. V. D.

Imprimatur

Fr. Hyacinthuſ Serronuſ Mag. & Sociuſ Reuerendiſſ. P. Fr. Michaeliſ Mazarini Sac. Pal. Apoſt. Mag. Ord. Prædicat.

LECTORI CONSILIVM OPERIS aperiendo salutem precatur.

VT sumus natura facti faciles, ad disentiendum, improbandumque alienas cogitationes, itaut critico ingenio nihil sit gratius, quàm cum aliqua nota, aliorum scripta lacerare; sic facillè erit reperire, qui vt 2. de legib. dicebat eloquentiæ pater, in meum grasetur ingenium. Vitio dando, quod prius examinauerim solemnia, quibus iudicis imperio paretur exitus eorum, quæ creditor à contumace debitore, velo leuato, vel tribus conformibus consequitur, seorsum deinde tradiderim cautiones, quibus tetardetur facienda, vel facta, sed non consumpta executio eorum, quæ prætor tribus verbis designantibus totum ipsius imperium. Do. Dico. Addico. iustè, & validè decreuit pro infelici creditore, quasi docuerim longiores litium moras, & post illatum lethale vulnus, ægrotque ad iateritum redacto, cogitauerim de digestiuis, & repellentibus remedijs, quæ turgente morbo erant in ingressu ad infirmum adhibenda. Verùm considerato naturæ, & artis ordine, cessabit omnis accusatio, nam sicuti antequam feras iudicium, an quod natura genuit, vel ars confecit, sit mancum, vel perfectum, necesse sit illud oculis subijci, sic mihi cogitandū non erat de repellendo exitu latæ sententiæ, nisi postquam illa fuit prolata. Beneuolentibus enim non opus est medico, nec medicinis, sed infirmis, & de vita periclitantibus conquirenda sunt communia, & extrema remedia. Boni æquiq. consule, & accipe Lector, quæ tibi cū lacrymis tradūtur ex nūcio mihi hæc scribenti delato, quod Arx Hannoni parentum meorum sedes, quam Duces Mediolani in limitropho fundo, leuiter erecto, non ferenda expensa ædificarant, annis proximis maximo cū incolarum, & vicinorum labore fortius munita, funditus nūc diruatur, aperta hosti-

hostibus via sine sanguine, & cæde grafandi totum agrum Alexandri-
num, & auctis viribus, deinde reliqua, quæ illorum furori obstabant.
An id factum fuerit iuxta regulas incrementi, vel decrementi prouin-
ciarum, & regnorum, iudicet alius, & non ego, in causa propria.
Proh dolor, quantum refert in quæ incidas tempora, seu verius, quan-
tum differt, an indiginæ, vel alienigenæ subdaris imperio,

V

BARTOLOMAEI TORTOLETTI

AD AVCTOREM

Exastichon.

Hoc quoque deerat opus : manibus date lilia plenis ,
Causidici , vobis dat noua tela NIGER :
Ille NIGER , diuina suas cui tradidit artes
Astræa , & recti donat inire vias.
Quàm benè nunc senior chartis victurus in istis
Consulit insidys , ò Libitina , tuis ?

Distichon.

Scilicet hic rogas est quo Phœnix vera resurgat :
Corpus , opes fasces , omnia sorbet humus .

I N D E X

CAPITVM OPERIS. P R O E M I V M.

§. j.

SOLVTIONIS exceptione, quando retardetur executio sententiarum, ubi actum fuit iudicio executiuo. fol. 5.

§. ij.

Solutionis exceptione, quando retardetur executio sententiarum latae in iudicio ordinario. fol. 7.

§. iij.

Sententiarum executio retardatur exceptione solutionis ob tenta restitutione in integrum aduersus rem iudicatam, ex generali Clausula si qua mihi fol. 11.

§. iv.

Solutio ut sit legitima, quae sint consideranda. fol. 13.

§. v.

Idem repetitur. fol. 14.

§. vj.

Soluere pro alio quis legitime potest fol. 17.

§. vij.

Solutio ut sit legitima debet fieri ipsimet creditori. fol. 19.

§. viij.

Solutio an sit legitima, si fiat Correo credendi in solidum, vel Tutori, vel Adiecto, vel Iusso. fol. 23.

§. ix.

Solutio an sit legitima, si fiat creditori debitoris, veluti in quem directa sunt verba obligatio, & promissio. fol. 26.

§. x.

Solutio facta alteri, quam creditori de mandato Iudicis quando sit legitima, & liberet debitorem. 27.

§. xi.

Renuncians exceptioni Solutionis, an de illa, conuentus ad soluendum, excipere possit. fol. 30.

§. xij.

Solutione facta in alia re, quam in promissa, an retardetur executio sententiarum. fol. 34.

§. xij.

Effectus qui sequuntur ex legitima solutione. 36.

§. xiv.

Solutione fortis principalis cessat omne interesse aliis debitum. fol. 38.

§. xv.

Solutione recepta cum protestatione, seu reservatione consequendi interesse, an illud peti possit. fol. 41.

§. xvi.

Solutione fortis principalis an sit remissa debitori poena legalis, vel conuentionalis, vel iudicialis. fol. 35.

§. xvij.

Solutione coacta facta respectu debitoris, vel creditoris, an liberetur debitor. fol. 49.

§. xviii.

Solutione Canonis facta directo domino, an sit remissa caducitas. fol. 51.

§. xix.

Solutionem allegans, gravatur onere probandi. fol. 55.

§. xx.

Obligatus in solidum, si soluat partem, diuisi credito à creditore in viriles, liberatur ab obligatione solidi, fol. 58.

b

§. xxj.

- §. xxi. De Oblatione nisi fuerit exceptum ante conclusionem in causa, vel sententiam, excipi non potest, nisi fuerit appellatum. fol. 62.
 §. xxij. Soluere pro alio quando quis possit. fol. 64.
 §. xxij. Soluens pro alio, quando a debitore repetat soluta. fol. 67.
 §. xxiv. Soluens inuito debitore, quando repetat. fol. 68.

C A P V T I I.

Depositi factum precedente legitima obligatione aequiparatur solutioni. fol. 69.

- §. j. **D**epositum integrè factum operatur omnes effectus, quos operatur solutio. fol. 69.
 §. ij. Depositum fieri debet loco & tempore congruo, alias nihil operatur. fol. 71.
 §. iij. Oblatio ut sit Canonica, & suos operetur effectus, quæ requirantur. fol. 74.
 §. iv. Depositum fieri debet precedente legitima oblatione iudiciali, vel extra iudiciali. fol. 74.
 §. v. Oblationis faciendæ, & factæ, quæ sint causæ, & effectus inde sequentes. fol. 79.
 §. vj. Depositum, & obligatio in quibus differant. fol. 79.
 §. vij. Depositum debet esse purum, & sine aliqua qualitate. fol. 79.
 §. viij. Depositum fieri debet creditore citato ad recipiendum certâ die non feriata in honorem Dei. fol. 80.
 §. ix. Depositum fieri debet de re debita, & recepta in communi commercio, & non statim peritura. fol. 81.
 §. x. Depositum remanere debet penes depositarium. fol. 81.
 §. xi. Depositum fieri debet ab ipso met debitore, vel à Procuratore habente legitimum mandatum. fol. 81.
 §. xij. Depositum factum seruatis, seruandis, liberat debitorem. fol. 82.
 §. xij. Deponens in concursu creditorum præfertur ceteris. fol. 82.
 §. xiv. Deponens præfertur quibuscumque in distractione, seu consignatione deponit impro. vii. fol. 84.

C A P V T I I I.

Venditor, qui sequutus est fidem emptoris in pretio rei vendita, præfertur ceteris creditoribus emptoris, in pretio rei vendita. fol. 86.

- §. j. **H**ypotheca in re vendita ad fauorem emptoris, an sit valida. fol. 92.

C A P V T I V.

Patrum Reservationis Domini ad fauorem venditoris donec pretium soluat, an sit validum. fol. 96.

C A P V T V:

Patrum Reservationis Domini donec pretium soluat, præsupposito, quod sit validum, ut dictum est cap. antecedenti, referuntur effectus inde sequentes. fol. 99.

§. j. Pa-

- §. j. Pactum reservationis Domini donec pretium solvatur facit venditorem potius ceteris. fol. 99.
 §. ij. Fidem emptoris dicitur venditorem sequutum fuisse, re tradita illi non soluto pretio creditoribus. fol. 100.
 §. iij. Venditori non solvendum interesse vbi dedit Dilationem ad solvendum pretium. fol. 100.

CAP V V I.

Mutuum dans ad emendum praeferitur ceteris creditoribus in districtione rei emptae. fol. 101.

CAP V T V I I.

Mutui pauciam refectionis causa praeferitur ceteris creditoribus in re resecta. fol. 107.

CAP V T V I I I.

Propositae regulae melioramentorum exceptione retardati rei iudicatae executionem subduntur. §. §. quinquaginta sex, quibus melioramentorum materia examinatur.

- §. j. Melioramentorum exceptione non retardatur executio sententiae latae in emphyteotam, qui suo facto, & culpa cecidit ab emphyteusi. fol. 127.
 §. ij. Melioramentorum exceptione retardatur executio sententiae latae ad favorem Domini directi, si emphyteusis sit ad illum devoluta sine culpa, & facto emphyteutae. fol. 135.
 §. iij. Melioramenta vtilia, quae dicantur. fol. 143.
 §. iv. Melioramenta vtilia facta à bonae fidei possessore repetuntur, si fiant per approbationem. fol. 145.
 §. v. Melioramentorum, factorum à bonae fidei possessore per approbationem, exceptione retardatur executio sententiae. fol. 149.
 §. vj. Pauper qualiter reficiat melioramenta facta in re sua. fol. 149.
 §. vij. Melioramentorum factorum à malae fidei possessore exceptione non retardatur executio sententiae. fol. 150.
 §. viij. Melioramenta necessaria, quae sint. fol. 152.
 §. ix. Exceptione melioramentorum factorum ad rei consentientiam, à bonae fidei possessore, retardatur executio sententiae. fol. 153.
 §. x. Possessor malae fidei repetit melioramenta necessaria, & retinet rem melioratam donec fuerit satisfactus de illorum pretio. fol. 157.
 §. xj. Fideicommissio grauatus retinet bona alteri restituenda, donec fuerit de melioramentis satisfactus. fol. 161.
 §. xij. Emptor cum pacto de retrouendendo non cogitur retrouendere, nisi satisfactus fuerit de melioramentis factis in re, quae petitur retrouendi. fol. 165.
 §. xij. Sententia lata ad fauorem eius, qui legit iure congrui, non mittitur executio, nisi ille soluat melioramenta facta in re retrahenda. fol. 167.
 §. xiv. Conductor, vel colonus, non potest expelli à re conducta, vel quam coluit, nisi illi fuerint resecta melioramenta facta. fol. 168.
 §. xv. Inquilinus non potest expelli à domo conducta, nisi reficiantur illi melioramenta.

- amenta facta in domo quam habitat. fol. 171.
- §. xvj. Melioramenta facta fructuum causa repetuntur, nec executioni mittitur sententia lata nisi illis resectis. fol. 173.
- §. xvij. Fundo aperto sine culpa vassalli, reticienda sunt melioramenta in illo facta. fol. 176.
- §. xvij. Vusufructu extincto, proprietarius non ingreditur bona usufructui superposita, nisi solutis melioramentis factis ab usufructuario. fol. 183.
- §. xix. Maritus non restituit fundum dettalem, nisi sibi solutis melioramentis in illo factis. fol. 185.
- §. xx. Pignus non restituitur, nisi solutis melioramentis factis in re pignoratæ. fol. 190.
- §. xxj. Depositarius non restituit depositum, nisi sibi resectis expensis factis in re depositata. fol. 194.
- §. xxij. Commodatarius non restituit rem commodatam, nisi sibi restituitis expensis in illa factis. fol. 195.
- §. xxij. Socius repetit expensas factas in re communi. fol. 196.
- §. xxiv. Melioramenta facta à patre in bonis filij repetuntur, & interim retardatur executio sententiæ sequutio. fol. 197.
- §. xxv. Melioramenta facta in re legata repetuntur. fol. 198.
- §. xxvj. Melioramenta facta in bonis primogenituræ repetuntur, & retardant executionem sententiæ latæ ad fauorem facientis, donec fuerint soluta. fol. 199.
- §. xxvj. Melioramenta facta in bonis Ecclesiæ repetuntur à clerico, qui illa fecit. fol. 202.
- §. xxvij. Melioramenta repetuntur à possessore, tum bonæ, quam malæ fidei possessore. fol. 208.
- §. xxix. Melioramenta ubi sunt soluenda soluitur quod est minus. fol. 209.
- §. xxx. Melioramenta sunt æstimanda pretio temporis solutionis. fol. 214.
- §. xxxj. Executio sententiæ non retardatur exceptione melioramentorum nisi fuerint liquida. fol. 217.
- §. xxxij. Melioramenta qua actione petantur, ubi res meliorata fuit domino restituta, non resectis melioramentis. fol. 225.
- §. xxxij. Feudo aperto sine culpa vassalli, dominus habet electionem an velit soluere melioramenta facta à vassallo, vel pati illa abradi. fol. 232.
- §. xxxjv. Fructus fundi meliorati sunt meliorantis, donec illi soluantur melioramenta. fol. 236.
- §. xxxv. Melioramenta quando soluenda licet perierint. fol. 237.
- §. xxxvj. Melioramentorum retentio solum datur illa facienti. fol. 240.
- §. xxxvj. Successor singularis repetit, melioramenta, & retinet rem melioratam, & illis restitutis agere potest, ut sibi soluantur. fol. 245.
- §. xxxvij. Creditor causa melioramentorum præfertur ceteris in distractione rei melioratæ. fol. 246.
- §. xxxjx. Exceptio melioramentorum quodcumque opponi potest. fol. 246.
- §. xl. Executio sententiæ non retardatur exceptione melioramentorum si fuerint modica. fol. 247.
- §. xli. Executio sententiæ latæ in possessorio, vel petitorio retardatur exceptione melioramentorum. fol. 249.
- §. xliij. Executio sententiæ non retardatur exceptione melioramentorum, si illa sint facta post protestationem domini rei melioratæ, ne illa fierent. fol. 256.
- §. liij. Melioramenta voluptuaria non repetuntur. fol. 258.
- §. xliij. Melioramenta facta gratis in fundo alieno non repetantur. fol. 260.

- §. xlv. Melioramentorum exceptio cessat vbi semel contra melioramenta præ-
 tendentem fuit iudicatum. fol. 261.
 §. xlvj. Missio in possessionem in contumaciam rei sunt reficienda melioramen-
 ta. fol. 262.
 §. xlvij. Melioramenta facta lite pendente sunt reficienda. fol. 263.
 §. xlvij. Possessor bonæ fidei compensat fructus cum melioramentis. fol. 264.
 §. il. Possessor bonæ fidei repetit melioramenta, & retardatur executio senten-
 tiæ in eum latæ nisi illa reficiantur. fol. 271.
 §. l. Melioramentorum fructus sunt meliorantis, nec compensantur cum me-
 lioramentis. fol. 273.
 §. lj. possessor malæ fidei compensat melioramenta cum fructibus perceptis.
 fol. 277.
 §. lij. Possessor malæ fidei est obligatus compensare melioramenta cum fructi-
 bus, qui à meliorante percipi possunt. fol. 278.
 §. liij. Melioramenta qualiter æstimentur. fol. 283.
 §. liiv. Retentio rei melioratæ, vel ablatio melioramentorum, quando negetur,
 vel concedatur. fol. 283.
 §. lv. Frater qui rem communem meliorauit repetit expensas. fol. 284.
 §. lvj. Melioramenta facta in re prohibita alienari reperiuntur à meliorante, &
 illi conceditur rei melioratæ retentio. fol. 284.

C A P V T I X.

Adimplenti exceptio retardatur processus ad vltiora. fol. 285.

- §. j. Adimplenti exceptio cui competat. fol. 292.
 §. ij. Sententiæ executio retardatur exceptione adimplenti. fol. 294.
 §. liij. Adimplenti exceptio opponi potest contra impeditum adimplere.
 fol. 295.
 §. iv. Excipere qui potest de adimplimento, numquam est in mora, nisi post-
 quam fuit illi adimpletum. fol. 296.
 §. v. Adimplenti exceptio obstat agenti, licet non fuerit opposita. fol. 296.
 §. vj. Adimplementum etiam modicum obstat agenti, ne procedatur ad vltiora.
 fol. 298.
 §. vij. Adimplementum quale esse debeat. fol. 299.
 §. viij. Exceptio adimplenti obstat agenti, licet ille promiserit factum alie-
 num. fol. 300.
 §. ix. Adimplenti exceptio obstat promittenti quid faceret. fol. 302.
 §. x. Adimplenti exceptio obstat locatori agenti ad pensionis solutionem.
 fol. 304.
 §. xj. Contractus nominatus non rescinditur quamvis ab actore non fuerit
 adimpletum. fol. 306.
 §. xij. Contractus innominatus rescinditur ex non adimplimento. fol. 310.
 §. xij. Exceptio adimplenti impedit processum ad vltiora. fol. 310.
 §. xiv. Negans non fuisse adimpletum non grauatur onere probandi negatiuum.
 fol. 312.
 §. xv. Adimplenti exceptio cessat si per æquipolens sit adimpletum.
 fol. 313.
 §. xvj. Adimplenti exceptio cessat vbi actor agit ex separato capitulo.
 fol. 313.
 §. xvij. Adimplenti exceptionem quis renuntiare potest. fol. 314.

C A P V T X.

Exceptione rei non traditæ retardatur executio sententiæ fol. 316.

- §. j. **E**mpтор repellit venditorem petentem pretiū si excipiat rem venditam sibi minime fuisse traditam. fol. 319.
- §. ij. Sententia lata ad fauorem locatoris reuocatur, si excipiat rem locatam non fuisse traditam. fol. 321.
- §. iij. Exceptio rei non traditæ, an opponi in executione sententiæ. fol. 323.
- §. iv. Tradere obligatus an liberetur, si sic tradendo. fol. 324.
- §. v. Tradita res non dicitur, quæ probatur alteri hypothecata. fol. 325.
- §. vj. Exceptioni rei non traditæ, vt dicatur renunciatum, an sufficiat generalis renuntiatio omni legum auxilio. fol. 327.
- §. vij. Exceptioni rei non traditæ dicitur renunciatum, per actum illi contrarium. fol. 331.
- §. viij. Pretij non soluti exceptione retardatur sententiæ executio, latæ ad fauorem emptoris. fol. 332.

C A P V T X I.

Eiictionis exceptio declaratur. fol. 339.

- §. j. **E**uictione imminente non cogitur emptor soluere pretium conuentum. fol. 335.
- §. ij. Venditor licet sit diues non excusatur a satisfactione, si rei quam vendidit imminet euictio. fol. 340.
- §. iij. Executio sententiæ latæ ad fauorem venditoris retardatur, si probetur re venditam fuisse a vendente alicui hypothecatam. fol. 341.
- §. iij. Euictio si imminet, venditor debet satisfacere emptori. fol. 343.

C A P V T X I I.

Nullitatis exceptio examinatur. fol. 346.

- §. j. **E**xecutio sententiæ retardatur exceptione nullitatis notoriæ. fol. 353.
- §. ij. Executio sententiæ retardatur exceptione nullitatis incontinenti probatæ. fol. 357.
- §. iij. Executio sententiæ retardatur, si dicatur lata a iudice non habente iurisdictionem. fol. 360.
- §. iv. Executio sententiæ retardatur, vbi dicitur nulla ex defectu citationis. fol. 366.
- §. v. Sententiæ executio retardatur si fuit prolata, descendente eo, qui non habebat mandatum agendi, vel defendendi. fol. 377.
- §. vj. Executio sententiæ retardatur exceptione nullitatis, quæ oritur ex vitiis sententiæ. fol. 379.
- §. vij. Executio sententiæ quando retardetur exceptione nullitatis, opposita coram executore mixto, vel mero. fol. 381.
- §. viij. Executio quando retardetur opposita nullitate instrumenti vallati obligatione Camerali. fol. 487.
- §. ix. Executio sententiæ retardatur exceptione nullitatis, si sequatur præiudicium irreparabile. fol. 390.

- S. x. Excipere de nullitate sententiæ, quando quilibet possit. fol. 391.
S. xj. Executio sententiæ retardatur opposita nullitate, quia incerta. fol. 398.
S. xij. Executio sententiæ retardatur si euidenter, & notorie est iniusta. fol. 400.
S. xij. Sententia est nulla, si in illa probatur adesse errorem facti. fol. 410.
S. xiv. Sententia lata ex falsa causa est nulla, & non exequenda. fol. 412.
S. xv. Adagendum quæ sunt temporalia, perpetua sunt ad excipiendum.
S. xvi. De nullitate dicere licet, vbi non licet appellare. fol. 414.
S. xviij. Nullitatis exceptio non releuat contra tres conformes. fol. 415.
S. xviij. Executio sententiæ non retardatur intentata actione nullitatis principaliter. fol. 423.
S. xix. Exceptio nullitatis eget altiori indagine multis modis relatis hoc. S. fol. 427.
S. xx. Exceptio nullitatis non retardat executionem si fuerit calumniosa. fol. 429.
S. xxi. Executio sententiæ nullæ non retardatur, si à lege, vel statuto, vel principis rescripto ita caueatur. fol. 430.
S. xxij. De nullitate agi non potest, lapso termino ad agendum de illa. fol. 432.
S. xxij. De nullitate non potest agere, qui renuntiat facultati agendi de illa. fol. 434.
S. xxiv. Facta pendente excussione exceptionis nullitatis reuocantur, tamquam attentata, fol. 435.
S. xxv. Nullitas quando dicatur incidenter opposita. fol. 436.
S. xxvj. Nullitas incidenter opposita retardatur executio sententiæ. fol. 438.
S. xxvij. Nullitas proposita incidenter differt à proposita principaliter. fol. 440.
S. xxij. Nullitas, vt dicatur principaliter coposita, quæ requirantur. fol. 441.
S. xxix. Nullitas incidenter si opponatur, coram quo cognoscenda. fol. 444.

C A P V T X I I I.

Compensatione retardatur executio sententiæ, mota actione personali. fol. 447.

- S. j. **C**ompensatio quando retardet executionem sententiæ latæ pro fisco. fol. 453.
S. ij. Compensatio, quando admittatur, vbi excipiens soluere promissit cum inramento. fol. 455.
S. iij. Obligatio Cameralis cessat opposita compensationis exceptione. fol. 458.
S. iv. Refertur origo l. fin. C. de compens. firmata regula, quod compensatio sit expressa opponenda. fol. 460.
S. v. Compensationis exceptionem renuntians non prohibetur de illa excipere. fol. 464.
S. vi. Cessionarius quædo excipere possit, & nō possit, de cōpensatione fol. 467.
S. vij. Cessionarius non excipit de compensatione, si cedens tempore cessionis non potuisset excipere. fol. 468.
S. viij. Fideiussor an possit excipere de compensatione crediti eius, pro quo fideiussit. fol. 469.
S. ix. Executio sententiæ quando retardetur exceptione compensationis crediti, alteri, quam excipienti debiti. 470.
S. x. Compensationis opposita exceptione quando retardetur executio sententiæ latæ ad fauorem Ecclesiæ. fol. 471.
S. xj. Compensatio quantitatis liquidæ, quando admittatur, cum quantitate liquida. fol. 472.

S. xij.

- §. xij. Dēpositur repētenti quādo obſtet exceptio cōpēſationis. fol. 476.
 §. xij. Cōpēſatio quibus caſibus fiat ipſo iure. fol. 478.
 §. xiv. Cōpēſatio quantitatis non liquidæ, quādo admittatur contra quantitatē non liquidam. fol. 479.
 §. xv. Adminiſtrator quādo poſſit excipere de cōpēſatione, fol. 480.
 §. xvj. Socius quādo poſſit excipere de cōpēſatione ſi fuerit debitor ſocietatis. fol. 482.
 §. xvij. Cōpēſatio quādo obſtet in delictis. fol. 483.
 §. viij. Doli cōpēſatio quādo obſtet. fol. 485.
 §. xix. Cōpēſatio quantitatis ad ſpēciem non admittitur. fol. 485.
 §. xx. Poſſeſſor bonæ fidei non cōpēſat melioramenta, cū fructibus. fol. 486.

C A P V T X I V:

Executio ſententiæ retardatur oppoſita exceptione excommunicationis. fol. 486.

- §. j. **E**xcommunicationis exceptione oppoſita an ſuperſedendum in executione ſententiæ, fol. 492.
 §. ij. Ceſſonarius excommunicati repellitur, ſi petat exequi ſententiā latam ad ſauorem cedentis, & ſibi ceſſam. fol. 493.
 §. iij. Excommunicatus an poſſit excipere de cōpēſatione ad retardandam executionem ſententiæ argumentofa eſt quæſtio, fol. 497.
 §. iv. Excommunicatus quādo poſſit, & non poſſit eſſe in iudicio, fol. 502.

C A P V T X V:

Periurij exceptia quādo obſtet executioni ſententiæ, fol. 508.

- §. j. **E**xecutio retardatur exceptione periurij commiſſi in caſu de cuius executione tractatur. fol. 514.
 §. ij. Periurij exceptio retardat executionem ſententię ſi illud fuit commiſſum ante captum litem, fol. 516.
 §. iij. Abſoluere à iuramento quis poſſit. fol. 519.
 §. iv. Exceptione periurij repellitur actor à limine iudicij. fol. 525.
 §. v. Iuramentum eſt vinculum perſonale, & an liget hæredes iurantis. fol. 526.
 §. vj. Periurij exceptio eſt litis finitæ, fol. 528.
 §. viij. Iuramenti litis deciſiui materia reſertur, fol. 529.
 §. viij. Appellatio negatur à ſententiā lata in vim iuramenti litis deciſiui. fol. 530.
 §. ix. Periuriū commiſſum in iuramento litis deciſiui quādo puniatur, fol. 532.
 §. x. Iuramentum quādo remitti poſſit ab eo, ad cuius ſauorem fuit iuratum. fol. 533.

C A P V T X V I:

Cauiones aduertenda à diligenti cauſarum patrono, quibus poterit ſententiæ executionem diſſerre, ubi aliqua ex relatis exceptionibus, non inuatur. fol. 634.

Conſequentur exceptiones remiſſiue examinata. fol. 549.

TRACTATUS DE EXCEPTIONIBVS REMORANTIBVS FACIENDAM, vel factam, sed non consumptam rei iudicatæ exequutionem.

P R O O E M I V M.

S V M M A R I V M.

Pro sententia præsumitur. 1. ampl. 2. Sententia, quæ transiit in iudicatum pro veritate habetur. 3. ampl. 4. Indebiti conditio cessat ubi quid est solum virtute sententia. 4. Exequutio capta, an exceptione aliqua possit reuocari, vel retardari absque appellatione. 6. Excipiens dicitur fugitiuus. 7. Exceptio est triplex nempe dilatoria, peremptoria, & mixta. 8. dilatoria est opponenda ante litis contestationem, aliàs reus dicitur illam renuntiasse; ita ut nec in gradu appellationis possit opponi. 9. 10. 11. ampl. an etiam à minore, & alia persona priuilegiata. 12. Exceptio peremptoria in quem finem tendat. 13. quando opponenda. 14. in quo differat à dilatoria 15. an opposita in prima instantia possit opponi in secunda. 16. L. Peremptoria C. sentent. rescind. non potest declaratur. 17. Exceptio mixta quæ dicatur 18. exemplum eius exceptionis 19. de illa idem iudican-

dum quod de exceptione simplici, & quare. 20. potius sequitur naturam peremptoria, & quare. 21. Exceptio dilatoria, & peremptoria differt. 22. Exceptio omnis est species defensionis. 23. nemini est deneganda, & denegata licet appellare. 24. Defendere se quisque debet ubi fuit quare-latus, aliàs grauitur peccat. 25. Defensionem an quis possit renuntiare. 26. an tolli à Principe. 27. Exceptionum peremptoriarum effectus. 28. Exceptio omnis opponi potest ad retardandam exequutionem sententia, quæ non redarguitur illius iniustitia. 29. exempla harum exceptionum. 30. limita. si de illa fuit in processu cognitum. 32. Executor de qua exceptione recognoscere possit. 31.

LATA sententia, illaque per capturam pignorum ex primo decreto exequutioni demandata, cum etiam in dubio pro validitate, & iustitia vtriusque actus præsumatur. 1. 2. 3. *fol. 11. de hered.*

- red. vel action. vendit. Bald. cap. in presentia. de renunc. num. 3. Surd. conf. 61. num. 2. & conf. 390. Nec. num. 14. & seq. Crauet.*
- 2 extendens ad t sententiam arbitri *conf.*
- 3 252. *per n. 8. & res iudicata t pro veritate habeatur. l. res iudicata. ff. de reg. iur.*
- 4 *faciat de indebito debitum. l. cum putarem. ff. famil. hercif. Cyn. in l. 1. C. de cond. indeb. n. 1. in princip. tam afferens rationem, quia sententia inducit obligationē,*
- 5 *& est contractus, vel quasi, t nec datur repetitio eius, quod fuit solutum vilen- tentiæ irretractabilis, tantæque sit potē- tiæ, vt naturalia vincula sanguinis mutet, falsum reddat verum quoad effectū,*
- 6 *& tāquam altera natura t faciat de albo nigrum, & cum esse patrem, vel filiū, qui non est, pater vel filiū, vt ex Bald. voluit*
- 7 *Curt. lun. conf. 23. in fin. & conf. 177. n. 13 Crauet. conf. 79. num. 1. Rimi. lun. conf. 194. Arbitror nu. 1. & seq. l. si qui Roma. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. n. 2. Franc. Bec. conf. 70. num. 71. Nat. conf. 524. n. 4. Rol. à Val. conf. 82. nu. 12. vob. 1. Indubita-*
- 8 *tum videtur exceptione t aliqua sine appellatione reuocari, aut retardari pos- se executionem sententiæ iam ceptam, vel incipiendam, & inanis sit omnis meus labor, inquirere, an condemnatus diffini- tiua possit fugiendo, idest excipiendo,*
- 9 *cum t excipiens dicatur fugitiuus. §. 1. autb. de exhib. rels. l. 2. vers. neque actorem neque fugientem C. de iur. iur. propt. ca- lum. dand. Nepos de mont. Alban. in præ- fat. tract. de except. aliquo casu euitare exitum sententiæ in eum prolatae.*
- 10 Nam cum omnis t exceptio, vel sit di- latoria, vel peremptoria, vel mixta, cum ante ingressum litis, & illius contestatio nem, dilatoria t sunt opponendæ. l. excep- tionem. 19. C. de probat. l. penul. & final. C. de except. Bart. in l. si conuenerit. ff. de iurisdic. omn. iudic. nu. 3. Io. de Deo lib. 3. Cauillation. cap. 16. nu. 18. Angel in rub. Int. de except. n. 22. Conrad. de offic. prator. §. De exception. 2. & seq. & lite con-
- 11 testata t reus illas censetur renunciasse. l. ita demum. C. de procur l. si quidem. C. de except. cap. cum causam. de appellat. l. si in l. si arrogator ff. de adept. n. 59. adeo ut nec in gradu t appellationis, cōtra regulam. l. per hanc C. de tempor. appell. illorum

beneficio quis vti possit. l. ita demum C. de procur. vbi Bald. & Sal. l. si. d. l. arro- gator num. 59. Caldas in l. si curatorem. C. de restit. in integr. §. per quod in pristi- num nu. 42. qui præterea respondet obie- ctis t quamuis sit mulier, minor, miles, rusticus, & alias priuilegiatus iuxta opin. l. si in l. si conuenerit. ff. de iurisdic. omn. lud. n. 49. de cuius veritate agit Caldas d. l. si curatorem. §. vel aduersarij dolo. n. 11 & seq. & post illum. Trentacinq. Var. re- solut. lib. 2. cap. 1. n. 44. & seq. plurib. :

Si autem exceptio fuerit perempto- ria, cum illa sit ordinata in finem repe- lendi actorem t non autem, vt reus ali- quid ab illo consequatur, cap. 2. de ordin. cognit. Fulu. Pacian. de probat. lib. 1. c. 69. num. 20. & reus exceptione lite conte- stata t amplius vti nequeat. l. si quidem. C. de exception. Imol. l. imperatores. ff. de re iudic. num. 2. in princip. Duaren. de exception. pref. ript. cap. t. vers. Nam ex- ceptiones. qui licet deinde subdat conte- stationē minime esse necessariam. Ioan. tamende Deo lib. 3. Cauillation. c. 16. n. 17. Concludit, tanum elic cōsiliū, omnem reo conuento peremptoriam exceptio- nem obijcere ante litem contestatam,

12 in eoque differre t peremptorias ex- ceptiones à Dilatorijs, quod illæ in lite contestanda sint opponendæ, sed non probandæ, donec actor probauerit in- tentionē suam, Dilatoriæ verò sunt obij- ciendæ ante litis contestationem, & pro- bandæ. l. ita demum 13. C. de procur. J. Pom- ponius. 41. §. 3. ff. eodem. l. sed & si suscepit. §. 2. ff. de iudic. cap. inter monasterium. cap. suborta de re iudic. Specul. de except. §. 3. n. 1. & seq. Fel. cap. ad audientiam. 2. de rescrit. num. 14. latē etiam agens an qui

13 non t opposuit peremptorias sibi com- petentem in prima instantia, possit illam obijcere in gradu appellationis, non re- sectis expensis, Afinsius plura cumulans in prax. §. 14. cap. 4. num. 1. Nec obstat l. pe- remptorias t C. sent. rescindi non posse. quia in eo textu omiſſa dicitur excep- tio, vbi illius disputatio, & probatio differtur in tempus quo actor probauerit intentionem suam, non quod non fuerit in contestatione litis opposita, seu de illa protestatum, vt loquitur, Specul. sequen-

sequendo *Vbert. de Bobio de exceptione.*
§. 1. n. 8. circa fin.

- 18 Si verò fuerit mixta & quia dubita-
tur an sit peremptoria, vel dilatoria, ve-
19 luti si reus & conuentus ad soluendum,
dicat, & excipiat, quod sub conditione
potestativa, vel casuali, se obligauerit,
cum illius ad implementum se habeat
ad esse, & non esse. *Specul. de exceptione.*
§. 1. num. 8. de hoc & genere exceptionis,
vel idem iudicandum quod de excep-
tione simplici, quia mixta sequuntur
naturam simpliciū, ex quibus illa sunt
cōposita. *§. omnium. Inst. de action. l. Ti-
tia textores. ff. de legat. 1. vel potius &*
21 *absolutē sequuntur naturam, & regu-
las exceptionum peremptoriarum,*
quia fortius operantur, quā operen-
22 tur dilatoriæ, nam istæ & ad tempus ex-
cludunt actorem, illæ autem in perpetuum. *Specul. de except. §. 1. nu. 1. &*
seq. usque in fin. Inanis videtur futurus
labor inquirere de exceptione retar-
dante, vel impediēte factam, vel fa-
ciendam exequutionem.
- 23 Attamen, quia & omnis exceptio est
spetis defensionis à lege introducta,
nemini quantumvis cōtumaci, vel ne-
24 gligenti & deneganda. *l. de defens. C. de*
sur. fisci. l. cum inter. ff. de except. & si
denegetur, licet ad vtrumque effectum
appellare. Rota decis. 15. de procurat. in
non. Marfil. in l. omnis facinoris §. cogni-
turum ff. de quæst. nu. 55. addendo n. 57.
25 & seq. accusatum de crimine & aliquo,
si non se defendat, quoties potest se de-
26 fendere grauitè peccare, disputando &
præterea an quis possit renuntiare de-
27 fensionibus, sicuti & an illæ tolli & pos-
sint à Principe, late agit, *Vasquius illust.*
Controuers. lib. 1. cap. 18. & quia vt di-
stinguit Cast. in l. 1. C. de iuris. & fact.
ignorant. num. 5. Exceptio vel superue-
nit post rem iudicatam, vel tangit mo-
dum exequendæ sententiæ, vel obser-

uatam in ea proferenda solemniter atem,
28 & exceptionum & peremptoriarum,
non eadem est vis, cum aliæ perimant
obligationem naturalem tantum, aliæ
ciuilem tantum, aliæ, & ciuilem, & na-
turalem, aliæ non perimunt nec ciui-
lem, nec naturalem, vt distinguit *Spec.*
de except. §. 3. n. 38. & seq. & post Specul.
Aretin. in Rub. Inst. de except. n. 27. Ideo
post relata solemnia exequutionis fa-
ciendæ, agam de exceptionibus, quæ
probata, vel opposita tantum, exequu-
tionem faciendam remouantur, vel il-
lorum beneficio iam facta reuocatur.
præmissis aliquibus generalibus, quæ
dicendorum in specie, faciliorem præ-
bebunt intellectum.

Primò quod ad retardandam exequu-
29 tionem sententiæ prolatae opponi & po-
test omnis exceptio qua nō redargua-
tur sententia de iniustitia, seu per quam
sententia non impugnatur in meritis.
vt ex Cast. Salic. & Alex. in l. si duo §. si
quis. ff. de iure iur. concludit Bursat. cōf.
305. Tam patens num. 7. Rot. à Val. cons.
28. lib. 1. nu. 3. in fin. & n. 4. & seq. exē-
pla & plura referi. Tiraquel. de Retract.
Conuent. §. 7. nu. 14. circa med. Bero cons.
104. illud. lib. 1. num. 2. concludens exe-
31 *quutorem posse & cognoscere de excep-*
tione, quæ non impugnat sententiam
sed solum illius exequutionem, secus si
tangat merita causæ, & exempla refert,
Afinius in praxi §. 31. cap. 2. Limit. 14. n.
2. Cast. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. n.
5. in princ. vers. secunda.

Secundo quod omnis exceptio, quæ
admittitur ad retardandam exequutio-
32 nem sententiæ, amittit vim suam, seu
inutiliter illa obijcitur, si ante senten-
tiam fuit de illa plenè cognitum, *l. quod*
in diem §. 1. ff. de pet. hered. l. fin. C. de
fid. instrum. l. uscus conclus. 490. exequu-
tio n. 32.

CAPVT. I.

SVM MARIVM.

Solutio est præcedentis debiti extinctio. 1. est regina exceptionum. 2. per illam impeditur faciendâ, & reuocatur facta executio. & perimitur omnis obligatio. 2. & 3. est exceptio peremptoria, & de illa licet excipere etiam post sententiam. 4. an etiam ubi in processu fuit de illa exceptio. opponitur ubi executiuus, vel ordinarij fuit actum. 6. 7. vel beneficio restitutionis in integrum. 8.
Instrumentum multis modis dicitur habere paratam exequutionem. 6.

PRIMA itaque exceptio, qua condēnato ad dandum, præstandumue aliquid, uti licet, ut se à datione, vel præstatione liberet, vel tucatur, est 1. Solutio, quæ cum sit præcedentis debiti extinctio. §. 1. *In quibus mod. tollit. oblig.* Ideo illam mihi appellare libet Reginam exceptionum, quia illa est de re iam finita, vnicum præsidium, & singulare adiutorium aduersus actorem molestum. cum sine iure, & actione miserum reus, propterea illius virtute 1. retardatur faciendâ executio, & facta reuocatur, quia per illam non impugnatur sententia. *Anton. Fab. in suo Codice. lib. 7. Titul. 14. Diffinis. 6. nu. 3. & per illam 2. probatur perempta omnis obligatio. Specul. de exception. §. 3. nu. 40. Bero conf. 204. n. 7. lib. 1. & conf. 189. nu. 12. lib. 3.* 3. concludens solutionē 4. esse exceptionem peremptoriam, & de illa excipere licere etiam post sententiam. *Addentes ad Romam conf. 28. vers. nū patitur præsertim si de illa in processu non fuit exceptum, nam 5. si fuit exceptum retardatur petita restitutione in integrum, ut distinguit Caneer. var. resolut. tom. 2. De sit. & earum exequut. n. 308. & seq. licet Dec. Cagnol. in l. bona fides ff. de reg. iur. Rota Lauuens. decis. 104. ab illo citati, non faciunt hanc distinctionem sed solum quod ope exceptionis solutionis retardetur executio in strumē.*

ti habētis ex statuto paratam exequutionem, vt latē tradit *Afin. in prax. §. 31. cap. 2. limit. 15. Antonius Fab. d. Diffinit. 14. n. 4.*

Sed quia de solutione excipitur aduersus rem iudicatam, vel in casu, & causa qua executiuus actum fuit 1. vt puta ex instrumento publico habente paratam exequutionem, ex principis constitutione, vt in dominio Mediolani, vel ex statuto, vt in Vrbe, vel formula qua fuit conceptus, vt puta cum obligatione Camerali, vel cum Quarantigia *Theaur. decis. 26. n. 11. & seq. vel ratione loci ubi est stipulatum, ut apud acta, seu in iudicio. Bald. Cass. Alex. & alij relati ab Afflio decis. 387. si uno n. 1. Vinc. de Franc. decis. 118. n. 7. Carolus de Gras. alios referens, & testās ita seruari in Regno Neapolis. Tract. de except. prælud. 1. n. 2.*

Vel de legitima solutione excipitur aduersus exequutionem 1. sententiæ, quæ fuit lata in iudicio, quo præmissio libello, seu alia monitione vni libelli habente, seruatis dilationibus statutarijs, vel à stilo Curie concessis, vel à iure communi datis, fuit lata diffinitua, quæ non suspensa per appellationem transiit in iudicatum.

Vel denique excipitur de legitima solutione 2. ob tenta restitutione in integrum ex specialibus, vel generali iure, si qua mihi iusta causa. *1. mol. in l. Imperatore ff. de re iudic. n. 3. circa fin. vers. & facit generaliter,* concludens de solutione facta ante sententiam, non licere excipere, nisi beneficio restitutionis in integrum concessæ à Principe alio non recognoscente superiore. examinando singula.

§. I.

SVM MARIVM.

Solutionis exceptio opponi potest aduersus exequutionem faciendam ex sententia, seu decreto ex processu executiuo, & quare. 3. ampl. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

24. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. Limit.
23. 25. 26. 27. 28. 29. 31. 32.
De solutione excipiens tardè an audiatur nō
refectis expensis. 33.
Bona fides idem est quod equitas, & mens
consciæ recti. 2.
Incontinenti quando dicatur probatum. 8. 9.
Mandatum de soluendo quando habeat vim
solutionis. 22.
De solutione quando dicatur cognitum. 24.
De falsitate, quando dicatur cognitum. 25.
Solutio quando fieri possit anticipare. 30.
1. quando dicatur facta in fraudem 32.

Dicendum primò, si agatur de re-
tardanda executione facta, vel
facienda ex decreto iudicis proceden-
tis executiuè, quod audiendus sit reus.
1. si excipiat de solutione facta creditori
instanti pro executione. *Cass. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. nu. 5. in fin. vers. ex predictis. Rota Ianuën. decis. 104. So-
lutio n. 2. vbi ex Dec. in l. bona fides. n. 2. cui addo Gagnol. nu. 3. ff. de reg. iur. con-
cludit quod cū, bona fides, idest equi-
tas, & mens consciæ recti, non patiatur,
vt bis idem exigatur, & solutione extin-
cta fuerit omnis debitoris obligatio,
§. 1. *Infl. quib. modis tollitur oblig.* vt
quandocumque audiatur reus, excipien-
do de solutione, quia per illam non
redarguitur sententia de iniquitate, vt
inquit, *Cass. d. vers. ex predictis* quo ca-
su consultum est, condemnatio ordinario
remedio appellationis. l. 1. ff. de appellat.
sed paratur probatio delectus causæ,
quare non sit ad vltiora proceden-
dum. *l. si nulla ff. de condit. sine caus. vbi
Ias. n. 2. & Cass. n. 8. Cin. in l. pecunia ff. de condit. indebit. n. 3. in fin. l. si l. im-
peratores ff. de rei iudic. n. 5. vers. idem mul-
to magis.* & ita sæpè obtinui in Curia
Auditoris Cam. vbi excipiendo de so-
lutione ante factam, vel post factam
executionem, præfixo termino decē,
vel quindecim dierum sine præiudicio
executionis factæ, vel mandati rela-
xati de illam faciendo, examinatis tes-
tibus, vel productis apocis, vel instru-
mentis, vel partitis extractis ex libris
montis pietatis, vel mercatoris, proba-
ta solutione eius, quod petebatur, &*

decretum fuerat, vt solueretur absolui
curauimus de facto conuentum, ab
observatione iudicij, cum condemna-
tione expensarum actoris.

Ampl. præsertim, si excipiat de
solutione facta post decretum execu-
tionem, seu relaxationem mandati de
capiendis bonis, vel persona debitoris.
Cass. in l. 1. C. de iuris, & facti ignorant.

*n. 5. in prin. & circa fin. vers. ex pre-
dictis.* eam affertens rationem, quia de
solutione facta post laram sententiam,
tanquam de iure superuenienti licet ex-
cipere, nec ideo impugnatur sētētia de
iniquitate, sed vt ego addo de nō illius
virtutē, extincta per solutionem eius,
quo quis damnatus fuerat. §. 1. *Infl. quib.
mod. tollitur obligat. l. si in l. 2. ff. de
condit. sine caus. n. 2. l. 1. imol. in l. im-
peratores ff. de rei iudic. in fine Bald. in l.
1. C. de rei iudic. in prin.*

Ampl. præsertim vbi actor instat pro
executione per primariam actionem, non
autem in factum, vel officio iudicis,
*Cass. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. n. 5. in
fin. l. verbis,* addendo tantum esse acto-
rem, qui executionem suæ sententiæ
ea actione procurat, quia reo licet op-
ponere omnes exceptiones, quas pos-
set opponere ante sententiam.

Ampl. etiā vbi de solutione excipi-
tur partis debiti, cuius causa relaxata,
seu decreta, vel facta fuit executio.
Cass. in l. 1. C. de iur. & fact. ignorat. n. 5. vers. item sequitur.

Ampl. etiam si de solutione non fuit
ser exceptum ante sententiam *Cancer.
var. Resol. lib. 2. c. 17. de sent. & earum
executio. n. 308. & seq.*

Ampl. etiam vbi debitor excipit de
solutione, quam incontinenti probare
offert, idest infra tempus, quod datur
iudicatis ad soluendum. *Coler. de proces-
sib. p. 4. cap. 2. n. 11. & n. 12. declarat si ta-
lis probatio fiat scripto, non autem te-
stibus, sed illius opinio reprobatur infra
num. 1. l. tamen in l. 4. §. condemna-
tum ff. de rei iudic. n. 30. dicit arbitrariū
esse iudici declarare quando dicatur
quid fieri incontinenti.*

Ampl. etiam aduersus executionē
sententiæ principis, licet in reitutio-
ne

ne in integrum sit secus, vt dicam infra §. iij. n. 5.

- 11 Ampl. etiam vbi de solutione ꝑ excipitur quæ probetur testibus. *Castrens. in l. 2. ff. de condit. sine caus. nu. 10.* Concludens stante statuto, quod non admittatur solutiois exceptio, nisi de illa doceatur publico istrumento, si post factam exequutionem doceatur de solutione, testibus, repetitur quod indebitè fuit solutum. *Afin. lastè in prax. §. 31. c. 44. Iaf. in repet. l. admonendi ff. de iur. iur. nu. 321. & in l. Imperatores ff. de iur. iur. num. 10. Cancer. var. Resol. lib. 1. cap. 17.*

De sentent. & earum exequut. n. 309. in fin. addendo procedere ꝑ etiam in testibus de nouo repertis. *Iaf. in l. Imperatores. ff. de re iudic. n. 10.* latius prosequitur dicta de testibus de nouo repertis.

- 12 *Cauat. in specul. commun. opin. q. 542. fol. n. 6.* addendo hanc esse opinionem plenissimam æquitate, ne veritas tegatur *Iaf. l. Imperatores ff. de re iudic. nu. 13.*

- 13 Ampl. præsertim ꝑ si de solutione excipiat ad commodum pupilli, reipub. & alterius persone, vel corporis priuilegiati, & asseratur solutionem probari testibus, vel instrumentis de nouo repertis. *Imol. in l. Imperatores ff. de re iudic. nu. 1.*

- 14 Ampl. præsertim durante ꝑ termino perficiendæ exequutionis. *Cancer. var. Resolut. lib. 1. cap. 17. de sentent. in earum exequut. n. 306. in fin.*

- 15 Ampl. etiam coram ꝑ mero exequutore, qui licet nullam habeat causæ cognitionem, si tamen coram illo excipiat de solutione, de illa cognoscit, & interim retardatur exequutio; argumento eorum, quæ dici possent de compensatione, & voluit *Cancer. var. Resolut. lib. 1. cap. 17. De sententia, & earum exequut. num. 309.*

- 16 Ampl. etiam vbi excipitur ꝑ de solutione facta alteri quàm creditor ex decreto iudicis, vt dixi infra §. 8. vers. octauum exemplum.

- 17 Ampl. etiam vbi de non ꝑ opponenda exceptione solutionis fuisset conuētum vt dixi infra hoc cap. 1. §. xj

- 18 Ampl. etiam si excipiat ꝑ de solutione facta exequutori. *Io. Fab. in l. fisco 17.*

pore. C. de remis. pign. l. à D. Pio. §. sed si emptor ff. de re iudic. l. quæ situm ff. de distract. pign. Rebus. de præcon. & licitat art. 76. glof. 2. num. 15. limitans si aliud statutum caueatur, addendo tale statutum vigere in Gallia, quia compertum apparitores habere manus aduncas.

- 19 Ampl. etiam si excipiat ꝑ de solutione facta Adiecto. *Bero conf. 198. lib. 1. n. 6. & seq.* addendo quando possit reuocari mandatum datum debitori, vt alicui soluat.

- 20 Ampl. etiam vbi solutio fuit ꝑ facta à tertio pro debitore. *l. soluendo ff. deneg. gest. vbi Cast. amplius siue debitor sciat, siue ignoret factam solutionem, & illi contradixisset. Pancirol. conf. 108. nu. 2.*

- 21 Ampl. etiam vbi solutio ꝑ est tacita, veluti si debitor iubeat mercatori, vt soluat creditori suo; & mandatum fuit acceptatum. *Bero conf. 198. lib. 1. n. 14. subdens nu. 15. & seq.* quando ꝑ mandatum de soluendo habet vim solutionis.

- 22 Limit vbi de solutione ante ꝑ relaxatam exequutionem, fuit exceptum, & cognitum. *l. duobus 19. ff. de except. rei iudic. l. quod in diem 6. §. final. ff. de compensat. Glof. fin. in l. Nescennius. §. fin. ff. de re iudic. l. fin. autem §. fin. ff. de negot. gest. vbi Bald. & Alberi. & ita declarat Morla in suo Emporio iuris part. 1. tit. 2. de iurisd. omn. iud. quæst. 19. nu. 8. Abb. cap. suborta 21. de sentent. & re iud. n. 10. in princ. vers. Tertijs distinguebant.*

- 24 Cognitum ꝑ enim de solutione dicitur, si illa opposita, iudex tamen contrarium pronuntiauit, *Glof. in fin. in cap. inter monasterium de re iud. Fel. in cap. Suborta. eod. tit. nu. 19. vers. vlt. & Abb. num. 8. & nu. 10. vers. Tertijs distinguebant. Imol. l. Imperatores. ff. de re iudic. num. 2. in princip. Boer. loquens de exceptione ꝑ falsitatis. decis. 307. in princip. Anton. Fab. in suo Cod. lib. 7. tit. 14. De finit. 6. num. 4.*

- Limit. postquam exequutio debitum finem est sortita, *Cancer. var. Resol. lib. 1. cap. 17. De sent. & earum exequut. nu. 306. in fin. Foller. de Cens. §. quæ quidem exequut. nu. 306. in fin.*

- 26 Limit. vbi de solutione ꝑ fuit exceptum ante decretum, & relaxatum mandatum, &

§. II.

SVM MARIVM.

& illam excipiens conatus est probare eodem instrumento, quod ad retardandam executionem repetit. *Abb. cap. suborta 21. de sentent. & re iud. nu. 8. & seq.* eam asserens rationem, quia iudex censetur tacite reprobasse talem exceptionem, ex allegato instrumento, quam excipiens asseruit resultare, & sine tali reprobatione stare non posset sententia. *Tuscus conclus. 291. Restitutio. n. 57.*

27 asserens idem dicendum + si in prima instātia exceptio solutionis fuit expresse reprobata, secus si dictum quod illa non esset probata.

28 Limit. vbi alia ratione sustineri + potest executio sententiae, nam quamvis doceatur de solutione eius, quod erat debitum, tamen si alia via sustineri potest executio, non est reuocanda. *Abb. cap. suborta de re iudic. n. 17.*

29 Limit. vbi + solutio est facta non congruo tempore, vel non seruata forma promissionis. *l. i. lit. cui §. 1. ff. de act. & oblig. l. qui hominem §. si decem. l. si quis alia §. fin. l. solutum. l. solidum. ff. de solution. C. sal. cons. 586. conductores num. 4.*

30 & quando anticipata solutio + possit fieri *Graf. de excep. cap. 25. nu. 103. & seq.* vbi refert exemplum, si solutio fiat praelato, vel usufructuario, qui deinde moriatur.

31 Limit. vbi excipitur de solutione + quae non sit legitima, *ut dicam infra §. 5. & seq.*

32 Limit. vbi solutio facta fuit fraude + ut puta si fiat in nummis, quos soluens sciebat breui reprobandos, vel delegauit mercatorem breui foro cessurum, vel vice pecuniarum datum sit frumentum, vel aliud, eo pretio, quod sciebat breui minuendum, & similibus, ut latè profequitur *Mangil. tract. de Euiction. q. 100. n. 1. & seq.*

33 Quid si quis + tardè excipit de solutione an audiatur, non resectis expensis, *ut dixi infra §. 18.*

Solutionis exceptio cessat aduersus executionem sententiae latae in iudicio ordinario, & quare. 1. 2. 8. ampl. 11. 12. 13. 15. 17. 19. 20. 21. 22. Limit. 18. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 35. 37. 38. 39. 40. 41. 42.

Iudex lata sententia desinit esse iudex. 2. ampl. ibidem, & 6. Limit. 7.

Sententia lata omissa, vel non probata solutione est valida. 3.

Sententia lata opposita exceptione solutionis etiam non probata est nulla. 4. ampl. ibid.

L. ab executione ff. de appell. declaratur. 5.

Res iudicata facit iudicem cœcum ita ut nihil aliud possit videre excepto adimplemento sua sententia. 9. Limit. 10. 12.

Princeps potest rescribere eadem iudici, ut sententiam suam corrigat, ac reuocet. 10.

Debitori quomodo consulatur, si perdidit instrumentum solutionis facta, si iterum conueniatur ad soluendum. 14.

Arbitria reducta sunt ad instar iudiciorum. 16. ampl. ibid.

Aduersus rem iudicatā an quis audiatur absque restitutione in integrum quia lata falsis testibus vel instrumentis. 25.

Probationes privilegiatae, & illarum effectus. 33.

Sententia lata ex probationibus privilegiatis ab eodem iudice ex iuribus, vel testibus de nouo repertis, vel beneficio restitutionis in integrum, quando reuocetur. 34.

Sententia lata ex probationibus privilegiatis nunquam transit in iudicatum. 35. notorid in iusta est nulla. 36. contra sententiam si fuerit condēnatoria non valet. 38.

Dicendum secundo, quod si de solutione excipiat aduersus executionem sententiae late + in iudicio ordinario in qua per cedulam subscriptam à iudice excipiens fuit condemnatus, quod nullatenus retardetur executio, nec audiatur reus in sua exceptione citra appellationem, quia virtute in re iudicatae, quae erant indebita, facta sunt debita, & vrgent reliqua, quae considerabam

- rabam in principio huius Capituli, ac
 2 etiam quia iudex ꝑ lata sententia non
 est amplius iudex, neꝑ suam, vel præ-
 decessoris sui sententiam reuocare, vel
 corrigere potest citra vitium nullitatis.
*L. i. C. sent. reſcind. non poſſe l. 3. C. de
 ſent. ex breuiloq. recitand. l. i. C. quando
 prius non eſt neceſſi. vbi Bald. nu. 4. verſ.*
 3 *ex prædictis. per eum. textum conclu-*
 3 *dit ſententiam ꝑ latam contra exception-*
 4 *em rei iudicatæ omiſſam, vel non pro-*
 4 *batam, valere, ſecus ſi lata fuerit ꝑ con-*
 1 *tra oppoſitam, vel probatam exception-*
 1 *em, etiam quod eadem die, quo iudex*
 1 *iudicauit velit ſententiam ſuam emen-*
 1 *dare, vel ageretur de poena minuenda,*
 1 *vel auferenda. L. eum querebatur. l. acta.*
 1 *S. i. ff. de re iud. l. reſegati. ff. de pœnis. l.*
 5 *pœnam. C. eodem tit. vel interpretando ꝑ*
 1 *l. ab exequutore ff. de appellat. l. iudex*
 1 *poſteaquam ff. de re iud. Abb. cap. ſuborta.*
 1 *21. de ſentent. & re iud. n. 12. in fin. l. aſi-*
 1 *in l. imperatores ff. de re iud. n. 1. & ſeq.*
 1 *Bald. in l. i. C. quando prius non eſt neceſſi.*
 6 *num. 4. in fin. concludens, nec arbitro ꝑ*
 1 *nec iudici dari poſſe facultatem muta-*
 1 *di, corrigendi, vel reuocandi ſuam ſen-*
 1 *tentiam diffinitiuam, quæ ſit valida, ſe-*
 7 *cus ſi nulla, quia per ſententiam nullam*
 1 *non expirat iudicis ordinarij iuriſdictio*
 1 *Gloſſ. & ibi Bald. nu. 6. in l. 4. C. quomod.*
 1 *& quand. l. iudex cap. Raybertum. l. 9. 7.*
 8 *Conſtituta itaque regula, vt aduerſus ꝑ*
 1 *ſententiam, quæ tranſiuit iudicatum,*
 1 *citra appellationem non audiatur exci-*
 1 *piens de ſolutione, ex vi, & efficacia*
 9 *rei iudicatæ, quæ facit ꝑ quodammodo*
 1 *iudicem cæcum, vt nihil præterea vi-*
 1 *dere poſſit, quam complementum, &*
 1 *exitum ſuæ ſententiæ, niſi principis re-*
 10 *ſcripto ꝑ aliud ſibi mandetur, data illi*
 1 *facultate videndi, quæ videre impedi-*
 1 *batur. Abb. cap. ſuborta. 21. ff. de re iud. n.*
 10 *circa finem verſ. & ultra alios. Caſal.*
 1 *enſ. 180. Anno. n. 13. Fel. d. cap. ſuborta.*
 1 *num. 11. verſ. Niſi beneficeio. l. mol. l. Im-*
 1 *peratores ff. de re iud. n. 3. in princip.*
 11 *Ampl. præſertim ꝑ ſi exceptio ſolutionis*
 1 *egat altiori indagine. Alex. coſ. 95. viſſ.*
 1 *lib. 2. nu. 2. Rom. conf. 76. in cauſa num. 2.*
 1 *Sociuſ. l. i. conf. 67. pro. nu. 2. lib. 1. niſi*
 12 *tamen ꝑ tractetur de præiudicio itre-*
 1 *parabili. Rom. conf. 244. pro n. 6. Ferret.*
 1 *conf. 96. d. 2.*
 13 *Ampl. etiam ſi de ꝑ ſolutione excipiens*
 1 *afferat conſtare per instrumenta de no-*
 1 *uo reperta. l. Imperatores 35. ff. de re iud.*
 1 *l. ſub prætextu C. de tranſact. cap. ſuborta*
 1 *de re iud. vbi gloſſ. final. Abb. cap. ſuborta.*
 14 *21. de re iud. n. 10. vbi reſert præterea ꝑ*
 1 *diuerſas Doctorem opiniones, quomo-*
 1 *do iſto caſu conſulatur reo conueto ad*
 1 *ſoluendum, quod alias ſoluit, ſi deper-*
 1 *didit instrumentum ſolutionis. Anton.*
 1 *Fab. in ſuo Codice lib. 7. titulu. 14. de ſent. 6*
 1 *n. 1. & ſeq. vbi ampliatur præſertim ſi de*
 1 *ſolutione ante ſententiam fuerat exce-*
 1 *ptum, licet iudex nihil de tali exceptione*
 1 *dixerit in ſententia. l. i. d. iudex.*
 15 *Ampl. etiam in ſententia ꝑ arbitri,*
 1 *Inn. in c. eum olim de præſcript. vbi Bald.*
 1 *in fin. Fel. in cap. ſuborta. de re iud. nu. 13.*
 1 *laſin l. admonendi ff. de iure iur. n. 36.*
 16 *Et ratio eſt quia arbitria ꝑ redacta*
 1 *ſunt ad inſtar iudiciorum. l. i. ff. de ar-*
 1 *bit. C. de tranſ. n. 2. in fin. & omnes præ-*
 1 *ſumptiones, quas iura admittunt ad*
 1 *fauorem iudicis, & illius ſententiæ, eas*
 1 *omnes admittunt ad fauorem arbitri, &*
 1 *illius laudi. Camil. Viſſarin. in repetit. l. i*
 1 *ff. ſolut. mat. n. 180.*
 1 *Romanus tamen ſingul. 189. Nūquid*
 1 *laudum ampliationem iſtam diſtinguit.*
 17 *Ampl. etiam ſi de ſolutione excipe-*
 1 *retur ab Eccleſia. Abb. in cap. ſuborta.*
 1 *21. de re iud. n. 5. quem ſequitur ibid. Fel.*
 1 *num. 14.*
 18 *Contrarium voluit ꝑ Gloſſ. final. in l.*
 1 *imperatores ff. de re iudic. quam ibid. ſe-*
 1 *quitur l. mol. laſon. d. l. imperatores. n. 8.*
 1 *verſ. ſecundo.*
 19 *Ampl. etiam in ſententia ꝑ quæ fuiſ-*
 1 *ſet lata in criminali. l. i. d. ſi ſignis ultro ff.*
 1 *de queſtion. l. diui Fratres ff. de pœn. Ro-*
 1 *man. ſingul. 189. Numquid. nu. 6. Abb. c.*
 1 *ſuborta. 21. de re iud. nu. 10. in fin. & n. 11*
 1 *concludens citra beneficeium reſtitutio-*
 20 *nis in integrum conſeſſum à principe ꝑ*
 1 *aliquem non audiri aduerſus ſententiā,*
 1 *quæ tranſiuit in iudicatum, etiam quod*
 1 *probaretur iudicem iniuſte iudicaſſe.*
 1 *Alex. in l. Imperatores ff. de re iud. nu. 2.*
 1 *Guttier. traſſ. de iuram. coſfirmat. par. 3.*
 1 *cap. 7. num. 9. addendo num. 7. non poſſe*
 1 *etiam*

21 etiam ꝑ ex nouiter repertis iudicem re-
stituere nisi consulto Principe.

22 Ampl. præsentim ꝑ vbi sententia lata
fuit in vim confessionis condemnati in
sententia *Cass. l. cum falsa §. C. de iur. &
fact. ignor. n. 2. circa med. vers. hoc tamen
intelligit.*

23 Limit. si de absolutione ꝑ excipitur
ad moderandam executionem, nempe
quia pars debita fuit soluta. *Cass. gene-
raliter item concludens de quacumque*

exceptione, qua moderatur sententia,
veluti, quod quis non teneatur, nisi in-
quantum facere possit, vel non teneri

ultra vires hereditatis, quia sit hæres
cum benef. legis & inuent. Cedendarū,
expensarum in *l. 1. C. de iur. & fact. igno-
rant. num. 5. vers. pone exemplum. Capel.*

*Tholos. decis. 259. nu. 5. & seq. Bart. l. ab
exequutione C. quor. appel. non recip. n.*

*10. l. 1. l. 1. C. de iur. & fact. ignor. n. 17
Rol. à Val. conf. 28. Vifo lib. 1. nu. 5. Guid*

pap. decis. 419. n. 3. l. 1. nu. 15. vers.
successive Purpur. conf. 34. Primo lib. 1. n.

10. Soc. l. un. cōf. 45. in præsentī lib. 1. n. 10.

24 Limit. in sententia, quæ fuisset lata
ex falsis instrumentis, vel testibus, nam
nedum non mandatur executioni, sed
absque appellatione ab eodem iudice
reuocatur. probata falsitate. *Socin. l. un.
conf. 40. Licet lib. 2. num. 6. vsque in fin.*
Bosius de fals. nu. 74.

25 An autem quis audiatur absque be-
neficio restitutionis in integrum viden-
dus. *Tuscus conclus. 269. n. 7. & seq. Res
iudicata, & conclus. 291. Restitutio, &
conclus. 160. sententia num. 23.*

26 Limit. vbi sententia ꝑ lata fuisset con-
tra indefensum, vel legitime impedi-
tum, vt puta, quia ad locum iudicij non
dabatur tutus accessus, vel condemna-
tus erat carceratus, nam etiam quod
offeratur cautio retardatur executio,
& reuocatur sententia. *Gemin. conf. 57
nu. 2. vers. & non est mirum. Tuscus con-
clus. 160. sententia n. 1.*

27 Limit. vbi is qui ꝑ excipit de solutio-
ne, illam probat instrumento testamē-
ti, vt arguendo à transactione, & iura-
mento an sententiam, relato Accurs. si-
bi parum in hoc cōstant, inconcludit Ro-
man. singul. 198. Tu legis. num. 2. & seq.

*quem sequitur Felin. in cap. suborta de
re iud. nu. 12. l. 1. admonendi in repet. n.
35. 37. & 44. referat rationem diuersita-
tis inter causam transactionis, & iuramēti.*

28 Limit. vbi à repub. ꝑ excipitur de so-
lutione, l. Imperatores, ff. de re iud. vbi
doctores communiter, gloss. fin. in cap. inter
monasterium ext. eod. Felin. in c. suborta.
eod. tit. num. 16. Socin. conf. 194. subtiliter
num. 4. addendo procedere non solum
à repub. Romana, sed in quacumque
alia ciuitate. *l. 1. l. Imperatores. nu. 8.*
addendo duo requiri, nempe quod in-
strumenta sint de nouo reperta, & quod
subsistat causa. *l. mol. d. l. Imperatores nu. 1.
in princ.*

29 Limit. vbi de solutione ꝑ excipitur no-
mine pupilli. l. Imperatores de re iud. Fe-
lin. in cap. suborta de re iud. nu. 17. l. 1. l. 1. Imperatores. nu. 8. addendo duo re-
quiri nempe quod subsistat causa, & in-
strumenta fuerint de nouo reperta. *Cass.
in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. nu. 5. vers.*
Item fallit. *l. mol. d. l. Imperatores in prin.
Alex. nu. 4.*

30 Limit. vbi de solutione excipitur à
curatore furiosi, vel prodigi. *Bart. l. Im-
peratores. ff. de re iud. nu. 20. & l. 1. n.*
9. Alex. n. 4. in fin. addendo audiri citra
appellationem. *sequitur Fel. in cap. sub-
orta de re iud. n. 17. in princ.*

31 Limit. vbi excipitur ꝑ de solutione
facta post latam sententiam. *Felin. alios
referens in cap. suborta de re iud. nu. 18
in fin. & dixit etiam in antecedenti §. Am-
pliat. prim. Cass. in l. cum falsa. C. de iur. &
fact. ignor. n. 5. in fin. vers. ex prædictis.*

32 Limit. vbi de solutione ꝑ excipitur
aduersus sententiam, in qua facti semi-
plena probatione, delatum fuit victori
iuramentum in supplementum, etiam
in odium violenti iuxta cap. fin. quod me-
tus caus. & l. si quando C. unde vi, vt se-
quendo Roman. quilate reprobatur Bart.
aliud sententē in iuramento delato in
odium violenti. *Concludit Felin. in cap.
suborta de re iud. nu. 18. Curt. inn. in l.
admonendi ff. de iur. iur. nu. 5. eam afferens
rationē, quia talis sententia dicitur lata*
33 ex probationibus priuilegiatis, ꝑ & ideo
nunquam transire in iudicatum. *Fulgof
conf. 181. n. 2. vers. pratereat. Tuscus con-
clus.*

conf. 160. sententia n. 24. & seq. vbi distinguit in reo & actore. l. as. in repet. l. admonendi nu. 9. & seq. & 38 vbi præterea in-
 34 *quirat an retractetur isto casu & sententia ipso iure, vel beneficio restitutionis in integrum. & num. 23 i. examinat quid dicendum si testes de nouo fuerint reperti. l. as. l. Imperatores. ff. de re iud. n. 7. vers. quarto. & Cast. n. 2. in fin. vers. item quando. Gut. tr. s. tr. as. l. de iuram confirmat. p. 3. cap. 7. nu. 10. & seq. & num. 13. 14. disputando præterea an opus sit isto casu beneficio restitutionis in integrum, & noua instantia.*

35 *Limit. vbi de solutione manifestè & constat; nam cum leges, & iura iustitiam foveant & sententia, quæ transiit in iudicatum, sustineatur ex præsumpta illius iustitia, quam consent leges fuisse à iudice ministratam, ex notorietate facti contrarij, talis cessat præsumptio, & veritati cedit opinio. Innoc. in cap. quia plerique de immuni. eccles. quem sequitur Abbas in cap. subort. 21. de re iudic. nu. 15.*

concludens si qui reportauit sententiam fauorabilem fateatur illam esse iniustam, debere iudicem illam reuocare, quia cessat legis præsumptio, addendo idem dicendum, si talis notorietas superuenit post latam sententiam, quia sententia & notoriè iniusta est nulla, & non meretur nomen sententiæ. Imol. in l. Imperatores. ff. de re iud. n. 4. circa fin. concludens manifestè constare de iniustitia sententiæ, si victor talem illam esse fateatur, vel solutio probatur instrumento. Tuscus conclus. 160. sententia n. 4.

37 *Limit. Vbi probatur & condemnatum fuisse impeditum vti instrumento solutionis, de qua nunc excipit, ante sententiam, & tempore sententiæ. Felin. cap. suborta. 21. de re iud. n. 15. Subdendo hanc esse optimam cautelam, vt quis audiatur ab eodem iudice, vt in processu causæ coram illo protestetur, quod impeditur producere iura sua. Alex. in l. Imperatores ff. de re iud. n. 3.*

Limit. Vbi de solutione docetur instrumento alterius sententiæ, quæ non sit
 38 *reuocata & In l. Imperatores ff. de re iud. n. 5. eam affertens rationem, quia dato concursu sententiarum, quæ sint contrariæ,*

condemnatoria non valet.

39 *Limit. Vbi actor agit & ad executionem sententiæ actione prima sibi competentem, nam tunc aduersus executionem obijci possunt omnes exceptiones, quæ poterant opponi ante latam sententiam, nedum solutio. Cast. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. n. 5. in fin. addendo fatuum esse, qui eo modo agit, secus si agatur actione in factum, vel officio iudicis pro executione sententiæ.*

40 *Limit. In causa & spirituali, nam cum sententia isto casu numquam transeat in iudicatum, quandocumque appareat, de veritate repugnante sententiæ, semper illa rescinditur. Cast. in l. Imperatores ff. de re iud. n. 2. vers. Aliquando. & Imol. n. 3.*

41 *Limit. Vbi sententia & lata fuisset per purgationem expresse reprobata, qualis est purgatio vulgaris cap. 2. de purgat. vulgar. Imol. l. Imperatores, de re iudic. n. 3. in prin.*

42 *Limit. In quocumque & alio, qui non per se ipsum, sed per alium regitur. Alex. in l. Imperatores. n. de re iudic. n. 4. in fin. qui deinde n. 5. remissiue refert alios casus in quibus sententia citra remedium appellacionis potest rescindi.*

S. III.

S Y M M A R I V M.

De Solutione licet excipere aduersus executionem sententiæ qua transiit in iudicatum, petita restitutione in integrum ex generali clausula si qua mihi. 1. & intra quantum tempus petenda, & an ex gratia principis. 4. & 10. contrarium 5. 9. amplia priorem opin. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. Limit. 28. 30. 31. 32. 33. 34.

L. Imperatores ff. de re iud. limitatur. 2. Glos. in l. fideiussor. §. in omnibus verb. vers. ff. mandat. declaratur. 2. reprobatur 8. De Solutione vt quis coram eodem iudice audiat cautelam. 3.

Rei iudicata exceptio quare adinuenta. 6. Dolis & fraudibus est obuiandum 7. Sententia rescinditur vbi condemnatus non assitit causa ex legitimo impedimento, vel impeditus fuit probare iura sua. 13.

Cassrenf. reprobat. 29.

QUæ dicuntur hoc §. erunt vice limitationis dictorum in proximo antecepti §. & ampliacionis, §. immediatè, antecedentis. Dicendum ergo tertio quod de solutione + licebit multo magis excipere aduersus executionem decreti vel sententiæ, quæ transiit in iudicatum si petita fuerit restitutio in integrum ex generali clausula, si qua mihi iusta causa. *Abb. cap. suborta. de re iudic. c. 11. & seq. concludens l. imperatores ff. de re iud. limitari beneficio rescripti principis. gloss. in l. si fideiusor. §. in omnibus verb. cessat. ff. mandat. quæ non eget declaratione. Licet Bald. in l. argentarius x. §. cum autem ff. de edend. n. 3. tenendo hanc affirmatiuam opinionem dicat relatam gloss. intelligendam esse, si concessa fuerit in integrum restitutio ex generali clausula, quia id adeo clarè explicat, vt non egeat glosmate Baldi. *Alex. in l. imperatores ff. de re iud. n. 8. in prin. Cass. n. 2. & Imol. n. 2. in prin. vbi disputando an audiatur excipiens de solutione, non petita restitutione in integrum aduersus rem iudicatam, concludit securius esse illam petere, quidquid aliqui in contrarium dicant, sequendo opinionem relatæ gloss. idem censuit las. ibid. n. 6. circa med. addendo n. 7. cum Felin. in cap. suborta de re iud. n. 15. in fin. vers. ex his. Optimam esse cautelam + pro reuocanda sententia, quæ timeatur ferri contra se, vt quis in actis protestetur coram eodem iudice, non posse prodncere in instrumentum, vel examinare testes quia illud est deperditum, & testes sunt absentes, & ignoretur vbi reperiantur, & hac cautela cessabit difficultas, quam non certo resoluunt de eo, qui semel soluit, & conuentus iterum ad soluendum, non potest exhibere apocam solutionis, & condemnatus fuit ad soluendum *Abb. cap. suborta. 21. de re iudic. n. 10. Cass. d. l. imperatores. n. 3. las. n. 12. & Cass. n. 3. Imol. n. 1. in fin. Cyn. in l. 1. c. de condit. indeb. n. 4. opinio- nem gloss. sunt præterea secuti. Zaf. conf. 15. lib. 2. n. 62. Boer. decis. 307. n. 2. Socin. sen. conf. 194. n. 7. lib. 2. Causal. in specul. commun. Quæst. 542. n. 4. & refe-***

rens qui testentur de communi & ita fuisse iudicatum. *Rebus. l. quod insit. ff. de re iud. Not. 2. n. 262. Hondad. conf. 27. lata. lib. 2. n. 52. Auffrer. ad Capel. T. holo. decis. 55. n. 4. vbi præterea refert, intra + quantum tempus sit petenda; sicut & idem de tempore petendæ restitutionis, & an ex generali clausula vel gratia principis. *Alex. ibidem. n. 6. & 8. vers. Spec. & Inn. & Guttier. tract. de iuram confirm. part. 3. cap. 7. n. 12.**

Contrarium quod nec + beneficio restitutionis in integrum, liceat reo condemnato excipere de solutione, etiam petito, & obtento beneficio restitutionis in integrum ex generali Clausula si qua mihi vbi sententia transiit in iudicatum, tenuerunt *Abb. in cap. suborta 21. de re iud. n. 10. in fin. & n. 13. eam afferens rationem quia exceptio + rei iudicatæ fuit adinuenta ad iuris rigorem conseruandum & nelites fiant immortales, vt etiam voluit *Aret. in cap. intimaui. 18. de testibus n. 15. circa med. & si hoc remedio audiretur condemnatus daretur materia malignandi, & instrumenta falsificandi, & testes corrumpendi, & ideo fraudibus, & + dolis obuiandum. cap. quanto. de diuor. gloss. l. cum hi. §. si cum his. ff. de t. ansat. condemnatus non est audiendus beneficio restitutionis in integrum. *Aretin. in cap. Ultra tertiam. 55. de testib. n. 8. asserens gloss. + in l. si fideiusor. §. in omnibus ff. mandat. tenentem contrarium reprobari. vt scribit *Bart. in l. si sine §. 1. ff. rem rat. hab. & in l. 1. & ibid. Bald. C. de cond. in deb. idem repetens. in cap. intimaui. 18. cod. tit. n. 5. testans de communi idem tenent + relati + Gabriel. de restit. in integr. Conclus. 1. n. 1. vers. contrarium. Boer. decis. 307. n. 2. circa med. + referens non restitui nisi ex gratia principis.****

Amplectendo tamen priorem opinio- nem, illam + ampliabis primo, etiam in causa criminali. *Abb. cap. suborta. 21. de re iud. n. 10. in fin. & n. 11. & seq. concu- dendo, etiam quod constet iudici de innocentia condemnati, non posse iudicem illum absoluerè, post latam sententiam, quæ transiit in iudicatum nisi beneficio restitutionis in integrum illi concessio, & vt addit *Felin. d. cap. suborta. n. 11**

- in fin. concessio à principe ut dixi infra in limitationibus.*
- 11 Ampl. præsertim ubi fuit protestatum in actis coram eodem iudice, quod perditæ sunt instrumenta, quibus probetur solutio, vel quod testes sunt absentes, & ignoratur ubi reperiantur. *Felin. in cap. suborta. 21. de re iud. 11. 15. circa fin. vers. ex his. las. in l. imperatores. ff. de iud. n. 7. & Cast. n. 2. in fin. vers. oportet. Alex. n. 3. in fin. & n. 8. Alb. cap. suborta. 21. de testib. n. 16. eam in fin. afferens rationem quia*
- 13 sicuti rescinditur ꝑ sententia, quādo condemnatus ex legitimo impedimento non potuit causæ interesse. *cap. cum Bertoldus. de re iud. Ita rescindi debet dato impedimento probationis faciendæ. Anton. Faber. in suo Codic. lib. 7. tit. 14. Defin. 6.*
- 14 Ampl. ut concedatur ꝑ tam reo, quam actori restitutio ad probandam solutionem *Causal. in specul. Commun. opin. Quasi. 542. n. 8. Guttier. Tract. de iurament. confirmat. part. 3. cap. 7. n. 8. in fin. Boer. testans ita sepe fuisse iudicatum, decis. 307. in fin. vers. Tamen pro actore. Contrarium scilicet quod reo tantum concedatur restitutio in integrum aduersus rem iudicatam volunt relati à Boer. decis. 307. n. 2. eam afferentēs rationem, quod cum actor debeat instructus accedere ad iudicium, ex præsentia ignorantia, non est in integrum restituendus. Curt. lun. sequendo. Cast. conf. 18. memoria n. 1. in fin.*
- 15 Ampl. Vt non differat an ꝑ petens restitutionem in integrum dicat solutionem velle probare instrumento, seu scripto, vel testibus. *Causal. commun. opin. Quasi. 542. n. 3. & seq. & dixi supra. §. 40. in antepenul. ampliat. Gargia. Tract. de Nobilit. §. 2. glos. 6. n. 10.*
- 16 Ampl. præsertim ꝑ in fisco, repub. & ecclesia, & similibus. *l. imperatores. ff. de re iud. ubi Cast. n. 2. vers. & intellige Curt. lun. conf. 18. memoria. n. 3. in prin. ampliando etiam si non fuerit exceptum, nec probatum, quod de nouo repertum fuerit solutionis instrumentum, vel testes, quibus illa probetur. Imol. d. l. imperatores n. 1. ubi refert quæ sint personæ similes videlicet pupillus, ecclesia, prodigus, furiosus, & infra quantum tempus debet*
- peti restitutio. & Alex. n. 6. late agit de tempore petende restitutionis. Tuscul. conclus. 291. Restitutio. n. 33. & seq. ubi agitur de principi.*
- 17 Ampl. Præsertim ꝑ in milite. *Cast. l. 1. C. de iur. & fact. ignor. n. 5. vers. fallis in casu.*
- 18 Ampl. Præsertim ꝑ in eo qui erat absens causa reipub. *Cast. in l. 1. C. de iuris & fact. ignor. n. 5. vers. item fallit.*
- 19 Ampl. Præsertim ꝑ si condemnatus fuit legitime impeditus, quominus instrumenta produxerit, quibus intendit docere de solutione. *Cast. in l. imperatores. 25. ff. de re iud. n. 2. in fin. vers. Item & tertio. & dixi §. præcedenti. Limit. 2.*
- 20 Ampl. Vt omni casu ꝑ quo quis audiri vellet aduersus sententiam, quæ transiit in iudicatum, petenda sit in integrum restitutio. *Imol. in l. imperatores. de re iudic. n. 1. circa fin. vers. & hoc tenuit l. ac. Ba. Tuscul. conclus. 269. Res iudicata n. 9.*
- 21 Ampl. Præsertim ubi petens ꝑ restitutionem, probabilem habebat ignorantie causam, quod adessent testes, vel instrumenta, quibus probare posset solutionem. *Imol. in l. imperatores ff. de re iud. n. 2. circa prin. addendo, quid dicendum, ubi quis non habet ignorantie probabilem causam. Alex. n. 8. vers. si autem vitius. ubi præterea disputat, an restituatur ex generali clausula, vel ex gratia à principe. Guttier. Tract. de iurament. Confirmat. part. 3. cap. 7. n. 8. ubi exempla refert. & ita iudicatum. Boer. decis. 307. n. 2. in prin. Tuscul. conclus. 260. sententia. n. 29.*
- 22 Ampl. Præsertim ubi restitutio ꝑ in integrum conceditur à principe, vel alio non recognoscente superiorem. *Imol. in l. imperatores ff. de re iudic. n. 3. in prin.*
- 23 Ampl. Præsertim si sententia ꝑ fuit lata ex falsis testibus, vel instrumentis, nam concessa restitutione in integrum victo, victor præterea. punitur de delicto commixto. *l. Diuus ff. de re iud. l. fin. C. si ex fals. inst. Guttier. Tract. de iurament. confirmat. part. 3. cap. 7. n. 2. in fin.*
- 24 Ampl. Etiam ubi petens ꝑ restitui fuit impeditus, iura, & testes nouiter reperi to exhibere, ut quia successor in alterius ius ignorabat, ubi reperirētur, vel post continuatam perquisitionem, illa adinuenit.

Gustier. de iuram. confirmat. part. 3. cap. 7. n. 8. 14. Boer. decis. 307. n. 2. vers. Bart. qui tenet. necesse esse in priuata persona allegare, & probare, non potuisse in primo iudicio producere talia instrumenta de nouo reperta, licet sciscus sit in fisco, minore, ecclesia, & similibus, quibus sat est dicere instrumenta fuisse de nouo reperta.

25 Ampl. Vt non differat ꝑ an quis sit maior, vel minor. *Cardin. Tuscus conclus. 291. Restitutio. n. 16. & seq. plurib.*

26 Ampl. Præsertim in ecclesia, fisco, & pupillo, etiam quod non probent ignorasse iura de nouo reperta. *Tuscus conclus. 291. Restitutio. n. 32. & seq. agendo n. 37. & seq. quid dicendum, si semel fuerit concessa restitutio.*

27 Ampl. Si in processu ꝑ causę exceperat de solutione quam in gradu restitutionis in integrum prætendit probare, ex instrumentis de nouo repertis, nam ex præfata exceptione non arguitur scientia instrumenti de nouo reperti, & consequenter deficiat ignorantia, quæ est fundamentum restitutionis. *Tuscus conclus. 291. Restitutio. n. 43. & seq.*

Intelligas tamen relatam conclusionem ꝑ cum suis extensionibus, quoruscunque allegata causa restitutionis in integrum probatur concludenter, ita ut non sit locus iuramento suppletorio. *Socin. conf. 164. lib. 2. n. 7. Boer. decis. 307. n. 2. Curt. Iun. conf. 18. memoria. n. 3. vers. Tertio. Concludens, si quis petat restituere in integrum ex instrumentis nouiter repertis, illis tantum, & non alijs probationibus simul iunctis, utatur ut dixerat. Boer. d. decis. 307 in fin.*

29 Contrarium voluit *Crauet. conf. 408. coram n. 30. asserens relatam intelligentiam Curt. & aliorum iure non probari.*

30 Limit. Vbi reus ꝑ condemnatus fuit negligens in producendo, & perquirendo iura, & scripturas, quasasserit de nouo reperisse, nam tunc non ex generali clausula, sed beneficio principis restitutus audiretur in allegata exceptione solutionis, iuxta congesta. *per Gabriel. de Restit. in integ. conclus. 2. n. 5. & seq. Curt. Iun. conf. 18. n. 3. concludens, concedi restitutionem si allegetur impedimentum,*

vel ignorantia, & probetur alterum. *Tuscus conclus. 291. n. 60. Restitutio in integrum.*

31 Limit. Vbi dolo victoris ꝑ sententia transiit in iudicatum, nam cum victo detur ordinaria actio de dolo, vel conditio sine causa, negaretur illi extraordinarium remedium restitutionis in integrum, vt latè relatis pluribus probat *Gabriel. de Restit. in integ. conclus. 2. n. 7. & seq. las. l. imperatores. ff. de re iud. n. 7. vers. Quinto. & Cast. n. 2 in fin. addendo contra dolo iam agi posse crimine felonatus, vel in factum. & Alex. n. 7. & 8.*

32 Limit. Vbi sententia ꝑ quæ transiit in iudicatum fuit lata in vim confessionis eius, qui restitui vult in integrum. *Cast. in l. cum falsa. §. C. de iur. & fact. ignor. n. 2. vers. Hoc tamen intellige.*

33 Limit. Vbi sententia fuit lata ꝑ in criminali, nisi condemnatus ex gratia principis restituatur, quamuis ex nouiter repertis, constet de illius innocentia. *Gustier. Tract. de iuram. confirmat. part. 3. cap. 7. n. 6. addendo aliud fuisse statutum lege Hispanica aduersus iudices carnales, qui hoc non seruauit, sed spreta ipsius rei innocentia, suas sanguinolentas sententias exequuntur.*

34 Limit. Vbi in prima ꝑ instantia fuit exceptum, & discussum id, quod nunc deducitur pro fundamento restitutionis in integrum. *Tuscus conclus. 291. n. 55. & seq.*

§. IV.

SVMMARIVM.

Solutio ut sit legitima quid sit considerandum. 1.

QVia supra sæpe dixi, quod legitima solutio. ꝑ probata retardatur executio sententiæ. ne quid examini huius exceptionis defuit, considerando, quod ad effectum vt legitima dicatur solutio, inquirendum est de persona quæ soluat, & cui solvatur, & inuestigandum præterea quid fuerit solutum, sed quia propositæ materiæ examen in longum abit, ac vni contextu clarè examinari minime potest

teft, ideo illum diuidendo, continuata ferre paragraphorum, agam primo quis recte & canonicè foluere poffit.

§. V.

S V M M A R I V M.

- Solutio* nomine continetur omnis actus quo quis liberatur nexu creditoris. 1. 2.
Solutio legitima est qua fit in qualitate quantitate promiffa. n. 1. & loco conuento. 3.
Soluere non dicitur qui vult dare pignora vel fideiufforem. 4. item qui soluit vt statim repeteret. 5.
Solutio legitima respectu soluentis est illa, qua fit ab ipsomet debitore. tempore solutionis. 6. ampl. 10. 15. 16. 21. 22. 25. 26. 30. 36. 37. Limit. 38.
Debitor in diem, vel sub conditione non est propriè debitor. 7. ampl. ibid. an possit conuenire creditorem ad recipiendum ante diem, vel purificatam conditionem. 8.
Minor soluens creditori suo, rectè soluit, nec repetit, 10. tradens rem immobilem sine decreto iudicis, quam tradi iusserat testator rectè tradit. 15. potest sine curatore restituere hereditatem. 12.
Pupillus soluendo non facit nummos sui creditoris. 13. Limit. 28.
Vesembec. reprobat. 14.
Heres an possit soluere cui velit creditori habenti personalem. 16. 17.
Diligentia prodest creditori habenti personalem. 17.
Cap. qui prior cessat inter creditores habentes personalem actionem tantum. 18.
Vigilantibus iura subueniunt. 19.
Creditores cum hypoteca quando possint auocare pecuniam posteriori solutam. 20.
Debitor in diem si soluat ante diem an repetat solutum, vel interesse passum, a solvente. 23.
L. 1. C. de condit. ex lege. limitatur. 24.
Pecunia quando vindicari possit. 20. 29.
Solutio fieri potest, a tertio. 30. ampl. 31. 34. 35. an ad euitandam caducitatem emphiteotæ. 33.
Solutio indebita qua dicitur. 39.

Solutiois verbum ꝑ considerato effectu, extendi ad alios actus, quam ad

cum, qui nummorum numeratione, vel pondetatione fit inter dantem & recipientem, expressè dixit Paulus in l. *solutio nisi* 54. ff. de *solution.* idemque est solutio ꝑ quod liberatio, vt patet ex Rab. ff. de *solution.* & liberat quapropter siue quis eximatur nexu creditoris per acceptilationem, vel nouationem, vel delegationem, vel quouis alio modo ciuili, vel naturali modo tradito in titul. Inst. Quib. mod. tollitur obligat. & toto Titul. ff. de *solution.* & liberat. semper creditor dicitur soluisse, & sic è manibus adunci creditoris liberasse, æquè ac si pecuniam illi numerasset, vel aliud, quod deberet præstitisset l. *liberationis.* ff. de verb. signif. & ibi Alciat. in fin.

Accipiendo itaque solutionem in stricto & proprio significatu, notandum est, vt dicatur legitime ꝑ solutum, requiritur vt detur quod fuit promissum congruis loco & tempore l. si soluturus. ff. de *solution.* in eadem qualitate, & quantitate pecunie, quæ erat danda, iuxta conuentionem l. *solutionis. vers. soluere.* ff. de verb. signif. l. 2. §. mutui. ff. si cert. petat. vbi Doctores communiter. l. qui hominem. 34. §. si decem. l. si quis alium. §. fin. ff. de *solut.* ideo si quis pignora ꝑ vel fideiussorem dare velit vel soluere in loco non conuento. non dicitur soluere voluisse. l. promissor. §. fin. ff. de const. pecun. l. 4. §. ait prætor. ff. de re iud. l. item liberatur. §. qui paratus. ff. quib. mod. pign. vel hypot. soluit. l. obfignatione 9. C. de *solut.* l. solidum. 85 §. de *solution.* & postremo ꝑ ita pecunia recipienti soluat, quoad illa perpetuo fiat sua, nam qui soluit, vt deinde repeteret non dicitur soluisse. l. qui sic. ff. de *solution.* vt latius dicam infra §. vbi agam de fine in quem facta fuerit solutio.

Legitima itaque erit solutio ꝑ respectu soluentis si fiat ab ipsomet debitore, id est ab eo qui inuitus cogipoteat ad soluendum tempore solutionis. l. debitor. ff. de verb. signif. §. omnium inst. de action. quare si debitor esset in diem, vel sub conditione ꝑ non esset propriè debitor, & condemnatus ad soluendum tamquam grauatus conqueri potest de iniquitate iudicis, remedio appellationis, & reuocanda in illum facta executio vt dixi supra. §. 1. sed an

- an idem debitor conditionalis, vel in
 9 diem + sicuti non potest conueniri à
 creditore ad soluendum ratione correla-
 tionis non possit conuenire creditorem
 ad recipiendum, remittendaque vsuras
 prorata temporis, videndi sunt *Aym.
 publicæ. ad consuetud. Aluern. Titul. 16.
 Art. 21. n. 7. & seq. Muscatel. in prax. fi-
 deius. part. 2. Quest. 3. Tertio. Bart. in l.
 qui Romæ. 122. ff. de verb. obligat. n. 3. &*
 9 facta + procuratori qui ante aduentu diei
 foro cedat, an suffragetur soluenti dixi in-
 fra §. 7. vers. Tertio.
 10 : Ampl. Etiam vbi debitor est minor + &
 siue habeat, siue non habeat curatorem.
 Nam soluendo creditori suo sine consen-
 su curatoris, legitimè dicitur soluisse, &
 facere nummos accipientis, itaut non detur
 illorum repetitio *lasi. l. 1. §. siuit quasi-
 situm. ff. ad Trebel. n. 29. & 31. & seq.*
 vbi latè comprobat. & n. 34. cum Cu-
 man. concludit quod in soluto re debiti,
 11 quæ fiat à minore + etiam si fiat de re
 immobili, quæ tamen vt ego addo esset
 tradenda, ex præcepto testatoris, vel alia
 iusta causa; & titulo, non requiratur iu-
 dicialis decretum. *l. magis puto. §. si pupil-
 lus el. 2. ff. de reb. eorum l. quosius §. siuit*
 12 autem ff. de admin. tut. ideo minor + sine
 curatore restituit hæreditatem *Alex. ibid.
 n. 3. & in l. si curatorem C. de restit. in in-
 teg. n. 9. Cald. ibid. §. hunc contractum n.*
 16 addendo, aliud dicendum in pupillo,
 13 + qui soluendo suo creditori non facit
 nummos illius, sed datur ipsorum repetitio
 l. quod si forte 14. §. fin. & l. seq. ff. de
 solut. l. 1. & 2. C. si aduers. vendit.
 l. ait. prætor. 7. §. sed & si ff. de
 minor. l. interdum 29. ff. de cond. indeb. l.
 1. §. curatoris ff. ad Trebellian. Rober. con-
 iectur. lib. 9. cap. 6. Robert. sent. lib. 1. cap.
 10. Bellon. lib. 3. Supput. cap. 15. & ideo
 14 recedo ad + opinione Vescembec. qui in
 suis paratitil. cap. de solution. n. 3. voluit
 minorem non rectè soluere suo creditori
 absque curatoris consensu.
 15 Ampl. etiam in hærede + debitoris, qui
 cum sit eadem persona cum defuncto,
 l. hæredem ff. de regul. iuris. quod ille sol-
 uit, dicitur à defuncto debitore solutum.
 16 Nec differt an solutio facta fuerit + ab
 hærede prioribus, vel posterioribus vel

- potioribus, vel non potioribus creditori-
 bus, habentibus personalem actionem
 tantum, sed soluerit primo venienti.
*l. scimus 22. §. & si præsalam C. de iur. de-
 lib. etiam quod non soluisset hypotheca-
 ris. Surd. conf. 4. n. 11. & seq.* addendo
 quando pecunia soluta possit à recipien-
 te auocari, sitamen illi erant creditores,
 & potius illis quam alijs per gratificatio-
 nem, non fuerit facta solutio, quo casu
 exigentes deberent exacta cæteris con-
 creditoribus communicare *l. pupillus vbi
 Bart. notat in summa o ff. quæ in fraud.
 credit. l. si non expredieris §. si pupillus ff. de
 reb. aut. iud. possid. vbi Bart. in summa*
 inquit quod solutio facta vni creditori +
 altero negligente non reuocatur, facta ve-
 ro vtroque instante, communicatur in
 subsidium; vel pupillo restituitur. & iste est
 17 vnus ex casibus in quibus diligentia +
 prodest, & negligentia nocet. *d. l. pupillus
 per quem textum ita firmat Gomef. ad Re-
 gul. de Triennial. Quest. 28. cap. epilog. ca-
 suum negligentia n. 66. Bald. d. §. & si præsalam
 n. 4. & seq.* concludens hæredem
 non obligari citare creditores ad viden-
 dum potius huic, quàm alteri fieri solutionē
 18 quia inter + creditores habentes actionē
 personalem cessat regula, *Qui prior.*
de regul. iur. ff. seruatur assumptum, quod
 19 quod vigilantibus + & non dormientibus
 iura sunt scripta. *Bald. conf. 432. viff. n. 1.
 vers. secundo & conf. 485. lib. 1. n. 2. in
 fin. Gail. obseruat. 25. creditoribus lib. 2.
 n. 12. & seq. Rosa lanuens. decis. 13. n.
 31. circummed. Ripal. priuilegia. ff. de pri-
 uileg. credit. n. 3. Hartman. prætic. forens.
 de creditoribus, obseruat. 12. in fin. Trem-
 tacing. Var. Resolut. lib. 3. de solution. Re-
 solut. 23. Hæres n. 5. Arnald. Ferron. ad
 consuetud. Burdegal. de Dote. §. 3. col. 2.
 vers. At regulariter vsq. in fin. Sed an hy-
 20 pothecarij possint vindicare pecuniam
 solutam habentibus solam personalem.
 videndi sunt *Gail. d. obseruat. 25. m. 14. &
 seq. Grammat. Quest. 1. post decis. 105.
 Afflic. decis. 190. And. Raubbar. Quasi.
 9. Hanc lib. 2.*
 21 Ampl. etiam si + debitor soluat credi-
 tori inquisito, & processato, de aliquo cri-
 mine vtdicam latius. §. sequent.
 22 Ampl. etiam si debitor + ante diem sol-
 uat,*

- uat, nam quamvis ante aduentum diei nō possit conueniri ad soluendum. l. i. c. de cond. ex lege Marfil. singul. 355. Debitor. n. i nec formari processus, vt adueniente die soluat. *Cagnoli. in omnibus ff. de regul. iur.*
- 23 nu. 16. & si soluat potest repetere + commodum quod soluens interim erat percepturus. *Tiraquel. de retract. lignag. §. i. glof. 18. n. 37. atamen quia idem est vere debitor, & ante diem soluendo minime soluta repetit. l. in diem ff. de cond. indeb. legitime dicitur idem soluisse.*
- 24 Quæ dixi + ex l. i. c. de codic. ex lege. Limitabis in debitorē fisci, & debitorē debitoris fisci, qui remissione illi facta interfurij medij tēporis cogi potest ad soluendum ante aduentum diei. d. l. i. in fin. & ibi *Glof. verb. ex soluat Marfil. singul. 355. n. 1. in fin. subdendo n. 2. quod quotidie ita practicatur, cum conductoribus gabellarum, & eam practicam esse iustam, etiam contra debitorem debitoris fisci. Vinc. de Franc. decis. 218. Consuetudine n. 5. in fin. Tbesaur. latē probans relata praxim. q. 54. lib. 2. n. 2. vbi alios plures consentientes refert testando, quod condemnato, ad fauorem fisci, debitorē, qui post lapsum temporis exigere poterat, fuisse iudicatū, antetempus fiscum, posse exigere.*
- 25 Ampl. etiam vbi debitor + soluens haberet corream pebendi in solidum, nam solutio facta ab illo extinguit totum debitum, & liberatur corream, etiam quod soluens protestetur nolle corream liberari. l. 3. §. fin. ff. de duob. reis. *Prosper. Pafet. conf. 125. Non. n. 1. & seq. & n. 8. & seq. & conf. 126. in causa nu. 1. usque in fin. Benintend. qui iudicauit ex scriptis Pafeti, & illius doctorum non meminit. decis. 81. n. 8. & seq.*
- 26 Ampl. etiam vbi debitor, + est pupillus, nam licet ille citra consensum tutoris nihil valde faciat de rebus suis, illas abdicando, seu distrahendo. §. 1. Inst. de autor. tutor. & soluendo creditori suo + non faciat nummos accipientis. l. quod si forte 14. §. fin. in fin. ff. de solut. §. fin. inst. quibus alienat. licet, vel non. si tamen creditor consue-
- 28 pfit nummos sibi solutos + a pupillo, legitima est solutio. l. quod si forte. in fin. ff. de solut. l. non omnis §. fin. ff. si sent. petat glof. fin. §. fin. inst. quib. alien. licet vel non. & ratio 29 est quia cum pecunia + consumpta non
- possit vindicari à recipiente, ex quo apud illum non extat l. officium §. denique. ff. de rei vendic. vt pupillus fiat indemnis, qui alios & cum contrahendo obligat, sed non obligatur. §. fin. Inst. quib. alien. licet vel non. nullatenus soluta pecunia vēdicari potest, sed bene sequitur pupilli liberatio. *Barnab. Brisson. de Solution. lib. 1. in princ. vers. soluere.*
- 30 Ampl. etiam vbi solutio + fit à tertio, qui non sit debitor, nam debitore etiam, ignorante, vel absente, inuito, & nolente, extinguitur illius obligatio. l. soluendo. ff. de negot. gest. vbi *Bari. Roman. conf. 428. in terminis num. 8. & seq. vers. circa tertium. Abb. conf. 97. lib. 2. Alex. conf. 37. nu. 2. lib. 3.*
- 31 & euitatur + pœna cominata in debitorem Roman. conf. 491. in casu n. 4. in fin. vbi addentes alios consentientes referūt,
- 32 qui volunt + tertium + posse soluere Canonem ad effectum, vt emphiteota non
- 33 incidat in + commissum, vt latē examināt. *Tuscanus conclus. 192. Emphiteota non soluit. Mat. Berlic conclus. 46. n. 36. & seq. part. 2. nec refert quo + nomine fiat solutio. Bal. conf. 426. lib. 4. nu. 3. quod præsertim procedit in creditore emphiteote, cui bona emphiteotica sint obligata. Bald. l. lex velligali. 31. ff. de pignori. nu. 2. Roman. sing. 562. *Mastril. decis. 154. nu. 1. & seq. Mandel. conf. 397. primum nu. 1. & seq. Natta. conf. 194. magnif. num. 8. & quod solutio**
- 35 ne + facta à tertio extingatur debitoris obligatio firmant. *l. as. in l. si res obligata. ff. delegat. 1. n. 44. Cast. n. 6. vers. si verò, & examinat Afen. de execut. §. 7. cap. 165. & de solute pro emphiteota. dixi latē infra §. 22. nu. 14. & seq.*
- 36 Ampl. præsertim si fuit + facta ex decreto iudicis, quia siue sit iustum, siue iniustum, facta solutione liberatur debitor, dixi infra §. 8. vers. 8.
- 37 Ampl. non solum + liberatur debitor principalis, sed etiam fideiussorum, & quorumcumque obligatorum extinguitur obligatio. *Soc. conf. 18. prosequendo lib. 1.*
- 38 Limit. vbi fuit + indebitē facta. *L. quoties. l. §. fin. ff. sol. matr. l. cum quis §. si debitor. ff. de solution. l. qui seruum. ff. de inter. act. Mantua. singul. 3. Quidam num. 5. & singul. 157.*
- 39 Indebita autem erit solutio + si fuerit cum

cum damno alicuius vtpota facta Præ-
lato antequam cesserit, & venerit dies il-
lam faciendi, si moriatur *Rodon. de verb.*
eccles. non alien. q. 58. n. 33. Graf. de except.
cap. 2. §. n. 103. & seq. num. 117. & seq.

§. VI.

S V M M A R I V M.

Facere per se, & facere per alium sunt pa-
ria. 1. ampl. 2. 3. 4.

Mulier contrahens per procuratorem debet
seruare easdem solemnitates, quas seruaret
si ipsa contraheret. 4.

Solutio est legitima, quoad omnes effectus, qua
fit ab aliquo pro alio 5.

Soluere pro alio potest procurator constitutus
ad administrandum bona constituentis, vel
ad soluendum 6. Limita ibid. quando pater
pro filio 7. grauatus fidei commissio pro fi-
dei commissario. 8. quando curator ventri da-
tur. 9. quando seruus pro domino. 10. Tutor
quando sibi soluere possit. 11. gerens negotia
aliena quando sibi soluere possit. 13. fideius-
sor habens confideiussorem totum debitum
soluere potest. 14. quando tutor, vel correus
soluat. 18. quisque potest soluere pro alio. 19.
L. 3. §. quid ergo ff. de contrar. & util. Tutel.
actio. singularis. est 12.

Fideiussor qui habet confideiussorē potest totū
debitum soluere. 14. an in actu solutionis,
vel quocumque post fieri illi possit ces-
sio. 15. 17. quia actione repetat à confideius-
sore, si sibi non sunt cessata iura. 16.

Quia non differt an quis faciat per se
ipsum, vel per alium *cap. qui facit, de*
regul. iur. Grat. conf. §. lib. 1. num. 10. & seq.
Tiraquel. ad l. final. Connubial. glos §. verb.
contracter. num. 193. præsertim in ijs, quæ
consistunt in faciendis, vt declarat Tira-
vaquel. de iur. Constit. part. 2. Ampliat. 1. n. 6
3 circa med. etiam quod sumus in pœnali-
bus Abbas cap. mulieres de sent. excomm. n.
4. Verbal. decis. 196. p. 3. n. 1. & seq. vel in
4 dispositione §. statuti. Tiraquel. de verb. cō-
tracter. num. 184. concludens mulierem
contrahentem per procuratorem, debere
seruare easdem solemnitates, quas seru-
ret si ipsa, sine procuratore contraheret.

5 Ideo legitima est solutio, ex eaque om-
nes effectus solutionis consequuntur, si ab
alio, quàm à debitore fiat illius nomine
solutio. l. qui mandat. 56. ff. de solution. l.
quod statuliber. 41. ff. de donat. caus. mort. vbi
Papinianus ait, quod ab alio nomine alte-
rius illo præsentē datur ab ipso datum intel-
ligitur. Qui autem pro alio legitime sol-
uant libet recensere.

6 Primo procurator constitutus ad ad-
ministrandum generaliter bona constituē-
tis, vel qui in specie fuit constitutus ad so-
luendum; si tamen soluat debita, quæ exa-
ctionem habent, non autem retentionem
tantum. l. quodlibet. 87. ff. de solution. ideo
non recte soluit ei, cui mandauerat tantum
naturaliter obligatus. arg. l. qui pecu-
lij. 8. ff. de pecul. l. obligatione generali. ff. de
pignor. per qua iura ita firmat Brisson. de
solution. lib. 1. vers. Idem iuris.

7 Pater soluendo pro filio, qui valide
fuerit obligatus, modo solutio sua, non au-
tem filij nomine. l. si ita stipulatus sim. ff. de
solution. nam si filij nomine soluere vellet
repellitur, nisi integrè soluat. Brisson. de so-
lution. lib. 1. vers. sed vt ed.

8 Hæres grauatus restituere, recte sol-
uit ante restitutam hæreditatem, & detra-
hit soluta. l. ante restitutam. ff. de solution.
l. ita tamen. §. qui ex Trebelliano ff. ad Tre-
bell.

9 Item Curator ventri datus, si graue sit
debitum, quod pœna crescat, vel pigno-
ribus pretiosis debeat. L. curator. ff. de
vent. in possess. mittend.

10 Seruus cui peculij sui administratio
concessa fuerit, creditoribus suis recte sol-
uit, sicuti etiam si præpositus dominicis
negotijs, quid ab illo petatur. l. egisti ff. de
solution. l. si is cui §. 1. ff. eodem.

11 Tutor sicut soluere quod debet, ita &
exigere potest, quod sibi à pupillo debetur
si creditor fuerit patris pupilli, vel etiam
ipsum pupilli, si adfuerit pecunia vnde solu-
uat, & si vtræ fuerint grauēs, illis releua-
bitur pupillus. l. quoties §. sicut ff. de admin.
tut. l. sed non dantur. ff. de tutel. & ration.
dist. modo non sit tutor legitimus, vel da-
tarius, & sit solus, nec habeat contutorem
Decian. conf. 60. primo ergo lib. 3. & pecunig
nō essent depositatæ, seu destinatæ in em-
12 ptionem prædiorum. l. 3. §. quid ergo. ff.

de contrar. & vtil. action. tutel. quem tex. Rom. singul. 104. Tu habes. Alex. in l. cetera. §. sed si separauit ff. de legat. 3. num. 3. Boer. decij. 209. & illius num. 2. in fin. Tirraquel. de retract. liz. ag. §. 1. glus. 7. n. 106. dicunt vnicum & singularem.

13 Negotia aliena gerens, si ideo, vel alia ex causa quæ dilationem non pateretur, inuito creditore sibi rectè soluit. l. diuortio. ff. de negot. gest.

14 Fideiussor habens confideiussorem, si rectè totum debitum soluit, & cessis sibi a creditore actionibus, agit pro dimidio contra confideiussorem. l. cum is 36. ff. de

15 fideiuss. nec refert an cessio si sibi tuerit facta simul, & semel, dum soluerit, vel quandocumque post solutionem, quia pecunia dicitur soluta potius pretio mandandarum actionum, quam obligationis soluendæ gratia, & nomine fideiussoris potius, quam debitoris. l. cum is 36. l. si cut 65 ff. de fideiuss. Bart. l. mde. §. finis 76. ff. de solut. num. 4. Cuman. num. 3. Albericus num. 2. l. mol. num. 4. Coler. de proce. §. p. 1. cap. 10. num. 370. & seq. vbi præterea re-

16 fert, quæ actiones competunt fideiussori ad repetendum a confideiussore ratam, vbi minime a creditore sunt sibi cessæ actiones. Anton. Hering. tract. de fideiuss. cap. 28. num. 38. & seq. plurib. vbi hanc

17 opinionem, si quod cessio fieri possit ex intervallo late defendit, dum prius n. 34. & seq. retulisset, qui contrarium volunt, sicuti & Menoc. præsumpt. 143. lib. 3. nu. 6. & seq. & num. 11. residet in ista opinione sequendo Bart. & Comens.

18 Tutor vel correus, si quod pupillo, vel creditori est debitum, soluit, rectè soluit, & contutor, & correus liberatur, & nisi soluendo passus fuerit de cessione iurium sibi faciendæ, vel minime facta fuerit eodem solutionis tempore, vel incontinenter post, frustra illam deinde sibi fieri desiderat. arg. l. si me, & Titium 32. ff. si cer. petat. l. mde. §. finis 76. ff. de solut. vbi Bart. num. 4. l. si ex pluribus 16. ff. de acceptil. Menoc. præsumpt. 143. egregia. lib. 3. num. 4. vbi plures & concludentes rationes refert, & latius Anton. Faber. coniect. lib. 11. cap. 6. 7. 8. 12. & 17. & ante illum idem dixerat, & pro regula, cum aliquibus limitat. quibus firmauerat. Roncagat.

in l. reos. ff. de duob. reis. num. 41. & sequen. & num. 49.

19 Postremo quilibet si potest alienum debitum soluere. l. soluere. ff. de solut. ad quem textum plura congesti in meis coniect. & dixi infra. §. 22.

§. VII.

SVM MARIVM.

Solutio fieri debet ipsi creditori, & non alteri. 1. Amplia. 2. 5. 12. 13. 14. 44. Limit. 50. Sublimit. 51.

Solutio facta ei, cum quo quis contraxit, parit liberationem. 25. ampl. 26. 27. 28.

Inquisitio de delicto, quando rectè soluitur. 2. 4.

Beneficium non vacat, etiamsi delinquens sit inquisitus, sed nondum condemnatus. 3. Limit. 4.

Heredi, ut rectè soluitur cautela adhibenda. 6.

Heres non conuenitur nisi pro portione, qua est heres, nec etiam exigere ultra eam. 8. quando in solidum. 7. cautella obseruanda, vbi maior pars urget ad soluendum. 9.

Debitor soluens ex decreto, vbi maior pars creditorum urget, ut soluat, liberatur quoad omnes. 10. Limit. 11.

Solutio quando fieri possit procuratori. 14. 15.

16. quando procuratori falso. 17. 18. 23.

quando procuratori reuocato, & quando pariat liberationem. 19. 21. quando procura-

tori ex instrumento mandati falso. 24. facta procuratori ante aduentum diei solutionis, si ille interim foro cedat, vel reuocetur. 29. procuratori in rem suam facta liberat debitorem. 30.

Mandati defectum quis probare debeat. 20.

quomodo probetur. ibid. reuocatio illius quomodo probetur. 21.

Procurator in rem suam praefertur domino in concursu ex actionis. 31. Limit. 32.

Solutio facta ei, qui non habebat mandatam, liberat debitorem. si dominus illam ratam habeat. 33. si ante rati habitationem dominus mutet statum, quid dicendum. 34. quid si communiter habebatur pro procuratore. 35.

Ageré multi possunt pro alio sine mandato. 36.

Exigere nemo potest, quia alteri sunt debita sine mandato. 37. *Limita.* 38.

Solutio facta procuratori, cuius mandatum fuit reuocatum de iure, vel de facto non liberat soluentem. 39. *Limita.* 42. 43.

Mandatum quando dicatur reuocatum de iure, vel de facto. 40. 41.

Pater & filius eadem est persona, & caro. 45.

Vxor, & maritus est eadem persona, & caro. 45.

L. scum filio sum. §. 1. ff. de compensat. declaratur. 46.

Solutio facta ei, qui mala fide possidebat rem, cuius causa facta est solutio, an pariat effectus legitime solutionis.

Solvens pro iuratore falso, vel reuocato, quomodo sibi consulatur. 48.

Solutionis exceptio, ubi de illa constat per confessionem de recepto, an proficiat. 49.

Pupillo & similibus, quando solui possit. 50. 51. 53. 54.

Pupillum factum esse locupletiorum ex solutione sibi facta probare debet, qui soluit. 52.

Quia non facit ad effectum legitimæ solutionis, ut illa fiat per se, vel alium a debitore, sed est prætereā necesse, ut fiat ipsi creditori, qui recipiendi habeat facultatem per se, vel alium, illius vice, regula constituenda est, ut creditori + fieri debeat solutio, & non alteri. §. 1. in ff. quib. mod. tollit. obligat. cum alijs cumulatis a Sard. decis. 60. num. 1. & decis. 229. num. 1. & cons. 43. num. 1. Grat. discept. 636. num. 1.

2 *Ampl. etiam si creditor, + cui soluitur esset inquisitus, & processus de crimine aliquo, modo conscientia sceleris teritus, non sit in fuga.* l. suo. ff. de solution. l. auferitur 46. §. in reatu. ff. de iure fisci l. fin. §. fin. ff. de requirend. reis. sicuti, & eodem casu + non vacat beneficium nisi lata sententia, quæ beneficium priuatur, vt late ex Fel. in cap. inquisitionis. de accusat. glof. cap. 2. verb. finita. vt lite pend. in sext. capel. Tolos. decis. 436. Rota dec. 5. de re iud. in antiq. Bisign. Rebus de pacifico. posses. num. 261. & alijs conclusis Petrus Gregor. I. belos. itad. de benef. cap. 33. n. 3.

4 *Nisi tamen + tam creditor, quàm beneficiarius sit reus criminis læsæ Maiestatis diuinæ, vel humanæ.* l. fin. C. ad f. l. l. Maiest. l. quisquis. C. ex l. cap. ad abolendam. de heretic. Ancar. cons. 288. vltim. Petr. Greg. de benefic. cap. 26. num. 5. & cap. 33. num. 4. vers. Secundus. Brisson. tract. de solut. lib. 1. vers. Nunc videamus.

5 *Ampl. etiam, ubi + solutio fit illius hæredi, nam cum ille defuncti personam representet, & in illum translatam, seu continuent eius iura.* l. heredem. l. hereditas. de reg. iur. sicuti vt dixi in præcedenti. §. si hæres. canonice soluit pariter, & canonice exigit. l. hæres 37. ff. de acquir. hered. l. cum hæres 11. ff. de diuer. & tempor.

6 *prescript. Cautio tamen + erit adhibenda a solvente an vnicus, vel plures sint, nam quamuis plures sint casus, quibus*

7 *singuli hæredes + in solidum conueniantur, quos referunt Ripa in l. 4. §. cato. ff. de verb. oblig. num. 28. Parlador. rer. quotidian. lib. 2. cap. fin. par. 4. §. 1. num. 11. & seq.*

Gratian. disceptat. 16. retractanda. num. 10. vsque ad 18. 25. & seq. plurib. Cæsal. in specul. commun. opin. quest. 76. Titius n. 7. & seq. Gomes. var. resol. 10. 2. cap. 10. d. nu. 4.

Cossa tract. de portion. & rata. quest. 23. actiones nu. 1. & seq. Ieronym. Fernandez. disp. 23. accidit: Exigere tamen nemo hæ-

8 *redum + potest vltiram partem, quæ est hæres.* Suen. cons. 8. ad maiorem. lib. 5. n. 6. & probatur argum. l. 1. & 2. C. de hered.

9 *action. quare si maior pars + hæredum, vergeat debitorem ad soluendum, caute agat debitor, vt inquit Pomponius in l. stipulatus 81. §. 1. ff. de solut. si ex decre-*

10 *to + iudicis soluat, nam plenam consequitur liberationem, quoad omnes.* glof. in l. furti. ff. de q. qui notat. infam. Bart. l. heredit. ff. de solut. num. 3. quem refert Cognol.

in l. non videntur. §. qui inssu ff. de reg. iur. num. 2. vbialios plures consentientes re-

11 *fert + cum declarationibus tamen, & circumstantiis relatis ab Afflic. decis. 150. Menoc. de arbit. iud. casu 137. n. 5. vsque*

ad 28. Gasspar. thesaur. quest. 54. lib. 2. Fontanet. tract. de pact. dotat. claus. 3. glof. 2. num. 42. & seq. quos indicasse sufficiat, ne

12 *sim longior extra propositum argumentum, quæ dixi de solutione facta + hæredi, addas procedere, nedum in primo, sed*

etiam in secundo. quare grauato restituere, rectè soluitur, sicut & substituto dum institutus deliberat. *l. antepenuit. in fin. ff. de sol.*

- 13 Ampl. præsertim, si solutio + fiat creditori, cum quo contraxit, etiam quod alias minus legitime posset exigere. *Alex. conf. 120. ponderatis. lib. 5. num. 7. Surd. de eis. 60. iudicauit. nu. 8. Abb. cap. grauis 11. de rest. spoli. num. 8. Cast. l. si vnus. ff. de pact. num. 3.*
- 14 Ampl. etiam, vbi solutio + fit habenti mandatum exigendi ab ipso credicare, vt puta, quia sit specialiter constitutus ad recipiendum, vel generalem habeat bonorum, & negotiorum creditoris administrationem. *l. verò 12. l. qui bonorum.*
- 15 §. si Titium. et 3. ff. de solut. + vel est procurator generalis cum libera. *Tiraquel. de retract. lignag. §. 9. glof. 3. num. 7. in fin. Brisson. de solut. lib. 1. versic. de illa nunc videndum. Alex. conf. 120. lib. 5. num. 4.* Nam si
- 16 fuerit solum procuratori + constituto ad lites, non liberatur debitor. *l. hoc iure. 87. ff. de pact. differt enim mandatum ad lites à mandato ad exigendum. l. filius. 90. ff. de solut. l. sed & ha. persona 35. ff. de procur. Guid. Pap. de eis. 526. exequutio. num. 2. in fin. addendo ita seruari in iudiciis. Brisson. de solution. lib. 1. vers. Dixerunt vero esse.*

Ex ista amoliatione, plura consequuntur,

- 17 primo, + quod soluens falso procuratori, vel gerentis pro procuratore, cum non esset procurator, non liberatur. *l. de cem. 71. ff. de solution. Guid. Pap. dec. 173. & ibi Matth. addenda Brisson. tract. de solut. lib. 1. vers. falso. vero procuratori, referens*
- 18 rationem, quare + aliud sit constitutum in soluente procuratori reuocato de iure, vel de fact. + potest tamen, qui soluit condicere soluta. *l. si quis off. ff. de sol. nisi quis*
- 19 + sciens, prudensque soluerit ei, qui ad exigendum non habebat mandatum, quia præsumitur donasse. *Glof. Bartol. & reliqui in l. Si procuratori. ff. de condict. ob caus.* Sciuisse autem earentiam + mandati dicitur, vbi de illa sibi minime constabat, vel constabat de reuocatione. *l. si verò. non rememorandi 12. ff. si mandauerit. ff. mand. l. si procurator 25. ff. de procurat.*
- 20 quomodo autem probetur mandati + re-

uocatio, videndus. *Maisard. & ibi addentes de Nigris de probat. conclus. 215. num. 4. & seq.* An autem soluens procuratori reuocato + liberetur, & an ei aliquo modo sit consultum, videndi sunt. *in penul. ff. de reb. credit. Cyn. num. 17. & seq. Aleiat. num. 21. & seq. Hugo Donel. num. 4. & seq. Alex. & reliqui in l. si procuratori. ff. de cond. caus. dat. & in l. si quis seruo. ff. de solut. Guid. Pap. de eis. 173. in dicto. num. 1. & s. quon. distinguendo, quando soluens*

21 + falso procuratori liberetur. *Brisson. de solut. lib. 1. vers. falso vero procuratori.*

22 Limit. vbi + procurator docet de suo mandato per instrumentum in forma publica, licet intrinsecè illud esset falsum. *Giurba de eis. 79. num. 20. post medium.*

23 Secundo, quod soluens + procuratori, cum quo contraxit, liberatur. *l. filius. C. de pact. vbi Bart. insert, quod restituens monacho pecuniam ab illo mutuam, rectè soluit, & liberatur. & Bald. ibidem*

24 addit. quod filiosam. + & seruo solui potest, si quid illis solui fuerit promissum. *Brisson. de solut. lib. 1. vers. ei etiam, & vers. nam si possessor. Surdus de eis. 229. num. 8. & seq. vbi plura congerit similia. & n. 33.* Limitat, vt tamen non possit nouare, vel aliter pacisci. *T. besaur. quest. 39. lib. 3.*

25 loquens + de soluente falso tutori, cum quo contraxit. *late Tuscuti conclus. 618. conductor soluens locatori.* Cum enim patri domino, & monasterio ex persona monaci, filij, & serui actio acquiritur, non potest dominus, vel pater, vel abbas contractum in parte acceptare, & in reliquo impugnare. *Bart. in l. si urbana. ff. de cond. indeb. vbi concludit liberari con-*

26 ductorem, + qui a prædone conduxerat. *addendo num. 4. idem dicendum de soluente prælato intruso a quo conduxit. Bal. cap. litteris. de rest. spoli. num. 7. qui loquitur de soluente præfecto putatiuo ex contractu cum illo gesto. Bart. l. cum quis ita. §. qui sibi. ff. de verb. oblig. qui loquitur de monacho procuratore, & similibus. Alex. loquens de eo, qui conduxit ab Abbate male electo, & illi soluit pensionem. conf. 103. num. 17. lib. 2. & conf. 120. lib. 5. col. 2. Tuscuti conclus. 618. conductor soluens etiam non domino. Ancaran. Regens. libro 2. quest. 31. Stracæ tractat. de merca-*

- mercatur. cap. de adieft. par. 3. num. 42. & seq. Franc. Bec. conf. 19. Surdus decif. 229. Verum num. 1. & seq. Fab. de Anaconf. 49. num. 21. & seq. lib. 1. & conf. 138. nu. 34. & seq. lib. 2. & de procuratore ad locandum, vt illi de æquitate folui poffit penfo, quid quid de rigore iuris dici poffit? cenfuit confil. Neapolit. teffe Vinc. de Franc. decif. fane 699. Pachin. illuff. controuerf. lib. 2. cap. 93.*
- 29 Tertiò, quod ꝑ foluens procuratori antequam adueniat folutionis dies, fi procurator interim foro cedat, vel fuerit reuocatus, quod nihilominus liberatur debitor, fi procurator habebat mandatum cum libera, vel tempus folutioni appofitum fuerat gratia debitoris, fecus fi quis fuerat fimpliciter conftitutus ad exigendum, quia interim non erat debitor, & procurator, carebat facultate recipiendi, vt diftinguendo concludit Munoz. de Efcouar. traft. de ratiocin. admin. cap. 23. num. 56. & seq. Multum tamen vrgent, vt fine diftinctione aliqua liberetur foluens, quæ tradit de fententia lata a vicario epifcopi, antequam ignoraret fuiſſe reuocatum, de collatione beneficii ab eodem facta nefeiente mortem epifcopi, de fententia iudicis ignorantis datum fibi eſſe ſucceſſorem, vel fuiſſe reuocatum, de ſententia lata contra mortuum, cuius mors ignoratur, & intermino de folutione facta procuratori ante diem debite folutionis, & alijs ſimilibus. Gratian. diſcept. 127. quemadmodum. n. 22. vſq. ad 45.
- 30 Quartò, quod ꝑ procuratori in rem ſuam conſtituto rectè fit ſolutio, & legitima ſubſequitur ſoluentis liberatio, & ratio eſt, quia domini iure habetur, & actiones viles exercet. l. ſed ſi tantum 13. ff. de pact. adeo vt ꝑ in conſuſu procuratoris, & domini, potius illi, quam iſti ſit ſoluendum. l. procuratori in rem dato 55. ff. de procurat. Petr. Fab. Semef. lib. 1. cap. 13. l. ſed ſi tantum. ff. de pact. Bris. de ſolution. lib. 1. verſ. procuratori. ſi tamen ꝑ conſtituenci fuerit ſolutum, liberabitur debitor, niſi denuntiatum fuerit illi, ne ſolueret, vel partem eidem inhiſcenti ſoluerit. Brisson. de ſolution. lib. 1. verſ. procuratori vero.
- 33 Quintò, quod ſoluens ꝑ ei, qui re vera nō erat procurator, quod legitima eſt ſolutio, ſi dominus ratam illam habeat. l. qui hominem. §. ſi gener. l. ſi quis offerenti in princ. & l. 1. & fin. l. cum de em. §. fin. ff. de ſolut. l. ſi ſine in fin. rem rat. habere. & ratio eſt, quia ratiſhabitiō retrotrahitur, & mandato comparatur. cap. ratiſhabitiōnem ff. de reg. iur. ideò ante ratiſhabitiōnem ſolutum condici poteſt, ſecus ſequuta ratiſhabitiōne. l. ſi quis offerenti. in princ. ff. de ſolution. ꝑ & ſi interim ratum habens, mutet ſtarum, & patiatur capitia diminutionem, non tamen maximam, vt valida ſit ratiſhabitiō, neceſſarius erit conſenſus eius. in cuius eſt poteſtate, qui ratum habet, veſtut monaſterij, ſeu abbatis, vel patris adoptantis. conſenſus. Brisson. de ſolution. lib. 1. verſ. ſic ſueniet. & verſ. ceterum ei facta ſolutio.
- 35 Si verò ꝑ communiter habebatur procuratore, an ſequatur liberatio ex ſolutione illi facta. T inaqueſ. traft. de mort. ſaiſt. gloſ. ſua. num. 148. & de legib. Con. nub. gloſ. 8. num. 148. Guid. Pap. decif. 173. in dicto num. 34.
- 36 Sextò, quod quamuis ꝑ plures habeant a iure mandatum ad agendum alieno nomine, vt ſunt affines, conſanguines, filius, & ſimiles. l. ſed & verſ. de procur. l. exigendi. Cod. eod. Dec. l. filius. C. de pact. num. 4. non tamen abſque mandato generali, vel particulari coniunctus exigere poteſt, quod eſt debitum coniuncto. gloſ. l. ꝑ procuratori. verſ. adminiſtratio. ff. de ſolut. Alex. conf. 4. videtur. num. 3. circa med. lib. 2. Franciſcus Bec. conf. 19. prima. n. 2.
- 38 & 8. ſublimitando, ꝑ vbi ſolueretur ex contractu geſto cum coniuncto exigente, & latè agunt Fulgoſ. in l. 1. §. fin. ff. vſufruct. quemad. cauat. num. 5. l. af. in l. ſolum ff. ſol. mat. n. 5. Guid. Pap. dec. 526. exequut. num. 2. Decius dicta l. filius paſcendo, C. de pact. num. 5. & ſeq. & num. 29. qui agunt an pater poſſit exigere, quod eſt debitum filio, & è contra. Tuſeus conel. 340. ſolutio exſtinguit. num. 48. & ſeq. vſq. ad 56.
- 39 Septimò, quod ſoluens ꝑ procuratori, cuius mandatum de iure, vel de facto expirauerat, non ſoluit legitime, nec liberationem conſequitur. Facto autem dicitur expiſſe mandatum, ſi mandans re-

- 7 Secundo exemplum erit in tutoris, cui recte soluitur, quod commodo pupilli est soluendum, l. si seruus decem, ff. de solut. l. Lutus, §. tutela, ff. de adm. tut.
- 8 modo solutio sit realis, non tamen per confessionem de recepto. Surdus loquens de confessione tutoris, & curatoris, de cis. 229. num. 24. & seq. ubi hoc late probat, & num. 34. concludit solutionem factam curatori minoris non liberare soluentem, nisi soluta probentur versa in utilitatem minoris, siue tutor sit t testamentarius, siue ex inquisitione, siue ex testamento, siue honorarius, siue notitiae causa datus, l. flicum 14. §. usum fructum, ff. de sol. l. 3. ff. de adm. tut. l. 1. C. de peric.
- 10 tut. nec refert an omnibus tutoribus, vel vni tantum solvatur. l. quod si forte, §. siue autem, ff. de solut. nisi tamen inter
- 11 tutores diuisa sit administratio, vel a testatore sit coniuncta ipsis commissa, l. Titium, ff. de adm. tut. l. quero, ff. de solut. & in tantum tutori recte soluitur,
- 12 t vt non obstat, quod ille sit inquisitus de capitali crimine, modo non fuerit ab administratione remotus, l. quamuis, §. fin. ff. de solut. vel fuerit relegatus, modo solvatur illi, antequam illius vice constitutur curator, vel sit abfuturus reipublicae causa, l. quod si forte, §. 1. & seq. ff. de sol.
- 14 t etiam si mandet alteri solui, l. pupilli 96.
- 15 . de solut. restituitur tamen t pupillis, si tali solutione fuerit deceptus, l. 1. C. si aduers. solutionem. Quae dixi de tutore eadem
- 16 sunt dicenda de curatore t dato minori, vel alteri, qui sua bona minime administrare potest, vel non nouit, l. quod si forte 14. §. curatoris, ff. de solution. §. interdum, infir. de curat. l. solet, ff. de tutel. etiam quod
- 17 ipsi minores, t vel pupillo sub conditione dictum fuerit, esse soluendum, l. si fundus, ff. de vend. & de monst. Surdus decis. 229.
- 18 num. 7. in fin. & solutio sit t promissa ipsi tutori, quamuis falso, Surdus decis. 229. num. 11. plura similia cumulans, sequitur T'hesaur. qu. 29. lib. 3. addendo debitor
- 19 rem t solucentem tutori, qui sit soluendo liberari, licet solutio sit facta finita tutela.

Tertium exemplum erit in adiecto t solutioni, nam qui illi soluit realiter idem, quod erat debitum, videtur credi-

tori soluisse, l. vero 12. in princ. l. qui sibi 33. l. qui hominem 34. l. si ita stipulatus 59. ff. de solut. §. plane, infir. de inutil. stipul. l. si l. non utique, §. item Iulianus, ff. eo quod certo loco nu. 1. in fin. quae regula cum pluribus modis extendatur, t & restringatur a Strac. tract. de mercatur. cap. de adiect. part. 3. num. 2. usque in fin. ne actum agam, qui cupit scire, quando tuto solvatur adiecto, videat, quae iuxta modernorum commendatam methodum, idem doctè, & subtiliter tradit, interim tamen notandum censeo.

22 Quod cum latior sit adiecti t facultas, quam procuratoris potestas, quia inuito eo, qui sibi & adiecto est stipulatus, potest illi recte solui, procuratori autem inuito mandante nequaquam, §. si quis alij, vers. plane, infir. de inutil. stip. l. aliud 106. ff. de solut. Bart. l. fin. §. fin. ff. de verb. oblig.

23 num. 4. modo adiectus fuerit t gratia promissoris, quod in dubio praesumitur, secus si creditoris commodo, l. si cum Cornelius, ubi Cass. num. 1. vers. item, in l. si cum fundum 3. ff. de part. num. 3. Aretinus l. fin. ff. de verb. obligat. nu. 9. vers. sed aduerse.

24 Præterea licet volente t creditore sibi, vel alteri solui in alia re, quae non esset debita, ipso iure liberetur debitor, §. 1. infir. quib. mod. tollit obligat. l. solutam, ff. de solution. Bart. l. si baref. 113. ff. de leg. 1. num. 1. Tuscus concl. 354. solui non potest.

25 solutio facta t adiecto dicatur ipsi stipulatori facta, l. si ita stipulatus 51. ff. de solut. l. sed si, §. si mihi, ff. de constit. pecun. adeo

26 vt solutione adiecto t facta ipso iure, liberatur promissor, §. si quis alij, vers. sic plane, infir. de inutil. stipul. Bart. l. penul.

27 ff. de constit. pecun. ita vt omnis cesset t repositionis spes, l. is qui promisit, ff. de pi-

28 gnorib. Si tamen solutio fiat t adiecto in alia re, quam in promissa, non ipso iure, sed exceptionis ope accedit liberatio, Bart. l. fin. §. fin. ff. de verb. obligat. num. 1. & in l. si baref. 113. ff. de legat. 1. num. 3. & quod

29 adiectas t potest solum recipere solutionem, non autem novare, vel acceptum ferre, vel aliter debitorem liberare, Surdus decis. 229. num. 27.

Quartum exemplum erit eius, cui t iussu fuit, vt solvatur, qui effectu

- saltem, licet videatur esse idem cum procuratore, & videantur repetenda in iussu solui, quæ mox dixi de solutione faciendâ procuratori, attamen quia multum differt, mandare, & iubere solui, ut dixi de differentiis verborum iuris, §. mandatum, & iussu, diuersumque est fieri alicui solutionem tamquam procuratori, & tamquam iussu, pluribusque iubere possumus, ut soluatur, qui tamen non possunt esse procuratores, l. 1. & toto titulo ff. quod iussu. Dicendum itaque, quod aduerfus executionem sententiæ excipere licet, si de solutione facta creditoris iussu, nec fieri differentiam, cui fuerit iussu solui, & siue solutio fuerit facta recipienti titulo, & oneroso, vel gratuito ex causa de præsentibus, vel de futuro, quia ipso iure, vel ope exceptionis liberatur sua promissione, qui iussit solui, l. solutam 49. l. cum iussu 64. & l. cum quis 38. §. si debitorem, ff. de solutione. Brisson. de solutione. lib. 1. vers. præter supradictas. Si tamen iubens, & debitor solui, vel interim moriatur, antequam facta fuerit solutio, & mors fuerit nota iussu, male ille soluit, nec habet soluti repetitionem. l. vero, §. 1. l. si seruus, ff. de solutione. l. 4. ff. locat. l. si non sortem, §. qui filiam. 8. ff. de condit. indebit. l. indebitum 32. C. eod. & si autem ignoranter soluerit, liberatur. arg. l. dispensatori, ff. de solut. quare emendandus est text. l. fin. & vers. ei aut. ff. de sol. qui pugnat cum re-latis, iuxta tradita a Cuiac. lib. 1. obser. c. 38. Brisson. de sol. lib. 1. vers. sed nec dubitandum, & idem dicendum, si is, cui fuit iussu, solui, & mutauit, seu deteriorauit conditionem suam, antequam illi solueretur. Ripa. senatus consulto, ff. in quibus causis pign. tacit. cont. num. 23. vers. intellige.
- 37 Ampl. etiam si debitor soluat, post mortem debitoris, si eo etiam tempore sit iussu solui.
- 38 Ampl. ut non solum si liberetur debitor, qui iussu a creditore soluit, ut dixi, sed etiam liberetur debitor pupilli, qui iussu tutoris alteri soluit, quod a pupillo erat debitum. l. pupilli, ff. de sol. l. 1. vers. porro.
- 39 Ampl. etiam si vbi pupillus solus, & sine tutoris auctoritate iussisset, ut solueret, nam licet minime sit liberatus pupilli debitor, exceptione tamen doli, ne idem

pupillus non fiat locupletior cum aliena iactura, si debitum erat verum, & aliquid defendetur iussu a pupillo soluere. l. si pupilli. c. 6. ff. de solutione. Brisson. tract. de solutione. lib. 1. vers. Amplius.

- 40 Ampl. præsertim, si vbi solutio fuit facta ei, qui stipulatus fuit a creditore illius iussu sibi solui, etiam post mortem ipsius creditoris. l. fin. ff. de solut. l. si vero non remunerandi, §. fin. eod. seq. ff. mandat.
- 41 Limita, vbi si iussu soluere promissit tantum soluere. l. si debitorem, l. si flicum, §. fin. ff. de nouat. Cass. l. delegare 11. ff. de nouat. & in l. qui usus fructum in fin. ff. de verb. oblig. & ibi Alex. num. 7. in fin. & in l. singularia, ff. si cert. pet. num. 21. in fin. Surd. late decis. 187. quidem, n. 7. & seq.
- 42 Limita, vbi solutio si sit iussu eius, cuius conditio vacillat, seu ceterior facta, l. fugitiuus, ff. de solutione. qui textus cum loquatur de seruo fugitiuo iubente solui ex pecunijs domini, censetur extendendum ad mercatorem fallitum, qui iubeat ex pecunijs alteri creditas solui.

§. IX.

SVM MARIVM.

- Solutio facta creditori creditoris, ipso iure liberat debitorem soluentem, cuius bona, & iura erant creditori recipienti obligata. 1. Ampl. 2. Limit. 18. 19. 20.
- Impedit executionem sententiæ lata in soluentem. 3. & quare ibid. amp. 4. 12. 13. 14. 16. Limit. 15.
- Cynus fuit Collateralis Senatoris Urbis. 11.
- Solutio debitoris facta creditori, creditoris quid operetur. 5.
- Subconductor soluendo conductor liberatur. 7. Ampl. 8. Limit. 9.
- Casus Argilus Collateralis Senatoris Urbis. 10.
- Debitor debitoris an conueniri possit executione, sicut conueniri potest debitor. 17.
- Solutio an fieri possit ei, in quem verba obligatiua, & executionis sunt directæ. 21.
- Solutio facta fisco a debitore delinquentis, an liberetur. 22. 24. an facta tyranno. 33.
- Bald. declaratur. 23.

- Quintum exemplum erit, si solutio
- 1 † fiat à debitore creditori, creditoris habentis obligata omnia bona, & iura sui debitoris, & tunc quia ipso iure debitor liberatur. *l. si opera, ff. de dolo mal. & metus except. per quem textum ita firmat Bart. in l. solutum. §. solutam, ff. de pign. action. 2. & in l. non solum 4. §. sol. mat. num. 2. & Alex. num. 8. in fin. & consil. 17. num. 5. & seq. lib. 2. Socin. iun. cons. 77. viso lib. 3. num. 5. Menoch. de arbit. iudic. casu 137. dum. nu. 2. Paset. cons. 93. num. 3. & 5.*
 - 2 † ampliando etiam tacita, si est hypotheca, retardabitur in debitorem cominata exequutio, † quia quoad effectum, ut ille liberetur, non differt, an pecunia debitoris perueniat ad creditorem directe, vel indirecte, seu ut ego addo immediate vel immediate, ut concludit Alex. d. §. non solum, num. 8. in princ.
 - 4 Ampl. etiam, † si solutio fiat inuito creditore. *l. utrum, ff. de constit. pecun. per quem textum ita firmat. Bart. in l. solutum, §. solutam, ff. de pign. action. nu. 2. in princ. Paset. cons. 93. num. 6. quid tamen*
 - 5 operetur talis solutio † declarat Paris. consil. 107. *Quaritur libro 3. numero 128. & seq.*
 - 6 Ampl. præsertim, † ubi solutio fit de mandato iudicis, ut dixi infra, vers. octauum exemplum.
 - 7 Singulare illud notabis, quod quamuis † subconductor soluendo pensionem locatori liberetur, & contra illum non possit fieri exequutio pro pensione. *§. si opera, ff. de doli, & met. except. l. si liber, ff. de negot. gest. Bart. l. solutum, §. solutam, ff. de pign. act. in princ. Gomes. var. resol. de locat. num. 12. Taf. relatis Innoc. abb. & alij in l. si urbana, ff. de cond. indeb. uu. 4.*
 - 8 Attamen, si primus † conductor, cui fuit facta solutio, foro cedat, seu fiat impotens ad soluendum, non liberatur, & cogitur iterum soluere. *Rebuff. de litter. oblig. artic. 4. glof. 2. num. 13. Cancr. var. resol. tom. 1. de locat. nu. 2. in fin. & ita obtinui in causa propria à Cæsare † Argilo L. C. Bononiensi, dum assideret Senatori Vrbis Secundus Collateralis, quo munere*
 - 10 functus est etiam Cynus, † vtiple testatur in l. 2. C. que sis longa consuet. num. 4. circa fin.
 - 11 Ampl. etiam, si solutio † fiat ignorante creditore, *Pasetus cons. 93. num. 4. in fin. & num. 6. post med. & num. 8. in princ.*
 - 12 Ampl. quod si creditor, † cui facta fuit solutio, exigat à debitore, quod fuit solutum à debitore, ipse, & non illius debitor, qui soluit, agit conditione indebiti. *Pasetus cons. 93. num. 8. circa med.*
 - 13 Ampl. præsertim, † si fiscus sit creditor. *l. 3. C. quando fiscus, vel priuat. vbi Bal. Sal. & reliqui, Paset. cons. 93. n. 4.*
 - 14 Si verò creditor, † cui fuit solutum, non habebat bona sui debitoris expresse nec tacite obligata, si non soluat illo consentiente, vel ex causa, qua ille pariter sit obligatus, non liberatur, nec retardabitur exequutio sententiæ. *l. solutum, ff. de solution. Soc. sen. cons. 65. num. 5. lib. 4. l. si liber homo, ff. de negot. gest.*
 - 15 Ampl. præsertim † accedente cessione creditoris. *l. 1. C. de nouat. Surd. plura cummulans, cons. 22. Reuerendo, num. 18.*
 - 16 An autem conueniri possit † debitor debitoris, & an exequutiue videndi sunt. *Bal. in l. etiam, C. de exequut. rei iud. n. 2. vers. alij, Trentatinq. de solut. resol. 16. debitor, & resol. 29. lib. 3.*
 - 17 Limit. vbi Iudex † inhibuit soluenti, ne solueret. *Paris. consil. 107. Quaritur lib. 3. num. 13.*
 - 18 Limit. vbi creditor † soluentis inhibuit, ne solueret. *Paris. consil. 107. Quaritur lib. 3. num. 13.*
 - 19 Quid si cessionarius † creditoris inhibeat. *Surdus consil. 22. Reuerendo, nu. 12. & seq.*
 - 20 Sextum exemplum erit eius, † in quem non solum verba obligatiua, & promissua, sed etiam exequutiua sunt directa, alio stipulante, nam illi rectè soluitur. *Surd. de cef. 229. num. 14. & seq. vbi pluribus comprobat addendo plures dubitasse, an liberetur promissor, si soluat ei, pro quo fuit stipulatum, & tenendo affirmatiua, concludit soluentem consequi posse liberationem, tam à stipulante, quam ab eo, pro quo fuit stipulatum.*
 - 21 Septimum exemplum erit in fisco, † cui bona debitoris fuerunt applicata, nam quicquid illi soluit vna cum fideiussoribus ex eadem causa obligatis liberatur. *l. si debitori, ff. de fideiuss. Dec. cons. 25. pro tenui.*

tenui. col. 2. *vers. ex illa distinctione*, modo confiscatio sit iusta, vt tacite subdit addendo idem dici si quis.

23 Compulsus metu † soluat tyranno, qui solo præcepto dicitur compellere, & ita intelligi Bal. in l. falsus C. de furt. col. fin. qui voluit id esse verum, si debitor omnē adhibuit diligentiam, ne solueret, & col. 3. *vers. & ita ut patet*, lare probat soluentem ex præcepto, dici compulsum ad soluendum.

24 Latius tamen † prosequitur exemplum istud, Menoch. de arbitr. iudic. casu 137. dum.

§. X.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

Solutio facta alteri, quam creditori de mandato iudicis liberat soluentem. 1. & quare 2. Ampl. 3. 4. 5. 7. 9. 10. 11. 13. Limit. 14. 15. 16. 18. 22. 24. 25. 27. 28. Sublimita 26.

Iudicis præceptum est exequendum, licet iniquum 6. Contrarium 12.

Anton. Faber declaratur. 9.

Ei iudicium non præstatur, ubi accidit ex compromisso. 17.

Affectata non profuit 19. Ampl. in sequestro. 21.

Molestia damna non reficiuntur, ubi non intimentur ei, qui debet defendere. 23.

Solutio facta tyranno an liberet soluentem. 29.

Solutio facta ei, cum quo quis contraxit, parit liberationem, & retardat executionem sententia. 30. Ampl. ibid. & 31.

Solutio facta non creditori, non parit liberationem 32. Amp. 33. Limit. 34.

glos. l. facti, §. qui iussu, ff. de ijs, qui not. infam. & excusata pœna, glos. l. ait prator, §. 1. *vers. quid tamen*, ff. de minoribus, & in l. quamquam, ff. de aqua plu. arcend.

Ampl. vt debitor plenissimam † consequatur liberationem aduersus quemcunque creditorem. Rimin. iun. conf. 506. & prima, num. 29. asserens id notari, in l. ait prator, §. permittitur, ff. de minor. & a Bart. in l. minor viginti quinque, ff. eod. & Bal. in l. 2. C. de seruit. & a Ruin. conf. 171. lib. 4. num. 3. quibus addo Rot. Genuens. decif. 33. habet, n. 6. in princ. Bimium conf. 71. diligenter, num. 28. Menoc. de arbitr. iud. cas. 137. num. 13. in fin. Pascal. de patria potestas par. 1. cap. 8. num. 16.

4 Ampl. etiam, si † solutio esset facta putatio creditori, vt pluribus probat Stracatraff. de adiect. par. fin. num. 28. vbi plures refert. Muscatel. in prax. par. 3. §. detinebitur, num. 66. Ruin. conf. 171. lib. 4. num. 4. Giurba decif. 79. num. 20. circa med.

5 Ampl. etiam † si iudex malè decerneret fieri solutionem, modo seruetur forma solutionis ab illo præscripta, vt refert decifum Ant. Fab. in suo Codic. lib. 8. tit. 30. de solut. definit. 19. in princ. eam asserens rationem, quia Prætoris, & iudicis decretum, † quantumcumque iniquum executioni mandari publice interest. Muscatel. in prax. par. 3. §. detinebitur, numero 61.

7 Ampl. etiam † non appellauit, l. ait prator, §. 1. *vers. permittitur*, ff. de minor. per quem textum ita firmat Ant. Faber in suo Codic. lib. 8. tit. 30. de solut. definit. 19. in fin. eam asserens rationem, quia appellando iste non fuisset audiendus, cuius dicta † credo intelligi, vbi debitori non licuisset appellare, secus si causa erat appellabilis. Fabrum sequitur Fontanel. de pact. nups. tom. 1. claus. 111. glos. 2. num. 43. *vers. condict.*

9 Ampl. etiam † fit ex mandato arbitri, qui ex dispositione statuti fuit electus, nam cum ille sit vice iudicis, & a statuto habeat iurisdictionem cogendi non obtemperantes suo imperio. Bal. conf. 447. certum est lib. 1. in princ. Abb. conf. 72. videtur primo in fin. lib. 2. concludentes tali casu agi posse de euictione,

D 2 quæ

1 Otiaum exemplum erit in soluente alteri, † quam creditori de mandato iudicis, nam & ille liberatur, l. liber. §. iustius, ff. de annuis leg. l. paulo, §. fin. ff. de leg. 3. Bart. l. creditor in princ. ff. de solut. Ruin. conf. 171. vifis lib. 4. num. 3. Rimin. iun. conf. 506. & primo, num. 29. relati a Cognol. in l. non videtur, §. qui iussu, ff. de reg. iur. num. 2. & ratio est, † quia iudicis iussu facit licitum, quod est illicitum.

quæ negaretur ex sententia arbitri voluntarij, & dixi de differentijs verborum iuris, §. arbitror voluntarius, & necessarius.

- 10 Ampl. præsertim ꝑ vbi quis soluit ordine iuris seruato. *Ruin. confil. 171. visis libro 4. num. 11. Rimin. iur. conf. 506. prima num. 30.* etiam quod iudicis præceptum esset iniustum, *Dec. l. non videtur, §. qui iussu, ff. de reg. iur. num. 4. in fin.*

- 11 Ampl. etiam, si iudicis ꝑ præceptum de soluendo esset iniustum. *Pascal. de patria potestas. par. 1. cap. 8. num. 15. relato Farinac. de falsis. quest. 160. num. 92.* vel dubitaretur de illius iustitia. *Cagnol. l. non videtur, §. qui iussu, ff. de reg. iur. num. 5. Afflicti decif. 150. Rex, num. 26. 27.*

- 12 Contrarium tenet *Cagnol. ꝑ in l. non videtur, §. qui iussu, ff. de reg. iur. num. 5. sequendo gloss. Alberici ꝑ Dec.* addendo nec parendum esse iudici, sed resistendum. Verum quoad resistantiam censeo illum malè dixisse ex ijs, quæ dixi de executione. *cap. 3. §. 1. num. 20. vers. in urbe, & ratio est, quia potest sibi remedio appellationis consulere, vel aliter, quam de facto resistere, vt ibidem dixi.*

- 13 Ampl. præsertim, si præceptum ꝑ de soluendo fuit factum in odium, seu iniuriam, seu culpam creditoris, veluti, si fuit ille condemnatus ex delicto, vt exemplificat *Tbesaur. quest. 54. lib. 2. num. 1. addendo num. 2.* tali casu posse cogi ad soluendum, licet non aduenerit dies, & id fauore fisci, *Menoc. de arbit. iud. cas. 137. num. 3. & 10.* addendo, num. 5. procedere etiam, vbi re vera confiscatio esset iniusta, si modo sententia fuit ritè prolata, addendo num. 10. in fin. procedere etiam si quis sit debitor generis, & exactio sit facta ad fauorem alterius, quam fisci. *Rot. Genuens. decif. 33. num. 6. vers. facit pro hac sententia. Afflicti decif. 150. Rex, num. 8. & 12. 17. & seq. 25. 26.* vbi sublimitat concurrente mora creditoris in recipiendo, & num. 11. circa med. & num. 28. addit procedere, etiam si debitor sit in mora.

- 14 Limit. vbi iudex ꝑ ordine iuris minime obseruato mandat fieri solutionem. *Ruin. conf. 171. visis, lib. 4. num. 11. Hipol. Rim. conf. 506. & prima, num. 30.* vbi præterea

aduertit corrigendum esse textum, *Ruin. d. confil. 171. num. 11.* qui contrarium firmat.

- 15 Limit. vbi solutio ꝑ probatur sola confessione eius, cui dicitur solum. *Ruin. conf. 147. lib. 1. num. 13. Menoc. de arbit. iud. cas. 137. num. 16. Afflicti decif. 150. Rex, numero 28. & 35.*

- 16 Limit. vbi quis soluit ꝑ ex sententia arbitri voluntarij. *Dec. conf. 25. col. 4. vers. præterea, & similia sunt, quæ dicuntur de euictione non præstanda, vbi illa ꝑ accidit ex sententia arbitri. Abb. conf. 69. par. 1. num. 1. Crements. singul. 115. Tussus Roman. singul. 468. emptor Morla. in emptor. iur. par. 1. de empt. & vendit. n. 47. vers. secundus casus.*

- 18 Limit. vbi debitor ꝑ affici clauit sibi mandari fieri solutionem, vt firmat *Cagnol. in l. non videtur, §. qui iussu, ff. de reg. iur.*

- 19 num. 4. ratio est, quia affectata non ꝑ sunt, §. item si quistria, in ff. de excusat. tut. Bart. l. vniuersi, C. de legation. lib. 10. Marfil. de fideius. num. 153. & seq. Tiraq. de retract. signag. §. 35. gloss. 4. num. 29. Felin. cap. fin. de testib. num. 3. vers. & hinc est, & in cap. fin. de foro compet. num. 25. vers.

- 20 secundo, & hoc est, quod tacitè dixi ꝑ Ant. Fabrin suo Cod. lib. 8. tit. 30. de solutione. desinit. 9. dum pro limitatione nostre regulæ addit procedere, dum modò per debitorem religio prætoris bene instructa, nec circumuenta sit. *Caneer. var. res. sol. par. 2. cap. 4. de sequest. & empar. n. 23.*

- 21 qui loquitur ꝑ de sequestro affectato, *Menoc. de arbit. iud. cas. 137. nu. 30. vers. dum inquit, Afflicti decif. 150. Rex, n. 23.*

- 22 Limit. vbi debitor ꝑ nullam fecit diligentiam excusandisè à solutione faciendâ nõ suo creditori, secus si fecit aliquã resistantiam, & expectauit secundum præceptum, vt ex *Paris. & Castrens. conclusis Cagnol. in l. non videtur, §. qui iussu, ff. de reg. iur. num. 2. in fin. Menoc. de arbit. iud. cas. 137. dum. 30. in fin.* id remittit iudicis arbitrio, & idem dixerat prius, num. 6. & 7. & num. 14. & 15. & consueverunt, quæ dicuntur in casu, quo quis debet denunciare, ꝑ quod molesteretur, & non denunciavit, *Meuorb. d. cas. 137. num. 18. & seq. Rota Ianuens. decif. 33. habet, num. 6. vers. enim vero pro parte, Afflicti.*

- Afflic. decis. 150. num. 23. Parlador. ver. quotid. lib. 2. cap. fin. par. 8. §. 17. num. 9.*
- 24 Limit. vbi iudex + tali præcepto procedit extra officium suum, seu ad illum, id facere non pertinet, *l. factum, ff. de regul. iur. vbi Dec. rationem refert, & idem dixerat in l. nō videtur, §. quod iussu, ff. eod. n. 5.*
- 25 Limit. vbi debitor fuit in mora + soluendi, siue ille esset debitor generis, siue speciei, *ut ex l. mol. in l. creditor, ff. de sol. voluit T. thesaur. quass. 54. debitor. num. 4. declarando modo mora sit vera, id est per interpellationem commissā, addendo celsare hanc limitationem, + signando haberi potest copia iudicis ad effectum denunciandi creditori, quod iuberetur soluere, interpelletur creditor ad defendendum, & contra illum sit protestatio, vel omnis adhibeatur diligentia, ne ab illo fiat exactio, sublimando, num. 6. & 7. si creditor fuit, & ipse in mora recipiendi, vel in aliqua culpa, quo minus sit facta solutio, veluti facta prorrogatione ad soluendum, Menoc. de arb. ludeas. 137. n. 8. & q. idem dixit.*
- 27 Limit. vbi iudex + non habebat iurisdictionem cogendi debitorem ad soluendum, *Rota Ianuens. decis. 33. habet, nu. 6. vers. Cast. in l. 2. quæ id firmat auctoritate, Cast. in l. 2. C. de iudic. & Ruin. consil. 167. num. 8. vol. 4.*
- 28 Limit. vbi debitor fuit + inhibitus, ne solueret, & non denuntiavit creditori, quod iudicialiter vrgeretur ad soluendum, *Grat. discept. 635. præsupponitur, n. 2.*
- 29 Nonum exemplum erit, si solutio + fiat per impressionem tyranni, & tunc capiendā est distinctio, *Afflic. decis. 150. Rex num. 13. & seq. vsque in fin. quem sequitur Fontanel. de pact. nuptial. tom. 1. claus. 3. gl. 2. num. 45. & seq. T. thesaur. loquens de solutione facta in iussu Principis, vel Magistratus, relatis dictis, Afflic. quass. 54. debitor. lib. 2. Grat. de exception. cap. 25. numero 62. & seq. Parlador. verum quotid. lib. 2. cap. fin. cap. 5. §. 17. num. 8.*
- 30 Decimum exemplum erit eius, + cum quo quis contraxit, etiam quod sit inhabilis ad contrahendum, nam ei facta solutio parit liberationem, & retardat executionem sententiæ, veluti si quis contrahat cum filiofamilias, l. quod

- seruus, ff. de solut. Bart. & las. in l. filius paciscendo, C. de pact. Boer. decis. 182. n. 32. Surdus consil. 43. Rara, num. 2. vbi subdit*
- 31 idem + dici, si restituat mutuum factum à monacho, & idem, si quis contraxit cū prædone, prælato intruso, præfecto putatio, tutore, qui non consecit inuentarium, vel reliqua solemnia, & dixi supra §. 7. vers. 2. alia exempla referūt, *Surd. consil. 43. Rara num. 2. & decis. 70. num. 8. 229. num. 8. & seq. Franc. Bec. consil. 19. primo, num. 1. & seq. vsque in fin. Alex. consil. 104. lib. 4. num. 7. vbi loquitur de fure recipiente depositum ab illo factum, Tuscus concl. 336. solvens debitum, num. 6. qui loquitur de solutione facta abbati intruso cum quo quis contraxit.*
- 32 Exceptis relatis casibus debitores + soluentes alteri, quam ipsi creditori minime sua obligatione soluuntur, etiam quod solutio facta fuerit vni ex personis, quæ cū ipso creditore censetur vna & eadem,
- 33 + persona, potentia iuris, ut puta, si quod est debitum filio, vel vxori, soluatur patri, vel marito, & è contra, l. inuito, C. de solut. Franc. Bec. consil. 19. prima, num. 2. vbi plures idem sentientes refert, quibus addo Alex. in l. 3. ff. solut. mat. num. 2. Li-
- 34 mirando + si contraxisset nomine patris, vel vxoris, vel instaret debitorem coniuncti, ut deponat, quæ debet, quia debitor esset suspectus de fuga, vel esset illius curator, *Bec. d. consil. 19. num. 9.*

§. XI.

SVMMARIVM.

- Exceptioni solutionis, si quis renuntiat, si tamen soluat, deinde potest de illa excipere, si conueniatur ad soluendum. Contrariū 7. Ampl. 12. 14. 20.*
- Renunciatio est donatio re, & effectus 2. differt à pacto de nō petendo. 3. effectus illius 5. est species protestationis. 5.*
- Pactum de non petendo re, & effectus, est donatio, 2. differt à renunciatione, 3. effectus illius 4.*
- Renunciatio est vltimum vale, quod datur actui renuntiatio. 5.*

Spon-

Sponsalia renuntiandi, qua sit forma, 6.
Renuntiandis iura sua, non patet regressus ad illa 8.
Actioe carere, & agendo repelli possunt paria 9.
Actio an sit elisa, & an penitus sit extincta, differt 10.
Verba, & pacta debent aliquid operari 11.
Ampl. ibid.
Testium & instrumentorum par est virtus 13.
Ampl. ibid. Limit. 16. 19.
Solutionis exceptio probanda, testibus non admittitur aduersus instrumentum, habens paratam executionem 16. Limit. 18.
Executivae si ex instrumento crediti, si agi potest, non tamen executivae agi potest, si amisso instrumento testibus probetur creditum 16. Limit. 17.
Angel. declaratur 17.
Instrumentum crediti, qui amisit, qualiter illi succurratur 18.
Solutio facta fisco probatur solum scripto, & non testibus 19.
Solutio praesumpta non iuvat renuntiantem, exceptioni solutionis 20. Ampl. 21.
Confessio an sit probatio, vel releuatio ab onere probandi 22.
Solutio probanda testibus ab eo, qui renuntiauit exceptioni solutionis non prodest excipienti de soluti. ne confessata extra iudicium 23. & quare 24. Secus si de confessione facta in iudicio 26. 29.
Statutum prohibens admitti probationem aduersus aliquam dispositionem extenditur ad probationem faciendam testibus de confessione extra iudicium 25.
Confessio iudicialis admittitur contra rem iudicatam, & probata illam reuocat 27. 29. 3
Confessio iudicialis, & extraiudicialis differt 28.
Iuramentum liti decisum an offerri possit ei ad cuius fauorem renuntiatum est exceptio- 4
ni solutionis 30. 32. 34. nemo sine manifesta turpitudine refutare potest. 31. 34.
Statutum disponens aduersus instrumentum cuius guarantigia non posse reprobari nisi alio instrumento, non admittit iuramentum litis decisum 32.
Iuramentum est species defensionis 33. non est probatio, sed releuatio ab onere probandi 34.
Solutio qua probatur ex libro officialis publici, obstat agenti ex promissione, cui sit ap-

posita renuntiatio exceptionis facta solutionis 35. 38. 39. Limita 43.
Libri officialis deputati a publico, probant pro tertio contra tertium 36. Ampl. 37. 38. 41.
Ias. reprobat 40.
Roman. reprobat 42.
Iurisdictio est inter consentientes, & subditos 44.
Solutio, qua probatur libris camporis, probat pro tertio contra tertium 46.
Auctor quo tempore venerit in Urbem, & a quo fuerit adiutus 45.
Argentarij qui essent illorum munus, quot species 47. 49. Venetj qui sint 48.

Dicenda hoc §. videntur superflua, & de lana caprina, ut est in proverbio stante extensione facta regulæ constitutæ infra §. 13. dum ex *Cast. & aijj.* firmavi solutionem, liberari debitorem, etiam si pactum sit, ne liberetur propterea, et si renunciatum fuit exceptioni solutionis, si quis conueniatur ad soluendum, posse de illa excipere dicendum videtur, & selmel soluit, quod ab illo erat debitum, quia quamvis renuntiauerit exceptioni solutionis, solutione tamen subsequenti fuit liberatus, §. 1. *instit. quibus mod. tollit oblig. & renuntiatio, re & effectus est donatio, sicut est & pactum de non petendo, Bal. l. fin. C. de pact. num. 16.* cum alijs cumulatis a *Mate. Canon. de pact. cap. 16. num. 171. l. adiles, ff. de donat. Natia cons. 1. num. 6. & cons. 14. num. 2. & cons. 104. n. 4. Socin. cons. 1. 14. lib. 1. num. 2.* ubi prohibita donatione est prohibita gratuita renunciatio.

Attamen, quia pactum, & renunciatio differunt, quia pactum habet consensum utriusque, renunciatio vnus ex contrahentibus tantum, nisi fiat presente, eo, cui renuntiat. Exceptio pacti & ipso iure tollit naturalem obligationem, & elidit civilem, l. si vnus, §. pactus, ff. de pact. Renunciatio verò, cum sit & protestationis species, pendens a nuda renuntiantis voluntate, teste *Alciat. in l. detestatio, ff. de verb. signif.* nolle uti beneficio sibi competenti, sitque renunciatio vltimum vale, quod datur actui, vel iuri renuntiato, hinc dicitur renuntiare liti, quia illam ulterius prosequi nollit, l. postquam liti, C. de

C. de pact. sponsalibus, vel nuptijs, qui libellum uxori, vel sponsæ mitti repudij, l. 2. ff. de divort. l. 2. in fin. ff. de privileg. credi-
dis. formam autem ꝑ renunciandum spon-
saliorum refert Maggus Mifcel. lib. 1. cap. 15. dicendum videtur, quod renun-
tiant ꝑ exceptioni solutionis sit clausum
os, de illa excipiendi, ut ex Petr. de Gre-
gor. probat Milanens. decis. 13. lib. 2. nu. 78.
ꝙ seq. & comprobatur ex regula, quod
renuntiantibus, ꝑ iura sua non patet ad
illa regressus, l. queritur, §. si venditor, ff.
de ad l. edict. Memoc. conf. 16. num. 15. &
cum non differat, an quis ad agendum
ꝑ careat actione, & non careat, sed exce-
ptione repelli possit, l. nihil interest, ff. de
regul. iur. vbi Cagnol. l. nam is, ff. de dolo,
& non videtur petisse, qui per exceptione
remouetur ꝑ petitione, l. non vide-
tur, l. si quis obligatione, §. non potest, ff. de
regul. iur. & differat an actio ꝑ sit elisa, vel
an sit penitus extincta, quia posteriori ca-
su illa per pactum non excusatur, l. qui
res, §. aream, ff. de solution. quia ꝑ priva-
tionem ꝑ ad habitum non datur regressu,
l. sicut in annos, ff. quib. modis ususfruct.
amit. Bal. conf. 119. lib. 2. num. 1. ꝙ ibi Ro-
nescal. priorrautē casu secus, l. si vnus,
§. pact. ne peteret, versed si pact. ff. de pact.
propterea cum verba, nedom quodlibet
pactum ꝑ debeatur aliquid operare, etiam
contra proprium sensum, glos. in l. si quan-
do, verb. frustra, ff. de legat. 1. Crauet. con-
fil. 201. num. 13. Natta consil. 130. num. 3.
quamuis agatur de verbis contractus,
Marfil. de fideius. num. 63. in fin. ꝙ nu. 195.
Dec. conf. 47. nu. 3. Rimin. iun. conf. 51. n. 38.
ꝙ seq.
Idē ex Franc. Milanens. decis. 13. lib. 2.
num. 85. ꝙ seq. qui refert casum, vbi in
creatione census consignatiui appositum
esset pactum de non excipiendo de solu-
tionem, sequentes constituo casus. Primus
erit se ꝑ excipiatur de solutione, quæ
probetur, vel offertur probari testibus,
& tunc licet testium, & instrumento-
rum ꝑ par sit virtus regulariter, in exer-
cendis, C. de fide instrum. cap. cum Ioan-
nes cod. sit. Marfil. de probat. num. 54. ꝙ
seq. vbi extendit, etiam si statuto cauea-
tur contrarium. Attamen quia super di-
ctis testium est adhibenda causæ cogni-

tio, & aduersus illos possunt induci repro-
batorij testes, non releuat ꝑ probata so-
lutio per testes, ut concludit idem Mila-
nen. d. decis. 13. lib. 2. num. 129.
Qui licet nec textum, nec contestem,
vel simile, ex quo argui possit, non refe-
rat, vera est illius ꝑ opinio, tam in casu, in
quo realis solutio ꝑ pragmatica Regni re-
quirebatur, quam in casu nostræ qua-
stionis, vbi exceptioni solutionis fuit re-
nuntiatum, ex his, quæ dicuntur, quod
aduersus instrumentum, ꝑ quod ex pa-
cto, vel statuto paratam habet exe-
cutionem, non admittitur exceptio solu-
tionis, quæ probetur testibus, ut ex Bartol.
ꝙ Salic. concludit Coler. de processib. par. 4.
cap. 2. num. 12. Felin. in cap. sicut de re iud.
num. 3. ꝙ 4. concludens perditio instru-
mento cū clausula garantigæ stipulato, si
testibus probetur totus illius tenor cum
clausula garantigæ, quod nō ideo potest
executiue agi, sicuti executiue ageretur,
si exhiberetur instrumentum, infetēs de in-
de ad plura similia, vt in casu, l. fin. C. de
edict. diui Adrian. tollendo, de instrumen-
to depoliti, & alterius contractus instru-
mento initi, idem firmarunt, Marfil. in
rub. de probat. num. 363. Gallef. de obligat.
Cameral. quaff. 27. num. 4. ꝙ seq. & latius
idem Coler. d. tract. par. 3. cap. 1. num. 14. ꝙ
seq. plurib. Suarez in l. postrem iudicatam;
ff. de re iud. ad leges Regni, §. tertio princi-
palliter limitatur, vbi relatis diftentioni-
bus concordat, si via exequutiua sit data
scripturæ instrumenti procedere primā
opinionem, si instrumenti fides alio non
eget adminiculo, alias secus, exemplum
referens, si exhibeatur instrumentum in
scriptura vituperatum, licet in cæteris
sit solemne, subdens postremo declara-
tionem ꝑ dictorum, Angel. & qualiter
testes debeant examinari, vt in casu de-
perditi instrumenti, ex illorum dictis pa-
retur via exequutiua, & qualiter isto ca-
su concipiantur articuli, Marfil. in rub. de
probat. num. 361. in fin. ꝙ num. 365. dum
prius, num. 355. ꝙ seq. docuisset qualiter
succurratur ꝑ ei, qui scripturam non crediti
amissit, vel solutionem non potest pro-
bare nisi testibus, docet, Cana. de exequut.
instrum. quaff. 36. idem dicerem, si age-
retur de solutione, quæ diceretur facta,
fisco,

19 fisco, quia illa non probatur, nisi scripto, *Bart. in l. & si instrumenta, C. de fide instrum. lib. 10. laudens tract. de fisco, quest. 145. quos refert, & sequitur Pasetus conf. 94. num. 5.*

20 Secundus casus est, ubi debitor excipit de solutione praesumpta, & tunc statim renuntiatione exceptionis, non prodest illi talis solutio, quia fictio non operatur veritatem facti. *Milanens. dist. de dec. 12. lib. 2. num. 125. qui cum loquatur in casu, & causa, qua constare debebat de reali solutione cessat praesumpta, Foler. de Censibus, §. qua quidem executio, n. 38.*

21 procederet etiam eius opinio, quod ubi tres solutiones non probarentur tribus apochis creditoris, sed testibus, ut colligitur ex *Meuoc. praesumpt. 139. Conuenit. lib. 3. n. 28 Trentacinq. var. resol. lib. 2. resol. 2. de fide instr. num. 21. & ratio est, quam considerabam in praecedenti casu, quia scriptura trium apocharum est causa probationis antecedentium solutionum, ubi realis non exigitur solutio.*

22 Tertius casus est, ubi excipitur de solutione, quam quis vult probare confessione creditoris, & omissa excussione articuli, an confessio sit potius releuatio ab onere probandi, quam probationis species, de quo late agunt, *Marsili. in rub. de probat. num. 80. & seq. Mascard. de probation. quest. 7. num. 1. & seq. Franc. de Sanabria Canon. resol. seu in Rubric. de probat. num. 13. & seq.*

23 Dicendum primo, si excipiat de solutione quod probata confessione testibus examinandis, quod nullatenus prodest talis exceptio parte opponente, *Milanens. de dec. 13. lib. 2. num. 112. si dicatur confessio facta extra iudicium, ut ex Jacob. de Puteo voluit Alciat. in praefat. secundae regule de praesumptionib. num. 7. in princ. ea deinde, num. 8. in fin. afferens rationem, quia talis extrajudicialis confessio potuit fieri per errorem, & est minus certa ceteris probationibus addendo, in fin. ex Ancar. conf. 350. quod si à statuto sit prohibitum*

25 quod admitti probationes, illud extendi ad confessionem probandam testibus, quia tali probatione eluderetur dispositio statuti, daretur occasio fabricandi falsum, & lites fierent immortales, referens idem

fuisse dictum à *Bal. in l. filium, quem habentem, C. famul. heret. quest. penul. Alciat. assentitur Milanens. de dec. 13. lib. 2. nu. 104. & 122.*

Dicendum secundò, quod si excipiat de solutione, quod quam debitor asserit velle probare iudiciali confessione, quod tunc prodest talis exceptio, ut concludit *Alciat. praefat. secundae regule de praesumpt. num. 7. in princ. Milanens. de dec. 13. lib. 2. num. 94. in fin. comprobans deinde, nu. 8. hoc assumptum ex ijs, quae dicuntur de probatione per confessionem partis factam in iudicio, quod quae admittitur contra rem iudicatam, quae reuocatur, si articulata iudicialis confessio fuerit concludenter probata, eandem differentiam quod inter confessionem iudicalem, & extrajudicalem faciendam testibus faciunt, *Mascard. de probat. quest. 7. num. 7. & 27. & conclus. 352. Confessio, ubi praeterea agit, quod quid dicendum, si fiat coram iudice incompetenti, Pacian. de probat. lib. 1. cap. 9. num. 26. & seq.**

Quartus casus est, si reus conuentus ad soluendum offerat auctori iuramentum litis decisum super solutione, quam asserit fecisse, & cum in omni actione, seu iudicio moto possit deferri tale iuramentum, *l. 3. §. quaecumque, ff. de iur. iur. & de 31 manifesta turpitudine, & confessione conuincta, qui oblatum sibi iuramentum huius generis, non acceptat, nec refert, l. manifesta, ff. de iur. iur. dicendum videtur, quod actor debeat iurare, quod sibi non fuerint soluta, quae petuntur, vel debeat reo oblatum iuramentum referre.*

32 Contrarium tamen quod voluit, *Angel. in l. non erit, ff. de iur. iur. num. 1. concludens si ex statuto contra instrumentum garantigiae non admittitur probatio, nisi instrumentalis super obiectis, non est locus iuramento litis decisorio ad probandum, quae in instrumentum garantigiatum opponuntur, Angel. sequitur Milanens. de dec. 13. lib. 2. n. 119. quibus adhæreo, non ex ratione, quam ille refert, quod 33 iuramentum sit species probationis, ut dixerunt plures alij, quos referunt, *Mascard. de probat. quest. 9. num. 1. in fin. & Viuius opin. 426. iuramentum.**

Quia

Quia communis est in contrarium, 24 + vt testantur, *Plot. in l. si quando G. de in litem iurand. nu. 56.* concludens, quod iuramento, quis non dicitur probare, sed potius releuari à probationis onere, excepto casu, quod ex statuto iuramentum habeatur pro plena probatione, vt idem subdit *ibid. num. 56. & seq. & idem dixerit, Viuius op. in 426. num. 1. in fin. & num. 2. Mascard. de probat. quasi. q. 10. r. 2.*

¶ **¶ 25.** Quintus casus erit, si excipietur à solutione probanda ex libris officialibus, qui à publico sit deputatus ad recipiendum, scribendumque pecunias, quæ in publicum, seu Principis statum in iactantur, 36 & tunc quia à libris, qui ab eo officiali scribuntur, plenum fidem facient pro tertio, contra tertium, *Bart. l. quodam, §. numularios, ff. de edend. num. 3. & in d. sequent. num. 1. Alex. consil. 79. in causis, lib. 6. nu. 1.* qui loquitur de capserio montis salis, addendo præsertim, si addita fuerit causa crediti in eodem libro descripti, *Prosper. Pafet. conf. 94. Nov. num. 1.* qui loquitur de libris officialis deputati à Principe, & Camere illius, *Crauet. loquens de quocunque officiali publico de Antiq. temp. par. 1. limit. quart. num. 62. Franc. Bec. conf. 7. in libro, num. 1. & seq.* qui loquitur de libris cuiusvis officialis deputati à publico, præsertim, si fuerit 38 thesaurarius à fisci, qui præsumitur verus, & ad eum recurritur, tamquam ad speculum veritatis, addendo idem dicere libris massarij communitatis, vt dixerat *Crauet. d. §. quarta limitatur, num. 6. Menoc. de arbit. l. d. casu 91. Reusimius, num. 1. 2. Bombin. conf. 60. Monald. conf. 24. num. 7. & conf. 88. num. 4. num. 1. lib. 1. Magon. decis. Lucens. 59. num. 2. & 3.*

¶ **¶ 37.** Adde, si ex parcella à extracta partecitata libri publico officialibus, constat de solutione eius, qui promissit soluere, renuntiando exceptioni solutionis, excludetur actor, qui agit ad sibi promissam solutionem, si parcella sit creata in libro officialis post factam promissionem, *Rim. sum. consil. 324. speculabilis, num. 26. Perop. in d. conf. 92. scripta lib. 2. nu. 1.* & probando, 40 *l. si. & qui voluit tantum semper probare, Bar. sum. lib. 87. Consil. num. 7.* qui

omnes referunt, & sequuntur *Crauet. de antiquit. temp. par. 1. §. Quarto limitatur, Scaccia de iudic. lib. 2. cap. 11. num. 11. & 16. ampliando, & num. 12. etiam si statuto esset cautum probationem esse faciendam per publica instrumenta, relato *Crauet. d. §. Quarto limitatur, num. 83. & seq.**

¶ **¶ 41.** Reprobando Romanos, & alios aliud sententibus, vt ego aduerii lugendo *Crauet. in d. par. 1. §. Quarto limitatur, si agatur inter subditos & principis, vel vniuersitatis, qui deputantur iuramentum officiali, vt aduersus Alex. Arrolud. Crauet. de antiquit. temp. par. 1. §. Quarto limitatur, num. 76. & seq. vers. ego sumo, Viuius decis. 184. littera, num. 5.* qui sequendo *Crauet. asserit idem fuisse dictum ab Alex. conf. 68. num. 15. volum. 2. & latissime à Berret. consil. 88. Constitui, num. 19. & à Ciofo consil. 103. Quoniam, n. 1. & seq. & probatur concludenti ratione, 44 quod cum inter consentientes, & subditos sit iurisdictio, si conuenerint, ff. de re iud. l. extra territorium, ff. de iurisdict. omni iud. Forensis, & non subditus, qui non consensit eligi talem officialem, ratione defectus consensus, & subiectionis, non ligatur fide, seu attestazione eius officialis, in quem non consensit, *Veral. decis. 158. libro, lib. 2.**

¶ **¶ 45.** Sextus casus est, si quis excipiat de solutione facta in numerato per bancum, vt puta de Genuis, quod nunquam defecturum credebant omnes anno 1599. quo in Vrbe venit, vocatus à D. Michaele Bonello pronepote Pij V. Sum. Pont. cuius subsidio parauit mihi adiutum in Romana Curia.

¶ **¶ 46.** Et si in libris bancherij reperiaturn à descripta solutio facta creditori, cui fuit promissa realis solutio, excludetur actor ab ulteriori petitione, vt firmat *Milanens. decis. 13. lib. 2. nu. 123. & 130.* ea motus ratione, quia licet partita banchi sit scriptura perisata, tamen, quia bancherius illam scripsit de voluntate creditoris, & debitoris, facit plenam fidem inter contrahentes, probatur tamen illius opinio, *l. argentarius, ff. de edendo, vbi Bart. num. 1. inquit.* Nota, quod scripturæ argentinorum probant pro tertio, contra tertium, per quem textum idem voluit, *Menoc.*

de arb. l. i. casu 91. num. 11. & seq. *Rimin.*
Iun. conf. 334. & quo ad num. 20. Scaccia
 loquens de libris camporum, & mercatorum, & argentarii, de *Iudic. lib. 2. cap. 11.*
num. 175. & seq. & nu. 129. & seq. testans
 de generali consuetudine totius Italie.

Dixissem aliqua de nomine Argenta-

47 rij, † cuius officium fuisse vile, patet ex
Sueton. in August. cap. 2. ubi refert illi
Marco Antonio obiectum fuisse, quod
habuisset auum argentarium, sed quia
illa non sunt de pane lucrando, seu im-
plendo marsupio, & ea nouisse l. c. exor-
nāt, sed non faciunt locupletē, qualis esse
vellit, ideo illa omitti, si tamen aliquis sci-
re vellent, qui essent argentarii, quod esset
illorum munus, quotuplex generis illi
fuerint, quomodo illorum officium ex-
tingueretur, qua ratione fuerint introdu-
cti, an alio etiam vocarentur, nomine vi-
deat; Barnab. Briff. n. Scrador. & alior. in
suis, de verb. luri. signific. §. Argentarius,
Menot. de arbitr. l. d. cas. 90. Munoz. de
Escurar. de Ratiocinij, cap. 11. Philip. Afa-
fin. in l. 1. c. de edend. Sigon. de iure antiq.
Roman. cap. 11. Pancirol. in suo T. befaur. var-
lection. lib. 1. cap. 31. & latius coloris, Cā-
mil. Borel. de praesentia Regis Catholici,
cap. 21. Fridericus, num. 1. & seq. & Bolo-
gnesi. in l. 1. c. de edend. num. 6. qui duas spe-
ties illorum constituit, prout erant, ubi
qui constituebantur a publico ad reci-
piendas pecunias eadem recepturas,
 quando vellet, deponens; & illorum ra-
 tiones nuncupantur publicæ, propter
 datam eius fidem a publico, vt Venetijs,

48 † ubi sub titulo S. Marci est erecta men-
 sa nummularia sub fide publica, sub pœ-
 na scutorum centum, si quis mandaret
 ministris, vt ultra obolum soluant quan-
 titatis, quam apud illos non deposuissent,
 seu non esset descriptus creditor. Alij
 49 erant † argentarii, qui publicè profite-
 bantur tendre mensam nummariam re-
 ciipiendi, & restituendi respectuē num-
 morum quantitatem deponendam, qui
 cum ad alliciendos ciues, vt illorum se-
 querentur fidem, impetrabant a Prince-
 pe, vt illorum rationibus fides adhibere-
 tur, & ratione publicæ auctoritatis illo-
 rum rationes dicebantur publicæ.

§. XII.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

Non facere, & facere, sed non modo, quo
 quis debet facere, sunt paria.

Solutio creditoris, vel illius legitimo procura-
 tori facta in re debita, vel alia re, retar-
 dat executionem sententia 214. extin-
 guit actionem personalem, realem, & hy-
 pothecariam, 3. Ampli. ibid.

Solutio, si offeratur, si acceptetur, vel depo-
 natur, quod est debitum præcedente inter-
 pellatione ad recipiendum, retardat exe-
 cutionem, si fiat de re debita, si autem
 debitor nulla solutio in alia re, secus est 6.

Limit, quoniam si debitor non man-
 datur obligatus solvere in pecunia cum in-
 tamento, potest offerre stabilita, si fidei de
 pecunia, si autem non obligatus, talis

Debitor obligatus solvere, an liberetur, si por-
 talium fecerit 9.

Vllo, qui possint solvere, & exigere,
 & quos effectus pariat facta solu-
 tio, videndum est, quid fuerit solutum,
 cum non omni solutione liberetur debi-
 tor, & consequenter sepe inutiliter exci-
 piatur de solutione, cum paria sunt non
 facere, † & non eo modo facere, quo fuit
 conuentum, vt fieret, l. videamus; §. de
 iur. iur. l. fin. C. de negot. gest. Boer. dec. 1.
 num. 63. Bald. l. precibus, C. de impub. nu. 1.
 Rip. in l. filiusfam. §. 1. ff. de legat. 1. nu. 36.
 ad effectum, vt canonica sit exceptio so-
 lutionis respectu eius, qui ad soluendum
 est obligatus. Duo casus sunt consi-
 tuendi.

Primus est, si excipiat † de solutione
 acceptata a creditore, vel ab habente po-
 testatem recipiendi, & tunc si non pec-
 cet in substantialibus, videlicet, quia
 non fuerit facta legitimo creditori, vel a
 non debitore, vt dixi supra, §. 11. & tribus
 seq. non refert ad effectum retardandæ
 executionis, an solutio facta fuerit in
 re debita, l. nulla, C. de solut. §. 1. ubi glof.
 verb. tollitur; Inst. quib. modi tollit oblig.

3. inquit, quod solutione † extinguitur actio
 per-

personalis, realis, & hypothecaria; adeo
ut nunquam reuiuifcat, *Ancar. confil.* 318.
in quæſtione, nu. m. 2. *Socin. confil.* 149. *In*
cauſa, col. 2. lib. 1. *Dec. confil.* 449. nu. 36. vel
4 alia ꝛ re non debita de conſenſu credito-
ris, *l. maniſeſti* 17. *C. de ſolut. l. ſi quis aliam*
46. ſ. eod. l. luti 24. *ſ. de poſſi. l. aſ. l. non*
utique, *ſ. item l. iulianus*, *ſ. eo quod certo*
loco, num. in fin. *Gozadin. confil.* 38. num. 8.
Surd. confil. 145. nu. 14. vel de mandato Iu-
dicis ob impotentiam debitoris, qui ali-
ter ſatisfacere non poteſt ſuo creditori; 8
l. liberti, *ſ. luti*, *ſ. de annu. legat. l. Pau-*
lo Calimaco, *ſ. fin. ſ. de legat. 3. Bart. in l.*
creditor, in princ. *ſ. de ſolut. Bald. confil.* 128.
lib. 2. Tuſus conſuſio 24. *datio inſolu-*
9 tum.

Secundus caſus eſt, vbi excipitur de
5 ſolutione, ꝛ quam quis ad retardandam
exequutionem facere vellent, & tunc aut
quis vult ſatisfacere creditori ſuo in re
promiſſa, ſeu debita in genere, vel in ſpe-
cie, & retardatur ſententiæ exequutio ſa-
cta ſolutione, *ſ. l. inſt. quib. mod. tollit obli-*
gati, vel nolente creditore, recipere ſacta
ſolemni rei debita obſignatione, ſeu depo-
ſito, *l. obſignatione*, *C. de ſolut. l. ſi credi-*
trici 6. *l. acceptum* 10. *C. de uſuris*, *l. nec*
creditores, *l. fin. C. de pignor. action. l. crea-*
6 dor 20. *C. de pignor.*

Aut vult ſolvere in alia ꝛ re non debita,
& tunc quia obitat regula, *l. 2. ſ. mutui*,
ſ. ſi cert. per. quam ibidem late proſequi-
tur, *Bart. l. aſ. & reliqui*, moderni præſer-
tim, & poſt illos *Ioan. Koppen. decif.* 15.
Cumin. num. 1. uſque in fin. Aſpinus tract.
de exequut. ſ. 7. cap. 128. & ſeq. plurib. Pi-
nél. in l. 2. p. r. 2. cap. 1. num. 21. & ſeq. Salic.
in l. ſi quis argentum, *C. de donat. in princ.*
& poſtremo Card. Tuſus conſuſio 354. *ſolui*
non poteſt, nullatenus retardabitur exe-
7 quutio ſententiæ, niſi ſumus ꝛ in aliquo ex
caſibus, quibus regula, *d. l. 2. limitatur*,
ut retuli ibid. in *meis Colleſt.* & ſi difficul-
tas fiat, quia debitor velle in alia ſpetie
monetæ, quam promiſſæ ſolvere, vel il-
la fuerit mutata in bonitate intrinſeca,
vel extrinſeca, vident. *gloſ. in l. ſi quis*
argentum, verb. aſſignatione, *C. de donat.*
& que ibid. dixi in meis Colleſt. Gabriel.
conſuſio 1. *& ſeq. de ſolut. & qua dixi lib. 1.*
de laudemio, q. 29. vbi egi, in qua monetæ

ſpeti eſt ſoluendum laudemium, vel de-
bitor nihil prætereā habeat, quo ſatisfa-
ciat creditori, quam ſtabilia, vel aliud,
quod creditori offert, *Auth. Hoc niſi*, *C.*
de ſolution. & ibi dixi in meis Colleſt. Flau.
Tortus aſſeruit. Papi. in ciuilib. cap. 48.
num. 142. & ſeq. vbi plures reſert caſus,
quibus ſolutio cogitur capere bona de-
bitoris in ſolutum, & præcipue vbi ita-
cautum eſſet ſtatuto, ut in dominio Me-
diolani, & in Vrbe, quo caſuetudinem quod
debitor ſe ꝛ obligaret ad ſoluendum cum
iuramento, poteſt excipere, quod ſit ſa-
tisfactum ex bonis ſuis, ut tradit *Tortus*
loco mox allegato, num. 121. 142. *& ſeq.* Si
obligatio debitoris ꝛ conſiſtat in ſacto,
non retardatur exequutio, etiam quod
debitor probet fuiſſe ſactum, ſed non ab
eo cum quo ſuit conuentum, ut faceret, *l. ſi*
res 98. *ſ. mihi Rome*, *ſ. de ſolution. niſi lo-*
co ſacti ſoluatur intereſſe, *l. ſi quis ab alio*,
ſ. fin. ſ. de re iud. l. ſtipulatio, *ſ. ſue*, *ſ. de*
nou. oper. num. Tiraque. de retract. lignag.
ſ. 1. gloſ. 2. num. 56. in fin. licet Vaſq. illuſt.
controuerſ. cap. 25. num. 33. & ſeq. velleit
absolute obligatum ad factum, non libe-
rari, niſi faciat, quia ut ego addo, multum
differt à quo fiat, *l. inter artiſices*, *ſ. de*
ſolut. l. ſi non ſortem, *ſ. libertus*, *ſ. de con-*
diſt. indeb.

§. XIII.

SVM MAR IV M.

Solutio extinguitur omnis realis, & perſo-
nalis obligatio. Ampl. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. Limit. 21. 22. 23.
26. 30. 32. 34. 35. 36. Sublimit. 25.

Solutio facta tertio inuito, & conſentiente
debitore, differt 19.

L. qui ſe, ſ. de ſolution. declaratur, & exor-
natur 23. 24.

Creditor debet accipere ſolutionem in eam-
cauſam, qua fiat 27. *diſcordant e creditor,*
& debitor, in quam cauſam fiat ſolutio,
ſoluta ſunt reſtituenda 28.

Solutio ſimpliciter facta, in qua cauſa reſeatur
facta 29. *facta poſt inhibitionem, quæ lo-*
liberet ſoluentem 30. 31. eſt alienationis ſpe.

ties 33. facta nummis alienis, quando pariat liberationem 35.

Post excussionem difficultatum, qui recte soluant, quibus tuto solui possit, & quando liceat in solutione variare, dando, vel prestando aliud, quam fuit conuentum, videndum de effectibus, qui ex solutione nascantur, & cum plures sint,

1. Primus est, ut per illam ꝑ omnis extinguatur obligatio tam personalis, quam realis, *§. i. inst. quib. mod. tollit obligat. Neuzan. ex Bald. conf. 57. in fin. in quibus solutio cassari omne instrumentum, Paris. conf. 81. lib. 2. num. 35. Bero. consil. 204. num. 7. lib. 1. & conf. 189. num. 12. lib. 3. addendo extinguere etiam obligationem pignoris.*

2. Ampl. ut solutione extinguatur ꝑ non solum principalis obligatio, sed etiam omnis illius accessio, qualia sunt fideiussiones, hypothecæ, pignora, appromissores, quos in patria mea vocant colaudatores, fideiussorum intercessores, mandatores, & eiusdem obligationis correi, & socij, *l. fin. vers. tanto magis, ff. eo quod cert. loco. l. in omnibus 43. ff. de solution. l. V. rianius 71. ff. de fideiuss. l. 3. §. fin. ff. de duob. reis, Fulgos. con. 160. Ioannes Alex. conf. 17. num. 5. vers. secundaratio, lib. 1. Bero. consil. 204. lib. 1. num. 7. Bald. consil. 263. lib. 5. Alex. conf. 106. lib. 6.*

An autem creditor recipiendo sortem principalem etiã cum protestatione reseruatiua consequendi interesse, sit liberatus debitor ab interesse, *dixi infra §. 14.*

4. Si autem receptio ꝑ sit simplex, an extinguatur etiam quoad interesse, *vidend. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de soluton. resol. 9. & resol. 35. & 34. num. 23. & 35.*

5. Ampl. ut non differat, an ꝑ solutio fuerit facta in re debita, vel alia non debita, de consensu creditoris, vel ex decreto iudicis, ob impotentiam debitoris, qui aliud de non potest satisfacere, *ut dixi in proximo, & antecedenti §. vers. primus, Suad. conf. 145. num. 14. & seq. & 29. & seq. plur.*

6. Vbi ampliat ꝑ etiam, quod non daret, quod fuit datum etiam cum dolo.

7. Ampl. præsertim, vbi solutio ꝑ fuit fa-

cta creditori, cum quo soluens, contraxit, *Surdus conf. 43. num. 2. Tuscus late, conclus. 618. conductor soluens locatori, & dixi supra §. 7. vers. secundo, quod soluens, num. 25.*

8. Ampl. etiam, vbi sit ꝑ a correo, vel socio, quia omnium extinguitur obligatio, *l. 3. §. fin. ff. de duob. reis, Fulgos. conf. 134. in proposita, num. 1. Benintend. dec. 81. Gaspar. num. 9. & 15. Pasetus conf. 125. nu. 1. & seq. & 8. & seq. & conf. 126. nu. 1. vsq. in fin.*

9. Ampl. etiam, vbi solutio ꝑ sit personæ representanti creditorem ipsum, *ut dixi supra §. 8. vers. secundum.*

10. Ampl. etiam, vbi actio ꝑ resultat ex diuersis obligationibus ad fauorem eiusdẽ, vel diuersarum personarum pro eadem causa factis, *Cass. conf. 257. lib. 2. col. 4. vers. sexto, exemplum referens in obligatione facta defuncto, & illius hæredi.*

11. Ampl. ut in tantum solutione extinguantur iura debiti, ut soluenti proprium debitum, non possit fieri iurium cessio, *l. debitori, C. de pact. vbi Cyn. & reliqui Roman. conf. 462. Quoad, num. 2. Cuman. conf. 183. Victor. vbi loquitur, quando fideiussor soluit de pecunia debitoris principalis.*

12. Ampl. etiam, si solutio ꝑ fiat ex pecunia, quæ non sit soluentis, si illa fuerit a recipiente consumpta bona fide, *l. Cassius, ff. de solution. vbi Angel. Cass. & reliqui.*

13. Ampl. etiam quoad interesse ꝑ debitum, *ut dixi infra, §. sequenti.*

14. Ampl. in quocumque ꝑ alio actu equipollenti solutioni, seu qui comprehendatur nomine solutionis, ut latè probat, *Rebus. in l. solutionis 45. ff. de verb. signific. & post illum Card. Tuscus concl. 340. solutio extinguit, num. 3. vsq. ad 19. veluti si res vendita tradatur, vel fiat nouatio, acceptilatio, quietatio, remissio, Cassatio instrumenti, depositum eius, quod debetur, datio in solutum, cessio, delegatio, compensatio, *Brisson. de solution. lib. 2.**

15. Ampl. etiam in solutione facta ꝑ creditori creditoris, ut dixi antecedenti, *§. 8. vers. Quintum exemplum.*

Ampl. ut in tantum liberetur debitor per

- 16 per solutionem, + vt nec valeat pactū in contrariū, *Cass. in l. itē qui in si ff. de pact. & coprobati late potest ex congektis à Martin. Monter. d. c. 2. num. 40. & seq. Giurba de c. 79. Lerouym num. 3.*
- 17 Ampl. vt non differat, + an solutio fiat ab ipso met debitore, vel ab alio ipso debitorē, etiam in iure, *Brisson. de solution. lib. 1. vers. nec ipsi tantum*, addendo tantum
- 18 differre + solutionem factam pro alio valente, vel nolente debitore, vt priori casu detur repetitio aduersus debitorem, secundo autem secus.
- 19 Ampl. vt in tantum solutione + extinguatur debitum, vt liceat de illa excipere, etiam si conuentum fuit de illa non excipere, *vt dixi supra §. 1.*
- 20 Limit. vbi solutio + non est legitima, respectu recipientis, vt puta, quia facta non creditori, qui posset recipere, vel alteri illius nomine non habenti facultatem recipiendi, vt dictum est supra §. 8. *l. sancimus, C. de admin. tut. Cardin. Tusc. conclus. 336. soluens debitum, Giurba de c. 79. num. 11. concludens tali casu, nec vulnerari in instrumentum obligationis, Tuscus conclusio 336. soluens debitum.*
- 21 Limit. vbi solutio + facta fuit à fideiussore, nam quoad principalem creditore, non liberat illum ipso iure, sed ope exceptionis, & si cessio facta fuit in actu solutionis, vel quandocumque post, non liberat illum à fideiussore, qui soluit, *Cass. l. si res obligata 60. ff. de legat. 1. num. 3. & seq. & conf. 244. viso supradictis punctis, lib. 1. & dixi supra, §. 6. num. 12.*
- 22 Limit. in eo, quis soluit, + vt repetere, *l. qui sic 55. ff. de solution. de cuius textus intellectu late agunt, l. si frater à fratre, ff. de condit. indeb. col. 2. num. 6. & 7. vers. considera secundum, Fanutius tractat. de moment. temporis, cap. 31. num. 5. post princ. & cap. 33. num. 4. in fin. Bald. aurb. & qui iurat, C. de bunis auctorit. iud. possid. num. 47. circa fin. Surd. conf. 527. Alexandrina, num. 17. & per eundem textum.*
- 23 + ad plura inferunt, *Bald. in cap. cum in cunctis, de elect. an. num. 18. & seq. Franc. Zouet. de empt. & vendit. nu. 104. & seq.*
- 24 sublimitatis + tamen, vbi interim aliquis producit effectus, *Gerard. singul. 26. in babes, num. 1. vel qui soluit, repetit so-*

- luta ex aliqua alia causa, *Surdus confil. 116. quia, num. 9. vel non qui soluit, sed alius soluta repetit: Purpurat. in l. singularia, ff. si certi. potest. num. 6.*
- 25 Limit. vbi tacite, + vel expresse constaret de causa, in quam facta fuit solutio, nam quoad illam tantum extinguit iura passiva soluentis, & non alia, *l. 1. C. de solut. l. 1. ff. eod. si modo creditor in eam causam accipiat, l. 2. ff. de solution. nam si proresteretur in aliam causam accipere, nihil agit, vt scribit Hug. Dinet. in l. 1. C. de solut. num. 1. eam asserens rationem, quia*
- 26 ex d. l. 2. datur facultas creditori, vt possit in eam causam accipere, in quam soluitur, non autem, vt possit accipere, in quam causam vellet, *ideò Bart. in l. 1. ff. de solut. num. 8. concludit, quod discordantibus + creditore, & debitore, in quam causam solutionem recipiat, quod creditor, cui facta fuerat solutio, debet pecunias restituere, alias dicitur debitorem, qui soluerat, spoliasse. Vt tamen sine*
- 28 expressione causae facta fuit solutio, in quam illa censetur facta, videnda sunt, quae retuli in meis *Collectaneis ad l. 3. ff. de solution. Brisson. de solution. lib. 1. vers. idē. aperte, Afin tractat. de executione, §. 7. cap. 165. & supra vers. si autem.*
- 29 Limit. vbi solutio + fuit facta post inhibitionem, ne solueret, Iudicis imperio, *l. si ex pluribus 83. §. 1. ff. de solut. l. 3. §. ante omnia, ff. de part. per quae iura relatis, Alex. conf. 37. num. 1. lib. 3. Surdus de c. 60. num. 1. ita firmat Gratian. disceptat. 636. num. 1. addend. num. 2. nec talem solutionem + liberare soluentem, etiam quod facta fuerit Iudicis iussu, nisi soluens, antequam solueret, denuntiasset ei, qui inhibuerat, quod vrgeretur ad soluendum, alias solutio diceretur spontanea, rebus, *Ruin. conf. 147. in fin. lib. 1. Menoch de arbit. iud. casu 137. num. 15. & conf. 68. nu. 12. idem Gratian. discept. 485. num. 5. & seq. Guttier. pract. quast. lib. 1. quest. 81. nu. 10. & seq.**
- 31 Limit. vbi solutio + fit prohibitio alienare, *l. qui hominem, §. qui Titium. l. pupillo. ff. de solution. Bart. in l. 3. ff. si. mar. num. 3. & 9. & in l. si vero procurator, ff. de solution. num. 1. eam asserens rationem,*
- 32 quia recipere + solutionem, est alienare,

l. pupillo. ff. de solution. & late probat Giurba decif. 79. num. 9.

- 33 Limit. ubi solutio fit alienis nummis, nam si fuerint soluenti, & alteri communes, liberatio sequitur pro parte, *l. si is, cui nummos 94. §. 1. ff. de solution.* si autem fuerint alieni, si solutio facta fuerit inuito, vel ignorante domino, quamdiu extant, nulla consequitur liberatio, *l. Cas. 17. l. si is cui nummos 94. ff. de sol.* si tamē creditor continuet petere, exceptione doli, repellitur, *l. l. si is cui nummos, si autē consumpti fuerint, differt: an qui recepit, sciuerit, vel ignorauerit nummos esse alienos, & sic bona, vel mala fide consumpserit, nam primo casu sequitur liberatio, secus in secundo, quia condici possunt. Cass. in l. Cassius 17. ff. de solut. Crauet conf. 142. num. 16. l. qui dolo 131. l. parrem, ff. de reg. iur. l. qui restitueret, & l. seq. ff. de rei vindicat. Brisson. de solution. lib. 1.*
- 35 vers. omnino enim, concludens fit solutionem factam nummis, qui possint condici, veluti si soluti fuerint a pupillo, non mereri nomen, nec parere effectus solutionis.

§. XIV.

SVM MARIVM.

Solutio fortis principalis cessat omne interesse, ideo alias debitum, et quare 2. Ampl. 3. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. Limit. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35.

Expensas potere potest victor, licet victus non fuerit condemnatus in illis 27. distinguo 28.

Maritus, si non petijt fructus dotis, an possit illos petere dote recepta 29.

Clauisula ratio manente pacto, & iuramentum, 6 idem operantur quoad consequendum accessoria contractus 32.

Continuando referre effectus, quos parit legitima debiti solutio. Tertius erit, vbi recepta a creditore solutione
1 ius, quod fit debitum, ex lege, vel officio iudicis mercenario, sit extincta actio

petendi omne interesse, seu accessorium eius, quod erat debitum, & peti poterat, *l. qui per collusionem, §. final. ff. de action. empt. l. fin. ff. eo quod cert. loco. l. a. C. de positi. glos. cap. accusatus, verb. iudicati de baret. in sext. & in cap. quia plerique, de offic. ordin. in sext. quam refert, & sequitur las. in l. fin. ff. eo quod cert. loco. notando, Bartol. quod illam non allegauerit, in l. aurelio, §. Caius in fin. sexta quest. ff. de liberat. legat. Alberic. in l. 2. ff. si quis caution. nu. 1. circa fin. Bart. d. l. fin. num. 3. vers. aut petitur officio iudicis, Rimin. lun. consil. 346. num. 22. & seq. Magon. decif. Florentin. 42. num. 12. eam afferentibus, Bart. & las. in d. l. fin. num. 3. rationem, fit quia extincto principali, extinguitur accessorium, quod non potest sine illo extare, *l. cum principalis, ff. de reg. iur. ut declarat Cagnol. ibid. num. 15. Cartar. decif. 38. quidam, num. 12. & 13. Sarmient. select. interp. lib. 3. cap. 6. num. 2. vers. non obstat. el. 2. Surd. decif. 69. vigore, num. 2. et conf. 293. num. 25. Peregr. conf. 86. officium, num. 4. lib. 3. Asinius de executione, §. 7. cap. 86. non est, num. 1. Ro. la Ianuens. decif. 61. cum Stefanus, num. 1. & 2. decif. 88. fuerat, num. 1. decif. 200. condemnatus, num. 1.**

3 Ampl. etiam, quod interesse fit esset debitum de æquitate, vt in casu, *l. curabis, C. de action. empt. ut est textus in l. qui per collusionem, §. fin. ff. de act. empt. per quem textum ita firmavit, Cass. quem refert, & sequitur Peregrin. conf. 86. officium, num. 5. lib. 3.*

4 Ampl. etiam, ubi interesse fit esset debitum ratione lucri cessantis, vel damni emergentis, *l. a. C. de positi. per quem text. ita firmat, Bart. in l. fin. ff. eo quod cert. loco, num. 3. post med. modo fit solutio fiat creditoris, & agatur de interesse debiti, officio iudicis deferuenti actioni, quod sequitur las. ibid. num. 3. in fin.*

6 Ampl. quod si in parte fit debiti sit facta solutio, quod pro rata tantum cessat interesse, Rimin. d. conf. 346. in compromisso, num. 29. Trentacinq. resol. 9. de solution. lib. 3. num. 14. Donel. in l. fin. ff. eo quod cert. loco, num. 16. in fin. Asin. de execut. §. 7. cap. 86. num. 14. vers. hac regula.

7 Ampl. si ageretur de re minoris, Rot. Ianuens. dec. 61. cum Stepb. nu. 5. & 7. 8 Ampl.

- 8 Ampl. etiam si in receptione + fortis principalis sit protestatum, soluo iure petendi interesse, *ut infra §. sequenti*.
- 9 Ampl. praesertim, + si ageretur de re poenitenda poena, *ut dixi infra §. 16. & 18.*
- 10 Ampl. praesertim, vbi creditor recipiendo quantitatem debitam, quietavit debitorem simpliciter, *ut dixi §. seq. Limit. 3.*
- 11 Ampl. praesertim, vbi recipiens est mercator, & id quod dicitur tacite remissum, spectaret ad mercaturam, *Rota Aquinens. decis. 61. Cuius Stephanus. Gamma decis. 191. in causa. Garzar. decis. 38. & yldam. num. 8. quiloquitur de lucro cessante, & damno emergente, non obstante protestatione creditoris, quod sibi saluti effectus illud petendi, facta in actu solutionis, Rugin. L. tamen pact. quast. cap. 19. num. 37. vsque ad 41. relatis quae probent ampliationem, & illam improben, remittit arbitrio cuiusque, quam vellet sequi.*
- 12 Ampl. etiam ratione interesse + quanti plurimum, veluti si mutuum sit vinum restituendum Kal. Augusti, & restituitur Kalendas Nouembri, quo tempore minor aestimatur, nam censetur remissum pretium, quo plurius aestimabatur, *Dec. in l. vinum, ff. si cer. petat, num. 4. vers. secundo, cum alijs cumulat. ad Menoc. praesumpt. 45. cum vni. num. 2. & seq. lib. 3. Trentacinq. lib. 3. resolut. 9. de solut. nu. 4. vers. Hinc etiam, Cappel. T. bolos. decis. 59.*
- 13 Contrarium tamen + voluit Menoc. licet asserat non reperisse dissentientem, *praesumpt. 45. cum vni. lib. 3. num. 10. & seq. & Menoc. ad arguendum esse late probae Ruginel. pract. quast. cap. 15. Curt. in l. vinum, ff. si cer. pet. num. 7.*
- 14 Ampl. praesertim, + vbi mora est pungebilis, *Trentacinq. resolut. num. 2. vers. item declaratur lib. 3. exemplum referens si dominus recipiat canones, quod intelligatur remissa caducitas, si triennio taceat cessatum in illorum solutione.*
- 15 Ampl. etiam respectu poenae + nam dominus directus recipiendo canones decursum, triennio post declaratam caducitatem, non possit ad illam agere, *ut dixi §. 18.*
- 16 Ampl. vt actio petendi + interesse, sit isto casu extincta quoad fideiussores, qui principaliter se obligassent quoad interesse, vt relatis dissentientibus concludit *Trentacinq. resolut. lib. 3. de solut. num. 13.*
- 17 Ampl. etiam, vbi dubitari posset, an solutio fuerit potius facta in causam interesse, quam debiti, cuius interesse esset officio iudicis soluendum, *Peregrin. conf. 8. officium, lib. 3. num. 6. verum quia illius assertio est contra expressum textum, in l. 1. C. de solut. videntur sunt. Teomacing. resolut. 35. solutum, lib. 2. de solution. Scyltes. quast. 45. & sibi addentes Surd. consil. 133. num. 61. Gratian. discept. 22. Angel. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 1. vers. sed iurisconsultus, & Cast. ibid. num. 2.*
- 18 Ampl. vt debitor censetur + liberatus a quibuscumque accessorijis, *l. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 7.*
- 19 Ampl. etiam, + vbi directus dominus recipit canones decursum, vt sit remissa, caducitas, *ut dixi infra §. 16. & l. 1. in l. fin.*
- 20 Ampl. vt non differat, + an quis sponte, vel coacte soluat, *ut dixi infra §. 15.*
- 21 Ampl. praesertim, + vbi interesse non fuit simul peticum cum principali quantitate debita, quia videtur contentus illius receptione tantum, quauis actio agatur, *l. 4. §. hoc autem, ff. de dam. infect. l. n. noc. in cap. sacro de sent. excom. Ruginel. pract. quast. cap. 15. multum, num. 1. & seq. vbi refert quid dicendum, si iudex*
- 22 condemnet, + vel illo petito, nihil decernat.
- 23 Limit. vbi creditor ignorabat + sibi deberi interesse peticum, *Cast. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 5. & Bart. nu. 3. vers. aut soluitur ipsi ignoranti, Dec. conf. 452. num. 26. quos refert, & sequitur Trentacinq. resolut. 9. de solution. lib. 3. nu. 10.*
- 24 Limit. vbi solutio + fuit facta sequendo calculum factum de debito principali statim, *Roman. conf. 143. quem refert, & sequitur Trentacinq. resolut. 9. de solution. lib. 3. num. 11.*
- 25 Limit. vbi interesse, + seu aliud accessorium est debitum officio iudicis nobili, veluti per restitutionem in integrum, *l. fin. §. l. ius, vbi glos. & Bart. ff. de rand. ff. indeb. quia tunc iudicis officium succedit iure*

- iure actionis, & perinde est, ac si interesse, & accessorium peteretur iure actionis, l. quod si minor, §. fin. ff. de minor. glos. in l. 4. C. de pos. per quæ iura ita firmat *Trentacinq. resol. 9. de solut. lib. 3. num. 8.*
- 26 Limit. vbi interesse est, & æque principaliter debitum, & cõnuentum, quia cum separatim à debito principali peti possit, & diuersum iudicium de illo constitui, ex solutione eorum, quæ principaliter sunt debita, non potest inferri ad accessorium potens stare per se ipsum; l. 1. C. de iudic. l. qui per collusionem, §. fin. ff. de act. empt. glos. fin. in l. non solum 13. ff. de rei vendic. Bart. l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 3. vers. circa, & ibid. Alberic. in fin. *Magon. decis. Florent. 83. fuit, n. 1. & seq. Trentacinq. resol. 9. de solut. lib. 3. num. 5. vers. ex conclus. l. 1. fin. ff. eo quod certo loco, num. 5. in fin. l. 1. ff. de iur. iur.*
- 27 Limit. vbi solutio est facta adiecto, vel procuratori creditoris, l. 2. §. item Iulianus, ff. eo quod certo loco, vbi Bart. & ceteri, *Rimin. iun. per hunc textum relatis, Cast. l. 1. ff. conf. 67. Cum num. 30. De c. in l. vinum, ff. si vers. p. num. 5. vers. secundum, l. 1. §. fin. ff. eo quod certo loco, num. 4. vers. Paul. de Ca. & ibid. Bart. num. 3. in fin. & d. l. num. 5. Cuius in l. vinum, ff. si certo loco, num. 7. ff. de iur. iur. & num. 3. *Rota. Ianuens. decis. 206. num. 4. Bart. d. l. fin. 3. in fin. l. 1. ff. de iur. iur. l. 1. ff. de iur. iur.**
- 28 Limit. vbi in iustumento est posita clausula ratomane pãcto, vel aliâ quâ illius vim habeat, vt puta iuramentum, *Ruin. conf. 119. videretur, lib. 5. num. 9. Rimin. iun. conf. 67. Cum num. 29. Barr. conf. 208. lib. 2. num. 29. ff. de exequut. §. 7. cap. 86. Non est, num. 14. Alberic. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 2. in fin. & Salic. num. 4. in fin. & Cast. num. 5. in fin. *Caruar. decis. 38. quidam, num. 1.**
- 29 Limit. vbi quis recipit, & quod sibi erat debitum iudicialiter, *Taf. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 3. circa med. eam afferens rationem, quia non sit deterior conditio eorum, quilibet sunt contestati, sequitur Rugincl. prael. quest. cap. 16. m. 1.*
- 30 Limit. vbi solutio est facta tutori, vel negotiorum gestori, & similibus, qui aliena negotia gerunt, & illis prædicare non possunt, *Bal. in l. 2. §. Item Iulianus, ff. eo quod certo loco in lectura antiq. in prin. subdens in fine præsertim procedere in procuratore habente mandatum ad recipiendum debitum cum interesse.*
- 31 Limit. vbi solutio est facta in parte, & recipiens recipiat saluo iure residui, vt pluribus probat *Afin. de exequut. §. 7. cap. 86. Non est, num. 8. ff. de iur. iur. l. 1. ff. de iur. iur.*
- 32 Item, si maritus recepit dotem, & quod non ideo excluditur à petitione interesse, seu fructuum dotalium, vt late exami-

nant, *Surdus de aliment. titulu. 1. quest. 43. mariti, num. 1. & seq. Pontancl. de pactis nuptial. pact. 2. clausula 2. glos. 2. par. 6. m. 36. & seq. Magon. decis. Florent. 83. fuit, n. 1. & seq. Trentacinq. resol. 9. de solut. lib. 3. num. 5. vers. ex conclus. l. 1. fin. ff. eo quod certo loco, num. 5. in fin. l. 1. ff. de iur. iur.*

33 Limit. vbi creditor est protestatus, quod saluum remaneret sibi ius consequendi interesse, vt dixi §. seq.

34 Limit. vbi solutio est facta adiecto, vel procuratori creditoris, l. 2. §. item Iulianus, ff. eo quod certo loco, vbi Bart. & ceteri, *Rimin. iun. per hunc textum relatis, Cast. l. 1. ff. conf. 67. Cum num. 30. De c. in l. vinum, ff. si vers. p. num. 5. vers. secundum, l. 1. §. fin. ff. eo quod certo loco, num. 4. vers. Paul. de Ca. & ibid. Bart. num. 3. in fin. & d. l. num. 5. Cuius in l. vinum, ff. si certo loco, num. 7. ff. de iur. iur. & num. 3. *Rota. Ianuens. decis. 206. num. 4. Bart. d. l. fin. 3. in fin. l. 1. ff. de iur. iur. l. 1. ff. de iur. iur.**

35 Limit. vbi in iustumento est posita clausula ratomane pãcto, vel aliâ quâ illius vim habeat, vt puta iuramentum, *Ruin. conf. 119. videretur, lib. 5. num. 9. Rimin. iun. conf. 67. Cum num. 29. Barr. conf. 208. lib. 2. num. 29. ff. de exequut. §. 7. cap. 86. Non est, num. 14. Alberic. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 2. in fin. & Salic. num. 4. in fin. & Cast. num. 5. in fin. *Caruar. decis. 38. quidam, num. 1.**

36 Limit. vbi quis recipit, & quod sibi erat debitum iudicialiter, *Taf. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 3. circa med. eam afferens rationem, quia non sit deterior conditio eorum, quilibet sunt contestati, sequitur Rugincl. prael. quest. cap. 16. m. 1.*

37 Limit. vbi solutio est facta tutori, vel negotiorum gestori, & similibus, qui aliena negotia gerunt, & illis prædicare non possunt, *Bal. in l. 2. §. Item Iulianus, ff. eo quod certo loco in lectura antiq. in prin. subdens in fine præsertim procedere in procuratore habente mandatum ad recipiendum debitum cum interesse.*

38 Limit. vbi solutio est facta in parte, & recipiens recipiat saluo iure residui, vt pluribus probat *Afin. de exequut. §. 7. cap. 86. Non est, num. 8. ff. de iur. iur. l. 1. ff. de iur. iur.*

39 Item, si maritus recepit dotem, & quod non ideo excluditur à petitione interesse, seu fructuum dotalium, vt late exami-

S. XV.

SVM MARIVM.

Protestatio conseruat ius protestantis 1. *Limit.* 14. 8.

Solutionem recipiens cum protestatione salua sibi esse iure consequendi interesse ex sorte principali soluta, potest interesse petere 2. *& quare* 3. 4. *contrarium* 5. *& quare* 8. 9. 12. 13. *concorda* 7. 14. *Ampl. primam opin.* 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. *Limit.* 31.

Protestatio nihil operatur in ijs, quæ non sunt in potestate protestantis 8. 13. *Item nec in ijs, quæ sunt aduersus iuris regulas* 9. 13. *Petrus de Bella Pertica fuit subtilis doctor, & nihil ignorauit in iure* 6.

Monachus non potest sibi reseruare bona propria 10.

Clausula cum facultate addendi, minuendi, mutandi apposta libello, usq. ad sententiam nihil operatur. 11.

Interesse remissio venit in consequentiam solutæ principali sorte 12.

Dominus directus an possit agere ad caducitatem incursum, ubi recipit canones decursum saluo iure agendi ad caducitatem, 23. 24. 25. 26. 29. 31. 32. 33. 34. 35.

Vassallus præstans seruitium omisum, non priuatur feudo, quo dominus declarauerat priuasse 27.

Bart. reprobat 28.

Creditor an possit impedire debitorem soluentem, ne instrumento solutionis apponat protestationem, quod salua sint illius iura 36.

Interesse si petatur ex reseruacione illud petendi, qua cautione petendum 37.

Iuxta commune, & in omnium ore assumptum, quod protestatio + conseruat ius protestantis, l. si de bis, §. 1. ff. quib. mod. pignus, vel hypot. sol. Rota dec. 3. de fl. in §. in nouis, Dec. in l. vinum, ff. si cert. petat, num. 5. tuto dicendum est creditori saluum esse ius petendi sibi debitum, + interesse, & reliqua accessoria suo principali, si recipiendo, quod sibi est debitum, protestetur velle salua esse iura sua,

consequendi principali debito accessoria, vt dixere Bart. in l. fin. ff. eo quod cert. loco, num. 4. in fin. vers. possimus, + eam afferens rationem, quia per protestationem videtur actum inter debitorem, & creditorem, vt salua sit actio petendi interesse ex noua actione præscriptis verbis, quæ oritur ex quodam contractu nominato tempore solutionis, celebrato, & cum debitor sit liberatus sine causa, potest creditor agere conditione sine causa, vel præscriptis verbis, Hug. Donel. in l. final. in final. ff. de eo quod certo loco, Aufser. ad Capel. T. bolos. dec. 50. in princ. Ias. l. non solum, §. morte ff. de nou. oper. nunc. num. 48. vers. aliud exemplum, relati ab Afinsio de exequut. §. 7. cap. 86. num. 5. Fulgos. d. l. fin. num. 14. circa med. eandem Bart. rationem probat, & reuert.

4. Rationes plures + afferuntur ad probandum relatum assumptum, & præcipue, quia siue vellimus eam protestationem esse factam super ijs, quæ pendunt ab animo protestantis, siue super ijs, quæ pendunt à potestate legis, illa nihil operatur in ijs, quæ sunt animi, l. si quis, §. plerique, ff. de reliq. & sumpt. fun. & quæ pendunt à necessitate legis, concurrenre naturali ratione, quod extincto principali nulla superest illius reliquæ, quæ illi accessorie accedant, & ita arguere, Petr. de Bella pert. & Ias. in l. final. ff. eo quod certo loco, num. 4. in princ.

Et comprobari potest ex ijs, quæ dixi de remissione poenæ, ex solutione eius, quæ non facta causabat poenam, vt dixi infra §. 18. & considerat Guid. Papa dec. 172. Vnum, num. 2.

5. Contrarium firmanunt + Petrus de Bella Pertica. vt referunt in l. fin. ff. eo quod certo loco, Bart. & Ias. num. 4. in fin. & late sequendo eundem Bella Pertic. + qui fuit subtilis doctor, teste Ias. in §. quadam, in instit. de action. num. 30. in princ. & nihil in iure ignorauit teste Cynus, vt refert Igneus, licet subdat illum ignora se duos textus, quos allegat in l. contractus, ff. de reg. iur. num. 148. prosequitur Guid. Pap. asserens Petrum Papæ idem ceuissse, dec. 172. Vnum, num. 2. & 3. Afinsio. sequendo Petrum de Bella Pertica. tractat. de exequut. §. 7. cap. 6. Non est, num. 14. vers.

F

Hac

Hac ianuen. & Gul. de Cuneo, ut refert Baldus in l. fin. ff. eo quod cert. loco. num. 2. & in lectur. antiqua post med. vers. immo etiam si, hoc expr. sse firmat, & Cast. num. 7. post 7. med. licet distinctione & conciliat hanc contrarietatem, Cartar. decis. Ianuen. decis. 38. Quidam, num. 8. & seq. Surd. conf. 86. leuis, num. 14. ubi alij cumulatim testatur de communi contra Bart. aliud sentientem.

8. Rationes plures considerantur & pro ista opinione, nempe, quod protestatio conferuet ius protestantis, si illud sit positum in potestate protestantis, & possibile de iure, propterea cum impossibile sit, romanere ius agendi ad accessorium, extincto principali, nec sit in potestate protestantis aduersus regulas & iuris eam facere reservationem, nihil operatur talis protestatio, *l. alimentaria, ff. de negot. gest. per quem text. ita firmat Cast. in l. fin. ff. eo quod cert. loco, num. 6. in fin. Comprobatur ex Cartar. decis. 38. num. 13. & seq. exemplo eorum, quæ dicuntur de monacho,*

9. quingrediendi monasterium & protestantur velle bona propria habere, *ut ex legat. And. Host. & alij arguit Guid. Pap. decis. 162. num. 2. in princ. subdens idem dici de protestatione apposita libello,*

10. cum & facultate addendi, mutandi, & mutandi vsque ad sententiam, quæ non valet, *Fulgos. in d. l. fin. num. 14. eam vult esse rationem, quia remissio interesse*

11. & venit in consequentiam necessariam dispositionis iuris, quod sublata sorte principali obligatione, sublata iudicis officium conquiescit, cui iuris dispositioni

12. & sola sua voluntate non potest creditor derogare, sicut est contra derogatorem, si esset ex ijs, quæ penderent absolutè ab illius voluntate, eandem rationem refert, *Dec. in l. vinum, ff. faceret. pet. nu. 5. in princ. Alio ego, quia aut creditor vult interesse petere prima actione, & non potest, quia solutione sortis principalis fuit extincta, aut noua actione, & idem dicendum, quia illa non fuit creata.*

13. Contrarietatem & hanc conati sunt conciliare distinctionibus, & casuum diuersitate, quibus est facta solutio principalis debiti, *Bart. & reliqui in l. fin. ff. eo quod certo loco, sed quia quæ quilibet ipso-*

rum excogitauit penitus, non tollit omnem difficultatem, censeo posse omnem dubium tolli, & nimis diffusam materiã, *ut inquit Angel. in l. fin. ff. eo quod cert. loco. in fin. paucis absoluat, si amplectendo primam opinionem per modum regulæ subdantur casus, quibus illa extendatur, & subuertatur.*

14. Ampliat itaque prima & opinio, ubi creditor simpliciter recipiendo præseruat sibi iura sua, *l. 4. C. de positi. per quem textum ita firmat Bart. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 4. vers. sed si non liberaret, las. num. 4. vers. Aut verò, quia per protestationem sublata est præsumpta remissio, & insurgit tacitus consensus soluentis, si non contra dicat, decis. Ianuen. 61. num. 2. vers. sed vltimus.*

15. Ampl. præsertim, si debitor conficit protestationem, seu reservationem consequendi interesse, *Fulgos. in l. fin. ff. eo quod cert. loco, num. 14. circa med. & Cus. q. 7. circa fin. las. num. 4. vers. subdit Bartol. & vers. Nos loquuntur, & vers. Quid tenendum, Menoch. præsumpt. 45. Cum vini, vol. 3. num. 19. decis. Ianuen. 61. Cuius Stephanus, num. 2. in princ. las. l. 2. C. de iur. empb. nu. 127. in princ. Rimini. sum. conf. fil. 346. num. 29. ubi idem, si procurator debitoris quiescat.*

16. Ampl. etiam, si debitor & contradicat protestationi creditoris, *las. l. final. ff. eo quod certo loco, num. 4. vers. & est quartus casus, & Bart. num. 4. vers. possemus.*

17. Ampl. etiam, ubi debitor & non contradicit, sed tacet, *las. l. fin. ff. eo quod cert. loco, num. 4. vers. quid tenendum, sed tacet Dec. in l. vinum, ff. si cert. pet. num. 6. Menoch. præsumpt. 45. Cum vini lib. 3. nu. 20. Ioan. de Ami. 12 conf. 110. num. 5. in fin. las. l. 2. C. de iure empb. num. 127. vers. sed pone, Corbul. de empbis. cap. de priuat. ob non sol. can. Limit. 21. num. 4.*

18. Ampl. præsertim, ubi facta & petitione à creditore, cum reservatione consequendi interesse, solutio fit procuratori, vel alteri gerenti aliena negotia, *ut dixi §. ante ecedenti, limi. 1. 6. obstant tamen dicta à Rota Ianuen. decis. 200. Condemnatus, num. 2. Si tamen constitutus, sciret exceptionem factam à procuratore, nec contradixit, cessat ampliatio nostra, Glos. in cap.*

cap. cum olim, verb. primus, de offic. d. leg.
quam Abb. & Fel. ibid. probant.

20 Ampl. vt non differat, & an quis coactè,
vel sponte soluat, vt dixi infra §. 15.

21 Ampl. præsertim, si interesse sit de-
bitum iure actionis, vt puta, quis quis
ad illud soluendum se obligauit, *Rimin.*
iun. conf. 346. num. 22. & seq.

22 Ampl. præsertim, & vbi interesse esset
conuentum, vt solueretur in casu mortis.
Cartar. decis. Lanæus §. 38. Quidam, num. 16.

24 Ampl. etiam, & si agatur de poena, quæ
sit commissæ ratione debiti non soluti,
exemplum erit, si directus dominus reci-
piendo canonem protestetur, saluum sibi
esse ius agendi ad caducitatem incursum,
quæ poena est emphiteotæ morosi in so-
lutione, vt voluerunt, *Specul. de locat. §.*

Nunc aliqua, num. 36. Bald. l. melius, §.
duobus, ff. de legat. 2. in fin. quos sequitur
Mandel. conf. 134. Quod, num. 9. & 10. &
latius conf. 259. licet, nu. 1. & ibid. adden-
tes alios referunt, l. si. in l. fin. ff. eo quod
cert. loco, num. 4. vers. confirmo, relati ab
eodem l. si. in l. 2. ff. si quis caution. num. 3.
& 4. in prin. vbi taliter cæteros refert Bart.

24 voluisse illud, & etiam si directus recipiat
Canones pro futuro tempore, cum facultate
reseruatiua agendi ad caducitatem.

& *Alex. ibid. num. 6. relati à l. si. in l. non*
solum, §. morte, ff. de damn. infect. nu. 48.
vers. tolle aliud exemplum, vbi alia simi-

liare refert Surd. & ab illis relati decis. 317.
Approbata, nu. 25. & 26. vbi testatur om-

nes ita sentire, & num. 27. & seq. alia ad-
dit, quæ fuisse excogitata asserit à senatu

Mantuano veritatis indagandæ causâ,
non discedendo à communi relinquens

alijs ansam cogitandi, Theaur. decis. 227.
vocati, num. 13. vbi de communi li em-

phiteotæ consentiat protestationi, relati
à Tusc. conclus. 193. emphiteuta, num. 44.

Dec. conf. 185. num. 10. circa fin. relati a
Mascard. de probat. concl. 252. Caducitas,

num. 8. & seq. Cefal. conf. 222. num. 4. &
seq.

Contrarium scilicet, quod sit remissa,
25 firmarunt & relati à *l. si. in l. 2. ff. eo quod*
cert. loco num. 4. vers. sed contrarium, ad-

ducent idem ipsum consuluisset in casu val-
de arduo, subdendo plura quibus suam
probat sententiâ, & lastè Guid. Papa dec. 171.

nu. 1. & dec. 172. num. 2. & 3. & in l. 2. C.
de iur. emph. Cyn. num. 5. Salic. n. 14. Cardin.

in cap. potuit, de locat. num. 15. vers. vige-
simo quinto quæro, & Butr. ibid. num. 10.

Barbat. num. 24. l. mol. num. 37. Ruin. conf.
110. Visi, lib. 1. num. 4. vbi de communi,

Gigas de pens. quasi 73. n. 7. Paris. conf. 10.
mortuo, lib. 1. num. 48. eam afferens ratio-

nem, quia protestatio extinguitur per ac-
tum illi contrarium, Crauet. conf. 609.

num. 16. vers. inde, & ita decisum refert
Mantic. decis. 200. supponendo, num. 2. ca-

ratione, quia protestatio est contraria
facto, testans de communi Boer. decis. 309.

nu. 6. addendo procedere, siue recipiens
26 protestetur, siue non, relati à Cefal. conf.

1221. num. 1. & 2. Surd. alios congerens,
conf. 86. leus, n. 14. à l. si in l. item dici de

simplici petitione canonis decurrit, & de
27 domino recipiente pteritium à vassallo,

quod non præstiterat, Mascot. resolut.
137. utili, lib. 2. num. 5. 7. & seq. relati

28 Ruin. qui testatur opium, & Bart. contra-
riam communiter esse damnatam, adden-

29 do num. 9. si dominus solum petierit & ca-
nonem, excludi ab actione caducitatis,

licet nondum sit sequuta exactio, relati à
l. si. in l. 2. C. de iur. emph. num. 124. vers. si.

Item in quantum, Anton. Faber. de finis 16.
de iure emphit. testans ita iudicatum, Ma-

scard. de probat. concl. 252. caducitas, n. 10.
& seq.

30 Concorda, per *l. si. in l. 2. & C. de iur.*
emph. num. 126. Trentacinq. Resolut. 6. de

iur. emph. lib. 3. num. 3. vsque in fin. Ma-
scard. de probat. conclus. 252. caducitas, n. 7.

& seq. & num. 13. & seq. Cefal. conf. 223.
nu. 46. & seq. Clar. §. emphiteusis quasi 10.

num. 2. & seq.

Si autem dominus recipiat canones de-
cursum sine protestatione, dicam infra,
§. 16.

31 Limit. vbi talis reseruatō & non fuit re-
petita in actu exactōis, licet fuisset po-
sita in petitione in limine iudicii, *Rotæ*
Lanuens. decis. 61. cum Stefanus, nu. 1. eam
afferens rationem, quia interim potuit
creditor pœnitere, l. si. al. n. solum, §. ver-
te, ff. de nou. oper. nunc. num. 48. vers. aliud
exemplum, & comprobatur ex dictis do-
ctorum in l. Modestinus, ff. de fideius. de
cessione facta fideiussori post solutionem.

32 Limit. vbi interesse ꝑrouenit, seu est debitum ex dispositione legis, vel officio Iudicis mercenario, l. *Et si quis*, §. *plerique*, ff. *de reliq. Et sumpt. funer.* per quem textum ita firmat, Cartar. *decif.* 38. quidam, num. 8. circa fin. Et num. 9. Et num. 13. Ioan. de Amic. *conf.* 110. num. 1. Et 5. nam recipiendo sine protestatione non est remissum legale interesse.

33 Limit. in creditore ꝑ alternatio, nam recipiendo vnum, censetur; illud remississe, Berro. *conf.* 200. lib. 1. num. 13. quem refert Tuscius *concl.* 347. *solutio*, num. 6.

34 Limit. vbi creditor ꝑ recipiendo liberat debitorem a sorte principali debita, vt deinde agat ad interesse, Bart. *in l. fin. ff. eo quod certo loco*, num. 4. vers. *Mibi videtur*, sequitur ibid. Fulgos. num. 14. circa med. asserens opin. Bart. esse satis humanam, Cast. num. 6. *l. fin.* num. 4. vers. *aut creditor*, *l. fin.* num. 4. vers. *aut vero*, Menoc. *presumpt.* 45. cum vini, lib. 3. num. 25. Rota Ianuens. *decif.* 89. Augustinus, num. 6. Cartar. *decif.* Ianuens. 38. Quidam, num. 12. Et seq. vbi rationem refert, Et num. 17. *Afin. de exequut.* §. 7. cap. 86. Non, num. 14. in fin. vers. *Hac tamen*.

35 Limit. vbi ꝑ debitor contradicit reservationi, seu protestationi, Fulgos. *in l. fin. ff. eo quod certo loco*, num. 15. vers. *vel fortasse subtilius*, Et Cast. num. 7. in fin. *l. fin.* num. 4. vers. *in alio casu*, Dec. *in l. vinum*, ff. *si cert. pet.* num. 6. in princ. vbi præterea agit, an creditor agendo deinde ad interesse, debeat pecunias habitas restituere, Rota Ianuens. *decif.* 87. Ioannes, num. 8. post princ. *l. fin.* l. 2. ff. *si quis caution.* num. 6. Curt. *relatus* a Cefal. *conf.* 223. num. 46.

Contrarium, Menoc. *presumpt.* 45. cum vini, lib. 2. num. 28. Et seq. *relatus* a Rota Genuens. *decif.* 87. Ioannes, num. 8. in princ. Alberic. l. 2. ff. *si quis caut.* num. 4. circa med.

36 Si debitor nollit apponi ꝑ instrumento quietationis reservationem facultatis petendi interesse quomodo decidatur hæc quaestio videndus, Ieron. Laurent. *decif.* Auenonten. f. 88. fuerat.

Singulare vnum notandum, quod si recepta sorte principali cum protestatione, quod salua sint iura consequendi interesse, si quis ad illius consequutionem

deinde agat in casu, quo agere possit, aduertere debet, vt non simpliciter petat interesse, sed debet sortem principalem non ad effectum, vt iterum sibi soluatur contra regulam, cap. *bona fides*, de reg. iur. sed vt sibi soluatur reservatum interesse, Bart. *in l. fin. ff. eo quod certo loco in fin.* Fulgos. num. 14. circa med. *l. fin.* num. 4. vers. *aut vero creditor* Rota Ianuens. *decif.* 61. cum Stephanus, num. 3. vbi propterea dicitur petito solo interesse male fuisse captam iudicium, Sord. *decif.* 69. *vigore*, num. 1. Et seq. vbi addit idem dicendum, si petatur, quia in libello, & sententia de illo nihil fuit dictum, & quod idem reus fuit absolutus a petitione interesse, quia illud fuerat petatum nulla facta mentione sortis principalis. Excluditur tamen quis actione agendi ad interesse, si debitorem liberaffet a principali debito, vt refert *decif.* Cartar. *decif.* 38. quidam, num. 17.

§. XVI.

SUMMARIVM.

Pæna est duplex legalis, Et conuentionalis 1. ad illas reducuntur pæna alia quatuor pænarum species 2.

Pæna legalis non censetur remissa receptione sortis principalis 3. *Ampl.* 4. 5. 7. 9. 10. 12. *Limit.* 13. 14. 15. 16.

Interesse conuentionalis materia est diffusa, Et confusa 19.

Pæna legalis ob illatam iniuriam clerico, quando illi, vel Ecclesia sit debita 8.

Interesse ratione pæna conuentionalis peti potest, si recepta sorte principali creditor sit protestatus velie illud exigere, si in instrumento sit clausula Rato manente pacto 17. *Ampl.* 20. 21. 22. 24. 27. 28. 29. 31. 32. 35. 36. 37. 39. 40. *Limit.* 41. 42. 43.

Bal. reprobat 23.

Interesse, quando dicatur appositum in fraudem conuentionis 26. 33.

Pæna conuentionalis, quando debita ex compromisso cum laudo subsequenti 30. cuius quaestio sit de iure 34. quando exigi possit ex mutuo 38. quanta ex statuto 43.

Clericus quando possit exigere pænam conuentionis

uentionalem, vel legalem 40.41.

Pœna iudicialis, seu contumacialis exigi potest ex acta sorte principalis cum protestatione illam consequendi, rator remanente p. 40. 44. Ampl. 46. 47. 48. 50. 51. Limit. 53. 54. 55. cui applicatur talis pœna § 2. De iur. canonico non potest peti, nisi in quantum interfit 45.

Clericus agere potest ad pœnam iniuria sibi illata, & an ipsi, vel Ecclesia applicetur 49.

Exordiar examē huius decimi quarti paragraphi eisdem verbis, quibus est vltius præceptor meus Menoc. de arbitr. iud. casu 260. quo facilius legum constitutiones, ac partium pacta, & conuenta obseruentur, adijci à legum conditoribus, & paciscentibus, solet pœna contra non obtemperantes legibus, & non adimplentes pacta. Hinc & natum duplex pœnarum genus, legalis vnum, quæ à lege indicitur, §. 1. & seq. de perpet. & tempor. action. & conuentionalis alterum, quæ ex contrahentium voluntate proficilicatur, §. 1. vers. conuentionales, insit de diuissibil. pul. Corrad. de contract. quest. 31. in princ. 6 & ad istas & species pœnarum reduci possunt alie quatuor, quas referunt Abb. in cap. dilecti 4. de arbitr. num. 12. vers. secundo, Capra. regul. 70. pœna, num. 1. & seq. Angel. in sua summa, §. pœna, num. 1. 8. cum quatuor seq. quiaquam ille dicit canonicam consuetudinariam, vel statutariam redigi possunt ad legalem, quia à lege canonica, & expresso, vel tacito consensu populi, cuius nutu constituebatur lex, §. lex est, insit. de iur. nat. & ciuil. & à ludice legis ministro imponitur, & quæ arbitraria, & conrumatiz punitiua nuncupatur, dici potest conuentionalis, quia in eam contrahentes, vel compromittentes consenserunt.

His præmissis, cum ampliando regulam constitutam supra §. 14. dixerim procedere, etiam si titulo pœnæ esset debitum interesse, verum quia vt prædixi pœna duplex est, & differt, vt dixi de diff. rentijs verborum iuris §. pœna legalis, & conuentionalis, ideo seorsum de illis agendo.

Dicendum primò, quòd si interesse,

3 & sit debitum ratione pœnæ legalis, quod exactiōne principalis crediti non sit remissa legalis pœna, l. si pro fure, §. 1. ff. de condit. furtiu. l. ancilla, C. de furt. per quæ iura ita firmant Bart. in l. ff. eo quod cert. loco, nu. 3. & Alberic. col. penul. vers. si autem pœna est legalis, Ioan. de Amic. conf. 110. ad elicita, num. 1. addendo procedere, & etiam si creditor recepisset absque protestatione, Ias. in l. 2. ff. si quis caution. num. 2. in fin. subdens hanc esse limitationem regulæ, quam ego constitui supra §. 12. excogitatam à Bald. & esse subtilem, & peregrinam, Io. de Amic. sequitur Afen. de execut. §. 7. cap. 86. non est, num. 2. Alberic. in l. fin. ff. eo quod cert. loco, num. 2. vers. si autem pœna est legalis, & in l. 2. ff. si quis caution. in princ. Abb. cap. dilecti 4. de arbitr. num. 12. vers. prima à lege, vbi plura iura cumulat.

Ampl. siue sit debita de iure & ciuili, siue canonico, cap. si quis contumax 17. quest. 1. §. omnes, insit. de action. vbi Corras. & Zasius nu. 10. Menoc. de arbitr. iud. casu 260. Quo facilius, num. 4. & seq. addendo, regulariter pœnam legalem non & excedere quadruplum quantitatis debite, nisi pœna sit iure interesse, & alia concurrant, de quibus idem late agit ibidem.

Ampl. vt talis pœna possit exigi tam & à laicis, quàm à clericis, Abb. in cap. dilecti, de arbitr. num. 12. vers. secundo casu, quem refert, vt sequitur Angel. in Summa, §. pœna, num. 2. vers. Quotuplex, addendo nu. 10. Clericum posse agere ad restitutionem iniuriæ sibi illatæ & distinguendo, quando sibi, vel Ecclesiæ sit debita, Sarmient. select. interpret. lib. 3. cap. 6. num. 4. & 5. vbi pluribus hoc probat, & nu. 6. vers. mirandum, reprobatur dissentientes.

Ampl. siue quis sciat, siue ignoret pœnam legalem, Cast. in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 4. circa med.

Ampl. vt exigi possit in foro & conscientie iudicis facto accedente, Sarmient. selectar. interpret. cap. 6. Queritur etiam, num. 6. vers. mirandum, vbi reprobatur Gabriel. qui aliud firmavit, addendo ridiculum, & nefarium esse aliud dicere, & canones imponere pœnas, quas peccatum esset exigere, & late probat reprobatus aliud senten-

- sententia, & ampl. etiam si damnum sit datum leui, vel leuissima culpa, & illud petatur, nisi poena excedat damnum, *Vasquius illustrum controu. lib. 1. cap. 28. num. 16. vsque in fin. Abbas tamen in cap. dilecti 4. de arbit. & seq. late distinguit*
- 11 † quid sit dicendum iam in foro interiori, quam exteriori.
- 12 Ampl. etiam in poena debita † ex consuetudine, *Abd. cap. d. l. c. 4. de arbit. n. 12. vers. secundo*, addendo posse etiam exigi a religiosis, si consuetudo sit rationabilis, *Angel. in summa, §. poena, num. 8.*
- 13 Limit. ubi quia † ad poenam legalem est maleficus possessor, nam poenam legalem non potest exigere in conscientia, *Sarmient. select. interpret. cap. 6. nu. 8.*
- 14 Limit. ubi poena legalis † debitor fieret haeres eius, cui illa sit solvenda, *l. v. emptor 48. ff. ad leg. falcid. Sarmient. ita per hunc t. x. format Select. interpret. cap. 6. lib. 3. num. 9.*
- 15 Limit. quoad poenas, † de quibus in §. omnes in fine de actionibus, quia ille sunt sublati a iure canonico, *l. c. fin. C. de test. n. 15. & in l. v. m. ff. de iust. & iur. nu. 23. Vasque illustr. courroux lib. 3. cap. 28. num. 10. sed contrarium auct. potest ex Alex. in l. si finit, §. Julian. ff. de d. m. in sect. num. 156. dum voluit istas penas exigi posse in foro conscientie, etiam ab Ecclesia, *Grat. discept. 756. difficultates. n. 30. latius tamen ceteris an poena legalis exigi possit in conscientia, Intrinsec. cas. consc. 103. poena, num. 10. & seq. vsq. ad 121.**
- 16 Confusa sit materia, † ut patet ex dictis, *Roman. in l. sed & si quis, §. fin. ff. si quis caution. num. 4. & seq. Alex. conf. 71. lib. 4.*
- 17 quod si interest † petatur ratione poenae conventionalis, quod recepta forte principali cum protestatione reservationis iurium aliorum, quod creditor possit praeterea poenam petere, si in instrumento conventionis sit clausula Rato manente pacto, *Albericus in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 2. vers. si autem poena est conventionalis, & Salic. ibid. num. 4. vers. fin. conventionibus*, addendo hoc esse mirabile dictum, *Castar. de iust. 38. num. 10. n.*
- 18 & 12. ubi a fine refert † rationem diuersitatis, quare possit peti poena, & non in-

teresse, quam retulerat, *Berz. conf. 200. lib. 1. num. 19. Afine de execut. §. 7. cap. 86. num. 3. in fine, & numero 14.*

- 20 Ampl. etiam, † ubi poena est appositae ratione morte, *l. qui Roma, §. fin. ff. de verb. obligat. per quem textum, & alia iurata firmat Albericus in l. fin. ff. eo quod certo loco, num. 2. vers. secundo cap. 10.*
- 21 Ampl. etiam, † ubi per exactionem poenae, reus nullum damnum pateretur, veluti si dedi rem aliquam Titio, ea conditione, ut certa die singulis annis quid faceret, vel praestaret, alias res sua amichi restitueretur, si Titius non adimpleat conuentia, exigipoteest poena, *Sarmient. Select. interpret. lib. 3. cap. 6. num. 10. cit. a med.*
- 22 Ampl. ut conuentionalis poena † exigipossit, etiam non concurrente interesse, poenunia nunc aestimabili eius, quia illam est stipulatus, *l. stipulatio ista, §. alteri, ff. de verb. obligat. & alteri, in fine. d. in uis. stipul. l. in poena, ff. de arbit. per quia iura, & relatio Conrad. de contract. quest. 85. firmat Strif. de iust. 260. dominus, num. 22.*
- 23 & in fin. refert Cagnol. probantem Bald. qui dixit poenam deberi, eatenus quatenus iure est; & non ultra, exemplum refert Sarmient. Select. interpret. lib. 3. cap. 6. num. 10. n. fir. Robnf. in l. unic. C. de sent. que pro eo quod inter verb. proficiuntur 43. & ratio quia multum lucratur, qui voluntatem suam adimplet, & contra magnū patitur damnum, qui non adimplet, ut dixi de laudem. vol. 1. quaest. 28. nu. 4. aliam rationem refert Carrius in l. unic. C. de sentent. que pro eo quod interest, num. 58. vers. & pro resolutione, quod cum posset dubitari, ad quam summam extendi posset interesse, ut cesset dubium contrahentes illud nomine poenae taxant, transigendo tacite super lite, quae oriri poterat. Aliam refert Sard. d. de iust. 290. num. 24. in fin. concludens satis interesse, quia ita iure conueniunt, et si non interest nunc potest interesse in futurum, *ided Sar. mient. Select. interpretat. lib. 3. cap. 6. n. 11. post med. concludit aliud esse cautum iure canonico, † si certum sit, nihil stipulato-*
- 24 ris interesse.
- 25 Ampl. etiam in foro † conscientiae, si poena sit appositae sine fraude, *Cagnol. in l. unic.*

- hymie. C. de sent. qua pro eo quod interest, num. 10. quem reiet, & sequitur *Surdus* decif. 260. dominus; num. 22. in fin. *V. seq.*
21. *illius. controuers. lib. 1. cap. 28. n. 16. l. si sed* ista; in *de act. num. 11. declarat. modo* concurrat interesse, *Gratian. discept. 706. difficultates*, num. 50. *Rebus. l. vnic. C. de sent. qua pro eo quod inter. vers. proferuntur. num. 40. vbi late* *Intriol. cas. conscient.*
22. *104. num. 30. in notitia obliu. n. 10.*
23. In fraudem autem dicitur appositum, 26. si apponatur quantitati, secus si facto, *Sum. Angel. in d. p. ana. num. 12. q. 2. l. 4. n. 32. vbi plura exempla reiet, ad gent. ad Mathe. fil. singul. 23. num. 12. Transac. resol. 21. p. ana. lib. 3. de solus. Strac. tra. de adie. num. 43. Alex. consil. 51. lib. 4. & Capra regul. 70. p. ana. num. 28. & seq. usque in fin. Roman. in l. sed & si quis, l. si quis. ff. si quis caution. num. 4. usque in fin. Abbas cap. 4. de arbitr. nam. 14. & 15.*
27. Ampl. præsertim, si fuit offensæ personæ eius, vel heredis illius, cui est facta pœnalis promissio, nam tunc committitur pœna, & exigitur, etiam si non interest stipulatoris, l. stipulatio ista, §. alteri, ff. de verb. obligat. per quem textum, & relato Bart. ita sentiente, & declarante, firmat Socini. consil. 253. lib. 2. num. 12. in princ.
28. Ampl. præsertim, vbi pœna fuit + conuenta ad constituendam quantitatē interesse stipulantis, propt̄ præsumitur in dubio adiecta, nam tunc augetur etiam, & minuetur iuxta id, quod stipulantis interest, Socin. relatis Bart. & Bald. consil. 253. num. 12. circa med. vers. quod talis pœna, Curtias in l. vnic. C. de sent. qua pro eo quod interest. num. 58. in fin.
29. Ampl. etiam si appositæ + fuerit commisso, Abbas cap. dilecti 4. de arbitr. n. 12. vers. quinta, cap. per tuas, de arbitr. Rom. l. sed & si quis, §. si quis. ff. si quis caution. n. 4. vers. quedam sunt pœna arbitrales, relati à Marta, decif. 7. num. 1. & num. 3. & seq.
30. Limitat, si laudum finit iustum, & ab illo fuit appellatum iuste, & causæ appellationis fuit terminata ad fauorem appellantis, ac etiam si laudum fuit confirmatum, sed appellans habuit iustam causam appellandi, Intriol. cas. conscient. 104. n. 28. latius tamen de pœna ex compromisso agit, Capra regul. 70. p. ana. num. 18. & sequent. & regul. 71. proseguendo, num. 1. & seq.
31. Ampl. præsertim, catenus, + quatenus interest, seu ratione damni, Ros. diuers. decif. 371. par. 1. num. 3. *Rebus. in l. vnic. C. de sentent. qua pro eo quod interest, Glos. in verb. proferuntur, num. 17. dum prius, & deinde egisset, ad quam summam tagari possit conuentionalis pœna.*
32. Ampl. etiam, si pœna excedat + interesse duplo, l. stipulatio ista, §. alteri. ff. de verb. oblig. §. alteri; in *de inuit. stipul. l. si dilectum. ff. de eius. per quæ iura relatis in n. Card. & Spec. ita firmat, Surdus decif. 260. dominus, num. 23. Dec. in l. vnic. C. de sent. qua pro eo quod interest, num. 23. & seq. vbi plures rationes refert, & præcipue quod cum interesse sit difficilis probationis, sapum fuit consilium conuenire de pœna certæ quantitatis iuxta l. fin. ff. de prator. stipulat. & considerauit etiam Sarmient. Select. interpret. lib. 3. cap. 6. num. 10. in fin. Abbas cap. dilecti 4. de arbitr. num. 14. limitando, si concurrat suspitio + fraudis, quod pœna fuerit conuenta ad tegendā vsuram, quod quando præsumatur, dixi supra vers. in fraudem.*
33. Iure autem communi, cuius quantitas + possit esse pœna conuentionalis, vel legalis videndi, Menoc. de arbit. ind. casu 260. quo facilius, nu. 3. & seq. 13. & seq. 37. & seq. *Afin. de exequut. §. 7. cap. 76. v. num. n. 2. Intriol. casu conscient. 103. n. 1. & seq. & casu 104. num. 23. & seq.*
35. Ampl. præsertim, si fuit promissa cum iuramento, *Rebus. in l. vnic. C. de sentent. qua pro eo quod interest, vers. proferuntur, num. 45.*
36. Ampl. præsertim, si pœna fuit + conuenta ratione facti, veluti desistendo aliquem in iudicio, vel domum edificare, *Rebus. in l. vnic. C. de sent. qua pro eo quod inter verb. proferuntur, num. 33. vers. undecimo, Sarmient. Select. interpret. lib. 3. cap. 6. num. 10. in fin. Roman. in l. sed & si quis, §. si quis. ff. si quis caut. num. 4. vers. aut ista pœna adiecitur facto.*
37. Ampl. etiam, vbi pœna + apponitur ad fauorem eius, qui mutuum est recepturus, *Roma. in l. sed & si quis, §. fin. ff. si quis caution. num. 4. vers. casus est, iubens*

dens item dicendum, si pena adijciatur ratione interesse, latius tamen quando ratione \dagger mutui liceat exigere penam, *agie Corrad. de contract. quest. 31. lib. 1. & post illum Molin. de contract. disput. 317. cum examine, & de iust. & iur. disput. 97. aliquid.*

39 Ampl. quod possit exigi \dagger etiam quod a iudice non sit decretum, illam esse solvendam, si de illius quota certa, & solutione fuerit conventum, secus si quis se obliget ad observantiam contractus sub certa pena, *Casr. Palao de lege penal. & irritante, tract. 3. disput. 11. punct. 3. loquimur, num. 1. & seq.*

Ampl. etiam si conventionalis pena \dagger excedat verum interesse, *Inno. in cap. tuam, de pen. quem refert cum alijs pluribus consentientibus, & dissentientibus, Intrio. casu conscient. 105. at debitor, num. 32. & seq. addendo praesertim procedere, si fuerit promissa cum iuramento, num. 36. & seq.*

Limit. in quibuscumque personis ecclesiasticis, \dagger *Verat. loquens de episcopo, de cis. 233. mora, par. 2. num. 3 Socin. 253 in causa, lib. 2. num. 13. qui loquitur de simplici clerico, addendo, quod nec actiue, nec passivae possit petere, & conveniri ad interesse, nisi quatenus illi interit, relatio Host. & alijs, quem pariter refert Seraphin. loquens de fratribus conventus sancti Marcelli Urbis, decis. 794. Reuerendi, num. 24. Sarmient. Select. interpret. lib. 3. cap. 6. num. 10. circa med. vers. de alijs, concludens iudicem non posse condemnare de iure canonico, nisi in quantum interit, relati a Surd. decis. 260. dominus, n. 22. circa med. Rebus. in l. unie. C. de sentent. quapro eo, quod interest, Glos. verb. profertur, num. 39. & 50. Angel. in Summa, §. pena, num. 12. in princ. Intrio. casu conscient. 105. num. 34.*

Contrarium loquendo de legalibus, \dagger & conventu. libus penis, volunt relati a Gratian. discept. 705. difficultates, num. 51. concludentes ecclesiasticas personas posse exigere penas conventionales, & legales, quatenus non excedunt iustum interesse, cuius taxatio est arbitraria iudici, *ut idem subdit num. 52. Capra relati Inno. quem voluisse asserit, clericos posse pete.*

re penam conventionalem non appositam in fraudem usurarum, & exigi posse, etiam ultra quam interit, *Brqul. 70. pena, num. 6. & 26. & seq. licet Host. velit exigi tantum posse eatenus, quatenus interit, & probat Intrio. casu conscient. 105. num. 34.*

43 Limit. ubi fuit apposita \dagger contractu sponsaliorum, si quis ex contrahentibus nollit deinde matrimonium contrahere, *Gutierrez. de matrimonio, cap. 17. parti negativa, num. 1. & seq. ubi ampliat etiam, quod quis iniuste recedat a sponsalibus, & fuerit non ab ipsis, sed ab alio apposita, addendo quid dicendum, si fuerint sponsalia iuramento firmata, & saltem peti possit ratione interesse, quod illa observare volens, patitur.*

44 Limit. stante statuto \dagger a quo, talis poena taxetur ad ratam interesse, vel aliam quantitatem, *ut in Urbe ex statuto, lib. 1. cap. 164. excepto, si ageretur de pena apposita compromisso instrumento pacis securitatis, vel treguarum, in Lusitania penam non posse excedere valorem rei restatur, Mosin. de iust. & iur. disput. 97. aliquid, Sarmient. tamen Select. interpretat. lib. 3. cap. 6. nu. 11. post med. asserit tali statuto factam esse stipulantis penam durioris ob probationis onus, de quo ille gravatur probandi interesse, contra l. fin. ff. de prator. stipul.*

Dicendum tertio, quod si agatur de \dagger pena iudiciali, seu contumaciali, quod illa non censeatur remissa, & exigi possit, si receptum sit debitum principale, cum protestatione illam consequendi, ratomane pacto, *L. 2. ff. si quis caution. per quem textum ita hincat Afen. de exequut. §. 7. cap. 86. num. 4. & 6. subdens, num. 7. in fin. neminem de isto assumpto dubitare, & n. 8. 10. & seq. late comprobat Abb. cap. 4. de arbit. num. 12. vers. tertio, admoehendo ecclesiasticos iudices, ne illas exigant, ut euitent suspicionem avaritiae, qua illos laborare tacite dixit, & vers. Quarta, Angel. in Summa, §. pena, num. 9. addendo de iure canonico \dagger non posse aperte peti, nisi in quantum interit, vel in estimationem iniuriae.*

47 Ampl. etiam, \dagger si in protestatione non fuisset facta mentio poenae, sed dictum, saluo

saluo iure residui, *Asin. relaso Bero. conf. 203. lib. 1. num. 7. de exequis. §. 7. cap. 86. num. 8.*

- 46 Ampl. præsertim, si protestatio sit facta parte præsentem, & non contradicente, *Asin. de exequis. §. 7. cap. 86. Non est, num. 7. & dixi supra §. 15. num. 17. & seq.*

- 48 Ampl. ut possit exigi tam à tlayco, quam à clerico seculari, vel regulari, etià si pœna consistat in pecunia, vel alia re, & excedat interesse agentis ad illam, *cap. fin. de dolo, & contum. vbi Host. & Im.*

- 49 qui asserunt religiosum t posse agere ad æstimationem iniuriæ sibi illatæ, *Siluest. in Summa §. pœna, nu. 25. vers. Quintum, sed an emolumentum pœnæ ob iniuriam illatam clerico sit Monasterij, vel Ecclesiæ, vel iniuriati, dixi supra §. 16. ampliatione secunda, Angel. in Summa §. pœna, num. 10.*

- 50 Ampl. etiam in pœna t arbitrari, nam cum arbitria redacta sint ad instar iudiciorum, l. 1. ff. de arbitr. quæ dixi de pœna iudiciali repetenda sunt in arbitrarij, ut firmat *Angel. in Summa, §. pœna, num. 11.*

- 51 Ampl. præsertim, t vbi debitor inuitus soluit, quia ad soluendum condemnatus, *Albericus in l. finali, ff. eo quod certo loco, col. 2. vers. Aut debitor soluit sortem inuitus.*

- 52 Cui applicanda sit hæc iudicialis, t seu contumacialis pœna, *Siluest. in Summa, §. pœna, num. 26.*

- 53 Limit. vbi debitor sponte soluit t creditori sponte recipienti, *Albericus in l. fin. ff. eo quod certo loco, col. 2. vers. si autem pœna est iudicialis.*

- 54 Limit. vbi creditor recipiendo t quantitatem debitam, simpliciter liberat debitorem, nam censetur remissa pœna, *Asin. de exequis. §. 7. cap. 86. non est, nu. 14. in fin. & cōprobatur ex dictis supra, §. 15. num. 34.*

- 55 Limit. vbi iudex ordinarius, t vel delegatus non habebat facultatem imponendi eam pœnam, *Abb. cap. 4. de arbitr. num. 12. vers. causet.*

§. XVII.

S V M M A R I V M.

Facere coacti, & sponte differunt 1.

Solutio spontanea, & coacta differunt 2.

Filiusfam. vel seruus commissens capitale, crimen Imperij Patris, vel domini cum comminatione mortis excusatur, vel saltem lenius puniatur 3.

Voluntas coacta, est voluntas secundum quid 4.

Actus spontaneus, est, qui fit iudicio Imperij, si ille habuit principium voluntarium 5.

Solutio facta ante diem creditori recipienti, seu volenti liberat debitorem 6. 7.

Depositum factum liberè, & integrè nolente creditore recipere, liberat debitorem 7. 8.

Creditor quando cogatur recipere ante diem solutionis 9.

Representare obligatus, quando possit non molestare representare 10.

Solutio facta metus creditoris, non liberat debitorem, sed priuat creditorem credito 11.

facta ex sententia iudicis, liberat debitorem 12.

Sicuti re, & verbis differt, t an quid fiat sponte, vel coacte; præsertim in pœnalibus, l. si quis id quid, §. doli, ff. de iurisdic. omn. iudic. vbi præceptum iudicis excusat à pœna, & contractus vi inuitus sit nullus, secus si sponte, l. ff. eo quod met. caus. l. nec emere, C. de iur. delib. l. inuitum, C. de contrahend. empt. l. fuit, C. de act. & oblig. Ità pariter deberet esse differentia, præsertim quoad effectum, & finem; inter voluntariam, t & coactam solutionem, & exactionem, & Bald. in rub. de controuers. in fin. in fin. concludit inuectitaram factam per metum, non valere, & filius & seruus, t qui delictum capitale commissit Imperio patris, vel domini metum, mortis incutientis, excusantur, aut saltem lenius puniuntur, *Cagnol. l. velle non creditur, ff. de regul. iur. num. 5.*

Verum quia commune est assumptum, quod voluntas t coacta, voluntas sit, saltem secundum quid, *glos. in cap. me viso 15. quass. 1. Rota decis. 5. de renunc. num. 2.*

glof. In cap. Mattheus de fimon. Dec. in l. velle. ff. de regul. iur. num. 3. & Cagnol. m. 3. & 4. & spontaneus, seu voluntarius actus dicatur, qui fit iudicis imperio, & si principium habuit voluntarium, vt late differui, de lisdem. lib. 2. quæst. 14. num. 22. & seq. Considerando, quod coactio contingere potest ex puro, & simplici facto cogentis, vel aliquo alio intercedente, tam ex parte recipientis, quam soluentis.

6 Dicendum primò, si solutio fiat & coactio recipienti ad recipiendum, veluti si ante aduertum dici solutionis debitor offerat, quod die certa solvere debet, iuxta l. quod certa die. ff. de solution. vel in contumaciam emptoris cum pacto de retrovendendo, quis pretium deponat, vel debitor frumenti, vini, & similibus pretium conuentum, & vinum, deponat, quod eo casu, si cætera solemnia concurrant, quod liberetur debitor, & sequatur effectus & legitimæ solutionis, si creditor recipiat, vel consentiat, vel dissentiat depositum & absque reservatione aliqua, Rota Lanus. decis. 61. num. 7. in fin. Rugin. pract. quæst. cap. 14. n. 47. circa med. Quando autem creditor cogatur recipere & ante diem in quacumque specie illud consistat, late agit Aym. public. ad consues. Aluern. tit. 16. artic. 21. num. 7. & seq. vbi refert exemplum, si subit suspitio, ne pecunia soluenda sit deterior extrinsecè futura, & de obligato ad representandum, quando possit etiam non molestari & representare, Muscatel. de fideius. par. 2. q. 3.

11 Dicendum secundò, si solutio & fiat à debitor cogente creditore, qui vel minis, vel de facto occupet pecuniam sui debitoris, quod non inde consequitur liberatio debitoris, sed creditor amittit ius crediti, l. extas. ff. eo quod metus caus. Velez sententia & iudicis, & dicendum sequi liberationem principalis debiti, vna cum accessorijs, iuxta distinctionem, Alberic. in l. fin. ff. eo quod certo loco. col. 2. vers. aut debitor soluit.

Relatos effectus operatur solutio, si fiat congruo loco, & tempore, sed quia idem dicitur de deposito, idem quæ dixi, cap. seq. videto, de 2.

§. XVIII.

SVM MARIVM.

Caducitas dicitur remissa, si directus dominus exigat canonem sine protestatione 1. Contrariu 3. Conceda, quia vel dominus sciebat incursum caducitatem, & procedit primo opinio, aut ignorabat, sed non supino, & procedit secunda 4. 12. & quare 8. & seq.

Prelatus recipiens canonem ab amphiteola sine consensu Capituli non remittit caducitatem quam sciebat incursum 14. Limit. 19. 20. Amphiteus, si est plurium secularium, non remittitur caducitas exactione canonum 17.

Dominus iusto errore inuestiens vasallum post tempus petenda inuestitura, non remittit caducitatem 5. Limit. 20.

Emptor, qui iusto errore offert pretium post completam prescriptionem sibi non nocet 6. Vicinus iusta errore interpellatus vicinum ad retrahendum post tempus datum vicino sibi minime nocet 7.

Ignorantia excludit consensum 9. vitiat omnem actum in quibus scientia requiratur 11. Renuntiatio nunquam extenditur ad ius remissum 10.

Clericus carens Capitulo, seu qui solus regit Ecclesiam, sciens emphyteosia bonis sibi esse aperta, si recipiat canones, remittit caducitatem 13. Ampl. 18. & seq.

Caducitas censetur remissa receptione canonis, si emphyteusis spectabat ad unum tantum 18. Ampl. 13. 19. 23. Limit. 24. 25. 26.

Emptor cum pacto de retrovendendo infra certum tempus, si illo elapso accipiat pretium sibi pratudicatur 20.

Petere, & recipere sunt parua 21. Canonem petens post apertam emphyteosim, an censetur remisisse caducitatem 22.

Caducitas à domino declarata, non remittitur per exactionem canonis factam à procuratore directi domini, & quare 24. 28. Limit. 29.

Caducitas censetur remissa exactione canonis, facta à patre in bonis emphyteosis filij 30. & quare 31.

Pater habet administrationem bonorum filij illo etiam inuito 31.

Mandatum est iurisdictionis 32. Ampl. 34. 35.

Clausula possit facere, quae constituens posset facere posita in mandato generali non operatur, quia specialiter sunt exprimenda in mandato 36.

Caducitas non est remissa per exactionem canonis factam a procuratore constituto generaliter ad exigendum 37. Ampl. 38. Limit. 40. 47. 48. 50.

Ratibabitio supplet defectum mandati 43. an equiparetur mandato 44. 45. 46.

Procurator generalis facere potest, quae exigunt speciale mandatum, si constituens ea solitus sit facere, & sit id illi utile 40. 41.

Ratibabitio retrotrahitur, & comparatur mandato etiam, ubi opus est specialiter 49.

Procuratorum cum libera duo sunt species 51.

Procurator cum libera constituitur ab homine aequiparatur procuratori habenti speciale mandatum 52. potest facere omnia, quae constituens facere posset 53. potest transigere 55.

Caducitas an sit remissa per exactionem canonis factam a procuratore cum libera 54. 56. 58.

Clausula procuratorem generalem, & cum libera apponitur ex imperitiis notariorum 57.

L. 2. C. de rescind. vendit. non cessat in venditione facta a procuratore cum libera 54.

Procurator fisci est procurator constitutus a lege cum libera 60.

Tutor, & curator est procurator constitutus a lege cum libera 60.

Maritus est procurator uxoris cum libera 61. Intellige 62.

Procurator cum libera constituitur ab homine plus potest, quam consensit a lege 63. potest habere fidem de pretio rei vendita, ille nequaquam 63.

Fidem de pretio rei vendita qui possint sequi 64.

1 Si directus sine protestatione recipiat Canones decursum, an sit tacite remissa caducitas, non conueniunt Doctores, nam negatiuam tenent, Bart. in l. 2. C. de iur. empb. nu. 2. quem refert Surd.

decif. 317. approbata, num. 15. & vers. contrariam, asserens idem asserere, Spec. de locat. §. nunc aliqua, quae 23. & alios, & ista opin. esse veriorum, licet pauciores habeat auctores, sed decipitur ipse Surd. quia Spec. ab eo allegatus late tenet, & probat contrarium, licet ipse num. 16. & seq. pluribus conetur probare illius opin. onem.

Affirmatiua sunt & amplexi, Alex. cons. 14. viso, & considerato, lib. 2. num. 12. motus, l. post diem, ff. de lege commissi. & de commissoria, C. de pact. inter emp. relatis Spec. de locat. §. nunc aliqua, vers. de ci. matertio, Bald. in l. Mauius, §. dusbus, ff. delegat. 2. relati a las. in l. 2. C. de iur. empb. nu. 124. quem sequitur Cassan. ad consuet. Burgund. rub. 11. §. 1. vers. Retenue, vers. & intellige, Mandel. testans de magis communi, cons. 259. licet in princ. Menoc. & ab illo relati presumpt. 45. cum vini, lib. 3. num. 8. relati a Mascard. de prob. conclus. 252. Caducitas, num. 1. & seq. ubi plures rationes refert Cefal. cons. 222. nu. 16. & seq. Cassan. ad consuet. Burgund. rub. 11. §. 1. vers. Retenue, num. 2. in princ. Si autem sit protestatum saluo iure agendi ad caducitatem, vt dixi supra §. 15. numero 23. & seq.

Licet pro concordia plura sint meditati interpretes iuris nostri, tamen quia quae quisque illorum dixit, penitus non tollit contrarietatem, quae ex diuersitate casuum oritur, distinguendum est, & quod aut dominus recipiens canones decursum, ignorabat commissam esse caducitatem, ex non facta canonum solutione, & tunc non est remissa caducitas, vt refert censuile, Spec. Dyn. Alberic. Bal. & alios antiquos Doctores, Tiraquel. de retrat. signaz. §. 1. glof. 20. num. 22. asserens idem dici de domino, & qui in isto errore inuestiuit vassallum post tempus petendae inuestiturae, & emptore, qui post completam praescriptionem pretium offert, & idem dicendum subdit, num. 23. de vicino, & vel consanguineum, qui post lapsum temporis ad retrahendum, interpellat vicinum, vel consanguineum, an vellent retrahere, idem voluit, Beron. cons. 116. lib. 1. num. 13. & seq. agendo an sufficiat praesumpta scientia.

Ratio est eadem, quia cum ad effectum

- remissionis caducitatis requiritur scien-
 8 tia, † quod emphiteota ceciderit ab em-
 phiteusi, ob non factam canonis solutio-
 nem, l. 2. *vers. volente*, C. de iur. *emphit.*
 igno-ante domino penam commissi, nul-
 latenus dici potest, ex receptione cano-
 nis fuisse remissam caducitatem ignotam
 directo, qui canonem recipit, l. *mater de-*
cedens, ff. de inoff. testam. Bald. l. *vinum*, ff.
ficert. petat, num. 17. l. *as. in l. 2. C. de iur.*
emphit. num. 130. *vers. pradiata*, Tiraque-
 de *retract. lignag.* §. 1. *glos. 19. num. 22. & dixi*
infra vers. cum temperamento, Sardus
 9 *conf. 7. num. 36. in fin. & num. 38. conclu-*
 dens ignorantiam † excludere consensum
 & voluntatem, plura de more suo cumu-
 lans ad probandum hoc assumptum, &
 10 *latius conf. 150. num. 42. & seq. addendo*,
 quod ius ignorantum numquam † conse-
 10 tur remissum, & *conf. 349. num. 14. & ubi*
 11 scientia firmat actum, ignorantia † illud
 vitiat, & inficit, l. *quero*, *vers. quia scire*,
 ff. de eo, qui pro tut. curat. *veneg. ges. Ro-*
man. conf. 353. num. 7. Bart. in l. multum,
 ff. de cond. & demunf. num. 2. & *seq. & ibi*
addentes,
 12 Limit. ubi ignorantia esset † supina,
Alex. conf. 14. viso, & *considerato*, lib. 2.
 num. 10. circa princip. Tiraque-*de retract.*
lignag. §. 1. *glos. 12. num. 22. circa med. Bur-*
sat. conf. 181. num. 41.
 Aut dominus recipiens canones decur-
 sos sciebat apertam sibi esse emphyteusim,
 & tunc illa aut est ecclesiastica, quæ ab
 vno regatur rectore, qui sit simplex cle-
 ricus, vel in sacris constitutus cum digni-
 tate, vel in iurisdictione, vel sine, & tunc
 13 quia is solus † potest inuestire, & disuesti-
 re, seu instituire, & destituere, recipien-
 do canones decurcos, & non solutos, seu
 purgata mora ab emphiteota, remissa
 est caducitatis poena, *Crescent. decif. 2.*
de locat. relato Alex. consil. 14. & viso, &
considerato, lib. 2. num. 12. & 13. & idem di-
 xerat prius *Specul. Titulo de locat. §. num.*
aliqua, num. 37. l. *as. l. 2. C. de iur. emph.* nu-
 mero 130. *Ant. Fab. de finis. 16. de iur. emph.*
Trentacinq. resol. 6. num. 4. lib. 3. de iure
emph. Mascard. de probat. concl. 212. n. 12.
Gabriel. conf. 80. num. 1. lib. 1. num. 15. Clar.
§. emphyteusis, quæst. 10. num. 3. post med.
Corbul. de caus. priuat. ob canon. non solut.
declarat. 21. num. 5. & 6.
 14 Vel regitur † ab vno cum consensu, &
 interuentu plurium, toto titulo de ijs, quæ
 sunt à prelati sine consensu capituli, &
 tunc episcopus, vel alius prelati si re-
 cipiat decurcos canones, † seu admittat
 emphiteotam ad purgationem moræ,
 non est remissa caducitas nisi præcesserit,
 vel subsequutus sit consensus Capituli ad
 recipiendum, *glos. ap. potuit, verb. x. pelli,*
vers. sed quid dices de Ecclesia, de loc. Spa-
de locat. §. nunc aliqua, num. 37. licet rela-
 tis dissentientibus exemplo defensoris vi-
 deatur illis postremo adherere, *Desius*
conf. 329. pro defensione, num. 3. circa fin.
las. l. 2. C. de iur. emph. num. 130. Ant. Fab.
de finis. 16. de iure emphit. Trentacinq. Re-
sol. 6. num. 17. lib. 3. de iur. emph. Alex. con-
sil. 14. lib. 2. num. 12. ubi resars dissentiant, &
 qui consentiant, & num. 13. limit. si res
 erat solita dari in emphyteusim, et *conf. 5.*
 lib. 5. nu. 19. *Mascard. de probat. concl. 212.*
caducitas, num. 12. *Crescent. decif. 2. de locat.*
Dec. conf. 329. nu. 3. vers. & prelati, *Clar.*
§. emphyteusis, quæst. 10. num. 3. post med.
Corbul. de caus. priuat. ob canon. non solut.
declarat. 21. num. 5. & 6.
 15 Intelligas tamen, si res † erat solita con-
 cedi in emphyteusim, vt declarat *Tren-*
tacinq. resol. 6. num. 7. vers. conclusio, de
 iure *emph.*
 16 Limit. ubi statuto esset † cautum, quod
 caducitas esset expresse remittenda, vt
 puta voce, vel scriptis remittenda, *Cal-*
daf. conf. 38. Gregorius, num. 17. asserens
 apud Lusitanos tale extare statutum.
 Aut est emphyteusis secularis, & tunc
 vel à pluribus vt singulis, vel in vniuer-
 sum, vel ab vno tantum concessa fuit, &
 tunc prioribus casibus seruata differentia
 quam retuli de different. verborum iuris,
 §. *pertinere ad plures*, vt. *singulas*, & ad
 vniuersos dicitur remissa caducitas. vel non.
 18 Si verò ad vnum tantum spectet † em-
 phiteusis, tunc recipiendo canones de-
 curcos, remissa est caducitas, *glos. penult.*
vers. respondeo in priuato, de locat. quam
referuntur & sequuntur Menos. præsumpt. 45
cum vini lib. 3. num. 8. Sardus decif. 317. ap-
probata, num. 14. *relatis pluribus sentien-*
tibus, *Alex. conf. 14. viso*, lib. 2. num. 12. &
conf.

21. *Ampl. si lib. 5. num. 19. Mascard. de prob. con-*
cluf. 251. Caducit. q. 1. num. 12. Corbul. de
cauf. priuat. ob non folus. canon. declarat. 21.
num. 1. verf. prima. 2. num. 1. 3. num. 1. 4. num. 1.
22. *Ampl. etiam si folum t. emphiteota-*
petierit. canones decurfos. Alaric. in
l. 2. c. de iur. emphiteut. 1. q. 1. refert. &
fequitur l. 1. ibid. num. 2. 8. quia refert. &
fequitur alij. cumulat. Tiraquel. de re-
tr. et conuent. 1. 1. glof. 2. num. 63. dum prin-
num. 61. firmasset. idem dici de vaffallo.
23. *& de emptor. cum pacto t. de retrouen-*
dendo. t. si lapfo termino ad redimendum
recipiat pretium, quo emit, & dominus
territia vaffallatica. Surd. alios. referent.
conf. 86. l. 1. num. 15. & decif. 317. appro-
bata. num. 2. & feq. ea motus ratione.
24. *quia paria t. sunt petere, & recipere. Ca-*
fol. conf. 222. num. 18. Corbul. de cauf. pri-
uat. ob canon. non. folus. declarat. 21. num. 9.
verf. extenditur. & num. 10. & feq. late
comprobat.
25. *Cum temperamento, t. fitalis exactio,*
vel petitio fiat a fciente emphiteufim efle
caducitatem, quia fi id ignoraret, fecus ef-
set dicendum, Tiraquel. de retr. et con-
uent. 1. 1. glof. 2. num. 63. & dixi fupra.
verf. Ratio. Burfat. conf. 181. inueftitur. nu-
mero 32. & feq. ubi loquitur de exactio-
ne facta annis fexdecim ab Ecclefia. Anton.
Fab. de fua. 16. de iur. emphiteut. addentes ad
Mandel. conf. 259. Corbul. de cauf. priuat.
ob non folus. canon. declarat. 21. num. 14. Bero.
conf. 226. lib. 1. num. 13.
26. *Ampl. paterfamilias, t. fi directus dominus*
potest facile acquirere naturalem poffef-
fionem rei emphiteoticæ. Cafal. conf. 222.
num. 27.
27. *Limit. vbi ex alio t. capite quam folu-*
tionis canonis emphiteutis effer appetat
domino. Cafal. conf. 222. prafupponitur
num. 21. in fin. & conf. 223. num. 49.
28. *Limit. vbi caducitas t. effer declarata.*
Cafal. conf. 222. prafupponitur. num. 24.
29. *Limit. vbi dominus t. ignorabat cadu-*
citatem incurfam, ut dixi fupra verf. aut
dominus.

Haftenus quando fit remiffa caducitas per exactiorem factam ab ipfo directo domino, agendum remanet, fi exactio fiat à procuratore, vel alio illius nomi- ne, habente facultatem exigendi, & ifto

casu non faciendâ differentiam, an em- phiteufis fial secularis, vel ecclesiastica, 27 cuius visigens illa fit, dicendum t. non efle remiffam caducitatem, quâ domi- nus acceperat, quia ad eum specta- ret caducitatem, remittere qui potest, & declarare, *Surd. decif. 317. approbata. n. 6.* & feq. vbi pluribus familibus ad comprobat. *Burfat. conf. 181. inueftitur. num. 33. & feq.* qui loquitur de folationibus factis annis fexdecim procuratori Epifcopi, respon- 28 dendo obiecto, t. quod ille deberet in- quirere statum rerum ad mēfam epif- copalium spectantium, *Dec. loquens de maf-*
fario exigent. conf. 329. pro defensione,
n. 33. verf. ad hoc, limitando, fi per plures
29 t. annos exegit, & tacite fuit exactio rati-
ficata. Corbul. late de cauf. priuat. ob non
folus. canon. declarat. 21. num. 16. limitando,
fi habet fpetiale mandatum ad remitten-
dam caducitatem.

30. *Pater autem, qui est legitimus admi-*
niftrator bonorum filij, t. fi recipiat ca-
nones decurfos, remiffa est caducitas,
Corbul. de cauf. priuat. ob non. folus. canon.
num. 17. relato Socin. conf. 66. vifa donati-
one, lib. 3. num. 19. verf. Non obft. fi dicatur,
qui cum loquatur in principe, & in casu
quo caducitas non erat clara, fed litigio-
fa, & contra abfentem, dubito de verita-
te assertionis. Corbulum tamen fequun-
tur, & referunt, Hondad. conf. 55. Francis.
lib. 1. num. 87. Mare. Ansp. de Amatis de-
cif. Marchia 70. Haredes. num. 2. Pascal.
de Pat. potest. par. 1. cap. 2. num. 34.

31. *Post patrem t. fequitur procurator, nā*
fi ille mandatum habet à lege, vt filij in
poffefitate fua conftituito adminiftraret bo-
na, illo etiam inuito, lex oportet, & non
autem, C. de bon. liber. §. 1. inft. per quos
perfon. nobis acquir. Pascal. de Pat. potest.
para. cap. 2. num. 1. & feq. plurib. ifte autem
ab homine, qui illum conftituat, l. 1. §.
de procur. fed quia talis conftitutio in casu
noftro, vel est generalis, vel fpetialis, vel
cum libera, vel fit ab homine, vel à lege,
ideo fequentes cafus funt conftituendi.

32. *Primus est, vbi quis generaliter con-*
ftitutus est procurator t. ad exigendum
canonem emphiteoticum, & tunc quia
33 mandatum t. est ftricti iuris, cap. qui ad
agendum, de procur. in 6. clem. non potest.
cod.

- ead. 111. *Kusideris*, 13. de *procu. in nou.* Nec
 34. potest procurator + quidquam valide
 facere. ultra contenta in mandato, *L. dill-*
genter ff. mandata. cap. cum dilecta. de reser-
cap. porro. de privileg. Bal. consil. 67. lib. 2.
 35. Immo faciendo + dicitur esse in manife-
 36. clausula, + quod posset facere, quæ facere
 ret dominus, *Bart. in l. procurator cui. ff. de*
procu. in fin. Angel. consil. 387. col. fin.
quos refert + sequitur Morosius consil. 24.
num. 16. lib. 2. + consil. 11. lib. 2.
 Et isto casu per exactionem factam
 37. generali + procuratore constituto ad exi-
 gendum, non est remissa caducitas, ut vo-
 luit *Parisius*, 86. secundum, *lib. 4. num. 27.*
quem sequitur Corbul. de caus. privatis. ob-
non. solat. canon. limit. 21. num. 16. adden-
 38. tes ambo, quod talis procurator + non
 posset expresse remittere caducitatem,
 tanto minus posset tacite; *idem voluit Bar-*
ro. consil. 16. in causa, lib. 2. num. 10. de seq.
 39. nam ubi agitur de actu annullando, + vo-
 lunt remissione iuris nostri, non eadem est vir-
 tus taciti, & expressi, *Ripa l. si plagis ff. de*
verb. obligat. num. 4. Dec. in l. 1. C. qui
admit. in prim. lectur. num. 6. Tiraquel. de
retract. signaz. §. 1. glof. 9. num. 148. Surdus
consil. 349. optimum, num. 39. de seq.
 40. Limit. ubi directus + dominus solutus
 esset remittere caducitatem in similibus
 casibus, quia tunc procurator generalis
 potest facere, quæ speciale exigunt man-
 datum, *Alex. in l. procurator, ff. de condit.*
indeb. + in l. certi conditio, §. si numerus,
ff. si cert. pet. col. 3. Cornazian. decis. 1. nu. 24.
 41. + *seq.* declarando, + si tamen id utile sit
 mandanti, *Tib. de caus. quæst. 4. lib. 4. num. 9.*
 concludens solutum, quod est semper cen-
 42. sari mandatum.
 42. Limit. ubi directus + dominus ratam
 habuit exactionem canonum pro tem-
 pore decurso, ex quo causabatur caduci-
 tas, *l. Paulus, ff. rem. rat. hab. rati habitio*
 43. enim supplet + defectum mandati, *l. si*
ces, ff. de iudic. & idem operatur, ac si
mandatum datum esset ab initio ad faci-
endum actum ratificatum, Verul. decis. 182.
par. 2. num. 2. Nam licet aliqui negent ra-
 44. tificationem non æquiparari + mandato
 speciali, *Pasquetus consil. 194. num. 20. in prin.*
relatus glof. in cap. nonnulli, de rescript. l. as-
sert. l. i. de iur. iudic. cap. 3. ad l. i. de iur. iudic.
in cap. consensu quæ. col. 1. de iur. iudic. l. i. quibus
addo Scrodor. de feud. pign. 16. ap. 4. secundo,
num. 33. Ioseph. Lud. consil. 30. col. 1. vers.
de iur. iudic. l. i. de iur. iudic. l. i. quibus
 45. Quia magis communis + est in contra-
 rium, *Bal. in l. i. quibus de speciali, ff. de*
minor. Grat. consil. 37. lib. 2. num. 2. Silvan.
consil. 35. num. 36. Al. add. de iur. iudic. cap.
33. num. 3. Verul. decis. 93. part. 1. num. 21.
de 5. Surd. consil. 43. rari, lib. 2. de decif. 3.
num. 14. de consil. 35. num. 19. de decif. 3.
pralatus, num. 2. Cornazian. decis. 1. nu. 24.
circum. Rimin. iun. consil. 813. num. 9. de
 46. *seq.* qui videtur + declarare precedentem
 veram opin. in delictis, sed est reijciendus
 1. de de iur. iudic. ff. de iur. iudic. l. i. ubi
 dixi in meo Collectaneis, num. 1. de iur. iudic.
 47. Secundus casus est ubi procurator
 + mandatum habet speciale ad remitten-
 dam caducitatem, *Ber. qui loquitur de*
negotiorum gestore Ecclesie, consil. 116.
in causa, lib. 1. num. 10. de seq. concludens,
 quod procurator ad exigendum canones,
 nisi dictum fuerit etiam ab ijs, qui iure
 suo cecidissent per non solutos canones,
 non remitti caducitatem incurram ob
 canonem non solum
 48. Limit. si dominus ratam + habeat exa-
 ctionem, per quam dicitur remissa cadu-
 citas, *l. de consil. 329. pro defensione, num. 3.*
vers. sed replicari, qui loquitur de massa-
rio capituli, cuius exactiones fuerant ap-
probatae, Rimin. iun. consil. 22. illustres, 1. 1.
qui loquitur de sacerdotibus quorumdam
comitum, & ratio est, quia rati habitio
 49. + retrahitur, & mandato comparatur,
 etiam in ijs, in quibus est opus mandato
 speciali, *ut dixi in meo Collectaneis ad*
cap. rati habitio de reg. iur. l. i. de iur. iudic.
 50. Limit. ubi quis habet + mandatum ad
 exigendum canonem, & ad renouandam
 emphiteusum, *ut ex. Corn. consil. 187. lib.*
concludit + Corbul. de priuat. ob canon. non
solut. declarat. 21. num. 18. de iur. iudic.
 51. Tertius casus est in procuratore + ge-
 nerali cum libera, cuius cum duæ sint
 species, seu quia constitui potest ab ho-
 mine, vel à lege, dicendum videtur, quod
 52. cum prima species + procuratoris æqui-
 paretur procuratori habenti speciale man-
 datum, *L. procurator cum duabus seq. de ibi*
glof.

gl'f. ff. de procur. l. nam, & nactem ff. de pact. cap. qui ad agendum de procur. in fine. C. 59. 3. in suis memorat. §. procurator generalis, Siluan. conf. 35. m. 32. Traquet. de retract. 53 ligna §. 1. gl'f. 13. num. 32. & possit facere ea omnia, quæ faceret constituens, l. procurator cui generaliter, & ibi Bart. ff. de procur. Bal. l. illud, §. 1. ff. de minor. cum alijs cumulatim de execut. rei iudic. cap. 7. §. 10. & seq. ubi præterea retuli, qualiter talis procurator constituitur, & quæ id præterea possit, & non possit in rebus illi constituentis.

54 Dicendum est ex solutione facta procuratori habenti mandatum generale, cum libera, de toto canone debito, remissa esse caducitatem, sicuti remissa fuisset, si constituens ipse sciens caducitatem exegisset, ut dixi supra num. 8. & comprobatur ex ijs, quæ considerat, Corbul. de caus. priuat. ob non solut. canon. de clarat. 2. l. n. 16. dum concludit generali procuratori facta solutione canonum decursum non esse remissam caducitatem, quia ille non potest transigere, sicuti & potest procurator cum libera, l. in iuri iurandum, §. procurator, ff. de iur. iur. num. 4. in princ. cum alijs cumulatim ab Alex. conf. 22. lib. 1. num. 7. Berol. quæst. 33. num. 1. & 6. in fin.

56 Contrarium tamen & sustineri posset ex Thefaur. quæst. 1. lib. 4. num. 10. vsque in fin. & illi assentior, si mandatum esset datum ad exigendum, quietandum, & cum libera, quia clausula libertatis restringi debet ad contenta in mandato circa exceptionem, & non ad alia, & mandatum est stricti iuris, l. diligenter, ff. mandat. & 57 talis clausula apponitur ex imperitia notariorum, & ita censuisse Anton. Fabr. reser. Thefaur. quæst. 1. lib. 4. num. 13.

A priori tamen opin. non recedendum, 58 & ubi constituens verisimiliter fuisset remissurus caducitatem, si ipse canones exegisset, ex ijs quæ dixi supra, vers. limita, ubi directus dominus solutus esset, sicuti contra vera esset secunda, si verisimiliter dominus non fuisset caducitatem remissurus, ut puta, quia remissio sit damno Ecclesie, ut ex Borghin. decis. 30. par. 2. num. 537. & 562. concludit Georg. Barsch. in sua Radice clausularum, vers. Cum libera, §. 1. num. 26. qui cum subdat constituen-

tem procuratorem ad vendendum cum libera, non excludit remedium, & l. 2. C. de rescind. vend. addiderim tanto magis esse vera, quam voluit haberi. ut mox dixi. Quartus casus est in procuratore generali constituto à lege cum libera, qualis est procurator filii, & præf. ubi gl'f. C. de transact. item tutor, & curator pupilli, & minoris, l. mandato generali, ff. de procur. ubi gl'f. l. in l. à duo pio, §. sed si emptor, ff. de rei iud. num. 8. Item maritus in quacumque causa uxoris, l. in C. de pactis, uent. l. maritus, C. de pascuis modo agat tamquam & maritus, nam si ageret tamquam procurator, & non doceret de mandato, acta essent nulla, Ioan. de Amic. conf. 132. num. 3.

Quamvis Cassaneus ad consuet. Burgund. rub. 11. §. 1. vers. Resenue, num. 1. vers. quod intellige, excitata difficultate, an exactione canonum decursum sit remissa caducitas, illam indecisam relinquere, & dixerit cogitandum esse, an illa decideret ex dictis, Felin. in cap. fin. de præf. qui cum loquatur de prælati consensione, quando necesse Ecclesie, tutior videtur resolutio, quæ elici potest ex ijs, quæ dicta sunt in antecedenti casu, præsertim, cum maior sit auctoritas & procuratoris habentis mandatum generale cum libera ab homine, quam qui habet à lege. Ille enim potest habere fidem in pretio rei venditæ, iste nequaquam, ut ex Bartol. Alex. l. f. Cast. & alijs in l. à duo pio, §. sed si emptor, ff. de rei iud. tradit Monius de contract. cap. de mandato, num. 65. & qui possint & sequi fidem emptoris in pretio rei venditæ, dixi in meis Collectaneis ad §. venditæ, vers. sed si in, qui vendit. in l. de renum. diuis.

§. XIX.

SVM MARIVM.

Solutionem allegans, debet illam probare, 1 Ampl. 2. Exceptionis est actor in exceptione sua 3. non probando exceptionem oppositam, & sicut columbari 4. Contra illum fertur sententia,

- tia, & quando 5. & 6.
 De solutione excipientis, non ideo fatetur se
 debitorem 7. & quare 811.
 Factum negans esse rite, non fatetur fuisse
 factum 9.
 Excipiens, quando dicatur fateri 13. senten-
 tiam non fuisse recte latam, non ideo dici-
 tur fateri fuisse latam 10.
 Quod excipitur ad repellendum actorem, non
 operatur probationem eius, quod impugna-
 tur 11.
 Affirmasse nemo presumitur quod non dixit,
 vel dicere noluit 12.
 Soluens indebitum scienter non repetit, quia
 censetur donare 14. Ampl. 15. 16.
 Solue, & repete commune assumptum, ubi
 quis convenitur ex obligatione camerati ri-
 gorosum, & temperandum 17. 18.
 Executivæ, si quis conveniatur, executivæ
 etiam reconvenitur 18.
 Aequalitas est servanda in iudicijs 19.
 Creditor, si sibi evincatur pecunia soluta, vel
 aliud quod fuerit datum vice pecuniarum,
 executivæ non potest agere contra debitorem,
 ut solvat 20.
 Solvens prior creditori in actione personali
 succedit in locum prioris creditoris 21.
 Solvens in actione hypothecaria, quando suc-
 cedat in prioris creditoris locum 22. &
 seq.
- Q**uamvis solutio operetur mox re-
 latus effectus, plura tamen non
 operatur, & primò non relevat excipien-
 tem ab onere illam probandi, l. 1. C. de
 probat. glos. l. 2. verb. expellere, ubi Bart. C.
 de iur. empbis. Bald. in l. actor. circa fin. C. de
 probat. & in l. inter debitorem, ff. de pass.
 Alex. conf. 101. circa fin. vol. 2. Paris. con-
 sil. 90. num. 19. vol. 1. Natta conf. 226. nu. 3.
 & conf. 569 num. 2. Herulan. tract. de ne-
 gatiu. num. 35. præsertim, & ubi de solu-
 tione excipitur aduersus eum, cui erat solu-
 uendum, & negat fuisse solutum, Socin.
 in l. 1. in fin. ff. de except. Rol. à Val. conf. 87.
 vol. 1. num. 3. Franc. Bec. conf. 105. num. 12.
 Gabriel. de probat. conclus. 6. num. 21. Her-
 culan. tract. de negatiu. num. 35. & ratio est,
 quia excipiens & est actor in exceptione
 sua, l. 1. ff. de exception. ideo sicut qui agit,
 debet probare intentionem suam, alias
 absoluitur reus, etiam quod nihil præsti-
 terit, l. qui accusare, C. de iudic. & exci-
 piens & non probata exceptione, iudicatur
 calumniari, Natta conf. 29. licet, n. 33. &
 conf. 31. num. 1. ita ferri debet sententia
 contra & excipientem, ubi ab illo non
 probatur opposita exceptio, Card. ad an-
 tic. decis. 333. expensioibus, num. 7. & de-
 cis. 251. nu. 8. Federio. Pruchman. conf. 45.
 lib. 1. num. 3. Hætius tamen hoc examinant,
 Fulvius Pacian. de probation. lib. 1. cap. 61. &
 68. num. 1. & seq. Mascard. de probatio-
 nis conclus. 685.
 Secundo, quod excipiens & de solutio-
 ne, non ideo dicitur fateri se debitorem,
 l. non utique, ff. de exception. Cyn. Bald. &
 Sal. in l. exceptionem? C. de probat. Bald.
 & Imol. in l. cum mulier, ff. solut. mar. Ne-
 tu conf. 134. circa num. 1. loquuntur de exci-
 piente de solutione, vel præscriptione,
 eam afferens rationem, & quia talis exce-
 ptio opponitur ab excipiente ad effectum
 excludendi actorem intentionem, ideo non
 debet operari contrarium effectum in-
 cludendi, l. legata inutiliter ff. de legat. 1.
 l. non omnis, ff. si certum petat, ideo qui
 negat, quid recte facit, non dicitur fateri
 fuisse factum, Bald. in l. Gallus, §. for-
 sitan, ff. de lib. & post. & ibi Alex. in apo-
 stil. ad eundem, concludens excipientem
 sententiam & non fuisse recte latam, non
 ideo fateri latam esse sententiam, quia
 quod excipitur & ad repellendum acto-
 rem, non debet operare probationem
 eius, quod excipiendo impugnatur, cum
 nemo presumatur & affirmasse, quod non
 dixit, vel dicere noluit, l. si ex testamen-
 to, ff. de except. rei iudicat. relati à Tren-
 taciog. qui loquuntur tam de excipiente
 de solutione, quam de pacto non peten-
 di, relatio Bald. sibi contrario, mar. resol. 1.
 lib. 3. de solut. resol. 16. nu. 2. ideo quia om-
 nis regula patitur limitationem, qui scire
 vult, quando & excipiens fateatur, vi-
 dendum sunt, Fule. Pacian. tract. de probat.
 lib. 1. cap. 20. & cap. 2. cum tribus seq. Mur-
 sil. de fideius. num. 267. usque ad 284. cum
 alijs congestis in mei Collectaneis ad l. non
 utique, ff. de except.
 Tertiò quamvis solvens & indebitum,
 scienter non repetat, l. 1. ff. de condit. in-
 debit. quia presumitur donare, qui id
 præstat, quod nullo iure cogente & seu
 cau-

causa concurrente præstat, *l. donari, ff. de regul. iur. & declarat Vasquius inferens* inde, an qui tradidit rem legatam, possit penitendo repetere, *de succes. creation.*
 15 §. 17. num. 12. si tamen quis soluat ꝛ vi obligationis cameralis, vel instrumenti guarantee, vel stante statuto, quod obligato ex publico instrumento nulla competat exceptio, repetitque indebite soluit *Roman. cons. 76. in causa nobilis, n. 7. vers.*
 16 *sed certum*, quamvis ꝛ soluerit ex decreto Iudicis exequentis talem obligationem, quia non dicitur isto casu facta spontanea solutio, *Ancar. cons. 159. versic.*
Quarto hoc prebo, Bart. in l. 2. in princ. lectur. C. de ijs, quæ vi metus iud. caus. nu. 8. & in secunda lectur. nu. 9. quorum auctoritate ita censuit *Rota coram Aldobrandino, ut refert Zachias de obligat. Cammer. decis. 15.* Hinc Romanorum Curialium commune assumptum, ubi quis convenitur ex instrumento vallato obligatione
 17 Camerali. Solue ꝛ & repere, quod factum difficile est, *l. si dubitatur, ff. de fideius. Bart. quest. 4. Publicanus in fin. vers. Non enim est facile*, cum non detur repetitio, nisi remedio trium conformium, quas obtinere, quam sit difficile, & dispendiosum, experto crede Roberto, sed in aliena causa. Quare quandoque improbaui hunc rigorem, & dicebam saltem temperandum, ut eadem facilitate concederetur repetitio, qua conceditur petitio,
 18 exemplo ꝛ iudicii conventionis, & re conventionis, quorum primum, si fuerit exequentium, tale etiam est secundum
 19 *glos. fin. vers. remoto, in cap. 2. de matr. petition. ubi Abbas, & reliqui, Franc. cap. Pastoralis, de appel. num. 6. Magon. decis. Lucens. 52. num. 14. Lancellos. de Assentat. par. 2. cap. 12. limit. 8. num. 53.* in iudicijs enim ꝛ servanda est æqualitas, nec litigantes sunt ad imparia iudicandi, *cap. in iudicijs de reg. iur. l. fin. C. de procur. Crauet. cons. 133. num. 7. & seq. cum alijs cumulatim à Gonzal. ad regul. 8. Cancel. glos. 6. n. 164. & seq. plurib. sed hæc canuntur Surdo, impinguatur enim curia multitudine scribarum, & similium, vile est, ut de lite fiant lites, quæ an sint breves, vel longæ non videtur inquirendum, sed ve vobis, quilibet, & diffidia alitis, interim propo-*

remus ad aliam exceptionem, quæ remoretur, vel reuocet executionem rei iudicatæ, & Deum expectemus ultorem in eos, qui scientes, & agnoscentes hanc iniquitatem illam ferunt.

20 Quarto, si euincatur pecunia ꝛ soluta creditori, vel aliud quod fuerit illius vice datum, quia extincta fuit semel executiva via agendi contra debitorem, non potest creditor executivæ iterum agere, ut soluat, sed ordinariæ, & tribus sententijs debet agere, *ut dixi infra de deliberatione, cap. 30. num. 69.*

21 Quinto, quod licet soluens priori ꝛ creditori in personali actione, in illius iura succedat, non succedit tamen in hypo-

22 theca, ꝛ nec in hypothecaria l. res obligatas, *C. de pignor. l. 1. C. de his, qui in prior.*

23 *locum credit.* ꝛ nisi pecunia data sit ea lege, ut solvatur prioribus creditoribus, & ita fiat solutio cum pacto, ut pignus sit solvienti obligatum; nisi tamen illud fuisset venditum ante factam solutionem.

24 Vel soluens ꝛ emerit nomen debitoris, vel soluenti sint cessia iura debitoris, *l. si à creditore, C. de act. & oblig. l. fin. C. de iur. fisci*, vel nisi in actu solutionis fuerit conventum, quod soluens, succedat in locum prioris debitoris, *l. 1. C. de his, qui in prior. credit. succed. vel pariter in actu*

25 ꝛ solutionis sit conclusum, pignus remanere solvienti obligatum, vel nisi soluens
 26 ꝛ esset alia ratione creditor debitoris, *d. l. 1. & l. 1. C. qui postor, in pignor. hab. Rip. in l. si ventri, §. eorum, ff. de priuileg. credit. num. 8. 9.*

§. XX.

SVM MARIVM.

Parte acceptata totum dicitur acceptatum.

1. Creditor cum hypotheca acceptata parte sui crediti, non impeditur pro residuo totam rem hypothecam capere, & distrabere 2. & quare 3. Ampl. 5. 6.

Hypotheca est indivisibilis 3. Limita 4. Amplia 8.

Obligatus in solidum, debet totum debitum.

H inte-

integre soluere, nec iudicatur ullis exceptionibus 7.

Obligatus in solidum, si soluat partem suam, diuiso debito in vires, liberatur ab obligatione solidi 9. Ampl. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. Limit. 21. 24. 25. 26. 27. 28. Sublimit. 22.

In solidum plures sunt obligati, qui ex legis dispositione possunt conueniri 15. in fin.

Donatio non acquiritur absenti, vel ignoranti, nisi sequatur ratificatione 18.

Accessorium non alterat principale 23.

Fundum, qui debet tradere, non liberatur tradendo partem 28. item nec tradendo fundum hypothecatum 29. item nec tradendo fundum, cuius usus fructus est alterius 30. item nec qui tradidit fundum, qui sub conditione potest à recipiente auocari 13.

Fundus datus, qui sub conditione auocari potest, cuius periculo pereat 32.

Retractus cessat in venditione conditionali 33.

Correlatiuum quid sit 34.

Correlatiuorum eadem est disciplina 35. Ampl. 36.

Creditor simpliciter petens partem crediti ab uno ex pluribus obligatis in solidum, non prohibetur ab eodem, & reliquis solidum petere 37. & quare 38. Ampl. 39. limit. 40. 41. 43. 44. 47. 48. sublimit. 45. 46. 49.

Socinus fuit subtilis doctor, & illius subtilitates notantur & defenduntur 42.

Quamuis parte acceptata, totum dicitur acceptatum, l. si cui, ff. de legat. 2. l. si ex iasse, ff. de acquir. hered. l. quadam, ff. de iur. delib. si tamen creditor cum hypotheca recipiat partem crediti, non ideo extinguatur hypothecæ actio, quin creditor ꝑ agendo pro residuo possit totam rem sibi hypothecatam distrahere perseverante debitore in contumacia, seu mora non soluendi, l. solutum, §. si creditor, ff. de pignor. action. l. si necessarias, §. si vni, ff. eod. l. quamdiu, ff. de distract. pignor. per quæ iura ita firmat, Gozadin. conf. 38. in causa nobilium, num. 4. Negus. de pignor. par. 8. memb. 1. num. 4. in princ.

Et ratio est, quia hypotheca est indiuisibilis, l. quamdiu, C. de distract. pign. Socin. conf. 135. lib. 1. num. 2. Craust. conf. 77. num. 15. Milanens. decis. 13. & li-

cet, n. 12. Negus. de pignor. par. 8. membr. 1.

4 num. 48. & seq. vbi late comprobatur, ꝑ limitando in hypotheca, quæ competit pro legatis, nam illa exercetur contra hæredes pro portionibus hæreditarijs tantum.

5 Ampl. etiam, vbi hypothecatur & essent plures res, quæ deinde alienatæ possideantur à pluribus, & ab vno illorum simpliciter fuerit soluta pars aliqua debiti, nam adhuc omnes remanent obligatæ pro residuo, l. si rem, §. omnis, ff. de pignor. act. l. quamdiu, C. de distract. pign. per quæ iura ita firmat Negus. de pignorib. par. 8. memb. 1. num. 48. circa med. & numero 49.

6 Ampl. si solvatur ꝑ maior pars quantitatis debite, Gozadin. conf. 38. in causa nobilium, num. 4. in fin.

Quamuis dicta de hypotheca, videantur habere aliquam analogiam cum obligatione plurium ꝑ in solidum, vt quisque illorum sit totius quantitatis, vel rei in contractum deductæ, reus debendi, nec excipere possit de diuisione, vel quod sit pro virili tantum obligatus; vel quod non teneatur, nisi in quantum facere possit, vel quod alij excutiantur, l. reos, §. cum in tabulis, vers. in solidum spondisse, ff. de duob. reis, Natta conf. 52. vt ostendatur, num. 1. & 3. Marfil. de fideius. num. 62. & seq. Vinc. de Feanc. decis. 164. contra nurrum, num. 4. in fin. sicuti non dicitur extincta ꝑ hypotheca, licet in parte sit soluta quantitas, vel adimpletum factum, cuius causa fuit illa contracta, vt dixi in principio huius §. idem dicendum videatur in obligatione solidi, retenta analogia, quæ cadit inter hypothecam, & obligationem solidi.

Attamen, vbi plures sunt in solidum obligati, si vnus illorum soluit partem ab eo debitam, diuiso credito in vires, est, idem soluens liberatus à residuo, l. 2. ff. de duob. reis, per quem textum ita firma t, l. as. in l. si ex toto, §. 1. ff. de legat. 1. num. 4. & Ripa num. 12. & Bal. nu. 4. post med. vers. aut recepti, sub commemoratione partis, Alex. in l. si creditores, C. de pact. num. 1. & l. as. num. 3. & 4. in princ. & in fin. vers. Item aduerte, Alex. num. 6. vers. aut tamquam ratam suam, & Stellanum. 2. 5. & seq.

- seq. & Petr. Stella. num. 29. & seq. late probat Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solution. resol. 6. num. 1. & 2. & resol. 34. num. 27.*
- 10 Ampl. vt nec petere solidum ꝑ a reliquis obligatis, sed solum portionem, seu virilem, *las. in l. si creditores, C. de pact. num. 3. Bal. in l. si ex toto, §. 1. ff. de leg. 1. num. 4. post med. vers. aut recepit sub commemoratione partis, addendo procedere, etiam si essent mille obligati in solidum, Alex. in l. si creditores, C. de pact. num. 2.*
- 11 Ampl. etiam, si reliqui ꝑ obligati sint absentes, vel ignorent factam a correo particularem solutionem, *Alex. in l. si creditores, C. de pact. num. 1. vers. secundo not. & Petr. Stella ibid. num. 14. addendo in fin. non reperisse contradicentem, & las. n. 4.*
Contrarium defendit *Stella in l. si creditores, C. de pact. num. 16. & seq. & 59. & seq.*
- 12 Ampl. etiam si correi ꝑ fiant deinde nõ soluendo, *Petr. Stella in l. si creditores, C. de pactis, num. 7. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut. resol. 34. num. 27. vers. Has limitationes.*
Contrarium firmant *Afflict. decif. 142. Quidam creditor, nu. 2. vers. Secus si omnes non essent soluendo, Alex. in l. creditores, C. de pact. nu. 2. vers. & idem si reliqui, Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solution. resol. 6. num. 2. in fin.*
- 13 Ampl. præsertim, ꝑ si debitori soluente virilem, non contradixit creditor, sed solutionem recepit, quæ iuxta numerum obligatorum erat soluenda, *las. in l. creditores, C. de pact. num. 3. vers. secundo.*
Contrarium defendit *Petr. Stella in l. si creditores, C. de pact. num. 29. & seq. pluribus.*
- 14 Ampl. si uedicatur ꝑ proportionem, vel parte, vel quota, vel pro persona sua soluere, *Petr. Stella in l. si creditore, C. de pact. num. 5.*
- 15 Ampl. in quacumque debitorum ꝑ specie, qui in solidum conueniri possunt, *Petr. Stella in l. si creditores, C. de pact. nu. 9.*
qui autem sint debitores, qui ex lege conueniri possunt, in solidum dixi in *meis Collect. ad l. si fundus, §. si duo, vers. sed simul, ff. de pignor.*
- 16 Ampl. præsertim, si ꝑ recipiendo solutionem, creditor dixit esse illa contentum, *Cotta in suis Memorial. §. creditor habens.*
- 17 Ampl. etiam, 'quod ꝑ alij creditores ignorent talem solutionem, *las. in l. si creditores, C. de pact. num. 4. vers. Ric. de solut. & iste est magnus effectus, nam cum per receptionem partis debiti, quod plures se obligarunt soluere, insurgat tacita donatio ad fauorem absentium, & ignorantium, ꝑ absenti, & ignorant non sustinetur donatio, nisi fuerit ratificata, l. absenti de donation. Petr. Stella ita arguit d. l. si creditores, num. 66.*
- 19 Ampl. præsertim, si creditor ꝑ recipiat solutionem tamquam partem ad ipsum spectantem, *Alex. in l. si creditores, C. de pact. num. 3. vers. secus, si recepit.*
- 20 Ampl. etiam in pluribus ꝑ fideiussoribus in solidum obligatis, nam si vnus illorum soluat non simpliciter, sed tamquam partem ad eum spectantem, liberatur a solido, & a parte soluta, etiam si alij reperiantur non soluendo, inter quos, isto casu non extinguitur obligatio solidi, vt distinguit *Alex. in l. si creditores, C. de pact. num. 6. vers. putarem.*
- 21 Limit. vbi non facta ꝑ mentione partis debita a soluente, obligatus in solidum simpliciter soluisset, *Ripa in l. si ex toto, §. 1. ff. de legat. 1. nu. 11. & Petr. Stella n. 57. & seq. vbi plures rationes refert, & Soc. num. 6. vers. ergo si simpliciter, & Bat. n. 4. vers. aut recipit simpliciter, Alex. in l. si creditores, C. de legat. num. 3. vers. recipit partem simpliciter, & nu. 6 in princ. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut. resol. 34. num. 26.*
- 22 Sublimita præcedentem ꝑ limitationem, si ageretur de solutione interesset, seu vsurarum, *las. l. si creditores, C. de pact. num. 3. in fin. eam afferens rationem,*
- 23 quia quæ sunt circa accessoria ꝑ non alterant principale, & hac ratione, si plures essent in solidum obligati pro fructibus consignatiui census, si vnus illorum solueret tertiam partem, vbi tres sunt in solidum obligati ad illorum solutionem, nõ esset facta diuisio quoad sortem principalem, secus quoad fructuum solutionem, *Ripa in l. si ex toto, §. 1. ff. de legat. 1. num. 13. vers. secundo, & vers. terrio, Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solution. cap. 6.*

- num. 4. *Petr. Stella in repet. l. si creditores, C. de pactis, num. 40.* affirmatiue resoluunt, quæ dixi de fructibus census, sed illa latissime examinatur. *Adilanen. de dec. l. 3. & licet, num. 12. & seq. plurib. l. as. d. si creditores, nu. 3. vers. Tertium, sed an in perpetuum sit inducta diuisio, Petr. Stella d. l. si creditores, num. 48.* tenet negativam, nisi accedat præscriptio.
- 24 Limit, ubi vnus ex correis debendi, soluit plus, vel minus, quam esset debitum, illo diuiso in vires, *l. inter eos, d. ubi glos. verb. soluit, ff. de fideius. ubi Angel. dicit ita obtinuisse, Bal. Angel. Sal. & reliqui in l. si creditores, C. de pact. Ripa in l. si ex toto, d. 1. ff. de legat. 1. num. 13. Alex. in consil. 178. viso processu lib. 7. num. 12. Petrus Stella d. l. si creditores, nu. 55. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut. resol. 6. nu. 4.* ubi etiam refert dissentientes, *Petr. Stella in repet. l. si creditores, C. de pact. num. 55. & Alex. num. 1. vers. Nos. Versil. ad Affili. de cis. 142. num. 1.*
- 25 Limit, ubi creditor expresse protestatur per receptionem partis crediti, noluisse facere diuisionem sui crediti, vel saluo iure solidi, *Cyn. Bal. Salic. Alberic. in l. si creditores, ubi las. num. 3. vers. Quarto, & Stella num. 52. Ripa in l. si ex toto, d. 1. ff. de legat. 1. num. 13. in fin. vers. Tertio, & las. n. 10. & seq. ubi de communi reprobato, Socin. aliud sentiente, Trentacinq. alios referens var. resol. lib. 3. de solut. resol. 6. num. 5. ubi etiam refert dissentientes, & resol. 34. num. 24. vers. Hac conclusio, Petr. Stella in repet. d. l. si creditores, nu. 52. Bal. l. si ex toto, d. 1. ff. de legat. 1. num. 4. circa m. d. & Socin. num. 7. vers. limitatamen, & las. num. 10.*
- Contrarium tenet *Sa. in. in l. si ex toto, d. 1. ff. de legat. 1. num. 7. in fin. sed illum reprobat Petr. Stella in l. si creditores, C. de pact. num. 53. & seq. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut. resol. 6. num. 5.*
- 26 Limit, ubi solutio fuit facta tutori, vel curatori, vel procuratori non habenti speciale mandatum ad diuidendum creditum, & in quocumque administratore rerum alienarum, *Petr. Stella in rep. l. si creditores, C. de pact. num. 56.* qui loquitur de omni persona, quæ non habet facultatem donandi, quia tacita inest donatio in hac diuisa solutione.
- 27 Lim. fauore vltimæ voluntatis, nam si quid annuum sit præstandum à duobus, si ab vno soluator dimidium, non ideo est liber à reliquo, *Bal. in l. si ex toto, d. 1. in fin. ff. de legat. 1. num. 3. vers. fallis sol uere legari.*
- Contrarium probat, *Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut. resol. 6. n. 7. vers. & omni haec ratio.*
- 28 Limit, ubi plures sunt obligati rem tradere, nam si ab vno tradatur pars, non est extincta obligatio, ne, quoad tradentem partem, nec quoad alios, qui simul & diuisim conueniri possunt, vt integræ & liberam tradant, *l. qui sibi 33. l. etiam 37. ff. de solut. Ideo si vnus ex debitoribus hypothecauerit fundum traditum, non sunt liberati promissores solidi, quin per hypothecariam possit auocari à recipiente, l. si rem meam 20. ff. de solut. exemplum etiam esse potest, si quis tradat fundum, cuius vsus fractus sit alterius, quia fundus non intelligitur recipienti datus, si absit vsusfructus, l. cum qui 56. d. si de te, l. qui vsusfructum 58. ff. de verb. obligat.*
- 29 & idem dicitur, si tradatur fundus, qui sub conditione, vel adueniente die est alteri dandus, *l. qui res suas 98. ff. de solut.* quia adueniente die, vel purificata conditione recipienti auferri potest, ideo iterum illius periculo non perit, etiam si pereat periculo, vel vi, cui non possit resisti, *l. hac venditio 7. ff. de cont. empt. l. ei, qui ita 13. ff. de cond. instis.* Nec in tali venditione habet locum retractus gentilitius, vel feudalis, *Tiraquel. de retract. lienag. d. 1. glos. 2. num. 22. & seq. & ratio est, quia pendente conditione, venditio non est perfecta conditio, nihil potest inesse, l. grege, d. fin. ff. de pignor.*
- Quæ dicta sunt de debitor soluentem partem ab illo debitam, si in vires fieret debiti diuisio, an sint repetenda in creditore, qui vnum ex debitoribus in solidum obligatis conueniat pro parte, seu rata illi tangente, cum debitor, & creditor sint correlatiua, non enim alterum sine altero esse potest, correlatiuū tamen nihil aliud est, quam duorum, vel plurium mutua inuicem facta relatio, vel vltro, citroque representatio, quare correla-

relatium dicitur, quod simul relatum,

- arg. l. habeo, §. contractum ff. de vera signific.
 35 *Lex in princ. ff. de duob. reis*, et eadem enim
 est correlatiuorum disciplina etiam in pe-
 nalibus statutis, *Bart. in l. final. C. de indict.*
viduis, solvend. l. as. testans de communi, in
l. si prius ff. de non. oper. nuntiat. num. 54. &
seq. ut cetera omittam, quae late congerit
in sua logica iuridica, ad art. Scbicard. cap.
de correlatiuis.

- Et ideo videantur repetenda in credi-
 tore petente, quae sibi sunt debita, quae
 fuerunt dicta in debitorum, praesertim cum
 36 agatur de qualitate et communi, non au-
 tem propria debitori, vel creditori, quo-
 caluab uno ad aliud non valet argumen-
 tum, non enim licet filio emendare patre,
 sicut licet patri emendare, & corrigere,
 filium, nec sicut pater habet filios in po-
 teestate, ita pater subest potestati filij, & ra-
 tio est, quia correctio, & patria potestas
 sunt qualitates propriae, seu soli patri con-
 uenientes.

- Regula itaque negatiua sit, quod cre-
 37 ditore et simpliciter petente partem sui
 crediti à suo debitore, non sit facta diuisio,
 quin ab eodem, & reliquis, diuisim possit
 solidum petere, *Bald. in l. si ex toto §. 1. ff.*
de legat. 1. nu. 4. in princ. vers. aut petijt par-
tem simpliciter, eam afferens rationem,
 38 quia tali petitione non dicitur facta di-
 uisio, sed electio, & *Socin. ibid. nu. 5.* aliam
 afferens rationem, quia duo copulatiue
 requiruntur, ut ex petitione virilis por-
 tionis fiat diuisio, nempe, quod ab omni-
 bus sit petitum pro parte, & quod lis de-
 super fuerit contestata, *Ripa ibid. num. 14.*
Idem. num. 13. Alex. in l. si creditores, C. de
pac. num. 4. & 5. in fin. Trentacinq. var. re-
solut. lib. 3. de solut. resol. 6. num. 8. & resol.
34. num. 23.

- 39 Ampli, praesertim, si petitio et fuerit fa-
 cta à procuratore, tam ab uno ex debito-
 ribus obligatis, quam ab omnibus coniu-
 ctim, quia ut inducatur diuisio opes est
 specialiter mandato ad remittendum ius soli-
 di, nam remissio est donatio, *Ripa in l. si ex*
toto, §. 1. ff. de legat. 1. num. 19. Trentacinq.
var. resol. lib. 3. de solut. 34. in materia, nu-
mero 23.

- 40 Limiti, ubi virilis portio et petitur ab eo,
 cui competit beneficium diuisionis, *Bal. in*

l. si ex toto, §. 1. ff. de legat. num. 4. vers. Dis-
hoc facis ex necessitate, modo de tali bene-
 ficio excipitur ante solutionem, *Alex. l.*
si credidit, C. de pac. num. 2. vers. Ideo si
remittit, & Petr. Stella, num. 10. & seq. ratio-
nem refert Trentacinq. var. resol. lib. 3. de
solut. resol. 6. num. 6. sublimitando in plurib.
fidei iussoribus.

- 41 Limiti, ubi virilis portio et extrajudiciali
 petitur, & debitor consentiendo petitioni,
 offert se promptum ad soluendum, *Socin. et*
in l. si ex toto §. 1. ff. de legat. 1. num. 5. vers.
ex qua ratione, addendo posse tunc credi-
 torem cogi ad recipiendam nec posse po-
 nitere. Dubito tamen de subtili limitatio-
 ne *Socin.* cum fortius idem dicendum es-
 set de petitione iudiciali, cum in iudicijs
 quasi contrahatur, & ex alijs, quae parit iu-
 dicialior, quae non refero, & sufficit illa
 42 monuisse. Subtilis enim ingenij et fuit idem
Socin. ut ex Dec. refert Ripa in l. ex facto
§. fin. ff. ad trebel. num. 15. & illius subtilita-
tes notauit Alciat. & defendit Decian. in
sua Apolog. aduersus eundem Alciat. cap. Ar-
gumentum, quae dicit Alciat. num. 13. & seq.

- 43 Limiti, ubi creditor et à singulari debitori-
 bus coniunctim petit portionem, seu viri-
 lem litem contestando, *Ripa in l. si ex to-*
to, §. 1. ff. de legat. 1. num. 15. subdisting. nu. 16.
& 17. multo dissentire à Bal. si petita fue-
rit ab uno pars atque debita, Trentacinq.
var. resol. lib. 3. de solut. resol. 6. creditor,
col. fin. vers. tertius, & ultimus, & resol. 34.
in materia, num. 23. Idem. §. 1. num. 13. Soc.
in l. si ex toto, §. 1. ff. de legat. 1. num. 5. in
princ. & Bal. num. 3. in princ. Alex. in l. si
creditores, C. de pac. num. 5.

- 44 Limiti, ubi ab uno et ex correis petitur
 virilis portio ab illo debita, nisi addita sit
 clausula saluo iure petendi residuum,
Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut. resolu-
tus. 6. creditor. col. penul. vers. secunda est
opin. ubi refert inter alios, Afflic. decif. 142.
testantem ita fuisse iudicatum, & ideo à
iudicio eius confessus nolle recedere, &
45 resol. 34. num. 24. et sublimitando, si pe-
titio sit facta saluo iure petendi residuum,
reprobando dissentientes circa hanc reser-
uationem, Versil. ad Afflic. ibid. num. 1. &
2. Bald. si ex toto, §. 1. ff. de leg. 1. num. 4. vers.
vel nisi contrarium proferretur, ibid. num. 10
Alex. in l. si credit. C. de pac. num. 4.

Contrarium tenent relati à Trentacinq.
var. resol. lib. 3. de solutione. resol. 6. creditor,
col. penul. vers. prima.

46 Sublimita, vbi t̄ correi non essent solu-
enda, *Afflic. decis. 142. Quidam creditor,*
num. 2. in fin.

47 Limit. vbi virilis, t̄ quæ petitur, sit pars
principalis crediti, secus si vsurarum, seu
interesse, *Vrsth. ad Afflic. decis. 142. quidam,*
num. 1. & 2.

48 Limit. vbi t̄ omnes debitores non sunt
soluendo, *Afflic. decis. 142. Quidam nu. 2.*
circa fin. & ibid. num. 2. circa med.

49 Intellige omnes t̄ limitationes huius re-
gulæ, si subsequatur solutio iuxta petiti-
onem, *Alex. in l. si creditores, C. de pass. n. 4.*
in fin. vers. amen.

ptionem solutionis, au auditur, nisi refectis
expensis 25. 28.

Restitutio in integrum procedit à pari cum ap-
pellatione 26.

1 S Olutionis exceptionem t̄ esse perem-
ptoriam actionis eius, qui aliquem
conueniat ad soluendum, indicat nomen
ipsum solutionis, quo redactò ad effectum
per numerationem pecuniæ, vel traditio-
nem alterius rei, vice pecuniarum con-
sentiente creditore, *l. solut. 177. ff. de verb.*

2 *signif. t̄* extinguitur omnis obligatio, §. 1.
inst. quib. mod. tollit oblig. quæ est mater
actionis, seu vinculum, quo actor volens,
& reus nolens, trahitur in iudicium, §. 1.

3 *inst. de act.* siue enim actione t̄ competen-
ti, nemo alium conuenire potest, *l. si pupilli,*
§. videamus. ff. de neg. gest. Gail. obser. 17. lib. 2.

4 *num. 2. & seq.* Nec opus est eum t̄ exci-
pere, quod actor careat actione, sed illi
satis est, narrare, & probare factum, ex quo
iudex elicere possit carentiam actionis in

5 actore, nam iudex t̄ ex officio debet re-
pellere illum à limine iudicii, *Aretin. con-*

sul. 48. reuocatur, num. 6. Bart. & Soc. in l. ff.
de except. Afflic. decis. 354. nu. 10. Meno-

de arbitr. iud. quæst. 16. quos omnes refert,
& sequitur *Magon. decis. Lucens. 17. agebat,*
num. 18. addendo, num. 19. t̄ iudicem sa-

cere litem suam, si non repellat à limine
iudicii agentem sine actione.

Notandum tamen, quod licet omnes
peremptoriae t̄ exceptiones in eo conue-
niant, vt oppositæ, vel non oppositæ pe-
rimant, occidant extinguant, & claudant

actori viam agendi, §. *appellantur, inst. de*
exception. non conueniunt tamen in tem-

poris, quo illæ sint t̄ opponendæ, cum aliæ
ante litem contestatam, aliæ in litis con-
testatione, aliæ in processu causæ, aliæ etiã

post sententiam, *Vesembec. in suis paratitil.*
cap. de exceptionibus, num. 9. doctores in l. per

emptorias, C. senten. rescind. non posse, In-
tritol. decis. 17. num. 1. & seq. Aretin. in §. ap-

pellantur, inst. de action. num. 2.
Quod si de solutione t̄ ante conclusio-
nem in causa, vel ante sententiam non
fuerit oppositum virtute rei iuricæ, non
potest amplius opponi, nisi fuerit appel-
latum, vt dixi supra, §. 11. nam cum in se-
cunda instantia liceat, non deducta dedu-
cere

§. XXI.

S V M M A R I V M.

Solutionis exceptio est peremptoria. 1.

Solutione extinguitur omnis obligatio 2.

Obligatio est mater actionis 2.

Sine actione competenti nemo conuenitur in iu-
diciu 3. *Ampl. 4. 5. 6.*

Exceptiones peremptoriae in quibus conueniunt, 6
& non conueniant 7. quando opponendæ 8.

De solutione nisi fueris exceptum ante conclu-
sionem in causa, vel sententiam excipi non
potest, nisi fuerit appellatum 9. & quare 10. 7
Ampl. 11. vt non audiat, nisi refectis ex-
pensibus 12. Ampl. 17. Intellige 16.

Clericus, qui distulit excipere de clericatu vs-
que in tempus, quo poterat ferri sententia,
à layco iudice potest ab eodem condemnari in
expensis 12. vel potius ab ecclesiastico 13. li-
mit. 14. & 16. condemnatur in expensis à lay-
co iudice, si coram eo conuenit laycnm, &
succubuit 15.

De solutione, quando dicatur fuisse exceptum
18.

De solutione tarde excipiens, non audiat nisi
refectis expensis 19. *Ampl. ibid. & 20. Li-*
mit. 21. 22. 23.

Quid si in integrum restituatur 29.

Restitutio in integrum conceditur omnibus ex
causa 24.

Restitutus in integrum aduersus omittam exce-

cere poterit tunc de solutione excipi, *Bar. in l. 2. C. sent. resind. non pos. num. 3. Aret. §. appellantur, in lit. de action. num. 2. vers. tertio principaliter.*

- 10 Et ratio esse potest, † quia opponens, seu asserens soluisse, quæ ab illo petuntur, nondicitur excipere proprie, sed se defendere, *glos. in cap. 1. verb. defensionis, vers. defensiones, de litis contest. in sext.* idè si se non defendat, meritò condemnatur ad fauorem actoris, qui intentionem suam probauit.

- Sequitur aliud incommodum contra
11 † reum non opponentem de solutione ante sententiam, vt ille deinde non audiatur, si de solutione docere velit, nisi resectis expensis factis ab actore, *Bar. in cap. exceptionem de except. num. 2. & post longam discussionem sequitur Fel. in cap. ad audientiam 31. de rescript. nu. 14. in fin. Rebus in tract. de expens. damnat. & interesse, artic. 89. glos. unic. num. 4. A fin. in prax. §. 22. Ampl. 46. Scaccia de appellat. quæst. 17. limit. 2. nu. 68. Marfil. relato Fel. in d. cap. ad audientiam, in l. patre, ff. de quæst. num. 73.*

- 12 Comprobatur relatum notabile † ex-
plo clerici, qui conuentus coram seculari Iudice, sicut soluit excipere de clericatu vs-
que intempus quo poterat sententia in-
illum proferri, qui condemnatur in expen-
sis iudicij ab eodem Iudice layco, vt voluit
Surdus conf. 296. occasione, num. 5. relatis Bellam. decis. 226. & Felin. in cap. except. de except. in princ. Marfil. in l. patre, ff. de quæst. num. 77. & dixi de exequut. rei iudic. cap. 25. §. 3. num. 17. & seq. Boer. ad consuet. Bituricens. tit. de iurisdic. §. 21. col. penul.
13 circa fin. tenet † condemnandum à Iudice ecclesiastico, & idem voluit *Rol. à Valle conf. 12. lib. 2. num. 42. & ab istis non vide-
tur dissentire, Surdus d. conf. 296. n. 26. dum
refert esse valde dubiam opinionem, an
laicus Iudex possit condemnare clericum
in expensis, qui calumniose coram illo ac-
cusauit laicum, Dec. tamen limitat, † si post
exceptionem clericatus actor non cessauit
à lite capta coram layco Iudice, conf. 241.
faripfi, num. 2. vers. sed videndum, adden-
do actorem ipsam esse condemnandum in
expensis.*

- 15 Si tamen clericus † conueniret laycum

coram Iudice layco in casu quo coram Iu-
dice ecclesiastico erat conueniendus, iux-
ta cap. si clericus de foro compet. glos. in
cap. 1. verb. quod clericus 11. quæst. 1. potest
à Iudice layco condemnari in expensis,
quiatalis condemnatio est accessoria sen-
tentiae, qua laycus fuit in negotio princi-
pali absolutus, *Marcobrun. conf. 44. vis præ-
sentis, nu. 20. addendo neminem hoc ne-
gare, Paul. Fuscus singul. 112. §. clericus.*

- Quæ dixi de expensis reficiendis ab eo,
16 qui tarde excipit de solutione, † intellige
de expensis, quas fecit victus, antequam
de solutione fuit exceptum, si apparet ex-
pensas fuisse factas ob tarditatem opposi-
tæ exceptionis, secus si constaret, quod
reus illas omnino facturus erat, *Fel. in c.
ad audientiam 2. de rescript. num. 14. vers.
ad omnes, & num. 15. vers. quod dictum.*

- Quæ dixi licere in gradu appellationis
17 † excipere de solutione, *Fel. d. cap. ad au-
dientiam, num. 14. post longum examen
concludit procedere, etiam si scienter, &
dolosè fuit dilatum illum opponere, no-
18 tandum tamen de solutione † fuisse & exe-
ptum per instrumentum solutionis eius,
quod petitur, etiam si dictum non fuerit,
quod excipiendo cõstat de solutione, quia
Iudex supplere debet ijs, in quibus reus
defecit, vbi ex actis constat illum defecisse,
*Cass. in l. 2. ff. de except. vers. sed illa que
non est proprie exceptio, & ibi Cuman. n. 3.
Ioan. de Imol. in l. 4. §. hpc autem iudicium,
ff. de damno infect. num. 65. vers. sed cerid
loquitur, quos refert, & sequitur Pacian.
de probat. lib. 1. cap. 68. primus, n. 76.**

- Regula supra constituta, quod reficien-
19 dæ † sint expensæ ab eo, qui tarde excipit
de solutione, ampliatur primò, si ex-
cipientis fuit negligens in tali oppositione,
*glos. in cap. penul. verb. in curia, de rescript.
Felin. in cap. ad audientiam, 2. de rescript.
num. 15. vers. Limitaretur.*

- 20 Ampli. etiam, si † de solutione excipiat
in gradu appellationis, *Fel. in cap. ad au-
dientiam 2. de rescript. num. 16. circa med.
vers. potest in causa appellationis.*

- 21 Limit. in hæredè † eius, qui soluit, nam
cum ille habeat probabilem ignorantie
causam, *l. qui in alterius, ff. de reg. iur. ex-
cusatur à refectione expensarum, Tuscus
conclus. 192. emphis. num. 135.*

22. *Lumi. in praelato* † *Fel. in cap. ad audientiam* 2. *de rescript. num. 16. in princ.* licet deinde subdat contrarium, & ex illius dictis resolui posset, quid dicendum de tutore, curatore, procuratore, & similibus, aliena negotia gerentibus.

Alio remedio, sed extraordinario, potest, qui fuit contumax, vel dolose non excepit tacite, vel expresse de solutione, quam titatis, quæ ab illo fuit petita, omisit. *23* Iam exceptionem objicere † nempe si ex generali clausula, si qua mihi fuerit in integrum restitutus, *Aretinus* §. *appellantur, in st. de action. num. 2. circa fin. vers. Tertia principaliter*, quilibet loquatur de minore, idem dicendum censeo de maiore, *24* omnes † enim, ut inquit Paulus, in integrum restitutiones causa cognita à prætoribus promittuntur, & dixi supra §. 3.

Sed an audiatur restitutus in integrum, *25* † nisi resectis expensis, & exemplo eius, qui appellauit dicendum videtur, non esse audiendum, quia appellatio, & restitutio in integrum procedant à pari, in eodem enim ita u, quo erat ante sententiam, appellans, restituitur, sicuti etiam tamquam post liminio quodam restituitur, qui ex aliqua causa meretur restitui à prima sua iura, *l. 3. C. de appellat. l. 1. C. de sentent. partis, & restit. §. cum autem, in st. quib. mod. ius patr. potest sol. Capic. decif. 28. num. 6. Mantie. decif. 272. nu. 5. Bellem. decif. 742. conclusio, nu. 1. Lancel. de attent. par. 2. c. 12.*

26 num. 93. *vers. regula.* Verum cum † in restituto sublit causa, quare non exceptio de solutione, & ideo restituitur ad primum statum suum, in appellante autem concurrat, vel dolus longius fatigandi actorem, vel negligentia in exhibitione iurii, seu defensione sua crederem aliud dicendum, præsertim inspecta causa restitutionis, quæ cum sit multiplex, ut dixi in meis singularibus, §. *restitutio in integrum conceditur maiori multis ex causis*, fortius excusare debet, si fortiori ex causa concedatur, ut puta absentiæ causa Reipubl. vel quia detineretur apud hostes, vel erat in vinculis, vel aduerso casu laborabat, cum enim tales causæ sint efficaciores, quam si quis restituatur, quia absens, vel ignorans, vel fidem adhibuit suo aduersario, facilius est excusandus ab expensis.

§. XXII.

SVMMA RIVM.

Soluere pro alio quisque potest 1. *Ampl. 2. 3. 4. 5. An canones debitos ab emphyteota* 6. & seq.

Canones decurfos tertius potest soluere ad enitandum caducitatem 6. *Ampl. in consanguineo* 7. *Ampl. in amico* 9. *Ampl. in liberali, vel pio viro* 14. *Si volens soluere, nullum habeat interesse, seu causam, distingue* 15. 16. 17. 18. 20. *Intellige* 21.

Consanguineus habet mandatum à lege faciendi conditionem consanguinei meliorem 7. *Potest offerre pro consanguineo in causa retractus* 8.

Amicus, & consanguineus fraternizant, sunt duo corpora, & anima una 10. *potest debitorem amici de fuga suspectum capere, vel capisfacere* 11. *potest appellare pro amico, si ratificetur appellatio intra decem dies, à die scientia* 12. *potest amicum defendere, etiam aduersus officialem iniuste exequentem* 13.

Inuestitura feudi non petitur absque speciali mandato 19.

Solutio ad conseruationem iuris realis, non refert à quo fiat.

Difficultatem excutiam hoc, §. *raro contingentem*, cum difficultate quis soluat, quæ debet, tanto difficilior soluit, quæ non debet, contingere tamen potest, ut quis spe faciendæ conditionis suæ, vel debitoris, melioris, pro alio soluat, ideo constitutam regulam, quod liceat † non debitori soluere pro debitore, *l. soluere, ff. de solut.*

2 *Ampl. etiam debitore inuito, † l. soluendo, ff. de negot. gest. l. flicum, §. fin. ff. de nouat. si debitor tuus, l. soluere, ff. de solut. si tamen nihil deperit domino, Natta consil. 194. magnificus, num. 7. circa fin. B. a 1. acceptam, C. de usur. num. 64. l. as. l. tale pactum, §. post diuisionem, ff. de pact. nr. 2. sed an detur repetitio, dixi infra §. 24.*

3 *Ampl. etiam debitore ignorante, † l. soluendo, ff. de negot. gest.*

Ampl.

4 Ampl. etiam ꝑ creditore inuito, *Rouescat. ad Dev. Linuito. ff. de reg. iur. vers. inuito, relato l. as. in l. tale pactum, §. post diuisionem, ff. de pact. Signorol. de Homod. cons. 42. Amplius, num. 2.*

5 Ampl. præsertim pro eo, ꝑ qui in piam causam est obligatus soluere, etiam si ille prohibeat, ne soluat, *l. & si quis 24. §. id de labeo, ff. de relig. & sumpt. fun. Roman. cons. 428. in terminis, num. 10. addendo posse repeti soluta ab eo, qui erat obligatus soluere, non tamen accipiente tamquam indebite solutum.*

6 Ampl. etiam ꝑ debitore prohibente, si causa sit pia, veluti funeris, *l. & si quis, §. idem labeo, ff. de relig. & sumpt. funer.*

7 Ampl. vt tertius possit ꝑ tertio soluere, si solutione facta conseruatur ius reale debitoris, *l. arboribus 12. vers. Quid tamen, ff. de usu fruct. l. qui fundum 12. §. quæ admod. seruis amittat, l. forma, §. si cum eo, ff. de censu. Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 260. & istud procedit in quouis casu fiat solutio, *Tuseus conclus. 352. num. 14. vsque in fin.**

8 Ex proxima, ꝑ præcedenti regulæ nostræ extensione oritur difficultas, an possit tertius soluere ꝑ canones decurios ad euitandam caducitatem, sicuti posset soluere ipse emphyteota, *iuxta cap. potest, de locato.* Et cum iste tertius possit esse, vel affinis, seu consanguineus, vel patiatu interesse, seu dampnum, si emphyteota exuat re emphyteotica, vel sit negotiorum gestor, vel procurator, vel amicus emphyteotæ, vel liberalitatem exercendo, vellit alienis incommodis moraliter, vel cum pietate mederi.

Dicendum primò, si consanguineus, 10 ꝑ vel affinis vellit pro affine, & consanguineo soluere canones decurios, ne emphyteusis domino aperiatur, cum ille habeat mandatum à lege ad faciendam cōditionem coniuncti meliorem, *l. sed & ea, vers. & affines, ff. de procur. poterit consanguineus ad euitandam pœnam caducitatis soluere etiam domino inuito, l. arboribus, §. qui tamen, ff. de usu fruct. l. as. per hunc textum in l. 2. c. de iur. emphis. col. 19. n. 69. vers. sed dubium. l. forma, §. si ego, ff. de censu. per quem textum ita firmat Rom. sigul. 572. si emphyteota quem sequitur Boer. de*

cis. 279. sed quid. num. 2. in fin. Tuse. conclus. 192. emphyteota, num. 89. addendo posse soluere inuito domino, Mat. Berlic. tom. 2. conclus. 45. de emphis. nu. 44. & conferunt, quæ voluit, Tiraquel. de retract. consanguin. §. 1. gloss. 9. num. 258. quod consanguineus ꝑ possit offerre in causa retractus.

Dicendum secundò, quod si amicus 12 ꝑ vellit ꝑ emphyteota amico soluere canones decurios, quod dominus debeat acceptare solutionem, de iure enim consanguineus, & amicus ꝑ fraternizant, *Tiraquel. de panis temp. caus. 23. num. 31. Guilielm. Benedic. in cap. Raynatus, §. testamentum, et 3. num. 50. & 51. Amicorum enim sunt duo corpora, anima verò est vna, & amicus meus est alter ego, iuxta illud Ouid. 3. de tristib.*

Hi duo corpõibus, mentibus vnus erant, cum alijs cumulatis à Tiraquel. de panis temperand. causa 22. num. 11. Quapropter 14 amicus ꝑ potest debitorem amici sui de fuga suspectum capere, vel capri facere, *Peregr. Ianim. tract. de citat. real. lib. 3. c. 3. vbi alios effectus amicitie refert.* Item 15 ꝑ appellare in causa suamici, etiam sine mandato, *Archid. in cap. statuimus, de elect. num. 5. vers. tamen is qui, addendo modo amicus, pro quo est appellatum, ratam habeat appellationem infra decem dies, qui labi incipiunt à die, quo scilicet sententiam latam, Marant. in prax. §. & quandoque appellatur, num. 218. in fin. & amicum defendere ꝑ etiam quoad bona, & resistere officiali iniuste exequenti mandatum contra illum relaxatum, Tiraquel. de panis temperand. causa 22. num. 43. & seq.*

Dicendum tertio, si quis misertus inopie emphyteotæ, prout à communiter accidentibus sunt omnes, qui alienos fundos steriles, & sæpe nullos ferentes fructus sibi ad tempus, vel in perpetuum concedi curant, quoad illos meliores faciant, vellit ꝑ liberaliter solutione canonum decurios euitare pœnam commissi, in quam morosus emphyteota inciderat, vel exercendo pietatem pauperie proximi adiuuare, quod dominus debet solutionem recipere, si solutio fiat nomine emphyteotæ ad euitandam caducitatem,

tem, & ratio est, quia quotiescumque agitur de conservatione iuris realis, non differt, à quo fiat solutio, *Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 260.* addatur, quod tali solutione sit opus pium, adiuvando egenos, exerceturque laudata virtus liberalitatis, quæ morales dijs pares facit, *Tuse. concl. 332.* solvere, quando possit tertius, *nu. 14.* & seq. ubi refert plures questiones decidas per relatam regulam.

18. Dicendum quarto, si tertius nullum interesse habens, non fieri solutionem, & in quo nulla concurrat causa faciendæ solutionis, vellent canones decurios solvere, distinguendum est, an dominus non contradicat, & tali solutione cessat caducitatis pena, *Bal. conf. 426. super pposito, lib. 4. in fin. vers. Non obstat.* quod non soluit, ubi ampliat, siue soluat nomine proprio, siue nomine emphiteotæ, idem repetunt, *Roman. conf. 103. viso pposito, num. 2. & consil. 491. in casu, num. 3. licet sing. 562. si emphiteota, videatur dubitare, si solutio fuit facta nomine solventis, Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 259.* addendo procedere, etiam si solutio fiat ignorante emphiteota, *Dec. conf. 58. pro tenui, col. fin. vers. Non obstat.* aliud, ubi refert *Bald.* id dixisse in pluribus locis, & *Roman. in dist. conf. 127. n. 12. C. de iur. ampli. num. 68. vers. sed dubium, et conf. 49. in presenti, lib. 1. num. 4. Mantie. decis. 336. altera, n. 7. Tuseus concl. 192. emphiteota, num. 106. & seq.*

19. Si verò dominus contradicat, & aliud non excipiat, quam quia solvere volens, non sit suus debitor, idem dicendum, si canones deponat, interpellato domino ad recipiendum *Ias. conf. 74. puto quod, li. 1. num. 2. Bursat. conf. 18. inuestitur. num. 42.* absolute tenet non posse solui, & dixi *infra num. 21.*

20. Si verò recusat, quia & solutio canonis operatur etiam recognitionem domini, *li. 2. C. de iur. ampli. cum solutionem offerens, non sit emphiteota, careat sacul. tate eius recognitionis, non poterit tertius solvere, & caducitatem evitare, Bal. in l. acceptum 19. C. de usuris, nu. 64. quem sequitur *Ias. conf. 49. in presenti, lib. 1. n. 5. & conf. 74. puto, num. 1. & in l. 2. C. de iur.**

emphit. num. 71. & si sit singul. 363. licet. Card. Tuse. conclus. 192. in presenti, nu. 30. quid extendit, etiam si nullus esse negotiorum gestorem emphiteotæ, & n. 83. addit procedere, etiam si tenetur canonem deponat, & idem dixit *Mat. Berlic. conclus. 46. dom. 2. nu. 39. Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 261. in pposito. Natta conf. 194. magnifico, num. 8. Tuseus concl. 192. emphiteota, num. 18. & seq. ubi ampl. etiam si solutio offeratur ante incurram. caducitatem.*

21. Dicendum quinto, quod & quamvis solutio canonis facta à procuratore excedet à caducitate, *Ias. in l. 2. C. de iur. ampli. num. 68. Glor. 8. emphit. quest. 8. nu. 11. vers. sed quid si pso.* Intellegas tamen, si procurator fuit specificè constitutus ad soluendum canones, *Bal. in l. acceptum 19. C. de usuris, nu. 64. & tacet id dixit *Clar. loco mox citato, & approbat *Mat. Berlic. conclus. 46. dom. 2. num. 42. comprobans id exemplo & vassalli, pro quo sine speciali mandato non petitur inuestitura, ut in eam reliqua, ad quæ conservanda per alium opus est speciali mandato, ut dixi de exequut. reind. cap. 8. §. 3. ubi num. 20.*** & retuli casum nostrum, & alios consequentes.

22. Dicendum sexto, si creditor & emphiteota vellent canones decurios solvere, quoad non aperta emphiteoti salua sint iura suæ hypothecæ in bonis emphiteoticis, quod domus etiam in iure cogatur recipere, *Marfil. singul. 368. licet in fin. Ias. conf. 74. puto, num. 1. lib. 1. modo ut idem subdit, ille creditor recognoscat directum dominum propter, & obliget ad soluendum in futurum, Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 263. sola ad decret. Sabaud. de iure emph. gloss. 1. Quantum, nu. 11. vers. Quod vtrum, Bal. in l. lex vestigali 19. ff. de pignor. num. 2. præsertim si creditor non habet, unde aliunde sibi satisfaciatur, *Tuseus concl. 192. emphiteota, num. 8.**

Contrarium scilicet, quod non admittatur creditoris emphiteotæ solutio, ubi directus intentatur caducitatem, firmat *Mandel. consil. 377. primum.*

Noiandum, quod omni casu quotiens & potest canonem solvere pro emphi-

phiteota, intelligatur, si emphiteota consentiat, *firmat Hieronym. Pantzschman. 7. quæst. 19. abstrusa, num. 56. relato Bald. in l. acceptam, 19. C. de usuris, quæst. 25. qui id non dicit in meo codice, subsistit tamen, an id sit verum, ex l. inuito, & l. non fraudantur, ff. de reg. iur. ante Pantzschman. dixerat ex l. conf. 49. lib. 1. Cognol. in l. inuito, ff. de reg. iur. in quocumque non habente legitimam personam ad soluendum, relato Bald. in d. l. acceptam.*

§. XXIII.

SVM MARIVM.

Officium suum nemini debet esse damnosum i. & quare 2.

Auxilium alteri ferre quis non debet cum suo damno 3.

Indemnitas non praestatur antequam quis soluat 4.

Clausula indemnem seruare promissæ virtus 5.

Solvens pro alio, repetit soluta 6. Ampl. 7. 8. Limit. 9. 10. 11.

Quia officium suum t nemini debet esse damnosum, *l. sed si quis ex signa oribus, ff. quemadmodum, testam. aper. l. luitius Titius, in fin. ff. de posui. l. videlicet, ff. ex quib. caus. maior. contra naturam.*
 2 t enim est, ex liberalitate sua damnum reportare, *l. amissionis, §. luitius, ff. de excusatus, Bal. in l. 1. C. qui admis. num. 32. in fin. & cum suo deirimento nemo t est obligatus alteri opem ferre, Natta consil. 50. materia, num. 32. Ideo hoc §. & seq. agam, qua ratione solvens, pro alio fiat indemnitas, cum facta solutione, & non antea t agendum sit de indemnitate etiam vbi illa fuit promissa, *Alex. conf. 199. visio lib. 7. num. 3. Benintendi. decis. 81. Gaspar. num. 12. latius tamen vim clausulæ indemnem.*
 5 t seruare promittens, *examinat Marfil. de fideius. nu. 314. & seq. Muscatel in prax. fideius. modo 20. & dixi ego etiam aliqua in meo tract. clausul. §. indemnem seruare promissæ.**

6 Ideo soluenti t pro alio datur repetitio contra eum, pro quo fuit facta solutio,

l. si filius, C. de negot. gest.

Ampl. etiam, si soluisset t quis debitum fisci, l. 3. §. si negotium, C. de negot. gest.

Ampl. praetertim, t vbi quis pro alio soluit tributa, vel alia onera debita principi, nam eadem actione, & eodem privilegio, quo peti, & exigipoterant à principali, à fisco exigi, & peti possunt ab eo, qui pro debitore soluit, l. Imperatores, ff. de publican. Bal. in l. 1. C. si propt. public. Pen. sit. & Sal. ibid. addendo procedere in omnibus pensitationibus publicis.

9 Limit. vbi non t docetur de vera, & reali solutione, *Alex. conf. 61. visio, lib. 2. col. final. Ar et. conf. 128. eximie, nu. 7. vers. sic, secundo.*

10 Limit. vbi is qui t agit ad repetitionem, non probat eum, pro quo soluit fuisse debitorem eius, cui fuit facta solutio, *l. cum pecuniam, ff. de negot. gest. Socin. consil. 65. conclusio, num. 3. vers. ex quibus infero, & num. 6. lib. 4.*

11 Limit. vbi quis t soluit inuito debitorum, ut dixi, §. sequenti.

§. XXIV.

SVM MARIVM.

Beneficium omnis generis non confertur in inuitum 1. Ampl. 2. 3. 4.

Sixtus V. laudatur 15. 16.

Filius non legitimatur inuitus 2.

Donatio non acquiritur inuito 2.

Nob. litas inuito non conceditur 2.

Ad Cardinalatum an inuitus eligi possit 4.

Societas carceratorum Urbis instituta, & dotata à Sixto V. 15.

Solvens inuito debitorum, non repetit §. Limit. 6. 7. 9. 11. 12. 13. Sublimit. 10. 14.

Mortui sepellire, & viucentes conseruari procedunt à pari 8.

Medico merces est debita ab infirmo, quem curauit 9. 10.

Aromasarius consequitur, quando medella, quam infirmo propinauit 9. 10.

Obstetrici debetur merces etiam à muliere, quam inuitam est auxiliata 9.

Chirurgo debita est merces à vulnerato, quem inuitum curauit 9.

Alexander Peretus Cardinalis Montaltus
laudatur 15. Liberalis, & pius 16.
Vineentius Fulcus l. C. amicus Auctoris, &
præfes Societatis carceratorum 16.

- 1 C Vm inuito beneficium † cuiusvis generis non conferatur, l. inuito, ff. de regul. iur. Ideo inuito non quaeritur bonorum possessio, l. 3. §. inuito, ff. de bon. poss. s. filius nō † legitimatur inuitus, auct. item sine, vers. alij non. C. de natural. liber. inuito non acquiritur donatio, l. hoc iure, §. non potest, ff. de donat. nec nobilitas inuito conceditur, Tiraq. de nobilit. cap. 6. num. 36. 40. & seq. qui plurafamilia confert. Quibus convenit, quod nemo inuitus † eligitur, vel præsentatur ad beneficium cum cura animarum, vel sine, vel quod nostris temporibus numquam accidisse viderim, nemo inuitus † eligitur ad Cardinalatū, si fuerit laycus, secus si fuerit Episcopus, & Papa ita vult, Calderin. conf. 1. de translat. Episcop. Tusc. conclus. 54. Beneficium, num. 8.
- 5 Ideo non est iniquum, † vt soluenti inuito debitore negetur repetitio, l. fin. C. de negot. gest. l. si pro te, ff. mandat. Cagnol. in l. inuito, ff. de regul. iuris, num. 4. in fine.
- 6 Lim. vbi solutio † fuit facta in pia causa, veluti pro funere, vel sepultura defuncti, nam quamvis hæres nollit solui, ac etiam prohibeat, repetitur tamen ab eo expensa funeris, & sepultura, l. ut si quis, §. idem habeo, ff. de relig. & sumpt. funer. Cagnol. in l. inuito, ff. de regul. iur. num. 7. post med. Surdus decis. 255. ea opinio, num. 26. Franc. in cap. fin. de foro compet. nu. 6. vers. sicut expensa funeris.
- 7 Limit. vbi quis soluit † pro condemnato in abscissione membri, vel ad mortem civilem, nisi soluerit certam quantitatem, Cast. l. quamuis, ff. sol. mat. cum alijs cumulatis à Gulielm. Mayer. in l. inuito, ff. de reg. iur. num. 15. eam afferens rationem, quia par est causa † mortuos sepeliri, & viuos conservari, Dec. d. l. inuito, num. 3. Cagnol. num. 8.
- 9 Limit. in medico, † & aromatario, qui respectu Medellæ ordinavit, & propinavit infirmo nolenti, & prohibenti, gloss. in cap. providendum, verb. inferas, vers.

si d. quid si infirmus, dist. 83. comprobatur exemplo eius, qui vi extrahit degentem in domo. ruitura, Franc. in cap. final. de for. compet. in sext. num. 1. vers. sicut alias, Gomez. ad reg. de infirm. resignans, quest. 9. vers. decimum sextum, Dec. loquens de medico, & quocumque alio utiliter faciente expensas pro infirmo, in l. inuito, ff. de regul. iuris, num. 2. vers. & impensa, quem sequatur Cagnol. ibid. num. 7. & l. in d. Caroc. de lo. at. cap. de medico, quest. 2. dum quest. 1. num. 7. idem dixisse de obstetrice, & ego addo de Chirurgo, quia eadem est ratio, Surdus decis. 255. ea opinio, num. 25. & 26. vbi pluribus probat dari repetitionem, quia tales expensæ, & mercedes æquiparantur expensis funeris, & intelligi † de expensis factis in infirmitate, qua infirmus est mortuus, Relato Rol. à Val. consil. 114. Quoniam, num. 27. Magon. decis. Florent. 11. Iacobus num. 5.

11 Limit. vbi simul cum † recipiente solutionem, leu beneficium, agitur de publica, vel alterius utilitate, Cagnol. in l. inuito, ff. de regul. iuris, num. 3. 4. & 8. Socin. conf. 26. lib. 1. num. 18.

12 Limit. in redimente † aliquem ab hostibus, Franc. in cap. fin. de foro competenti, num. 6. circap. in sext.

13 Limit. in solvente debitum, † cuius causa quise est carceratus, vt illum à carcere liberet, nisi † durior sit nactus creditorem, qui illum denuo carceri micipare vultit, vel carcerato vtilius fuisset morari in carceribus, quod in Vrbe contingere potest duobus casibus, vel quod imminet mors Sum. Pont. quæ sequitur omnes carcerati ex causa ciuili carceri soluuntur à Capitibus regionum aperto, & sæpe fracto carcere. Vel quia prope sit tempus, quo plures carceri liberantur, soluto illorum alieno ære à societate † pietatis carceratorum instituta, & dotata à Sixto V. Summo Pontifice, & cui Alexander Peretus Cardinalis Montaltus adiuuando pium opus Patru singulis annis adueniente Pascha Resurrectionis, donec vixit, dopare consuevit scuta mille, quæ distribuebantur inter creditores carceratos, modo debitum non excederet scuta centum, iuxta leges dictæ Societatis, relatum assumptum probat Franc. in cap.

cap. fin. de foro compet. in sext. num. 6. & quæ dixi de societate, vera esse testis sum, cum inter fratres illius fuerim præsidens. 16 te † Vincentio Fulco I. C. ex oppido S. Victoris agri Piceni amico meo, descriptus, & retuli, vt perpetuum exret monumentum Pontificia, qui egregiè studuit vtilitati, & ornatui Vrbs, & nepotis, cuius domus fuit pauperum portus, & liberale refugium.

CAPVT II.

SVM MARIVM.

Obsignatio proxima est solutioni, & extinguit omnem actionem, si fuerit legitimè facta. 1. Ampl. 2.

Deponere, & soluere sunt paria 3.

Depositum præcedere debet obligatio 4.

Obligatio, vt sit legitima, quæ requirantur 5. & 6.

1 **S**olutioni proxima est † obfignatio, nam sicuti solutione extinguitur omnis actori competens in reum agendi actio, vt supra dicebam, ita & obfignatione, quæ sit legitimè facta, l. obfignatione, C. de solution. Rom. cons. 190 clarum, in princ. concludens omnia iudicia 2 † reddi absolutoria, si reus, vel debitor conuentus soluat, vel offerat cum subsequente legitima obfignatione, quia paria 3 sunt soluere † & deponere in contumaciæ creditoris nolentis decipere, l. qui mutare in princ. ff. mandat. l. fideiussor, ff. de fideiuss. Cum itaque quoad deponentem, & in eum in quem sit depositum, idem sit dicendum de deposito, quod mox dixi de solutione, ne actum agam, tantum referā, quæ sunt solemnia obligationis, & depositi, & qui effectus inde sequuntur.

4 Notandum itaque est, quod cum † depositum præcedere debeat obligatio, l. obfignatione, C. de solut. quod illa erit canonica, & legitima, † si tria illi accendant, nempe obligatio pecuniæ debita, obfignatio quantitatis oblata, & in publicum locū, vel penes iudicem, vel personam ex iudi-

cis decreto, citata parte depositio, l. acceptam, l. si creditori, C. de usuris, l. creditor, C. de pignor. l. fin. C. de debit. pign. vend. imped. l. nec creditores, l. fin. C. de pignorib. act. l. fin. C. de iustit. pignor. l. cum heres, ff. de stat. liber. l. 1. apud Iulianum, ff. de deposit. l. Senatus consulto, vbi gl. verb. & deponatur, ff. de eff. præsid. Traquel. de retract. conuert. §. 4. glof. 7. num. 1. & 12. Negus. de pignorib. 2. par. 3. memb. 5. quint. par. princip. num. 26. in fin. Hug. Donel. Comment. iur. lib. 16. cap. 14. Surdus cons. 86. n. 7. 6 & seq. † qui præterea requirit numerationem, & partis citationem, Angel. in l. acceptam, C. de usuris, num. 7. in fin.

§. I.

SVM MARIVM.

Depositum operatur omnes effectus solutionis, si deponatur integra quantitas debita 5. & 6. Ampl. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 22. Limit. 17. 18. 19. 20. 22. 23.

Depositum cuius expensis sit consignandum, creditori 21.

Depositumq; operabitur omnes solutionis effectus, si sequentia concurrant. Primum, quod integra quantitas debita deponatur, l. obfignatione, C. de solution. l. si creditrici, C. de usuris, l. fin. C. de leuit. pignor. l. tutor pro pupillo, §. 1. ff. de admin. tut. Alex. in l. si seruus communis, ff. de vulg. Ripa in l. quod te, ff. si cert. pet. num. 22. addendo condemnatum ad cuitandam executionem debere deponere id pluris, quo fuit condemnatus propter iuramentum in litem, Curt. l. un. cons. 128. nu. 1. Angel. in l. acceptam, C. de usuris, n. 7. in fin. Menoc. de arb. iud. casu 232. multis, num. 21. Negus. de pignor. 2. parte, tract. 3. memb. 5. par. num. 17. vbi rationes refert, Trenzacing. resol. 22. de solut. lib. 3. vers. vndecimo.

Ampl. quod si † deficiat obolus, vel vnicus nummus, idem sit, ac si nihil fuisset depositatum, l. 2. vers. nam si vel modicum de sorte, vel usuris, C. de debitor. vendit. pignor. imped. non posse, l. obfignatione, C. de

- C. de solut. l. tutor, §. Lutius, ff. de usur. l. si ita quis, §. Seia cauit ff. de verb. oblig. Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5. par. num. 17. Tiraque. de retract. Conuent. §. 4. glo. 6. numero 24. & seq. usque ad 34. concludens, si qui potest ex pacto de retrouendendo retrahere, deficiat in oblatione vnus nummi excludi, & procedere etiam, si agatur de poena euitada, vel validitate actus, asserens, si non soluta gabella, integre etiam errans, nec inficiatur actus, vel euitetur poena corporalis, solutus centum corruere contractum, & puniri delinquentem, si solutio deficiat in vno nummo, & emphiteotam cadere, si in solutione canonis deficiat in nūmo ex tota quātitate debita plura similia de more referēs. Quā tamen dixi de emphiteota, plures habent consentientes, & dissentientes, ut resuli in meis collect. ad l. 2. vers. per totum triennium, C. de iur. emphis. Cancer. var. resol. de deposito, num. 5. vbi plures consentientes refert.*
- 4 *Ampl. etiam, vbi debitum ꝑ principale, vel illius interesse non esset penitus liquidum, quia pro liquido debet fieri depositum, pro non liquido præstanda cautio de soluendo, quiquid vltierus apparuerit esse debitum, nisi debitor esset notoriè diues, quia sufficeret eiuidem debitoris sola obligatio de soluendo, l. statu liber rationum, ff. de statu liber. Aqueus. in l. mora. ff. sol. mat. col. 1. Cagnol. in l. 2. C. de pact. inter empt. nu. 113. quos refert, & sequitur Lupus de usuris, seu in d. l. 2. cōment. 2. §. 4. nu. 104. circa fin. Bald. l. acceptam 19. C. de usuris num. 19. & seq. Cancer. var. resol. de deposit. num. 7. vult de iliquido aliquid ꝑ deponendum cum obligatione de soluendo, facta liquidatione.*
- 6 *Ampl. non solum fieri debere ꝑ depositum fortis principalis, sed etiam vsurarum, & fructuum quouis modo fuerint debiti, l. 2. C. debitor. vendit. pignor. imped. non posse, l. 2. C. de usur. Alex. conf. 75. lib. 7. num. 8. Crau. conf. 106. in princ. Bart. l. sed & similia, ff. de constit. pecun. Negus. de pign. 2. par. 3. memb. 5. par. princip. num. 18. vers.*
- 7 *Tu vltra, alias depositata ꝑ tantum forte principali currunt vsuræ, l. tutor, §. Lutius, ff. de usuris, late Cardin. Tuse. concl. 203. depositum contentiosum, nu. 1. vsq. ad 3.*
- & num. 42. ampliandō etiam quoad eā, quæ deponens, implere debet, Menoch. de arb. iud. casu 232. multis, num. 22. Bald. tamen in l. acceptam, C. de usuris, num. 48.*
- Contrarium volunt relati à Negusant. de pignorib. 2. par. 3. memb. 5. par. principal. num. 21. las in l. liquidam existimauerunt, ff. fieri. pet. num. 6. vers. secundo.*
- 8 *Ampl. vt etiam ꝑ deponi debeant expensæ litis, & gabella soluta occasione contractus, cuius causa sit depositum, Salic. in l. 2. C. si antiq. credit. per l. emptor, ff. de rei vendicat. sequitur Negus. de pignorib. 2. par. 3. mem. 5. par. princ. num. 18. circa med. vers. 4. Bertrand. conf. 320. lib. 1. nu. 5. & 6. vers. præterea, Cancer. var. resol. de deposito, num. 4.*
- 9 *Ampl. quod, si depositum ꝑ fiat in certa re debita, quæ sit deteriorata, si cum re ipsa depositata, non offeratur estimatio deteriorationis, nihil operatur tale depositum, Negus. de pign. 2. par. 3. memb. 5. par. prim. nu. 18. vers. Quinto, Afinius tract. de exequut. §. 7. cap. 162. Regula, versio octauo.*
- 10 *Ampl. etiam, vbi depositum ꝑ sit pro diuersis debitis ex eadem tamen causa, nam quamvis deponatur integra quantitas vnus debiti, nihil proficiet tã quoad depositata, quàm non depositata, & nihil dicitur depositatum, Negus. de pignorib. 2. par. 3. memb. 5. par. princ. num. 18. vers. primo.*
- 11 *Ampl. vt sit faciendum ꝑ depositum, non solum eius quod provenit ex natura census, qui præteditur infici per depositum, vexet re, sed etiam quod aliunde, vt puta factio ludicis, qui de rigore iuris in plus condemnauit, Ripain l. quod te, ff. si cert. pet. num. 22. & dixi supra Ampl. quarta.*
- 12 *Ampl. etiam, si depositum ꝑ non fuerit factum in specie monetæ promissa, sed alia æquiualentia, & vsu communi recepta, & probata, Menoch. de arb. iud. cas. 232. multis, num. 24. & seq. latè declarando, quæ monetā dicatur proba, Gozadin. loquens de deposito canonis emphiteotici, consil. 57. multa, num. 7. addendo præsertim, si vigeat consuetudo soluendi vnā specie*
- 13 *tiem monetæ pro alia, quam esse ꝑ generalem, & in Italia præsertim testantur,*

Natta conf. 454 super n. l. Sundus conf. 246.
Non. num. 22. & conf. 335. num. 11. & seq.
& conf. 391. num. 9. Afflic. decis. 90. Hoc.
num. 5. relati à Boser. tract. de reg. lib. c. 2.
nu. 229. & à Coler. de process. lib. par. 1. c. 10.
num. 4. & seq. plurib. Brum. tract. de mane-
ris. cap. secunda propositio. num. 1. & seq.
 14. Limita ubi debitum + non est liquidum,
Alas. in l. si mora. ff. sol. mat. num. 4. Iason
l. prator. ff. si autem. ff. de nou. oper. nunc. in
fin. Benimend. decis. 77. Iatius tamen, quā-
do depositum non integrum excuset vi-
dendus. Tuscus. quod. 212. depositum ad us-
uacel. Bald. l. acceptam. C. de usur. num. 19.
 & 20.

15. Limita ubi + agitur de deposito quan-
 titatis, quā à principio non erat vnica,
 sed vel ex diuersis causis debita ab eodem
 debitore, vel quia idem successerit pluri-
 bus creditoris eiusdem debitoris, vel eius-
 dem creditoris aliquis quantitatis fiant
 plures hæredes, l. fin. ff. quib. modis pign.
 vel hypoth. soluit. l. fin. in l. quidam existi-
 mauerunt. ff. si cert. petat. num. 6. vers. si.
 Tertio, A fin. tract. de execut. §. 7. cap. 162.
 Regula, vers. Quinta limitatur, Negus. de
 pignorib. 2. par. 3. memb. 5. par. num. 20. &
 seq.

16. Limita. si + modicum deficiat, & factum
 sit ignoranter, seu per errorem, & agatur
 de pena euitanda, V. ff. ad Afflic. decis.
 205. num. 15. Milanens. decis. 8. n. 34. tit. 2.
 Canez. var. resol. de deposit. num. 106. &
 seq.

17. Limita in omnibus + casibus quibus
 debitor potest par. em. deuti. tantum sol-
 uere, v. sate. prosequuntur communiter
 Doctores in l. quidam existi. mauerunt. ff.
 si cert. petat. Socin. & Petr. Duen. relati,
 lib. 3. regul. iur. civil. §. creditor partem de-
 biti, a finis tract. de execut. §. 7. cap. 162.
 regula, num. 1. & seq. Negus. de pignor. 2.
 par. 3. memb. 5. post num. 17. usque in fin.

18. Expensis cuius sit + tradendum depo-
 situm, Bald. l. acceptam, C. de usuris,
 num. 42.

Quid autem dicendum, si depositum
 fiat ab vno + ex pluribus, qui rem com-
 mune m. adiderant vni, vel pluribus,
 vel vni hæredum deponat portionem,
 ab illo debitam; an sequantur effectus de-
 positi, quoad partem depositatam, & quid

dicendum, si pluribus existentibus credito-
 ribus, creditum vni illorum ex diuisione,
 vel aliter obueniat, an validum erit depo-
 situm prorata, quæ sit hæres, vel potius
 tota quantitas, sit deponenda, dixi in
 meis collectis. ad l. 2. vers. pretium quando-
 cumque, C. de pact. inter emptor. & vendit.
 Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5. par. princ.
 num. 21. Gomes. var. resol. tom. 2. cap. 10. n. 4.
 circa princ. & itaque de retract. lignag. §. 23
 glof. 1. num. 31.

Limita in deposito + facto ad liberan-
 dum vnum ex eisdem foribus, qui pro ea
 rata erat obligatus, Bald. l. acceptam, C. de
 usuris, num. 21.

§. II.

SVMMA RIVM

Depositum fieri debet loco, & tempore congruo,
 alias nihil operatur i. fieri debet in loco de-
 signato solutionis 14. Ampl. 16. 17. 19. Limita
 20. 21. 22.

Locus congruus faciendi depositi, qui sit. 2. 3.

Tempus congruum faciendi depositum 2.

Depositum non faciendum apud Iudicem 4.

Sequester non faciendum apud Iudicem 4.

Loc. 8. apud Iulianum, ff. de positi, declara-
 tur 7.

Depositum iudiciale antiquitus fiebat penes
 athen. sacram. 6. in Vrbe sit penes Mentem
 Pretoris 8. alibi sit penes ararium Principis

9.

Depositum extraiudiciale ubi fiat 10.

Depositum faciendi iudice competens, qui sit
 11.

Emphyteota an debeat portare canonem adde-
 muni directi domini 12. 14.

Congruus ubi debeat soluere pensionem 12.

14.

Astor quando non sequatur forum rei 13.

Locus solutionis congruus est, ubi solutio est
 designata 14. Amplia 16. 17. 19. Limita 20.

21. 22.

Solutionis effectus facta in congruo loco 18.

Solutionis locus si non sit expressus intelli-
 gitur de loco contractus 15.

Solutio fieri non potest in congruo tempore 74.

Tem-

Tempus solutionis congruum est dies, quia sunt conuentum, ut illa fieret 24.

Solutio fieri non potest ante tempus conuentum 23. si interfit creditori illam fieri 25. Amplia ibid. distingue 26. Ampl. 27.

Bulla Pij V. in restitutione fortis principalis census offertur ratio 28.

Solutio facta ante tempus, quando profit, & non profit 29.

Tempus solutionis incongruum, quod fit 30. 31.

SECUNDÓ, quod depositum fit fiat loco, & tempore congruo, alias idem est, ac si non fuisset factum, l. si solutus in fin. ff. de solut. l. qui Rome. ff. de verb. obligat. ubi communiter tradunt Doctores, & precipue Laso num. 13. Negus. de pignarib. 2. par. 3. memb. 9. par. princ. num. 9. A fin. de executione. §. 7. cap. 162. in fin. & cap. 163. Bald. l. acceptam 19. C. de usuris, num. 22. Cognol. in l. 2. C. de pact. inter empt. n. 113. Gozadin. conf. 71. num. 7. in fin. Angel. l. acceptam, C. de usuris, num. 7. in fin. Anchar. conf. 86. num. 1. Lupus in l. 2. C. de pact. inter empt. n. 13. Menoc. de arbit. Iudic. cas. 232.

2 multis, num. 30. & 31. de cl. an do, quid locus, & tempus dicantur congruum, Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. par. 5. n. 9.

3 Locus autem congruus, ubi fiat fit depositum, ultra dicta à Cognol. in l. 2. C. de pact. inter empt. num. 113. Negus. d. 3. memb. nu. 9. & 26. vers. septimo, Sal. l. acceptam, C. de usuris, num. 6. & distinguendum est, an illud fiat Auctore Pretore, & tunc locus congruus erit is, quam Index elegerit, etiam eligendo se ipsum, Bald. l. acceptam, C. de usuris, num. 2. Afflict. in cap. 1. ex quib. caus. feud. amis. num. 21. l. si fideiussor, §. fin. ff. qui ius dat. cogant, Rol. à Val. conf. 63. lib. 1. num. 32. Fuscus concl. 203. depositum contentiosum, num. 29. & seq. ubi præterea refert, quid obseruet Index in faciendo tali deposito, Tiraquel. de retract. conuent. §. 4. glof. 7. num. 3. & seq. addendo tutius, fit & honestius esse, ut Index se abstinere à receptione depositi, vel discernere, quod fiat apud illius consanguineum, & id fuisse prohibitum regijs constitutionibus, & statutis diuersarum prouintiarum, extendendo etiam ad sequestrem.

4 An verò depositum fiat fit non implo-

rato Iudicis officio, & tunc dicetur factum loco congruo, si fiat penes personam, cuius fidem communiter omnes sequantur, Bart. l. si soluturus, ff. de solut. Bul. l. acceptam 19. C. de usuris, num. 33. & num. 34. addit dici etiam factum loco idoneo, si fiat ex mandato Iudicis penes personam non idoneam, Negus. tract. de pignorib. 2. par. 3. memb. 5. par. num. 26. vers. & hoc vltimum, antiquitus fit tuto fiebat depositum penes eadem Sacram. l. cum heres, ff. de

7 stat. liber. l. 1. l. suprad. Italianum, fit depositum ad cuius textus intelligentiam videndi sunt, Jacob. Reuand. variarum, lib. 1. cap. 15. Tiraq. de retract. conuent. §. 4. glof. 7. n. 12. & ab isto textu facile persuasi. fuerit Sum. Pont. qui in Vrbe constituerant, ut quouis pecuniarum quantitas ex Iudicis decreto deponenda, deponatur penes Montem Pietatis, & alibi audiui, fuisse constitutum, ut deponatur fit penes Principis ærarij custodem, licet enim pecunia sit sterilis, industria tamen hominis accedere, vberes parit fructus, & commune est Gallorum assumptum, Argians. fuit. tut. Si verò fiat extraiudicialiter, fit tunc fit penes eadem Sacram. seu Custodem sacrorum, Curt. iun. conf. 28. num. 1. circa fin. Menoc. de Arbit. Iudic. casu 232. multis, num. 31. concludit esse arbitrium Iudici, qui locus, & quod tempus sit congruum.

1 Index autem competens, si tractetur de faciendo deposito in contumaciam creditoris nolentis recipere, fit est ipsius debitoris, qui facit depositum, Bald. l. acceptam, C. de usuris, num. 40. & seq. idem asserens dicendum de emphiteota debitori canonis, colono bonorum, fit qui si fuerint diuersi territorij, non debent canones, vel fructus ad domum dominij portare, secus si fuerint eiusdem territorij, sequitur Salic. ibid. num. 6. & seq. plurib. & conferunt dicta, Alex. conf. 105. consideratis, lib. 5. nu. 7. concludens, si quis pretendat non molestari ab aliquo, posse illum coram suo Iudice inhibere, ne molestetur, & isto casu limitari regulam, quod actor sequatur forum rei, Bald. suprad. relatum fit sequuntur Alex. conf. 103. nu. 5. lib. 5. Cognol. in l. 2. C. de pact. inter empt. nu. 113. & Lupus num. 114.

- 15 Locus solutionis item ꝑ dicitur congruus, si fiat, vbi destinata erat solutio, vel in loco conuento, *l. vsuras, C. de solut. per quem textum ita firmat Rol. à Val. conf. 58. lib. 1. num. 17.* addendo locum destinatæ solutionis dici congruum, tam quoad creditorem, quam debitorem, &
- 16 si locus non fuit expressus, ꝑ intelligi de loco contractus, latè probat *ibid. num. 15. vsq. in fin. d. l. vsuras, concordat, l. qui Roma, vbi glos. verb. obtuleris. ff. de verb. obligat. Nogus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5. par. princ. num. 9. vers. locus, Bretram. de conf. 320. lib. 1. num. 4. Tuscus concl. 201. de possum. habet, num. 15.* loquens, si fuit conuentum de certo bancherio, seu nummulario, etiam æque idoneo, si primus viuat.
- 17 Ampl. vt alibi si fiat depositum ꝑ nihil releuet, nec noceat creditori, *l. is qui certo, ff. eo quod certo loco, quem textum esse notandum, & menti tenendum dicit, Cast. ibid.* quia esset nouare contractû, & aliud pro alio soluere. quod sine partis consensu minimè conceditur, ꝑ considerat *las. d. l. is, qui certo, num. 1. Bald. num. 21. & seq. & 22. seq. Affin. de exequut. §. 7. c. 65. creditori, num. 7. Cancr. var. resol. de deposito, num. 22.*
- 18 Ampl. vt sicuti ꝑ debitor non potest alibi, quam in loco destinatæ solutionis deponere, ita & creditor non potest alibi conuenire debitorem ad soluendum, vel deponendum, quam in loco conuento, *l. vsuras, C. de solut. las. in l. is qui certo ff. eo quod certo loco. n. 1. vers. Adde similiter.*
- 19 Effectus incongruitatis loci, ꝑ & temporis solutionis refert *Rol. à Val. conf. 53. miso, lib. 1. num. 38. & seq.*
- 20 Notandum, si exprimaturs locus ꝑ faciendi depositi, si alibi fiat depositum, nihil operari, *Cagnol. in l. 2. C. de pact. int. empt. num. 113. quem sequitur Lupus ibid. comment. 2. §. 4. num. 112.*
- 21 Limit. vbi debitor extra locum ꝑ conuentum, vel destinatum interpellando creditorem ad recipiendum, offert præterea soluere interesse, si quod ille patiatursolutione faciendi in congruo loco, *Bart. l. qui Roma 122. vers. detracta, ff. de verb. oblig. num. 2. vbi per eum textum ita firmat, addendo eiusdè opinionis fuisse, glos. ibid. verb. obtuleris, Bart. sequun-*

tur communiter ibidem Doctores, excepto Raphael. sed *Alex. ibid. num. 4. defendit Bart.* ab illius impugnationibus, sed *tatius lason. ibid. num. 14. & seq. & in l. is, qui certo, ff. eo quod certo loco, vers. limit. ibidem textum.* Addendo, quod eadem ratione debitor cogi potest ad soluendû extra locum promissionis, soluto illi interesse, & hoc suadet æquitas regulæ, quod quæ mihi non nocent, & alteri pro sunt, de facili sint concedenda, *l. in creditore, ff. de euiction. Marfil. de fideius. numero 213. & seq. Afflict. ad consil. Regni, rubr. 17. num. 28.*

22 Limit. vbi in pluribus ꝑ locis esset destinata solutio alternativæ, nam ante litem contestatam, qui vis locus est congruus, *l. 3. §. & generaliter. ff. eo quod certo loco, las. l. is, qui certo, ff. eo quod certo loco, vers. secundo, limita.*

23 Limit. vbi locus fuit ꝑ expressus gratia debitoris, nam tunc quivis locus, qui eligatur à debitore est congruus, *lason in l. is qui certo, ff. eo quod certo loco, vers. tertio limita.*

Quæ dixi de congruitate loci eadem sunt repetenda ꝑ de congruitate temporis, idè videmus, quod ante tempus sol-

24 uti ꝑ non potest, si creditoris interfit, veluti si ad annum quis acceperit centum sub vsuris, nam ante lapsum anni, non potest cogere creditorem ad accipiendû, nisi annuam vsuram soluat, *Bartol. l. qui Roma 122. ff. de verb. obligat. num. 3.* licet

26 subdat ꝑ deinde longam distinctionem, *Salic. in l. acceptam 19. C. de vsuris, nu. 5.*

27 & idem dicendum, si vsuræ essent mensuales, vel semestres, vt accidit in pecunijs, quæ in Vrbe, & alibi danturscælocantur titulo societatis officij, vacantis morte officialis, & hac forsân ratione Pius Papa V. in Bulla formæ creandæ per-

28petuos census ꝑ voluit, vt per menses duos interpelletur emptor census, quod venditor vellit censum iuxta pactum redimere, & pro illis duobus mensibus soluere solitos fructus. Quando autem

29 ꝑ ante tempus conuentum facta profint, vel non, dixi in meis collat. Faneis ad l. eum, qui rogatus, ff. de annuis legat. addendum

30 est præterea ꝑ tempus dici incongruum, si illud fuit expressum, vel conuentum,

K gra-

gratia creditoris in contractu recipiente
metam temporis, secus si non recipiat,
Alex. l. qui Roma. ff. de verb. oblig. num. 7.
fiante illius lapsus fiat depositum, sed
etiam, si fiat de nocte, vel dum creditor
curaret funus familiare, *Salic. l. acceptam*
19. C. de usur. num. 6. nisi tamen ea noctis
parte expiraret tempus faciendi depositi
& creditor recusaret illud prorogare,
Negusant. ex Salic. in l. non minorem, C. de
transf. & Gal. de Cum. ibid. de pignorib. 2.
par. 3. memb. 5. par. princ. num. 9. in princ.
Quæ dixi de congruitate temporis ratio-
ne curæ funeris, idem censeo dicendum,
si siquis munere & publico sit impeditus, &
ijs omnibus casibus, quibus aliquis in iu-
diciū vocari nequit, *Afin. de exequut.*
§. 7. cap. 165. creditori, nu. 6. & 8. ubi plu-
ribus exemplis declarat incongruitatem
temporis.

§. III.

SVMMARIVM.

Oblatio debiti ut sit Canonica, & legitimus
operetur effectus, qua requirantur 4. 19.
Depositum qualiter fiat præsentem, vel absente
creditor 1. 2. 3. 4.

Depositum præcedente oblatione, ut suos ope-
retur effectus, qua requirantur 4.

Depositum est faciendum præcedente legitima
oblatione iudiciali, vel extrajudiciali cre-
ditori, cui est soluendum 1. Ampl. 5. 6. 8. 9.
10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24.
25. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 33. Lim. 28. 34. 35.
36. 37. 38. 39. 41. 42. 44. 46. 47. 49. 50. 51. 52.
53. 54. 55. 56. Sublimis 44.

Tiraquel reprobat 7.

Solutio non potest fieri generali procuratori
creditoris, nisi sit cum libera & Ampl. etiam,
si fiat sciente domino 12.

Oblatio an sufficiat unica 15. 30.

Emphyteota, ut cuius caducitatem ob non so-
lutum canonem, si absit loco solutionis di-
rectus dominus, qua cautione uti debet 40.

Debitor an liberetur sola oblatione debiti inse-
rvisse 56. an ante oblationem debeat adire
creditorum, & illum interpellare ad reci-
piendum 57.

Tertio requiritur, ut depositum fiat
præcedente legitima & oblatione
in iudicio, vel extra, facta ei, cui erat sol-
uendum, *l. 2. l. acceptam, l. si creditori, C.*
de usuris, l. si reus paratus 73. ff. de proc.
ubi Bald. notant eū textum tacere pro
creditoribus absentium & creditorum,
qui non reperiendo, cui solvant, adire
debent Iudicem, & illo mandante, face-
re depositum & tutius esse, ut prius fiat
aliqua exclamatio, & idem ibidem notat
Bartholus num. 4. & 5. quos sequitur Corn.
conf. 212 lib. 4. num. 3. & late Tiraquel, de
retract. l. gnag. §. 9. glof. 3. num. 5. Ancaran.
conf. 86 num. 2. & seq. concludens debe-
re debitorem perquirere creditorem,
etiam domi illius, & illi offerre debitu,
præsertim si ille sit mulier, *Cancer. var.*
resol. cap. de deposito, num. 7. Lupus l. 2. C. de
act. int. empt. num. 5. Menoc. de arbit. iud.
casu 232. num. 29.

Oblatio autem & cum subsequenti de-
posito, ut sit Canonica, & suos operetur
effectus, quæ requirantur, referunt *Me-*
noc. de arb. iud. casu 232. multis, num. 13.
& seq. & num. 20. & seq. Cognol. in l. 2. C.
de act. int. empt. nu. 113. & Lupus n. 105.
& seq. l. as. conf. 9. lib. 1. num. 28. & seq. vers.
minus etiam, Trentacinq. lib. 3. de solut.
resolut. Angel. l. acceptam, C. de usur. n. 7.
in fin. & Sal. num. 5. & 6. l. ason in l. qui Ro-
ma, ff. de verb. oblig. num. 13. & 14. Surdus
conf. 86. num. 7. & seq. Negus. de pignor. 2.
par. 3. memb. quint. par. num. 19. 20. vers.
quarto, & num. 16. & seq. & illud est præ-
cipuum, ut sit reale de respectu debi-
ti, *l. acceptam, C. de usuris, Curr. iun.*
conf. 28. num. 1. l. obfignatione, C. de solution.
l. 1. §. si pecunia, ff. de deposit. addentes ad Ma-
theifil sing. 128. nu. 1. & 4. Natta conf. 31. nu-
mero 2. Rolan. à Val conf. 63. lib. 2. num. 29.
Alex. l. si mora, ff. solut. mat. num. 4. Ber-
trand. conf. 320. lib. 2. numero 7. Angel.
dist. l. acceptam, num. 7. addendo qua-
tuor requiri, ut oblatio suos operetur ef-
fectus.

Ampl. ut depositum factum & non præce-
dente oblatione, non reuertit debitorem,
l. 2. ubi Salic. notat. C. de usur. glof. penul. in
l. acceptam, C. eod. ubi Angel. sequendo glof.
idem firmat, num. 7. etiam in vers. sola
depo-

depositio, Lupus in l. 2. C. de pact. inter empt. num. 105. Cancer var. resolut. cap. de deposito, num. 17.

Ampl. etiam, si ageretur de poena
6 † euitanda, imposita etiam à statuto, vt auctoritate Bald. in l. cum bi, R. ff. de procur. concludit Tiraquel. de retract. conuent. §. 9. glos. fin. num. 5. in fin. firmando solum depositum pecuniarum non efficere, vt euitetur poena corporalis, si fuit factum apud fiscum non præcedente oblatione, rigorosa † tamen est ista assertio, nec in praxi crederem recipiendam, cum nihil depreceat fisco, quia in iura hominum nullum consequitur commodum, confirmant tamen Bald. opin. quæ ex Bart. tradit Iason conf. 9. lib. 1. nu. 16. vbi non sufficit, cautio etiam cum pignore, ad euitandam poenam corporalem, non soluta pecuniaria infra certum tempus.

8 † Ampl. præsertim, si ex † obfignatione sequatur acquisitio alicuius iuris obfignationis, l. cum quidam, C. de condit. insert. l. penul. in fin. ff. de condit. & demon. Bart. in l. item illa 18. ff. de constitut. pecun. num. 9. versic. aut respicit commodum bur sale, Rol. à Val. conf. 63. lib. 1. num. 19. qui loquitur de vicino volente præferri in re vicina alteri non vicino vendita, Tiraquel. de retract. lignag. §. 9. glos. final. nu. 6. amplian. etiam, si debitor, & creditor sint diuersi fori.

9 † Ampl. etiam, vbi ex obfignatione † tractetur de aliquo iure conseruando in obfignante, vel ut si quis potest infra certum tempus redimere, quæ vendidit, nam nisi præcedat interpellatio, nihil proficiet obfignatio, vt ex las. & alijs concludit Tiraquel. de retract. lignag. 22. glos. fin. n. 6.

10 † Ampl. vt adeo sit necessaria interpellatio † antequam fiat depositum, vt non sufficiat interpellasse procuratorem creditoreis habentem generale mandatum, sed idem creditor lit. interpellandus, glos. in clem. causam, verb. appellatum, versic. intimatio, vbi Card. Flor. quæst. 7. & Imol. col. antepen. de clef. in sext. Bart. in l. 4. §. prator ait. ff. de damn. insert. num. 16. in fin. & in l. nolumus. §. morte. ff. de nou. oper. nunc. num. 61. cum alijs cumulat. à Tiraquel. de retract. lignag. §. 9. glos. fin. num. 7. comprobando in fin. ex his, quæ sunt recepta

11 circa † solutionem, quæ non potest fieri generali procuratori, sed ipsi creditori, vel habenti speciale mandatum ad exigendum, vel generale cum libera, l. vero procuratori, in princ. l. qui hominem; §. si Titium, ff. de solut. per quæ iura ita firmat Alex. conf. 120. ponderatis, lib. 5. num. 4. addo ex Tiraquel. ibidem, num. 10. etiam, 12 † si fiat procuratori minus legitimo sciencie domino.

13 Ampl. vt oblatio † fieri debeat ad recipiendum congruo loco recipienti, Ant. ar. conf. 86. num. 3. & seq. qui autem sit locus congruus, dixi in præcedenti §.

14 Ampl. vt oblatio fieri † debeat conformis obligationi, nam si plus vel minus contineat, non releuat offerentem, Ant. ar. conf. 86. num. 2. & seq. trib. & faciunt quæ dixi de conditione non apponenda deposito supra §. 51. Ampliat. final.

15 Ampl. præsertim in deposito, † quod fieri debeat contra mulierem honestam; quia etiam vnica non sufficit interpellatio, sed duæ saltem requiruntur, Anchor. conf. 36. num. 3. & seq. Card. Tusc. concl. 203. depositum contentiosum, num. 41.

Ampl. præsertim, si fiat ex contractu 16 † vltro, citroque obligatorio; seu ad effectum, vt deponens dicatur ex parte sua adimpleuisse conuenta, Ant. ar. conf. 86. pro faciliori, Tuscus conclus. 203. depositum contentiosum, num. 40. Alex. conf. 39. versitur, lib. 5. num. 3. Rol. à Val. conf. 53. lib. 1. num. 34. addentes ad Machet. singul. 128. nota quod, vers. annotatio, num. 9. Boer. de. cif. 124. num. 24. circa fin. vbi refert dissentientes.

17 Ampl. præsertim, vbi is qui offert, † est impotens ad præstandum, quæ offert præstare, quamuis oblatio esset iudicialis, Natta conf. 631. super, num. 3.

18 Ampl. præsertim, si † creditor excipit; quod est paratus recipere, Bart. l. creditor, §. fin. in fin. ff. de d. retract. pignori. Mat. a conf. 631. super, num. 3. vers. Nec obstat, Menoc. de arbit. iudic. casu 232. multis, num. 19. Boer. decis. 124. num. 30. Negusum. de pignori. 2. par. 3. memb. par. 5. nam 8. concludens in fine, isto casu cessare omnes limitationes huius regular.

19 Ampl. etiam ad effectum † retrouenditionis faciendæ vi pacti de retrouendend-

- do, *glos. in l. 2. C. de pact. inter empt. verb.* obligam, de cuius veritate late agunt *L. apu, & ab illo relati in d. l. 2. nu. 107. & seq. Tiraquel. de retract. conuent. §. 4. glos. 6. n. i. cum quatuor seq. & nu. 18. & seq. & Boer. decif. 124. num. 25. & seq.*
- 20 Ampl. vt id eo secunia + sit post obligationem, vel ante, numeranda coram testibus, & deinde offerri, & recusante creditore recipere, postremo claudi saculo, & obignari, & idem fieri de pannis, & similibus, *Bal. l. acceptam, C. de usur. in prim. not. C. de usur. l. as. conf. 6. num. 15. lib. 1. Rolan. à Val. conf. 63. num. 29. lib. 1. Bartol. l. cum seruus, ff. de cond. & demonst. Tuscus concl. 203. depositum contentiousum, num. 22. & seq. Alex. l. si mora, ff. sol. mat. num. 8. concludens nullo modo proficere obligatione pecuniæ in solle, vel marisupio, nisi creditor diceret, nolo aliquo modo recipere, Menos. plures cumulus consentientes de arbitr. l. d. casu 232. nullis, num. 20. Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5. par. nu. 2. in fin. Trensacq. var. resol. lib. 3. de solut. resol. 22. vers. quinto, B. rirand. conf. 320. lib. 1. num. 4. circa fin. & idem dicendum, si offerantur, quæ sunt ponderanda, vel mensuranda, *Fulgos. conf. 138. in quæst. col. 2. vers. opp. ubi declarat.**
- 21 Ampl. vt nec + proficit depositarij concessio, *Bald. conf. 384. duo sunt in fin. lib. 1. cum alijs cumulatis à Tiraq. de retractat. conuentio. §. 4. glos. 6. num. 14. & seq.*
- 22 Ampl. præsertim, vbi + obligatio sit a tertio, siue sua interfit solui, siue non modo soluat tamquam tertius, non autē vti procurator, non docto de mandato, *Bertrand conf. 320 lib. 1. num. 3. Bald. l. acceptam, C. de usuris, num. 64.*
- 23 Ampl. præsertim, vbi depositum + fieri debet in executionem eorum, quæ fuere à Iudice, vel arbitris iudicata, vel ab offerente iurata, quia cum offerens sit obligatus, præcisè parere iudicatis, vel iuratis, *glos. l. qui restituere, ff. de rei vendicat. glos. l. si pecunia, ff. de cond. ob caus. canonicum non esset depositum, si fieret etiam in alia re æquipollenti, las. conf. 9. libr. 1. num. 18. & seq. Rolan. à Val. conf. 63. num. 32. & conf. 5. vifo, lib. 1. num. 42. vbi loquitur de eo, qui promisit cum iuramēto soluere, vt non satisfaciatur, offerendo nisi pariter solueret pecuniam.*
- 24 Ampl. præsertim, si ex tali + obligatione tractaretur de iure aliquo consequendo, *l. seruus, qui baredis ff. de stat. liber. Bart. l. prator, §. si quis paratus, ff. de nou. oper. nunc. l. qui decem, §. idem responsum, ff. de solut. Mathefil singul. 128. Nota quod vbi, Natta conf. 631. super, num. 2. in princ.*
- 25 Ampl. etiam in eo, qui offert + fideiussorem, nam non sufficit obligatio, nisi eodem tempore adsit fideiussor, qui asserat se accessurum iuxta formam obligationis, *Alex. conf. 90. fere in fin. vers. præterea, lib. 1. Rom. conf. 163. Constit. in fin. vers. ultimo, vbi Mandos. vers. realiter, extendens etiam, + vbi quis offert pignora, Alex. conf. 136. lib. 4. nu. 11. circumd. Bart. in l. prator 20. §. si quis paratus, ff. de nou. oper. nunc. num. 1.*
- 27 Ampl. quocunque casu, + quo ex obligatione consequi debet aliquis effectus, *Bart. l. prator 20. §. si quis paratus, ff. de nou. oper. nunc. num. 1. concludens omni casu, quo quis dicit separatim soluere pecuniam, habendam esse præ manibus exceptis duobus casibus ab illo remissive relatis, eodē ab addent. ibid. sequitur late Alex. conf. 130. lib. 4. n. 11. in princ. Rolan. à Val. conf. 53. lib. 1. num. 35. & seq.*
- 28 Ampl. vt obligatio debeat esse + specialis, adeo quod non sufficeret generalis in genere generalissimo, dicendo esse paratum adimplere omnia, quæ præstare debet, *Rol. à Val. conf. 53. lib. 1. num. 41. Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5. part. 29 num. 16. limitando; + si per relationem ad aliud obligatio fieret certa.*
- 30 Ampl. vt nec sufficit + obligatio argentarij in forma depositi, quia ille non censetur tali casu depositarius, sed fideiussor, *Tuscus conclusio 201. depositum habet.*
- 31 An autem vnica sufficiat + obligatio, vel plures requirantur videndus, *Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5. par. n. 30.*
- Ampl. vt non sit satis depositarium, + committeri habere penes se quantitatem, vel reindubitam, iuxta congesta à Tiraquel. de retract. conuent. §. 4. glos. 6. num. 9. & seq.
- 33 Ampl. vt obligatio + debeat fieri de tota quantitate, vna cum suis accessorijs, *Bertrand.*

- transd. conf. 320. lib. 1. num. 5. vers. praterea usque in fin. & num. 6. & idem dicendum de oblatione, quod dixi de deposito.*
- 34 Ampl. vt non sufficiat, † quod de oblatione, & deposito fiat instrumentum, si deinde reportetur pecunia à deponente, *Paris. conf. 54. n. 80. lib. 1. Tuscus concl. 200. num. 36.*
- 35 Limit. ad effectum † excusandi debitorem à mora, *Calder. loquens de emphiteota, conf. 3. de locat. Alex. conf. 130. in causa, lib. 4. num. 9. & seq. vers. Non obli.* distinguit inter contractus bonæ fidei, & stricti iuris, *Clar. loquens de emphit. §. emphiteusis, quest. 8. num. 10. vers. pone.*
- 36 Limit. in ijs, quæ † sunt debita ex vltima voluntate, *l. cui fundus, ff. de condit. & demonstr. Angel. in l. si mora, circa fin. ff. solut. mat. Boer. decis. 124. num. 23.*
- 37 Limit. vbi creditor † fuit citatus ad videndum fieri sibi oblationem coram iudice, nam tunc sustinetur oblatio, & suos operatur effectus, quamuis non fiat depositum, si modo oblatio fiat ante litem motam, & contestatam, secus si post, *Boer. decis. 124. num. 29.*
- 38 Quid si oblatio † fiat causa conditionis adimplendæ, an sufficiat oblatio, vel præterea requiratur depositio, *Boer. decis. 124. num. 24. vbi distinguit.*
- 39 Limit. in debitore † speciei, vel generis, *Calder. conf. 3. de locat. in fin.*
- 40 Limit. vbi agitur de re, † vel quantitate certa die, & loco debita ex pacto, quia sufficit debitorem die, & loco conuenuto adhibere diligentiam, de reperiendo debitore, cui soluat, & illo non reperto fiat depositum absque alia oblatione, & interpellatione, *Tuscus ex Ancur. conf. fin. n. 14. vers. ad id, cuius dicta non reperi in meo Codice, conclus. 203. num. 28. depositum contentiosum, conueniunt tamen dicta, Alex. conf. 120. periphetis, lib. 5. num. 12.*
- 41 concluden. emphiteotam † ad euitandā pœnam caducitatis, debere saltem protestari, quod sit paratus soluere, *Tiraq. de retract. lignag. §. 9. glos. fin. num. 17. & seq. plurib. late agit, an sufficiat protestatio vnicā, vel requiratur geminata, & an satis sit protestari coram priuatis personis, vel iudice, vel satis sit protestari, vel etiam faciendum depositum, addenses ad*
- Mathefil. singul. 128. vers. annotatio num. 3. volunt per proclama requirendum reum absentem, sed non credo verum, si de certo loco, & die solutionis fuit conuentum, Bartolus in l. si reus paratus 74. ff. de procur. num. 5.*
- 42 Limit. vbi ageretur de † deposito quantitatitatis, vel summa rei, quæ breuiter pendendi, vel numerari, vel aliter celeriter satisfieri non posset voto debitoris, & creditoris, vt puta, si ageretur de restitutione grandis summae pecuniarum mutuatæ, vel restituenda, vel tradenda quantitate grani, vini, fœni, lignorum, & similibus, quæ in faciem creditoris, vel non perducentur, vel cum difficultate, nam tunc verbalis oblatio sufficit, cum iudicatione loci, vbi reperiantur restituenda, *Mathefil. singul. 128. Nota quod, vbi circa med. Alex. in l. si mora, ff. sol. mat. num. 4. vers. sic. Quarto fallit, declarando, si tamen re vera offerens, habebat, quæ offerebat, & post oblationem actualiter sit paratus deponere, vel deponit, subdens num. 7. idem dicendum, si agatur de deposito animalium, vt equorum, & similibus.*
- 43 Limit. vbi aduersarius, † cui sit oblatio, recusat recipere, *Capic. decis. 19 in causa Francisci, num. 2. vers. nam illud, subdens num. 3. an saltem sit necesse, vt debitor habeat pecuniam in folle vel sacculo, licet illam non numeret, addenses ad Mathefil. singul. 128. Rota quod, vers. annotatio, num. 5. addend. nu. 8. oblationem minime iterandam, si creditorem peniteat recusasse receptionem, addend. num. 10. & seq. rem publicam debitricem isto casu liberari, nec cogi poss. ad soluendum, Alex. in l. si mora, ff. sol. mat. num. 5. vers. Quinto fallit, Menoc. de arb. lud. casu 232. multis, num. 16. ampliand. siue tacite nihil dicendo, Tuscus conclus. 203. depositum, num. 26. dissentit Rolan. à Val. conf. 53. lib. 1. num. 37. siue expresse recuset, modo*
- 44 non alleget iustam † causam recusationis, *Boer. decis. 124. num. 26. & 29. in prin. Rol. à Valle consil. 53. lib. 1. num. 26. vbi alios refert. num. 38. refert, quando creditor dicatur iuste recusare, latius tamen agit, Gabriel. de solut. concl. 8.*
- Limit. quoad pœnæ commissionem
- 45 † euitandam, *glos. l. si cum dies, §. fin. ff. de arbit.*

- arbitr. addentes ad *Mathefil. singul.* 128. Nota quod, *vers. Annotatio*, num. 2. sub-
- 46 limitando in pœna ꝑ legali, secus in con-
ventionali, & conferunt dicta in prima
limit. *Bald. tamen in l. acceptum, C. de
usuris, num. 5. & seq. distinguit.*
- 47 Limit. vbi creditor ꝑ fuit: protestatus
nolle fieri depositum, addentes ad *Mathe-
fil. singul.* 128. Nota quod, *vers. Annotatio*,
num. 1. *vers. Quod est verum.*
- 48 Limit. ad effectum, ꝑ ne quis dicatur
in mora soluendi, si obligatio sit iudicialis,
*l. si rem, §. fin. ff. de pignor. act. Natta con-
fil.* 631. super, num. 2. *versic. ad prædicta,*
- 49 ꝑ sublimitando quoad effectum solutio-
nis, nisi fiat præterea consignatio cum
deposito.
- 50 Limit. vbi quis offert soluere in loco
destinato solutionis, & oblatio fit in loco
non destinato, *Alex. in l. si mora. ff. solut.
mat. num. 4. vers. sexto fallit, Negus. de
pignorib. 2. par. 3. memb. par. 5. num. 8.*
- 51 Limit. vbi debitum non est ꝑ liquidum,
veluti si quis sit obligatus, rationes red-
dere, *Alex. l. si mora, ff. solut. mat. num. 4.
vers. tertio fallit, Menoc. de arbit. ludi-
casu 332. multis, num. 14.* addendo debi-
torem isto casu debere cauere, *Tuscius
conclus.* 20. oblatio debiti, num. 19. adden-
do isto casu oblationem debere esse iudi-
cialem, & instare eligi calculatorem, &
fieri liquidationem, & alia. addit quoad
oblatio pro sit offerenti, *Alex. conf.* 130. n. 11.
addit pro non liquido dandum fideiussore-
m cum promissione de soluendo, *Tusce.
conclus.* 20. oblatio debiti, num. 23. & seq.
vbi præterea addit debere offerentem li-
quidum soluere, vel offerre in prompta
pecunia, & pro non liquido offerre solu-
tionem cum fideiussore exhibendo Codi-
ces dati, & accepti, aliter facta oblatio est
inanis, *Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5.
par. num. 4. vers. tertio, & num. 5.* qui latius
hanc limitationem explicat, *Bald. l. acce-
ptam, C. de usuris, num. 19.* concludens
liquidi oblationem debere esse realem,
illiquidi verò sustineri, quamuis sit ver-
balis.
- 52 Limit. vbi agitur ꝑ de deposito rei im-
mobilis, aut b. dos data, *C. de donat. ant. nupt.
l. 2. C. quand. & quib. quart. par. lib. 10. vbi
glos. & Bart. Bald. conf.* 368. circa fin. lib. 5.
- Angel. in l. si mora. ff. sol. mat. vbi Alex. n. 4.
vers. tertio fallit, & conf.* 130. lib. 4. nu. 11.
Rol. à Val. conf. 53. lib. 1. n. 34. circa med. de
arbit. lud. Menoc. casu 232. multis n. 13. ad-
dendo procedere, si debitor asserat in fu-
turum possidere pro creditore, & res ef-
set parata traditioni, *Negus. de pignor.
2. par. 3. memb. 5. par. nu. 3.* vbi concluden-
tes rationes referi, & ante illum, *Bald. in
l. acceptam, C. de usuris, num. 9.* cum tem-
peramento tamen, si offerens, habet fa-
cultatem retractandæ.
- 53 Limit. ad effectum ꝑ retractandi ven-
ditionem pignoris, *l. penul. ff. de rescind.
vend. Negus. de pign. 2. par. 3. memb. 5. par.
num. 4.* distinguendo tamen per *Bald. in l. ac-
ceptam, C. de usuris, num. 15.*
- 54 Limit. vbi oblatio ꝑ fit incongruo lo-
co, & tempore, *Sal. l. acceptam, C. de
usur. num. 5. & seq. Angel. num. 7. in fin.* qui
addit præterea requiri, vt offeratur inté-
gra quantitas debita, & quod offerens il-
lam in vsus suos non conuerterit, *l. as. l. qui
Romæ, ff. de verb. num. 13. & seq. Bald. l. l.
acceptam, num. 18.*
- 55 Limit. vbi solutio ꝑ quantitatis oblatæ
non debet fieri in loco oblationis, seu iudi-
cij, sed alibi, quia sat est offerentem ibi
habere, id quod offert, *Bald. l. acceptam;
C. de usuris, num. 9. in fin.*
- 56 Limit. vbi oblatio ꝑ proxima est esse
realis, licet tempore oblationis non esset
talis, *Baldus l. acceptam, C. de usuris,
num. 10.*
- 57 Limit. ad impediendum ꝑ vsuras, *l. si
per te, C. de usuris, Bald. tamen in l. acce-
ptam, C. eod. num. 13. & seq. late distin-
guis.*
- Non desunt tamen, qui absolute tenent
ex sola oblatione debitorem liberari, &
impediri cursum vsurarum, vt refert Ca-
balin. *Milloloq. cap. 328. Gerald. Bagarot.
tract. de retract. fol. penul. vers. sit ergo con-
clusio,* quorum opinio videtur posse pro-
bari ꝑ *l. si creditor, C. de usuris, l. vbi 75.
§. penul. ff. de verb. obligat. l. 2. C. de pact. int.
empt. l. penul. ff. de naut. fauore, l. tractat.
tit. 3. ff. de act. & oblig. l. qui Romæ, ff. de
verb. oblig. Verum facilis est responsio,
quod dicta iura sunt in singulari casu, &
aduersari regulæ constitutæ, in *l. acceptam,
C. de usuris, debitor, l. euictis, §. 1. ff. eod.**

58 An autem debitor ante obligationem debeat adire creditorem, & illum in illius domo perquirere vidend. Baldus l. acceptam, C. de usuris, num. 36. & seq. & 41. Sal. num. 6. cum alijs cumulat in meis collectaneis ad l. item illa, vers. proinde, ff. de constit. pecun.

§. IV.

S V M M A R I V M.

Oblationis faciendæ, & factæ, qua sint causæ, & qui sequantur effectus 1.

1 Oblationis faciendæ, & factæ, qua sint causæ, & qui inde prodeant effectus, referuntur à Menoch. de arbitrio lud. casu 232. multis, num. 1. & seq. & quomodo probetur, Boer. decis. 124. n. 29. circa princ. versic. & Zabarel. Negus de pign. loquens de oblatione extratrad. 2 par. 3. memb. 5. par. num. 2. usque ad 5. subde & deinde usq. in fin. effectus iudicialis oblationis, addentes ad Matthes. sing. 123. versic. Annotatio, nu. 1. & seq. Bald. in l. acceptam, C. de usuris, num. 25. 29.

& depositum cum consignatione, & ob-
signatio, quæ requiritur in pecunia, sit
necessaria in alijs rebus mobilibus, vel se-
mouentibus, ut in equis, bobus, & simi-
libus, num. 26. & seq. addit, ubi fieri de-
beat talis obsignatio, ideò nihil præte-
rea dicam; sed ad alia properabo, illud
tamen non omitto, quod subdit Negusan.
ibid. num. 27. & seq. quod ad effectum, ut
depositum talis obsignatio, esse
necesse, ut illud remaneat penes deposi-
tarium, alias si deponenti restituatur, ni-
hil proficit deposuisse, clericum deposita-
rium occasione depositi coram Iudice,
qui illud elegit pro depositario esse con-
ueniendam, cui addo Afflic. decis. 24. n. 3
l. 1. l. 8. fin. ff. de offic. eius, num. 7. Bald. ac-
ceptam, C. de usur. num. 6. 40. & seq. Car-
roc. de deposit. par. 1. cap. de casu, num. 40.
Cancer. var. resol. cap. de deposit. num. 108.
& seq. Ant. Fab. in suo Cod. de episc. & cler.
de fin. 55. num. 14. ubi docet talis
conventionis, cum alijs cumulatis in meis
Collectan. ad cap. 3. l. 1. q. 1. ubi retuli etiam
dissentientes.

§. VI.

S V M M A R I V M.

S V M M A R I V M.

Depositum fieri debet præcedente obsignatio-
ne 1. In quibus differat ab obsignatione ibid.
qua requirantur, ut suos producat effe-
ctus 3.

Obsignatio ubi fieri debeat 2.

Clericus depositarius convenitur coram Iudi-
ce, qui illum elegit depositarium 4. praxis
talis conventionis 5.

1 Quidam, quod depositum talis fiat præ-
cedente obsignatione, l. obsignatio-
ne, C. de solution. Negus. de pignori b. 2. par.
3. memb. 5. par. num. 12. & seq. vers. quart.
quicum latè versetur circa illius effectus,
& differentias inter oblationem, & depo-
situm, sine consignatione, & oblationem,

Depositum debet esse purum, & absque quali-
tate aliqua non convenit 1. Ampl. 2. 3. 5. Li-
mit. 6. 10.

Qualitas diversa facit actum diversum 4.
Venditor non potest habere pretium, nisi rem
venditam emptori tradat 7. Ampl. 8.

Dos habet intrinsecam conditionem, si nuptia
sequantur 9.

1 Quidam, quod depositum talis sit purum,
nec aliqua conditione, modo, vel
qualitate non convenit qualificatum, vel
conditionatum, Rom. conf. 321. num. 4. la-
son conf. 9. lib. 1. num. 15. Gabriel. conf. 56. in
fin. Alex. conf. 7. lib. 2. num. 9. Menoch. de arb.
lud. casu 232. multis, num. 22. Cast. l. acce-
ptam, C. de usur. num. 12. vers. Hoc verum,
ibi Bald. n. 14. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de
solut. resol. 22. vers. Quarto.

Ampl.

2. Ampl. præsertim, si conditio sit extrinseca, *Bald. in l. acceptam, C. de usuris, quasi 4. quem retinet, & sequitur Negus. de pignorib. 2. par. 3. memb. 5. par. num. 10. in princ. Cunt. Sen. conf. 39. vifit, num. 7. in fin. exemplum referens in offerente dotem, modo mulier renuntiaret bonis paternis, & maternis, quam renunciacionem minime facere debebat, sequitur, & comprobat *Negus. de pignorib. 2. par. 3. membr. 5. par. num. 11. & seq. Alex. conf. 7. num. 9. lib. 2. qui loquitur in deposito dotis, Bal. l. acceptam, C. de usuris, num. 24. in fin.**
3. Ampl. etiam, si is \dagger contra quem fit depositum, non contradixit appositioni conditionis, nam quamuis non contradicente creditore sustineatur depositum, absque suis solemnibus, vt late examinat, *Gabriel. de solut. conclus. 8. attamen quia actus conditionatus non est idem, cum puro, ex quo qualitas \dagger diuersa facit diuersum actum, l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verbor. obligat. l. ius ciuile, vers. itaque, ff. de iust. & iur. Bald. conf. 215. nu. 15. lib. 2. Natta conf. 139. num. 6. Surd. confil. 179. num. 40. & conf. 366. num. 23. & decis. 7. num. 32. qui ex relata ratione ad plura notanda inferunt. Nihil operatur depositum conditionale, vbi debebat esse puro, *Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5. par. num. 10.**
5. Ampl. idem \dagger in oblatione, *Bertrand. conf. 320. lib. 1. num. 6. vers. accedit.*
6. Limit. in condicione \dagger intrinseca, quæ veniat, seu accedit ex natura rei, vel contractus, veluti si deponatur pretium rei venditæ, non amouendum, nisi res vendita tradatur, vel deponatur, dos consignanda sequutis nuptijs, nam cum venditor non \dagger possit habere pretium, nisi rem venditam tradat, l. *Julianus, §. ex vendito, ff. de action. empt. l. ex empto, ff. eod. Cognol. in l. 2. C. de pass. ins. empt. & vend. num. 152. & seq. Surd. conf. 101. de elarauit, num. 3. & num. 5. & 7. conclus.*
8. dens posse totum pretium \dagger retineri, si minima pars remaneat tradenda, & dos non possit esse sine matrimonio, l. 3. ff. de iur. dot. §. si aduersus, in fin. de nupt. & dotis promissio habet intrinsecam conditionem, \dagger si nuptiæ sequantur, *Gabriel.*

*confil. 139. vol. 2. num. 16. Surd. confil. 192. de anno, num. 2. Alex. conf. 42. consideratis, lib. 7. num. 2. & seq. Bald. Nouel. tractat. de dote, par. 6. priuileg. 50. Turret. conf. 75. num. 5. vol. 2. Ideo depositum factum sub condicione intrinseca est validum, & effectus depositi habebit, si alio non laboret vitio, *Bal. l. acceptam, C. de usuris, q. 4. Negus. de pignor. 2. par. num. 3. memb. 5. par. num. 10. & seq. Idem etiam cenfeo dicendum, si depositum \dagger fiat contra eum, qui aliquid debet adimplere, & sub condicione, quæ inesset ventri contractui, cuius causa sit depositum, *Crau. conf. 705. num. 13. Cancer. var. resol. de deposito, n. 16. loquens de deposito dotis, contra mulierem, facto cum condicione, quod restituat bona mariti, quæ ideò retinebat, Tuscus idem repetens, conclus. 201. depositum habet, num. 9.***

§. VII.

SYM M A R I V M.

Depositum fieri debet parte citata, ad recipiendum pro certa die non seriata in honorem Dei, vel aliter non impediatur creditor recipere congruo loco cum usuris, & accessoriis 1. Ampl. 4. Præxis faciendi depositi 2. Si creditor sit absens, qualiter citetur 3.

Septimò, vt depositum \dagger suos operetur effectus est necesse, vt fiat parte citata, *Cass. & rel. qui in l. acceptam, C. de usuris, Rol. à Val. conf. 63. lib. 1. num. 31. Tuscus conclus. 203. depositum contentiosum, num. 27. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut. resol. 22. vers. tertio, in citacione exprimendum erit, vt creditor veniat tali die, & hora, quæ non sit seriata in honorem Dei, vel alias citatus non excusatur à vocatione in iudicium ad recipiendum integrum, quod est debitum, vnà cum suis accessionibus in loco congruo, aliàs videndum mandari deponi, *Bartol. in l. si reus, ff. de procur. Trentacinq. d. vers. Tertio, subdons talem citationem possit fieri post depositum, præcedente tamen oblatione ad recipiendum, ex Salic. l. 1. Cognol.**

Cagnol. Tiraquel. ab illo allegatis. In pra-
xi tamen † obseruauit, & uidi obseruatū,
ut debitore habente pecunias penes per-
sonam fidei, & facultatibus idoneam, de-
nuntietur creditori talis quantitas, cum
oblatione, quod paratus est consentire,
& consentit illarum consignationi facta
legitima quietantia, alias uidendum con-
firmari depositum.

3 Si autem creditor † sit absens, quali-
ter & an ille sit citandus, uidendus *Tiraq.*
de retract. lignag. §. 9. gloss. 3. num. 1. & seq.
Gozadin. conf. 71. num. 7.

4 Ampl. praesertim in † deposito iudicia-
li, seu contentioso, *Rolan. à Val. conf. 63.*
per scriptis, lib. 1. num. 31. Tuscus concl. 203.
depositum contentiosum, num. 27.

§. VIII.

SVMMARIVM.

*Depositum fieri debet de re debita, & rece-
pta in communi commercio, & non statim
peritura, vel mutationi obnoxia 1. Item,
cum obligatione depositarij de consignando
depositum 2.*

*Praxis Montis Pietatis Urbis circa receptio-
nem depositi 3.*

1 **O**ctauo deessentia † depositi est, ut
fiat de re debita, & recepta in com-
muni commercio, veluti si essent debita
centum, depositum fieri de centum in
pecunia probata, & non statim reproba-
da, ut ex *Neuiz. conf. 49. num. 16. & seq.*
& *conf. 88. n. 14. Menoc. de arb. lud. cas. 232.*
Rom. conf. 163. Insa. conf. 44. in fin. lib. 1. con-
cludit Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut.
resol. 22. vers. sexto, & seq. Rol. à Val. con-
sol. 65. lib. 1. num. 33. addendo requiri prae-
terea † depositarij obligationem de con-
signando deposito, & hinc fuit desumpta.
3 *praxis Montis Pietatis Urbis, ubi mini-*
stri in cedula depositi addunt clausulam
de consignando depositum, reportata ead-
em cedula, quam si contigat, deinde
perdi, officio iudicis succurritur, depo-
nenti.

§. IX.

SVMMARIVM.

*Depositum debet remanere penes depositariū,
nam si deponenti restituitur, nihil opera-
tur 1. quando repeti possit à deponente 2. Si
à depositario restituitur, an cessent illius effe-
ctus 3.*

1 **N**ono est necesse, ut depositum re-
maneat penes depositarium, nam
si illo facto, deponens, repetat illud, nihil
operatur depositum, arg. l. qui sic, ff. de
solut. & ex Bart. Negus. & alijs firmatis
Trentacinq. var. resol. lib. 3. de solut. resol.
22. vers. Nono, addendo duobus casibus,
2 † non posse petere depositum, nempe ubi
est factum auctoritate iudicis, vel à parte
ratificatum, *Angol. l. acceptam, C. de usuri-*
ris, num. 7. in fin. concludens ad effectum,
ut oblatio suos operetur effectus, requiri,
ne offerens conuertat oblata in usus suos;
sitamen deponenti restituitur † deposi-
tum à depositario, an cessent effectus de-
positi, vide *Bald. in l. accept. C. de usuri-*
ris, num. 7. Cancr. var. resol. de deposito, n. 18.
& seq.

§. X.

SVMMARIVM.

*Depositum fieri debet ab ipso met debitore,
vel à procuratore habente legitimum man-
datum 1. An fieri à tertio pro debitore 2.*

1 **D**ecimo, quod depositum † fiat à
persona legitima, nempe ab ipso
met debitore, vel à procuratore, qui tem-
porè oblationis, & depositi doceat de
mandato, alias depositum fit inutile, *Alex.*
conf. 75. in causa, lib. 7. num. 6. vers. Quia
ad hoc, Osa. de decis. 175. num. 3. Tuscus con-
clus. 203. depositum contentiosum, num. 43.
2 & seq. † si tamen tertius uellet deponere,
an valeat depositum, sicuti ualet solutio,
L. distin-

distinguedum cenſeo, iuxta à me tradita 7
in *Collet. ad l. ſoluere, ff. de ſolut. & tradit*
Aſinius de executione, §. 7. cap. 169. credi-
tori, num. 5. & 8. in princ.

§. XI.

SVM MARIVM.

Depoſitum factum ſeruatis ſeruandis, liberat
debitorem 1. Ampl. 2. 3. 5. Limit. 6. 7. 8.

Depoſiti effectus 1. 2. 3. 4.

- P**Oſt relata ſolemnia oblationis, &
depoſiti, agendum eſt de effectibus,
qui inde reſultent, & cum alij reſpiciant,
& tangant deponentem, alij depoſitariũ,
agendo deprimis. Ille eſt præcipuus, om-
miſſis, qui repeti poſſent ex ijs, quos dixi
ſequi ex ſolutione, ad fauorem deponen-
tis, eſt, quod ſi fuerit factum ſeruatis ſo-
lemnibus ſupra relatis, & liberat debitore,
1. *obſignat. C. de ſolut. l. 2. l. ſi creditori, C. de*
uſur. cum alijs congeſſis à Tuſc. concl. 201.
depoſitum, num. 1.
2. *Ampl. vt liberet, & ne dum à ſorte prin-*
cipali, ſed etiam ab uſuris, ſeu intereſſe,
ex pecunijs depoſitatis cauſato, & ab om-
ni periculo, quod in ſorte, & uſuris con-
tingere poteſt, adeo vt illud accidat in-
commodo creditoris contumacis in reci-
piendo, l. acceptam, C. de uſuris, ubi Bart.
& reliqui, l. qui decem, ff. de ſolut. Trenta-
cing. var. reſol. lib. 3. cap. 22. de ſolut. num. 1.
3. *Ampl. etiam, quoad realem & obligatio-*
nem, nam ſi mulieris deponatur dos, vel
creditum anterius, liberantur ab omni
vinculo, & hypotheca dotali, conuentio-
nali, & legali, bona, quæ illa detinebat,
& confirmantur offerenti, & deponenti,
Card. Tuſc. concl. 201. depoſitum, num. 5.
4. *& ſeq. plurib. & alij & ſequuntur effectus,*
relati à Caroc. de depoſiti. par. 2. quaſt. 12.
num. 7. uſque in fin.
5. *Ampl. etiam, & quod res depoſitata dein-*
de percat, vt puta, quia furto ſubtracta,
vel depoſitarius foro ceſſerit, vel Princeps
illud ſibi tradi mandauerit, cum tempe-
ramento & tamen, ſi creditor non habuit
iuſtam cauſam recipiendi, Tirag. de re-
tract. conuen. §. 4. gloſ. 6. n. 34. Cognol. in l. 2
C. de paſt. int. emp. n. 111. Aſſueſt. deciſ. 172.

Limit. in cauſa & attentatorum, vel
ſpolij etiam non liquidi, in qua non ſat eſt
aliquid deponere cum cautione de ſolu-
doli quidanda, *Verat. deciſ. 272. par. 2. Lan-*
cellus. de attentat. cap. 31. num. 191.

Obſtat deciſ. 17. *Ad obſed. de reſſis. ſpol.*

8. Limit. in concurſu & creditorum de-
cocti, quia ſoluendum eſt cum cautione
de reſtituendo, vel contribuendo, *Caſt.*
in l. procuratoris, §. ſi plures, ff. de tribus n. 6.

§. XII.

SVM MARIVM.

Deponens in concurſu creditorum præfertur
cæteris, ſi agatur de depoſito vero, & præ-
prio 1. 6. Et quare 2. Ampl. 8. 9. 10. 11. 12.
13. 18. Limit. 7. 19. 21. 22. 24. 25. Sublim. 23.

Rei vindicatio præfertur quibuſcumque; actioni-
bus tam perſonalibus, quàm realibus 3.

Depoſitum quando dicatur propriè factum 4.
improprium, quod ſit 5.

Deponens eſt dominus rei depoſitæ, & præ-
fertur omnibus 14. Ampl. 15.

Depoſitarij, quando ſint pares in exactione
depoſiti 16.

L. inter dum, C. qui potior. in pignor. habeantur,
explicatur 20.

Funeris creditor præfertur, quibus creditori-
bus habentibus tantam hypothecam etiam,
anteriorem, ſecus ſi expreſſa 26. Ampl. idem
in creditore medicamentorum ibid.

- S**ecundus effectus & depoſiti eſt, vt in
concurſu creditorum depoſitarij,
deponens, præferatur cæteris creditori-
bus, *l. ſi hominem 7. §. quoties, ff. de depoſiti.*
per quem textum ita firmat Ripa in *l. ſi*
ventri, §. in bonis, ff. de priuil. redit. n. 3.
Bald. conſ. 276. ſuper factolib. 2. & in l. pro
debitor, C. de bonis aus. iud. poſſid. nu. 1. verſ.
queritur, & in l. in reb. 13. ff. de iur. dot.
2. *n. 2. & ratio eſt, & quia dominus rei qualis*
qualis ſit, qui illam depoſuit, præfertur
quibuſcumque vindicando rem ſuam,
l. plane, §. ſed ſi dedi, ff. de tributar. l. de-
poſui, ff. de pecul. per quæ iura ita firmat
Ripa in l. ſi ventri, §. in bonis, ff. de priuil.
redit. n. 10. Bald. in reb. 13. ff. de iur. dot.
2. *n. 2. & rei vindicatio præfertur quibuſ-*
cumque actionibus tam perſonalibus,
quam

quam realibus, dicta lege depositi.

Sed quia differt, an agatur de deposito proprio, vel improprio, seu excedente fines depositi, ut loquitur Ripa in l. si ventri. §. in bonis ff. de priuileg. credit. n. 1. & an agatur de re ipsa deposita, vel re, seu bonis depositarij, vel an agatur actione personali, vel reali, presupposito quod depositum proprie tunc dicitur factum, si cui pecunia tradita fuerit in sacculo obsignata absque numeratione, l. sacculum, ff. de positi. vel cum numeratione, ut eadem corpora restituantur, improprium tamen depositum est, ubi facta numeratione conuenit fuit, ut sit depositum, & quod tantumdem restitatur, l. luitius, & l. seq. ff. de positi. Ripa in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuileg. credit. n. 1. in fin. & 12. in fin. Ideo pro resolutione propositae regulae sequentes casus sunt constituendi.

Primus est, ubi agitur de distractione, seu concursu creditorum ipsius met rei depositatae, seu de deposito vero, & proprio, veluti sacculo pecuniarum, massa auri, vel argenti, equo, boue, & similibus, tam immobilibus, quam mobilibus, quae pondere, numero, & mensura constant, & tunc tamen deponens, praefertur quibuscumque creditoribus etiam priuilegiatis, l. si ventri, §. in bonis, vers. si tamen, ff. de priuileg. credit. ubi Ripa n. 12. vers. alia ergo, Bal. l. fin. C. de positi. n. 8. circa med. tamen limitando, si sit depositum in numerato, ratione quam supra in principio retulimus. Ripa d. §. in bonis, n. 5. declarans tamen procedere in quacumque re depositata, Stracca tract. de decoct. par. vltima n. 1. & 2. ubi rationem refert, Barbosa in l. si cum dote, §. fin. ff. sol. mat. nu. 32. & 33. vers. si. Non obstat secundum Gizarel. decis. 62. n. 6. & seq. Amat. Rodriq. de concurs. red. par. 1. art. 6. n. 46. & 50. ubi rationem refert.

9. Ampl. praeterea contra tamen creditores habentes personalem actionem tantum, l. si hominem 7. §. quoties, ff. de positi. Decius conf. 645. praesupposita, n. 2. Bald. l. pro debito, C. de bon. auth. iud. possid. num. 1. vers. & nos. quod post Ripa in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuileg. credit. num. 3.

10. Ampl. etiam, si deponens tamen pecuniam, viaras, seu commodum aliquod ideo percipiat, glos. in l. si ventri, §. in bonis, verb.

extens. ff. de priuileg. credit. Contrarium, reprobandum Glos. tamquam male intellexerit verba, Text. in d. verb. extent. tenet, & credo dixisse verum, Ripa d. §. in bonis, n. 4. circa med. addendo idem censuisse Dyn. & Alberic. non relato, Bart. l. si hominem 7. §. Quoties, ff. de positi. in princ.

11. Ampl. etiam, tamen ubi agitur inter creditores actione personali, Ripa in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuileg. credit. n. 12. in fin. & Zas. n. 2. circa fin.

12. Ampl. etiam, quod alteri tamen fuerit tradita, nam ab illo vindicari potest, & passus vendicationem, sequetur cum reliquis creditoribus suam sortunam, l. si bis qui, C. de positi. & istud facit contra iniquos caupones, dolososque nautas, ac negligentes custodes alienarum rerum, qui simulato furto vendunt, aut auferri cautiunt, quae penes illos sunt depositatae.

13. Ampl. etiam contra tamen creditores priuilegiatos habentes hypothecam tacitam, vel expressam, Ripa in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuileg. credit. num. 12. in fin. vers. Ego dicerem, Et ratio est, quia deponens est dominus tamen exclusiue omnium, rei depositatae, quare nisi facta fuerit commixtio alieni iuris ex natura, vel necessitate, vel utilitate rei, omnes debet excludere, tamen sicuti illi datur tamen aduersus quoscumque rei vendicatio, Amat. Rodriq. de priuileg. credit. par. 1. art. 6. n. 50. Meier. eod. tract. cap. 8. n. 81. & seq. Gar. de credit. in append. n. 124. in princ. Stracca de decoct. cap. fin. n. 2. circa med. Barbosa in l. si cum dote n. 23. §. final. ff. sol. mat. nu. 33. in princ.

15. In concursu tamen tamen depositariorum nulla habetur ratio temporis, sed simul omnes admitti debent, si depositarius fidem saluat, vel aliter deueniatur ad communem omnium rerum, quas deposuisse constat repetitionem, l. qui hominem, §. quoties, ff. de positi. Bal. l. fin. C. de positi. num. 8. Stracca de decoct. quae fin. n. 3. in fin. & num. 4. Cassan. in Catalog. glor. mund. par. 12. considerat. 99. vers. 13. tamen ubi etiam agit, quid dicendum, ubi vnus illorum praue-nisset in exactione tamen bancherio decocto.

18. Ampl. etiam in deposito tamen irregulari, seu improprio, Curt. iun. l. mutuum, ff. si cert. petat, n. 15. & dicam latius infra. §. seq.

19. Limit. ubi deponens, percipit viaras

- ex pecunijs depositatis, *l. si ventri, §. in bonis*, ff. de priuil. credit. & ratio est, quia recipiendo fructus depositi, censetur renūtiare privilegio depositi, *l. si hominem*, §. quoties, ff. de posu. Stracca de decoct. cap. fin. n. 3. in prin. & 4. in fin. Barbof. in *l. si cum dotem*, §. fin. ff. de posu. n. 32. in fin. Amplet. etiam si pecunia depositata extet, Amat. Rodriq. de concurs. credit. par. l. art. 6. n. 51.
- 20 Limit. vbi deponens ꝛ concessit vsum depositi, *l. Lulius* 24. ff. de posu. Barbof. in *l. si constante*, §. fin. ff. sol. mat. n. 32. circa fin. Amat. Rodriq. de concurs. credit. par. l. art. 6. num. 53.
- 21 Au autem præferatur ꝛ pupillo minori, furioso, & similibus creditoribus in bonis suorum curatorum viden. Ripa in *l. si ventri, §. in bonis*, ff. de priuil. creditor. nu. 12. & seq. Barbof. in *l. si cum dotem*. 23. §. fin. ff. sol. mat. n. 34.
- 22 Limit. in creditore ꝛ expensarum conseruationis, seu refectionis bonorum, quorum pretium inter creditores est distribuendum, Bart. in *l. si hominem* 7. §. quoties, ff. de posu. in fin. exemplum in caupone, qui alunt equum debitoris, Doctores in *l. interdum*, ff. qui potior. in pign. Bal. Lin restituendo, C. de petit. hered. n. 1. Mant. de tacit. lib. 10. tit. 23. n. 20. Ripa in *l. si ventri, §. in bonis*, ff. de priuil. credit. n. 11. in prin. & de istis est text. ꝛ in *l. interdum*, ff. qui potior. in pign. cuius materiam late sum complexus in meis Collect. ad eundem text. cuius ratio est, quia pecunia in refectione consumpta facit saluam esse causam omnium creditorum etiam priuilegiatorum, Mant. de tacit. lib. 11. tit. 23. n. 1. & 3. qui addit præferri commodanti, si expensæ sint factæ pro custodia rei commodatæ, Barbof. *l. si cum dotem* 23. §. fin. ff. sol. mat. n. 34.
- 24 Limit. in creditore ꝛ expensarum, quas fecit causa distractionis rei depositatæ, cuius pretium consignandum est deponenti, Bart. in *l. si hominem* 7. §. quoties, ff. de posu. in fin. exemplum in mercede apparitoris, qui depositum subtauit, & similibus iudicialibus expensis.
- 25 Limit. in creditore expensarum, ꝛ quas fecit circa conseruationem personæ deponentis, Bald. *l. in l. in restituenda* 4. C. de petit. hered. n. 1. & 2. qui loquitur de cau-
- pone, & scholari amico, qui si fecit expensas hospiti, vel amico scholari infirmo qui si moriatur non esse obligatum restituere hæredivalisiam, vel libros penes se extantes, nisi fuerit satisfactus de expensis in infirmitate, vel funere, Mant. de tacit. lib. 11. tit. 23. n. 3. & 26. qui loquitur de expensis medicamentorum, & custodia causa rei commodatæ, Neguf. de pignur. par. 5. memb. 2. n. 15. vbi late comprobatur, & exemplis ornat, ꝛ & sublimit.
- 27 Limit. vbi rei depositatæ ꝛ dominium translatum est in depositarium, Stracca de decoct. cap. fin. n. 3. vbi rationem refert.
- 28 Lim. in creditore ꝛ causa funeris, *l. penul. ff. de relig. & sumpt. fun. per quem text. ita firmat* Ripa in *l. si ventri, §. in bonis*, ff. de priuil. credit. n. 11. Barbof. in *l. si cum dotem* 23. §. fin. ff. sol. mat. num. 34. in prin. Vinc. de Franc. decis. 51. in causa, n. 2. & seq. Mant. de tacit. lib. 11. tit. 23. n. 23. ca-
- 29 ratione ambo moti, quia ꝛ creditor causa funeris inter creditores tacitam hypothecam habentes, cæteris quantum vis anterioribus præferatur, secus in expressa, quia suum locum seruare debet, subdente Mant. ibid. num. 26. idem dicendum de creditore medicamentorum, quæ data fuere in infirmitate, qua debitor est mortuus, secus si pro alia infirmitate, vt voluit Borgnin. decis. 27. par. 3. n. 37. in prin.

§. XIII.

S V M M A R I V M.

Deponens, præfertur, quibuscunq; in distractione, seu consignatione depositi improprie. 1. & quare 2. & seq. Contrarium 6. Distingue 9. 10. 12. 15. 16. 17. 18.

Verba sunt inuenta, ut dicentis voluntati, exprimitur 2. Ampli. 4. 5.

Contractus qualitas dignoscitur a nomine, quo nominatur 3.

Depositarius non potest vti deposito citra sursum ꝛ limit. 8. 9. & seq.

Depositum est gratuitum, 21. in dubio censetur actum de proprio, non autem improprie 13. Ampli. 14. Cuius periculo pereat 19.

- S**ecundus casus est, si agatur de deposito improprio, seu excedente fines depositi, ut est casus in *l. lusus* 24. & *l. seq. ff. de positi*. & in hoc depositi genere esse repetenda, quæ mox dixi de deposito proprio, suadet dantis, & recipientis pecunias, conuentio, & actus gesti denominatio, *glos. l. scia*, verb. exceptione, *vers. & hoc idem*, ff. de dote preleg. *Natta conf. 104. n. 1.* verba enim cum idem sint in-
- 2 uenta, & ut dicentis voluntatem expriment, nullumq; certius voluntatis testimonium reperiri possit, quam ex hominis ore emissa verba, *l. labeo*, ff. de suppel. legat. *Bald. in l. generaliter*, C. de non. num. pecun. depositi contractus dicitur celebratus, quia quæ partes mutuo consensu gesserunt, depositum nominarunt, quia
- 3 contractus & quantitas dignoscitur, & iudicatur à denominatione verborum, *l. si deiussores magistratuum*, §. 1. ff. de fideius. nec aliud in essentia dicuntur contrahentes fecisse, quam quod litterarum sonat figura, *Bald. in cap. de feud. dat. in vim leg. commissi. num. 1.* & seq. per *l. cum precib. C. de probat. l. emptio*, C. si ualere quod agit. *cap. nauiganti de usuris*, sicut enim facies, representatur speculo, ita
- 4 contrahentium & mens, & voluntas, verbis certificatur, ut inquit *Bald.* quem refert *Crauet. conf. 20. quod contractus*, nu. 1. & 2. qui plura ad confirmationem huius sumpti congerit, ut omittam reliqua relata à *Vesembec. conf. 2. n. 14.* & seq. *Franc. Bee. cõf. 3. n. 9.* & seq. & *conf. 52. n. 2. Osac. decis. 139 n. 24. Crot. conf. 93. n. 6. Dec. consil. 32 pro nam. 3. vers. virtute*, & *Marcobrun. conf. 103. n. 28.* ampliantes & etiam, quod adesse coniectura, vel conuerteret qualitas, quæ præualeret, & esset potissima, ut alius diceretur initus contractus.
- 6 Contrarium & voluit *Bald. in l. fin. C. de positi. n. 8.* concludens, si numularius cedat foro, & concurrant creditores deponentes non esse potiores, si ad numerum deposuerunt, quia in illum translatur pecuniarum dominium, data ei
- 7 facultate, ut possit uti deposito, & quod minime si non esset permissum citra furti poenam, *l. si sacculum*, ff. de positi. quod
- 8 tamen aliquibus casibus limitatur & in depositariis. Principum, seu Cameræ,

quos referunt *Peregrin. conf. 94. filijs*, lib. 3. num. 7. *Sord. conf. 391. per suadere*, nu. 1. usq; in fin. & etiam in mercatore penes quem pecunia numerata deponitur, nisi se obligasset eandem pecuniam depositatanti restituere, *Plasus in l. si quando*, C. de in iur. iur. and. n. 421. *Negus. de pignor. 2. par. 3. memb. 5. par. prin. n. 13.*

Pro concordia distinguendum est, quod aut & depositarius vius est pecunia penes illum depositata, illam alteri soluendo, vel etiam cum sua propria commiscendo, & tunc quia potius dicitur illi credita custodiæ causa, & dominium illius translatur in recipientem, illiusque periculo percat, quod nullatenus agendum sit, ut ille sit, cæteris etiam quoad pecunias, quæ penes illum reperiuntur præferendus, *l. si ventri*, §. in bonis, ff. de priuileg. credit. ubi *Ripa num. 3. in fin.* & 4. in fin. ampliando etiam, si eadem met pecunia data, seu credita ad custodiam exte-

10 Aut depositarius & ex usu pecuniarum aliquid soluit deponenti pecunias, ut puta, quia facit illum participem cambiorum, & recambiorum, vel aliud lucrum canonicum illi communicat, vel soluit, & idem dicendum, quod mox dixi, quia per receptionem lucri censetur renuntiasse privilegio depositi, *l. si hominem* 7. §. quæties, ff. de positi. ne multiplicantur species, vnum circa prælationem, aliud quod sine periculo contra regulam, *l. secundum naturam*, ff. de reg. iur. percipiatur utilitas, seu fructus ex contractu, & qui debet esse gratuitus hinc inde, *Tiraq. de retract. conuent. §. 4. glos. 7. num. 6.* & ex pecunia, quæ sua natura est sterilis, licet per eam omnia æstimentur, *l. rogasti*, §. si tibi, ff. si cert. pet. *l. si sita fideiussorem*, ff. de fideius. & per eam omne genus lucri, & gustus sequatur.

12 Aut verò nihil soluit & deponenti, nec depositarius vsus est, nec ex voluntate deponentis uti poterat pecunijs penes illum relictis, etiam non expresso titulo depositi, & secus dicendum, non ex natura, vel privilegio improprij depositi, sed potius ex natura, & privilegio depositi proprie sumpto vocabulo, quod & censetur alio non expresso inter partes initum, *glos. fin. l. die sponsaliorum*, §. r. ff. de.

- ff. de posu. Bal. l. incendium, C. si cert. pet. n. 2. & Sal. n. 13. Rip. in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuil. cred. n. 3. circa fin. etiam, † quod non ipse dominus pecuniarum, sed alius illius nomine deposuisset, l. luitius 2. §. ff. de posu. Fulgos. in l. 1. §. si te rogauero, ff. de posu. in princ. modo non sit idem, qui depositum recipit per exactionem † ab alio factam nomine eius, cui fit depositum, nam tunc non actio depositi, sed mandati datur in exigentem, qui deinde dicit depositum recepisse, l. 1. §. quod si rem, & §. si te rogauero, ff. de posu. & consequenter cessaret isto casu priuilegium depositi, vbi talis depositarius foro cederet, vt voluit, *Marescos. var. res. lib. 1. cap. 7. apud n. 3.**
- 16 In concursu tamen eorum, † qui improprie dicuntur fecisse depositum, præferuntur, qui gratis deposuerant, etiam quod sint posteriores in tempore depositi, quicum fœnore deposuerunt, *Ripa. in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuil. cred. n. 8.* immo gratuiti creditores poterunt cessa sibi actione hypothecaria, vel habitatio pratorio pignore experiri hypothecaria contra vsurarios, quorum bona sunt tacite hypothecata debitori pro vsuris extortis, ac etiã præferri seneratoribus in re emptæ pecunie vsurarij ad emendũ spetialiter mutuatæ, *vt ex glofa Alberic. Bald. & Cast. subdit Ripa ibid. num. 8. & 9.* & in concursu gratuitorum præferuntur illi, quorum pecunia deuenit ad priuilegiarios, *l. si ventri, §. in bonis, vers. eorum tamen, ff. de priuil. cred.* vbi Vlpianus prætera declarat, quãdo pecunia dicatur peruenisse ad priuilegiatos creditores.
- 17 † Si autem inter hos depositarios cesset causa prælationis, tunc illorum omnium par est conditio, nulla temporis habita ratione, *arg. l. si hominem 7. §. quoties in fin. ff. de posu. l. procuratoris, §. plane, ff. de tributor. l. in nalu. ff. locat. l. priuil. 16. ff. de priuil. cred.* vbi Paulus inquit, priuilegia creditorum æstimari non ex tempore, sed ex causa, & si eiusdem tituli sunt, concurrere licet diuersitates temporis in illis fuerint, *Gait. tract. de credito in append. n. 124. vers. sic. attamen, † si autem concurrant priuilegiati creditores, quid sit dicendum, videndi sunt, Flores de Men. lib. 1. q. 6. art. 3. nu. 38 Amat. Rodriq. de priuil. credit. par. 2.*
- art. 2. n. 7. & de concurs. cred. par. i. ar. 6. n. 51. Gait. tract. de cred. in append. num. 126. vers. prædicti, vsq. in fin.*
- Depositum, si fuerit Canonicum, operatur omnes effectus, quos operatur solutio, quia cum illa procedit à pari, & remissive supra hoc cap. §. 2. vers. oblatio, retuli alios effectus, qui sequuntur ex deposito.
- 19 Si autem depositum pereat, † cuius sit periculum videndus, *Tiraquel. de retract. comment. §. 4. glof. 7. n. 34. & seq.*

CAPVT III.

SVM MARIVM:

- Venditor, qui sequutus est fidem emptoris in pretio rei vendita, præfertur cateris credit. emptor. in pretio rei vendita 1. §. 7. & quare 6. Contrarium 8. 9. Concorda 10. Secundam, seu negantem opin. Ampl. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. Limita 16. 17. 31. 34. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 44. 45. 47. 48. 49. 51. 52. 53. 55. 56. 57. 59. 60. 62. Sublim. 54.*
- Dominium rei vendita, non transit in emptorem ante solutum illius pretium 6. 7. Contrarium 12.*
- Bald. reprobat 9.*
- Ius ex facto oritur 11.*
- Regula negatiua firmiter est negatiua 13. Amplia ibid.*
- Dolus mercatoris, quibus signis indicatur 32. 35.*
- Mercator quando dicatur statim solutus 33.*
- Rusticitas parcitur, sierrat in iure 43.*
- Venditio facta à non domino rei aliena, non valet 44. Lim. 45.*
- L. à dno pio, §. si emptor, ff. de re ind. declaratur 46.*
- Clausula reseruando sibi hypothecam in re vendita, donec pretium fuerit solutum, quid operetur, & an sufficiat generalis, vel an sufficiat conuenire de hypotheca post rem traditam 60. & seq. plurib. 70. intellige 67. & seq. an apponenda in princ. vel medio, vel fine instrumenti 67.*
- L. licet, C. de pign. lim. 68.*
- L. potior, C. de pign. lim. 68.*
- Fides de pret. an in dub. præsumatur, habita 71.*

Similitudine depositi impropij de pluribus dubitari contingit. Et primo quid dicendum de eo, qui habita fide de pretio, seu in venditione sequutus est fidem emptoris, an in extantibus mercibus præferatur cæteris creditoribus, sic contingat emptorem foro cedere, & solum
 1 vertere, & esse præferendum, firmarunt *Bal. in l. pro debito, C. de bon. auct. iud. possid.* concludens primo satisfaciendum esse deponenti, si extet depositum, secundo venditori mercium, quæ si superfluent, ipsi restituendæ, tamquam singulariter
 2 obligatæ pro pretio & si tempore restitutionis pluris æstimari possunt, illud plus cedere commodo aliorum creditorum, disputando etiam, an idem dicendum,
 3 si alitæ merces fuerint ex pretio priorum emptæ, quod latè examinat *10. Bap. T. bor. in Compend. decis. 5. creditor ex causa venditionis, idem repetit in l. si cum dote m. 23. §. fin. ff. sol. mat. n. 2. vers. queritur*, limitando tantum in casu, quo emptor cogitata
 4 fuga, deinde post emptionem fugit, seu foro cessit, & à *Bald. non videtur* præferri *Cuman. ibid. n. 3.* præsertim si emptor solutus erat emere cum dilacione, & venditor ita vendere, *Zaf. asserens* de facto ita vidisse factum, licet addat minime fuisse faciendum, in *l. credito, ff. si cert. pot. m. 8. vers. fingo, sed idem Zaf. in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuil. credit. n. 7. in fin. sequendo*
 5 *Bald. in d. l. pro debito*, absolute tenet venditorem præferri, *10. Antiquus l. C. reatus à Bald. in l. licet, C. qui potior in pign. hab. Navar. sequendo Bal. in d. l. pro debito*, & addendo hanc opinionem valde æquā, & rationi consentaneam, in *suo Manual. cap. 17. n. 49.* & non videtur dissentire, *Negus. de pignor. 2. memb. 5. par. n. 8. Benedic. Bonius. trañ. de censib. ar. 67.* Nemo in prin. asserens ita sæpe iudicasse Romæ in curia Ripæ, & id esse constitutum à Paulo III. & à iure communi, & comprobari potest ex dictis, *Gail. obser. 15. lib. 2. nu. 5. vbi ex gloss. Cyn. Bart. Rom. conf. 86. visio, nu. 3. testante de communi*, quod dominium
 6 rei venditæ, non transeat in emptorem, priusquam pretium fuerit solutum, & in hanc opin. inclinat *Gizarel. relato Bald. quem dubitat male fuisse reprehensum*
 7 à *l. decis. 62. n. 6.* & adiuvant hanc opi-

nionem dicta *Fab. de empt. & vendit. q. 5. n. 33. & seq. plurib.* latè probans dominium rei venditæ non transferri in emptorem, nisi solum pro pretio illius, vel aliter satisfactio venditore.

Negativam, seu quod non præferatur venditor, qui in pretio mercium sequutus est fidem emptoris ex defectu hypothecæ, firmarunt idem *Bald. sibi contrarius in l. fin. C. commodat. in fin.* asserens de hoc assumpto esse notabilem textum, in *l. quamvis, ff. de in rem, vers. & in l. quod quis 18. ff. de priuil. credit. nu. 1. Bart. in l. si cum dote m. 23. §. fin. ff. sol. mat. n. 10. & in l. eum cui, C. de act. & oblig. & in l. in reb. 13. C. de iur. dot. n. 4. vers. sed dicendum, & in l. licet, C. qui potior in pign. circa med. motus, l. quidam fundam, & l. procuratoris, §. plane, quibus dicam infra moveri, *l. as. & Caph. Alex. nu. 5. Imol. nu. 30. in fin. testans de communi, l. as. in l. creditor, ff. si cert. pet. n. 5. vbi relato Cyn. Bart. & alijs*, testatur de cõmuni, & id probari textu meliori, qui sit in corpore iuris, *l. quidam fundam, ff. de in rem, vers. & ibid. Zaf. n. 8. in fin.* addendo idem clare probari *l. procuratoris, §. plane, ff. de tribus. vbi Caph. n. 3. idem firmat Ripain l. si ventri, §. in bonis, num. 6. & in l. privilegia, n. 18 ff. de priuil. credit. Gomes. var. resol. de empt. & vendit. n. 30. vers. item etiam, Gail. obser. 15. lib. 2. nu. 1. Hartman. præf. obseruat. lib. 2. tit. 26. obseruat. 16. Rot. Ianuens. decis. 127. utilis, n. 11. Menos. conf. 576. & si de graui, nu. 26. Bernard. Grauen. ad Gail. obser. 15. lib. 2. numero 1. Morla. in emp. iur. de contrahend. empt. num. 100. Guttierz. præf. quæst. lib. 5. quæst. 98. num. 6. Castil. Quotidian. controuers. lib. 3. cap. 8. producienda, n. 9. Couar. var. resol. cap. 7. lib. 1. n. 3. circa med. vers. opin. Bart. Salic. vbi de comm. Dionys. Pontan. ad consuet. ad Blesens. sit. 6. art. 81. §. 5. vers. 19. & reprobando Bald. sibi contrarium, Arnold. Fern. ad consuetud. Burdegali. de dote, §. 3. in fin. Negusan. de pignorib. par. 4. num. 35. in prin. Morotius conf. 54. n. 4. Stracca de decoct. cap. fin. nu. 5. addendo Bald. opinionem, in *l. fin. C. cõmod.* esse veriorem, & ibidem rectius sequisse, quam alibi, *Barbos. in l. si cum dote, §. fin. ff. solut. matrim. n. 32. & seq. vers. sed verius, & n. 36. vbi testans de magis communi*,**

muu, respondet omnibus obiectis, & fundamentis contrariæ opinionis, *Borgnin. & ab illo relati, decis. 27. par. 2. num. 37. lo. Fab. in §. vendita, inst. de rer. diuis. num. 3.* asserens Specul. aliud sentire, quod tamen non est verum, *Natta conf. 171. n. 1. Gizar. decis. 62. n. 9. 11. Vinc. de Franc. decis. 506. Franciscus n. 3. Mantica de tacit. lib. 11. tit. 12. nu. 7. vers. si verò Bertaz. clausul. 39. glos. 5. n. 8. Campan. tractat. claus. 5. & specialiter n. 2. vers. aut venditor, Felician. Solis. de censib. lib. 3. cap. 5. Qua hæc, nu. 22. Cassan. Catalog. glor. in und. par. 12. confid. 99. col. 5. vers. intellige.*

- 10 Contrarietatem hanc & conciliare conati sunt antiqui, & moderni Doctores, ut patet ex dictis, *Alex. in l. si cum dotem, §. fin. ff. solut. mat. num. 5. ubi Barbof. nu. 34. Rip. in l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuileg. eredit. n. 12. Strac. de decof. cap. fin. n. 5.*

Sed quia, quod quisque excogitauit, 11 vel est diuinatum, & aliquid & addito in facto, facile est ius mutare, *l. si ex plagis, §. in cliuo, ff. ad l. Aquil. Dec. l. preeibus, C. de impub. nu. 3. & seq. & conf. 584. visis, n. 1.* vel deseruire potest pro declaratione, seu limitatione regulæ, quam firmassent Doctores in hoc controuerso articulo, vel opinionem suam firmant ex particulari lege ratione rei, vel loci, & an trans-

- 12 seat & dominium reuenditæ in emptorem priusquam soluat præmium, est controuersum ex relatis à *Gail. obser. 15. lib. 2. num. 5.* sequendo consuetudinem modernorum, quam acceptam referre debemus Nicol. Vigelio, qui totum ius ciuile, & Canonicum nobis per ampliaciones, & limitationes enucleauit, constituã
- 13 negatiuam regulam & tamquam firmiorem, & quæ difficilior subuertatur, *glos. in cap. cum dilectus, verb. à suspensio, de consuet. Dec. l. si Rufinus, C. de milit. testam. num. 7. & in l. 1. C. de pact. num. 13. in fin. & ibi addentes, Surd. conf. 103. duplici. n. 7.* & quæ in concursu affirmatiuæ præferatur, *Decian. conf. 7. ut autem, lib. 5. nu. 37.*
- 14 Amplectendo itaque negantem & opinionem *Bald. Bart. & aliorum quos retuli,* ut venditor mercium non præferatur in illarum distractu, si sequatur fidem emptoris, qui solum vertat, & faciat bancam ruptam, & alios fallendo dicatur fallitus.

15 Ampl. ut non differat & an venditio facta fuerit ab ipso domino rei, vel ab illius procuratore habente mandatum ad vendendum, habita fide emptoris in pretio, *lo. Fab. in §. vendita, inst. de rerum diuis. num. 5.* admonens mandantem, ut caute det tale mandatum, *Bart. tamen in l. a. diuo pio 15. §. sed si emptor, ff. de re iud. n. 2. & seq. & late distinguit, sicut & Alex. n. 7. subd. n. 11. & duob. seq. an sufficiat confessio de recepto, & Papien. in form. libel. exeq. sent. §. publico nuncio, nu. 7. Rodam. de reb. eccl. non. alien. q. 2. cap. 18. n. 6. & 7. & late Mantica de tacit. lib. 4. tit. 21. Tuscus concl. 67. vendere, n. 3. & seq. plur. latissime Bertaz. claus. 39. glos. 1. num. 14. & seq. & ubi distinguit, & n. 18. & seq.*

17 Ampl. etiam, si sequutus esset & venditor fidem emptoris ad breue tēpus, *Natta loquens in casu quo ad soluendum pretium dilatio data erat vnus horæ, Conf. 171. num. 1. Gizarel. decis. 62. num. 1. in princ. Barbof. in l. si cum dotem 23. §. fin. ff. sol. mat. num. 36. vers. Quinimmo, ubi erat data dilatio decem dierum, Bertaz. claus. 38. glos. 1. num. 4.*

18 Ampl. etiam in creditore, & qui rem pignoratam sibi vendit ex pacto appposito pignori, *l. eleganter, §. si vendiderit, ff. de pignor. act. l. a. diuo pio, §. sed si emptor, ff. de re iud. n. 9. l. 1. §. 1. C. de offic. procur. Cassan. n. 20. A fin. de exequut. §. 6. cap. 31. n. 47.*

19 Ampl. ubi venditor & solutus est emere, & venditor vendere cum dilatione, *Gizarel. de cif. 62. n. 4. & 7. circa med.*

20 Ampl. præsertim, & si vendidit sub fideiussione, vel recepto pignore, *lo. Fab. §. vendita, inst. de rer. diuis. n. 2. in fin.*

21 Ampl. præsertim, & si alteri deinde fuerit facta venditio, *Bald. l. fin. C. commod. & in l. eum cui, C. de act. & oblig. Gizarel. decis. 62. num. 5. Cassan. Catalog. glor. mund. par. 12. confiderat. 99. col. 5. circa med.*

22 Ampl. præsertim, & si venditor erat conscius futuræ fugæ, seu fallimenti emptoris, *Caccialup. tract. de bit. suspet. de fuga, q. 9. Gizar. decis. 62. n. 14.*

23 Ampl. ut nec & etiam præferatur in concursu creditorum, qui agant actione personali, *Casfil. Quotidian. controuers. lib. 3. cap. 8. pro dilucida, num. 10.* asserens hoc esse nouum dictum suum, & à nemine nota-

- notatum, *Bernard. Grau. ad Gail. obser. 19. lib. 2. n. 5.*
- 24 Contrarium voluit *† Alberic. in l. licet, C. qui potior. in pign. circa fin.*
- 25 Ampl. vt vbi cumque *†* non fuit habita fides de pretio, venditor quibuscumque creditoribus praeferatur, *§. vendita, vbi Doctor. in fl. de rer. diuis. Raubar. q. 6. lib. 1. n. 11. rationē refert Gail. obser. 15. lib. 2. n. 4.*
- 26 Ampl. nec *†* etiam in alijs mercibus, quæ ex priorum pretio fuerint emptæ, *34 Straca de decoct. q. fin. n. 3.*
- 27 Ampl. vt *†* ideo creditores anteriores illi praeferantur, *Morot. conf. 54. n. 4.*
- 28 Ampl. vt nec concurrat cum creditore habente personalem obligationem anteriorem, *Surd. decif. 220. omiffa, num. 34. Negus de pignor. par. 4. num. 35. Greuen. ad Gail. obser. 15. lib. 2. n. 5.*
- 29 Ampl. etiam, *†* vbi ad aliquod tempus habetur fides de pretio, nisi promissio emptoris interim haberetur cōmuniter pro solutione, *Bertazol. referens dissonantes, clausul. 38. glos. 1. n. 5. & seq.*
- 30 Ampl. etiam, si *†* habeat generalem hypothecam in bonis emptoris, *Bernard. Grau. ad Gail. obseruat. 15. lib. 2. n. 6.*
- 31 Limit. vbi emptor *†* dolose emit, veluti si tempore solutionis non erat soluendo, vel conficius impotentia suæ, fugam erat verisimiliter meditatus, nam tali casu fides non censetur habita, nec merces tradita, *l. si quasi, ff. de pign. act. quare in concursu ista casu, quam in reliquis, de quibus in sequentibus limitationibus, venditor ceteris praeferatur, & à quocumque vendicabit, Bald. & Bart. & Angel. & Imol. num. 3. in fin. Alex. num. 5. vers. secundo, in l. si cum datem, §. fin. ff. sol. matim. Gail. obser. 15. lib. 2. n. 8. vsq. in fin. asserens hæc esse notanda contra improbos mercatores, qui comparatis mercibus solum statim vertunt, addendo ita fuisse iudicatum à Senatu, *Dolan. sess. Griuel. decif. 50.**
- 32 nu. 9. vbi plura *†* signa doli refert, *†* n. 11. refert ita iudicatum, *†* decif. 56. num. 9. & seq. vbi rationes refert, *†* sicut & Gizar. decif. 62. num. 2. 8. 11. circa med. & num. 3. & seq. refert plura signa doli, & præcipue num. 1. 2. & seq. testans ita fuisse iudicatum,
- 33 declarando, quando dicatur *†* solum statim vertisse, addendo ita fuisse seruatum

cum mercatore Florentino, qui Neapoli emptis sericis illa in triremes Florentinas importarat, & Griuel. loquitur, vbi merces aliò erant transportatæ, *Bernard. Grau. ad Gail. obseruat. 15. lib. 2. num. 12. & seq. vbi declarat, quomodo probetur iste dolus Felician. de censib. lib. 3. cap. 5. nu. 2. 2. vers. secunda, Raubar. q. 6. num. 9. & seq. Mangil. de cuius. q. 41. n. 1. & seq. addendo procedere etiam in pretio rerum illi venditarum, referens *†* plura signa futuræ decoctionis emptoris.*

Limit. vbi pretium *†* pro parte fuit solutum, & pro reliquo creditori venditoris delegatum, nam pro residuo venditor in re vendita ceteris praeferatur, vt examinata difficultate censuit, *Gais. tractat. de credit. cap. 4. quæst. 11. num. 1229. & seq. vers. replicabam.*

Limit. vbi res *†* vendita esset Ecclesie, *auth. boc ius, C. de sacres. Eccles. Ioan. Fab. in §. vendita in fl. de rer. diuis. num. 4. Abb. consil. 41. par. 1. n. 1. vers. 3. & n. 3. vers. si litem, ergo, Bart. l. à diuo Pio 15. §. sed si emptor, ff. de re iud. n. 3. Rodom. loquens de prelato vendente de reb. eccles. non. alien. quæst. 2. cap. 18. n. 5. Bertazol. clausul. 38. glos. 1. n. 13.*

Limit. vbi merces, *†* & alia res vendita fuisset pupilli, vel minoris, *l. magis puto, §. Ne autem, ff. de reb. eorum, Io. Fab. §. vendita, in fl. de rer. diuis. num. 4. Bart. l. à diuo Pio, §. sed si emptor, ff. de re iud. n. 3. & Alex. num. 11. addit non sufficere confessionem de recepto, Tuscus concl. 67. vendere, n. 13. & 14. Ampliò etiam si minor cū curatore venderet, & illi ratione dilationis solueretur interesse, *Bertazol. clausul. 38. glos. 1. num. 13.**

Limit. vbi merces *†* esset prodigioso, si, & alterius, qui aliena cura regeretur, *arg. l. magis puto, §. Ne autem, ff. de reb. eorum, Bertazol. clausul. 38. glos. 1. n. 12.*

Limit. vbi merces, *†* & quævis alia res esset fisci, *l. si procurator, a. fin. ff. de iur. fisci, Bald. l. & si instrumenta, C. de fidei, in fl. lib. 10. num. 1. Bart. in l. 1. C. eod. num. 6. Ias. in l. 1. ff. de off. procur. Cas. num. 18. & Bart. num. 3. qui loquuntur, vbi venditio fit à procuratore fisci, qui tamen habet liberam rerum fiscalium administrationem, *Bart. l. à diuo Pio, §. sed si emptor, ff. de re iud. nu. 3. Alex. n. 8. subdens n. 12. &**

speciale esse in procuratore fisci, vt sufficiat illius confessio de recepto, *Tuse. conclus. 67. vendere, n. 12. Pacific. de Saluian. inspect. 3. cap. 2. n. 386. Bertazol. claus. 38. glof. 1. num. 11.*

Contrarium censuit *Barbar. conf. 19. diff. facile, lib. 3. num. 11.* Verum qui sibi satisfacere vult, videat *Peregrin. de iur. fisci lib. 6. tit. 4. num. 9. & seq.*

40 Limit. in argentario, † qui vendat ornamenta pretiosa, iuxta *Novel. Iustin. 136. §. porru, auth. de argent. contract. vt refert Andr. Raubar. q. 6. par. 1. n. 4. asserens hoc esse privilegium argentariorum.*

41 Limit. vbi † consuetudine, vel statuto, seu constitutione prouintie, aliud est sancitum, vel seruatur, vt apud Saxones testat *And. Raus. q. 6. p. 1. n. 8. in Vrbe, in merc. Ripalibus ex constitutione Pauli III. in Bullar. constit. 45. & illa fuit deceptus Bonius, dum illum retulit in principio, asserendo ita cautum esse iure cōmuni, Tuse. conclus. 67. vendere, n. 7. addentes ad Ludouic. dec. 23. n. 5. & seq. Tbesaur. q. 74. lib. 2. n. 1. circa med. Bertazol. claus. 38. glof. 1. num. 9. Bernard. Grau. ad Gail. obseru. 15. lib. 2. n. 7. Barbos. in l. scum dotem 23. §. fin. ff. sol. mat. num. 36. Dec. consil. 116. n. 3. in fin.*

42 Lim. vbi venditio † fuit facta à rustico, qui non esset sagax, nec habitaret in ciuitate, *Plot. de in litem iurand. num. 440. & seq. quem sequendo ita firmat, Raubar. quest. 6. par. 1. num. 7. multum tamen potest in hoc iudicis arbitrium, vt patet ex relatis à Menoc. de arb. iud. casu 194. quoniam, plura enim sunt rusticis concessa priuilegia, ex quo versantur in cultura terræ, non autem in discendis apicibus*

43 iuris, † in quos si quid rusticus peccet, excusatur, *l. si quis id quod, ff. de iurisdict. non iudic.*

44 Lim. vbi venditio fit † ab exequutore, seu apparitore ex decreto iudicis, nam de manibus emptoris merces, & quoduis aliud tam mobile, quam immobile non presenti pecunia venditum auelli potest, *l. à diuo Pio 15. §. si emptor, ff. de re iud. vbi Bart. num. 1. & in Sum. inquit, quod res vendita ab exequutore non presenti pecunia, potest reuocari, & Angel. libid. dicis in eo textu esse casum notabile, quod ob pretium non solum, licet rehabet*

rem venditam, & illam alteri venderet, *Alex. num. 3. & 5. firmat, quod venditio haberetur pro non facta, & Ias. nu. 2. & 4. concludit iudicem, & illius ministrum non posse vendere rem alienam præcedente decreto de vendendo, nisi presenti pecunia, & aliter factam venditionem haberi pro infecta, Bald. in l. & si instrumenta, C. de fide instr. lib. 10. nu. 1. in fin. Demander. tract. de subast. cap. fin. nu. 3. Afsm. de exequut. §. 6. cap. 27. Plot. de in litem iurand. num. 177. quem sequitur Menoc. de arbitr. iud. casu 381. concludens, vt antea illum dixerat, Alex. d. §. sed semper, n. 6. iudicem, qui prius venderat, non presenti pecunia, posse citra poenamstellionatus alteri vendere eandem rem, & idem dicendum in quocumque alio, qui non possit vendendo sequi fidem emptoris,*

45 † nisi venditio fiat ipsimet creditor, qui ex decreto iudicis curat rem vendi, *Masuer. in prax. de exequut. & subast. nu. 36. quem sequutum esse consistorium conscientie Scicil. refert Franc. del. Castil. decis. 7. num. 7. & 8. Ludouic. decis. 23. num. 1. & 28. asserens ita sæpe à Rota iudicatum, reprobat Bart. qui censet presentiam pecunie in d. §. sed si emptor esse de consilio, non de necessitate, & excludere arbitrium iudicis, quamuis idem textus strictè non intelligatur de pecunia, sed de quacumque creditoris satisfactione facta eodem instanti cum venditione, ad eod quod satis non esset post aliquot dies deponere pretium, vel creditorem consentire, nisi de more, & consuetudine regionis aliud seruaretur, vt refertur iudicatum fuisse à Rota addentes, & exornantes, distam decis. Ludouic. 23. nu. 5. vsque in fin. Papiens. inform. libel. exequut. sent. §. publico nuncio, n. 6.*

47 Lim. in rebus, † quas mulier dedit in dotem, *l. si cum dotem 23. §. fin. ff. sol. mat. vbi Barbos. num. 32. vers. & resenta, notat id procedere fauore dotis, & nouissime constituit Iustinian. in l. in rebus, ff. de iur. dot. & latè est prosequutus, Bald. Nouel. de dote, par. 8. priuileg. 6. & seq.*

48 Limit. vbi merces, † vel aliud corpus venditum, habita fide de pretio erat interdictum vendi, *Abb. cons. 41. par. 1. n. 1. vers. Tertio, & n. 3. vers. solum ergo.*

Lim.

- 49 Lim. vbi merces fuit vendita in nudis, *Bal. in l. fin. non donationis, C. de cont. empt. quem sequuntur Mantie. de tacit. lib. 4. tit. 2. num. 9. vers. 3. Gait. tract. de credit. cap. 4. q. 11. m. 12. 19. Gizarel. decif. 40. num. 3. Bertazol. claus. 38. num. 7. f. sublimitando, si fiat persona nota, & inde non recessure.*
- 51 Limit. omnicaſu, f. quo venditor non habuit, vel non poteſt habere fidem de pretio, *Bertazol. claus. 38. gloſ. 1. num. 16. cam afferens rationem, quia in emptore non eſt tranſlatum dominiũ rei venditæ.*
- 52 Limit. in mercibus, & quibuſcumque alijs rebus, quæ ſolent vendi præſenti pecunia, vt puta ſi vendatur equus, granum, & ſimilia ab eo, qui ad vendendum illa portauit ad mercatum, *Bald. in l. ſi non donationis, in fin. C. de cont. empt. quem ſequuti ſunt Rom. in l. ſi cum dotem, §. transgrediamur, ff. ſol. mat. num. 40 in fin. Mant. de Tacit. lib. 4. tit. 2. num. 9. in fin. Caſt. in l. procuratoris, §. ſi plures, ff. de tribut. num. 4. & ita ſemel obtinui à R. P. D. Benedetto Ala ciue Cremonen. dum eſſet Locumtenens A. C. contra quandam improbum emptorem plurium vegetum vini, qui non numerato pretio illud conduxerat in domum ſuam, & deinde negando tanti emiſſe, prætendebat rem, & pretium retinere, ablato vino è domo emptoris, quideinde quieuit, conſcius ſuæ malæ mentis, & expertus iudicantis inſtitiam, non per ambages, & dilationes miniſtrata.*
- 53 Limit. vbi merces, vel aliud corpus fuiſſet venditum ab exequutore deputato ad diſtribuendum illius prætium inter pauperes, vel aliam cauſam piam, *Bald. conf. 287. punctus, nu. 4. verſ. item oportet, lib. 4. f. ſublimitado niſi exequutor ſit etiã hæres, Tuſc. concl. 67. vendere qui poſſunt.*
- 55 Limit. vbi venditio fuit facta ab exequutore electo ad vendendum, quo ſit ſatiſfactum legatarijs, vel creditoribus hæreditarijs, *Bart. l. alio, ff. de aliment. & cibarij. legat. n. 23. Bald. l. fin. §. ſi autem legata, C. de bonis qua liber. Tuſc. concl. 67. vendere qui, n. 2. Morotius conf. 24. nu. 161 in fin. & n. 17. ampliando in procuratore conſtituto ad vendendum ad aliquem effectum.*
- 56 Limit. vbi merces fuit vendita ſine tertium deſignata, cum conditione conſignandi, vbi pretium fuerit ſolutum, *Angel. conf. 373. viſi, n. 3. verſ. Nec obſtat, Tuſc. concl. 68. venditor quando, n. 7.*
- 57 Lim. in nauis f. vendita, nam in illius diſtractione venditor exceptiſiſco, & dote, cæteris præfertur, *l. quod quis 18. ff. de priuileg. credit.*
- 58 Rationem omnium f. relatarum limitationem referunt, *Gail. obſeruat. 15. queſitum lib. 2. num. 1. & ſeq. Regens à Pont. tract. de poteſt. præregis, tit. 4. §. 6. videamus, num. 6. & ſeq. Gutierrez. præſ. q. 98. lib. 5. n. 6.*
- 59 Lim. vbi fuit f. conſentum, vt donec prætium fuerit ſolutum, res vendita ſit penes ementem titulo præcarij, vel conductionis, *Caſtil. quotid. controuerſ. lib. 3. cap. 8. n. 13. aſſerens id probari, l. ea qua, ff. de præcar. l. 3. C. de pact. inter empt. l. cum venderem, ff. locat. & ratio eſt, quia tali caſu non eſt tranſlatum dominiũ in emptorem.*
- 60 Lim. vbi venditor expreſſe ſibi reſeruauit hypothecã in re vendita, donec prætium fuerit ſolutum, iuxta notata cõmuniter à Doctõribus in l. licet. C. qui poſtior. in pignor. *Negus de pignor. ita notas per hunc textum, 2. memb. 5. nu. 18. addendo hanc eſſe cautellam, Capol. quam obſeruauit eſſe 24. ſequitur Gutierrez. præſ. q. lib. 5. q. 98. n. 8. Morotius conf. 54. Intentio, n. 4.*
- 61 circa med. *Caſal. conf. 131. in princ. f. addendo non ſufficere generalem hypothecam, idem repetit Griuel. decif. Dolan. 56. n. 54. Barboſ. in l. ſi cum dotem, 23. §. fin. ff. ſol. mat. n. 34. verſ. ex iſ dubitando, ad l. licet, habeat locum iſto caſu, Greuen. ad Gail. obſer. 15. lib. 2. n. 9. Vinc. de Franc. decif. 97. addendo idem dicendum, ſi fuit conuentum, f. vt ex pretio ematur aliud fundus, qui ſit venditori hypothecatus, Negus de pignor. par. 4. n. 33. & ſeq. Vinc. de Franc. decif. 506. Franciſcus, n. 9. Limitando f. do f. ſi concurrat, qui fundum vendendum, meliorauit, addendo nu. 27. ita fuiſſe iudicatum, Gratian. diſcept. 25. num. 3. Caſtil. Quotian. controuerſ. lib. 3. cap. 8. pro. nu. 12. Pacif. de Saluiam inſpect. 3. cap. 2. num. 23.*
- 64 vbi alioſ reſert n. 510. ampliando f. etiam, ſi talis ſpecialis hypotheca fuit reſeruata à

venditore ad fauorem creditoris venditoris, qui sit posterior, quod prius fuerat dictum à *Mantic. de Tacit. lib. 11. cap. 23. nu. 30. Grat. discept. 175. n. 12. in fin. Bertaz. claus. 39. glof. 5. nu. 9. Ber. Greuen. ad Gail. obser. 15. lib. 2. n. 8. Maria decif. 43. num. 9.*
 65 *Pacific. d. cap. 3. n. 31. † addō venditorem præferri cæteris creditoribus etiā ex causa funeris, & dotis, Mantic. d. cap. 23. n. 8. 23. & seq. Thesaur. q. 74. venditor, lib. 2. n. 2. & seq. asserens idem dicendum, si hy-*
 66 *potheca sit † generalis cum iuramento, dissentiant tamen relati à Borgnin. dec. 27. par. 3. n. 37. in pri. quoad expensas funeris, & infirmitatis, ex qua mortuus est debitor.*

67 *Intelligas tamen, † vbi hypotheca fuit reseruata in ipso venditionis instrumēto, vel incontinēti post per acta eiusdem notarij, & coram eisdem testibus, & iudice, qui venditioni interfuit, Afflic. decif. 306. vir, & uxor. num. 9. Griuel. dec. Rolan. 56. num. 4. & latè prosequitur Staacca de decof. q. fin. n. 6. & seq. plurib. Pacific. d. cap. 3. num. 25. relatis qui vellint hanc reservationem faciendam, antequam sit translatum dominium in emptorem etiam per clausulam constituti, concludens agi posse à venditore Saluiano, contra quemcūque eiusdem rei detentorem, & alia plura addit, & comprobat, Felician. Solif. de censibus, lib. 3. cap. 5. num. 22. vers. tercia, addendo, qui disputent, an sufficiat conuenire de hypotheca post rem traditam.*

Negufantius tamen tract. de pign. par. 4. nu. 35. vers. Nihilominus, asserit verio rem esse opinionem, quod tale pactum sit apponendum initio contractus, vel saltem in ipsa traditione rei, sed illum reprobat iur. Senat. Mantuanus, teste Surd. decif. 157. d. dominium, num. 1. concludens fatēse, si apponatur in eodem instrumēto, vt latè deinde est prosequutus, Pacific. de Salntam. mox relatus, Grat. discept. 175. constitutum, num. 6. & seq. hanc tamen contrarietatem concordare nititur, Vrsil. ad Afflic. decif. 306. vir. num. 3. cum Neguf. ibid.
 68 *Sublimita, si cōcurrat emptoris † vxor, quæ tacitam, & legalem habeat hypothecam in bonis emptoris, Casal. conf. 131. venditor, num. 3. post med. & nu. 4. asserens id*

fuisse dictum à Specul. & Afflic. quia lliet, C. qui potior. in pignor. cessat in vxore, Greuen. ad Gail. obser. 15. lib. 2. n. 10. & seq. addendo hanc sublimitationem esse duram, & super ea cogitandum, & videndum esse, Bald. Nouel. de dote, in. 12. par. col. 7. vers. Tertio quero, asserit Vrsil. ad Afflic. decif. 306. n. 5. vers. circa.

69 *Sublimita, vbi res vendita † fuit ab emptore alteri vendita, & ex illius pretio fuit alia res emptā, Straca de decof. lib. 2. fin. num. 8.*

70 *An autem, vt sit locus † proximæ limitationi, sufficiat generalis hypotheca, videndi sunt Casal. conf. 131. venditor, n. 3. addentes ad Vinc. de Franc. decif. 97. magnific. num. 2. & seq. Gait. de credit. cap. 4. q. 11. num. 1208. & seq. Thesaur. q. 74. venditor, lib. 2. num. 1. circa fin. & num. 3. Afflic. de executione, §. 7. cap. 14. num. 3. Castil. Quotidian. controuers. lib. 3. cap. 8. num. 14. & seq. pluribus, vbi concordat pugnantes in hoc articulo Doctorem opinionem, Bernard. Greuen. ad Gail. obser. 15. lib. 2. nu. 6. Borgnin. decif. 27 par. 2. num. 36. & seq.*

71 *An in dubio venditor † præsumatur habuisse fidem de pretio, Alex. conf. . nu. 2. lib. 1. & in l. scum. dotem, §. fin. ff. sol. matr. circa fin. Gizarel. decif. 62. num. 7. Bertaz. clausul. 38. glof. 1. n. 4. Barbosa. d. §. fin. n. 35. in fin. & num. 36. Fab. de Mont. tractat. de emptor. quest. 5. num. 37. & seq. cum alijs cumulatim in meis Collectan. ad §. vendita, vers. sit amendum, inquit, de rerum diuif. vbi plura singularia ad eum textum cumulaui.*

§. I.

SVMMARIVM.

Hypotheca in re vendita ad fauorem emptoris, an sit valida, negatiua probatur 1. 2. 12. 14. Ampliat. 15. Affirmatiua probatur, & est recepta in praxi 16. probatur 19. 20.

Dominium rei vendita ante solutum presium, non transit in emptorem 2.

§. Vendita, insitit. de rer. diuif. Ampliatum 3. 4.

Pignus

Pignus non constitit in re propria 5. *Ampl.* 7.
Hypothecaria non competit domino aduersus rem propriam 6. *Ampl.* 7.
Emens ignoranter rem propriam non perdit titulum suum 7.
Emptor non facit fructus suos, nisi pro parte pretij soluti 8.
Contrarietas est euitanda 9. *ampl.* 10.
Res sua nemini seruit 11. *limit.* 13.
Actio, & passio non datur in eodem subiecto 12.
L. Licet, C. qui potior. in pign. Limitatur 15. 2
Venditor sibi reseruatur hypothecam in re vendita praefertur ceteris creditoribus emptoris 17. *An talis reseruatio debeat, vel possit fieri ante, vel post translationem dominij rei venditae* 18. 3
Venditio cum pacto, ut pretium post certum tempus solvatur, vel aliud venditori praefertur, est conditionalis 20.
Venditor potest totam rem venditam retinere non soluto sibi integro pretio 21. *potest rem venditam alteri vendere* 22.
Rei sua quisque onus, & legem apponere potest, quam vultis 23. *Ampl.* 24.
Ecclesiastica non est immunitas, ubi succedit in bonis, quae sint hypothecata ab illius auctore oneribus Cameralibus 24.
Rei sua quisque est, arbiter etiam abutendo, modo non laedatur publ. utilitas 25.
Actum, qui facit, potest illum qualificare multo magis 26.
L. 1. §. fin. & l. seq. ff. de reb. eorum delatur 27. 29. 30. 31. 32. 34. 35. 36. 37. 39.
Tiraquel. reprobat 28.
Negus. reprobat 33.
L. ex plures habens intellectus non est alleganda 37. & *quare* 40. *Ampl.* 38. *qualis esse debeat* 40. 42.
Ignorantia iuris ambigui excusat 43.
Philosophorum, & sanctorum Patrum dicta faciunt ius 41.
Sententia lata contra statutum consuetudine, de cuius intellectu probabiliter dubitatur, non est nulla 44.
Peccatum non est sequi unam ex opinionibus contrarijs 45.
Hypotheca quomodo contrahatur 46.

tando & an valida sit hypothecae reseruatio, quae fiat ad fauorem vendentis in re vendita, negatiua probatur, l. 1. §. fin. ff. de reb. eorum, ubi Vlpianus inquit, si minor viginti quinque annis emerit praedia, ut quoad pretium solueretur, esset pignori obligata venditori, non puto pignus valere, nam ubi dominium acquisitum est minori, caput non possit obligari.

Secundo probatur concludenti ratione, & quod cum ante persolutum praetium, vel aliter non satisfactum venditor, Bertaz. claus. 38. gloss. 1. num. 1. dominium rei venditae non transeat in emptorem, & §. venditae, inst. de rer. diuis. cuius textus dispositio procedit non solum in contractu emptionis, & venditionis, verum etiam in alijs contractibus tam nominatis, quam innominatis, gloss. in l. cum proponas, verb. remanet, C. de dolo malo, quam sequuti sunt Cyn. iu l. cum praecibus, C. de rerum. permut. num. 2. in fin. Roman. & alij ab illo relati in consil. 86. viso quaestioni nu. 3. vbi de communi, & refert Bart. reprobasse dissentientes, & ratione dominij extantibus, & remanentis integre penes venditorum, cui non fuit solum totum praetium in totum, vel in parte, teste Surd. decis. 220. num. 11. & seq. Bertaz. claus. 38. gloss. 1. num. 3. illi competit rei venditae detentorem, l. procuratoris, §. sed & si dedit, ff. tribus, gloss. d. §. venditae, verb. dato, cum in re propria & non possit coartare pignus l. neque pignus, ff. de reg. iur. nec alicui cedatur experiri & hypothecaria, Bart. in l. 1. ff. de legat. 1. num. 13. vers. si verè competis, & ibidem Alex. num. 26. l. as. num. 132. vers. secundo in quantum, & Ripa num. 65. qui ignoranter emit, vel capit in pignus rem propriam, non perdit titulum suum verum, Abb. conf. 94. lib. 2. num. 4. & emptor non facit fructus suos rei emptae, nisi pro parte praetij soluti, quia pro parte tantum est dominus, Bart. in l. Iulianus, §. offerri, vers. quare iuxta, ff. de act. empt. Bal. Abb. & reliqui relati à Natt. conf. 384. num. 10. & seq. Dec. conf. 119. num. 2. in fin. Cagnol. l. curabit, C. de action. empt. num. 22. Couar. variar. resol. lib. 3. cap. 4. vers. dicitur quinto, & ratione perplexitatis, seu contrarietatis euitandae, cap. inter dilectus, de fid.

Ordinis ratio ex postulat, ut quae hic dicam, prius dicta fuissent, sed quia in ijs, quae accidunt incidenter tractari, possunt sine vicio postponi, dubi-

- fid. in l. yn. Bald. & reliqui in l. cum falso, C. de iur. & fact. signor. Angel. conf. 187. circa fin. quem refert, & sequitur Dec. in l. ubi repugnans ff. de reg. iur. in princ. conclusio 10 dens, nec t. Deum omnium rerum opificem posse actum in se repugnantem producere, sicuti res sua nemini seruit, l. uti frui, ff. si usus fruct. pet. nec in eodem*
- 12 subiecto datur actio, t. & passio, l. Vranus ff. de fideiusor. ita res propria non potest illius domino pignoris, vel hypothecæ titulo eidem esse obligata, ubi in alium
- 13 est irreuocabiliter translata, t. licet secus esset, si reuocabiliter, vt arguit Aretin. conf. 159. longa, num. 14. vers. Nec potest dici, & in ista t. negatiua relatis, Bald. Assist. Tiraquel. & Couar. refidet Vinc. de Franc. dec. 506. Franciscus, num. 19. in princ. Nec penitus dissentit, Barbof. in l. si cum do. em. 23. §. fin. ff. sol. mat. nu. 34. circa
- 15 fin. dum vult, l. licet, §. C. qui potior in pign. non habere locum isto casu, & pacto, licet idem Barbof. reprobetur à Castil. Quotid. controuerf. lib. 3. cap. 8. n. 14.
- 16 Contrarium, seu t. affirmatiuam opinionem amplexus est, Bald. in rub. C. de cont. empt. num. 23. & seq. concludens, venditorem vendendo, habita fide de prætio, potest referuare sibi manus iniectionem in rem venditam, si conuenta die non fuerit solum prætium, vel non fuerit obseruatum aliquod pactum, post Bald. idem firmat Vinc. de Franc. dec. 506. Franciscus, nu. 5. relati à Pacific. d. Saluian. interdict. inspect. 3. cap. 3. num. 23. dum voluit vendi-
- 17 torem t. sibi referuantem hypothecam in re vendita, præferri cæteris creditoribus, latè deinde examinando, an talis res
- 18 seruatio t. fieri debeat, vel possit, ante, vel post translationem dominij in eodem instrumento venditionis, vel post incontinenti, & an in principio, vel fine instrumenti venditionis, & cum tali referuatione hypothecæ quotidie vidipracticari inter creditores, nec vnuquam vidi dubitari de viribus illius.

Opinio ista praxi, & vsu curiæ recepta, & approbata, vt mox retuli defendi potest t. concludenti ratione, quia venditio facta habita fide de prætio, cum referuatione specialis hypothecæ, est conditionalis, si totum, vel pars reliqui prætij non

fuerit sua die numeratum, vel aliter satisfactum venditori, l. qui absenti, §. i. ff. de acq. poss. §. l. si me in vacuam §. l. vers. quia quodammodo sub conditione de possessione recessit, ff. eod. l. ea que, ff. de præcar. per quæ iura ita firmat Alberici in l. 2. C. de pact. inter empt. nu. 1. in fin. cui conueniunt dicta Azon. in Sum. C. eod. tit. num. 6. vers. sed melius, concludens venditionem,

20 t. cui sit appositum pactum, vt quid venditori præstetur, donec prætium fuerit solum, dici conditionalem, propterea licet venditor sequendo fidem emptoris in promisso prætio transfulerit rei venditæ dominium in euentum, §. venditæ in fit. de rerum diuis. siue dicamus eam translationem esse conditionalem ex vi pacti, siue qualificatam intrinseca, & naturali conditione venditionis, vt prætium soluat, solumque fiat venditoris, l. Iulianus, §. ex vendito, l. ex empto, ff. de act. empt. modo res vendita fuerit emptori integre tradita, Surd. conf. 101. declarauit, n. 6. & seq. addendo idem dicere venditore,

21 t. qui ob nummum, qui desit integri prætij, potest totam rem retinere, iuxta congesta à Bertazol. claus. 38. gloss. num. 1. in fin. & num. 2. non adimpleta conditione, nec concurrente sua die qualitate conuēta, venditio dicitur infecta, & ideò citra

22 poenam potest eadem t. res alteri vendi, Surd. dec. 220. omiffa, num. 16. 18. & seq. vel remanere saltem affectam eo vitio, & onere, sub quo fuit à venditore tradita,

23 cum liceat cuicumque tradenti t. rem suam, apponere legem, quæ illi placeat, l. in traditionibus, C. de pact. Guttier. præf. quest. lib. 4. q. 74. num. 6. & 7. præsertim si successorem in illa respiciat, Caldasin. l. si curatorem, §. laesi, C. de res. in integr. num. 144. post princ. l. 1. §. si conuenerit, ff. de pos. l. si seruus a lege, ff. de seru. exportand. Crauet. conf. 217. num. 3. concludens per hæc iura vnumquemque posse imponere rebus suis onus seruitutis, quæ transeat in omnem singularem successorem, ac etiam addere onus hypothecæ pro solutione onerum Cameralium, quo casu t. Ecclesia non erit immunis, si talia bona hypothecata ad illam deueniant, nec dici id factum in fraudem Ecclesiæ, & latè dixi de laudemio lib. 1. quest. art. 4. circa

elrea fin. vers. Nec tale pactum, & ratio est, quia quilibet est suae rei moderator, & ar-
 25 biter et etiam abutendo, modo publica non laedatur utilitas, l. in re mandata, C. mandat. §. fin. inst. de iis, qui sunt sui, vel alieni iur. & qui facit actum, potest mul-
 26 to magis et illum qualificare, l. videamus, §. penul. l. in actionibus in princ. ubi las. in secund. not. ff. de in litem iurand. & ex istis cessant, quae secundo considerabatur pro negante opinione, ut in re vendita, habita fide de praetio, valida possit referuari hypotheca.

Non obstat textus, qui primo loco fuit allatus pro eadem negante, seu contraria opinione, nam licet acriter laborauerint
 27 antiqui, & moderni, ut eiusdem l. i. §. et fin. cum l. seq. verum afferret sensum, ut patet ex dictis, Cuman. ibid. Pinel. in l. i. par. 3. C. de bonis maternis, num. 52. Simoncel de decret. lib. 2. tit. 6. in spec. l. 1. num. 1. & seq. ubi sex eiusdem textus intellectus refert, & alij asseruerint eiusdem textus litteram esse corruptam, & l. C. potius voluisse contrarium eius, quod legitur in eodem textu, ut auctoritate Bald. conf. 415. illa. solemnitas, lib. concludit Tiraq. de retract. conuent. ad finem tituli. num. 13. ubi Bald. firmat contrarium eius, quod d. §. fin. respondit Vlpianus, nixus dispo. sit. eiusdem, §. et potius, & potuisset addere Bar. qui idem cum Bald. sensit, citato eodem textu in litem quia, in princ. ff. de pact. verum eius-
 28 dem et Tiraq. opin. improbat Menoc. referens alios illi consentientes de arbitr. iudic. casu 171. diligentia num. 31. addendo nullum adesse in eo textu mendum. quia favore pupilli contra communes iuris regulas id fuerit a Vlpiano responsum, addendo non faciendam differentiam an ipse met minor, vel pupillus contrahat, & paciscatur, vel tutor, & curator illius nomine, & eodem instrumento, vel incontinenti post fuerit veditori referuata hypotheca, & latius eiusdem Tiraq. opinionem improbat, & confundit subtilis Pinellus in alleganda 3. par. l. i. C. de bon. mat. nu. 52. vers. Sed communis, littera verissima est.
 29 Alij eiusdem et textus dispositionem rigorosam, iurisque nostri aequis, & iustis principijs contradicторie oppositam affirmarunt, addentes si liceret aduersus ius nobis

à Tribonianò compaginatum respondere, eundem textum veritate, & aequitate carere, Pinel. in l. i. C. de bonis matern. par. 3. nu. 52. vers. unde quilibet peritus, sed eiusdem Pinel. opinioni satisfaciunt, tum quae mox retuli ex Menoch. quae quia vbi lex est instituta, quamuis sit dura, non est de illius aequitate querendum, l. prospexit, ff. qui et à quibus, & latè dixi lib. 1. de laudemis, quaest. 5. num. 13. Alij eiusdem
 30 et Vlpiani responsum fuisse tamquam rigore plenum notatum à l. C. Paulo in l. seq. quae est 2. ff. de reb. eorum, & Vlpianum sibi minime constare, & aliud voluisse in l. 4. §. penul. ff. de manumiss. ut aduertunt relati à Pinel. d. num. 52. vers. minus enim
 31 durum, alij eiusdem et textus dispositionem esse subtilem, mirabilem, sed difficilem intellectu, & restringendam ad casum ratum, quo emptio sit facta à pupillo, vel minore, vel tutore, & curatore illius nomine, ut voluit Cuman. ibid. quem sequitur Pinel. d. num. 52. vers. insertur tertio, Fabian. de Mont. tract. de empt. & vendit.
 32 quaest. 7. num. 1. in fin. et alij violantes aperte litteram eiusdem, §. velint, illum intel-
 33 ligi, quia post contractum venditionem ad fauorem pupilli, vel minoris, facta fuerat hypothecae referuatio, tacite constitentes aliud dicendum, si illa fuisset facta in eodem venditionis instrumento, ut voluit Cuman. ibid. quem sequitur, & late
 33 comprobans Negus. et de pignor. nu. 35. vers. Nihilominus, verum is intellectus confunditur, tam ex lectura eiusdem textus, quae quia aliud tenent, si modo referuatio fiat in ipso instrumento, vel incontinenti post, ut dixi supra vers. intelligas. Alij volunt
 34 eundem et textum intelligi tantum in venditione facta ad fauorem minoris, vel pupilli, Montan. tract. de tutor. cap. 33. nu. 183. & seq. Menoc. de arbit. iudic. casu 171. diligentia, lib. 2. num. 31. et dixi etiam su-
 35 pra et alij contra textum generaliter intelligentiam in quouis maiore, Negus. de pignorib. par. 4. num. 35. vers. Nihilominus.
 36 Alij, & primi ordinis inter doctores sunt, tamquam si idem Vlpiani responsum non fuisset nobis in corpore iuris relatum, contra in illo disposita, tam consulendo, quam iura interpretando firmarunt, ut refert Pinel. l. i. C. de bonis matern. par. 3. num. 52. vers.

Rei vendicatio competit soli domino 9.
Venditor debet tradere, non autem retinere
dominium rei vendita 11.

Contractus trans in aliam speciem diuersam
ab expressis, ubi pacta repugnant expres-
se 12.

Clausula reservationis dominij apposta in
instrumento venditionis, importat hypothe-
cam, adinuentam à notarijs, & haberi pro
non apposta 14. & quare 15.

D Vbitari etiam contingit, an qui
 reſeruato ſibi dominio, donec
 integrè fuerit ſatisfactus de
 pretio: rem ſuam alteri vendidit, impe-
 diat, vel reuocet executionem factam,
 vel faciendam à creditore eius, qui cum
 prædicta reſervatione emerat. Sed quia
 reſolutio huius difficultatis pendet ab in-
 ſpectione, an tale pactum ſit validum, non
 ab re erit, hanc difficultatem examinare.
 Et negatiuam ſuadet nullitas, & imposſi-
 bilitas reſervationis dominij in re vendi-
 ta, nam cum ꝑ venditio ſit modus acqui-
 rendi, & transferendi dominij à iure ciui-
 lis, & omnium gentium moribus, excogi-
 tatus, ꝑ vendita, inſtit. de rerum diuiſ. de
 hoc iure, ꝑ de iuſt. & iur. Pinſ. in rub. C. de
 reſcind. vend. par. 1. num. 1. & ſeq. nulla inu-
 tilis, & imposſibilis eſt dominij reſervatio,
 quam facit vëditor, dū reſeruato ſibi domi-
 niū rei venditæ in totū, vel in parte habita
 fide de pretio, quia alias ſequeretur, quod
 duo eſſent ꝑ eiſdem rei in ſolidum domi-
 ni, contra l. ſicut certo, §. ſi duobus, ꝑ. com-
 modat. gloſ. l. 3. §. ex contrario, verb. acceperit.
 ꝑ. de acq. poſſeſſ. Ideo iuſtè dicebat labeo
 lib. 5. epitom. relatus in l. penul. §. final. ꝑ. de
 cont. empt. Neminem poſſe videri ꝑ eam
 rem vendidiſſe, de cuius dominio id agi-
 tur, ne ad emptorem tranſeat, ſed hoc
 aut locatio eſt, aut aliud genus cōtractus,
 id eſt vt interpretatur ibidem Accuſ. vel
 pignoris, velemphteuiſis, vel commodat-
 um, vel depoſitum, vel locatio, in
 quibus non tranſierrt dominium in re-
 cipientem, vt ego addo, ſed remanet pe-
 nes pignorantem emphiteoticantem, cō-
 modantem, deponentem, vel locantem,
 vt in terminis noſtris cenſuit, Abb. conſ. 66
 Duo, par. 1. num. 2.

Secundò, quia venditio ꝑ cum pacto

reſeruatiōis dominij eſt nulla, vt expreſſe
 firmavit Bald. in l. penul. §. ſin. in addition.
 ꝑ. de cont. empt. & in rub. C. eod. tit. n. 20. Sire.
 traſt. de decoſtor. cap. ſin. num. 7. & in eam-
 dem ſententiam inclinat Afflic. deciſ. 338.
 num. 3. Bertazol. clauſ. 15. gloſ. 3. num. 4. vbi
 loquitur, ſi reſeruatum fuit dominium
 vtile, & directum, ſecus ſi directum tan-
 tum. Propterea in caſu, quo emptor de-
 bet ſoluere gabellam ſub poena, non eſt de

6 pena, vel gabellæ ꝑ ſolutione agendum,
 cum emptore, qui emendo non ſoluit pre-
 tium, & reſeruauit dominium vëditori, vt
 pleno conſilio reſpondit, Dec. conſ. 440. ſu-
 perioribus, & eodem caſu deberi vendi-
 tori fruſtus rei venditæ, nec ſpecta-
 re ad emptorem pro rata pretij non
 ſoluti, reſpondit Abb. conſ. 66. duo, par. 2.
 num. 2. in ſin. & num. 3. & 4. Nec emphi-
 teuiſis aperitur ꝑ domino ex capite aliena-
 tionis factæ abſque illius conſenſu, in xta
 l. ſin. verſ. ſin. autem, C. de iur. emphit. ſi in
 eementem non ſit tranſlatum illius vtile
 dominium, ſed reſeruatum ipſi vendito-
 ri, donec dominus conſenſerit, laſt. l. ſin.
 C. de iur. empb. num. 132. Guid. Pap. deciſ. 46
 & 101. & deciſ. 112. vel emptor pretium
 ſoluerit, Magon. deciſ. Florentin. 91. domina
 num. 6. & deciſ. 92. num. 9. & ſeq. ampli-
 ando etiam, ſi habita fuerit fides de pretio,
 & dixi de laudem. lib. 11. q. 8. verſic. & adeo
 eſt. Nec emptorem non ſoluentem conuen-
 ta die promiſſum pretium rei emphiteo-
 ticæ, ſi venditor vigore reſeruatiōis do-
 minij illam recuperet, quia res non dicitur
 mutare manum, nec alium fieri em-
 phiteotam, ſoluitur ꝑ à reſeruante laudem-
 mium, vt dixi de laudem. lib. 4. q. 7. artic. 5.
 & eo caſu non ſoluti pretij, competit vë-
 ditori rei vendicatio, quæ alteri ꝑ quam
 domino minime conceditur, vt ex Azon.
 & alijs concludit Magon. deciſ. Florentin. 91
 domina, num. 7. & deciſ. 92. num. 12. in ſin.

Remoto itaque, ſeu ceſſante principali
 effectu venditionis, ex pacto cum empto-
 10 re conuento, dicendum eſt, vel ꝑ tale
 pactum reſeruatiōis dominij. repugnans
 naturæ venditionis, quia venditor non re-
 11 tinere, ſed tradere debet rem ꝑ venditam
 emptori, l. ex empto, ꝑ. de act. empt. Ti-
 raquel. de retract. lignag. §. 1. gloſ. 2. num. 46.
 & ſeq. & gloſ. 10. num. 112. & ſeq. Brun. à

Sale, q. 45. num. 4. Sord. conf. 335. num. 41. & seq. Garzia l. iurigen. ff. de pact. num. 22. vel non valere, l. ubi repugnantia ff. de re-

- 12 *gulur. vel concludendum, cum t. contractum, quem partes nominarunt venditionem, transire ratione repugnantie, in alia specie contractus, l. pen. §. fin. ff. de contr. empt. Cast. loquens de donat. mort. causa omnium bonorum iurata, cum pacto de non reuocando, quæ non dicitur donatio inter vivos, conf. 75. notandum, col. 2. lib. 2. quem sequuntur Afflic. decis. 338. nobilis, num. 6. Tirag. de retract. lignag. §. 1. glos. 2. num. 37. in princ. vel dicendum saltem ratione carentie effectus venditionis alio nomine esse cum contractum denominandum, l. 2. §. appellata. ff. si cert. petat, l. a nullo, C. de furt. cap. corepiscopi, dist. 68. Bald. conf. 59. licet, lib. 1. Signor. de Homed. conf. 1. num. 9. & facit illud commune dictum.*

Si re priueris, nec nomen habere mereris.

- Quare tuto adhærendum videtur, Couar. qui lib. 3. variar. resol. cap. 11. num. 6. voluit venditionem t. factam cum pacto reservationis dominiij esse puram, & post illum, Gratian. decis. 13. nu. 2. & seq. Mangil. de euict. q. 40. num. 17. non autem conditionalem, cum prius idem Couar. num. 5. 14 *vers. etenim, firmasset clausulam t. reservationis dominiij esse quædam hypothecam, & adinuentam ex imperitia, & verborum copia notariorum, & haberi pro non appositam, idem prius dixerat Io. And. ad Spec. de empt. §. 1. n. 8. vers. facile ergo in fin. & inclinatur in eandem sententiam, Galgani. tract. de condit. & demonst. par. 2. c. 1. quasi. 96. in princ. vers. maius dubium, quia*
- 15 *t. vendens, si est dominus, transfert dominium in emptorem, vel usurpandi conditionem, lex empt. ff. de act. empt. Fab. de Mont. tract. de empt. & vendit. q. 5.*
- 16 *n. 34. t. quare remotis substantialibus contractibus, & illis remanentibus penes venditorem idem est, ac si idem expresse dixisset, nolle vendere, & ad destructionem actus, dicendum dictum pactum haberi pro non appposito, Castil. conf. 71. ad num. 1. lib. 1.*

- 17 *Verum, quod venditio t. cum relato pacto sit conditionalis, firmarunt Galga-*

net. tract. de condition. & demonst. par. 1. c. 1. quasi. 96. solent, num. 1. & Magon. decis. 91. domina. n. 10. Sord. decis. 157. dominium, num. 4. Gratia. discept. 175. num. 9. & quod

13 *idem pactum venditioni t. appositum sit validum firmavit, Bald. in rub. C. de contr. empt. num. 23. qui non discordat ab ijs, quæ ibid. dixerat, num. 20. vt notant infra citati, Gomez. de empt. num. 30. in princ. Fab. de Mont. tract. de empt. q. 7. num. 15. in princ. Vinc. de Franc. asserens de hoc non esse dubitandum, ex Alberic. & alijs dec. 156. Franciscus, num. 5. vbi addent, Magon. decis. Florentin. q. 1. domina. num. 9. vers. Quia huiusmodi, & decis. 92. nu. 15. Sord. dec. 43. num. 15. & decis. 157. dominium, num. 2. Bernard. Grau. ad Gail. obseru. 15. lib. 2. n. 15. Marta decis. 43. in causa, num. 2. & reuert. rationem, num. 3. & seq. Pacific. de Saluano, in spec. 3. cap. 3. num. 32. Gomez. de empt. & vendit. num. 30. in princ. Gratian. dec. 13. num. 1. & seq.*

- 19 *Ampl. præsertim t. quoad præiudicium ementis, & fauorem vendentis, Afflic. decis. 338. nobilis, num. 4. in fin.*
- 20 *Ampl. etiam, si traditio fuerit à venditore facta, quia ratione contrarietatis cuius tan. & tollendæ repugnantie ab eodem actu est interpretanda, fieri ad effectum dandi nudam detentionem, non autem transferendi dominij, glos. l. stipulatio ista, §. hac quoque, vbi Bart. & reliqui, ff. de verb. oblig. Magon. decis. Florentin. q. 1. domina. num. 8. in fin.*
- 21 *Limit. tamen, vbi tale pactum t. esset perpetuum, secus si ad tempus Gomez. var. resol. de empt. & vendit. nu. 30. vers. Quintus modus, quem sequitur Vinc. de Franc. decis. 506. Franciscus, nu. 6. Magon. decis. Florentin. q. 1. domina. nu. 11. & decis. 92. donna, num. 14. Sord. decis. 157. dominium, num. 2. qui declarat, qui contractus censetur interim initus, etiam quod sit addita clausula constituti, latè probando veritatem huius limitationis, Bersazol. clausul. 15. glos. 4. num. 2. Galgan. de condit. & demonst. par. 2. cap. 1. q. 96. nu. 2. Dec. conf. 447. superiorib. in princ. ante num. 1.*
- 22 *Limit. quoad tertij t. præiudicium, Afflic. de iur. prothomis, §. 3. licet, num. 47. & decis. 338. nobilis, num. 4. in fin. & 8. & seq. concludens ideo in tali venditione locum*

cum esse iuri prothomifcos, & late prosequitur *Tiraquel. de re tract. lign. §. i. glos. 2. num. 36. & seq.*

- 23 Limit. vbi contractus ꝑ venditionis, cū pacto prædicto, non potest transire in aliā speciem contractus validi, nam tunc pactum prædictum est nullum, & remanet contractus venditionis sine talia pacto, *Afflic. decis. 338. Nobilis, nu. 6. in fin. & 7. in fin. & de iur. prothomif. §. licet, num. 17. Magon. decis. Florent. 91. num. 9. vers. quia,*

CAPVT V.

SYM M A R I V M.

Pactum reservationis dominij ad fauorem venditoris, donec pretium fuerit solutum, valet.

Posito itaque pro constanti, quod validum sit pactum reservationis dominij, quo sibi prospiciat venditor, qui circa pretium sequatur fidem emptoris, seu recipientis, si de alio contractu agatur, in quo reciproce sit a recipiente, quid dandum datori, agendum est de effectibus huius reservationis pacti, qui cum plures sint illos sequentibus, §§. referam.

§. I.

SYM M A R I V M.

Pactum reservationis dominij ad fauorem venditoris, donec pretium fuerit solutum, facit venditorem potiores ceteris creditoribus emptoris in re vendita. 1. Ampl. 2. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. Limit. 14.

Negusantius reprobat, & defenditur 3. 5. Gozadinus reprobat, & defenditur 4. 5. Incontinenti factum, quando dicatur 7.

Primus effectus est, ut in cōcursu creditorū ꝑ emptoris faciat veditorem potiorē, *Alex. in l. facum dor. 23. §. fin. ff. solut. num. 5. nunc. nec etiam prædictis, Gomez. resolut. de emp. & vend. nu. 30. 8*

versitem etiam, Gratian. discept. 125. n. 12. Bern. Grau. ad Gail. obser. 15. lib. 2. num. 15. circa fin. addendo optime facere, qui vendendo sibi prospicit tali pacto, & ineptus esse venditorem, qui sine illo tradidit rem suam, habita fide de pretio, Marta. decis. 43. num. 7. & 9. Fab. de Mont. de empr. & vendit. quæst. 5. num. 39. optimam esse cautelam referuare sibi dominium in venditione facta non præsentī pecunia, Surd. decis. 157. num. 1. in fin. 2. & seq. Hartman. obseruat. 16. vers. unde est, in fin. lib. 2. tit. 26. Vinc. de Franc. decis. 506. Franciscus, nu. 4. Capal. cautel. 124. vulgaris, num. 2. circa med. And. Raubar. quæst. 6. lib. 1. num. 12. Mangil. de euiction. 40. num. 4. & seq.

2 Ampl. etiam, si in eodem ꝑ instrumento reservationis dominij trāstulisset prius reuenditē dominium, per clausulam constituti, vel aliter, *Gratian. discept. 175. constitutum, num. 7. & seq.* vbi reprobat ꝑ *Negus.* qui contrarium tenuit, *Sirac. de decoll. part. fin. num. 6. vers. licet autem,* non reprobando *Negus,* & ꝑ *Gozad.* qui aliud sentiunt, vbi præcessit traditio reservationem dominij, addendo hanc opinionem esse æquiorē, & peritum, ac prudentem iudicem, ita debere iudicare, *Vrsul. ad Afflic. decis. 306. num. 3. concludens Negus.* ꝑ posse saluari, vbi dominium reservationis fuisset ad fauorem tertij, *Ber. Grauen. ad Gail. obseruat. 15. lib. 2. num. 16. relatis Surd. & Ant. Fab. testantibus,* ita fuisse indicatum.

6 Ampl. etiam, ꝑ si reservatio fiat in alio instrumento, eadem hora, coram eisdem testibus, & notario, successiue confecto, *Afflic. decis. 306. vir. & vxor. num. 9. & 10. eam afferens rationem,* quia quæ incontinenti fiunt, censentur inesse, & habentur, ac si simul, & semel essent facta, & ibi *Vrsul. num. 1. comprobando dicta, Afflic. declarando num. 3. quando quid dictæ factum ꝑ incontinenti, seu statim, Ber. Grau. ad Gail. obser. 12. lib. 2. num. 6. & seq. & ad decis. 15. num. 9. & 16. Surd. decis. 157. dominium num. 1. in fin. & num. 2. et seq. reprobat Negus.* qui vult reservationem faciendam esse eodem instrumento, *Marta. decis. 43. num. 7. et seq. Vinc. de Franc. decis. 506. num. 2. et 3.*

Ampl. etiam, ꝑ si ex pretio soluendo,

N 2 &

& cuius causa referuatum fuit dominium
effe inita societas eodem instrumento,
vel translātū in alium contractum, qui pec-
unia tantū constituitur, *Gratian. disp. 2*
175. num. 12.

9. Ampl. vt præferatur † etiam in ipsa re,
creditoribus causa funeris, vel medica-
mentorū emptoris, *Mant. de sac. lib. 11. tit. 23. num. 23. 25. & seq.*

10. Ampl. vt præferatur, † etiam mulieri
ex causa dotis, *Mantic. de sac. lib. 11. tit. 23. num. 23.*

11. Ampl. contra † quemcumque emptor-
em, seu emptoris successorem, *Marta. decis. 43. n. 8. in fin.*

12. Ampl. etiam, † si referuatum esset dire-
ctum dominium tantū, *Bern. Grau. ad Gail. obser. 15. lib. 2. Bertaz. claus. 15. glos. 3. num. 4. addendo, si etiam referuatur vtile non valere venditionem.*

13. Ampl. vt præferatur † cuicumque cre-
ditori hypothecario, quamvis anteriori,
Barbof. in l. si cum dotem 23. §. fin. ff. solut. mat. num. 34. circa med. vers. Stracca.

14. Limit. quoad † melioramenta, & acces-
siones, quæ fiant rei venditæ cum hoc pa-
cto, *Vinc. de Franc. decis. 506. Franciscus, num. 19. & seq. quem sequitur Bern. Grau. ad Gail. obseruat. 15. lib. 2. num. 18. Mangil. de cussion. quest. 40. nu. 5. 7. & seq. 18. Bern. Grau. ad Gail. obser. 15. lib. 2. num. 16. Hart. Pistor. obser. 16. vers. vnde est, lib. 2. tit. 26.*

sint affirmatiuam, *Glos. & Bald. relati ab Alex. in l. si cum dotem 23. §. fin. ff. sol. mat. num. 5. vers. Nec obstat, & cons. 92. perspe- ctis, lib. 1. num. 2. addendo præsertim, † si res iuitradita, & præfixus terminus ad soluendum, Gizarel. decis. 62. num. 7. Bertazol. claus. 38. glos. 1. num. 4. in fin. idem format Barbof. in l. si cum dotem 23. §. fin. ff. solut. mat. num. 35 in fin. Ioan. Fab. in §. vendi- te, inst. de rer. diuis. num. 2. in fin. adden- do præsertim, † si venditor recepit pignus, vel fideiussores.*

4. Alij tamen † contrarium voluerunt, re-
probando glos. quæ aliud censuit, & late
comprobando suam opinionem, *Fabian. de Monte tract. de emptio. & vendit. q. 5. num. 37. & seq. concludens nisi expresse fuerit conuentum, dominium referuari venditori, nunquam ceteri referuatum, sequitur Marta decis. 43. num. 5. & seq. & ante iussor Ioan. Fab. ex Azon. in §. vendite, inst. de rer. diuis. num. 1. in fin.*

5. Sitamen venditor † sibi referuauit do-
minium rei venditæ, donec pretium fue-
rit sibi solutum, non præsumitur habita-
fides de pretio, vt pluribus relatis conclu-
dit, *Bertazol. claus. 15. glos. 4. n. 3.*

§. III.

S V M M A R I V M.

§. II.

S V M M A R I V M.

*Venditor, qui tradidit rem venditam, non
numerato sibi pretio, dicitur sequutum fuisse
fidem emptoris 1. Ampl. 2. 3. Contrariū 4.
Fides in pretio non censetur habita, ubi ven-
ditor sibi referuat dominium rei venditæ,
donec pretium fuerit solutum 5.*

Secundus effectus † reservationis do-
minij, quæ fiat in venditione, est, quod
cum non conueniant Doctores, an ven-
ditor, † qui sine numeratione pretij tra-
didit rem venditam, præsumatur habuisse
fidem de pretio, cum aliqui amplexi

*Interesse aliquod non est debitum venditori,
qui dedit emptori dilationem ad soluendum
pretium 1. 2. Ampl. ibid. Et quare §. 8. 10. Li-
mita 12.*

Abbas reprobat 3.

*Locans fundum, & illum deinde conductori
vendens, consensendo recepisse pretium, paci-
scatur, vt quid illi solatur, non valet ta-
le pactum 4. & quare 5.*

*Fruitus fundi spectant ad dominum illius 6:
Ampl. 7. 8.*

Cap. in ciuitate de usuris declaratur 9.

*Vendens carius dilata solutione pretij est usu-
rarius 11. Quid si quid ideo donetur ibid.*

Tertius effectus est, † quod cum à
Doctoribus in dubium reuocetur,
an data dilatione emptori ad soluendum
pre-

- pretium, sit venditori debitum aliquod interesse, cum nulla cadat interim mora, cuius causa illud sit debitum, vt patet ex relatis à *Crauet. conf. 189. Quando, num. 7. vers. sed pro ista, Dec. conf. 119. pro tenui, num. 3. Couar. variar. resolut. lib. 3. cap. 4. num. 5. & 6.*
- 2 Et negatiuam amplexi sint, *Peregrin. & ab illo relati conf. 86. officium, lib. 3. n. 9. & seq. ampliando idem dicendum, vbi datus terminus ad soluendum fuit prorogatus Alex. loquens de ijs, quæ pondere, numero, vel mensura constant, conf. 121. vifis, lib. 5. num. 4. in fin. nec differt casus, in quo respondit Abb. conf. 5. lib. 1. cuius meminit, Socin. conf. 130. circa, lib. 1. num. 1. & seq. & num. 15. 18. licet Couar. var. resolut. lib. 3. cap. 4. num. 6. vers. unde cimo + illum reprobat, dum concludit non valere pactum factum ab eo, qui locato fundo suo illum deinde vendidit conductori, confitendo recepiſſe pretium, + & postea inter illos est actum, vt quia re vera pretium non fuerat solutum, quod certum quid solueretur, ratione pensionis.*
- 5 Ratio huius negantis opinionis + afferri potest, facta consideratione, quod aut interesse prætendi potest, vel ratione fructuum, & tunc cum ex domino translato in emptorem, spectent ad illum, & non ad + alium, qui non sit dominus, l. si dominium, C. de pignor. Tiraq. de retract. conuent. §. 2. glof. 1. num. 34. in fin. Casal. conf. 3. num. 14. Menoe. conf. 946. et si, num. 23. & seq. vbi agit, quid dicendum, + si quis sit dominus sub conditione, *Bursat. loquens de percipiente fructus purificato fideicommisso, conf. 71. num. 25. & seq. & de illo, qui sit obligatus retrouendere, Tiraq. de retract. conuent. §. 5. glof. 2. nu. 1. Io. Stesun. Duran. q. 35. Sane, num. 1. & seq. & vbi sati fuerit ex alieno semine, *Surd. conf. 53. nu. 3.**
- 8 Aut verò + fructus petuntur ratione interesse recompenſatiui, nec etiam illi sunt debiti, *Cass. l. Iulianus 14. §. ex vendito, ff. de act. empt. num. 3. vers. intellige tamen, & num. 4. in fin. Socin. conf. 130. lib. 4. nu. 8. 15. Dec. conf. 119. num. 7. & seq. quia nulla cadit mora regularis, vel irregularis, *Natta conf. 417. communis, nu. 1. Dec. conf. 119. num. 7. stante dilatione data ad soluendum ex pacto, quod isto casu est pars pretij, &**

factum fauore debitoris, l. fundi partem, ff. de cont. empt. l. cum tempus ff. de reg. iur. quo casu cum non agatur de re consistente in pondere, numero, vel mensura, forte fuit citra vsuræ labem carius vendita, vt distinguit *Alex. conf. 121. vifis lib. 5. nu. 5. & Dec. conf. 121. num. 1. vers. & quamuis, & conf. 119. num. 5. & 13. concludens ita intelligendum esse textum + in cap. in ciuit. de vsuris, licet referat etiam disſentientes, *Natt. d. conf. 417. num. 3. addendo cum Plot. de in litem iurand. num. 452. nec deberi + etiam si facta fuisset conuentio, vt ratione pretij non soluti, interim quid annuum soluat, quia contractus esset vsurarius, nam pecunia pareret pecuniam, subdens num. 4. cum Dec. conf. 119. pro tenui, num. 5. si carius vendatur res mobilis, vel immobilis ex dilatione data ad soluendum pretium, committi + crimine vsuræ, quæ an donatæ canonice possint retineri, distinguit *ibid. num. 6.***

12 Attamen si venditor sibi + referuauit dominium rei venditæ, donec pretium fuerit solutum, valet pactum, vt interim certa quantitas sibi soluatur, *Fab. de Mo. te de empt. & vendit. q. 7. num. 15. Abb. conf. 66. duo, par. 1. num. 1. & 2. Socin. conf. 130. lib. 4. num. 5. Dec. conf. 119. num. 3. in fin. & num. 4. Socin. Iun. conf. 66. clāſſis, num. 7. lib. 2. Couar. var. resolut. lib. 3. cap. 11. nu. 6. Matb. Berlic. pract. q. par. 2. quæſt. 28. nu. 13. & seq. & 23. & seq. Myſinger. obser. 56. Centur. 4. Cardin. Tuscus liter. l. concl. 299. num. 17. & seq. & concl. 303. num. 14. et seq. concludens valere pro rata fructuum, & non vltra, qui ex re vendita non soluto pretio perciperentur.*

CAPVT VI.

SYM MARIVM.

Mutuum dante ad emendum, præſertur ceteris creditoribus emptoris 1. et quare 2. Ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 27. Limit. 23. Intelligi modo ſpecialiter ſi hypothecata res empti 25. 28. Ampl. 26. An iſta caſu mutuum ſub ſpeciali hypotheca rei empti

empta, praeferatur doti, affirmatiua 30. Amplia etiam contra fiscum 31. Negatiua 32.

Bald. reprobat 3.

Pecuniam qui mutuatur ad edificandam, vel reficiendum domum est potior ceteris creditoribus 9.

Seminis ratione, an quis fiat potior creditor 10.

Emptio facta a marito ex pecuniis uxoris, vel talibus, uel contra facta a muliere ex pecuniis viri, uel a patre ex pecuniis filii an sit locus praeiudicij uxori, vel mariti, vel filij 24.

Paulus V. laudatur 14. in fin.

L. licet, C. qui posterior in pign. Limitatur 31.

Hypotheca specialis in qua parte instrumenti est apponenda 34. qua requirantur, ut suus operetur effectus 35.

Hypotheca tacita non competit, nisi in casibus expressis a lege 36.

Mutui pecuniam ad emendum, cum pacto, quod exprimat, emptionem fieri pecuniis suis, quamvis emptio fiat sine ea expressione empti sunt mutuantis hypothecae cum iure praeiudicij 37. & quare 38. Quomodo probetur emptionem fuisse factam de pecuniis mutuantis 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45.

Postquam egimus de iuribus illius, qui rem suam vendidit, habita fide de pretio, videamus de iure illius, qui mutuo dedit & pecuniam ex qua empti sint mobilia, vel immobilia, an illis emptis, si contingat vendi illa, quem locum habeat, qui mutuauit, & consequenter an idem possit executionem factam in eisdem mercibus emptis ab alio creditore retardare, vel reuocare.

2 Et esse preferendum & qui mutuauit, voluit *Imol. in l. si cum dotem 23. ff. sol. mat. num. 3. vers. ultimo* inducitur, & ante eum idem fuisse dictum a *Dyn. Burs. Bald. Angel. Raphaels* & communiter a modernis testatur *Alex. de sic cum dotem, §. fin. num. 5. Cast. in l. procuratoris, §. si plures, ff. de tribus. nu. 2. Morotius, & ab illo relati, consil. 54. num. 3. & seq. & non eundem per mendicata doctrinam suffragari, id probatur in *l. quando, C. de pign. & l. licet, C. qui posterior in pign. hab. in princ. ubi cum Imperator substat limitationem, tacite firmavit regulam esse in contrarium, Ripa in l. Sen-**

natus Consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. num. 11.

2 Affirmatiua & sustineri posset ex dictis, *Bald. in l. pro debito 6. C. de bonis auctoris. iudic. possidend. num. 1.* dum post depositum graduandum dicit esse, qui vendidit merces, quae extant penes debitorem, restituendo illas venditori, sed cum illum expresse & reprobet, *Alex. in l. si cum dotem 23. §. fin. ff. sol. mat. num. 5. in princ. asserens illum male fuisse loquutum, & eundem Bald. sibi contradixisse, & communem esse aduersus illum.*

4 Ampl. ut dicta & merces emptae sint creditoribus ementis distribuendae, iuxta illorum prioritatem, & potioritatem, *Gutierrez. pract. quast. lib. 5. q. 98. num. 6. Gail. obseruat. 12. Quiritur lib. 2. num. 2. circa med. Capol. cautel. 124. vulgaris in princ.*

5 Ampl. praeteritum, si res tuit & empti ex pecunia non tenebri, *Ripa l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuileg. credit. num. 9. & in l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. num. 8.* concludens in concursu creditorum, qui dederunt pecunias ad rem reficiendam, vel conseruandam praeferrri, quigratis mutuarunt.

6 An idem mutuans & habeat tacitam hypothecam in re empti ex pecunia mutuata, negant *glos. in l. licet, verb. conuenit circa med. addendo contrariam opinionem esse falsam, ut asserit etiam Castil. quotid. controuers. lib. 3. cap. 8. num. 23. & seq. Gutierrez. pract. quast. lib. 5. q. 98. num. 3. Causal. in Specul. commun. opin. q. 744. iuris, num. 2. in princ. ubi plures consentientes refert, & num. 3. Cusar. var. resol. lib. 1. cap. 7. §. fin. num. 3. vers. sed contrarium, testans de communi asserens *Bart. opin. contrariam esse falsam, Ripa in l. si ventri, §. fin. ff. de priuileg. credit. num. 8.* constituens negatiuam regulam, quod soluens priori creditori non succedit, nec in personali, nec hypothecaria illi competenti, & in l. Senatus consulto, ff. in quibus caus. pign. tacit. cont. nu. 11. *Negus. de pign. par. 5. memb. 2. num. 8. vers. sed hoc ultimum, & est ante de coniungi, Barbosa l. si cum dotem 23. §. fin. ff. sol. mat. num. 34. in princ. asserens opin. glos. contrariam non esse veram, & Straca de decolli §. fin. num. 10. Raubar. quast. 9. num. 6. & seq. & quast. 6. lib. 1. num. 17. et seq. ubi late**

- late Ripal. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacite cont. n. 11. Gutierrez. pract. quest. lib. 5. quest. 98. num. 3. concludens habere tantum prelationem in personali actione, Gratian. discip. 25. num. 7. Contrarium volunt relati à glos. in l. licet, verb. coucnis, C. qui potior. in pign. hab. asserentes idem probari eadem l. licet, nec non. & l. interdum, ff. qui potior. in pign. & auct. quo iure, C. eod. relati à Gutierrez. pract. quest. lib. 5. quest. 98. num. 1. addente eodem ibid. nu. 9. multum vrgere pro istorum opinione, textum in §. His consequens, auct. de aqualis dotis, Gail. obseruat. 12. queritur, lib. 2. num. 3. & à Castil. Quotid. controuers. lib. 3. cap. 8. num. 23. asserens præcipue niti, d. §. His consequens, & eundem textum ponderando ita firmat, & concludit hanc opinionem esse veriore, Causal & ab illo relati, qui plures sunt in Specul. commun. opin. q. 744. iuris, num. 4. & seq. relati à Co. var. resol. lib. 1. cap. 7. et §. num. 3. vers. scd. contrarium, relati à Ripa in l. Senatus Consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. num. 10. vers. contrarium, relati à Negusan. de pign. par. 5. memb. 2. num. 8. in princ. & à Barbof. in l. §. cum dotem 23. §. fin. ff. sol. mat. num. 354. in princ.
- 8 Ampl. vt si is, qui t. mutuauit pecunias ad emendum, possideat empti, non faciat fructus suos, sed debeat in extinctionem mutui conuertere, adeo vt illud extinguatur, si illud æquent, Bald. in rub. C. de contr. empt. q. 15. Capol. caut. 54. Ripa in l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tac. contr. num. 12. addendo hanc esse cautellam, vt quis emat sine nummis.
- 9 Ampl. idem in eo, t. qui dedit pecunias ad fabricandum domum, vel aliud, Castil. Quotid. controuers. lib. 3. cap. 8. num. 5. vbi concludentem refert rationem, quia aliud dicatur, si domus reficiatur ex aliena pecunia, quia priori casu nihil deperit creditori, secundo secus, quia resecta perijissent, & late Raubar. q. 5. lib. 1. num. 17. & seq. late agit, quare aliud responsum, in nauis facta alienis nummis.
- 10 Ampl. si ageretur t. de distractione fructuum, quorum semen fuit emptum ex pecunia aliena, cum expressione, quod dabatur ad emendum semen, vel ipsum semen dedit, vt late aduersus Decian. con-

- fil. 50. lib. 3. probat Mant. de tacit. lib. 11. tit. 23. num. 11. & seq. Pascal. sequendo Thebsaur. q. 29. n. 9. & relato Ant. de Bellis discentiæ de patriapotes. par. 4. cap. 6. num. 65. & seq. ampliando præferri domino fundi sati in pensionem.
- 11 Ampl. in re empti t. ex pecunijs furiosi, prodigi, & alterius, qui sit sub aliena potestate, Ripa l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. num. 15. in fin.
- 12 Ampl. cõcurrente vxore t. ex causa dotis, Casal. consil. 131. num. 2. Bursat. consil. 56. num. 13. in fin. Gail. obseruat. 12. lib. 2. n. 4. in fin. Afflict. decis. 306. vir, num. 5. Raubar. quest. 5. num. 15. lib. 1. latius tamen examinatur, Ripa in l. Senatus consulto. si emptio facta sit à marito ex pecunia vxoris, vel dotali, vel ab vxore ex pecunia mariti, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. n. 20. & seq.
- 13 Ampl. vbi mutuum t. fuit expresse factum, vt emerentur merces, vel aliud, de cuius distractu agitur inter creditores prætendentes, ius habere ex obligatione communis debitoris, nam quoad habentes personalem is, qui mutuauit cæteris præferat, secus quoad hypothecarios etiam generalem habentes, Castil. l. procuratori, §. si plures, ff. de tributar. nu. 2. Alex. l. si cum dotem 2. §. fin. ff. sol. mat. num. 5. Stracca de decoct. §. fin. nu. 10. Bart. l. quod quis 1. ff. de priuileg. credit. nu. 1. Roman. Negusan. & alij relati à Mant. de tacit. lib. 1. tit. 23. in plurib. n. 21. Castil. & ab illo relati Quotidian. controuers. lib. 3. cap. 8. nu. 21. & seq. Stracca de decoct. §. fin. n. 10. Gutierrez. pract. quest. lib. 5. quest. 98. nu. 3. Gail. obser. 12. Queritur, lib. 2. num. 3. Ioan. Domin. Gail. tract. de credit. cap. 4. q. 11. nu. 1198. & seq. Causal & ab illo relati in Specul. commun. opin. quest. 744. iuris num. 1.
- Contrariè voluit Ripa in l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. num. 11.
- 14 Limita in re empti ex pecunijs regaliõrum, etiam quod tempore emptionis, is, qui pecunias mutuauerat, se subtraxisset ab obedientia Regis, Abb. consil. 94. In quest. par. 2. vers. circa primum, & per istam limitationem dicebam iustam fuisse petitionem Christianissimi Francorum Regis Ludouici XIII. dum ex regijs pecunijs N. Concinius ciuis Florentinus multa in Vrbe emerat loca montium, illa instabat

- bat sibi adjudicari, præsertim cum ea cor-
 ratio ærarij regij contigisset, dum idem
 rex esset sub matris tutela, & causa discus-
 sa idem ter pius Rex medietatem furti do-
 nauit fabricæ Basilicæ Principis Apostolo-
 rum, & reliquum fuit illi addiudicatum,
- 15 † sedenteter Optimo, & Maximo Ponti-
 fice Paulo V.
- 16 Ampl. vbires fuit † emptæ ex pecunia
 pupilli, vel minoris, *Corrad. de contractib. quæst. 70. in fin. Stracca de decetionib. §. fin. num. 10. circa med. Gutierz. præf. quæst. lib. 5. quæst. 98. num. 4. Bursat. conf. 56. n. 13. Amendol. ad Franc. decis. 97. num. 3. Ripa. in l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. contr. num. 14. disputando num. 15. an idem dicendum, si res fuerit emptæ ex pecuniaredata ex re pupilli, *Dec. conf. 94. par. 2. col. 2. versic. primo, Abb. in l. si pecuniam, ff. si cert. pet. vbi distinguit, num. 3. Bart. l. titium, §. altero, ff. de admin. tut. n. 1. Negus. de pignor. par. 5. memb. 2. n. 19.**
- 17 Ampl. in re emptæ ex pecunijs Eccle-
 siæ, Ripa in l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. num. 16. addendo ad-
 uersus Hoff. & Io. And. hanc limitationem
 iure probari, videlicet cap. 1. de pecul. cler.
 licet illi id negent, & asserant veram, &
 receptam à Magistris addendo n. 18. quid
 dicendum, si res fuit emptæ ex pecunia
 Ecclesiæ penes aliquem depositata, *Surd. conf. 333. num. 42. & seq. Bald. conf. 299. di-
 cunt, lib. 1. num. 1. & 5. vbi distinguit Cor-
 rad. de contract. q. 70. in fin. vbi ampl. Pe-
 tr. Rauens. sing. 181. emptum.*
- 18 Ampl. in re emptæ ex pecunia militis,
 l. si ut proponis, C. de rei vendic. vbi Cyn.
 Alberic. & Sal. l. fin. C. de pignorib. Dec. in l.
 si pecuniam, ff. de cert. pet. num. 1. in fin. *Negus. de pignor. par. 5. memb. 2. n. 20. & seq.*
 dubitando an præteratur doti, licet Ripa
 in l. Senatus consulto ff. in quib. caus. pign.
 tacit. cont. num. 19. in fin. dubitat de veri-
 tate huius limitationis. An autem idem
 dicendum de pecunia militis cœlestis, vel
 nostri temporis viden. *Abb. conf. 94. par. 2. col. 2. versic. primo, Hondad. conf. 83. decessit, lib. 1. num. 93. & seq.*
- 19 Ampl. in re emptæ à socio omnium bo-
 norum ex pecunijs socialibus, nam com-
 municanda est Socio, Ripa in l. Senatus
 consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. n. 22.
- 20 Ampl. in re emptæ ex pecunia domi-
 ni per libertum ingraturum, l. l. C. de reuoc.
 donat.
- 21 Ampl. vbi pecunia † fuit data ad emen-
 dam militiam, nam præfertur etiam doti,
 nisi illa habeat anteriorem hypothecam,
Mantic. de tacit. lib. 11. tit. 23. num. 9.
- 22 Ampl. vbi expresse † conuentum fuit,
 vt merces, vel aliæ res emendæ essent mu-
 tuanti illarum pretium sepetialiter hypo-
 thecata, l. licet, vers. tamen cum eius pec-
 unia, C. qui potior. in pign. habeant, *Cass. l. procuratoris, §. si plures, ff. de tributor. n. 1. Alex. l. si cum dotem 23 §. fin. ff. solut. matr. num. 5. vers. communem, Capol. caut. 124. vulgaris, num. 1. vers. fallit, Mantic. de tas. lib. 11. tit. 23. nu. 20. addendo mutuante*
- 23 † isto casu præferri creditoribus, etiam
 anteriorem hypothecam habentibus, *Cass. lib. 1. tit. 23. nu. 20. addendo mutuante*
Quotidian. contr. lib. 3. cap. 8. num. 22. in
fin. lo. Domin. Gait. præf. de cred. cap. 4. q. 11.
nu. 200. Gutierz. præf. q. lib. 5. q. 98. n. 3.
Afin. alios referens de exequation. §. 7. c. 14.
nu. 3. Ripa in l. Senatus consulto, ff. in quib.
caus. pignus, tacit. cont. num. 13. in prime. &
in l. priuilegia, ff. de priuileg. credit. num. 32.
vers. Nono fallit, Negus. de pignorib. par. 5.
memb. 2. num. 17. vers. secundo fallit, l. si l.
creditor, ff. si cert. pet. num. 5. circa fin. Gail.
obseruat. 12. lib. 2. num. 4. versic. secundo li-
mitatur.
- 24 Intelligas tamen, † quæ mox dixi de
 prælatione mutuantis, quatenus agendū
 est inter creditores eius, qui mutuum re-
 cepit ad emendum, & emit bona, in quo-
 rum distractu concurrunt creditores em-
 ptoris, secus si concurrat, & creditor au-
 ctoris illius, à quo fuit resempta, *Afin. de*
exequat. §. 7. cap. 14. num. 2.
- 25 Quid autem sit dicendum, vbi maritus
 emit ex pecuniâ dotali, vel mulieris, vel
 mulier emit ex pecuniâ viri, videntur fuit
 Ripa in l. Senatus consulto, ff. in quib. caus.
 pign. tacit. cont. num. 20. & seq. *Tiraquel. de*
retract. signag. §. 32. glos. num. 16. Campeg.
tract. de dote par. 4. quæst. 8. num. 1. & seq.
& num. 18. & seq. Matril. decis. 36. inter,
num. 2. & seq. Qsase. decis. 140. num. 9. Ti-
raquel. de retract. lign. §. 1. glos. 9. n. 64. Quid
de filio clemente ex pecunijs paternis, Soc.
conf. 192. Capio, lib. 2. num. 1. Tiraquel. d.
glos. 9. num. 62.

- 26 Ex relata limitatione de pluribus dubitari contingit ꝑ primò an ad effectum prælationis mutuantis pretium ad emendum, sat sit recipientem mutuum, generaliter obligasse bona sua, & sufficere generalem voluere, *Vbert. de Bobio, & Alberic. ut refert Capol. cautel. 124. num. 2.* à quibus non videtur dissentire idem *Capol. ibid. Negusant. in locis relatis à Theſaur. q. 74. venditor, lib. 2. num. 1.* concludens Alberici opinionem esse æquissimam, addendo iuxta istam opinionem, si esset arbiter electus, iudicaret, & suaderet Principi, ut iuxta illam faceret legem perpetuò valituram, prout factum fuisse apud Hispanos, refert *Cauat. in specul. commun. opin. quest. 754. iuris, num. 10. & seq.* addendo eam legem esse æquissimam, quia pecunia fuit recepta ea mente, ut bona emerebantur, & emptione facta transiisse in dominium emptoris cum hypotheca tacita ad fauorem eius, qui mutuauit pretium, subdens *num. 13. & 14. qui opin. Alberici sequantur, & intelligi, si mutuum fuit factum emptionis causa, & sequuta sit emptio. Afinsius de exequut. §. 7. cap. 14. num. 3.* concludens non fieri differentiam, an hypotheca sit generalis, vel specialis ad fauorem mutuantis, *relati à Cassil. Quotidian. controuerſ. lib. 3. cap. 8. pro. num. 15. Marta decif. 43. num. 9. sequendo Alberic. & Capol.*
- 27 ꝑ quod præsertim procedere vult *Theſaur. quest. 74. venditor, lib. 3.* si generalis obligatio sit iurata, quia iuramentum habet vim specialis obligationis, asserens ita fuisse à Senatu Pedemontano iudicatum.
- 29 Contrarium, seu quod non ꝑ sufficiat generalis, sed requiratur specialis hypotheca in puncto iuris tamquam veriorem opinionem amplexus est, *Theſaur. q. 74. venditor, num. 2.* addendo fore difficile in praxi aliud obtinere, *Ioseph. Ludou. decif. Perus. 45. Ioannes, num. 19. relato Soc. Iun. conf. 10. n. 8. lib. 1.* sed fuit ille ab amanuensi deceptus, quia est *Consil. 10. viso themate, lib. 3. num. 1.* addente eodem *Ioseph. Ludou. ibid.* hoc probari ex *l. licet, C. qui potior in pignor.* quæ solum habet locum, vbi res emptæ fuit specialiter obligata pro soluendo prætio, *Cassil. latè comprobans, & respondens fundamētis, Alberic. & aliorum Quotidian. controuerſ. lib. 3. cap. 8. pro.*

num. 15. & seq. plurib. asserens hanc dubitationem fuisse inuolutam à *Cauat. in suo Specul. quest. 744.* de illa dubitasse *Negus. pro vt reperio illum dubitasse de pignorib. par. 5. memb. 2. num. 18. vers. de hac vltima, & Guttier. 2. nihil certi determinasse.*

30 Ampl. hæc negans ꝑ opinio præsertim contra fiscum, *Capol. cautel. 124. vulgaris, num. 2.*

31 Secundò dabitur, an iste ꝑ qui mutuauit cum specialis hypotheca præteratur mulieri in causa dotis, & præferri censuere, *Ioseph. Ludouic. decif. Perus. 45. Ioannes, num. 19. Capol. cautel. 124. vulgaris, num. 1. in fin. relati à Socin. Iun. conf. 10. lib. 3. num. 1. vers. & quod, Bald. Nouel. de dote, par. 10.*

32 *num. 3. ꝑ addendo præferri etiam fisco, Couar. var. resol. lib. 1. cap. 7. est, num. 3. Negus. de pignorib. par. 5. memb. 2. nu. 17. vers. secundo fallit in princ.* præsertim si fuerit in possessione rei relectæ, vel melioratæ, *Theſaur. quest. 71. lib. 1. num. 6. circa fin.*

33 Contrarium firmavit ꝑ *Socin. Iun. relatis consentientibus, consil. 10. viso, lib. 3. num. 7. & seq. plurib. addendo, num. 11. in fin. Negus. & Capol. loquutos fuisse contra communem, Casal. conf. 131. venditor, num. 3. circa med. & num. 4. concludit, l. licet, C. qui potior in pign. non habere, locum contra uxorem emptoris, & idem prius dixerat Afflic. decif. 306. vir, & n. 4. Bursat. conf. 56. num. 13. in princ. Bartol. & alij relati à Negus. de pignor. par. 5. memb. 2. num. 17. Gail. obseruat. 12. lib. 2. num. 4. vers. obserua.*

34 *cet, ꝑ C. qui potior in pign. non habere, locum contra uxorem emptoris, & idem prius dixerat Afflic. decif. 306. vir, & n. 4. Bursat. conf. 56. num. 13. in princ. Bartol. & alij relati à Negus. de pignor. par. 5. memb. 2. num. 17. Gail. obseruat. 12. lib. 2. num. 4. vers. obserua.*

45 Reseruatio ꝑ huius specialis hypothecæ, quando sit facienda, dixi supra *§. proxim. lim. fin.* & quæ requirantur, ut suū opere-
36 ture effectum, ꝑ videndi sunt, *Socin. Iun. consil. 10. lib. 3. num. 7. & seq. Alex. l. si cum dote m. 3. §. fin. ff. solut. mat. num. 5 in fin. vers. Nec etiam.*

Tertiò quid dicendum, si emptor emendo non expressit soluere de pecunijs sibi mutuo datis, an qui mutuauit, præferatur anterioribus creditoribus in re emptæ, & quidquid dici posset ex *Negus. de pignor. par. 4. num. 34. & seq.* quod cum hypotheca nō fuerit reseruata in emptione fundi ex pecunia aliena, sed mutuata, vel aliter data emptori, ad effectum emendi, quod nullatenus competat speciale

aliquid ius mutuati in re empta, sed quod ille debeat sequi communem sortem, & 40 fortunam omnium creditorum, deficiente expressa hypotheca ex lectura instrumenti emptionis, & de tacita non sit agendum, tum quia illa + numquam censetur inducitur, vel concessa, nisi reperiatur expresse lege cautum, *Glos. fin. in l. 2. ff. de priuil. credit. Crau. conf. 692. num. 2. & conf. 872. num. 2. Ripa in l. 4. §. 1. ff. de priuileg. credit. num. 9.* tum quia licet aliqui vellint rem emptam ex pecunia mea, mihi esse tacite obligatam, communis tamen est in contrarium, ut dixi supra *versic. Au idem mutuant.*

38 Dicendum est isto casu + mutuantem ceteris præferri, quamuis non fuerit in emptione conuentum de hypotheca, *l. 1. C. de bis, qui in prior. credit. loco*, ubi ad effectum, ut quis consequatur iura prioris, vel posterioris creditoris, fat est fuisse pactum cum debitore recipiente pecunias, ut libi essent obligata iura prioris, vel posterioris creditoris recipientis pecunias mutuatas, & de isto textu non facta mentione, ita censuit *Bayt. in l. 3. ff. quæ res pign. obligat. poss. num. 4.* concludens, quod quis succedit in hypotheca, & iuribus alterius, si ad eum effectum dedit pecuniam, ut illi solueretur, quod realiter fuerit soluta, & quod fuerit actum, ut qui dedit pecuniam, succedat in locum prioris creditoris, *Bar. sequutus est Negus. de pign. 3. membr. 5. par. num. 35.* addendo, si conuentum fuit præterea, ut iura prioris creditoris, vel res emenda ex alienis pecunijs sit hypotheca danti pecunias, duplicem habere hypothecam, qui dedit pecunias, *Ripa in l. si veni. ff. de priuileg. credit. num. 8. & seq.* asserens relatis requisitis, quæ prius fuerant tradita ab Azone in *Summ. ab Accurs. in d. l. Aristo*, addi quartum, quod empta sint soluenti obligata, & ita fuisse iudicatum, refert *Vinc. de Franc. decis. 97. magnificus in fin.*

39 Ratio præcipua + huius decisionis est, quia cum nisi debitor receperit mutuo pecunias ad emendum, non emisset, nec bona ab illo empta essent in patrimonio illius, nihil deperit anterioribus, si mutuant præferatur, alias sequeretur, quod locupletarentur cum alterius iactura cõ-

tra regulam, *cap. locupletari de reg. iur.*

His absolutis restat inquirere + quomodo probetur rem fuisse emptam ex pecunijs mutuatis ad effectum emendi, & cum facto, vel præsumptionibus fiat talis probatio. Dicendum primò concludenter probari, si in instrumento emptionis subsequenter asseratur ab emptore pecunias ab eo pro pretio solutas esse easdem, quas mutuo recepit à Caio, ad effectum emendi ratione connexitatis actus præcedentis, & subsequenter, *Vinc. de Franc. decis. 97. magnificus num. 4. vers. Nec dubitari, Serafin. decis. 1093. factum, num. 3. circa fin.*

41 *vers. Quarto, & num. 7.* Secundò, si depositatis pecunijs mutuatis penes argentario, vel mercatorem, mandatum fuit depositario, ut pecunias depositatas soluat venditori pro pretio rei venditæ, *idè de Franc. d. decis. num. 4. in fin.* Tertiò

42 + ex actu murui, & emptionis vicinitate, *Bartol. l. 3. ff. quæ res pign. oblig. poss. num. 5. Serafin. decis. 1093. factum, nu. 2. Vinc. de Franc. decis. 97. nu. 5. Ripa. si veni. §. final. ff. de priuileg. credit. n. 10.* Quartò,

43 si quantitas + interrogata in emptione, cõuenit cum mutuata, *Serafin. d. decis. nu. 3.* quod præsertim procederet, si expressum esset nomen venditoris, à quo bona essent emenda, *Put. decis. 423. par. 2. Serafin. d. decis. num. 6.* Quintò, ubi concurreret

44 + verisimilitudo rei gestæ, ut puta, si agatur de pecunijs acceptis cum foenore ad effectum emendi, ut in Vrbe ubi sæpe vidi, capi pecunias ad societatem officii ad effectum emendi, vel fabricandi, vel vineam plantandi, *Serafin. d. decis. num. 4. & seq.* Sextò, si probatur + facta subsequens emptio, vel aliussactus verisimilis, ad quæ conficiendum mutuatae fuere pecuniae,

45 *l. si pradium, C. de predictis minor. Ripa in l. si veni. §. final. ff. de priuileg. credit. num. 11. & seq.* exemplum referens minoris, & Ecclesiæ, quibus si datæ fuerint pecuniae mutuo, probari veritas in illorum utilitatem, si probetur ipsorum indigentia cum subsequenti effectu, ut puta empto vino, frumento, & similibus, quibus ca-

46 rebant, & idem + dicerem, si probetur illos emisisse post mutuum fundum, quo carebant, *Natta conf. 547. vigente, nu. 21.* qui loquitur, si prælatus recepit mutuo ad emen-

emendum vestes pro Monachis, probata illorum indigentia, & apparentibus monachis vestitis.

CAPVT VII.

SVM MARIVM.

Mutuans pecuniam causa refectionis praeferatur ceteris creditoribus 1. Intellige, si pecunia fuerit in refectione erogata, quod refectione extet, & pecunia sit mutuata in eam causam 3. Limit. 4. 5. 6.

Mutuum factum causa refectionis, vel conseruationis rei facit mutuantem potiores ceteris creditoribus, & retardare, vel reuocare executionem in re refectione, vel conseruata facta 2. Ampl. 11. 12. 13. 14. 15. Limit. 3. 4. 5. 16. 18. 19. 20. 21. 22. An idem dicendum, si res fuit conseruata 27.

Interdum, ff. qui potior in pign. examinatur 1. 3. 4. 5. 11. & seq. plurib.

Exemplis declaratur d. l. interdum 7. 8. 9. 10. Pecunia mutuata causa emptionis, vel conseruationis, vel refectionis, fuisse in eam causam consumptam, ut probetur 23. & seq. si data fuerit Praelato, vel Syndico vniuersitatis, quomodo probetur versa in utilitatem Ecclesiae, vel vniuersitatis 26.

Hypothecata causa concessa mutuantis pecuniae causa conseruationis, vel refectionis 28.

Postquam egi de illo, qui mutuo dedit pecunias, ut merces, vel aliud emeretur, agendum est de illo, qui eodem mutuit titulo, vel alio simili, vel differenti, de dit pecunias, ut fundus, vel aliud bonorum corpus reficiatur, vel conseruetur, & illum ¶ in concursu creditorum esse etiam anterioribus preferendum est textus expressus, in *Interdum* 5. ff. qui potior. in pign. hab. Vbi Ulpianus per modum exceptionis regulæ, quod qui prior est tempore, prior est etiam in iure, respondit interdum posterior creditor potior est priori, ut puta, si in rem illam conseruandam impensum est, quod sequens creditur, velut si nauis fuit obligata, & ad armandam eam rem, vel reficiendam ego cre-

didero. Parienim passu procedunt conseruatio, & refectione, nec iura mutuantis in causam refectionis, vel conseruationis differunt à iuribus mutuantis emptionis causa, ut vult Causal. in Speculat. commun. opin. quæst. 744. num. 8. ut ante illum dixerat Negus. de pignorib. par. 5. memb. 2. nu. 15. in princ.

Ratione prælationis ex tacita hypotheca concessa mutuantis refectionis causa, Gutierrez. practice. quæst. lib. 5. quæst. 98. num. 1. & 2. Couar. v. m. resolut. lib. 3. cap. 7. num. 3. in princ. Ripa l. si ventri, §. diuus, ff. de priuileg. cred. nu. 2. reuocari, vel retardari executionem factam ab alio creditore in re ex pecunijs alterius conseruata, vel refectione voluerunt Stracca de decod. §. fin. n. 11. addendo aliquibus mercatoribus in tempore prioribus videri durum id esse.

Intelligas tamen ¶ tribus concurrentibus, videlicet quod pecunia fuerit expresse data, ut erogaretur in refectione, & conseruatione rei, de cuius executione, & prælatione agitur. Secundo, quod pecunia realiter fuerit erogata in refectione, & conseruatione rei, ad quam conseruandam, & reficiendam dictum fuit dari. Terrio, quod res refectione conseruata existat, Ias. in l. creditor, ff. si cert. pet. num. 2. addendo, quod si quis simpliciter mutuaſſet pecuniam, licet recipiens illas, consumat in refectione, vel conseruatione alicuius rei, mutuantem, non gaudere priuilegio prælationis, & conſequenter nec retardationis, nec reuocationis executionis, idem cenſuit Ripa in l. Senatus conſulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. n. 6. & in l. si ventri, §. diuus, ff. de priuileg. cred. num. 2. & seq. addendo hanc prælationem eatenus dari, quatenus existant refectione, secus si ædificium sit colapſum, & quatenus fuit expensum in necessarijs, & cellare ¶ prælationem, si pecunia fuit expensa in ornamentis, & voluptuarijs rei, qualia sunt picturæ, incrustationes, & similia, Cassan. sequens Ias. in suo Catal. Glor. Mundi, par. 12. considerat. 99. col. 4. ſublimitando ¶ in ea rata, quæ fuit mutuata ultra eam, quæ non ſerebat neceſſitas refectionis, ut dixerat Ias. in l. creditor, num. 3. in fin. & nunc Surd. conſ. 324. num. 17. Gail. obſer. 12. lib. 2. nu. 4. in princ. ſequendo Bart. & Zaf.

- ind. d. creditor. & obseruat. 25. eodem lib. 2. num. 8. requirit etiam, vt res reſecta ſpecialiter obligetur, † quod non credo verum, quia id, l. interdum non exprimitur, & non eſſet agendum de tacita hypotheca intellecta à lege, ſed de expreſſa ab homine, Neguſ. de pignoris par. 5. memb. 2. num. 15. in fin. verſ. & iſta prima ſallentia, referens hæc omnia requiſita ad limitandam, d. l. interdum, ff. qui poſior. in pign. Gutierrez. ſequendo Caſan. præſ. quaſt. 98. num. 1. & 2. Rebuſ. ad conſtit. Gallia, de conſtit. reddit. gloſ. 8. num. 4. 18. & ſeq. Grat. idem repetens diſcept. 25. num. 23. & ſeq.*
- 7 *Exempla † reſectionis, vel conſeruationis rei erunt, ſi pecunia fuit conſumpta in reſcificiendâ domo ruinâ minante, vel in aleudis nautis, reſcificiendâ, vel armandâ nauis, auertendâ cõruſſione fluminis, & ſimilibus, l. interdum, ff. qui poſior. in pign. baben. Caſſan. in Catalog. glor. mund. par. 12. conſiderat. 99. col. 5. verſ. 3. Neguſ. de pignoris par. 5. memb. 2. num. 15. in princ. & verſ. & vltra, addendo idem dici de expenſis pro*
- 8 *† custodia rerum, vel illarum nauulo, vectura, penſione domus, vbi res erat reſpoſita, repetendo in verſic. Item extenditur, quæ dixi ſupra de reſectione domus, Mantie de tacit. lib. 11. tit. 23. nu. 1. & ſeq. vbi refert eadem exempla, & alia ſimilia, Paſſe. de Patr. poteſt. par. 4. cap. 6. nu. 67. aſſerens idem dicendum de reo, qui vendidit Paſcua bouum, & pecudum, relato Surd. de alim. lib. 1. q. 70. in final. verbis diſſentiente, quem ſequitur Gratian. diſcept. 25. num. 21.*
- 9 *in fin. addendo num. 22. ad effectum, † vt iſto caſu competat prælatio, requiri, vt expreſſe vendantur Paſcua pro animalibus N. ſecus, ſi ſimpliciter vendantur non expreſſa cauſa, & idem dicendum de ſceno vendito, Ripa in l. ſi ventri, §. diuſ. ff. de priuilegiis creditoris. 1. exemplificans, ſi mandante domino, pecunia ſit ſoluta fabris reſcipientibus cuſtodibus. Idem de dante,*
- 10 *† res ad reſectionem neceſſarias, veluti ſi dentur ligna, lateres, Calx, & ſimilia ad reſectionem domus, trabes, tabulæ pro nauui, vel molendino, vt tacite, dixit Peregrin. de fideicom. artic. 50. num. 34.*
- 11 *Ampl. etiam † ſi ageretur non ſolum de executione facta inſtante creditore, habente hypothecam tacitam generalem*
- anteriorem, ſed etiam de habente ſpecialem expreſſam, & anteriorem, Neguſ. de pignoris par. 5. memb. 2. num. 15. in princ. id probans arg. l. licet. C. qui poſior. in pign. bab. laſ. in l. creditor, ff. ſicert. pet. num. 1.*
- 12 *Ampl. vt in concuſſu † creditorum, qui pecunias dederunt in cauſam reſectionis, vel conſeruationis rei captæ in executione, præteratur iſis, qui gratis illas mutauit, etiam quod ſit poſterior eo, qui ſub tenore dedit, vt puta mediante annui cenſus emptione, iuxta Bullam ſel. record. Pij V. vel ad ſocietatem officij, quod generis contractus eſt frequens in Vrbe, & domino eccleſiaſtico, l. ſi hominem, §. quoties. ff. de poſit. per quem textum iſta ſtat Bald. in l. fin. Cod. de poſit. num. 9. quem ſequitur Ripa in l. Senatus conſulto, ff. in quib. cauſ. pign. tacit. cont. num. 8. addendo num. 9. hoc eſſe notandum ab iſis, qui concuſſum cum uſurarijs, & argentiarijs, & in l. ſi ventri, §. in bonis, ff. de priuilegiis creditoris. num. 9.*
- 13 *Ampl. etiam, † ſi res eſſet eccleſiaſtica, vel grauata fideicommiſſo, vel alteri hypothecata, Peregrin. de fideicom. artic. 50. num. 34.*
- 14 *Ampl. etiam, † vbi de datione pecuniarum conſtaret tantum ex conſeſſione recipientis ad effectum reſcificiendi, vel conſeruandi. Si tamen concurrant, quæ retuli ſupra verſ. inſelligas, Mantie de tacit. lib. 11. tit. 23. num. 27. addendo, quod in concuſſu creditoris, de cuius mutuo realiter conſtet ex numeratione, præferatur ei, de cuius mutuo tantum conſtet per conſeſſionem recipientis.*
- 15 *Ampl. præſertim, † vbi agitur de reſita in prouincia, in quadata eſt pecunia ad illam reſcificiendam, vel conſeruandam, nam ſi cõcurrat creditor, qui in alia prouincia dedit pecuniam ad eundem effectum, quamuis ſit anterior, poſtponitur tamen, vt latè probat l. procuratoris, §. ſi plures, ff. de tributor. vbi Angel. & Caſt. vterque, num. 1. Decian. conſ. 107. & prima, num. 29. lib. 2. vbi id late probat, & refert idem fuiſſe dictum ab Alberic. & alijs.*
- Contrariū voluit, & defendit aduerſus Caſt. & Decian. Mant. de tacit. lib. 11. tit. 23. num. 32. & ſeq.*
- 16 *Limit. vbi res † reſecta, & conſeruata*

- alienis pecunijs esset hæretici, nam qui illas dedit in alteram harum causarum, non gauderet prælatione, & consequenter nec posset executionem remorari, vel reuocare arg. *auth. isempriuilegium*, C. de hæretic. *l. as. l. creditor*. ff. si cert. pet. nu. 4. Rip. *l. Senatus consulto*, ff. in quib. caus. pign. tac.
- 17 *cont. num. 9. vers. sexto*, sublimitando si hæresim abiurauerit, *Negus. de pignorib. par. 5. memb. 2. num. 15. in fin. relato Abb. in cap. Quia quædamus, de iuror. & sequendo l. as. in d. l. creditor, Cossan. in Catalog. gloria mund. par. 12. considerat. 97. col. 5. in princ. Gut tierz. pract. quæst. lib. 5. quæst. 98. nu. 2.*
- 18 Limit. respectu eorum, quæ accessorie fuerunt conuenta in datione pecuniarum pro refectione, vel conseruatione, ut puta, si pœna fuit promissa, ubi pecunia non fuerit consumpta in refectione, vel conseruatione, *l. as. l. creditor, ff. si cert. pet. num. 3. in princ. Ripa l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. num. 9. in fin. vers. ultimo*, vel sit debitum interesse pecuniarum expensarum in causa refectionis, ut puta si ex illis creatus fuit census, vel societas officij, nam quoad fructus cessat potioritas, ut ex *Ripa in l. si ventri, §. diuus, ff. de priuil. credit. voluit Franc. à Pont. decis. 34. nu. 30. Paschal. de patr. potest. par. 2. cap. 7. num. 66. in fin.*
- 19 Limit. aduersus creditorem si priuilegiatum, qui haberet spetialem inter personales actiones, iuxta totum titulum, ff. C. de priuil. credit. *glos. & Sal. in l. in serdum, ff. qui pos. in pign. hab. sequitur*, & refert *Negus. de pignor. par. 5. memb. 2. n. 15. circa princ. vers. ita tenet glos.*
- 20 Limit. in concursu si vxoris pro sua dote, vigore tacitæ hypothecæ priuilegiatæ, iuxta *l. assiduis, C. qui potior in pign. hab. ut late disputando contra Cym. aliud sentientem, in auth. quouire, C. qui potior in pign. quem sequitur*, & comprobat *Negus. relato Bald. Nonel. dissente de pign. par. 5. memb. 2. num. 16. Ripa in l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. num. 9. addendo hanc limitationem non extendendam ad alios casus, in quibus creditor tacitam habeat hypothecam, glos. l. quod qui 18 ff. de priuil. credit. ampliando etiã quod pecunia fuisset data pro refectione, vel conseruatione nauis, si agitur actione*
- personali *Bursas. conf. 56. nu. 13. in jun. Mant. de tacit. lib. 11. tit. 23. num. 7. ampliando etiam, quod mutuans pecuniam esset pactus, ut conseruata, & resecta essent sibi hypothecata, nisi tamen mulier sit posterior.*
- 21 Limit. concurrente fisco, si sue cum illo fuerit contractum ante, siue post refectionem, & agatur actione personali, *glos. fin. in l. quod quis, ff. de priuil. credit.*
- 22 Limit. ubi pecuniæ consumptæ in refectione, vel conseruatione rei, datæ fuerunt sub vsuris, *l. si ventri, §. in bonis, ff. de priuil. credit.* per quem textum ita firmat *Bart. in l. quod quis 18. ff. eod. quem sequitur, reprobo l. sec. aliud sentiente, Ripa in l. Senatus consulto, ff. in quib. caus. pign. tacit. cont. num. 7.*
- 23 Quomodo autem probetur si pecuniam mutuam fuisse cõsumptam in refectione, vel conseruatione rei, vltra modos relatos supra §. proximo, & præcedenti, *vers. his absolutis, & hoc §. vers. exempla refectionis*, dicas præterea probari. Pri-
- 24 mo, si fiat instrumentum si in præsentia plurium testium super statu rei, & necessaria reparatione illius, & deinde fiat aliud super mutuo, ad effectum reparandi, *Papicns. in form. in action. hypot. §. cum eadem obligat. num. 10. disputando an sufficiat sola assertio recipientis pecunias, addendo*
- 25 etiam probari, si probetur, domum eguisse reparatione, & nunc esse reparatam, *Nattas. conf. 547. vigente, num. 21. in fin. asserens idem dicere mutuo facto præposito nauis ad illam reficiendam, addendo num. 22. idem dici, si dubitetur, an pecunia fuerit in rem alienius versa, ubi probatur, versionem fuisse necessariam, vel vtilem, & ostenditur necessitati fuisse occursum, & rem factam vtiliorem, sequitur Nattas. Surd. de Aliment. tit. 8. priuil. 35. num. 11. in fin. si verò pecunia data*
- 26 fuerit si prælato, vel syndico ciuitatis, quomodo probetur versio in utilitatem ciuitatis, videndi sunt *Papicns. in form. libel. action. hypot. §. & cum eadem, num. 11. Surd. d. priuil. 35. num. 9. & seq.*
- An autem, quæ sunt dicta de refectione, & conseruatione, sicut etiam dicenda in noua constructione, videndi sunt *Casil. Quotidian. Controuerf. l. b. 3. cap. 8. nu. 5.*

- & Rauebar. *quæst. 5. lib. 1. num. 17. & seq.*
 28 vbi præterea inquiritur de ratione tacitæ hypothecæ, quæ est concessa mutuanti pecunie, quæ fuerint consumptæ in refectione navis, quæ negatur mutuata in refectionem domus, vel alterius rei, nisi mutuum expresse fuerit factum in ea causa, *Ripa in l. Senatus consulto, ff. in quibus caus. pignus tacit. cont. num. 10.*
 29 Limit. vbi non constat pecuniam fuisse mutuata in causam refectionis, & in refectione consumptam, *Theaur. q. 71. melioration. lib. 1. num. 6. vers. Caterum.*
Melioramenta perpetua quæ dicantur 51. An presumantur facta ab eo, qui de illis excipit. 91.
Melioramenta qualiter assumentur 60. in fin. An presumantur facta ab excipiente de illis 91.
L. emptor, ff. de rei vendic. declaratur 104.
Mora vbi est allatura periculum, ordo est, non seruare ordinem. 106.
Sententia, quando valida sine relatione exceptionis citationis 107. Ampl. 108.
Ioseph. Ludovic. reprobat. 112. in fin.
Expensa custodia artis, quando repetenda 117.

CAPVT VIII.

SVMMARIVM.

Melioramenta, & expensæ sunt synonyma.

1.

Melioramentorum exceptione retardatur rei

iudicata executio 2. & quare 3.4. Intelligi

ge probato statu antiquo rei meliorata, &

quomodo probetur is status 5. Ampl. 6. 7. 8.

10. 11. 12. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 27. 29. 30.

31. 32. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47.

48. 49. 52. 53. 54. 55. 56. 58. 59. 60. 61. 62.

63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74.

75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 1

87. 88. 89. 90. 92. 93. *Lim. 33. 34. 35. 44. 50.*

57. 84. 94. 95. 96. 97. 98. 100. 101. 102. 103. 105.

109. 110. 111. 113. 114. 115. 120. 122. 124. 127.

128. 130. 132. 133. 134. 135. 136. 138. 139. 140.

141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 150. 151. 152.

153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 162. 164. 165.

167. 168. *Limit. 163. 170. 172. 173. 175. 176.*

Sublim. 9. 35. 36. 50. 57. 84. 99. 102. 116. 117.

126. 134. 137. 144. 161. 163. 171.

Vxor. don. ut. acquiritur viro 24. dissing. 25.

Fœudi melioramenta sunt hereditaria, & tr. s.

seunt ad omne genus hereditum 13. 14.

Emphyteusis melioramenta sunt hereditaria,

& transeunt ad omne genus hereditum 13. 14.

ratione melioramentorum transi ad omne

genus hereditum 15.

Fieri à me, & ab alio, sed mea contemplatio-

ne sunt paria 23.

L. sumptus, ff. de rei vendic. declaratur 43.

104.

Expensæ seu melioramenta, quo tempore sunt

assimilanda. 116. 118.

Clausula resectis melioramentis, quando ni-

hil operetur 125.

Retentio cessat, vbi datur specialis actio pro

re retenta 149. 153.

Melioramenta, quæ dicantur facta colligendo-

rum fructuum causa 153.

Taxatiua censetur inesse quantitati dispositi-

one prolata 167.

Retinens rem melioratam, an faciat fructus

suos 174.

Fructus rei meliorata, donec retinetur à me-

liorante, ad quem spectent 175.

Refectioni, & conseruationi rei, proxima est causa eius, qui melioramenta, seu & expensæ, quæ in casu nostro sunt synonyma, *teste Barr. in l. in fundo, ff. de rei vendic. num. 4. fecit in re, quam victor capi vult in causam iudicari, & quia latum iugredior scribendi campum, cum à nostris integra fuerint scripta melioramentorum, & expensarum volumina, vbi Paulus l. c. in l. impense 79. ff. de verb. signif. paucis totam hanc materiam absoluerat, latius quæ sub compedio idem dixit, ut sequendo, & contrahendo, quæ effuso sermone, & multiplicatis capitibus scripsere nostri, referam hoc Cap. & ss. sequentibus, quando exceptione melioramentorum retardetur executio rei iudicatæ, in re facta meliori, expensis excipientis, vel illius auctoris, additis aliquibus emergentibus ex eadem exceptione natis, sine quorum examine non potest haberi perfecta cognitio effectuum, & virium huius exceptionis. Constatuam ita-*

cap. 24. quæst. 29. n. 10. Bursat. conf. 60. n. 31. Galles. de obligat. cameral. q. 18. nu. 12. Scaccia de appellat. quæst. 17. limit. 6. membr. 4. num. 65.

Ampliano etiam si is, qui petit executionem, offerret cautionem de soluendo, vbi fuerint liquidata, referens Rotam aliud sentire, *Marescot. resolut. 112. illud, n. 19. Tusc. concl. 182. melioramenta, num. 26. Caroc. de locat. par. 4. de expensis, num. 16. & seq. idem affirmans de garantigato instrumento.*

- 11 Intelligas tamen, et vbi is, qui isto casu excipit de melioramentis, non erat obligatus in forma Cam. seu non erat debitor quantitatitatis contentæ in sententia, secus si idem excipiens, esset debitor, nam fiet executio etiam in melioramentis, tamquam in re debitoris obligata.

- 12 Ampl. etiam, et si agatur de executione sententiæ latæ contra emptorem ad favorem eius, qui rem venderat, cum reservatione domini, donec fuisset de integro pretio satisfactus, nam si deficiente emptore in solatione, vellit venditor associari possessionem rei venditæ, retardabitur executio super associatione, excipiente emptore de melioramentis, *Vinc. de Franc. decis. 506. Franciscus, n. 19. & seq. addendo in illis præferri creditores anteriores, si cum venditore concurrant, cautus itaque casarum patronus omnia associatione, agendo actione personali, capi & distrabi curabit rem venditæ cum melioramentis.*

- 13 Ampl. etiam, si in sententia non sit reservationis retentionis ratione melioramentorum, de quibus fuerat in processu causæ exceptum, vel lata sententia, exceptum, *Hoff. in Summ. de except. §. Quando, & qualiter, vers. item est forte, Alberic. in l. 1. col. 3. vers. item exceptio, C. de iur. & fact. ignor. cum alijs cumulatis à Rol. à Val. conf. 28. Quoniam, lib. 1. num. 3. Valaf. de iur. embitt. quæst. 25. nu. 22. in fin. vbi plures refert Pacific. de Saluian. interdict. in specul. 2. cap. 2. num. 180. & 206. Scrad. de feud. 2. part. 9. par. section. 2. num. 33. qui loquitur de feudo, quod fine factio, & culpa vassalli erat domino devolutum, & melioratum, *Rimin. lun. conf. 4. 11 Cum. D. nu. 6. Tiraquel. de retrat. convent. §. 7. gloss. 1. n. 14**

Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 14. vers. Ac Iudex, Negus. de pignor. 4. memb. 5. par. num. 10. in princ. quem sequitur Rotam Lucens. diuersor. decis. 82. in nomine, in princ. Trentacing. var. resolut. lib. 3. resolut. 1. col. 4. vers. Hac conclusio, & col. 5. vers. secundus, ampliat etiam si melioramenta non essent liquida, & offereretur cautio de illis soluendis facta liquidatione.

- 14 Ampl. etiam, et quod excipiat de melioramentis ab hærede meliorantis, qui esset incapax rei melioratæ, veluti si emphiteusi finita, vel feudo devolutio extinctis masculis, femina, vel extraneus, vel non comprehensus in inuestitura, hæres ultimi defuncti emphiteotæ, vel vassalli, excipiat de melioramentis factis ab illius auctore mediato, vel immediato, *Dec. testans de communi conf. 518. viso instrumento, nu. 2. quem sequitur Clar. §. emphiteusis, quæst. 45. num. 2. Bero. quæst. 19. num. 3. eam afferens rationem, quia melioramenta et feudi, vel emphiteusis sunt quid hæreditarium, & ad omne genus hæredum transitorium, addendo prælatos volentes tali casu excludere hæredes emphiteotæ fructu suorum laborum, & industriz, dici avaros, & rapacissimos, Afflicti. loquens de hærede, Prælati, qui bona Ecclesiæ melioravit, in §. si vassallus, hic finit lex, num. 5. & 6. vers. & scias, Abb. loquens de eodem casu in cap. de multis, de præbend. num. 14. Tuscus conclus. 179. melioramenta, nu. 20. & seq. Boer. decis. 44. n. 14. vers. & idem Carroc. de locat. par. 1. de expensis, num. 12. concludens ius excipientis de melioramentis transire ad omne genus hæredum, *Gamma decis. 22. in causa, vbi refert ita fuisse iudicatum, Rol. à Val. conf. 28. Quoniam, lib. 1. nu. 28. & seq. Valaf. de iur. embitt. quæst. 25. nu. 10. vers. quarto, & num. 19. vers. unde non sit de iure, & emphiteusim et ratione melioramentorum transire contra naturam illi datam à lege, dixi de laudemio, lib. 3. q. 29. art. 2. §. 3. limit. 1. & in his terminis, Bero. q. 20. in princ. Cuman. conf. 57. nu. 5. in fin. vers. quibus, Decian. conf. 29. lib. 2. num. 5. circa med. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. specul. 2. nu. 51. & dixi infra §. 17. in ampl. Duran. dec. 338. fuit, num. 4. in princ. vbi de communi.**

- 18 Contrarium, et quod finita emphiteusi, Ec-

Ecclesiæ, non concedatur retentio extra-
neæ hæredi emphyteote, ratione meliora-
mentorum, voluit Florian. de S. Petro in
l. sed & si quid, de usu fructu. num. 4. & seq.
respondendo obiecto, quod Ecclesia lo-
cupletetur, isto casu, cum alterius iactu-
ra, cum illa sit mater, & cultrix iustitiæ,
& dicam infra, § seq. ampl. 3. & §. 2. am-
pliat. 4.

18 Ampl. ut ius ꝑ excipiendi de meliora-
mentis, transeat etiam ad singularem suc-
cessorem eius, qui fecit melioramenta, l. in
hoc iudicium, §. impendia, vers. sed si is
à me, ff. commun. diuid. & dixi infra §. 37.

19 Ampl. etiam quod ꝑ melioramenta fa-
cta deinde perierint, absque facto, & cul-
pa eius, qui illa lecerat, l. sed an ultro, §. 1.
ff. de negot. gest. l. si necessarias, ff. de pignor.
act. per que iura ita firmat Caman. & post
illum Alex. in l. domos, ff. de legat. 1. num. 1.
vers. sed bene, & dixi late infra §. 35. & seq.

Si autem res meliorata tota perierit, an
sit aliquo modo consultum indemnitati
eius, qui fecit melioramenta, dixi infra
§. 36.

20 Ampl. etiam, ꝑ si agatur de exequutio-
ne sententiæ, quæ lata fuerit, ne dum in
petitorio, sed etiam in possessorio, Capic.
decis. 17. in causa reuerend. num. 7. motus,
l. si in arca, ff. de cond. indeb. l. Paulus, ff. de
doli except. l. qua ratione, §. habet, ff. de
acquir. rerum domin. Statim. Pacific. de Salu-
iano. inspect. 2. cap. 2. num. 229. in fin. con-
cludens retardari exequutionem latam in
Saluiano, Menoch. de recuperand. posses. re-
med. 15. num. 499. & seq. concludens per
modum regulæ impediri exequutionem
sententiæ latæ in vim canonis redintegrā-
da 3. q. 1. Scader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2.
num. 48. Marefcot. resolut. 112. illud, par. 2.
qui loquitur si actum fuit spolio, Caroc.
loquens de sententia ex remedio, l. si quis
conductionis, Clocat. tract. locat. par. 4. de
expens. nu. 15. Resent. al. de feud. cap. 10. com-
clus. 43. nu. 120. Mangil. de euiction. q. 154.
num. 11.

Contrarium tenet Neuizau. conf. 78.
nu. 46. sed illum male sensisse asserit Sca-
der. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 48.
in fin. relati à Molign. de retentione, q. 351.

21 Ampl. præsertim, ꝑ ubi in sententia inest
clausula, reiectis victo, seu condemna-

to melioramentis, Cast. conf. 270. viso pun-
cto, lib. 2. num. 3. vers. Breuiter, quem se-
quuntur Negus. de pign. 4. memb. 5. par. n. 10.
vers. Tertio conclusio, eam afferens ratio-
nem, quia sententia est conditionalis, &
adimplenda in forma specifica, & ideo ne-
gandam exequutionem, etiam quod of-
feratur cautio, late Valaf. sequendo Cast.
dicto conf. 270. de iur. empb. quass. 25. n. 23.
Rota diuers. decis. 15. 1. par. 2. num. 3. adden-
do idem dicendum, si pacto sit addita ta-
lis resectio, & decis. 3. par. 1. num. 4. Benin-
tend. decis. 77. num. 11. Rota diuers. decis. 3.
dixerunt, par. 1. in recent. nu. 3. & seq. ad-
dendo exequutionem secus factam, esse
nullā, & eiecto à naturali possessione dan-
dum esse mandatum de manutenedo, &
procedere etiam, quod melioramenta nō
essent liquida, Cardin. Tusc. concl. 182. me-
lioramenta, num. 28. ubi plures consensu-
tes, per relatum rationem ex vi conditio-
nis, refert, Petra de fidei. quass. 15. nu. 311.
asserens idem dicendum, quamuis con-
ditionaliter, quis non sit condemnatus ad
solutionem melioramentorum, Peregrin.
de fideicom. art. 50. num. 82. præsertim, si
dictum fuit solutus prius melioramentis,
addendo ita practicasse etiam oblata cau-
tione, Fusar. de fideicom. quass. 672. nu. 22.
& seq. Amat. resolut. 14. nu. 51. addendo pro-
cedere etiam, quod lapsus esset terminus
ad liquidandum, & offerretur cautio,
Benintend. decis. 77. num. 5. addendo non
sufficere, si offeratur cautio, & num. 11.

22 Ampl. etiam, ubi melioramenta sunt
facta ab auctore ipsius condemnati ad rei
restitutionem, seu possessoris rei, quam-
quis capere vult in exequutionem rei iu-
dicatæ, Menoch. de recuper. posses. remed. 15.
num. 567. Hondad. conf. 85. sententia, n. 4.
in fin. concludens non sufficere, quod quis
exciat de melioramentis, nisi probet
ipsum, vel auctorem suum meliorasse,
Clar. S. empb. tusei, q. 45. Tusc. concl. 182.
melioramenta, num. 3. Surd. conf. 183. pro-
posita, num. 15. & seq. vers. secundo, Sca-
der. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 30.
& 38. Concludens aperto feudo sine facto
& culpa vassalli, licere illius hæredi reti-
nere feudum, donec melioramenta in
illo facta à defuncto, qui illum hæredem
instituit, reſiciantur vsque ab obolam, ubi
illa

illa sunt liquida, vel possunt liquidari in
incontinenti, etiam quod offeratur cau-
tio de illis soluendis facta liquidatione §.
105. *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. n. 37.*
¶ *sequen.* qui loquitur de melioramentis
factis ab auctore ultimi deficientis vas-
salli, sine prole, idem repetens, num. 166.
Trentacinq. resol. 1. de pign. col. 5. vers. Hac
conclusio, lib. 3. addendo transire ius istud
retentionis etiam sine cessione.

23 Ampl. etiam, ¶ ubi melioramenta non
sunt facta ab ipso excipiente, sed ab alio ex-
cipientis nomine, vel illius cōtemplatione,
seu gratia, vel ab eo cui ille successit, l. i.
demq. in fin. & l. seq. ff. mandat. l. sed & si
plures, §. in arrogato, ff. de vulgar. Menoc.
de recup. possess. remed. 15. num. 509. *Molin.*
de contract. disput. 463. de melioramentis,
num. 4. in fin. Fuffar. de fideicommiss. q. 669.
melioramenta, num. 3. Rosental. de feud.
cap. 10. conclus. 43. num. 40. & seq. pluribus

24 paria ¶ enim sunt, quid à me fieri, vel ab
alio, sed mei cōtemplatione, ad effectum,
ut quæ sunt facta mihi acquirantur, ut
in terminis nostris concludit, *Pacific. de*
Saluian. inspect. 2. cap. 2. nu. 223. Carroc. de
locat. par. 4. de expensis, num. 32. & seq. Pe-
regrin. conf. 3. lib. 3. num. 35. & sequent. qui
loquitur de melioramentis factis in feudo
ab amico, vel consanguineo vassalli, vel
à subdito illius, addendo idem dici, si fue-
rint illa donata, vel cessa, & comprobari
potest hæc extensio, ex his quæ dicuntur
de donatis ¶ vxori, quæ viro acquiruntur,
nisi donans aliud voluerit, & expresse, ut
respondit *Rol. à Val. conf. 10. circa, lib. 1.*
num. 10. & seq. & latius hoc examinant,
Ias. in l. sed si plures, §. ad substitutos, ff. de
vulgar. num. 8. Clar. §. donatio, q. 10. Se-
rasin. decis. 1108. domini, num. 6. T. besaur.
quæst. 15. in hac lib. 3. & ego in meis col-
lectaneis, adl. Quintus, ff. de donat. int. vir.

26 & vxor, ¶ distinguendam, quod aut do-
natio sit à consanguineis mariti, & dona-
ta sunt mariti, aut à consanguineis vxoris,
& soluto matrimonio si extant, quod sint
vxoris, vel quod aut donata conueniant
vxori tantum, ut puta vnguentaria, spe-
cula, acus, & similia, & sunt vxoris, aut
conueniant marito tantum, vel marito,
& vxori simul, & ratione dignioris perso-
næ, quia maius lumen extinguit minus,

erunt talia donaria mariti, *Bartol. d. §. in*
arrogato, l. as. in l. ut liberis, C. de collat. n. 17.
Barbat. de prestant. Cardin. par. 1. quæst. 3.
num. 11. & dixi infra §. 7. ampliat. 18. & li-
mit. 10.

27 Ampl. etiam, ¶ si agatur de executio-
ne sententiæ, quæ ex quouis capite tran-
sierit in iudicatum, *Valas. de iur. empbis.*
quæst. 25. num. 22. circa med. & ratione rei
iudicata, relaxata fuerint executoriales,
Molin. de contractib. disput. 463. de melio-
ramentis, num. 17. vers. Qua etiam ratio-
ne, etiam quod executoriales fuerint pen-
nes acta executoris reproducta, & ser-
uatis sint quatuor termini substantiales,
pro illarum executione, Ros. diuers. in-
recent. decis. 3. dixerunt, par. 1. n. 6.

28 Ampl. etiam, ¶ si melioramenta facta
fuerint in re minoris, & pro illo lata sit
sententia restitut. rei meliorate, intra utile,
§. final. ff. de minor. *Curt. lun. consil. 6. in fin.*
Menoc. de recup. possess. remed. 15. nu. 513. &
520. Afflict. decis. 87. n. 6. & seq. addendo
neque melioramenta esse compensanda
cum fructibus pro rata pretij soluti, nec
melioramentorum, etiam quod res mino-
ris fuisset nulliter alienata, sed probabiliter
poterat credi alienationem esse validam.

29 Contrarium ¶ voluit, *Card. Tuse. con-*
clus. 182. melioramenta, num. 20. ubi res
minoris fuit nulliter alienata, & ab acqui-
rente meliorata, sed quia hoc ille firmat
auctoritate, *Alex. Nat. Curt. lun. qui id*
non dicunt in meo Codice, cogitandum de
veritate opinionis ipsius, quæ tamen sal-
uari potest, si melioramenta sint necessa-
ria, secus si vitilia tantum, quia tunc com-
pensantur cum fructibus, qui supersunt,
ut refert decium fuisse à Senatu Parisiensi.
Papon. Arret. 14. lib. 18. tit. 4. & refert Tepas,
de impens. conclus. 272. cap. 2.

30 Ampl. etiã, ¶ quod melioramenta facta
fuerint in re Ecclesiæ, perperam distra-
cta, vel locata, *Boer. decis. 44. n. 14. in princ.*
Serasin. decis. 1490. num. 11. abb. in cap. 1. de
restitu. in integr. num. 2. Marta digest. 10. q.
titul. meliorationes, cap. 15. & dixi infra
§. 11. ampl. 4. §. 7. ampliat. septima, & §. 14.
ampliat. tertia.

Contrarium tenent, *Aret. in §. Mar-*
cellus, quem legit, cum l. cetera, ff. de le-
gat. 1. in fin. Canonista in cap. si quis sacer-
dotum,

- dotum, de rebus eccles. non alien. Gramat. decis. 79. num. 8. & dixi infra §. 2. vers. contrarium, num. 14.
- 31 Ampl. præsertim, † si melioramenta sunt necessaria, l. 1. & 2. l. impense necessariae, ff. de impens. in reb. dotal. fact. vbi Bart. & reliqui, l. impense, ff. de verb. signif. vbi Alciat. in princ. l. quæ ratione, ff. de acq. rerum domin. Menoc. de recup. possess. remed. 15. num. 500. & seq. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 8. & seq. Bossius tractat. de princip. num. 31. vers. ex omnibus, Serafin. decis. 898. num. 1. sed quia extensio ista latius requirit examen, ideo videnda, quæ dixi infra §. 9. & seq. Molin. de contract. disput. 463. num. 5. vers. sumptus præterea.
- 32 Ampl. etiam, † quod melioramenta sint tantum vtilia fundo, in quo sunt facta, vt dicam infra, §. 4.
- 33 Ampl. etiam, † in melioramentis factis in castro, vel arce aliqua, ne dum ædificando, vel reficiendo, sed etiam illam custodiendo, vel è manibus hostium recuperando, vel conseruando, Bald. consil. 303 ad euid. am. l. b. 1. num. 2. l. o. de Anan. consil. 32. ultra, num. 10. vers. item aduertendum, & nu. 15. Alex. ad Bart. in l. interdum, ff. qui potior. in pign. bab. in princ. vers. Nota istos casus, Bellon. consil. 10. nu. 2. Bossius tract. de princip. num. 31. vers. disputatur tamen, Ruin. consil. 100. Narratur lib. 4. num. 6. circa fin. Natta consil. 536. Memor. num. 9. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 22. Cardin. Tusc. conclus. 182. melioramenta, num. 59. concludentes dari arcis
- 34 † retentionem, donec expensæ, seu relata melioramenta fuerint restituta, modo non sint excessiua arbitrio boni viri, vt inquit, Bald. d. consil. 303. lib. 1. Pacific. de Saluian. interdict. inspec. l. 2. cap. 2. nu. 225. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. num. 21. vers. quarto, addendo ex Barbat. consil. 46. lib. 4. num. 1. & seq. tales impensas reficiendas esse, quamuis illud ab hostibus fuerit occupatum armis, & vi, & num. 22. & seq. loquitur de expensis factis in illius recuperatione ab hostibus, Natta consil. 536.
- 35 memor. nuat qui præterea † limitat hanc extensionem, si expensæ fuerunt super abundantes, vel excessiua, addendo, n. 10. & seq. plurib. idem dici, si fiant in custodia agri, vel fructuum, Menoc. præsumpt.
32. est, lib. 3. num. 12. Amat. res. sol. 14. n. 27. exemplum referens, si quis faciat expensas in munitionibus, emendo machinas bellicas, & similia. Limitando, † si fuit expensum causa custodiæ temporalis, Decian. consil. 29. circa, lib. 2. num. 1. & seq. plurib. addendo consuetudinem contrariam; quam aliqui allegabant pro Principe, esse odiosam, contra ius diuinum, & reliquas leges, quibus mundus cū hominibus regitur, Ripa in l. vbi pure, §. fin. ff. ad trebel. n. 2. qui loquitur de expensis factis causa conseruationis rei, Petra. de fideicommiss. q. 15. num. 218. & seq. & 227. & seq. qui loquitur de expensis factis in recuperando, muniendo, defendendo, castro communi, alieno, vel dotali, & conserunt dicta, infra, §. 17. 19. & 20. Decian. consil. 58. lib. 2. num. 66. & seq. qui loquitur de filia, quæ patris feudum meliorauerat, addendo non reperisse, qui negat dari retentionem.
- 37 Contrarium † tenent Bart. in l. cum quaereretur §. 8. prædictis, ff. de legat. 3. vbi Alex. late in apostil. l. as. in l. si non sortem, §. si centum, ff. de condit. indeb. num. 10. vers. aduerte, concordari tamen possunt ex dictis, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 21. vers. interdum, & dictis infra, §. 19. ampliat. 7. l. as. in l. diuortio, §. impendia, ff. sol. mat. num. 2. & seq. & dixi §. 19. num. 23.
- 38 Ampl. etiam † in melioramentis ciuilibus, qualia sunt acquisitiones seruitutum, & similia, quæ à iure communi sunt adinuenta, Molin. tract. de contract. disput. 462. num. 3. & disput. 463. de melioram. num. 5. vtroque declarando, si titulo oneroso fuit acquisita talis seruitus, secus si beneficio à lege inducto, veluti præscriptione, quod est singulare, & notandum, Caroc. de locat. par. 4. §. melioramentorum, q. 2. n. 12. Amat. res. sol. 14. num. 28. Valaf. de iur. empb. quest. 25. num. 21. & dixi infra, §. 17. ampl. 8.
- 39 Ampl. etiam, † si agatur de executione sententiæ latæ inter socios, quorum vnus rem communem meliorauit, l. in hoc iudicium, §. diuersum, ff. commun. diuid. Corn. consil. 22. num. 4. & seq. lib. 2. & dixi infra, §. 23.
- 40 Ampl. etiam, † quod offeratur cautio de illis soluendis, vbi fuerint liquidata, vt dixi infra §. 31. ampl. 8.

- 41 Ampl. etiam, † ubi ageretur de executione trium conformium, *Cardin. Tusc. concl.* 182. *melioramenta*, num. 26. & conferunt dicta supra hoc §. num. 19. & 26.
- 42 Ampl. etiam, † quod ageretur de executione sententię latę in iudicio rei vendicationis, *Bart. in l. infundo, col. final. vbi Alberic. vers. sed quid si exceptio expressarum*, ff. de rei vend. *Specul. de execution. sent.* §. *postremo, vers. quid si pone adificauit*, vbi addentes late, & de exception. §. dicto, vers. *sed pone adificauit*, *Bertrand. conf.* 15. num. 50. & seq. vol. 1. *Boer. decif.* 43. & quo, num. 9. *Mangil. de euiction. quæst.* 153. n. 2. *Benintend. decif.* 77. *capta*, num. 1. concludens exceptione melioramentorum retardari executionem sententię, qua quis sit condemnatus rem restituere.
- 43 Ampl. etiam, † quod melioramenta facta fuerint ex fructibus rei meliorata, vel ex fructibus melioramentorum, *Ruin. cõf. 13*. §. lib. 3. nu. 15. *in fin. Serafin. decif.* 471. num. 6. *Rota in recent. decif.* 435. par. 1. n. 15. *Molin. tract. de contrah. disput.* 463. num. 4. circa med. & dicam infra, §. 3. in ampliacionibus, & §. 48. *Rimin. iun. conf.* 411. cum D.
- 44 num. 8. & seq. † declarando, l. *sumptus*, ff. de rei vend. quę videbatur obitare, *Val. de iur. empti. quæst.* 25. num. 6. circa fin. vers. *adde etiam si*, *Rol. à Val. conf.* 28. nu. 17. & seq. & conf. 30. num. 4. lib. 1. *Tiraquel. loquens de donatario*, qui percepit fructus, donec donatio fuit reuocata natiuitate filiorum, pacto de retrouendendo, & meliorauit donata, & retracta in l. *si umquā*, §. *reuertatur*, C. de reuoc. donat. 289. & de retract. cõueni. §. 7. *glos.* §. num. 78. *Scrad. loquens de feudo aperto domino sine culpa vassalli de feud. 2. par. 9. par. section. 2. nu. 29.* vbi plures congerit, *Fusar. de fideicom. q. 669. melioramenta*, num. 2. *Rosenthal. de feudis, cap. 10. conclus.* 43. num. 76. & seq. concludens vassallum non compensare.
- 45 melioramenta † facta in feudo cum fructibus etiam paribus melioramentis, nisi illa sint facta ex arboribus, vel alijs quę non licuit vassallo excidere, quę dixi in princ. de fructibus melioramentorum latius examinari, infra §. 50.
- 46 Ampl. etiam † in casu, quo melioramenta sunt facta in bonis confiscatis, & passus confiscationem fuit à Principe ad illa integratus, vt pleno consilio respondit *Ruin. conf.* 165. *adificium*, lib. 4. num. 2. & seq. vers. *sed tamen*, & num. 3. & seq.
- 47 Ampl. etiam, † quod fuerint facta in re aliena, quam credebat quis, esse propriā, l. *si in area*, vbi *Cast. & reliqui*, ff. de cond. indeb. *Corn. conf.* 222. in princ. lib. 2. *Cardin. Tusc. conclus.* 182. *melioramenta*, nu. 64. *Barbof. l. diuortio*, §. fin. *sol. mat. uum.* 70. & seq. vers. *in ista*, vbi prætere agit, an detur tantum retentio, vt late egi, §. 32.
- 28 Ampl. etiam † in melioramentis factis in feudo, quod extincta vnalinea ad illud vocatorum, deuoluitur ad aliam successiue vocatam, vel etiam domino aperitur, quia excipiente hærede deficientis vassalli, sunt illi rescindienda, nec cogitur feudū dimittere, *Curt. iun. conf.* 41. *presupponitur*, num. 10. *Rol. ind. à Val. conf.* 28. *quoniam*, lib. 1. nu. 28. & seq. *Cardin. Tusc. concl.* 179. *melioramenta*, num. 22. 27. & seq. & n. 30.
- 49 & seq. addendo † etiam, si fuerint melioramenta ciuilia, nisi sint ex ijs, quę feudo hærent, vt est acquitio iurisdictionis, *Scrad. de feudis 2. par. 9. par. section. 2. nu. 77.* & seq. plurib. ampliando etiam in melioramentis factis post aperturam feudi, modo hæres, seu vassallus non fuerit constitutus in mala fide tempore factorum melioramentorum, quod accidit, si à domino denuntietur apertura, seu deuolutio feudi, & dixi infra §. 2. num. 10. & §. 17.
- 50 Ampl. etiam, † quod ageretur de executione sententię latę contra emptorē, cum pacto de retrouendendo, quod retrouendere debeat, alias immittatur in possessionem, quicquid eo pacto vendiderat, vt dixi infra §. 12.
- 51 Ampl. etiam, † si ageretur de executione sententię latę ad fauorem eius, qui rem melioratam deposuit penes condemnatum ad illius restitutionem, l. *actione*, ff. de pos. *glos. in l. 1. §. est autem*, ff. eod. *Bald. in l. penul. C. eod. num. 5. & dixi late infra*, §. 21.
- 52 Ampl. etiam, † si melioramenta nō sint perpetua, sed tamen duratura vltra tempus, quo res meliorata restituitur, *Rimin. iun. conf.* 411. *Cum. D. num. 21.* & seq. qui loquitur de fossatis expurgatis, quorum expurgatio est duratura, & futura vtilis fundo, postquam fuit domino restitutus,

& idem prius dixerat, *Alex. in l. diuortio, §. impendia, ff. solut. mat. num. 3. Molin. de iur. primog. lib. 1. cap. 26. nu. 14. vers. Nec in hoc, Rol. à Val. conf. 28. quoniam, lib. 1. num. 24. Meno. de arbitr. iud. cas. 258. Celsus, num. 28. Pacific. de Saluian. interdict. inspect. 2. cap. 2. num. 196. Cardin. Tuse. conclus. 176. meliorament. 2, nu. 30. exemplum referens conductoris, qui vineam fulsit pallis duraturis finita locatione, quæ vnà cum similibus sunt aestimanda pro rata temporis, quo sunt duratura, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 4. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quæst. 1. num. 18. & 19. declarando, quod soluantur iuxta æstimationem præsentem, non autem præteritam. Nisi**

53 tamen talia melioramenta sint duratura vltra tempus potius ex accidenti, quàm illorum natura, *Barbos. in l. diuortio, §. impendia, ff. solut. mat. num. 16.*

Obstant tamen dicta, *Rota Recent. decif. 650. par. 2. nu. 5.* dum voluit plantationes arborum, & vitium non refici, quia non sunt melioramenta perpetua.

54 Perpetua autem talia melioramenta, quæ dicantur, videndi sunt, *Menoc. de arbitr. iud. cas. 258. Celsus, num. 24. Pacific. de Saluian. inspect. 2. cap. 2. num. 200. & seq. Ioseph. Ludouic. decif. perus. 24. domina, num. 8. & seq. Rimin. iun. conf. 411. Cum D. num. 21. & seq. 25. & seq. Petra de fideicom. quæst. 15. num. 245. cum decem seq. vbi plura exemplarefert, & num. 258. & seq. Alex. in l. domos 61. §. de legat. 1. num. 1. vers. sed certe, Carroc. de locat. par. 4. de expens. n. 48. & seq. Peregrin. de fideicom. art. 50. uu. 4. vers. Non exigo, Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 62. & seq. Natta conf. 256. num. 3. Surd. conf. 333. num. 29. Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. fin. num. 6. vers. Nec verum, Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. num. 21. vers. quarto, & vers. insertur, Rota diuers. in recent. decif. 359. par. 1. num. 5.*

55 Ampl. etiã, si agatur de exequutione sententiæ latæ in emphiteotam, quod dimittat emphiteusim, quia illa sit finita. *ut dixi infra hoc cap. §. 11. cum prius in antecedenti §. dixerim quid dicendum, vbi emphiteusis est finita, facta, & culpa emphiteote, Amat. in finitio. referens resol. 14. n. 41. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 2. n. 2.*

56 Ampl. etiã, si agatur de exequutione

sententiæ latæ contra grauatum fideicommissio, vt restituat bona, quæ illius fidei sunt commissæ actori restituenda, *ut dixi infra §. 11.*

57 Ampl. præsertim, si melioramenta fuerint facta labore, industria, vel expensis eius, qui de illis excipit, vel facta fuerint ab illius auctore, *Molin. de contr. actib. disput. 463. de melioramentis, num. 4. circa fin. Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. n. 49. in fin. Serader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 35.*

58 Ampl. etiã, si vbi à clerico, vel illius hærede excipitur de melioramentis factis in beneficio in cuius possessionem instat, immitti prouisus à legitimo collatore, *ut dixi infra §. 27.*

59 Ampl. etiã, si vbi redimitur fundus ab onere aliquo pecuniario, vi antecessitis dilationis datæ ad francandum, *Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 50.* Limitando, si affrancatio fuit voluntaria, vt puta, quia tale onus erat factum perpetuum, & liberatio erat posita in voluntate liberantis, & concedentis liberationem, quia tunc non datur retentio, nec retardatur exequutio sententiæ, sed facta est possessorem, & dominum rei liberatæ capere cum annexo antiquo onere.

60 Ampl. etiã, si in sententia lata in hypothecaria, si melioramenta non sint facta ab hypothecante, vel illum repræsentante, sed à tertio, qui rem melioratam possidebat, cum titulo, vel sine, sed cum bona fide, *l. Paulus respondit, §. domus in fin. ff. de pignor. l. cum postulassem, §. damni inspecti, ff. de dam. inspecti. l. fin. ff. de censib. l. qui agros, C. de omni agro de fert. lib. 11. immo iste tertius si possessor, ne dum habet rei melioratæ retentionem, sed præterea potest creditori agenti ad illam offerre pretium, quo æstimari poterat res hypothecata tempore, quo res ad eum deuenerit, l. 2. C. de prædijs, & omnibus reb. nauicul. lib. 11. vbi Bari. & lo. de Plat. Corset. sing. §. melioratio, Socin. conf. 224. eleganter, lib. 2. num. 1. sequendo Bart. in d. l. 2. 62 ex cuius dictis addipoteft extensio hæc ampliacioni, vt procedat etiã contra habentem vilem rei vendicationem, ex priuilegio veluti, si ex pecunia dotali quid emit vir, & hoc notandum est ab his, qui emunt*

- emunt domus minantes ruinam, hypothecatas pluribus creditoribus, vt se liberent ab illis, soluto illius pretio, quo æstimari poterant tempore emptionis, vt firmat *Vilius opin. 496. num. 1. Scrad. sequitur Bart. & lo. de Plat. supra relatos, de feud. 2. part. 9. par. section. 2. num. 106. Tusc. conclus. 178. melioramenta, num. 17. licet Couar. var. resol. lib. 1. cap. 8. num. 3. dissentiat, Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 7. num. 2. Marta digest. 178. melioramenta, num. 17. licet Couar. var. resol. lib. 1. cap. 8. num. 3. dissentiat Rebel. de oblig. iust. lib. 1. quest. 7. n. 2. Marta digest. tom. 4. titul. Meliorationes, cap. 16. Vinc. de Franc. decis. 38. Iarius agunt, quo pretio fiat ætimatio, vide infra, n. 71.*
- 63 Ampl. etiam in melioramentis factis colligendorum fructuum gratia, nam ante illorum collectionem datur rei meliorate retentio, *Pacific. de Saluiam. interdict. inspect. 2. cap. 2. num. 179. sequendo Menoc. de recup. poss. Remed. 15. num. 513. in fin. Garziam. de expens. cap. 13. num. 57. & dixi, §. 16.*
- 64 Ampl. etiam, et vbi agitur de executione sententiæ latæ super restitutione rei pignoratæ, vt dixi infra §. 20.
- 65 Ampl. etiam, et si in processu causæ non fuit exceptum de melioramentis, nam de illis excipere potest, vbi agitur de executione sententiæ, vt dixi infra §. 39. *Amatus infinitos referens, resol. 14. nu. 42. Carroc. de locat. par. 4. de expens. n. 14.*
- 66 Ampl. præsertim, et si melioramenta facta fuerint ab eo, qui non potest donare, *Bart. in l. in fundo, ff. de rei vend. nu. 11. sequitur Menoc. præsumpt. 32. est, lib. 3. n. 13 in fin. Akiat. l. impense, ff. de verb. signific. num. 6.*
- 67 Ampl. vt consuetudo et contraria non reficiens melioramentum sit odiosa, contra ius diuinum, naturale, canonicum, & civile, *Decian. conf. 29. circa lib. 2. num. 15.*
- 68 Ampl. vt admitratur et melioramentorum exceptio, quamuis ad sit statutum reiiciens omnem rei conuenti exceptionem, *Boer. decis. 43. num. 15. Scrad. de feud. 2. part. 9. par. section. 2. num. 111. vers. præterea.*
- 69 Ampl. et vt melioranti detur rei melioratæ retentio, donec fuerit vsque ad obolus satisfactus de pretio melioramentorum, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 117. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 30. vers. & hac ampliatio, vbi plures consentientes refert, idem repetens, num. 128. Tiraque. de retract. conuent. §. 7. glo. 1. num. 12.*
- 70 Ampl. etiam, vbi melioramenta sunt facta à consanguineo, vel amico, vel a socio, *Ruin. conf. 100. lib. 3. n. 1. & seq.*
- 71 Ampl. etiam, et vbi conuentum fuit de certo genere melioramentorum facientium, & fuerit factum aliud genus, *Rosental. de feudis, cap. 10. conclus. 43. n. 84.*
- 72 Ampl. siue et melioramenta sint facta de voluntate, vel præter voluntatem domini, rei melioratæ, *Salic. in l. domum, C. de rei vendicat. num. 10. vers. aut impendit.*
- 73 Ampl. vt et detur retentio, etiam aduersus creditorem agentem hypothecaria, *l. Paulus, §. penul. ff. de pignor. Couar. var. resol. lib. 1. cap. 8. num. 3. vers. primo, secundo, & tertio, vbi præterea agit, quid dicendum de melioramentis factis iure alluvionis, & dixi infra limit. 2. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 7. num. 2. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de pignorib. col. antepenul. vers. secundo, vbi etiam agit, si hypotheca sit tempore anterior melioramentis, *Thesaur. q. 71. meliorationum, lib. 1. vbi ampl. etiam in eo, qui dedit pecunias ad meliorandam, & vers. fuerunt in melioramentis.**
- 74 Ampl. etiam et quod tempore, quo rescindi debent, desierint esse utilia, vel necessaria, modo tempore quo fuere facta, fuerint talia, *Castren. in l. domus 61. ff. de leg. 1. num. 4. circa med.*
- 75 Ampl. quod, et si opposita melioramentorum exceptione denegetur excipienti audientia, vel probatis melioramentis in genere, non concedatur illi retentio, licet appellare, dicere de nullitate sententiæ, & agere spolio, vt dixi §. 31. *Ampl. 3. & seq. & §. 2. primus casus.*
- 76 Ampl. etiam et vbi is, qui fecit melioramenta, damnatus fuit ex iure congrui. et melioratam cedere vicino, vel consanguineo, vel alteri, qui gaudeat illa iure, vt dixi infra §. 13.
- 77 Ampl. præsertim et vbi is, qui fecit melioramenta, antequam conueniretur ad dimissionem rei melioratæ, præuenit actorem, vel alium legitimum contradicteorem, &c.

- & testibus, vel euidencia facti, vel aliter probauit, rem meliorasse, *Rosent. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 171. & seq. & dixi §. 17. in ampliat.*
- 78 Ampl. ut in concursu creditorum præferatur creditor ex causa melioramentorum, *l. extat. ff. qui potior. in pign. & dixi infra, §. 38.*
- 79 Ampl. etiam, si quod extaret statutum, ut aduersus sententiam, non possit excipi de compensatione, potest tamen excipi occasione melioramentorum de retentione, quæ est indirecta compensatio, *Crauet. conf. 148. num. 2. Abb. cap. fin. num. 12. de deposit. Molignat. tract. de retent. quest. 90. Scrad. de feud. 2. part. 9. par. section. 2. n. 111.*
- 80 Ampl. etiam, si quod melioramenta facta fuerint purgando agrum emphiteoticum, faxis, & lapidibus, *Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. nu. 25. eam afferens rationem, quia bonitas fundi augetur.*
- 81 Ampl. etiam, si ubi ex melioramentis facies fundi mutatur in melius, veluti si auellantur nemora, & quod erat siluestre, fiat aratium, vel pratium, *Scrad. de feud. 2. part. 9. par. section. 2. num. 25. & 105. & dixi §. 3. vers. Non conueniunt, Tiraque. de retract. conuent. §. 7. gloss. 1. nu. 16. Rimin. iun. conf. 435. D. Bartol. num. 69. & seq. ubi loquitur de deboscando fundo.*
- 82 Ampl. præsertim, si ubi is qui fecit melioramenta, fuit immisus in possessionem rei, quam deinde meliorauit in contumaciam domini directi, vel utilis, perpetui, vel reuocabilis, nam quæcumque, & qualicumque melioramenta ille fecerit, sunt illi rescindenda, non facta distinctione, an utilia, vel necessaria, vel voluptuaria, magna, vel parua fuerint, *l. prator ait. §. quod ait prator. ff. de bonis auctoris. iudic. possid. gloss. penul. in cap. cum venissent de eo, qui mittit in possess. ubi Host. & reliqui Canonista, & præcipue Abb. num. 11. & Bellam. num. 3. Roman. singul. 413. & dixi infra. §. 46.*
- 83 Ampl. etiam, si quod melioramenta non sint liquida, *ut dixi §. 31.*
- 84 Ampl. ut alio non probato, melioramenta præsumantur facta ab eo, qui rem melioratam detinet, *Scrad. lase de feud. 2. par. 9. par. section. 2. nu. 61. Petra de fidei. cum. q. 15. n. 284. & seq. & dixi infra n. 91.*
- 85 Ampl. etiam, si facta fuerint in feudo, vel emphiteusi, postquam illa est finita sine culpa, & facta emphiteota, vel vassalli, antequam conuentus fuisset ad dimissionem feudi, vel fundi emphiteotici ipso iure amissi, ut latè probat, *Scrad. sublati, quæ videbatur ob stare de feud. 2. par. 9. par. 86 section. 2. num. 77. & seq. limitando, si feudo, vel emphiteusi finita, dominus denuntiet, ne fiant melioramenta.*
- 87 Ampl. etiam si in melioramentis factis plantando, vel ferendo, *l. si quis sciens, C. de rei vend. Rodan. de reb. eccles. non alienand. quest. 72. cap. 5. num. 9. Iaf. l. 2. C. de iur. empb. num. 28. in fin. & num. 29. Brun. conf. 105. num. 7. Ioseph. Ludou. decif. Perus. decif. 24. num. 18. Contrarium tenet Rota. Duran. decif. 338. fuit, num. 7.*
- 88 Ampl. præsertim, si ubi dominus reierat eadem melioramenta facturum, *Bald. l. in fundo, ff. de rei vend. Rodan. de reb. eccles. non alienand. quest. 72. cap. 5. num. 8. circa med.*
- 89 Ampl. ut faciat si fructus suos pro rata melioramentorum, & ceteris pro reliquo, *ut dixi §. 50.*
- 90 Ampl. præsertim, si ubi sunt facta à bonæ fidei possessore, *Rotam Recent. dec. 111. par. 1. num. 3. addendo malè datam fuisse immisionem melioramentis non rescitis prius, & dixi infra §. 4.*
- 91 Ampl. ut hæc si retentio sit concessa tam in foro externo, quam interno, *Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 7. num. 1.*
- 92 Ampl. etiam, si alia ex natura rei meliorata, non possit illa retineri, quale est feudum, emphiteusis masculina, & similia, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 7. n. 2.*
- 93 Ampl. etiam, si quis fuit damnatus restituere rem venditam venditori, quia læsus ultra dimidium iusti pretij partem, *Pantat. de Crema in l. 2. C. de rescind. vend. num. 95. testando Bald. & Salibid. idem tenere, & Padil. num. 53.*
- 94 An melioramenta si præsumantur facta ab exiciente, ubi de illis constat, licet non probetur illius quantitas, vidend. *Petra de fidei. cum. quest. 15. num. 307. Rosent. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 45. in fin. & dixi supra n. 82.*
- 95 Ampl. etiam si in melioramentis factis in re prohibita alienari, *ut dixi §. 55.*

96 Ampl. etiam, † quod excipiens sit condemnatus ad reiterationem, nulla facta expressio melioramentorum, *Bart. l. in fundo, ff. de reo vend. num. 16. quem sequitur, & refert Benintend. decif. 77. capta, num. 1. camafferens rationem, quia tali exceptione non impugnatur sententia ex capite nullitatis, vel iniustitiæ, immo excipiens, illam approbat, sed illi dari retentionem in re partim sua.*

97 Limitationes † plures colligi possunt ex his, quæ de melioramentis factis in feudo dixi §. 17.

98 Limit. vbi expresse † conuentum fuit, vt melioramenta vna cum re meliorata post certum tempus, vel lapso tempore, de quo fuit conuentum, vel casu aliquo eueniente, vel purificata conditione deueniat ad dominum rei, qui illam in emphyteusim, vel feudum concessit, vel aliter alteri dedit, modo talis clausula fuerit scripta in dispositiuis contractibus, non autem in executiuis, *l. as. in l. 2. C. de iur. empbit. num. 28. quem sequitur Ioseph. Ludou. decif. Perus. 117. procur. num. 35. & relato Bald. in l. iubemus, §. sane, C. de sacros. eccles. Menoc. alios consentientes refert de recup. possess. Remed. 15. nu. 504. Rimin. iun. conf. 384. petit, nu. 50. Gama decif. 41. n. 7. vers. potest, Surd. conf. 78. n. 21. referens, qui vellint fat esse dixisse concedi fundum ad meliorandum, Serafin. decif. 1496. n. 1. & §. Pilip. testari allegat. 1. n. 184. Serader. de feud. 2. par. 9. par. sectio. 2. num. 62. am-*

99 pliendo † præsertim, si talia melioramenta sint publice vtilia, *Caroc. de locat. par. 4. de expens. n. 54. Rot. Lucens. diuers. decif. 82. In col. 2. vers. Quinimmo referens, qui vellint fat esse fuisse dictum, quod res potius melioretur, quâ deterioretur; licet deinde teneat compilator decif. contrarium.*

Consulerem tamen ad euitandam difficultatem, quam excussi *infra §. 1. ampl. 6.* vt contrahentes latioribus verbis conciperent tale pactum, addendo hæc, & æquipollentia verba, vt res deuoluatur domino lapso tempore, vel purificata conditione, cum melioramentis cuiuscumque quantitatatis, & qualitatis fuerint, vt aduertit *Ser. ifn. decif. 1496. num. 5. & post illum Molin. de contract. disput. 463. nu. 1. in fin.* vel dicatur rem reuerti ad dominum

absque alia solutione melioramentorum, vt notant *Valas. de iur. empbit. q. 25. num. 18. Molin. d. disput. 463. num. 1. vers. idem esset, & num. 2. vers. si autem, Amatus resol. 14. num. 17. vbi plures formulas huius pacti refert, Rosa Lucens. diuers. decif. 82. In col. 4. vers. distinctio.*

Nec sint contenti dixisse, quod finita locatione, vel deuoluta emphyteusi, vel feudo, res redeat ad dominum libere, quia cum ea libertas intelligatur, provt de iure, *Alex. conf. 80. viso, lib. 1. nu. 10. & 12. Dec. conf. 131. num. 3. Valas. de iure empbit. quest. 25. num. 3. vers. Verumtamen, & num. 9. circa fin.* vel dicant, quod res deuoluatur cum omnibus melioramentis, vt euitetur difficultas, an tale pactum intelligatur iuxta præsentem iustitiam, seu de melioramentis tempore concessionis extantibus, seu quæ fieri debent, vt voluit *Bero. quest. 20. item questum, num. 1. & seq. & post illum Valas. de iur. empbit. q. 25. n. 19.* ex natura contractus, secus si illa excedant illius naturam, vel deinde sint facta, vt aduertunt, *Pinel. in l. 2. par. 3. n. 10. circa med. C. de rescind. vend. Caldas. de extinc. empbit. cap. 10. difficilis, num. 49. Gama. decif. 22. vers. Nec saluari, Vinc. de franc. decif. 191. ref. num. 13.* qui licet ex asserptione aliquorum I. C. Hispanorum vellet, relata distinctione fuisse non humanum ingenio excogitatam, illam tamen falsam, & reiiciendam, dixi §. seq. *Ampl. 3.*

100 Limit. in melioramentis † subsequitis absque facto hominis, sed legis potentia, veluti si alluione augeatur fundus, quæ capi vult creditor in executione rei iudicatæ, *l. fissundus, ff. de pignori. Couar. var. resol. lib. 1. cap. 8. num. 3. vers. primo, & ratio est, quia cum tale augmentum sit domini, absque alia solutione, pariter non obstante exceptione, in hoc melioramentorum genere, fieri poterit executio, antequam probat *Valas. de iur. empbit. quest. 25. num. 20. vbi alio congerit, Molina de contract. disput. 462. disput. num. 1.* quod tamen, † si res sit retrouendenda ex pacto late examinant *Io. Bapt. Aym. tractat. de alluion. lib. 2. cap. 10. nu. 13. & seq. Thebaur. decif. 140. Alluione, num. 1. & seq. Menoc. conf. 26. Nat. 1. consil. 55. & 701. Matstia Berlic. conclus. 2. par. 2. num. 49. & seq. Tiraguel.**

- raquel. de retr. act. conuent. ad finem tit. n. 92*
& seq. & dixi in meis Collectaneis ad l. 2.
vers. pretium quandocumque, C. de pactis
inter empt. & dixi §. seq. vers. amplia etiam
in melioramentis naturalibus. Nisi tamen
 102 *† concurrat hominis industria, ut puta*
pallis, & similibus arcendo impetum flumi-
nis, ut fuit factum à Venetis prope Orefu
in itinere versus Ferrariam in flumine Pa-
di, ita colligo ex Tusco concl. 180. meliora-
menta, n. 59. Couar. var. res. lib. 1. cap. 8.
nu. 3. vers. primo, secundo, tertio, Hartman.
pistor. quæst. 42. som. 2. num. 47. & seq.
 103 *Limit. vbi † melioramenta sunt mo-*
dica, ut dicam infra §. 40.
 104 *Limit. vbi melioramenta † sunt facta*
ab administratore in bonis, quæ ille ad-
ministrabat, nam si damnatus fuerit ad re-
stitutionem, non retardabitur exequutio,
quamuis excipiat, & probet illa meliora-
 105 *se, nisi † melioramenta fuerint necessa-*
ria, implorato ideo Iudicis officio, Bald.
cons. 369. lib. 3. circa med. Boer. decif. 44. n. 1.
quibus relatis ita firmat, Tusc. concl. 182.
melioramenta, nu. 105. & tribus seq. & di-
xi infra num. 153.
 106 *Limit. vbi melioramenta † sunt facta*
in re aliena, non gerendo negotium domi-
ni illius, nec animo illum sibi obligandi,
l. si in arca, ff. de rei vendicat. Bal. per hunc
textum, cons. 372. casus lib. 3. in fin. §. certe,
instit. de ver. dinis, vbi Balduin. late, Cass. in
l. domus 6. ff. de legat. 1. num. 2. in princ. Corn.
cons. 222. lib. 2. num. 2. Card. Tusc. concl. 182.
melioramenta, num. 105. concludens ces-
sare retentionem, & à meliorante agendū
actione negotiorum gestorum, vel com-
pensari cum fructibus, si melioras aliquos
 107 *percepit; nisi tamen † fuerint meliora-*
menta necessaria, Rol. à Val. cons. 28. quo-
nam, lib. 1. num. 17. asserens ita intelligen-
dam, l. sumptus, & l. emptor ff. de rei vend.
ut prius dixerant Ruin. cons. 135. viso, lib. 3.
num. 14. l. ferm. in §. si vassallus, hic finit lex,
num. 17. Aluarot. num. 2. circa fin. Salic. in l.
domum C. de rei vend. num. 10. vers. & tunc
aut impendit, vbi præterea docet cautellā
repetendi melioramēta isto casu, Gratian.
discept. 193. num. 22.
 108 *Limita, vbi retardata † exequutione*
imminet periculum, Cass. cons. 270. viso
puncto, lib. 2. num. 3. vers. & tamen, Capite.

- decif. 17. in causa Reuerend. num. 10. Pacific.*
de Salu. interdict. inspect. 2. cap. 2. num. 256.
Fussar. de fideicom. quæst. 672. num. 30. & ra-
 109 *tio est, quia vbi mora † est periculum al-*
latura, receditur à regulis iuris commu-
nis, & ordo est non seruare ordinem, l. si
quis filio, §. bi autem, ff. iniust. rupt. l. de pu-
pillo, §. si quis riuos, ff. de nou. oper. nunc. l. as-
in l. 1. ff. de officio eius, num. 71. concludens
ex ista ratione, quod iudex etiam incom-
petens isto casu potest punire delinquentem,
etiam pena capitali, quod par, po-
test eam castigare, & licet nulla sit cita-
tio, non visa exequutione nuncij habentis
mandatum de citando ad sententiam,
 110 *† si tamen dum expectatur illius relatio,*
iurisdicctio expiret, valet lata sententia,
modo vt ego addo, citatio fuerit exequu-
ta ante diem sententiæ, vel in termino ci-
tationis expresso, ut latè sunt profectu,
Dec. in cap. prudentiam, de offic. deleg. col. 6.
num. 55. & seq. & in athen. §. quis in ali-
quo, C. de edendo, num. 11. Ripa in l. 1. ff. de
damn. infort. num. 4. l. as. l. 2. ff. de iurisd. omn.
iudic. num. 18. & seq. Anton. Trigon. sing. 13.
si ab interlocutoria, Menoeb. de adipsa
posse, num. 58. Mandos. cons. 94. num. 12. &
seq. Lancellos. de Attent. par. 2. limit. 43.
 111 *Ampl. præcedentem † limitationem,*
tanto magis procedere, si ageretur de sen-
tentia lata in possessorio, Menoc. de recup.
posse, l. 1. med. 15. num. 371.
 112 *Limit. vbi melioramenta † sunt facta in*
re pauperis, qui esset impotens ad illa sol-
uenda, nisi etiam vendita re meliorata, l.
fin autem, §. fin. l. in fundo 38. ff. de rei vend.
vbi Bart. num. 7. vers. si vero, l. 3. §. proinde,
ff. de in rem vers. Peregr. de fidei. art. 50. n. 33.
 113 *subdens nu. 34. † quod tempus confidere-*
ret ad iudicandum, an dominus fundi mel-
iorati sit diues, vel pauper, Menoc. de recup.
remed. 15. num. 523. & seq. & 553.
fulisse malè reprehensum à Fed. Scoto, dum
voluit, ne quis locupletur cum aliena ia-
ctura, dari retentionem, vel de tractionem
ut pariter censuit, Molin. de contrahibus
dispos. 463. num. 16. subdens, si dominus
pauper solueret melioramenta tamquam
ruta, & cæsa negari illi abrasione, Bos-
fius de princip. num. 31. in princ. vers. scias,
Aklat. l. impense, ff. de verb. signif. nu. 5. Re-
ber. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 5. quo-
modo

- modo consulatur isto casu facienti melioramenta, *dixi infra §. 6. Bald. conf. 116. & 303. lib. 1. & conf. 372. lib. 3. Boerius decif. 47. num. 10. Pinel. in l. 2. par. 3. C. de rescind. vend. num. 5. Barbosa in l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. n. 66. in fin. 67. negando esse vendendam rem melioratam, & num. 75. & num. 100. & seq. & dixi infra §. 41. Alciat. l. impensa, ff. de verb. signif. num. 5. Tiraquel. de res. tract. conuent. §. 7. glos. 1. num. 5. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 42. num. 100.*
- 114 Limit. vbi ¶ melioramenta sunt facta post protestationem, & interpellationem domini, ne fierent, *ut dixi infra §. 42.*
- 115 Limit. vbi non fuit ¶ meliorata tota res, sed illius pars tantum, quia non conceditur retentio totius rei, sed partis tantum, *Tusc. conclus. 182. melioramenta, num. 96. & seq. relato Cast. conf. 270. in princ. lib. 2. aucto Carroc. de locat. par. 4. de expens. num. 53. Ioseph. Ludou. decif. Lucana 7. num. 11.*
- 116 Verum intelligas, ¶ quando pars meliorata patitur commodam diuisionem à re non meliorata, *ut dixi infra num. 12.*
- Contrarium voluit Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 7. num. 3. reprobando Ioseph. Ludouic.
- 117 Limit. vbi fundus ¶ melioratur accessione alterius fundi, quia sicuti ille non restituitur domio, finita emphyteusi, cū fundo emphyteotico, ita non soluitur tale melioramentum, cum sit proprium ementis, *Valaf. de iur. emphyt. quest. 25. num. 17. & dixi §. seq. limit. 2. Peregrin. de fideicom. artic. 50. num. 53. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 28. & seq. Tiraquel. de res. tract. lignag. §. 32. glos. 1. num. 77. Gratian. de sept. 742. pro ampliatione, num. 41. & seq.*
- 118 Limit. vbi fundus ¶ ex præteritis melioramentis factis pluris non æstimatur, seu non intus est factus melior, *l. in fundo, vbi glos. ff. de rei vend. Capic. dec. 93. n. 9. Negus. de pignorib. 4. memb. 5. par. num. 11. Garzia de expens. cap. 24. num. 1. vers. atque, Card. Tusc. concl. 182. melioramenta, num. 108. Petra de fideicom. quest. 15. num. 241. Menoc. conf. 454. & si docti, num. 5. declarando*
- 119 procedere, si id contingat ¶ tempore, quo fundus domino est restituendus, *Scrad. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 70. Inde con-*
- cludens non reficienda esse expensas excubiarum arcis, quia non fuit ideo facta pretiosior, sed hoc cenfeo limitandum, ¶ vbi expensis excubiarum, & similium, non fuit illa capta ab hostibus, quia scit est non fuisse factam deteriorem, & expensa fuit necessaria, quæ semper repetitur, *Rosental. d. conclus. 43. num. 12. & 70. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 1. num. 5. addendo,*
- 121 repeti ex fundo dotali ¶ etiam si minoris æstimetur nunc, quam quando fuit in do-
- 122 temdatus, & sublimitare ¶ etiam, si melioramenta sunt facta nomine domini, vt puta à procuratore habente mandatū ad meliorandum, *ut dixi §. 36. vers. prima conclusio, Rot. Lucens. diuers. decif. 82. col. 4. vers. & sic, vbi exemplum refert, si sterneratur via ante fundum emphyteoticū.*
- 123 Limit. vbi exequutio ¶ fieri debet in re patiente diuisionem commodam, quæ non fuit tota, sed in parte tantum meliorata, nam non retardabitur exequutio respectu partis non melioratæ, *l. quamdiu, C. de distract. pign. l. creditores, ff. eod. l. Moschis, vbi glos. verb. possessionem, ff. de iure fisci, & ita fuisse resolutum à Rota, refert Pacific. de Saluian. imposit. 2. cap. 2. num. 258 & decif. 83. num. 7. & seq. Et idem dicitur, Si quis detineat plures fundos, qui omnes non sint meliorati, *Cast. conf. 270. lib. 1. nu. 1. & 2. in fin. quem sequitur, & comprobatur Boer. decif. 44. num. 19. Tusc. concl. 182. melioramenta, nu. 88-96. & seq. Peregr. de fideicom. art. 50. n. 69. Negus. de pignor. 4. memb. 5. par. num. 17. & dixi supra num. 3. Molin. de contract. d. disput. 163. nu. 18. Surd. conf. 183. proposita, num. 21. Scrad. de feud. 2. par. 91 par. section. 2. nu. 104. sublimitando, ¶ vbi plures fundi simul, & semel fuerunt eadem concessione, seu inuestitura, concessi, & melioratus non sufficit pro refusione melioramentorum, & conserunt dicta infra, *limit. 26. & §. 11. limit. 4. Rodan. de rebus eccles. non alienand. quest. 73. cap. 5. n. 6.***
- 125 Lim. vbi oblata ¶ cautione de illis solvendis, præterea præfixus fuit terminus excipienti ad illa liquidandum, & lapsō termino non fuit facta liquidatio, *Rota in Recent. decif. 650. par. 2. num. 7. & dixi infra §. 31. limit. 3.*
- 126 Limit. vbi sententia ¶ fuit generaliter lata in omnia bona rei conuenti, quorum

aliqua tantum sunt melioramenta, nam in non melioratis fieri poterit exequutio, *Tiraquel. de retract. conuent. §. 7. gloss. 1. n. 11. Surd. conf. 183. proposita, num. 1. Cardin. Tusc. concl. 182. melioramenta, num. 37. Moline. tract. de retent. quest. 96. in fin. Valaf. de iur. empbit. quest. 25. num. 24. Fusar. de fideicom. quest. 672. num. 33. Pacific. de Saluian. inspect. 2. cap. 2. num. 239. Rodan. de reb. eccles. non alienand. quest. 72. cap. 5. num. 6. Tiraquel. de retract. conuent. §. 7. gloss. 1. num. 11. latius tamen hanc limitationem examinat Rebel. de oblig. Iust. lib. 7. quest. 7. num. 8. & seq. vers. circa.*

127 Limit. in melioramentis, quæ quis necessitate iuris facere, est obligatus, veluti sternere viam ante domum emphiteoticam, vel alteri per fideicommissum restituendam; vel aliud simile facere, nam illa compensantur cum fructibus perceptis *Valaf. de iur. empbit. quest. 26. num. 4. ubi alia exempla refert las. in l. 1. C. de iur. empbit. num. 25. in fin. conueniunt dicta infra. imis. 18.*

123 Limit. ubi possessor rei capte, vel capiendæ in exequutionem rei iudicatæ, & quæ prætendatur reuocari, vel retardari prætextu melioramentorum, non probat ipsum, vel alium à quo habeat legitimam causam, illa fecisse, sicut per euentiam rei pateant fuisse facta, & excipiens sit in possessione rei melioratæ, *Cass. confil. 270. viso puncto, lib. 2. num. 4. ampliando etiam si in rescripto dictum fuerit iudici, ut pro-*

129 cedat et refectis melioramentis, & hoc factum esse difficile, & plures actores succubere ex defectu probationum, sequendo *Cass. & alios consentientes, relato Rolan. à Val. conf. 28. Quoniam, num. 31. lib. 1. concludit Peregrin. de fideicom. art. 50. par. 3. num. 54. & conf. 3. lib. 3. num. 38. in fin. & lazar. Philip. T. effat allegat. 1. num. 192. & seq. plurib. Ampl. etiam, si prætendens retentionem rei melioratæ esset in illius possessione, & quod res meliorata præsumatur à possidente, *Serader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 60. vers. tertio. Florian. de S. Petro conf. 1. in prima. Petra. de fideicom. quest. 15. num. 242. & seq. Simon. de prat. lib. 3. Interpret. 3. dub. 1. fol. 5. fol. 359. num. 7. Gratian. discept. 193. num. 1.**

130 Sublim. ubi constat melioramenta,

non extasse tempore concessionis feudi, vel emphiteusis, vel rei melioratæ, ut puta, si concessa firmata area, & de præsentis in ea reperitur domus, vel aliud ædificiū, vel vinea, vel oliuetum, & similia; *Socin. Inn. conf. 62. num. 4. lib. 1. Serader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 61. circa fin. Peregrin. conf. 3. lib. 3. num. 38. in princ. Philip. Testai. alleg. 1. num. 198. Rosental. de feud. 10. conclus. 43. num. 46. & seq. Ideo prouidum erit consilium conductoris, emphiteotæ, & similibus, in instrumento locationis, seu conductionis describi curare statum rei locatæ, concessæ in emphiteusim, ut reperi aduertisse, *Surd. decif. 300. dicebant, num. 12. addendo idem dicendum, si ex euentia facti constat melioramenta esse recentia, Ludovic. Sac. conf. 42. Doctissima, num. 1. & ratio desumi potest ex dictis supra, num. 79.**

131 Limit. ubi melioramenta sunt facta à marito in re sibi in dotem data, siue fuerit illa æstimata, siue non, nam quamuis illa sint reficienda, nec compensanda cum fructibus, si vitia tantum fuerint, ut dixi §. 19. non tamen lata sententia super restitutione rei dotalis, vel in dotem datæ, cõceditur marito, vel illius hæredes retentione ob melioramenta, & consequenter non retardabitur exequutio sententiæ latæ ad fauorem vxoris, *l. vnica. §. sed nec ob impensas, C. de rei vxor. action. l. quod dicitur, ff. de impens. in reb. dotal. fact. Bald. conf. 369. A. maritus, vers. in contrarium, lib. 3. Menor. præsumpt. 32. lib. 3. num. 13. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 38. vers. exempla, Card. Tusc. conclus. 181. num. 19. melioramenta, & conclus. §. q. num. 80. & num. 102. Garzia de expens. cap. 6. num. 19. in fin. Rebel. declarans, qua actione repetantur de oblig. Iust. lib. 7. de expens. quest. 1. num. 9. & quest. 4. num. 4. in fin. sublimitat et in marito, cum quonon poterat contrahi matrimonium, & fuit pronuntiatum inualidum, & q. 7. num. 2. & 3. ubi rationem refert Viuius opinion. 496. num. 2. & seq.*

133 Limit. in melioramentis quæ quis facere est obligatus pro conseruatione rei, *l. agri, ff. de usufruct. l. penul. ff. de impens. in reb. dotal. fact. Cass. conf. 270. lib. 2. las. in l. 1. C. de iur. empbit. nu. 29. sequitur Seraphin. decif. 413. Actum. num. 4. Serader. de feud.*

2.par.9.par.110n.2. nu. 71. & conueniunt dicta supra nu. 124. *Amatus resolut.* 14. n. 9. *Duran. decis.* 338. *suit.* n. 10. & seq.

Contrarium, & non facta distinctione, an quis sit obligatus facere melioramenta, vel non, pro conseruatione rei tenet, *Ripa in l. vbi pure. §. fin. ff. adtrebell. n. 2.*

134 Limit. vbi melioramenta + sunt facta, ab eo, qui sine titulo rem alienam detinet, & scit illam esse alienam, sed illa facit, vt sibi dominum obliget, nam lata sententia ad fauorem domini, non retardabitur exequutio, exceptione melioramentorum, l. Si pupilli, ff. de negot. gest. *Salic. in l. domū. C. de rei vend. Corn. cons.* 86. lib. 4. *Bald. consil.* 369. lib. 3. *Card. Tusc. concl.* 182. melioramenta, num. 93. & 101. Si autem haberet titulum, secus esset, vt puta, quia conductor, vt dicam infra §. 14. & seq. plurib. *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. de expens. quest.* 2. num. 14. & seq. vbi sublimitat.

135 Limit. vbi non constat + de melioramentis, nec in specie, nec in genere, *Serafin. decis.* 1219. nu. 7. *Rot. recent. decis.* 610. par. 1. num. 3. & decis. 161. par. 2. nu. 1. & conuincitur ex dictis infra §. 31. limit. 11. *Pacifico de Saluian. inspect.* 2. cap. 2. n. 242.

136 Limit. vbi pariter + probatur rem fuisse deterioratam, modo deterioratio non acciderit casu fortuito, vel vitio temporis, vel vi hostium, aut alias absque facto, & culpaeius, qui melioramenta fecit, l. si marito, §. si fundi, ff. solut. mat. l. 1. §. impen- sa, ff. de dote prelegat. l. ex mille, ff. de ouic. l. contractus infra, ff. de eaqul. iuris, *Curt. l. un. consil.* 165. num. 14. *Peregrin. de fideicom.* art. 50. num. 79. *B. ff. de princip. num.* 31: in fin. *vers. ad materiam*, vbi exemplum refert Principis, qui rececit castrum occupatum ab hostibus, illudque tormentis bellicis, & munitionibus muniuit, *Petra de fideicom. quest.* 19. nu. 289. addendo tali casu prius liquidanda esse deterioramenta, *Simone de Pratis de interpret. ultim. vo.* lunt. lib. 3. *interpret.* 3. dub. 1. sol. 5. num. 27. quiloquitur, vbi vna ex rebus hereditariis fuit meliorata, & alia deteriorata, *Rosental. de feud. cap. 10. consil.* 43. num. 86. qui loquitur de iouando in parte deteriorato, *Fontanel. de pact. nuptial. claus.* 11. gloss. vnic. n. 10. & seq. vbi refert *Petr. de fideic. Pacifico de Saluian. interdict. inspect.* 2. cap. 21.

num. 258. *Cardin. Tusc. conclus.* 177. nu. 4. & conclus. 180. melioramenta, nu. 8. & seq. plurib. *Dec. auth. qui vcm. C. de sacros. eccles. nu.* 14. in fin. *Serafin. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num.* 74. & comprobatur ex regula, quod paria delicta mutua compensatione tolluntur, nec priuilegiatus vitur priuilegio contra aequale priuilegiatum, & lucrum dicitur, quod superest deductis expensis, *Card. Tusc. concl.* 178. num. 3. & 4. *Borgnin. decis.* 32. nu. 53. *T. epat. de impens. concl.* 272. cap. 6. concludens isto casu fieri confusionem, & quod superabundat, recipere nomen melioramenti, vel deterioramenti, & procedere in qualibet dispositione, & sententia, *Duran. decis.* 338. *suit.* num. 8.

137 Sublimita, vbi melioramenta, + & deterioramenta sunt facta agrauato successu suo fideicommissio, nam tunc soluenda sunt deterioramenta, absque spe recuperationis melioramentorum, vt dixi §. 26. *vers. notandum est ad declarationem.*

138 Limit. vbi de melioramentis + excipitur ab usufructuario, vt dixi infra §. 18.

139 Limit. vbi adeest pactum, + ne fieri possent melioramenta absque licentia domini, & non probatur illa concessa, scripto, arg. eorum, que tradit *Bart. in l. fin. C. de erogat. milit. annon. lib.* 10. nu. 2. & voluit *Cardin. Tusc. conclus.* 180. melioramenta, num. 35. sed an sufficiat tacita + licentia, puta, quia dominus vidit conductorem facientem melioramenta, & non contradixit, videndus *Corseo. singul.* §. licentia.

141 Limit. in melioramentis + factis ab eo, in quem lata est sententia executioni demandanda, sicut debitor summæ petitæ, & principalis, & tamquam talis fuit conuentus, & damnatus, secus si conuentus fuit tamquam tertius, *Bassus tract. de princip. num.* 31. col. 5. in princ. *vers. & quando, & vers. & aduertendum.*

142 Limit. vbi melioramenta + sunt facta, ab eo, ad quem res deuenit cum vitio, *Carros. de locat. par. 2. de expens. num.* 57. & dixi §. 10. limit. 6. *Pacifico de Saluian. interdict. inspect.* 2. cap. 2. num. 236. & seq. *Lancellos: de attentat. par. 3. cap. 24. quest.* 29. nu. 3. qui loquitur de meliorante castrum, vi occupatum, *Peregrin. legum. de fure tract. de fideicom. art.* 50. num. 27. ampliando etiam, quod

- quod fiat melioramenta necessaria, & di-
xi, §. 10. *limit. 6.*
- 143 Limit. in melioramentis & separabili-
bus à re meliorata, veluti si agro emphi-
teotico, vel libero addatur alius ager eius-
dem, vel diuersi generis, domui magnæ
addatur domuncula, vel curtile, impor-
tentur in arce bombardæ, & alia arma-
menta pro illius tutela, acquiratur castra
iurisdicção, quam non habebat, vel fiant
alia similia non annexa fundo, quæ inuito
ceduntur, nec ab inuito acquiruntur,
*Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 53. & com-
probatur ex dictis supra, num. 113. Molin.
de contrah. dist. 463. n. 11. vbi alia exem-
pla refert, & dixi §. 17. in. limit. Molin. de
primogen. lib. 1. cap. 26. num. 5. & 8. vers. in
contrarium.*
- 144 Limit. in melioramentis & non feren-
tibus fructum, seu vtilitatem, *Card. Tusc.
cons. 180. melioramenta, num. 23.*
Sublimita, vbi talia melioramenta
erant necessaria fundo, *Rosental. de feud.
cap. 40. concl. 43. n. 70. in fin.*
- 145 Limit. vbi melioramenta, quæ fiant,
seu sequuntur, vel accedunt rei, absque
hominis industria, *Cardin. Tusc. conclus.
180. melioramenta, num. 29. & 58. exem-
plum referens, si in fundo plantentur sali-
ces, quod cum minime fiat absque labo-
re, credo illum non bene dixisse, vel in-
tellexisse, vbi expensâ esset modica, vt ali-
cubi videri fieri, in Patria tamen mea, vbi
pratano irrigantur, & in salicem plan-
tatione fiant profunda scrobes, reiicien-
da esset opinio, Tusc. & dixi infra n. 169.*
*Scrad. loquens, si augeatur fundus alluio-
ne de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 2.
& seq. vel præscriptione, Scrad. ibid. n. 6.
& seq. & vbi sublimitat, Amatus plures
referens, resol. 14. num. 22. & seq. loquens
de augmento alluionis.*
- 147 Limit. in melioramentis, & quæ acci-
dunt beneficio temporis, *Cass. cons. 247. in
causa, lib. 1. in fin. Cardin. Tusc. conclus. 180.
melioramenta, num. 26.*
- 148 Limita in melioramentis & non dura-
turis vltra tempus, quo quis percipere
potest rei melioratæ fructus, *Ripa in l. vbi
pote, §. fin. ff. ad T. rebel. num. 4. Cantard. de
moment. an. poss. quæst. 24. num. 17. & dixi
infra num. 152.*
- 149 Limit. in melioramentis & factis ex cõ-
uentione, nam pro illis non conceditur
rei melioratæ retentio, sed datur perso-
nalis actio, ad repetendum expensas ideo
factas, *Carroz. de locat. par. 4. de expens. n. 54
& ratio est, quia quotiescumque datur
specialis actio, & cessat retentio, quæ est
subsidiarium, & extraordinarium reme-
dium, Tusc. conclus. 182. melioramenta,
num. 105. & seq.*
- 151 Si tamen facta fuerint & in bonis emphi-
teoticis, acquiruntur domino finita em-
phiteusi sine culpa emphiteotæ, absque
alia expensarum refectione, *l. fundi partē,
ff. de contr. empt. Valas. de iur. emp. quæst. 25.
cum alijs cumulatis ab Amato, resol. 14. n. 11.
& dixi infra §. 74. & 75.*
- 152 Limit. vbi is, & qui excipit de melio-
ramentis, spoliavit dominum re meliora-
ta, & sic cessat retentio in spoliatore, *Card.
Tusc. concl. 182. melioramenta, n. 39.*
- 153 Limit. vbi non fuit & probatum, an
maior sit vtilitas, quam expensâ meliora-
mentorum, *Siluan. cons. 49. consultationi-
bus, num. 75. vers. Infero ad aliud, Corset.
singul. §. expensâ, el. 2. vbi plures casus re-
fert, in quibus parcendum est expensis, si
illæ excedant vtilitatem inde futuram.*
- 154 Limit. in melioramentis & factis gratia
fructuum querendorum, *Balzarani. §. si
vassallus hic finis lex, num. 5. vers. Secus si
fieret, & conueniunt dicta supra, nu. 146.
Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. solut. mat. num. 10
& seq. vbi sublimitat, si impensâ sit dura-
tura vltra tempus, quo quis colligere po-
test fructus, licet aliqui contradicant, qui
concordari possunt ex dictis supra nu. 61.*
Quæ autem melioramenta dicantur
facta & fructuum querendorum gratia,
*Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. solut. mat. num. 8. &
seq. vers. his ita, & num. 20. & seq. vers. si
infertur tertio, & num. 21. vers. quarto.*
- 156 Limit. vbi is, & qui fecit melioramē-
ta, specialem habet actionem ad conse-
quendum, quæ melioramentorum causa
errogauit, nam illi negatur retentio, &
compenti actione ager, & interim pa-
rebit iudicatis, *Card. Tusc. concl. 182. me-
lioramenta, num. 105. & seq. Guid. Pap. de
cis. 68. Sublimitando, si aliud seruetur de
consuetudine, & conseruant dicta supra,
num. 101.*

- 157 Limit. vbi melioramenta sunt voluntaria, seu voluptuaria, vt dixi §. 43.
- 158 Limit. omnibus casibus, et quibus melioramenta sunt compensanda cum fructibus perceptis ab excipiente, qui autem sint isti casus, restuli infra §. 48.
- 159 Limit. vbi tertius vult, et eadem melioramenta gratis facere, et dominus rei melioratæ, vel qui expensas est facturus, id denuntiat possessori volenti facere melioramenta, vt dixi infra §. 44.
- 160 Limit. vbi melioramentorum et refectio est nimium onerosa domino rei melioratæ, *Menoc. de recup. posses. remed.* 15. num. 53. *Molin. de contract. disp.* 463. n. 6. *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. n. 86. subdenti, num. 8.* et seq. in dubio hoc non præsumi, et excipientem de nimium onerosis melioramentis is grauari onere probandi, et *arbitrarium esse iudici declarare*, quæ sint nimium onerosa melioramenta.
- 161 Limit. vbi agens ad et melioramenta semel succubuit, et sententia fuit lata contra illum argum. 1. et *an eadem* 14. §. 1. l. si quis cum totum 77. ff. de except. rei iudic. l. fin. C. de annal. prescription. per qua iura ita firmat *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 107. et dixi §. 45.*
- 162 Limit. in melioramentis et factis ultra quantitatem conuentam, etiam quod conuentioni non sit addita taxatiua dictio tantum, vel alia illi æquipollens; *Ruin. cõsil.* 157. num. 6. et 19. lib. 1. glof. Bart. et reliqui in l. fin. C. de neg. gest. vbi iussus emere tanti, si pluri emat, non repetit, et insimula prolata dispositiue intelligitur et in se taxatiua, l. roganti, §. ff. iibi, vbi Bal. Cass. et reliqui, ff. si cert. petat. *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 65. et seq. sublimitando*, et si de certo corpore fuit conuentum, ne fiant melioramenta, nam si facta fuerint in alio, non datur meliorati retentio, et melioramentorum repetitio arg. dictorum, *Serafin. de cels.* 1496. quem una cum pluribus alijs sequitur *Amat.* etiã quod melioramenta sint maxima, *Resolut.* 14. num. 35.
- 164 Limit. in melioramentis factis et contra prohibitionem legis, *Curt. iur. cons.* 65. num. 8. et seq. arg. l. non dubium, C. de leg. et l. cum lex 46. ff. de fideiuss. reser. et seq. *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2.*
- 165 num. 70. sublimitando, et vbi melioramenta debent, vel possunt destrui non læso statu priore rei, quia tunc conceditur ablatio, et dixi §. 11. limit. 9.
- 166 Limit. in melioramentis, et quæ quise natura contractus facere debet, *Boer. decif.* 44. num. 19. in fin. l. 1. l. 1. C. de iur. emph. num. 26. et 32. *Pinel. in l. 2. par. 2. cap. 3. C. de rescind. vend. num. 10. et dixi §. 7. lim. 18. Amat. resolut.* 14. num. 3. 4. et 9. *Vasaf. de iur. emphit. quæst.* 26. referens, quæ melioramenta debeat emphiteota facere de suo.
- 167 Limit. in melioramentis, et quæ quis ex pacto appposito, contractui facere debet suis expensis, vt dixi §. 2. lim. 2. *Amatus resolut.* 14. num. 11. et 12. *Rota Lauen. diuers.* decif. 82. l. n. col. 2. vers. limitatur, quod tamen intelligas, et si agatur de executione sententiæ latæ ad fauorem alterius, quia tempus contractus expirauerit, secus si interim conueniatur a tertio creditore eius, cum quo fuit contractum, vel aliud habet ius in re, de qua fuit contractum.
- 169 Lim. in melioramentis et factis durante dilatione statuti, ad redimendum venditæ subhasta, vel addiudicata, nisi illa fuerint necessaria, *Amatus resolut.* 44. num. 3. et 4.
- 170 Limit. vbi in sententia et non est facta mentio melioramentorum, et illa non sunt liquida, nec illorum liquidatio est in promptu, et offertur cautio de soluendo, facta liquidatione, *Thesaur. quæst.* 96. n. 8. in fin. lib. 2. *Surd. de aliment. titul. 8. priuileg.* 62. n. 8. et seq. et *conf.* 186. n. 1. *Amat. alios referens, resolut.* 14. num. 5. et referens ita vidisse seruari in supremis Curijs.
- 171 Limit. in melioramentis, et quæ accedunt rei ex illius natura absque hominis facto, *Lupus in rub. de donat. inter virum, et uxorem*, §. 62. num. 16. circa med. *Tuse. conclus.* 130. melioramenta, num. 58. qui loquitur de augmento alluuiouis sequuto, absque hominis industria, licet referat dissentientes, *Hart. Pist. r. quæst.* 42. tom. 2. num. 47. et seq. l. ad idem examinat, et dixi supra num. 143.
- 172 Limit. in eo, qui scienter et emit rem subiectam fideicommissio, vel sciens esse alienam, nam ratione melioramentorum illi non conceditur retentio, l. fin. §. fin. C.

commun. delegat ubi Corn. num. 2. laf. n. 3.

Negus de pignor 4. memb. 5. par. n. 19. quem refert, & fequitur Cardin. Tusc. concl. 179.

melioramenta, nu. 17. Gutierz. praef. quaff. lib. 5. quaff. 68 num. 9. & feq. Vinc. de Franc.

decif. 110. num. 8. Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. folus. mat. num. 87. verf. ultimo, decla-

rando procedere refpectu venditoris, fecus refpectu euinentem, vt dicit aduerti à

Corn. d. §. fin. n. 2. Gratian. difcept. 193. n. 33.

173 *& feq. fublimitando ꝑ quoad neceffaria, & quoad euinentem, & dixi infra §. 11. num. 38.*

174 *Limit. vbi funt facta ꝑ lite pendente, & dixi infra §. 47.*

175 *Limit. vbi melioramentorum ꝑ æftimatio excedit æftimationem rei melioratae, Bart. l. fidei hereditaria 23. ff. de neg. geft. T. épat. de impenf. conclus. 272. cap. 4. verf. Vel non.*

176 *An autem retinens rem ꝑ melioratam interim faciat fructus fuos, diftinguendū*

eft, an agatur de fructibus fundi pro rata, qua non eft melioratus, feu de fructibus,

quiefcent percepti, non factis melioramētis, & quamuis Guid. Pap. dec. 496. velleit fieri retinentis, aliud tamen fentit, & probat Peregr. de fideicom. art. 50. num. 68. An

agatur de fructibus melioramentorum, & dixi infra §. 50. An verò agatur de fructibus fundi tam meliorati, quàm nō

meliorati à bonæ, vel malæ fidei poffeffore, & dixi infra §. 48. cum quatuor feq.

177 *Limit. vbi Princeps ꝑ fuo refcripto, quod non effet fubreptitium, vel obreptitium, mandaffet rem melioratam refitui, Decian. conf. 29. circa, lib. 2. num. 17. in fin. & 20. & feq. verf. Non obft.*

178 *Limit. vbi melioramenta ꝑ funt facta ad vtilitatem illa facientis, Rom. fing. 651. impenf. T. épat. de impenf. conclus. 272. & 4. verf. Vel non, Cremenf. fingul. 26. exemplū*

referens, fi Princeps; vel Ciuitas munit castrum vaffalli, ne capiatur ab hoftibus, nam non repetuntur melioramenta, vt

dicitur factum de arce Verrucæ à Carolo Emanuele Duce ftrenuo Sabaudia anno 1625. quo fuit obfefa, & fuga nocturna, relicta à Duce ferix Capitaneo Generali armorum.

§. I.

S V M M A R I V M.

Melioramentorum exceptio ceffat, quoties directus dominus reportauit fententiam emphyteufim illi apertam fuisse factò, & culpa emphyteota 1. 3. & quare 2.

Melioramenta non reficiuntur emphyteota ecclefia, qui factò, & culpa fua cecidit ab emphyteufi 4. 7. & quare 5. ampl. etiam. fi emphyteufis fit ecclefiaftica 8. 9. Contrarium 10. 11. & quare 12. Concordat 15. Ampl. primam opin. 16. 17. Ampl. in melioramentis industrialibus 17. Contrarium 18. et diftinctione concordant relati, ibid. fed prior opin. eft communis, et probatur 19. Ampl. 40. 41. 42. 43. 45. 47. 48. 49. 51. 52. 54. Limit. 53. 55. 56. 58. 60. 62. 63. Sublimit. 59. 61.

Emphyteota foluens canonem patè fructibus, gaudet pluribus fpecialibus 57.

Alluione, fi augeatur fundus emphyteoticus, vel feudalis, an augmentum fit feudale, & vel emphyteoticum 50.

Melioramenta facta in feudo, non repetuntur, vbi illud aperitur domino culpa vaffalli 44. Ampl. 46.

Emphyteota quando dicatur cadere ab emphyteufi fuo factò, & culpa 6. 9.

§. fi vero, auth. de alienat. & emphyteuf. declaratur 11. 14.

Glof. in l. penul. verb. confequendum, ff. locat. probatur 10. reprobat 13.

Plus, & minus, qua differunt, non differunt fpecie 20.

In laudemij folutione non fit differentia, An melioramenta funt magna, vel modica 21.

Melioramenta facta vltra conuentionem in domo vendita ad vitam, non reficiuntur 22.

Cap. locupletat, de reg. iur. declaratur 23. 26. 30. Limit. 28. Ampl. 29.

Auth. qui rem, C. de facr. fancta Ecclef. declaratur 24.

Gloffa declaratur 24.

Bart. declaratur 24.

Tributum eft foluendum Principi in moneta, quam cudit 25.

Lex quamuis dura eft obferuanda 27. ampl. ib. Emph.

Emphiteotica deuolui domino cum melioramētis, si id fiat culpa, vel facto emphiteota, non est iniquum 29. 35. 36.

Rigor, quando praeferatur equitati 31.

§. Habeat, auct. ut Eccles. Roman. declaratur 34.

Præscriptio est iniquissimum præsidium, & contra præceptum Euangelisius natura, regulam, cap. locupletari 32. Contrarium 33.

Iniuria non inferitur volenti, vel tacite consentienti 35.

Cap. quod tibi fieri non vis, declaratur 36. L. fin. vers. emponemata, C. de iur. emphiteot. declaratur 38.

Procurator, qui plures emit, quam sibi est mandatum, non repetit id, quod ultra mandatum erogauit 37.

Grammaticorum pestis inuectiua in ius 39.

Nouatores expellendi à Republica 39.

Continuando examen Regulæ firmatae hoc cap. Octauo, excutiam hic difficultatem, an etiam retardetur executio sententiæ latae super dimissione, vel immissione, seu vendicatione bonorum emphiteoticorum, quæ expellendus, vel illius Auctor fecerit meliora. Sed quia talis sententia, vel fuit lata ad fauorem eius, qui non est directus dominus, sed vel eiusdem directi creditor, vel ad fauorem directi domini, vel creditoris ipsius emphiteotæ, dicendum in primis duobus casibus retardari executionem sententiæ, tertio autem nequaquam, & repetenda esse respectiue, quæ suere dicta in Regula quam constituit hoc octauo cap. 5. Sed quia secundo casu sententia potest ferri in emphiteotam, vel quia concessio illi facta sit finita, per lapsum temporis, sub quo fuit facta, seu durabat, ut puta lapsis centum annis, vel alio longiore, vel breuiori termino. Vel ob non solum canonem, vel negatum directum dominium, vel ex alio capite, quo ex culpa emphiteotæ aperitur dominio emphiteusi, iuxta l. 2. & 3. C. de iur. emphit. & late persequitur Corbush, in suo tract. de iur. emphit. cap. 1. & seq.

1 Dicendum primum si emphiteusi fiat caduca factio, & culpa emphiteotæ, & ideolata fuerit sententia de associando,

vel immittendo directum, expulso emphiteota, quod nullatenus exceptione melioramentorum retardabitur executio sententiæ, quia & emphiteota culpa sua factus fuit indignus beneficio rei emphiteoticæ, & in poenam suæ culpæ, quæ isto casu lata est, non sciendo, quæ debebat, vel committendo ea, à quibus abstinere se debebat, l. vique, §. culpa, ff. de rei vend. l. quemadmodum, §. si nauis, ff. ad l. Aquil. si ut certo, §. plane, ff. commod. l. arboris. §. nauis, ff. de usufruct. Surd. cons. 391. n. 44. **2** ut in casu nostro considerat Bursat. consil. 80. num. 35. in fin. Ammittere etiam, & debet melioramenta tamquam accessoria fundo emphiteotico, l. 2. vers. Nulla in posterum, C. de iur. emphit. Baro. l. penul. ff. locat. num. 5. & Cast. num. 4. Bal. in rubr. C. de iur. emphit. num. 4. & in l. 2. C. cod. num. 2. ubi l. as. num. 27. & 32. l. as. consil. 185. lib. 2. num. 1. & seq. Aretin. in l. eadera, §. Marcellus, ff. de legat. 1. vers. 10. de l. mol. Guid. Pap. decis. 169. nu. 1. in fin. dum prius firmasset in feudo, & illius melioramentis, idem dici, quod de emphiteusi, l. as. auct. qui rem, C. de sacros. Eccles. nu. 18. & Dec. num. 14. Iacob. de S. Greg. num. 47. qui loquuntur quoties emphiteota, priuatur emphiteusi ob illius deteriorationem, Bald. in l. Senatus 45. §. Marcellus, ff. de leg. 1. & in cap. 1. §. si vassallus, hic finit lex, nu. 1. ubi Aluarot. & reliqui feudistæ idem volunt, addendo id sancitum fuisse ab Imperatore in poenam emphiteotæ, & vassalli deficientis in suo munere, Dec. consil. 518. viso, num. 1. & seq. eam afferens rationem, quia si emphiteota sua culpa amittit principale, multo magis debet perdere accessorium, concludens hanc opinionem esse communem, æquiore, tutiorem, seruari de consuetudine, & ita esse iudicandum, Aret. l. eadera, §. Marcellus, ff. de legat. 1. col. 2. vers. Ex his R. un. consil. 165. lib. 4. nu. 4. late commendat æquitatem huius opinionis, Surd. decis. 78. nu. 17. vers. Nec mouet, Strasin. decis. 546. num. 4. declarando & præterea, quando emphiteota dicatur cadere ab emphiteusi sua culpa, & decis. 1496. num. 1. & relati à Cardin. Tuse. concl. 179. melioramenta, nu. 24. Trentacinq. var. resol. lib. 3. de iur. emphit. resol. 9. num. 3. lib. 3. Clar. §. emphiteusi, qua.

quest. 45. in princ. Philip. Testat. allegat. 1. num. 162. & seq. Ioseph. Ludou. decif. Perus. 117. procur. num. 33. & seq. testans de communi opinione, & consuetudine, si emphyteusis fiat caduca ob canonem non solum, Valas. de iur. emphyt. quest. 25. nu. 3. vers. Verum communis, Guid. Pap. decif. 438. num. 1. relati à Serader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 16. & 21. Pinel. in l. 2. par. 2. cap. 3. num. 7. Gail. testans de communi lib. 2. obseruat. 121. num. 14. & seq. Carroc. de locat. par. 4. de expens. num. 10. Peregrin. de fideicommiss. art. 50. l. impensarum, num. 40. vbi plures consentientes refert, & testatur de communi contra emphyteotam, & vassallum, Rot. Lucens. diuers. decif. 82. In nomine, col. 2. vers. stat, vbi rationem refert, quare aliud dicendum in casu, §. seq. & col. 5. vers. negatur, & seq. lib. 2.

Contrarius defendi posset ex relatis à Valas. de iur. emphyt. quest. 25. num. 3. vers. Non tamen, refertur ita censuisse, Florian. de S. Petr. & alios, quos tamen tamquam contra communem loquutos non sequitur, & solum Fulgos. fuisse huius opinionis, refert Vincent. de Franc. decif. 191. res. n. 1.

- 8 Ampli. etiam, quod emphyteusis sit ecclesiastica, Bart. l. penul. ff. locat. num. 5. & Cast. nu. 4. Cuman. conf. 57. num. 5. vers. Quia hoc fit culpa, Guid. Papa decif. 169. num. 2. Aretin. in l. cetera §. Marcellus, ff. de legat. 1. num. 2. vers. Ex his qua supra; vbi præterea obseruabis, quod licet text. d. §. legatur ab Aretin. sub d. l. cetera, quod legendus est sub l. Senatus, Bero. cap. Potuit, de locat. num. 148. vers. Tu dicas, Ioseph. Ludouic. decif. Perus. 117. procur. num. 34. asserens ita seruati de consuetudine, Serafin. decif. 546. Domini, num. 4. exemplum
- 9 et referens, si emphyteota non soluat canonem, vel aliter lædit ius domini directi, Trentacinq. var. resolut. lib. 3. de iur. emphyt. resolut. 9. referens idem exemplum relatum à Serafin. Clar. §. emphyteusis, quest. 45. n. 1. in fin. Philip. Testat. allegat. 1. nu. 169. Vinc. de Franc. decif. 191. num. 3. & 9. in fin. Rain. conf. 24. lib. 1. num. 10. Cuman. in l. Senatus 45. §. ff. de legat. 1. num. 2. & 3. vers. Et pro hoc, Molin. de contract. disput. 463. num. 3. Valas. de iur. emphyt. quest. 25. num. 3. in princ. addendo isto casu non fieri differentiam, an emphyteusis sit ecclesiastica, vel

secularis, testans de communi, quam deinde in vers. Verum communis, asserit non esse deferendam, sed amplectendam.

- 10 Contrarium et voluit, gloss. in leg. penul. verb. consequitur ff. locat. per textum in
- 11 §. et si verò, de alienat. & emphyt. iuxta intellectum illi datum à Cast. in eadem l. penul. relati à Cuman. conf. 57. num. 5. in fin. & comprobari posset ex dictis, Florian. de S. Petro, in l. sed et si quid, ff. de usufruct. num. 4. & seq. dum voluit non refici melioramenta ab Ecclesia, finita emphyteusi per extinctionem lineæ emphyteotæ, opinionem Florian. conatus est defendere, Valas. de iur. emphyt. quest. 25. num. 31. vers.
- 12 Non tamen, asserens melioramenta et esse propria emphyteotæ, quid diuersum ab emphyteusi, cum illa transeant ad quoscunque, etiam incapaces emphyteusis, ut dixi supra in regula, ampl. 6. sed ista fuerant motiua Bero. in cap. potuit, de locat. num. 148. relato Florian. loco mox citato, & ita volebant respondi Aretin. aliqui ecclesiastici, vt idem testatur in l. cetera, §. Marcellus, ff. de legat. 1. col. 2. vers. Et credo, & ante Bero. & Aretin. idem senserat, Fulgos. conf. 9. Abbas, addendo non esse iure cautum, quod Ecclesia reficiat melioramenta, hæretici extraneo emphyteotæ, vel quod patiaturs illa abradi a fundo emphyteotico.
- 13 Glossam præfatam auctricem huius contrarietatis expresse et reprobant Ias. & ab illo relati in l. 2. C. de iur. emphyt. nu. 27. circa med. Garzia de expens. cap. 5. nu. 27. circa fin. Valas. de iur. emphyt. quest. 25. in princ. sequendo Bart. Cast. Satic. & textum in d.
- 14 et §. si verò, quo nittitur Gloss. & quem aliter esse intelligendum, quam intellexit, Accurs. probat Pinel. in l. 2. part. 2. cap. 3. n. 6 in fin. & num. 7. Vinc. de Franc. decif. 191. res. num. 2. & seq. vbi in specie reprobatur Fulgos. quem retuli subscripsisse dicta Accurs.

- 15 Contrarietatem hanc tentauit et conciliare, Afflic. in §. si vassallus, hic finit lex, num. 6. & seq. an fundus fuerit datus principaliter ad meliorandum, vel simpliciter in emphyteusim, vt primo casu vera sit ampliatio relata, secundo autem casu vera sit opinio Glossæ, sed quia emphyteusis

natura est facere rem meliorem non as-
sentior *Afflicto*.

- 16 Ampl. præsertim, † si nouus emphiteo-
ta obligauit veterem, vt soluat in futurum
canones omnes decurrendos, nam ratio-
ne talis pacti amittit emphiteusim, & me-
lioramenta, quæ deinde fecit, *l. fin. C. de
fund. rei priuat. lib. 11. vt per eum textum
firmat T'epat. de Impens. concl. 272. cap. 9.
in fin.*
- 17 Ampl. in melioramentis † industrialibus,
quæ à fundo emphiteotico separari ne-
queunt, nulla facta differentia generis,
vel qualitatís, vel quantitatís meliora-
mentorum, & domini directi, *Cuman.
conf. 57. num. 5. vers. sed tolleratur*, qui lo-
quitur de emphiteusi Ecclesiæ, *Bero. q. 96.
illud, num. 4. vers. finito*, addendo idem
dici in feudo deuoluto culpa vassalli, mo-
do melio-amenta sint facta industria, ope-
re, vel expensis vassalli, & emphiteotæ,
*Valas. de iur. emphit. quest. 25. num. 3. in
princip. & circa med. vers. Verumtamen*,
vbide communj, & tenendam illam testa-
tur, *Lancel. Dec. in l. Senatus, §. Marcel-
lus, ff. de legat. 1. Brun. conf. 105. l. 1. p. 7.
Philip T'essi. allegat. 1. num. 162. & seq. plur.*
qui loquitur de emphiteota vassallo, idem
repetens, *num. 175. Scrad. de feud. 2. par. 9.
par. sectio. 2. num. 16. & 21. vers. Hac con-
clusio, Bald. in §. si vassallus, hic finit lex,
num. 4. in fin. vbi testatur ita seruari de
consuetudine, licet Aluaros. ibid. num. 2.
vers. Quid si ecclesia*, asserat illum alibi
vacillare.
- 18 Contrarium volunt, † vbi melioramen-
ta sunt eius generis, quæ emphiteota non
erat obligatus facere ex natura contractus
emphiteotici, vel ex conuentione, qua
sunt arborum plantationes, inculta, &
sterilia colendo facere fertilia, excicare
vliginosam partem fundi, domum refice-
re, & similia, quæ proprie dicuntur em-
ponemata. Secus si excedant naturam,
& metam contractus emphiteotici, veluti
si conficiantur spetiosa ædificia, diætæ,
hypocaustæ magni sumptus, cubicula o-
pere tessellato distincta, stagna, thermæ,
aquæ ductus, quibus irrigetur emphiteo-
ticus fundus, molendina, præla oleæ, &
vel vinaria, *Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend.
par. 2. cap. 3. num. 9. Balduin. in §. adeo, in*

*ff. locat. nu. 9. & seq. addendo hanc distin-
ctionem nō fuisse notatam à nostris, quia
non sat sunt assequuti, quid Græco verbo
Emponemata complectatur, motus, l. pe-
nul. ff. locat. idem repetit Caldas. de extinct.
emphit. cap. 10. diffidilis, num. 49. eandem
distinctionem in feudo fecit Bero. quest. 96.
illud, num. 4. vers. finito, Aluar. Valas. de
iur. emph. quest. 25. num. 3. vers. veruntam-
en, subdens in fin. ita vidisse iudicatum,
& hanc opinionem esse veram, & æquitati
consonam, ne dominus locupletetur cum
aliena iactura, & num. 12. circa med. asse-
rens hanc esse opinionem Gallorum, quā
non humano ingenio fuisse excogitatum,
referunt Garzia tractat. de expens. cap. 6.
num. 20. & seq. & alij Hispani relati a
Vinc. de Franc. decis. 191. num. 13. eandem
distinctionem sequuti sunt, Amad. de Lau-
demio, quest. 8. Quid si regium, num. 3.
Vinc. de Franc. decis. 191. res. nu. 13. Gam-
ma decis. 333. num. 4. Petra tract. de fideic.
quest. 15. num. 262. et eiusdem opinionis vi-
detur Cuman. conf. 57. Monasterium, nu. 5.
vers. Nec obstat, concludens emphiteo-
tam debere meliorare melioramentis mi-
nimis, colendo, non autem ædificando in
fundo emphiteotico, quia proprium est
emphiteotæ meliorare tantum, quare fal-
so à Balduin. & alij, redarguuntur nostri
de ignorantia verbi Græci, & distinctio
relata fuit humani, & Itali ingenij non
autem diuinæ, vt exclamant Hispani su-
pra relati, Amatus latè defendens hanc opi-
nionem resolut. 14. num. 33. & seq. & plures
consentientes refert.*

Verum non recedendo à proposita re-
gula cum proxima, & antecedenti exten-
sione, † tum quia communiter est rece-
pta, vt patet ex relatis Auctoribus; qui
illam sequuntur, & fatentur, *Pinel. & Vd-
las. in contrarium relati*, & illam non de-
fendam affirmat, *Valas. de iur. emphit. q. 25
num. 3. vers. Verum communis*, ac etiam
quia Auctorem contrariæ opinionis re-
probant, *Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect.
2. num. 16. circa med. Philip. T'essi. alleg. 1.
num. 172. & seq. & vrgent concludentes
rationes, Rosensal. de feud. cap. 10. concl. 43.
questione, num. 7. & trib. seq. Nam Rota
Lucens. diuers. decis. 82. col. 3. vers. Quo-
niam*, si verum est, vt melioramenta mo-
dica,

dica, seu quæ ex natura contractus facere debet emphiteota, amittantur caducata: emphiteusi culpa emphiteotæ, illam alienando, sine consensu directi, vel deteriorando, vel non soluendo canonem, vel alias delinquendo in domini iura, vt concedunt ex aduerso distinguentes, & probant *relati in princ. huius §.* pariter verum erit amitti magna, & quæ sunt facta ita non exigente natura emphiteusis, quia quæ
 20 secundum *† plus, & minus differunt, non dicuntur differre specie, l. fin. vers. Quæ mediocritate, ff. de fund. inst.* vt in simili dicitur de patruo, & patruo magno, qui ratione remotioris gradus non differunt, sed ambo propriè dicuntur patruus, & idè dicitur de consanguineis, & descendenti-
 bus, qui omnes dicuntur, & sunt consanguinei, & liberi, licet illorum aliqui sint gradu remotiores, *Dec. in l. i. C. de success. edict. num. 3.* & idem dicitur de interesse, quod licet diuersimodè æstimetur, & quædoque plus, & quandoque minus, non idè tamen diuersa constituitur interesse species, ratione quantitatis, *Dec. in l. unic. C. de sent. quæ pro eo quod interest in prim. l. e. par. num. 12. vers. sed tamen pro opinion.*

Et sicuti in solutione laudemij, non fit
 21 differentia an melioramēta sint parua, vel magna, sed sine distinctione aliqua, iuxta illorum pretium, si vendantur, vel æstimationem, si donentur, vel alio titulo, in quo non interuenit pretium, vt dixi lib. 1. quæst. . & lib. 3. quæst. 17. art. 3. & quæst. 49. & alijs eiusdem libri tertij, ita caducari debet omne genus melioramentorum, quia statim atque illa sunt facta, accedunt, & cedunt solo, cui hærent, nec ab illo separari possunt, sed eiusdem sunt nature, & conditionis, cuius est res ipsa, etiam quoad extrinseca accidentia, vt respondit *Gabriel. conf. 168. quæst. 6. n. 89 lib. 1.* in fortioribus terminis concludendo
 22 concessa domo ad vitam, cum pacto, *† vt defuncto eo, in cuius caput facta fuerat concessio domus, cum melioramentis factis vltra conuentionem, domino deuolueretur, locum esse pacto, licet pluris, & multum fuerit expensum, & melioratum.*

Non obstant fundamenta eiusdem distinctionis, nam quod non refutis melioramentis factis vltra naturam contractus

emphiteotici, dominus locupletetur cum aliena iactura, contra æquitatem regulæ,
 23 *locupletari † ext. de reg. iur. defumptæ à iure ciuili in l. i. iure natura, ff. de regul. iur. l. nam hoc natura, ff. de condit. indebit. cū idem emphiteota det sibi causam damni, & lucri directi domini, non potest iuste conqueri de suo damno, & improbare lucrum, quod alteri accidit, sicuti conqueri non potest is, qui vendit minoris, quam emit, vel alio tempore vendere poterat, vt in terminis nostris, Glos. & Barth. in a. ub. † Qui rem, C. de sacros. Eccles. dum textus, inquit, non repetiturus, si quid impendit nomine meliorationis, concludit talem repetitionem cessare facto, & culpa emphiteotæ, eandem glos. sequitur, & comprobatur *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 18. Cuman. consil. 57. num. 5. vers. Nam cum possit, Mantie. loquens de emphiteota, qui expellitur, quia deteriorauit simul, & meliorauit emphiteotica, de Tacit. lib. 22. tit. 29. num. 12. & damnum quod sua culpa quis sentit, sibi & non alteri ascribere debere, cap. damnum, de regul. iur. per quem textum, Gabriel. ex Host. Albert. Brun. & alijs consil. 164. Ciuitas, lib. 1. num. 6. concludit Principem al-*
 25 *terantem cursum † monetæ, cudendo illam ære contaminatam, debere recipere tributa sibi debita in moneta alterata etiā in bonitate intrinseca, quia vt est in pro-
 verbio, Turdus sibi malum cecat, seu, vt inquit Poeta.**

Heu patior telis vulnera facta meis.

26 Præterea dicitur regulam, *† cap. locupletari, cessare in ijs, quæ consequuntur ex regulis datis à lege contracti emphiteotico, † quæ licet duræ, vel inhumanæ sint, sunt tamen obseruandæ, l. prope xis, ff. qui c. & a quibus, l. furri, §. 1. ff. de ijs, qui notant infam. præsertim quia non repugnant bonis moribus iuris ciuilis, Surdus consil. 148. Nulla, in princ. & quod dicta,*
 28 *regula † cesset in contractu emphiteotico, respondit Bald. ex doctrina Bart. in l. 1. ff. de supersic. consil. 372. casus vir. in fin.*

Nec considerari potest aliqua iniquitas *† concurrente legis dispositione, & facto emphiteotæ, Dyn. in cap. locupletari, de reg. iur. num. 6. in fin. Cuman. consil. 57.*

num. 5. post med. vers. Quia hoc fit culpa, l. nec id iniquum, ff. si quis omis. caus. testam. per quem textum ita format, ubi emphiteusis, vel feudum aperitur domino culpa vassalli vel emphiteote, concludit Li- parol. ad Isermā cap. 1. Hic finit lex, nu. 17. vers. Cum. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 16.

30 Addatur, quod cum regula d. cap. 1. locupletari, contineat æquitatem scriptam in genere, ut voluit Ias. in l. naturaliter, ff. de condit. indeb. & rigor amissionis melioramentorum ex facto, & culpa emphiteote sit scriptus in specie, l. 2. & 3. C. de iur. embis. postposita generali æquitate, præ-

31 ferendus est specialis rigor, l. placuit, C. de iudic. ubi Ias. num. 8. latē Garzias de expens. cap. 1. num. 28. Abbas conf. 91. num. 6. vers. Nec debet, par. 1. Natta conf. 193. n. 9. Card. Mant. decis. 148. num. 3. Dec. in l. si tibi pecuniam, ff. si cert. pet. num. 6. Dyn. in cap. possessor, de reg. iur. num. 24. & in terminis, Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 18. ut in simili dicitur de præscriptio-

32 ne, quæ licet sit iuris iniquissimum præsidium contra regulam, d. cap. locupletari Euangelicum præceptum, quod tibi fieri nō vis, ita vt excipiens, de præscriptione dicatur uti circumuocatione proximi sui, §. habeat itaque auth. ut Eccles. Roman. Bald. in l. 1. C. de præscrip. 30. ann. num. 3. Rimin. lun. conf. 174. fundata, nu. 18. concludens, si non iniquum saltem esse durum præsidium, Zas. conf. 15. lib. 2. num. 29. Admitti-

33 tur tamen contra regulam, 1. cap. locupletari, & esse iustum præsidium, probat Pintel. in auth. Nisi tricennale, C. de bonis quæ liber. nu. 39. vsq. ad 42. quem sequitur Fontanel. de pact. nuptial. tom. 1. claus. 4. glos. 12. num. 72. & seq. & latē Menoc. de arbitr. Iud. quest. 49. nu. 4. & seq. concludens exceptionem non posse rejici à iudice, coram quo proceditur de bono, & æquo, & receptam esse de iure Canonico, quod totum est fundatum in æquitate, ac etiam in foro conscientie, declarans nu. 7. quomodo intelligatur textus 1. in d. §. habeat, aut. ut Eccles. Roman. quo dicitur præscriptionem esse iniquissimum præsidium.

Præterea dicitur, quod non cadit aliqua iniuria emphiteote, amittendo excessiuas expensas, quia sua sponte illas se-

35 cit, & 1. volenti, & tacite etiam consentienti, non inferitur iniuria, nec damnum, Sarmient. in terminis nostris, Select. Interpret. lib. 3. cap. 4. num. 3. circa med. sed potius concurrat culpa emphiteote, faciendo, quæ facere non erat obligatus, & amittendo, quæ omittere, vel committere non debebat, & ideo cum illius culpa præponderet, non est iniustum illius conditione fieri deteriorē contra regulam, cap. locupletari, vt considerat Dyn. ibid. num. 5. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 18. in princip. Bursat. conf. 80. Domini, num. 35. in fin. & num. 36.

Nec dominus acceptata caducitate, emphiteusis, cum omni genere melioramentorum, committit in Euangelicum, 36 præceptum. 1. Quod tibi fieri non vis alteri, nec ceteris, cui consonat, Rubric. diggestorum. Quod quisque iuris, vt considerant addentes ad Mathe. singul. 110. num. 21. & seq. inuehentes in Canonistas, qui vsque illam non admittant, quia cum actus commissionis culpæ, seu delicti, cuius causa emphiteusis aperitur domino, contingere possit etiam in ipso domino, qui recipiat ab alio fundum in emphiteusim, & pari pena puniri volente directo, l. 2. vers. volente domino, C. de iur. embis. non committit Dominus in Euangelicum præceptum, & æquissimam iuris ciuilis regulam, exemplo eius quod tradit Angel. in l. naturaliter, ff. de cond. indeb. dum vult,

37 non dari 1. procuratori actionem ad petendum, si pluris emit sua culpa, & facto, quem sibi fuerat mandatum, & idem dici in eum, qui contra voluntatem domini vtilliter quid gessit, Cast. conf. 248. super, lib. 1. num. 1. & dixi de Laudem. lib. 1. quaest.

Nec postremo obstant, quæ nouatores, vt loquitur Rosental. de feud. cap. 10. conel. 43. quaestione, num. 8. in fin. perpena significatione 1. verbi. Emponemata affirmant, quia quamuis lectio illius textus sit varia, & corrupta, vt volunt relati à Tirraquel. l. firumquam, §. reuertatur, n. 288. non animaduertentur Iustin. in l. fin. C. de iure embis, fuisse vsum geminatis verbis, nempe meliorationis, & emponematis, quæ generalia, seu vniuersalia sunt, & negatiue prolata, nec considerantur, quod licet verbum Emponemata inuectū in

in iuris prudentiæ lares, & à Græcis translatum ad Latinos, tempore, quo data fuit forma contractus emphyteutici, significaret tantum meliorationes, quæ fiunt inferendo, seu plantando arbores in rustico fundo, illum in incultum ad culturam redigendo, ut ex *Nebriſenſi in ſuo Lexico reſert*, dixiſſe nouatores præſatos, *Caldas de extinct. emphyt. cap. 10. n. 49. circa fin.* quod procedente deinde vſu, & tempore, neglecta Grammaticorum ꝑ peſte, improbata etiam ætate Alberici, ut ille teſtatur in *proem. Digefſorum*, ceptum fuit idem verbum vſu prudentum latiſe extendi, ſicuti comperta vtilitate contractus emphyteutici dati deinde fuerunt in emphyteuſim etiam fundi vrbani, in quibus ædificia magnitudinem Romanam æquantia fuere ingentibus ſumptibus conſtructa, ut *vidi meis temporibus factum emphyt. Romanæ in Quirinæli hortis Carpenſibus*, qui ſunt ſub directo dominio Baſilicæ Eccleſiæ S. Mariæ Maioris, & cum talis emptio facta fuiſſet mediante ſubhaſtatione, inſtantibus creditoribus Alexandri Ducis Sfortiæ, requiſitus quid ſentirem de ſolutione laudemij, dixi emptorem non eſſe exemptum, ut *dixeram lib. 2. quaſt. 14. tract. de laudem. relatam conſiderationem nè quemquam defraudem ſiſo merito excogitarunt, Serader. de feud. 2. par. 9. ſect. num. 17. circa med. & Roſent. cod. tract. cap. 10. conclud. 43. quaſtione, num. 7. cum quatuor ſeq. & expreſſe etiam reprobauit Rota Lucenſ. diuerſ. plura in eumdem nouatorem conijciens, *decis. 82. in ſol. 3. & 4. addendo fuiſſe allucinatum, relat. diſtis Iaſ. & eodem errore lapſum, Pinel. qui nouatorem ſequitur, vides ergo quem laſum diſputationis campum dederit vir ingenij ſalebris, & ad nouandum prompti, in quod ꝑ genus hominum tamquam rei publ. parum vtile plura congerunt, Gonzales ad regulam 8. Cancell. Apoſt. gloſ. 8. num. 92. & ſeq. Valenzol. conſ. 24. num. 2. & 4. Petr. Gregor. de Republ. lib. 23. ſap. 9. n. 9.**

41 Ampl. præſertim in ꝑ melioramentis, quæ emphyteota debebat facere ex natura, ſeu regulis contractus emphyteutici, *Valas. de iur. emphyt. quaſt. 25. num. 3. circa fin. Amad. de laudem. quaſt. 8. num. 3.*

42 Ampl. vt non differat ꝑ an emphyteuſis

aperiatur culpa emphyteotæ inueititi, vel illius ſucceſſoris tam vniuerſalis, quam particularis, *Philip. Teſſai allegat. 1. n. 186.*

Ampl. præſertim in melioramentis, ꝑ quæ emphyteota debebat facere ex pacto inito cum directo domino cõtemplatione conſeſſionis emphyteotice, *l. dominus barreorum, §. conſucto, ff. locat. Pinel. in l. 2. par. 2. cap. 3. n. 10. Valas. de iur. emphyt. q. 25. num. 1. & 3. circa fin. & num. 32. verſ. ad illud, eam afferentes rationem, quia lucrum melioramentorum eſt pars contractus, l. fundi partem, ff. de cont. emphyt. præſertim ſi fuit factus cum Eccleſia, vt conſiderauit Rota teſte Seraſin. *decis. 485. n. 3. & ſeq. Amad. de laudem. quaſt. 8. nu. 3. Philip. Teſſai allegat. 1. num. 182. & ſeq.**

Ampl. vt deuoluantur melioramenta, ꝑ domino in præiudicium creditorum, etiam quod ex cauſa dotis illa fuerint hypothecata ab emphyteota, *Alba conſ. 28. in fin. ſequendo Spec. & Hoſt. vt reſert, & affirmat Burſat. conſil. 80. Dominus, num. 32. & 34. & 35. qui loquitur vbi feudum, ꝑ ꝑ vel emphyteotica fuerant alienata ſine conſenſu domini, Roſent. de feud. c. 10. conclud. 43. nu. 14. & 15. reprobato comment. conſult. Parſienſ. in caſu amiſſionis feudi ex delicto, vt non præiudicetur mulieri, vel creditori, cui fuerant melioramenta obligata, vel iuxta ſtatutum de acquieſtu inter coniuges pro parte vni ex coniugibus acquiſitum.*

Amplia præſertim, ſi melioramenta, ꝑ ſint facta poſt incurſam caducitatem, *Aluar. Valas. de iur. emphyt. quaſt. 25. num. 4. eam afferens rationem, quia facta ſunt à malæ fidei poſſeſſore, Iac. de S. Georg. in auth. Qui rem, C. de ſacros. Eccleſ. num. 14.*

47 & ꝑ de melioramentis factis in feudo, poſtquam illud culpa vaſſalli erat apertum domino, concludit *Serader. de feud. 2. par. 9. par. ſectio. 2. num. 18. in fin. & num. 19.*

48 addendo idem dici, ꝑ ſi facta fuerint ab hærede, vel ſingulari ſucceſſore vaſſalli, qui in dominio deliquit, *ſicet Valas. d. n. 4. vellit latam eſſe ſententiam ſuper deuolutione, & emphyteotam conſtitui in vera mala fide, & ſic in aperto commiſſo, & indubietata deuolutione.*

49 Ampl. præſertim, ꝑ ſi in inſtrumento conſeſſionis fuit dictum, quod fundus datur

batur ad meliorandum, non autem ad deteriorandum, *Aretin. in l. cetera, §. Marcellus, ff. de legat. 1. col. 2. in fin. vers. Ego dixi, Scrad. de feudis 2. par. 9. par. section. 2. n. 72 sequendo Bart. in l. colonus, ff. locat. in princ.*

- 50 Ampl. etiam in melioramentis ꝑ naturabilibus, id est quæ sola natura, seu naturalij, vel gentium iure tantum operante, absque facto hominis, accedunt fundo emphyteotico, veluti si alluvione, vel impetu fluminis, quid illi addatur, vel vniatur, iuxta §. præterea, §. per alluvionem, §. insula, in l. de rer. diuis. & declarat Ioseph. Ludovic. decis. Perus. 24. Domina, num. 3. indagando deinde nu. 4. an talia melioramenta acquirantur directo, vel vtili domino, si quam difficultatem late resoluit, ꝑ Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. 4. concludens acquiri vassallo, emphyteota, & cuicumque possessori, & domino iuxta iura sua, & fieri feudalia, & emphyteotica, & fructus illorum spectare ad fructuarium, proprietatem verò ad proprietarium, & de uolui domino absque solutione aliqua, si emphyteusis, vel feudum aperiatur domino, culpa, vel finita linea emphyteotæ, vel vassalli.

Ostant tamen dicta, *Gul. de Benedict. in cap. Raynuius, §. & hortum de testam. n. 17. concludens vnitate feudo per alluvionem, non fieri feudalia, & tradita à Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 10.*

- 52 Ampl. etiam, ꝑ si excipiat de melioramentis accidentalibus, veluti quod nunc pluris æstimetur fundus emphyteoticus, quam æstimabatur tempore concessionis, nam siue finita linea, vel culpa emphyteota, emphyteusis aperiatur domino, non proderit emphyteotæ excipere de hoc genere melioramentorum, ut ex Bero. in cap. 1. de restit. in integr. num. 24. concludit Scrad. de feud. 2. 9. par. sect. 2. nu. 5. & ratio est, quia cum illud pendeat à casu, & fortuna, & poterat in pretio, seu æstimatione minui, quis non audiret, excipiendo id quod in casu contrario non peteret, vel minime exciperet, l. si rem, ff. de pet. hered. l. vatas, C. de rescind. vendit.

- 53 Ampl. etiam ꝑ in melioramentis, seu additamentis factis fundo emphyteotico beneficio præscriptionis, modo tale addi-

tamentum fiat titulo præcedentis concessionis emphyteoticæ, & dominus directus sit capax talis augmenti, secus si tamquam non emphyteota, & alio titulo præscripsit Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 6. asserens hanc opinionem veriorcm, licet aliqui dissentiant, ꝑ limitando, si annis triginta de tali augmento præstita fuissent emphyteotica obsequia, vel de illo fuisset à domino inuestitus, & non per errorem, sed ex certa scientia, & animo deliberato, emphyteota tale augmentum recognouit ab eodem domino, illudque subiecit ipsius directo dominio, recipiendo deinde in emphyteusim.

- 55 Ampl. idem dicendum ꝑ in conductore ad longum tempus, qui exiguum soluat pensionem; quia militat eadem ratio, quæ vrget in emphyteota, *Cass. conf. 207. col. 3. lib. 2. Valas. de iur. embit. quæst. 29. num. 25. quos refert, & sequitur Barbos. in l. diuortio, §. final. ff. sol. mat. num. 70.*

- 56 Ampl. etiam, ꝑ vbi nulliter fuit concessa emphyteusis, nam melioramenta compensantur cum fructibus, ut dixi infra, §. 49. num. 15.

- 57 Limit. in melioramentis, ꝑ seu expensis factis gratia quærendorum, vel seruandorum fructuum illius anni, quo emphyteota eiicitur à fundo emphyteotico, *Valas. de iur. embit. quæst. 25. num. 5.*

- 58 Lim. vbi emphyteota ꝑ soluit canonem parem fructibus, quos fert fundus emphyteoticus, *Amad. de Laudem quæst. 8. num. 3. Valas. de iur. embit. quæst. 25. num. 31. eam asserentes ratione, quia talis emphyteotica concessio egreditur terminos, & naturam concessionis emphyteoticæ, & accedit naturæ locationis perpetuæ, vel ad longum tempus, à qua quouis modo expellatur conductor, non amittit melioramenta, ut dicam infra §. 14. Philip. Testai alleg. 1.*

- 59 num. 207. & seq. ꝑ vbi plura refert, ꝑ quæ isto casu concedantur aduersus regulas iuris emphyteotici, *Barbos. l. diuortio, §. fin. par. 1. ff. sol. mat. nu. 70; vbi etiam agit quid dicendum, si Canon sit mediocris, Valas. de iur. embit. quæst. 25. nu. 31. Bero. c. 1. de restit. in integr. nu. 30. eam asserens ratione, quia similis colono, seu conductori, *Amat. resolut. 14. num. 14.**

- 60 Limit. vbi ꝑ melioramenta tamquam quid

- quid diuersum à fundo emphiteotico, pos-
sunt ab illo separari, & separata, per se sta-
re possunt, veluti si iuxta fundum emphi-
teoticum rusticum, vel vrbantum fuerit
emptus alius non emphiteoticus, vel qui
non ab eodem domino recognoscatur, nā
per concursum nouæ causæ voluntariæ
quoad acquirentem, nouus, & diuersus
à præcedenti subsequi debet effectus, &
alia qualitas, cap. 1. §. ex contrario, de inuest.
de rer. alien. fact. vbi lac. de Beluis. I. serm. Af-
fili. & reliqui, Bald. l. 1. §. de rer. diuis. n. 6.
Gul. Bened. cap. Raynutius, §. & hortum,
de testam. nu. 16. Tiraquel. de retract. lignag.
§. 32. glos. 1. num. 77. Rain. conf. 14. lib. 1. n. 4.
Ioseph. Lud. decif. Perus. 24. num. 17. Bursat.
conf. 41. num. 5. & 6. & conf. 46. num. 18. Va-
las. de iur. emphit. quest. 25. num. 17. Scra-
der. de feud. 2. par. 9. par. sec. 2. nu. 11. & seq.
ampliando etiam, si quod fuit, additum
erat incorporale, dum prius num. 10. de-
monstrasset cessare isto casu regulam,
quod augmentum, vel vnitum sequatur
naturam augmentati, veleius cui vnitur,
exemplum referens, si acquisitum sit ius
pedagogij, transitus, vel iurisdicctio, & simi-
lia, nisi deinde illa fuerint ab emphiteota
recognita ab eodem domino, Peregrin. de
fideicom. art. 50. num. 53. Amat. resol. 14.
num. 24. & seq. vbi plura exempla refert,
61 & num. 27. † sublimitat, si talia meliora-
menta separabilia erant destinata ad mel-
iorandum feudum, quod aperitur domi-
no, vt puta, bombardæ, armamenta, ad
defensam castri.
- 62 Limit. in eo, qui † dedit pecunias, vt
fierent melioramenta, Surd. conf. 183. pro-
posita, num. 16. sublimitando, si † illi fue-
rit cessa iura ab eo, qui fecit melioramē-
ta, si autem pecunias dedisset ad effectum
meliorandi, & facta sint melioramenta,
idem sit dicendum, videnda sunt, quæ di-
xi supra cap. 6. & Surd. d. conf. 183. num. 17.
- 64 Limit. in melioramentis † necessarijs,
l. colonus, ff. locat. Menoc. de recup. posses-
sion. d. 15. num. 502. Rosental. de feud. cap. 10.
conclus. 43. num. 12. declarando, si illa sint
facta post commissam causam caducitatis
secus si ante.
- 65 Limit. in melioramentis, † quæ sequun-
tur absque facto, & industria hominis, vt
puta alluione, extinctioe lineæ emphi-
teotæ, Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. 26.

num. 18. Lud. Molin. de Maior. disput. 643.
num. 4.

- 66 Limit. in melioramentis factis ab eo,
qui fundum emphiteoticum emit tamquā
liberum, & deinde detegitur seruum, &
apertum domino, Guid. Pap. decif. 348. re-
latas à Ripol. var. resol. de iur. emph. cap. 7.
num. 332. qui id non dicit, in meo Cod. nec
Bart. quem dicit citari à Guid. Pap. Cum
tamen emptor esset in bona fide, censo
non amittere melioramenta, etiam si ne-
gasset rem esse emphit. Corbul. de emphit.
cap. 1. num. 12.

§. II.

S V M M A R I V M.

Melioramentorum exceptione retardatur exe-
quutio sententia laia ad fauorem domini,
quod ad illum sit deuoluta emphiteusis, sine
culpa, & facto emphiteotæ 1. Contrarium 5.
Priorem opin. intellige 6. Ampli. 7. 8. 9. 10. 12.
13. Ampli. in emphiteusi ecclesia 11. Contra-
rium 14. Concordia 15. Ampli. 16. 17. 18. 19.
20. 21. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 31. 32. 36. 38.
40. 42. 43. 45. 46. Limit. 4. 35. 39. 41. 50. 52.
54. 55. 56. 57. 59. 60. 62. 63. 65. 66. 67. 68. 69.
70. 71. 72. 73. 74. 75. Sublim. 51. 61. 64.
Cap. locupletari de reg. iur. declaratur 14.
Melioramenta facta in feudo, repetuntur aper-
to feudo, absque culpa vassalli 2. 33.
Victori, quando resciantur expensæ, quas non
fecit 34.
A. Ius præsumitur factus ab eo, cuius interest
illum fieri 37.
Inuestitura noua, quando dicatur similis ve-
teri 43. & quando id præsumatur 44.
Ecclesia quando ligetur legibus laycorum 53.
Vassallus non amittit feudum, si modico tem-
pore deseruit dominum 54.

Deuoluta, seu aperta emphiteusido-
mino ob finitam lineam eius, cui
fuerat concessa, vel quia lapsum sit tem-
pus, quo durabat concessio, vel alias sine
culpa, & facto emphiteotæ, & ideò lata
sit sententia, directum dominium esse im-
mittendam in possessionem, quod excep-
tione melioramentorum retardanda sit
eiusdem sententiæ † exequutio, & conce-
datur

- datur emphiteotæ, vel illius hæredi retentio, firmanunt *las. in l. 1. C. de iur. emphit. num. 30. & in l. 2. C. eod. num. 30. & 32. Dec. in autb. qui rem, C. de sacros. ecclesi. num. 14. circa med. Pinel. in l. 2. par. 2. cap. 3. num. 7. Scradar. de feud. 2. par. 9. par. 2. num. 20.*
- 2 & seq. asserensidem t dici in feudo, probando exemplo eius, qui obtinuit rescinditionem beneficio restitutionis in integrum, vel l. 2. C. de rescind. vend. vel ob conditionem resolutiæ contractus, cui sunt rescindienda melioramenta facta in re vendita, ut dixerat prius Pinel. in l. 2. par. 2. cap. 4. nu. 62. Nec non & mariti usufructuarij, grauati fideicom misso, retro uendentis ex pacto, siue ex iure congrui, donatarij, resoluta donatione ob superuenientiam filiorum, qui omni repetunt expensas, interim factas, si fuerint rei perpetuo utiles, & datur illis retentio, donec fuerint satisfacti, subdens, idem dici in clerico, qui ex patrimonialibus meliorauit bona ecclesiæ, & patre meliorante bona filij aduentitia, quæ omnia desumpsit ex Cuman. conf. 57. monasterium, num. 5. Tiraquel. de retract. Conuent. §. 7. glos. 1. n. 1. & seq. plurib. ante las. & Scradar. idem dixerat Bald. Angel. & Cuman. in l. Senat. §. Marcellus, ff. de legat. 1. & in l. 2. C. de rei vend. num. 4. in fin. Cast. conf. 237. primo, lib. 4. num. 4. & conf. 270. viso puncto, lib. 2. col. 3. vers. Si verò propter non eorum culpam, Dec. conf. 518. viso instrumento, num. 2. & seq. Gozadin. conf. 86. n. 25 quem sequitur Cefal. conf. 213. multa, num. 15. Paris. conf. 28. lib. 3. nu. 2. & seq. & conf. 55. Quoniam, num. 22. & seq. lib. 2. Clar. §. emphiteusis, quest. 45. num. 1. vers. ff. vero, Rimin. lun. conf. 41. Cum. D. num. 1. & seq. & num. 11. vbi plures refert, asserens ita
- 3 seruari t de consuetudine, & hanc opinionem niti æquitate, esse tutiorem, & æquiorē, & communem, Gamma decif. 41. in causa, nu. 7. & decif. 75. dixeram, asserens ita iudicatum, t nisi obstat pactum, amplissimis verbis conceptum, Rolan. à Val. conf. 28. lib. 1. num. 16. Serapbin. decif. 1476. num. 1. & seq. & nu. 5. idem cum Gamma repetens, Menoc. de recup. possess. remed. 15. num. 502. & seq. Decian. conf. 29. nu. 5. circa med. & conf. 58. num. 67. lib. 2. asserens non legiffe contradicentem, & esse conclusio-
- nem communem ab omnibus receptam, Valas. de iur. emphit. quest. 25. nu. 6. vbi plures congerit consentientes, testantes de communi, & hanc esse veritatem, Gamma decif. 22. in causa, in princ. asserens contrariam sententiam esse iniquam, Bursat. conf. 80. num. 34. Bertazol. conf. 81. num. 30. Dec. conf. 518. viso, num. 1. vsque in fin. Bero. q. 19. sed & illud, vbi late hoc probat, Rebel. de obligat. l. ult. lib. 7. de expensis, q. 2. nu. 2. Gail. de communi, obseruat. 121. lib. 2. num. 15. Bero. cap. 1. de restit. in integr. n. 31. Decian. conf. 18. vol. 2. num. 34. circa med. relati à Tuse. conclus. 179. melioramenta, n. 22. & 24. Barbosa. l. d. uortio, §. fin. ff. sol. mat. n. 68. vers. Nunc, Afflict. §. ff. vassallus, hic finit lex, num. 6. in fin. Aret. l. cetera, §. Marcellus, ff. de legat. 1. vers. Ioan. de Imola. Amatus resolut. 14. num. 1. vbi infinitos refert, & ab ista opinione æqua non recedendū, Surd. decif. 300. nu. 20. Rota Lucens. diuers. decif. 82. in col. 3. vers. stat. vbi rationem differentię refert inter hunc, & præcedentem casum antecedentis.
- 5 Contrarium late t defendit Sarment. Selectarum interpret. lib. 3. cap. 4. quem non vidit Decian. quem retuli dixisse contrarium, & in emphiteusi ecclesiæ ante Sarment. idem sentierant, vt referam infra, & aliqua congerit, Valas. de iur. emphit. q. 25. num. 6. in fin. quæ suadent numquam perfoluenda esse melioramenta, quibus addo dicta, Bald. in l. 1. C. de iur. emphit. num. 7. vers. Quarto, & num. 8. Vinc. de Franc. decif. 191. res num. 3. relati à Tuse. concl. 179. Melioramenta, num. 23.
- 6 Intellige, t vbi constat de antiquo statu rei, quæ asseritur meliorata, Serafin. decif. 898. fuit, num. 6. Rot. diuers. recent. decif. 356. num. 3. et dixi §. 73. in princ. vers. Intellige.
- 7 Ampl. ijs omnibus t casibus quibus ampliatur regula constituta, hoc cap. 8. & infra §. 17.
- 8 Ampl. etiam, quod melioramenta t sint magna, las. l. 1. C. de iur. emphit. num. 26. addendo modo non sint, ex his quæ spectant ad emphiteotam, veluti, vt idem prius, num. 25. dixerat sternere viam, suspensiones publicas soluere, & alia facere, quæ referunt Odo. & Alberic. in l. 2. C. de iur. emph. & dixi in meis Collectaneis ibid.

versus publicum functionum.

9 Ampl. ijs omnibus, quibus dixi dari retentionem rei emphiteoticæ, nisi soluantur melioramenta, & ideo retardatur executio sententiæ, *ut dixi supra hoc cap.*

10 Ampl. etiam, ubi extincta est una linea honorum, quia principio fuerant inuestiti, emphiteusis deuoluitur ad aliam successiue vocatam, *Curs. lun. conf. 41. præsuponitur, num. 10. concludens illam non admitti, nisi reficiantur melioramenta hæredi ultimi deficientis lineæ, Socin. in l. diuorsio, ff. sol. mat. n. 10. Ruin. conf. 13. lib. 1. n. 10. Scriver. de feud. 2. par. 3. par. section. 2. uu. 47. & dixi supra hac conclusione, Dec. conf. 58. lib. 2. num. 66. & seq. Brun. conf. 105. n. 7. Paris. conf. 22. num. 68. & 23. num. 91. lib. 1.*

11 Ampl. etiam, quod emphiteusis est sit ecclesiæ, *Cuman. conf. 57. Monasterium, num. 5. vers. Sed tamen, asserens hanc opinionem effectiorem, & æquioram, res. l. Bald. testante ita seruari de consuetudine, subdens concludentem rationem, in vers. Nam cum sequitur Dec. relato Cast. sæpius idem consuluisse in auth. Qui rem, c. de sacros. eccles. num. 14. in fin. Paris. conf. 28. Simon. lib. 3. num. 1. & seq. Clar. §. emphiteusis, quasi 45. Bero. conf. 89. lib. 1. n. 36. concludens rescissam quouis modo alienationem non bonorum ecclesiæ, et etiam ex capite nullitatis, melioramenta esse ab ecclesiæ cultrice iustitiæ reficienda, Decian. conf. 29. lib. 2. num. 5. circa med. Decian. conf. 29. circa, lib. 2. num. 5. in princ. Aretin. in l. cetera, §. Marcellus, ff. de legat. 1. vers. in emphiteota Tuscan. conclus. 179. melioramenta, num. 24. Valas. de iur. emphit. quasi. 25. n. 6. ubi pluribus relatis, concludit, non fieri differentiam, an emphiteusis sit secularis, vel ecclesiastica, & esse opinionem æquā, Gamma dec. 22. in princ. asserens contrariam sententiam Fulgos. & aliorum, quos iniqua ratio amabit, esse iniquam, & perperam iudicasse, qui illam in iudicio fuerant sequuti, Vinc. de Franc. dec. 19. res. num. 15. asserens hanc esse veritatem, & ita tenendum, & eiusdem opinionis fuisse, Liparoh. Episcopum Nicotera, Scriver. lo-*

13 querens de feudo sine culpa vassalli, aperto domino, & cuicumque corpori, vel personæ priuilegiatæ, de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 45. & seq. lata id comprobans

Vinius opin. 495. melioramenta, num. 4. addendo esse reficienda ab ecclesiæ, vt in concreto, non vt in abstracto, & ita seruari de consuetudine, Bero. cap. 1. de res. integ. num. 32. Amat. resol. 14. num. 1.

14 Contrarium est firmarunt, Fulgos. conf. 9. num. 1. ea ratione, quia iure cautum non est, vt ecclesiæ reficiat melioramenta suo colonio extincto sua culpa, licet aliud sit constitutum in colonio seculari, nec ob stare, cap. locupletari, quia tale lucrum ratione dubij euentus non est iniustum, & à communiter accidentibus ecclesiæ concedit emphiteusim sub minima pensione, & datum amissionis melioramentorum compensari cum fructibus perceptis, subdens, num. 3. in fin. numquam vidisse aliud seruari, quia vt idem prius dixerat, num. 2. proprium est contractus emphiteotici obligare emphiteotam ad meliorandum, Flor. de S. Petro in l. Sed & si quid, ff. de usufruct. aliter respondendo motiui facti, de c. locupletari, nu. 4. vsque ad 10. l. limitat. nu. 11. si contraria vigeret consuetudo, vel prælati affectauit caducitatem, Bero. conf. 102. lib. 1. num. 62. concludens hæredi emphiteotæ negari retentionem, & debere petere melioramenta, & istorum opinio comprobari potest ex dictis, Sarmient. select. interpret. lib. 3. cap. 4. generaliter negantis deberi hæredi emphiteotæ melioramenta finita emphiteusi, extincta linea emphiteotæ, Surd. conf. 185. proposita, num. 15. asserens iure cautum non reperiri, quod datur retentio honorum Ecclesiæ pro melioramentis, & comprobari posset ex dictis, Vinc. de Franc. dec. 19. res. nu. 3. Balzaran. §. si vassallus. Hic finit lex, nu. 1. vers. Nec procedit, addendo totum munda prædicare.

15 Concordari possunt et ex Bero. conf. 102. Quatuor, lib. 1. num. 62. nempe quod emphiteotæ hæres isto casu possit petere, & consequi melioramenta ab ipso domino, & ab ecclesiæ, non autem possit vti retentione, verum dubio de ista distinctione, & concordia obstante regula in §. isto firmata, Cardin. Tuscan. conclus. 179. melioramenta, num. 24. prætendit conciliasse distinguendo, an emphiteusis sit aperta domino ex culpa emphiteotæ, vel sine, vt priori casu amittantur melioramenta, se-

cundo secus, sed hæc conciliatio non tantum casum nostrum, sed generalem difficultatem, an melioramenta, quoties emphyteusis aperitur domino, illi acquirantur.

16 Ampl. præsertim, si ubi soluebatur canon par fructibus, qui percipiebantur ex re emphyteotica, Valas. de iur. empht. q. 25. num. 3. 1. Amas. resolut. 14. nu. 13. & seq. ubi plures congerit.

17 Ampl. etiam, si conuentum fuit, ut finita emphyteusi, bona concessa reuertatur ad dominum cum omnibus melioramentis, Valas. de iur. empht. quest. 25. n. 20, & late dixi supra in regula constituta hoc cap. 8. num. 95.

18 Ampl. etiam, si melioramenta si facta possint à fundo emphyteotico separari, salua illorum substantia; veluti si constructum sit ædificium ligneum, ut in Germania, & Pannonia, ubi id genus ædificio- rum est familiare, & frequens, And. de Ifern. aluaros. & præpositus in c. 1. §. si vassal. hic finit lex, Aretin. l. cetera, §. Marcellus. ff. de legat. 1. vers. Tenentamen, concludit peti posse actione negotiorum gestio- rum.

19 Ampl. præsertim, si ubi melioramenta separari non possunt à fundo emphyteotico, veluti si facta sint sostata, ut citius aqua pluuialis, vel nascens in fundo labatur, vel fundus vliginosus exsiccetur, vel facta sint stagna, piscinæ, plantatæ arbores, vites, & similia, Præpositus cap. 1. §. de contrario, num. 2. in fin. de inuest. de rev. alien. fact. Bero. q. 96. Roin. conf. 14. lib. 1. num. 2. & 3. & conf. 134. lib. 3. Curt. Iun. conf. 144. num. 7. Negus. de pignor. 4. memb. 5. par. nu. 11. Brun. conf. 106. num. 2. argum. l. 1. l. veluti, l. omnino 12. ff. de impens. in reb. dotat. fact.

20 Ampletiam contra cessionarium, si & quemcumque alium, qui causam, vel titulum habeat à domino rei melioratæ, Socin. conf. 15. num. 20. vers. Quinto, lib. 1. Menoc. de recap. posses. remat. 11. num. 15. argum. l. qui iniuria, §. fin. ff. de furt. Scader. de feud. 2. par. 9. par. sectio. 2. n. 53.

21 Ampl. ut rescindenda si sint hæredi emphyteotæ, quamuis extranei, Gamma. decif. 22. in causa, num. 4. in fin. & dixi supra in regula constituta hoc cap. 8. num. 12. Detian. conf. 18. vol. 2. num. 34. Rota testis Pacific. de Saluian. decif. 25. n. 9.

Contrarium voluit Fulgos. in emphyteusi ecclesie, conf. 9. Abbas.

22 Ampl. etiam, si emphyteota sciat emphyteusim breui defecturam, Tusc. conclus. 179. melioramenta, n. 26.

23 Ampl. etiam in si melioramentis ciuilibus, quæ sola hominis industria, & vigilantia quærantur, ut sunt seruitutes reales fundo emphyteotico acquisitæ, & similia incorporalia illi addita, Valas. de iur. empht. quest. 25. num. 21. concludens de- uolui domino directo, soluta illorum estimatione emphyteotæ, vel illius hæredi; si fuerint acquisitæ titulo oneroso, secus si gratuito, Molin. de contractib. disput. 463. de melioramentis, num. 5. Bero. quest. 96. Amas. resolut. 14. nu. 28. alijs relictis sequitur Valas. in omnibus, Et ego intelligo, si penitus titulus sit gratuitus veluti præscriptio.

24 Ampl. etiam, si quod conuentum fuerit, ut emphyteota debeat rem meliorare, Bart. in l. penul. ff. locat. num. 4. & Cast. n. 4. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend. par. 2. cap. 3. num. 10. ubi ita concludit, quia, cum clausula ad meliorandum insit concessioni emphyteotice ex natura illius, per expressionem eius, quod inest contractui, non alteratur illius natura, quare si quid fuit expensum, non in cultura agri emphyteotici, sed ædificando, illuderit isto casu rescindendum, & eam clausulam esse superfluum asserunt, addentes ad Pinel ibidem, Aretin. in l. cetera, §. Marcellus, ff. de legat. 1. col. 2. vers. Ego dixi, indecissam reliquit, an hæc ampliatio sit vera, Valas. de iur. empht. quest. 25. num. 7. Vinc. de Franc. decif. 191. Res, num. 13. in fin. Gamma. decif. 333. num. 4. Petrus de fideicom. quest. 15. nu. 262. Scader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 71. in fin. & num. 72. & seq. ubi late comprobatur, Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 84. in fin. Amatus resolut. 24. num. 2. & 9. Rota Lucens. diuers. decif. 82. In col. 3. vers. Hac verba, & col. 5. vers. Ratio, quæ ampliatur, si etiam si de certo melioramentorum genere faciendum esset conuentum, & late hoc profequitur.

25 Contrarium si tenent, Afflic. in §. si vassallus, hic finit lex, num. 6. Mantua. cons. 334. cum alijs relictis à Valas. de iur. empht. quest. 25. num. 7. in fin. & eiusdem

opi-

opinionis videtur, *Surd. decis. 78. num. 21. vers. Quinimo*, ea ratione, ut aliquid operetur, sed illos reprobatur, & declarat, *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. nu. 73. in fin. & Amatus resolut. 14. nu. 2. in fin.* vult illos loqui de conductoribus qui non sunt obligati ad aliquod genus melioramentorum.

27 Ampl. etiam si in melioramentis factis ultra quantitatem conuentam, *Vinc. de Franc. decis. 191. Res, num. 14. Tuse. concl. 177. melioramenta, num. 3.*

28 Ampl. etiam si in melioramentis, quæ separari possunt à fundo emphiteotico, sed non salua, vel non diminuta saltem illius substantia, veluti si in fundo emphiteotico edificata sit domus, vel turris, quæ si destruantur, vel labantur, & corruant, non auferuntur cementa integra, *Aluaro. & Prapost. in cap. 1. §. si vassallus. hic finit lex. deind. in regula constituta, hoc c. 8. num. 18.* sicuti, & eodem casu dixi dari retentionem rei melioratæ, quamuis melioramenta perierint.

Ampl. etiam, quod melioramenta
29 si sint facta ex fructibus rei emphiteoticæ melioratæ, *Ias. l. 2. C. de iur. empb. num. 32.* quia cum inter emphiteota sit dominus fructuum, fatebit illa fecisse ex pretio rei suæ, *Rota recent. decis. 435. de anno, nu. 15. Serafin. decis. 471. num. 6. Valas. de iur. empb. quæst. 25. num. 6. circa fin. vers. Adde etiam si*, & dixi etiam supra in regula huius, *cap. 8. num. 42. Scader. loquens de fructibus feudalibus, de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 37. & section. 3. num. 1. & seq.* vbi late examinatur, quod fructus ante aperturam feudi sint feudatarij, *Negus. de pignor. 4. memb. 5. par. num. 14. Pinel. l. 2. par. 2. cap. 4. C. de rescind. vend. num. 62. circa med. limitando*, si talia melioramenta sint
30 si facta excisis grandibus arboribus fundi emphiteotici, vel feudalis, nisi tamen illæ erant excidendæ, ne fundus deterioraretur, vel essent perituræ, *ut dixi de laudem. lib. 1. quæst. 23. num. 36. & seq. plurib.*

31 Ampl. non solum, vbi melioramenta sunt facta labore, & opera alterius mercenarij, sed etiam vbi ipsemet emphiteota illa fecit, ut puta, si faber murarius in solo emphiteotico edificauit domum, vel rusticus, plantauit vineam, argum. coru,

quæ volunt, in *cap. 1. de integr. restit. nu. 37 Bellam. num. 7. & Bero. num. 23.* dum volunt Ecclesiam, quæ in integrum restituatur aduersus alienationem factam, debere reficere rustico melioramenta facta in re alienata, & idem dici de scriptore, qui retinet quinternos, *Cass. Idiuortio, §. fin. ff. sol. mat. nu. 4. cum alijs cumulatis à Scader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 35. subdens, num. 36.* aliud dici in Aduocato, qui in propria causa patrocinatur, licet victor obtinuerit, victum condemnari in expensis, nisi forte, ideo fuerit impeditus aliorum clientellas suscipere, & lucrum amissit, licet non desint, qui aliud sentiant.

32 Ampl. etiam, si quod melioramenta fuerint ipsi emphiteotæ gratis præstita, vel ex aliena materia, sibi donata, facta, *arg. l. sed si paterfam. 9. §. si ab alio, ff. ad Maced. l. sed si plures 10. §. in arrogato, vbi Bartol. Alex. & Ias. ff. de vulgar. Alex. c. 179. lib. 5. Bertrand. conf. 306. lib. 2. & conf. 371. lib. 3.*

33 & in terminis, vbi feudum aperitur si domino absque culpa vassalli, quod ille, vel illius hæredes repetant melioramenta donata, vel ex aliena materia, facta, *Afflic. cap. 1. §. si vassallus, hic finit lex, num. 16. ut refert Scader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 39. & seq.* comprobando pluribus si-

34 milibus, nempe victoris, qui in lite habuit Aduocatum, qui illum gratis defendit, emptoris, cui sit donata gabella soluenda ex venditione, vel pars pretij remissa, nam victus est condemnandus ad salariū Aduocati, & auocata re emptæ iure congrui restituenda est illi gabella, laudemium si quod soluit, vel remissum, vel donata pars pretij, & similia, *ut Ias. dixi de laudemio lib. 4. quæst. 8. art. 1. vers. Quia in casu*

35 *retractus*, limitando, si talis donatio, vel remissio fuerit facta contemplatione domini, vel victi, vel retrahentis, & late probat *Scader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 60. & seq. 83. & seq.* & conferunt dicta infra *limit. 10.* concludens idem dicendum in dubio, vbi non constet, quo animo tertius fecerit melioramenta.

36 Ampl. etiam, vbi si hæres emphiteotæ, vel ipse emphiteota probat fundum fuisse melioratum à die concessionis, licet non probet, qui fecerit melioramenta, nam,

- in dubio præsumuntur facta ab emphiteota, cuius interest, seu utile fuit, fuisse facta, *arg. diff. Bart. Alex. & Ias. in l. c. servus 104. ff. de verb. oblig. Curt. Sen. conf. 76. col. 4. Bal. conf. 378. lib. 1. per quæ iura ita concludit Scader. de feud. 2. part. 9. par. sect. 2. num. 61. & est generale, ut actus,*
- 37 † qui non sit sine expensâ, præsumatur factus ab eo, vel alio nomine eius, cuius interest actum fuisse factum, ut de citatione tradunt, *Ripa in cap. 1. de iudic. nu. 20. Vanti de nullis. ex defect. citat. num. 44. & de melioramentis, Soc. Lun. conf. 62. lib. 1. n. 4.*
- 38 Ampl. præsertim † in melioramentis industrialibus, id est quæ labore industria, vel expensis emphiteotæ accesserunt fundo emphiteotico, ut sunt aggeres fossata, ædificia, & similia, *Valas. de iur. embp. quest. 2. §. num. 20. Amat. resolut. 14. num. 24.*
- 39 † Limitando, si possunt separari, & stare sine fundo, quia sunt propria meliorantis.
- 40 Ampl. præsertim in melioramentis † necessariis, *Rebel. de obligat. iust. lib. 7. de expensis, quest. 2. num. 2. in princ. nisi ne.*
- 41 cellitas † fuerit causata ab ipso meliorante, *Simon. de Prat. lib. 3. interp. 3. dub. 1. solut. §. num. 27. in princ. fol. 361. l. 1. C. de iur. embp. nu. 26. in fin. & in l. 2. C. cod. n. 32. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. in*
- 42 *princ. vers. extendit, ubi † ampliat repeti etiam, quod perierit.*
- 43 Ampl. quod, si Ecclesia † recusat reficere melioramenta, cogatur, hæredem emphiteotæ, etiam extraneum inuestire, *Cuman. conf. 57. nu. 5. in fin. eisdem tamen pactis, & conditionibus, quibus fuerat inuestitus illius Auctor, ut ego addo, Bero. conf. 93. Circa, num. 12. et si, & conf. 119. in presenti, num. 8. & conf. 109. lib. 1. n. 27. vers. Quia respondetur, Couar. var. resolut. lib. 2. cap. 17. Mundel. conf. 342. num. 52. ubi*
- 44 præterea declaratur, † quando noua inuestitura dicatur facta eadem forma, *Decian. conf. 73. lib. 2. num. 43. Rodan. de reb. ecclesi. non alien. quest. 2. cap. 28. nu. 28. quod alio*
- 45 non † apparente præsumitur factum, *Gabriel. conf. 80. vol. 2. num. 1.*
- 46 Ampl. etiam † exclusâ omni præsumptione donationis, *Ias. l. 2. C. de iur. embp. n. 33.*
- 47 Ampl. ut si † non persoluator melioramenta, cogatur dominus impotens illa soluere, & recipere successores meliorantis
- in emphiteotas iusta pensione, *Vine. de Franc. decis. 110. quem refert, & sequitur Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 48. in fin.*
- 48 Ampl. etiam † in melioramentis utilibus, ut dicam §. 4. ampl. 1. t.
- 49 Limit. omnibus † casibus, quibus limitauimus regulas constitutas supra hoc, *cap. 8. & infra, §. 17.*
- 50 Limit. in melioramentis, † quæ emphiteota facere debet ex conuentione, seu pacto appposito cõcessionis emphiteotice, quia illa sunt pars contractus, cuiuscumque qualitatibus, quantitatibus, & generis illa fuerint, *l. fundi partem, ff. de cont. empt. & decis. refert, Gamma. decis. 333. de iuncto, num. 4. & aduertis Rota testat. Scrafin. decis. 485. num. 3. & seq. Ias. l. 2. C. de iur. embp. num. 28. Pinel. in l. 2. par. 2. c. 3. C. de rescind. vend. num. 10. in princ. de*
- 51 *clarando † in fin. si de illis expressa sit facta mentio, tacite inferens, non sufficere generalem conuentionem de meliorando, vel ubi illa sunt notabilia, & verisimiliter de illis non cogitatum, ut idem prædixerat, num. 9. ad idem est textus in l. dominus horreorum, §. ex conducto, ff. locat. per quem textum ita firmat, Valas. de iur. embp. quest. 25. num. 1. & dixi supra hoc cap. 8. limit. 1. Scader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 71. in princ. & vers. Hoc tamen, Molin. de Contract. disp. 463. nu. 1. rationem reterens, quam supra retuli in principio, Amat. resolut. 14. num. 1. & seq.*
- 52 Limit. ubi melioramenta † sunt parua, seu modica, vel minima, *Vine. de Franc. decis. 191. Res, num. 13. circa fin. & ratio est, quia minima non curat prætor, Tiraque. in tract. de iudic. in reb. exiguis, nu. 7. concludens tamen per regulam, quod expensæ minimæ à quocumque fiant, probari iuramento facientis, & num. 29. pro exiguo vitio non dari redhibitoriam,*
- 53 *num. 53. ecclesiam ligari † legibus laycorum rationabilibus, si parum illis sint præiudiciales, & num. 60. & 67. & seq. Vallum, & emphiteotam non priuari feudo, vel emphiteusi, si ille modico tempore † deseruit dominum in prælio, iste emphiteusi, ob modicam deteriorationem,*

- subdens num. 76. & seq. modicam impensam numquam repeti ab eo, qui expendere debet, licet repetatur, vbi aliquid non erat obligatus impendere, & dixi infra §. 40. limit. 3. Valas. de iur. empb. q. 25. num. 12. Ioan. de Amic. cons. 98. n. 12.*
- 54 Limit. in melioramentis factis ꝑ ex plantatione arborum ad maritandas vites, vel ex plantatione vitium, & similium, quæ conueniunt fundo emphiteotico, nam qualia, & quanta sint, non reficiuntur. aperta, seu finita emphiteusi absque culpa emphiteotæ, *Valas. de iur. empbit. q. 25. num. 12. vers. quod rursus intellige, Petrus. de fideicommiss. quest. 15. nu. 262. vbi plura exempla refert.*
- 55 Limit. non excipiente ꝑ emphiteota, vel illius hærede de melioramentis, etiam quod directus dominus in libello, quo agebat ad consolidationem vtilis domini cum directo, nihil dixerit de melioramentis, vel illorum refectione, *Paris consil. 33. exarato, lib. 1. num. 51. in fin. & §. 2. §. 3. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 5. & seq. eam afferens rationem, quia hæc exceptio non oritur ex ventre contractus inter partes initi, ampliando*
- 56 ꝑ etiam, quod de melioramentis ex actis constaret, vel etiam ex confessione domini, *sequitur in casu nostro, Philip. Terstai allegat. 1. num. 189. & seq.*
- 57 Limit. vbi hæres ꝑ emphiteotæ, vel etiam ipse emphiteota, non probat ipsū, vel illius auctorem, vel alium ipsius contemplatione fecisse melioramenta, de quibus excipit, *ut dixi supra hoc cap. 8. n. 124. vbi sublimitauit, & tradit Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 60. & seq. vers. Tertio.*
- 58 Limit. vbi conuentum ꝑ fuit de certa quantitate eroganda, vel genere melioramentorū faciendi, addito pacto, quod siquid aliud, vel vltra fuerit factum, illud cedat commodo emphiteotæ, *Seraphin. decis. 1496. num. 1. & seq. quia idem dicitur de isto casu, quod dixi de melioramentis, quæ emphiteota se obligauit facere supra, num. 50. Del. cons. 143. col. 4. vers. præterea, Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 62. & seq. in princ. licet deinde num. 6. ex Ruin. & alij, subdat idem dici, si non sit additum pactum, quod*
- facta vltra conuentionem, cui aut domino, tamen idem concedit, Ruin. dixisse verum, si non de certo genere melioramentorum fuit conuentum, secus si de certo genere. Vel nisi fuerint necessaria, Tusc. conclus. 180. melioramenta, num. 40. Cognol. l. 2. C. de pact. inter emp. num. 175. in fin.*
- 59 Limit. in melioramentis, quæ ꝑ emphiteota fecit contra prohibitionem sibi factam in limine concessionis emphiteoticæ, *arg. l. sicut, C. de action. & obligat. l. de contractu, C. de rescind. vendit. l. incommutato. ff. commodat. nec eorum quæ tradit, Boer. decis. 44. num. 8. & seq. & dixi supra hoc cap. 8. num. 96. vers. Contrarium, & expresse in feudo firmavit, Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 64. vers. Hoc tamen, & sublimita, vt mox dicam in seq. limit. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 83.*
- 60 Limit. in melioramentis ꝑ factis contra prohibitionem legis, *l. quemadmodum, C. de agricol. & censit. lib. 1. l. cum lex 46. vbi Bart. ff. de fideiuss. si tamen saluo priore statu rei, vel sint abradenda emphiteo-*
- 61 tæ ꝑ restituantur abrafa, & sublati, *Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 70. Intelligas tamen, vbi prohibitio erat posita in voluntate prohibentis, seu instantis pro prohibitione, ut dixi supra hoc cap. 8. num. 162.*
- 62 Limit. vbi amicus ꝑ affinis, vel alius directi domini, paratus erat eadem melioramenta facere gratis, & id erat notum emphiteotæ, paratusque erat illa facere eodem modo, & forma, subministrando expensas, non autem ipso ingrediente fundum emphiteoticum, vt late probat Scrad. ita declarando, *l. 2. C. de negot. gest. in tract. de feud. 2. par. 9. sect. 2. num. 83. & trib. seq. sed casus iste est deraro, vel forte numquam contingentibus, Rosent. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 108. & seq. & dixi hoc cap. 8. num. 22. & seq. sequendo Scrad. excepto eo, quod dicit de ingressu, nisi domino sit incommodum alaturus, vel sublit timor mali futuri.*
- Limit. in melioramentis, quæ probantur nimirum ꝑ onerosa domino ad reficiendum, *ut dixi supra hoc cap. num. 109. nisi tamen, vel fuerint necessaria, vel facta*

- de mandato, seu voluntate domini, tacita, vel expressa, vel mandato expresso illius procuratoris ad id speciale habentis mandatum; & isto casu dari iuramentum in litem, nisi refundantur. † Vel directus dominus statim est venditurus bona emphyteotica meliorata, vel melioramenta publicam tangunt utilitatem, vel abradi possunt absque læsione prioris status rei meliorata, & pro rata qua sunt nimis onerosæ, ut latè probat *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 86. usque ad 92. declarando, num. 91. remissum esse iudicis arbitrio, quæ impensæ dicantur nimium onerosæ, & dixi infra §. 17. limit. 8.*
- 65 Limit. stante consuetudine, † vel statuto in contrarium, ut apud Saxones in feudis testatur, *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. n. 141.*
- 66 Limit. in melioramentis, † quæ ultra tempus finitæ emphyteusis non durant; argum. eorum, quæ traduntur in l. diuortio, §. impendia, ff. solut. mat. à Cuman. Alex. Ias. & reliquis, Ias. l. 1. C. de iur. emph. n. 27. quales sunt impensæ fructuum quærendorum, *Scrader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 143. & seq. subdens quid dicendum in feudatario, usufructuario, emptore, cū pacto de retrouendendo, vel alio, contractui appposito, vel ex statuto, consuetudine, vel marito, & si talia melioramenta sint ulterius duratura.*
- 67 Limit. vbi conuentum † fuit, ut finita emphyteusi, res emphyteotica redeat ad dominum cum omnibus melioramentis absque refectione aliqua, *Valas. de iure emph. quæst. 25. num. 18. præsertim si directus sit ecclesia, ut idem subdit, & dixi latius hoc cap. 8. nu. 98. Molin. de Contract. disput. 463. nu. 1. in fin. Amat. resol. 14. n. 10. Rota testè Pacific. de Saluian. decis. 25. num. 10.*
- 68 Limit. in melioramentis † naturalibus, nam durante emphyteusi sunt emphyteotica, illa autem finita sunt domini absque alia solutione, *Valas. de iure emph. quæst. 16 & 25. nu. 20. vers. Caterum, exemplum referens, si alluione quid accedat fundo emphyteotico, Amat. resol. 14. n. 22. & seq. & dixi hoc cap. 8. limit. 28.*
- 69 Limit. vbi à marito † datus fuit in emphyteusim fundus dotalis, cum pacto, ut
- ut in casu restitutionis dotis ille libere restituitur, *Cardin. Tusc. conclus. 182. melioramenta, nu. 109. † vel datus fuit cum pacto rescindi melioramenta, & illa sint excessiua, nam tunc arbitrio boni viri rescipiuntur, Bald. cons. 372. lib. 3.*
- 61 Lim. in melioramentis † factis ab emphyteota ex natura contractus emphyteotici, vel fructuum percipiendorum causa, & non ultra duraturis, quam collectis fructibus, *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 85. Scrader. eod. tract. 2. par. 9. par. section. 2. num. 71. Boer. decis. 44. num. 19. in fin. & dixi hoc cap. 8. limit. 43.*
- 72 Limit. in melioramentis † factis post litem contestatam, vel quia emphyteusis sit finita, vel culpa emphyteoteæ ad dominum deuoluta, ut dixi §. 47.
- 73 Limit. vbi concessio † emphyteotica fuit ab initio inualida, & deinde reuocatur, nam melioramenta compensantur cum fructibus perceptis, *Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quæst. 4. num. 5. & conserunt dicta §. 49.*
- 74 Limit. vbi concessio † emphyteotica pronuntiatur inualidam fuisse à principio, nam tunc melioramenta compensantur cum fructibus interim perceptis, licet emphyteota fuerit in bona fide, *Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quæst. 4. num. 5. relato Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. mat. num. 47.*
- 75 Limit. vbi emphyteota † conuenit cum suo auctore, ut ille in futurum esset obligatus soluere Canones decurrēdos, l. fin. C. de fund. rei priuat. lib. 11. Tepas. per eum textum concl. 272. cap. 9. in fin.
- 76 Limit. vbi concessio fuit nulla, nam melioramenta compensantur cum fructibus, ut dixi infra §. 49. num. 15.

§. III.

S V M M A R I V M.

Melioramenta vllia, quæ dicantur 1. 2. 3. Exempla vtilium melioramentorum, Plantatio vineæ, oliueti, & similia 4. 6. 7. 10. 11. Fossata an sint melioramenta fundi 5.

Vites

Vites plantare, an sint melioramenta fundi 4. 8

Vlmos plantare, an fundus fiat melior 4. 8.

Disboscatio fundi an sit melioratio fundi, negatur 9. 13. 15. Contrarium 16. Concordat 17. 18. 19. 23. 24. 25.

Castrensis consultus à Iudicibus Venetis 12. & 22.

Preparatorij, & preparati idem est Iudicium 14.

Mencio. distinctio reprobatur 20. 21.

Quia in antecedentibus sepe feci mentionem vttilium, nec non & necessariorum, & voluptuariorum melioramentorum, nō inutile erit hoc declarare, quæ dicantur vitia melioramenta, & illorum exempla referre. Dicendum itaque, illa esse vitia & melioramenta, quæ de præfenti afferunt possessori fundi vttilitatem, aptaque sunt, etiam afferre vltra tempus, quo quis ex conuentione, vel aliter fundum deserit, & domino suo relinquit, vel quæ non fiunt fundum fieri deteriorem, l. *impensa* 79. vbi Alciat. num. 3. ff. de verb. signif. l. quod dicitur, §. viles, ff. de impens. in rebus dotal. suz. Salic. l. domum, C. de rei vendic. nu. 10. in princ. Rot. à Val. conf. 28.

3 *Quoniam, lib. 1. num. 23. circa fin. & Vel quæ sunt facta vltra necessitatē rei, l. impensa, §. 1. ff. de verb. signif. Peregrin. de fideicom. art. 50. par. 2. num. 25. & seq. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 1. n. 3.*

4 *Exempla vttilium & melioramentorum erunt, si in fundo rustico plantata sit vinea, oliuetum, pometum, arundinetū, vlti ad maritandas vites, vel deficientibus vitibus aliæ sint propaginatæ, si facta sint & fossata lōgo tempore duratura, quibus excipiatur pluuialis, vel nascens in vliginoso fundo aqua, quod tamen distinguit, Capol. l. impensa 79. ff. de verb. signif. num. 4. facere aliquid ad tutelam & fundi, vel illum ad culturam reducere, saxis, & lapidebus purgare, tabernam addere, feruentibus liberare, iura addere, erudire seruum, vel puerum arte, vel scientia aliqua, animalia ad aliquod genus exercitij apta facere, soluere debita, quorum causa res erat obligata, vel in fundo vrbano & construere domum, cisternam,*

pistrinum, torcular olearium, vel vinarium, aliquid facere pro illius tutela, vel conseruatione, & similia, Ruin. conf. 135. viso sberuote, lib. 1. num. 13. Negus de pign. 4. memb. 5. par. num. 11. in fin. Roland. à Val. conf. 28. Quoniam, lib. 1. num. 21. 23. Valaf. de iur. emphit. quafi. 25. num. 15. Peregrin. de fideic. art. 50. n. 25. & seq. Seraf. loquens de pastinatione decif. 898. num. 4. Parisf. de Saluian. Interd. in spec. 2. cap. 2. num. 189 & seq. plurib. Rot. à Val. conf. 28. Quoniam, lib. 1. num. 26. & seq. plurib. qui loquitur de melioramentis factis in fundo rustico, & vrbano Menoc. de arbit. Iudic. cas. 238. Celsus, num. 23. & seq. vers. Ita quoque, Florian. de S. Petro conf. 1. num. 8. & seq. licet vellent plantare & vites, & vlmos, non censeri inter melioramenta reficienda, secus in domo columbario, Boer. decif. 44. num. 9.

Non conueniunt tamen doctores an, & disboscatio, quod verbum italicolatum factum, & receptum à nostris, idē signat, quod nemoris auulsio, & ad culturam, serendasque fruges prædij reductio, an dicatur melioramentum fructuum querendorum gratia factum, & ideo non reficiendum à directo, cui sine culpa emphiteotæ aperitur emphiteusis, vel alteri, cui fundus hoc modo melioratus sit restituendus, Menoc. de arb. Iud. casu 258. Celsus, num. 25. & seq. Item excavare terram ad plantandam vineam, vites plantare, ac etiam rosas, Rot. diuers. recent. decif. 356. num. 2. par. 2. Intriol. de subtilis. centur. 3. quafi. 74. num. 91. & seq. plurib. Petra de fideicom. quafi. 35. num. 258. & seq. vbi etiam agit, quando expensa culturæ sit melioramentum vtile, & reficiendum. Exempla plura vttilium melioramentorum refert, & post illum Intriol. de subtilis. Centur. 3. quafi. 74. quæ in fidei commissaria num. 92. & seq. & veluti liberare rem ab onere, quo esset obnoxia, recuperare bona occupata, illa defendere, custodire, fabricare domum, sine qua res non scirebat fructus, vel paucos, & latius Simon. de Præis lib. 3. interpr. 3. dub. 1. solus. 5. num. 5. vers. vttilis, fol. 358. expensa litis, Fuffar. de fideicom. q. 670. vbi dimus, n. 6. & seq. vbi examinatur à data causa transactionis, Fuffar. ibid. num. 13.

- Carac. de locat. par. 4. de expens. num. 5. relati à Scraden. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 105. in princ. Cartar. decis. 72. num. 10. & seq. Idem. dicit de macerie, vitibus, & arboribus fructiferis.*
- Vel potius dicatur melioramentum utile, & ad perpetuam rei utilitatem, & ideo reficiendum, & retardanda executione sententiae late ad fauorem directi domini, donec illud refunderit, *Cassrenf.*
- 12 quem optimum legum doctorem nuncupat, *Paul. Montan. tract. de tutel. cap. 15. num. 119.* & quem quadraginta viri propositi iudicandis ciuium, & subditorum litibus, Venetijs, consuluisse, & iuxta illius opinionem pronuntiasse, *refert Angel.*
- 13 *Al. ubi dicit. de fideicommiss. lib. 3. c. 16. Quasi sententia, num. 13. late* respondit esse melioramentum fructuum querendorum gratia, nec reficiendum, sed compensandum cum fructibus, *conf. 270. viso puncto, num. 3. vers. de desboscatio, & ratione quia est praeambulum quoddam ad arandum, ferendumque agrum, & ideo idem iudicandum, quod de aratura, & ratione*
- 14 ne, quia preparatorij, ut ego addo, & preparati, idem est iudicium, *l. ab hostibus, §. sed quod simpliciter ff. quib. ex caus. maior. l. abesse. l. si cui, §. tam diu, ubi gloss. verb. statim ff. eod. Alex. in l. diuortio 8. ff. solus. mat. num. 8. & seq. Cuius l. 1. ff. de offic. eius, num. 14. & Dec. num. 66. & seq.*
- 15 *l. si vinum, ff. si. est. pri. Cassrensem* sequitur, *Negusant. de pignoris in 4. memb. 5. par. num. 11. vers. & adde huius conclus. opinio Cass. comprobari possit ex dictis, Ruin. conf. 135. viso themate, num. 12. ratione paritatis preparatorij, & preparati, idem post Cassrensem, consuluit, Florian. de S. Petro, conf. 1. num. 3. & seq. eisdem rationibus, sed non relato, Cass. relati à Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 59. Barbof. defendens Cass. ad inuicem nationib. Ruin. & aliorum in l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. num. 22. & seq. plurib. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. num. 7. relati à Cartar. decis. 72. num. 3.*
- 16 Contrarium expresse firmavit, & Ruin. conf. 135. viso themate, lib. 3. num. 13. addendo opin. Cassrensem esse falsam, & contra tenet in l. 1. & l. veluti ff. de impens. in l. reb. dota. facti viles, ubi gloss. verb. noua
- te, ff. de pet. bar. d. ubi gloss. expresse loquitur, si succisso, & aulio nemore factum. Tui nouale, l. diuortio, §. impendit, ff. solut. mar. Ruin. sequuntur Rol. à Val. conf. 128. Quoniam, lib. 1. num. 23. conf. 83. lib. 4. n. 7. Cartar. decis. 72. num. 8. & seq. ubi alios refert, Rimin. lun. conf. 411. Cum l. n. 19. & seq. qui relatis dictis Ruin. quibus subuertitur opinio Cass. respondet: considerationi, quam fecerat Cass. quod ligna supplere possint impensam extinctionis memoris, considerato praeerea, quod tale genus terrae pingue, vberiores à principio fert fructus, nam ut inquit, Columel. continuata segete senescit ager. Idem cum Ruin. reprobat Cass. censuit Scraden. de feud. 2. par. 9. par. section. 26. & 105. vers. In hoc, late probat Rimin. lun. ut dixi iue rat prius consideratum à Florian. de S. Petro conf. 1. num. 6. & seq. & admittit Peregrin. de fideicom. art. 15. num. 28. addendo apud suos ita firmari Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 58. Peregrin. conf. 3. lib. 3. num. 32. & admittendo illius opin. vno casu, quando ex lignis excisis, posuit esse satisfactum expensae desboscationis, quam etiam in hoc capite improbauit.*
- Iacob. Menoc. cui plurimum debet iuris prudentia, ex luce data illi in pluribus, quae minime erant nota, contrarietatem*
- 18 *& hanc conatus est conciliare in suo celebri tract. de arbit. iud. casu 288. Celsus, nam, 26. vers. primus, distinguendo, an desboscatio sit perpetua allatura utilitatem, & impensa in desboscando, non*
- 19 *fuit modica, & tunc quia mutata est qualitas fundi, vera sit Ruin. & qui cum sequuntur, sententia. & An verò desboscationis impensa sit modica, ut puta, quia fundus sit purgatus dumis, & spinis, quibus fuerat domini incuria obstitus, & veram esse Cass. opinionem, subdens n. 27. utroque casu plurimam posse iudicis arbitrium, considerata qualitate agri, quantitate expensarum, & quantum sit duratura talis utilitas, & dissimulato, Menoc. eam conciliationem facit, Valas. de iur. empb. quest. 25. num. 15. reprobat Garnia, qui illam tantum admittit in usufructuario, & marito, & comprobat Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. num. 22.*
- 20 Sed quia relata distinctio non percipit

tit caput desboscationis, quia extirpando
 vepres, & dumeta nata in fundo incuria
 domini, non fit nemoris extirpatio, nec
 arbores cum radicibus euelluntur, sed
 ita tantum falce succissa, igne deinde ap-
 posito funditus consumuntur, facto fun-
 do vberiore ex aduersione, vt accidit, vbi
 stipulæ comburuntur, vt vidifieri in ter-
 ritorio patriæ meæ, cum præterea ex tali
 combustione stipularum vrantur semina
 noxia segetibus deinde seminandis, cen-
 21 sœo & distinctionem *Menor.* non applicari
 posse dictis, *Cassrenf.* nec illa sua distin-
 ctione saluari posse. Sed aliud cogitan-
 dum, vt sustineantur, quæ ille præcipi-
 22 tanter, & periculose sæpe consuluit, & li-
 cêt legendo fuerit veritatis amator, vt
 asseruit *Cassan. ad consuet. Burgund. rubr. 10*
§. 8. num. 1. vers. Contrarium.

23 Ideo crederem *Cass. opin.* & posse salua-
 ri, vbi tantum excinditur nemus, non
 auulsis illius radicibus, quoad pateat, &
 liber sit ingressus vobis cū aratro, vel ope-
 rario cum ligone, secus vbi funditus ne-
 mus cum arboribus, & omnibus plantis
 24 euelleretur, & vel vbi desboscatio est de
 eo genere plantarum, quæ tantum occu-
 pant fundum sine grandi, & magno fuste,
 quod est frequens in agro Romano; vbi
 excisis huiusmodi plantis, quibus ad co-
 quendum lateres vtuntur, vt plurimum
 fornaciarij, vel igne postquam fuerint a-
 resfacti immisso, deinde aratro semel, vel
 bis, & successiue feritur frumētum, quod
 deinde ulterius feri impediunt furculi na-
 ti ex succis plantis, & tale genus melio-
 ramentorum Romani agricolæ numcu-
 pant *Cæsa*, vt inquit *Pacific. de Saluian.*
inspect. 2. cap. 2. num. 198. vt reor à ceden-
 do, quia plantæ incisæ, non autem radi-
 citus, & funditus auulsæ, nouis furculis
 renouantur, & ideò de *Cæsa* tamquam
 de præparatorio ad ferendum fructus, nō
 perpetuò, sed ad tempus, idem iudican-
 dum, quod de cæteris, quæ fiunt gratia
 querendorum fructuum, quæ vel à do-
 mino fundi, vel non restituuntur, vel cū
 fructibus compensantur, l. *sumptus, ff. de*
rei vendic. Boer. decis. 44. num. 11. in fin. &
13. in princ. Tuse. conclus. 178. melioramen-
ta, num. 1. & seq. & tacitè etiam dixit Rol.
à Val. cons. 83. lib. 4. num. 7. Peregrin. de fi-

deicom. art. 50. par. 2. nu. 28. sequitur Ruin.
 25 cum temperamento, & vt habeatur ratio
 lignorum, quæ eruantur, quæ si tanta
 fuerint, vt illorum pretium æquat expen-
 sas factas in desboscando, desboscatio nō
 sit melioramentum, *Rosental. de feud. c. 10.*
conclus. 43. num. 65. Rimin. Lun. cons. 435.
D. Bart. num. 75. & seq. concludit planta-
 tionem vitium, & arborum ferentium,
 fructus, & oliuetum, esse melioramenta,
 vitilia etiā repeti, modo non sint salices,
 velopij, & aliæ arbores ad amonitatem.
 Rota tenet plantationes arborum non
 esse melioramenta fundi, *Duran. dec. 338.*
fuit, num. 7.

§. IV.

SVMMARIVM.

Melioramenta vitilia facta à bona fidei pos-
sessore repetuntur, si fiant per aplombatio-
nem, idest additamentum separata mate-
ria 1. Contrarium 3. Intellige 4. Ampl. 2. 5.
6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20
21. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34.
Limis. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44
Sublimita 38.

Rota recens. par. 2. decis. 356. Domini, num. 2.
declaratur 26.

Possessor bona fidei, si fiat mala fidei, an
repetat melioramenta 45.

Possessor bona fidei quis dicatur 46.

Redemptor operis, quando repetat expensa
ultra conuenta 47.

Referam hoc §. & seq. quæ sunt iu-
 re singulari constituta circa vitiles
 expensas, quæ cum fieri possint, vel à bo-
 nâ, vel malâ fidei possessore. Dicendum
 primò, quod bonæ fidei possessor & repe-
 tat melioramenta vitilia, facta in re aliena,
 quam bona fide possidebat, si facta fuerint
 per ampliationem, idest per addita-
 mentum separate materiæ, veluti si in
 fundo ædificetur domus, & quid simile,
Bart. l. in fundo 49. ff. de rei vend. num. 6. &
seq. addendo ita esse intelligend. cum
 textum Ioan. Brachæ. in l. *impensa, ff. de*
verb. significat. num. 14. relati à Barbos. in
 T l. di-

- l. diuortio, § fin ff. solut. mat. num. 100. Valas. de iur. empb. quest. 25. num. 22. in princ. Molin. de contract. disput. 463. nu. 17. vers. deinde, Peregrin. de fideicom. art. 50. n. 31. Ioseph. Ludovic. decis. 24. num. 14. & dari eidem melioranti + retentionem, iudicauit Senatus Parisiensis, si expensæ sint vtiliter, & necessariæ, refert Ioan. Breeba. in l. impensa 79. ff. de verb. signific. num. 14. Rot. diuers. recent. decis. 356. par. 2. num. 1. Bero. conf. 79. et ff. lib. 2. num. 61. in princ. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 3.*
- 3 Obstant dicta, + *Tuse. conclus. 182. n. 91. & seq. melioramenta, Valas. de iur. empb. quest. 25. num. 4. vers. Sed hic.*
- 4 Intellige, vbi constat + de statu antiquo rei, quæ dicitur meliorata, *Serafin. decis. 898. fult. num. 6. Rot. diuers. recent. decis. 356. par. 2. num. 3. vbi refert quomodo probetur.*
- 5 Ampl. præfertim, + si habet titulum, *Menoc. de recup. poss. § remedi. 15. num. 517. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 38. & seq. vbi exempla plura refert, vt puta socij vassalli, hæredis grauiati fideicommissio emptoris cum pacto de retrouendendo.*
- 6 Ampl. etiam in temphiteota, *Valas. de iur. empb. quest. 25. num. 22. Molina de contract. disput. 463. num. 17. vers. Deinde, Barbof. l. diuortio, § fin ff. solut. mat. num. 68. vers. Nunc.*
- 7 Ampl. etiam, + si fundus vtiliter melioratus à possessore cum titulo sit minoris, *Menoc. de recuperand. poss. § remedi. 15. num. 522. l. intra vtile, § 1. ff. de minorib. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 52.*
- 8 Ampl. etiam + in expensis, seu melioramentis factis gratia quærendorum, vel conseruandorum, vel colligendorum fructuum, & agatur de exequutione facienda in ipsis fructibus, *l. quod si sumptus, ff. de petit. hered. l. prator, §. & ipsi itaque, ff. de bonis auctoris. l. iudic. possidend. Menoc. de rec. p. poss. § remedi. 15. num. 519. Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 24. in princ. Sal. l. domum, C. de rei vend. num. 10. vers. Aut impendit in re à se possessa, sed intellige, vt subdo, Ampl. 15. Surd. decis. 294. num. 9. & seq.*
- 9 Ampl. etiam, si + melioramenta vtilia perierint, absque mora, & culpa meliorantis, *Menoc. de recup. poss. § remedi. 15. nu.*
522. addendo, siue agatur vniuersali iudicio petitionis hæreditatis, siue singulari rei vendicationis, *Ioseph. Ludovic. decis. 58. Ruffici, num. 11. exemplum referens vineæ, quæ fuerit excicata sine culpa eius, qui illam plantaue rat.*
- 10 Ampl. præfertim, + vbi dominus fundi meliorati est diues, *Bart. in fundo 39. ff. de rei vend. nu. 7. vers. Aut non erat facturus, Boer. decis. 44. num. 8. circa med. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 31. vers. primo, subdens, num. 34. quod tempus spectetur in iudicando, an dominus fundi meliorati sit diues, Gomez. l. 46. taur. nu. 2. vers. tertio, Ioseph. Ludovic. decis. 24. nu. 14. Bossius de princip. num. 31. col. 1. vers. Item*
- 11 scias + ampliat etiam si dominus non esse t talia melioramenta vtilia facturus.
- 12 Ampl. præfertim, + vbi dominus fundi meliorati erat facturus eadem melioramenta, *Bart. in l. in fundo 39. ff. de rei vend. num. 7. vers. Aut dominus illas impensas, & vers. Aut non erat facturus, Boer. decis. 44. num. 8. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 31. vers. Secundo, Gomez. l. 46. Taur. num. 2. vers. primo, Ioseph. Ludovic. decis. Perus. 24. num. 14. Bello. conf. 65. num. 14. reprobando conf. Cast. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 3. in princ.*
- 13 Quid autem dicendum + de expensis factis in fundo dotali, si inde fit fertilior, videndus, *Rebel. de oblig. iust. lib. 6. de expens. quest. 1. qui de omni genere melioramentorum in eodem fundo factis loquitur, & dixi etiam hoc cap. 8. num. 127.*
- 14 Ampl. etiam + in melioramentis factis per ferruminationem, veluti plantatione vineæ, acquisitione seruitutum, nam illorum causa datur retentio rei melioratæ, donec fuerint melioramenta resecta, *l. si quis sciens, C. de rei vend. §. si Titius, in ff. de rerum diuis. Menoc. de recup. poss. § remedi. 15. num. 525. & seq. reprobando Bart. aliud sentiente, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 51. circa med. in tantum + debet æstimationem, vt non audiatur dominus fundi, excipiendo, quod tollatur melioramenta; ea ratione, quia sicuti, qui illa fecit, exclusus est facultate illa abradendi, pariter, & dominus fundi excludi debet facultate, quod abradatur. Seu vt credo iustius esse vtrique negari*

- gari abrasionem horum melioramentorum, quia abrasa sunt penitus inutilia, quid enim prodest vitis maritata vltimo, si fuerit etiam cum radicibus, & vltimo auulsa à terra, vbi erat plantata, & confecerunt quædixi, *§. seq. in princ.*
- 16 Ampl. etiam aduersus ÷ habentem hypothecam in fundo meliorato, *Bossius de princip. num. 31. col. 4. vers. scias circa.*
- 17 Ampl. etiam ÷ quod bonæ fidei possessor illa fecerit, postquam fuit immisus in possessionem, & pendet lis, an adsint attentata, & ita pronuntietur, *Lancellos. de attent. par. 3. cap. 24. quæst. 29. n. 5. vsque in fin.*
- 18 Ampl. etiam, ÷ vbi dominus erat rem melioratam venditurus, & ratione melioramentorum pluris vendidit, *Bossius de princip. num. 31. vers. Nota, rebel. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 3. in princ. vers. Secundus.*
- 19 Ampl. ijs omnibus casibus, ÷ quibus ampliatur regula constituta, *hoc cap. 8.*
- 20 Ampl. etiam, ÷ si titulum possidendi non habeat, *Menos. de recup. posses. remed. 15. num. 514. in fin.*
- 21 Ampl. vt melioranti detur ÷ retentio, *Sail. l. domum, C. de rei vendic. nu. 10. vers. si vero impensa, addendo non differre, an melioratio sit in faciendo, vel reficiendo, multum tamen posse isto casu iudicis arbitrium.*
- 22 Ampl. etiam ÷ in melioramentis factis gratia fructuum quærendorum pro rata, seu valore fructuum, & non vltra, adeo quod si expensæ excedant fructus, nihil recipit de excessu, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 24. & dixi supra, num. 8.*
- 23 Ampl. præsertim, ÷ si facta fuerint ante motam litem, *Serafin. decis. 898. fuit, n. 3.*
- 24 Ampl. etiam ÷ in melioramentis factis industria, & labore ipsius possessoris, *Hart. Pistor. quæst. 4. num. 26. in fin. tom. 2. veluti disboscando, vt dixi infra §. 11. num. 34.*
- 25 Ampl. etiam, ÷ si facta fuerint lite pendente, *Rota diuers. in recent. decis. 356. Domini, par. 2. num. 2. sequendo Lancellos. de attent. par. 3. cap. 24. quæst. 29. num. 10. & dixi supra hoc cap. 8. num. 7.*
- Sed quia obstant, quæ dixi infra §. 12. amplias. 111. vbi ratione motæ litis, quis sit male fidei possessor, cui ratione melioramentorum regulariter negatur rei alienæ
- 26 melioratæ retentio, censeo ÷ *desir. Rotæ* intelligi, vel vbi lis fuit mota in possessore, quia tunc res non dicitur litigiosa, *Natta conf. 145. n. 16. & seq. Franc. Marc. decis. 76. num. 2. Cassad. decis. 4. vs lit. pend. num. 1. & Lancel. quem sequitur Rota, loquitur de attentatis in possessione, vel intelligendam in aliquo ex casibus relatis, d. §. 7. quibus dixi dari retentionem rei vtiliter melioratæ, malæ fidei possessori.*
- 27 Ampl. etiam ÷ in casu, quo beneficio restitutionis in integrum, res est Ecclesiæ restituenda, *Bero. conf. 79. Et si, lib. 2. num. 61. in princ.*
- 28 Ampl. in vtroque foro, ÷ *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 3. & 4.*
- 29 Ampl. vt non sit ÷ obligatus illa compensare cum fructibus, *Bald. l. emptor, ff. de rei vendic. Fel. in cap. cum causam, de re iud. num. 29. Tuscus conclus. 177. melioramenta, nu. 6.*
- 30 Ampl. siue ÷ melioramenta sint facta, faciendo de nouo, siue vetera reficiendo, *Ioan. Breeb. in l. compensa 79. ff. de verb. signif. num. 9.*
- 31 Ampl. etiam, ÷ quod dominus rei melioratæ cogatur vendere aliam rem pro solutione melioramentorum, *Alex. conf. 162. num. 4. lib. 7. quem refert, & sequitur Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. mas. num. 100. circa med. Rebel. de obligas. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 3. vers. tertius, Molin. de iur. primog. lib. 1. cap. 10. n. 18. in fin. Magon. decis. 33. Lucens. num. 8. & seq.*
- 32 Ampl. præsertim, ÷ vbi talia melioramenta sunt futura perpetuo vtiliari rei melioratæ, *Pacific. de Saluan. instet. d. inspec. 2. cap. 2. num. 204. 206. & 210. exemplum referens mariti grauati fideicommissio, vsu fructuarij, nautæ, caupoæ, & similibus, qui rem ab illis possessam, vel commissam ipsis, fecerunt meliorem.*
- 33 Ampl. præsertim, ÷ si dominus rei illa erat facturus, vel rem melioratam venditurus, & est soluendo, *Rebel. de obligas. iust. lib. 7. q. 2. n. 3.*
- Ampl. etiam, si liberauit bona aliquo onere, *vt dixi infra §. 11. n. 33.*
- 34 Ampl. præsertim ÷ in foro Poli, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 2. n. 4.*
- 35 Limit. vbi ipsi melioranti ÷ esset prius

I 48 De Exceptionibus.

- denunciatum, ne faceret melioramenta, *l. aut si ante denuntiatum, ff. de rei vend. per quem scriptum ita firmat Boer. decis. 44. n. 8. circa fin.* Inferens deinde ad proximiorē, qui vellent agere ad retractum, quod si denuntiet reo in iudicio, vel extra, idem repetit, *decis. 47. num. 3.* ne faciat melioramenta, si deinde illa faciat, cessare repetitionem, & conferunt dicta infra, §. 42. *Tuse. concl. 180. melioramenta, num. 12.*
- 36 Limit. vbi melioramenta + facta sunt in repauperis, *ut dixi infra §. 31.*
- 37 Limit. vbi sunt + nimis excessiua, & onerosa ei, qui illa reficere debet, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 33. in princ. per l. si seruus, ff. de impens. in reb. dotat. l. sed an vltro, §. 1. ff. de neg. gest. Crauef. conf. 3. nu. 19. admonente Peregrin. ibid. in fin. falli, qui existimant, fabricando deterere vēdicaturos fundum melioratum, quia si illi sint impotentes, vendicant non retēctis melioramentis, vel saltem non refusa illorum vera æstimatione, addendo ita bis obtinuisse, Tiraquel. de retract. conuent. §. 7. glos. 1. num. 5. relati à Barbof. in l. diuortio, ff. solut. mat. num. 73. vers. Neque obstat, & dixi §. 11. num. 38.*
- Contrarium firmat Barbof. in l. diuortio, ff. solut. mat. n. 74.
- 38 Limit. vbi res meliorata + deinde perijt tota, *Bart. l. in fundo 39. ff. de rei vend. num. 8. modo vt idem subit, agatur iudicio singulari rei vēdicationis, secus si vniuersali petitione hæreditatis, cam afferēs huius limitationis rationem, quia pro melioramentis isto casu competit tantum retentione, quæ exerceri non potest in re non extanti, nam non entis nullæ sunt qualitates, l. eius qui in prouincia, ff. si cert. petat, Bart. sequitur Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 37. & 77. & idem poss. Bart. voluit Gomes. ad l. 46. Taur. num. 2. & post Gomes. idem repit Molina de contract. disput. 463. nu. 13. Rebel. de obligat. iuss. lib. 7. quest. 2. num. 5. in fin.*
- 39 Sublimita, quæ dixi + de iudicio vniuersali, vbi bonæ fidei possessor fructus percepit, nam debet illos cum melioramentis compensare, *Gomes. ad l. 46. Taur. num. 2. Molin. de contract. disput. 463. n. 15. subdēns an idem dicendum de fructibus melioramentorum.*
- 40 Limit. in melioramentis + factis de nouo per aplombationem, *Bart. l. in fundo, ff. de rei vend. nu. 11. quem sequuntur Cast. & alij relati à Valaf. consult. 83. nu. 19. addendo + sublimitari dupliciter à Menos. de recup. remed. 15. num. 540.*
- 42 Limit. in successore + seu hærede possessoris malæ fidei, *l. 2. C. de fruct. & lit. expens. Bart. l. ex diuerso, ff. de rei vendic. Natta conf. 536. memor. num. 2. & ratio est, quia mala fides de functi continuatur in hæredem, glos. l. 2. verb. suis hæredibus, C. de vsucap. Gabriel. conf. 41. lib. 1. num. 3. & latè dixi infra §. 7.*
- 43 Limit. in bonæ fidei + possessore, qui fructus percepit quia illos compensat cū melioramentis, *ut dixi §. 48.*
- 44 Limit. in melioramentis + factis ab emptore, cui esset denunciatum, nē emeret, quia res esset denuntiantis, *Tuseus concl. 180. melioramenta, num. 12. ampliando, num. 16. etiam quod denunciatio non sint indicata iura dominij denuntiantis.*
- 45 Limit. vbi sunt + facta lite pendente, *Serafin. decis. 898. num. 3.*
- 46 Quid autem dicendū, + si deinde bonæ fidei possessor fiat malæ fidei, *dixi infra §. 7. ampl. 11.*
- 47 Possessor bonæ fidei + quis dicatur, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 36. Crauef. conf. 408. Coram. num. 11. & seq.*
- 47 Notandum, si melioramenta + fuerint facta à redemptore operis, si quid vltra conuenta fecerit, quod perpetuò ferat vtilitatem operi redempto, quod illud repetit, *l. plane, ff. de pet. hered. per quem textum ita firmat Ioan. Brachens in l. impensa 79. ff. de verb. signif. num. 13.*

§. V.

SVM MARIVM.

Possidere potest quis ex pluribus titulis, seu causis 1.

Melioramenta facta à bona fidei possessore per aplombationem, id est per separatam materiam repetuntur, & retardant exequutionem sententia. 2. Ampl. 3. 4. Limit. 5.

Me.

Melioramēta facta à possessore bonæ fidei, quādo compensandæcum fructibus perceptis 6.

- D**ixi, quid dicendum de melioramentis factis à possessore bonæ fidei sine titulo, dicendum nunc est de melioramentis factis à possessore titolato, sed quia ex pluribus causis, seu titulis, quis possidere potest, l. 3. §. ex pluribus, ff. de acquir. posses. agam generaliter hoc §. quando titulus possessor repetat melioramenta, seu melioramentorum ratione retardetur in illum lata sententia, deinde §. 11. & seq. agam, ubi quis singulari titulo possidens, melioravit rem posselsam.
- Regula** itaque sit, quod facienti melioramenta per amplobationem, id est separatam materiā, ut interpretatur, Bart. in l. in fundo 39. ff. de rei vend. num. 7. in re quam possidet, ut illa repetere possit, si bona fide, & cum titulo possideat, ut ut pluribus relatis concludit, Menoc. de recuper. posses. remed. 15. num. 517. & seq. & dixi §. antec. ampl. 1.
- Ampl.** etiam, si melioramenta facta fuerint in fundo minoris, quem tertius cum bona fide, & titulo possidet, l. intra, §. fin. ff. de minorib. Menoc. de recuperand. remed. 15. num. 522. & dixi antecedenti §. ampl. 11.
- Ampl.** ijs omnibus et casibus, quibus dixi extendi regulam constitutam, hoc cap. 8. & proximo, & antecedenti §.
- Limit.** eisdem et casibus, quibus limitavi regulam præcedentis §. 11.
- Quando** autem et sint compensanda melioramēta facta à bonæ fidei possessore cum fructibus viden. Crau. conf. 408. n. 13.

§. VI.

SYM MARIUM.

Locupletari nemo debet cū aliena iactura 1. 10. Pauper qualiter reficiat melioramenta 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. Limit. 8. 9. 18. 19. 20.

- Q**uia lex nimium horret quemquam et locupletari cum alterius iactura,

cap. locupletari, de reg. iur. licet supra §. 4. num. 36. & in regula constituta hoc cap. 8. num. 109. dixerim pauperem excusari à refectione melioramentorum, quod non ideo illa penitus et lucratur, non enim delicatus debitor, nec onerosus creditor auditur, ut inquit textus in l. si seruos 25 ff. de pignor. action. Notandum est, et quod concurrente impotentia domini in restitutione melioramentorum, quod facienti melioramenta, ut dixi in antecedenti §. in princ. per amplobationem, conceditur illi abratio, si illa sit abradenti futura vitilis non parum, l. in fundo 39. ff. de rei vendic. ubi gloss. verb. Nihil, l. pro voluntarijs, ff. de impens. in reb. dotal. fact. Curt. lun. conf. 165. num. 11. quare tunc, si melioranti offeratur pretium rudrum negatur abratio, Tiraquel. de retract. conuict. §. 7. gloss. num. 6. circa med. Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. 16. Peregrin. de fideicom. artic. 50. num. 35. in fin. Molin. de contract. disput. 463. num. 16. in fin. & repetit infra mox, vel non et lædatur prior status rei meliorate, effecto illo deteriore, per abrationem, l. in fundo, l. Iulianus, ff. de rei vend. l. vitiles de pet. hared. Tiraquel. d. §. 7. gloss. 1. num. 6. in princ. Peregrin. d. num. 35. in princ. & Molin. d. num. 16 in princ. Vel nisi et ex abratione deturpetur facies ciuitatis, ac etiam villæ, Peregr. de fideicom. mis. art. 50. num. 47. circa fin. vers. prima, Menoc. præsumpt. 32. est, lib. 3. num. 9. in fin. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 8. & seq.

Vel dominus fundi meliorati et velit pro rebus auferendis tantum dare, quantum estimari possunt rata, & casu in abstracto, non autem in concreto; sed hæc opinio habet contradicentes, ut dixi infra §. 29. vers. An autem melioramenta, Rebel. de obligat. Iust. lib. 7. de expens. quasi. 2. col. 3. vers. Etiam, et concludit saltem quod annuum à paupere præstandum, donec ad pinguiorem deueniat fortunam, vel integre sit satisfactus, qui fecit melioramenta, & hoc procedere præsertim in foro conscientiarum, ut idem subdit. Vel si res fuerat emphyteotica, et directus sit pauper, & impotens ad reficiendum melioramenta, & finita sit emphyreusis, quod nouam faciat inuestituram melioranti, vel

- vel illius successoribus, iusta constituta pensione, & refert fuisse à Senatu Neapolitano iudicatum, Vinc. de Franc. decif. 110. quem sequitur Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 43. in fin. Vel venditur res meliorata, & domino, & meliorante pro rata satisfuit, Menoc. de recup. posses. remed. 15. num. 524. & dixi infra §. 17. ampl. 7. Ali-
 9 ter etiam si consuli posse domino rei, refert Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quæst. 2. n. 3. vers. Etenim, & num. 4. tradit quid dicendum in foro conscientiarum, & dixi infra §. 41.
 10 Si autem sunt melioramenta si per fermentationem, quia illorum negatur ab-
 ratio, ut dixi §. 4. num. 14. & seq. & isto casu locus est regulæ, cap. locupletari, ne dominus fundi pauper fame pereat, & bonæ fidei possessor vindicata re meliorata, refarciatur, de ijs quæ utiliter gessit, amplectenda esset eorum opinio, qui voluit melioranti, quid annuum dandum ex-
 fructibus, ut dixi supra.
 Si autem fuerint voluptuaria melioramenta videnda, quæ dixi infra §. 4. & Barbof. in l. diuortio, ff. sol. mat. num. 88. vers. Sed quid dicendum.

S. VII.

SVM MARIVM.

- Melioramentorum factoris à mala fidei possessore exceptione non retardatur executio sententia. Ampl. §. 6. 7. limit. 18. 19. 20. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 32. Sublimita 24.
 Pacificus de Saluiano declaratur 31.
 Possessor mala fidei quis dicatur 2. 3. 4. Si dubietur, an sit bona, vel mala fidei, an repetat expensas 16.
 Melioramenta facta à mala fidei possessore, an repetantur in foro conscientiarum 17. Quid si dubietur, an quis sit bona; vel mala fidei possessor 16. Quid si melioramenta sentis-
 facta plantatis arboribus 21. An saltem habeatur ratio laboris, & industria facientis melioramenta 22.

- de eisdem melioramentis factis à malæ fidei possessore, & constituendo negatiuam regulam, si ut illorum causa non retardetur sententia executio, quia à faciente illa repeti nequeunt, cum præsumatur, ea donasse domino fundi, cui accedunt, l. adeo, §. ex diuerso, ff. de acquir. rer. domin. §. ex diuerso, Instit. de rerum diuis. l. fin. §. emptor, vbi glos. Bal. Angel. & reliqui, C. commun. de legat. per quæ iura, & relatos patres, concludit Peregrin. de fidei commiss. art. 50. num. 29. Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. mat. num. 68. & num. 77. & seq. vbi reprobant dissentientes, & respondet illorum obiectiones, Facbin. illustr. controuer. libro 1. cap. 35. vbi relatis diuersis Doctorum opinionem amplectitur, Crauet. consil. 408. nu. 9. Lancel. loquens de occupante castrum, & illud reficiente, de attentat. par. 3. cap. 24. quæst. 29. num. 3. Menoc. reprobato Bart. aliud sentiens de recup. remed. 15. num. 540. Serader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. nu. 76. Gabriel. consil. 157. lib. 1. num. 1. Corn. consil. 86. lib. 4. num. 8. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 8. Tuscanus conclus. 179. melioramenta, n. 18.
 2 Possessor malæ fidei est, si qui scit rem esse de præfenti, vel in futurum non suam, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 29. in princ. Item qui possidet post litem contestatam, Peregrin. ibid. si Item vassallus, qui possidet feudum apertum domino, Serader. de feud. d. section. 2. nu. 76. licet deinde, num. 7. aliud probet. Item si is cui fuit denuntiatio, ne faceret melioramenta, etiam si non fuerit illi data copia iurium, quibus impendebatur facere melioramenta, Bal. consil. 156. num. 3. in princ. lib. 1. Florian. de S. Petro consil. 1. num. 12.
 3 Ampl. præsertim si ædificando de nouo, §. ex diuerso, Instit. de rerum diuis. Bart. l. in fundo, ff. de rei vendicac. num. 11. vers. Aut mala fidei, Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 29. & 30. Boffus de princip. n. 31. col. 2. vers. Aduerte, Alciat. l. impensæ 79. ff. de verb. signif. num. 6. vers. sed et si, Valaf. consultat. 83. num. 19. in princ. l. 1. que in l. dudum, C. de cont. empt. num. 69. Valaf. de iur. embis. quæst. 25. num. 4. addendo penitus amitti.
 4 Ampl. quod si à principio erat bonæ fidei, & tempore factorum melioramentorum

Vllo de melioramentis utilibus factis à bonæ fidei possessore, agam

- torum factus erat malæ, vt solum per mit. 15
tater melioranti abrasio melioramento-
rum, nisi id fiat cum deterioratione prio-
ris status rei, vel dominus rei melioratæ
vellit soluere pretium melioratoris,
provt sunt in abstracto, seu tamquam
ruta, & cæsa, seu vt dicitur Cæmenta, 16
l. domum, C. de rei vendic. Menoc. de re-
cup. poss. remed. 15. num. 546. & dicam in-
fra l. i. loam. Brachaus l. impensa, ff. de
verb. signif. num. 12. tenet negari repetitio-
nem per tex. in l. Iulianus, ff. de rei vendi-
cat. Molina de contractib. disput. 463. n. 17.
tenet sat esse refici tamquam ruta, & 18
cæsa.
- 7 Ampl. præsertim, si facta fuerint lite
pendente, Feder. Scot. cons. 8. num. 16. lib. 1.
tom. 2. quem refert, & sequitur Peregrin.
de fideicom. art. 50. num. 29. circa. med. vers.
8 idem si facta, si nisi sint facta pendente lite,
& sic attentata, vt dixi hoc cap. 8. nu. 7.
vel an melioramenta sint necessaria, vel
vtilia, nam primo casu repetuntur secun-
do non, vt dixi infra §. 10.
- 9 Contrarium, si filis tantum sit de pos-
sessione voluit, Lancellos. de attentat. par. 3.
cap. 24. quæst. 29. num. 5. & seq.
- 10 Ampl. præsertim, si proprio nomine
possidet, Peregr. de fideicom. art. 50. n. 29.
vers. rursus.
- 11 Ampl. præsertim, si fructus percepit
quamuis melioramenta sint vtilia, nam
compensantur cum fructibus, Florian. de
S. Petro cons. 1. num. 13. Bartol. in l. quod di-
citur §. 8. ff. de legat. 3. in fin. & dixi in-
fra §. 10.
- 12 Ampl. præsertim, si melioramenta
sint facta in fundo Ecclesiæ, Surd. cons. 183
num. 45. & seq. vers. secundo.
- 13 Ampl. præsertim, si vbi res meliorata 21
perijt in totum, si agatur iudicio particu-
lari, l. plane, ff. de pet. bared. per quem tex-
tum ita firmat Bart. in l. in fundo 39. ff. de 22
rei vend. n. 8. quem licet reprobat Menoc.
de recup. pos. remed. 15. n. 512. & 520. &
seq. Peregrin. tamen de fideicom. art. 50. 23
num. 30. concludit non esse recedendum
à Bart. Molina de contract. disp. 463. n. 12.
- 14 vers. unde refert, limitando, si agatur
vniuersali iudicio, vt puta dotis, peculij,
hereditatis, Alciat. l. impensa 79. ff. de
verb. signif. num. 6.
- Ampl. præsertim, si res meliorata
erat subiecta fideicommissio, & quifecit
melioramenta id sciebat, Simon de Pre-
tis interpret. 3. dub. 11. solut. 5. nu. 3. & 4. Tu-
sc. concl. 179. melioramenta, num. 17. & con-
clus. seq. num. 13.
- Quid dicendum, si si dubitetur, an
quis sit bonæ, vel malæ fidei possessor,
Rebel. de oblig. iust. lib. 7. de expens. quæst. 2.
num. 11.
- Quid dicendum si in foro interno, Re-
bel. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 16. &
quæst. 4. num. 2. circa fin. & quæst. 7. 6.
- Limit. vbi deinde factus est possessor
bonæ fidei, nam quæ interim fecit, repe-
tit, sicuti non repetit, quæ fecit dum erat
malæ fidei; à contrario sensu eorum,
qua dixi hoc §. ampl. 2. & distinxit Menoc.
non relato Bart. in l. in fundo 39. ff. de rei
vend. n. 12. de recup. poss. remed. 15. n. 547.
subdens num. 548. & seq. idem seruandum
in possessore, qui non est nec bonæ, nec
malæ fidei.
- 19 Limit. in melioramentis si factis gratia
fructuum quærendorum, l. fundus, ff. fa-
mil. hercis. l. fructus, ff. solut. mat. l. si à pa-
tre, §. fin. ff. de pet. bared. per qua iura-
ta firmat Salic. in l. domum, C. de rei vend.
num. 10. vers. Aut impendit in re à se pos-
sessa, l. fern. §. si vassallo, hic finit lex, n. 17.
vers. Secus si ad præsens, Petrade fideicom.
quæst. 15. num. 229. circa princ. vers. Quo-
niam, immo malæ fidei:
- 20 Limit. in melioramentis si necessarijs,
implorato iudicis officio datur, nō etiam
rei melioratæ retentio, l. domum, C. de
rei vendic. vbi Salic. num. 10. vers. fm au-
tem eo tempore, Crauet. cons. 408. Coram,
num. 9. vers. ad istud, & dixi infra §. 10.
- Quid de melioramentis factis in plan-
tatione, Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. solut
mat. num. 107. in fin.
- An habenda ratio laboris, si & indu-
striæ possessoris malæ fidei, Rebel. de
obligat. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 17.
- Limit. vt concedatur si melioramen-
torum abrasio, si fieri possit sine læsione
prioris status rei melioratæ, l. domum,
C. de rei vendic. vbi Cast. num. 1. notat.
& post Cast. Salic. num. 10. vers. Aut mala
fide, addendo dari domino rei melioratæ
electionem soluendi talia melioramenta
tam-

tamquam ruta, & cæsa, seu quanti æstima-
mari possunt in abstracto, non autem in
concreto, ut inquit *Lasin. l. 2. C. de iure
emphit. num. 26.* quem refert, & sequitur
Petra de fideicom. quest. 15, num. 276. Me-
24 noc. de recu. reme. 15. n. 541. Sublim. n. 542.
vbi res meliorata perijt, *Barbos. l. diuortio,*
§. fin. ff. solut. matr. num. 103. & seq. & 107.
negat concedi abractionem, si meliora-
menta sint facta plantando arbores, sed
penitus amitti, sicuti amittuntur, vbi
deturpatur facies rei meliorata, *Valas. de*
iur. emphit. quest. 25 num. 4.

25 Limit. vbi ÷ alieno nomine possidet,
nam repetit eatenus, quatenus dominus
factus est locupletior, *l. si pupilli, §. at si
quis, ff. de neg. gest. Peregrin. de fideicomis.
art. 56 num. 31. & par. 2. num. 29. vers. rur-*
sus, ampliando etiam si res meliorata pe-
rijt tota, & exemplum refert commodat-
arij, depositarij, coloni, creditoris, pro-
curatoris, cohæredis, & similibus.

26 Limit. vbi possessor malæ fidei ÷ nō po-
terat donare, nam tunc repetit, *l. vxor,*
ff. de donat. inter vir. & vxor. Peregr. de
fideicom. per dictum text. art. 50. num. 29.
vers. Intellige.

Limit. in melioramentis factis post in-
27 terpellationem ÷ domini ad recuperan-
dam rem melioratam, si putaret illam
esse suam, *Negus. de pignor. 4. membr. 5.*
par. num. 20. vers. secundo.

28 Limit. in melioramentis factis ÷ non
de nouo, sed factum opus ampliando, nā
tunc concessa est sibi abratio, si fiat sine
læsione prioris status rei, & cū aliqua vti-
litate rei abraße, alias denegatur abratio,
nec præstatur æstimatio, & vbi abratio est
vtilis abradenti, sat est soluere pretium
rudertum, *ut ex Bald. Sal. Cast. Ang. Me-*
noc. concludit Peregrin. de fideicom. art. 50.
num. 30. Bart. l. in fundo 79. ff. de rei vend.
num. 13. vers. Si verò non inchoauit.

29 Limit. vbi ÷ dominus rei meliorata hæ-
bebat illam venalem, & ob melioramen-
ta carius illam vendidit, *Rebel. de obli-*
gat. l. iust. lib. 7. de expens. quest. 2. nn. 16. cir-
ca med. Negus. de pignor. 4. membr. 3. par.

30 Limit. vbi dominus ÷ erat facturus ea-
dem melioramenta, vel erat venditurus
rem melioratam, nam tunc *Peregrin. de*
fideicom. art. 50. num. 30. vers. Quod si, sub

dubio concludit repeti, verum ego abso-
lutè tencō concedi repetitionem, & re-
tentionem, iuxta regulam constitutam,
boc cap. 8. præsertim si deinde pluri ven-
didit, Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. solut.
mat. num. 101. vers. Hæc tamen, & vers. De-
claratio, Rebel. de oblig. l. iust. lib. 7. quest. 2.
de expens. num. 16. circa med.

Et iuxta relatas limitationes intelligē-
31 dus ÷ est, *Pacific. de Saluian. inspect. 2. §. 2*
num. 231. dum absolute voluit malæ fidei
possessorem ope exceptionis doli retine-
re posse rem vtilibus melioramentis me-
lioratam.

32 Limit. in melioramentis ÷ factis gratia
conseruandorum fructuum, *Petra de fi-*
deicom. quest. 15: nu. 229. circa prius. vers.
Quoniam, immo mala fidei.

§. VIII.

§ V M M A R I V M.

Generalia sunt dubia, vel obscura sunt i. In-
grata sunt intellectui practico.

Melioramenta necessaria que sunt 3.

1 **N**E præpositis generalibus, ÷ quæ
ex se ipsis obscura, vel dubia sunt,
Bald. in l. pactum dotali, C. de collat. n. 19.
Las. l. sciendum, ff. de verb. obligat. num. 14.
procedamus per incerta, vel ignota, quæ
2 ingrata sunt ÷ intellectui practico, qui de
certis cupit habere inadubitam notitiā,
inquirendum est, quæ dicantur meliora-
menta necessaria, & dicendum huius ge-
neris esse ea ÷ omnia, quæ *Ulpianus, &*
Paulus referunt in *l. i. cum tribus seq. &*
in l. impense 14. ff. de impens. in reb. dotali b.
3 *fact.* item enumerata à *Papiniano, & Pō-*
ponio, in l. diuortio, §. iuspendia, ff. solut.
mat. l. si necessarias, ff. de pignor. act. l. plane,
§. plane, ff. de pet. hered. l. vtilis, ff. eod.
Mayon. decis. Lucens. 33. spectabilis, nu. 111
& seq. & num. 24. & seq.

Ac etiam alia, quæ deinde iuris inter-
pretes addiderunt, veluti si quis cibaria,
seu alimenta præstiterit, medicinas mi-
nistraverit, ægrotum curauerit, litis æsti-
mationem soluere potius, quam quod li-
tiga.

§. IX.

SVM MARIVM.

rigabatur tradere, si id vtilius fuit debita, quibus res erat obligata, soluerit mercedis exactorum, creditorum, saltuariorum in custodiendis fructibus, militum, in tuenda arce, refectio domus minantis ruinam, emptio instrumentorum ad rem conficiendam, litis, proxenatarum, notariorum, gabellæ, impensa funeris, expensæ factæ in conseruatione rei, vel custodiæ, vel ne fieret deterior, vel in reparatione, ne colui, qui alias fundum non coleret, expensæ litis pro defensione rei, etiam quod expendens succumbat iniuste, modo calumniosa non esset lis, cultura agri, & conseruationis fructuum propagatio vitium, solutio æris alieni, Cartar. decis. 72. num. 4. Rolan. à Val. consil. 28. lib. 1. num. 12. & seq. glos. & Bartol. in l. si necessarias, ff. de pign. act. Boer. decis. 44. num. 9. Ioan. Brachet in l. impensa 79. ff. de verb. signific. num. 5. & seq. vbi Cæpol. num. 3. Natta consil. 536. memor. num. 9. & seq. Serafin. decis. 898. num. 5. & 6. In triol. de subdit. Centur. 3. quæst. 74. num. 91. & seq. plurib. Petra de fideicom. quæst. 15. nu. 229. circa fin. vers. & quod, n. 238. circa med. & nu. 240. 245. vsque ad 255. Burfat. consil. 295. n. 42. & seq. Surd. de aliment. tit. 6. quæst. 6. num. 16. & late Simon. de Prætis relatis exemplis, interpret. 3. dub. 1. solut. 5. lib. 3. num. 5. fol. 358. Fuffar. de fideicom. q. 669. melioramenta, & quæst. 670. vidimus, num. 1. vsque in fin. vbi plura exempla refert, sicuti & Caroc. de locat. par. 4. de expensis, num. 5. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 1. & seq. & num. 9. & seq. 17. 21. & seq. vbi declarat, multipliciter considerari posse expensas esse necessarias, & num. 7. & seq. pluribus, refert plura exempla huius generis melioramentorum, sicuti, & Rosental. de feudis, c. 10. conclus. 43. num. 95. & Barbosa l. diuortio, §. fin. ff. solut. mat. num. 31. Surd. de aliment. tit. 6. quæst. 16. & tit. 8. priuileg. 62. num. 11. & seq. Fed. Scot. consil. 8. tom. 2. lib. 1. num. 10. & seq. Rol. à Val. consil. 28. refectio, lib. 1. num. 18. A. nat. resol. 3. num. 56. Rotarens. par. 1. decis. 6. nu. 1. & seq. & decis. 7. num. 1. & seq. Serafin. decis. 898. num. 5. & 6.

Melioramenta facta ad consentientiam rei meliorata à bona fidei possessore repetuntur, & facienti solvuntur, & retardant sententia executionem 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30. 32. 33. 34. Lim. 31. 35. 36. 37. 38. L. in fundo, ff. de rei vendic. declaratur 24. Pacificus declaratur 29.

Possessor bona fidei quis dicitur 2. L. sumptus, ff. de rei vendic. declaratur 7. L. fin. §. empt. C. com. de leg. declaratur 7. in fin.

Quia melioramenta necessaria, sicuti dixi de vtilibus supra §. 4. fieri accecidit à bonæ, vel malæ fidei possessore, agam hoc §. quid dicendum de melioramentis ad rei conseruationem, cogente necessitate, factis à bonæ fidei possessore, & constituendo affirmatiuam regulam, & vt illa sint restituenda iuxta textum in l. qua ratione, ff. de acquir. rer. domin. §. ex diuerso, insitit de rer. diuis. Bart. l. in fundo 79. ff. de rei vendic. num. 6. & consequenter retardari executionem in re meliorata, post Bart. idem dixere relati à Menoc. de arbitr. lud. casu 258. Celsus num. 47. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 29. & 30. Rebel. de oblig. iuss. lib. 7. quæst. 2. n. 1. Corn. consil. 86. Circaprimum, lib. 4. num. 8. in princ. Gomes. ad l. 46. Taur. nu. 2. in prin. addendo concedi repetitionem per retentionem rei melioratæ, non autem iure actionis, vel alio remedio.

Possessor bonæ fidei isto casu est, qui sciens, emit rem prohibitam alienari iusto errore iuris, Tuse. conclus. 179. melioramenta, num. 11.

Ampl. vt & concedatur isto casu melioramentorum repetitio, etiam quod res meliorata perierit, si agatur vniuersali iudicio petitionis hæreditatis, secus si singulari, quia deficit res, quæ vendicetur, Bart. l. in fundo 79. ff. de rei vendic. num. 6. & 8. Vel melioramenta sint facta nomine domini, vt putasi procurator, depolita-

sitarius, & similes illa fecerunt, *Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 31. Surd. de aliment. tit. 6. quest. 6. nu. 14. in princ.* tenet simpliciter dari repetitionem re perempta, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 1. & 7. vers. Quamvis, Aretin. §. Certe, Instit. de rerum diuis. num. 3.*

- 4 Ampl. ꝑ ꝑꝛæfertim, si titulum aliquem habeat in re meliorata, vt puta, quia sit emphiteota, vt dixi supra in regula *constituta hoc cap. 8.* vel colonus, inquilinus, cōducator, & alio simili, vel pari titulo, rem alienam possideat, vt dicam infra §. 11. & seq. & voluit *Menoc. de recup. posses. remed. 15. num. 502. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 29. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. vers. Rælius.*

- 5 Ampl. quod si rem ꝑ restituit, non opposita exceptione melioramentorum, possit deinde illa condicere, l. quod dicitur necessarias, §. si dos, ff. de impens. in reb. dotat. fact. l. qui exceptionem, §. si pars ff. de condit. indeb. cum alijs cumulatis a *Tiraquel. de retract. conuent. §. 7. glos. 1. num. 8.*

- 6 Ampl. etiam in melioramentis ꝑ factis ab hærede, qui sciret esse grauatum per fideicommissum alteri rem melioratam restituere, l. domus, ff. de leg. 1. *Belkon. consil. 65. num. 2. Menoc. de recuper. posses. remed. 15. nu. 507. & seq.* ea ratione motus, quia æquitas non patitur naturalis, ac ratio minime concedit, quod aliquis locupletetur cum alterius iactura, cap. locupletari de reg. iur. ac etiam, quia pendente conditione ad restituendum, est illi rei melioratæ dominus, & ideò facit interiri fructus suos, nec compensare debet cum melioramentis, glos. l. emptor, verb. superfluum, in fin. ff. de rei vend. quam glos. dicit singularem, *Cremens. singul. 105. si feci*, addendo l. sumptus, ff. de rei vend. intelligi, ꝑ vbi quis percipit fructus ex re aliena absolute, non autem vbi aliquo casu, vel tempore esset alteri restituenda, eandem glos. approbant, & sequuntur, quos refert *Tiraquel. in l. si vniquam, §. Reuertatur, C. de reuocand. donat. n. 389. & de retract. conuent. §. 7. glos. 1. num. 4. & alij relati à Menoc. de recup. posses. remed. 15. num. 507. circa med.* addendo quare non obstat, l. fin. §. emptor, C. commun. de le-

gat. quæ videtur de directo contraria dictæ glos. cui addo *Couar. resol. lib. 3. cap. 17. num. 1.*

Ampl. quod si dominus ꝑ rei sit pauper, & impotens ad reficiendum necessaria melioramenta, vendenda sit res meliorata, & melioranti, & domino rei pro rata satisfaciendum, *Capol. in Limpensa 79. ff. de verb. signific. nu. 4. in fin. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 32.* eam afferens rationem, quia nisi fuisset meliorata, illa periisset, & dominus factus fuisset pauperior, *Simon de Præstis lib. 3. interpr. 3. dub. 1. solut. 5. num. 15. in fin. fol. 360.* concludens isto casu cessare dispositionem, l. si in fundo, ff. de rei vend. *Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. solus. mat. num. 66. vers. Quarto, & n. 67.*

Ampl. etiam, vbi ꝑ melioramenta necessaria non sunt facta ab ipso bonæ fidei possessore, sed etiam ab alio illius nomine, vt à procuratore depositario, vel contemplatione, veluti ab illius amico consanguineo, & similibus, l. idemque in fin. & l. seq. ff. mandat. & dixi in reg. constit. hoc cap. octauo nu. 22. *Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 31.* addendo dari repetitionem, etiam quod res meliorata perierit.

- 10 Ampl. etiam, si melioramenta ꝑ deinde perierint, l. sed an vltro, §. 1. ff. de neg. gest. l. si necessarias, ff. de pignor. act. *Menoc. de recup. posses. remed. 15. num. 511. & dixi supra in regula constituta hoc cap. 8. nu. 18. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. nu. 2. vers. extendis etiam.*

Contrarium firmat *Barbos. in l. diuortio, ff. sol. mat. nu. 64. & 65.* vbi reprobatur *Menoc. d. remed. 15.*

- 11 An quæ dixi in antecedenti ꝑ extensione, sint etiam repetenda, vbi res meliorata melioramentis necessarijs tota periit, indeciseum reliquit, *Tiraquel. de retract. conuent. §. 7. glos. 1. num. 10. circa fin. vers. fic.* Quid autem, si omnino, *Menoc. tamē de recup. posses. remed. 15. n. 512. sequend. Barbi. in l. in fundo 79. ff. de rei vend. num. 6. in fin. Alex. & Ias. in l. domos, ff. de leg. 1. Ruin. consil. 14. num. 3. lib. 1. Rolan. à Val. conf. 28. num. 18. vers. Quo verò, lib. 1.* tenet repeti cum distinctione, seu an petantur iudicio vniuersali, vel particulari, vt priori casu detur repetitio, secundo nequaquam, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 30. Scrafin.*

- de recuperat. remedi. 15. num. 512. & 520. & seq. & dixi infra §. 35. & seq. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. circa fin declarando si ius aliquod in re perempta habeat, qui fecit melioramenta, secus si tantum ius possidendi, & res perierit sine culpa meliorantis.
- 12 Ampl. etiam, si talia + melioramenta sint facta in fundo minoris, l. intra utile, §. fin. ff. de minor. Curt. l. un. conf. 6. in fin.
- 13 Ampl. etiam in marito + faciente talia melioramenta in fundo dotali, Corn. conf. 86. circaprimum, lib. 4. nu. 2. in fin. & n. 3. & 7. in fin. immo isto casu minui fundum dotalem, latè examinat, Card. Tusc. conclus. 181. melioramenta, num. 4. Barbof. in l. diuortio, ff. sol. mat. num. 68. vers. ultimo.
- 14 Ampl. etiam, si talia + melioramenta facta fuerint ab ascendente in bonis descendenti, l. alimenta, in secund. resp. C. de negot. gest. Corn. per hunc textum conf. 86. circaprimum, lib. 4. n. 3.
- 15 Ampl. præsertim, si facta fuerint ultra eam quantitatem, quam quis facere promissit, Tusc. conclus. 180. melioramenta, num. 40.
- 16 Ampl. quod si quis meliorem fecit + re communem, si focus infra quatuor menses non perfoluat portionem ab illo debitam, amittatur dominij rei melioratæ, & fiat meliorantis, l. 4. C. de adis. priuat. l. duobus, §. idem respondit socius, qui cessantis, ff. pro socio, quod notandum monet, Aret. in §. sequens, in l. de action. & sequitur l. as. ibid. num. 48. Decian. conf. 29. circa, lib. 2. num. 6. & dixi §. 23.
- 17 Ampl. quod si possessor + bonæ fidei non fecerit melioramenta necessaria, & ideo res perierit, sit obligatus ad interesse, l. Tiraque. de retract. conuent. §. 7. gloss. i. num. 18. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 2. afferens idem dicendum, si res fiat deterior ob non facta melioramenta necessaria.
- 18 Ampl. etiam, + quod facta fuerint lite pendente super re meliorata, Serafin. decis. 898. num. 3.
- 19 Ampl. ut sint debita + in utroque foro, Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 1.
- 20 Ampl. in quocumque, + qui faciat hæc melioramenta in re aliena, l. qua ratione, ff. de acquir. rerum domin. l. Joseph. Lud. decis. Perus. 34. num. 9. motus dispos. cap. locupl.
- de reg. iur. addendo num. 11. multo magis procedere, si res sit Ecclesiæ, inuehens in prælatos aliud tentantes, vel facientes contra rusticos, quibus iura multum fauent, & subuenitur arbitrio Iudicis, ut idem subdit, num. 12.
- 21 Ampl. etiam, quod facta + fuerint finita emphiteusi, & post protestationem domini, ne fierent, præsertim si publicè inter sit illa fieri, Serader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 81. in fin.
- 22 Ampl. etiam, + si fiant in bonis fidei commissi, ut dixi infra §. 11.
- 23 Ampl. siue melioramenta + sint facta in faciendo, siue reficiendo, l. plane, §. plane, ff. de pet. b. hered. l. viles, cod. tit. 10. Brach. in l. impense, ff. de verb. signif. n. 9. & seq. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 6. exempla plura refert huius generis melioramentorum, Peregrin. ibid. nu. 7. & seq. plurib.
- 24 Ampl. etiam in + eo, qui dedit pecunias, vel aliud ad faciendum impensas necessarias, nam & huic datur prælatio, & retentio, Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 34.
- 25 Ampl. etiam in melioramentis + factis ex necessitate rei, veluti si quid erogetur pro rei recuperatione, defensione, distractione, litis, etiam quod quis non fuerit victor, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 9. & seq. referens, num. 12. & seq. qui dissentiant circa expensas litis defensionis causæ, addendo num. 24. & seq. expensas factas in exactione creditorum, solutiones debitorum, & ex edicto Principis causæ meliorandorum agrorum dici necessarias, addendo num. 21. quid dicendum de expensis custodiæ.
- 26 Ampl. ut in æstimatione + horum melioramentorum cesserit distinctio, l. in fundo, ff. de rei vendic. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 32. & dixi supra ampl. 5.
- 27 Ampl. quod si aliquo casu + restituendi essent fructus rei melioratæ melioramentis necessariis, habenda sit ratio fructuum perceptorum, licet non extent, & compensandi cum melioramentis, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 33. & 52.
- 28 Ampl. etiam, si ideo + res meliorata esset vendenda, Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. num. 66. in fin. & num. 67.
- 29 Ampl. etiam, quod facta fuerint + in bonis emphiteoticis, vel feudilibus, quæ

deinde ex pacto appposito in illorum concessione, deuoluuntur sine facto, & culpa emphiteotæ, vel vassalli ad dominum, l. colonus, ff. locat. l. Senatus, §. Marcellus, ff. de legat. 1. vbi communiter Doctores, Rebel. de obligat. iustitia, lib. 7. quæst. 2. num. 2.

Ampl. etiam quoad melioramenta, si facta fructuum quærendorum causa, si fructus nondum sunt percepti, Hoff. c. grauis, de rest. spol. num. 3. vel non integre, l. quod si sumptus, ff. de petis. heredit. secus si qui melioramenta fecit, fructus percepit, nam compensantur illi cum fructibus, l. diuersio, §. impendia, ff. sol. mat. l. 3. in fin. ff. de impens. in rebus dotal. fact. Ioseph. Lud. decis. Perus. 24. num. 12. relati ad Pacific. de Saluian. interdict. inspectat. 2. cap. 2. num. 176. qui loquitur, vbi melioramenta sunt maiora, quam sint fructus, & num. 185. exemplum fructuum integre non perceptorum, erit in Patria mea, in cuius finibus, cum de mense Februarij, vel Martij stercorentur agri, & deinde seminantur tabæ, vel fæcoli, ciceres, lentes, & similia, quæ gignunt fructus colligendos de Mense Iunij, & illis collectis, postremo de Mense Octobris eisdem agros serunt frumento, vel silice, colonus, & alius qui agrum stercoreauit, non dicitur collectis fabis, vel fæcolis, & lente, integros percepisse fructus, & idem dicitur in agro Romano, vbi collecto frumento ex nouali, deinde iterum seritur, quod secundum genus culturæ vocatur Colti, quorum fructus, vbi sunt collecti, quiescit deinde ager triennio, quadriennio, & quandoque decennio, ad pastum pecudum, vel bouum, & equorum, & interim dicitur agrum meliorari ad colligendos fructus, qui vberiores sunt, quo diutius abest aratrum, & dura agricolarum manus, & hac interpretatione est intelligendus, Pacific. de Saluian. dum inspectat. 2. cap. 7. numer. 182. negat melioramenta stercoreationis non esse rescindenda, & post hæc scripta reperi ita declarasse, Rosensol. de feudis, cap. 10. conol. 43. num. 63. & dixi infra §. 14. ampl. 11.

34 Ampl. in melioramentis & necessarijs factis in re pignorat, l. seruos, vbi Bart. & Sal. ff. de pignor. action. Cuman. conf. 19.

quos refert, & sequitur Natta conf. 536. memor. num. 14.

Contrarius tenet, in expensis factis custodiendo arcem pignoratam, Bart. in l. cum quærebatur §. 8. §. prædij, ff. de leg. 3. vbi Alex. addendo, disquisit, quid dicendum, si arx sit dotalis.

33 Ampl. vt facienti & necessaria melioramenta, detur officio iudicis, & ope exceptionis doli, rei melioratæ retentio, l. Paulus, ff. de dol. except. l. si in area, ff. de cond. et deb. Sal. in l. domum, C. de rei vendic. num. 10. vers. si necessaria, Gomes. ad l. 46. Taur. iuris, num. 2. in princ. Molin. de contract. disp. 463. num. 11. vers. Vt autem, testans de communi.

34 Ampl. etiam in melioramentis & factis ab eo, qui titulum non habebat à domino rei melioratæ, l. 1. ff. de impens. in reb. dotalib. fact. l. domus hereditarias, ff. de leg. 1. Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 29.

35 Limit. vbi res & meliorata perijt, vbi dixi §. 36. vers. dicendum secundo.

36 Limit. vbi necessitas & faciendi melioramenta, fuit causata à meliorante, Simon. de Præst. de Interpret. vltim. volunt. lib. 3. interpr. 3. dub. 2. solution. §. num. 27. in princ. fol. 361.

37 Limita vbi, & qui meliorauit fundum, pariter illum fecit deterius, Simon. de Præst. de Interpret. vltim. vol. lib. 3. interpr. 3. dub. 5. solus. §. num. 27. fol. 361. & dixi hoc cap. 8. num. 133.

38 Limit. vbi, qui fecit & melioramenta, percepit fructus ex re meliorata, nam si in parte, vel in totum sufficiunt ad soluendum melioramenta, fit compensatio fructuum, & melioramentorum, l. sumptus, vbi glos. Bart. Odof. Alberic. Bal. & reliqui, ff. de rei vendic. quos refert, & sequitur Gomes. ad leg. 46. Taur. num. 2. in princip. vers. Quod etiam, Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 33. Molin. de contract. disp. 463. num. 15. negando fieri compensationem quoad fructus melioramentorum, quia dicuntur percepti ex re sua, & dixi infra §. 48.

§. X.

S V M M A R I V M.

- Possessor mala fidei repetit melioramenta necessaria, & conceditur illi rei meliorata retentio, donec de expensis fuerit satisfactus i. 3. Ampl. in fure, & prado 3. Contrarium 4. 5. 6. Concorda 7. Ampl. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. Ampl. in foro conscientia 27. Contrarium 28. Limit. 2. 19. 29. 30. 31. 44. 45. & 46.
- L. si pupilli, §. sed et si quis, ff. de negot. gest. declaratur 4.
- Melioramenta necessaria qua sint 32. 34. 35.
- Legatum factum pro necessitatibus intelligitur pro alimentis 33.
- Possessor mala fidei quis fit multis modis 36. 41. 42. 43.
- Cap. qui contra, de reg. iur. ampliatur 37. 38. 39. 40.

- P**ossessor bonæ fidei in paucis differt à possessore malæ fidei, quoad privilegia concessa facienti in re aliena, melioramenta necessaria. Ideo sicuti illi conceditur melioramentorum repetitio, vel rei melioratæ retentio, donec de erogatis melioramentorum causa fuerit satisfactus, ita et eodem iure petit, vel retinet fundum melioratū malæ fidei possessor, l. domum, vbi Cyn. & Sal. in fin. C. de rei vendic. Bart. in fundo 79. ff. eod. num. 6. & est textus expressus in l. 2. in fin. C. de rei vendic. l. qui alienum, ff. de donat. Alciat. in l. impense 79. ff. de verb. signif. num. 2. Menoc. de recuper. remed. 15. num. 514. Ioseph Lud. decif. Perus. 34. nu. 18. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. n. 81. in prin. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 2. num. 7. vbi plures refert, Carroc. de locat. 2. cap. de expens. num. 31. declarando et hoc esse verum, si dominus illa esset factururus, & sine quibus res penitus futura esset inutilis, vel periisset, Surd. de aliment. tit. 6. quest. 6. num. 14. Ripa in l. vbi pure, ff. ad Trebel. num. 2. Tusc. conclus. 180. melioramenta, num. 18. & 55. Balzaran. §. si vaf-
- salus, hic finis lex, num. 5. circa fin. Aret. §. cert. in ff. de rerum diuis. num. 2. Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. num. 58. circa fin. vers. His ita, & num. 59. vbi rationem refert, quia alias res meliorata periisset, & obligabatur ad interesse, ut dixi infra num. 8. Rel. à Val. conf. 98. Quoniam, n. 12. & seq. vbi loquitur de marito reficiente domum vxoris combustam, que habitabatur à colono.
- Ampl. etiam, si is et possessor sit fur, & prado, l. plane, ff. de petis. hered. l. domum, C. de rei vendic. l. si pupilli, §. sed & si quis negotia, ff. de negot. gest. nec curandū de interpretatione, Bart. Bal. Cast. & aliorum, qui volunt et d. §. Sed & si quis, intelligatur quia is, qui fecit melioramenta, seu expensas, illas fecisset nomine domini rei melioratæ, quia talis intellectus est diuinius, & contra verba textus, Menoc. de recuper. posses. remed. 15. nu. 507. circa med. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 25. relati à Rosental. de feudis, cap. 10. conclus. 43. num. 153. relati ab Ant. Fab. in suis rational. ad l. plane, col. 2.
- Contrarium firmat in fure et vel vi occupante rem alienam, Menoc. de recuper. remed. 15. num. 538. per textum in l. 1. C. de infant. expost. & lex argenteo, ff. de vindict. furti. ac relatis dictis, Martin. Laudens. in tract. de Castellanis, quest. 13. admonentis occupatores castrorum, ne in illis aliquid impendant, quia illis negabitur retentio melioramentorum, post Menoc. idem consuit Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 25. 27. & si, ampliando et siue melioramenta facta fuerint per ferruminationem, siue aplombationem, Menoc. assentiuntur, Surd. de aliment. tit. 6. q. 6. num. 7. Barbof. relato, Negus. aliud sentiente in l. diuortio, ff. sol. mat. num. 101. in fin. Pacifico. de Saluiam. in spec. 2. c. 2. n. 236.
- ampliando, et etiam si res meliorata esset melioranti debita, ut subdit, n. 237.
- Contrarietas ista oritur ab intellectu, l. 1. C. de infant. expost. in qua laborarem, & ego nisi palmam concederem, præptori meo, Menoc. de recuper. remed. 15. n. 515 & Sarmient. select. interpret. lib. 1. cap. 10. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 2. num. 7. vers. quod si contra, Couar. in c. peccatum, par. 2. §. 6. nu. 3. vers. sectio infertur, Barbof.

bos l. diuortio. §. fin. ff. sol. mat. nu. 59. & seq. Anon. Fab. in suis rational. ad l. plane 38. ff. de pet. hared. col. 2. & 3.

- 8 Ampl. quod si possessor + malæ fidei non faciat melioramenta necessaria, & ideo fundus possessus pereat, vel fiat deterior, obligetur refundere interesse omne domino fundi, l. ex argento, ff. de condition. furt. l. ei, qui 57. §. fin. ff. de petit. hared. Tiraquel de retract. conuent. §. 7. gloss. l. nu. 18. in fin. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 2. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. n. 7 in princ. vers. Ratio est, & num. 15. circa med. c. claudit teneri solum ad æstimationem rei iuxta pretium quo ante melioramentum, poterat æstimari, nisi dominus verisimiliter erat facturus melioramenta, nam tunc soluettantum pretium melioramentorum, in quibus dominus est læsus, deductis expensis, quas dominus esset facturus, idem tradiderat Conar. in cap. peccatum 2. par. §. 6. num. 3. post med.
- 9 Ampl. etiam, ubi melioramenta + non sunt facta ab ipso malæ fidei possessore, sed ab alio eius nomine, vt puta à procuratore, vel negotiorum gestore, vel alio illius contemplatione, seu causa, veluti ab amico, consanguineo, l. idemque, in fin. & l. seq. ff. mandat. & ratio est, quia id dicitur à me factum, quod mea contemplatione est factum, Zafius singul. in vellest. cap. 9. & hac ratione compressi aliquando sciolos aliquos deridentes inscriptiones, quibus dicebatur factum ab N. Sum. Pont. vbi ille ne obolum quidem impenderat in cooperare, & dixi in regula constituta, hoc cap. 8. num. 22.
- 10 Ampl. etiam, + si fuerint facta in re Ecclesiæ perperam alienata, Surd. conf. 183. Proposita, num. 46.
- 11 Ampl. siue + talia melioramenta sint facta in faciendo de nouo, siue rescindendo l. domum, C. de rei vendicat. l. plane, ff. de petit. hared. per quæ iura ita firmat Bart. in l. in fundo 79. ff. de rei vendicat. n. 11 quem sequitur Menoc. de recuper. Remed. 15. num. 514. Carroc. de locat. cap. de expensis, num. 31. Amatus resolut. 14. num. 16. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 7. vers. Extenditur.
- 12 Ampl. etiam, si talia + melioramenta fiant ad conseruandum fundum, ne fiat

deterior, Ripa in l. ubi pure, §. fin. ff. ad Trebell. num. 2. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. q. 2. num. 7. vers. Extenditur exceptione doli.

- 13 Ampl. vtfacienti melioramenta + necessaria, concedatur rei melioratæ retentio, implorato Iudicis officio, l. domum, C. de rei vendicat. vbi Sal. notat, num. 10. vers. Si autem, Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 26. Molin. de contract. disp. 463. num. 11. vers. Vt autem, testans de commun. i. Gomef. ad l. 46. Taur. num. 2. vers. Si verò mala fidei, Pacificus tract. de Saluian. interdict. inspectio. 2. cap. 2. num. 236.
- 14 Ampl. præsertim, + si malæ fidei possessor habeat titulum possidendi, Menoc. de recuper. remed. 15. num. 514. in fin.
- 15 Ampl. etiam, si melioramenta + facta fuerint, constituto malæ fidei possessore in mora illa faciendi, Serader. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 81.
- 16 Ampl. etiam, si melioramenta + facta fuerint gratia fructuum quærendorum, Natta conf. 536. memor. num. 12. relati a Surdo dec. 294. num. 9. & seq. & ante illos dixerat Bart. in l. cum quæreretur 58. §. pradijs, ff. de legat. 3. in fin. concludens melioramenta compensanda cum fructibus perceptis, Bartol. sequitur Boffius tractat. de princip. col. 2. num. 31. vers. sine dubio, Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. nu. 7. vers. secundo, Anton. Amat. resol. 14. n. 29.
- 17 limitat. quoad + expensas fructuum illius anni, quo emphiteusis aperitur domino, relato Valaf. de iur. emphit. quest. 25. nu. 5. Pacific. de Saluian. inspect. 2. cap. 2. nu. 179. & 181. addendo, num. 183. & seq. idem dici + de expensis factis gratia colligendorum, & conseruandorum fructuum, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 24. in princ.
- 19 & num. 25. + limitat in iure occupantependentes fructus, quia illos cogitur restituere, non resectis expensis factis, in illorum collectione, & dixi etiam supra §. proximo, & antecedenti, num. 28. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 24. & seq. vbi declarat, seu limitat.
- 20 Ampl. etiam, si possessor + malæ fidei careat titulo, l. domum, C. de rei vendic. l. plane, ff. de pet. hared. Menoc. de recuper. posses. remed. 15. num. 537?
- 21 Ampl. vt nec maritus + conuenire possit cum vxore, quod in casa soluti matre-

- monij, vel restitutionis fundi dotalis, nō repetet expensas factas, meliorem faciēdo fundum dotalem, quia tali pacto faceret donationem vxori, quod est prohibitum, *argum. l. oratio, ff. de sponsal.*
- 22 Ampl. etiam in t̄ melioramentis, quæ fiant à malæ fidei detentore in re depositata, *glos. in l. si quis, vel pecunias, C. de deposit. Molinat. de retention. quest. 52.*
- 23 Ampl. præsertim, si t̄ publice interfit fieri talia melioramenta necessaria, veluti si resectum fuerit molendinum, munita arx, vel murus aduersus hostium impetus, vel publica ædificia labentia sint resecta, ac etiam priuata domus sita in foro, vel alia parte ciuitatis frequenti, ne vrbs deturparetur ruinis, *Scrader. de feudis 2. par. 9. par. section. 2. num. 81. in fin.*
- 24 Ampl. etiam, si melioramenta t̄ facta fuerint lite pendente super re meliorata melioramentis necessarijs, *Serafin. decis. 898. fuit dubitatum, num. 3. qui licet nec textum, nec contestem suæ assertionis referat, & idē ampl. videatur dubia ex effectu, qui resultat à pendentia litis, verum tamen dixit ex ijs, quæ mox dicam.*
- 25 Ampl. in melioramentis, quæ fuerint factæ rei seruandæ causâ, *Ripa in l. vbi pure, §. fin. ff. ad Trebel. num. 2. Pacific. de Saluiano interdict. inspect. 2. cap. 2. nu. 183. & seq.*
- 26 Ampl. generaliter, t̄ vt nullus malæ fidei possessor amittat expensas, quas fecit in melioramentis necessarijs, *Rosent. de feudis cap. 10. conclus. 43. num. 12. 94. & 97. Barbosa. in l. diuortio, ff. solution. mat. num. 58. circa fin. vers. His ita, Guttier. practis. quest. lib. 5. quest. 68: Quaro circa, num. 11.*
- 27 Ampl. vt melioramenta t̄ sint debita etiam in foro conscientie, modo res meliorata non sit perempta, quia ratio non fert, vt quis fiat locupletior cum aliena iactura, *vt firmat Rebel. de obligat. iuss. lib. 7. quest. 2. num. 15. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. glos. 1. num. 2. circa fin. Conar. in cap. peccatum, part. 2. §. 6. de reg. iuris, num. 3. post med. vers. præsertim quod, & has posse, refert idem firmari à glos. quam asserit defendi à modernis Parisiensibus.*
- 28 1. Contrarium voluit, t̄ *Peregrin. de fidei commiss. art. 50. de impensis, par. 3. circa quartum, num. 56. post med. vers. verum, communis hac, relato Conar. in cap. peccatum, par. 2. §. 6.*
- 29 Limit. vbi possessor t̄ malæ fidei fructus percepit ex re meliori facta, nam illos compensare debet cum expensis factis in melioramentis, *Florian. de S. Petro conf. 1. num. 13. Peregrin. de fideicom. art. 50: num. 21. in fin. addendo, num. 52. compensationem fieri, si possessor malæ fidei fuerit condemnatus ad restitutionem, & conferunt dicta §. antecedenti, num. 38. & dicenda infra §. 148. ac etiam quia malæ fidei possessor non facit fructus suos, & debet illos domino rei restituere, *Surdus conf. 115. Quoad bona, num. 14. vbi plures congerit.**
- 30 Limita vbi t̄ necessitas faciendi melioramenta fuit causata ab eo, qui fecit melioramenta, *Simon. de Præstis de interpr. ult. volunt. lib. 3. inter. 3. dub. 1. solus. 5. n. 27. in princ. fol. 361.*
- 31 Limit. vbi is, qui fecit melioramenta t̄ necessaria, pariter fecit deteriore m̄, quam asserit meliorasse, & de deterioratione, & melioratione pariter constat, *Simon. de Præstis, de interpr. ult. volunt. lib. 3. interpr. 3. dub. 5. solution. 5. num. 27. fol. 361. & dixi supra in regula consil. hoc cap. 8. num. 133.*
- 32 Melioramenta necessaria t̄ sunt, sine quibus res in totum, vel in parte periret; veluti præstare alimenta, nam sine illis periret omnis homo, & quod vis animalium genus, *l. vel necare, ff. de liber. agnos. & ita decidit Cyn. in l. domum, C. de rei vendicac. num. 1. in fin. Quare si fiat legatum,*
- 33 t̄ vel relinquatur vñ fructus alicui pro suis necessitatibus, aut indigentijs, intelligitur factum causa alimentorum, *Surd. de aliment. tit. 2. quest. 5. num. 1. & seq. licet non desint, qui volumina consecrerint de ijs, quæ sine alimento vivere possunt,*
- 34 vel vixere diu. Item resectio t̄ domus, quæ ruinam minetur, *Serafin. decis. 898. fuit dubitatum, num. 5. & eiusdem generis sunt omnia, quibus res seruatur ab*
- 35 interitu. Item t̄ emptio instrumentorū, ad aliquam artem exercendam, necessariorum, & sine quibus artifices artium, quam calet, non exerceret, *Serafin. loquens de instrumentis artis ferrariæ, decis.*

cif. 898. ius dubitatum, num. 6.

- 37 Possessor malæ fidei † quis dicatur, notandum, quod sicuti possessio ex pluribus causis, seu titulis acquiri potest, l. 3. §. ex pluribus, ff. de acquirend. posses. Ita & pluribus modis quis est, vel sit possessor malæ fidei. Veluti si quis emat, quæ de iure emi non poterant, tam ratione personæ, quæ vendit, ut puta si quis emat à puillo absque tutoris auctoritate, & iudicis decreto, quam rei venditæ, sine solemnibus, ut puta, si quis emat rem Ecclesiæ, sine Sum. Pont. auctoritate, & accedentibus cæteris, quæ requiruntur, ut res dicatur valide alienata, cap. qui contra, de regul. iur. ubi Dyn. & Petr. Pecchius exemplis alijs latè comprobat, & idem Pecchius aliquas extensiones affert. Quibus addo, quod licet textus d. §. cap. Qui contra, loquatur de emptione tantum, idem tamē cenſeo dicendum de quocumque alio cōtractu, cui ius resistat, quia emptionis nomine cōtinetur omnis cōtractus aptus ad transferendum dominium rei in cōtractum deductæ, regulam dicti cap. Qui contra, latè probant, & sequuntur, relati plures à Surd. de more suo in cons. 115. quoad bona, num. 11. & addendo præſumptionem
- 38 nem † malæ fidei in emptore contra ius, esse iuris, & de iure, & non admittere probationem in contrarium, ut idem dixerat cons. 28. Conatur, num. 73. Idem dicendum, si quis emat non ſeruata forma.
- 39 † cōtractus data à ſtatuto, ut conſuluit Surd. d. cons. 115. quoad bona, & infinitos congerit, Lamberteng. de cōtract. gloſ. 1. vers. in alienationibus, num. 123. & siue forma sit respectu personæ, cum qua sit cōtractus, siue ratione rei, de qua cōtrahitur, iuxta ea, quæ concludunt, Lamberteng. & Surd. mox relati, siue † ratione loci, in quo factus fuit cōtractus, l. si fundus, ff. de cuius. Verat. decis. 193. par. 3. Put. decis. 365. lib. 3. num. 2. sed an tale ſtatutum liget etiam Ferentes, distinxi in meis Collect. add. l. si fundus.
- 41 Item malæ fidei † possessor est, qui scit rem, quam possidet, non esse suam, sed alterius, vel alteri debitam, & ad alium spectare, gloſ. in l. bona fidei, ff. de verb. ſignific. l. si quis fundum, ff. de acquir. posses. l. item veniunt, §. petitum, ff. de pet. ha-

red. Bart. in l. fundum, ff. de usufructu. Pape. tus cons. 103. subtilis, nu. 7. Casal. cons. 316. causa, num. 17. & seq. Tiraque. de retract. conuent. §. 1. gloſ. 2. nu. 20. Quam possidem ignoraret à principio rem non esse suam, sed ea ſcientia ſuperuenerit ante cōpletionem præſcriptionem, & eſſet ſcientia præſumpta, Viuius teſtans ita deciſum à Rota Romana decis. 195. mala fides, num. 14.

42 Item malæ fidei possessor est, † qui propria auctoritate, & absque titulo aliquo est ingressus fundum alienum, etiā quod crederet esse vacantem, Bero. cons. 61. lib. 3. num. 15. & in cap. grauis, de reſtit. ſp. l. iat. num. 17.

- 43 Item qui possidet ex † cōtractu, quæ scit posse rescindi beneficio reſtitutionis in integrum, Imol. in cap. ad apoſtolicam, de donat. Alex. cons. 54. circa, primum dub. lib. 6. Fel. cap. de quarta, de præſcript. num. 5. quos reſert, & ſequitur Viuius decis. 195. mala fides, num. 16.
- 44 Limit. ubi res meliorata † perijt tota, Bart. l. in fundo 79. ff. de rei vendic. nu. 6. Nat. cons. 536. memor, num. 11. Peregrin. de fideicom. art. 50. par. 1. num. 28. & par. 2. num. 30. in fin. ampliando siue agatur ad meliora mea iudicio vniuerſali, siue particulari Molin. de cōtract. diſp. 463. nu. 12. decis. unde, ubi rationem concludentem reſert, Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quaſi. 2. num. 7. vers. Extenditur verò, Barbos. in l. diuortio, ff. sol. mat. num. 66.
- 45 Limit. ubi res non est † effecta melior, seu ubi ex expenſis factis à malæ fidei poſſeſſore dominus rei, non effectus est locupletior, l. penul. in fin. ff. de petit. ha. red. l. si pupilli, §. sed et si quis negotia, ff. de negot. gest. & hoc est notandum ab ijs, qui ſperant ope exceptionis in melioramento- rum excludere vindicantes rem suam, vel creditores ſuorum auctorum à beneficio Saluiani, & dixi ſuprà in regula conſtituta hoc cap. 8. Barbos. in l. diuortio, ff. sol. mat. num. 66. vers. inferius.
- 46 Limit. ubi denuntiatio † fuit illi, ne alia faceret, Boer. decis. 44. num. 3. Rodan. de reb. eccl. non alienand. quaſi. 13. tit. male fidei, præſcriptio unde oriatur, Gabriel. cons. 157. num. 3. vers. & conſequenter, quos reſert, & ſequitur Pacific. de Saluian. inſpect. 2. cap. 2. num. 234. concludens iſto caſu

casu nullum genus melioramentorum repeti à malæ fidei possessore.

Vtiles, & necessariae expensæ, seu melioramenta in multis differunt, Barbof. l. diuortio, ff. solut. mat. num. 6. vers. Quar. to, num. 68.

§. XI.

SVM MARIVM.

Melioramentorum causa datur retentio rei meliorata, nec in illa fieri potest sententia exequutio, licet ex fideicommissio sit fideicommissario restituenda, & pro isto iudicatum. Contrarium 4. Concorda ibid. Amplia priorem opinionem 2. 3. 5. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. Limit. 36. 37. 38. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. Sublimit. 39. 40.

L. sumptus, l. emptor, ff. de rei vendic. Limitatur 6.

L. domos, ff. de legat. 1. & dicta doctorum ibid. declarantur 37.

Dixi quo genere melioramentorum retardetur faciendæ, & reuocetur facta, sed non consumpta rei iudicatæ exequutio, ubi possessor caret Canonico titulo possidendi, dicam hoc 8. & sequent. an idem à iure, vel communi doctorum opinione, sit constitutum, & receptum in possessore, cum legitimo titulo, & inchoando ab ijs, quæ frequenter accidunt, agam primum de hæredæ, qui sub conditione, vel pure grauatus fuit, hæreditatem sibi relictam alteri restituere, si ille, aliquo melioramentorum genere fecerit prætiosiores, totam, vel partem aliquam hæreditatis illius fidei relicte.

Fideicommissio grauatum posse retinere exceptione melioramentorum opposita, bona, quæ alteri debet restituere, iuxta ea, quæ dixi supra hoc cap. 8. num. 53. & dicere, vt ab antiquioribus incipiam, Accurf. in l. domos 61. verb. aſſimatis, ff. de legat. 1. ubi Alex. num. 1. laf. num. 2. Cartar. num. 4. Guid. Papa de ciſ. 496. si fideicommissarius, num. 2. vers. Nec non reparationum,

Rol. à Val. conf. 28. Quoniam, num. 1. & 2. Casal. conf. 188. Dominus, num. 37. ubi plures concordantes congerit, Beron. conf. 79. & si dubia, lib. 2. num. 61. vers. Nam melioramenta, Natta conf. 321. nu. 11. Bursat. conf. 295. num. 45. Rol. à Val. conf. 30. lib. 1. num. 3. Surd. de Aliment. tit. 6. quæst. 6. n. 15. Simon. de Prat. Interp. 3. dub. 1. solut. 5. n. 2. in fin. fol. 358. & fol. 361. num. 18. concludentem rationem refert, Burs. conf. 395. num. 45. Sal. in l. domum, C. de rei vend. num. 10. in princ. Valaf. de iur. emphit. q. 25. num. 29. circa med. vers. Denique, & n. 31. in fin. Pacific. de Saluian. interdict. in spec. 2. cap. 2. num. 212. & seq. pluribus, ubi refert multa similia, Ruin. conf. 135. viſo, lib. 3. num. 13. relati à Tufc. conclus. 179. melioramenta, num. 5. Decian. conf. 29. circa, lib. 2. num. 5. Boer. de ciſ. 44. num. 1. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 5. in fin. & num. 39. Gabriel. conf. 121. lib. 1. nu. 56. Decian. conf. 29. lib. 2. num. 5. circa med. Natta conf. 256. num. 1. & amplius in quocumque qui rem debet restituere, Molin. de iur. primogen. Hispan. lib. 1. cap. 26. interp. n. 148. Surd. conf. 333. num. 26. & de aliment. tit. 8. priuileg. 62. num. 8. Fuffar. de fideicommiss. quæst. 669. num. 1. & quæst. 672. num. 20. Surd. conf. 155. num. 13. Rol. à Val. conf. 28. lib. 1. num. 18. Beron. conf. 79. lib. 2. num. 63. Contrarium defendunt & Simon. de Prat. de interpr. vltim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. fol. 5. fol. 361. nu. 22. & seq. Sed concordari potest ex his, quæ dixi infra limitat. 7. relati à Vinc. de Franc. de ciſ. 110. Remansit, num. 8. & à Fufar. de fideicom. quæst. 672. vldimus, num. 21.

Ampl. & limita ijs omnibus casibus, quibus ampliaui regulam, & quam constitui supra hoc cap. 8. & infra 8. 17. & 8. 35. Ampl. etiam, & quod grauatus restituere, perceperit fructus ex re restituenda, quia illos percepit tamquam reidominus, pro vt re vera erat, antequam euenit cōditio, vel tempus restitutionis, Alex. in l. domos 61. ff. de legat. 1. num. 1. in fin. & 72. addendo hoc esse notandum pro limitatione & l. sumptus, ff. de rei vend. & l. emptor, eod. tit. & dicta iura intelligi, ubi percipiens fructus, non erat aliquo modo dominus, & ideo compensat cum melioramentis, si quæ interim faciat, laf. d. l. do.

moi, num. 1. *Fusar. de fideicom. quest. 669.*
 num. 2. *Petra de fideicom. quest. 15. num. 310.*
Ruin. conf. 13. lib. 1. num. 14. addendo l. sum-
ptus, l. emptor, ff. de rei vend. non obsta-
re, quia procedunt, ubi expense sunt fa-
cta in re prorsus aliena, idem dicit Rol. à
Val. conf. 30. omisso, lib. 1. num. 4.

Ampl. vt possit etiam t opponi in ex-
 ceptione sententia, *Crau. conf. 789. in fin.*
quem refert, & sequitur Menoc. conf. 454.
Et si doct. num. 1. in princ. Simon. de Prat.
de interp. ultim. vol. lib. 3. interp. 3. dub. 1.
fol. 5. num. 1. fol. 358. & dixi supra in regu-
la constituta hoc cap. 8. num. 11.

- 9 Ampl. etiam, si t sciat se grauatum fi-
 deicommissio, *Ruin. conf. 135. lib. 3. nu. 13.*
dum prius, num. 12. retulisset, quæ obsta-
bant, Bellon. conf. 65. nu. 12. Obstat l. fin. in
fin. C. commun. de legat. & aduertit Bero.
conf. 79. lib. 2. num. 60. Concordant Simon.
de Prat. interp. 3. dub. 1. fol. 5. num. 3. circa
med. Bellon. conf. 65. num. 12. Menoc. de
recup. remed. 15. num. 507. & seq. Rebel. de
obligat. iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. vers. ex-
tenditur, Gutierrez. pract. quest. lib. 5. q. 68.
num. 8. & seq. vbi refert dissentientes, &
concordat.

- 10 Ampl. quod si grauatus t quis fuerit,
 restituere totam hæreditatem, & vnum
 ex corporibus hæreditarijs meliorauerit,
 quod hæredi gr uato detur retentio to-
 tius hæreditatis, *Guid. Papa decis. 496. si*
fideicommissarius, num. 2. vers. & ideo, ad-
dendo, quod si hæres fuerit conuentus ad
restituendam hæreditatem, line clausula
detractis detrahendis: non fuit tali iudi-
ciali interpellatione constitutus in mora,
& consequenter evitare pœnas morose
restitutionis, & percipere commodum non
morosi, & ita fuisse iudicatum.

- 11 Ampl. præsertim, si fuerint t meliora-
 menta necessaria, *Crauet. conf. 792. illu-*
stris, num. 22. Gabriel. conf. 95. lib. 2. n. 7.
Menoc. præsumpt. 32. est, lib. 3. nu. 3. Simon.
de prat. interp. 3. dub. 1. fol. 5. nu. 2. fol. 358.
Ruin. conf. 135. lib. 3. num. 13. Rebel. de obl.

- 11 iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. t etiam quod pe-
 rierint vi hostium, *Rol. à Val. conf. 28. lib. 1.*
num. 18. vers. Quo verò, Magon. decis. Lu-
ecnf. 33. spectabilis, num. 8. & seq. & 24.
& seq. addendo posse ab hærede alienari
corpus vilius hæreditatis restituendæ, pro

reparatione corporis ruinam minantis.
 Necessaria melioramenta quæ sint, dixi
 supra §. 8.

- 13 Ampl. etiam, quod facta t fuerint ex
 fructibus bonorum fideicommissio suppo-
 sitorum, *Crauet. conf. 792. illustris, nu. 22.*
vers. Neque, & num. 23. vbi idlatè prob-
bat, Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 64.
vers. Et in hærede, vbi præterea ampliat
in fructibus perceptis post diem pur. ficati
fideicommissi, ante tamē iudicium motū
super restitutione 66. n. 65. & conferunt, quæ
de emphiteota etiā meliorate emphiteoti-
corum dixi, supra §. 2. n. 29. Menoc. præ-
sumpt. 32. est, lib. 3. num. 3. in fin. & n. 4.
10. Molin. de iur. primog. lib. 1. cap. 26. Inter,
n. 14. vers. Nec in hoc, Petra de fideicom.
quest. 15. num. 235. & Ruin. conf. 13. lib. 1.
num. 14. Nisi tamen aliquid ex bonis fidei-
commissarijs perierit, nam compensat ur
pro rata, Ripain l. in fideicommissaria, ff.
adtrebel. num. 28.

- 14 Ampl. præsertim, t si melioramenta
 fuerint vtilia, *Crauet. conf. 792. illustris,*
n. 22. & conferunt quæ dixi supra, §. 7. Quæ
autem dicantur vtilia melioramenta, dixi
supra §. 3. Gabriel. conf. 95. num. 7. lib. 2. Si-
mon. de Prat. interp. 3. dub. 1. lib. 5. fol. 358.
num. 2. & nu. 5. vers. Vtilis, Ruin. conf. 135.
lib. 3. num. 13. Bellon. conf. 65. num. 13.

- 15 Ampl. etiam in t melioramentis factis
 vltra quantitatem, quam testator dama-
 nauerat hæredem ad faciendum, *Gabriel.*
conf. 123. Hoc, lib. 2. 9. & conferunt quæ di-
xi supra, §. 2. num. 24.

- 16 Ampl. etiam, quod offeratur t cautio;
 si tamen possunt, melioramenta de quib-
 us excipitur, faciliè liquidari, & de illis
 fuisset exceptum ante sententiam, facta
 que fuerit illorum liquidatio intra termi-
 num excipienti assignatum, secus si fue-
 rint difficilis liquidationis, & de illis solu-
 endis, oblata sit cautio, *Intriol. de sub-*
stit. Centur. 3. quest. 74. Quæ In. num. 105.
& seq. relatis Borguin. decis. 44. num. 67.
par. 1. Crauet. conf. 408. col. 2. Vine. de Frane.
decis. 12. num. 17. Boer. decis. 43. Menoc. con-
sil. 704. num. 20. & conf. 747. num. 26. Pat.
decis. 47. lib. 2. Garzia de expens. cap. 6. n. 19.
Fusar. de fideicom. quest. 672. num. 13.

Contrarium tenet Simon. de Præstitis,
 lib

- lib. 3. interpr. 3. dub. 1. fol. 5. fol. 359. num. 12. 24*
& dixi infra §. 105.
- 17 Ampl. etiam, si melioramenta facta fuerint ab eo, qui bona fide emit à grauato fideicommissio, nam illi conceditur retentio pro melioramentis factis ab ipso, vel illius auctore, *Cass. conf. 94. Clarum, col. fin. vers. Quantum, lib. 2. quem cum alijs refert, & sequitur Simon de Pratis, interpr. 3. dub. 1. fol. 5. num. 3. fol. 358. Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. solut. mat. num. 43. in princ.*
- 18 Ampl. ut sint etiam reficiendae, qui habet causam à grauato, ut puta, si quis bona fideicommissi emerit ab hærede grauato, nam non compensat cum fructibus, quæ fecit ante diem purificati fideicommissi, secus si post Peregrin. de fideic. art. 50. num. 64. vers. & in emptore, & num. 65: Boer. decis. 44. num. 10. Tusc. conclus. 178: melioramenta, num. 7. ubi refert dissentientes:
- 19 Ampl. etiam in expensis factis pro defensione, vel recuperatione bonorum fideicommissi, *Ruin. conf. 84. Quoniam, lib. 1. num. 16. Valas. de iur. empbit. quest. 25: num. 31. Fuffar. loquens de expensis litis, de fideicom. quest. 670. num. 6. & seq. Cuman. conf. 56. quidam, in fin. limitando.*
- 20 si expensæ fuerint modicæ, seu mediocres, vel non essent allaturæ perpetuam utilitatem bonis fideicommissi, *Surd. conf. 333. num. 26. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 11. ampliando, & etiam si in lite succumbat, vel lis fiat contra prætendentem se hæredem, Pacific. de Saluian. inspec. 2. cap. 2. num. 212. Pbonus. tract. de Inuentar. §. Sed an inuentarium, efficiat, num. 47. & seq. Petrad. de fideicommiss. q. 15. num. 215. & seq.*
- 22 Ampl. præsertim, si illa sint perpetua, *Vineent. de Franc. decis. 109. si grauatus, num. 1. Roman. conf. 276. num. 6. in fin.*
- 23 Ampl. etiam, quod melioramenta perierint, si tamen illa erant necessaria, *Rol. à Val. conf. 28. lib. 1. num. 18. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. Surd. de aliment. tit. 6. quest. 6. num. 14. in fin. Barbof. in l. diuortio, ff. solut. matr. num. 63. vers. ampl. tertio, subdens idem dici, si res meliorata perierit sine culpa meliorantis:*
- Ampl. etiam, ubi soluit fideicommissum alienum defuncti, qui fideicommissum instituit, aut soluit legata, *l. 1. 2. & fin. C. ad Trebel. l. 1. §. si is qui, l. Marcellus, ff. eod. Roman. conf. 276. Vissi, num. 6. subdens, n. 7: an præsumatur facta solutio ex pecunijs hæreditarijs, vel hæredis soluentis.*
- Ampl. quod si grauatus fideicommissio, non opposita melioramentorum exceptione, restituit bona fideicommissi, possit repetere possessionem rei melioratæ, per certi conditionem, *Tuscus concl. 182. melioramenta, num. 15. & dixi infra §. 32.*
- Ampl. ut nou sint compensanda cum fructibus perceptis ex bonis fideicommissario restituendis, *Tusc. concl. 178. melioramenta, num. 16. Barbof. in l. diuortio, ff. sol. matr. num. 44. Fuffar. de fideicommiss. quest. 669. melioramenta, num. 2.*
- Ampl. etiam in expensis, & quas fecit hæres distrahendo, iuxta præceptum testatoris, & partem aliquam bonorum hæreditarium, *l. ubi pure 19. §. fin. ff. ad Trebel. ubi Ripa nu. 5. notat, & exemplum refert, si quid datum fuerit proxenetis, notario, apparitoribus, vel alicui ad alliciendos emptores, Balzaran. §. si vassallus, Hic finit lex, num. 5. vers. Ita sumptus, Roman. conf. 276. circa fin. n. 6.*
- Ampl. in eo, & qui fecit bona maiora meliora, nam cum possessor maioratus æquiparetur grauato fideicommissio, vel saltem parum differat ab illo, non constituitur differentia inter illos, quoad sibi reficiantur melioramenta facta in rebus, quæ ipsi possideant, *ut dixi infra §. 26.*
- Ampl. ut sicuti fideicommissio grauato reficienda sunt melioramenta, ita debet ille reficere damna illata bonis fideicommissario restituendis, si dolo, vel lata culpa id fecit, si nullum commodum percepit, si autem percepit, obligatur etiam de cui, *l. mulier, §. si hæres, ff. ad Trebel. per quem textum, Bal. in l. filium quem 24. C. famul. l. bercif. num. 33. concludit hæredem grauati esse obligatum reddere rationem de corporibus restituendis, ut videatur, an illa dilapidauerit, vel neglexerit, & quod hæredes grauati id nõ aduertunt, cum sint obligati refundere*

omne interlic illatum bonis fideicommissi, illorum culpa, idem probatur, *l. si seruus legatus, §. cum quis, & l. cum res, §. culpa, ff. de legat. 1. Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. 27. nu. 4. & seq. & dixi etiam infra, §. 26. vers. Notandum.*

- 30 Ampl. etiam, ubi melioramenta sunt facta gratis à tertio, sed intuitu hæredis grauari, *Peregrin. de eis. 64. num. 6. Fusar. de fideicom. quaest. 669. melioramenta, n. 3. Peregrin. conf. 3. lib. 3. num. 35.*

Quid autem dicendum, si fideicommissarius offerat cautionem de soluendo, facta liquidatione, *Fusar. de fideicommiss. quaest. 672. vidimus, num. 23. & seq.*

- 31 Ampl. etiam, ubi melioramenta sunt facta à tertio, qui habet causam à grauato fideicommissio, *Botr. decif. 44. num. 10. Cardin. Tusc. conclus. 178. melioramenta, num. 7. ubi refert dissentientes.*

- 32 Ampl. etiam, si testator contrarium mandasset, *Bero. conf. 79. lib. 2. num. 64. circa med. concludens filium grauatum fideicommissio, posse repetere melioramenta, & retinere bona meliorata, quāuis Pater contrarium mandasset: consideranda sunt tamen verba præcepti testatoris, cum illius voluntas sit lex, §. disponat, auth. de nupt. & res aliena, & multo magis hæredis, cuius patrimonium est idem cum patrimonio defuncti, *l. flicum; §. aditio, ff. de solut. Surd. decif. 310. Saluagnus, num. 10. potest à testatore, legato relinqui, l. cum alienam, C. de legat.**

- 33 Ampl. ut si fideicommissarius non nollit, vel non possit in numerata pecunia soluere melioramenta, sint vendenda bona restituenda fideicommissario, *ut dixi supra §. 4. num. 31. & infra, §. 41.*

Ampl. etiam, ubi grauatus fideicom-

- 34 missio, si liberauit à præstatione, seu onere aliquo bona fideicommissi, cum distinctione tamen, *Peregrin. de fideicom. art. 50. cap. de impensis, par. 2. vtiliter, nu. 50. videlicet an tale onus esset perpetuum, & redimibile, si possessori bonorum placuerit quandoquidem; & non dari retentionem, sed grauatum succedere in ius illius, qui redemptionem concessit, ut puta, si ageretur de annuo censu consignatuo, creato iuxta formam Bullæ Pij V. nam tunc sufficit fideicommissa-*

rio, vel soluere pretium redemptionis, vel redimētem recognoscere pro donat. no, & ei censum soluere, renouando veterem obligationem, si verò onus esset redimibile volente eo, cui soluitur præstatio, ut puta, quia fundus sit emphyteoticus, vel libellarius, nisi titulo emptio- nis redimens, acquirat iura directā, non esset audiendus redemptor, si nolle recepto pretio soluto, relaxare fundum, vel instare, quod idem onus sibi in futurum præstaretur. Si verò onus extinctum erat extinguendum ex pacto, vel quia erat breui lapsurus terminus ad redimēdum, & tunc conceditur retentio, quia ea redemptio æquiparatur expensæ necessariæ.

- 35 Ampl. etiam, si melioramenta sunt facta per auulsionem arborum, & expurgationem fundi, quod opus nos Itali nō cupamus dislocatio, seu nemoris funditus extinctio, ut reprobato, *Cast. conclus. dir. Rimin. lun. conf. 433. Dom. Bartolom. num. 69. & seq. plurib.*

- 36 Ampl. etiam in expensis litis, ut dixi infra de expensis factis à possessore maioratus, §. 25. & supra num. 18. & 19.

- 37 Limit. ubi fideicommissarius debet, & ipse post mortem, vel aduentū conditionis, alteri, fidei illius commissi, restituere, & ille alteri, & successu in infinitum, *Molin. de iure primog. lib. 1. c. 16. inter, num. 15. vers. sed mea sententia, sequitur Surd. conf. 333. fructus, num. 48. addendo eodem Molin. dicta Doctorum;*

- 38 & in l. domos, ff. de legat. 1. Intelligi, ubi fideicommissarius non est grauatus alteri restituere, sed bona sibi restituta remanere apud illum libera.

Contrarium firmat *Peregrin. de fideic. art. 50. num. 64. vers. & in usufructuario.*

- 39 Limit. ubi melioramenta sunt facta ab emptore sciente bona meliorata esse grauata onere fideicommissi, *l. fin. §. fin. C. commun. de legat. & ibi glos. & communiter Doctores, Cast. in l. domos 61. ff. de legat. 1. num. 2. circa med. Negus. de pignor 4. memb. 5. par. num. 19. Tusc. conclus. 179. num. 17. & conclus. par. melioramenta, num. 13. Magon. decif. Lucens. decif. 33. spetabilis, num. 21. & 25. Vinc. de Fran. decif. 110. remanfit, nu. 8. & dixi supra*

supra in regula constituta hoc cap. 8. n. 170.
40 Sublim. si iusto + errore iuris ille credidit potuisse alienari, *Tuscus concl. 79. melioramenta, num. 11. relatio Cast. conf. 247. num. 7. vers. venio ad tertium, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 36.*

41 Sublim. ita quoad melioramenta + necessaria, quæ dominus esset facturum, & sine quibuscumque faciendo, quam reficendo, bona, seu res meliorata erat peritura, vel omnino futura inutilis, *Magon. decis. Lucens. 33. spectabilis, num. 24. ubi plures concordantes refert, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 63. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 2. ut pleniora, num. 2. vers. extendis etiam.*

42 Limita ijs omnibus + casibus, quibus dixi limitandam esse regulam, quam firmaui supra hoc cap. 8.

43 Lim. ubi grauat + fideicommissio fuit etiam grauat facere certa melioramenta, vel errogare certam quantitatem in meliorandis rebus hæreditarijs, l. si fideiussor, ubi Ias. in 3. not. ff. de legat. 1. l. in tribus, ff. de usufruct. earum rer. per quæ iura ita concludit, *Tusc. concl. 180. melioramenta, num. 20. l. ab eo, C. de fideic. per quem textum ita firmat Gabriel. conf. 123. Hoc, num. 7. lib. 2.*

44 Lim. in melioramentis + modicis, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 45. & 63. ubi refert dissentientes, seu temporalibus, Roman. conf. 276. num. 6. in fin. Fuffar. de fideicom. quæst. 670. vidimus, num. 11. & seq. ubi refert dissentientes, Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. 27. num. 4. & seq.*

45 Limit. ubi grauat + fideicommissio vniuersali, vnam ex rebus fideicommissario debitam, vel non omnes in genere, vel specie, tantum meliorauit, nam non retardabitur sententia de restituendo, quoad ea, quæ non sunt saltem in genere meliorata, *glos. l. plane, verb. deducat, ubi. Old. Alber. & Ang. ff. de petit. hered. Cast. conf. 270. lib. 2. col. 1. Tiraquel. de retract. conuent. §. 7. glos. 1. num. 11. & dixi supra hoc cap. 8. num. 3. quare dubito, ne quæ ibi dixi in fin. obtinent, vel saltem iuxta ibidem dicta intelligenda.*

46 Limit. ubi melioramenta + iudicantur à iudice excessiua, considerata qualitate rei melioratæ, & personæ, quæ debet

illa reficere, ut dixi supra s. 4. num. 36 *Marzar. de fideicom. quæst. 66. in fin. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 44. admonens in fine grauat fideicommissio, vt se abstineant ab huiusmodi expensis excessiuis, & quas fideicommissarius non erat facturum, & conferunt, & in terminis tradit, Marla in suo emporio iur. de cont. empt. n. 109. addendo isto casu amitti talia melioramenta, & dixi §. seq. numer. 20. & 22.*

Limit. in melioramentis, quæ + sua natura, seu sine detrimento separari possunt à re subiecta fideicommissio, veluti, si addatur ager contiguus, tormenta bellica, & similia importata in arcem restituendam, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 53. & dixi §. 26. vers. primus casus. Quo pretio sint æstimanda melioramenta facta in bonis fideicommissi, dixi infra §. 29.*

§. XII.

S V M M A R I V M.

Emptor cum pacto de retrouendendo, habet canonicum titulum in re emptæ, & interrim est verus dominus 18. Non cogitur retrouendere, si malis soluere interesse, non facta retrouenditionis 8.

Executio sententiæ lata contra emptorem, cum pacto de retrouendendo, vt retrouendat, retardatur exceptione melioramentorum factorum ab emptore 23. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. Limit. 20. 22. 23. 24.

L. sumptus, ff. de rei vendicat. Limitatur 9. Melioramenta facta in re pauperis, qualiter repellantur 21.

In melioramentis æstimandis, quod tempus inspicitur 25.

EMptorem cum pacto de retrouendendo, + habere titulum, & canonicum in re emptæ est indubitatum; *l. 2. C. de pact. inter empt. immo doquec retrouendit habere, & exercere posse omnia dominij iura probat Tiraq. de retract. conuentional. §. 2. glos. unic. nu. 9. & seqq. plur.*

- plurib. si contingat dubitari an emptor cum pacto de retrouendēdo, qui meliorauit rem emptam repetat expensas factas, & resolutiue procedendo; si interim in illa melioramenta aliqua fecerit, si conueniatur ad retrouendendum, & lata in illum fuerit sententia, quod sit obligatus
- 2 retrouendere, retardetur ꝑ executio donec emptori fuerint perfoluta melioramenta. l. intra utile §. 1. ff. de minorib. l. imperator. ff. de in diem addict. Cagnol. in l. 2. c. de pact. inter empt. n. 175. q. 49. Tiraquel. de retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 2. circa med. Surd. de Aliment. sit. 1. q. 42. nu. 107. Bald. cons. 303. ad euidētiā lib. 1. n. 2. vers. Item puta. Natta cons. 256. in facton. 1. Cardin. Mantie. plures congerens de tacit. & ambig. lib. 4. tit. 32. nu. 118. Surd. cons. 155. num. 14. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 21. vers. His adde Gratian. discept. 193. nu. 8.
 - 3 Ampl. etiam quod facta ꝑ fuerint ex fructibus rei retrouendēdæ, Mantie. de Tacit. lib. 4. tit. 32. nu. 118.
 - 4 Amplia ijs omnibus ꝑ casibus quibus ampliaui regulam, quam firmaui supra cap. 8. & §. 35.
 - 5 Ampl. siue melioramenta ꝑ sint vtilia siue necessaria. Tiraquel. de retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. num. 3. & dixi supra §. 4. & §. 9.
 - 6 Ampl. vt non cogatur ꝑ compensare cum fructibus perceptis Gloss. & cōmuniter Doctores in l. emptor ff. de rei vendicat. Bald. cōf. 303. ad euidētiā lib. 1. n. 2. in fin. Pinell. in l. 2. p. 2. c. 4. n. 62. C. de rescind. vñd. Peregr. de fideicom. artic. 50. n. 64. vers. Et in eo. Tiraquell. de Retract. Conuent. §. 6. Gloss. 1. n. 47. declarando si melioramenta sint perpetuo vtilia rei, secus si fructuum colligendorum causa, Petra de fideicom. q. 15. nu. 319. ea moti ratione, quia donec retrouendit, est re emptæ cum pacto de retrouendendo, dominus, etiam irrevocabilis, si malit soluere interesse, quam ꝑ retrouendere, vt ego addo ex Cagnol. in l. 2. c. de pact. inter empt. n. 129. & seq. Gozad. nu. 46. & seq. Franc. Zouet. de empt. n. 73. vers. Contrariam, eide mq. donec retrouendat, competunt omnia iura actiua & passiva, quæ competūt emptori purē, vt dixi de Laudemio lib. 2. q. 5. art. 1. vers. probatur primo, & vers. 2. Gloss. & Doctores in d. l. emptor sequuntur Tiraquell. & ab illo relati de Retract. Conuent. §. 7. Gloss. 1. num. 4. Natta cons. 256. in facton. 3. limitando isto casu ꝑ l. sumptus ff. de rei vendicat.
 - 10 Ampl. vt de melioramentis, ꝑ liceat excipere etiam in exequutione sententię, Tiraquell. de Retract. Conuent. §. 7. Gloss. 1. nu. 15. & dixi supra hoc cap. 8. n. 63.
 - 11 Ampl. vt si melioramenta ꝑ fuerint vtilia, & necessaria, detur illorum repetitio, quamuis deinde perierint. Tiraquell. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 10 vbi præterea remissiue refert quid dicendum, si tota res melioramenta perierit, & latius dixi supra hoc cap. 8. n. 19.
 - 12 Ampl. etiam si facta fuerint ꝑ a tertio, cui res sit alienata, etiam lite pendente. Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. Gloss. 1. nu. 15. sed hoc intellige, vt per Io. Ignem in l. dudum. C. de cont. empt. n. 48.
 - 13 Ampl. præsertim si sibi integrum ꝑ pretium nõ offeratur, sed pars, etiam maior, tantum, veluti si plures res vnica summa fuissent venditiæ, & vna illarum tantum meliorata, & offeratur pretium cum conditione quod reuendatur interim, non meliorata. Tiraquei. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 12.
 - 14 Ampl. etiam, si melioramenta non sunt liquida. Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 13. & dixi supra hoc c. 8. n. 6.
 - 15 Ampl. etiam si melioramenta ꝑ facta fuerint a primo emptore, siue ab emptore emptoris, Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 15. & conferunt dicta supra hoc cap. 8. n. 17.
 - 16 Ampl. etiam vbi ex melioramentis ꝑ mutata est facies, seu forma agræ, veluti si in fundo vendito, facta sit vinea, vel in area, constructa domus, l. penul. ff. locat. per quem textum a nemine expentum, nisi a Tiraquell. vt ipse asserit idem firmat. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 10.
 - 17 Ampl. etiam si is, qui ꝑ agit ad retro. uenditionem, non esset, talis, & tanta melioramenta, vel minori pretio facturus. Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 17. & seruata distinctione de qua infra in 1. Limit.

18 Ampl. quod si non factus est melioramentis ab emptore res perierit, teneatur ad interesse venditoris. *Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 18.*

19 Ampl. etiam si redempturus est protestetur ne fiant *Gratian. de Sept. 193. nu. 7. & concordat discentes.*

Ampl. ut illorum detur conditio, licet res fuerit retrovendita non facta mentione melioramentorum, *Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 7.*

20 Limit. ubi melioramenta sunt talia, & tanta, ut redimens rem venditam cum pacto de retrovendendo, cogatur pro solutione melioramentorum carere lariibus, & fociis, seu totas suas facultates, sine utilitate pariter saltem, vendere, ut ego interpretor *lin fund. ff. de rei vendic. l. si seruus, ff. de piguorat. act. ion. Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 5. & seq. qui*

21 præterea docet quomodo isto casu sit satisfaciendum facienti melioramenta, post *Tiraquel. idem voluit. Surd. aliment. tit. 1. quest. 42. n. 109.*

22 Limit. ubi cum isto pacto emptor fecit melioramenta, quoad remoueret venditorem a redemptione. *Alberic. in l. intra utile, ff. de minorib. cum alijs cumulatim ad Surd. de aliment. titula. 4. q. 2. n. 108.*

23 Limit. ijs fere omnibus casibus quibus limitauit regulam constitutam supra hoc cap. 8. & §. 4. 10. 11. & duobus proximè sequentibus.

24 Limit. ubi nimis graue est redimendi soluere facta melioramenta, etiam quod emptor expressè sibi cauisset de faciendis melioramentis ad libitum. *Morla rel. Bald. conf. 372. Casus. lib. 3. in suo Empor. iuris de Contrah. empt. nu. 109. Bald. sequitur Crauet. conf. 3. n. 19.*

25 Tempus quale inspicitur in solutione horum melioramentorum, dixi infra §. 29. limit. 2.

retardatur executio sententia pro illolata exceptione melioramentorum. 2. ampl. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Limit. 10. 11. 12.

Retrahenti ex conventionem proximus est retrahens ex iure, quod vocant congrui, ille enim vi antecedentis pacti, iste vi legis, statuti, vel consuetudinis cogit ad vendendum, quæ ab alio emit, aliqua de iure isto dixi de *Laudem. lib. 2. q. 18. & lib. 4. q. 8. artic. 1.* Si itaque aliquis, qui gaudeat iure præfato, conueniat emptorem, ad empta sibi cedendum, au retardetur exequutio sententiæ in eo iudicio latæ, ex opposita melioramentorum exceptione, & resolutiue procedendo, dicas, retardari, nec retrahenti faciendam cessionem, nisi soluerit melioramenta facta a reo conuento, vel illius auctore in re, de cuius retractu agitur. *Alberic. de stat. part. 1. q. 96. quem refert, & sequitur Tiraquel. de Retract. lig. 2. q. 7. gloss. 1. nu. 3. in princ. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. n. 21. vers. Siue illa redemptio addendo idem dici si reuocetur donatio ob superuenientiam filiorum.*

4 Ampl. ijs omnibus casibus quibus dixi ampliari regulam constitutam in duobus antecedentibus §§.

5 Ampl. siue melioramenta fuerint utilia, siue necessaria. *Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 3.* Non defunt, ut refert *Tiraquel. ibid.* qui velint refici tantum melioramenta necessaria, quæ simul sint etiam utilia, alij velint refici tantum necessaria, utilia autem nequaquam.

6 Ampl. ut de melioramentis excipi possit etiam in exequutione sententiæ latæ ad fauorem eius, qui ex iure congrui egit ad retractum. *Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 14.*

7 Ampl. etiam si sit is, qui agit ad retractum, non erat facturus illa melioramenta, vel minori pretio secisset. *Tiraquel. de Retract. Conuent. §. 7. gloss. 1. n. 17. cum temperamento tamen de quo in l. Limit. antecedentis regula.*

8 Ampl. etiam si facta fuerint lite pendente, modo fuerint necessaria. *Serafin. decis. 898. num. 3. Vel utilia Rot. in Recens. decis. 356. Domini part. 2. num. 2. sequen-*

§. XIII.

SVMMA RIVM.

Retrahens vigore iuris congrui conuenit cum retrahente ex pacto de retrovendendo. 1.

sequendo lancel de Attentat. part. 3. c. 24. q. 29. nu. 10. & dixi supra hoc cap. 8. n. 7.

Contrarium voluat relati. n. 10.

9 Ampl. etiam si facta et fuerint tertio, qui lite pendente rem retrahendam emit *Tiraquel. de Retraff. Conuent. §. 7. glos. 1. num. 15.*

10 Limit. in melioramentis et vtilibus factis pendente iudicio retractus, vel termino ad retrahendum. *Alberic. in l. intra utile §. vendentibus ff. de minor. Boer. dec. 44. num. 8. & seq. & decis. 47. n. 4. limitando in necessariis factis auctoritate iudicis nu. 3. subdens n. 6. & seq. quid dicendum si fiant ante denuntiationem, & durante dilatione ad retrahendum per textum in l. aut si ante denuntiatur, ff. de rei vindicat. 10. Igne. in l. dudum. C. de cont. empt. num. 48.*

Obstant dicta *Tiraquel. de Retraff. Conuent. §. 7. glos. 1. n. 15. & supran. 8.*

11 Limit. ijs omnibus casibus, quibus dixi limitandas regulas constitutas supra, cap. 8. & §. 4. & §. 6. 7. 8. & 9.

12 Limit. vbi melioramenta et sunt exceptiua. *Boer. dec. 47. & videtur num. 10.*

§. XIV.

SVMMARIVM.

Colonus non possidet rem quam colit, sed illam detinet. 1. non potest interuerrere possessionem domini 2. non possidet sibi sed domino 3. quis propriè dicatur 4. cap. locupletari de reg. iuris equitas 5. de illa excipi potest non obstante statuto reiciiente omnes exceptiones, & iudex ex officio repellere potest eum in quem obijci potest. 5. 6.

Conductor, vel colonus habet rei conductæ retentionem, si illam fecit meliorem donec sibi soluantur melioramenta. 7. ampl. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. Limit. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.

1 Quamuis colonus et non possideat rem quam colit Azo. in sum. de acquir. possess. n. 18. & tit. Commun. de usucapion. n. 1. Alex. in l. quod meo. 18. ff. de

acquir. possess. n. 25. circa med. sed tantum illam detineat l. 1. C. de usucap. ideo non

2 potest domini possessionem et interuerrere, constituendo se alio nomine possidere, vel ab eo, qui non est Dominus conducendo, vbi possessio est plena, secus si vacua, vt sequendo distinctionem.

Bart. in l. quod meo. ff. de acq. possess. concludit ibidem Alex. n. 15. addendo in l. si id quod ff. eod. n. 5. idem dici de seruo. idè

repetens in l. interdum §. qui alienan. ff. de acq. possess. n. 3. Licet deserendo rem detentam, vel illam alteri tradendo, prius et Dominum naturali, non autem ciuili possessione, vt sequendo, *l. ac. de Aret. firmat. in l. possessionem 29. ff. de acq. possess. n. 4. loquens de colono pupilli, & maioris, & in l. si colonus 31. nu. 2. & 6. & in l. quamuis §. si conductor. num. 3. ff. eod. Et*

3 propterea in colono et non possidente sibi, sed Domino, aliud videatur dicendum, quam quod dictum fuit in præcedentibus, præsertim sequendo opinionem eorum,

4 qui volunt colonum et propriè eum dici, qui fundum rusticum nūmis colit. *Alex. in l. diuersio, ff. soluto matr. n. 37. Verum*

5 considerando æquitatem regulæ. cap. locupletari de reg. iur. quæ talis, & tanta est, vt etiam parte nõ opponente, iudex ex officio possit de illa excipere, & cum, in quem obijcitur alimine iudicij repellere, *Barbat. conf. 67. & quidem lib. 4. nu. 10. relati à Scrader. de feudi. 2. part. 9. part. section. 2. nu. 56. vers. nec obstat. licet idem*

6 *Scrader. ibidem dissentiat, & male, quia iudex iustitiæ minister, non debet esse minister iniustitiæ, ne inde iniuriæ, vnde iura nasci, & ministrari debent, & quia et de exceptione d. cap. locupletari, dari potest nõ obstante quod statuto disponatur nullam admitti exceptionem Dec. conf. 29. circa lib. 2. nu. 2.*

7 Regula itaque sit, anteaedentibus similis, vt conductor, vel colonus, faciens melioramenta in fundo, quem colit habeat melioramentorum repetitionem, & illorum causa concedatur illi rei melioratæ retentio. l. penult. ff. locat. quem singularem, & a nemine notatum in hunc sensum testatur *Tiraquel. de Retraff. Conuent. §. 7. glos. 1. num. 16. licet subtilizando aliud sentiat Valaf. quem infra referam.*
l. do.

- ¶ dominus horreorum §. 1. l. ex conducto
ubi Caff. ff. eod. Pinel. l. 2. C. de rescind.
vend. par. 2. cap. 3. nu. 6. Rol. à Val. conf.
28. lib. 1. nu. 27. Valaf. de iur. emphit. q. 25.
nu. 32. Iaf. l. 1. C. de iur. emphit. nu. 28.
¶ seq. cum alijs cumulatis à Carroc. de lo-
cat. par. 4. de expens. nu. 4. Menoch. de
recuperand. possess. Remed. 11. n. 7. ¶ seq. &
Remed. 15. n. 550. Peregr. de fideicom. art.
30. num. 41. in princip. Surd. conf. 155. nu.
14. Benintend. decis. 77. num. 10.
- 8 Ampl. ijs omnibus ¶ casibus quibus di-
xi extendendam esse regulam, quam cō-
stitui hoc. cap. 8. & seq. vsque in præsen-
tem demptis aliquibus iudicio lectoris,
iuris non ignari.
- 9 Ampl. etiam, quod ¶ prætendatur expel-
li, quia non soluerit pensionem con-
uentam in fructibus, vel in pecunia, l.
dominus horreorum, §. 1. ff. locat. Paris. con-
sil. 79. vidi lib. 3. num. 16. Tiraquel. de re-
tract. conuent. §. 7. glof. 1. num. 16. Ioseph. Ludouic.
decis. Perus. 34. Don. num. 8. ¶ seq.
Menoch. de recup. possess. remed. 15. num. 551.
Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend. par. 2. c. 3.
num. 6. Rol. à Val. conf. 28. lib. 1. n. 27. Valaf.
de iur. emphit. quest. 25. num. 32. in princ.
Surd. conf. 183. num. 2 ¶ seq. addendo dari
colono retentionem, idem repetit, Iaf.
l. 1. C. de iur. emph. num. 30. & in l. 2. C. eod.
num. 28. vers. Quid autem, Peregrin. de
fideicom. art. 50. n. 41. Carroc. de locat. par. 4.
cap. de expens. num. 6. & 7. vbi refert di-
sentientes, Surd. conf. 155. num. 15. Barbof.
l. diuortio, §. fin. ff. solut. mat. num. 69. vbi
rationem refert differentiarum, quare aliud
dicatur in emphiteota.
- ¶ Et hæc est vna ex differentijs, quam
constitui de different. verb. iuris, §. emphi-
teosis, inter locationem, ¶ seu condu-
ctorem, & emphiteotam, vt iste expul-
sus ob canonem non solum, vel alio
casu sua culpa amittat melioramenta,
vt dixi supra, §. 1. num. 1. ¶ seq. ille
nequaquam, Bald. in l. 1. C. de iur. emph.
num. 5. vers. quarto in remouendo, Iaf. ibid.
num. 3. ¶ in l. 2. C. eod. num. 27. Cognol. l. si
quis maior. C. de transact. nu. 34. Valaf. de
iur. emphit. quest. 25. vers. ad illud, eam
asserens rationem, quia conductor non
est obligatus meliorem rem conductam,
emphiteota autem secus, ille soluit pen-

sionem fructibus sæpe parca, iste verò
quid modicum.

- 11 Ampl. multo magis ¶ in colono bono-
rum Ecclesiarum, quæ cum sit cultrix Iusti-
tiæ, & mater æquitatis, tantò magis ca-
uere debet ditari cum aliena iactura,
Ioseph. Ludouic. decis. Perus. 34. Bon. num. 11.
inueniens in prælatos aliud facientes, &
excogitantes cautellas, dicendi de nulli-
tate locationis aduersos pauperes, adeò
fauorabiles de iure, vt idem subdit n. 12.
¶ & patet ex his, quæ Coppinus scripsit
de illorum priuilegijs, ante Ioseph. Ludouic.
idem dixerant, Bero. conf. 102. lib. 2. num. 1.
in fin. Bald. conf. 175. Papa. n. 3. vers. Item
nos videmus, lib. 2. refert Tusc. conclus. 182.
num. 24. melioramenta.

- 12 Ampl. vt in solutione ¶ impenfarum
necessariarum cesset consideratio, seu
distinctio, quæ fit à l. C. in l. fundo, ff.
de rei vendicat. Peregr. de fideicom. art. 50.
num. 32.

- 13 Ampl. siue melioramenta ¶ sint perpe-
tua, siue duratura aliquo tempore finita
locatione, vel expulso conductore, vt
dixi cap. 8. ampl. 30. Bart. l. fin. ff. de impes-
s. in reb. dotal. fact. num. 4. qui loquitur de
fossatis, & aggeribus ad auertendas aquas,
¶ in l. diuortio, §. impendia. ff. sol. mat. n. 4.
vers. si vero, Iaf. l. 1. C. de iur. emphit. n. 27.
Menoch. conf. 64. num. 17. vers. tertia, in fin.
¶ num. 26. vers. et tamen, ¶ num. 27. &
seq.

- 14 Ampl. siue sit ¶ colonus ad breue, siue
ad longum tempus, vel etiam donec vi-
xerit, nam illi, & illius heredi competit
repetitio, Corn. conf. 86. circa primum,
vol. 4. num. 7. in fin. Tusc. conclus. 177. me-
lioramenta, num. 3. Barbof. l. diuortio, §. fin.
ff. solut. mat. num. 37. ¶ seq. ampliando
etiam, si fuerit modica, Menoch. de arb.
Iudic. casu 215. num. 5. dum prius num. 4.
idem firmasset, si finita locatione sint du-
ratura, Carroc. de locat. par. 4. de expens.
num. 9. ¶ it. vers. sub ampl.

- 15 Ampl. vt possit illa ¶ compensare cū
pensione, quam soluere est obligatus do-
mino, Cardin. Mantie. de Tacit. lib. 5. ti-
tul. 7. num. 24.

- 16 Ampl. vt non liceat ¶ excipere de cō-
pensatione fructuum, Barbof. l. diuortio,
§. fin. ff. solut. mat. num. 44. vers. infertur
quin-

quinto, *Card. Tusc. concl. 177. melioramenta*, num. 6.

- 17 Ampl. etiam, ubi fecit melioramenta ultra summam conuentam, ut puta, si conuentum fuit, ut contemplatione conductionis erogentur quingenta, & fuerint erogata mille, *Tusc. concl. 177. melioramenta*, num. 3. *Vinc. de Franc. decif. 191. Res*, num. 14. & *dixi* §. 11. n. 14.
- 18 Ampl. quod si rem conductam restituit, non relictis sibi melioramentis, cōcedetur illi repetitio actione negotiorū gestorum, l. colonus, l. dominus horreorū, §. ubi Bart. ff. locat. *Tuscus concl. 177. melioramenta*, num. 2.
- 19 Ampl. in quibuscumque melioramentis factis, non tamen gratia quærendorum, vel colligendorum, vel conseruandorum fructuum, l. as. l. i. C. de iur. empht. num. 28. exemplum referens, si pergenda, vel mscienda sit via prope fundum cultum, de fossatis autem, an idem dicendum, latè *Caroc. de loc. par. 4. de expens. quest. 3. & dixi supra* §. 9. n. 29 declarando dicta hic.
- 20 Ampl. etiam in colono partiario, qui fecit melioramenta, de quibus in antecedentibus extensionibus est dictum, concurrente eadem ratione, licet ratione fructuum differat, ut dicam infra §. 36. limit. 1. *Peregrin. de fideicommiss. artis. 50. num. 5.*
- 21 Ampl. etiam, si si talia melioramenta sint instrumenta gratia fructuum quærendorum, vel colligendorum, & finita conductione durent, *Barbos. l. diuortio*, §. fin. ff. sol. mat. num. 21. insertur sexto.
- 22 Ampliarietiam potest, ut dicam de inquilinio, §. seq.
- 23 Ampl. præsertim si in melioramentis factis causa rei conseruandæ, *Caroc. de locat. par. 4. de expens. num. 48. circa med.*
- 24 Quid de subconductore, qui conductori melioramenta soluit, *Surd. conf. 183. proposita*, num. 3. & seq. *versus. Nec dicitur*.
- 25 Quid autem sit dicendum, si quis conducatur ab usufructuario, dixi infra §. 18. limit. 3. quod si offeratur cautio, *Benintend. decif. 77. capta*, num. 5. 10. & seq.
- 26 Quid autem de conductore si bono-

rum Ecclesiæ, *Aret. l. cetera, §. Marcellus, ff. de legat. circa fin. vers. tetigit etiam hic Cyp.*

- Quid de mundatione fossatorum, 27 *Carroc. de locat. par. 4. de expens. q. 3. supra cap. 10.*
- 28 Limit. sijs omnibus casibus, quibus limitantur regulæ constitutæ hoc cap. 8.
- 29 Limit. ubi relectio melioramentorū est nimis onerosa domino rei conductæ arbitrio iudicis, qui inspecta qualitate rei, & domini illius, arbitratur esse excessiua, *Bald. conf. 166. Colombinus dedit*, num. 3. lib. 1. & ratio est, quia bona non dicuntur meliorata, quæ ob melioramentum persoluenda deferuntur, *Bald. conf. 303. num. 2. vers. Ista enim impensa*, lib. 1. *Tuscus conclus. 177. melioramenta*, num. 7. & *conclus. 180. melioramenta*, num. 1. & seq. *reprobato*, num. 7. *Boer. decif. 44. n. 19.* aliud sentiente, concludendo eatenus ista casu resciri, quatenus vires patrimonij ferant, num. 6. *dixi hoc cap. 8. limit. 7. & §. 2. limit. 11. ubi sublimitati*, & §. 12. limit. 1. *Menoc. de recup. remed. 15. num. 553.*
- 30 Limit. in melioramentis factis gratia colligendorum, & conseruandorum fructuum, *Menoc. conf. 64. proposita*, lib. 1. num. 17. & seq. ff. de arbit. iud. casu 215. num. 1. & 3. *Tuscus §. melioramenta*, *conclus. 177. num. 8. & seq. & conclus. 180. num. 3. declarando*, num. 5. si fructus percepit, secus si non percepit, ut dixerat *Menoc. de recup. remed. 15. nu. 513.* vel agatur de executione sententiæ in fructibus, quorum causa facta fuere melioramenta, ut dixi §. 4. ampl. 4. præsertim, si facta fuerint a conductore usufructuarij, qui sit mortuus ante perceptos fructus, *Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 8. num. 7. in fin. Barbos. l. diuortio*, §. final. ff. sol. matrim. num. 15. & 18.
- 31 Lim. in conductore si ad longum tempus, qui paruam soluit pensionem, nam si expellatur sua culpa, amittit melioramenta, *Cas. conf. 207. in fin. lib. 2. Valaf. de iur. empht. quest. 29. num. 25. Barbos. in l. diuortio §. fin. ff. sol. mat. n. 70. in prin.*
- 32 Lim. in colono si temporali bonorum Ecclesiæ, qui expellatur, quia aliqua deteriorauerit, vel pensionem non soluerit, auct. qui rem, C. de sacros. eccles. Fulgosi.

33. *gof. per hunc textum conf. 9. Abbas, num. 14. verf. rursum, addendo aliud dici in colono secularis, sed hoc est magnum verbum, & de illius veritate dubito, ex his, quæ dixi supra ampl. 3. hoc 9.*

33. Limit. in colono, seu ꝑ conductore ad breue tempus, *Carroc. de locat. par. 4. de expens. num. 52.*

34. Limit. in melioramentis factis ꝑ gratia quærendorum fructuum, si illi non sint percepti, & colonus expellatur, vel sint talia melioramenta, quæ binis, vel trinis fructibus colligendis sufficiant, seu durent vltra tempus locationis, *ut dixi 8. 9. ampliat. 14. Menoc. conf. 64. num. 9. & 17. Abz. sequendo Bart. in l. diuortio, §. im-*

pendia. ff. solut. mat. num. 3. exemplum, referens de purgatione fossatorum duratura vltra tempus conductionis, Sal. in l. 1. C. de fruct. & litium expens. num. 4: exemplum referens, si emantur boues ad arandum, Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 1. n. 18.

35. Limit. in conductore ꝑ fundi emphiteotici, qui si illum meliorauit, non retinet, lata sententia in emphiteotam ex facto illius, vel emphiteutis est finita per lapsum temporis in concessione expressi, cum pacto quod melioramenta fiant directi domini, nam conductor, vel repetet ab hæredibus locatoris, vel illa amittet, *Tusc. concl. 180. melioramenta, num. 15. & 16. relato Cast. in l. si quis fundum, §. 1. ff. locat. & dixi late supra hoc cap. 8. num. 95. & §. 2. n. 50.*

36. Limit. in melioramentis ꝑ factis à conductore vsufructuarij, *ut dixi infra §. 18. limit. 3.*

37. Limit. in melioramentis ꝑ modicis, *Menoc. de recup. remed. 15. num. 552. & dixi hoc cap. 8. limit. 3. Peregrin. de fideicom. ar. 50. num. 45. Ioseph. Ludovic. decis. Perus. 58. num. 2. Ioan. de Amic. conf. 98. n. 11. ampliando etiam si gratis colat fundum.*

38. Limit. in melioramentis ꝑ duraturis tantum, donec durat conductio, & sunt facta pro vsu conductoris, *Ias. l. 1. C. de iur. empb. num. 27. exemplum referens, si purgato fossata, resciantur aggeres longo tempore non duraturi, Menoc. conf. 64. num. 17. verf. tertia, & n. 16. exemplum referens, si resciantur rotæ molendini aliquatulum fractæ, & similia,*

Carroc. de locat. par. 4. de expens. num. 48. & num. 51. verf. in colono.

39. Limit. vbi colonus ꝑ conuenit cum domino rei facere melioramenta aliquæ suis sumptibus, *Valas. de iur. empb. q. 25. num. 33. Ioan. Philip. Testai. alleg. 1. n. 182. consulerem tamen domino, vt latius extenderet verba talis pacti, addendo absq; spe repetitionis, iuxta ea quæ dixi hoc cap. 8. num. 95. limit. 1. Carroc. de loc. par. 4. de collectis, num. 11.*

40. Limit. in melioramentis ꝑ factis gratia conseruandorum fructuum, *Menoc. de arbitr. iudic. casu 215. num. 3. & conf. 64. nu. 17. verf. secunda, exemplum referens, si quid erroretur pro illorum custodia, nè furto furripiantur, vel damnum illis ab animalibus inferatur, vt in patria mea, & alibi vbilieguntur custodes campestres, & idem dicendum de custodiibus cursus aquarum ad irriganda prata, & campos egentes aqua, vt vberiores percipiantur fructus.*

41. Limit. vbi facta ꝑ transactione, quod soluantur melioramenta cōductori, ipse renuntiat locationi, nam data cautione cessat retentio, *Benintend. decis. 77. n. 10: dum prius, num. 5. & seq. dixisset, non dari retentionem, vbi melioramenta non sunt liquida, & datur cautio de illis soluendis, facta liquidatione.*

§. XV.

SVMMARIUM.

Inquilino reficienda sunt melioramenta, quæ fecit in domo, & illi datur retentio, donec reficiantur 1. Ampl. 2. 3. 5. 7. 8. 9. 10. 13. 14. 15. 16. 17. 18. Limit. 16. 19. 20. 21. 22. 23.

Locator domus quas expensas facere debeat in domo locata 4.

L. boues, §. hoc sermone, ff. de verb. sign. ampliat. 11.

Melioramenta magna quæ dicantur 6.

Colono, & conductori fundi rustici, similis est inquilinus, seu conductor fundi vrbanij, ideo pari iure vtrūque regulando, & metiendo, dicendum

- 1 eidem quoque reficienda esse melioramenta, si quæ fecit in domo conductâ, l. ex conducto, ff. locat; l. dominus horreorum, §. 1. l. cum impleret, l. colonus, ubi Bart. ff. eod. Natta conf. 13. num. 1. Menoc. de recup. poss. remed. 11. num. 7. addendo
- 2 tali casu cessare et penas in conductores cominatas nolentes relaxare rem conductam,
- 3 Ampl. etiam, quod fuerint minima, Petra de fideicom. quest. 15. num. 264. in hoc differre conductorem ab emphiteota, quia istæ talia melioramenta non repetit, quia ex natura contractus emphiteoticus debet meliorare, conductor, seu inquilinus nequaquam, Pinel in l. 1. par. 2. C. de bon. matern. num. 72. vers. Ad limitationes.
- Contrarium tenet, Natta conf. 13. n. 2. in princ. & conf. 449. num. 12. vers. secus si sint parva, Caroc. de loc. par. 4. de expens. num. 41.
- Ideo dominus domus est obligatus
- 4 et purgare puteum, illumque reficere, si egeat refectioe, viam sternere, & mūdare ante domum locatam, cloacam, & latrinam purgare, & similia facere, quæ non facta impediunt vsum domus, las. l. 1. C. de iur. emb. num. 28. & 29. addendo teneri etiam purgare viam ante domum, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 13. & seq. relati à Caroc. de locat. par. 4. de expens. quest. 4. nu. 4. Natta conf. 449. requisitus, num. 11. addit reficere tecta, Rol. referens exempla, las. sup. relata, conf. 83. lib. 4. num. 2. & seq. Guid. Pap. decis. 444. num. 3. Borgnin. decis. 43. num. 49. par. 1. quæ tamen dixi de purgatione viæ, non admitto, nisi aliunde quæ ex vfu domus proveniant sordes, & ruta in via, nec tenetur facere, quæ commodiorem reddant vsum domus, vt puta, facere fenestras vitreas, & similia, l. dominus horreorum, §. 1. ff. locat. Natta conf. 449. nu. 12. vers. secus si sint parva, Rol. a Val. conf. 83. lib. 4. nu. 4. & 5. licet vendita domo contineantur in venditione, Surdus decis. 134. recte, num. 3. & seq.
- 5 Ampl. præsertim, et si impenſa sit magna, Bart. in l. eodem §. qui maximus, ff. de publican. num. 13. in princ. las. l. 1. C. de iur. emb. num. 29. Natta conf. 13. num. 2. & 3.
- & conf. 449. num. 12. Rol. à Val. et declarando, quæ sint magna melioramenta, ff. 83. lib. 4. n. 8. vers. 6. & n. 10. & seq. Bal. l. licet, C. locat. num. 9. in fin. Caroc. de locat. par. 4. de expens. num. 49. qui declarat quæ melioramenta dicantur magna, & quæ parva.
- Ampl. præsertim, et vbi melioramenta sunt perpetua, l. baltenus, ff. de usufruct. Bart. in l. eodem, §. qui maximus, ff. de publican. num. 14. & in l. damni, §. i. c. ius, ff. de damn. infect. n. 3. Afflict. dec. 252. nu. 2. Gramat. conf. 13. n. 43. Paris. conf. 96. lib. 2. num. 26. Menoc. conf. 64. propositam, num. 27. Peregrin. de fideicom. art. 50. m. 41. Natta conf. 13. num. 2.
- Ampl. etiam in conductore et usufructuarij, à quo pro rata temporis, quo melioramenta sunt duratura, & fructuarius illis fruatur, recipiet illorum estimationem, & reliquum à proprietario, Menoc. conf. 64. num. 31.
- Ampl. etiam si melioramenta facta fuerint in domo conductâ inſcio domino, Natta loquens de conductore, qui refecerat molendinum fere dirutum a militibus, conf. 13. num. 1. & seq. Caroc. de locat. par. 4. de expens. quest. 4. num. 5. ideo in Vrbe in instrumentis locationum cōſuetum est apponi pactum, nè fiant melioramenta in fundo cōducto inſcio domino, alias cedant solo, absque repetitione aliqua expensarum, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 13.
- 10 Ampl. etiam, si durante et conductione probetur sæpius fuisse factum idem genus melioramentorum, vt puta reficere tectum sæpius, felicitibus strauisse viam, quæ assiduo cursu rhedarum teritur, Borgnin. decis. 44. nu. 49. par. 1. eam, num. 50. referens rationem, quia locator est obligatus ad omnes expensas, quoad conductor vtatur, & fruatur fundo conducto, sequitur Caroc. de locat. par. 4. de expens. quest. 4. num. 6. Si autem sæpius idem genus melioramentorum factum fuerit in molendino, distinguendum est pariter, an melioramenta sint facta fructuum colligendorum, vel quærendorum gratia ad tempus, vel in perpetuū, vt colligi licet ex Natta conf. 449. & Rol. à Val. conf. 83. lib. 4. Caro. d. q. 4. n. 7. 9. & seq.

- 21 Quamuis si conductor † in instrumento conductionis promiserit suis sumptibus reficere scalas, tecta, & similia, sine quibus non potest frui domo conductâ, de prima tantum refectione, iuxta l. bonæ † §. hoc sermone, ff. de verb. signif. intelligatur talis promissio, l. fideicommissa 11. §. si quis decem, ff. de legat. 3. per quem textum ita firmiter Bald. in l. licet, C. locat. num. 9. limitando si ulterius quis promittat reficere, & manutenere refectionem, Cremenf. singul. 147. Decidi, ubi addentes Anton. Trigon. sing. 20. in fin. Tirraquel. d. l. Bonæ, num. 109. Gabriel. de leg. concl. 2. num. 15. qui ambo plures referunt.
- 23 Ampl. in melioramentis † duraturis, durante conductione, Caroc. de locat. par. 4. de expens. num. 47. & 48. & 52. & in hoc differt inquilinus, à conductore fundirustici, qui non repetit melioramenta duratura tantum, donec durat locatio.
- 24 Ampl. etiam, † ubi soluit onera imposita rebus, quas colit, ad quæ est obligatus illius dominus, Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 13.
- 25 Ampl. etiam, si melioramenta † sint modica, Petra de fideicom. quest. 15. n. 264. nisi tamen, ut ego sentio convenisset dimittere † domum potius melioratam, quam deterioratam.
- 27 Ampl. etiam si gratis † habitet, & melioramenta sint duratura ultra tempus, quo gratis sibi fuit concessa habitatio, Bart. l. adiles, ff. de viapubl. quem refert, & sequitur Alex. in l. dinortio, §. impendit, ff. sol. mat. num. 3. vers. Quærit etiam Bart.
- 28 Ampl. etiam, quod † culpa sua cadat à conductione, seu inquilinatu, etiam facta ad longum tempus, Seraf. dec. 546. 2. num. 2.
- 29 Limit. ijs omnibus † casibus, quibus limitauit regulam constitutam, hoc cap. 8. §. antecedentibus duobus.
- 20 Limit. in conductore † ad longissimū tempus, qui cum sit similis emphiteotæ, dicenda sunt de illo, quæ dixi supra §. 1. & seq.
- 21 Limit. ubi conuentum † fuit de non repetendis melioramentis, Ruin. cons. 242. num. 10. & cons. 161. num. 28. lib. 1. cum

alijs concessis à Caroc. de locat. par. 4. de expens. num. 44.

22 Limit. in conductore † ad breue tempus, Caroc. de locat. par. 4. de expens. n. 52.

23 Limit. in melioramentis † modicis, Ioan. de amic. cons. 98. num. 11. addendo præsertim si gratis habitet.

§. XVI.

SVMMARIVM.

Melioramenta seu expensæ factæ fructuum causa, repetuntur, & datur resensio, ac retardatur executio 1. Ampl. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 15. 16. 17. 19. 20. 21. Limit. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 33. 34. 35. Sublimit. 24. 32.

Fructus dicuntur deductis expensibus 6.

Barbos. reprobat 10.

Alex. reprobat 13.

Trebellianica an detrahatur, si testator mandauit restitui integram hereditatem 14.

Castrénf. reprobat 18.

Dictum est in præcedentibus, quando exceptione melioramentorum factorum in re, detur illius retentio, & retardetur, vel reuocetur executio, quæ fuerit in re meliorata facta, vel fieri paratur, agendum hic, si illa † fuerit facta, vel prætendatur fieri in fructibus, & dicendum, illam, & retardandam, & reuocandam, si legitima melioramentorum factorum exceptio opponatur, l. si à domino, §. fin. ubi gloss. final. ff. de petit. hered. Valas. de iur. emph. quest. 25. num. 5: Amat. res. sol. 14. num. 29.

Ampl. his omnibus † casibus quibus ampliaui regulam, quam constitui hoc cap. 8.

Ampl. siue facta † fuerint à bonæ, siue malæ fidei possessore, l. fundus qui, ff. fam. lit. bercisc. ubi Florian. de S. Petro, num. 2. l. si à patre, vel à domino, §. fin. ff. de petit. hered. Sal. idem, C. de rei vendit. num. 10. vers. Aut impendit in re se possessa, Bossus tract. de Princip. num. 31. & rj. sine dubio tamen, Valas. de iur. emphit. q. 22. num. 4. in fin. Menoc. de recup. posses. remed.

med. 15. nu. 575. & de arbit. lud. casu 258. num. 32. Peregrin. de fideicom. art. 50. m. 24.

Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 2. exemplum referens in prädione intruso frandatore, & num. 8. circa fin. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 3. num. 1. & quæst. 8. num. 6. & quæst. 4. n. 2. ampliando etiam, si facta fuerint à prädione, Carroc. de locat. cap. de expens. quæst. 2. num. 15.

4 Ampl. siue melioramenta, seu expensæ sint factæ, causâ quærendorum, siue colligendorum, siue conseruandorum, seu custodiendorum fructuum gratia, Boer. decis. 44. num. 11. in prin. & num. 13. Natta cons. 536. memor. nu. 9. Menoc. de recup. posses. remed. 15. nu. 513. & 19. & de arbit. cas. 258. num. 31. Valaf. de iur. emphit. q. 25. num. 4. in fin. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 24. Tiraq. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. num. 2.

5 Ampl. etiam, quod quis fuerit condemnatus ad restituendum fundum cum fructibus, nam datur illi retentio pro rata expensarum, quas fecit occasione fructuum, Bart. l. in fundo, ff. de rei vend. nu. 5. vers. primo ergo, Paris. cons. 94. n. 25. lib. 2. Menoc. de arbit. lud. casu 258. Celsus, num. 30. & ratio est, quia cum fructus tunc dicantur, qui superiunt deductis impensis, l. fructus, ff. sol. mat. l. fundus qui, ff. famul. heret. c. 1. C. de fruct. & litium expens. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. num. 1. 3. & seq. sententia exequutio fiet in eo, quod detractis expensis supererit.

6 Cuius tunc dicantur, qui superiunt deductis impensis, l. fructus, ff. sol. mat. l. fundus qui, ff. famul. heret. c. 1. C. de fruct. & litium expens. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. num. 1. 3. & seq. sententia exequutio fiet in eo, quod detractis expensis supererit.

7 Ampl. etiam, quod agatur contra malæ fidei possessorem, qui expensâ causâ quærendorum fructuum fecerit, ut dixi §. 6. num. 19.

8 Ampl. etiam, quod ubi adhuc sunt pendentes, seu non sunt recollectedi, nam etiam quod lata fuerit sententia, ut restituatur fundus cum fructibus, dabitur retentio fundi ei, qui illos seminavit, fundum coluit, donec de expensis culturæ, & feminis fuerit satisfactus, Angel. in l. fructus, ff. sol. mat. Cast. in l. diuortio, §. impendia, ff. eod. num. 4. post med. non enim iudex mandando restitui fundum cum fructibus, intellexit restituendum esse, quod est alienum, nec æquum est, ut qui fundum coluit suas perdat operas, ut consi-

derat Menoc. de arbit. casu 58. num. 32. in fin.

9 Ampl. etiam, quod quis suis manibus fundum coluerit, vel suis ædibus fructus custodiuerit, etiâ quod non sit solitus operas suas locare, nam restituendo fructus deducet mercedem suorum laborum, Bald. l. si quis sciens, C. de rei vend. num. 1. Cast. l. diuortio, §. impendia, ff. sol. mat. num. 4. Abb. cap. ad nostram, de reb. eccles. non alien. num. 8. Garzia de expens. cap. 1. num. 14. quos refert, & sequitur Menoc. de arbit. lud. casu 258. Celsus, num. 3. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. num. 30. Cast. l. diuortio 8. §. impendia, ff. sol. mat. num. 4. circa med. Barbof. l. fructus, ff. sol. mat. num. 15. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 8. num. 6. reprobando Barbof. qui hanc extensionem limitat in non solito locare operas suas.

11 Ampl. quod si in iudicio tunc uniuersali quis fuerit damnatus ad restit. rei cum fructibus, ut reficere sint expensæ culturæ, & reliqua erogata, fructuum causâ, etiâ quod excedat valorem fructuum collectorum, vel colligendorum, l. quod si sumptum, ff. de pet. hered. per quem sexus ita firmat Menoc. de arb. lud. casu 258. Celsus, num. 35. & ut ego addo hic est casus limitationis regulæ, l. fructus, ff. sol. mat.

12 Ampl. etiam, quod quis à lege, vel ab homine fuerit condemnatus ad restitutionem rei cum fructibus omnibus, seu integris, nam etiam tunc dabitur retentio ratione expensarum factarum fructuum causâ, Bald. & Sal. in l. 1. C. de fruct. & litium expens. col. 2. Alex. in l. fructus, ff. sol. mat. ubi l. as. num. 15. Ruin. cons. 62. col. 2. lib. 2. Menoc. de arbit. lud. casu 258. Celsus, num. 36. cum alijs relatis à Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 2. in fin. & num. 8. relato Corn. cons. 139. col. fin. vers. Non obli. & Ruin. reprobandis 13 distinctionem Alex. & addit num. 9. plures tenentes contrarium: quos conciliari posse concludit ex traditis à Doctoribus in l. Centurio, ff. de vulgar. & Alex. in cons. 5. circa primum dubium, col. fin. vers. circa secundum, lib. 3. in eaq. ratione an possit detrahi tunc trebellianica, ubi testator iussit restitui integram hæreditatem.

Ampl.

- 15 Ampl. etiam \dagger in expensu gratia colligendorum, vel quærendorum fructuum gratia factus, modo possideat rem ferentem fructus, etiam quod mala fide possideret, *l. si a patre, vel domino, §. fin. ff. de petit. hered. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quæst. 8. n. 6.*
- 16 Ampl. ut sint debita talia \dagger melioramenta in foro poli, seu conscientiarum, Ricard. 4. sent. dist. 15. art. 5. quæst. 6. sequitur Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 2. in fin.
- 17 Ampl. etiam, si sententia \dagger lata esset ad favorem Ecclesiarum, Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 13. concludens totum.
- 18 To celo errasse \dagger Cassens. & alios, qui aliud voluerunt extra casum decimarum.
- 19 Ampl. etiam, \dagger si sententia lata fuisset ad favorem fisci, Baldin l. 1. c. de fruct. & litium expens. col. 1. versumodo accidit, ubi refert Bart. ita consuluisse, Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 12. dum prius retulisset dissentientes.
- 20 An autem restituenti fundum \dagger cum omnibus fructibus absque detractioe expensarum, detur illi repetitio, viden. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 31. & dixi infra §. 32. ubi legi an remedio aliquo succurratur restituenti rem melioratam non refertis sibi expensis.
- 21 Ampl. præsertim, \dagger si non suo nomine, sed domini rei, quis faciat melioramenta, nam repetit quæcumque erogavit, etiam quod fructus non sufficiant, Peregrin. de fideicom. art. 50. n. 24. in fin.
- 22 Ampl. etiam, \dagger si melioramenta facta fuerint à malæ fidei possessore, Cass. in l. diuortio, §. impendia. ff. solut. mat. n. 3. & 4. concludens dari melioranti retentionem, & si restituat rem cum fructibus caret actione ad illos repetendos, relati à Petra de fideicom. quæst. final. n. 229. in princ. vers. conclusionem Bart.
- 23 Lim. in sententia \dagger lata occasione decimarum prædialium, nam si quis damnatus fuerit ad soluendam certam partem fructuum prædij Campani pro decimis, episcopo, vel alteri personæ ecclesiasticæ, nihil detraxerit ratione expensarum, seu melioramentorum factorum in fundo decimando, cap. cum nobis, cap. pastoralis, cap. non est in potestate, cap. cum homines de decim. Alex. l. fructus 7. ff. sol. mat. n. 3. in fin. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 10. ubi plures refert, addendo neminem in hoc contra dicere, cum relati textus sint clari, Moneta de decim. cap. 6. n. 28. & 23 seq. addendo idèdici \dagger de decimis mixtis, ut de piscatione, venatione, camu afferens rationem, quia decimæ prædiales soluuntur ratione quotæ, aliam rationem refert, Menoc. de arbitr. iud. casu 258. Celsus, num. 39. circa med. limitando
- 24 \dagger indecimis personalibus, & num. 32. seq. addendo, num. 39. & seq. si fundus decimandus detur alteri colendus, aut decima sit soluenda à domino, vel colonno tantum, vel ab utroque.
- 25 Lim. in decima papali, \dagger in cuius solutione quæ expensæ detrahebantur, habemus extrauag. omis. Bonifacii VIII. de decimis.
- 26 Limit. in sententia \dagger lata ad favorem legatarii, cui legati sint fructus fundi Campani, si deductis expensis, legatum fiat inutile, l. qui concubinam, §. qui hortor, ubi gloss. ff. de legat. 3. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 16.
- 27 Limit. ubi quis \dagger damnatur vi ante cedentis conventionis ad præstandam certam quotam fructuum, nam tunc impensarum ratio non habetur, Bart. l. fructus 7. ff. sol. mat. n. 4. ubi Socin. sen. n. 11. Ideo colonus partiarius, qui convenit de diuidendis fructibus cum domino, & de dando illi medietatem, non deducet expensas etiam feminis, nec illarum ratione remoratur executionem sententiarum, iuxta relata à Menoc. de arbitr. casu 258. Celsus, num. 38. Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. n. 17. exemplum refertens, si certa portio sit danda progabella, vel donata, vel legata, refertens dissentientes in fine, idem repetens, n. 18. & seq. late, quod nos contraximus, & idem dicendum de vendente partem, vel omnes fructus, ut idem subdit n. 29. & de gabella soluenda pro fructibus, ad quam taxandam non habetur ratio expensarum, ut idem subdit n. 23.
- 28 Limit. in eo, qui fructus non \dagger marros collegit, l. si servus servum, §. si hominem, ff. ad leg. aquil. & id innoxiam delicti, quod committit decerpendo fructus

etus immaturos, & qui si fuissent collecti, maturi poterant esse utiliores domino, reſectis expenſis, vt tacite dixere, *Florian. de S. Petro in l. ſi fundus, ff. commun. diuid. num. 2. in princ. quem ſequitur Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloſ. 1. num. 21.*

29 Limit. quoad melioramenta, ſeu expenſas factas, quæ rei non inhærent, veluti ſi emantur boues ad arandum, nam illorum pretium non detrahatur ex fructibus, ſiue viuant, & extent, ſiue non, *Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloſ. 1. num. 26.*

30 Limit. quoad melioramenta ꝑ perpetua facta in fundo, nam illa non minuunt fructus, ſed fundum cui hærent, & illorum cauſa datur fundi meliorati retentioni, *Tiraquel. de retract. lign. §. 15. gloſ. 1. num. 24. circa med. & 25. & ratio eſt, quia non omnes expenſæ minuunt fructus, ſed tantum illæ, quæ vel quærendorum, vel colligendorum, vel conſeruandorum, vel cuſtodiendorum gratia ſunt factæ, Afflict. de rei. 252. magnificus, num. 7.*

31 Limit. vbi is, ꝑ qui fecit melioramenta, ſeu expenſas fructuum quærendorum gratia, fructus percepit, & grauatur ſundum reſtituere, non reſiciuntur illi expenſæ factæ fructuum cauſa, *l. diuortio, §. impendia, ff. ſolut. matr. l. 3. §. 1. ff. de impenſ. in reb. dotal. fact. Menor. de arbitr. caſu 258. Celfus, num. 41. & ſeq. exempla referens, mariti vaſſalli, emphi. eotæ, hæredis grauati fideicommiſſo, qui non detrahunt expenſas, reſtituendo fundum dotalem, vel feudum, vel emphyteuſim, vel bona fideicommiſſi, & dixit Menor. de recup. remed. 15. nu. 575. circa med. idem repetit Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 24. circa fin. Rebel. de oblig. iuſt. lib. 7. quaſt. 3. num. 1. verſ. ſit ergo.*

32 Sublim. ꝑ vbi expenſæ, ſeu melioramenta ſunt vltierus duratura, vt dixi §. 73. ampliat. 30. & §. 82. ampl. 14.

33 Limit. vbi is, ꝑ qui fecit melioramenta in fundo cauſa fructuum quærendorum, vel colligendorum cauſa, fructus percepit etiam, etiam quod ſint minores ſumma expenſa, etiam quod poſſideat cum titulo, *l. fin. vbi Bart. ff. de impenſ. in reb. dotal. fact. Peregr. de fideicom.*

artic. 50. num. 24. in princ. verſ. intellige, addendo multo magis procedere in eo, qui fecit melioramenta, ſi fuerit malæ fidei poſſeſſor.

34 Limit. vbi fructus ꝑ fuerunt percepti à non poſſeſſore, & non tamquam ſui, ſed vt alieni, *Rebel. de obligat. iuſt. lib. 7. quaſt. 8. num. 7. per textum in l. ſi ſeruus ſeruum, §. etiam, ff. ad leg. Aquil. Barboſ. in l. fructus, ff. ſol. matr. num. 9.*

35 Lim. quoad expenſas, ꝑ ſeu melioramenta, quæ excedant fructus colligendos, quorum cauſa facta fuere melioramenta, nam nõ datur rei retentioni, *Bart. l. diuortio, §. impendia, ff. ſol. matr. l. 3. cap. de impenſ. conſuſ. 272. cap. 5. in princ.*

§. XVII.

SVMMARIVM.

Melioramenta reſcienda ſunt vaſſallo aperto feudo ſine illius ſaſſo, vel culpa 1. & 2. ampl. ibid. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 18. 20. 22. 23. 24. 25. 28. 29. 30. 33. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 43. 44. 46. 47. 48. 49. 51. Limit. 27. 31. 56. 57. 58. 60. 61. 62. 64. 65. 67. 68. 69. 72. 73. 74. 75. 76. 77. Sublimis. 50. 59.

l. in fundo, ff. de rei vendicat. limis. 14. Famina ſuccedit in melioramentis ſaſſit feudo, & illud retinet, donec illa ſibi fuerint integrè ſoluta 16.

Melioramenta facta in feudo d' uoluto, ſunt ſoluenda à domino, vel agnato, vel pati ab rationem illorum 17.

Melioramentorum exceptio opponi poteſt etiam poſt ſententiam 19. Ampl. 20.

Retentionis melioramentorum exceptio opponi poteſt poſt ſententiam 19.

Melioramenta facta in feudo aquiparantur allodialibus bonis 21.

Melioramenta facta in feudo, qualiter petantur 20.

Caſtrens. reprobat 26. Iaſ. reprobat 34. Expenſa magna facta in feudo, qua dicatur 32.

Retrouendere, quis non obligatur expaſſo, niſi integrè fuerit de pretio ſoluto ſatiſfactus 44.

Spoiliatus est usque ad obitum reintegratus 45.

Fructus feudi, qui dicantur 55.

- I**N pluribus conuenire emphiteorā, & vassallum, seu feudatarium, dixi de differentiis verborum iuris, §. *emphit.* & vassallus retentis regulis firmatis *supra hoc cap. 8. & supra §. 1.* referam hic aliqua, quæ expressè dixere Doctores de feudatario, qui receptum feudum meliorem fecit, & quamuis ante receptas feudales consuetudines controuertetur, tamen aperto feudo sine culpa vassalli, eidem rescicienda essent melioramenta, quæ ille in fundo feudali fecerat, ut patet ex textu in §. *si vassallus in fin.* Hic finis lex, deind. *consuet.* præualuit tamen affirmatiua, tamen illa sint rescicienda, & donec resecta fuerint, concedatur feudi retentio, domino aperti sine culpa vassalli, *glos. fin. in d. §. si vassallus* 5 *concludens inepitè iussit locutos, qui reuertentur contrarium, Hostiens. in Summ. de feudis col. final. vers. præterea, Ifern. in d. §. si vassallus, num. 17. vbi addentes vers. cum dic. & Aluaros. num. i. & 2. vers. opp. ab extra, & respondet contrarijs Bal. n. 1. Afflic. ad partes examinata difficultate, nu. 1. & seq. Balzar. n. 1. vbi alios consentientes refert, testando ita seruari de consuetudine, & num. 4. & seq. vers. declaratio, respondet obiectionis, Clar. §. feudum, quæst. 88. Viuius opin. 495. nu. 1. vbi plures concordantes congerit, Decian. confil. 18. num. 34. & conf. 29. num. 5. & confil. 58. in fin. lib. 2. asserens non vidisse contrarium tenentem, Rimin. lun. confil. 90. in princ. & conf. 67. num. 49. Ruin. conf. 24. num. 10. lib. 1. Peregrin. de fideic. ars. 50. num. 40. vbi alios plures refert, Pacific. de Saluiam. inspe. 2. cap. 2. num. 218. Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 118. Hart. Pistor. quæst. 42. lib. 2. nu. 1. & seq. vbi latè hanc affirmantem opinionem comprobatur, Scraeder. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 30. vbi alios plures congerit, Barbos. in l. diuortio, §. fin. solut. matr. num. 68. vers. Nunc cum alijs relictis supra cap. 8. num. 32. & seq. & num. 45. & seq. & §. 1. & 2. Mandel. conf. 209. illultrissimus, num. 9. Paris. conf. 4. num. 40.*

lib. 1. Bellon. conf. 10. num. 2. Portius, Imol. conf. 1. num. 14. Brun. conf. 105. Ista, nu. 7.

3 Ampl. vt concedatur tamen feudi retentio, retardeturque; exequutio sententiæ latæ super apertura, seu deuolutione feudi, ijs omnibus casibus, quibus ratione melioramentorum conceditur rei melioratæ retentio, & simul retardatur sententiæ exequutio, quos retuli supra hoc cap. 8.

4 Ampl. præsertim, si à feudo tamen separati non possunt, & sententiæ fuerit lata ad satisfactionem domini, vel agnati defuncti vassalli, *Ruin. conf. 14. n. 10. lib. 1. Clar. §. feudum, quæst. 88. num. 4. exemplum referens, si feudo sit acquisita seruitus, Hart. Pistor. quæst. 42. lib. 2. num. 25. Aluaros. in §. si vassallus, hic finis lex, num. 2. Scraeder. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. n. 21. vers. 3. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glos. 7. n. 98. in fin. relato Bal. conf. 232. lib. 3. num. 1.*

5 Ampl. etiam, tamen si facta fuerint ex fructibus feudi, Viuius opin. 495. num. 2. Valas. de iur. emphit. quæst. 25. nu. 6. vers. Adde etiam, & simile est, quod dixi de melioramentis factis in fundo emphiteorico ex illius fructibus supra §. 1. num. 29. Intrin. de feud. centur. 2. nu. 344. Portius, Imol. conf. 1. nu. 15. vbi plures consentientes refert, Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. quæstione, num. 76. & 77. Scraeder. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. num. 29. & 37. vbi infinitos congerit.

6 Ampl. vt si dominus petat tamen ab hærede vassalli, sibi relaxari feudum, non solutis melioramentis in eo factis, & hæres ex testamento, vel ab intestato sit in possessione feudi, sit à iudicio repellendus, Ifern. §. si vassallo, hic finis lex n. 17. & Aluaros. ibid. num. 1. in princ. & nu. 2. vers. Nam donec, addit repelli exceptione doli, Afflic. ibid. consentit, num. 9. in fin. Decian. conf. 18. lib. 2. num. 34. circa med. etiam exceptione doli, Guid. Papa. decis. 169. sed quid, num. 1. Ioan. Franc. à Pont. decis. 4. num. 33.

7 Ampl. etiam, vbi melioramenta tamen sunt soluta à meliorante ex aliena pecunia, & illa fuerint, vel sint necessaria, vel vitilia feudo, vt non semel, sed bis cum alijs primarijs Doctores publicè profitentibus respondit Mandel. conf. 209. Illu-
Z. Bris-

flrifsimus, & conf. 210. in Cbrifto, concludens deuoluto ducatu Mediolani ad Imperatorem, defuncto Francisco Stortia absque prole, & deberet centum, quinquaginta millia scuta mercatoribus quæ errogauerat, recuperando plura oppida iuxta lacum Comensem occupata à Marchione Marignani, illa præterea muniendo cum alijs ciuitatibus, & præcipue Papia, Imperatorem, seu illius Cameram esse obligatam soluere dictâ summam, *Franc. à Ponte decis. 4. Ioannes, num. 28. & seq.* concludens, si vassallus contrahat à alienum pro seruitio feudi, vel domini, si feudum illi aperiatur, debere soluere æs alienum contractum à vassallo, & idem sentit † in casu, quo ex aliena pecunia emptum fuerat feudum deuoluto domino extincta linea emptoris, præsertim si alia bona vassalli defuncti non extant, mota actione in dominum in rem scripta, vel conditione ex lege, vt idem à Pont. subdit num. 31. circa fin. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. quæst. num. 175. † addendo † siue melioramenta sint necessaria, siue vtilia, relinquens, num. 178. post multa, indecisam difficultatem, an solutio melioramentorum sit facienda ex distractu feudi, † sed eam difficultatem sustulit Consilium Neapolitanum teste à Pont. d. dec. 4. col. fin. vers. His omnibus, asserens fuisse resolutum, vendendum esse feudum, & ex illius pretio satisfaciendum creditori.*

11 Ampl. præsertim, † vbi melioramenta sunt perpetua, *Ifern. in §. si vassallus, hic finit lex, num. 17. circa princ. Aluarot. n. 2. vers. hoc verò.*

12 Ampl. præsertim, † si melioramenta sint necessaria, quia illis non factis feudum periisset in totum, vel in parte, aut deterius futurum, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. quæstione, num. 94. & seq.*

13 addendo dominum, † vel agnatum pauperem, ad quem feudum ita melioratum contingit, debere feudum vendere, aut se obligare ad solutionem, necesse locum

14 isto casu, † *in fundo, ff. de rei vendic.* quia illa loquitur de possessore, casus autem nostræ extensionis loquitur de vtili domino, qui fortiora iura meliorandi habet, quam habeat nudus possessor, &

late casum melioramentorum factorum in re pauperis, vel pauperi deuolutum, sum prosequutus *infra §. 41. Rebel. de obligat. inst. lib. 7. quæst. 2. num. 2. dixi supra §. 6. num. 8.* loquendo de feudo meliorato hoc genere melioramentorum, domino deuoluto, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. Quæstione, num. 135. & seq.* vbi præterea disputat, an feudum sit ratione horum melioramentorum hypothecatum melioranti.

15 Ampl. etiam in melioramentis † ciuilibus, vt puta, si feudo acquiratur seruitus, *§. si vassallo, hic finit lex, vbi Ifern. num. 17. circa princ. vers. Idem si acquisiisset, & Aluarot. num. 2. in princ. & col. 2. vers. Casus, Balzaran. num. 2. in fin. & Afflicti. in princ. & dixi supra in Regula constituta hoc cap. 8. num. 37.*

16 Ampl. vt melioramenta † facta in feudo sint reficienda cuicumque illud possidenti, quamuis non sit feudi capax, modo feudum domino aperiatur sine culpa vassalli, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. quæstione, num. 36. vers. quoad personas.*

17 Ideo foemina, † quæ regulariter est incapax feudi, *cap. 1. §. hoc autem notandum, qui feudum poss. cap. 1. de benef. feud. si patris sit hæres, qui feudum meliorauit, illud retinebit aduersus dominum vel agnatum, cui fuit apertum, donec illi restituantur melioramenta, Rol. à Val. conf. 28. Quoniam, nu. 28. lib. 1. subdens n. 40. dari electionem domino, vel agnato succedenti in feudo, vel pati, quod auferatur melioramenta, vel soluere † pretium illorum, quanti æstimari possunt rura, & cæsa, quia pluri sibi non interest, Rosental. de feud. cap. 7. conclus. 47. Quamquam, num. 10. Decian. asserens hoc esse indubitatum, & non reperijisset, qui aliud dicat in filia, conf. 58. Quæritur nunc lib. 2. num. 66. Tuscus conclus. 179 melioramenta, num. 27. Intriol. centur. 1. Feudal. q. 59. num. 5. Scradet. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 51.*

Et idem dicitur de hærede extraneo, 19 † seu non comprehenso in inuestitura vltimi vassalli defuncti, *Afflicti. in §. si vassallus, hic finit lex, num. 5. vbi ex Bal. Alberic. & alijs* concludit hæredi extraneo concedi retentionem ædificij facti in fun-

fundo feudali, ac etiam aliorum melioramentorum, subdens exceptionem,

20 † retentionis posse opponi etiam post sententiam, si de illa non fuit cognitum, & si hæres extraneus conuentus ad relaxationem feudi, illud relaxauit cum melioramentis † posse petere possessionem melioramentorum per conditionem sine causa, vel incerti conditionem, vel expensas petere, *idem* firmat Balzaran. *ibid.* num. 5. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. Quæstione, nu. 36. circa med. Decian. alios consentientes, & similes casus referens, conf. 29. circa primum, lib. 2. n. 5. circa med. vers. sic & in feudis, Intriol. centur. 1. feudal. quæst. 59. num. 4. & 15. & dixi supra hoc cap. 8. num. 12.*

22 Ratio est, quia † idem iudicatur isto casu de melioramentis, quod dicitur de allodialibus bonis, quæ transeunt ad quoscumque, iuxta tacitam, vel expressam domini voluntatem, *Cacheran. conf. 56. num. 5. Panciroli. conf. 1. num. 92. Intriol. de feud. centur. 2. art. 2. num. 345. & Centur. 1. quæst. 59. num. 1.*

23 Ampl. etiam, † si feudum concessum fuerit ab Ecclesia, *Guid. Papa. decis. 169. sed quid, circa fin. Portius, Imol. conf. 1. num. 16. ea motus ratione, quod cum Ecclesia sit cultrix lustritæ, si non solu- ueret melioramenta facta in feudo concessio, locupletaretur cum aliena iactura contra regulam, cap. locupletari, de regul. iur. Rosent. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 50. & 51. Scader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 45.*

24 Ampl. etiam, si dominus † post concessionem fuisset protestatus, nè vassallus faceret melioramenta aliqua, nam si fuerint illa vtilia, vel necessaria nihil operatur talis protestatio, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 83. Regulam tamen huic ampliacioni contrarium firmavi infra §. 42.*

25 Ampl. etiam, si in concessione † sit appositum pactum, quod vassallus deberet tale, & tale melioramentum facere, nam aperto feudo sine illius culpa, tale melioramentum ex conventionem factum repetetur, nec censetur donatum, nisi ex alijs verbis concessionis colligatur, cessare repetitionem, seu factam dona-

tionem, *Rosent. de feud. cap. 10. conclus. 43. Quæstione, num. 84.* subdens vtile esse tale pactum latioribus verbis concipere, quoad excludatur repetitio.

26 Ampl. etiam, vbi melioramenta † sunt vtilia feudum possidenti, veluti purgare agrum feudalem lapidibus, dumis, spine- tis, redigendo illum ad culturam, plan- tando vineam, oliuetum, auulso nemo- re, *Afflicti. §. si vassallus, hic finis lex, in princ. Peregrin. conf. 3. ad singula, num. 31. & seq. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 171. Scader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 25.* late comprobatur relatis etiam plurimis idem sentientibus, reprobo

27 † *Castrensi. cum alijs sentientibus, expen- sas huius generis melioramentorum cõ- pensandas cum fructibus perceptis, Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. Quæstione, num. 57. & seq. vbi latè relata exempla probat Hartman. Pistor. quæst. 42. lib. 2. par. posterior. num. 24.* vbi de communi † limitando, si ex lignis auulsis sequatur vtilitas, quæ superet expensas auulsio- nis, *Peregrin. conf. 3. lib. 3. num. 25. 26.* lo- quens de fossis circumuallatione castri, & muris, ageribus, & num. 31. 32. loquitur de plantatione auulsione stirpium.

29 Ampl. etiam, † si vassallus faciens melioramenta, sciat feudum recasurum domino, ipso viuente, vel mortuo, *Afflicti. §. si vassallus, hic finis lex, num. 1. circa med. & similia sunt, quæ dixi supra §. 11. num. 8.*

30 Ampl. etiam, si melioramenta † per se stare possint, & aliò transferri, veluti si constructa fuerint in castro feudali, domus lignea, quæ integra, vel in partes diuisa, aliò transferri potest. Vel importatæ bombardæ, vel aliud armorum genus ad defensionem, & custodiam castri dati in feudum, *Ifern. in §. si vassallus, hic finis lex, num. 17.* vbi addentes ita corrigunt illius textum, *Aluacot. num. 2. in princ. Balzaran. num. 5. Peregr. conf. 3. ad singula, num. 39. & seq. lib. 3.* addendo idem dici, si importatæ fuerint in castro columbæ, & ego addo, idem dicendum de aluearijs cum apibus, mo- lendino duabus nauibus constructo in flumine decurrente per territorium feudi, vt fit in Pado, Tanegro, & alijs

fluminibus aptis ad ferendum tale onus, *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. Quæst. num. 52. & seq. Peregrin. conf. 3. ad singula, lib. 3. num. 22. 24. vers. & de: & n. 23. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. nu. 22. vers. tertio, Hart. Pistor. quæst. 42. lib. 2. par. post. num. 25. Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. 26. num. 6. Rimin. lun. & Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. 26. num. 5. loquens de bombardis, conf. 90. scripti, num. 10.*

13 Ampl. etiam, vt rescindenda sint & expensæ, quæ sint non modicæ, factæ in lite pro defensione feudi, & iurium illius in perpetuum, non autem, si lis tangat iura ipsius vassalli tantum, vt puta, si agnatus prætendat præferri in successione defuncti, nam tunc non repetuntur, etiam magnæ, siue feudum aperiatur domino, siue agnato, *§. vt distinguit, Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. Quæstione, num. 7.*

32 Limitando, & si lis fuerit affectata, vel mota culpa ipsius vassalli, qui litem sustinuit, *Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 54.*

33 Impensæ non modica, & seu magna facta in feudo dicitur, quæ respicit perpetuam utilitatem feudi, modica verò est, quæ deficit cum vassallo, *Intriol. centur. 1. feudal. quæst. 59. n. 11. & seq.*

34 Ampl. siue melioramenta & fiant faciendode nouo, siue rescindendo vetera, seu quæ sint intrinseca, seu infixæ feudo, *Aluaros. in §. si vassallus, hic finit lex, num. 2. Guid. Pap. decis. 169. sed quid, num. 1. Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 67. & seq. vbi exemplum refert, si in fundo feudali ædificetur arx, fiat vallum, vel aliud genus munitionis, quod sit vtile, vel necessarium ad illius conseruationem, idem censet, si in feudo ædificetur columbarium, vel piscina, molendinum, horreum, stabula, aggeres, muri, pallatium, sequitur, & comprobatur alijs relatis, *Peregrin. conf. 3. ad singula, lib. 3. num. 22. & seq. pluribus, Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 21. vers. secundo, num. 22. Menoc. de retinend. re. 35 mod. 1. nu. 18. vbi reprobatur Ias. & dissentientem, sequendo Ioan. de Anania, qui aliud sentit, & quem Ias. non intellexit.**

36 Ampl. siue melioramenta & sint indu-

strialia, siue ciuilia, siue corporalia, siue incorpor., *§. si vassall. hic finit lex, vbi lac. de Beluis, Ifern. Bald. Aluar. & alij, quos refert, & sequitur Scrad. de feud. par. 9. par. section. 2. num. 21. vers. secundo, Hart. Pistor. quæst. 42. lib. 2. par. post. num. 26. in fin. Intriol. de feud. centur. 1. quæst. 59. num. 1.*

37 Ampl. siue melioramenta & sint facta ab vltimo vassallo, per cuius obitum, vel aliter, sine tamen culpa illius, feudum fuerit domino apertum, seu prædecessore, vel alio, à quo postremus vassallus causam habuit gratuitam, vel onerosam, vniuersalem, vel particularem, *Rosental. de feud. v. 10. concl. 43. Quæstione, num. 38. & 39. addendo id procedere,*

38 & siue feudum aperiatur domino, *Guid. Pap. decis. 169. Sed quid, num. 1. siue proximiori agnato, quamuis istius vltimi vassalli auctor per deficientiam masculorum, nec hæredes illius excipissent de melioramentis, Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 38. vers. 16. hæc conclusio ampliat, vbi plures secum sentientes refert, motus, quia successor tam vniuersali, quam particulari, de iure licet rem melioratam retinere, donec fuerit de melioramentis satisfactus, *Peregrin. conf. 3. ad singula, lib. 3. num. 33. & 34. Tuscor. concl. 179. melioramenta, n. 34.**

Ampl. vt expensæ factæ meliorando 39 feudū, repetantur, quamuis incendio, vel alio casu sine culpa vassalli, perierint, cum temperamento tamen, *vt dixi infra, §. 35. vers. secundus, & etiam, si ea melioramenta erant duratura vltra tempus, quo vassallus feudum possedit, secus si non erant duratura, vt declarat Scrad. de feudis 2. par. 9. par. section. 2. num. 27.*

40 Ampl. vt creditor feudatarij & possit excipere dominum, vel agnatum non immittendum, nisi soluatur melioramenta soluenda vassallo, cuius morte, vel facto minime culpabili, vel punibili poenæ amissionis feudi, aperti domino, vel agnato, *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. Quæstione, nu. 36. & 133. & seq. Intriol. de feud. Centur. 1. quæst. 59. nu. 7. Menoc. de recup. remed. 1. num. 10.*

41 Ampl. vt liceat & excipere de melioramen-

mentis ad retardandam sententiam latam ad fauorem Domini, vel agnati, super deuolutione feudi, vt dixi supra in regula constituta, hoc cap. 8. n. 37. Menoc. de Reip. Remed. 1.1. nu. 10. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. 2. section. 2. n. 33. Guid. Papa. decis. 163 sed quid n. 1.

- 42 Ampl. vt domino ꝑ vel agnato ingresso feudum nō opposita exceptione melioramentorum, concedatur vasallo, vel illius hæredi, repetitio expensarum, quas vasallus fecit meliorando feudum Afflic. §. si vasallus. Hic finit lex nu. 10. Scrad. de feud. 2. 9. part. sect. 2. n. 34. & simile est, quod pluribus firmat. Tiraque. de Retract. Conuention. §. 7. gloss. 1. n. 7. dum vobis 43 luit, quod si emptor cum pacto de retrovendendo faciat melioramenta in recepta, & non facta mentione melioramentorum illam venditori retrouēdat, posse ab illo condicere facta melioramenta.

Obstant tamen quæ dixi infra §. 32.

- 44 Ampl. vt hæredi vasalli defuncti ꝑ concedatur feudi meliorati retentio, donec integrè, ita vt non deficiat vnicus nummus, fuerit satisfactus, si tamen melioramenta sint liquida, vel possint liquidari incontinenti, vt argumento eorum, 45 quæ tradit Tiraque. de interpellat. ꝑ ad retrovendendum, vbi conueniat de retrovendit. de Retract. conuent. §. 4. gloss. 6. n. 23. & seq. concludit Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. nu. 30 circa fin. & 46 de ꝑ reintegratione spoliati, Crauet. cons. 140. n. 3.

- 47 Ampl. etiam vbi feudum ꝑ aperitur agnato proximiori, defuncto vasallo absque masculis, vt latè probat Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. quæst. n. 174. & seq. Balzaran. in §. si vasallus. hic finit lex nu. 5. Franc. à pont. decis. 4. n. 33. asserens ita passim iudicari, & simile est quod dixi de emphiteusi, quæ ad alium comprehensum in cōcessionē deuoluatur supra §. 2. n. 10. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. n. 47.

- 48 Ampl. vt vasallo, vel illius ꝑ hæredi, & cuiuscumque habentis causam ab illo vniuersalem, vel particularem, sint rescindendæ expensæ factæ, custodiendo, & defendendo castrum sibi datum in feudum,

Bald. cons. 303. ad euidentiā nu. 2. lib. 1. Tiraque. de pluribus cumulatim, addendo idem dici, si expensæ factæ iuerint: ne ꝑ castrum ꝑ furibus, & hostibus diriperetur, de Retract. lignag. §. 15. gloss. 1. nu. 25. Scrad. de feudis 2. part. 9. part. sect. 2. num. 21. vers. 4. eam afferens rationem, quia talis impensæ sunt necessariæ, & perpetuam afferunt vtilitatem feudo, quod si non fuisset custoditum, vel detestum ab hostibus, vel latronibus occupatum, & difficile recuperatum fuisset. Ad- 50 dendo in fine idem dicendum, si non ꝑ obstante defensione, & custodia, fuisset occupatum. Rosental tamen de feud. c. 10. conclus. 43. q. 43. n. 69. & seq. dicta Scrad. declarat ꝑ si expensæ excedant longè fructus feudi, quia vasallus est obligatus ad custodiam feudi, & vbi Domino fuit periculum amissionis, seu occupationis feudi denuntiatur, & ille non est auxiliatus vasallum, quia quatenus expensæ excedunt fructus feudi, illæ reputantur. Peregrin. cons. 3. lib. 3. n. 34.

Ampl. etiam in melioramentis voluptuarijs Hart. Piff. q. 42. lib. 2. part. 2. n. 26 vbi refert dissentientes, & an dominus debeat soluere, vel pati abrasionem, & dixi infra §. 33. ampl. §.

- 52 Ampl. etiam vbi tractatur ꝑ de expensis factis recuperando castrum concessum in feudum, ab hostibus, modo illæ magnæ sint, & excedant fructus feudi, Alex. cons. 168. Requisitus iib. 2. n. 8. vbi Natta plures consentientes refert lo. de Ancia cons. 32. col. final. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 22. & seq. eam afferens rationē quia tales expensæ sūt vtilēs, & necessariæ.

- 53 Ampl. vt non fiat differentia, an melioramēta facta fuerint ꝑ vasallo pe se ipsum, vel per alium, expensis vasalli, vel facientis, contemplatione tamen vasalli. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. n. 35. 39. & 50.

- 54 Ampl. siue contra vasallum ꝑ seu illius heredem agatur iudicio possessorio, siue petitorio, ad relaxandum feudum. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 48.

- 55 Ampliari posset ꝑ assumptum huius §. alijs casibus, qui colligi possunt ex regula firmata hoc octauo capite, cum tribus §. sequentibus.

Quia sæpè feci mentionem fructuum
56 feudi † si quærat quæ veniant appella-
tione fructuum viden. *Tiraquel. de Re-
tract. lignag. §. 1. §. 1. num. 1. & seq. pluri-
bus, & nu. 27. cum alijs concessis in meis
collectaneis ad l. fructus. ff. solut. matr.*

Quo pretio sint æstimanda meliora-
menta, & deterioramenta feudi. vid. ad-
dentes ad *Guid. Pap. decis. 169. & dixi in-
fra §. 29. Io. Franc. à Pont. decis. 12.*

57 Limit. ijs omnibus casibus † quibus
dixilimitari regulas constitutas, hoc c. 8.
& §. 2. & §. 11.

58 Limit. vbi melioramenta † sunt mo-
dica, & quæ vassallus debebat iure
feudi facere. *Aluaros. §. si vassallus. Hic
finit lex. nu. 2. vers. Quaro, remissive
declarando, quæ melioramenta dican-
tur modica. Affl. decis. d. §. si vassallus,
num. 9. in fin. & Balzaran. num. 5. vers.
Nam modica. Valasc. de iur. empb. q. 25.
num. 17. & dixi §. 40.*

59 Limit. vbi feudum † aperitur domi-
no ex delicto, seu culpa, & facto vassalli
*Bald. §. si vassallus. Hic finit lex, num. 1
addendo poenam amissionis meliora-
mentorum admitti in vindictam delicti
vassalli. Aluaros. ibid. num. 2. vers. Que-
ro ab extra. Afflic. num. 3. vers. Sed si
& dixi de emphiteota. idem supra §. 1.
art. Pist. quæst. 42. lib. 2. num. 19. Pereg.
conf. 3. lib. 3. nu. 20. Balzaran. §. si vas-
sallus. Hic finit lex, num. 5. vers. Item
recedit. Guid. Papa decis. 169. num. 1.*

60 Sublimita in melioramentis † necessa-
rijs, quæ vassallus non amittit, licet per-
dat feudum sua culpa modo, sint facta
post delictum, secus si ante, Sedan talis
deuolutio fiat in præiudicium credito-
rum, dixi supra, §. 1. num. 43. *Rosental.
de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 12.*

61 Limit. in melioramentis † quæ a cee-
dunt feudo ex illius natura, cap. 1. §. si
quis de manso. de controuers. in vest. Affl.
§. si vassallus. Hic finit lex. num. 8. circa
med. & decis. 252. magnific. nu. 3. & seq.
exemplum referens in solutione ad op.,
vel alluionem, vt dicam infra. *Scrad. de
feud. 2. quæst. 9. part. sect. 2. num. 2. &
seq. qui loquitur de incremento feudi
per alluionem. Intrinsec. lase centur. feu-
dal. par. 1. quæst. 59.*

62 Limit. in melioramentis † factis à ter-
tio contemplatione feudi, non autem
vassalli, Afflic. d. §. si vassallus, num. 8.
in prin. Secus si alio respectu, etiam
gratis. vt late prosequitur, *Rosental. de
feud. cap. 10. conclus. 43. num. 40. & seq.
& Scrad. eod. trac. 2. part. 9. part. section. 2.
num. 60. vers. Tertio. & dixi supra. hoc
cap. 8. num. 22. 23. & supra, §. 2. n. 62.*

63 Limit. in melioramentis, quæ † sine
feudo per se stare possunt, nam illa sunt
vassalli finito feudo, veluti si concessio
castro in feudum sine iurisdictione,
deinde vassallus illam acquirat, deuoluto
feudo ad dominum, vel agnatum coin-
uestitum, non deuoluetur iurisdictione.
*Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43.
num. 18. & seq. vbi præterea agit, an
concessio castro sine mentione † iurisdic-
tionis, quæ deinde feudo aperto exer-
cebat vassallus præsumatur concessa
cum castro. Clar. §. feudo, quæst. 88. n. 5.
Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. 26.
num. 2. vers. si res ipsa & num. 6. repe-
nit, quæ dixi de iurisdictione. Hart.
Pist. quæst. 42. lib. 2. num. 39. & seq.
pluribus vers. Ad augmentum, vbi aliud
exemplum refert, si ematur alius fun-
dus, non feudalis, & dixi in conclus. firmata
hoc cap. 8. num. 113.*

65 Limit. vbi conuentum † fuit ne aper-
to feudo repetantur, *Scrad. de feud. c. 10.
conclus. 43. num. 78. & vide dicta in con-
clus. firmata hoc cap. 8. num. 95.*

66 Limit. vbi melioramenta † sunt ex-
cessiua, seu domipus, vel agnatus est
impar, ad illorum refectionem. *Rosental.
de feud. cap. 10. concl. 43. num. 95.
& seq. plurib. & 98. Sublimitando si me-
lioramēta † sint necessaria. addēdo quo-
modo consulatur meliorati concurrēte
impotentia domini, vel vassalli, ad sol-
uendum vtilia, vel necessaria meliora-
menta, vel facta de mandato domini
etiam tacito, vel dominus statim vendi-
dit pluri, vel inde aucta, vel sequata est
publica vtilitas, addendo num. 103. re-
mitteri arbitrio iudicis, quando impensa
dicatur nimis onerosa, & dixi hoc cap. 8.
Limit. 7. & §. 11. Limit. 11.*

67 Limit. in melioramentis † factis in
fraudem domini, ne scilicet posset recu-
pera-

perare rem melioratā, *Scrader. de feud. c. 10. conclus. 43. n. 96. in fin. relatis Alberic. in l. si seruus ff. de pign. art. Tiraquel. de Retract. conuent. §. glof. 1. n. 5. Boer. decis. 47. num. 14.*

69 Limit. in melioramentis ꝛ vltra conuentionem, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 80. & seq. addendo si non adfit dictio taxatiua, sublimitando si de summa erogāda in certo genere melioramentorum fuit conuentum, nam non prohibetur facere aliud genus.*

70 Limit. vbi conuētum fuit ꝛ ne aliqua fierent melioramenta *Rosental. de feudis cap. 10. conclus. 43. nu. 80. & dixi sup. c. 8. num. 136.*

71 An autem feudi retentio detur ꝛ creditori vassalli, qui dedit, quæ fuerant opus ad meliorandum feudum, vidēdus, *Rosental. de feud. c. 9. conclus. 43. n. 133. & sequ. & 173. in princip.*

72 Cuius temporis pretium ꝛ sit inspiciendum in æstimandis melioramentis, & an potius quātitas erogata, quam utilitas, quæ sit consequuta ex melioremmentis sit attendēda, dixi in tra. §. 29. & seq. & an melioramenta sint æstimanda in concreto, vel abstracto, *Clar. §. feudum. q. 88. num. 2. Tuscus conclus. 176. meliorament. n. 1. & seq. Viuius opin. 495. num. 3. Hart. Pist. q. 42. lib. 2. n. 11. & seq. plurib.*

73 Limit. in melioramentis, quæ accedunt feudo iure alluionis. *Clar. §. feud. nu. 3. Hart. Pist. q. 42. lib. 2. n. 47. & seq. & dixi sup. cap. 8. n. 97.*

74 Limit. ꝛ in melioramentis acquisitis feudo per præscriptionem. *Scrader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. n. 6.*

Limit. vbi vassallus pariter deteriora-

75 uit, vt dixi supra cap. 8. n. 133.

76 Limit. in melioramentis ꝛ accidentibus, *Scrader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 5.*

77 An autem melioramenta ꝛ sint reficiēda vassallo, ab agnato ex proprijs bonis, vel vēditione partis feudi, vel aliter videndus, *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. n. 175. & seq. Mol. de iur. paimog. lib. 1. cap. 10. n. 18.*

78 Limit. vbi consuetudine ꝛ feruatur contrarium, *Hart. Pist. q. 42. lib. 2. n. 36. vbi testatur vigere apud Saxones.*

An domino concedatur electio solvendipotius melioramenta, quā pati illorum abrasionem, dixi in tra. §. 33.

§. XVIII.

S V M M A R I V M.

V usufructuarius conuenit in aliquibus cum feudatario. 1.

V usufructuario, vel illius hæredi reficienda sunt melioramenta facta in re qua fruebatur 2. Contrarium 3. 5. & quare 4. concordat. 6. ampl. primam opin. 7. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. Limit. 13. 20. 21. 22. 23. 25. 27. 28. 29. sublimit. 24. 26.

V usufructuario inuito non melioratur fundus, quo quis fruitur. 4.

Melioramēta æstimantur pretio currenti tempore, quo res meliorata restituitur. 8. qua actione petantur. ab hærede usufructuarij. 30.

Post ea, quæ dixi de vassallo, seu feudatario, necesse possunt dicenda de usufructuario, qui aliquam ꝛ conueniētiā videtur cū illo habere, nemo enim illorum est dominus proprietatis, ille feudi, iste rei, quæ vititur, & fruitur, & dixi de *Differētijs verborum iuris, §. feudatarius, & usufructuarius.*

Regula itaque sit quod finito ꝛ usufructu, reficienda sunt melioramenta ipsi usufructuario, vel illius hæredi ꝛ, *Glos. in l. sed & si quid ff. de usufruct. Bart. l. eo tēpor. §. qui maximus ff. de publican. n. 14. & in l. domus, §. si cuius ff. de damn. insect. nu. 3. Arcs. conf. 111. nu. 1. Guid. Pap. decis. 438 Gram. conf. 13. n. 43. Valsaf. de iur. emphit. q. 25. nu. 6. post med. vers. post med. vers. Nec mirum Molin. de contract. dispus. 443 n. 4. Cuman. conf. 57. monasteriū nu. 5. vers. eodem modo. Afflic. §. si vassallus. Hic finit lex n. 1. vers. item, quia usufructuarius. Decian. conf. 29. lib. 2. n. 5. Pacific. de Saluian. Insect. 2. cap. 2. n. 215 Surd. conf. 333 n. 28. & conf. 155 n. 14. Peregrin. de fideicom. art. 50. n. 64. vers. & in usufructuario.*

3 Contrarium ꝛ tenet *Barguin. tract. de usu-*

- usufructu. n. 158. auctoritate Corn. conf. 86. lib. 4. & Alois. de Alt. singul. 11. quos etiam refert, & sequitur Tusc. conclus. 180. melioramenta n. 31. & mouetur idē Borguin. † non contemnenda ratione, vt ficuti proprietarius non posset inuito usufructuario meliorare fundum, quo quis fruitur, l. fin. ff. de usu & habit. l. baellenus, & l. seq. ff. de usufructu. ita & fructuarius non debet posse facere melioramenta in re qua fruitur, vt seruetur correlatiuorum regula. Io. Andr. in cap. fin. de pecul. cleric. n. 3. concludens usufructuarium † non posse ampliari, nec detrudere bona, quibus fruitur, etiam quod meliora sit repositurus.*
- 6 Contrarietatem hanc conatus est † conciliare *Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 42. sed quia, quæ ille doctissime distinguendo excogitauit, penitus non tollunt relatum contrarietatem dictorum interpretum, contradicitoriē se oppugnantium, ideo non recedendo à constituta regula, ex ampliationibus, & limitationibus, quas subdam, omnis cessabit contrarietas.*
- 7 Ampl. præsertim † si talia melioramenta sint perpetua, seu longo tempore duratura, hoc est ultra tempus, quo durabit usufructus. *l. eum. C. de usufructu. per quem textum ita firmat Corn. cōf. 86. circa lib. 4. num. 4. Menos de arbit. iudic. Casu. 215. cum anno n. 4. circa med. concludens si proprietarius finito usufructu percepturus est aliquam utilitatem ex melioramētis factis pro rata utilitatis, debere reficere melioramenta, & hanc esse potissimam rationem, quia melioramenta † sunt reficienda iuxta estimationem, quæ fiat tempore restitutionis rei melioratæ, Afflic. decis. 252. n. 2. Menos. conf. 64. n. 31. Peregr. de fideicom. art. 50. n. 42. & dixi infra §. 53.*
- 9 Ampl. ijs omnibus casibus quibus † ampliatur regula constituta hoc cap. 8.
- 10 Ampl. præsertim si † melioramenta sint necessaria. *Corn. conf. 86. circa lib. 4. n. 5. circa med. & n. 7. in fin. & dixi hoc c. 8. nu. 30. Rebel. ampliando etiam quod perierit de obligat. iur. lib. 7. q. 2. n. 2.*
- 11 Ampl. etiam in † melioramentis utilibus, *Corn. conf. 86. lib. 4. n. 6. in princ. & n. 7. in fin. Peregr. de fideicom. art. 50. n. 42.*
- 12 Ampl. etiam † in melioramentis factis, litigando actiue, vel passiuē super bonis quibus quis fruitur, vel frui debet, modo lis tangat iura bonorum, non autem vsum fructum, & expensæ fuerint non modicæ, *Gozad. conf. 94. An illustri. fin. n. 37. & seq. addendo. procedere præsertim si usufructuarius nō possideat bona, de quibus erat lis, idē relatis pluribus consentientibus sensu Gomes. var. solut. de seruitutibus n. 7. † limitando in usufructuario legali, seu ex legis dispositione. l. 1. C. de bonis matern. & latius prosequitur Rosenthal. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 73. & 75. Molin. reprobata distinctione, an quis sit usufructuarius legalis, vel ex hominis dispositione. de iur. primog. lib. 1. cap. fin. n. 10. vsq. in fin. Surd. conf. 333. n. 28. Barbosa l. diuor. §. fin. ff. sol. matr. nu. 44. vers. quod multo magis cui latif. agit eo num. & seq.*
- 14 Ampl. etiam † in usufructuario legali, seu ex legis dispositione *Peregr. de fideicom. art. 50. n. 42. in princip. & n. 64. vers. & in usufructuario.*
- 15 Ampl. etiam si facta fuerint ex fructibus rei, quæ quis fruitur *Peregr. de fideicom. art. 50. n. 64. vers. & in usufructuario. Pinel. l. 2. C. de restit. vend. part. 2. c. ap. 4. nu. 62. ampliando siue sit usufructuarius ex lege, vel hominis dispositione.*
- 16 Ampl. etiam † si melioramenta sint magna, modo sint necessaria, & faciant conditionem proprietatis vitalem, expensæque in illis conficiendis nō fuerint modica, seu leuis, *Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 42. Surd. conf. 155. nu. 17. relatis, qui vellent fructuarium debere illa facere de suo durante usufructu, sed repetere illo finito. At ipse tenet proprietarium debere ministrare expensas.*
- 17 Ampl. † in melioramentis necessarijs factis colligendorum, vel quærendorum, vel conseruandorum fructuum gratia, si durent finito usufructu. *l. baellenus in fin. & l. penult. ff. de usufructu. Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 42. vers. plani nouum edificium, Rebel. de oblig. iustitiæ lib. 7. q. 8. n. 8.*
- 18 Ampl. vt ficuti † illi reficiuntur melioramenta, ita debet ille reficere damna,

siquæ intulit bonis, quibus fruitur vt dixi supra §. 11. n. 28.

- 19 Ampl. etiam si melioramenta + sint modica, modo perpetuam sint allatura vtilitatem proprietati. *Alex. l. diuorsio §. fin. ff. sol. mat. n. 3. ver. & secundum, quæ sequuntur relati a Surd. conf. 333. n. 29. vel agatur de vsufructu ex causa onerosa Sur. cõf. 155. n. 10. Gratian. Discep. 193. n. 6. & 7.*

- 20 Limit. vbi melioramenta + sunt facta perficiendo capta ædificia, etiã quod alias essent fructuario inutilia, nisi perficiantur l. vsufructuarius nouum. 50. & 67. ff. de vsufruct. Peregrin. per hæc iura de fideicom. Artic. 50. n. 42. vers. lmo. nec ædific. inchoata:

- 21 Limit. in melioramentis + quæ de nouo sunt a fundamentis, nam tunc nedum negatur repetitio expensarum, sed nec etiam conceditur ablatio veluti, si in fundo quo quis fruitur, cõficiat domum, vel constructæ aliam addidisset, vel illam mutasset, vel diuississet. l. acquisitum §. sed nec diastas l. sed. & si quid. in prin. l. hætenus. §. fin. & l. seq. ff. de vsufruct. per qua iura ita firmat. Peregrin. de fideicom. Artic. 50. n. 42. vers. at vsufructuarius. Io. And. in cap. fin. de pecul. cleric. n. 3.

- 22 Limit. vbi melioramenta + sunt facta a conductore vsufructuarij, nam si conductio fiat tamquam a fructuario, & deficiat vsufructus, nihil repetit, vt concludit. Io. Brach. in l. impensa. 79. ff. de verb. signific. n. 6. argum. l. qui bona. §. cum inter. ff. de dam. iussel. l. si proponis. §. 1. l. si exba. redatus ff. de inof. test. l. lucius. §. penul. ff. ad Trebel. cap. convenientib. 1. g. 7. cap. cū Hadrianus. d. ff. 63. Si conductio sit facta tamquam de re propria, rescinduntur melioramenta ab hærede vsufructuarij, qui conductorem decepit locando illi rem alienam. l. si quis domum bona §. 1. ff. locat. vt per hunc textum subdit Idem Brach. ibid. n. 8. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. Quest. 8. n.

- 23 7. in fin. & n. 9. & seq. + sublimitat, in foro conscientie, relata ratione quare aliud dicendum in foro fori.

- 24 Limit. pro ea rata temporis, qua durat vsufructus, & teruntur melioramēta. Menoc. conf. 64. n. 31.

- 25 Limit. vbi melioramenta + sunt modica. Corn. conf. 86. circa. lib. 4. n. 4. l. bæ-

tenu. ff. de vsufruct. Menoc. de arbit. l. u. casu. 215. n. 6. & seq. vbi præterea declarat quæ dicatur impensa modica, & dixi infra. §. 40. Peregrin. de fideicom. Artic. 50. n. 45. vbi refert dissentientes.

- 26 Intellig limitationem + antecedentem vt per Gratian. Discep. 193. n. 7. Mangil. de euiction. Quest. 153. n. 10.

- 27 Limit. in expensis + temporalibus, idest parum, vel donec vsufructus durat, duraturis. Afflict. decis. 252. magnific: n. 2. Menoc. de Arbit. l. u. casu. 215. Cum anno n. 4. exemplum referens si rotæ molendini aliquantulum fractæ resciantur, & similia hant.

- 28 Limit. vbi melioramenta + sunt gratia melioratis detrahendo, vel demouendo, ex fundo quo quis vitur, & fruitur l. bætenus in fin. ff. de vsufruct.

- 29 Limit. vbi expensæ + seu melioramenta respiciunt onera realia rei, quæ quis fruitur. Pinel. in l. 1. part. 2. C. de bonis materni. n. 72. vbi multis modis ampliat. & limit.

- 20 Qua autem actione repetantur a fructuario, vel illius hærede, melioramenta. vid. Bart. in l. cum adquem C. de vsufruct. & habitation. & dixi infra. §. 32.

§. XIX.

S V M M A R I V M.

Maritus qua ratione sit socius indiuidui sua uxoris. 1. qualiter sit dominus rei dotalis. 2. an illi detur retentio fundi dotalis. ob melioramenta 7. datur repetitio non autem retentio 5. 7. ampl. 8. 9. 12. 14. 15. 16. 22. vbi referuntur dissentientes & concordantes: 23. ampl. 24. 25. 26. 27. 29. 30. 32. 33. 34. 35. qua controuertitur

Limit. 37. 40. 44. 51. 54. 55. 56. 57. sublimit. 39. 42. 43. 45. 46. 47. 48. 58.

Dos minuitur ratione melioramentorum necessariorum. 9. Intellig. 10.

Clausula ipso iure, ratione materiæ cui apponitur amittit vim suam. 11.

Sive ratione Sacramenti matrimonij, dicamus maritum + esse uxoris socium, & indiuiduum vt inquit. Modestinus.

A a libr.

- lib. 1. regu. iur. relatus a Triboniano in l. 1. ff. de ritu nupt. tam viſe quā illius patrimonij. l. de die. §. 1. ff. qui ſatisfac. cogant. Bal. auct. ei qui iurat. C. de bonis. auct. iud. poſ. ſid. n. 39. in ſin. Siue vellimus illum eſſe ꝑ dominum rei dotalis, vt colligitur ex reſcripto Imp. Car. Carini & Numeriani relato in Iuſtiniano Codic. in l. doce ancillam*
- 3 *C. de rei vendicat. ſed an proprie ꝑ vel ſicte, & an de iure gentium primario, vel ſecundario, videndus Riminal. in §. l. inſt. quib. alien. liceat vel non n. 506. & ſeq.*
- 4 *plurib. ſi idem faciat fundum dotalem ꝑ meliorem, ſi ab vxore ſoluto matrimonio, vel in caſu vergētiae ad inopiae repetatur, ꝑ*
- 5 *quod repetitio melioramentorum ꝑ in illo factorū detur marito, vel ipſius heredi repetitio, eſt textus, qui nō eget gloſemate in l. diuortio. §. impendia. ff. ſol. mat. & cōprobāt Cuman. conf. 57. n. 5. circa prin. Corn. conf. 86. circa. n. 2. verſ. His tamen non obſt. lib. 4. Caſt. in l. domos. 61. ff. delegat. 1. n. 4. & cōſeruit quā dixi de emptore cum pacto de retrouendendo, qui & ipſe eſt aptitudine dominus rei emptae, reuocabilis, ſupra, §. 12. ſicuti eſt ꝑ & maritus ſoluto matrimonio Rebel. de oblig. Iuſt. lib. 7. Quæſt. 1. n. 9. concludens dari illi petitionem, ꝑ ſed non retentionē rei dotalis.*
- 7 *Carroc. de locat. part. 4. de expenſ. n. 38. & ſeq. Surd. conf. 155. n. 13. Barboſ. l. diuortio. §. ſin. ff. ſol. mat. n. 68. verſ. Nunc. Deuian. conf. 29. lib. 2. n. 5. addendo dari retentionem.*
- 8 *Ampliari poteſt præſēs aſſumptū ꝑ multis caſibus, qui colligi poſſunt ex dictis ſuprain prin. huius cap. 8. & §. 12.*
- 9 *Ampl. quod ſi melioramēta ꝑ facta in fundo dotali fuerint eidem neceſſaria, vt ipſo iure minuant dotem, l. diuortio. §. impendia in ſin. ff. ſol. mat. l. date. ff. de rit. nupt. l. 1. §. in neceſſarijs. ff. de negot. geſt. l. ſi ſi qui §. quod dicitur. ff. de iur. dot. l. 1. §. ſed nec impenſas. C. de rei vxor. action. l. conuenire. ff. de pact. dotal. Alex. ad Bart. in l. ſin. ff. de impenſ. in reb. dotal. n. 4. verſ. Altiſ. exemplum referens, ſi maritus faciat, vel reſiciat domum in fundo dotali pro habitatione coloni. Rol. a Val. conf. 28. Quoniā. lib. 1. n. 12. & ſeq. qui idem exemplum referens, concludit repeti melioramēta. Rebel. de obligat. Iuſt. lib. 7. Quæſt. 1. n. 1:*
- 10 *Intelligas tamē dotē ipſo iure minui ꝑ quo ad effectū, vt minuitur quantitas dotis, & quod ratione melioramentorum ex dote detrahatur expenſum in fundo dotali, non autem quod minuantur, corpora dotalia, quā integra reſtituntur reſuſis viro, vel illius hæredibus, expenſis, quas maritus neceſſitate rei fecit in fundo dotali, Bart. Alberic. & reliqui & gloſ. verb. ſed dotis in d. §. quod dicitur Bart. & Sal. in d. §. ſed nec ob impenſas. Iaſ. §. per retentionē Inſt. de. action. n. 5. & ſeq. Rebel. de obligat. Iuſt. lib. 7. Quæſt. 1. n. 1. & 5. Scrader. de feud. 2. part. 9. part. Section. 2. n. 58. addendo*
- 11 *verba illa, ꝑ Ipſo iure, quibus vtitur. l. C. in d. l. dotē ff. de rit. nupt. ratione ſubiectę materiæ amittere virtutem ſuam, cap. auditi. vbi gloſ. verb. pert. facto & Hoſt. in verb. Irrita de election. Tiraquel. in l. ꝑ vniquam. §. Reuertatur. C. de reuoc. donat. n. 48.*
- 12 *Ampl. etiam vbi ꝑ melioramenta ſunt perpetuo vtilia fundo dotali Alex. in l. diuortio. §. impendia. ff. ſol. mat. n. 1. Iaſ. n. 5. Caſt. n. 1. Alex. ſequitur Afflic. deciſ. 252. n. 4. Bart. l. vtilium. ff. de impenſ. in reb. dotal. fact. addit ſolui etiam, quod mulier non ſit ſoluendo, ſi facta fuerint de illius mandato, ſecus ſi non ſit ſoluendo, & facta fuerint ſine illius mādato. Quā autē*
- 13 *dicantur melioramenta ꝑ perpetuo vtilia dixi ſupra hoc cap. 8. numer. 54. Petral. de fideicom. Quæſt. 15: n. 230. circa ſin. Barboſ. l. diuortio. §. ſin. ff. ſol. mat. n. 68. verſ. Nunc.*
- 14 *Ampl. etiā quod melioramēta ꝑ ſint modica, modo ſint futura vtilia doti perpetuo. Alex. l. diuortio. §. impendia. ff. ſol. mat. n. 3. verſ. & ſecundum, & in hoc dos eſt deterior cāteris rebuſ melioratis, in quibus modica non reſiciuntur vt dixi. ſuprain cap. 8. n. 100. Alex. ſequuntur relati a Surd. conf. 333. n. 29. v. a Molin. de iur. primogen. lib. 1. cap. ſin. licet ipſe illum reprobet. cum Peregrin. de fideicom. artic. 50. n. 12. & 13. & 45. reſert qui ſequatur Alex. quare non parum dubito de veritate dictorum illius licet. Roueſcale. quem proſtitendo Papiæ in prima ſede matutinis horis nuncupabat patrem veritatis. vide infra limit. 11.*
- 15 *Ampl. præſertim ꝑ ſi melioramenta ſunt*

sunt magna, quia de illis idem quod de perpetuis iudicatur. *Alex. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 1.*

16 Ampl. etiam quod melioramenta facta in fundo dotali, sint facta ex fructibus fundi dotalis, & ratio est, quia cum illi sint mariti, l. dotis fructus, ff. de iur. dot. l. pro oneribus, C. eod. idem de illis est iudicandum, quod iudicaretur, si facta fuissent ex fructibus, vel rebus patrimonialibus mariti, *Petra de fideicom. art. 15. num. 230. in fin. & 235. in fin. Barbof. l. diuort. §. fin. ff. sol. matrim. nu. 68. vers. ultimo. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 64. vers. & in marito. Alex. ad Bart. in l. final. ff. de impens. in reb. dotal. fact. n. 4. vers. actis appareat circa med.* addendo non ob stare

17 l. sumptus, ff. de rei vindicatio. quia illa non habet locum contra eum, à quo interim, nec fructus, nec res ferens fructus, peti potest, seu ut inquit *Natta cons. 256.*

18 in facto num. 30. tunc fructus, non compensantur cum expensis, ubi illi percipiuntur iure proprio, seu dominij. *Afflict. decis. 87. nu. 6. Guidobon. Aduocat. 64. nu. 21. vel ut melius interpretatur, Cast. in l. domos. 61. ff. de leg. 1. n. 3. & 4. dispositio d. l. sumptus, non habet locum, ubi quis percipit fructus ex iusta causa, qualem habet maritus, qui sustinet onera matrimonij, pro oneribus, C. de iure dot. Nec illos percipit tantum, quia bona fide possideat, nā*

19 licet tunc faciat fructus suos, l. bona fidei, ff. de acqu. re. domin. Nat. a. conf. 14. vison. 8

20 Matril. decis. 129. num. 1. nec t quos percepit an: equam vocaretur in iudicium ex remedio canonis *Redintegranda, 3. q. 1. etiam quod in lite succumbat. Natta. dict. cons. 14. num. 14. & seq. si tamen fecit, melioramenta in fundo possessio t est obligatus compensare cum fructibus perceptis, sicuti & fructus t parafertualium, nisi aliud statuto sit cautum, Peregrin. de fideicom. artic. 50. num. 64. vers. per contrarium.*

23 Ampl. etiam in melioramentis t seu expensis factis causa tuenda, vel conseruandæ arcis dotalis *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 68. & dixi supra, hoc cap. 8. num. 33. Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. nu. 29. Campegi. tract. de dote. part. 2. quæst. 46. Ioan. de Anania cons. 32. num. 10. circa med.*

Contrarium volunt *Cast. in l. domos 61 ff. de legat. 1. num. 3. & relati ab Alexan. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. mat. num. 4. Qui tamen concordari possunt ex dictis, Alex. ibid. las. num. 2. & Cuman. cons. 19. in fin. Campegi. de dote. part. 2. quæst. 46. & ex dict. §. sequent.*

Cōcordat *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 3. num. 7. & seq. vers. dubitabit.*

24 Ampl. quod si facta fuerint de t mandato mulieris, maritus repetat quidquid impedit, non facta distinctione, an plus sit melioratum, quam expensum, perierint, vel non; pluris, vel minoris æstimentur tempore solutionis, quam confectionis, *Alex. ad Bart. in l. fin. ff. de impens. in reb. dotal. fact. num. 24. vers. actis appareat.*

25 Ampl. etiam quod facta t fuerint a marito putatio, qui sustinuit onera matrimonij, etiam quod fructus fundi dotalis meliorati perceperit; ut concludit *Cast. declarando glos. quæ aliud videtur sentire, in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matr. num. 5. in fin. cuius opinio comprobari potest ex his, quæ dixi lib. 3. de laudemio quæst. 29. art. 2. vers. Limitabis tamen. De effectibus, seu quæ singulari iure sunt constituti in matrimonio putatio.*

26 Ampl. etiam in expensis t factis in liti- bus occasione fundi dotalis, tam actiue, quam passiuæ, modo non sint modicæ, *glos. in l. 1. ff. de impens. in reb. dotal. fact. las. l. diuortio. §. fin. ff. solut. matrim. nu. 4. in fin. Serader. loquens de expens. factis in executione crediti dotalis de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 24.*

Sed. quia plures tenent contrarium pro concordia videndi sunt, *Campegius tract. de dote, part. 2. quæst. 44. si maritus. Pinel. in l. 1. part. 2. C. de bon. matern. nu. 70 & ibid. Bald. num. 13. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 1. num. 14. & seq. Barbof. l. diuortio §. fin. ff. solut. matrim. num. 30. & 44. vers. prout maris.*

27 Ampl. & in tantum t melioramenta, vtalia, vel necessaria facta in fundo dotali sunt rescindenda marito, vel illius heredi, ut corruat, & inualidum sit pactum factum marito, quod illa repetere nō possit, *Leonuenire, ff. de pact. dotalib. & ratio est quia est indirecta donatio inter coniuges, quæ ipsis est inter dicta, & facta nō valet.*

- l. 1. ff. de donat. inter virum & uxorem, Ias. in l. si pater puella, C. de inoff. testam. num. 2.* Ideo tale pactum esset validum ijs omnibus casibus, quibus valida est donatio inter coniuges, quos referunt *Dofiores in l. 1. ff. de donat. inter vir. & ux. ad quem textum plura cumulaui in meis Collectaneis.*
- 29 Ampli. quod si aliter transferuari non possit fundus dotalis, si plures dati fuerint ab uxore, possit vendi vilior, & pretium illius erogari, in conservacione fundi melioris, quia alias erat peritarius, vel alias futurus inutilis. *J. final. ff. de iur. dot. per quem textum, ita firmat Rebel. de obligat. iustitia, lib. 7. q. 1. num. 13.*
- 30 Ampli. etiam ubi melioramenta sunt facta a tertio habente causam a marito, veluti si quis credens fundum non esse dotalem, illum emit a marito, & emptum melioravit, *Alexan. conf. 154. consideratis, lib. 6. num. 5.* addendo neque ab emptore compensandos, esse cum melioramentis, fructus, quos percepit, quia erant mariti venditoris & isto casu limitari, *J. sumptus, 1. ff. de rei vendis, ut dixi infra. §. 48.*
- 31 Ampli. ut marito detur optio, vel retinendi fundum dotalem factum meliorem, ab eo, vel agere ad repetitionem expensarum factarum, ut idem fundus esset melior, *Alex. ad Bart. infra final. ff. de impens. in rebus dotal. fact. num. 4. vers. actis appareat in princip. & dixi §. 33. vers. tertium exemplum, ut talis optio detur domino fundi meliorati.*
- 32 Ampli. etiam in melioramentis seu expensis factis querendorum, vel colligendorum, vel conservandorum fructuum gratia, si illis mediantibus conservatur fundus dotalis, & durent tempore soluti matrimonij, *Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. ma. n. 10. & sequen. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 8. num. 1. & siquen. ubi præterea agit, quid dicendum, si solvatur matrimonium antequam percipiantur fructus.*
- 34 Ampli. quod si melioramenta sequent æstimationem fundi dotalis, desinat esse dotalis, nisi mulier infra annum soluto matrimonio, impensas offerat marito, *J. si, ff. de iur. dot. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 1. num. 7.*
- 35 Ampli. etiam quod melioramenta sunt tantum utilia, nam licet non minuant dotem, ut minuunt necessaria, repetuntur tamen actione negotiorum gestorum, *l. voluptuaria, l. utilium, ff. de impens. in reb. dotal. fact. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 1. num. 9.*
- Contrarium voluit *Alex. in l. impensa, ff. verb. signif. num. 4.* nisi fuerint factæ volente uxore, & eas commodè restituere possit, sitq; soluendo aliquo tempore.
- 36 Quæ actione petantur a marito, vel illius hærede melioramenta facta in re dotali vident. *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 1. de expens. num. 9. Viu. opinion. 496. num. 2. & seq.*
- 37 Limita in melioramentis factis querendorum fructuum gratia, nam compensantur illa cum fructibus, si matrimonium durat tempore, quo illi colliguntur, si vero non durat, vel rescinduntur, vel pro rata temporis quo duravit matrimonium, collecti, distribuuntur cum marito vel illius hærede, si eadem melioramenta non sunt ulterius duratura, nam si ultra sunt duratura rescinduntur, considerato tempore, quo durarunt, & durare possunt, *Alberic. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 18. circa fin. Cast. num. 1.* addendo si nulli percipiantur fructus, quia non nati, vel grandine, vel alio casu consumpti, nihil rescit marito, *Alex. n. 4. Ias. num. 2.* addendo idem dici de expensis factis causa custodiæ agrifati, vel vineæ cultæ, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 1. num. 18.* tquando autem impensa dicatur facta fructuum querendorum causa, videndus, *Barbos. d. §. num. 9. & 13.*
- 39 Sublimita ubi fundus dotalis conservatur ex melioramentis factis gratia conservandorum, vel querendorum fructuum, *Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 10. & seq.*
- 40 Limita in melioramentis modicis, quamvis illa fuerint necessaria, *Alexan. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 1. in princ.* eam afferens rationem, quia præsumuntur facta fructuum querendorum gratia, seu verius, quia parum, & nihil æquiparantur, & de modicis non curat prætor, etiam ad favorem personæ privilegiatæ, *J. scio, ff. rest. in integr. Rom. singul. u8. tu habet, Gail. observat. 29. fideiussor.*

- iussu. lib. 2. num. 8. vers. secus si modica, 48*
 vel quod simus in prohibitis, *Vasq. iussu.*
controuers. lib. 1. cap. 34. & supra hoc, §. am-
pl. 3.
- 41 Quæ autem isto casu dicantur † modica melioramenta, videndus *Alex. d. §. fin. num. 3. vers. & secundum Peregrin. de fideicom. art. 50. n. 12. & seq. & num. 45. Rebel. de oblig. iussu lib. 7. quest. 1. num. 11. †* subdens quid dicendum in foro conscientie. *Volaf. de iur. emphit. quest. 25. num. 12. Molin. de contract. disput. 463. nu. 7. in fin. subdens num. 8. quæ dicantur modica melioramenta fundi dotalis, Barbof. l. diuortio. §. fin. ff. sol. matr. num. 23. vers. Non obstat lo. de Amic. conf. 98. nu. 10.*
- 43 Sublimita vbi melioramenta † modica perpetuum sunt allatura vtilitate in fundo dotali, *Alexan. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 3. vers. & secundum pradi-cta. Rebel. de oblig. iussu lib. 7. quest. 1. nu. 8.* quiloquitur de impensa infirmitatis serui, à quo non speratur fructus.
- 44 Limit. in melioramentis † excessiuus, *Bald. conf. 272. casus vir fundum, lib. 3. Crauet. conf. 3. num. 19. & dixi supra, cap. 3. num. 157.*
- Contrarium defendit *Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. nu. 74. & seq.* sed illius dicta intellige, vbi ex alijs rebus non melioratis potest soluere melioramenta, secus si cogatur rem ipsam melioratam vendere:
- 45 Sublimita vbi mulier † erat eadem excessiua melioramenta factura, *l. 3. §. sed si mutua, ff. de in re, vers. Capr. conf. 90. n. 11. Bossius tract. de princip. num. 31. Bellon. conf. 65. nu. 14. Vincens. de Franc. decis. 110. num. 5. Bursat. conf. 85. num. 32. in fin. quos refert, & sequitur Barbof. in l. diuortio. §. ff. solut. matr. num. 101. vers. Hec tamen, addendo præsumi dominum facturum melioramenta quando iam cepisset facere.*
- 46 Sublimita secundo † vbi mulier erat venditura rem melioratam excessiue, *Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 101. vers. declaratio secunda fit.*
- 47 Sublimita tertio † nisi mulier nollit pati abractionem, nam tunc est obligata soluere melioramenta, quanti æstimari possunt in abstracto, *Barbof. in l. diuortio, §. ff. solut. matrim. num. 102,*
- 48 Sublimita vbi † melioramenta sunt facta de mandato vxoris, *Alex. conf. 167. visis narratis, lib. 7. num. 4.*
- 49 Limit. in marito † putatiuo, qui si quid percepit ex fundo dotali, vltra ea quæ erant satis ad sustinendum onera matrimonij, debet illud compensare cum melioramentis factis, *lin. insulam, §. 1. ff. sol. matr. Card. Mantica. de tacit. & ambiguis, lib. 12. tit. 30. nu. 15. asserens hanc esse vnam*
- 50 ex † differentiis, quæ recensentur inter maritum verum, & putatiuum, & dixi de differentiis verb. iuris, §. maritus verus, & putatiuus. *Cass. in l. diuortio, §. impendit, ff. solut. matrim.* Ampliando etiam si fuerint melioramenta necessaria.
- 51 Limitationes aliarum asserri † possunt huic regulæ, quæ colligi possunt, ex his quæ dixi supra, cap. 8. Limit. 1. & seq.
- 52 Quid autem sit dicendum † si mulier non sit, vel fuerit facta soluendo vbi prius erat, vidend. *Alex. ad Bart. in l. fin. ff. de impens. in reb. dotal. fact. num. 4. vers. actis appareat, circa med. vsque in fin. Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matr. nu. 74. Alexan. conf. 162. visis narratis, lib. 7. num. 4.*
- 53 An autem constante matrimonio † fundus dotalis melioratus possit alienari, videndus, *Rebel. de obligat. iussu lib. 7. quest. 1. num. 13. & 15.*
- 54 Limit. in melioramentis † vtilibus tantum, nisi fuerint facta volente vxore, aut mulier possit commodè illa restituere, tempore quo sunt facta, vel repetitionis, *Alciat. l. impensa, 79. ff. de verb. significat. num. 4.*
- 55 Limit. vbi mulier si est pauper, & impotens ad soluendum melioramenta, nisi vedito fundo dotali, ut dixi infra §. 41:
- 56 Limita, vbi matrimonium † fuit pronuntiatum inualidum, *Rebel. de oblig. iussu lib. 7. quest. 4. nu. 4. in fin.*
- 57 Limit. in melioramentis † factis gratia † colligendorum, vel quærendorum, vel conseruandorum fructuum, *l. as. l. diuortio, §. impendia, ff. solut. matr. nu. 1. Boer. decis. 44. num. 11.*
- 58 Sublimita, si talia melioramenta † sint soluto matrimonio duratura, nam prorata temporis, qua durare possunt, sunt restituenda, *Cass. l. domus, 61. ff. de legat. 1. num. 6.*

- 59 Limit. vt ratione † melioramentorum
vtilium non concedatur retentio, vt dixi
supra cap. 8. n. 156. & hoc §. n. 7.
- 60 Quid si mulier nō potest reficere † me-
lioramenta vtilia, vel necessaria, nisi ven-
dito fūdo dotali meliorato. *Rebel. de oblig.
iust. lib. 7. quæst. 1. num. 13. & 15.*
- 61 Quibus coniecturæ † colligatur maritū
noluisse melioramētā repeti posse ab vxo-
re, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 1. n. 16.*

*Fænerator est obligatus reficere damnum con-
tingens in re sibi data pro cautione. 29.*
*Socius non recuperat à socio expensas factas in
re communi. 44. 45. limit. 46.*
*Domum sibi oppignoratam, si quis habitet an-
soluere debet pensionem. 48.*

§. XX.

S V M M A R I V M.

- Pignus, qui melius fecit, seu qui rem sibi pigno-
ratam meliorauit repetit expensas. 1. & qua-
re 2. ampl. 3. 4.*
- Castrum in pignus recipiens non repetit expen-
sas custodiæ. 8. & quare 9. Contrarium. 13.
ampl. 14. & quare 15. & seq. 30. 31. 32. 33.
34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 46. Limit. 43.
47. 49.*
- Creditor emphiteota potest soluere Canones,
vt euitetur caducitas emphiteotæ. 5. 6.*
- L. 2. C. de iur. emph. limitatur. 7.*
- L. sumptus ff. de rei vend. declaratur 14.*
- Pignus recipiens est obligatus ad exactam il-
lius custodiam. 9.*
- Ad factū obligatus debet suo sumptu facere. 10.*
- Colonus debet suo sumptu agrum colere. 11.*
- Expense factæ custodiendo castrum reliquæ
alicui sub conditione non repetuntur. 12.*
- Pignoris contractus fit gratia illud danti. 15.*
- Expense spectant ad percipientem fructus. 16.*
- Vsufructuarius soluere debet collectas, & onera
imposita rebus quibus fruitur. 17. ampl.
18.*
- Pignoris fructus spectant ad illius dominum. 19.
ampl. 21. 22. quid si quis habitet domum
sibi pignoratam. 48.*
- Socius recuperans castrum communis repetit à
socio expensas pro rata societatis. 23.*
- §. fin. inf. quib. mod. re cont. obligas. declaratur.
24.*
- Obligatio est stricti iuris. 25. ampl. ibid.*
- Lex quæ non dicit, nec nos dicere debemus. 26.
& quare ibid. ampl. 27.*
- Sine lege loqui, erubescimus. 27. ampl. ibidem.*
- Hart. reprobatus, defenditur. 28.*

DIxi hætenus dari retentionē ijs, qui
tanquam domini, vel possessor es, re
aliquam sua cura, suoque studio, & impen-
sa, fecerunt meliorem. agam hic, & in se-
quentibus, quid dicendum de ijs, qui nul-
lū dominij genus, vel possessionis speciem
habentes, *Corpus, quod detinent meliora-
runt, veluti, si is † cui fundus rusticus, vel
urbanus sit oppignoratus, in illo fecerit me-
lioramenta vtilia, vel necessaria, & idem
quod de marito, vasallo, & reliquis supra
recensitis est dicendum, ea ratione quia †
cū ad illa faciendā non esset obligatus,
gerendonegotium alienum, cum illius vti-
litate, conuenire potest Dominum pigno-
ris, vt sibi reficiat expensas, quibus fun-
dum illius, vel conseruauit, ne periret,
vel fecit meliorem, nec est obligatus † ad
pignoris restitutionem, vel hypothecæ ex-
tinctionem, nisi sibi refectæ fuerint expen-
sæ factæ in illius conseruatione, & meliora-
tione, si necessarias. si seru. ff. de pign. act.
Peregr. de fideicom. Art. 50. n. 42. in fin. Bar-
bos. l. diuortio, §. fin. ff. solut. matr. n. 69. etiam
quod Dominus protestetur, † ne fiat arg-
eorum, quæ dicuntur de solutione canonis
ad euitandā caducitatē emphiteotæ debi-
toris, & quæ fit ab illius creditore, Rom. sing.
562. Bal. & Ias. in l. 2. C. de iur. emph. n. 67.*

*Cardin. Mantie. decis. 336. altera v. 7. am-
pliendo etiam si solutio fiat nomine pro-
prio solventis, quod negat, Rom. d. sing.
562. Natta cons. 194. magnifice. n. 8. addendo
posse solui † à quolibet tertio, non habente
interesse, modo, ab emphiteota habeat
mandatum ad soluendum, quia in simul
agitur de recognitione dominij. Mandel.
cons. 397. primum. concludens creditorem
posse soluere ad euitandā caducitatem,
si alia via non sit illi consultum in suo cre-
dit. Bald. tradens hoc pro limitatione l. 2. †
C. de iur. emphit. in l. lex veltigali ff. de pu-
blican. num. 2. cum alijs cumulatim à Burfat:
cons. 181. n. 42. Mastrill. decis. 154. n. 1. & seq.*

Sed an sint repetenda in eo, qui suis ex-
pensis

penſis cuſtodiuſt caſtrū ſibi oppignoratū, quæ ſunt dicta ſupra de vaſallo conductore, inquilino, & reliquis habentibus cum illo ſymbolum, difficultatem faciunt dicta *Bart. in l. cum quaeretur §. 8. ff. de legat. 3. dum concludit, recipientes ꝑ caſtra, & fortalitia pignori, vt non repetant expenſas, quas faciunt in illorum cuſtodia, neque compenſari cum fruſtibus. Nec opinio Bart. caret ratione, nam cum recipiens pignus ꝑ ſit obligatus illius exactā cuſtodiam, vt inquit *Imperas. in §. ſin. inſt. quib. mod. re contrahit: obligat. l. contractus, ff. de regul. iur.* debet idem ſuo ſumptu, illud cuſtodire, quia obligatus ad factum ꝑ debet illud ſuis, & non alienis expenſis facere. *l. ſuo viſtu 18. ff. de operib. libent. Caſt. cōſ. 270. viſo puncto lib. 2. col. 2. in ſin. Socin. cōſ. 26. lib. 1. n. 3. l. 1. §. non fortem. §. libertus ff. de cond. indeb. n. 28. concludentes* *1. colonum ꝑ quiſe obligauit colere agrum, debere illum ſuis ſumptibus diſbolſcare, principem obligatum deſedere ſubditos, vel ſocios, debere talem deſenſionem ſuis ſumptibus præſtare, & vaſallum ſuo ſumptu ſequi Dominum in bello, quibus accedunt ſimilia plura relata à *l. in l. §. nō fortem, §. libertus ff. de cond. indeb. num. 28. & ſeq. & à Boer. decif. 303. n. 9. Surd. cōſ. 254. n. 11. & ſeq. & Bart. opinioneſ comprobant dicta Angel. in l. ſumptus ff. de legat. 1* *12 in ſin. dum voluit quod hæres ꝑ non repetit expenſas factas in cuſtodia ciuitatis, vel caſtri alicui legatæ, dum penderet conditio, ſub qua erat relicta; & idem prius ibid. num. 1. dixerat de marito, cui fuerat datum caſtrum in dotem, eam aſſerens rationem; quia ad talem cuſtodia, erat obligatus ex natura contractus, ab Angel. non diſſentit, Caſt. in l. domos 61. ff. de legat. 1. n. 3. & Caſt. ſequitur Alex. in l. diuortio. §. impendia ff. ſol. matr. n. 4. verſ. Hoc idem.***

Contrarium videlicet, quod repetatur *13 expenſæ ꝑ rei, vel arcis pignoratæ voluerunt Bald. ſequendo Specul. de contumat. §. ſin. in ſin. in l. 1. C. de fruſtib. & litium expenſ. n. 7. per textum in l. ſi ita §. ſin. ff. de fund. inſtruct. & cōſ. 303. ad euidentiam. lib. 1. nu. 2. addendo talem impenſam non diſſerre à reſeſtione, ſequendo Angel. fratrem ſuum cōſ. 149. Quadam domina. idem per eundem textum, non facta intentione.*

Bald. ibidem voluit Salic. n. 4. Angel. ſibi cōtrarius nō littera mei codicis ſit corrupta in l. diuortio §. impendia. ff. ſol. matr. concludens ꝑ concedi retentionem caſtri, donec qui illud cuſtodiuſt ſit ſatiſfactus de fruſtibus illius, & iſtud eſſe tenendum menti, & ita conſuluiſe apud Vrbeſ veterem, & ita decifum, & in l. 1. §. inter ff. de impenſ. in reb. dot. al. fact. concludens omnes ſumptus, qui ſiunt in munitionibus eſſe neceſſarios, & repeti, ſiue ſint perpetui emēdo bombardas, & ſimilia, ſiue temporales, emendo victualia, per quæ arx cōſeruatur, & defenditur, reprobando Bart. aliud ſentientem, quem in hoc erraſſe vehementer aſſerit Roman. ſingul. 336. mala fidei. poſt Angel. idem voluit Cuman. cōſ. 19. Duo videnda. nu. 4. verſ. non obſt. Ruin. cōſ. 100. lib. 4. in princip. Socin. cōſ. 26. lib. 1. n. 5. verſ. verum prædictis & n. 9. dicte Cuman. d. n. 4. in ſin l. ſumptus, ff. de leg. 1. intelligi in eo qui iure ſuo percipit fruſtus.

15 Affirmans hæc opinio ꝑ probatur primo, quia cum contractus pignoriſ fiat gratia debitoris, & creditoris, vt ille facilius inueniat, ſibi ſibi accommodet pecunias, & iſte ſit tutus in ſuo credito §. ſin. inſt. quib. modis re contrah. obligat. iniquum eſt, vt expenſa cuſtodie in cōmuni cauſa duobus, tota ſpectet potius ad vnū, quàm ad alium, & potius ad eum, qui non eſt rei pignoratæ Dominus, quàm ad dominum, ad quem ſicuti ſpectat argumentum, ſi quod durante pignore accedat, ita ſpectare debet in commodum, & decrementum impenſæ: l. diuortio. §. impendia, ff. ſol. matr. Lomnium. C. de operib. public. l. ſecundum naturam, ff. de regul. iur.

16 Secundo cum ad eum ſpectet ꝑ onus impenſarum, ad quem fruſtus rei pertinet & illos percipit. l. 3. l. neque ff. de impenſ. in reb. dot. al. fact. l. baſtenus, ff. de uſu fruſt. ideo uſufructuarius eſt obligatus ꝑ ſolueret collectas, tributa, & alia onera impoſita rebus, quibus fruſtur, Pinel. in l. i. C. de bonis matern. part. 2. nu. 72. verſ. Diſtinctio. fol. 119. uſque ad 128. Garzia. de expenſ. c. 11. n. 45. uſque ad 62. Molin. de iure primogen. lib. 1. cap. 27. n. 8. Feſta. Tract. de Aſſim. & collect. part. 2. cap. 4. n. 26. cum alijs cumulatis à Valaſ. de inr. emb. q. 17. quia iſta:

- 18 *n.1. & seq. nec excusatur ꝑ nomnando auctorem ꝑꝑrietatis. iuxta cōgesta à Gabriel. conf. 47. Paulus lib. 1. n. 6. & 7. Cum*
 19 fructus ꝑ pignoris spectent ad dominum rei pignorata, & à non domino percepti, sunt à percipiente restituendi. *l. 1. C. de pignor. action. & imputantur in fortē ꝑ principalem, si percipiuntur à detinente rem oppignoratam d. l. 1. C. de distract. pignor. c. illo vos. de usur. Boer. decisi. 78. fructus. n. 1. &*
 21 si illi excedant summam debitam pignoris causa, repetuntur à percipiente, & pignus detinente actione pignoratitia. *l. 1. vers. si debitum excedant. C. de pignorat. action. Natta conf. 336. nu. 20. ꝑ addendo etiam si qui percipi poterant, quia illi tantum vmbra corpus semper consequitur dominum rei. l. si dominum. C. de pignor. l. 2. §. item quaritur ff. de acquir. rer. domin. Menoch. de recuper. possess. Remed. 15. n. 578. & seq. Casul. conf. 3. n. 71. & conf. 63. nu. 2. & seq. nulla suadet æquitas, vt recipiens pignus sit obligatus ad illius custodiam, suo ære, suoque sumptu, & comprobatur ex Ruin. conf. 100. narratur lib. 4. dum vo-*
 23 luit socium ꝑ recuperantem commune castrum, posse repetere expensas factas in recuperatione facta communi nomine, quæ in dubio præsumitur.

- Non obstat quod dicatur recipientem pignus esse obligatum ad illius exactam
 24 diligentiam ꝑ d. §. fin. inf. quib. mod. re contrah. obligat. quia cum imperator non addat, quod si in custodia requiratur expensa, vel diligentia, & labor alterius, quia nō sufficiat cura, & labor eius, qui pignus recepit, non est onus oneri addendum, sed
 25 potius detrahendum, quia obligatio ꝑ est stricti iuris, & quod in illius conceptione ab homine, vel lege, & omisso, habetur pro omisso. *l. quidquid astringenda, ff. de verb. obligat. Frac. Bec. conf. 1. n. 18. lex enim*
 26 quod non disponit, nec nos dicere ꝑ debemus, quia illa tamquam certa cap. erit autem dist. 4. suos habet limites, nec nostrum est, aliquid velle illi addere, vel detrabere, cap. consuluisti. 2. q. 5. nec quod lex non dicit, nos dicere debemus. *l. si seruum §. non*
 26 dixit, ff. de acquir. hered. nec quod iure scitum non reperitur, est superfluitatis interpretationibus affirmandum. *Frac. Bec. conf. 23. n. 5. Crauet. conf. 90. Reflor. nu. 2. & secundo Surd. conf. 163. Arbitror. nu. 8.*

& facit illud David. Legem pone mihi Domine, à quo vestri firmanunt assumptum, vt erubescendum sit sine lege loqui, tam affirmando, quam negando. *§. consideremus auct. detriment. & semis. Bald. cōf. 440. secundum lib. 5. n. 1. in fin.*

- Vel etiam dicitur sequendo distinctio
 28 nem ꝑ Bars. in l. si non sortem, l. 26. §. libertus, ff. de cond. indeb. quod expensa custodia castris pignorati sit incerta, & non potuerit prævideri à recipiente pignus, quod si faciat ille impensas custodiæ, vt eas repetat, secus autē si expensa est certa

Ethac ratione verū dixit Bald. in l. quæ fortuitis, C. de pignor. action. num. 37. vers. *29 & pone exemplum dum ꝑ voluit sceneratorem, qui sub vfuris recipit pignus, esse obligatum reficere damna data à teneis in vestibis sibi oppignoratis, quia is casus est frequens, seu certus, & ideo emendandus ab eo, qui illam non euitauit.*

Posito itaque pro constanti, quod recipienti castrum pro pignore, seu cautione sui crediti, reficiendæ sint expensæ, quæ in casu nostro dici possunt melioramenta, si quas fecit in eiusdem castris custodia.

- 30 Ampl. ꝑ præsertim ꝑ si pignus sit gratuitum, nempe quod recipiens sub vfuris nō crediderit pecunias domini castris, qui pro cautione dedit castrum in pignus, *l. in rebus, §. possunt, ff. commodat. per quem text. Bart. in l. si non sortem. §. libertus, ff. de cond. indeb. num. 32. vers. si vero promissio.* concludit quod si quis gratis præstet operas suas alicui, vt sit alēdus ab eo cui præstat operas.

- 31 Ampl. præsertim ꝑ si melioramenta sint necessaria, *l. si necessarias, l. si seruos, ff. de pignor. action. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 42. in fin. Rebel. de obligat. l. iust.*
 32 lib. 7. quæst. 2. nu. 2. in prin. ampliando ꝑ etiam si res pignorata pereat.

- 33 Ampl. etiam vbi recipiens ꝑ castrum in pignus, licet non haberet facultates ad custodiam sufficientes, tamen ære alieno custodiu, arg. dictorum, Bartol. in l. si non sortem, §. libertus, ff. de cond. indeb. num. 31. vers. Tertij dicunt, concludendo licet regulariter libertus sit obligatus suis sumptibus præstare operas gratis domino, fallit tamen regula, si ille non habet vnde se alat.

- 34 Ampl. præsertim vbi expensum ꝑ fuit ultra

- ultra solitum vrgenti ex causa, ut quia
subesset timor occupationis illius, *Cuman.*
conf. 19. in fin. quādam refert & sequitur Pe-
tra de fideicom. quæst. 15. num. 229. in
princ.
- 35 Ampl. præsertim † ubi melioramenta,
scu expensæ factæ causâ custodiæ sunt per-
petuæ, *Roman. in l. diuortio, §. interdum, ff.*
solus. matrim. num. 4. vers. Aut pro custodia
perpetua, & Alex. eadem l. diuortio, §. im-
pendia, num. 4. in princ. & l. mol. ibid. vers.
Tu adde. Petra de fideicom. quæst. 15. num.
228. circa med. vers. locus si sint perpetuæ,
& num. 229. in princ. vers. expensæ factæ
pro custodia, & num. 230.
- 36 Amplia etiam si matæ † fidel fieret de-
tentor pignoris, *Roman. singul. 336. mala*
fidei. Exemplum esse potest, si post inter-
pellationem ad recipiendum pecunias, &
restituendam oppignoratam arcem, vel
soluto matrimonio, fiant expensæ custo-
diæ causâ, & conferunt, quæ dixi supra,
§. 6. & 9.
- Ampl. præsertim † ubi non factis huius-
37 modi expensis arx erat peritura, ut puta,
quia hostes essent illam occupaturi, *l. mol.*
& Alex. in l. domos. ff. de legat. 1. quia tales
expensæ sunt perpetuæ, & vitiles domino,
facta arcis defensione.
- Ampl. etiam † vt detur retentio ob ex-
38 pensas, quas quis fecit in illius recupera-
tione, ut per multa iura concludit *Ruin.*
conf. 100. Narratur, lib. 4. nu. 6. Iam: de
Anan. conf. 32. num. 10. circa med.
- Ampliari, & limitari potest ex dictis
supra §. 17. ubi de melioramentis factis
in feudo.
- 39 Ampl. etiam † si recipiens pignus sit con-
sanguineus, vel amicus, nam illi rescindendæ
sunt expensæ custodiæ, & recuperationis
castrî pignori, *Alex. conf. 168. requisitus*
lib. quem refert & sequitur Ruin. confil.
100: Narratur, lib. 4. in princip. & num. 1.
in princ.
- 40 Ampl. præsertim † si dominus arcis pi-
gnorata ratam habuit talem custodiam,
Socin. conf. 26. lib. 1. num. 9.
- 41 Ampl. etiam † si dominus arcis pigno-
rata protestaretur, ne custodiretur, si mo-
do ex tali custodia, & arcis conseruatione
publica utilitas conseruatur, vel augetur,
Socin. conf. 26. lib. 1. num. 12. & seq.
- 42 Ampl. idem dicendum † in emptore,
qui re alteri hypothecatam meliorauit,
Cord. Tuse. concl. 178. n. 17. melioramenta.
- 43 Limit. vbi castrum † fuit oppignoratū
socio, seu condomino, quicquidem expen-
sas fecisset in custodia suæ partis, quas fe-
cit defendendo simul partem sibi oppi-
guoratam, *l. ex parte ff. famil. heres. vbi*
Fulgos, num. 2. & sequen. insert. cum glos.
- 44 Ibid. verb. amplius, ad cohæredem † & so-
cium, qui in defendendo causam com-
munem induxit teste, ex remotissima re-
gione, in quorum exāmine grandem fecit
expensam, *Rom. sing. 653. concludens so-*
cium non repetere expensas factas à socio
in recuperanda re communis, sic eandem
quantitatem erogasset in recuperanda
sua parte, quam erogauit in totius recu-
peratione, Natta, concludens fiscum,
non repetere expensas factas in mensura
fundi communis, quia eandem faceret
recuperando portionem suam tantum,
conf. 303. ordinis, num. 3. Petra: de fidei-
com. quæst. 15. num. 239. in fin. concludens
quod taxante Statuto Placētino mercedē
notarij, & Aduocati, vbi vnica causa exce-
dit mille † & socius litis, qui habet par-
tem excedentem eam summam, descendit
litem totam, non repetit partem impen-
sarum à socio, quia is, nihil ultra erogauit
in parte socij, quam erogauit in parte sua
46 tantum, Si quid † tamen ultra erogauit
ratione partis sibi oppignorata, vel defen-
sio erat indiuidua, illud repetit, Angel.
conf. 149. Quadam num. 2. Ruin. conf. 100.
Narratur lib. 4. num. 3. concludens repeti
pro rata, si fuerint factæ expensæ com-
muni nomine, prout in dubio præsumitur
factum.
- 47 Limit. vbi detinens arcem † pignora-
tam percepit fructus pares impensa facta,
nam cessat repetitio, & fit compensatio:
Roman. in l. diuortio, §. interdum, ff. sol.
mat. num. 4. addendo præsertim si impen-
sa sit temporalis. Sequitur Petra, de fidei-
com. quæst. 15. num. 228. in princ. Bald. conf.
303. Ad euentiam, lib. 1. num. 2. circa fin.
vers. fructus tamen, & conferunt arguen-
do à contrario sensu dicta supra cap. 8.
nu. 72. Ampl. 24. cum depositarius nullum
genus dominij in re depositata habeat, &
non faciat fructus suos.

48 An autem in huiusmodi fructibus + computetur usus habitationis castri, vel domus hypothecata, videndus Crauet. consi. 408. Coram num. 12. & seq.

Limit. ubi melioramenta, + seu expensae sunt factae ad æmulationem, seu præiudicium domini, qui arcem oppignorauit. Petrus de fidelicom. quest. 15. nn. 229. vers. secundo, & conferunt dicta sup. §. 17. n. 66. & seq. Bald. consi. 303. Ad euidenciam, lib. 1. num. 2. vers. licet autem. Socin. consi. 26. lib. 1. num. 5. vers. postremo, concludens non reficiendas expensas non necessarias, veluti stipendia militum qui erant superflui in custodia, vel qui fuerunt adhibiti tempore quo non imminabat periculum aliquod.

49 Limit. ubi melioramenta + seu expensae sunt excessiuæ arbitrio boni viri, vt latius dixi supra §. 17. num. 66. & seq.

§. XXI.

SVM MARIVM.

Depositarius & recipiens pignus quando conueniant & differant, 1. 2.

Depositarius repetit expensas factas in re depositata & habet illius retentionem donec illa fuerint sibi solutæ, 3. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. Limit. 9. 10. 11.

Depositarius spoliatus gaudet beneficio Canonis redeintegranda, 12.

Prædo & nudus detentor gaudet beneficio Canonis redeintegranda, 13.

1 Q Vamuis recipiens pignus + differat à recipiente depositum, quia iste obligetur tantum, si quid dolo commissit, vel omisit, ille vero si quid dolo, & culpa fecerit, vel factam fuerit in re depositata, l. contractus, 23. ff. de regulis iuræ, l. si Vt certo, §. nunc videndum, ff. commodat. §. præterea. In quibus modis, re commoda. 8.

2 trah. obligat. Si tamen depositum + fuerit factum gratia deponentis, & depositarii, non differt depositarius ab eo, qui pignus recepit, nā pariter obligatur de dolo, lata, 9 & leui culpa, vt ex Bart. & Alb. tradit Dec. in l. contractus, 23. ff. de reg. iur. num. 2. in

fin. & num. seq. sicuti obligatur qui pignus recepit, d. l. contractus.

3 Ideo si depositarius + fecerit impensas aliquas; seu melioramenta in re penes illum depositata, illa repetit negata depositi restitutione, donec sibi expensæ, & melioramenta reficiantur, gloss. in l. si quis, vel pecunias, C. de positi. quam sequitur Io. Brabe. in l. impensa, 79. ff. de verb. signif. num. 6. Ad oligas, tract. de retentione quest. 52. Depositarius, Castr. l. diuorsio, §. impendia, ff. sol. matr. num. 5. concludens depositarium agere posse contraria actione depositi, pro expensis in re depositata. Schrader de feud. 2. part. 9. par. sectio. 2. nn. 112. & seq. ubi rationes refert.

4 Ampl. præsertim si expensæ + seu melioramenta sunt necessaria, veluti si seruo, vel equo depositato, præstentur alimenta à caupone, purgetur instrumentum, ne rodatur à teneis, præponantur milites cum armis, & cæteris necessarijs ad arcis defensionem, gloss. in l. si quis, vel pecunias, verb. exceptionem, C. de positi. ubi Bald. & Castr. nu. 7. & Salic. num. 9. addendo quāuis aduersus deponentem, depositarius + nullam opponere possit exceptionem, l. penult. C. de positi. admittitur tamen exceptio, quæ oriatur de sua voluntate, id est, vt ego interpretor, ex natura rei procedens, & quod contra repentem depositum, liceat excipere de melioramentis, late tradit Boer. decis. 43. num. 15.

6 Amplijs omnibus + casibus quibus dixi, reficienda esse melioramenta vtilia, vel necessaria malæ fidei possessori, §. 6. 9. & 10.

7 Amplia etiam in melioramentis, + necessitate iuris factis, veluti si strauit quis, vel refecit viam ante fundum vrbānum, vel rusticum, quem retinebat in depositū, & idem dicerem de quocunque alio habente genus aliquod dominij, vel possessionis, ad tempus, vel in perpetuum, l. 1. in l. 1. C. de iur. emphit. num. 25. in fin. Valas. de iur. emphit. quest. 26. nn. 4. circa med.

8 Ampl. etiam, quod + res depositata perreat, si tamen melioramenta erant necessaria. Rebel. de oblig. l. 1. §. 7. quest. 2. in princip.

9 Limit. potest regula + huius §. multis casibus quos diligēs Lector colliget, ex regula Constituta sup. in princip. huius 8. capituli

- 10 Limit. vbi depositarius ꝑ percepit fructus qui æquent impensas factas, *ut dixi in §. antecedenti. Limit. 11.*
- 11 Limit. vbi depositarius ꝑ scit, aut scire debebat, quod in custodia depositi necesserat facere expensas, argumento eorū, quæ dixi de custodia pignoris in proximo & antecedenti. *§. vers. vel etiam dicitur, quod præsertim credere procedere si depositarius offerret se ad recipiendum depositum; nam sciti isto casu obligatur ultra regulas depositi de leuissima culpa. l. 1. §. sape. vers. sed & si. ff. de positi. aduentus ad Dec. l. contrarius. ff. de regul. iur. nu. 2. vers. depositarius.* Non est absurdum, quod sit etiam obligatus ad expensas custodiæ de suo, *arg. distorū à Petra de fideicommissis quest. 15. num. 231.* & hoc vidi præticari in deposito; Vallis Tellinæ; quæ fuit in controuerſia Gallorum & Hispanorum depositata penes Sedem Apost. quæ cura fuisset deinde spoliata, Urbanus Papa eius nominis Octauus conquestus apud Ludouicum XIII. Galliarum Regem, quod
- 12 à suis ministris fuisset spoliatus, ꝑ & ideo restituendus, *lo. Andr. ad spec. de petit. & pos. in princip. quem sequutus est Socin. conf. 37. lib. 3. col. fin. vers. secundum remedium, & in l. rem, quæ nobis, ff. de acq. possess. num. 6. vbi Ripa, num. 21. testatur de communi. Plot. de in litem iurand. num. 63. Natta conf. 563. num. 29. Hieronym. de Mont. quest. 23. num. 3. Gabriel, de restitut. spoliatis. conclus. 5. num. 4. Iacob. de S. Georg. in l. manifestissimi. §. 1. C. de furt. in fin. Cas. sad. dec. 14. nu. 8. ad Regul. Cancel. Gomez. afferens Rotam sæpe ita iudicasse ad Regul.*
- 13 de Annal. quæst. 57. addendo ꝑ remedium canonis redintegranda, concedi nudo & mero detentori, & prædoni, præsertim aduersus alium quam deponentē. Tiraq. tract. le mort saist part. 3. declaration. 3. nu. 4. & seq. fuit idem Sum. Pont. Urbanus ad eiusdem Vallis Tellinæ depositum restitutus, cum non leui impensa Sedis Apost.

stitutionis, 1. est obligatus ad interesse commodantis, 2. non retardat executionem in cumulatam exceptione melioramentorū, 3. Retentio rei meliorata negatur tutori, curatori, & negotiorum gestorū, 4. Limita, 5.

Depositarium, proximus ꝑ est commodatarius, qui si quid, cogente necessitate, vel suadente vtilitate, impedit in re commodata, quod nam sit modicum, vel duret ultra tempus, quo restituitur commodatum, repetit, ea ratione quod sicuti commodatarius est obligatus ad id, quod ꝑ interesse commodantis, si rem restituat deteriore, *l. 3. §. si reddita, ff. commodat.* ita recipiens commodatum est obligatus reficere, si quid pro conseruatione illius fuit expensum, vel fuit melioratum, *Peregrin in fideicom. art. 50. nu. 42. in fin. vers. itꝑ commodatarius, Bartol. loquens de equo commodato in l. diuortio, §. impendia. ff. sol. matrim. num. 2. concludens non repeti cibaria illi præstita, secus si fuit curatus non leui impensa. Cast. d. §. impendia, nu. 5. concludens dari commodatario actionem cōtrariam commodati, pro expensis factis in re commodata, modo non sint leues, Rebel. de obligat. iustit. lib. 7. q. 1. num. 11. Barboſ. l. diuortio, §. si ff. solut. matr. num. 69. modo sunt viles ad l. 1. de Amic.*

3. conf. 98. n. 9. quare non retardabitur executio sententiæ lata ad fauorem commodantis super restitutione rei commodatæ, secus si sententia lata fuerit ad fauorem alterius, quia deficit contra illum actio commodati & satius est inhærere rei, quam agere in personam.

Cumulabo hoc §. quid dicendum de expensis, seu melioramentis factis à tutore, curatore, & negotiorum gestore, quisque enim illorum non suam, sed alienam facit causam, & resolutiue procedendo, quamuis ꝑ istis negetur rei melioratæ retentio, quia propriam, & specialem habent à iure actionem, quæ repetant, quæ vtiliter, vel necessario gesserunt, in re aliena, *ut dixi sup. c. 8. nu. 101.* Attamen quisque illorum repetit, quæ in pupilli, vel minoris, & eius cuius negotia gessit, errogauit, *sed an ultro, §. 1. l. quæ vtiliter ff. de negot. gest. l. si vero, §. si mihi ff. mandat. l. cum plures, §. fin. ff. de admiu. tut. Bart. l. 1. §. necessaria, ff. de*

§. XXI.

S V M M A R I V M.

Commodatarius repetit expensas si fuerint non modicæ & duratura ultra tempus re-

*impenj. in re dotal. fact. num. 5. Archidia. cap. quicumque, 12. q. 2. num. 4. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 42. in fin. non facta distinctione an pluri vel minoris æstimetur tempore quo reficiuntur, quam quo sunt facta, & an extent, vel perierint casu, vel fortuna, vel usu, vt dicam *infr.* 5. 30:*

5 *Limit. 5. † distinguendo tamen iuxta Archid. & Bellam. d. cap. in procuratore, an illa fecerit cum mandato, vel sine.*

§. XXIII.

S V M M A R I V M.

Socius repetit expensas, & melioramenta, facta in re communi pro rata sociali, 1. 7 Ampl. 2. 4. 5. 6. 7. 8. Limit. 9. 10. 11.

Paululum recedendo à præfatis, quos dixi nullum dominiij genus habere, agam hic quid dicendum de socio, qui pariter in parte socij re diuisa, nihil prætereundum potest ratione communionis in parte socij, & quauis *Franc. de Porcellinis in suo tract. de duob. fratrib. quest. 2. n. 45. vers. sed si vnus*, non sit ausus quidquam decidere; tu tamen omiſſa disputatione dicam, socium † facientem rem communem meliorem repetere posse, pro rata à socio, expensas, *Corn. conf. 222. lib. 2. num. 5. vbi plures congerit, l. filie, C. famil. hercij. Decian. conf. 129. Circa lib. 2. num. 6. Petra de fideicom. art. 15. num. 224. Balzaran. 5. si vassallus hic finis l. n. 5. in fin.*

2 *Ampl. præsertim † in expensis factis in recuperatione rei communis, Petra loquens de castro recuperato. de fideicom. art. 15. num. 219. & seq. pluribus, late prosequitur.*

3 *Limitat † si socius tantum expendit pro parte socij quantum expendisset pro recuperatione suæ partis tantum. Rom. singular. 653. expendēs. Tepas. concl. 552. communi diuidendo.*

4 *Ampl. quod si socius † fuerit contumax per quatuor menses in solutione partis expensarum, quas pro rata rei communis soluere debet, pro refectione, amittit portionem suam, & fiat socij, qui fecit expen-*

ſas, l. si vos proponis, C. de adific. priuatis, l. duobus, 5. idem respondit socius, ff. pro socio. l. si. in 8. sequens. Instituit. de action. num. 48. asserens hoc esse diligentissime notandum, & idem fuisse dictum ab Aretin: ibidem, quos sequitur Decian. conf. 129. Circa lib. 2. num. 6. Consultus super melioramentis factis ab vno. ex si attributis in communi arce, Corn. conf. 222. lib. 2. num. 5. addendo dari optionem † facienti melioramenta, an vellent pretium melioramentorum, vel totam rem melioratam habere.

6 *Ampl. quod si contragat † rem communem diuidi, res meliorata sit dauda socio, qui illam meliorauit, Ruin. confil. 131. vifis & ponderatis, lib. 1. num. 15. V. si. ad Afflict. decij. 87. Magnum; num. 7. asserens hoc esse notandum, & habuisse in facto.*

Amplia, vt sit obligatus † ad intereſſe socij, qui fecit melioramenta, Corn. conf. 222. lib. 2. num. 5.

Ampl. etiam in expensis factis † in recuperatione rei communis fratribus, Ruin. conf. 100. Naratur. lib. 4. qui loquitur in fratre recuperante castrum commune sibi & fratribus, addendo concedi retentionem recuperanti.

Ampl. in pluribus casibus quos diligens Lector colliget ex regula constituta, supra cap. 8. sicuti ex eadem regula colliget plures casus, quibus supra formatum assumptum limitari potest, ultra eos, quos mox dixi.

9 *Limita vbi socius † non fecit melioramenta contemplatione societatis, quod indubio non præsumitur, sed quia illa alias erat factururus, Petro de fideicommissi. quest. 15. num. 224. & seq. & comprobatur ex dictis supra, num. 20.*

10 *Limit. in melioramentis † excessiuis, Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. 75. declarando præterea qualia sint hæc melioramenta, & dixi supra, 5. 17. num. 66.*

11 *Limit. in melioramentis † voluptuarijs, l. ex duobus, 28. de neg. gest.*

§. XXIV.

S V M M A R I V M.

Pater & filius sunt socij & vna eadem persona in ijs, qua sunt iuris, 1. Limita in foro poli. Fi.

Filius est portio patris, 3.
Delegatus cum facultate indicandi iuxta
suam conscientiam non potest subdelegare,
nec etiam filium suum, §. & quare, 6.

Auerrois error notatur, 4.

Conscientia quid sit, 7.

Pater recuperat expensas factas in re propria
filij, & retinet illam donec resciantur, 8.
Ampl. ibidem, 9. 10. 11. 12. 13. 14. Limit. 15.
16. 17. 20. 21. coniectura quibus pater
presumatur donasse, 19. Nabilitatis proprium
est liberalitas, 18.

Vllo quid dicendum de melioramentis
 factis à socio in re communi, nō incon-
 grue sequitur disquisitio, quid dicendum
 si melioramenta fiant à patre in re filij,
 1 qui tunc dū socij sūt, sed vna & eadem per-
 sona, in ijs quæ iuris sūt, reputantur, l. fin.
 C. de impub. §. ei vero, Institus, de inutil.
 stipul. Franc. Zouerus. de emp. & vendition.
 2 num. 21. Nam licet ex noua, & diuersa,
 anima ingenua, & indita filio quoad t̃ spi-
 ritualia, alia sit persona patris, alia filij,
 nec in ijs vnus portat iniquitatē alterius,
 sed anima quæ peccauerit, ipsa mori de-
 beat, cap. ver ventis, de heretic. Ezechiel.
 cap. 8. & Leuit. cap. 14. Couar. var. resolut.
 lib. 2. cap. 8. num. 1. & latissime Guttier.
 Canon. quæst. lib. 2. cap. 30. negaritamē,
 3 minime potest, quod naturaliter filius t̃ sit
 portio patris, iuxta textum in l. cum sci-
 mus. C. de agricol. & censu lib. 11. quem
 credo fuisse desumptum, ex Arist. §. & 6.
 Ethic. vbi concludit filium esse quid ex
 patre, quod transfusum in persona filij, dū
 generatur, augetur, & multiplicatur noua
 anima, nouoque spiritu infusus, & hinc
 4 patet t̃ error Auerois, qui voluit omniū
 hominum eundem esse intellectum,
 quod esse falsum probarunt nostri iuris
 interpretes, dum negarunt, si quid com-
 5 mittatur decidendum t̃ iuxta conscien-
 tiam delegat; quod non possit ille, quam-
 uis fuerit à Principe delegatus, causam al-
 teri subdelegare, Abb. cap. fin. §. si autem, de
 6 offic. delegat. num. 7. & ratio est, quia t̃ sci-
 entia vnus, etiam qui sit pater, non est scien-
 tia, nec conscientia alterius, vel filij. Bald.
 in l. siquidem, C. de except. num. 6. & vt idē
 relato, D. Chrysostom. in l. fin. §. sed & si quis,
 C. commun. de legat. num. 26. in fin. addit,

7 Conscientia t̃ est lex intellectus nostri,
 ideo mea conscientia apud alios nihil est,
 sed mihi sonat in mentem, & obligat me
 & non alium.

8 Si ergo pater t̃ vel alius ascendens faci-
 at meliorem fundum aduentitium filij,
 vel alterius descendens, quod habeat il-
 lius retentionem, & expensarum repeti-
 tionem, est textus, l. alimenta. C. de ne-
 got. gest. per quem textus ita concludit Corn.
 cons. 86. Circa. lib. 4. num. 3. Scroder de feud.
 2. part. 9. par. section. 2. n. 21. vers. quoadque
 sumptus, & voluit Vrsil. ad Afflict. decij. 87.
 num. 4.

9 Ampl. etiam t̃ in matre, & auia, & reli-
 quis ascendentibus ex linea materna. l. ali-
 menta, C. de negot. gest.

10 Ampl. vltio t̃ non apparente, præsu-
 matur patrem illa fecisse animo repen-
 di, l. alimenta, vers. ostenderis, C. de negot.
 gestor.

11 Ampl. quod si filius t̃ afferat facta fuisse
 ex liberalitate, vel paterna pietate, graue-
 tur onere probandi, gloss. l. alimenta, verb.
 ostenderis, C. de negot. gest. & ratio est, quia
 donatio non præsumitur, nisi concluē-
 ter probetur, l. campanus, ff. de oper. libert.

12 Ampl. præsertim t̃ si melioramenta
 multum æstimari possint, nam cum inter
 patrem & filium sit regulariter prohibita
 donatio, etiam quod fuerit expressa, gloss.
 in l. 2. verb. emancipato, C. si aduers. donat.
 l. donationes quas parentes, C. de donat. in-
 ter virum & uxorem. Perezrin. cons. 79.
 Diuisio, lib. 3. num. 2. multo minus valebit
 tacita, quæ colligatur ex eo, quod quis
 ædificet, plantet in alieno fundo, iuxta
 §. ex diuerso. Inst. de rerum diuis. Capic. de-
 cis. 117. num. 3. & seq.

13 Ampl. in reliquis t̃ casibus qui colligi
 possunt, ex dictis supra hoc cap. 8.

14 Ampl. etiam t̃ quod facta fuerint ex
 fructibus fundi qui sit filij, Negus. de pigno-
 rib. 4. membr. 5. part. num. 5.

15 Limit. in melioramentis, t̃ seu expensis
 litium, quantumcumque magnæ sint, l. 1.
 C. de bon. mat. l. fin. §. vbi autem, C. de bon.
 qua liber. Corn. l. frater, à fratre, ff. condit.
 indeb. num. 123. Barbosa. l. diuortio, §. fin. ff.
 mat. num. 44. vers. & quamuis.

16 Limit. vbi melioramenta t̃ sunt modi-
 ca, Bald. loquens de vitrico præstan. ali-
 men.

menta, vel aliud modicum priuigno in l. si paterno, C. de negot. gest. glos. in l. cum quid, ff. si cert. petat, vbi Doctores, & ratio est, quia ratione modicitatis iuncta sanguinis coniunctione, præsumitur facta donatio, Ruin. conf. 171. Consideratis, lib. 1. num. 13. & conf. 100. vol. 4. num. 5. dum prius num. 2. idem firmasset in amico, quod latius sunt prosequuti, Bart. & Castr. in d. l. cum quid, & quod modica melioramenta à nemine repetantur dixi supra.

- 17 Limit. vbi insurgit & coniectura aliqua, quod pater donandi animo fecerit talia melioramenta, vtputa si ille esset diues, & nobilis, filius autem nihil tunc haberet, quam melioratum fundum, nam ratione personæ facientis melioramenta, quæ nobilis est, & diues, & eius in cuius commodum sunt facta, insurgit præsumptio donationis illorum, Bald. in l. si paterno, C. de negot. gest. num. 3. in princ. Bart. in l. cum quid, ff. si cert. pet. num. 11. Bald. in l. 1. C. ad Velleian num. 6. concludens, quod ratione diuitiarum præsumitur donatio, & sequitur Purpuratus in l. cum quid, ff. si cert. petat, num. 121. addendo procedere etiam, quod non sit nobilis, cum tamen nobilita-

18 tis & proprium sit liberalitas, Rom. singul. 650. nobilitas, & vt inquit Alexan. III. in cap. 1. de donat. Natura nobilium est multo maiorem referre gratiam, & latè Tira. quel. tract. de nobilit. cap. fin. au. 47. & seq. plurib. hinc tantum commendatur liberalitas. Cras. in Alcmæo, ab Herodot. lib. 6.

- 19 Coniecturas & autem plures quibus colligitur patrem voluisse filio donare, refert Menoc. præsumpt. 30. Dubitant lib. 3. n. 11. & seq. & num. 39. vsque in fin.

20 Limit. vbi melioramenta & sunt facta in fundo filij emancipati, quem filius possidebat, Bald. in l. siue, C. de probat. num. 1. vers. Tercio oppo. Tusc. conclus. 180. melioramenta, num. 25.

- 21 Limit. vbi melioramenta & sunt facta in fundo filij emancipati, à quo pater recipiebat genus aliquod seruitij, Bald. in l. si paterno, C. de negot. gest. nu. 3. in prin. & ibidem glos.

§. XXV.

SVMMARIVM.

Legata sunt ex æquata fideicommissis. 1. Expense facta in re legata repetantur ab eo cui legatum est debitum, 1. Ampl. 2. 3.

Legata esse ex æquata & fideicommissis in omnibus inquit, Vulpianus l. 11. ff. de legat. 1. ideo, quæ dixi supra, §. 11. de fideicommissario, circa resolutionem melioramentorum faciendam heredi grauato fideicommissio, repetenda sunt in legatario, cui sub conditione, vel alias non pure sit relictum legatum, vt voluit Petrus de fideicom. quest. 15. num. 231. post med. & 235. circa med. Castr. in l. domos, ff. de legat. 2. num. 4. in princip. nihil præterea addam, sed ad ea, quæ fule, dixi supra, §. 11. me remitto, ne inani repetitione membranas occupem.

Ampl. siue legata & sit restitutoris, siue hæredis, pure, vel sub conditione, & siue impensa & sit utilis, siue necessaria, Castr. l. domos, ff. de legat. 1. in princ. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 62.

§. XXVI.

SVMMARIVM.

Familia decus conseruatur diuitijs, 1. Alienationis prohibitio facta à testatore sine causa non valet, 2. Limit. 3.

In successionibus parentum non est à iure facta distinctio inter masculos & feminas, nec inter primum & secundum genitum, 4.

Statutum excludens feminas propter masculos est odiosum, 5. 10.

Inter fratres seruanda est æqualitas, 6. Ampl. 7. 9.

Genes. cap. 37. explicatur, 8.

Primogeniorum ius est odiosum, sine ratione, & quare, 9. conuenit & differt à fideicommissis, 12.

Natura est iusta mater, & non nocera, 11.

Melioramenta facta in fundo primogenitura si sint separabilia à fundo non retardant

executionem sententiae late ad suorem,
primogeniti. 13. 14. 19. 22. & quare, 15. 19.

20. Ampl. 16. 22. 24. *Accessorium quando non sequitur naturam sui principii*, 16. & seq.

Expensa litis facta in causa maioratus, antea rescindenda, 23. 26.

Compensatio maioramentorum factorum in maiorem non admittitur, cum deterioramenti, 25. 26.

Melioramenta facta in fundo maioratus, quando repetantur, si illa sint iuncta fundo, nec per se stare possunt, 27. Amplior. 28.

Melioramenta facta in fundo maioratus absque facto, & diligentia possessoris non reputantur a successore, 29. & quare, 31.

Clar. reprobat, 30.

Dos estitulus unius salis, 32.

Melioramenta facta a tertio in fundo maioratus bona fide repetantur, 33.

A Gam hoc §. de melioramentis factis in bonis in quibus primogenitus tantum, ceteris fratribus exclusis, succedit, & notandum est, quod licet in iure nostro, fiat mentio conseruationis bonorum in familia, quoad illius decus, & splendor conseruetur diuicijs auidijs, l. quisquis, ff. ad leg. f. ul. mai. ff. de f. & ff. de iur. ff. de i. v. c. in p. c. i. d. & quod preceptum testatoris de non alienando, non obliget heredem, nisi exprimat causa, l. si iungat familiaris, ff. diuicijs de legat. v. cum alij congeffis a Sfortia Odd. tra. 3. de prohibis. alienat. quest. 2. num. 15. & seq. qui late interpretatur verba, d. 6. dicitur tamen talis prohibitio fiat de re, per quam dignitas familie conseruatur, vt puta si Asta, Rapia, vel Senis, que sunt Vrbes in Italia turritate, testator prohibeat vendi turrim, vel aliud insigne opus, vel lati fundum, valet prohibitio, & sustinetur in vim fideicommissi, Socin. lun. conf. 108. V. i. p. u. n. e. lib. 2. nu. 4. & 33. & late Sfort. Odd. de prohibis. alienat. quest. 3. ad primum, art. 7. num. 88. & seq. pluribus.

Attamen nullibi sit mentio ordinis successione, vt solus primogenitus masculus, exclusi alij, & precipue foeminae, in toto paterno asse, succedatur. Imo contrarium legitur admitti masculis, & foeminis, & inter illos diuisa paterna substantia in

capita & illorum numerum, l. maximum, vltim. C. de libere. praterit. Ideo plures volunt & statuta excludentia foeminas a parentum successione esse odiosa, Natta. conf. 266. in causa, num. 2. & 16. & relati a Galgani. ad Sent. Verbi, lib. 1. cap. 145. col. 2. versam autem.

Et cum inter fratres sit seruanda equalitas, l. fin. C. commun. vltim. iudic. ff. de lib. lib. C. de collat. Illud quoque autem de nupt. & in dubio talis praesumitur & paterna voluntas, l. cum patre, ff. de i. f. de legat. 2. Corn. conf. 309. multum, lib. 1. Aletat. Praesumpt. 23. regul. 1. num. 7. dam prius, num. 6. Firmasset parentes debere filios equaliter tractare, nec vt inquit, Ang. in d. §. illud omnia, facere vnum legitimum, & alium bastardum, alia inter illos exortitur inuidia, gignuntur odia, rixae, & alia, hinc omnia, cū sit natura iustum in tribus omne velle esse gratia parei, & equaliter ex eo, quod eadem & aequa pars eas natura sibi iuxta quare legitur Genes. cap. 37. ceteros filios Iacob, grauitur iussu Iosephum fratrem fuisse donatum tunicā a communiparente, quae tamen non erat auro, vel gemmis intexta, cum non dū in orbe inuecti fuisset ar trahēdū aurum, vel argentum, nec cum vitæ periculo expiscandi viationes, & ex visceribus terrae, vel latentibus marmoribus, & saxorum venis rimari adamantes, smaragdos, saphiros, sardios, pyropes, carbunculos, chrysolithos.

Inde communiter est receptum & ius primogeniti esse odiosum, & sine ratione constituendo contrarium inter patris naturā, Cynus in L. b. b. v. ff. de officio tutor. num. 4. & in l. rescripta, C. de precib. Imp. oper. num. 7. concludens consuetudinem deferentem vniuersum patrimonium primogenito esse contra dictū Apost. filius ergo haeres, & primogenitum peccare, si iuxta illam totam paternam substantiam occupat, & si velit esse sine peccato, debere illam fratribus communē alicare, & idem & dicendum de statuto excludente foeminas propter masculos, concludit Alex. and. conf. 128. Consideratis, lib. 1. num. 3. & Bart. in l. cunctos populos C. de summa trinit. num. 42. in fin. & alij ibidem cumulatim, Arretin. conf. 164. Diligenter,

- ter, col. 3. *non confirmatur ibidem* 200. 252. *visit*, col. 4. *vers.* Septimo, *Ence à Pen. in* l. quicumque, C. de princip. agent. in rebus 2 lib. 12. num. 1. & in l. 1. C. de privileg. 20-
rum, qui in sacro palatio lib. 12. num. 7. con-
cludeus ius primogenitorum, esse odio-
sum, quia deprimit secundogenitum,
quem natura ex eis idem parentibus ge-
10 nit, nemini + vt ego addo nouerca in-
iusta. Cum autem ius primogenitum in-
15 pluribus conueniat cum iure fideicom-
missarii, & etiam differat, vt dixi de Dif-
ferentijs verborum iuris, s. fideicommis-
sum & maioratus, omittendo plura, quæ
dixi supra, statu de fideicommissario, circa
resectionem melioramentorum, quam
ille, facere debet heredi sibi restituenti,
quæ sunt, quæ tu restituege, & à iura sta-
tutario, apud plures in hac difficultate
sunt constituta, vt apud Lusitanos, refert
Rebel. de obli. l. i. lib. 2. 9. 9. sect. 3. quidquid
in hac difficultate dixerit Rebel. 9. 9. sect. 1.
n. 1. & seq. tres casus in glosso constituit.
23 Primus est, vbi melioramenta facta in
bonis maioratus sunt extrinseca, seu se-
parabilia à bonis maioratus, & sola sub-
stare, seu certum, & diuisum ab illis cor-
pus constituere possunt. & tunc, quia
non accedunt, nec cedunt iundo maiora-
tus, non sequuntur illius naturam, nec
sunt debita successoris in maioratu, sed
sunt propria hæredum illius, qui illa fe-
cit, sicuti si successor nollit illa reficere,
24 inuitus non cogitur, + ita lata sententia,
super restitutione maioratus, mandabitur
exequutioni, non obstante exceptione
eius generis melioramentorum, vt dixi
supra hoc cap. 8. num. 113. & 140. & sunt
25 propria + ipsius primogeniti & hæredis
illius, qui iura maioratus fecit ampliora,
vt exemplo vassalli hoc modo melioran-
tis feudum concludit Molin. tractat. de iu-
re primogen. lib. 1. cap. 26. Inter, num. 2.
vers. si res. Surd. conf. 155. num. 14. & dixi,
d. 5. 171. num. 12. & 140. & nu. 62. & 140.
Ludov. Molin. tract. de maiorat. disputat.
643. Exempla. 33. num. 1. vbi plura exem-
pla refert.
26 Ampl. non solum + si principaliter tale
genus melioramentorum addatur bonis
maioratus, sed etiam vbi talis additio sit
accessoria, & ratio est, quia cum talis ac-
cessio sit diuersæ qualitatæ, nec proueniat
à fonte, sed à flumine, vnde prouenit ma-
ioratus, quamuis donec viuunt primogeni-
tus, qui talem fecit accessionem, vnde
idem corpus, & ratione possessoris iudi-
catur à nescientibus illius animam + ei-
dem naturæ, cuius est id, cui sit accessio.
1. & si non sunt, s. perueniamus, ff. de iur.
& argent. legat. Sard. conf. 128. num. 6. &
conf. 789. n. 10. & conf. 217. num. 18. Marfil.
singul. 17. Accessorium.
Attamen, quia ex vsu, & destinatione
patris familias iudicatur vtra res cedat,
vel accedat alteri, l. si quando ff. de acq. &
argut. & an vnita corpora sint vnum, vel
plura, l. locus. 66. ff. de verb. signif. l. pradijs.
89. s. titio ff. de legat. 3. l. quod in rerum, 24.
s. si quis post. l. plane, 34. s. fin. ff. de leg. 1.
non mutato, vel alterato illorum statu, &
qualitate, vt late probat Alex. consil. 171.
Accurate, lib. 5. num. 6. in perpetuum, cui
ad tempus, extenditur enim, & contrahi-
tur qualificatus, & purificatus idem fun-
dus, iuxta dōmini voluntatem, & consti-
tutionē, l. Caius, 88. §. 1. ff. de legat. 1. l. Scia.
20. §. tyrannus, ff. de fund. institut. mutatio,
18 quæ + qualitatæ status reicum sit quid
facti, non presumatur, Bald. in l. ex persona.
C. de probat. num. 2. l. testium, in fin. ff. de te-
stib. Mascard. de probat. conclus. 873. nu. 1.
& seq. Alexan. consil. 169. visib. 5. num. 7.
29 Quidquid addatur + bonis maioratus, si
illud per se stare possit, vnde efficitur de ma-
ioratu, nisi concurrat actus facti declara-
29 tiuus + indubitatus, & certus, quod quæ
sunt addita, sian reus qualitatæ, & naturæ,
cuius est id cui additur, Tiraq. de retr. sig.
8. 32. glos. 1. n. 77. & §. 34. glos. 3. n. 4. Nat.
20 conf. 479. Difficilis, num. 20. & seq. tam
affertentes rationem, quia talis accessio est
discreta, seu vt interpretor ego, est separa-
bilis, non autem indiscreta, id est, insepara-
bilis sine corruptione eius cui accessit.
Hinc inferitur, quod si primogenitus
21 + aliquis acquirit beneficium præscriptio-
nis, seu temporis, si non præscribatnr iu-
re primogenituræ, non accrescere, seu
accedere iuri primogenitorum, argum.
eorum, quæ dicitur à Bald. de vassallo au-
gente.

gente feudum præscriptione, in §. rursus, de controuers. inuest. num. 5. quem ibidem sequuntur Martini. Lauden. num. 14. & seq. & alij relati à Tiraque. de retract. lignag. §. 32. glo. 1. num. 76. Molin. de iur. primog. lib. 1. cap. 26. num. 7. dum prius num. 5. & deinde num. 8. cum tribus seq. idem firmasset de bombardis, armis, & munitio-
 22 nibus, causa defensionis, inuectis in castrum primogenitis tantum debitum, de iurisdictione acquisita oppido eodem vinculo obnoxio, ut dixerat Clar. §. feudum quodlibet. 23. num. 5. de fundo empto ex iure cõgrui, competentem primogenito. dum viuit, & possidet bona primogenitura, de redemptione census, ceterisque pensionationibus, & oneribus, præstandis in re non autem iure maioratus, Molin. de maiorat. disput. 643. exempla ubi familia plura refert. num. 1. subdens num. 2. quid dicendum si præscriptione, vel iure congrui quid accedat.
 23 Quid autem dicendum si de expensis litis, Barbof. in l. diuorsio, §. fin. ff. sol. matr. num. 44. in prin. vers. & ultra eum. usque in fin. illius num. & num. 45.
 24 Ampliari potest si supra firmatum assumptum multis modis, ex his, quæ dixi supra hoc cap. 8. §. iii. & ibidem colliges plures limitationes, & præcipue ubi maioratus ius est perpetuum, non defecturum in viuente successore, ex Molin. de iur. primog. lib. 1. c. 26. n. 15. vers. sed meâ sententia.

Notandum est, ad declarationem præcedentium, & sequentis casus, quod si ad
 25 functo maioratus si possessore fuerint meliorata, & deteriorata bona maioratus, quod non admittitur compensatio meliorationis, cum deterioratione, iuxta ea, quæ dixi hoc cap. 8. num. 133. sed hæres cogitur soluere, seu reficere deteriorata, absque spe refectionis, si maioratus continet in descendentes eius, qui defuncto meliorante & deteriorante successit. Molin. de iur. primog. lib. 1. cap. 26. num. 15. vers. sed meâ sententia, & cap. 27. num. 7. ex Bar. in l. negotia, ff. de negot. gest. nu. 1. & si qui negotia, ff. eod. ubi Bar. subdens num. 10. usque in fin. quid dicendum de
 26 expensis si litium, ut dixi etiam de marito litigante bona dotalia, supra §. 19. num. 26. & de usufructuario, §. 18. num. 12. fidei commissi gratulato, §. 11. num. 13.

Secundus casus est, præcedenti cõtrarius, ubi meliorata ius, & accessiones factæ fundo, maioratus per se subsistere nequeat, sed hæret ipsi fundo maioratus, veluti si primogenitus redemit seruitutem itineris, viasque duododa, vel recipiende, & similia, debitam à fundo maioratus, vel ædificium ægrogium in illo fecit, & tunc quia auellison possunt à corpore cui hærent, sunt illa de iure primogeniorum, soluto illorum pretio à successore, siue illius persona desinat, & extinguatur, vel cum primogenitura, secus si continuat in alios, Molin. de iur. primogenitis lib. 1. cap. 26. n. 11. & 15. vers. sed meâ sententia n. 12. distinguat circa seruitutem, an illa fuisset emptæ, vel gratis concessa, & an præscriptione, addendo, n. 16. vers. illud autem, posse heredem primogeniti defuncti auferre ex ædificatis omnia, quæ commodè tolli possunt, dummodo fundus non fiat deterioris conditionis, quam erat antequam fuisset ædificatum, quod idem est, ac si dixisset, posse auferri rura, & c. si non sit successior illa, soluere, argum. eorum, quæ dixi supra hoc cap. 8. num. 14. & §. 7. num. 23. & hinc Molin. de maiorat. disput. 644. Molin. de iur. primogenit. lib. 1. cap. 26. num. 11. qui exempla plura referunt, & præcipue si sit acquisita seruitus, & ideo lata sententia ad fauorem primogeniti non reuocabitur illius executio per exceptionem melioramento-
 rum huius generis.

Ampli. ut detur si melioramento si repetitio, etiam quod bona maioratus fuerint restituta. Valaf. de iur. embp. q. 25. n. 25. in fi.
 29 Tertius casus est, ubi sine facto, & absque diligentia aliqua primogeniti, augetur, & fit melior fundus primogenialis, ut puta si latenti, vel apparenti augmento, extendatur fines illius, quod aliter non contingit, quæ iure aliuionis, & tunc quid
 30 quid distinguat, Clar. §. feudum, q. 88. num. 3. Molin. de iur. primogenit. lib. 1. c. 26. num. 17. vers. sed quamuis. concludit tale augmentum effici de iure primogenitum. Subdens num. 18. idem dicendum de usufructu consolidato cum proprietate usufructuarii, vel extincta linea emphiteotæ, vel aliter deficientie dominio vtili illi concessa, tam num. 19. & seq. afferens,
 31 si rationem, quia titulus iuris primogeni-

- o- rum est vniuersale, aptum capere augmentum, & diminutionem, etiam quod fuerit constitutum in singulari corpore, vt puta in domo, vinea, & similibus, vt in
 32 simili dicitur de dote à Bari. in rub. ff. sol. mas. num. 18. & seq. ubi l. as. num. 28. testatur de communi, & Ripa. num. 43. & idem dicitur de peculio, grege & similibus, quæ dicuntur vniuersalia facti, non autem iuris, vt declarat Loffredus conf. 11. Quoniam, num. 17. addendo. ideo in istis dari rei vendicationem, in illis nequaquam.
- 33 Melioramenta facta bona fide t à tertio in fundo maioratus repetuntur ab euincente fundum melioratum, Guttier. pract. quæst. lib. 5. quæst. 68. quaro circa. nu. 1. & seq. & similia sunt dicta sup. §. 11.
- 34 An autem casu t aliquo sint compensanda melioramenta cum fructibus perceptis, latè agit Barbos. in Ladiuorio, §. fin. ff. sol. matrim. num. 44. vers. & in specie.
- 35 An in duobus primis casibus. t quibus soluenda sunt melioramenta, solutio sit facienda ex fructibus, vel bonis maioratus, vel successoris, Lud. Molin. de maioratu. disput. 644. col. 2. vers. unde autem.

§. XXVII.

S Y N O P T I C U M.

- Beneficia Ecclesiastica differunt à feudo, & emphiteusi sola qualitate Ecclesiastica, & nomine, 1.
- Clericus repetit melioramenta facta in bonis sua ecclesia, 2. Contrarium, 3. Affirmans opinio comprobatur, 4. & seq. & 19. & quare, 32. Ampli. 14. 15. 17. 20. 21. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30. 31. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 43. 44. Limit. 45. 46. 47. 57. 58. 59. 63.
- Clericus beneficiatus donec viuis æquiparatur usufructuario, 5.
- Beneficium lingua Lombarda idem est, quod feudum, 6. Declaratur, 8.
- Federicus Anobardus quare indignatus Adriano Papa VII.
- Pralatus repetit expensas factas pro defensione Pralatus, 9.

Pecunia qualiter probetur versa in utilitatem Ecclesia. 10.

Ecclesia bona rite dicuntur alienata, soluentur pro extinctione æris alieni. 11.

Successor in beneficio conueniri potest ad solutionem debiti contracti pro necessitate Ecclesia, 12. in pluribus æquiparatur heredi, 13.

Alienatum non dicitur quod fuit necessitate cogente alienatum, 16.

Clerici heredes conueniri possunt ad resarcitenda damna illata ecclesia à clerico, 18. eisdem sunt restituenda melioramenta facta in bonis ecclesia. 19. Ampli. 39. Limit. 40. 62.

Expensa litis sunt expensa necessaria. 22.

Dignitate priuatus non caret commodis illius, 29.

In parabolis strilla fit interpretatio. 33. Ampli. ibidem.

Clericus quando fit obligatus resarcire damnum illatum sue ecclesia, 35.

Empta ex pecunia redacta ex fructibus bonorum ecclesia sunt ecclesia, non autem ementis, 48.

Ecclesia quare capsum relinqui bona, 49. talis institutum seruauit Pius Quintus Sum. Pontif. 50. illorum diuisio non mutauit illorum naturam, 51. qualiter diuidentia, 52. administrator illorum est clericus, 53. Ampli. 54. 55. 56.

Altari qui seruit de altari viuere debet bonis.

Butrius } Declarantur, 62.
 Ancaran }

Clericus regularis quidquid requirit statim fit ecclesia, 63. Ampli. ibidem. Limit. 64.

Dixi supra hoc capite octauo num. 19. me latius acturum de melioramentis factis à Clerico, & quocumque alio, qui nomine clerici comprehendatur, in beneficio, ad cuius titulum fuit ille promotus, vel vt decentius viveret, de illo prouisus, volui illa annexere dictis de maioratu in antecedentibus, quia quæ de isto dicuntur, vel deciduntur iuxta ea, quæ sunt recepta in fidei promissis, vt inquit Molin. de iure primogeniti lib. 1. cap. 1. num. 7. 16. & seq. & cap. 7. num. 1. & seq. vel in feudis & emphiteusi prouideantur, vt etiam idem Molin. disto lib. 1. cap. 3. & cap. 7. n. 7. & seq.

1. *¶* Seq. cum ista duo *†* nomine beneficii, quia gratis ab origine, vel saltem sub modica recognitione conceduntur, *ut dixi de laudem, lib. 1. quasi. 21.* beneficia enim ecclesiastica, sola qualitate ecclesiastica differunt à feudo, *scilicet, si qua vero, de panis in sext. clem. 1. eodem tit. Petr. Gregor. de benef. cap. 6. num. 2.*
2. Clericum, & quemvis alium *†* qui nomine illius comprehendatur, posse repetere si melioramenta fecerit in rebus beneficii ab illo possessi, probatur, *cap. quicumque 12. q. 4. per quem textum, ita firmant in cap. de multis, 28. de prebend. Ioan. Andr. num. 19. vers. idem in eo, Abb. nu. 14. Butr. num. 31. vers. alius est casus, Henric. Boic. nu. 12. in princ. vers. idem in eo, Imol. num. 19. vers. salit sexto lo. de Anan. nu. 5. vers. sexto salit. Anchar. num. 12. in princ. vers. idem in eo. Boer. decis. 44. nu. 14. vers. 1. & idem in eo. Afflit. in cap. 1. §. si vassallus hic finit lex nu. 7. Bero. cons. 79. lib. 2. n. 61. in fin. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 43. Ias. in l. finon sortem. §. si centum. ff. de condit. indeb. in fin. Menoc. de recuper. possess. remed. 11. num. 16. Archid. Gemin. Turres. remat. & Bellam. in dict. cap. quicumque 12. q. 4.*
3. *¶* Contrarium, seu quod *†* cedant ecclesie, tenet Zabarel. in cap. fin. de pecul. cleric. num. 12. eam affertens rationem, quia magna est coniunctio Clerici, cum ecclesia.
4. *¶* Affirmans hæc opinio *†* comprobatur ex his, *qua dixi supra, §. 17. & seq. de vassallo, & usufructuario, qui proprietatem, vel feudum meliorauit, clericus enim*
5. *†* beneficiatus æquiparatur donec vivit usufructuario, *glos. in cap. presentis, verb. reseruari. de officio ordin. Conqr. in cap. cum in officijs, de testam. num. 1. Clarus de fideicom. sum. quasi. 27. num. 8. vers. quatuor Socin. cons. 32. lib. 1. num. 2. & q. 1. & lingua.*
6. Longobardi *†* beneficium idem est, quod feudum.
7. Nec non ex his, quæ sunt *†* recepta à Doctoribus, quod prælatus repetat à ecclesia expensas factas pro defensione prælaturæ, seu dignitatis suæ, *Federic. de Sent. cons. 119. Nulli. num. 2. concludens si mutuo accepit pecuniam, quas errogauit in prosecutione suæ electionis, & confirmationis, quod ecclesia, & successores de-*
- bent illas mutuanti restituere, quia consumptæ in utilitatem ecclesiæ, subdendo *†* quod genus probationis requiratur, ut dicantur pecuniæ versæ in utilitatem ecclesiæ, *Socin. cons. 15. num. 28. & cons. 29. num. 2. lib. 2. concludens alienationem, & bonorum ecclesiæ fuisse Canonicam pro extinctione æris alieni contracti promotione, & defensione prælati. Sequitur Pbanus. tract. de inuent. part. 5. num. 45. addendo ab ista opinione non esse recedendum. Nec non ex hijs, quæ dicuntur de successore in beneficio, *†* ut possit conueniri, & obligetur ad solutionem debiti contracti à prædecessore pro ecclesiæ necessitate, *cap. 1. de solution. ubi Abb. num. 1. & 2. concludit successorē, *†* in beneficio in pluribus æquiparari hæredi, & quod ecclesia, etiam defuncto prælato, est obligata ex debito contracto ob necessitatē ecclesiæ, & late Pbanus. de inuent. as. §. an inuentarium efficiat, nu. 45. & seq.**
12. *¶* Ampl. prælatia *†* si talia melioramenta, vel expensas fecit ex pecunijs patrimonialibus, *Abbin. in cap. cum pro causa, 6. de procur. num. 2. in fin. & in cap. de multa, de prebend. num. 14. cap. quicumque 12. q. 4. ubi Gemin. notat in princ. & est textus in cap. Sacerdotes, 12. q. 4. Sarnen. late hoc comprobat. tract. de redd. eccl. par. 3. c. 1. in 7. Abb. in cap. fin. de pecul. cleric. num. 2; Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 43. Serad. de feud. 2. part. 9. pact. sect. 2. num. 21. vers. hic accedit. Afflit. §. si vassallus hic finit lex nu. 7. in fin.*
13. *¶* Ampl. præsertim probata *†* utilitate, & necessitate faciendi expensas, & melioramenta, *argum. textus in l. tutor rerum: l. quoties, §. non tantum, l. non existimo. ff. de admin. sur. per quæ iura, Oldrad. cons. 182. num. 1. in fin. concludit non dici alienationem, *†* quod necessitate cogente fuit distractus, vel donatus, vel totum.*
15. *¶* Ampl. ut clericus possit *†* de talibus melioramentis, & expensis testari, *c. quod eum, 12. q. 2. per quem textum, ita firmat Abb. in cap. de causa 6. de procur. n. 1. in fin. & hoc persuadet concludens ratio, quod si prælatus committendo, vel omittendo, intulit damnum aliquod ecclesiæ, fundo illius *†* hæredes obligati illud refarcire ecclesiæ, *glos. in auth. sed est Nestorianis, C. de hæred. l. de Plas. in l. unic. C. de colon.**

- Illic. lib. 11. in f. Host. cap. cum in eccle-*
sijs. 7. de testam. num. 9. in fin. Molin. de iur.
primogen. lib. 1. cap. 27. num. 2. subden. nu. 3.
 in regno Castellæ seruari, vt mortuo præ-
 lato, instante successore electo relaxetur
 a regio consilio præceptum, vt corrector
 ciuitatis dignior, & vicinioris curet, vt
 hæredes prælati defuncti simul cum suc-
 cessore illius nominent peritos ad æsti-
 manda damna data à defuncto bonis præ-
 laturæ, & iuxta illorum æstimationem, si
 concordēs fuerint, alias quid tertius peri-
 tus iudicet, æstimetque, resciant, &
 ita vidisse sæpe factum. Ita hæredi cle-
 ricici & prælati rescicienda sunt meliora-
 menta, si quæ fecit in bonis ecclesiæ, cum
 contrariorum eadem sit doctrina, vt ar-
 guit *Gratianus in cap. 1. §. si quis vero, 12.*
quest. 4. iniquis si quis pro compendio
 suarum rerum, ecclesiæ rebus detrimen-
 tum intulerit, vel si occasione rerum ec-
 clesiasticarum, in rebus propriis detrimen-
 tum passus fuerit, vicissim qui lucrum sen-
 tiunt, detrimentum patientibus reficiant.
Henric. Boich. cap. fin. num. 1. à princ. de pecul. cleric.
- Contrarium tenent in cap. fin. de pecul.
 cleric. *Butr. num. 3. in princ. & lo. Anan.*
num. 2. concludit ex dictis inf. de meliora-
mentis in dotalibus clericis.
- 18 Ampl. quod si beneficii meliorati vacet
 per affectuonem secundum inopabilem, de-
 tur ipsi melioranti, & pronis, retentio be-
 neficii meliorati, donec fuerit de melio-
 ramentis satisfactus, cap. *Quicumque, 12.*
q. 4. per quem textum ita premant in cap.
de multa, de præben. lo. Andr. Abb. But. &
reliqui, quos retuli supra. vers. clericum.
 & est textus in cap. fin. de pecul. cleric. nisi
 tamen melioramenta sunt facta post re-
 ceptionem secundum incompatibilem, loam.
Andr. de dict. cap. de multa, num. 19. vers. secus.
in his, & Henr. Boich. num. 25. lo. de Anan.
num. 4. Butr. num. 31. vers. alius est casus.
Anchar. num. 22. vers. idem in eo. addendo
 hunc esse casum mirandum, quare conclu-
 dit æquius, & honestius esse, vt agatur ad
 repetitionem, cum idem dicatur in dote,
 commodato, re pupilli, & alij non æque
 priuilegiatis. Multum contrariis dicta
 vrget, cap. quicumque, 12. q. 4. & regula, vt
 facilius detur retentio quam actio.
- 19 Ampl. etiam in expensis factis & in lit-
 pro recuperatione, vel defensione bono-
 rum ecclesiæ, *Ludouic. decis. 116. fuit, in*
fin. vers. Non obstat. vbi refert fuisse a Rota
 denegatam retentionem bonorum eccle-
 siæ, quia non probabatur ab hæredibus
 rectoris, quod expensas litis recuperatio-
 nis bonorum fecisset ex precunijs patrimo-
 nialibus, tacite admittens si fuisset id pro-
 batum, quod admissa fuisset retentio. &
 ratio est, quia talis & impensa, licet non
 sit facta in re ipsa, sed causa ipsius rei, di-
 citur melioramentum necessarium, quia
 vel res non fuisset recuperata, vel ecclesiæ
 ablata, *lo. de Anan. conf. 32. in fin.* qui lo-
 quitur de expensis in recuperatione castri,
 cum alijs cumulatis à *Peregrin. de fidei-*
commis. artic. 50. num. 9. Phanuc. de in-
uent. §. An inuentarium officij, num. 46.
- 21 Ampl. præsertim si nullos fructus ex
 prædio meliorato percepit, dum post mo-
 dum beneficium vacat, argum. dictorum
 à *Surd. conf. 333. num. 29. circa mod. & vo-*
lunt. lo. de Anan. in cap. de multa, 28. de præ-
ben. num. 5. in fin. dum vult dari retentio-
 nem primi incompatibilis, ratione melio-
 ramentorum, si tantos non percepit fru-
 ctus, qui æquent expensas.
- 22 Ampl. quod si melioramenta & vltra,
 vel necessaria facta in bonis ecclesiæ fue-
 rint, ex bonis, seu pecunijs patrimoniali-
 bus clerici beneficiati, non tantum con-
 cedatur retentio ipsi clerico, sed etiam
 illius hæredi ex testamento, vel ab intesta-
 to, *Abb. cap. de multa, de præben. num. 24.*
 & in cap. fin. de pecul. cleric. num. 2. §. si
 querendus, Abb. in l. si non forem, §. si centum,
 ff. de condit. indeb. num. 10. vers. si. & fidei.
Henric. Boich. cap. fin. de pecul. cleric. nu. 1.
 vers. si talis clericus.
- 23 Ampl. quod si clericus & meliorauit bo-
 na ecclesiæ expetiuijs proprijs, & eccle-
 siæ, pro rata detur clerico retentio, & di-
 uiditur inter ecclesiam, & hæredem cle-
 ricici. *T. vlt. de res. in cap. sacerdotis, 12. q. 4.*
in prin. & fin. exemplum referens si cleri-
cus quid teneat, idem fin. de arbit. §. h.
dem, num. 3.
- 24 Ampl. vt vbi vacat & beneficium per
 ademptionem incompatibilem, vel alio mo-
 do, superflue eo, qui fuerat de illo proni-
 sus, non sit mittendus pronis secundum
 nisi

- nisi vocato primo, quia illi fortè competit
 retentio, ratione melioramentorum, vel
 expensarum, *Id. de Anania in cap. de multa,*
28. de prabend. num. 6. vers. sed vide. Abb.
num. 14.
25. Ampl. præsertim si melioramenta
 sunt facta in prædio. empto ab ipso clerico
 nomine ecclesiæ, & ex pecunijs ecclesiæ,
Id. in cap. fin. de pecul. cleric. num. 6. in
fin. vers. vel in terra.
26. Ampl. ut clerico melioranti res ec-
 clesiæ, detur rerum melioratarum reten-
 tio, etiam quod ob crimen remouetur
 ab ecclesiâ, seu beneficio. *Innoc. in c. fin.*
de pecul. cleric. in fin. addendo licet aliqui
 contradicant, admittere tamen retentio-
 nem, si melioramenta sunt facta de consen-
 su Episcopi, *argum. l. fin. C. de alluion. & cap.*
ad aures. de reb. ecclesiæ non alienan. idem re-
petunt Io. Andr. ibidem, num. 1. Id. de Anan.
nu. 4. comprobans exemplum eius, qui pri-
 uatur dignitate, ut non careat commo-
 dis illius, *Abb. d. cap. fin. num. 4. subdens in*
fin. opinionem Innoc. esse satis humanam,
 & rationabilem, ubi res inculta fuit facta
 culta, & fructifera, industria, vel labori-
 bus, vel expensis clerici, *Id. ibid. num. 5.*
28. Vers. secundus. Ampliat si non solum si ob
 crimen cogatur dimittere beneficium,
 sed etiam si illud sponte dimittat, ut de-
 tur illi retentio rei, quam meliorauit, sub-
 dendo *num. 6.* hunc esse casum singularem,
29. in quo clericus, etiam si renuntiat be-
 neficio, vel illo priuatur, non relaxat
 omnia bona beneficii, quia retinet illa,
 in quibus fecit melioramenta, & hoc per-
 30. mitti, ut alliciantur beneficiati si ad me-
 liorandum res ecclesiæ, referens in aliqui-
 bus ecclesijs extare statutum, quod si quis
 ex corpore ecclesiæ recuperet aliqua bo-
 na ecclesiæ occupata à laycis, quod illa
 possideat donec vixerit, etiam quod non
 spectent ad præbendas, vel beneficium
 recuperantis, idem repetit *Ambros. dist.*
cap. fin. de pecul. cleric. num. 5. & 6. & ratio
 est, quia privatio beneficii non est privatio
 melioramentorum in illis factorum, ut
 volunt *Abb. & reliqui supradicti,* seu ut
 31. ego addo in his penalibus stricta sit inter-
 pretatio, & tantum in illis continetur,
 quod verba sonant, nec extenduntur ad
 accessoria. *Rat. dist. 1. de lite pendente.*
- in nou. n. 2. Dec. consil. 452. num. 26.
32. Ampl. præsertim si ubi ex melioramē-
 tis factis à clerico, ecclesiâ est facta locu-
 pletior. *Bellam. in cap. quicumque, 12. q. 4.*
in fin. addendo hoc esse de naturali æqui-
 tate, *Id. nam hoc natura, ff. de cond. indeb. Ar-*
chid. d. cap. Quicumque, num. 4. in fin. dum
 33. prius, num. 1. & 2. firmasset clericum si ob-
 ligari, refarcire damnum datum ecclesiæ
 sua negligentia, vel dolo, deinde distinguit
 an damnum sit datum in lucro captando,
 vel omitendo, concludens prælatum te-
 neri pro lucro captando, & fortius pro
 damno quitando sustinere, id est, ut
 ego interpretor reficere damnum pro
 sua ecclesiâ, tanquam deliquerit in com-
 missa sibi administratione. Damnum vero
 quod sequitur omitendo, si tractetur de
 lucro captando non obligari, prælatum
 sustinere, id est, ut ego intelligo quitare,
 seu procurare suis expensis, & si procurat
 ecclesiâ obligatur illi ad interesse.
- Ampl. etiam ubi meliorauit si bona ec-
 clesiæ cum incommodo seu dampno te-
 ram propriarum, *cap. quicumque, 12. q. 4.*
 34. ubi si *Archid. d. num. 3. Gemin. id notant in*
princip. veluti si dum procurat, & querit
 utilitatem ecclesiæ laedantur illius bona,
 quæ tamen non sunt villa & repetit *Ge-*
min. ibidem in fin. sed iste casus est, de ra-
 ro contingentibus nostris temporibus
 præcipue.
35. Ampl. ut prælatus si vel clericus, qui
 bona ecclesiæ meliorauit, possit dato ec-
 clesiæ suæ curatore in lite, agere ad liqui-
 dationem melioramentorum, quæ fecit
 in rebus ecclesiæ, & obtinere sententiam
 super canonizatione iuris sui ex meliora-
 mentis factis. *Gemin. in cap. quæcumque, 12.*
quest. 2. post mod. vers. & tunc statim. Ro-
sentia. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 171.
36. Melioramenta autem isto casu si probantur
 euidencia rei, cum presumptione,
 si probatur clericus diligens in suis. *Tur-*
recrema. in cap. quicumque, 12. quest. 4.
in fin. & Gemin. ibid. num. 1. Latius tamē
 circa modum probandi melioramenta
 dixi *infra §. sequen. Hostian. in cap. cu m.*
in officijs de testam. num. 5. vers. Attendas.
 igitur
37. Ampl. præsertim, si ubi agellum, vel præ-
 diolum incultum, clericus redegit ad cul-
 turam,

turam, *cap. final. de pecul. cleric. & comprobatur, ex cap. serrulas, 12. q. 2. 1. mol. d. e. fin. num. 5. in princ.*

38 Ampl. ut non tantum ꝑ concedatur clerico retentio bonorum melioratorum, sed etiam illius hæredi ex testamento, vel ab intestato, ut in hærede testamentario dixi supra. Ampliat. 3. & in hærede ab intestato firmant, *Abb. cap. final. de pecul. cleric. num. 2. Henric. Boich. num. 1. vers. & fatalis clericus:*

39 Contrarium in ꝑ hærede ab intestato defendi posset, *ex Hostien. in cap. final. de pecul. cleric. numer. 4. in princ. dum vult clericum beneficium posset testari de fructibus beneficiorum, & si decedat ab intestato in illis succedere ecclesiam:*

40 Ampl. quod si melioramenta ꝑ sunt necessaria & non fuerint persoluta a clerico, qui illa facere curauit, cogi possit successor ad illorum solutionem, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 34.*

41 Ampl. multis casibus, ꝑ qui colligi possunt ex dictis ex regula constituta in *prin. huius cap. 8.*

42 Ampl. ut si intrusus ꝑ fecit melioramenta, non possit exequi sententia, nisi illo citato, *Gabriel. conf. 52. lib. 2. nu. 13. & seq. & dixi d. 4. num. 25. & seq.*

43 Ampl. ut detur retentio ꝑ etiam hæredi clerici, si ex patrimonio suo, fecit clericus melioramenta, præsertim si clericus defunctus est protestatus, velle illa sibi resciri, *Abb. cap. de multa, de preben. num. 14.*

44 Limit. quæ dixi sup. Ampl. 4. ꝑ ubi melioramenta sunt facta in beneficio vacante per affectationem secundæ, post quam clericus fuit promissus de secundo incompatibili, *Ioan. 1. mol. in cap. de multa, de preben. num. 19. vers. nam videtur.*

45 Limit. in clerico habente ꝑ tantum administrationem bonorum ecclesiæ, nec illa conferantur illi in titulum, quales sunt hospitalarii, & similes, *Ioan. 1. mol. in cap. fin. de pecul. cleric. num. 9. vers. si autem, quaritur, & vers. & not. quod non videtur, Io. de Anan. num. 7. post med. vers. & dicit quod quidem sunt.*

46 Limit. ubi melioramenta ꝑ sunt facta ex fructibus bonorum ecclesiæ, *Turrecremat. in cap. sacerdotes, 12. q. 4. in princ.*

concludens quemuis habentem administrationem ecclesiasticam, si aliquid emerit de rebus ecclesiæ tantum, debere conficere instrumenta nomine ecclesiæ. *addendo circa med. hoc procedere, siue instrumentum, quo probantur melioramenta sit stipulatum nomine ecclesiæ, siue clerici beneficiati, eam afferens rationem, quia non est iustum, ut ecclesia patiatur fraudatorem in rebus suis, eum, quem de extraneo, & ignoto fecit domesticum & amicum diuitæ, per electionem, Archid. num. 1. addendo instrumentum conficiendum nomine ecclesiæ, siue clericus possideat alia bona, siue non. Hostien. in cap. 4. de pecul. cleric. num. 1. vers. secundus, concludens emptam ex pecunia ecclesiæ acquiri illi, & ab ea posse emptam vendicari, etiam quod sit emptam nomine clerici, & hanc esse vnam ꝑ ex limitationibus, quæ datur regulæ, quod emptam ex pecunia aliena sit eementis, non autem eius cuius est pecunia. & latè Sarmien. de reddit. eccles. par. 3. cap. 2. num. 1. & seq.*

Quod tanto magis est dicendum, considerata bonorum ecclesiasticorum origine ꝑ vel inspecta causa retentionis, & diuisionis illorum, ꝑ referant *Gratian. in suo decret. 12. q. 1. & seq. Abb. q. 4. col. final. vers. secundum præpositum, Sotus de iust. & iur. lib. 10. q. 4. art. 3. in princ. & col. final. vers. similiter, Sarmien. de reddit. lib. eccles. par. 1. cap. 1. & par. 3. cap. 3. Duran. de succ. missi. eccles. lib. 2. cap. 11. Petr. Gregor. de iustit. benef. cap. 4. in 2. 3. & 9. quod ꝑ opere docuit Pius V. Sum. Pont. vtr testantur, qui illius dicta, facta ve, nobis & posteris scripto rulerant, & concurrat ratio, quod diuisio, ꝑ non mutauit bonorum ecclesiasticorum naturam, Sarmien. de reddit. eccles. par. 3. cap. 3. num. 3. & 7.*

Sequēdo ergo, quæ Innoc. Sum. P. n. scripsit in cap. indecorum, de arat. & qualis num. 35. & post illum tradidit *Archiep. in cap. statutum, de rescript. in sexto, num. 13. vers. sed contra. & in c. 1. dist. 44. num. 5. & in c. Episcopus, 12. q. 1. num. 2. & 4. Ioan. Andr. in cap. præsentis, de offi. ordin. in sexto, num. 6. & 7. concludentes etiam patrem clericum in bonis ecclesiasticis nullam partem habere, ꝑ nec clericum aliter dispensare posse bona ecclesiæ quam in pauperes, & suos*

suas, & eorum, qui sibi seruiunt necessitates, Redditi bonorum ecclesiarum, non esse proprios clericis, sed communes sibi, & copaupe-
ribus, vel in vtilitate ecclesiarum erigandos; illorum habere proprietatem, sed cum fidei administratione, seu dispensatione, & si aliter faciunt, siue sint simplices beneficiati, siue praelati, furtum committunt, & hæresim esset, admittere distinctionem inter simplicem clericum, & praelatum. addendo clericum, qui secus fecerit furtum committere, cum sacrilegio, & obligatum esse ad restitutionem. Acquisita ex bonis ecclesiarum, non esse propria clericorum, sed vendicari posse ab ecclesiis; clericos sibi tantum ex illis posse prouidere necessaria, & quod superest dare pauperibus, & illos vti bonis ecclesiarum ad dispensandum.

Archidiaconum latè defendit *Aluar. Peaz. illius discipulus in suo celebri tract. de planif. eccles. lib. 2. cap. 28.* concludens, quod durus sit sui præceptoris sermo, & multos scandalizat, sed tamen est verus. eundem cum *Innocent. sequuntur Butr. in cap. fin. de caus. poss. num. 17. circa fin. vers. sed tunc.* Concludens prædictum clericum rerum ecclesiarum esse nondum detentorem, & verum illarum possessorem esse Christum, aut ecclesiam vniuersalem, vel partialem, & tantum habere prædictam administrationem in distribuendo in necessarijs sibi, ecclesiis, & pauperibus. & *Abbas in repet. cap. cum esset, 10. de testam. num. 21. circa fin. vers. simile habetur. relasolo. de Lignan. in Clem. gratia, de rescript. concludit illorum opinionem sequi, & omne genus clericorum esse tantum procuratorem in rebus ecclesiarum, & istam opinionem esse veriorē testantur. in cap. final. de pecul. cleric. 10. de Anan. & 10. de mol. col. pen. vers. quid dicitur tenendum, licet idem Imol. ibid. num. 9. pluribus comprobasset opinionem Archidiaconi; & *Innocent. & num. 10.* tentasset longa distinctione concordare, qui ab illis dissentiant, vt reliquos omittam quos congerit *Sarmient. de reddit. eccles. par. 2. cap. 1. num. 9.* addendo istam esse communē circumscripta consuetudine contraria, & *quæ an excuset, agit idem Sarmient. in tract. par. 2. cap. 6. & seq. & part. 4. cap. 1. Nauarr. de reddit. eccles. quæst. 5.**

56 Limit. vbi à praelato, & seu illius hærede non probatur concludenter bona ecclesiarum fuisse meliorata ex pecunijs proprijs clericis, *Ludouif. decis. 116. in fin. vers. non obstat, Turrecrem. cap. quicumque, 12. q. 4. in fin. eam afferens rationem, quod sicut, si ecclesia velit agere ad damna illata bonis, & in rebus ecclesiarum à praelato defuncto debet illa concludenter probare: pariter & hæres probare debet melioramenta cum suis qualitatibus, si illa recuperare vellit, nec sufficere præsumptionem, quod clericus fuerit diligens in proprijs. idem repetit *Gemin. in d. cap. quicumque, ante num. 1. vers. & hoc verum, & nu. 1. in princ. & vers. sed bene.**

57 Limit. vbi clericus pariter & deteriorauit iura ecclesiarum, vel alienando, illicitè, vel non acquirendo, vbi acquirere poterat; compensando damna cum commodis, & accepta cum neglectis, & omis-
sis, *Archid. cap. 1. q. 4. num. 3. in fin. argument. l. si ambo socij. ff. de compensat. & l. quidquid, C. arbitri. tutel.*

58 Limit. in melioramentis prædictis factis sua industria, nam licet clericus de quæstis hoc modo possit testari, & ab inestato venientibus relinquere, si tamen industria suam occupet, & consumet in rebus ecclesiarum, cedit, quidquid ex illa consequitur, ecclesiis, 10. de Anan. in cap. final. de pecul. cleric. num. 3. in fin. & *Archid. num. 2. & Imol. num. 3. Abb. num. 2. & ratio est, quia*

59 cum clericus de iure ex altari, & viuat cap. ex bis, 12. quæst. 1. cap. secundum, de prebend. *Surdus consil. 254. num. 1. Si moneat de reseruat. quæst. 3. num. 3. & seq. eidem etiam operas suas, & diligentiam prestare debet, & non alteri, iuxta congesta à Barthia in tractat. de præstati. Cardin. q. 3. num. 3. Sued. de aliment. 4. quæst. 29. num. 4. & tit. 6. quæst. 1. 4. num. 15. & hoc modo si intelligantur Butr. & *Anan. in cap. fin. de pecul. cleric. concordant cum ijs, quos retuli supra Ampliat. 3.* Quæstalia industrialia melioramenta faceret clericus beneficiatus in re separata à rebus ecclesiarum, vel vtilitas sola separari potest à rebus ecclesiarum, secus esset, 10. *Imol. in cap. fin. de pecul. cleric. num. 3. in fin. illare eum p. mod. 1. 1.**

60 Quæ luxi supra de retentione prædictorum

rum ecclesie concessa heredi clerici, qui fecit melioramenta; intelligas si vivente clerico ille esset in possessione, etiam ex contractu nullo, & invalido, non autem quod illi sit concessum, mortuo clerico, occupare bona meliorata, vt colligitur, ex decis. Rotæ 87. coram Ludovico, licet ille loquatur sine auctore, & declarat Hoffiens. in cap. cum in officijs, 7. de testamen. num. 8. Limitando in vers. hoc vero, in bonis de quibus dubitari potuit, an sint ecclesie, vtputa, quia fuerant à clerico defuncto acquisita.

61 Limit. in melioramentis factis ꝛa clerico regulari, tacite, vel expresse professio, 3
regularem obseruantiam, quia statim
atque talem fecit professionem, se ipsum
& quæcumque bona acquisita, & acqui-
renda, tradidit ecclesiæ. Henric. Boic. in
cap. fin. de pecul. clerici. num. 10. & seq. ad-
dendo, qui uellat idem dicendum, si pro-
motus ad Episcopatum aliquid acqui-

6: rat, † Limitando si acquisita relinquat si-
liis susceptis de legitimo matrimonio. .)

Limit, multis casibus, qui colligi possunt, ex dictis supra, ex regula constituta, hoc cap. 8.

§. XXVIII.

S V M M A R I V M.

*Melioramentarepetuntar abona. & mala fidei
possessore, siue habeas, siue non, titulum possi-
dendi, si probentur: facta ab excipientibus, vel
ab illius auctore, vel alio illius nomina. 1.
sunt difficilis probationis. non possunt pro-
bati nisi probas antiquo statu rei melior
nata. 2. qualiter concipiantur articuli ad
probandum illa. 10. quomodo probentur. 11.
libris. 11. qui sunt citandi in examine. bo-
rum summum. & qualiter. 11. in fin.*

Articuli negativi : quando admittantur : 5. 6. unde sumen-
di, seu quid continere debent : 7. conficien-
di ad advocato. 8. causae concipiendi, & in-
iuris fiat victoria causa. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 83

Melioramenta efficienda tam bonæ, quam malæ fidei possessoribus, & siue haboant, vel non ti-

tulum possidendi, dixi: in præcedentibus cum cautione tamen, si de illis excipiens, probet illa fuisse ab ipso, vel eius nomine facta, vel ab illius legitimo auctore. *Cast. conf. 270. lib. 2. num. 5. vers. ad unum.* Inquirendum est modo qualiter illa probentur, cum sint † difficilis probationis, ut inquit, *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 166. & ante illum, Rol. à Val. conf. 28. quoniam, num. 31. & seq. lib. 1.* quideo hortatur viduam, qui illum consuluerat, ut concordiam amplecteretur; cum aduersario, cū quo contendebat de refectione melioramentorum, præmisso quod melioramenta † liquidari, seu probari nequeant, nisi probato antiquo statu rei melioratæ. *Serafin. de dec. 898. num. 6. vbi Theodos. de Rub. in suis fingit ad eadem dec. alias dec. inferit, & dec. 952. num. 3. & dec. 1453. n. 5.* & quod † articuli negatiui, nisi fuerint, loco & tempore, coarctati, non admittantur, *Oldrad. conf. 279. num. 2. vers. ad secundum,* non debent esse † impertinentes, id est si probati, vel confessæ, non concludant intentionem articulantis; cap. cum dilectus circa modum de elect. *Feder. de Sen. conf. 148. vers. item facit alia præsumptio. Bald. conf. 62. alia vice. vers. quarta conclusio, lib. 2.* Nec † captiosus, vel impliciti, vel ge-

nerales, obfcuri, fed defumpti ex t̃ narra-
tiuā libelli, factique, non autē ius narra-
tis continant, vt latē profequuntur, *Al-*
liet. in prax. d. pōfition. §. forma pōfitionum,
verf. formans enim. lo. Emicic. praxi tituh.
§. 4. de pōfition. num. 3. 6. & feq. addendo
ex Baldo in l. 1. C. vt in pōfse. legat. Myfing.
obferuat. 83. cent. 3. articulos debere lumi
ex viceribus libelli, & probatio aliter la-
cta est nullius momenti. C. ard. Infe. con-
cl. 521. num. 4. & feq. & concl. 523. num. 1. &
feq. & concl. 523. num. 1. & feq. & conclus.
429. & feq. lister. A, & ideo iurifciētiā,
& prudens aduocatus, ad quem t̃ fpectat il-
los conficere, vt vult Aliet. in praxi. cap.
de pōfition. §. qui pōfition. facere pōffit licet
aliud velit Specul. de pōfition. §. 3. num. 4. &
feq. rectē articulos t̃ concipiat facile fit
succumbere, etiam quod quis foueat iu-
ftam cauſam. Hinc inter praticantes re-
ceptum verbum in iura. folu. x. de iur. p. 7.
¶ Nulli articuli ſanno li pericoli. Bern.
& quod qui bene nouit articulatē, bene

viuere nouit. vt in casu nostro mouet
Valas. & ab illo relati de emphit. quæst. 25.
nu. 28. in prin.

Qui uellit scire qualiter cõcipiantur at-
10 ticulari ad probandũ melioramenta. vi-
deat Cagnol. in l. 2. C. de pact. inter empt. nu.
175. Simon. de prati. de interp. vltim. vol.
interpret. 3. dub. 1. solut. 5. lib. 1. fol. 358. &
seq. num. 7. & seq. & lib. 5. interpret. 3. dub.
1. num. 167. & seq. ubi refert probari per
testes iudicem & peritos. & ista tria capi-
ta examinat Mascard. de probat. conclus.
1037. Petrar. de fideicom. quæst. 15. nu. 113. &
seq. vsque ad 313. Curt. iun. cons. 165. nu. 20.
Negrasant. de pignor. 4. memb. 5. part. nu. 11.
Garfus de expens. cap. 24. num. 2. Cartar.
11 decis. 72. num. 13. & seq. in fin. & ubi refert
quomodo probentur testibus, Guittier.
prat. quæst. lib. 5. quæst. 68. num. 18. Mar-
cel. Cala. tract. de modo articulandi. glof. vnic.
¶ 2. num. 134. & seq. Valas. de iur. emphit.
quæst. 25. num. 28. Cardin. Tuseus conclus.
176. num. 3. & seq. & conclus. 183. num. 1. &
seq. melioramenta. Capoc. de loca par. 4. S. me-
lioramentorum. quæst. 2. n. 20. & de fideicom.
quæst. 15. num. 274. & seq. Peregrin. cons. 3.
lib. 3. nu. 38. & seq. ubi refert qui sint ci-
tandi in examine testium, & quod qui fe-
cit melioramẽta, possit præuenire, & exa-
minare ad perpetuam rei memoriam, &
qualiter debeant deponere testes, Puteus
decis. 464. part. 2. Scrad. de feud. 2. part.
9. part. sect. 2. nu. 60. vet. castrum, ubi præ-
terea agit quibus peritis æstimentur.

§. XXIX.

S V M M A R I V M.

Melioramenta ubi soluuntur si plus sit ex-
pensum quam melioratum, vel e contra
soluitur quod est minus. 1. 19. & quare 2.
4. ampl. 3. 5. 7. 9. 12. 13. 14. 15. 17. 19. 22. 25. 26.
27. 28. 30. 36. Lim. 6. 8. 21. 31. 32. 36. 37. 38.
39. 40. 42. 43. 45.

Melioramenta facta adificando, vel reficien-
do, quo pretio æstimanda. & an in abstra-
cto, vel concreto, 46. 48. 49. 50. 51. 52. 54.

Excipiens, vel is contra quem excipitur de-

bet probare minus fuisse impensum,
quam melioratum. 55.

Optio an detur domino rei meliorata, soluere
pretium melioramentorum, vel pati abra-
sionem. 56.

Fructus si fuerint soluendi quo pretio æsti-
mentur. 57.

Arbores plantata quo pretio æstimentur si
fuerint soluenda, 10. 11.

L. domos, ff. de legat. 1. Declaratur, 16. 34.

Verba & pacta sunt intelligenda iuxta na-
turam subiecta materia, 17. Ampli. ibidem.
18. 19. 20.

Arbitrium datum alicui intelligitur iuxta
regulas iustitiae. 23.

Alciatus.

¶ reprobat, 33.

Curt. iun. L. in fundo, ff. de rei vend. Declarat, 3. 41.

Mandatum tacitum, quomodo probetur. 44.

Probatis melioramentis depositione
testium, vel scripto, Mago. decis. Luca-
puri, 33. n. 24. ubi addentes, publico, vel pri-
uato, vi dixi infra. §. 53. insurgit difficul-
tas quo pretio sint illa æstimanda videli-
cet, an habita ratione eius, quod fuit ex-
pensum, vel potius, quantum fuit melioratũ.
& licet ex vario loquendi modo, quo vsi
sunt Doctores tractantes materiam solu-
tionis, & æstimationis melioramentorum
resolutio sit facta difficilior. & nata sint
ideo pugnantes opiniones, amisso quid di-
sputando, & hic inde arguendo dici possit,
& quæ post hæc scripta reperi distinxisse,
Mangil. tract. de euiction. quæst. 15. 3. nu. 20.

¶ & seq. pro regula consiliuendum est + vt in
solutione melioramentorum, si plus sit ex-
pensum, quam melioratum, vel e contra,
vt minor quantitas sit melioranti soluenda,
in fundo. ubi glof. verb. plus pretij, ff.
de rei vendic. & Bart. ibidem num. 1. Cagnol.
in l. 2. C. de pact. inter empt. num. 175. Abb.
in cap. 1. de ressit. in integr. num. 4. Felin.
cap. cum causa, de re iudic. num. 38. Cra-
uet. cons. 408. Coram. colum. 2. in fin. Tir-
quel. de retract. conuent. §. 7. glof. 1. num. 8.
Bosius, tract. de princip. num. 31. in princip.
Garzia in tract. de expens. cap. 24. n. 1. vers.
itaque si expensas. Ruin. cons. 24. nu. 10. &
cons. 14. vol. 1. Menoc. de arb. iudic. casu 258.
Cels. num. 55. & 57. Serafin. decis. 547. nu. 6.
& decis. 898. num. 1. & decis. 1051. num. 1.

D d Rosa

Rota diuers. decis. in recent. part. 2. 650. num. 2. Valas. de iur. empir. quæst. 25. n. 28. Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 70. Negus. de pign. lib. 4. mcm. 5. part. num. 11. Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. matrim. num. 90. in fin. & num. 92. Petrus de fideicom. quæst. 15. n. 261. 263. Mangil. tract. de euiction. num. l. q. 153. num. 18. Rosenthal. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 87. & 168. & seq. ubi præterea rationem huius regulæ refert. relati à Pacifico. de saluian. in spec. 2. cap. 2. num. 260. ubi refert, ita fuisse iudicatum à Rota, & plures consentientes refert Ioseph Ludouic. decis. Perus. 58. num. 14. in fin. & num. 15. Scrad. de feud. 2. par. 9. part. section. 2. num. 100. in princip. Amatius. resolut. 14. num. 62.

Ampl. quod si interrogata fuerint quingenta, & melioratum tantum quantum fert expensa ducentorum, soluenda sint tantum ducenta. Cass. conf. 270. lib. 2. m. 2. vers. item quod dixi Capic. decis. 93. nu. 9. Bursat. conf. 151. num. 4. ubi alios consentientes refert Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 71. Rosenthal. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 168. & seq. Rolan. à Val. conf. 28. lib. 1. num. 11. Valas. de iur. empir. quæst. 25. num. 28. vers. utque ita voluit Negus. eam asserens rationem, quia ad eum qui rem melioratam percipit, nihil præterea debent, quam id quod æstimatur de presenti, Scrad. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. n. 100. Amat. in finis relatis, Resol. 14. num. 62. & seq.

Ampl. & contra, & ut si plus sit melioratum, quam expensum, reficiantur tantum expensæ, Garzias tractat. de expens. cap. 24. num. 1. vers. atque multa, qui latè prosequitur hanc extensionem Scrad. de feud. 2. par. 9. part. section. 2. nu. 100. vers. quod absque.

Contrarium tenet Rosenthal. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 88. vide tamen, quæ dicam infra, Limit. 2. & relati à Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. num. 92. vers. & per contrarium, & Scrad. licet illos reprobat, etiam quod genus aliquid domini habere, de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 100. circa fin. Fachin. controuers. lib. 1. cap. 23. vers. contrarium.

Ampl. etiam quod is, cui res meliorata restituitur, excipiat quod minori pretio

potuisset ipse facere melioramenta, li si quis alicius. 27. §. penult. in fin. ff. mandati. Tiraquel. per hunc text. de retract. conu. §. 7. glo. 1. num. 17. declarando modo non sint excessiui. Sequitur Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. num. 92. vers. ex qua Scrad. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 101.

Amplia præsertim si melioramenta sunt facta in plantandis arboribus, Florian. de S. Petro, consil. 1. num. 8. cõcludens salices vites & similes arborum trunci, qui plantantur, tanti æstimari, quanti æstimabantur tẽpore plantationis, non autẽ tanti quãti æstimantur, postquã sunt facti grandes arbores Marzar. consil. 17. num. 6. colum. 6. vers. Paul. de Cass. Cur. Lun. consil. 144. num. 7. Cardin. Tust. conclus. 176. melioramenta, nu. 9. 23. & seq. eam asserens rationem, quod cum in æstimandis melioramentis consideretur quod est minimum, non opus est, inquirere aliam æstimationem, quam quæ erat iusta tempore plantationis, Versil. ad Afflict. decis. 87. v. 3. aliam refert, quia incrementum prouenit à terra, & non ab hominis facto, seu industria.

Contrarium firmat Ioseph Ludouic. decis. Perus. 24. num. 25. concludens reficiendas esse expensas conductori, qui plantauerat arbores ad maritandas vites, iuxta pretium, quo æstimari possunt tempore solutionis, non autem plantationis. & ita seruari intellexi à fide dignis in agro Romano, in finibus ciuitatis Albæ, cuius totum territorium est vitibus maritatis vlmis, vel oppijs, consilium.

Ampl. sine melioramenta & æstimentur pluri, siue minoris tẽpore quo solui debent Rol. à Val. conf. 28. quoniam, lib. 1. n. 14. in princip. Gutt. præst. quæst. lib. 5. quæst. 68. nu. 18. circa med. Ioan. Francisc. à Ponte, decis. 12. quæ. num. 12.

Ampl. etiam ubi melioramenta sunt reficienda ab ecclesia, minore, & similibus, Valas. de iur. empir. q. 25. nu. 28. in princip. Card. Tust. concl. 176. melioramento, nu. 25. addendo Valas. d. num. 28. vers. item procedit, habere locum hanc extensionem, etiam quod ecclesia, vel minor admittatur ad recuperationem, beneficio restitutionis in integram;

- 14 Ampl. præsertim vbi ÷ qualitas personæ, quæ reficere debet melioramenta, suadet inspiciendum esse, quod est minimum, & res ipsa exposcebat nihil ultra errogari. *Mewoch. de arbit. iudic. cas. 258. Gelsus num. 58.* concludens isto casu melioramenta taxari, vt quid minimum, & separatim à re meliorata.
- 15 Ampl. vt non sint æstimanda ÷ prout durarunt, & durare poterunt, sed tantum adratam temporis qua durare possunt. *Bart. l. domos. 61. ff. de legat. 1. num. 1. l. as. num. 4. Alberic. num. 1. Cuman. num. 2. in repet. Caltron. num. 5. in fin. & num. 6.* exemplum, refert si quis fultit vineam pallis duraturis decennium, nam si restituitur vinea, palli æstimabuntur pro tempore quo sunt deinde duraturi. *Cardin. Tusc. coneluf. 176. melioramenta, num. 30. Petrade fideicom. quæst. 15. num. 265. & seq. qui loquitur, vbi fuerat conuentum, vt conductori reficiantur melioramenta facienda in prædio cõducto, Boer. loquens de pallis vinea, decif. 44. num. 13. vers. in serdum, & probatur expresso textu, in 161. domos. 61. ÷ vers. & adificiorum a tabulis examinatis, ff. de legat. 1. quæ est lectio pandectarum Florentinarum, quam cõmendat, Anton. Augustin. emendat. libr. 3. cap. 1. Scader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 143. & seq. arguendo ex illius di. sis à contrario sensu, & num. 146. in fin. relati a Simon. de Prætis, de interpr. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 1. solut. 5. num. 13. & seq. vers. alij, fol. 359. & nu. 20. fol. 361. testatur de veriori, & communiori.*
- 17 Ampl. etiam vbi dominus ÷ rei melioratæ promississet conductori, vel alteri simili, reficere melioramenta, quæ fecisset, nam cum verba, & pacta sint intelligenda iuxta naturam, & regulas subiectæ materiæ, quamuis verba contrahentium improprie essent intelligenda, *l. si vno, vers. donationis. ff. locat. l. item veniunt, §. aptanda. ff. de pos. hered. l. stipulatus, ff. de usur. Natta. conf. 73. num. 1. in fin. & num. 2. & sequen. & consil. 94. num. 1. Neuiz. consil. 92. num. 12. & sequen. pluribus. Surd. conf. 150. num. 65. & seq. Gonzal. ad regul. 8. gloss. 48. num. 51. & seq. quia intelligentia ÷ verborum desumitur ex subie-*
- cta materia, & causis, *cap. intelligentia, de verbis. significat. Card. Mant. de cis. 59. n. 4.*
- 19 ÷ generalis illa promissio reficendi melioramenta restringi debet ad id, quod erit minus tempore solutionis, quia verba
- 20 etiam generalia, vel vniuersalia, ÷ & qualitercumque prægnantia, restringuntur ad ea, quæ sunt de natura actus, & subiectæ materiæ, *Alexand. conf. 35. viso processu lib. 4. num. 10 in fin. & nu. 1. lib. 4. & conf. 21. viso cõpromisso, lib. 5. num. 7. vbi Rouesal. late alios congerit. Neuiz. conf. 92. num. 27. Bald. conf. 67. num. 1. in fin. vol. 3. Cotta in suis memorat. §. quãdoque, Tiraquel in l. si omquam, §. reuertatur, nu. 38. Dte. conf. 281. in fin. Ruin. conf. 8. num. 11. vol. 3. Rolan. à Val. de lucro Dot. quæst. 35. num. 5. & conf. 61. num. 56. vol. 2. conf. 74. volum. 3. num. 54. Crauet. conf. 144. num. 7. Natt. conf. 475. num. 17. Ojase. decif. 163. n. 11. & iuxta hanc extensionem, ita videtur firmasse Perigrin. de fideicom. art. 50. num. 85.*
- 21 Contrarium ÷ voluit Petrade fideicom. quæst. 15. num. 264. concludens conductori esse refundendam omnem expensam, etiam minimam.
- 22 Ampl. etiam si dominus ÷ rei melioratæ se obligauerit reficere melioramenta arbitrio N. periti communiter electi, Petrade fideicom. 15. n. 266. & seq. vers. nec per illud, & 270. & sequen. ea motus ratione, quia arbitrium ÷ quibuscumque
- 23 verbis alicui concessum, non censetur absolute datum, sed secundum iustitiam, *l. creditor. §. Lulius. ff. mandat. seu vtego addo, cum omnis actus, & contractus redi-*
- 24 gi ÷ debeat ad terminos iuris communis *l. quero, §. inter locatorem. ff. locat. l. quidam cum filium, ff. de verbis. obligat. Natta. conf. 103. tam docte, num. 2. datum arbitrium perito intelligitur, modo is seruet iuris regulam, vt in reficiendis melioramentis consideretur quod est minus.*
- 25 Ampl. præsertim si agatur de refectione melioramentorum, quæ sint facta in re vendita cum pacto de retrouendendo. *Cagnol. in l. 2. C. de pact. inter. empt. n. 175. in prin.*
- 26 Ampl. præsertim, ÷ vbi quod est minus versatur circa melioramenta, seu vbi minus est melioratum, quam expensum,

- durum est enim, vt inquit Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 87. vt quis det pœnas alterius imprudentiæ, dum proiecit, profudit pecunias inutiliter Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 100. vers. quod absque.
- 27 Ampl. præsertim si agatur de melioramentis factis in feudo. Hart. Pist. quest. 42. lib. 2. num. 16. & seq. qui late hanc extensionem examinat, Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. § nu. 100.
- 28 Ampl. etiam si melioramenta § sint facta ab eo, qui aliquod genus dominiij habebat in re meliorata, Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 100. relati ab Amat. resol. 14. nu. 65. Fachineus. loquens de grauato fideicommissio, illustr. controuerf. lib. 11. cap. 23.
- 29 Contrarium volunt § relati ab Amat. resol. 14. num. 63. & seq. & conatur deinde num. 65. vers. ideo illos conciliare.
- 30 Ampl. vt detur electio § domino soluendi, vel quantum fuit expensum, vel in quantum fuit melioratum, l. adeo, §. certe, ff. de acq. rer. domin. Molin. de contract. disp. 463. nu. 15. relatis § Valasc. de emphit. quest. 25. num. 28. & alijs, monentibus aduocatos, vt sint cauti in articulando melioramenta, & quantum sit melioratum.
- 31 Limit. vbi dominus § rei melioratæ, illam ob melioramenta carius vendidit, nam tunc refici debet omnis expensa, Bossius, tract. de princip. num. 31. vers. nota. etiam, & probat text. in l. in fundo, ff. de rei vendic. ver. finge.
- 32 Limit. vbi melioramenta § sunt facta ab eo, qui erat dominus rei melioratæ, quamuis non perpetuus, sed temporalis, vel reuocabilis. qualis est emptor cum pacto de retroendendo, grauatus fideicommissio, emphiteota ad tempus, vel generationem, Maritus in re dotali, emptor, qui minoris dimidio iussu pretij emit. feudatarius, & similes, nam illis rescindenda sunt melioramenta iuxta quantitatem, quo fundus reperitur factus melior tempore restitutionis, etiam quod minus sit impensum, Ruin. 117. lib. 3. num. 1. vers. sed in hoc, Valasc. de iure emphit. quest. 25. num. 28. circa fin. vers. rursus reprobandum, Alciat. & Curt. lun. qui aliud sentiunt, Rol. à Valle cons. 28. quoniam, nu. 14. & cons. 30. omisso,
- nu. 6 lib. 1. Menoch. de recup. poss. ff. remed. 15. num. 557. & seq. Garzia de expens. cap. 24. num. 3. vers. prædicta autem regula, Vincen. de Fran. decis. 109. sigrauius, nu. 5. Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 91. in fin. vers. ceterum, & num. 92. 34 asserens ita intelligendam, § l. domos, ff. de legat. 1. & in l. fundo, §. ff. de rei vendic. 35 procedere in bonæ fidei possessore, qui non est dominus, relati à Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 89. aaaa. & à Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 100. vers. fin. autem, relati à Petra, de fideicom. quest. 15. num. 271. & à Rim. lun. cons. 411. num. 38. & seq. Fachin. controuerf. lib. 11. cap. 23. recte vers. contrarium, vbi late comprobatur & respondet obiectionibus.
- 36 Contrarium, vt etiam § hoc casu stansit regulæ nostræ, voluit relati Fach. controu. lib. 11. c. 23. recte, vers. etenim. Scrad. & ab illo relati de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 100. vers. in hoc sament, relati à Rosental. qui tamen nihil certo concludit, de feud. concl. 43. cap. 10. num. 9. bbbb. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 71. circa fin. asserens contrarium opinionem sibi non placere, nec vquam in praxi receptam fuisse, opinionem Ruin. auctoris contrariæ sententiæ, relatis pluribus idem sententibus, & in specie Rol. à Vall. quem pro contraria opinione retuli, & addo Bossium in tract. de princip. num. 31. in princip. Petra de fideicom. quest. 15. num. 263. 271. & seq. vers. contrarium. Concludens, vel rescindendum quid impensum, vel quantum fuit melioratum, prout vtilius erit, opin. Molin. de contract. disp. 463. num. 17. vers. in posterior. & vers. sequen. plures congerit. Rimin. lun. cons. 411. num. 51. late defendit hanc recipienti rem melioratam.
- Contrarietatem hanc decidi arbitrio iudicis asserit Menoch. de recup. poss. remed. 15. num. 565. & post illum Valasc. de iur. emph. quest. 25. num. 28. in fin. Simon. de prat. de interpr. vltim. volum. lib. 3. interpr. 3. dub. 5. fol. 5. fol. 360. num. 16. & sequen.
- Limita vbi is, qui fecit melioramenta, 37 erat § rei melioratæ naturalis possessor, & non sibi, sed domo non possidebat, & sciente & patiente illo, rem meliorauit, nā recuperat quidquid erogauit, licet minus sit

- fit melioratum, *Rolan. à Vall. conf. 28. quoniam, lib. 1. num. 18. Menoch. de recuper. poss. remed. 15. num. 565. vers. in secundo.*
- 38 Limit. vbi melioramenta sunt facta à procuratore, nam repetit quidquid ille impedit, etiam quod melioramenta perierint, l. & in totū, ff. de impet. in reb. dotal. fact. *Peregrin. de fideicomm. art. 50. nu. 24. in fin. & nu. 31. Valasc. de iur. empbit. q. 25. in fin. vers. nec obstat d. l. & in totū, & dixi etiam inf. num. 42.*
- 39 Limit. vbi melioramenta sunt minoris æstimationis casu, qui citra factum, & culpam meliorantis acciderit, *Cuman. in repetit. l. do mos, ff. de legat. 1. nu. 2. in fin.*
- Limit. vbi melioramenta sunt facta ab illo, qui poterat cogi ad illa faciendū, seu facere debebat, *Molin. de contract. disp. 463. nu. 13. in fin. motus, text. in l. bareddis, ff. de petit. bareddis.*
- 40 Limit. in melioramenta sunt necessarijs, *Rol. à Vall. conf. 28. quoniam, lib. 1. num. 12. & seq. Peregrin. de fideicomm. art. 50. de impens. part. 1. num. 32. & part. 3. nu. 74.*
- 41 concludens in fundo, ff. de rei vend. celsare in hoc genere melioramentorum, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 70. in fin. n. 94. & seq. plurib. & n. 153. & 156.*
- 42 Limit. in eo, qui suis sumptibus convenit facere melioramenta, qualis est operum redemptor, qui opus aliquod extruere convenit, nam repetit quidquid convenit etiam quod excedat pretium operis facti, l. plane, ff. de petit. baredd. *Iuan. Brach. in l. impensa, 79. ff. de verb. signif. nu. 13.*
- 43 Lim. vbi melioramenta sunt facta ab habente mandatum expellum, vel tacitum ad illa faciendum, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 98. & seq. vbi refert*
- 44 quomodo probatur tacitum à mandato; modo, vt idem subdit, si melioramenta sunt moderata, nam ad immoderata opus est specialis mandato, vt idem subdit.
- 45 Limit. vbi melioramenta sunt minoris æstimationis, quia vilius æstimentur opera eorum, quibus quis sit vius ad faciendum melioramenta;

An autem melioramenta facta ædificando sunt faciendū quanti valet ædificium in concreto, vel quanti valet ruta & cæsa, quibus compacta fuere ædificata in abstracto, vt loquitur *Bald. in l. si*

aquam, C. de seruit. & aqua, Duz sunt doctorum pugnantibus opinionibus. Prima est, vt melioramenta sunt faciendū in concreto, Roscius tract. de princip. num. 31. vers. & quid de emphiteusa. Clar. §. feudum, quest. 88. pono, num. 2. vbi relate, Bald. auctore sua opinionis, testatur, ita seruari de consuetudine, & hanc opinionem esse æquiore, & quod illam sequeretur in iudicando, addentes ad Clar. §. emphiteusa, quest. 45. in fin. Bursat. conf. 85. nu. 35. Cardin. Tusc. conclus. 179. melioramenta, n. 26. testans de magis communis, addendo ita seruari de consuetudine, Carroc. de loca. part. 4. de expens. q. 2. n. 2. Molin. de contract. lib. disp. 363. de melioramentis, num. 9. vers. neque argum. addentes secus esse consuetudinem à barbaris compilatoribus iuris feudalis, Relati à Petra de fideicomm. quest. 15. n. 277. Valasc. de iur. empbit. q. 25. num. 16. vers. sed & illud. asserens contrariam opinionem esse nimis duram, & iniquam, Balzaran. §. si vassallus. ble finit. lex num. 5. vers. & soluis dominus, relati ab Hart. Pistor. quest. 42. lib. 2. num. 11. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 147.

48 Secunda est, quod si æstimentur tamquam ruta & cæsa, l. 1. 2. C. de iure empbit. nu. 29. in fin. Bero. q. 96. illud, num. 4. vers. si verosequendo lae, de Beluis. in §. si vassallus, ble finit. lex. deinde consuetud. Rol. à Vall. conf. 28. quoniam, n. 30. lib. 1. Tiraquel. de retract. conuent. §. 7. glos. 1. num. 6. relati à Tusc. conclus. 179. melioramenta, nu. 25. qui licet conclus. 176. num. 34. & seq. relata eadem contrarietate, non addat quam credat veriore, & Ioseph Ludouic. decis. 24. num. 15. in fin. concludat cogitandum esse, an Clari opinio sit vera, & recte fensserit, relati à Petra de fideicomm. quest. 15. num. 276. relati à Valasc. de iur. empbit. q. 25. num. 16. vers. sequitur lae. relati ab Hart. Pistor. quest. 42. lib. 2. nu. 12. Ruin. conf. 24. lib. 1. num. 10. loquens de edificio facto in feudo Card. Tusc. concl. 180. melioramenta num. 50. Carroc. de loca. part. 4. de expens. num. 25. vbi de communi opin. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 146. vbi plures refert:

Quamuis Card. Tuscus in suis Practic. conclus. §. melioramenta, conclus. 176. num. 34. & sequen. & conclus. 179. num. 25. & seq.

- & 10. Garzia, I.C. Hispanus in suo tra-
 ctat. de expens. cap. fin. n. 5. & seq. con-
 iectis pluribus in Bald. & Petram. de fidei-
 comm. non refertur, quam sequantur, vel
 quomodo hæc conciliari possit doctorū
 dissensio, perpensis tamen dictis Bald. &
 præceptoris mei Menoch. censet cessare.
 49 omnem contrarietatem ꝑ facta distin-
 ctione, quod aut sumus in casu, quō data
 est domino rei electio, tollendi, & aufferē-
 di melioramenta, vel soluendi illorum,
 pretium, ut priori casu, illa æstimentur tā-
 quam ruta & cæsa; & in abstracto, secun-
 do autem casu secus, ut videtur dixisse
 Bald. in 5. si Vassallus. hic finit lex, deinde
 consuet. nu. 3. & 4. post hæc scripta reperi
 Valase. late tentant om̄ hanc conciliationem
 illum videto, Rosental. de feud. cap. 10. con-
 clus. 43. num. 154. in fin. idem induit.
 50 Vel quod distinguamus, an ꝑ qualitas
 rei melioratæ patiat̄ commodè fieri in
 illa talia melioramenta, vel secus. ut priori
 casu vera sit prima opinio, secundo autē,
 51 opinio illi contraria. Vel etiam confide-
 rando an persona, quæ rescire debet
 melioramenta sit diues, vel pauper, &
 quæ factura esset, vel non; eius generis
 melioramenta, ut duobus primis casibus,
 vera sit prima opinio, tertio autem casu,
 vera sit secunda, ita colligo ex dictis Me-
 noch. de arbitr. iudic. casu 258. Celsus, n. 58.
 testans. ita sancte iudicatum fuisse Vene-
 tijs à quadraginta viris. & ita decisum re-
 fert Vincent. de Franc. decis. 110. col. 5. vers.
 52 bis discussis. Aliter etiam conatus est con-
 ciliare, Petra post hæc scripta à meritis, in
 tra. 3. de fideicom. quest. 15. num. 278. &
 seq. ubi præterea inuehit in Garz. qui in
 53 suo tract. de meliorament. ꝑ de Baldo vide-
 batur oblocutus, & idem Garzia in eod.
 tract. deinde iterum aucto & impresso, c. 14.
 num. 5. se ab huiusmodi conuicijs purgat,
 sed hæc vetus est op̄anum fere scriben-
 tium cantio indigna, ut dixi de Louden.
 54 lib. 1. quest. 28. Alter etiam conatus est
 conciliare, Peregrin. de fideicom. art. 50.
 num. 78. & Hart. Pistor. quest. 42. feudo.
 lib. 2. num. 14. & seq. pluribus, & nouissime
 Amat. Resolut. 14. num. 36. & seq. plurib.
 Bergin. decis. 32. num. 51. Magon. decis.
 Florent. 46. & Bursat. cons. 85. nu. 32. usque
 in fin. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. 2
 num. 149. & sequen. pluribus.
 55 An autem excipiens ꝑ vel actor debeat
 probare minus fuisse expensum in melio-
 ramētis, videndus Crauet. cons. 408. Co-
 ram. col. 2. vers. & fidicas.
 56 An detur optio ꝑ domini rei melioratæ
 soluere pretium, vel pati abrasionem,
 Mateus, ad Guid. Pap. decis. 169. Rosental. de
 feud. cap. 10. conclus. 43. num. 147. & sequen.
 pluribus.
 57 Fructus autem ꝑ æstimantur pretio tem-
 poris quo fuere percepti, vel consumpti.
 10. de Anag. cons. 38. num. 3. Bald. in l. 2. C. de
 fruct. ut lit. expens. in fin. vers. quaro, Me-
 noch. de recuper. remed. 15. & 599.

§. XXX.

SVM MARIUM.

- Melioramenta æstimanda sunt pretio, quō
 æstimari possunt tempore solutionis, 1. 3. 12.
 & quare, 4. 6. Contrarium quod sint soluenda
 pretio, quō poterant æstimari tempore
 confessionis, 7. & quare, 8. concordia, 10. 11.
 priore opin. intellige, 13. Ampl. 14. 16. 17. 18.
 19. 20. 21. 22. Limit. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30.
 31. 32.
 Ioseph Ludovic. reprobat, 29.
 L. domos, ff. de legat. 1. Declaratur, 2.
 Domini periculo res perit, 5.
 Melioramentorum causa terminatur iudicio
 peritorum, 9.
 Melioramentorū deterioratio spectat ad me-
 liorantem, 15.

R Etentis, quæ fuere firmata in proxi-
 mo & antecedenti, ꝑ, ut censuit Rota
 in recent decis. 650. fuerat part. 2. num. 3.
 circa fin. Succedit difficultas, si is, in quem
 exequutio sententiæ procuratur ꝑ melio-
 ramenta rescire velit, an illa sint æstimā-
 da, iuxta quantitatem, quæ æstimari pote-
 rant tempore, quo fuere facta, vel potius
 iuxta quantitatem, quæ æstimantur. tem-
 pore, quo quis illa soluere velit, vel deb-
 bet, & reperio interpretes iuris nostri in-
 pugnantis iuisse sententias. & ut aduer-
 to hæc pugna oritur ex generico sensu
 & vera lectione, ꝑ l. domos, ff. de legat. 1.
 cum

cum alijs illam emendam esse vellent, alij putentesse manca, ut patet ex dictis. Anton. Augustin. emendat. lib. 3. cap. 1. Simon. de Pratis, de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. solut. 5. num. 17. vers. secundo, Menoch. de recuper. possess. remed. 15. num. 558. & seq. qui omnes illam in suam sententiam trahunt.

- 3 Nam quod melioramenta sunt et aestimanda iuxta quantitatem pretij, quo aestimari possunt tempore solutionis, seu quo res meliorata restituitur, voluerunt in l. domos. 61. ff. de legat. 1. Bart. & Angelus. l. 1. & 2. l. as. num. 4. Cuman. num. 1. vers. in textu, Cast. num. 4. in fin. Borr. decis. 44. nu. 12. 13. vers. fin. autem. Ripa in l. ubi paret, §. qui in distrabendis, ff. ad trebel. num. 4. in fin. Ruin. conf. 135. lib. 3. num. 13. vers. hanc tamen, Cognol. in l. 2. C. de pact. inter emptor. num. 175. in fin. Cefal. conf. 211. Serader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 102. Rosf. tractat. de princip. nut. 3. in princ. Gail. observat. 121. lib. 2. num. 12. Simon de Pratis, de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 1. solut. 5. num. 13. circa fin. vers. alij & quarto, & num. 20. ubi de communi, Surd. de litem. sit. 6. q. 8. num. 183. Menoch. conf. 64. num. 18. & seq. Natta. conf. 13. num. 6. in fin. & 256. num. 4. Magun. decis. Florent. 49. n. 27. T. besaur. decis. 251. num. 2. ubi plures refert, & ponderat textum, d. l. domus. ad d. res ad Magun. decis. 33. Lucens. num. 24. ubi de communi, Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 90. & seq. Carrac. de locat. §. melioramentorum, num. 22. Valas. de iure emphit. quest. 25. num. 28. vers. ceterum in melioramentis, ubi alios consentientes, refert & testatur de commun. Molin. de contractib. disput. 463. num. 17. vers. ita. Aluar. addendo ita servari de consuetudine Lusitana, Menoch. & ab illo relati de arbit. iudic. casu 258. Celsus, num. 31. ubi refert vigintiquinque Doctores, consentientes Serafin. decis. 898. num. 2. Cardin. Tuseus conclus. 176. melioramenta, num. 12. relati à Pacific. de Salutan. in spec. 2. cap. 2. nu. 259. relati ab Amato loquente de melioramentis factis in fundo emphiteotico; resolut. 14. num. 61. ubi de veriori, & infinitos refert. relati à Mariss. resolut. 113. lib. 2. num. 4. Guttrier. testans de communi, lib. 5. practice. quest. 68. num. 18.

Rationes autem duæ et considerantur à Valas. de iure emphit. quest. 25. num. 28. vers. ceterum, & à Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 90. & seq. videlicet, quia ad eum ad quem res meliorata devenit, seu restituitur, nihil præterea deuenit, quam quod tempore restitutionis rei apparet solvendum, & si forte maior quantitas fuit erogata, ascribenda est infortunio meliorantis, qui interim erat rei meliorata, vel melioramentorum dominus, et cuius periculo decrevit, l. que fortuitis, C. de pignor. action. primam autem rationem censio veriore, & est generalis: secunda autem est vera in illis, qui faciunt melioramenta in rebus suis, & proprijs, tempore quo secerunt melioramenta, quamvis deinde desierint esse domini, nec applicatur in melioramentis factis à conductore, depositario, & alijs, qui non sunt rei melioratae domini. Aliam et etiam rationem medatur Simon de Pratis, de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. solut. 5. num. 18. & seq. fol. 361. & ibi vide.

- 7 Contrarium, seu et quod in aestimandis melioramentis, sequi debeamus aestimationem, quæ fieri poterat tempore confectionis, voluit Castr. in l. domos, 45. num. 4. cui videtur adherere, Menoch. de recuper. possess. remed. 15. num. 559. & seq. ponderando verba, d. l. domos, 61. ff. de legat. 1. & considerata impossibilitate facienditalem aestimationem tempore solutionis, ubi perijt fundus melioratus incendio, vel alio casu, qui acciderit, sine culpa, & facto meliorantis, quo casu et cum sint restituenda melioramenta, ut dixi sup. hoc cap. 8. nu. 18. nam, quæ non exant, cum nec videri possint, nec sub peritorum iudicio cadant, quia non entis nulla sunt qualitates, i. eius, qui in provincia, ff. ficeri petas. nullatenus dicendum videtur, esse inspicendum tempus solutionis, sed potius confectionis, cum probato quid & quantum tunc fuerit expensum, certum fieri possit iudicium à peritis, quorum scientia & iudicio, melioramentorum et causa est terminanda, Florian. de S. Petro loquens de plantis, conf. 1. num. 8. & dixi §. antecedenti Ampl. 4. Felin. cap. cum causa, de re iudic. nu. 28. relati à T. besaur. decis. 251. num. 1. Petro de fidei comm. mis. quest. 15. num. 293. & seq.

- & seq. pluribus, ubi refert praxim huius
 materiae, latius etiam idem praestat *Me-*
nach. remed. 19. num. 560. & seq. conatus
 etiam confutare argumenta, quibus de-
 fonditur contraria opinio, & licet sub-
 10 datur distinctionem, qua credit inutilis-
 se omnem contrarietatem, quia non quic-
 scit animus, & facile est inueniri addere,
 sequendo praesentem scribendam methodum,
 constituam in hac hypothesi regulam, &
 deinde illam ampliationibus & limitationi-
 bus absolvam, & ita facillime erit huic co-
 15 trarietati satisfactum.
12. Contrarietatem eandem conciliare
 & conati sunt; *Amat. resolat. 14. num. 65.*
Subdens, in fin. id remitti arbitrio iudicis.
Thesauri 251. num. 4; Gama; decis. 137.
Maria digestio. tom. 4. titul. meliorationes,
cap. 6. & seq. & cap. 10.
13. Regula itaque sit quod melioramenta
 12 sunt aestimanda tanti quanti valent te-
 pore quo sunt soluenda, ut probatur *Ido-*
mos 61. ff. de legat. 1. quam in hunc sensum
 late inducit *Simon de Pratis, de interpret.*
ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. solut.
5. num. 17. in princip. & versiteris, & que
in fin. fol. 360. relati pro prima opinione,
supra. vers. nam quod. quibus addo. Vltimum,
& ab illor. latos opinion. 85. num. 5. Natta
conf. 256. num. 4. Molin. de sacre primogenit.
lib. 1. cap. 26. num. 13. Barbof. in l. diuortio, §.
fin. ff. solut. matrim. num. 300. vers. bis 92.
Scrader de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. n. 102.
Rolan. à Valle conf. 28. num. 14. & consil. 30.
num. 6. lib. 1. Senafin. decis. 898. num. 2. rela-
ti à Marefcot. resolut. 113. lib. 2. num. 3.
Pans. de Crem. in l. 2. C. de rescind. vendit.
num. 225.
13. Intelligas tamen faciendam esse aestima-
 tionem pro rata temporis, quo verisimili-
 ter durare possunt, *Id. Id. domos, delegat. 1.*
num. 4. Simon de Prat. de interpret. ultim.
vol. lib. 3. interp. 3. dub. 5. fol. 5. fol. 339. vers.
alijs & secundo, & fol. 361. num. 20. & seq.
vers. quoniam.
14. Ampl. siue illa fuerint pretio et aucta,
 siue diminuta, seu pluris, vel minoris aesti-
 mentur nunc, quam tempore quo fuerunt
 facta, *Angel. in l. domos. 61. ff. de legat. 1. n. 2.*
Cass. num. 7. Alex. num. 1. vers. nunc vero.
Rol. à Vall. conf. 28. quoniam, num. 14. circa
med. & conf. 30. omisso, n. 6. lib. 1. exemplum
- referens si agatur de solutione melio-
 ramentorum tempore pacis, quae fuerit
 facta tempore belli, *Joseph Ludovic. de iur.*
Perus. 44. num. 25. Fuin. conf. 117. circa lib. 3.
num. 1. vers. contrarium; Petra. de fideicom.
quest. 15. nu. 261. & 263. Menoch. conf. 494.
& si doct. num. 4. & sequen. & praesumpt.
32. Eff. lib. 3. num. 6. & 7. ubi late agit re-
 15 probatis, *num. 8. qui volunt et decreuerunt*
 tantum esse inspiciendum, ad incommodum
 meliorantis, quos refert, & sequitur
Simon de Pratis, de interpret. ultim. volunt.
lib. 3. interpret. 3. dub. 1. solut. 5. fol. 360. vers.
alijs tertio, nu. 13. 15. & 20. Rojent al. de feud.
cap. 10. concl. 43. num. 92. Scrader de feud. 2.
part. 9. part. section. 2. num. 102. idem repe-
 tit. *Valasc. loquens de emphiteota. tractat. de*
emphit. quest. 25. num. 28. circa princip. vers.
ceterum, Pacific. de Saluian. interdict. in-
spec. 2. cap. 2. nu. 259. Guttier. pract. quest.
lib. 5. quest. 68. num. 18. circa fin.
16. Ampl. praesertim ubi melioramenta
 sunt perpetua, vel duratura ultra tempus,
 quo solvuntur, vel solui debent, *Boer. decis.*
44. num. 13. vers. fin. autem.
17. Ampl. praesertim ubi is, qui fecit me-
 lioramenta erat rei meliorata dominus,
 quamuis reuocabilis, & minus sit expen-
 sum, quam melioratum, *Barbof. in l. diuor-*
tio. §. fin. ff. solut. matrim. num. 92. vers. quod
aperiti sunt, Valasc. de iur. emph. quest. 25.
num. 28. circa princip. vers. ceterum, & circa
med. vers. sequi quando, relato Rol. à Vall.
conf. 28. lib. 1. num. 48. & dixi. antecedenti,
num. 32. Rota diuers. in recentioribus decis.
659. part. 2. num. 3. in fin. Marefcot. resolut.
113. lib. 2. num. 10.
18. Ampl. etiam si praecessisset pactum et de
 soluendis melioramentis arbitrio N. Nati-
 18 ta, *conf. 256. in facio, num. 4. Casafalconf. 310.*
num. 93. Surd. conf. 324. num. 17. Cord. Tusc.
conclus. 176. melioramentum, num. 12. & 33. Pe-
tra. de fideicom. quest. 15. num. 263. & seq.
pluribus.
19. Ampl. praesertim, si quod et potest proba-
 ri quantum fuerit impensum, *Rosent al. de*
feud. cap. 10. conclus. 43. num. 170. asserens in
fin. ita vidisse observari, et ratione, quia
 tantum praestimitur impensum, quanti
 nunc aestimantur melioramenta, alias co-
 cederetur iniquitas, quod is, cui fundus
 restituitur locupletaretur cum alterius
 iactu.

- iactura, stante impossibilitate probandi, quantum fuerit impensum, *Serader de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 103.*
- 20 Ampl. præsertim si melioramenta fuerint necessaria, & facta sint, tam à bonæ, quam malæ fidei possessore, *Menoch. de arbitr. casu 258. Celsus num. 51. Bossius, tract. de princip. nu. 31. in princip. addendo idem dicidè vtilibus.*
- 21 Ampl. præsertim si vbi quis admittitur ad restitutionem rei melioratæ beneficio restitutionis in integrum, nam si vtilius erit minori, vel ecclesiæ, sit quod est vtilius, alioquin considerabitur æstimatio, quæ fieri poterat tempore, quo res fuit meliorata; ut refert voluisse *Bero. in cap. 1. de restitut. in integr. num. 4. quem improbat Serader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 103. Marefcot. resol. 113. lib. 2. num. 6.*
- 22 Ampl. quod si melioramenta si tanti æstimentur, quantum fuit impensum, integra quantitas sit soluenda, non obstante, quod dominus rei, seu is, cui res meliorata restituitur, excipiat minori quantitate potuisse iacere melioramēta, *Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 91. vers. ex quo. Tiraquel. de retract. cōuen. §. 7. gloss. 1. num. 17.*
- 23 Limit. in melioramentis factis si per fermentationem, *Vrsil. ad Afflic. decif. 87. magnum, num. 3. circa med. vers. in is, & dixi, §. præcedenti, num. 9.*
- 24 Limit. vbi melioramenta si plaris æstimentur, quam fuit expensum, nam tunc pretium impensarum tantum perfoluitur, *Serader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 102. in fin. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 92.*
- Contrarium tenent, sed male, ut inquit *Serader dist. sect. 2. num. 102. in fin. Ruin. conf. 117. nu. 1. Bertrand. conf. 21. num. 5. Rol. à Val. 28. lib. 1.*
- 25 Limit. vbi melioramenta si sunt compensanda cum fructibus, nam tunc consideratur illorum pretium, de tempore quo sunt facta, *Felin. conf. 42. num. 9. quem refert & sequitur Gabriel. de acquir. rer. domin. conclus. 1. num. 13. Rota diuers. in recent. decif. 650. num. 3. in fin. part. 2.*
- 26 Limit. in eo, qui suis sumptibus si sua ve industria conuenit facere melioramenta, nam illi reficiendum est, quidquid erogauit, *Id. Brach. in l. impensa 79 ff. de verb. signific. nu. 13. & dixi §. antecedenti nu. 42. Molin. de contract. dispus. 463. nu. 13. vers. excipit.*
- Limit. vbi melioramenta si sunt facta à procuratore domini rei melioratæ, nam circumscribendum est, quidquid erogauit, nulla facta distinctione, quanti æstimari possint melioramenta, *l. 4 ff. de impens. in rebus dotal. sacf. Valaf. de iur. emphit. quest. 25. num. 28. circa fin. vers. Nec obstat. l. & in totum, qui loquitur de marito meliorante rem dotalem, Marefcot. resolus. 113. lib. 2. num. 9.*
- Limit. in melioramentis si factis à conductore, *Petra de fideicom. quest. 15. nu. 264. circa med. qui ideo admonet cauendum esse à decif. Perus. Ioseph. Ludovic. 29 & 24. num. 25. dum vult melioramenta esse æstimanda iuxta pretiū quo æstimari possunt tempore quo res conductæ restituitur locatori, nō autem tempore quo fuerat facta, addendo num. 265. & seq. idem dicendum quamuis fuerit conventum de reficiendis melioramentis, iuxta æstimationem faciendam à peritis.*
- Limit. vbi res est atrita si seu in parte consumpta, nam id, quod superest tantū soluitur, *Marefcot. resol. 113. lib. 2. num. 7.*
- Limit. in melioramentis si factis à bonæ fidei possessore, quæ facere erat obligatus dominus rei melioratæ, nam illi reficiendum est, quidquid erogauit, *l. hæreditas, ff. de pet. hæred. Molin. de contract. dispus. 463. num. 13. circa fin. Marefcot. resol. 113. lib. 2. num. 8. concludens deberi, quod est minus.*
- Limit. vbi consideratis temporibus si & qualitate melioramentorum, iudex aliud arbitrauit, *Amat. resolus. 14. num. 65. in fin. relatis Menoch. de arbitr. indic. casu 258. de recuper. possess. remed. 15. num. 565. Tesaur. decif. 251. melioram. num. 4. addendo hac limitatione vere concordari opinionum contrarietatem.*

§. XXXI.

SVMMARIVM.

Melioramenta si non fuerint liquida, an retardetur executio sententiæ. Controuersa
Ee cñ

est questio 1. 2. 3. 5. 6. 8. Affirmativa regula
constituitur, 12. 13. Amplius 14. 15. 16. 17. 20.
22. 23. 24. 25. 26. 27. 30. 31. 33. 34. 37. 38.
39. 40. 41. 42. 45. Limit. 39. 44. 45. 47. 48.
50. 52. 53. 54.

Rei inbarere tutius est, quam actioni, 4.

Theodosius Rubens laudatur, 7.

Opiniones dictorum, quare diuersa, 9.

Ininglus, quis dicatur, 10.

Iudex qualiter dicatur iuste iudicasse, vbi in-
iuste iudicat, 11.

Probatio quando dicatur facta incontinenti,
18. 19.

Appellatio est licita, vbi quis excluditur ab
exceptione competentis, 21.

De facto quando dicatur contra aliquem
procedi, 23.

Libertatilibus, ff. de stat. lib. declaratur, 28.

Evidentia facti superat omnem probationem, 32.

Oblatio pecunie in saculo, quando prodest debi-
tori, 35.

Citari amplius non debet, qui citatus dixit
nolle comparere, 36.

Exceptio quando dicatur requirere alioquem
indaginem, 46.

Probatio generalis non releuat, 49.

Arbitrium datum iudici, est stricte interpre-
tandum, 51.

Quæ hæcenus dixi circa retenēnem
rei melioratæ, concessam facienti
rem meliorem, an illa sint etiam

1 vera, vbi melioramenta non sunt liqui-
da, non leuis, est inter iuris nostri inter-
pretes, questio. nā Magon. decis. Lucens. 81.
n. 7. in fin. asserit illam esse perplexā, disputa-
bile & dubiā. Alij oppositi exceptione

2 post sententiam negant cōcedi retentionē
data cautione de illis reficiendis, vbi fue-
rint liquidata, secus si ante, Vinc. de Franci.
decis. 118. n. 17. Bero. cap. 8. de restit. in integr.
n. 3. & seq. quia iniquitasse credatur, excep-
tione melioramentorum, quæ sæpe sunt

3 minima, & tribus sententijs liquidada, cū
peritorum iudicio, concedi retentionem
rei non suæ, & actori debitam, etiam ex

4 rei conuenti confessione, & excludere
dominum, etiam spoliatum possessione
rei suæ, quæ centuplo excedit psetium,
melioramentorum. ut voluit Rosental.

de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 120. & seq.
& num. 134. & 139. relati à Menoc. de re-

cuperand. remed. 15. num. 569. Scriver de

feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 31. vers. in

hoc, & num. 32. qui latet hanc opin. probat.

relati à Pacific. de saluti an. in pte. 2. cap. 2.

n. 249. & seq. vbi testatur de magis cōmu-
ni relati à Mauson. de caus. execut. Ampl. 35

num. 18. & à Valas. de iure empbit. q. 25. in

princip. vers. an vero. vbi etiam rationem
& stylum Senatus Lusitani, refert & à Fus-

3 sar. de fideicom. q. 763. n. 217. & Caroc. de lo-

cat. de expensum. 18. & 20. Alij retentionē
cōcedant, tū quia alia via nō sit consultū

4 melioranti in recuperatione melioramē-
torum, quā beneficio retentionis; vt di-
cam latius infra; quia cum fatius sit in-

herere rei, quam actioni, & fin. in lit. quib.
mod. tollit. obligat. facilius conceditur. re-

tentio, quam actio, l. i. ff. quib. mod. pignus,
vel hypot. sol. Graues. conf. 148. mobilis, nu. 2.

Surd. conf. 4. plura, num. 5. Auendan. de exe-

quend. mandat. reg. part. 2. cap. 12. n. 13. circa

fin. relati à Fuffar. de fideicom. quest. 672.
n. 60. & à Caroc. de locat. part. 4. de expens.

21. Alij facta distinctione, an in sententia,
de cuius executione agitur, adsint verba

seu clausula Rescissio, vel solutis meliora-

mentis, vel reseruato iure melioramento-

rum, vt priori capite casum alternatiue
relatorum retardetur executio, & con-

cedatur retentio, secundo autē nequaquā,
Negus. de pignoribus 5. membr. 5. part. nu. 9.

relato Cassr. conf. 270. lib. 2. nu. 3. vers. bre-

uiter. Alij absolute negant executionem
sententiæ, & concedunt retentionem

modo saltem de melioramentis exceptis
constitit in genere, l. si in area, §. de vendit.

indeb. per quem textum ita censuit sapē
Rota teste Penia. relato in tract. de Saluti.

decis. 75. num. 4. & 9. vers. non obstat, & de-

cis. 82. n. 4. Alijs contrarium sentientibus
Benintend. decis. 77. num. 5. & sequen. Alijs

modo vnum, modo aliud sentientibus &
iudicantibus, & singulariter singulari la-

bore, refert Theod. & Rubens prima part.
suorum singular. ex Rota decis. ad Accoram-

bon. decis. 8. Alij retentionem negant, si
iurante, qui meliorauit, quanti credat

æstimari posse meliorata, actor deponat

eam summam Valas. de iur. empbit. q. 25.

num. 23. in fin. Molin. de contract. disputat.

463. num. 17. vers. quando asserens, ita ser-

uari à Senatu Lusitano.

Verum, quia relatæ doctorum opinio-
nes non sunt omnino veræ, nec penitus
falsæ, & varietas sententiarum ascriben-
da sūt diuersitati personarum successiue in
eodem consensu iudicantium, quæ non
compactæ eadem constitutione sint, facile
fuit aliud tunc, aliud nunc iudicasse,
vt latè dixi de laudem. lib. 1. quest. 28. in
princ. nec tamen dici potest id factum læ-
sa iustitia, quæ est constans, & perpetua
voluntas, tribuendi vnicuique quod suū
est iuxta interpretationem gloss. in cap.
maiores. verb. ad altitudinem. de baptis-
m. & Sebast. Medic. de legib. part. 3. cap. 8. n. 7.
quia vt inquit, Arist. 5. ethic. cap. 8. & in-
terpretatur Sotus de iustis. & iur. lib. 3. q. 3.
art. 2. in princ. ad effectum † vt quis dica-
tur iniustus, non solum est necesse, vt ini-
uste faciat, sed quod iniustum est faciat
ex animi morbo, & boni habitus corru-
ptione. Quare si quis vel casu, vel repenti-
nâ affectione, vel corporis temperatura
urgente, virtutis aliquod præstet opus, non
ideo statim virtuosus est dicendus, quia
vel casu, vel natura quadam modo cogē-
te id facit, ita & è contra, si quid mali, vel
iniqui fecerit, arg. I. quod calore, ff. de regul.
iuris. Hinc dixit I. C. quod prætor iniuste
iudicando dicitur iustitiam ministrasse
considerato eo quod facere debebat, non
autem quod fecit † I. pen. ff. de iustis. & iur.
& nata quæstio, an detur iustitia, vt negati-
ue argumentatur. Leonard. Coqueus, in
sibolys ad D. Augustinum de ciuitate Dei,
lib. 2. cap. 21. vers. suscepit enim pilus, &
vers. purgam. & dixi latè infra §. 41.
Ideo vt in proposito themate omnis
cesset difficultas sequendo inchoatam.
12 methodum, constitutam † affirmatiuam
regulam, quam ampliationibus & limita-
tionibus deinde prosequar, & ita appare-
bit veritas huius controuersæ quæstionis,
Regula itaque sit, circumscripto quid-
quid de stylo curiæ sit alicubi receptum,
13 quod opposita † exceptione melioramē-
torum, quod quamuis illa non sint liquida
seu vbi de illis constat tantum in genere,
retardetur exegutio sententiæ, in excipien-
tem prolata, donec de melioramētis fue-
rit ille satisfactus. I. si in area, ff. de condit.
indeb. I. Paulus, ff. de doli exceptis. I. quia ratio-
ne, §. habet, ff. de acquir. rerum do-

minio. per quæ iura, ita firmat Capir. de
cis. 17. num. 7. & post Capir. idem voluit
Ruin. conf. 84. quoniam, lib. 1. num. 17. Affl.
decis. 87. num. 6. Galles. de obligat. camerat.
quest. 18. iuxta nouam impressum. 15. sta-
tando, ita vidisse iudicatu à Rota in causa
magni momenti, legendo Capir. & Ruin.
supra citatos. quidquid in contrarium di-
ctū fuisset, ex Negus. de pignorib. §. membr.
4. part. num. 10. aliud sentiente. Bursas. re-
bus pluribus, Rota decis. conf. 85. certum est
num. 31. vers. dummodo. Pacifc. de solutio.
interdict. in ius. 2. cap. 2. num. 245. & 253.
Scrader sequendo decis. Capir. de feud. 2. part.
9. part. section. 2. n. 31. 33. in fin. Marefot.
resolus. 112. illud part. 2. num. 20. relatiū
Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 116.
& seq. Contard. de momentan. possess. q. 24.
nu. 16. Scaccia de appellat. quest. 17. Limit. 6.
memb. 4. num. 65. dard. de alimen. titut. 8.
privileg. 62. num. 8. Petrus de fideicom. q. 15.
num. 307. Tiracquel. de retract. conuent. §. 7.
gloss. 1. num. 13. Tusc. consil. 182. melioramē-
ta, num. 33. & 87. relati à Rosental. de feud.
cap. 10. conclus. 43. num. 138. & seq. Ioseph
Luden. decis. Perus. 34. num. 17. in fin. Gra-
tian. decis. 90. num. 20. Rebel. de oblig. iustis.
lib. 7. quest. 7. nu. 3. in fin. Decian. conf. 29.
lib. 2. num. 13. vers. non obstat.
14 Ampl. potest præsens regula † multis
casibus relatis in princip. huius Capituli
Octau.
15 Ampl. præsertim, vbi excipiens † de me-
lioramentis, exhibet velle illa probare in
continenti, Menoch. de recup. benefice. 15.
num. 572. vbi notandum textui impresso
16 Francfurti deesse negatiuam † & legendū
declaratur secundo, vbi incontinenti
adessent probationes factorum meliora-
mentorum, cum id dicat Bald. consil. 309.
lib. 2. in fin. quem Menoch. refert in suam
sententiam quem sequitur, & pluribus
Rota decis. comprobatur Lancel. de assent.
part. 3. cap. 24. quest. 29. nu. 8. & seq. Scrader
de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 30. in fin.
Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 128.
& seq. addendo hoc esse indubitatum.
17 etiam † si ageretur de re occupata cum
vitio. Bursas. conf. 85. num. 31. vers. nec non.
Pacifc. de iulian. in ius. 2. cap. 2. num. 253.
Contard. de moment. possess. quest. 24. num. 28.
Subdens num. 29. arbitrarium esse iudici

220 De Exceptionibus.

- decernere quando probatio dicatur fieri incontinenti, *Scrader. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 125. concludit probationem, dici factam incontinenti, si fiat intra terminum datum à iudice, ad probandum.*
18. Quam terminum esse arbitrarium iudici vult *Rafental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 130. & confirmat Scrader. d. num. 25. circa fin.* addendo iuxta subiectam materiam, modo longiorem, modo breuiore concedi dilationem, & num. 26. subdit si aliter fiat à iudice posse appellari ab illius decreto, & conferi illum dolose procedere.
19. Probatio autem quando dicatur facta incontinenti non conueniunt Doctores, teste *Scrader de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 127. ubi refert tres opiniones.*
20. Ampl. quod si non admittatur exceptio melioramentorum, liceat appellare ad utrumque effectum; etiam quod talis exceptio opponatur, coram exequutore, *Alexand. cons. 85. viso ibi et sic lib. 5. num. 6. eam afferent rationem, quia ubi quis de creto iudicis excluditur à exceptionibus, quod de iure impeditur sententia exequutorum, licet appellare ad utrumque effectum* *Alexan. sequitur etiam Rota. in Romana saluati interdicti, coram Remia, vt refert Pacific. de saluati. interdicti. decisi. 74. num. 6. & sequen.*
21. Ampl. vt non solum si liceat appellare, sed etiam agi possit spolio, nisi concedatur sententia, vel saltem non sit consultum melioranti cautione de soluendis melioramentis, ut tenent *Rota coram Penia, testa Pacific. de saluati decisi. 47. in vna n. 8. & ratio est, quia quotiescumque cum aliquo non proceditur iuris ordine seruato, dicitur cum illo agi de facto, & spoliari, cap. conquirentes, de restitut. spoliat. Ruin. cons. 102. Visa lib. 5. num. 13. Put. decisi. 177. lib. 2. Hondad. non fide. de lib. 1. num. 24. post princip. Bec. cons. 25. in causa. num. 9. cum alijs relatis à *Contard. de moment. posses. quæst. 24. num. 32.**
- Ampl. vt ubi non fuit admissa exceptio melioramentorum, & facta sit executio, vt agi possit ad illius reuocationem ex capite nullitatis, vt tenent *Rota testa Pacific. de saluati. decisi. 74. in vna num. 8. sequendo Contard. de moment. posses. q. 24. num. 32. Luc. Pet. in prax. lib. 6. de caus. nullit. num. 24. vers. & ex rationibus. vbi testatur, ita fuisse in foro Capitolino illo patrocinate iudicatum.*
24. Ampl. præsertim si ubi in sententia in reum prolata adest clausula relictis melioramentis, vel alia æquipollens, quæ oriatur ex ventre sententiæ. *Cast. cons. 270. viso puncto, lib. 2. num. 3. vers. breuiter. Capic. decisi. 17. num. 9. Benimend. decisi. 77. num. 11. Viuius decisi. 192. deponens num. 3.*
25. addendo procedere etiam si offeratur cautio, vel depositum pretij, quo ælimari possunt, *Contard. de moment. posses. q. 24. num. 21. 27. addendo hoc sensu veram esse decisi. Capic. 17. vt dixerat Rota coram Agorombono, vt refert Pacific. decisi. 77. num. 1. in fin. sui operis. de saluati. Scrader. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 32. vers. s. ceterum Pacific. de saluati. in ipse 2. cap. 2. nu. 252. & 257. relatis à *Volaf. de iur. emphys. q. 20. num. 22. 23. in princ. cons. 24. Fuffor. de fideicom. quæst. 672. num. 16. 22. Tusc. cons. 180. melioramenta num. 31. & seq. 44. & sequen. vsque ad 46. ubi late comprobatur hanc extensionem Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 125. Amat. resol. 14. num. 43. ubi refert ita iudicatum.**
- Contrarium reprobat *Cast. tenet Fachin. controuers. lib. 7. cap. 95. in fin. ubi etiam refert concordēs. Piffor. quæst. 42. part. 2. num. 3.*
26. Ampl. etiam quod agatur de executione sententiæ late ad fauorem spoliati, vtille sit redintegrandis ad suam possessionem *Capic. decisi. 17. num. 1. & 10. ubi refert ita fuisse iudicatum. & sequitur Menoch. de recuper. posses. re med. 1. num. 563. vers. contrarium. & conueniunt, quia dixi supra, in regulu. cum sit uocabitur cap. 8. nu. 7.*
27. Ampl. etiam quod offeratur fideiussor, vel cautio bancaria de illis soluendis, ubi fuerint liquidata. *Ruin. cons. 84. quoniam, lib. 1. num. 16. & seq. ubi respondet, 1. statim lib. ff. de stat. liber. quæ videbatur ob stare, & quam Capic. decisi. 17. num. 2. allegatur, oppositam sententiam, & est notabilis declaratio, ad eum textum *Cast. de obligat. cameræ quæst. 18. num. 13. afferens ita fuisse decisum à Rota in causa magnu. Burfat. cons. 89. coram, nam. 31. in fin. afferens idem iussu dictum à Rota in alijs causis**

- caulis. *Menoch. de recuper. possess. remed. 1. §. num. 170. Lancell. de attent. par. 3. cap. 24. quæst. 29. num. 9. testantur ita à Rotæ decisum. Tuse. conclus. 182. melioramenta, num. 27. Amat. resolut. 14. num. 44. asserens ita iudicatum, si in sententia adsit clausula, refectionis expensis. Subdens in fin. hoc esse arbitrium iudici, considerata qualitate personarum, & melioramentorum. *Rebell. de obl. iust. lib. 7. quæst. 7. num. 4. ubi refert dissentientes & conciliat, & refert praxim Hispaniæ & Lusitaniæ. Vincent. de Franc. decis. 112. num. 1.**
30. Ampl. præsertim ubi de t. melioramentis fuit exceptum ante sententiam, & de illis constat in genere. *Vincent. de Franch. decis. 112. dum pro num. 16. & seq. ubi ita servari à Senatu Neapolitano testatur, & ibi addentes late prosequuntur. Pacific. de saluian. interdict. in spec. 2. cap. 2. nu. 243. ubi refert plures Rotæ decis. quas idem imprimi curavit in calce sui operis, decis. 74. & 82. num. 4.*
31. Ampl. præsertim si t. de melioramentis constet per rei caudentiam, ut puta, quia ex inspectione rei pateat rem fuisse de recenti melioratam, per refectionem, vel additamentum factum *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 131. addentes ad Vincent. de Franch. decis. 112. vers. quid si meliorationes, relatio Busac. consue. nu. 17. qui hoc non dicit in meo Codice, censet tamen extensionem istam esse verant, & quia euidencia t. facti superat omne genus probationum. *Affl. decis. 107. in causa num. 6. Mantica. decis. 79. num. 3. Grunior est enim, nec in dubium renocari potest probatio facta per rei præsentiam, & sicuti dubitari potest, an odio, vel amore sit probata, quæ voce dicuntur. *Affl. d. decis. num. 7. Gail. observat. 2. 6. lib. 1. num. 9. Gilcken. de præscript. part. 2. memb. 1. cap. 1. num. 62. & seq.***
33. Ampl. præsertim si melioramenta sunt necessaria, vel utilia, & facta à bonæ fidei possessore. *Lancellor. sequendo Menoch. in tractat. de recuper. poss. ff. de in ijs, quæ respondent in causa finarum, de attent. par. 3. cap. 24. quæst. 29. num. 10. circa med. vers. præsertim.*
34. Ampl. præsertim ubi is, cui res meliorata est restituenda, proficitur, & asserit,

- nolle aliqua melioramenta solvere, l. colonus. ff. de vi & vi armat. l. intra velle. 39. §. vendentibus, ff. de minoribus. l. servus si hereditat. 28. §. fin. ff. de statu liber. per quæ iura ita firmat. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 130. in fin. Bero. cap. 1. de reffis. in integr. num. 33. Serader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 32. in fin. vers. similiter. comprobando hanc extensionem, ex eo, quod licet oblatio pecuniæ in sacculo, & tolle, vel marsupio, non releuet offerentem, si tamen is, cui sit oblatio recuset, recipere, secus est. *Cass. & Alex. in l. finora. 9. ff. sol. matr. Tiraquel. de retract. conveni. §. 4. glos. 6. num. 21. & ego addo comprobari potest hæc extensio exemplo eius, qui citatus ad t. iudicium, non est ulterius citandus, si protestatus fuit, nolle comparere. *Sorin. cons. 193. lib. 1. num. 6. vers. accedit, Surd. cons. 371. num. 9.***
- Amplia etiam si ageretur de executione t. sententiæ late, tam ex aliquo ex remedijs acquirendæ, quàm recuperandæ possessionis. *Menoch. de recuper. possess. remed. 15. num. 69. vers. contrarium, ubi relatis dissentientibus concludit retardari executionem sententiæ late in spolio, ubi constat in genere de melioramentis factis à spoliatore. *Pacific. de saluian. in spec. 2. cap. 2. num. 253. & seq. qui loquitur de sententiâ late ex remedio salutari, & dixi supra hoc cap. 8. num. 19.**
38. Ampl. præsertim t. ubi is, cui res meliorata est restituenda, replicat non esse obligatum ad refectionem melioramentorum. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 120. in fin.*
37. Ampl. præsertim t. si agatur ex contractu reciproco, cuius adimplementum, verificaretur etiam in solutione melioramentorum. *Gozadin. cons. 500. num. 22. circa med. & num. 23. & 25. addendo præsertim si contractus sit iuratus, vel adimplementum esset conceptum sub conditione.*
40. Ampl. etiam ubi dispositione t. legis, vel hominis, res meliorata est melioranti hypothecata, etiam generaliter caput. *Gozadin. cons. 100. nu. 24. & seq. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 133.*
41. Ampl. etiam donec fuerint t. persoluta realiter, usque ad obolum, etiam minimi, *Rosen.*

Rosental, de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 118. Serader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 128.

Ampl. præsertim si de melioramentis
41 † excipiat in factis in re, in qua quis fuit
immissus in contumaciam domini illius,
etiam quod requiretur actio in inda-
ginem, ut dixi *infra*, §. 45. Ampliat. 3.

Limit. ubi melioramentorum liquida-
42 datio altiore † requiretur indaginem,
seu ubi difficile liquidari possunt, *Florian.*
de S. Petrog. cons. 1. num. 19. Adenoch. loquens
in casu quo de melioramentis excipitur
aduersus sententiam latam in remedio ca-
nonis redintegranda. in tractat. de recu-
per. remed. 15. num. 572. Pacifico. de saluam.
interdict. in spec. 1. cap. 2. num. 42. & 254.

addendo ex *Put. decis. 471. lib. 2. Benintend.*
decis. 77. num. 10. isto casu non retardari

43 executionem sententiæ, data cautione, &
idem prius dixerat latius, num. 245. idem
Pacifico. Bursat. cons. 85. num. 31. vers. nec
non. Rota coram Socrato, te & Pacifico. d. tract.
decis. 83. Rota, num. 4. Contard. de moment.
possess. quest. 24. nu. 28. Fuffor. de fideicom.
quest. 672. num. 18. 21. in fin. Serader de
feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 131. & seq.

44 † quando autem exceptio dicatur requi-
rere altiore indaginem, *Benintend. decis.*
77. num. 13. & 14.

45 Limit. ubi † melioramenta sunt penitus
illiquida, nam non retardatur executio
sententiæ, data cautione de soluendo, ubi
fuerint liquida, *l. statu liber, l. seruus, si*
hæred. §. fin. ff. de stat. liber. per quæ iura,
ita censuit *Rota* ut testantur *Acorambon.*
& *Lancelotti.* relati à *Pacifico. de saluam.*
interdict. in spec. 2. cap. 2. num. 243. & de-
cis. 77. & seq. & latius idem *Pacifico. eodem.*
interdict. in spec. 2. cap. 2. num. 243. Put. decis.
461. Die undecima lib. 2. Contard. de mo-
men. possess. quest. 24. num. 18. & conue-
niunt dicta Capie. decis. 17. num. 51. & seq.
Gallef. de oblig. cam. quest. 18. nu. 14. Bursat.
cons. 85. num. 31. vers. dummodo.

46 Limit. ubi excipienti de † melioramen-
tis præfixus fuit terminus ad illa liquidan-
da, & in termino dato, non est facta liqui-
datio, nam sententia demandabitur exe-
cutioni, data cautione de illis soluendis,
ubi fuerint liquida, *Put. decis. 461. Die*
part. 3. vers. & tanto magis, quam latissime

exornat *T. bendes. Rubens. in suis singulari-*
bus, part. 1. ad decis. 8. Accorambon. Côtard.
de moment. possess. quest. 24. Addendo id
concedi in poenam moræ excipientis,
num. 20. & seq. plurib. *Pacifico. de saluam. in-*
spec. 2. cap. 2. n. 246. & seq. Fuffor. de fidei-

47 *com. quest. 672. nu. 12.* quia probatio † ge-
neralis non releuat *Crau. cons. 157. n. m. 8.*
& seq. plurib. Quare animaduertendo,
quod *Rota* numquā concessit executionem
sententiæ, nisi lapso termino ad liquidan-
dum melioramenta, *Rot. diuers. in recent.*
decis. 151. part. 2. nu. 5. Rosental. de feud.
cap. 10. conclus. 43. num. 124. nullatenus
dici potest, illam modo vnum, modo aliud
iudicasse, seu negasse, & concessisse reten-

48 tionem, quia considerato effectu idem
semper iudicauit: nam cum † excipiens
sit actor in sua exceptione, i. t. ff. de ex-
cept. *Put. decis. 396. part. 1. num. 1. Rot. à Val.*
cons. 13. lib. 3. num. 65. Cefal. cons. 455. n. 30.
non sat est excepiisse de melioramentis, &
illa probasse in genere, nisi deinde pro-
betur quantum sit melioratum, & re-
tentis relatis tribus limitationibus, cessat
interpretum nostrorum contrarietas, &
idummodo negant, modo concedunt re-
tentionem excipienti de melioramentis,
& hanc conciliationem videri indicasse,

Contard. de moment. possess. quest. 24. n. 28.
& seq. licet addat hoc esse iudici arbitra-
rium, & tanquam de arbitrijs, non mi-
rum si fuerit diuersimode iudicatum. post
hæc scripta reperi relatum conciliationem
ex *Contard.* etiam aduertisse *Caroc. de lo-*
cat. part. 1. cap. de expens. num. 22. & 24.
Tusc. conclus. 182. melioramenta, num. 42.
Pacifico. de saluam. interdict. in spec. 2. cap. 2.
num. 242. & seq. 45. & seq. Amat. resol. 14.
num. 44. & seq. asserens terminum compe-
tentem, vel plures concedendos esse, &
cessa. e limitationem istam, si in sententia
dictum fuit solutis prius melioramentis.

49 Limit. ubi aduersus † excipientem
concurrerent causæ, quæ vrgerent iudicis
animum, ad exequendam sententiam, da-
ta cautione, de rescindendis melioramentis,
ubi fuerint liquida, veluti si condem-
natus sit potens, diues, vel litigiosus, si
fuit longa, victor vero esset pauper, vel
vidua, vel pupillus, & similis alia persona,
melioramenta sunt magni valoris, ut con-
siderat,

siderat *Panegrin. relatus à Fuffar. de fidei-
com. quafi. 672. num. 26. & seq.* cuius opi-
nio licet multum habeat falis, quia tamen
52 coarctanda potius, quam 7 dilatanda est
iudicium arbitraria facultas, & si fieri pos-
set, nihil deberet esse iudici arbitrium,
ut dixi. de laudem. lib. 1. censet rutiorem
esse praxim Rotæ Romanæ, ut præfigatur
excipienti terminus ad liquidandum, &
illo elapso in poenam contumaciæ, vel ne-
gligentia excipientis, fiat executio, ut
rezuli supra, num. 48.

51 Limit. vbi melioramenta 7 sunt illiqui-
da de iure, ut puta, quia probabiliter du-
bitatur, an sint rescindenda, l. 1. §. si in annos,
l. in l. falcidia in fin. ff. ad leg. falcid. Card.
Tusc. per hac iura concl. 182. melioramen-
ta, num. 48.

52 Limitari potest 7 præsens regula ijs om-
nibus casibus qui colligi possunt, ex dictis
supra hoc, cap. 8:

53 Limit. ijs omnibus 7 casibus quibus nō
admittitur compensatio illiquidum, ad liqui-
dum, *Scrader. de feud. 2. pars. 9. part. scil. 2.
num. 32. in fin.* vbi remissive, refert qui
sint isticausi, & dixi in meis collectaneis,
ad l. final. C. de compensat. *Rosentat. idem.
repetit. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 127.
& num. 135. & seq.* quando dicatur res ob-
ligari à lege ratione melioramentorum.

§. XXXII.

S V M M A R I V M.

*Melioramenta quando petantur actione spo-
lij, vbi dominus rei meliorata fuit immis-
sus in possessionem opposita exceptione me-
lioramentorum, 1. 2.*

*Melioratum fundum qui domino restituit
obsequi iudicis decreto, excluditur actione
spolij. 8. & quare. 9. Limit. 11. 12. 13. 14.
Qua actione illa petantur. 15. 16. 17. 18. 20.
21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 30. 31. 32. 33. 34. 35.
36. 38. 39. 40. 41. 42. 43.*

*ad Melioramenta repetendum nulla competit
actio ei, qui rem melioratam errore, vel
imperitia restituit domino suo. 45. Ampl.
ibid. & 46. 47. 49. 50. 52. 53. 54. 55. 56.
Limit. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69.
70. 71.*

*Factum de non patendo, si de illo non excipitur
nihil prodest. 4. Ampli. ibid.*

*Nosorium releuat ab ouere probandi si tamen
de illo excipitur. 5.*

*Iudex supplere potest inijs, qua defunt parti-
bus. 6. Ampl. 7. 8.*

*Redintegratio non conceditur vbi quis factio
suo casu à possessione. 9. Exemplaris casus.
10.*

*L. si in area, ff. de condit. indebit. Declaratur.
19.*

*L. si me & Titium, ff. si cert. pet. declaratur.
27.*

*Actio in factum generalis est, & quid expri-
mendum, vbi illa intentatur. 29.*

Incerti conditio quid sit. 37.

Actiois formulam indagare inane est. 44.

*de Euietione non agis emptor qui litem sibi mo-
tam non intimauit venditori. 48. 49. 50. 51.*

SI contingat meliorantem fundum vr-
banum, vel rusticum, allodiale, vel
feudalem, seu emphyteoticum, ei cui est
debitum, restitui, non restitit melioramē-
tis, & qui fecit melioramenta, vel illius he-
res velit illorum æstimationem cōsequi,
non conueniunt Doctores, qua actione
repetantur. ego tamen omnia omni vl-
teriori indagatione, difficultatem hanc
duobus constitutis casibus absoluaui.

Primus est, vbi is, qui fecit rem melio-
rem, iudicis sententia immisus fuit in
possessionem rei melioratæ, & tunc ad-
uertendum erit, an immisus haberet, vel
non, scientiam melioramentorum, nam si
habuit, & de illis fuit exceptum aduersus
petentem rem melioratam, ut puta quia,
reus de illis faciēdis cum actore, vel illius
auctore conuenerat 7 & tunc melioranti,
si non appellauit, competit actio spolij, ut
iudicasse Senatui Lusitanum, referunt
adentes ad *Gammam decif. 4. in fin.* & idē
*Gammam, decif. 333. num. 4. vers. sed his non
obstat Tuscus conclus. 182. melioramenta.
num. 49. 56.* & qui Rota tenet iudicendi
de nullitate sententia latæ super immis-
sione, & dixi proximo & antecedenti,
§. 12. 20. 22. Si vero non habuit notitiam,
non 7 reuocatur immissio, sed tantum
datur melioranti actio ad repetendum
melioramenta. *Paris. cons. 33. exarato, lib. 1.
num. 52. & seq.* quem sequitur *Scrader. de
feud.*

seud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 55. eam afferens rationem, quia cum exceptio melioramentorum non oriatur ex his, quæ fuerint inier actorem & reum facta, sed extrinsecus proueniat, iudex nullam de illa potest, aut debet rationem habere, nisi parte excipiente, & ideo sustinetur sententiæ executio, quæ fuisset retardata, si de melioramentis fuisset oppositum. *Bart. Alex. l. as. & reliqui in l. eum, qui ita. §. 6. ff. qui ita, ff. de verb. oblig. cum alijs cumulatis à Paris. d. num. 52. & seq.*

- 3 Amplietiam si ex confessione actoris, vel aliunde ex actis constaret iudici, rem petitam fuisse melioratam, nam nisi reus excipiat de melioramentis, sustinetur immissio, non resectis expensis. *argum. coru.*
- 4 *qua dicuntur de pactis* de non petendo, de quo si non excipiat, etiam quod reus illud fecisse confiteatur, iudex de illo rationem habere, non debet, vel potest, *l. as. in l. si unus, §. pactus ne peteret. ff. de pact. nu. 40. & seq. & Bart. num. 18.* & quod notorium releuat quidem ab onere probandi, non tamen releuat ab onere proponendi, *cap. euidencia, de accus. glos. clem. appellanti, de appellat. Paul. de Monte Pic. in repet. l. lecta, ff. si cert. pet. num. 31. Alexan. conf. 67. lib. 7. num. 2.*

Obstant tamen dicta *Alex.* & aliorum antiquorum quos ipse refert in *l. si unus, §. pactus, ff. de pact. num. 6. & seq. & Guid. Pap. de compulso. quæst. 7. num. 2.* concludens iudicem non posse parti supplere in ijs, quæ partes deficiunt, si de illis sibi constat, ut iudici, & præsertim si illud consistat in excipiendo, etiam quod exceptio non habeat originem ab initio contractus, sed quandocumque, præsertim si non suppleto, quæ reus deficit, actor lucrum caperet, cum aliena iactura. Verum *Sera-*der loquens in casu nostro de feudo restituto cum melioramentis, relatis non obstantibus, & confutatis, tenet relatum ampliationem, *de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 56. cum 4. sequentibus. vers. non obstat, & illius opinio sustineri potest, ex dictis à M. scard. de probat. concl. 1104.*

Secundus casus est, vbi res meliorata, fuit restituta ei, cui erat restituenda, absque iudicis de creto, & tunc cessare actionem spolij, & nullitatis, non est dubium, quia

nullum factum iudicis interuenit, quod reuocetur, vel de defectu solemnium rearguatur. & vbi quis suo facto, & cadit à sua possessione, quia illa solo animo amittitur. *l. si quis vi, §. differentia, ff. de acquir. poss. Rip. l. 1. ff. eod. num. 51.* non competit sibi aliquid recuperandæ possessionis remedium, *Lapus, allegat. 51. latatus, num. 7. vbi Mandos. vers. præter culpam testatur de communi, & ita sæpè vidisse iudicatum, Cassad. decis. 4. de restit. spoliat. Bero. confil. 212. lib. 3. num. 14. Alexan. conf. 6. circa lib. 3. num. 10. Osase. decis. 47. num. 4. Natta conf. 562. agit, num. 7. Socin. conf. 266. in causa. lib. 2. num. 19. & 21. Ripa, l. si aliquam rem, ff. de acquir. poss. num. 23. an fin. Surd. conf. 28. nu. 10. & seq. & conf. 49. nu. 2. & seq. vbi præterea refert plura exemplis, quibus quis dicitur cadere possessione sua culpa.*

11 Nisi tamen res meliorata fuerit domino illius restituta ab ecclesia minore, & similibus, nam beneficium restitutionis in integrum agere poterunt spolio, non obstante quod suo facto, suæque culpa ceciderint à possessione rei melioratæ, *Alexan. conf. 95. perspicill. lib. 1. nu. 5. circa fin. relati à Surd. conf. 49. num. 17. Verat. decis. 170. part. 3. Put. decis. 276. part. 3. nu. 5. & num. seq. distinguit quoad minorem, & est singularis distinctio, vbi non fuit petita restitutio in integrum.*

12 Vel restitutio facta fuit in contractu inualido, *Crauet. confil. 248. colum. fin. quem refert & sequitur Surd. confil. 28. num. 93. Alexan. conf. 1. vol. 4. in fin. vers. circiterium.*

13 Vel factum quo quis restituit rem melioratam fuit affectatum, seu procuratum ab eo, cui facta fuit restitutio, *Bart. in l. de pupillo, §. meminisse, ff. de nou. oper. num. 7. Ruin. conf. 37. num. 9. volum. 4. Me. noeb. de recup. poss. remed. 15. nu. 103. Surd. conf. 28. num. 94.*

14 Vel restitutio fuit facta ex contractu, quem ex parte sua non adimpleuit, cui facta fuit restitutio, *Socin. in l. rem, qua nobis, ff. de acquir. poss. num. 8. vers. quino dubitatur. Alexan. conf. 90. in causa. num. 6. volum. 5. Verat. decis. 6. num. 1. & seq. part. 3. & latè Paris. de resign. lib. 1. q. 3. n. 66. & seq. Gonz. ad reg. cancel. glos. 26. n. 9. Verat. dec. 6. par. 3.*

Nega-

• Negata itaque actione spolij ei, qui ignorant er, vel per errorem restituit rem me-
 15 lioratam † non conueniunt Doctores,
 quæ actio computat melioranti pro repe-
 titioe melioramentorum, vt testatur
Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 112.
 & *Thefaur. quæst. 79. lib. 1. num. 1. Corn.*
 16 *conf. 80. lib. 4. num. 5.* & nullam illi † com-
 petere probatur, *l. si in area, in fin. ff. de
 exadit. indeb. vbi Castren. l. as. & alij, ita*
declarat, quibus relatis clarius firmat per
eum textum Negus. de pignorib. 4. membr.
5. part. num. 9. concludens meliorante mu-
 rem alienam bona fide, quam credebat
 suam, nullum remedium habere ad repe-
 tendas expensas, quam retentionem rei
 melioratæ, & ideo cauere debet ne illam
 restituat, nisi sibi resectis expensis, quia si
 restituit nullum habet remedium ad re-
 petendum, quia nullum gessit negotium,
 cum domino rei, credendo meliorare re
 suam, nec cogitauit ideo aliquem sibi obli-
 igare, *Negus. per eundem textum secuti*
funat, Ioseph Ludovic. decis. 34. num. 17. Don.
Fed. Scot. conf. 8. num. 4. lib. 4. Peregrin. de
fideicom. quæst. 50. num. 56. vers. verum il-
lum. Vincent. de Frauc. decis. 112. Dum. n. 10.
 & non facta mentione *Negus.* per eundem
 textum, idem firmat *Luc. Pet. in prax. Cur.*
Capitolij, lib. 6. cap. 1. num. 20. circa med. &
Rota coram Penia, vt refert. Pacific. de
Saluian. decis. 74. num. 5. Castren. in l. do-
 17 *moi, 61. ff. de legat. 1. concludens † melio-*
 rantem rem alienam, siue sciret, siue
 siue ignoraret esse alienam, vel crederet
 suam, si ignoranter tradidit domino, non
 habere actionem repetitionis indebiti,
 quia res fuit debite tradita, *Thefaur. relato*
Negus. & alij, quæst. 79. lib. 1. num. 1. re-
 lati à *Valas. de iur. emphit. quæst. 25. nu. 25.*
in princ. vers. Cauent, addendo proce-
 dere præsertim in bonæ fidei possessore,
 & ita quandoque Senatam Lusitanum iu-
 dicasse, relati à *Garzia traçt. de expensis*
cap. 7. num. 7. Gomes. ad l. 46. Taur. num. 2.
vers. vnum tamen. expresse reproband
 18 *Castren. qui vult. repeti † posse beneficio,*
l. f. me & Titium, ff. si cert. pet. vt dicam
infra. relati à Petra, de fideicom. quæst. 15.
num. 308. concludentes melioranti, non
 dari aliud remedium ad repetendas ex-
 pensas, quam retentionis, *Molin. relata*

ratione *Castren. & Negus.* vt dixi, idem sen-
 tit de *Contract. disput. 463. num. 12. Ioan.*
Brech. in l. impensa, 79. ff. de verb. sign. n. 10.
Tuse. conclus. 182. melioramenta, num. 7.
 vbi plures concordēs refert *Balazar. 9. si*
vossallus. Hic finit lex nu. 5. circa fin. vers.
 non detur actio, qui loquitur de meliora-
 mentis factis in fundo. *Petra de fideicom.*
q. 15. nu. 308. vbi refert disidentes. relati
ab Amat. resolut. 14. num. 54. Gratian. disce-
 19 *ptat. 193. num. 22. & seq. & num. 61. addit*
 procedere, vbi emphiteuta cedit, vt fe li-
 beret à canone, & late hanc negatiuam,
 probat *Anson. Fabr. in suis rationalibus*
ad l. sumptus, ff. de rei vend. vers. quod si
retentionis, addendo hoc sensu † emen-
dasse, l. si in area, ff. de condit. indeb. Grat.
discept. 193. num. 22. asserens hoc procede-
 re in bonæ fidei possessore rei alienæ, sub-
 dens *num. 23. aliud dici in eo, qui possidet*
 rem, vt alienam
 20 Alijs censentibus ex æquif. bonique
 sententia dari melioranti vtilem negotio-
 rum gestorum actionem, *glos. in l. si in*
area, 23. ff. de condit. indeb. asserens Azo-
 nem dixisse præcedentem opinionem esse ri-
 gorosam, cui videtur assentire. *10. Brach*
in l. impensa, 79. ff. de verb. signific. num. 10.
in fin. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43.
num. 114. concludens satius esse agere ista
 actione, quam condictione indebiti, vel
 incerti, vel sine causa, quia suam & domi-
 ni causam, gessit, *Bald. & Prapost. relati à*
Serader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. n. 115.
 21 Alij negando competere † condictione-
 nem indebiti, volunt ignoreranti, & per er-
 rorem restituenti rem melioratam suo
 domino, competere cōditionem incerti,
 & sine causa, vt retractetur eadem res,
 retinenda, quousque fuerit solutum, quid-
 quid fuit impensum, *Cast. in l. domus, 61. ff.*
de legat. 1. num. 2. circa med. relati à Rosen-
tal. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 112. circa
med. & nu. 113. Simon de pretijs, de interp.
ultim. volunt. Interpr. 3. dub. 5. fol. 5. num. 18.
circ. med. fol. 361. Molignet. de resent. q. 350
in princ. Gratian. disceptat. 193. num. 25;
 & seq. vbi rationem refert, & late profe-
 quitur, vsque in fin. quibus competat
 hæc actio.

Alijs dicentibus post habito rigore primæ
 22. † opin. officio iudicis ex bono, & æquo

succurri melioranti, ut repetat expensas, conditione indebiti, *Castren. & reliqui relati à Thesaur. quest. 79. num. 2. in princ. & vers. non obstat.* addendo hanc opinionem semper iudicasse bonam, & tenendam, prout illum tenuisse, idem addit *Amad. à Pont.* dum casus in Senatu decidendus, ubi ille sedebat præses, euenisset, licet in discordia Senatorum, nihil fuerit decusum *Tuse. concl. 182. melioramenta, num. 14. Molin. de contract. disput. 463. nu. 13. vers. ego autem,* addendo procedere siue melioramenta sint utilia, siue necessaria, & facta à bona, vel malè si dei possessore, contrarium tamen tenet *Gratian. discept. 193. n. 25. usque in fin.*

21 Alij volentibus dari ei, qui rem melioratum restituit, non opposita melioramentorum exceptione, actionem in quantum factus, est ex alieno, locupletior, quia æquitas non patitur, ut quis cum aliena iactura locupletetur, *qui exceptionem, §. 1. ff. de condition. indebit. l. quod si nulla, §. 1. ff. de legat. 1. relati à Thesaur. q. 79. n. 2. circa princ.* addendo præsertim procedere, si melioramenta sint necessaria, quæ dominus esset facturus.

24 Alij considerando an melioramenta sint necessaria, concludunt eo casu dari repetitionem, re meliorata restituta, actione, *l. domum, C. de rei. vendit.* ut refert *Molin. de contract. disput. 463. nu. 13. vers. addit etiam. Garzia de expens. cap. 12. num. 85.*

25 Alij considerantes speciem et contractus, quæ mediante res meliorata devenit ad eum, qui illum facit meliorem, concludunt, quod si ignorantia iuris, non excipiendo de melioramenti, illam restituit, quod si restitutio facta fuit ab emphyteota, detur illi actio ad repetendum melioramenta, *ex lege Zenonis, C. de iur. emphyt. si conductor actio ex conducto, & sic de singulis, ac etiam actione descendente ex contractu, qui fuerat cum restituyente, vel illius auctore initus, & postremo rescisus, relati à Valas. de iur. emphyt. quest. 25. n. 25. in princip. Marses. var. resol. lib. 2. cap. 13. num. 3. Tuscus conclus. 182. melioramenta, num. 16. Sal. in l. domum, C. de rei. vendit. num. 10. vers. tertio casu. Peregrin. de fideicom. loquens de restituyente rem emptam,*

cum pacto de retrovendendo, *Artic. 50. num. 26. in fin. Scradet. de feud. 2. part. 9. par. section. 2. num. 114. circa med.* qui loquitur de vassallo repetente melioramenta feudi *Amat. de præfatis omnibus & alijs loquens resolut. 1. 4. num. 55. & seq.*

26 Alij improbanes et primam opinionem, tamquam multum iniquam, volunt melioramenta repeti ab eo, qui illa fecit, & de illis non excipit, ex æquitate, *res si me*

27 & Titium et ff. si cert. pet. quo textu tantum consuli ijs, qui aliud iuris beneficium non habent, si culpa sua omiserunt excipere, id quod sibi fuisset utile excipere, concludit *Valas. de iur. emphyt. quest. 25. num. 25. circa med. vers. sed quia,* & post illum *Molin. de contract. disput. 463. nu. 13.* asserit hanc esse opinionem *Castren. & eam receptam apud tribunalia Lusitana, sed illum tereprobat Fed. Scot. conf. 8. num. 4. lib. 1. tom. 2. asserens hanc æquitatem, procedere ex capite. Castren. quem sequitur Tusc. concl. 182. melioramenta, num. 13. & 38. Peregrin. de fideicom. artic. 50. num. 56. vers. verum communis, præsertim procedere in bona fidei possessore, & contrariæ opinionem non esse amplectendam, Sardo. de aliment. tit. 6. quest. 11. num. 11. & relatis dissentientibus, opin. Castren. esse in iudicio receptam, testatur *Amat. resolut. 14. nu. 57. & sequent.**

28 Alij asserentes barbarum esse et negare repetitionem melioramentorum, ei, qui sincera facillique simplicitate, quod alienum erat domino aduenienti restituit, non revocando in dubium fidem illius, quin ex pari promptitudine, & alacritate esset restitutus, quæ pro illo utiliter fuerant gesta, volunt actione in factum concedi melioranti repetitionem melioramentorum, *Baldwin. in §. cert. in lit. de rev. diuis. num. 3. late vltius prosequendo æquitatem huius opinionis, quod prius fuerat factum à Castren. in l. si in area, ff. de condit. indebit. in fin. quantum alij, refert Card. Tusc. conclus. 182. melioramenta, 29 num. 8. & 15. Actio enim in factum cum generalis sit, & qui ea experitur sat sit, quo factum narret, nullumque medium concludendi habeat, quam factum ipsum, sufficit petere ex narrato facto, quod, quid consequi prætendit, *Zos. l. item si quis possulante**

flulante, in his de action. Forcatul. dialog. 97. num. 4. in Nerjoni. Gratian. discip. 193. num. 18.

30 Alij distinguentes an t melioramenta, sin r facta faciendo de nouo, vel reficiendo, concludunt primo capite repeti ex æquitate, l. si me & Titium, ff. de cert. pet. 21. secundo autem dari actionem, quia sunt necessaria, Rodam. de reb. eccl. non alienand. quest. 72. cap. 5. num. 4. in fin.

31 Alij asserentes differentiam tan agatur de melioramentis utilibus, vel necessarijs, vel voluptarijs, & an facta fuerint à bonæ, vel malæ fidei possessore, & an gratia fructuum quærendorum, vel rei conseruanda causa, concedunt, & negant illorum repetitionem, vt patet ex dictis Lorior. de fructibus, axiomat. d. & seq. plurib. Peregr. de fideicom. art. 40. nu. 48. & 46. vers. Pet. Placent. relati, ab Amat. resol. 14. num. 59. vbi propterea refert quistam opin. improbant Gratian. discip. 193. num. 40.

32 Alij referunt aliquos t velle melioramenta repeti conditione sine causa, Af. fu. d. 4. si vassallus. Hic finit lex, num. 5. in fin.

33 Alij non expressa specie t conditionis, generaliter volūt, restituta re meliorata, posse melioramenta condici, Surd. consil. 195. num. 14. in fin. l. qui exceptionem, §. p. mult. ff. de rei vendic. 1.

34 Alij volunt si agatur t de melioramentis necessarijs, repeti remedio, l. domum, C. de rei vendic. Gratian. discip. 193. num. 4. addendo tamen vtilius esse agere incerti conditione.

35 Alij inuestigando tan is, qui fecit melioramenta, voluerit suum, vel alienum simul, vel alienum simpliciter gerere negotium, concludunt priori capite, si non, opposita melioramentorum exceptione, facta fuerit rei meliorata restitutio, quod nullam ille habeat ad repetendum actionem, secundo autem, ex tortio fecus, Gom. mes. ad l. 46. Taur. num. 2. & alij, quos re. Ser. Garza de expens. cap. 7. num. 3. in prin. de num. 5. & 20. & seq. asserens id probat. d. si in causa, ff. de vendit. in deb. l. si pupilli, §. sed si quis, ff. de iur. gell. 1.

36 Alij moti, l. domus, l. si modo, nulla, l. quod, §. nulla, ff. de legat. 1. t. & cōcludunt restituēti rem melioratam, incerti conditionem

concedi, ad repetendam æstimationem melioramentorum, Garza de expens. cap. 7. num. 6. & seq. plurib. latè declarant.

37 quæ sit ista t incerti conditio, relati à Marese. resol. 113. contingit, num. 9. & seq. declarando, quæ veniant in tali actione, relati ab Afflic. in 4. si vassallus, hic finit lex num. 5. circa med. Garza de expens. cap. 12. §. 85. Simon de Prat. de interpret. ob. titu. vol. lib. 3. fol. 361. num. 28. circa med.

38 Alij asserentes t non esse necessariū de actione inquirere, quæ illius nomen, non oportet exprimere in libello, Glos. & Doct. in l. 1. ff. de edend. & in vedita, C. cod. cōcludunt satis est factum narrare, Gom. res. 86. lib. 4. n. 7. & agere ad melioramenta Castr. l. domus 61. ff. de legat. 1. in prin.

39 Alij considerantes quod vti fieri ge. stum est in re aliena, volunt melioramenta, seu illorum æstimationem peti actione mandati, vel negotiorum gestorum, glos. fin. in l. divorcio, §. impendia, ff. sol. matr. in. quam ibidem sequitur, Bas. in fin. relati à Scriver. licet illos reprobet, de stud. part. 9. part. section. 2. num. 15. t. illi non videntur

40 Alij licet non t exprimant nomen, volunt tamen dari meliorata actionem, ad consequendum melioramenta, Ripa in l. ludi puro. §. finit. ff. ad trebe. l. num. 1. in fin. Aff. relati Dyn. in 4. si vassallus, hic finit lex, num. 7. in fin.

41 Alij qui in iustis iuris articulis t cuiusque ad fatietatem vsque siniserunt, animaduersa ampla & lata interpretum varietate, asserentes posse condici melioramenta ab eo, qui auctoritate iudicis sui expulsus re meliorata, non expressa qualitate conditionis, an indubie, vel incerti, vel sine causa rem sine difficultate in decisiā, relinquunt. Tinn. ubi de retrat. comment. 4. §. 7. glos. 1. num. 7. & de iur. aff. lign. §. 15. glos. .. num. 31.

42 Alij volunt t quod non possit petere, sumptus, sed possessione æstimationis per conditionem sine causa, vel incerti, aff. in 4. si vassallus, hic finit lex, num. 5. vers. sed. ponamus addendo hanc opin. sine probat. à Dyn. 3. motibus non negat.

43 Contrarietatem t hanc concordant, sunt conati antiqui & moderni iuris doctri interpretes, videlicet Cy. in l. domum, C. de rei vendic. num. 2. & 3. Castr. in l. do.

est questio 1.2.3.5.6.8. *Affirmativa regula constituitur* 12.13. *Amplias* 14.15.16.17.20.21.22.23.24.25.26.27.30.31.33.34.37.38.39.40.41.42.45. *Limit.* 39.44.45.47.48.50.52.53.54.
Rei inbare tutius est, quam actioni 1.4.
Tbeodosius Rubeus laudatur 7.
Opiniones dictorum, quare diuersa 9.
Inissus, quis dicatur 10.
Iudex qualiter dicatur iussu iudicasse, ubi in iussu iudicat 11.
Probatio quando dicatur facta incontinenti 18.19.
Appellatio est licita, ubi quis excluditur ab exceptione competenti 21.
De facto quando dicatur contra aliquem procedi 23.
Listuliber, ff. de stat. liber. declaratur 28.
Evidentia facti superat omnem probationem 32.
Oblatio pecunia in saculo, quando prodest debitori 35.
Citari amplius non debet, qui citatus dixit nolle comparere 36.
Exceptio quando dicatur requirere alio rem indaginem 46.
Probatio generalis non releuat 49.
Arbitrium datum iudici, est stricte interpretandum 51.

QUæ hæcenus dixi circa retentorem rei melioratæ, concessam facienti rem meliorem, an illa sint etiam vera, ubi melioramenta non sunt liquidata, non leuis, est inter iuris nostri interpretes, questio. nã *Magon. decis. Lucens. 81. n.7. in fin.* asserit illam esse perplexam, disputabilem & dubiam. Alij opposita exceptione postsententiam negant cõcedi retentionem data cautione de illis reficiendis, ubi fuerint liquidata, secus si ante, *Vinc. de Franci. decis. 118. n.17. Bero. cap. 8. de resist. in integro. n.3. & seq.* quia iniquum esse credatur, exceptione melioramentorum, quæ sæpe sunt minima, & tribus sententijs liquidada, cum peritorum iudicio, concedi retentionem rei non suæ, & actori debitam, etiam ex rei conuenti confessione, & excludere dominum, etiam spoliatum possessione rei suæ, quæ centuplo excedit pretium, melioramentorum. *ut volunt Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 120. & seq. & num. 134. & 139. relati à Menoc. de re-*

*cuperand. remed. 19. num. 569. Schrader de feud. 2. pars. 9. part. 2. num. 31. vers. in hoc, & num. 32. qui latè hanc opin. probat. relati à Pacifico. de salui an. inspect. 2. cap. 2. n.249. & seq. ubi testatur de magis comuni relati à Mausson. de caus. execut. Ampl. 35 num. 18. & à Valase. de iure empbit. q. 25. in princip. vers. an. vero. ubi etiam rationem & stylum Senatus Lusitani, refert & à Fuffar. de fideicom. q. 763. n. 215. & Caroc. de locat. de expens. m. 18. & 20. Alij retentionem cõcedant, tũ quia alia via nõ sit consultũ melioranti in recuperatione melioramentorum, quã beneficio retentionis; ut dicam latius infra; quia cum satius sit inbare rei, quam actioni, s. fin. in fin. quib. mod. tollit. obligat. facilius conceditur: retentio, quam actio, l. i. ff. quib. mod. pignus, vel hypot. sol. Grauet. conf. 148. nobilis, nu. 2. Surd. conf. 4. plura, num. 5. Auendan. de exequend. mandata. reg. pars. 2. cap. 12. n. 13. circa fin. relati à Fuffar. de fideicom. quest. 672. n. 90. & à Caros. de locat. pact. 4. de expens. n. 21. Alij facta distinctione, an in sententia, de cuius exequutione agitur, adsint verba seu clausula Refectis, vel solutis melioramentis, vel reseruato iure melioramentorum, ut prior capite casum alternatiue relatorum retardetur exequutio, & concedatur retentio, secundo autẽ nequaquã, *Negus. de pignoribus 5. membr. 5. part. nu. 9. relati à Castr. conf. 270. lib. 2. nu. 3. vers. breuiter.* Alij absolute negant exequutionem sententiae, & concedunt retentionem, modo saltem de melioramentis exceptis consistit in genere, s. fin. in arca, s. de condin. indeb. per quem textum ita censuit sæpe Rota teste Peniar. relati in tract. de Salui an. decis. 75. num. 4. & 9. vers. non obstat, & decis. 82. m. 4. Alijs contrarium sentientibus Benintend. decis. 77. num. 5. & sequen. Alijs modo vnum, modo aliud sentientibus & iudicantibus, & singulariter singulari labore, refert Theod. & Rubens prima pars. suorum singular. ex Rota decis. ad Accorambon. decis. 8. Alij retentionem negant, si iurante, qui meliorauit, quanti credat estimari posse meliorata, actor deponat eam summam Valase. de iur. empbit. q. 25. num. 23. in fin. Molin. de contract. disputat. 463. num. 17. vers. quando asserens, ita seruari à Senatu Lusitano.*

Verum

Verum, quia relatæ doctorum opinio-
nes non sunt omnino veræ, nec penitus
falsæ, & varietas sententiarum ascriben-
da sit diuersitati personarum successiue in
eodem consensu iudicantium, quæ non
compactæ eadem constitutione sint, facile
fuit aliud tunc, aliud nunc iudicasse,
vt latè dixi de laudem. lib. 1. quæst. 28. in
princ. nec tamen dici potest id factum læ-
sa iustitia, quæ est constans, & perpetua
voluntas, tribuendi unicuique quod suū
est. iuxta interpretationem glossæ in cap.
maiores. verb. ad altitudinem. de baptis-
m. & Sebast. Medic. de legib. part. 3. cap. 8. n. 7.
quia vt inquit, Arist. 5. ethic. cap. 8. & in-
terpretatur Sotus de iust. & iur. lib. 3. q. 3.
art. 2. in princ. ad effectum ꝑ vt quis dica-
tur iniustus, non solum est necessè, vt in-
iuste faciat, sed quod iniustum est faciat
ex animi morbo, & boni habitus corrup-
tione. Quare si quis vel casu, vel repenti-
na affectione, vel corporis temperatura
urgente, virtutis aliquod præstet opus, non
ideo statim vitiosus est dicendus, quia
vel casu, vel natura quodam modo cogē-
te id facit, ita & è contra, si quid mali, vel
iniqui fecerit, arg. l. quod calore, ff. de regul.
iuris. Hinc dixit L. C. quod prætor iniuste
iudicando dicitur iniustitiam ministrasse
considerato eo quod facere debebat, non
11 autem quod fecit ꝑ l. pen. ff. de iustit. & iur.
& nata quæstio, an detur iniustitia, vt nega-
tiue argumentatur. Leonard. Coquæus, in
scholijs ad D. Augustinum de ciuitate Dei,
lib. 2. cap. 21. vers. suscepit enim pilus, &
vers. purgam. & dixi latè infra §. 41.
Ideo vt in proposito themate omnis
cesset difficultas sequendo inchoatam
12 methodum, constitutam ꝑ affirmatiuam
regulam, quam ampliationibus & limita-
tionibus deinde prosequar, & ita appare-
bit veritas huius controuersæ quæstionis,
Regula itaque sit, circumscripto quid-
quid de stylo curiæ sit alicubi receptum,
13 quod opposita ꝑ exceptione melioramē-
torum, quod quamuis illa non tunc liquida
seu vbi de illis constet tantum in genere,
retardetur executio sententiæ, in excipien-
tem prolatæ, donec de melioramētis iue-
rit ille satisfactus. l. si in ap. ff. de condit.
indeb. l. Paulus, ff. de doli except. l. qua ratio-
tione, §. habet, ff. de acquir. rerum do-

minio. per quæ iura, ita firmat. Capic. de
cis. 17. num. 7. & post Capic. idem voluit
Ruin. conf. 84. quoniam, lib. 1. num. 17. Affl.
decis. 87. num. 6. Galles. de obligat. cameral.
quæst. 18. iuxta nonam impress. num. 13. &
flando, ita vidisse iudicatū à Rota in causa
magni momenti, sequendo Capic. & Ruin.
supra citatos. quidquid in contrarium di-
ctū fuisset, ex Neguj. de pignori. §. membr.
4. part. num. 10. aliud sentiente. Bursat. re-
bus pluribus, Rota decis. conf. 85. certum est
num. 31. vers. dummodo. Pacific. de saluam.
interdict. in spec. 2. cap. 2. num. 245. & 253.
Scrader sequendo decis. Capic. de feud. 2. part.
9. part. section. 2. n. 31. 33. in fin. Marescot.
resolus. 112. illud part. 2. num. 20. relatiū
Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 116.
& seq. Contard. de momentan. possess. q. 24.
nu. 16. Scaccia de appellat. quæst. 17. Limit. 6.
memb. 4. num. 65. surd. de alimen. titul. 8.
priuileg. 62. num. 8. Petra de fideicom. q. 15.
num. 307. Tiraquel de retract. conuent. §. 7.
glos. 1. num. 13. Tusc. conel. 182. melioramē-
ta, num. 83. & 87. relatiū Rosental. de feud.
cap. 10. conclus. 43. num. 138. & seq. Ioseph
Ludou. decis. Perus. 34. num. 17. in fin. Gra-
tian. decis. 90. num. 20. Rebel. de oblig. iustit.
lib. 7. quæst. 7. nu. 3. in fin. Decian. conf. 29.
lib. 2. num. 18. vers. non obstat.
14 Ampl. potest præsens regula ꝑ multis
casibus relatis in princip. huius Capituli
Octauī,
15 Ampl. præsertim, vbi excipiens ꝑ de me-
lioramenti, exhibet velle illa probare in
continenti, Menoch. de recup. benefic. 15.
num. 572. vbi notandum textui impresso
16 Francfurti deesse negatiuam ꝑ & legendū
declaturat secundo, vbi incontinenti
adescent probationes factorum meliora-
mentorum, cum id dicat Bald. consil. 309.
lib. 2. in fin. quem Menoch. refert in suam
sententiam, quem sequitur, & pluribus
Rota decis. comprobatur Lancel. de attent.
part. 3. cap. 24. quæst. 29. nu. 8. & seq. Scrader
de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 30. in fin.
Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 128.
& seq. addendo hoc esse indubitatum
17 etiam ꝑ si ageretur de re occupata cum
vitio. Bursat. conf. 85. num. 31. vers. nec non
Pacific. de saluam. in spec. 2. cap. 2. num. 253.
Contard. de momentan. possess. quæst. 24. nu. 28.
Subdens num. 29. arbitrium esse iudici

220 De Exceptionibus.

- decernere quando probatio dicatur fieri incontinenti, *Scrader. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 125. concludit probationem dici factam incontinenti, si fiat intra terminum datum a iudice, ad probandum.*
- 18 quem terminum esse arbitrarium iudici vult *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 130. & confirmat Scrader. d. num. 25. circa fin.* addendo iuxta subiectam materiam, modo longiorem, modo breviorē concedi dilationem, & num. 26. subdit si aliter fiat a iudice posse appellari ab illius decreto, & conscribi illum dolose procedere.
- 19 Probatio autem quando dicatur facta incontinenti non conveniunt Doctores, teste *Scrader de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 127. ubi refert tres opiniones.*
- 20 Ampl. quod si non admittatur exceptio melioramentorum, liceat appellare ad utrumque effectum; etiam quod talis exceptio opponatur, coram exequutore, *Alexander. cons. 85. visio ibi emite lib. 5. num. 6. eam afferens rationem, quia ubique dicitur*
- 21 *creto iudicis excluditur et ab exceptione quod de iure impeditur sententia exequutoris non licet appellare ad utrumque effectum* *Alexander. sequitur et Rot. in Romana salubri interdicti, coram Penia, ut refert Pacific. de saluian. interdicti. decis. 74. num. 6. & sequen.*
- 22 Ampl. ut non solum si liceat appellare, sed etiam agi possit spoliatio, nisi concedatur sententia, vel saltem non sit consultum melioranti cautione de solvendis melioramentis, ut censuit *Rota coram Penia*, teste *Pacific. de saluian. decis. 47. in una n. 8.* & ratio est, quia quotiescumque cum aliquo non proceditur iuris ordine servato,
- 23 dicitur cum illo agi de facto, & spoliari, cap. *conquerentes, de restitut. spoliat. Ruin. conf. 102. Visio lib. 5. num. 13. Put. decis. 177. lib. 2. Hondad. consil. 82. lib. 1. num. 24. post princip. Bec. conf. 25. in causa, num. 9. cum alijs relatis a Contard. de moment. possess. quest. 24. num. 32.*
- Ampl. ut ubi non fuit admissa exceptio melioramentorum, & facta sit executio, ut agi possit ad illius revocationem ex capite nullitatis, ut censuit *Rota testis Pacific. de saluian. decis. 74. in una num. 8. sequendo Contard. de moment. possess. q. 24.*
- num. 32. *Luc. Pet. in prax. lib. 6. de caus. null. num. 24. vers. & ex rationibus ubi testatur, ita fuisse in foro Capitolino illo patrociniante iudicatum;*
- 24 Ampl. præsertim si ubi in sententia in reum prolata adest clausula refectionis melioramentis, vel alia æquipollens, quæ oriatur ex ventre sententiæ. *Cast. conf. 270. visio puncto, lib. 2. num. 3. vers. breuiter. Capic. decis. 17. num. 9. Benimend. decis. 77. num. 11. Viuius decis. 192. deponent num. 3.*
- 25 addendo procedere etiam si offeratur cautio, vel depositum pretij, quo æstimari possunt, *Contard. de moment. possess. q. 24. num. 21, 27. addendo hoc sentiu veram esse decis. Capic. 17. ut dixerat Rota coram Acorombuno, ut refert Pacific. decis. 77. num. 1. in fin. sui operis. de saluiano. Scrader. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 32. vers. ceterum Pacific. de saluian. in ipse 2. cap. 2. nu. 252. & 257. relatis à Valasco de iur. emphys. q. 20. num. 22, 23. in princ. consil. 24. Fuffor. de fideicom. quest. 672 num. 16, 22. Tusc. concl. 182. melioramenta num. 31. & seq. 44. & sequen. usque ad 46. ubi late comprobatur hanc extensionem* *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 125. Amat. resol. 24. num. 43. ubi refert ita iudicatum;*
- Contrarium reprobat *Cast. tenet Fabia. controuers. lib. 7. cap. 9. in fin. ubi etiam refert concordēs. Piffor. quest. 42. part. 2. num. 33.*
- 26 Ampl. etiam quod agatur de si executio sententiæ late ad favorem spoliati, vtille sit redintegrandus ad suam possessionem *Capic. decis. 17. num. 1. & 10. ubi refert ita fuisse iudicatum. & sequitur Menoch. de recuper. possess. remed. 15. num. 569. vers. contrarium. & conueniunt, quia dixi supra, in regula constituitur hoc cap. 8. nu. 7.*
- 27 Ampl. etiam quod offeratur si fideiussor vel cautio bancaria de illis solvendis, ubi fuerint liquidata. *Ruin. conf. 84. quantat. lib. 1. num. 16. & seq. ubi respondet, si statum lib. ff. de stat. liber. quæ videbatur obstat, & quam Capic. decis. 17. num. 7. allegatini oppositam sententiam, & est notabilis declaratio in eodem textum* *Gallus. de obligat. camere quest. 18. num. 13. afferens ita fuisse decisum à Rota in causa magni Bursat. conf. 85. coram. num. 31. in fin. afferens idem fuisse dictum à Rota in alijs causis*

- causis. *Menoeb. de recuper. posses. remed. 5. num. 570. Lancell. de attent. pari. 3. cap. 24. quest. 29. num. 9. testant ita à Rotā decisum. Tuse. conclus. 82. melioramenta, num. 27. Amat. resolut. 14. num. 44. asserens ita iudicatum, si in sententia adsit clausula, refectionis expensis. Subdens in fin. hoc esse arbitrii iudici, considerata qualitate personarum, & melioramentorum. *Rebell. de obl. iust. lib. 7. quasi. 7. num. 4. ubi refert dissentientis & conciliat, & refert praxim Hispaniæ & Lusitanæ. Vincent. de Franc. decis. 112. num. 1.**
- 30 Ampl. præsertim ubi de t melioramentis fuit exceptum ante sententiam, & de illis constat in genere. *Vincent. de Franc. decis. 112. dum pro num. 16. & seq. ubi ita servari à Senatu Neapolitano testatur, & ibi addentes late prosequuntur. Pacific. de saluian. interdict. in spec. 2. cap. 2. nu. 243. ubi refert plures Rotæ decis. quasidem imprimicuravit in calce sui operis, decis. 74. & 82. num. 4.*
- 31 Ampl. præsertim si t de melioramentis constat per rei caideatiam, ut puta, quia ex inspectione rei pateat rem fuisse de recenti melioratam, per refectionem, vel additamentum factum *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 131. addentes ad Vincent. de Franc. decis. 112. vers. quid si meliorationes. relato Bursar. cons. 10. nu. 13. quod hoc non dicitur meo Codice. conlco tamen extensionem istam esse veram.*
- 32 Ampl. præsertim si facti superat omne genus probationum. *Affl. decis. 107. in causa num. 6. Mantio. decis. 79. num. 5. licet minor est enim, nec in dubium revocari potest probatio facta per rei præsentiam, & sicuti dubitari potest, an odio, vel amore fiat probata, quæ voce dicuntur. *Affl. d. decis. num. 7. Gail. observat. 2. lib. 1. num. 9. Gilben. de præscript. part. 2. memb. 1. cap. 1. num. 62. & seq.**
- 33 Ampl. præsertim si melioramenta sunt necessaria, vel utilia, & facta à bonæ fidei possessore. *Lancell. de recuper. posses. 5. in ijs, quæ respondent in causa Finaveni. de attent. pari. 3. cap. 24. quasi. 29. num. 10. circa med. vers. præsertim.*
- 34 Ampl. præsertim ubi is, cui res meliorata est restituenda, proficitur, & asserit,

- nolle aliqua melioramenta solvere; *l. colt. nu. 12. ff. de vi & vi armat. l. intra utile 39. §. vendentibus, ff. de minoribus. J. servus si hereditat. 28. §. fin. ff. de statu liber. per quæ iura ita firmat. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 130. in fin. Bero. cap. 1. de resist. in integr. num. 33. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. fest. 2. num. 32. in fin. vers. similiter. comprobando hanc extensionem, ex eo, quod licet oblatio pecuniæ in sacculo,**
- 35 *& folle, vel marsupio, non relever offerentem, si tamen is, cui sit oblatio recuset, recipere, secus est. *Cast. & Alex. in l. finora. 9. ff. sol. matr. Tiraquel. de retract. convent. §. 4. glof. 6. num. 21. & ego addo comprobari potest hæc extensio exemplo eius, qui**
- 36 *citatus ad t iudicium, non est viterius citandus, si protestatus fuit, nolle comparere. *Sorin. cons. 195. lib. 1. num. 6. vers. accedit, Surd. cons. 371. num. 9.**
- Amplia etiam li ageretur de executione, ne t impetrat late, tam ex aliquo ex remedijs acquirendæ, quàm recuperandæ possessionis. *Menoeb. de recuper. posses. remed. 15. num. 569. vers. contrarium, ubi relatis dissentientibus concludit retardari executionem sententiæ late in spolio, ubi constat in genere de melioramentis factis à spoliatore. *Pacific. de saluian. in spec. 2. cap. 2. num. 253. & seq. qui loquitur de sententiâ lata ex remedio saluian, & dixi supra hoc cap. 8. num. 19.**
- 38 Ampl. præsertim t ubi is, cui res meliorata est restituenda, replicat non esse obligatum ad refectionem melioramentorum. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 120. in fin.*
- 39 Ampl. præsertim t si agatur ex contractu reciproco, cuius adimplementum, yersaretur etiam in solutione melioramentorum. *Gozadin. cons. 500. num. 22. circa med. & num. 23. & 25. addendo præsertim si contractus sit iuratus, vel adimplementum esset conceptum sub conditione.*
- 40 Ampl. etiam ubi dispositione t legis, vel hominis, res meliorata est melioranti hypothecata, etiam generaliter tantum. *Gozadin. cons. 100. nu. 24. & seq. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 133.*
- 41 Ampl. etiam donec fuerint t perfoluta realiter, usque ad obolum, etiam minimi,

Rosental. de foud. cap. 10. conclus. 43. nu. 118. Serader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 128.

Ampl. præsertim si de melioramentis
41 † excipiat in factis in re, in qua quis fuit
immissus in contumaciam domini illius,
etiam quod requirent actorem inda-
ginem, *ut dixi infra, §. 45. Ampliat. 3.*

Limit. ubi melioramentorum liquida-
42 tio altiore † requiret indaginem,
seu vbi difficile liquidari possunt, *Florian. de S. Petro p. 1. num. 19. Admoch. loquens in casu quo de melioramentis excipitur aduersus sententiam latam in remedio canonis redintegrandæ in tractat. de recuper. remed. 19. num. 572. Pacifico. de saluian. interdict. in spec. 1. cap. 2. num. 42. & 254. addendo ex Put. decif. 471. lib. 2. Benintend. decif. 77. num. 10. isto casu non retardari*

43 executionem sententiæ, data cautione, &
idem ptius dixerat latius, num. 245. idem
Pacifico. Bursar. conf. 85. num. 31. vers. nec non. Rosa coram Sacerato, te. te Pacifico. tract. decif. 83. Rosa, num. 4. Contard. de moment. poss. quest. 24. nu. 28. Fuffor. de fideicom. quest. 672. num. 18. 21. in fin. Serader de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 121. & seq.
44 † quando autem exceptio dicatur requi-
rere altiore indaginem, *Benintend. decif. 77. num. 13. & 14.*

Limit. ubi † melioramenta sunt penitus
illiquida, nam non retardatur executio
sententiæ, data cautione de soluendo, ubi
fuerint liquidata, *§. statu liber, l. servus, si
hæred. §. p. ff. de stat. liber. per quem iura,*
ita censuit Rosa vt testantur Accorambon.
*& Lanceus. relati à Pacifico. de Saluian. interdict. in spec. 2. cap. 2. num. 243. & de-
cis. 77. & seq. & latius idem Pacifico. eodem
tract. in spec. 2. cap. 2. num. 242. Put. decif. 461. Die vndecima lib. 2. Contard. de mo-
men. poss. quest. 24. num. 18. & conue-
niunt dicta Capie. decif. 17. num. 5. & seq.*
Gallef. de vobis eam quest. 18. nu. 54. Bursar.
conf. 85. num. 31. vers. dummodo.

46 Limit. ubi excipienti de † melioramen-
tis præfixus fuit terminus ad illa liquidan-
da, & in termino dato, non est facta liqui-
datio, nam sententia demandabitur exe-
cutioni, data cautione de illis soluendis,
vbi fuerint liquidata, *Put. decif. 468. Die
part. 2. vers. & tanto magis, quam latissime*

exornat Theodos. Rubens in suis singulari-
bus, part. 1. ad decif. 8. Accorambon. Contard.
de moment. poss. quest. 24. Addendo id
concedi in poenam moræ excipientis,
num. 20. & seq. plurib. Pacifico. de saluian. in
spec. 2. cap. 2. n. 246. & seq. Fuffor. de fidei-

47 com. quest. 672. nu. 12. quia probatio † ge-
neralis non releuat *Crau. conf. 157. n. m. 8.*
& seq. plurib. Quare animaduertendo,
quod Rosa numquā concessit executionē
sententiæ, nisi lapso termino ad liquidan-
dum melioramenta, *Ros. diuers. in recent.
decif. 151. part. 2. nu. 5. Rosental. de feud.
cap. 10. conclus. 43. num. 124. nullatenus
dici potest, illam modovnum, modo aliud
iudicasse, seu negasse, & concessisse retenti-*

48 tionem, quia considerato effectu idem
semper iudicauit: nam cum † excipiens
sit actor in sua exceptione, i. *§. ff. de ex-
cept. Put. decif. 396. part. 2. num. 2. Rol. à Val.
conf. 13. lib. 3. num. 65. Cefal conf. 455. n. 30.*
non sit et excipisse de melioramentis, &
illa probasse ingenere, nisi deinde pro-
betur quantum sit melioratum, & re-
tentis relatis tribus limitationibus, cessat
in: eperum nostrorum contrarietas, &
idummodo negant, modo concedunt re-
tentionem excipienti de melioramentis,
& hanc conciliationem videtur indicasse,

Contard. de moment. poss. quest. 24. n. 28.
& seq. licet addat hoc esse iudici arbitra-
rium, & tanquam de arbitrijs, non mi-
rum si fuerit diuersimode iudicatum, post
hæc scripta reperi relati conciliationē
ex Contard. etiam aduertisse Caroc. de lo-
cat. part. 2. cap. de expens. num. 22. & 24.
Tusc. conclus. 182. melioramenta, num. 42.
Pacifico. de saluian. interdict. in spec. 2. cap. 2.
num. 242. & seq. 45. & seq. Amat. resol. 14.
num. 44. & seq. allertens terminum compo-

49 tentem, vel plures concedendos esse, &
cessat limitacionem istam, si in sententia
dictum fuit solutis prius melioramentis.
Limit. ubi aduersus † excipientem,
concurrerent causæ, quæ vgerent iudicis
animum, ad exequendam sententiam, da-
ta cautione, de rescindendis melioramentis,
vbi fuerint liquidata, veluti si condem-
natus sit potens, dives, vel litigiosus, his
fuit longa, victor vero esset pauper, vel
vidua, vel pupillus, & similis alia persona,
melioramenta sunt magni valoris, vt con-
siderat,

- siderat *Peregrin. relatus à Fuffar. de fidei- cam. quail. 672. num. 26. & seq.* cuius opi- nio licet multum habeat falis, quia tamen
 52 coarctanda potius, quam ꝑ dilatanda est iudicium arbitraria facultas, & li fieri pos- set, nihil deberet esse iudici arbitrarium, ut dixi. *de laudem. lib. 1. censeo tutiorem esse praxim Rotæ Romanæ, ut præfigatur excipienti terminus ad liquidandum, & illo elapso in poenam contumaciæ, vel negli- gentiæ excipientis, fiat executio, ut retuli supra, num. 48.*
- 51 Limit. ubi melioramenta ꝑ sunt illiqui- da de iure, ut puta, quia probabiliter du- bitatur, an sint rescicienda, l. 1. §. si in annos, l. in l. salcidia in fin. ff. ad leg. salcid. Card. Tusc. per hac iura concl. 182. melioramen- ta, num. 48.
- 52 Limitari potest ꝑ præsens regula ijs om- nibus casibus qui colligi possunt, ex dictis supra hoc, cap. 8:
- 53 Limit. ijs omnibus ꝑ casibus quibus nō admittitur compensatio illiquidi, ad liqui- dum, *Scrader. de feud. 2. part. 9. part. 2. num. 32. in fin.* ubi remissive, refert qui sint istica sus, & dixi in meis collectaneis, ad l. final. C. de compensat. Rosental. idem. repetit. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 127. & num. 135. & seq. quando dicatur res ob- ligari à lege ratione melioramentorum.
- Passum de non potendo, si de illo non excipiatur nihil prodest. q. Ampli. ibid.*
Notorium releuat ab opere probandi si tamen de illo excipiat. 5.
Iudex supplere potest inijs, quæ desunt parti- bus. 6. Ampli. 7. 8.
Redintegratio non conceditur ubi quis factio suo cadit à possessione. 9. Exemplatahis casus. 10.
L. si in area, ff. de condit. indebit. Declaratur. 19.
L. si me & Titium, ff. si cert. pet. declaratur. 27.
Actio in factum generalis est, & quid expri- mendum, ubi illa intentatur. 29.
Incerti conditio quid sit. 37.
Actiois formulam indagare inano est. 44.
de Euictione non agit emptor qui litem sibi mo- tam non intimaue venditori. 48. 49. 50. 51.

Si contingat meliorantem fundum vr- banum, vel rusticum, allodialem, vel feudalem, seu emphyteoticum, et cui est debitum, restitui, non restitit melioramē- tis, & qui fecit melioramenta, vel illius he- res vellit illorum æstimationem cōsequi, non conueniunt Doctores, quia actio- ne repetantur. ego tamen omnia omni vl- teriori indagazione, difficultatem hanc duobus constitutis casibus absoluaui.

Primus est, ubi is, qui fecit rem melio- rem, iudicis sententia immisus fuit in possessionem rei melioratæ, & tunc ad- uertendum erit, an immisus haberet, vel non, scientiam melioramentorum, nam si habuit, & de illis fuit exceptum aduersus petentem rem melioratam, ut puta quia reus de illis faciēdis cum actore, vel illius auctore conuenerat ꝑ & tunc melioranti, si non appellauit, competit actio spoliij, ut iudicasse Senatum Lusitanum, referunt addentes ad *Gammam decif. 4. in fin.* & idē *Gammā. decif. 333. num. 4. vers. sed his non obstat Tuscus conclus. 182. melioramenta. num. 49. 56.* & qui Rota tenet iusdicendi de nullitate sententiæ latæ super immis- sione, & dixi proximo & antecedenti, §. 12. 20. 22. Si vero non habuit notitiam, non ꝑ reuocatur immissio, sed tantum datur melioranti actio ad repetendum melioramenta. *Parif. conf. 33. exarato, lib. 1. num. 52. & seq. quem sequitur Scrader. de feud.*

§. XXXII.

SVM MARIVM.

- Melioramenta quando petantur actione spo- lij, ubi dominus rei meliorata fuit immis- sus in possessionem opposita exceptione me- lioramentorum, 1. 2.*
Melioratum fundum qui domino restituit absque iudicis decreto, excludit actione spoliij. 8. & quare. 9. Limit. 11. 12. 13. 14.
Qua actione illa petantur. 15. 16. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 38. 39. 40. 41. 42. 43.
ad Melioramenta repetendum nulla competit actio ei, qui rem melioratam errore, vel imperitia restituit domino suo. 45. Ampli. ibid. & 46. 47. 49. 50. 52. 53. 54. 55. 56.
Limit. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71.

feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 55. eam affe-
rens rationem, quia cum exceptio melio-
ratamētorum non oriatur ex his, quæ iue-
riunt inier actorem & reum facta, sed ex-
trinsecus proveniat, iudex nullam de illa
potest, aut debet rationem habere, nisi
parte excipiente, & ideo sustinetur sen-
tentiæ exequio, quæ fuisset retardata, si
de melioramentis fuisset oppositum. Bart.
Alex. l. as. & reliqui in l. cum, qui ita, 56. §.
qui ita, ff. de verb. oblig. cum alijs cumula-
tis à Paris. d. num. 52. & seq.

- 3 Amplietiam si ex confessione ꝑ actoris,
 vel aliunde ex actis constaret iudici, rem
 petitam fuisse melioratam, nam nisi reus
 excipiat de melioramentis, sustinetur im-
 missio, non resectis expensis. *argum. coru.*
 4 *qua dicuntur de pacto ꝑ de non petendo, de*
quo si non excipitur, etiam quod reus il-
lud fecisse confiteatur, iudex de illo ratio-
nem habere, non debet, vel potest, l. as.
in l. si unus, §. pactus ne peteret, ff. de
pact. nu. 40. & seq. & Bart. num. 18. & quod
notorium releuat quidem ab onere pro-
 5 *bandi ꝑ non tamen releuat ab onere pro-*
ponendi, cap. euidentia, de accus. glos. clem
appellanti, de appellat. Paul. de Monte Pie. in
repet. l. lecta, ff. si cert. pet. num. 31. Alexan.
conf. 67. lib. 7. num. 2.

Obstant tamen dicta *Alex.* & aliorum,
 antiquorum quos ipse refert in *l. si unus,*
§. pactus, ff. de pact. num. 6. & seq. & Guid.
Pap. de compulso. qua. 7. num. 2. conclu-
 6 *dens iudicem ꝑ posse parti supplere in ijs,*
quæ partes deficiunt, si de illis sibi con-
 7 *stat, ut iudici, & præsertim ꝑ si illud con-*
sistat in excipiendo, etiam quod exceptio
non habeat originem ab initio cōtractus,
sed quandocumque, præsertim si non ꝑ sup-
plendo, quæ reus deficit, actor lucrum
caperet, cum aliena iactura. Verum Scra-
der loquens in casu nostro de feudo resti-
tuto cum melioramentis, relatis non ob-
stantibus, & confutatis, tenet relatum am-
pliationem, de feud. 2. part. 9. part. section.
2. num. 56. cum 4. sequentibus. vers. non obstat,
 & illius opinio sustineri potest, ex dictis
 à *M. & Card. de probat. concl. 1104.*

- Secundus casus est, vbi res meliorata,
 fuit restituta ei, cui erat restituenda, absque
 iudicis de creto, & tunc cessare actionem
 8 spolijs, & nullitatis, non est dubium, quia

nullum factum iudicis interuenit, quod
 reuocetur, vel de defectu solemnium re-
 darguatur. & vbi quis suo facto ꝑ cadit à
 sua possessione, quia illa solo animo amit-
 titur. *l. si quis vi, §. differentia, ff. de acquir.*
possess. Rip. l. 1. ff. eod. num. 51. non competit
sibi aliquod recuperandæ possessionis re-
medium, Lopus, allegat. 51. latatus, num. 7.
vbi Mandos. vers. præter culpam testatur
de communi, & ita sæpe vidisse iudicatum,
Cassad. decis. 4. de restit. spoliat. Bero. confil.
212. lib. 3. num. 14. Alexan. conf. 6. circa lib. 3.
num. 10. Osa. decis. 47. num. 4. Natta conf.
562. agit, num. 7. Socin. conf. 266. in causa.
lib. 2. num. 19. & 21. Ripa, l. si aliquam rem,
ff. de acquir. possess. num. 23. in fin. Surd. conf.
 10 *28. nu. 10. & seq. & conf. 49. nu. 2. & seq. vbi*
præterea refert plura exempla, quibus
quis dicitur cadere possessione sua, culpa.

- 11 Nisi tamen res meliorata fuerit ꝑ do-
 mino illius restituta ab ecclesia minore,
 & similibus, nam beneficio restitutionis
 in integrum agere poterit spolio, non
 obstante quod suo facto, suaque culpa
 ceciderint à possessione rei melioratæ,
Alexan. conf. 95. perspectis, lib. 1. nu. 3. cir-
ca fin. relati à Surd. conf. 49. num. 17. Verat.
decis. 170. part. 3. Put. decis. 276. part. 3. nu. 5.
 & num. seq. distinguit quoad maiorem, &
 est singularis distinctio, vbi non fuit pe-
 tita restitutio in integrum.

- 12 Vel restitutio facta fuit ꝑ in contractu
 inualido, *Cranet. confil. 248. colum. fin.*
 quem refert & sequitur *Surd. confil. 28.*
num. 93. Alexan. conf. 1. vol. 4. in fin. vers. sic
circatertium.

- 13 Vel factum quo quis ꝑ restituit rem
 melioratam fuit affectatum, seu procura-
 tum ab eo, cui facta fuit restitutio, *Bart. in*
l. de pupillo, §. meminisse, ff. de nou. oper. num.
num. 7. Ruin. conf. 37. num. 9. volum. 4. Me-
noch. de recup. possess. remed. 15. nu. 103. Surd.
conf. 28. num. 94.

- 14 Vel restitutio fuit facta ꝑ ex contractu,
 quem ex parte sua non adimpleuit, cui
 facta fuit restitutio, *Socin. in l. rem, qua no-*
bis, ff. de acquir. possess. num. 8. vers. quinto
dubitatur. Alexan. conf. 90. in causa, num. 6.
volum. 5. Verat. decis. 6. num. 1. & seq. part. 3.
 & latè *Paris. de resign. lib. 1. q. 3. n. 66. & seq.*
Gonz. ad reg. cancel. glos. 26. n. 9. Verat. dec. 6.
par. 3.

Negata itaque actione spoliij ei, qui ignoranter, vel per errorem restituit rem melioratam, non conueniunt Doctores, quæ actio computat melioranti pro repetitione melioramentorum, vt testatur Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 112. & Tbesaur. quæst. 79. lib. 1. num. 1. Corn. 16 conf. 80. lib. 4. num. 5. & nullam illi competere probatur, si in area, in fru. ff. de eadit. indeb. vbi Castren. las. & alij, ita declarat, quibus relatis clarius firmat per eum textum Negus. de pignorib. 4. membr. 5. part. num. 9. concludens meliorantem rem alienam bona fide, quam credebat suam, nullum remedium habere ad repetendas expensas, quam retentionem rei melioratæ, & ideo cauere debet ne illam restituat, nisi sibi resectis expensis, quia si restituit nullum habet remedium ad repetendum. quia nullum gessit negotium, cum domino rei, credendo meliorare rem suam, nec cogitauit ideo alicum sibi obligare, Negus. per eundem textum secuti sunt, Ioseph Ludovic. decis. 34. num. 17. Don. Fed. Scot. conf. 8. num. 4. lib. 4. Peregrin. de fideicom. quæst. 50. num. 56. vers. verum illud. Vincent. de Frauc. decis. 112. Dum. n. 10. & non facta mentione Negus. per eundem textum, idem firmat Luc. Pet. in prax. Cur. Capitoli. lib. 6. cap. 1. num. 20. circa med. & Rota coram Penia, vt refert, Pacific. de Saluian. decis. 74. num. 5. Castren. in l. domos, 61. ff. de legat. 1. concludens, si meliorantem rem alienam, siue sciret, siue siue ignoraret esse alienam, vel crederet suam, si ignoranter tradidit domino, non habere actionem repetitionis indebiti, quia res fuit debite tradita, Tbesaur. relato Negus. & alij, quæst. 79. lib. 1. num. 1. relati à Valas. de iur. emphit. quæst. 25. nu. 25. in princ. vers. Caveant, addendo procedere præsertim in bonæ fidei possessore, & ita quandoque Senatam Lusitanum iudicasse. relati à Garzia tract. de expensis, cap. 7. num. 7. Gomes. ad l. 46. Taur. num. 2. vers. vnum tamen. expresse reprobandis 18 Cast. qui vult repeti posse beneficio, si me & Titium, ff. si cert. pet. vt dicam. mira. relati à Petra, de fideicom. quæst. 15. num. 308. concludentes melioranti, non dari aliud remedium ad repetendas expensas, quam retentionis, Molin. relata

ratione Cast. & Negus. vt dixi, idem sentit de Contract. disput. 463. num. 12. Ioan. Brechin. l. impensa, 79. ff. de verb. sign. n. 10. Tusc. conclus. 182. melioramenta, num. 7. vbi plures concordantes refert Balzaran. §. si vassallus. Hic finit lex nu. 5. circa fin. vers. non detur actio, qui loquitur de melioramentis factis in feudo. Petra de fideicom. q. 15. nu. 308. vbi refert dissentientes. relati ab Amat. resolut. 14. num. 54. Gratian. disceptat. 193. num. 22. & seq. & num. 61. addit procedere, vbi emphiteuta cedit, vt se liberet à canone, & late hanc negatiuam probat Anton. Fabr. in suis rationalibus ad l. sumptus, ff. de rei vend. vers. quod si retentione, addendo hoc sensu, si emendasse, si in area, ff. de condit. indeb. Grat. discept. 193. num. 22. asserens hoc procedere in bonæ fidei possessore rei alienæ, subdens num. 23. aliud dici in eo, qui possidet rem, vt alienam.

20 Alijs consentibus ex æquitate bonique sententia dari melioranti vtilem negotiorum gestorum actionem, gloss. in l. si in area, 23. ff. de condit. indeb. asserens Azonem dixisse præcedentem opinionem esse rigorosam, cui videtur assentire. Io. Brach. in l. impensa, 79. ff. de verb. sign. n. 10. in fin. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 114. concludens satis esse agere ista actione, quam conditione indebiti, vel incerti, vel sine causa, quia suam & domini causam gessit, Bald. & Prapost. relati à Serader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. n. 115.

21 Alij negando competere, si conditionem indebiti, volunt ignorantem, & per errorem restituenti rem melioratam suo domino, competere conditionem incerti, & sine causa, vt retractetur eadem res, retinenda, quousque fuerit solutum, quidquid fuit impensum, Cast. in l. domos, 61. ff. de legat. 1. num. 2. circa med. relati à Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 112. circa med. & nu. 113. Simon de preijs de interp. vltim. volum. Interpr. 3. dub. 5. fol. 5. num. 18. circa med. fol. 361. Molin. de resens. q. 350 in princ. Gratian. disceptat. 193. num. 25. & seq. vbi rationem refert, & late profequitur, vsque in fin. quibus competat hæc actio.

Alijs dicentibus post habito rigore primæ 22. & opin. officio iudicis ex bono, & equo

- & seq. pluribus, ubi refert praxim huius
 materię, latius etiam idem præstat *Me-
 nob. remed. 15. num. 560. & seq.* conatus
 etiam confutare argumenta, quibus de-
 fenditur contraria opinio. & licet sub-
 10. dat & distinctionem, qua credit iustulif-
 se omnem contrarietatem, quia nō quie-
 scit animus, & facile est inuenire addere,
 sequendo præsentem scribendamethodū,
 constituam in hac hypothese regulam, &
 deinde illam ampliacionibus & limitatio-
 nibus soluiam, & ita facilius erit huic cō-
 trarietati satisfactum.
11. Contrarietatem eandem conciliare
 & conati sunt, *Amat. resolut. 14. num. 65.*
subdens, in fin. id remitti arbitrio iudicis.
Thessauri 251. num. 4. Gama. decis. 137.
Marta digesto. tom. 4. titul. melioraciones,
cap. 6. & seq. & cap. 10.
12. Regula itaque sit quod melioramenta
 sint æstimanda tanti quanti valent tē-
 pore quo sunt soluenda, ut probatur *l. do-
 mos. 61. ff. de legat. 1.* quam in huic sensum
 late inducit *Simon de Præst. de interpret.*
ultim. volut. lib. 9. interpret. 3. dub. 5. solut.
1. num. 17. in princip. & vers. tertio, usque
in fin. fol. 360. relati pro prima opinione,
supra vers. nam quod. quibus addo. Vinium,
& ab illorū latos opinion. 83. num. 5. Natta
conf. 256. num. 4. Molin. de sacre primogeni
lib. 1. cap. 26. num. 13. Barbos. in l. diuorsio, §
fin. ff. solut. matrim. num. 90. vers. bis 92.
Scrader. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. n. 102.
Rolan. à Valle conf. 28. num. 14. & consil. 30.
num. 6. lib. 1. Scrafin. decis. 898. num. 2. rela-
ti à Marefcot. resolut. 113. lib. 2. num. 3.
Pant. de Crem. in l. 2. C. de rescind. vendit.
num. 225.
13. Intelligas tamen faciendam & æstima-
 tionem pro rata temporis, quo verisimili-
 ter durare possunt, *l. si l. domos, delegat. 1.*
num. 4. Simon de Præst. de interpret. ultim.
vol. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. fol. 5. fol. 339. vers.
alii & secundo, & fol. 361. num. 20. & seq.
vers. quoniam.
14. Ampl. siue illa fuerint pretio & aucta,
 siue diminuta, seu pluri, vel minoris æsti-
 mentur, nunc, quam tempore quo fuerunt
 facta, *Angel. in l. domos. 61. ff. de legat. 1. n. 2.*
Cast. num. 7. Alex. num. 1. vers. nunc vero.
Rolan. à Vall. conf. 28. quoniam, num. 14. circa
med. & consil. 30. emissio. n. 6. lib. 1. exemplum
- referens si agatur de solutione melio-
 rametorum tempore pacis, quæ fuerit
 facta tempore belli, *Ioseph Ludovic. decis.*
Perus. 44. num. 25. Ruin. conf. 127. circa lib. 3.
num. 1. vers. contrarium, Petra. de fideicom.
quest. 15. nu. 261. & 263. Menoch. conf. 354.
& si doct. num. 4. & sequen. & præsumpt.
32. Est. lib. 3. num. 6. & 7. ubi late agit re-
 15. probatis, num. 8. qui voluit & decreuerit
 tantum esse inspicendum, ad incommo-
 dum meliorantis, quos refert, & sequitur
Simon de Præst. de interpret. ultim. volut.
lib. 3. interpret. 3. dub. 1. solut. 5. fol. 363. vers.
alii tertio, nu. 13. 15. & 20. Rosental. de feud.
cap. 10. concl. 43. num. 92. Scrader. de feud. 2.
part. 9. part. sectio. 2. num. 102. idem repe-
tit. Valasc. loquens de emphiteota. tractat. de
emphit. quest. 25. num. 28. circa princ. vers.
ceterum, Pacific. de Saluian. interdict. m-
phit. 2. cap. 2. nu. 259. Guttier. pract. quest.
lib. 5. quest. 68. num. 18. circa fin.
16. Ampl. præsertim & ubi melioramenta
 sunt perpetua, vel duratura ultra tempus,
 quo soluiuntur, vel solui debent, *Boer. decis.*
44. num. 13. vers. fin. autem.
17. Ampl. præsertim & ubi is, qui fecit me-
 lioramenta erat rei melioratæ dominus,
 quamvis reuocabilis, & minus sit expen-
 sum, quam melioratum, *Barbos. in l. diuer-*
tio. §. fin. ff. solut. matrim. num. 92. vers. quod
aperitissime, Valasc. de iur. emph. quest. 25.
num. 28. circa princ. vers. ceterum, & circa
med. vers. secus quando, relato Rolan. à Vall.
conf. 28. lib. 4. num. 18. & dixi. antecedenti,
num. 32. Rota diuers. in recentioribus decis.
659. part. 2. num. 3. in fin. Marefc. resolut.
113. lib. 2. num. 10.
18. Ampl. etiam si præcessisset pactum & de
 soluendis melioramentis arbitrio N. *Nas-*
ta. conf. 256. in sacro, num. 4. Casah. conf. 301.
num. 93. Surd. conf. 324. num. 17. Card. T. usq.
conclus. 176. melioramen. num. 12. & 33. Pe-
tra. de fideicom. quest. 15. num. 263. & seq.
 pluribus.
19. Ampl. præsertim, si non & potest proba-
 ri quantum fuerit impensum, *Rosental. de*
feud. cap. 10. conclus. 43. num. 170. asserens in
fin. ita vidisse, obseruari, & ratione, quia
 tantum præsumitur impensum, quanti
 nunc æstimauntur melioramenta, alias cō-
 cederetur iniquitas, quod is, cui fundus
 restituitur locupletaretur cum alterius
 iactura.

- iactura, stantē impossibilitate probandi, quantum fuerit impensum, *Serader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 103.*
- 20 Ampl. præsertim si melioramenta fuerint necessaria, & facta sint, tam à bonæ, quam malæ fidei possessore, *Menoeb. de arbitr. casu 258. Celsus num. 51. Boffius, tract. de princip. n. 31. in princip. addendo idem dicidē vtilibus.*
- 21 Ampl. præsertim si vbi quis admittitur ad restitutionem rei melioratæ beneficio restitutionis in integrū, nam si vtilius erit minori, vel ecclesiæ, sit quod est vtilius, alioquin cōsiderabitur æstimatio, quæ fieri poterat tempore, quo res fuit meliorata; vt refert voluisse *Bero. in cap. 1. de restitut. in integr. num. 4. quem improbat Serader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 103. Marefcot. resol. 113. lib. 2. num. 6.*
- 22 Ampl. quod si melioramenta si tanti æstimentur, quantum fuit impensum, integra quantitas sit soluenda, non obstante, quod dominus rei, seu is, cui res meliorata restituitur, excipiat minori quantitate potuisse facere, melioramēta, *Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 91. vers. ex quo. Tiraquei. de retract. cōuen. §. 7. glof. 1. num. 17.*
- 23 Limit. in melioramentis factis si perfermentationem, *Vrsil. ad Afflic. decif. 87. magnum, num. 3. circa med. vers. in is, & dixi, præcedenti, num. 9.*
- 24 Limit. vbi melioramenta si pluri æstimentur, quam fuit expensum, nam tunc pretium impensarum tantum persoluitur, *Serader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 102. in fin. Rosental. de feud. cap. 10. cōclus. 43. num. 92.*
- Contrarium tenent, sed male, vt inquit *Serader. dist. sect. 2. num. 102. in fin. Ruin. cons. 117. nu. 1. Bertrand. cons. 21. num. 5. Rol. à Val. 28. lib. 1.*
- 25 Limit. vbi melioramenta si sunt compensanda cum fructibus, nam tunc consideratur illorum pretium, de tempore quo sunt facta, *Felin. cons. 42. num. 9. quem refert & sequitur Gabriel. de acquir. rer. domin. conclus. 1. num. 13. Rota diuers. in recent. decif. 650. num. 3. in fin. part. 2.*
- 26 Limit. in eo, qui suis sumptibus si sua ve industria conuenit facere melioramenta, nam illi rescindendum est, quidquid erogauit, *10. Brach. in l. impensa 79 ff. de verb. signific. nu. 13. & dixi §. antecedenti nu. 42. Molin. de contract. disput. 463. nu. 13. vers. exipit.*
- 27 Limit. vbi melioramenta si sunt facta à procuratore domini rei melioratæ nam ei refundendū est, quidquid erogauit, nulla facta distinctione, quanti æstimari possint melioramenta, *l. 4 ff. de impens. in rebus dotal. fact. Valaf. de iur. emphit. quest. 25. num. 28. circa fin. vers. Nec obstat. l. & in totum, qui loquitur de marito meliorante rem dotalem, Marefcot. resol. 113. lib. 2. num. 9.*
- 28 Limit. in melioramentis si factis à conductore, *Peirade fideicom. quest. 15. nu. 264. circa med. qui ideo admonet cauendum esse à decif. Pérus. Ioseph. Ludovic. 297. 24. num. 25. dum vult melioramenta esse æstimanda iuxta pretiū quo æstimari possunt tempore quo res conductæ restituitur locatori, nō autem tempore quo fuerint facta, addendo num. 265. & seq. idem, dicendum quamuis fuerit conuentum de rescindendis melioramentis, iuxta æstimationem faciendam à peritis.*
- 30 Limit. vbi res est atrita si seu in parte consumpta, nam id, quod superest tantū soluitur, *Marefcot. resol. 113. lib. 2. num. 7.*
- 31 Limit. in melioramentis si factis à bonæ fidei possessore, quæ facere erat obligatus dominus rei melioratæ, nam illi rescindendum est, quidquid erogauit, *l. hareditas, ff. de pet. hared. Molin. de contract. disput. 463. num. 13. circa fin. Marefcot. resol. 113. lib. 2. num. 8. concludens deberi, quod est minus.*
- 32 Limit. vbi consideratis temporibus si & qualitate melioramentorum, iudex aliud arbitrat, *Amat. resol. 14. num. 65. in fin. relatis Menoeb. de arbitr. iudic. casu 258. de recuber. possess. remed. 15. num. 565. Te-saur. decif. 251. melioram. num. 4. addendo hac limitatione vere concordari opinionum contrarietatem.*

§. XXXI.

SVMMARIUM.

Melioramenta si non fuerint liquida, an retardetur executio sententia. Controuersa est.

est questio 1.2.3.5.6.8. *Affirmatiua regula constituitur* 12.13. *Amplias* 14.15.16.17.20.22.23.24.25.26.27.30.31.33.34.37.38.39.40.41.42.45. *Limitis* 39.44.45.47.48.50.52.53.54.

Rei inbare tutius est, quam actioni 4.

Theodosius Rubeus laudatur 7.

Opiniones dictorum, quare diuersa 9.

Iniustus, quis dicatur 10.

Iudex qualiter dicatur iuste iudicasse, vbi iniuste iudicat 11.

Probatio quando dicatur facta incontinenti 18.19.

Appellatio est licita, vbi quis excluditur ab exceptione competenti 21.

De facto quando dicatur contra aliquem, procedi 23.

Liberi liber, ff. de stat. liber. declaratur 28.

Eidentia facti super at omnem probationem 32.

Oblatio pecunie in saculo, quando profit debitori 35.

Citatus amplius non debet, qui citatus dixit nolle comparere 36.

Exceptio quando dicatur requirere altiore, indaginem 46.

Probatio generalis, non releuat 49.

Arbitrium datum iudici, est stricte interpretandum 51.

QUæ hætenus dixi circa retenēnem rei melioratæ, concessam facienti rem meliorem, an illa sint etiam vera, vbi melioramenta ꝑ non sunt liquida, non leuis, est inter iuris nostri interpretes, questio. nā *Magon. decis. Lucens. 81. n. 7. in fin.* asserit illam esse perplexā, disputabile & dubiā. ꝑ Alij opposita exceptione post sententiam negant cecedi retentionē data cautione de illis rescindendis, vbi fuerint liquidata, secus si ante, *Vine. de Franci. decis. 118. n. 17. Bero. cap. 8. de restit. in integr. n. 32. & seq.* quia iniqui esse credatur, exceptione melioramentorum, quæ sæpe sunt minima, & tribus sententijs liquidāda, cū peritorum iudicio, concedi retentionem rei non suæ, & actori debitam, etiam ex rei conuēti confessione, & excludere dominum, etiam spoliatum possessione rei suæ, quæ centuplo excedit psetium, melioramentorum. *ut volunt Rosenthal. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 120. & seq. & num. 134. & 139. relati à Menoc. de re-*

*cuperand. remod. 19. num. 569. Strader. de feud. 2. pars. 9. pars. sect. 2. num. 31. vers. in hoc, & num. 32. qui latē hanc opin. probat. relati à Pacific. de saluian. in spec. 2. cap. 2. n. 249. & seq. vbi testatur de magis commun. relati à Mauson. de caus. ex. ex. Ampl. 35. num. 18. & à Valase. de iure empht. q. 25. in princip. vers. an vero. vbi etiam rationem & stylum Senatus Lusitanij, refert & à Fusar. de fideicom. q. 763. n. 217. & Caroc. de locat. de expens. m. 18. & 20. ꝑ Alij retentionē concedant, tū quia alia via nō sit consultū melioranti in recuperatione melioramentorum, quā beneficio retentionis; vt dicam latius infra; quia cum satius sit in hære rei, quam actioni, s. fin. inst. quib. mod. tollit. obligat. facilius conceditur. retentioni, quam actiō, l. ff. quib. mod. pignus, vel hypot. sol. Crauet. conf. 148. mobil. nū. 2. Surd. conf. 4. plura, num. 5. Auendam de exequend. mandat. reg. part. 2. cap. 12. n. 13. circa fin. relati à Fussat. de fideicom. quest. 672. n. 10. & à Caroc. de locat. pact. 4. de expens. n. 21. Alij facta distinctione, an in sententia, de cuius exequutione agitur, adfint verba seu clausula Rescētis, vel solutis melioramentis, vel reseruato iure melioramentorum, vt prior capite casuum alternatiue reatorum retardetur exequutio, & concedatur retentio, secundo autē nequaquā, *Negus. de pignoribus 5. membr. 5. part. nu. 9. relati à Castr. conf. 170. lib. 2. nu. 3. vers. breuiter.* Alij ꝑ absolute negant exequutionem sententiæ, & concedunt retentionem modo saltem de melioramentis exceptis conficti in genere, l. si in area, s. de cond. indeb. per quem textum ita censuit sæpe *Rota teste Peniar. relati in tract. de Saluian. decis. 75. num. 4. & 9. vers. non obstat, & decis. 82. n. 4.* Alijs contrarium sentientibus *Benintend. decis. 77. num. 5. & sequen.* Alijs modo vnum, modo aliud sentientibus & iudicantibus, & singulariter singulari labore, refert *Theod. ꝑ Rubeus prima part. suorum singular. ex Rota decis. ad Accorambon. decis. 8.* Alij ꝑ retentionem negant, si iurante, qui meliorauit, quanti credat estimari posse meliorata, actor deponat eam summam *Valase. de iur. empht. q. 25. num. 23. in fin. Molin. de contract. disputat. 463. num. 17. vers. quando asserens,* ita feruari à Senatu Lusitano.*

Verum

Verum, quia relatæ doctorum opinio-
nes non sunt omnino veræ, nec penitus
falsæ, & varietas sententiarum ascriben-
da sit diuersitati personarum successiue in
eodem consensu iudicantium, quæ non
compactæ eadem constitutione sint, facile
fuit aliud tunc, aliud nunc iudicasse,
vt latè dixi de laudem. lib. 1. quæst. 28. in
princ. nec tamendici potest id factum læ-
sæ iustitiæ, quæ est constans, & perpetua
voluntas, tribuendi vnique quod suū
est, iuxta interpretationem glossæ in cap.
maiores. verb. ad altitudinem. de baptis-
m. & Sebast. Medic. de legib. part. 3. cap. 8. n. 7.
quia vt inquit, Arist. 5. ethic. cap. 8. & in-
terpretatur Sosus de iustit. & iur. lib. 3. q. 3.
art. 2. in princ. ad effectum ꝑ vt quis dica-
tur iniustus, non solum est necesse, vt in-
iuste faciat, sed quod iniustum est faciat
ex animi morbo, & boni habitus corru-
ptione. Quare si quis vel casu, vel repenti-
na affectione, vel corporis temperatura
urgente, virtutis aliquod præstet opus, non
ideo statim virtuosus est dicendus, quia
vel casu, vel natura quodam modo cogē-
te id facit, ita & è contra, si quid mali, vel
iniqui fecerit, arg. l. quod calore. ff. de regul.
iuris. Hinc dixit l. c. quod prætor iniuste
iudicando dicitur iniustitiam ministrasse,
considerato ex quod facere debebat, non
autem quod fecit ꝑ l. pen. ff. de iustit. & iur.
& nata quæstio, an detur iustitiæ, vt nega-
tiue argumentatur. Leonard. Coquæus, in
seholijs ad D. Augustinum de ciuitate Dei,
lib. 2. cap. 21. vers. suscepit enim pilus, &
vers. purgem. & dixi latè infra §. 41.

Ideo vt in proposito themate omnis
cesset difficultas sequendo inchoatam
methodum, constitutam ꝑ affirmatiuam
regulam, quam ampliationibus & limita-
tionibus deinde prosequar, & ita appare-
bit veritas huius controuersæ quæstionis,
Regula itaque sit, circumscripto quid-
quid de stylo curiæ sit alicubi receptum,
quod opposita ꝑ exceptione melioramē-
torum, quod quamuis illa non sint liquida
seu vbi de illis constat tantum in genere,
retardetur executio sententiæ, in excipien-
tem prolatæ, donec de melioramētis iue-
rit ille satisfactus. l. si in area. ff. de condit.
indeb. l. Paulus. ff. de doli except. l. qua ratio-
tione, §. habes, ff. de acquir. rer. domo-

minio. per quæ iura, ita firmat. Capic. de-
cis. 17. num. 7. & post Capic. idem voluit
Ruin. conf. 84. quoniam, lib. 1. num. 17. Affl.
decis. 87. num. 6. Galfes. de obligat. cameral.
quæst. 18. iuxta nonam impressum. 13. 16.
stando, ita vidisse iudicatū à Rota in causa
magni momenti, sequendo Capic. & Ruin.
supra citatos. quidquid in contrarium di-
ctū fuisset, ex Negus. de pignorib. §. membr.
4. part. num. 10. aliud sentiente. Bursat. re-
bus pluribus, Rota decis. conf. 85. certum est
num. 31. vers. dummodo. Pacific. de saluam.
interdict. inspect. 2. cap. 2. num. 245. & 253.
Scrader sequendo decij. Capic. de feud. 2. part.
9. part. section. 2. n. 31. 33. in fin. Marefcot.
resolut. 112. ibid. part. 2. num. 20. relatiū
Rostental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 116.
& seq. Contard. de momentan. possess. q. 24.
nu. 16. Seaccia de appellat. quæst. 17. Limit. 6.
memb. 4. num. 65. Saurd. de alimen. titut. 8.
priuileg. 62. num. 8. Petrus de fideicom. q. 15.
num. 307. Tiraquel de retract. conuent. §. 7.
gloss. 1. num. 13. Tusc. consl. 182. melioramē-
ta, num. 83. & 87. relatiū Rostental. de feud.
cap. 10. conclus. 43. num. 138. & seq. Ioseph
Ludou. decij. Perus. 34. num. 17. in fin. Gra-
tian. decis. 90. num. 20. Rebel. de oblig. iustit.
lib. 7. quæst. 7. nu. 3. in fin. Decian. conf. 29.
lib. 2. num. 18. vers. non obstat.

Ampl. potest præsens regula ꝑ multis
casibus relata in princip. huius Capituli
Octauī,
Ampl. præsertim, vbi excipiens ꝑ de me-
lioramētis, exhibet velle illa probare in
continenti, Menoch. de recup. benefice. 15.
num. 572. vbi notandum textui impresso
Francfurti deesse negatiuam ꝑ legendū
declaturat secundum, vbi incontinenti
adessent probationes factorum meliora-
mentorum, cum id dicat Bald. consil. 309.
lib. 2. in fin. quem Menoch. refert in suam
sententiam, quem sequitur, & pluribus
Rota decis. comprobatur Lancel. de assens.
part. 3. cap. 24. quæst. 29. nu. 8. & seq. Serad.
de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 30. in fin.
Rostental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 128.
& seq. addendo hoc esse indubitatum
etiam ꝑ si ageretur de re occupata cum
vitio. Bursat. conf. 85. num. 31. vers. nec non.
Pacific. de saluam. inspect. 2. cap. 2. num. 253.
Contard. de moment. possess. quæst. 24. nu. 28.
Subdens num. 29. arbitrium esse iudici

- decernere quando probatio dicatur fieri incontinenti, *Scrader. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 1. 25. concludit probationem dici factam incontinenti, si fiat intra terminum datum a iudice, ad probandum.*
- 18 quem terminum fuisse arbitrium iudici vult *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 130. & confirmat Scrader. d. num. 25. circa fin.* addendo iuxta subiectam materiam, modo longiorem, modo breuiore concedi dilationem, & num. 26. subdit si aliter fiat a iudice posse appellari ab illius decreto, & censeri illum dolose procedere.
- 19 Probatio autem si quando dicatur facta incontinenti non conueniunt Doctores, teste *Scrader de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 127. ubi refert tres opiniones.*
- 20 Ampl. quod si non admittatur exceptio melioramentorum, liceat appellare ad vtrumque effectum, etiam quod talis exceptio opponatur, coram exequutore, *Alexander. conf. 85. viso ibidem lib. 5. num. 6. eam afferens rationem, quia ubique dicitur*
- 21 *erit iudici excluditur ab exceptione quod de iure impeditur sententia exequutoris, non licet appellare ad vtrumque effectum* *Alexander. sequitur Rota. in Romana saluiani interdicti, coram Penia, vt refert Pacific. de saluiani interdicti. decif. 74. num. 6. & sequen.*
- 22 Ampl. vt non solum si liceat appellare, sed etiam agi possit spolio, nisi concedatur, notatio, vel saltem non sit consultum, melioranti cautione de solvendis melioramentis, vt censuit *Rota coram Penia.*, teste *Pacific. de saluiani decif. 47. in vna n. 8.* & ratio est, quia quotiescumque cum aliquo non proceditur iuris ordine seruato,
- 23 dicitur cum illo agi de facto, & spoliari, cap. conquirentes, de rebus spoliatis. *Ruin. conf. 102. Viso lib. 5. num. 130. Pus. decif. 177. lib. 2. Hondad. conf. 82. lib. 1. num. 24. post princip. Bec. conf. 25. in causa, num. 9. cum alijs relatis a Contard. de moment. possesi. quest. 24. num. 32.*
- Ampl. vt ubi non fuit admissa exceptio melioramentorum, & facta sit executio, vt agi possit ad illius reuocationem ex capite nullitatis, vt censuit *Rota teste Pacific. de saluiani decif. 74. in vna num. 8.* sequendo *Contard. de moment. possesi. q. 24.*
- num. 32. *Luc. Pet. in prax. lib. 6. de caus. mul. lib. 24. vers. & ex rationibus.* vbi testatur, ita fuisse in foro Capitolino illo patrocinate iudicatum;
- 24 Ampl. praesertim si ubi in sententia in reum prolata adest clausula refectionis melioramentis, vel alia equipollens, quae oriatur ex ventre sententiae. *Cass. conf. 270. viso puncto, lib. 2. num. 3. vers. breuiter. Capic. decif. 17. num. 9. Benimend. decif. 77. num. 11. Viuius decif. 192. de ponem. num. 3.*
- 25 addendo procedere etiam si offeratur cautio, vel depositum pretij, quo aestimari possunt, *Contard. de moment. possesi. q. 24. num. 21, 27. addendo hoc sensu veram esse decif. Capic. 17. vt dixerat Rota coram Acorombono, vt refert Pacific. decif. 77. num. 1. in fin. sui operis. de saluiani. Scrader. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 32. vers. ceterum Pacific. de saluiani in post. 2. cap. 2. nu. 252. & 257. relatis a Valasco de in. empti. q. 20. num. 22. 23. in princ. conf. 24. Fuffar. de fidei. com. quest. 672. num. 16. 22. Tufi. sent. 182. melioramenta num. 31. & seq. 44. & sequen. usque ad 46. vbi late comprobat hanc extensionem* *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 135. Amat. resol. 24. num. 43. ubi refert ita iudicatum.*
- Contrarium reprobat *Castr. tenet Fabin. controuer. lib. 7. cap. 9. in fin. ubi etiam refert concordēs. Pistar. quest. 42. part. 2. num. 33.*
- 26 Ampl. etiam quod agatur de si executione sententiae late ad fauorem spoliati, vtilis sit redintegrandus ad suam possessionem *Capic. decif. 17. num. 1. & 10. ubi refert ita fuisse iudicatum. & sequitur Menoch. de recuper. possesi. remedia. 15. num. 169. vers. contrarium. & conueniunt quia dixi supra, in regula cuiuslibet hoc cap. 8. nu. 7.*
- 27 Ampl. etiam quod offeratur fideiussor vel cautio bancaria de illa solvendis, ubi fuerint liquidata. *Ruin. conf. 84. quoniam lib. 1. num. 16. & seq. ubi respondet, l. statu lib. ff. de stat. liber. quia videbatur ob stare, & quam Capic. decif. 17. num. 2. allegauit, oppositam sententiam, & est notabilis de claratio si ad eum textum* *Gall. de obli. gat. camera. quest. 18. num. 13. afferens ita fuisse decisum a Rota in causa magu. Burfat. conf. 87. eorum. num. 31. in fin. afferens idem fuisse dictum a Rota in alijs causis*

- causis. *Menoch. de recuper. possess. remed. 5. num. 570. Lancell. de attent. pari. 3. cap. 24. quæst. 29. num. 9. testantur ita à Rosa decisum. Tuse. conclus. 82. melioramenta, num. 27. Amat. resolut. 14. num. 44. asserens ita iudicatum, si in sententia adsit clausula, refectionis expensis. Subdens in fin. hoc esse arbitrii iudici, considerata qualitate personarum, & melioramentorum. *Rebell. de obl. iust. lib. 7. quæst. 7. num. 4. ubi refert dissentientes & conciliat, & refert praxim Hispaniæ & Lusitanie. Vincent. de Franc. decis. 112. num. 1.**
- 30 Ampl. præsertim ubi de t melioramentis fuit exceptum ante sententiam, & de illis constat in genere. *Vincent. de Franch. decis. 112. dum pro num. 16. Or seq. ubi ita servari à Senatu Neapolitano restatur, & ibi addentes late prosequuntur. Pacific. de saluian. interdict. in spec. 2. cap. 2. nu. 243. ubi refert plures Rotæ decis. quas idem imprimitur in calce sui operis, decis. 74. & 82. num. 4.*
- 31 Ampl. præsertim si t de melioramentis constet per rei euidenciam, ut puta, quia ex inspectione rei pateat rem fuisse de recenti melioratam, per refectionem, vel additamentum factum *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 131. addentes ad Vincent. de Franch. decis. 112. vers. quid si melioratione relato. Barf. conf. 10. nu. 13. quæ hoc non dicitur in eo Codice. censet tamen extensionem istam esse veram,*
- 32 quia euidencia t facti superat omne genus probationum. *Affl. decis. 107. in causa num. 6. Mantuc. decis. 79. num. 5. licet minor est enim, nec indubium reuocari potest probatio facta per rei præsentiam, sicuti dubitari potest, an odio, vel amore sit probata, quæ voce dicuntur. Affl. d. decis. num. 7. Guil. obseruat. 2. 6. lib. 1. num. 9. Gilsben. de præscript. part. 2. memb. 1. cap. 1. num. 52. & seq.*
- 33 Ampl. præsertim si melioramenta t sunt necessaria, vel utilia, & facta à bonæ fidei possessore. *Lancell. de sequendo Menoch. interdict. de recuper. poss. ff. de in ijs, quæ respondent in causa Financienii. de attent. pari. 3. cap. 24. quæst. 29. num. 10. circa med. vers. præsertim.*
- 34 Ampl. præsertim ubi is, cui res meliorata est restituenda, proficitur, & asserit, nolle aliqua melioramenta solvere, l. continuat. ff. de vi & vi armat. l. intra mille. 39. §. vendentibus, ff. de minoribus. §. servus si hereditas 28. §. fin. ff. de statu liber. per quæ iura ita firmat. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 120. in fin. Bero. cap. 1. de reffis. in integr. num. 33. Schrader. de feud. 2. part. 9. part. ff. 2. num. 33. in fin. vers. similiter. comprobando hanc extensionem, ex eo, quod licet oblatio pecuniæ in sacculo, t & tolle, vel marsupio, non releuet offerentem, si tamen is, cui fit oblatio recuset, recipere, scus est, Cast. & Alex. in l. finora. 9. ff. sol. matr. Tiraquel. de retract. convent. §. 4. glof. 6. num. 21. & ego addo comprobari potest hæc extensio exemplo eius, qui citatus ad t iudicium, non est vltierus citandus, si protestatus fuit, nolle comparere. Socin. conf. 195. lib. 1. num. 6. vers. accedit, Surd. conf. 371. num. 9.*
- Amplia etiam si ageretur de executione t sententiæ latæ, tam ex aliquo ex remedijs acquirendæ, quàm recuperandæ possessionis. *Menoch. de recuper. possess. remed. 15. num. 569. vers. contrariam, ubi relatis dissentientibus concludit retardari executionem sententiæ latæ in spolio, ubi constat in genere de melioramentis factis à spoliatore, Pacific. de saluian. in spec. 2. cap. 2. num. 253. & seq. qui loquitur de sententiâ lata ex remedio saluiani, & dixi supra hoc cap. 8. num. 19.*
- 35 Ampl. præsertim t ubi is, cui res meliorata est restituenda, replicat non esse obligatum ad refectionem melioramentorum, *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 120. in fin.*
- 36 Ampl. præsertim t si agatur ex contractu reciproco, cuius adimplementum, yceretur etiam in solutione melioramentorum, *Gozadin. conf. 500. num. 22. circa med. & num. 23. & 25. addendo præsertim si contractus sit iuratus, vel adimplementum esset conceptum sub conditione,*
- 37 Ampl. etiam ubi dispositione t legis, vel hominis, res meliorata est melioranti hypothecata, etiam generaliter tantum. *Gozadin. conf. 100. nu. 24. & seq. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 133.*
- 38 Ampletiam donec fuerit t perfoluta realiter, usque ad obolum, etiam minimi, *Rosen-*

Rosental. de foud. cap. 10. conclus. 43. nu. 118. Serader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 128.

Ampl. præsertim si de melioramentis
41 † excipiaturs factis in re, in qua quis fuit
immisus in contumaciam domini illius,
etiam quod requirerent actioem inda-
ginem, *ut dixi infra, §. 45. Ampliat. 3.*

Limit. ubi melioramentorum liquida-
42 datio altiore † requireret indaginem,
seu ubi difficile liquidari possunt, *Florian. de S. Petro gonf. 1. num. 15. Menoch. loquens in casu quo de melioramentis excipitur aduersus sententiam latam in remedio canonis redintegranda. in tractat. de recuper. remed. 1. §. num. 572. Pacifico. de saluam. interdict. in spec. 1. cap. 2. num. 42. & 254. addendo ex Put. decif. 471. lib. 2. Benintend. decif. 77. num. 10. isto casu non retardari*
43 † executionem sententiæ, data cautione, & idem prius dixerat latius, *num. 245. idem Pacifico. Bursar. conf. 85. num. 31. vers. nec non. Rosa coram S. uirato, te. te Pacifico. israel. decif. 83. Rosa, num. 4. Contard. de moment. possess. quest. 24. nu. 28. Fuffor. de fideicom. quest. 672. num. 18. 21. in fin. Serader de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 131. & seq.*
44 † quando autem exceptio dicatur requirere altiore indaginem, *Benintend. decif. 77. num. 13. & 14.*

45 Limit. ubi † melioramenta sunt penitus illiquida, nam non retardatur executio sententiæ, data cautione de soluendo, ubi fuerint liquidata, *l. statu liber, l. seruus, si barred. §. fin. ff. de stat. liber. per quem iura, ita censuit Rosa vt testatur Acorambon. & Lancellotti. relati à Pacifico. de saluam. interdict. in spec. 2. cap. 2. num. 243. & decif. 77. & seq. & latius idem Pacifico. de melioram. israel. in spec. 2. cap. 2. num. 242. Put. decif. 461. Die xndecima lib. 2. Contard. de moment. possess. quest. 24. num. 18. & conueniunt dicta Capie. decif. 17. num. 5. & seq. Galleff. de oblig. cam. quest. 18. nu. 34. Bursar. conf. 85. num. 31. vers. dummodo.*

46 Limit. ubi excipienti de † melioramentis præfixus fuit terminus ad illa liquidanda, & in termino dato, non est facta liquidatio, nam sententia demandabitur executioni, data cautione de illis soluendis, ubi fuerint liquidata, *Put. decif. 466. Die part. 2. vers. & tanto magis, quam latissime*

exornat Theodasius Rubens in suis singularibus, *part. 1. ad decif. 8. Acorambon. Citar. de moment. possess. quest. 24. Addendo id concedi in poenam moræ excipientis, num. 20. & seq. plurib. Pacifico. de saluam. in spec. 2. cap. 2. n. 246. & seq. Fuffor. de fideicom. quest. 672. nu. 12. quia probatio † generalis non releuat Crau. conf. 157. n. m. 8.*

47 † & seq. plurib. Quare animaduertendo, quod Rota numquā concessit executionem sententiæ, nisi lapso termino ad liquidandum melioramenta, *Rot. diuers. in recent. decif. 151. part. 2. nu. 5. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 124. nullatenus dici potest, illam modovnum, modo aliud iudicasse, seu negasse, & concessisse retentionem, quia consideratio effectus idem*
48 † semper iudicauit: nam cum † excipiens sit actor in sua exceptione, *i. 1. ff. de except. Put. decif. 396. part. 2. num. 1. Rol. à Val. conf. 13. lib. 3. num. 65. Cefal conf. 455. n. 30. non satis est excepiſſe de melioramentis, & illa probasse in genere, nisi deinde probetur quantum sit melioratum, & reſtentis relatis tribus limitationibus, cessat interpretum nostrorum contrarietas, dummodo negant, modo concedunt retentionem excipienti de melioramentis, & hanc conciliationem videtur indicasse, Contard. de moment. possess. quest. 24. n. 28*
49 † & seq. licet addat hoc esse iudici arbitrium, & tanquam de arbitrijs, non mirum si fuerit diuersimode iudicatum, post hæc scripta reperi relati conciliationem ex Contard. etiam aduertisse Caroc. de locat. part. 3. cap. de expens. num. 32. & 24. Tusc. conclus. 182. melioramenta, num. 42. Pacifico. de saluam. interdict. in spec. 2. cap. 2. num. 242. & seq. 45. & seq. Amat. resol. 14. num. 44. & seq. alluens terminum competentem, vel plures concedendos esse, & cessat limitationem istam, si in sententia dictum fuit solutis prius melioramentis.

Limit. ubi aduersus † excipientem concurrerent causæ, quæ vrgerent iudicis animum, ad exequendam sententiam, data cautione, de rescindendis melioramentis, ubi fuerint liquidata, veluti si condemnatus sit potens, diues, vel litigiosus, si fuit longa, victor vero esset pauper, vel vidua, vel pupillus, & similis alia persona, melioramenta sunt magni valoris, vt considerat,

siderat *Peregrin. relatus à Fuffar. de fidei-
com. quali. 672. num. 26. & seq.* cuius opti-
nio licet multum habeat falis, quia tamen
52 coarctanda potius, quam ÷ dilatanda est
iudicium arbitraria facultas, & si fieri pos-
set, nihil deberet esse iudici arbitrarium,
ut dixi. de laudem. lib. 1. cenſeo tutiorem
esse praxim Rotæ Romanæ, ut præfigatur
expicienti terminus ad liquidandum, &
illo elapſo in poenam contumaciæ, vel ne-
gligentia excipientis, fiat executio, ut
reſultat ſupra, num. 48.

51 Limit. ubi melioramenta ÷ ſunt illiqui-
da de iure, ÷ ut puta, quia probabiliter du-
bitatur, an ſint reſcicienda, l. 1. §. ſi in annos,
l. in l. ſalcidia in fin. ff. ad leg. ſalcid. Card.
Tuſc. per hac iura concl. 182. melioramen-
ta, num. 48.

52 Limitari poteſt ÷ præſens regula ijs om-
nibus caſibus qui colligi poſſunt, ex dictis
ſupra hoc, cap. 8:

53 Limit. ijs omnibus ÷ caſibus quibus nõ
admittitur compenſatio illiquidi, ad liqui-
dum, *Scrader. de feud. 2. part. 9. part. ſect. 2.
num. 32. in fin.* ubi remiſſive, refert qui
ſint iſticaluſus, & dixi in meis collectaneis,
ad l. final. C. de compenſat. Roſental. idem
repetit. de ſend. cap. 10. concl. 43. num. 127.
& num. 135. & ſeq. quando dicatur res ob-
ligari à lege ratione melioramentorum.

*Paſtum de non patendo, ſi de illo non excipi a-
tur nihil prodeſt. q. Ampli. ibid.*

*Noſorium releuat ab overe probandi ſitamen
de illa excipitur. 5.*

*Iudex ſupplere poſſet inijs, quæ deſunt parti-
bus. 6. Ampli. 7. 8.*

*Redintegratio non conceditur ubi quis ſaſſo
ſuo cadit à poſſeſſione. 9. Exemplataſis ca-
ſus. 10.*

*L. ſi in arca, ff. de condi. indebit. Declara-
tur. 19.*

*L. ſi me & Titium, ff. ſi cert. pet. declaratur.
27.*

*Actio in ſaſtum generalis eſt, & quid expri-
mendum, ubi illa intentatur. 29.*

Incerti condiſſio quid ſit. 37.

Actionis formulam indagare inane eſt. 44.

*de Euicſione non agit emptor qui liſtem ſibi mo-
eam non intimauiſ venditori. 48. 49. 50. 51.*

Si contingat meliorantem fundum vr-
banum, vel ruſticum, allodiale, vel
feudale, ſeu emphyteoticum, ei cui eſt
debitum, reſtitui, non reſectis melioramē-
tis, & qui fecit melioramenta, vel illius he-
res vellit illorum æſtimationem cõſequi,
non conveniunt Doſtores, qua actione
repetantur. ego tamen omiſſa omni vi-
teriori indagatione, difficultatem hanc
duobus conſtitutis caſibus abſoluam.

Primus eſt, ubi is, qui fecit rem melio-
rem, iudicis ſententia immiſſus fuit in
poſſeſſionem rei melioratæ, & tunc ad-
uertendum erit, an immiſſus haberet, vel
non, ſcientiam melioramentorum, nam ſi
habuit, & de illis fuit exceptum aduerſus
petentem rem melioratam, ut puta quia
reus de illis faciēdis cum actore, vel illius
auctore conuenerat ÷ & tunc melioranti,
ſi non appellauit, competit actio ſpolij, ut
iudicaſſe Senatam Luſitanum, referunt
addentes ad *Gamma. decif. 4. in fin.* & idē
*Gamma. decif. 333. num. 4. verſ. ſed bis non
obſtat Tuſcus conſul. 182. melioramenta
num. 49. 56.* & qui Rota tenet iudicendi
de nullitate ſententiæ laræ ſuper immiſ-
ſione, & dixi proximo & antecedenti,
§. 12. 20. 22. Si vero non habuit notitiam
non ÷ reuocatur immiſſio, ſed tantum
datur melioranti actio ad repetendum
melioramenta. *Parif. conſ. 33. exarato, lib. 1.
num. 52. & ſeq. quem ſequitur Scrader. de
ſeud.*

§. XXXII.

SVM MARIVM.

*Melioramenta quando petantur actione ſpo-
lij, ubi dominus rei meliorata fuit immiſ-
ſus in poſſeſſionem oppoſita exceptione me-
lioramentorum, 1. 2.*

*Melioratum fundum qui domino reſtituit
abſque iudicis decreto, excluditur actione
ſpolij. 8. & quare. 9. Limit. 11. 12. 13. 14.
Qua actione illa petantur. 15. 16. 17. 18. 20.
21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 30. 31. 32. 33. 34. 35.
36. 38. 39. 40. 41. 42. 43.*

*ad Melioramenta repetendum nulla competit
actio ei, qui rem melioratam errore, vel
imperitiâ reſtituit domino ſuo. 45. Ampli.
ibid. & 46. 47. 49. 50. 52. 53. 54. 55. 56.
Limit. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69.
70. 71.*

Negata itaque actione spolijs ei, qui ignorauerit, vel per errorem restituit rem melioratam † non conueniunt Doctores, quæ actio computat melioranti pro repositione melioramentorum, vt testatur Rosent. *al. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 112. & Tbesaur. quæst. 79. lib. 1. num. 1. Corn. 16 conf. 80. lib. 4. num. 5. & nullam illi † competere probatur, l. si in area, in fin. ff. de exord. indeb. vbi Castren. l. as. & alij, ita declarant, quibus relatis clarius firmat per eum textum Negus. *de pignori. 4. membr. 5. part. num. 9.* concludens meliorantem rem alienam bona fide, quam credebat suam, nullum remedium habere ad repetendas expensas, quam retentionem rei melioratæ, & ideo cauere debet ne illam restituat, nisi sibi resectis expensis, quia si restituit nullum habet remedium ad repetendum. quia nullum gefsit negotium cum domino rei, credendo meliorare rem suam, nec cogitauit ideo alicum sibi obligare, Negus. *per eundem textum secuti sunt, Ioseph Ludovic. decis. 34. num. 17. Don. Fed. Scot. conf. 8. num. 4. lib. 4. Peregrin. de fideicom. quæst. 50. num. 56. vers. verum illum. Vincent. de Frauc. decis. 112. Dum. n. 10. & non facta mentione Negus. per eundem textum, idem firmat Luc. Pet. in prax. Cur. Capitolijs, lib. 6. cap. 1. num. 20. circa med. & Rota coram Penia, vt refert, Pacific. de Saluian. decis. 74. num. 5. Castren. in l. do- 17 mos, 61. ff. de legat. 1. concludens † meliorantem rem alienam, siue sciret, siue siue ignoraret esse alienam, vel crederet suam, si ignoranter tradidit domino, non habere actionem repetitionis indebiti, quia res fuit debite tradita, Tbesaur. relato Negus. & alij, quæst. 79. lib. 1. num. 1. relati à Valas. *de iur. embrit. quæst. 25. nu. 25. in princ. vers. Caueant,* addendo procedere præsertim in bonæ fidei possessore, & ita quandoque Senatam Lusitanum iudicasse. relati à Garzia tract. *de expensis, cap. 7. num. 7. Gomez. ad l. 46. Taur. num. 2. vers. vnum tamen.* expresse reprobandis 18 Cast. qui vult repeti † posse beneficio, l. si me & Titium, ff. si cert. pet. vt dicam infra. relati à Petra, *de fideicom. quæst. 15. num. 308.* concludentes melioranti, non dari aliud remedium ad repetendas expensas, quam retentionis, Molin. relata**

ratione Cast. & Negus. vt dixi, idem sentit de Contract. disput. 463. num. 12. Ioan. Brech. in l. impensa, 79. ff. de verb. sign. n. 10. Tusc. conclus. 182. melioramenta, num. 7. vbi plures concordantes refert Balazar. §. si vossallur. Hic finit lex nu. 5. circa fin. vers. non detur actio, qui loquitur de melioramentis factis in feudo. Petrad. *de fideicom. q. 15. nu. 308.* vbi refert dissentientes. relati ab Amiat. *resolut. 14. num. 54. Gratian. disceptat. 193. num. 22. & seq. & num. 61.* addit procedere, vbi emphiteuta cedit, vt se liberet à canone, & late hanc negatiuan. probat Anton. Fabr. in suis rationalibus ad l. sumptus, ff. de rei vend. vers. quod si retentione, addendo hoc sensu † emendasse. l. si in area, ff. de condit. indeb. Grat. *disceptat. 193. num. 22. asserens hoc procedere in bonæ fidei possessore rei alienæ, subdens num. 23.* aliud dicit in eo, qui possidet rem, vt alienant. 20 Alijs censentibus ex æqui & bonique sententia dari melioranti vtilem negotiorum gestorum actionem, glos. in l. si in area, 23. ff. de condit. indeb. asserens Azonem dixisse præcedentem opinionem esse rigorosam, cui videtur assentire. Io. Brach. in l. impensa, 79. ff. de verb. sign. n. 10. in fin. Rosent. *de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 114.* concludens satius esse agere ista actione, quam conditione indebiti, vel incerti, vel sine causa, quia suam & domini causam, gefsit, Bald. & Prapost. relati à Scrad. *de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. n. 115.* 21 Alij negando competere † conditionem indebiti, volunt ignoranti, & per errorem restituenti rem melioratam suo domino, competere conditionem incerti, & sine causa, vt retractetur eadem res, retinenda, quousque fuerit solum, quidquid fuit impensum, Cast. in l. domos, 61. ff. de legat. 1. num. 2. circa med. relati à Rosent. *al. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 112. circa med. & nu. 113. Simon. de pretijs de interp. ultim. volunt. Interpr. 3. dub. 5. fol. 5. num. 18. circ. med. fol. 361. Molinet. de rescript. q. 350. in princ. Gratian. disceptat. 193. num. 25. & seq. vbi rationem refert, & late profequitur, vsque in fin. quibus competat hæc actio;*

Alijs dicitur post habito rigore primæ 22. † opin. officio iudicis ex bono, & equo

succurri melioranti, vt repetat expensas, condictio indebiti, *Castren.* & reliqui relati à *Tbesaur. quest. 79. num. 2. in princ.* & *vers. non obstat.* addendo hanc opinionem semper iudicasse bonā, & tenendā. prout illam tenuisse, idem addit *Amad. à Pont.* dum casus in Senatu decidendus, vbi ille sedebat præses, euenisset, licet in discordia Senatorum, nihil fuerit decisum *Tuse. concl. 182. melioramenta, num. 14. Molin. de contract. disput. 463. nu. 13. vers. ego autem,* addendo procedere siue melioramenta sint vtilia, siue necessaria, & facta à bonā, vel malā fidei possessore, contrarium tamen tenet *Gratian. discept. 193. n. 25. vsque in fin.*

21 Alijs volentibus dari ei, qui t̄ rem melioratum restituit, non opposita melioramentorum exceptione, actionem in quantum factus, est ex ærealieno, locupletior, quia æquitas nō patitur, vt quis cum aliena iactura locupletetur, *l. qui exceptionē, §. 1. ff. de condition. indebit. l. quod si nulla, §. 1. ff. de legat. 1. relati à Tbesaur. q. 79. n. 2. circa princ.* addendo præsertim procedere, si melioramenta sint necessaria, quæ dominus esset iacturus.

24 Alij considerando an t̄ melioramēta, sint necessaria, concludunt eo casu dari repetitionem, re meliorata restituta, actione, *l. domum, C. de rei vendit.* vt refert *Molin. de contract. disput. 463. nu. 13. vers. addit etiam. Garzia de expens. cap. 12. num. 85.*

25 Alij considerantes speciem t̄ contractus, quæ mediante res meliorata deuenit ad eum, qui illum fecit meliorem, concludunt, quod si ignorantia iuris, non excipiendo de melioramentis, illam restituit, quod si restitutio facta fuit ab emphyteota, detur illi actio ad repetendum melioramenta, ex lege Zenonis, *C. de iur. emphyt. si conductor, actio ex conducto,* & sic de singulis, ac nūquam actione descendente ex contractu, qui fuerat cum restituyente, vel illius auctore initus, & postremo rescisus, relati à *Valas. de iur. emphyt. quest. 25. n. 25. in princip. Marefc. var. resol. lib. 2. cap. 13. num. 3. Tuscus conclus. 182. melioramenta, num. 16. Sal. in l. domum, C. de rei vendit. num. 10. vers. tertio casu. Peregrin. de fideicom. loquens de restitucate rem emptā,*

cum pacto de retrouendendo, *Artic. 50. num. 26. in fin. Scradet. de feud. 2. part. 9. par. section. 2. num. 114. circa med.* qui loquitur de vassallo repetente melioramenta feudi *Amat. de prefatis omnibus & alijs loquens resolut. 14. num. 55. & seq.*

26 Alij improbantēs t̄ primam opinionē, tamquam multum iniquam, volunt melioramenta repeti ab eo, qui illa fecit, & de illis non exceptit, ex æquitate, *l. res sine*

27 & *Titium t̄ ff. si cert. pet.* quo textu tantum consulti ijs, qui aliud iuris beneficium non habent, si culpa sua omiserunt excipere, id quod sibi fuisset vtile excipere, concludit *Valas. de iur. emphyt. quest. 25. num. 25. circa med. vers. sed quia,* & post illum *Molin. de contract. disput. 463. nu. 13.* asserit hanc esse opinionem *Castren.* & eam receptam apud tribunalia Lusitana, sed illum tereprobat *Fed. Sout. conf. 8. num. 4. lib. 1. tom. 2.* asserens hanc æquitatem, procedere ex capite, *Castren.* quem sequitur *Tusc. concl. 182. melioramenta, num. 13. & 38. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 56. vers. verum communis.* præsertim procedere in bonæ fidei possessore, & contrariā opinionem non esse amplectendam, *Sard. de aliment. sit. 6. quest. 11. num. 11.* & relatis dissentientibus, opin. *Castren.* esse in iudicio receptam, testatur *Amat. resolut. 14. nu. 57. & sequent.*

28 Alij asserentes barbarum esse t̄ negare repetitionem melioramentorum, ei, qui sincera facillique simplicitate, quod alienum erat domino aduenienti restituit, non reuocando in dubium fidem illius, quin ex pari promptitudine, & alacritate esset restitutus, quæ pro illō vtiliter fuerant gesta, volunt actione in factum, concedi melioranti repetitionem melioramentorum, *Baldus. in §. cert. in ff. de rer. diuis. num. 3.* late vterius prosequendo æquitatem huius opinionis, quod prius fuerat factum à *Castren. in l. si in area, ff. de condit. indebit. in fin. quantum alij,* refert *Card. Tusc. conclus. 182. melioramenta, num. 8. & 15.* Actio enim t̄ in factum cum generalis sit, & qui ea experitur sat sit, quo factum narret, nullumque medium, concludendi habeat, quam factum ipsum, sufficit petere ex narrato facto, quod, quid consequi prætendit, *Zaf. §. item si quis potulante*

Stultus, in lit. de action. Foccatul. dialog. 97. num. 4. in Necyom. Gratian. disceptat. 193. num. 18.

30 Alij distinguunt an et melioramenta sint facta faciendo de nouo, vel reficiendo, concludunt primo capite repeti ex æquitate, si me et Titium, ff. de cert. pet. 2. secundo autem dari actionem, quia sunt necessaria, Rudam. de reb. eccl. non alienand. quest. 72. cap. 5. num. 4. in fin.

31 Alij facientes differentiam tan agatur de melioramentis utilibus, vel necessariis, vel voluptuariis, & an facta fuerint à bona, vel mala fidei possessore, & an gratia fructuum quærendorum, vel rei conseruanda causa, concedunt, & negant illorum repetitionem, vt patet ex dictis Lorist. de fructibus, axiomat. 2. & seq. plurib. Peregr. de fideicom. art. 30. nu. 48. & 46. vers. Petr. Phacent. relati, ab Amat. resol. 14. num. 59. ubi præterea refert qui istam opin. improbant Gratian. disceptat. 193. num. 40.

32 Alij referunt aliquos et velle melioramenta repeti conditione sine causa, Aff. si. 2. si vassallus. Hic finit lex, num. 5. in fin.

33 Alij non expressa specie et conditionis, generaliter volūt, restituta re meliorata, posse melioramenta condici, Surd. consil. 155. num. 14. in fin. l. qui exceptionem, §. p. mult. ff. de rei vendit.

34 Alij volunt si agatur et de melioramentis necessariis, repeti remedio, l. domum, C. de rei vendit. Gratian. disceptat. 193. num. 4. addendo tamen vt illis esse agere incerti conditione.

Alij inuestigando et an is, qui fecit melioramenta, voluerit suum, vel alienum simul, vel alienum simpliciter gerere negotium, concludunt priori capite, si non opposita melioramentorum exceptione, facta fuerit rei meliorata restitutio, quod nullam ille habeat ad repetendum actionem, secundo autem, ex tortio fecus, Gomess. ad l. 46. Taur. num. 2. & alij, quos refert Garcia de expens. cap. 7. num. 3. in prin. & num. 5. & seq. asserens id probari, si in causa ff. de vendit. in deb. l. si pupilli, §. sed si quis, ff. de iur. gest.

35 Alij moti idem, l. si modo, nulla, l. quod nulla, ff. de legat. 2. et concludunt restituendi re meliorata, incerti conditionem

concedi, ad repetendum æstimationem melioramentum, Garcia de expens. cap. 7. num. 6. & seq. plurib. late declarant;

37 quæ sit ista et incerti conditio, relati, Martese. resolut. 13. contingit, unum. 9. & seq. declarando, quæ veniant in tali actione, relati ab Aff. si. 2. si vassallus, hic finit lex num. 5. circa med. Garcia de expens. cap. 12. §. 85. Simon de Prat. de interpret. Ot. tiu. vol. lib. 3. fol. 361. num. 28. circa medi.

38 Alij asserentes et non esse necessariis de actione inquirere, quia illius nomen non oportet exprimere in subello, Glos. & Doct. in l. 1. ff. de edend. & in d. edita, C. cod.

concludunt satis est factum narrare, Gomess. resolut. 86. lib. 4. n. 7. & agere ad melioramenta Cast. l. domus 61. ff. de legat. 2. in prin.

39 Alij considerantes quod vt sit et gestum est in re aliena, volunt melioramenta, seu illorum æstimationem peti actione mandati, vel negotiorum gestorum, Glos. fin. in l. diuersis, §. impendit, ff. sol. matr. quam ibidem sequitur, Baro in fin. relati à Schrader licet illos reprobet, de feud. part. 9. part. section. 2. num. 15. tollit non autem

40 Alij licet non et exprimat nomen, volunt tamendari melioramenta actionem, ad consequendum melioramenta, Ripa in l. lobi pure. §. final. ff. ad trebe. l. num. 2. in fin. Aff. relati Dyn. in §. si vassallus, hic finit lex, num. 7. in fin.

41 Alij qui in insinuationis articulis et cuiusque ad satisfactionem vsque satisfecerūt, animaduersa ampla & lata interpretum varietate, asserentes posse condici melioramenta ab eo, qui auctoritate iudicis suæ expulsi à re meliorata, non expressa qualitate conditionis, an in debitis, vel incerti, vel sine causa remissio difficultatem in decisam, relinquunt. Tineque de retrad. comment. 67. glos. num. 70. de iur. aff. l. leg. §. 15. glos. ... num. 31.

42 Alij volunt et si quid non possit petere, sumptus, sed possessionem æstimationis per conditionem sine causa vel incerti, Aff. in §. si vassallus, hic finit lex, num. 5. vers. sed. panamus addendo hanc opin. improbari à Dyn. in §. tollit non autem

43 Contrarietatem et hanc concordare sunt conati antiqui & moderni iuris doctri interpretes, videlicet Cy in l. domum, C. de rei vendit. num. 2. & 3. Cast. in l. do-

mor. 61. ff. de legat. 1. num. 2. Afflict. §. si vassallus, hic finit lex. deind. consues. num. 5. vers. sed ponamus. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 42. Lo. Brach. in Limpense. 79. ff. de verb. signific. num. 10. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 1101. usque ad 117. Peregrin. de fideicom. art. 50. part. 3. n. 56. vers. verum communis. Molignas. tract. de retention. quest. 150. Amatus. resolut. 14. qu. 59. & sequen. Mangil. de eulition. q. 154. est num. 15. & seq.

Sed, quia quæ quisque excogitavit, non penitus tollit relatam contrarietatem, & plures illorum nihil certi concludunt, quæstio sit potius de verbis, quam de rebus, ut refert *diuise Dyn. Afflict. §. si vassallus hic finit lex, nu. 5. in fin.* licet inanis sit labor, & insistere in indaganda formula actionis, quæ quis de iure suo experitur ut dixi ex *Corra. conf. 86. lib. 4. num. 7.* præsertim ex superuenientia Iuris Canonici, quo sit est, iudici nudam agentis intentionem exponi. cap. dilectus. 6. de iud. at tamen, quia circa vitium nullitatis sententia non licet inepta actionis summa in iudicio prosequi, ut dixi *laudemio, q. 7.* ut omnis esset difficultas, & contrarietas, sequendo propositam inibit methodum, consuetam regulam, deinde illa ampliacionibus, & limitationibus relatis, cuiusque erit satisfactum.

Regula sit quod restituenti rem melioratam suo domino, non imposita per imperitiam, vel errorem, melioramentorum exceptione, nulla sibi competat actio, ad recuperandam rem melioratam, vel melioramenta ipsam, ut voluit *relati supra in vers. finit lex, itaque, ac non est al.*

Ampl. præsertim in male fidei possessore, etiam quod melioramenta sint necessaria: *Barro. de ab ille relati de fideicom. art. 50. num. 26. & sequen.*

Ampl. posuerunt & aduersus auctorem restitutionis veluti si quis emptam rem, postquam se habuisset meliorem, restituit ei, qui asserebat, esse suam, per se sententiam iudicis, nam si item sibi notam non denunciavit venditori, & non excepit de

melioramentis, non potest agere contra venditorem de euictione, nec ratione rei euictæ, *l. emptor fundi, C. de euictio. ueracione melioramentorum, l. idemq;*

§. 1. ff. de act. empt. Cast. l. ven. ditores. ff. de verb. oblig. num. 2. vers. aut emptor, Alexan. num. 3. vers. item retenta l. si. num. 4. Valaf. de iur. emphit. quest. 25. num. 25. in fin. offerens frequent. Senatu Lusitano, ita tuisset iudicatum, & late prosequutus est, deinde Garzia de expens. cap. 7. num. 14. & seq.

Idem est dicendum si amice, non expectata lite, assenti rem melioratam esse suam, restituit, *l. hoc iure. ff. de euiction. Surd. decis. 92. num. 1. & sequen. addendo*

idem & dici, si idem vincatur sententia arbitri, vel oblato iuramento litis decisio, vel aduocato diligenti, & sintelligenti, vel responsione facta positionibus euictionis, & omni casu quo de euictione minime agi potest. Qui autem sint isti casus, dixi in meis Collectaneis ad *l. emptor, vers. tamen, euictionis nominis. ff. de action. empt.*

Ampl. idem & dicendum in socio, qui rem communem fecit meliorem, & vellit facta diuisione repetere melioramenta, nam de situtus est omni actione, *l. si socii fione, C. famil. hercis.*

Ampl. præsertim & ubi is, qui rem melioratam restituit, sciebat esse eius, ubi restituit, seu erat male fidei possessor, itaque cum meliorando, & restituendo censetur donasse, sicuti non habet facultatem retinendi, pariter non habet actionem repetendi, *Castren. in l. domos, 61. ff. de legat. 1. num. 2. in princ. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 20. & dixi supra, §. 16. nu. 22.*

Ampl. etiam, ubi quis meliorauit rem alienam, quam credebatur suam irrecuocabiliter, tamen cum in illo, contraxerit animus sibi aliquem obligandi, facta restitutione rei melioratæ, illius domino, non opposita melioramentorum exceptione, caret actione repetendi melioramenta, *Castren. in l. domos, 61. ff. de legat. 1. num. 2. in princ. vers. si autem crederet: & hoc sensu vera est opinio illorum, quos retuli supra, vers. Alii inuestigando; Card. Tusc. conclus. 83. melioramenta, num. 9. in princ. in Barbos. l. diuersio §. fin. ff. solut. matr. num. 70. vers. iuxta.*

Ampl. præcipue & ubi res meliorata fuit suo domino restituta a male fidei possessore, siue restitutio fuit facta mandante iudi-

iudice, vel non expectata lite, velius dicentis decreto, non accedente, ut dixi *sup. §. 16. num. 45.* & hoc sensu verum dicere relati *supra, vers. Alij facientes*, vbi præterea dixi, an hoc sit verum in foro poli.

Ampl. vbi quis fecit rem meliorem, 56 t̄ quam iure proprii dominij possidebat, credens non posse de iure ab ipso auocari, nam cum nomen sibi obligari voluerit, & conuētus ad illius dimissionem, esset tutus sola melioramentorum exceptione, *si in area, in ff. de cond. indebilla* nō opposita, tanquā renuntiasset beneficio sibi competentis, nihil petere potest ratione melioramentorum, nisi extraordinario, seu subsidiario remedio. *si me & Titium, ff. de cert. per. succuratur*. ut concludit *Marescot. var. resolut. lib. 2. cap. 13. nu. 2.* & hoc sensu verum dicere relati *supra, vers. Alij improbantur. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 50.* addendo non faciendam differentiam, an habeat titulum; vel non, sū dominij, & an sit bonæ vel malæ fidei possessor, & infinitos conuenientes, reser.

Ampl. præsertim in eo, t̄ qui nullam causam habuit à domino, sed bona fide possidet, & fecit melioramenta, nam cum in eo absit animus repetendi ab aliquo, credens rem suam meliorare, si restituatur, & non excipit de meliorantis, compensatis fructibus cum expensis, nihil ulterius repetit *Corn. conf. 86. Circa lib. 4. n. 8. vers. nec obli. relati à Petrar. de fideicommi. quæst. 15. num. 309. in fin. & num. 310.* quod tamen limitabis, vt infra dicitur *Molin. de contrah. disput. 463. nam. 14. Rimini. un. conf. 40. num. 23. Peregrin. de fideicom. art. 50. part. 3. num. 56.* Ampliando

t̄ etiam in malæ fidei possessore, & siue habeat ille titulum, siue non, & plures huius opinionis esse, refer testando de commi.

Limit. vbi t̄ restitutio rei melioratæ facta fuit ab eo, qui erat dominus reuocabilis, sed incertū quando reuocaretur, & an reuocaretur, quales sunt emptor cum pacto de retrouendendo in perpetuum, vel ad tempus, grauatus fideicomisso in casu mortis simpliciter, vel non relictis filiis, & similibus, & sic quia emptor, vel eius he-

res restituit ultra id, quod nō erat restituenti, recipiensque factus fuit locupletior cum aliena iactura, proposita in factum actione, repetet, quæ indebite restituit. *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. nu. 3. in prin.* & hoc sensu verū dicere relati *supra, vers. Alij voluntibus, & vers. Alij asserentes; Marese. var. resolut. lib. 2. cap. 13. & sequen. num. 6.* qui loquitur de marito meliorante rem dotalem, de grauato fideicommissio, retrahente ex pacto, vel iure congrui. *Peregrin. de fideicom. art. 50. part. 3. num. 59. & seq. pluribus*, vbi relata exempla, comprobant. *Card. Tuse. conclus. 182. melioramenta, nu. 9. in fin.*

Limit. vbi res meliorata fuit t̄ restituta ab eo, qui in ea nullum dominij genus habebat, quales sunt condutor, depositarius, commodatarius, pignus recipiens, nauta, caupones, stabularij, & similes, nam illi, post restitutionem rei melioratæ agere possunt vtili negotiorum gestorum actione, vel ex contractu, actione directa, vel contraria, vt sibi soluantur, quæ vtiliter, vel necessario gesserunt in re aliena, & in his terminis verum dicere relati *supra, vers. Alij consentibus, & Alij confidentes*, vt voluit *Marescot. var. resolut. lib. 2. cap. 113. contingit, num. 2. & 5. Peregrin. de fideicom. art. 50. part. 3. num. 58*, vbi alia exempla refert, sicuti & *Tuse. conclus. 182. melioramenta, num. 9. in fin.* vbi etiam agitis res conductæ fuit eum meliorantis vendita, quomodo sit consultam meliorantis, num. 10. & seq.

Limit. vbi melioramenta t̄ sunt facta ab eo, qui sciebat se dominum, vtile tantum, sed reuocabilem, & tunc actione descendente ex contractu, quo factus fuerat dominus, veluti si fuerit emphiteuta, vel vassallus, & alius similis, repetit, quod vtiliter, vel necessario impedit in re, quæ purificata cōditione, vel cessione diei, restituit *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 111.* & hoc sensu vera est opinio eorum quos retuli *supra, vers. Alij confidentes*, & sic quia

Limit. in quocumque meliorante t̄ qui genus aliquod dominij temporalis, vel perpetui habebat, tempore quo faciebat melioramenta. *Gratian. de sep. 193. nu. 24.* exemplum referens mariti in fundo dotali

talij, emphiteota, emptora, cum pacto de retrovendendo, grauato fideicommissio, & similibus.

63 Limito ego, si persona & qualitas, quam rem melioratam restituit, non opposita, melioramentorum exceptione, suaderet, conseruandum esse illum indemnem, vt puta, quia esset imperitus, rusticus, inferioris conditionis illo, cui facta fuit restitutio. Nam tunc vel conditione incerti, vel sine causa, vel officio iudicis ex bono & equo, ex l. si me & Titium, ff. si cert. per. fiet melioramentorum repetitio, & hoc sensu sunt intelligendi, relati supra vers. Alij negando, & vers. Alij dicentibus. & vers. Alij improbantibus. & vers. Alij moti. & vers. Alij volunt.

64 Limit. in bonæ fidei & possessore, qui causam habuit à vero domino rei melioratæ, qui faciendo rem meliorem, cum non præsumatur voluisse melioramenta donare, non opposita exceptione melioramentorum, siue iudicis decreto, siue amice, & extra iudicialiter agendo, repetit, quum vtiliter, vel necessario esset in re aliena, relati à Petra, de fideicom. quaest. 156 num. 309. in prin.

65 Limit. vbi bonæ fidei possessor & fecit melioramenta, de quibus non exceptis decreto iudicis, vel animo obligandi dominum, eiusque negotium geterdo. l. hereditas, ff. de petit. hered. l. si pupilli, §. sed & si quis, ff. de negot. gest. porquæ iurata firmat Molin. de contract. disput. 463. n. 13. in fin. Peregrin. de fideicom. art. 50. part. 3. num. 57.

66 Limit. vbi melioramenta facta & obligatus erat facere is, qui rem melioratam vendicauit, ex iussione publica, vel priuata, l. hereditas, §. 1. ff. de petit. hered. l. as si quis, §. si quis, l. si possessor, ff. de relig. & iup. Jun. Ang. in l. in fundo, §. de rei vend. Peregr. de fideicom. art. 50. num. 57. in prin. Molin. de contract. disput. 463. nu. 13. in fin. vers. exceptis tamen.

67 Limit. vbi melioramenta facta & sunt, liberando rem, quæ vendicatur, ab onere aliquo, vt puta soluendo creditori, qui de præsentij vrgere poterat ad solutionem, & habebat in genere, vel in specie eandem rem obligatam. nam cum daret eadem ratio, datur soluenti repetitio, l. plane, ff. de

pos. hered. l. fin. C. cod. Peregrin. per hac iura de fideicom. art. 50. part. 3. num. 57. in fin.

68 Limit. vbi opposita melioramentorum & exceptione, is qui meliorameta fecit, fuit nihilominus re meliorata eiectus, Feder. Scot. conf. 8. tom. 2. lib. 1. num. 5. & seq. addendo præsertim procedere si excipiens erat minor, quem sequitur. Peregrin. de fideicom. art. 50. part. 3. num. 56. in fin.

69 Limit. vbi res meliorata restituitur & a possessore, vt fiat liber ab onere, quo ideo erat affectus, vt puta si emphiteuta, vel vassallus cedat domino feudum, vel emphiteusum, vel si liberet à canone, vel seruitio, Anson. Pabon suo C. lib. 4. tit. 43. de servit. 13. & 37.

Limit. vbi melioramenta & erant necessaria, Menoc. de recuper. possid. remed. 15. nu. 51. reprobat Bart. qui distinguit in agatur iudicio vniuersali, vel particulari.

71 Limit. in marito & restituyente fundum dotalem melioratum, nam repetit melioramenta conditione indebiti, quia restituit quod non debebat, seu ultra debitum. Bart. l. quid dicitur, §. §. si dos ff. de impens. in reb. dotal. fact. in princ. Grat. discept. 893. num. 24. in p. et al. quædam in fine.

§. XXXIII.

SVMMARIVM.

Debitoris est electio in alternatiuis. 1.

Electio semper est eius, cui sit gratia. 2.

in Alternatiua legis electio est iudicis. 3.

Ampl. 4. & 5.

Exempla faciunt controuersiam faciliorem. 6.

Feudo aperto domino siue culpa vassalli qui illud meliorauit, dominus habet optionem, vel soluendi melioramenta, vel pati illa abradi.

Ampl. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. Limit. 16. 17. 18.

19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 29.

Electio facta à domino soluendi melioramenta facta in feudo, et pati illorum abraditionem non licet domino panitescere. 30.

Ampl. 31. Limit. 33.

Melioramenta quo pretio assumentur. 34.

Ratibatio retrotrahitur. 28. Ampl. ibid.

Emphiteusi aperta domino sine facta & culpa

emphiteota à domino elegit, non vult soluere melio.

melioramentum, vel pati illorum abrasionem. 34. Ampl. 35. 36. 37. 38.

Maritus qui fecit melioramenta in fundo dotali habet electionem illa abradendi, vel electi sequi illorum pretium. 39. 42. Constante matrimonio est dominus rei dotalis. 40. Potest fundum dotalem meliorare. 40. Est procurator uxoris. 41.

HActenus quando melioranti sint, vel non, persolucunda melioramenta, antequam sententia iudicis exuatur possessio, ne rei meliorata, non inutile erit inquirere, an domino rei concedatur optio, an velleit potius melioramentorum pati abrasionem à re sua, quam illorum pretium solvere, vel potius optio detur melioranti, pretium melioramentorum consequi, quam melioramenta abradere, vel potius abrasione electa, recusare expensarum refectionem.

Difficultatem aliquam faciunt iuris nostri regulæ, una quod in alternatiuis electio sit debitoris, *plerumque §. fin. ff. de iur. dotum. Cap. in alternatiuis, de reg. iur.* ex qua regula dicendum videtur, quod optio sit domini rei, qui melioramenta debet reficere, vel pati abrasionem. Secunda regula est, quod siue vellemus melioramentorum repetitionem, vel illorum abrasionem concedi melioranti, ex gratia, siue legis providentia, semper electio tunc est gratiati *Bald. in l. §. C. de pet. hered. num. 5. in fin. vbi Sicard. num. 7. Put. decif. 202. par. 2. circa med. Tertio, quod in alternatiua legis electio est iudicis, *glos. fin. in cap. de crapula, de vita & honest. cleric. præsertim si expresse non sit à lege, vel hominis dispositione dictum, an reo, vel actori, sit concessa optio, Abb. cap. de crapula. & in cap. per vestras de donat. inter vir. & uxor. col. fin. Asinius in peaxi. part. 1. §. 19. cap. 5. Limita secunda, num. 5. Quod procedit præsertim in poenitentibus. *Iacob. de S. Georg. in l. si fugitiui. C. de iur. fugitiui, num. 3. Dec. cõf. 440. superioribus, num. 3. vel agatur de tauore publico, seu fisci, vt dixit Dec. dict. cõf. 440. num. 2. in fin.***

Resolutionem præsentis difficultatis, licet difficilem esse affirmauerit *Peregrin. tract. de fideicom. art. 50. part. 2. nu. 47. Specio* tamen illam me facturum facilem adhi-

bita distinctione personarum, quæ secerunt, vel reficere debent melioramenta, & rerum quæ sunt meliorata, ideo procedendo per exempla quæ controueriam causam reddunt faciliorem, *l. 1. ff. de præscript. verb. d. bona fides. ff. de positi. dicente Socrate apud Platonem de Regno in fin. Arduum, est res magnas clare enucleare non adhibitis exemplis.*

Primum exemplum erit vassalli qui secundum meliorauit, nam si illud abque facto vassalli domino aperitur, habet ille electionem, vel soluendi melioramenta hæredi vassalli, vel patri, quod illa è secundo abradatur, textus est expressus, *in §. si vassallus. hic finit lex. l. si autem. §. in re petita 28. in fundo. 39. ff. de rei vendic. par. que iurata firmant in d. §. si vassallus. l. acced. de Belusif. reprobandum volentes contrarium si melioramenta sunt facta edificando, quia vassallus est similis usufructuario, *Aluaro. §. 1. in fin. Afflict. in prime. vers. flante. Clar. §. secundum quod. 38. nu. 1. Guid. Pap. decif. 168. num. 1. Roland. Vall. cõf. 28. lib. 1. num. 28. Brun. cõf. 106. nu. 2. Aleiat. cõf. 176. n. 8. Balzaran. d. §. si vassallus, num. 4. vbi relatis, quæ obijci possunt, nõ tamen, quæ sabdam ex Garzia dicit ita seruari, suadente equitate ne quis occupetur cum aliena iactura, quæ ratio vrget præcipue in secundo casu, vel alia causa onerosa. *Rosental. de feud. cap. 10. cõcl. 43. num. 183. & sequen. plurib. vbi defendit hunc textum & illius dispositionem. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 46. Molin. de contr. al. disput. 463. num. 9. Amatus resolut. 14. num. 36.***

Contrarium probari ex d. §. si vassallus affirmat consideratis postremis verbis eiusdem §. & regula quod pluribus rebus opinionibus postrema censetur recepta. *Garzia de expens. cap. 1. nu. 85. vers. quia & in legibus, vbi plura congerit ab firmam suam opin.*

Ampli. etiam vbi feudum sit melioratum nouis edificijs. *Iacob. de Belusif. §. si vassallus. Hic finit lex, vbi Aluaro. nu. 2.*

Ampliari potest alijs modis, qui colligi possunt ex dictis supra hoc, *cap. 8. & §. 1. & 2. & 17.*

Ampli. vt facta electione abrasionem possit dominus illum impedire, solutis melio-

- melioramentum, s. vt æstimari possunt in abstracto, seu inquam ruta & cæsa, *Strader de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 93.* vbi etiã refert dissentientes.
- 11 Ampl. quod si dominus ꝑ diruit ædificata, possint hæredes vassalli, vel ipse vassallus, vendicare ruta & cæsa, *Aluacot. 3. si vassallus. hic finit lex. num. 2. vers. quarto subsequenter.*
- 12 Ampl. præsertim si melioramenta sint voluptuaria. *gl. & Doctores in l. in fundo, ff. de rei vendic. Hart. Pistor. quæst. 42. Feudo, lib. 2. part. 2. num. 9. in fin. & nu. 26. Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 157. circa princ. vbi exempla plura refert, quæ intelligas si abrasa non sint futura penitus inutilia, quia illa vassallus amittit, vt dixi infra in Limit.*
- 13 Ampl. præsertim si talis ꝑ vigeat consuetudo in prouincia, vbi situm est seu dum. *Pulgos. cons. 9. Abbas num. 2. vers. si itaque.*
- 14 Ampl. præsertim contra ꝑ vassallum possidentem feudum mala fide. *Salic. l. domum, in fin. C. de rei vend. concludens illi tantum concedi abrasionem, quæ fiat sine deterioratione prioris status rei meliorata, & domino concedi electionem soluendi ruta & cæsa.*
- 15 Ampletiam si dominus ꝑ sit diues *Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. solut. matr. num. 109. in fin.*
- 16 Limit. vbi dominus feudi ꝑ verisimiliter eadem melioramenta fecisset; nam tunc cessat abrasio, & pretium est soluendum, veluti si melioramenta sunt talia, quæ quisque diligens paterfamilias esset facturus, vt puta si constructum sit molendinum deseruiens hominibus vassalli, & alijs vicinis ad illud confluentibus cum lucro. *Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 154. subdens in fin. neminem nisi ineptum; iniquum, & malitiosum indicaturum, quod talia melioramenta non soluantur, & quod dominus possit eligere; vt illa abradantur, vel solvantur, tanquam ruta & cæsa. Hart. Pistor. quæst. 42, lib. 2. num. 7. Strader de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 95. vers. quinto.*
- 17 Limit. vbi publice interest ꝑ melioramenta non abradari, destruendo quæ sunt ædificata, vel plantata. *Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 159. Strader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 97.*
- 18 Limit. vbi dominus velli ꝑ partem meliorem tantumto. ù soluere & reliquum abradari, nam veluti totum soluere, vel parti abrasionem debet *Strader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 98.*
- 19 Limit. vbi iudex ꝑ considerata vassalli, domini, & rei meliorata conditione, potius vnum, quam aliud domino concedendum arbitrat. *Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 151. vers. quibusdam.* addendo hanc limitationem si recte intelligatur, non esse reiiciendam, & late probat *Hart. Pistor. quæst. 42. lib. 2. nu. 10.*
- 20 Limit. in melioramentis ꝑ necessarijs, nam cum illa vassallus fecerit ex debito, sui officij, non debet pati vltimum genus damni, relati à *Rosental de feud. cap. 10. concl. 43. num. 152.* & comprobatur hæc limitatio ex his, quæ singulari iure sunt concessa faciendi melioramenta necessaria, vt dixi supra §. 10. *Hart. Pistor. quæst. 42. num. 7. in fin. Strader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 95. vers. tertio.*
- 21 Limit. in melioramentis modicis ꝑ nam sunt illa reficienda vassallo eo pretio, quo æstimantur siue plus, siue minus sit melioratum. *Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 154. in prin.*
- 22 Limit. vbi feudum ꝑ est venale, & ratione melioramentorum plus venditur. *Salic. l. domum, C. de rei vend. nu. 10. in fin. Strader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 95. vers. sexto concludens reficiendum illud plus.*
- 23 Limit. in omni genere ꝑ melioramentorum vtilium, vbi dominus esset mox feudum venditurus, aut vendere cogitur, modo si propter talia melioramenta pluri vendatur, relati à *Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 155. & seq. Hart. Pistor. quæst. 42. lib. 2. num. 8.*
- 24 Limit. vbi melioramenta ꝑ non sunt separabilia à feudo sua natura, vel sublati sunt penitus inutilia, veluti si euellatur vinea plantata in fundo feudali, & similia fiant. *Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 157. disputaudo deinde num. 158.* an idem dicendum de melioramentis factis in ædificijs, quorum ruta & cæsa sunt vilis pretij. *Hart. Pistor. quæst. 42. lib. 2. n. 7.*

- et 9. eam afferens rationem, quia eadem equitas seruatur in persona domini impotentis ad soluendum, & plura exempla reuertuntur. *conclus. 180. melioramenta. num. 53.*
- 25 Limit. ubi ratione melioramentorum factorum à vassallo de iurpatur facies ciuitatis, vel oppidi ubi illa sunt facta, *Iason l. 2. C. de iur. emph. num. 30. circa med. l. senatus. ff. de cont. empt. l. 1. ff. de sign. in 1. part. cum alijs cumulatim à Peregr. de fideicom. artic. 50. num. 47. circa princ. afferens idem dicendum in emphiteota. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 96.*
- 26 Limit. ubi melioramenta sunt facta à vassallo, de expressa, vel tacita voluntate domini. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 160. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. vers. 95. vers. quarto, & vers. quinto.*
- 27 Limit. ubi dominus ratum habuit fuisse facta melioramenta à vassallo, quia cum rati habitio mandato comparetur, *28 cap. rati habitio. de reg. iur. etiam in ijs, quæ speciale requirit mandatum, l. quod si speciale. ff. de minorib. ubi Bald. notat. Rimini. tun. conf. 813. de anno, num. 9. & seq. quideinde num. 73. relatis quid dissentiant illos concordat. idem est dicendum, quod dixi in antecedenti limitatione.*
- 29 Limitari potest alijs modis qui colligi possunt ex dictis supra, hoc cap. 8.
- 30 Notandum tamen quod electione à domino facta, vel soluendi melioramenta, vel parti illorum abrasionem, & illa à vassallo, vel illius hærede acceptata, non possunt dominum poenitere. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 163. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 99. licet videatur dubitare de veritate huius conclusionis.*
- 31 Notandum secundo, si melioramenta sint vtilia, vel necessaria quod non potest dominus eligere, ut pars abradatur, & reliquum soluere, secus si cum vtilibus, & necessarijs sint facta voluptuaria: nam volente domino soluere necessaria, abradari possunt voluptuaria, si sint separabilia, & non futura poenitent inutilia, ubi fuerint separata. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 157. & num. 161. & seq.*
- 32 Quomodo autem sint æstimanda melioramenta, ubi dominus eligit, vel debet illa soluere, ultra ea, quæ dixi §. 29. videntur, sunt, *Hart. Pist. quest. 42. Feudo, num. 11. & seq. plurib. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 146. & seq. Peregr. de fideicom. art. 50. num. 46. Barbos. l. diuortio. §. fin. ff. sol. matr. num. 109. & seq. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 6. num. 8. Amat. resolut. 14. num. 38.*
- Notandum tertio, quod eligente domino non potest melioramenta abradantur, & vassallus velit illa abradere, si dominus offerat rudem æstimationem cesset abrasio *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 49.*
- 34 Secundum exemplum erit si in emphiteota, qui si rem meliorauit, & emphiteusis, fiat caduca, absque facto & culpa, emphiteota, licet illi concedatur rei emphiteotice retentio, donec sibi fuerint soluta melioramenta, ut dixi supra §. 1. & 2. data tamen est domino optio, an velit illa abradari, vel soluere. *Iason l. 2. C. de iur. emph. num. 30. Praposti. in §. si vassallus, hic finit lex. col. 2. in fin. Molin. de contrah. dissipat. 463. num. 9. Amatus plures congerit. Ac solut. 14. nu. 36.*
- 35 Ampl. etiam in emphiteusi concessa à ab ecclesia. *Bald. §. si vassallus, in finit lex num. 4. vers. vel dic. addendo ita seruari de consuetudine. & suadent hanc extensionem, quæ dixi supra §. 2. num. 21. & 43. Amat. resolut. 14. num. 36. in princ.*
- 36 Ampl. etiam ubi fuisset conuentum si quod finita emphiteusi, emphiteota possit melioramenta abradere, & asportare, nisi si dominus offerat soluere quanti valeret abradenda, non possit illa abradere, & auferre. *Iason l. 2. C. de iur. emph. n. 31. Amatus resolut. 14. num. 37. ubi alios consentientes refert.*
- 37 Amplia, siue sint si melioramenta per aplumbationem siue ferruminationem facta. *Caros. de locat. part. 3. de expens. quest. 2. num. 14.*
- 38 Quæcumque sunt dicta si de vassallo meliorante feudum in proximo & antecedenti primo exemplo, repeti possunt in emphiteota. Ideo sit præsertim dixisse, propter ad alia.
- 39 Tertium exemplum erit in si marito, qui fundum dotalem fecit meliorare, & licet plura de illo sint dicta §. 19. sequendo argumentum electionis, ubi facta sunt

melioramēta infundo, qui alteri restituitur, omīssa omni disputatione, quia casus est de raro contingentibus, maritus 40 + est dominus constante matrimonio rei dotalis. *Idem ancillam, C. de furs. & à lege sibi est data facultas faciendi fundum dotalem meliorem. l. quod dicitur, ff. de impens. in reb. dotah. fact.* & est vxoris + procurator. *l. maritus, C. de procurat. cap. constitutus. extra cod. cum alijs cumulatis à Tiracquel. de rit. a. 7. lignag. 8. 10. glof. 1. uum. 1. 2. Trentacinque var. resol. lib. 2. de procurat. resolutiue dicas, electionem.*

42 esse mariti, vt sequēdo Dyn. concludit Bart. in *l. quod dicitur. 5. ff. de impens. in reb. dotah. fact. num. 5. in fin.*

43 Quare exemplum erit cōductoris + & coloni, quibus cum detur repetitio melioramentorum factorum in re cōducta, vel quā colunt, vt dixi supra, §. 14. si ignoranter rem cōductam, & melioratam domino restituant, repetunt illi melioramentorum expensas, actione cōducti, & hoc sensu, verum dixere, quos retuli supra §. 32. vers. Alii considerantes, & eadem ratione idem dicendum censeo, in commodatario, depositario, pignus recipiente, qui rem commodatam, pignoratam, depositam, de bono, & æquo, seu verius ius ignorantes, de bono & æquo, non opposita melioramentorum exceptione re melioratam constituerunt.

S XXXIV

SVM MARIVM.

Fructus suos faciat qui fundum meliorauit, donec sibi soluantur melioramenta. 1. & quare. 2. Ampl. 3. 6. 7. Limit. 9. Intellige. 8. Antuta conscientia percipiat. 10. Possessor bona fidei facit fructus suos. 2. Ampl. ibid.

Concedi retentionem rei melioratæ donec fuerit melioramentorum æstimatio soluta melioranti dictum est supra + an autem retinens rem melioratam interim faciat fructus suos; breuiter aucto dicas illos suos facere, duplici ra-

Primo, quia quilibet obligatus dare sub cōditione, facit fructus suos, donec adimpleta fuerit cōditio. *glos. l. emptor, marq. superfluum in fin. ff. de rei vend. quam singularem dicit Bald in l. domos, ff. de legat. & in l. si iusulam. 8. 1. ff. sol. matrim. ad eum is, qui cōfecit meliorem si obligatur ad restitutionē, refert sibi melioramentis donec illa sibi nō sint resecta, facit rei melioratæ fructus suos. Secundo, quia quilibet bonæ fidei + possessor, qualis est, qui retinet rem ab ipso melioratam, facit fructus suos. *l. bona fidei, ff. de acquir. rer. domin. Natta plures referens. cons. 14. num. 8. præsertim in iudicijs particularibus, iuxta congesta à Tuso. conclus. 420. n. 7. fructus.**

Ampl. præsertim + vbi is, qui rescere debet melioramenta est in mora illa rescendi, nam ratione solius moræ, qui rescit rem meliorem lucratur illius fructus. *arg. l. in quantitate, in princ. ff. ad leg. falsat. l. quod his, verbis, ff. de legat. 3. l. item veniunt. §. non solum. vbi Cui. ff. de pet. bared. Surd. decis. 45. Quod. n. 5. & seq. concludēs quod possidens virtute + sententiæ nullæ non est obligatus restituere fructus perceptos, si illos consumpsit, referens Neuixon. cons. 77. nu. 22. idem significans in eo, cui fuit aliquid datum in solutum, vltra sum nam debitum. idem late probat Frans. Bec. cons. 26. & q. 12. de proprietario tradi Bald. cons. 342. Statut. lib. 3. vers. sed his non obstat, concludens illum nō teneri ad ill. 103. fructus proprietario antequā ille petierit legatum vltis fructus.*

6 Ampl. siue res retenta + sit restituenda ex contractu, siue ex vltima voluntate. *l. Licinius, l. eulta. in princ. Scibi Bart. ff. de legat. 2. l. filium ff. de op. legat. & ibidem Bart. & in l. cū filius. §. Lysio. l. iij. ff. de legat. 3.*

7 Ampl. præsertim in fructibus + melioramentorum. *Cardin. Mantica. de facit. lib. 5. tit. 7. num. 26. testaps. de communi. & vlt. Ro. relato Gabriel. cons. 80. lib. 2. n. 3. Tuso. cons. 499. fructus, n. 83. & 89.*

8 Intelligas tamen pro rata temporis + quo quis retinet. nam si illis pendentibus fiat restitutio erunt retinentis pro rata anni, quo sit restitutio. *argum. eorum, quæ dicuntur de retrouendente vigore pacti de retrouendendo. de habendo, fructus moris loco interesse. l. si in l. qui Roma ff. de*

- 5 de vers. & quo ad effectum iuris, + lat. est, licet deinde, quod factum est, extinguatur & ideo dicimus quod emptione perfecta;
- 6 debetur pretium; quamvis deinde + res empta perierit. *l. cum alienis, C. de periculis. & com. mod. rei vend. Dec. cons. 179. v. i. num. 2. & alioq. tract. de condition. part. 2. cap. 1. quast. 94. num. 7. & seq. qui semel est*
- 7 + haeres, numquam desinit esse heres, quamvis alteri hereditatem restituat, vel fuerit illa penitus consumpta, *l. ei qui soluendo, ff. de hered. inst. §. restituta, inst. de fidei-comm. hered. l. cum prator, ff. de reg. iur. l. 4.*
- 8 & de leg. hered. & ubi intellectuale + us sunt + heredes + iudicatum, non potest ab illo + uelli, cui coepit inherere. *l. si sine §. sed quod Paphian, ff. de minorib. huld. auct. in §. 1. C. de test. eccles. num. 5. 1. ideo et de*
- 9 + ioco & licet doti + non aucterit sacerdotibus, & clericali character, quamvis dam-natus fuerit ad treremes.
- 10 Ideo nec datum vel iniquum erit, ut daretur actio consequendi pretium melio-ramentorum, quamvis illa perierint, cum
- 11 per accidens, & non + entis aliquo illius conuenient qualitates. *arist. phys. sex. 4. §. 75. l. patre furioso ff. de leg. iur. l. 1. sed alieni iuris.* Verum, quia in iure con-stituta certam regulam, & generalem, est periculosum, seu ut interpretor est diffi-cile, *l. com. de iustitio ff. de reg. iur. ut om-ni*, in proposito, thesauri cesset difficul-tas, duo casus principales sunt consti-tuendi.
- 12 Primus est, ubi melioramenta sunt fa-cta ab eo, qui nullum dominii genus ha-bet, nec habere pretendit, in re meliorata
- 13 sed alienum gerendo negotium, rem alienam fecit meliorem, & tunc quamvis melioramenta perierint, habet ille actio-nem repetendi, & consequendi illorum esti-mationem, huc illa faciunt vitia, siue ne-cessaria. *l. si an dno 18. §. 1. l. siue hered. 22. ff. de negot. gest. l. necessarias. 8. ff. de pign. action. l. p. iur. in fin. ff. de petit. hered. l. 1. §. sed & si seruiciu ff. de in rem. vers. Peregrin. de fideicom. art. 50. n. 31.*
- 14 Exemplum referens + si melioramenta, fiant a commodatario, depositario, credi-tore, tutore, conductore, colono, officii pietatis exercente, veluti si quis redimat ab hostibus filium suum; addendo ex *Cass.*
- 15 cons. 433. vol. 1. isto casu repeti expensas a patre. *Garsia, de expens. cap. 20. nu. 20. & seq. qui loquitur de tutore, curatore, & administratore. Ruffenat. de feud. cap. 16. concl. 43. num. 99. loquens de procuratore, negotiorum gestore; qui cum speciali mandato fecit excellens melioramenta.*
- 16 *Ioseph. Luidiu. loquens de conductore; de res. Perus. §. 8. num. 11. quae dixit Peregrin. ex Cass. comprobari possunt ex his, quae di-cuntur de medico + & chirurgo, minist-rante medicinas, & curante vulneratum, cui persoluntur medicinae; & opus praestitum, quamvis vulneratus, vel infirmus moriatur, vel recuset mederi. *Franc. in cap. fin. de foro compet. in sexto, nu. 6. vers. sicut alius. Gromes ad regul. de infirm. resig-nant. quast. 9. vers. decimum sextum. Dec. l. iurito, ff. de reg. iur. num. 2. vers. & impen-sa ubi Cognos. n. 6. & seq. idem concludit.**
- 17 de solvente poenam + pecuniarium pro pro aliquo, + tunc et poenam amputatio-nis manus, vel pedis, licet idem prius n. 4. contrarium dixisset in solgenio debitum, pro alio nolente solui, excepto casu quo quis soluat pro emphiteota, ne amittat emphiteusim, ut subditum, 10. ex quibus colligo, ut ad eandem poenam contra-ctorem, vel partis bonorum, quis possit pro invito solvere, cum re petitione solu-torum. *Decian. cons. 29. lib. 2. num. 20. qui loquitur de melioramentis factis in casu stro oppignorato.*
- 18 Ampl. praeterim + si perierint casu for-tuito, vel vi hostium, vel vitio temporis. *Lex mille, ff. de iustit. Brum. de augmen. §. vicesima secunda questio. post. num. 3. Gerd. l. i. §. conel. 180. melioramentu, num. 92. & sequen. l. siue hered. 22. ff. de negot. gest. §. 1.*
- 19 Ampl. etiam quod + cum melioramē-tis perierantibus, qui fuerat factus melior. ut dixi §. seq. vers. prima conclusio.
- 20 Ampl. etiam eo + qui melioramē-tis ne-cessariis, vel vtilibus non factis conueniri potest ad interesse. *l. & in totu, ff. de impens. in reb. dotal. fact. ubi si maritus non iussit, insulam dotalem, obligatus est reficere, damna, si illa labatur, & si iussit & sit cau-sa repetit impensis.*
- 21 Ampl. praeterim si + melioramenta erant necessaria pro + conseruatione ipsius rei, *l. siue*

- l. siue hereditaria, ff. de negot. gest.*
- 29 Ampl. etiam quod † melioramenta, sint tantum vitilia. *Carroz, de locat. par. 4. de expens. num. 35. l. ph. Ludovic. decis. 109. §. 8. num. 11. Petrus de fidei com. quass. 25. num. 260.* qui loquuntur de vitibus, & arboribus exsiccati, quæ plantatæ fuerant à colono, & conductore.
- 30 Ampl. præsertim † ad effectum retentionis. *Molignatus, de retent. quass. 3. §. 13. possessori.*
- 31 Limit. concurrente † mora eius, qui fecit melioramenta in restituenda re meliorata. *Menos de recuper. posses. remed. 15. num. 51.*
- 32 Quid si pereant † boues, empti causa, colendi agrum. *Isaacus, de retrast. lignag. §. 1. glof. 2. num. 4.* infirmi expensis locatitoris curantur. *Borgius, decis. 3. num. 19. par. 2.*
- 33 Limit. iis omnibus † casibus quibus limitatur regula firmata in sequenti §. vers. prima conclusio fit.
- 34 Secundus casus est precedenti contrarius, quoties melioramenta sunt facta ab eo, qui gentur aliquod dominij, etiam renouabilis habet in re meliorata, ut puta si vaſallus facit melioramenta in feudo, emphiteota in amphiteoticis, emptor cū pacto de retrouendendo, in requæ retrocedere debet, usufructuarius in re qua fruatur, & aliquos sup. §. 11. & seq. dixi possidere cum titulo, & tunc licet regulariter
- 35 periculū † interitus rei spectent ad dominum. *l. pignus. l. qua sunt ius. C. de pignor. act. l. necessario ff. de petic. & com. rei vend.* Attamē exclusio omni culpa eius, qui fecit melioramenta, propter quā illa amississet, distinguendum est, An melioramenta sint † vitilia tantum vel necessaria tantū, vel vitilia & necessaria simul. si de melioramentis primigenij generis agatur, illis peremptis casu, vel quouis alio modo, non extrahitur, nullatenus agendum de illorum repetitione, vel eorum causa concedenda retentione. *l. domus, vers. exstantibus, ff. de legat. 1. vbi Cas. in fin. dicit hoc verbum extrahitur, debere esse in d. l. de cuius varia l. cione dixi supra §. 30. nu. 2. & comprobatur ex communi resolutione Doctorum in eadem lege, domus. quod si melioramenta sint † vitia, vel tempore im-*
- minuta, & parum duratura, & c. minimi æstimantur, licet grandis quantitas fuerit erogata. & si aliqua perierunt, etiam absque culpa meliorantis, quod illa non continentur.*
- 27 Ampl. etiam vbi vitio temporis † vel ipsorum met melioramentorum, illa perierunt, ut puta, quia materia, quibus illa erant compacta, non erat duratura, seu non durauit ultra tempus, quo res meliorata restituitur. *l. mulier, ff. de enim ff. ad Trebel. vbi grauat. fidei commisso, non restituit, quæ absque illius facto & culpa, perierunt, & comprobatur ex dictis supra §. 29. num. 15. 30. num. 19.* Amplioramenta sunt æstimanda non habita ratione temporis, quod duratura, seu, quod durare possunt post restitutionem, & illorum resolutionem. Et in specie voluit Scader, *de feud. 2. par. 9. par. 1. §. 1. nu. 27. vers. Quod tamen & relati supra §. 35. nu. 66.*
- 28 Ampl. idem dicendum † in eo, qui lupina fide possidebat rem melioratam, tamquam suam, nam quia meliorando non intendebat aliquē sibi obligare, sed suum gerere negotium, suo, & non alieno periculo pereunt melioramenta. *l. Gomeſius ad l. 46. Taur. num. 2. sequitur Molin. de contrast. diffut. 463. num. 13. in princ.*
- 29 Ampl. etiam si facta † fuerint in feudo, ut dixi §. 17. Ampliando regulam ibi constitutam:
- 30 Si autem agatur de melioramentis secundū digeneris neque † necesseris, pro regula constituendum est, quamuis illa perierint, esse rescindenda, *l. qua ratione ff. de acq. rer. domin. §. ex diuerso. in fin. de rer. diuis. & dixi. §. 9. & seq. Menoch. de recuper. posses. remed. 15. nu. 51.*
- 31 Ampl. præsertim ut sint † rescindenda ei qui nisi illa fecisset, conueniri poterat ad interesse, si resaliter perijisset, quam casu *l. 3. ff. de impens. in reb. dotal. facili, quæ loquitur de marito faciente hoc genus melioramentorum in domo dotali minante ruinam.*
- 32 Ampl. vt multo magis sint † rescindenda ei, qui illa fecit de mandato domini rei melioratæ, *l. sed an ultra 10. §. 1. siue hereditaria ff. de negot. gest. Rebel. de oblig. in fin. quass. 2. lib. 7. nu. 4. vers. si enim.*
- 33 Ampl. in quocumque † qui ratione officij

- officij, & curæ sibi demandatæ, debet esset diligens in rebus sibi commissis, vt sunt tutores, curatores, cōmodatarij, depositarij, recipientes pignus, coloni, clerici beneficiati. *Vassallus, emphyteota, conductores, vt dixi supra, §. 11. mag. §. 11. m. 2. q. 2. §. 14. num. 12. & §. 16. nu. 12. & §. 59. tribus sequi Pergr. de fideicom. art. 50. num. 31. d. plane, in fin. ff. de petit. heredit.*
- 34 Ampl. præteritum † si perierint sine facto, & culpa eius; qui talia melioramenta fecit. *Comm. & Alexan. in l. domus, ff. de neg. gest. num. 12. vers. sed bene, Rol. à Val. cons. 128. lib. 1. num. 18.*
- 35 Ampl. etiam † vbi facta sunt à bonæ fidei possessore, vt dixi supra, §. 9.
- 36 Ampl. etiam vbi melioramenta † sunt facta à malæ fidei possessore, vt dixi supra, §. 10.
- An autem qui fecit talia melioramenta † gaudeat beneficio, isto casu; *Interdū, ff. in quibus causis. Pign. scilicet bene, d. xi. c. p. 7. m. 1. & inf. §. 38. Ampl. 1. si illoq. ubi ea*
- 36 Limit. vbi melioramenta † excedunt casum necessitatis, seu sunt facta vitra necessitatem *(Pergrin. de fideicom. art. 50. num. 31. in fin.)*
- Limit. vbi necessitas faciendi melioramenta † fuit conuata à meliorante, *l. si modo 62. ff. de legat. 1. quæ successiue est scripta à Tribuniano ad limitationem, l. domus, quæ disponitur melioramenta necessaria esse rescindenda, vt aduertit Simon. de Præcis, de interpret. vltim. volunt. lib. 3. interpr. 3. dub. 5. fol. 5. num. 27. fol. 361. & iusta est limitatio quia regulariter affectata.*
- 40 † non profunt, nec constituentis in necessitate succurrunt aliquo legis beneficio, *l. ipadonem, §. fin. ff. de excus. tut. l. si fideiussor, §. si necessaria. ff. qui satisdant. coga. Fel. ap. fin. de testib. a. 3. vers. & hinc Marf. de fideiuss. num. 153. & sequen. O. ase. decis. 167. alia, num. 29.*
- 40 Limit. vbi is, qui fecit melioramenta † necessaria, in re, vel corpore meliorato, illud pariter deteriorauit, nam in totum, si par sit eopditio melioramentorum, & deterioramentorum, vel pro rata, si inuiuem non sint paria, eompenfantur. *Simon. de Præcis, de interpret. vltim. volunt. lib. 3. interp. 3. dub. 5. fol. 5. fol. 361. num. 27.*
- Limit. vbi hæc melioramenta sunt fa-
- 41 cta ab eo † qui nullum dominiij genus habebat, sed erat tantum bonæ fidei possessor.
- 42 Limit. vbi res perijnculpa † possessoris, *l. sine hereditarij. ff. de negot. gestor. Menos. de recup. possess. remedi. 15. num. 52. in fin. Rebel. de vbiq. in fin. lib. 7. quest. 1. num. 1. vers. rectius, & num. 5. vers. secundum.*
- 43 Limit. concurrente mora † eius qui fecit melioramenta, in restitutione rei melioratæ. *Menos. de recup. possess. remedi. 15. num. 521.*
- 44 Si autem agatur de melioramentis † tertij generis, id est, quæ sint vtilia, & necessaria simul, tanto magis illa sunt rescindenda, licet perierint, siue facta fuerint ab ijs, qui nullum genus dominiij habent, vel habere prætendunt in re meliorantis, *dixi supra hoc §. vers. prius in sup. siue facta fuerint ab ijs, qui genus aliquod dominiij habet, vt proxime dixi vt de domo constructa in fundo rustico, colonorum causa de structa à militibus, vt sit persolueda à fideicommissario; respondit Roland. à Valconfil. 28. lib. 1. num. 18. Menos. de recuper. possess. remedi. 15. num. 521. & quod eadem melioramenta sunt rescindenda emptori, qui vigore pacti de retro, venditori retrovendit, volunt Tiraquel. & ab illor. huius de retract. inuent. §. 7. glof. 1. num. 10.*
- 45 Quid si pereant † boues empti ad arandum fundum. *Tiraquel. de retract. signag. §. 15. glof. 1. num. 26.*

§. XXXVI.

S V M M A R I V M.

- Melioramentorum repetitio sola retentione rei meliorata conceditur. 1. cessat vbi res meliorata tota perijt, & quare, 2. §. 10. L. vtiq. ff. de rei vendicat. declaratur 3. Menos. reprobat. 4.
- Accidens non potest stare sine subiecto cui inherere. 6.
- Accessorium non potest stare sine suo principali. 7. Limit. 11.
- Interesse peti. non potest à recipiente debitum cuius causa illud est debitum. 8. Ampl. 9. Limit. 12.

Curabit. C. de act. empt. Limit. q.

*Melioramenta non repetuntur perempta re-
meliorata. 10. 13. Contrarium. 14.*

Tiraquellus omnia iuris volumina enotuit & rimavit. 15.

Melioramenta facta nomine & mandato domini rei meliorata repetuntur atque negotiorum gestorum, licet rei meliorata perieris. 16. & Quare 17. Ampl. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. Limit. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 36. Sublimit. 36.

Mandato specialis est opus ad faciendum excessiva melioramenta. 34.

Afeliorem totius causa datur reſtitio rei meliorata quamvis perierit, ei, qui iudicio uniuersali cōuenitur. 47. 48. 12. 51. Lim. 52. 54. 55.

Adheramentorum exceptio cessat, ubi iudicio particulari petitur res particularis, qua perit. 55. 57. Contrarium, 58. *Ampl. primæ opin. 52. Limit. 60. 61.*

Menoc. reprobat. 58. Defenditur. 62.

Melioramenta esse quandoque reficienda melioranti, quamuis perierint, dixi in antecedenti. §. an idem dicendum, si res meliorata tota perierit, negatim suadet ratio, quia cum q̃ melioramentorum repetitio, obstatu domino rei melioratæ, non concedatur, nisi per restitutionem rei melioratæ, opposita doli exceptione. *l. si in area ff. de coudit. indeb. cum alijs cumulatim supra §. 32. vers. negata.* . perempta re meliorata necessario dicendum videtur q̃ peremptam quoque esse melioramentorum repetitionem, quia defecit res, quæ retineatur, donec illa fuerint soluta. *l. necessarius. 8. ff. de vignor. act. l. utique. 16. ff. de rei vend. per quem textū ita concludit Bart. in l. infundo. §. 3. ff. eod. num. 8. cuius opinionem communiter receptam esse testatur Barbos. tit. l. diuorrio, §. fin. ff. solut. matr. num. 65. in priuic. dum num. 64. circa fin. late egisset circa inductionem q̃ d. l. utique, qua Buri. asserit firmari suam opin. & eam inductione ignotā fuisse Menoeb. q̃ & reiiciendam illius opinionem, dum de Recuper. poss. ff. reme. d. 15. num. 712. voluit perempta re meliorata, posse repeti melioramenta à bonæ fidei possessore.*

Comprobatur hæc negans opinio ex

5. communi assumpto, quod perempto ꝑ principali, perimatur etiam accessorium, *glos. l. si patronus, §. patronum, verb. fauiana, ff. ff. si quid in fraud. patron. l. cum principalis, de regul. iur. vbi Dec. & Cagnol. Strac. plures congerens. tract. de meretur. cap. de*

6. adiect. par. 2. num. 21. sicut enim ꝑ acci-
dens non potest stare sine subiecto, l. qui
per collisionem, §. fin. ff. de action. empt. §. fin.
inst. de iur. natural. gent. & civil. Arist. i.
phis. text. 62. Ita accessoriam ꝑ nisi adsit
principale corrui, & deficit, *l. as l. non solū,
§. morte, ff. de noui operis nunciat. num. 48.
vers. de ista professione. Dec. in l. vinum,
ff. si certi pec. nu. 4. in fin. & num. 9. propterea
ca ratione, qua dicitur perimi actionē*

8 ꝑ ad petendum quantū in ērit, recipienti
fortem principale sibi debitam, l. qui per
collisionem, §. 1. ff. de act. empt. Peregrin. cōf.
86. officium lib. 3. num. 3. & seq. Pēro. cōf. 1.
200. lib. 1. Num. 4. & 18. qui loquuntur etiā

9 quod debitum esset interesse, *ex l. curā-
bit, C. de act. empt. & solutio fuisse recepta
tunc rem remissione interesse, eadem ra-*

10 tione ꝑperempta re meliorata, perimi de-
bet & actio consequendi melioramenta
vt voluit *Gomes. ad l. 46. Taur. num. 2. teste
Molin. de contrah. lib. de iur. 46. §. num. 12. in
prim. Sim. de Pres. de interpr. vltim volum.
lib. 3. interpr. 3. dub. 4. fol. 4. num. 22. & seq.*
Verum, quia *vs dixi supra, §. 32. melioranti*
est etiam consultum alia via, quam

21 subsidario remedio retentionis, ꝑ nec est
perpetuo vārum, vt extincto ꝑ principali
extinguatur accessorium, nec semper, rece-

12 pta forte principali debita ꝑ cesset ex his, quō
late distinguendo tradunt, *burd. decis. 69.
vigore num. 2. & cōf. 293. Quia, num. 23.
Ruginel. pract. quæst. cap. 14. num. 1. & seq.
& cap. 15. multum. num. 1. & seq. Pēro. cōf. 1.
200. an per lib. 1. num. 1. vsque in fin. Ten-
racinque vāp. resolut. lib. 3. de solution. reso-
lution. 9. conclusio. n. 1. & seq. & hinc nata sit*
Doctorum pugna, aliquibus adhærenti-

13 bus opinioni, *Berr. quem supra retin. ꝑ ne-
gare repetitionem melioramentorum ꝑ
perempta re meliorata, vt resert Barbo. in
l. diuortio, §. fin. ff. solus. mat. quibus addo. Pe-
regrin. de fideicom. art. 50. num. 37. & 77.
Gomes. ad l. 46. Taur. num. 2. Molin. de con-*
tract.

Præcl. di. 1. u. 463. num. 12. vers. unde.
 14 & num. 13. Alijs aliud ꝑ voluntatibus, vt re-
 ceant *Barbof. di. 7. fin. num. 64. & sequen.*
Caro de locat. par. 4. de expens. num. 36.
 15 ideo non mirum, si *Tiraquel.* ꝑ qui omnia
 juris volumina rimauit, in harum opi-
 nionū anfractu cum incidisset, nihil certi
 determinauerit, sed remissiue indicaue-
 rit, quomodo difficultas ista tolli possit
de Retract. conuent. 8. 7. glof. 1. u. 10. in fin.
 ex cuius & aliorum d. c'tis, sequentes con-
 clusiones constituendo, credo cessare om-
 nem difficultatem.

Prima conclusio sit, quod vbi meliora-
 16 menta ꝑ sunt facta nomine, & mandato
 domini rei, quāvis res meliorata perierit,
 vt illa actione negotiorū gestorū repeti
 possint, *l. sed an ultro. 1. 1. 1. ff. de negot.*
gest. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 31.
Cass. in l. domum. C. de rei vend. num. 2. in
fin. Tiraquel. de retract. conuent. 8. 7. glof. 1.
num. 10. in fin. Barbof. l. diuortio 8. fin. ff. sel.
mat. num. 65. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 2.
 17 *num. 2. v. p. restius.* & ratio est, quia ad
 effectum conueniendi quod aliena in
 causa est erogatum, sufficit utiliter fuisse
 expensum à principi, id est licet non subse-
 quatur euius, *h. an ultro. 1. d. h. sed in fin.*

Ampl. præsertim si melioramenta,
 18 perant necessaria, *glof. h. sed an ultro. 1. 1.*
1. 1. verb. insulam fufur. ff. de negot. gest.
l. si hæreditaria, ff. eod. vbi glof. verb. con-
sequi. addit procedere ad quamcumque
 summam ascendant, nisi culpa meliora-
 tus, plus sit expensum, quam par erat.

19 Ampl. etiam vbi melioramenta erāt
 vtilia tantum, vel vtilia, & necessaria simul,
l. sed an ultro. 1. d. vers. sed si istam. ff. de negot.
gest. Tiraquel. de retract. conuent. 8. 7. glof. 1.
num. 10.

20 Ampl. etiam in eo, qui meliorauit re ꝑ
 in qua custodienda obligatus erat, saltem
 de dolo, & culpa, *iuxta l. contractus, ff. de*
neg. iur. l. de usufructu commodatarius, deposita-
rio, præcipuo, vel pignore recipiens, &
 ceteris melioramenta vtilia, vel necessaria,
 in re sibi commodata, vel depositata, vel
 pignori, vel præcatio recepta, quamuis
 res meliorata deinde perierit, repeti quæ
 in melioramentis erogauit, *Peregrin. de*
fideicom. art. 50. num. 31. qui hoc firmat
 in commodatario, depositario, colono,

creditor, socio, cohærede, tutore; per
 21 *rexi. in l. sed an ultro. 1. d. si hæreditaria,*
ff. de negot. gest. l. si feruas, ff. simil. hercis.
l. in summa, ff. commun. diuid. l. si necessarias
in prin. ff. de pignor. act. l. 3. 5. sufficit, ff. de
cons. & vtil. action. subel.

21 Ampl. præsertim in eo, qui si non ꝑ so-
 cisset melioramenta, poterat conueniri à
 domino rei, ad interesse, quia ille minime
 fecisset, *l. 4. ff. de impens. dotal. quæ loquuntur*
de marito, qui fultierat insulam dotalet,
 quæ fulta deinde suis combusta, & quæ
 si non fuisset fulta corruisset, *Gallens.*
conf. 425. super lib. 1. num. 1. & 2. qui loqui-
tur de usufructuario meliorante rem qua
fruitur.

22 Ampl. in quocumque ꝑ qui erogando
 de suo in alicuius vtilitatem, officium,
 pietatis dicitur exercere, cū publico bo-
 no, veluti si quis redimat filium suum ab ho-
 stibus, vel ægrotum, vel vulneratum cu-
 rat sanari, & illi medicinas exhibet, nam
 quamuis filius suus, redemptus pereat, at-
 tequā ad lares redeat patrios, & ægrotus,
 vel vulneratus post expensas medicinarū,
 & curæ moriatur, petere & consequi po-
 test medicus, vel chyrurgus mercedem, &
 pretium medicinarum, *l. at si quis, 5. n. l.*
labeo. ff. de relig. & sumpt. funer. l. sed an ul-
tro, 4. 1. verb. iuxta hoc est, ff. de negot. gest.
Cagnol. l. inuito nu. 6. & seq. plurib. & Deo.
num. 2. & sequen. ff. de regul. iur. Peregrin.
de fideicom. art. 50. num. 31. in fin. l. libe-
 homo, ff. de captiuis, & post l. iunia re-
uerfus.

23 Ampl. etiam vbi melioramenta ꝑ sunt
 facta à curatore dato hæreditati iacenti,
l. successor, 13. vers. si quis, l. debitor. 14. ff. de
negot. gest.

24 Ampl. etiam in tutore ꝑ & curatore, qui
 rem pupilli, vel minoris fecit meliorem,
l. plane, in fin. ff. de petit. hæredis.

25 Ampl. præsertim si quis compulsus ꝑ à
 iudice fecit talia melioramenta, pro do-
 mino rei, veluti si conductor fundi vrbani,
 vel rustici, ex decreto iudicis reficiat
 viam propatundum conductum, qui casu
 mate, vel incendio, vel alio casu perijt,
Molin. de contract. di. 1. u. 463. num. 13. vers.
excipit.

26 Ampl. præsertim si agatur ꝑ de melio-
 ramentis, seu expensis quas dominus rei
 fac-

- facere poterat cogi *Molin. de contract. disput. 5. §. 13. in fin.*
- 27 Ampl. etiam in melioramentis ꝛ paruis seu modicis. *Castr. conf. 425. lib. 1. col. 2. vers. & si dicatur.*
- 28 Ampl. etiam si melioramenta ꝛ sunt facta à bonæ fidei possessore. *Molin. de contract. disput. 463. num. 13. Bart. in l. in fundo. ff. de rei vendic. num. 6.*
- 29 Limit. vbi res meliorata ꝛ perijt culpa meliorantis. *l. siue hereditaria. 23. in fin. ff. de negot. gest. Menoc. de recuper. posses. remed. 15. num. 5. 12. in fin. gloss. l. sed an ultro. §. 1. verb. exultat. ff. de negot. gest. l. debitor. 14. ff. eod. Rol. à Val. conf. 28. lib. 1. num. 18. vers. Quo vero. Castr. conf. 425. lib. 1. colum. 2. vers. prima.*
- 30 Limit. vbi is, qui ꝛ melioramenta fecit fuit constitutus in mora, in restitutione rei melioratæ. *Menoc. de recuper. posses. remed. 15. num. 51. & seq.*
- 31 Limit. vbi melioramenta ꝛ facta aliquo modo, non erant vtilia domino rei, & illud potius onerabant, quam honorabant, seu vbi ex melioramentis factis, res non sit pretiosior, *l. sed an ultro. 11. §. 1. versic. non autem. ff. de negot. gest. l. & in totum. ff. de impens. in rebus dotat. & dixi. §. 2. Limit. 11. Castr. conf. 425. lib. 1. colum. fin. vers. praterea monasterium.*
- 32 Limit. vbi melioramenta ꝛ sunt facta in fundo, quæ à diligenti parte familias facta non fuisset, *Castr. conf. 425. super primo. lib. 1. colum. 2. vers. praterea, vbi relato illud Catonis.*
- Quæ nocitura tenes, quâvis sint eam relinque:*
Concludit usufructuarius, qui est procurator rei, qua fruitur, non repetere melioramenta facta in molendino, quod perierat, quia illud meliorare fuit inutile, nec minus obligari illud reficere, si perijt, quamvis sit obligatus cauere, quod finito usufructu rem restituet non deterioratam.
- 33 Limit. vbi melioramenta ꝛ sunt eius generis, quæ dominus rei non solebat facere, vel ille ingrata habebat, vel illius conditioni non conueniebant, & qui illa fecit, habebat generale mandatum tantum ad meliorandum, *l. si negotia. 12. ff. de neg. gest. l. si quis aliena, vbi gloss. fin. ff. eod. Castr. conf. 425. col. 2. vers. praterea si dixi*
- fructuarij Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. 4 num. 99. ꝛ concludens ad faciendū excessiua melioramenta requiri speciale mandatum.*
- 35 Limit. vt negetur melioranti ꝛ prælatio in concursu creditorum, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 34. in fin. & dixi. sup. cap. 7. vers. intelligas, circa med.*
- 36 Quid autem dicendum si res pereat ꝛ pendente iudicio, *Tiraq. de retract. conuict. §. 7. gloss. 1. num. 18.*
- 37 Secunda conclusio est in eo ꝛ qui genus aliquod dominij habebat, vel habere credebatur in re meliorata, sed quia differt an melioramenta re perempta petantur ab eo, inquem agatur iudicio vniuersali, vel particulari.
- 38 Dicendum primo, si de melioramentis ꝛ factis in re, quæ perijt, excipiat ab eo, qui iudicio vniuersali conuenitur ad restitutionē multarum rerū simul, vtili liceat excipere de melioramentis factis in re perempta, & retinere quæ ab illo petuntur, donec fuerint sibi restituta melioramentorum expensæ, *l. plane. §. plane. ff. de petis. hered. l. siue hereditaria. ff. de neg. gest. Rol. à Valle conf. 28. num. 18. lib. 1. Bart. in l. in fundo. 39. ff. de rei vend. num. 6. & 8. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. vers. ostendit etiam, & vers. non obli. & n. 5. Barbos. l. diuortio. d. fin. ff. de sol. matr. n. 65. vers. & restituta.*
- 39 Ampl. præsertim vbi melioramenta ꝛ erant necessaria, *l. siue hereditaria, ff. de negot. gest. l. & in totum, ff. de impens. in rebus dotat. fact. Menoc. de recuper. posses. remed. 15. num. 512. asserens Bart. aliud sentientem communiter reprobari, Simon. de Præis, de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. fol. 5. num. 25. Rol. à Val. consil. 28. num. 18. lib. 1. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. & num. 7. vers. quamuis. Surd. de aliment. tit. 6. quest. 6. num. 14. in prin.*
- Ampl. etiam in marito ꝛ meliorante, 40 fundum dotalem, *l. & in totum, ff. de impens. in rebus dotat. fact. Simon. de Præis, de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. fol. 5. num. 26. circa med. & ratio est, quia dos ꝛ est ius vniuersale, recipiens augmentum, & decrementum. Surd. conf. 399. num. 45. & seq. idem post Simon. de Præis.*

- melioramentis, vt æstimari possint in abstracto, seu tamquam ruta & cæsa, *Srader de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 93.* vbi etiã refert dissentientes.
- 11 Ampl. quod si dominus ꝑ diruit ædificata, possint hæredes vassalli, vel ipse vassallus, vendicare ruta & cæsa, *Aluaret. §. si vassallus hic finit lex. num. 2. vers. quarto subsequenter.*
- 12 Ampl. præsertim si melioramenta sint voluptuaria. *glos. & Doctores in l. in fundo, ff. de rei vendic. Hart. Pistor. quest. 42. Feudo, lib. 2. part. 3. num. 9. in fin. & nu. 26. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 157. circa prime vbi exempla plura refert, quæ intelligas si abrafa non sint futura penitus inutilia, quia illa vassallus amittit, vt dixi infra in Limit.*
- 13 Ampl. præsertim si talis ꝑ vigear consuetudo in progentia, vbi situm est feudum. *Fulgos. conf. 9. Abbas num. 2. vers. si itaque.*
- 14 Ampl. præsertim contra ꝑ vassallum possidentem feudum mala fide. *Salic. l. domum, in fin. C. de rei vend. concludens illi tantum concedi abractionem, quæ fiat sine deterioratione prioris status rei meliorata, & domino concedi electionem soluendi ruta & cæsa.*
- 15 Ampl. etiam si dominus ꝑ sit diues *Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. solut. mar. num. 109. in fin.*
- 16 Limit. vbi dominus feudi ꝑ versimiliter eadem melioramenta fecisset, nam tunc cessat abratio, & pretium est soluendum: veluti si melioramenta sunt talia, quæ quisque diligens paterfamilias esset facturus, vt puta si exstructum sit molendinum de feruens hominibus vassalli, & alijs vicinis ad illud confluentibus, cum luto. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 154. subdens in fin. neminem nisi ineptum, iniquum, & malitiosum iudicaturum, quod talia melioramenta non soluantur, & quod dominus possiteligere, vt illa abradantur, vel soluantur, tanquam ruta & cæsa. Hart. Pistor. quest. 42. lib. 2. num. 7. Srader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 95. vers. quinto.*
- 17 Limit. vbi publice interest ꝑ melioramenta non abradi, destruendo quæ sunt ædificata, vel plantata. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 159. Srader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 97.*
- 18 Limit. vbi dominus vult ꝑ partem melioramen tantum: si soluere & reliquum abradi, nam velui totum soluere, vel pati abrationem debet *Srader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 98.*
- 19 Limit. vbi iudex ꝑ considerata vassalli, domini, & rei meliorata conditione, potius vnum, quam aliud domino concedendum arbitrauit. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 151. vers. quibusdam.* addendo hanc limitationem si recte intelligatur, non esse reiiciendam, & late probat *Hart. Pistor. quest. 42. lib. 2. nu. 10.*
- 20 Limit. in melioramentis ꝑ necessarijs, nam cum illa vassallus fecerit ex debito, sui officij, non debet pati vllum genus damni, relati à *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 152. & comprobatur hæc limitatio ex his, quæ singulari iure sunt cõcessa faciunt melioramenta necessaria, vt dixi supra §. 10. Hart. Pistor. quest. 42. num. 7. in fin. Srader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 95. vers. tertio.*
- 21 Limit. in melioramentis modicis ꝑ nam sunt illa reficienda vassallo eo pretio, quod æstimantur siue plus, siue minus sit melioratum. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 154. in prin.*
- 22 Limit. vbi feudum ꝑ est venale, & ratione melioramentorum plus venditur. *Salic. l. domum, C. de rei vend. nu. 10. in fin. Srader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 95. vers. sexto concludens reficiendum illud plus.*
- 23 Limit. in omni genere ꝑ melioramentorum vtilium, vbi dominus esset mox feudum venditurus, aut vendere cogitur, modo si propter talia melioramenta pluri vendatur. relati à *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 155. & seq. Hart. Pistor. quest. 42. lib. 2. num. 8.*
- 24 Limit. vbi melioramenta ꝑ non sunt separabilia à feudo sua natura, vel sublata, sunt penitus inutilia, veluti si euellatur vinea plantata in fundo feudali, & similia fiant. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 157. disputando deinde num. 158. an idem dicendum de melioramentis factis in ædificijs, quorum ruta & cæsa sunt vilis pretij. Hart. Pistor. quest. 42. lib. 2. n. 7.*

- et 9. eam afferens rationem, quia eadem æquitas seruatur in persona domini impotentis ad soluendum, & plura exempla refert *Tuse. conclus. 180. melioramenta. num. 53.*
- 25 Limit. vbi ratione melioramentorum factorū à vassallo de iurpatur facies ciuitatis, vel oppidi vbi illa sunt facta, *Iasom l. 2. C. de iur. emph. num. 30. circa med. l. sematus. ff. de cont. empt. l. 1. ff. de tign. in 1. part. cum alijs cumulatjs à Peregr. de fideicom. artic. 50. num. 47. circa prime. afferens idem dicendum in emphiteota. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 96.*
- 26 Limit. vbi melioramenta sunt facta à vassallo, de expressa, vel tacita voluntate domini. *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 160. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. vers. 95. vers. quarto. & vers. quinto.*
- 27 Limit. vbi dominus ratum habuit fuisse facta melioramenta à vassallo, quia cum ratihabito mandato comparatur, *28 cap. ratihabitionem. de reg. iur. etiam in ijs, quod speciale requirit mandatum, l. quod si speciale. ff. de minorib. vbi Bald. notat. Rimini. tun. conf. 813. de anno, num. 9. & seq. quideinde num. 73. relatis quid dissentiant illos concordat. idem est dicendum, quod dixi in antecedenti limitatione.*
- 29 Limitari potest alijs modis qui colligi possunt ex dictis supra, *hoc cap. 3.*
- 30 Notandum tamen quod electione facta domino facta, vel soluendi melioramenta, vel parti illorum abrasionem, & illa à vassallo, vel illius hærede acceptata, non possunt dominum poenitere. *Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 163. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 99. licet videatur dubitare de veritate huius conclusionis.*
- 31 Notandum secundo, si melioramenta sunt facta vtilia, vel necessaria quod non potest dominus eligere, vt pars abradatur, & reliquum soluere, secus si cum vtilibus, & necessarijs sunt facta voluptuaria. nam volente domino soluere necessaria, abradari possunt voluptuaria, si sint separabilia, & non futura poenitus inutilia, vbi fuerint separata. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 157. & num. 161. & seq.*
- 32 Quomodo autem sint æstimanda melioramenta, vbi dominus eligit, vel debet illa soluere, vltra ea, quæ dixi §. 29. videntur, *di. Hart. Pist. quest. 42. Feudo, num. 11. & seq. plurib. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 146. & seq. Peregr. de fideicom. art. 50. num. 46. Barbof. l. diuortio. §. fin. ff. sol. matr. num. 109. & seq. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 6. num. 8. Amat. resolut. 14. num. 38.*
- Notandum tertio, quod eligente domino non potest melioramenta abradantur, & vassallus vult illa abradere, si dominus offerat rudem æstimationem cesset abrasio *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 49.*
- 34 Secundum exemplum erit in emphiteota, quod si rem meliorauit, & emphiteusis, fiat caduca, absque facto & culpa emphiteotæ, licet illi concedatur rei emphiteotice retentio, donec sibi fuerint soluta melioramenta, vt dixi supra §. 1. & 2. data tamen est domino optio, an velit illa abradari, vel soluere. *Iasom l. 2. C. de iur. emph. num. 30. Preposit. in §. si vassallus, Hic finit lex sol. 2. in fin. Molin. de contract. diffus. 463. num. 9. Amatus plures congerens. Ac solut. 14. nu. 36.*
- 35 Ampl. etiam in emphiteusi concessa facta ab ecclesia. *Bald. §. si vassallus, in finit lex num. 4. vers. veldic. addendo ita seruari de consuetudine. & suadent hanc extensionem, quæ dixi supra §. 2. num. 11. & 43. Amat. resolut. 14. num. 36. in princ.*
- 36 Ampl. etiam vbi fuisset conuentum facta finita emphiteusi, emphiteota possit melioramenta abradere, & asportare, nam si dominus offerat soluere quanti valent abradenda, non posset illa abradere, & auferre. *Iasom l. 2. C. de iur. emph. n. 31. Amatus resolut. 14. num. 37. vbi alios consentientes refert.*
- 37 Amplia, siue sint facta melioramenta per aplumbationem siue ferruminationem facta. *Caroc. de locat. part. 3. de expens. quest. 2. num. 14.*
- 38 Quæcumque sunt dicta facta de vassallo meliorante secundum in proximo & antecedenti primo exemplo, repeti possunt in emphiteota. Ideo stat sit præfata dixisse, properando ad alia.
- 39 Tertium exemplum erit in marito, qui fundum dotalem fecit meliorem, & licet plura de illo sint dicta, §. 19. sequendo argumentum electionis, vbi facta sunt

meliora in fundo, qui alteri restituitur, omiſſa omni diſputatione, quia caſus eſt de raro contingentibus, maritus
 40 ¶ eſt dominus conſtante matrimonio rei dotalis. *Idem ancillam, C. de ſurt. & à lege ſibi eſt data facultas faciendi fundum dotalem meliorem. l. quod dicitur, ff. de impenſ. in reb. dotal. ſa. l. & eſt vxoris ¶ procurator, l. maritus, C. de procurat. cap. conſtitutus. extra eod. cum alijs cumulatis à Tiracquel. de rit. a. l. lignag. §. 10. gloſ. 1. uum. 1. 2*
Trentacique var. reſol. lib. 2. de procurat. reſolutiue dicas, electionem.
 42 eſſe maritum, vt ſequēdo Dm. concludit Bart. in l. quod dicitur. §. ff. de impenſ. in reb. dotal. ſa. l. num. 5. in fin.
 43 Quare exemplum erit cōductoris ¶ & coloni, quibus cum detur repetitio melioramentorum factorum in re cōducta, vel quæ coluntur, ut dixi ſupra, §. 14. ſi ignoranter rem conſuctam, & melioratam domino reſtituant, repetunt illi melioramentorum expenſas, actione cōducti, & hoc ſenſu, verum dicere, quos retuli ſupra §. 32. verſ. Alii conſiderantes. & eadem ratione idem dicendum cenſeo, in commodatario, depoſitario, pignus recipiente, qui rem commodatam, pignoratam, depoſitam, de bono, & æquo, ſeu verius ius ignorantes, de bono & aſino, non poſita melioramentorum exceptione re melioratam conſtituerunt.

§ XXXIV

SYM. MARIVM.

Fruſtus ſuos faciat qui fundum meliorauit, donec ſibi ſoluantur melioramenta. 1. & quare. 2. Ampl. 3. 6. 7. Limit. 9. Intellige. 8. Antea conſcientia percipiat. 10. Poſſeſſor bona fidei facit fruſtus ſuos. 2. Amplibid.

Concedi retentionem rei melioratæ donec fuerit melioramentorum æſtimatio ſoluta melioranti dictum eſt ſupra ¶ an autem retinens rem melioratam interim faciat fruſtus ſuos, breuiter agēdo dicas illos ſuos facere, duplici ratione.

Primo, quia quilibet obligatus dare ſub cōditione, facit fruſtus ſuos, donec adimpleta fuerit cōditio. gloſ. l. emptor, verb. ſuperfluum in fin. ff. de rei vend. quam ſingularem dicit Bald. in l. domos, ff. de leg. 2. & in l. ſi inſulam §. 1. ff. ſol. matrim. id eodem iſ, qui rē fecit meliorem ſi obligatur ad reſtitutionē, reſect ſibi melioramentis donec illa ſibi nō ſint reſecta, facit rei melioratæ fruſtus ſuos. Scōdo, quia quilibet bonæ fidei ¶ poſſeſſor, qualis eſt, qui retinet rem ab ipſo melioratam, facit fruſtus ſuos. l. bona fidei. ff. de acquir. rer. domin. Naſta plures referens. conſ. 14. num. 8. præſertim in iudicijs particularibus, iuxta congeſta à Tuſco. conſul. 420. n. 7. fruſtus.

Ampl. præſertim ¶ vbi is, qui reſicere debet melioramenta eſt in mora illa reſiciendi, nam ratione ſolius moræ, qui reſcit rem meliorem lucratur illius fruſtus. arg. l. in quantum ate. in prin. ff. ad leg. ſalcid. l. quod bis, verbis. ff. de legat. 2. l. item veniunt. §. non ſolum. vbi Guil. ff. de pet. hered. Sura. deciſ. 45. Quod. n. 5. & ſeq. concludēs quod poſſidens virtute ¶ ſententiæ nullæ non eſt obligatus reſtituere fruſtus perceptos, ſi illos conſumpſit, referens Neuſxon. conſ. 77. nu. 22. idem ſequente in ¶ in eo, cui ſuit aliquid datum in ſolutum, vltra ſum nam debitam. idem late probat Franc. Bec. conſ. 26. & q. 12. de proprietario tradi Bald. conſ. 142. Statuto lib. 3. verſ. ſed his non obſt. concludens illum nō teneri ad ill. ¶ fruſtus proprietario antequā ille petierit legatum vniuerſus.

6 Ampl. ſi reſ. retenta ¶ ſit reſtituenda ex contrah. ſiue ex vltima voluntate. l. Licinius l. culla in prin. Subi. Bart. ff. de legat. 2. l. filium ff. de op. legat. & ibidem Bart. & in l. cū filius §. Luſio T. iij. ff. de leg. 2.

7 Ampl. præſertim in fruſtibus ¶ melioramentorum. Cardin. Mantica. de facit. lib. 5. tit. 7. num. 26. teſtans de communi & vſu Rotæ, relato Gabrieli. conſ. 80. lib. 2. n. 3. Tuſco. conſul. 199. fruſtus. n. 83. & 89. n. 23.

8 Intelligas tamen pro rata temporis ¶ quo quis retinet. nam ſi illis pendentibus. fiat reſtitutio erunt retinentis pro rata anni, quo ſit reſtitutio. argum. eorum, quæ dicuntur de retrocedente vigore pacti. de retrocedendo. de habendo fruſtus pignoris loco intereſſe. laſin. l. qui Roma ff. de

ff. de verb. oblig. nu. 35. & seq. Melin. & ab illo relati. de contr. act. disput. 474. nu. 5.

9 Limit. ubi retineat fuit constitutus in mora ad liquidandum melioramenta, vel illorum affirmationem recipiendam. l. 1. qui Roma. ff. de verb. obligat. nu. 37.

10 An autem tuta & conscientia quis retinere possit bona meliorata, quia subimmine fuerint melioramenta perfoluta, late id examinat. Robet. de obligat. iust. lib. 7. quod. 7.

§. XXXV.

S. V. M. A. R. I. V. M.

Non entis nulla sunt qualitates. 1. Limit. 10. Qualitas non potest stare sine subiecto cui inheret. 2.

Causa deficientes, deficit omnis effectus. 3. Ampl. ibid.

Facta semel, non potest dici, non fuisse facta. 4. Ampl. 5.

Empione perfoluto debitum est pretium, licet rei empti perierit. 6.

Hares qui semel est, perpetuo est heres. 7. Ampl. ibid.

Ius intellectuale semel in subiecto radicatum, non potest ab illo evelli. 8.

Sacerdotis damnatus ad streremes, non deletur clericatus character. 9.

Melioramenta sunt soluenda illa facienti gerendo negotium alienum quamvis perierint. 11. Ampl. 12. 13. 16. 18. 19. 20. Limit. 21. 23.

Solutum pro alio ut euitet panam, repetit soluta. 14. Ampl. ibidem.

Medico debita est merces licet infirmus moriatur, vel recuset curari. 13.

Bonus empti ut colatur ager, cuius periculo perierit. 22. infirmo curandi expensis locato- ris. ibid.

Periculum interitus rei spectat ad dominum illius. 24.

Melioramenta utilia tantum repetuntur a meliorante habente aliquod genus domini in re meliorata. 25. Ampl. 26. 27. 28. 29.

Melioramenta necessaria non facta ab habente aliquod domini genus in re meliorata repetuntur a meliorante, licet perierint. Ampl.

30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. Limit. 38. 39. 40. 41. 42. 43.

Melioramenta necessaria & utilia semulpetuntur a meliorante, si genus aliquod domini habet iure meliorata, licet deinde perierint de facto, & culpa meliorantis. 44. Ampl. ibid.

Bonus destinatus colitur, aliquis fundi cuius periculo perierit. 45.

Assata non possunt. 40. in Necessitate se constituenti, non succurritur. 40.

Supra hoc capite num. 18. promissum est latius examinaturum, quando concedatur rei meliorate retentio, quamvis melioramenta in eadem re facta perierint, durus est hic sermo, ut quis cogatur solvere, quod non extat, vel non recipit, in tantumque extendantur melioramentorum privilegia, & singularia, ut eundem effectum operentur, etiam postquam perierint, quem operantur, si extarent, obstante natura ordine & juris regula, quod non entis nullae sint qualitates. L. eius, qui in prouincia. ff. si certi petat. l. nec ullam. §. si quis absentis. ff. de pet. hered. ubi Angel. Bal. in l. 2. ff. de bon. poss. secund. §. bul. Verat. decis. 151. part. 1. num. 2. & seq. Gonzal. ad regul. 8. gloss. 5. §. 7. num. 69.

2 seq. Qualitas enim cum non possit stare sine subiecto, cui inhaereat. l. 2. ff. de usufr. l. si seruus, §. si modus, ff. de act. emph. ubi Cast. num. 3. omnino dicendum videtur sublati melioramentis perimi omnem actionem ad consequendum illorum estimationem, §. est enim in sit. de verbor.

3 obligat. l. 1. C. ne ex delict. de funct. & causa, enim deficiente deficit omnis effectus, qui ab illa consequi potest, l. adigere, §. quamvis. ff. de iur. pat. cap. cum cessante. de appellat. re perempta liberatur debitor, l. si seruitutes, §. sublatum. ff. de seruit. verban. pr. ad. §. in sit. de usufruct. perempta re emphiteotica liberatur emphiteota a solutione canonis. l. 2. C. de iur. emphit. ut caetera omittam congesta a Sebast. Melic. de regul. iur. regul. 6. vers. absolutio, num. 1. usque in fin.

Attamen quia negari non potest, ut quae & semel fuere facta, non sint facta, in bello, §. facta, ff. de capitu. & possim.

- 5 de vers. & quo ad effectum iuris, & lat. est, licet deinde, quod factum est, extinguatur & ideo dicimus quod in praeiudice perfectum;
- 6 debetur pretium; quamvis deinde & res empta perierit, l. cum alienis, C. de pericul. & con. mod. i. i. vend. D. cons. 179. visio num. 2. Galgnet. tracl. de condition. part. 2. cap. 1. quæst. 94. num. 7. & seq. qui semel est
- 7 & hæres, numquam definit esse heres, quævis alteri hereditatem restituat, vel fuerit illa petitis consumpta, l. ei qui soluendo, ff. de hered. insti. §. restituta. insti. de fideicom. m. hered. l. cum prator. ff. de reg. i. ur. l. 4.
- 8 & de uer. hered. & ubi intellectuale & ius sunt semel iudicatum, non potest ab illo auelli, cui coepit inherere. l. si sine, §. sed quod Papinian. ff. de minorib. Bald. aut. in greff. C. de sacros. eccles. num. 51. ideo et
- 9 rigo & sacerdoti & non aufferitur sacerdotalis, & civilis character, quamvis damnatus fuerit ad tremites.

Ideo nec daturum vel iniquum erit, ut daret actio consequendi pretium melioramentorum, quamvis illa perierint, cum 10 per accidens, & non & entis aliquæ illius continuent qualitates. Aris. phys. sex. 43. & 75. l. pater furioso ff. de iis qui sunt sui, vel alieni iuris. Verum, quia in iure constituitur certam regulam, & generaliter, est periculosum, seu ut interpretor est difficile, l. omnis de finitio ff. de regul. iur. ut omnis, in proposito, temere cesset difficultas, duo casus principales sunt constituendi.

- Primus est, ubi melioramenta sunt facta ab eo, qui nullum domini genus habet, nec habere prætendit, in re meliorata
- 11 & si alienum gerendo negotium, rem alienam fecit meliorem, & tunc quamvis melioramenta perierint, habet ille actionem repetiti, & consequendi illorum æstimationem, siue illa faciant vitia, siue necessaria. l. si in dolo 10. §. 1. siue hereditaria 22. ff. de negot. gest. l. necessarias. 8. ff. de pign. action. l. plene. in fin. §. de petit. heredit. l. 3. §. sed & si seruim. ff. de in rem. vers. Peregrina de fideicom. miss. art. 50. n. 31.
- 12 exemplum referens & si melioramenta, fiant à commodatario, depositario, creditore, tutore, conductore, colono, officii pietatis exercente, veluti si quis redimat ab hostibus filium suum, addendo ex Cass.

- cons. 433. vol. 1. in eo casu repeti expensas à patre. Garzia, de expens. cap. 20. nu. 20. & seq. qui loquitur de tutore, conductore, & administratore. Ruffenat. de feud. cap. 16. conclus. 43. num. 99. loquens de procuratore, negotiorum gestore, qui cum specialis mandato fecit excessiva melioramenta. Joseph. Ludou. loquens de conductore, de vers. Perus. §. 8. num. 11. quæ dixit Peregrin. ex Cass. comprobari possunt ex his, quæ dicuntur de medico & chirurgo ministrante medicinas, & curante vulneratum, cui persoluntur medicinas, & opus præstitum, quamvis vulneratus, vel infirmus moriatur, vel recuset mederi. Franc. in cap. fin. de foro compet. in sexto, nu. 6. vers. sicut alius. Gomes. ad regul. de infirm. resignant. quæst. 9. vers. decimum sextum. Dec. l. inuito. ff. de reg. iur. num. 2. vers. & impensæ ubi Cagnolus. 6. & seq. idem concludens.
- 14 de soluente poenam & pecuniariam pro præ aliquo, ut erit poenam amputationis manus, vel pedis, licet idem prius n. 4. contrarium dixisset in soluente debitum, pro alio nolente solui, excepto casu quod quis soluat pro emphiteota, ne amittat emphiteusim, ut subditum. 10. ex quibus colligo, per ad eundem poenam contrariam, vel partis bonorum, quis potest pro inuito soluere, cum repetitione solutorum. Decian. cons. 29. ab 2. num. 20. qui loquitur de melioramentis factis in casu stro oppignorato.
- 15 Ampl. præsertim & si perierint casu fortuito, vel vi hostium, vel vitio temporis. l. ex mille ff. de iustit. Bruns. de augmen. §. vigesima secunda quæstio. post num. 9. Card. I. u. s. conel. 180. melioramenta, num. 9. & sequen. l. siue hereditaria, ff. de negot. gest.
- 16 Ampl. etiam quod & cum melioramentis perierint, quod si fuerat factus melior. ut dixi §. seq. vers. prima conclusio.
- 17 Ampl. etiam in eo & qui melioramentis necessariis, vel vilibus non factis conueniri potest ad interesse. l. & in totum. ff. de impens. in reb. dotal. fact. ubi si maritus non iulius, insulam domum, obligatus est resarcire damna, si illa labatur, & si sulis & sit exusta repeti impensam.
- 18 Ampl. præsertim si & melioramenta erant necessaria pro conseruatione ipsius rei, l. siue

1. *sive hereditaria, ff. de negot. gest.*

19 Ampl. etiam quod † melioramenta sint tantum vitilia. *Carros. de locat. par. 4. de expens. num. 35. Ios. ph. Ludouic. decis. Perus. § 8. num. 11. Petra de fideicom. quasi. 29. num. 260. qui loquuntur de vitibus, & arboribus exsicca, si, quæ plantatae fuerant à colono, & conductore.*

20 Ampl. præsertim † ad effectum retentionis. *Molignat. tract. de retent. quasi. 313. possessori.*

21 Limit. concurrente † mora eius, qui fecit melioramenta in restituenda re meliorata. *Menos. de recuper. posses. remed. § 5. num. 521.*

22 Quid si pereant † boues empti causa, colendi agrum. *Tiraquel. de re tract. lignag. § 1. § 1. num. 25. infirmi expens. locat. oris curandi. Borguin. decis. 3. num. 19. par. 2.*

23 Limit. iis omnibus † casibus quibus limitatur regula firmata in sequenti §. *vers. prima conclusio fit.*

Secundus casus est præcedenti contrarius, quoties melioramenta sunt facta ab eo, qui genus aliquod domini, etiam negotabilis habet in re meliorata, ut puta si vassallus faciat melioramenta in feudo, emphiteota in amphiteoticis, emptor cū pacto de retrouendendo, in requā retrouendere debet, usufructuarius in re qua frui tur, & alij quos sup. §. 11. & seq. dixi possidere cum titulo, & tunc licet regulariter

24 periculum † interitus rei spectent ad dominum. *l. pignus. l. qua fortuitis. C. de pignor. act. l. necessarius ff. de peric. & com. rei vend. Attamē exclusa omni culpa eius, qui fecit melioramenta, propter quā illa amisisset, distinguendum est, An melioramenta*

25 sint † vitilia tantum vel necessaria tantū, vel vitilia & necessaria simul. si de melioramentis primi generis agatur, illis peremptis casu, vel quouis alio modo, non extantibus, nullatenus agendum de illorum retentione. *l. domus. vers. extantibus, ff. de legat. 1. vbi Cass. in fin. dicit hoc verbum extantibus, debere esse in d. l. de cuius varia lectione dixi supra §. 30. nu. 2. & comprobatur ex communi resolutione Doctorum in eadem lege, domus. quod si melioramenta sint † vltu, vel tempore im-*

minuta, & parum duratura, etiam minimi æstimantur, licet grandes quantitas fuerit errogata. & si aliqua perierunt, etiam absque culpa meliorantis, quod illa non æstimauntur.

27 Ampl. etiam vbi vitio temporis † vel ipso iurimel melioramentorum, illa perierunt, ut puta, quia materia, quibus illa erant compacta, non erat duratura, seu non duravit ultra tempus, quo res meliorata restituitur. *l. mulier. §. sed enim. ff. ad trebel. vbi gravatus fideicommissio, non restituit, quæ absque illius facto & culpa, perierunt, & comprobatur ex dictis supra §. 29. num. 15. 30. num. 19. aut melioramenta sunt æstimanda non habita ratione temporis, quod duratura, seu quod durare potest post restitutionem, & illarum restitutionem. Et in specie voluit Scader, *de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 27. vers. Quod tamen: & relati supra h. 2. nu. 46.**

28 Ampli. idem dicendum † in eo, qui bona fide possidebat rem melioratam, tamquam suam, nam qui meliorando non intendebat aliquē sibi obligare, sed solum gerere negotium, si suo & non alieno periculo pereunt melioramenta. *l. Gomefred. l. 46. Taur. num. 2. sequitur. Molin. de re tract. diffut. 403. num. 13. in princ.*

Ampli. etiam si facta † fuerint in feudo, *vs. di. xi §. 17. Ampliando regulam ibi constitutam.*

Si autem agatur de melioramentis secundū dīgeneris, neque necesse est, pro regula constituendum est, quantum illa perierint, esse restituenda, *l. qua ratione ff. de acq. rer. domin. §. ex diuerso. insit. de rer. diuis. & dixi. §. 9. & seq. Menoch. de recuper. posses. remed. § 5. nu. 511.*

Ampli. præsertim vbi fiat † re scienda ei qui nisi illa fecisset, conueniri poterat ad interesse, si res aliter periisset, quam casu. *l. 3. ff. de impens. in reb. dotal. factis, quæ loquitur de marito faciente hoc genus melioramentorum in domo dotali minante ruinam.*

32 Ampl. vt multo magis sint † restituenda ei, qui illa fecit de mandato domini rei meliorata. *l. sed an ultra. 10. §. 1. sius hereditaria ff. de negot. gest. Trebel. de oblig. iuss. quasi. 2. lib. 7. nu. 5. vers. & enim.*

33 Ampl. in quocumque † qui ratione officij

- officij, & c. iura sibi demandata, debet esse diligens in rebus sibi commissis, vt sunt tutores, curatores, comodatarii, depositarii, recipientes pignus, coloni, clerici beneficiati. *Vassallus, emphyteota, conductores, vt dixi supra, §. 11. m. 20. §. 11. m. 20. & §. 14. num. 12. & §. 16. nu. 12. & §. 18. tribus seq. Perorg. de fideicom. art. 50. num. 31. d. phade, in fin. ff. de petit. hered. §. 1.*
- 34 Ampl. preferuntur si perierint sine facto, & culpa eius; qui talia melioramenta fecit. *Canon. & Alexan. in l. domos, ff. de neg. gest. num. 10. vers. sed bene; Rol. d. Val. cons. 12. lib. 1. num. 18.*
- 35 Amplietiam ubi facta sunt a bono fidei possessore, vt dixi supra, §. 9. m. 1. m. 1.
- 36 Amplietiam ubi melioramenta sunt facta a male fidei possessore, vt dixi supra, §. 10. m. 1. m. 1.
- 37 Ampl. autem qui fecit talia melioramenta, gaudeat beneficio, in hoc casu; *Interdum, ff. in quibus caus. Pign. sacis. cont. dixi cap. 7. num. 4. & inf. §. 38. Ampl. i. in hoc casu ubi ea*
- 38 Limit. ubi melioramenta sunt excedunt casum necessitatis, seu sunt facta ultra necessitatem (*Perorg. de fideicom. art. 50. num. 31. in fin. d. phade, in fin. m. 1. m. 1.*)
- 39 Limit. ubi necessitas facienda melioramenta sunt constituta a meliorante, *l. si modo §. 6. ff. de legu. 1. quae successuue cit scripta a Tribuno ad limitationem, l. domos, qua disponitur melioramenta necessaria esse reficienda, vt aduertit Simon. de Reatis, de interpret. vltim. volunt. lib. 3. in reopr. 3. dub. 4. fol. 5. num. 27. fol. 361. & iusta est limitatio; quia regulariter affectata*
- 40 non profunt, nec constituentur in necessitate. succurritur aliquo legis beneficio, *l. spadonem, §. fin. ff. de excus. tut. l. si fidei defussor, §. si necessaria, ff. qui satisd. cog. d. Fel. cap. fin. de testib. n. 3. vers. & hinc Marf. de fideiuss. num. 153. & sequen. O. safe. decis. 167. alia, num. 29.*
- 41 Limit. ubi is, qui facit melioramenta, non sit paria, compen. volunt. *Simon. de Pratis, de interpret. vltim. volunt. lib. 3. interp. 3. dub. 5. fol. 5. fol. 361. num. 27.*
- 42 Limit. ubi hac melioramenta sunt facta ab eo, qui nullum dominij genus habebat, sed erat tantum bonae fidei possessor. *l. siue hereditaria, ff. de negot. gestor. Menos. de recup. possess. remedi. 15. num. 5. in fin. Rebel. de vbiq. in fin. lib. 7. quest. 2. num. 2. vers. rectius, & num. 5. vers. si cum alio §.*
- 43 Limit. concurrente mora eius qui facit melioramenta, in restitutione rei melioratae. *Menos. de recup. possess. remedi. 15. num. 521.*
- 44 Si autem agatur de melioramentis tertij generis, id est, quae sint vtilia, & necessaria simul, tanto magis illa sunt reficienda, licet perierint, siue facta fuerint ab ijs, qui nullum genus dominij habent, vel habere pretendunt in re meliorata, vt dixi supra, hoc §. vers. p. m. i. casu; siue facta fuerint ab ijs, qui genus aliquod dominij habent, vt proxime dixi, vt de domo constructa in fundo rustico colonorum causa de structa a militibus, vt sit persolueda a fideicommissario; respondit Roland. a Valcon. lib. 1. num. 18. Menos. de recuper. possess. remedi. 15. num. 521. & quod eadem melioramenta sunt reficienda emptori, qui vigore pacti de retro, venditori retinuerit, volunt *Tiraquel. & ab illo relati de retrah. inuent. §. 7. glof. 1. num. 40. m. 1. m. 1.*
- 45 Quid si pereant per boues empti ad arandum fundum. *Tiraquel. de retrah. lignag. §. 15. glof. 1. num. 26.*

§. XXXVI.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

Melioramentorum repetitio sola retentione rei meliorata conceditur. 1. cessat ubi res meliorata tota perijt, & quare, 2. §. 8. 10. q. 1. utique ff. de rei vendic. declaratur, 3. Menos. reprobat. 4. m. 1. m. 1.

Accidens non potest stare sine subiecto cui inbareat. 6. d. c. 1. p. 10. m. 1. m. 1.

Accessorium non potest stare sine suo principali. 7. Limit. 11. c. 1. vbi dicitur de fideiuss. Interesse pot. non potest accipiente debitum cuius causa illud est debitum. 8. Ampl. 9. Limit. 12. v. t. cum alio relati d.

L. r. u.

L. curabit. C. de act. empt. Limit. 9.

*Melioramenta non repetuntur perempta re
meliorata. 10. 13. Contrarium. 14.*

*Tiraquellus omnia iuris volumina enoluit &
rimauit. 15.*

*Melioramenta facta nomine & mandato do-
mini rei meliorata repetuntur actione ne-
gotiorum gestorum, licet res meliorata pe-
rierit. 16. & Quare 17. Ampl. 18. 19. 20. 21.
22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. Limit. 29. 30. 31. 32.
33. 35. 36. Sublimis. 36.*

*Mandato specialis est opus ad faciendum ex-
cessus melioramenta. 34.*

*Melioramentorum causa datur restitio rei melio-
rata quauis perierit, ei, qui iudicio uniuersali
conuenitur. 47. 48. 13. 51. Lim. 52. 54. 55.*

*Melioramentorum exceptio cessat, ubi iudicio
particulari petitur res particularis, qua
perijt. 55. 57. Contrarium. 58. Ampl. prima
opin. 59. Limit. 60. 61.*

Menc. reprobat. 58. Defenditur. 62.

Melioramenta esse quandoque resi-
cienda melioranti, quamuis perie-
rim, dixi in antecedenti. §. an idem dicen-
dum, si res meliorata tota perierit, nega-
tiua suadet ratio, quia cum res meliora-
mentorum repetitio, obstat dominio rei
melioratae, non concedatur, nisi per resti-
tutionem rei melioratae, opposita doli exce-
ptione. *l. si in area. ff. de condi. et. indeb. cum
alijs cumulatis supra §. 32. vers. negata.*
perempta re meliorata necessario dicen-
dum videtur res peremptam quoque esse
melioramentorum repetitionem, quia
desecit res, quae retineatur, donec illa fue-
rit soluta. *l. necessarii. 8. ff. de pignor. act.
l. utique. 16. ff. de rei vend. per quem textu
ita concludit Bart. in l. infundo. 39. ff. eod.
num. 8. cuius opinione communiter re-
ceptam esse testatur Barbosa. in l. diuortio,
§. fin. ff. solus matr. num. 65. in priuileg. dum
num. 64. circa fin. late egisset circa indu-
ctionem et ad usque, qua Bart. asserit fir-
mari suam opin. & eam inductione ignora-
uisse Menoch. et resciciendam illius opi-
nionem, dum de Recuper. poss. ff. remedia. 19.
num. 512. voluit perempta re meliorata
posse repeti melioramenta a bonae fidei
possessore.*

Comprobatur haec negans opinio ex

5 communi assumpto, quod perempto et prin-
cipali, perimatur etiam accessorium, *glos.
l. si patronus, §. patronum, verb. fauiana, ff.
ff. si quid in fraud. patron. l. cum principalis,
de regal. iur. vbi Dec. & Cagnol. Strac. plu-
res congerens. tract. de mercatur. cap. de
adici. par. 2. num. 21. sicut enim et acci-
dens non potest stare sine subiecto, l. qui
per collusionem. §. fin. ff. de action. empt. §. fin.
inst. de iur. natural. gent. & ciuit. Arist. 1.
physic. text. 62. Ita accessorium et nisi adsit
principale corrui, & deficit, *l. non solus,
§. morte, ff. de noui operis nunciat. num. 48.
vers. de ista protestatione. Dec. in l. vinum,
ff. si cert. pet. nu. 4. in fin. & num. 5. propte-
rea ea ratione, qua dicitur perimi actione
et ad petendum quantal inierit, recipiente
fortem principalem sibi debitam, l. qui per
collusionem, §. 1. ff. de act. empt. Peregrin. c. 8.
86. officium, lib. 3. num. 3. & seq. Bero. consil.
200. lib. 1. num. 4. & 18. qui loquuntur etiam
9 quod debitum esset interesse, ex l. cura-
bit, C. de act. empt. & solutio fuisset rece-
pta cum reservatione interesse, eadem ra-
tione perempta re meliorata, perimi de-
bet et actio consequendi melioramenta
10 vt voluit Gomes. ad l. 46. Taur. num. 2. et sic
Molin. de contractib. disp. 463. num. 12. in
princ. Sim. de Pres. de interpr. vltim. volum.
lib. 3. interpr. 3. dub. 5. fol. 4. num. 22. & seq.
Verum, quia vt dixi supra, §. 32. melio-
ranti est etiam consultum alia via, quam
21 subsidario remedio retentionis, et nec est
perpetuo verum, vt extincto principali
extinguatur accessorium, nec semper, rece-
12 ptia forte principali debita et cesset actio
consequendi interesse, vt patet ex his, quae
late distinguendo traduntur, *Surd. decis. 69.
vigore num. 2. & cons. 293. Quia, num. 29.
Rugiel. pract. quasi. cap. 14. num. 1. & seq.
& cap. 15. multum. num. 1. & seq. Bero. consil.
200. an per lib. 1. num. 1. usque in fin. Tenta-
tioneque var. resolut. lib. 3. de solution. reso-
lution. 9. conclusio. 1. & seq. & hinc nata sit
Doctorum pugna, aliquibus adherenti-
bus opinioni Bart. quem supra retulit ne-
13 gare repetitionem melioramentorum
perempta re meliorata, vt resert Barbosa. in
l. diuortio, §. fin. ff. solus matr. quibus addo. Pe-
regrin. de fideicom. art. 50. num. 37. & 77.
Gomes. ad l. 46. Taur. num. 2. Molin. de con-
tract.***

traci. di. 2. u. 463. num. 12. vers. unde.
 14 & num. 13. Alijs aliud \dagger volentibus, vt re-
 teneant *Barb. di. 5. fin. num. 64. & sequen.*
Caroc. de bonis part. 4. de expens. num. 36.
 15 ideo non mirum, si *Tiraquel.* \dagger qui omnia
 iuris volumina rimauit, in harum opi-
 nionū anfractu cum incidisset, nihil casti
 determinauerit, sed remissiuè indicaue-
 rit, quomodo difficultas ista tolli possit
de Retract. conuent. 5. 7. glos. l. u. 10. in fin.
 ex cuius & aliorum d. c. is, sequentes con-
 clusiones constituendo, credo cessare om-
 nem difficultatem.

Prima conclusio sit, quod vbi meliora-
 16 menta \dagger sunt facta nomine, & mandato
 domini rei, quāvis res meliorata perierit,
 vt illa actione negotiorū gestorū repeti
 possint, *l. sed an. ultro, l. 1. §. 1. ff. de negot.*
gest. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 31.
Cass. in l. domum. C. de rei vend. num. 2. in
fin. Tiraquel. de retract. conuent. 5. 7. glos. l.
num. 10. in fin. Barbos. l. diuortio §. fin. §. sol.
mat. num. 65. Rebel. de oblig. iur. lib. 2. q. 2.
 17 num. 2. v. *res. restituit.* & ratio est, quia ad
 effectum consequendi quod aliena in-
 causa est erogatum, sufficit utiliter fuisse
 expensum à principi, id est licet non suble-
 quatur euius, *h. an. ultro, l. 1. d. l. sed in fin.*

Ampl. præsertim si melioramenta,
 18 terant necessaria, *glos. l. sed an. ultro, l. 1.*
§. 1. verb. insulam suis §. de negat. gest.
l. siue hereditaria §. cod. vbi glos. verb. con-
sequi, addit procedere ad quancumque
summam ascendant, nisi culpa meliora-
tus, plus sit expensum, quam par erat.

19 Ampl. etiam vbi melioramenta erāt
 vtilia tantum, vel vtilia, & necessaria simul,
l. sed an. ultro, l. 1. vers. sed si iam §. ff. de negot.
gest. Tiraquel. de retract. conuent. 5. 7. glo. 1.
num. 10.

20 Ampl. etiam in eo, qui meliorauit re \dagger
 in qua custodienda obligatus erat, saltem
 de dolo, & culpa, iuxta *l. contractus, ff. de re-*
g. iur. l. de commodatarius, deposita-
rius, præcario, vel pignore recipiens, fec-
erit melioramenta vtilia, vel necessaria,
 in re sibi commodata, vel depositata, vel
 pignori, vel præcario recepta, quamuis
 res meliorata deinde perierit, repetit quæ
 in melioramentis erogauit, *Peregrin. de*
fideicom. art. 50. num. 31. qui hoc firmat
 in commodatario, depositario, colono,

creditor, socio, cohærede, tutore, & per
text. in l. sed an. ultro, l. 1. siue hereditaria,
ff. de negot. gest. l. si seruus, §. summi. hercis.
l. in summa §. commun. d. iud. l. si necessarias
in prin. ff. de pignor. act. l. 3. §. iussis, ff. de
cons. & vtil. action. sub.

21 Ampl. præsertim in eo, qui non \dagger so-
 cisset melioramenta, poterat conueniri à
 domino rei, ad interessè, quia ille minime
 fecisset, *l. 4. ff. de impens. dotal. quæ loquitur*
 de marito, qui fult erat insulam dotaletm,
 quæ fulta deinde fuit cœmbusta, & quæ
 si non fuisset fulta corruisset, *Cathrenf.*
cons. 425. super lib. 1. num. 1. & 2. qui loqui-
 tur de usufructuario meliorante rem qua
 fruitur.

22 Ampl. in quocumque \dagger qui erogando
 de suo in alicuius utilitatem, officium,
 pietatis dicitur exercere, cū publico bo-
 no, veluti si quis redimat filium suum, ab ho-
 stibus, vel agrotum, vel vulneratum cura-
 rat sanari, & illi medicinas exhibet, nam
 quamuis filius suus, redemptus pereat, an-
 tequam ad lares redeat patrios, & agrotus,
 vel vulneratus post expensas medicinarū,
 & curæ moriatur, petere & consequi po-
 test medicus, vel chyrurgus mercedem, &
 pretium medicinarum, *l. at si quis, §. n. e*
labeo §. ff. de relig. & sumpt. funer. l. sed an. ult-
ro, l. 1. vers. iuxta hoc est, ff. de negot. gest.
Cagnol. l. inuito nu. 6. & seq. plurib. & Deo.
num. 2. & sequen. ff. de regul. iur. Peregrin.
de fideicom. art. 50. num. 31. in fin. l. libe-
 homo, ff. de captiuis, & post l. in iura re-
uerse.

23 Ampl. etiam vbi melioramenta \dagger sunt
 facta à curatore dato, hereditarij iacenti,
l. iussu §. ff. de iur. d. debitor. l. 4. ff. de
negat. gest.

24 Ampl. etiam in tutore \dagger & curatore, qui
 rem pupilli, vel minoris fecit meliorem,
l. plane, in fin. §. de petis. heredis.

25 Ampl. præsertim si quis compulsus \dagger
 à iudice fecit talia melioramenta, pro do-
 mino rei, veluti si conductor fundi vrbani,
 vel rustici, ex decreto iudicis reficiat
 viam prope fundum conductum, qui casu
 mate, vel incendio, vel alio casu perijt,
Molin. de contract. di. 463. num. 13. vers.
excipit.

26 Ampl. præsertim si agatur \dagger de melio-
 ramētis, seu expensis quas dominus rei
 face-

facere poterat cogi *Molin. de contract. disput. 13. in fin.*

27 Ampl. etiam in melioramentis ꝑ paruis seu modicis. *Castrenf. conf. 425. lib. 1. col. 2. vers. & si dicatur.*

28 Ampl. etiam si melioramenta ꝑ sunt facta à bonæ fidei possessore. *Molin. de contract. disput. 463. num. 13. Bart. in lin. fundo. ff. de rei vendic. num. 6.*

29 Limit. vbi res meliorata ꝑ perijt culpa meliorantis, l. sue hereditaria, 23. in fin. ff. de negot. gest. Menoc. de recuper. possess. remed. 15. num. 5. 12. in fin. gloss. l. sed an vltro, §. 1. verb. exulta. ff. de negot. gest. l. debitor. 14. ff. eod. Rol. à Val. conf. 28. lib. 1. num. 18. vers. Quo vero. *Cast. conf. 425. lib. 1. colum. 2. vers. prima.*

30 Limit. vbi is, qui melioramenta fecit fuit constitutus in mora, in restitutione rei melioratæ, *Menoc. de recuper. possess. remed. 15. num. 521. & seq.*

31 Limit. vbi melioramenta ꝑ facta aliquo modo, non erant vitia domino rei, & illud potius onerabant, quam honorabant, seu vbi ex melioramentis factis, res non sit pretiosior, l. sed an vltro 11. §. 1. vers. non autem, ff. de negot. gest. l. & in totum, ff. de impens. in rebus dotal. & dixi, §. 2. Limit. 11. *Cast. conf. 425. lib. 1. colum. fin. vers. præterea monasterium.*

32 Limit. vbi melioramenta ꝑ sunt facta in fundo, quæ à diligenti parte familias facta non fuisset, *Cast. conf. 425. super primo, lib. 1. colum. 2. vers. præterea, vbi relato illud Catonis.*

Quæ noctura tenes, quāvis sint cara relinque. Concludit usufructuarius, qui est procurator rei, qua fruitur, non repetere melioramenta facta in molendino, quod perierat, quia illud meliorare fuit inutile, nec minus obligari illud reficere, si perijt, quamvis sit obligatus cauere, quod finito usufructu rem restituet non deterioratam.

33 Limit. vbi melioramenta ꝑ sunt eius generis, quæ dominus rei non solebat facere, vel ille ingrata habebat, vel illius conditioni non conveniebant, & qui illa fecit, habebat generale mandatum tantum ad meliorandum, l. si negotia, 12. ff. de negot. gest. l. si quis aliena, vbi gloss. fin. ff. eod. *Cast. conf. 425. col. 2. vers. præterea si dicti*

fructuarij Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 99. ꝑ concludens ad facienda excessiva melioramenta requiri speciale mandatum.

35 Limit. vt negetur melioranti ꝑ prælatio in concursu creditorum, *Peregrin. de fidei com. art. 50. num. 34. in fin. & dixi. sup. cap. 7. vers. intelligas, circa med.*

36 Quid autem dicendum si res pereat ꝑ pendente iuditio, *Tiraq. de retract. conuict. §. 7. gloss. 1. num. 18.*

37 Secunda conclusio est in eo ꝑ qui genus aliquod dominij habebat, vel habere credebatur in re meliorata, sed quia differt an melioramenta re perempta petantur ab eo, in quem agatur iudicio vniuersali, vel particulari.

38 Dicendum primo, si de melioramentis ꝑ factis in re, quæ perijt, excipiat ab eo, qui iudicio vniuersali conuenitur ad restitutionem multarum rerum simul, vt illi liceat excipere de melioramentis factis in re perempta, & retinere quæ ab illo petuntur, donec fuerint sibi restitutæ melioramentorum expensæ, l. plane. §. plane. ff. de petit. heredit. l. sue hereditaria. ff. de negot. gest. Roland. à Valle conf. 28. num. 18. lib. 1. Bart. in lin. fundo, 39. ff. de rei vend. num. 6. & 8. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 2. vers. offendit etiam, & vers. non obli. & n. 5. Barbof. l. disortio, §. fin. ff. de sol. matr. n. 65. vers. & retenta.

39 Ampl. præsertim vbi melioramenta ꝑ erant necessaria, l. sue hereditaria, ff. de negot. gest. l. & in totum, ff. de impens. in rebus dotal. fact. *Menoc. de recuper. possess. remed. 15. num. 512. asserens Bart. aliud sententiam communiter reprobari, Simon. de Præstis, de interpret. vltim. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. fol. 5. num. 25. Roland. à Val. conf. 28. num. 18. lib. 1. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 2. & num. 7. vers. quamuis. Surd. de aliment. tit. 6. quæst. 6. num. 14. in prin.*

Ampl. etiam in marito ꝑ meliorante, 40 in fundo dotalem, l. & in totum, ff. de impens. in rebus dotal. fact. *Simon de Præstis, de interpret. vlt. volunt. lib. 3. interpret. 3. dub. 5. fol. 5. num. 26. circa med. & ratio est, quia dos ꝑ est ius vniuersale, recipiens augmentum, & decrementum. Surd. conf. 399. num. 45. & seq. idem post Simon. de Præstis.*

H h voluit

voluit *R. uen. de obligat. iust. lib. 7. quest. 2. n. 2. vers. rectius*, extendendo in quocumque habente dominium reuocabile.

Ampl. etiam ubi sunt facta à bonæ fidei possessoris quamuis res meliorata perierit. *Bart. l. in fundo. ff. de rei vendicac. nu. 6. Molin. de contrah. dispus. at 463. num. 13. Aret. §. certe. instit. de rer. diuis. num. 2. & 3.*

43 Ampl. etiam quod conuentus à vniuersali iudicio sit malæ fidei possessor, si modo melioramenta sint necessaria, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 7. in princ. & circa med. versic. tertio extenditur*, quod prius fuerat dictum à *Castr. in l. domum. §. de rei vend. num. 2. in fin. & ab Aret. in l. Cetera. §. Marcellus. ff. de leg. 1. in fin.*

Contrarium tenet *Barb. in l. diuortio. §. fin. ff. sol. matr. num. 66.* eam asserens rationem, quia possessor malæ fidei non aliter repetit expensas, quam si res superstit, & domino restituta fuerit, ne fiat locupletior ille cum aliena iactura, *l. si pupilli. §. sed & si quis. in fin. ff. de negot. gestor. reprobat. Natias* qui uoluit procedere in utilibus, si res facta est melior, & extet, cum idem sit dicendum tam inutilibus, quam necessarijs, si res deueniat ad dominum, & fiat ille locupletior à *Alciat. l. impense. ff. de verb. signif. num. 6.* concludens prædonem & malæ fidei possessorum non repetere melioramēta utilia, nec necessaria, ubi res perijt.

44 Limit. in melioramētis utilibus factis à grauato fideicommissio, *Simon de Pratis de interpret. ultim. volunt. lib. 3. interpr. 3. dub. 5. solus. §. num. 26. vers. sectio.* eam asserens rationem, quia interim ille est dominus rei cum melioramentis, & illius periculo debent illa perire.

45 Limit. ubi res meliorata à perijt culpa meliorantis. *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 2. n. 2. vers. extendis etiam*, & dixi etiam supra in limitationibus primæ conclusionis huius cap. 8.

46 Limit. ubi melioramenta à fuerunt facta ab eo, qui ius possessionis tantum habebat cum bona fide, & res cum melioramētis perijt, antequam domino suo traderetur. *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 2. nu. 2. vers. ex Bart. in l. si fundo.* Sed idem uidetur sibi non constasse, ex his, quæ deinde scribit

num. 7. vers. extenditur uero in fin. Limit. ubi melioramenta à sunt facta à malæ fidei possessore, *Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 29. in fin.* addendo etiam quod agatur iudicio vniuersali, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 7.*

48 Dicendum secundo si de melioramentis excipiat, quæ dicuntur facta à conuento iudicio particulari, ut puta rei vendicatione vnius ex rebus, quas quis titulo vniuersali, vel particulari, detinet, nullatenus à licet excipere de melioramentis factis, *Bart. l. in fundo. 39. ff. de rei vend. nu. 8. Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 30.* qui refert rationem, quam dissimulato Actore repetit, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 2. num. 7. vers. quamuis.* ubi sequendo *Bart. in d. l. in fundo*, eam asserit diuersitatis rationem inter actorem iudicio vniuersali, & particulari, quia in illo consideratur ipsa bonorum vniuersitas, tanquam verum corpus, quare percepta aliqua res, seu parte illius, quæ fuerat facta melior, adhuc

corpus vniuersale durat, nam genus à nūquam perit, *glos. lincidium. verb. are alieno. C. si cert. petat. & consequenter fieri possit retentio rei ex vniuersitate, quamuis res meliorata perierit, super sunt adhuc reliquæ petendi id, quod fuit expensum in vno ex corporibus, quibus cōstat vniuersitas.* Quando autem petitur res particularis, quia consideratur tantum res petita, & non aliud, & illa perempta non remansit, quod retineatur, ex defectu subiecti, in quod actor agat, deficit etiam actio

51 à *Gomes ad l. 40. Taur. num. 2. in prin. vers. ex quo Barb. l. diuortio. §. fin. ff. sol. matr. num. 65. vers. aliud autem*, ubi eandem rationem refert, & asserit fuisse *Pulgos. in d. l. in fundo.*

52 Contrarium voluit *Menoc. de recuper. poss. remed. 15. num. 512.* reprobat *Bart. in d. l. in fundo.* sed à *Bart.* non esse recedendum firmat *Peregrin. de fideicommiss. art. 50. nu. 30.* qui tamen concordatur, ut dicam Limit. 2.

53 Ampl. etiam à quod is, qui fecit melioramenta utilia, vel necessaria erat tantum possessor bonæ fidei, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 2. in prin.* concludens, si qui fecit expensas in equo, vel seruo. quos falso putabat suos, & ille pereat, antequam

requam domino restitatur nihil conse-
qui possit. & num. 5. circa med. *Peregrin. de*
fideicom. art. 50. num. 30. & 37. Aret. §. cer-
te. iuss. de ver. diuis. num. 2. & 3. Surd. de ale-
ment. tit. 6. quass. 5. num. 14. in prin.

54 Limit. vbi quis facit + melioramenta
in re, quam custodire debebat, & illa pe-
riit, citra illius dolum & culpam. *Rebel. de*
obligat. iuss. lib. 7. quass. 2. num. 2. in princ.
vbi exemplum, refert usufructuarij, &
eius qui recepit pignus, qui repetunt ex-
pensas, si res pereat absque dolo, & culpa
eius, quia ea vti, & debebat custodire.

55 Limit. vbi quis detinebat rem + melio-
ratam nominidomini, *Peregrin. de fidei-*
commis. art. 50. num. 31. exempla referens
commodatarij, depositarij, coloni, credi-
toris, socij, mādatarij, cōfortis, cohæredis
tutoris, negotiorum gestoris, & similibus.
Barbof in l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. nu. 65.
in fin. addendo hoc sensu posse saluari opi-
nionem t. Menoc. qui ut dixi dissentit à
à Bart. in d. l. in fundo.

tur illi actio, ad petendū melioramenta fa-
cta in re, quam ille iudicis decreto, non
opposita melioramentorum exceptione,
ignarus, & imprudens restituit, & quanti-
us, *Casal. conf. 199. magnific. nu. 34. & seq.*
negauerit concedi + illius tamen opinio
patitur distinctionem, quam ex *Boer. de*
cif. 44. num. 14. & alijs retuli supra §. 32.
& tradit *Tusc. concl. 182. melioramenta,*
num. 10. & seq.

Ampl. vt detur + actiue & passiuè sin-
gulari successori, vt pluribus probat *Surd.*
de alimen. tit. 8. priuileg. 62. num. 10.

4 Ampl. vt retentio concedatur + etiam
cōtra singularem successorem debitoris.
glos. Cyn. Alberic. Salic. & reliqui, in l. 1. C.
etiam ob Chirograph. eant. cum alijs cumu-
latis à Surd. de alimen. tit. 8. priuileg. 62.
num. 11. Rosensal. de feud. cap. 10. concl. 43.
num. 140. Galef. de obligat. cameral. quass. 18.
num. 15. circa fin. Surd. conf. 4. num. 8. Rip.
l. vbi pure. §. fin. ff. ad trebel. num. 3. in fin.
Hondad. conf. 16. lib. 1. num. 23.

5 Sed an tale ius retentionis + conceda-
tur, sine cessione, singulari successori, qui
agat, vel conueniat, non conueniunt
Doctores, nam quod non cōcedatur sine
cessione, tacite dixit *Rosental. de feud. c. 10.*
conclus. 43. num. 140. & expresse dixerunt
Hondad. conf. 85. sententia lib. 1. num. 41.
Surd. conf. 183. proposita, num. 16. & expresse
voluit Trentacineque. Var. resolut. lib. 3.
resol. 1. col. ante penult. vers. ius istud.

Contrarium quod transeat + sine ces-
sione, in hoc iudicium, §. impendia, ff. com-
diuid. per quem textum, ita firmant *Roman.*
singul. 177. Tu scis. subdens in fin. id esse per-
petuum notandum Negus. de piguorib. 4. mem-
br. 5. part. num. 23. referens idem dici ab
Alex. in huius exceptionem, §. §. part. ff. de
cond. indeb. cum alijs cumulatis à Boer. de
cif. 44. num. 19. circa med. eam afferens ra-
tionem, quia tale ius est species de cessionio-
nis, Tusc. concl. 182. melioramenta, num. 53.
& 57. relati à *Caroc. de locat. part. 4. de ex-*
pens. nu. 13. Girardian. disceptes, 193. num. 2.

7 Contrarietatem hanc concordare + co-
natus est *Serader. de feud. 2. part. 9. part.*
section. 2. num. 114. & seq. quid aut agatur
de iure excipiendi, de iure melioramen-
torum, aut de actione ad illa repetenda,
vt prior casu vera sit, horum opinio qui

§. XXXVII.

S V M M A R I V M.

Melioramentorum exceptio, & rei meliorata
retentio conceditur singulari successori. 1.
Ampl. 3. 4. Ampl. vt tale ius excipiendi,
transeat sine cessione. 6. Contrarium. 5.
Concorda 7.

1 Singulari successori dicere excipere de
melioramentis factis in re + quam
quis damnatus fuit, restituere, vel ab illo
vincitur, dixi *sup. §. 8. num. 17. & pluri-*
bus firmanunt. Socin. conf. 158. lib. 2. n. 29.
Crauet. con. 148. num. 6. Casal. conf. 259.
num. 35. relati à Surd. de alimen. tit. 8. pri-
uileg. 62. num. 11. Galef. de obligat. cameral.
quass. 18. num. 15. circa fin. Scander. de feud.
2. part. 9. part. section. 2. & num. 114. Surd.
conf. 4. num. 8. Gabriel. conf. 80. lib. 2.
num. 33. Pacific. de saluian. in spec. 2. cap. 2.
num. 223. Caroc. de locat. par. 4. de expens.
num. 13. in fin. Rom. singul. 177. Tu scis.

Dubitatur tamen, an sicuti singulari suc-
cessori cōceditur retentio, pariter cōceda-

affirmant transire sine cessione, secundo;
autem dixerint verum qui negant repeti
melioramenta sine cessione, eam afferen-
tationem, quia actio petendi melioramē-
ta sit personalis, vide tamen quia dixi su-
pra, §. 32. vers. secundus casus. addendo
eodem Scader num. 117. actionem repe-
tendi melioramenta cedi posse singulari
successori.

§. XXXVIII.

SVM MARIVM.

*Creditor causa melioramentorum praefertur
ceteris in pretio rei meliorata, & re melio-
rata, l. 2. 3. 4. 5. Limit. 6. 7. 8.*

Inter reliqua melioramentorum privi-
legi, & singularia à iure concessa, illud
est præcipuum, ut in concursu creditorū
1 præferatur is, qui rem inter illos distra-
hendam fecit meliorem. *Lexis ff. qui po-
tuit in pign. hab. l. inter dum, ff. in quib. caus.
pign. tacit. cont. Ripa in l. ubi pign. §. fin. ff. ad
trebel. num. 2. Vinc. à Franc. decis. 506. Frä-
ctus, num. 8. & seq. & num. 19. & sequen-
Carroc. de locat. par. 4. de expens. num. 31.
vers. ampl. nono. Peregrin. de fideicom. art.
50. num. 34 circa fin.*

2 Ampl. præferuntur et si melioramēta, vel
expensæ sint necessariae, pro conservatio-
ne ipsius rei. *Negus. de pignorib. part. 7.
memb. 3. ubi ex Bart. refert prætretri qui
præbuit alimenta equo, & seruo, qui illū
custodiebat, & idem dici de creditore
pensionis stabuli.*

3 Ampl. etiam in concursu creditoris, et
qui habeat hypothecam anteriorem in re
meliorata, *Tusius concl. 182. melioramē-
ta, num. 84. & idem prius concl. 178. nu. 17.
dixerat eamenti rem alteri obligatam, resi-
cienda esse melioramenta, nec compensa-
ri cum fructibus, Tbesaur. quest. 71. me-
liorationum, lib. 1. num. 14. & seq. vers. ego
vbiloquitur de meliorante, & vxore an-
teriore creditrice.*

4 Ampliatiam quod melioramenta et sint
facta in beneficio ecclesiastico, *Peregrin.
de fideicom. art. 50. num. 34. in prin.*

Ampl. etiam quod melioramenta et sint
facta in bonis maioratus, vel fideicomissi.
*Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 34.
circa fin.*

Limit. ubi melioramenta et sunt exce-
ptio casum necessitatis, *Peregrin. de fidei-
com. art. 50. num. 34. in fin.*

Limit. ijs omnibus et casibus quibus
dixilimitari posse, *l. interdum. ff. in quibus
caus. pign. tacit. sent. sup. cap. 6. & 7.*

8 Limit. ubi res meliorata, et vel meliora-
menta ipsa, perierunt *Peregrin. de fidei-
com. art. 50. num. 34. in fin.*

§. XXXIX.

SVM MARIVM.

*Melioramentorum exceptio est dilatoria. 1.
opponi debet ante litem contestatam. 2. Con-
trarium, etiam si opponatur in executione
sententia. 4. 5. 7. 11. Contrarium. 3. Ampl.
primam opin. 12. 13. 16.*

L. Exceptionem, C. de probas. Limit. 3.

*L. peremptorias, C. sent. rescind. non pos. decla-
ratur. 7.*

*Melioramentorum exceptio an retardet exe-
cutionem sententia, data cautione de illis
rescindendis. 9.*

*Cautionis fragile est remedium indemnita-
tis. 10.*

*Probatio in continenti facta quando dicatur, est
arbitrarium iudicis. 14.*

Quamvis melioramentorum et exce-
ptio sit relata inter dilatorias,
quia differt & remorat exitū
actionis intentatæ, nec ad merita causæ
obijcitur, *Specul. de dilation. §. 3. num. 32.
Asinius in prax. §. 13. cap. 1. num. 11. Scra-
der de feudis, 2. part. 9. part. section. 2.
num. 111. & ideo videatur dicendum quod
nisi fuerit illa opposita, ante et litem con-
testatam, nullatenus liceat illam deinde
obijcere, l. exceptionem, C. de probas. *Specul.
de dilation. §. 3. num. 3. vers. sed nec omittis,*
& late proseguitur *Asinius in prax. part. 1.
§. 13. cap. 1. num. 17. & seq. & cap. 2. Atta-
men, quia per istam exceptionem ligantur
manus iudicis, ne ad vitiora proce-
dere**

3 de re possit, cessat dispositio *† d. exceptio*.
 4 *nem*, & post litem *† contestatam*, ac etiam
 in executione sententiae, de melioramen-
 tis excipi potest. & idem dicendum de
 quacumque alia exceptione, eundem ef-
 fectum operante, ut late probat *Astinus*
in praxi, §. 13. cap. 2. *Limit.* 14. *Negus de*
pignor. 4. *numb.* 2. *part.* num. 10. addentes
 ad *Rota in Lex diuerso*, §. 5. in iudicio. ff. *solus*.
mate num. 8. *Tiraquel. de retract.* *conuent.*
 §. 7. *glof.* 1. num. 14. *Rota. à Val. co. us* 28. n. 3.
 lib. 1. *Menoc. de recuper. posses.* *remed.* 11.
 num. 8. & seq.

Posito ergo pro cōstati, quod de melio-
 5 ramentis excipi possit in executione sen-
 tentiae, ut volunt *Bald. conf.* 309. *Quaritur*,
 lib. 2. num. 4. in *prin.* *Ripa in l. vbi pure*,
 §. *fin. ff. ad trebel.* num. 3. & in l. 2. ff. de re
 iud. num. 10. *Rota à Val. conf.* 28. quoniam
 lib. 1. num. 3. *Boer. decis.* 43. num. 9. & 15.
Decian. conf. 29. *Circa lib.* 2. num. 18. eam
 6 asserens rationem, *†* quia ista exceptio
 non impugnatur sententia, sed tantum il-
 lius executio retardatur, & excipiens po-
 tius dicitur pignori incūbere, quam iudi-
 cata infringere, & ideo non obstat. l. *pe-*
remptorias. C. de senten. rescind. non posse,
 7 & idem *†* dixere *Contard. de momentan.*
poss. si quaest. 24. num. 16. *Menoc. conf.* 454.
 & si diste, num. 3. *Tiraquel. de retract.* *con-*
uent. §. 7. *glof.* 1. num. 15. *relati à Fuffar. de*
fideicom. quaest. 672. num. 29. *Rimin. lun.*
conf. 471. *Cum D.* num. 6. *Carroc. de locat.*
part. 4. de *expensis*, num. 14. *Peregrin. de fi-*
deicom. art. 50. num. 80. & seq. *Rosental. de*
feud. cap. 10. *concl.* 43. nu. 129. *Scrad. de feud.*
2. part. 9. *part.* num. 33. *Rip. l. vbi pure.* §. *fin.*
ff. ad trebel. num. 3. *Surd. de aliment. tit.* 8.
priuileg. 62. num. 9. *Boer. decis.* 43. num. 9.
 15. & seq. *Decian. conf.* 29. lib. 2. num. 18.
Benitend. decis. 77. num. 1.

8 Contrarium tenent, *†* non *†* impedia-
 tur executio sententiae, relati à *Fuffar. de*
fideicom. quaest. 672. & ita seruari à Se-
 natu Neapolitano, data tamen cautione,
 de illis soluendis, vbi fuerint liquidata,
 testatur *Vincens. de Franc. decis.* 12. nu. 17.
 & *Peregrin. de fideicom. art.* 50. num. 82.
 relati Doctorum pugna, an ideo retar-
 detur executio sententiae in qua actor
 fuit condemnatus ad reficiendum melio-
 ramenta, sed sine expressione temporis.

9 Concludit *†* esse *arbitrarium iudici* retar-
 dare, vel exequi sententiam data cautio-
 ne de illis soluendis vbi fuerint liquidata.
 & refert plura quibus moueri potest iu-
 dex adita arbitrandum.

10 Sed cum fragile sit *†* cautionis remediū
 ad conseruandum aliquem indemnem,
 huius ita *§. i. ff. ad trebel.* & potius cogitan-
 dum esset nostro urbano tempore de cō-
 primendo, vel tollendo iudicis arbitrio
 quam extendendo, ut dixi de *subhastat.*
cap. 2. num. 19. & 20. & supra §. 31. num. 27.
 plures sententiæ retardari sententiae execu-
 11 tionem *†* sequendo illorum opinio. pro
 regula.

12 Ampl. etiam si in sententia *†* non esset,
 reseruatum ius melioramentorum, ut di-
 xi supra hoc *cap.* 8. nu. 39. & §. 31. num. 27.

13 Ampl. praesertim *†* si illa incontinenti
 probari possunt. *Sorader. de feud. cap.* 10.
concl. 43. num. 129. & licet non conueniunt
 14 Doctores intra quantum tempus dicatur
 facta *†* probatio incontinenti, communis
 tamen est, id remissum esse iudicis arbi-
 trio, *Pacific. de saluam. interd. inspect.* 2.
cap. 2. num. 124. & seq.

15 Ampliari & limitari potest multis mo-
 dis qui colligi possunt, *†* *in regula firmata*,
 supra in *cap.* 8.

16 Limit. vbi non constat de meliora-
 mentis. *Rota diuerso in recent. decis.* 16. nu. 1.
 & *decis.* 610. *part.* 1. num. 3.

§. XXXX.

SVM MARIVM

Parum modicum & nihil equiparantur.

Ampl. 2. 3. 4. 5. 6.

Successor in modico, non dicitur successus. 2.

Scire parum, & nihil scire sunt paria. 3.

Pretium quod momento durauit, non est rei iu-
stium pretium. 4.

Simonia, non committitur in modico. 5.

Alienatio si fuerit prohibita, non extenditur
ad modica. 6.

Melioramentorum exceptio, non retardat sen-
tentia executionem si fuerint modica. 7.

Ampl. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 18. & *quar.* 17. 21.
Limit. 19. 20. 21. 22. 23.

Melioramenta modica, quae dicantur. 8.

Parum

- P**arum, modicum & nihil æquiparari in iure nostro certum est. *cap. licet; causam. §. quamquam; ubi glof. verb. nulla; vel modica. de probat. §. 1. in fin. de leg. falsid. de pro nullo modico. l. decurio. C. de decur. lib. 10. l. 2. C. ad Tertul. l. quasium. ff. de re ind. l. solent. ff. de offic. proconsul. Arist. 1. Physic. sect. 56. l. 2. ff. quod cum eo. ubi qui in minimo & successit, non dicitur successisse, §. penult. ous. de inst. caus. & fid. ubi gl. concludit, quod parū scire, & nihil scire æquiparatur, & quod nihil scientis, & parum scientis, eadem est conditio. sic pretium & quod momento duravit, non consideratur, & pro non pretio iudicatur l. pretia rerum. §. fin. ff. ad leg. falsid. nec in minimo committitur & simonia, cap. & si questionem, de simon. & statutum prohibens & alienari domum, non extenditur ad & munculam, Roman. 344. budi, cum alijs pluribus similibus cumulatis, à l. asin. l. sciendum. ff. qui satisd. cogant. nu. 7: & seq. Nodiam. de reb. eccl. non alien. quest. 9. nu. 57. & sequen. Franc. Zoanet. rerum quod idem. cap. 16. num. 4. & seq.*
- I**deo generaliter dicendum & exceptionem melioramentorum, quæ sint modica, non concedi exicipienti retentionem, nec retardari executionem sententiæ. Rolan. à Val. conf. 28. Quoniam, lib. 1. n. 25. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 12. & seq. & num. 45. Riminium. conf. 44. 1. Cum. D. num. 32. Molin. de contract. disput. 463. nu. 7. Ruin. conf. 14. lib. 1. num. 3. Sebast. Medic regul. 5. relatus, lib. 5. regul. iur. 5. expensa modica. Fassar. de fideicom. quest. 672. num. 32. Scrauder de feud. 2. part. 9. par. section. 2. num. 69. Carroc. de locat. lib. 4. de expens. num. 41. Duran. decis. 338. fuis, num. 20. & seq. ubi late probat
- M**elioramenta modica, & quæ dicantur videnti sunt. Bar. in l. ammino. 12. ff. de impens. in reb. dotat. factum. 36. Pinel. in l. 2. C. de bon. matern. num. 72. in prin. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 27. num. 5. & seq. Ruin. conf. 14. lib. 1. num. 3. Menec. de arbit. iudic. casu 215. Rolan. à Val. conf. 28. lib. 1. nu. 25. in prin. Riminium. conf. 411. Cum. D. nu. 32. & seq. pluribus. Ruin. conf. 135. lib. 3. nu. 15. & conf. 83. xissi, lib. 4. num. 10. & seq. Molin. de contract. disput. 463. num. 8. Peregrin. de fidei. com. art. 50. num. 15. Pacific. de sal-
- uian. in pest. 2. cap. 2. num. 177. Boffius de princip. num. 36. in fin. Vallas. de iur. emb. quest. 25. num. 12. & 13. Petra de fideicom. quest. 15. num. 259. qui cum loquatur de plantatione salicum, opiorum, & similium, credo aliud dicendum, ubi plantatio esset notabilis, & fieret factis siveis, ut in patria mea, ut facilius mittant radices, nec arescant sub sole ardente cane, seu Augustino. ut deinde reperidixisse Carroc. de locat. part. 4. de expens. num. 46. Vallas. de iure emb. quest. 25. num. 13. Scrauder de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 69. in prin. vers. Se licet Menec. de arbit. iudic. casu 215. num. 7. melioramenta non esset modice.**
- A**mpl. præsertim & si facta fuerint ab emphiteota, ut dixi huc. 3. Limit. 2.
- A**mpl. etiam & in marito meliorante fundo dotale, ut dixi supra §. 19. nu. 40.
- A**mpl. etiam & in expensis factis ab hærede grauatofideicommissio, ut dixi supra §. 11. num. 43.
- A**mpl. etiam & in melioramentis factis à vassallo in feudo, ut dixi supra §. 17. n. 57.
- A**mpl. etiam & in colono, seu conductore, ut dixi, §. 14. num. 36.
- A**mpl. etiam & in melioramentis factis ab usufructuario, ut dixi supra §. 18. num. 25.
- A**mpl. omni casu quo quis debet meliorare, seu expensas facere, ut dixi supra §. 2. n. 52. ideo ubi conductor domus qui non est obligatus de suo erogare, si tamē promissit finita conductione relinquere domum potius melioratam quam deterioratam, non repetet modicas expensas factas in domo conductæ.
- A**mpl. etiā quod illa & sine perpetua, Molin. de contract. disput. 463. num. 7. Scrauder de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 69.
- N**ec aliqua cadit consideratio & iniustitiæ, quia teste Plutar. in politic. necess. est in partis à iustitia abire, qui saluam vult rempub. in magnis, qui concordat Iu. de Amic. conf. 98. num. 4. & sequen. ubi relatis similibus exemplis, concludit n. 14. habentes domus super muris civitatis obligatos esse reficere. eodemque, si parvas sit expensa secus si magna, & cetera.
- A**mpl. præsertim & si facta fuisset in fundo dotali. omnino, ff. de impens. in reb. dotat. Rebol. de oblig. iust. lib. 7. quest. 1. nu. 1.

Contrarium tamen tenent in sequent.
Limit.

19. Limit. vbi melioramenta sunt facta in fundo dotali, *ut dixi supra §. 19. num. 14. & 40.* & Limitatione secunda, amplius etiam illa fuissent necessaria, & contrarium voluit Rebell. *ut dixi in proxima, & antecedenti ampl.*

20. Limit. in melioramentis factis à negotiorum gestore Bart. in *kommino*, 12. ff. de negot. gest. num. 1. eam afferens rationem, ut sicuti illi nihil lucratur, ita pati non debet aliquod damnum, & hac ratione idem dicendum in curatore, tutore, depositario, recipiente pignus, & similibus.

21. Limit. vbi melioramenta sunt facta ab eo, qui est obligatus retrouvendere, si perpetuo sint vitia, *Tiraquel. de retract. content. §. 7. gloss. 1. num. 4. in fin. cum alijs cumulatis à Mangil. de cuiuslibet. quast. 153. nu. 11. & seq. addendo idem dici de fidei commissario, feudatario, emphiteota, & similib. declarando Boer. aliud sentientem.*

22. Limit. vbi melioramenta facta modica sunt facta ab inquilino, *ut dixi §. 36. n. 27.*

23. Limit. vbi melioramenta modica futura sunt perpetuo vitia fundo Roland. à Vall. conf. 28. lib. 1. num. 26. & seq. quem refert, & sequitur Petrus de fideicom. quast. 15. num. 257. & seq. vbi refert dissidentes, quos reprobatur ex æquitate regulæ. cap. de euplezari. de reg. iur. idem latius repetens, num. 272. & 338.

Contrarium tenent Corn. conf. 86. lib. 4. num. 4. Pinell. in l. 1. part. 2. C. de bon. m. tern. nu. 70. in fin. sequitur & refert Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 12. n. 69. circa med. vers. ego tamen.

§. XXXXI.

S V M M A R I V M.

Melioramentorum opposita exceptione retardatur executio sententia lata in possessorio, vel petitorio. 1. Limit. 3.

Regulam constituere in iure est difficile, & Quare 2.

Melioramentorum exceptio cessat vbi melioramenta facta sunt in re pauperis. 3. & quare 11. & 12. Contrarium. 4. & quare. 4. & 5.

Ampl. primam opin. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. Limit. 13. 25. 26. 27. 30. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 38. 39. 42.

Iustitia diffinitio examinatur. 5. an datur. 6. 7. & quare ibid. an sine ea possit gubernari re. sub. 7. 8.

Poeta versus. Habent & bellas iurgia quaque suas. reprobatur. 8.

Carneades asserens mundum non posse regi sine aliqua iniustitia reprobatur. 8.

Cicero notatur. 9.

Pauperi non miserendum in iudicio. 10.

Resentio rei meliorata si fuerit. pauperis non conceditur melioranti. vid. Melioramentorum exceptio cessat vbi facta

Bald. declaratur 21.

Natta

Maritus pauper sua culpa, non gaudet privilegio, ut non tenentur, nisi in quantum facere potest, 28. & Quare. 29.

Culpa lata dolus est. 28.

Deceptis & non decipientibus iura sciunt. 29.

Melioramentorum abrafo vbi negatur, quo modo consularum meliorantium pauperis. 40. 43. 44. 45. 48. 51.

Paupertas non extinguit naturalis obligationem. 41. Maritus convenitur ultra quam facere potest, si tempore dotis restituenda fiat diues. 47.

Item si habet damnum magnam, cogitur habitare parum. 50.

Salvatus Cardinalis laudatur. 52.

R. P. D. Franciscus Bilia, auctor operis. 52.

R. P. D. Rapasolus laudatur. 53.

Rescriptum Papa ad favorem oratoris pauperis, vbi exceptione melioramentorum retardabatur immisso ex salvatio comprobatur. 54. 55.

Celestia corpora moventur solo moto locali. 56.

Cælum si à motu cessaret omnia essent immobilia. 57.

Causa est duplex. 58.

Actus humani qui sunt. 59. dupliciter considerantur. 60. 61.

Substantia duplex in hominē. 62.

Cælum influit in corpus humanum 63. qualiter influit in vires animæ. 64. qualiter attingat intellectum. 69. non attingit voluntatem humanam. 66. Declaratur. 68.

Voluntatem hominis solus Deus mutare potest Celestia corpora non sunt causa humanorum actuum. 69. 70.

Sapiens dominatur astris & qualiter. 71.

Fin.

- F**irmaui supra, hoc Capite Octauo, num. 109. quod opposita ꝛ melioramentorum exceptione, retardetur sententiae executio, quæ fuit laia in possessorio, vel petitorio, occasione rei meliorata. Sed quia in iure nostro est periculum constituere ꝛ diffinitionem, quæ perpetuo sit vera, vt inquit I. C. labolenus in l. omnis diffinitio, ff. de regul. iur. & vnde id fiat, dixi de laudemio lib. 1. quæstio 2. num. 12. & seq. propterea eodem cap. 8. retuli plures, eisdem regulæ, casus, quibus, vt inquit idem I. C. illa subuertatur, inter quos illud esse præcipuum dixi, ꝛ quoties sententia, est lata ad fauorẽ pauperis.
- Limitatio ista, quæ in sua fronte multum habet æquitatis ꝛ vera minime videtur, nec recipienda, quia contradicitorie, vt loquuntur Dialectici aduerlati ijs, quæ leguntur Deuter. cap. 23. num. 3. vbi iuxta vulgatam editionem, translationem & Caldaicam paraphrasim, prohibitiue præcipitur, pauperis quoque non misereberis in iudicio, seu vt ex tex. Hebraeo vertit Pagninus, & pauperem non honorabis in causa sua. Iustitia enim ꝛ cum sit constans, & perpetua voluntas suum cuique tribuendi, §. 1. in ff. de iustit. & iur. quotiescumque quid in proprietate, vel fructu, alicui aufertur, & alteri datur, non solum offenditur Ius Ciuile, vel humanũ, sed etiam naturale, gentium, & diuinum, l. nam hoc natura, vbi gloss. ff. de cond. indeb. l. iure natura, ff. de reg. iur. cum alijs cumulatim à Pinel in rubr. C. de rescind. vend. cap. 2. num. 26.
- P**ropterea cum ꝛ plura admittantur, & negentur speciali iure, vel sexus, vel ætatis, vel personæ, vel loci, vel temporis, vel incidentis casus, quæ alias sunt negata. l. 1. ff. ad Velleianum, aurb. sed hodie, C. de offic. diuers. iudic. l. minorib. ff. de minor. l. si quis id quod, ff. de iurisd. omni iud. l. 1. §. fin. ff. de ser. l. de pupillo, §. si quis riuus, ff. de nou. oper. l. 3. ff. eo quod cert. loc. l. ad bestias, ff. de pæn. Tiraquel. in l. si inquam verb. libertis, num. 91. & seq. plurib.
- Inde à Poetis dictũ Stellas, haberẽt iurgia quaque suas. & nata disceptatio inter antiquos sapiẽtes, an ꝛ de iur. iustitia, & an respub. sine iniustitia administrari possit, vt differit Plat. lib. 1. & 2. de Repub. & censu-

- bant Carneades & alij relati à D. Augustin. de ciuit. Dei, lib. 2. cap. 21. quorum sententiam non improbat quidam prothopoliticus conficius suæ malæ mentis, & frequentis sceleris, in iudicando, admissi, dum mihi de istis cum illo confingisset sermo, & minor dogmatis Pij V. quod fiat ius, ne pereat mundus; monui hunc prothopoliticum, vt mutaret sententiam, quia ꝛ subtilia & acuminata, sed venenata, & atheis grata Carneadis & cõficientiũ argumẽta optime diluit Lactant. Firmian; diuin. institut. lib. 5. cap. 15. cum trib. seqq. asserens illa à Cic. in suis lib. de repub. non fuisse sublata, quia ille ignorauit fontes veros iustitiæ, scilicet verum Dei cultum, seu pietatem, vt ego addo Christianam, & modificando, quæ iuris sunt, admitti potest in iudicijs acceptio personarum, ex mente consilioque legislatoris, qui omnia non potuit lege exprimere, seu seueritate legis corrigere, vt colligo ex Sot. de iust. & iur. lib. 3. q. 6. art. 5. vers. ad primum & latius Tarquin. Gallus. lib. 5. moral. Arist. cap. 10. quæst. 2. 3. eolum. 4. & 5. quare merito dicebat Petron. in suis fragmentis,
- Q**uisquis inops ꝛ peccat, minor est reus.
- Tuto & cum religione concludendum, si melioramenta ꝛ sint facta in re, quæ de præseti sit pauperis, vel paupeꝝ restitueda, quod nullatenus concedatur rei melioratæ retentio, l. sin autem 27. §. fin. l. in fundo 38. ff. de rei vend. l. 3. §. perinde, ff. de in rem. vers. Bald. conf. 116. & 303. lib. 1. & conf. 372. lib. 3. Benincas. tract. de paup. q. 4. num. 19. Molin. de contract. dispus. 463. n. 16. Tiraq. de retract. conueni. §. 7. gloss. 1. num. 5. vbi concludẽtes ꝛ rationes, retent ex Bald. & alijs, & conferunt de ista supra §. 2. lim. 1. t. & §. 12. limit. 1. Barbosa. l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 75. 100. & seq. Schrader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 86. qui loquitur de melioramentis factis in feudo Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 33. vbi
- relatis tribus ꝛ casibus, quibus cessat hæc regula, addit falli grauius, qui sub prætextu melioramentorum, credunt auertere Dominos à rei melioratæ vindicatione.
- Ampl. eadem relata limitatio, etiam si melioramenta ꝛ fuerint vitia tantum. Rebell. de obligat. iussu. lib. 7. quæst. 2. lib. 5.

- 15 Ampl. præsertim vbi facta fuerunt in fraudem pauperis Domini Boer. decis. 47. num. 10. Rosenthal. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 96. in fin.
- 16 Ampl. præsertim vbi fuerunt facta ab eo, qui sciebat Dominum reicere impotentem ad reficiendum melioramenta, Valasc. de iur. empir. quæst. 25. num. 10. vers. nos vero, dixi sup. §. 2. Limit. 11.
- 17 Ampl. præsertim vbi facta sunt à marito in fundo dotali, relati à Graue, conf. 3. num. 19. Alex. cons. 162. visis narratis lib. 3. num. 4. vbi distinguit, an mulier tempore melioramentorum, vel solutionis illorum, vel aliunde esset soluendo, Caroc. de locat. part. 4. de expens. num. 43.
- 18 Ampl. vt res meliorata sit vendenda et si melioramenta sint necessaria, dixi sup. §. 17. n. 13.
- 19 Ampl. præsertim vbi is, qui fecit melioramenta affectauit illa facere, seu dedit causam, vt illa fierent. Valasc. de iure empir. quæst. 25. num. 10. vers. nam si ipse, & comprobatur, ex regula l. ipadonem, §. fin. ff. de excusat. iur. vt dixi in meis collectaneis, ad eum text. & conferunt dict. sup. §. 10. Lim. 2. & §. 35. vers. si autem agatur. Lim. 2.
- 20 Ampl. præsertim vbi is, qui fecit melioramenta erat obligatus, retinere, modo melioramenta non sint necessaria, vt ex Cass. conf. 426. super primo quæsto, lib. 1. & notatis in l. sed an vltro, §. 1. de neg. gest. concludit Aug. Morla in empir. iur. de contr. emp. nu. 109. in principio ita intelligendos esse, Bald. conf. 167. in fin. lib. 1. & conf. 303. ad euentiam, & Nast. conf. 256. & consil. 602. addendo idem dici si talia melioramenta facta sint in bonis fideicommissi.
- 21 Ampl. præsertim vbi Dominus rei melioratæ, aliunde non potest soluere melioramenta, quam ex venditione rei melioratæ, vt colligitur ex l. in fundo 39. ff. de re vñd. vt p. r. cum text. notat Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. num. 101.
- 22 Ampl. præsertim si ad effectum persoluedi melioramenta Dominus deberet, etiã cum re meliorata vendere auitas domus, vel alia bona, quæ uerint maiorum suorum, l. in fundo 39. vbi i. gloss. verb. carendu, ff. de re vend. Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. num. 101. vers. q. uod se domos.
- 23 Ampl. etiam quod melioramenta sint facta à bonæ fidei possessore, Barbos. in l. diuortio §. fin. ff. sol. matr. num. 105. Peregrin. de fid. art. 50. num. 33.
- 24 Limit. vbi melioramenta facta fuerunt necessaria, Bald. l. in fundo, 39. ff. de rei vendit. num. 5. in fin. Boer. decis. 47. num. 10. in fin. addendo quod isto casu debent esse valde necessaria, Rosenthal. vbi præterea declarat quæ dicantur melioramenta necessaria, de feud. cap. 10. concl. 43. num. 47. 94. & 99. & 153. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 86. vers. hæc fallentia.
- 25 Limit. vbi Dominus et pauper statim restituta sibi re meliorata, illam est venditurus Molin. de contract. disput. 463. n. 16. Boff. tract. de prime num. 31. in princip. vers. item scias, addendo hoc verum, si ratione melioramentorum, pluri vendiderit, Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. n. 101. vers. declaratio secunda. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. sect. 2. num. 88. vers. quarto. Peregrin. de fid. art. 50. num. 31. circa fin. vers. tertio.
- 26 Limit. vbi quis factus est pauper suo facto, suæque culpa, argument. l. penult. ff. de iur. dot. l. etiam 19. §. 2. ff. sol. matr. l. fin. §. fin. ff. quæ in fraud. & vbiq. gloss. & eorum, quæ communiter sunt recepta in.
- 27 marito & alijs, qui cõueniri non possunt, nisi in quantum facere possint, vt excludantur illo iuris beneficio si lata culpa, quæ dolus sit, l. 1. §. hæc actio, ff. si mensor. fals. mod. dixer. l. quod Nerus §. de posit. l. quæsitum. §. culpam, ff. de præcar. fiat pauper Alexan. l. etiam 19. §. 1. ff. sol. matr. Felin. c. quia in ecclesiis de cõstit. n. 67. Couar. var. resol. lib. 2. cap. 16. nu. 9. Tiraq. l. si vnquam §. bonæ, c. de reuoc. donat. nu. 9. cum alijs cumulatis à me in meis collectaneis, ad l. maritum, ff. sol. matr. vbi præterea retuli, quibus sit concessum beneficii non conueniantur ultra quam facere possunt, ex bonis illorum semper persona excepta, etiã quod aliud fuisset conuerti,
- 28 Et ratio est euidentis, et quia iura fauent deceptis, & non decipientibus, l. si rem, §. omnis, ff. de pignorib. act. l. 2. C. si minor se maior 42. §. hoc enim, ff. ad Velleian. nemoque ex dolo, vel culpa sua commodum reportare debet, l. nemo ex dolo, ff. de dolo, non fraudantur §. 1. ff. de regul. iur.

- Tiraq. de retract. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 68. & seq. Imo, qui male agunt digni sunt, qui paupertate fordescant, l. bona fides, ff. de. posit. l. quisquis, C. ad l. Iulian. maiest. Bald. c. qua in ecclesiarum, de const. nu. 33. vers. accipio secund. gloss. & aliquo iuris vel Principis non gaudeant beneficio, Ripa. in l. 1. ff. si cert. pet. num. 98.*
- 30 Limit. ubi ex pretio aliorum bonorum, non melioratorum, quæ non sunt auita, seu maiorum; possunt illa solui. *Alexand. conf. 162. lib. 7. num. 4. quem sequitur, & ex illius dictis, firmat Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. num. 110. vers. hac, tamen addendo, tunc esse vendendam rem melioratam, & probari Dominum esse facturum ista melioramenta si illi facere cœperat, Vincen. de Franc. decis. 110. remansit, num. 5. circa med.*
- 31 Limit. ubi pauper t erat eadem melioramenta facturum Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 31. & num. 44. Barbof. in l. diuortio, §. fin. & sol. matr. num. 101. vers. hac tamen addendo tunc esse vendendam rem melioratam, & probari Dominum esse facturum ista melioramenta, si illa facere cœperat Vincen. de Franc. decis. 110. remansit, num. 5. circa medium.
- 32 Limit. ubi melioramenta t sunt facta de tacita voluntate Domini, cuius conditio non fuit mutata, vel coniecturis, non colligitur aliud deinde voluisse Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 88. vers. tertio.
- 33 Limitatio, ubi post facta melioramenta, seu tempore, quo illa solui debent Dominus rei factus est potens ad soluen. *Alexan. loquens de marito qui constante matrimonio meliorauerat fundum dotalem, nihil aliud præterea habent, sed tempore, quæ soluenda sunt melioramenta, ex successione patetum, vel aliter ex causa honesta factus est dines seu potens ad soluen. conf. 362. visis narratis, lib. 7. nu. 41.*
- 34 Limit. ubi facta fuere melioramenta tacito, vel expresso pauperis consensu, vel ex cōuentione facta in limine cōcessionis cū domino rei. *Rosental de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 98. & seq. exemplum referens si tempore contractus erant cœpta,*
- 35 sublimitendo t si Dominus deinde factus sit pauperior, vel alijs coniecturis concurrantibus, quibus probetur mutata Domini voluntas, vel reuocatum mandatum. *Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 87. ubi refert quale requiratur mandatum.*
- 36 Limit. in foro t conscientie, siue melioramēta sint vitilia siue necessaria, si fuerit facta à bonæ fidei possessore, prout pauper poterit & quando poterit soluere, *Rebel. de obligat. iust. lib. 7. de expens. q. 2. num. 4.*
- 37 Limit. si illa fieri t publice vitile erat, *Rosental de feud. cap. 10. concl. 43. num. 101. & seq. exemplum referens si in limitropho fundo constituta sit arx, vel aliud ad arcendos hostes, & idem dicerem, si constructi sint aggēres ad repellen. aquas, & similia Scrad. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. num. 88. in fin. vers. quinto.*
- 38 Limit. ut eatenus t repetatur quamtenus conditio pauperis terre potest, *gloss. l. sed an ultro, §. 1. verbo gessit, ff. de negot. gest. l. sancimus, §. si quis autem, C. de donat. cum alijs cumulatis à Scrad. de feud. 2. par. 9. part. sect. 2. nu. 91. vers. octauo.*
- 39 Limit. ut concedatur t melioranti abaratio melioramentorum, *Ruin. conf. 165. lib. 4. num. 6. in fin. Molin. de iure primogen. lib. 1. cap. penult. num. 16. vers. illud Barbof. l. diuortio, §. fin. el 1. tit. solut. matr. num. 102. vers. tertia.*
- 40 Difficultas remanet, an in casibus quibus facienti melioramentum negatur abaratio, & Dominus rei melioratæ non offert pretium ruderum, an sit aliquo modo compensandum indemnitati eius qui conditione pauperis fecit meliorem, non enim tantum est paupertati vnus tribuendum ut coniiciamus alium in necessitatem, nec est, ut in proverbio discipulendum vni altare, ut cooperiatur alterum, nec t paupertas quemquam soluit naturali obligatione, qua est alteri abstrictus, *l. finem fort. §. liberar. ff. de condit. indebit. Ideo in casu foræ interiori pauper & impotens t debet prout poterit, & quando poterit, soluere melioramenta, non solum necessaria, sed etiam vitilia, quæ sunt facta à bonæ fidei possessore, Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 12. num. 4. etsi absolute negaretur melioranti repetitio, melioramentorum, concessa optione pauperi, ut melioramenta abradantur, vel soluantur tamquam*

ruta & cæsa videtur offendi natura constantis iustitiæ cum euidēti damno vnius & certo lucro alterius.

Diuerſis modis reperi decifam relatam difficultatem, nam vltra ea, quæ dixi ſup: §. 6. teſte Valaſc. de iure empb. queſt. 5. verſi licet audiuerim.

- 43 Quandoque ꝛ fuit iudicatum, vt ex fructibus rei melioratæ, quotannis Dominus ſoluat partem aliquam, quouſque integre ſit ſatiſfactus, qui fecit melioramenta, addendo iudices fuiſſe motos ad ita iudicandum, ſ. ſen. C. qui bon. ceder. poſſ. & ſtatuto
- 44 Regni Luſitani ꝛ approbando eam ſententiam, ſi abiit dolus meliorantis, ſequitur *Rebell. de obligat. iuſt. lib. 7. queſt. 2. n. 3. circa fin.* addendo præſertim procedere in caſu, quo emphiteuſis aperitur Domino, ſine ſacto, & culpa emphiteotæ Valaſc. ſequitur Garz. de expenſ. cap. 7. nu. 1. i. in princ. Contrarium ꝛ quod non detur retentio fructuum, ſed quod absolute amittantur melioramenta, ſirmat *Barboſ. reprobatis Valaſc. & alijs in l. diuorſio, ſ. ſin. ſolut. matr. num. 105.*
- 46 Alij volunt, ſi Dominus ꝛ impotens ſit ad ſoluendum melioramenta, differendam ſolutionem in tempus, quo ille deueniat ad pinguiorem fortunam, vt volunt relati à *Rebell. de oblig. iuſt. lib. 7. queſt. 2. nu. 3. verſ. at enim paupertas*, & eorum opinio comprobatur ex his, quæ de moratorijs præſcriptionibus, quinquennialibus dilationibus, ſunt in iure ſcripta, ſ. A. G. de præſcrib. Imper. offer. cap. Odoardus, de ſolut.
- 47 & interpretatione prudentum ꝛ receptæ opinio, vt maritus conueniat, vltra quæ facere poterat tempore dotis reſtitutionis, ſi deinde factus fuit diues, *Vincent. de Franc. decif. 164. contrarium. 105. ab illo.*
- 48 Alij locum eſſe ꝛ arbitrio iudicis, qui iuxta circumſtantias perſonarum, & rerum indices *Vincent. de Franc. decif. 110. rem an ſit in fin.*
- 49 Alij volunt ꝛ vendendam, aut obligandam partem rei melioratæ, *Roſenſal. de fructu cap. 1. nu. 143. num. 95. in fin.* & illius opinio videtur vera, exemplo eorum, quæ dicuntur de marito quædam non teneatur, niſi in quantum ſacere poteſt, ſi nihil præterea habeat, quam domum egregiā, & commodam, cogatur pro reſtitutione

dotis vendere illam, & habitare minus pulcram, & commodam *Bactia tract. de imope debitor cap. 17. num. 76.*

- 51 Alij facientes differentiam ꝛ an melioramenta ſint vtilia, vel neceſſaria, & an facta ſint per aplombationem, vel ſerminationem, diuerſimode diſtinguunt vt dixi ſup. §. 4. Limit. 2. & ſ. 6. & ſ. 8. Ampliat. 5.

Referam quid mihi in contingentia facti acciderit, antequam manum appoſuiſſem operi ꝛ Auctore R. P. D. Comite Franciſco Bilio Patritio Mediolanenſi vtriuſque Signaturæ Reſendario, ex numero eorum, quos votantes in vtraque Signatura vocamus. Alexander Iacobellus Soranus Sacerdos octuagenarius, qui ctea to Roberto Bellarmino Cardinali ab eo, receptus fuit in ſeruitio Cappellani, & donec vixerat eidem operas ſuas præſtiterat, deſuncto eodem Cardinali leſuitis ex aſſe hæredibus inſtituitis. pauper, & ſenex conſtitus ſeruire Hoſpitali Sancti Iacobi Incurabiliū Vrbiſ in celebratione Diuinorum mercede menſtrua conſtituta, ex relictis opibus ejdem Hoſpitali ab Antonio Maria Cardinali Saluiato, nunquam ſatis laudato viro, cum eſſet creditor fructuum annui cenſus ſcutorum ſeptem cū dimidio N. impoſiti ſuper ipſius domo, & egiſſet Saluiano contra N. tertium poſſeſſorem ejusdem domus cenſuatæ, & exceptione melioramentorum retardaret eiudem Iacobelli immiſſionem, deinde eandem domum ceſſiſſet miniſtris Hoſpitalis Sancti Iacobi Hiſpanorum, qui alia melioramenta fecerant, deſperans poſſe vnam conſequi aliquid ex dicto cenſu, tã ſortis principalis, quam fructuum, dedit commiſſionem proponendam in Signatura quæ gratiæ nuncupamus & ꝛ R. P. D. Rapaciolo tunc vtriuſque Signaturæ Reſendario, nunc S. R. E. Cardinali, referente ſtatim cauſæ, & perſonæ pauperis, & ſenis oratoris petentis, quod ſibi ex gratia nullatenus negaretur immiſſio, quamuis domus fuiſſet meliorata ante litem coceptā, & poſt, vel quod illa venderetur, & pro rata vnicuique ſatiſfieret, Papa cauſa late diſcuſſa annuit precibus pauperis oratoris, niſi miniſtri d. Hoſpitalis detentores domus cenſuatæ ſatiſfacerent eidem Ora-

tori de suo credito, & mandauit Reuerendissimo D. Datario, vt referret dictis ministris, vel quod acceptarent conditionem satisfaciendi dicto seni Sacerdoti de suo credito, vel venderetur sub hasta domus censuata & vnicuique esset satisfactum, vel quod relaxaretur commissio directa A. G. coram quo iudicium saluiani pendebat, non obstante melioramentorum exceptione.

55 Nec relatum rescriptum t durum, vel contra ius fuit, nam quoad melioramenta facta a ministris Hospitalis post litem motam a Iacobello, aliter de iure non erat rescribendi, vt dixi *sup. hoc cap. 8. Limit. 8. & 9. Ampl. 3. & latius §. 42. & 47.* quo vero ad melioramenta facta ante motum iudicii ex saluiano interdicto, fuit illud æquissimum, non tantum ex privilegio pauperis Sacerdotis, quam quia cum ille venditione rei censuata preterendus fuisset, vnicuique ex dispositione Bullæ Pij V. de forma creandi census, & consequenter aliquid remisisset de iure suo, non vtendo prælatione, sed etiam quia respectu pretij domus censuata, & venditæ creditum Iacobelli erat minimum, & pars rei venditæ, & ita iudicasset quilibet bonus iudex, *Vincenstius de Franchis decis. 110: remansit in fin. & vrgent plura ex narratis supra, & princeps rescribendo aduersus regulam firmatam, sup. cap. isto, nemini facit iniuriam, vt ibidem, dixi Limit. 52.*

Quia supra ex *Quid.* aliquibus videbor dixisse, quod corpora celestia agant in ijs, quæ sunt iustitiæ, & fateor nouisse aliquos, quibus ista placebat opinio, & fuere decepti vbi contigit facere periculum de lite, quam tuebantur, arguendo etiam victoriam ex signis vnguium eorum, quos tuebantur, monui illos desipere & ineptire, communicata re cū Fratre Michaeli Pecorello Pij V. Sam. Pont. trinepote Ordinis S. Dominici S. Th. Mag. mihi in hac quæ sequuntur verba respondit.

Sunt ne corpora celestia causa humanorum actuum?

Perfecta notitia istius quesiti exigit notitiam principalioris partis Philosophiæ naturalis & veræ Sacrae Theologiæ: inhiominus cum Dei auxilio, & D. Thomæ

suffragio eam explicare conabor, maiori quæ potero breuitate & claritate. Pro cuius vera intelligentia necesse est supponere aliqua præcognoscenda, ex quibus apparebit veritas, & soluentur oppositiones contrariæ.

Primo præcognoscendum est, quod 56 corpora celestia t mouentur solo motu locali, etenim cum sint incorruptibilia, longe sunt a motu augmenti, & alterationis, & a generatione, & corruptione, & per motum localem causant omnia generabilia, & corruptibilia, vnde si cœlum a motu t cessaret, omnia immota remanerent.

Secundum prænotandum est, circa istius terminum causa, cuius perfecta notitia supponit doctrinam, quam tradit Aristoteles 2. *Physicorum*, & pro nunc sufficiat dicere, quod duplex t est causa (de causa effectiua est sermo) scilicet per se, quæ immediate, & per se operatur, & per accidens, id est, quæ operatur circa effectum, per aliud; v. g. si manu moui librum de hoc loco ad illum locum, mouetur liber per se. Si autem super libro sit annulus, ad motum libri mouetur annulus, non per se, sed per alium, id est per librum.

Tertium prænotandum est, notitia actus humani, quid intelligatur per actum humanum, nam actus t humani sunt illi, quibus homo a brutis distinguitur; per actum videndi & audiendi, non discernitur homo ab equo, quia etiam equus videt, & audit. Vnde dicimus: quod actus humani sūt actus intellectus, & voluntatis; qui nulli alteri animali cōuenire possūt.

Quartum considerandum est: quod actus 60 humani dupliciter sumi possunt, seu duplici de causa actus hominis dicitur humani: etenim actus aliquis dicitur humanus, quia est productus ab intellectu, vel à voluntate, & hoc modo solum actus elicitus ab intellectu, vel voluntate; vt velle, vel intelligere, possunt dici actus humani: dicitur quoque actus humanus actus videndi, & audire, in quantum sunt imperati à voluntate.

Quintum observandum est, quod actus 61 humanus t præcipue voluntatis, dupliciter sumi possit. Primo, quod ad specificationem actus: Secundo, quod ad exercitiū actus

actus. Primo modo respicit obiectum, & non mouetur nisi à bono. Secundo modo solum à Deo moueri potest, & semper est in libertate volendi & non volendi.

63 Sextum denique maxime attendendū est, in homine esse duplicem substantiā, nempe corporalem, & spiritualement, cum sit quoddam compositum ex corpore, & animæ, & consequenter sunt in homine operationes corporales, & istas habere non potest sine organo corporeo, cui affixæ sunt vires animæ sensitivæ, etenim, videre est actio corporalis, & exerceri nō potest sine oculo, cui affixa est potentia visiva, & sic de alijs sensibus. Sunt quoque in homine operationes spirituales, quæ sunt intelligere, & velle: sunt enim actiones intellectus, & voluntatis, quæ sunt vires animæ intellectivæ, non affixæ organo corporali, & sustentantur in animæ intellectiva, quæ per se subsistit, & non dependet à corpore quoad esse, sed solū quo ad operari, in quantum mendicat obiectum à phantasia, sine qua intelligere non potest: quia oportet intelligentem phantasmata speculari.

Histaliter suppositis, apparet responsio ad quaestum.

63 Prima propositio. Cælum per se, & directe influit in corpus humanum tāquā subiecto suo motiuo. Ista est clara, & non eget aliā probatione, vt dictum est in primo supposito.

64 Secunda propositio. Cælum influit in vires animæ sensitivæ per accidens, id est per aliud & indirecte, quia sunt affixæ organo corporeo, nam alterato oculo, per accidens impeditur visio, & sic de alijs potentijs sensitivis, & cælum potest alterare omnia corpora inferiora.

65 Tertia propositio. Cælum suo motu non attingit intellectum humanum, neque per se, neque per accidens, sed tantum indirecte, & occasionaliter; & hoc sic explicatur, vt dictum est in primo notando, intellectus humanus non potest sine obiecto exercere suam operationem, quæ est intelligere, & sine actu phantasiae (vt dictum est) non potest habere obiectum præsem, & hinc occasione recipit necessario aliquid ab inferioribus viribus, scilicet phantasia, & cogitativa, quæ

per motum cæli alterari possunt, & alterata phantasia; impeditur actio intellectus, & hoc est quod dicitur, cælum nempe occasionaliter attingere intellectum.

66 Quarta propositio. Cælum suo motu nō attingit voluntatem humanam neque per se, neque per accidens, neque directe, sed occasionaliter non necessitando, sed solum inclinando; & in hoc consistit differentia inter intellectum & voluntatem, quia intellectus necessario accipit à viribus inferioribus occasionaliter: voluntas autem occasionaliter inclinatur sine necessitate, sed semper remanet in sua libertate sequēdivires inferiores, vel refutādi. Et quia in hoc consistit nota difficultas, diffusius censui debere explicari iuxta ea, quæ tradit Cæsar. 1. 2. quæst. 9. ars. 2. vbi ostendit quomodo appetitus sensitivus moveat appetitum intellectivum occasionaliter: & dicit: Corpori frigescēti cōueniens sit calefactivum eius, & ex hoc occasionatur in tali homine apprehensio calefactivi, vt cōuenientis, & præsentatū voluntati desideratur, & movet voluntatem, ad appetendum ignem calefacientem quem non appeteret tempore magni caloris: Similiter, iracundia percitus ob aliquam offensam sibi illatam, stante hac passione iræ, iudicat cōuenientem esse vindictam, & percutere inimicū: quod non appeteret, si liber esset à passione iracundia; & hoc modo appetitus sensitivus inclināt voluntatem ad vindictam, remanet tamen voluntas in sua potestate sequi passionem, vel refutare. Attendē huic doctrinæ, quia, vt dictum est notabili sexto, nempe voluntatem posse moveri ab appetitu sensitivo, intelligitur quo ad specificationem actus, vt scilicet velit hoc, vel illud; quia quo ad exercitium solus & Deus potest movere voluntatem hominis.

67 Totam hanc pulcherrimam doctrinā, breuiter, & succincte S. Thomas explicat his verbis: Sciendum est, quod indirecte, & per accidens impressiones corporum calefactivum ad intellectum, & voluntatem pertingere possunt; in quantum scilicet, tam intellectus quā voluntas aliquo modo ab inferioribus viribus accipiunt, quæ organis corporeis alligantur.

Sed

Sed circa hoc diuersimode, se habent intellectus & voluntas: nam intellectus ex necessitate accipit ab inferioribus viribus apprehensi. Vnde turbata vi imaginaria, vel cogitativa, vel memoratiua ex necessitate turbatur actus intellectus, sed voluntas non ex necessitate, sequitur inclinationem appetitus inferioris. Licet enim passionibus, quæ sunt in irascibili, & concupiscibili, habeant quandam vim ad inclinandum voluntatem: tamen in potestate voluntatis remanet sequi passionibus, vel resistere. Et ideo impressio celestium corporum secundum quam immutari possunt inferiores vires, minus pertingit ad voluntatem: quæ est proxima causa humanorum actuum, quàm ad intellectum, (& tandem concludit dicendo,) Quia ergo constat intellectum & voluntatem non esse actus organorum corporum, immo possibile est, quod corpora celestia sint causa humanorum actuum. *Hæc D. Thom. 1. par. quest. 115. art. 4.*

Sed dicit aliquis: Non videtur vera ista doctrina. Astrologi namque frequenter vera enunciant de euentibus bellorum, & alijs humanis actibus, quorum principia sunt intellectus & voluntas, quod facere non possunt nisi celestia corpora essent humanorum actuum causa.

Non est difficultas solutio istius argumenti si attente considerentur, quæ supradicta sunt, videlicet quod appetitus sensitivus est actus corporalis organi, quod potest moveri, & mutari ex impressione corporum celestium, inde oritur quod aliqui sunt habiles ad irascendum, vel concupiscendum, vel ad sequendam aliquam passionem ex naturali complexionem, & quia ut plurimum homines ducuntur passionibus, cui soli sapientes resistunt: quia sapiens dominabitur astris, cum per voluntatem liberam resistit passionibus, quæ celestibus corpori subiecta non est, modo explicato. Hinc oritur, quod in pluribus verificatur, quæ pronuntiant de humanis actibus, & ista est æternæ *D. Thom. 1. par. quest. 115. art. 4. & 1. 2. quest. 10. art. 3. & etiam Cisterciensis ibidem.*

§. XXXXII.

SYMMARIVM.

Protestatione conservatur ius protestantis. 1. Ampl. 2.

Melioramenta non repetit, qui illa fecit post protestationem domini rei meliorata. non illa fierent. 3. 7. Ampl. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 15. Limit. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.

Remunerandus non est qui prohibitus confert beneficium. 4.

Procurator expendens ultra mandatum sibi datum, non repetit erogata. 6. Prohibitus emere certo pretio, non repetit, quæ erogavit ultra mandatum. 5.

Alberici reprobat. 10.

Protestatione conservari ius & omnem actionem, exceptionemque protestantis, indubitati iuris est, l. si debitor, §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypot. soluit. Dec per hunc textum in l. vinum, ff. si cert. pet. nu. 5. Rot. de cl. 3. de fid. instr. in nouis. las. in l. non solum. §. morte. ff. de nou. oper. num. 46. *vers. de ista* & etiam quod receptum sit à nostris quod protestatio non sit actio nec exceptio, ut inquit Card. Muntic. de eis. 204. num. 10. & consuevit dicta infra §. 47.

Dicendum itaque quod si melioramenta facta fuerint in fundo alieno, tam respectu directi domini, quàm utilis, & directi simul, post protestationem & declarationem domini ne fierent, quod exoneretur & dominus ab illorum refectione,

quoties contingat rem cum melioramentis restitui suo domino, ut dixerit Florian. de Sancto Petr. cons. 1. num. 12. Salicr. l. domum. C. de re iudic. num. 10. *vers. secundo casu*, Cyn. in l. fin. C. de negat. gest. num. 1. concludens, non remunerandum qui prohibitus facit, etiam si bene faciat, & aliquando potius puniendum, subdens & procuratorem prohibuit pluris emere, ceterum contraria mandati actione ad petendum alii plaris sumit, Cisterciensis. cons. 248. super

lib. 1. num. 1. concludens facientem expensas ultra promissionem non repetere, quæ erogavit ultra sibi datam licentiam erogandi, sed cedere in utilitatem eius, qui

7. qui prohibuerat. *Matt. conf. 303. nu. 4. Conset. in suis singul. expens. gl. 1. num. 3. Tuse concl. 180. melioramenta, num. 12. & 49. Pacific. de soluiam. interdict. in spec. 2. cap. 2. num. 334. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. nu. 65. Card. Tuse, concl. 180. melioramenta num. 49. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 7. num. 8. Gratian. late discept. 193. num. 11. & seq. Amatus resol. 44. nu. 3. circa med. relato Alberic. & alij.*
8. Ampl. idem dicendum si melioramē-
mentantiant post ceptum iudicium reuē-
dicationis, vel alia formula, qua re melio-
rata sit euendus, qui fecit melioramēta.
Alberic. loquens de meliorante fundum
russicum, vel vrbānum, pendente iudicio,
vel termino retractus gentilitijs in l. intra
vile. §. vendentibus, ff. de minoribus. Boer.
decis. 44. nu. 8. addendo si siue prohibitio,
vel denuntiatio sit iudicialis, siue extraiu-
dicialis, & siue melioramenta sint vtilia,
10. siue necessaria, cui tamen non adhe-
reo quoad necessaria, cum illa reficiantur ma-
le fidei possessori, ut dixi sup. §. 11. Valas.
de iur. emph. quest. 25. num. 10. quem sequi-
tur Molin. a. e. contra. d. disput. 463. num. 5.
versus licet. Rubel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 7.
num. 8.
11. Ampl. præsertim si si verisimiliter con-
dictum sit facta ad æmulationem, seu cum
evidentissime omnimodo domini rei melio-
rata, veluti si melioretur fundus emphy-
teuticus, vel ad tempus conductus, qui
hæc aperietur suo domino, & desinet lo-
catio. Valas. de iur. emph. quest. 25. nu. 10.
in princ. sequitur Molin. de contra. d. quest.
25. nu. 5. circa fin. exemplum referens si
emphiteuta si itenex, vel valedudnarius,
& illo mortuo emphyteutis aperietur do-
mino, & idem a exemplum repositi, Molin.
ibid. Amat. res. solut. 14. nu. 9.
12. Ampl. præsertim si ubi erat positum in-
voluntate præstantis ne fierent. l. fin. C.
de negot. gest. per quem textum ita in em-
phiteuta firma. Molin. de contra. d. disput. 463.
num. 9. versus licet. res. Bart. l. non solum §. mortu-
ffide nouo operari. quæ. num. 42. vbi Ant. Rub.
num. 107. Valas. de iur. emph. quest. 25.
num. 9. in princ.
13. Ampl. præsertim si ubi protestatio facta
fuit postquam feudum, vel emphyteutis,
vel locatio, vel usufructus expirauerat,
vel fideicommissi dies adue[n]erunt. Scrad.
de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 81. vers.
hæc tamen. Gratian. discept. 193. num. 13.
14. Ampl. præsertim si si dolo malo fiant, ve-
puta, quia directus sit pauper, & meliora-
menta sunt magna, l. in fundo. ff. de rei
vendic. Amat. resol. 14. num. 8. vbi relatis
pluribus concludit, isto casu concedi tan-
tū melioranti abractionem, si fieri possit,
siue deterioratione rei, in qua sunt facta
melioramenta, si dominus nulli illorum
æstimationem soluere tamquam ruta &
cæsa.
15. Ampl. præsertim si si vltra protestatio-
nem fuit præterea interdictum ne fierent.
l. ex duobus, 27. ff. de negot. gest. l. si pro te.
ff. mandat. l. fin. vbi Cyn. & reliquit. C. de
negot. gest. Socin. conf. 26. num. 13. lib. 1. &
conf. 186. num. 3. lib. 2. sequitur & refert
Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2.
num. 63.
16. Limit. vbi protestatio non est facta
à legitima persona, veluti à non domino,
vel à procuratore, non habente speciale
mandatum. Gratian. discept. 193. nu. 16.
17. Limit. vbi melioramenta si fiant à do-
mino rei, quamvis reuocabili, ut puta ab
emptore cum pacto de retrouendendo.
Gratian. discept. 193. num. 7. & seq.
18. Limit. vbi quis iure si contractus facere
potest melioramenta, & fiant in limine
illius, vel quancūque, ita ut ab sit suspi-
tio, quod fiant ad æmulationem, seu ut il-
lorum refectione grauetur dominus rei
melioratæ. Valas. de iur. emph. quest. 25.
num. 9. quem sequitur Molin. de contra. d.
disput. 463. nu. 5. etiam, & vers. licet Rosen-
tal. exemplum referens si post facta con-
cessionem feudi, vel emphyteutis, domi-
nus protestetur, ne fiant melioramenta.
tract. de feud. cap. 10. conclus. 43. nu. 83.
addendo non differre ap. melioramenta
sunt vtilia, vel necessaria. Scrad. de feud.
2. part. 9. part. section. 2. num. 64. Amat. re-
sol. 14. num. 9. ver. secus si iure contractus.
19. Limit. vbi protestatio si vel denuntiatio
sit à domino, postquam emphyteuta, qui
potest in re aliena facere melioramenta,
& illa repetere, manu apposuerat ad fa-
ciendum illa, vel quia illa cepisset facere,
vel præparasset materiam ad illa facien-
da, l. si per eum, §. si quis, ff. de condi. ob-
cas.

caus. Bartol. in l. ais prator, §. si quis particeps. ff. que in fraud. credit. Valas. de iure empbis. quest. 25. num. 10. circa fin. versic. adde vero. Amatus resolut. 14. nu. 5. & seq. Gratian. discept. 193. num. 5.

20 Limit. ubi is, cui fit denunciatio certat de damno evitando, & denuncians de lucro captando, l. 2. ff. quod falsi ius. aut. *Bart. in l. ais prator, §. si quis particeps, ff. que in fraud. credit. Valas. de iur. empbis. quest. 25. num. 10. circa fin. versic. item adde. Gratian. discept. 193. num. 15. in fine.*

21 Limit. in expensis funeralium, *Cast. in l. domum, C. de rei vindicat. num. 10. versic. secundo.*

22 Limit. ubi illa fieri fit publice interest. *ut dixi §. antecedenti.*

23 Limit. in expensis necessariis, & *Scrader de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 81. versic. hoc tamen restringitur. etiam quod fiant hte pendente super dimissione rei meliorata, ut dixi infra. Gratian. discept. 193. num. 14. Amatus resolut. 44. num. 3. versic. tamen.*

24 Limit. si in melioramentis fit factis pendente lite super dimissione rei meliorata, si fuerint necessaria, *aut si ante, 31. ff. de rei vend. Boer. decis. 44. num. 8. Gratian. discept. 193. num. 14. & seq. Amatus resolut. 14. num. 7. & resolut. 44. num. 3. & 16. & dixi in antecedenti §.*

25 Limit. iis fit omnibus casibus quibus pro invito fieri potest solutio, quos congesti in meis Collectaneis ad l. solvere. ff. de solut.

necessitatem sunt, non esse rescinda a domino rei, *dixi supra hoc cap. 8. nu. 154. & ibidem promisi, me latius examinatum hanc hypothesein. & huius opinionis negatiue reperio fuisse. Cassrenf. conf. 270. lib. 2. col. 2. versic. de expensis, & in l. domum, C. de rei vendic. num. 2. circa med.*

Exempla voluptuariorum melioramentorum erunt, si in fundo rustico, vel urbano fiant viridaria, incrustationes, loricaciones, picturae, ducantur aque salientes, deambulationes confitis arboribus, apocae, picturae, statuae gypsaee parietependentes, & similia, quae utilitatem nullam, vel saltem modicam ferunt, potiusque ornant, quam fructum pariant, idem etiam dicendum si augeatur domus, quae erat commoda domino, *Peregrin. de fideicom. art. 50. n. 54. in prin. & versic. idem si. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 1. num. 4.*

Ampl. praesertim si fiant in fundo dotali, pro voluptuariis, ff. de impens. in rebus dot. l. fact. *Peregrin. de fideicom. art. 50. n. 54. versic. bona fidei. Barbof. l. diuortio. §. fin. ff. sol. matrim. num. 30. etiam si fiant contentente vxore.*

Ampl. etiam si dominus fundi sit diues, *Bart. l. in fundo, ff. de rei vend. num. 9. Capra conf. 50. num. 10. Siluan. conf. 49. n. 73. in fin. reuert. & sequitur Barbof. l. diuortio. §. fin. ff. sol. matrim. nu. 104. circa fin.*

Ampl. ut si facta fuerint fit a mala fidei possessore, sine distinctione, seu limitatione aliqua, etiam per illorum abrasione, amittantur, quia presumuntur donata, ut aduersus *Alciat. in l. impensa. ff. de verbor. signif. & Mysinger. in §. cerse. inst. de rer. diuis. voluit 10. Gadeus in d. l. intensa. §. voluptuaria, num. 3. addendo textum fit in l. utiles, versic. utamen. ff. de pet. hared. non coniungendum cum precedentibus, sed*

versic. sed si bona fidei possessore simus. idem voluit reprobatu Alciat. Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. sol. matrim. num. 89. versic. sed quid. Verum potius ad haerendum censeo, distinctioni. fit Alciat. an talia melioramenta sint separabilia, vel secus, ut prioris casu, obcedatur commoda abrasio, secundo autem secus, subtilis tamen & ingeniosa est consideratio Gadei. exclusiua donationis, quae in dubio non praesumitur, non facta

mentionem Alciat. idem voluit, Peregr. excepto

§. XXXXIII.

SVMMARIUM.

Melioramenta voluptuaria, quae domino rei non utilia, vel necessaria non sunt, rescindenda non sunt. 1. Ampl. 3. 4. 5. 9. 10. 11. 12. 13. 14. Limit. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. Sublimit. 27. 29.

L. Utiles. ff. de pet. hared. emendatur. 26. Alciat. d. senditur. 7.

Theodosius Rubens laudatur. 18.

Voluptuaria, seu voluntaria melioramenta, quae citra rei utilitatem, vel

- pro casu, & agatur vniuersali iudicio petitionis, hæreditatis, de fideicommiss. art. 50. num. 54. vers. mala fidei, idem voluit Valaf. alius relatis, de iur. emphit. quest. 25. n. 4. vers. sin autem voluptarias, Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 16. concludit istas*
8. *expensas ꝑ non rescisi malæ fidei possessori, sed concedi ab abractione sine deterioratione rei, nisi dominus illas esset facturus, vel pluriꝑ illam venditurus, nam resciet expensas, vel augmentum pretij exerescit ex melioramentis.*
9. *Ampli. etiam si facta ꝑ fuerint à bonæ fidei possessore, modo illa non sint separabilia, & abratio futura, non sit utilis, l. pro voluptuariis, ff. de impens. in reb. dot. Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 54. vers. bona fidei. Molin. de contract. disput. 463. num. 17. vers. voluptuarias. Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 104. concludens si fiant in feudo etiam deuoluto sine culpa vassalli, non repeti, nec iure actionis, nec retentionis, nec exceptionis, sed prorsus amitti. Barbos. l. diuortio. §. fin. ff. solut. matrim. num. 104. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 2. num. 6.*
10. *Ampli. etiam si facta ꝑ fuerint à colono, vel inquilino, Menoc. de recuperan. possess. remedi. 15. num. 556. relato Castr. cons. 268. colum. 3. vers. expensas vero. Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 54. vers. has etiam.*
11. *Ampli. etiam si sunt ꝑ facta à negotiorum gestore. Lex duobus. 28. de neg. gest.*
12. *Ampli. præsertim ꝑ si fructus percepit is, qui talia fecit melioramenta. l. ruptus. l. emp. vbi Bart. ff. de rei vend. Valaf. de iur. emph. quest. 25. nu. 4. vers. quibus autem.*
13. *Ampli. præsertim ꝑ vbi à fundo meliorato separari non possunt, l. pro voluptuariis, ff. de impens. in reb. dotat. Cast. cons. 270 lib. 2. num. 3.*
14. *Ampli. etiam si separari ꝑ possunt, sed non abique læsione prioris status rei melioratæ, l. in fundo, ff. de rei vendicat. l. domum, C. eod. Cur. lun. cons. 165. nu. 11.*
15. *Limit. vbi melioramenta sunt facta etiam à malæ fidei possessore, postquam interpellauit dominum rei melioratæ, vt illam redimeret, si illam putaret suam, Negus. de pignoris. 4. memb. 5. part. num. 20. circa med.*
16. *Limit. vbi melioramenta ꝑ sunt facta à malæ fidei possessore postquam interpellauit dominum rei melioratæ, vt illam redimeret, si illam putaret suam, Negus. de pignoris. 4. memb. 5. part. 20. circa med.*
- Limit. vbi melioramenta voluptuaria sunt facta ab eo, qui in contumaciam rei, missus fuit in possessionem rei seruandæ causâ, velex primo decreto, vt dixi §. sequen.
17. *Limit. vbi dominus ꝑ fundi meliorati non vult pati abractionem, quæ fiat sine detrimento rei, & ab ratio est futura utilis abradendi, l. pro voluptuariis, ff. de impens. in reb. dot. Barbos. in l. diuortio, §. ff. sol. matr. nu. 88. vers. his explicationis.*
18. *Limit. vbi sunt facta ꝑ in fundo voluptuario, & tacite dixit Rosa testè Serafin. de vis. 986. suis conclusum, & expresse declarauit Theodosius Rubens, addendo ad eandem decis. & optima ratione, quia sunt eiusdem generis, cum fundo; & vrget paritas rationis, qua dicitur rescicienda esse utilia, quæ fiant in fundo nō voluptuario.*
19. *Limit. in bonæ fidei possessore ꝑ qui consequi potest, id quod eius interfit fecisse, & non repetere integra melioramenta, vt iudicatum fuisse à Senatu Parisiensi, refert Ioan. Brach in l. impensa 79. ff. de verb. signific. num. 14. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. num. 5. in fin.*
20. *Limit. vbi dominus fundi ꝑ facturus erat eadem melioramenta. Peregrin. de fideicommiss. art. 50. num. 54. vers. huiusmodi. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 75. vers. vel nisi dominus. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. q. 3. num. 5. in fin. & quest. 4. num. 2. in fin. Boer. decis. 44. num. 10. Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43. num. 105. Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. n. 104. in fin.*
21. *Limit. vbi ꝑ dominus fundi, hoc genere melioramentorum, meliorati, erat illum paratus vendere, vel statim illo restituto exposuit illum venalem, & carius ideo vendidit, l. in fundo, l. aut nisi venales, l. aut si ff. de rei vendic. l. quod si bares, ff. de impens. in rei dotat. Peregrin. per hac iura, de fideicommiss. art. 50. num. 54. vers. huiusmodi. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 75. vers. vel nisi dominus feud. Boer. decis. 44. num. 10. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. de expens. quest. 4. num. 2. in fin. Negus. de*

de pignori 4. part. memb. 5. num. 20. circa.
22 med. ampliando et etiam quod facta fue-
rint à male fidei possessore, Rosental. de
feud. cap. 10. concl. 43. num. 106. Barbof. l. di-
uortio. §. fin. ff. sol. matrim. num. 104. in fin.

23 Limit. ubi huiusmodi et melioramentis
fundus sit fertilior, & vberiores fert fru-
ctus Alexan. conf. 100. dub. 4. volum. 2. Ber-
tazol. conf. 79. nu. 22. quos refert & sequi-
tur Peregr. de fideic. art. 50. n. 54. vers. id est.

24 Limit. in foro conscientie et etiam quod
facta fuerint à male fidei possessore, sinol-
li dominus pati illa abradi, Rebel. de obli-
g. lib. 7. q. 2. n. 16. addendo procedere præ-
sertim, si dominus rei erat illa facturus,
vel rem melioratam carius venditurus.

25 Limit. ubi ex huiusmodi melioramen-
tis fundus plurimè estimatur. Peregrin. de
fideicom. art. 50. num. 54. vers. idem si.

26 Limit. ubi sunt facta et de expressa vo-
luntate domini, argumen. l. 3. §. sed si ma-
riatus. §. de in rem, vers. si §. per retin-
tionem in l. de aff. num. 8. Cagren. conf. 270.
lib. 2. num. 4. refert & sequitur Scrazder. de
feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 75. vers.
nisi illa fuerint facta: Rosental. de feud.
cap. 10. concl. 43. num. 105. Barbof. l. diuortio,
§. fin. ff. sol. matrim. num. 89. in fin.

27 Sublimitando et num. 90. si fiant in fun-
do dotali, & rationem refert sublimita-
tionis, idè repetit Rebel. de oblig. lib. 7.
quest. 2. num. 6. & quest. 1. num. 10.

28 Limit. ubi sine læsione status et rei me-
liorata abradi possunt quomodocumque,
& qualitercumque, illa fuerint facta.
Scrazder. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. n. 75.
vers. si vero impensa. addendo, si res me-
liorata fuerit restituta, p. esse meliorantè,
& illius hæredem agere, vt sibi permittat-
ur abrasio, vel illorum æstimationem
solui; Molin. de contract. diffinit. 463. num. 17.
in princ. Rosental. de feud. cap. 10. concl. 43.
num. 107. vbi id late probat.

Intelligas tamen omnia, quæ dicta sunt
sunt de abrasione, si dominus noller sol-
uere pretium melioramentorum, tanti
quanti valent in abstracto, seu tanquam
rupta, & cæsa. Secus si contrarium velit.
Barbof. l. diuortio, §. fin. ff. de sol. matrim.
num. 102. vers. unde insertur. Rebel. de ob-
lig. lib. 7. quest. 2. nu. 6. vers. in eueni-

Inflare suum nemo præsumitur. 1. Ampl. 2.
in Probationibus non quod possibile, sed quod
verisimile est, sequi debemus. 3.

Melioramenta facta gratis in fundo alieno,
non repetuntur, ubi dominus destinaret illa
facere, vel alius pariter gratis. 1. Ampl.
3. 4. 5. Limit. 6. 7. 8. 9.

L. 2. C. de negot. gest. declaratur. 2.

Occupabor in examini casus de raro
contingenti, cum enim nemo præ-
sumatur et inflare suum. Legum de indebito,
ff. de probat. naturale enim est vt inquit,
Arist. 1. ethic. cap. 1. quod nemo fortunas
suas, abque aliquo emolumento, proiciat,
& factum assumptum, et quod potius error,
quam donatio præsumatur, vt late dedu-
cit Sord. conf. 349. num. 19. vel saltem ca-
pienda præsumptio, qua minorem perdi-
tionem suarum fortunarum dicatur quis
fecisse. Anton. de Butr. conf. 66. primo as-
pectu, sequitur Crauet. conf. 106. Honoratus
n. 11. in probationibus et enim, ad quod pos-
sibile, sed quod verisimile est, sequi debe-
mus. l. ad est verisimile, ff. quod metus caus.
cum alijs concessus à Dec. in cap. in presen-
tia. de probat. Notab. 12. Desiam. conf. 1. col. 5.
num. 18.

Attamen esto, quod quis velit gratis
facere in fundo alieno melioramenta, quæ
possessor, & dominus reuocabilis facere
destinavit, non repetitur et illorum æsti-
matio, si fiant à possessore, probatur l. 2. &
dictis doctorum ibidem, C. de negot. gest.
per quem textum hoc firmat contra val-
salum volentem meliorare feudum Scra-
der. de feud. 2. parte. 9. par. sect. 2. num. 83.
respondendo obiectioni, quod d. l. 2. loqua-
tur de pupillo, & repentinis aliena, & con-
sequenter illam non extendendam ad res
maiorum, nec quæ non sunt absolute pos-
sessoris, quia vtrobique militat eadem
ratio volentis meliorare gratis rem pupil-
li, & quæ vtilis sit dominij, tantum pos-
sessoris, cum volente meliorare rem
maioris, quæ absolute sit illius: plura con-
gerens circa effectus identitatis rationis.

Rosen-

Rosental. idem repetis de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 108. & seq.

6 Ampl. præsertim si is, qui gratis facturus erat melioramenta, erat amicus, vel consanguineus, vel benemeritus domini rei meliorata. *Barbat. conf. 62. nu. 16. lib. 4. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 85. vers. secundo in fin.*

7 Ampl. præsertim si ubi tertius erat paratus eadem melioramenta facere. *Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 35. vers. tertio.*

5 Ampl. idem dicendum si paratus erat subministrare pecunias, cuicumque volenti facere melioramenta, quæ deinde fuere facta. *arg. l. diuus Pius. 16. ff. de seruit. rust. præd. l. iniuriarum. 13. §. penult. ff. de iur. per quæ iura, ita firmat Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 85. vers. quinto. Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. num. 109.*

6 Limit. ubi is, qui melioramenta si fecit, nesciebat tertium illa facturum gratis, *arg. l. 3. §. sufficit. ff. de contrah. & test. actio. tutel. per quem textum Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 85. vers. secundo. circa med. asserit ita firmasse Fulgos. & Alexan. in l. 2. C. de negot. gestor. addendo propterea dominum rei meliorata, ubi ab illo petitur melioramenta, ut illorum exceptione, retardetur executio sententiæ, ad illius fauorē lata, debere replicare & probare; quod qui fecit melioramenta sciebat alium facturum gratis melioramenta eadem, & paratum esse facere.*

7 Limit. ubi is tertius si non erat paratus facere melioramenta eisdem modo forma, & figura, quibus sunt facta, *arg. l. fin. ff. de usu & habit. per quem textum ita firmat Scrad. de feud. 4. part. 9. part. sect. 2. nu. 85. vers. quarto.*

8 Limit. ubi is tertius si volebat quidem eadem melioramenta facere, sed per deputatos ab illo artifice, vel assistente aliquo ab eo nominato, vel etiam ipso affante, vel ingrediente fundum meliorandum *arg. l. diuus Pius. 16. ff. de seruit. rust. præd. Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. nu. 85. vers. quinto. addendo præsertim si agatur de meliorando feudo, vel arce, vel domo, quam quis habitat, ne panditur arcana domus. secus si is tertius ve-*

lit dare pecunias deputatis ab ipso domino & possessore. *Rosental. de feud. cap. 10. conclus. 43. n. 109.*

12 Limit. ad effectum si retentionis, ubi res meliorata sit illius domino restituenda. *Molignat. tract. de retent. quest. 113. ampliando etiam si melioramenta perierint.*

§. XXXV.

SVM MARIVM.

Melioramentorum exceptio cessat ubi contra melioramenta prætendentem semel est iudicatum de melioramentis. 1. Ampl. 2. 3. 5. 7. 8. 9. Limit. 10. 11. 13.

In exceptione succumbens quando succumbat in actione. 3. 12.

Agere ad eundem finem quando quis dicatur. 6.

REi iudicatur plures esse effectus, illiusque causa multa esse in iure nostro scripta singularia dixi in meis Collectaneis ad l. res iudicata. ff. de reg. iur. add. hic, ibi non relatum effectum, & singulari rem, quod lata sententia si contra si melioramenta prætendentem, ut non sit amplius in melioramentorum prætensione audiendus. *ut dixi in regula constituta hoc cap. octavo, num. 158.*

2 Ampl. ut multo minus si fiat audiendi illius hæredes. *Scrad. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 107. & 158.*

3 Ampl. nec etiam si excipiendo. *Innocent. in cap. fin. de ordin. cognis. num. 2. concludens succumbentem in actione, debere succumbere in exceptione, procedente ab eadem causa tanquam in minori. l. & an eadem. ff. de except. rei iudicat. sequitur Castren. in l. Iulianus. 60. ff. de condit. iud. deb. si Limitando tamen si post sententiam intercessit nouatio, vel noua causa, ut inquit Castren. in l. Iulianus. ff. de condit. iud. deb. num. 17. in fin.*

5 Ampl. præsertim si ubi secundo iudicio impugnaretur primum, seu ubi secundo iudicio impugnatur prima sententia; seu ubi secundum iudicium, tendit ad eundem finem. *Cast. l. Iulianus. 60. ff. de condit.*

indebit. num. 17. vers. aut non venit. Ripa in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. obligat. num. 25. ubi declarat quando quis dicitur agere ad eundem finem.

7 Ampl. præsertim ꝑ vbi non supervenit noua agendi causa, *Cast. in l. Iulianus, 60. ff. de condit. indebit. num. 17. in fin. l. si mater, §. si quis autem suum, ff. de except. rei iudicat. per quem textum ita firmat Scader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. n. 107. vers. quod tamen.*

8 Ampl. præsertim ꝑ vbi secundum iudicium procedit ex eadem causa, qua prius fuerat actum, vel exceptum de melioramentis, *l. si autem, §. fin. vbi Bart. & Cast. ff. de neg. gest. Bart. l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. obligat. num. 7. & Ripa n. 25. quos refert & sequitur & ex illorum dictis, ita firmat Scader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 109. in fin.*

9 Ampl. præsertim ꝑ vbi in primo iudicio fuit reiecta melioramentorum exceptio. *l. siue autem, §. fin. ff. de negot. gestor. Bart. l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. obligat. num. 7. & Ripa, num. 25.*

10 Limit. vbi melioramenta ꝑ petuntur, seu de illis excipitur, ex alio capite diuerso, ab eo quo fuit actum, vel exceptum, *l. si mater, §. si quis autem suum, ff. de except. rei iudicat.*

11 Limit. vbi sententia ꝑ lata fuit contra excipientem de melioramentis, quia non est illi sublata actio, quo minus illa petat agendo, *Innocen. in cap. fin. de ordin. cognit. num. 2. in princ. eam asserens rationem,*

12 quia excipiens nihil petit, & ideo ꝑ absolutio lata super exceptione, non parit exceptionem rei iudicatæ. & in terminis nostris firmat Scader. relato Boer. dec. 44. tractat. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 107. vers. secus autem, addendo hoc præsertim procedere, quando de exceptione melioramentorum fuit tantum summarie cognitum.

13 Limit. vbi opposita melioramentorum exceptione, iudex in sententia pronuntiavit rem esse restituendam, nulla de melioramentis facta mentione, *Scader. de feud. 2. part. 9. part. section. 2. num. 109. & dixi supra hoc cap. 8. num. 11. & ratio est, quia agendo deducti potest id, quod in alio iudicio deductum fuit excipiendo, si*

exceptio de directo non contradicit sententiæ latæ, vel expressæ non fuit reiecta, *Ripa, l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. obligat. num. 26.*

14 Limit. vbi exceptio ꝑ melioramentorum fuit reiecta ex causa, quæ nihil commune habet cum actione, quæ deinde mouetur in alio iudicio ad petendum melioramenta, *Bart. l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. obligat. num. 7. & Ripa, n. 27. sequitur Scader. de feud. 2. part. 9. part. sect. 2. num. 109. vers. idem est.*

15 Limit. vbi secundo iudicio non impugnatur sententia lata in primo, & actio tendit ad alium finem, *l. vendicantem in fin. & l. sequen. ff. de rei vendicat. per quæ iura ita firmat Cast. in l. Iulianus, 60. ff. de condit. indebit. num. 17. vers. aut non venit. Ripa in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. obligat. num. 25.*

§. XXXXVI.

SVMMARIVM.

In contumaces, quæ pæna constituta. 1.

Melioramenta omnis generis sunt rescindenda missio in possessionem rei deinde meliorata in contumaciam. 2. Ampl. 2. §. 7. 8. 9. 11. Limit. 10. & 100.

Contumace non auditur nisi refectis expensis usque ad obolum. 3.

Libellum emendare volens non auditur nisi refectis expensis. 4.

Incontinenti quando dicatur facta probatio. 6.

Quantum temporis detur ad faciendam liquidationem incontinenti. ibid.

Contumacia sape prodest. 12.

IN contumaces multas, & plures fuisse à iure constitutas pœnas, nemo est qui nesciat, vnde vulgatum, contra contumaces omnia iura clamant, dictis tamen ꝑ Marant. in prax. part. 6. §. & aduertatur citra contumaciam, num. 9. usque in fine. qui vigintiquatuor pœnas cõtumacis refert, addam ego hic vigesimam quintam, vt promissi *sup. cap. 3. n. 80. vt missio in possessionem in contumaciam rei conueni*
reli-

Garzia de expens. cap. 6. num. 2. & sequen.
 Maçon. decis. Lucens. 81. num. 25. vers. com-
 probatur, quas concordat Amat. resolut. 14.
 num. 15. vers. secundum, Valas. de iur. empb.
 quest. 25. num. 4. & conferunt dicta supra,
 §. 42.

§. XXXXVIII.

SVMMA RIVM.

- 3 Ampl. quod si fuerint vtilia & tantum,
 concedatur melioranti abradio, modo fiat
 sine læsione prioris status rei, l. domum in
 fin. vbi Castren. C. de rei vendic. num. 3. Va-
 las. de iur. empb. quest. 25. nu. 4. vers. quod
 si fuerint impense Garzia de expens. cap. 5.
 & dixi sup. §. 7. num. 23. concessa tamen
 optione domino an velit pati abrasio-
 nem, vel soluere melioramenta, ut dixi
 supra §. 33. num. 16.
- 4 Amplia quod si melioramenta & vtilia quis
 cepit tantum, & non perfecti, neque cō-
 cedatur illi abradio, etiam si fieri possit si-
 ne detrimento rei, Valas. de iur. empb.
 quest. 25. num. 4. vers. si vero edificauit.
- 5 Ampl. præsertim si fuerint & voluptua-
 ria, Valas. de iur. empb. quest. 25. num. 4.
 vers. si autem voluptuaria, & vers. si vero
 edific. addendo neque concedi abradio-
 nem, licet Amat. resolut. 14. nu. 2. referat
 disilentes.
- 8 Ampl. præsertim & si fuerint magna, &
 excessiua; Valas. de iur. empb. quest. 25.
 num. 4. vers. nec enim.
- 7 Ampl. præsertim & si lis fuit mota, quia
 emphiteusis sit finita; vel ad dominum
 deuoluta, facto, & culpa emphiteotæ, Va-
 las. de iur. empb. quest. 25. num. 4. in
 prin.
- 8 Ampl. præsertim & si facta fuerint post
 sententiam latam ad fauorem domini rei,
 Valas. de iur. empb. quest. 25. num. 5.
- 9 Limit. in melioramentis & necessariis,
 ut dixi supra §. 42. in Limit. §. 10. examina-
 ui. Amat. resolut. 14. num. 16. & resolut. 44.
 num. 3. circa med.
- 10 Garzias tamen & tract. de expens. cap. 6.
 num. 2. & seq. refert diuersimode fuisse
 iudicatum à Senatu Lusitano, addendo
 arbitrarium esse iudici, considerata qua-
 litate personarum, litigantium, & melio-
 ramentorum.

§. Quibus in præm. Cod. redarguitur, 1.
 Tribonianus redarguitur de mendacio quod
 contrarium nibil sit in iure, 2.
 Melioramenta, an reficienda ubi illa sunt cō-
 pensanda cum fructibus anceps est questio
 & multis modis refertur conciliari, 3. 4. 5.
 Melioramenta facta à bona fidei possessore
 sine titulo compensanda cum fructibus per-
 ceptis, non retardant executionem senten-
 tiæ, 6. & quare, ibid. in fin. 35. A mpl. 9. 11.
 12. 13. 14. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 38.
 39. 40. Limit. 18. 41. 43. 44. 45. 46. 47. 52.
 53. 54. 55. 56. 57. 59. 60. 64. Sublimis. 10.
 An compensatio ista fiat ipso iure, 8.
 Possessor bona fidei sine titulo quis dicatur, 7.
 Titulatur à domino rei non compensat, 42.
 Dubitans, ignorans & errans, in re, vel perso-
 na sua, procedunt à pari, 48. 49. 50. & 51.
 Abbas declaratur, 58.
 Glossa declaratur, 66.
 Isumptus, §. de rei vendic. Declaratur, 70.
 Fructuum quantitas quomodo probetur, 71.

Inter ceteras limitationes quas retuli
 supra hoc cap. 8. dari à doctores regu-
 lar, ut sententiæ executio retardetur,
 opposita melioramentorum exceptione,
 ab eo, cui res in possessorio, vel petitorio
 prætenditur euinci, illa est præcipua, quo-
 ties melioramenta sunt compensanda cum
 fructibus perceptis, & consequenter om-
 ni casu quo quis irrevocabilitè non fa-
 cit fructus suos ex re, quam possidet bona
 vel mala, vel nec bona, vel mala fide.

Antequam tamen examen relatæ limi-
 tationis aggrediar, notandum est Docto-
 res misere se torquere in concilianda re-
 pugnantia circa relatam compensationē,
 quæ potius videtur absolute neganda,
 quam casu, aliquo concedenda, cum bo-
 næ fidei possessor suos faciat fructus rei,
 quam possidet, censentibus aliquibus in
 hoc articulo scriptam fuisse in corpore
 iuris non concordabilem antinomiam:
 & Iustinianum conuinci de mendacio,

dum

1 dum in prohemio sui Codicis. Quibus. et glo-
riatur, nihil in iure suo esse contrarium. ad-
addendo Tribonianum immemorem re-
tulisse et contraria prudentum responsa in
pandectis, quas nobis cum Theophilo,
Dorotheo, & reliquis sociis confarcinauit.
Covar. var. resolut. lib. 1. cap. 3. scribit Paulus
num. 6. et in cap. post. de regul. iur. par. 2.
3 §. 7. Alij asserant difficultatem et tunc de-
cidendam iuxta stylum forei & praxim
Curie, ubi mora lis super fructibus per ce-
ptis a bono fidei possessoris agitur. Pinel.
in l. 2. part. 2. cap. 4. num. 46. et sequen-
4 et Alij in plures partes; & casus secantes dif-
ficultatem, addunt tot & tales sub distin-
ctiones, ut illarum veritatem, & ubi sit con-
sistendum, ut inquit, Garzia de expens.
cap. 23. in fin. difficile sit, asserui. Menoch.
de recup. possess. 15. num. 576. et seq. et demum
alij, alia tradiderint: que alijs reiectis, quis
que credidit esse tantum vera, quia Ale-
5 ipsis fuere excogitata. Anton. Fab. cōie. Tur.
lib. 4. cap. 17. illustris; et in sua Codic. de
fruct. et lit. expens. de finit. 64. cum petitio
Vasquius controu. subfrequent. lib. 3. cap.
70. Bona fidei. Gouen. var. lectio. lib. 2.
cap. 15. Pomponij. Hug. Donel. de fructib.
cap. 23. et seq. et lib. 4. comment. cap. 24.
Lor. os de fructib. axiomat. 67. et seq. Hart.
Pistor quest. 25. cum trib. seq. lib. 4. And. Kol.
exercitat. final. lib. 1. lo. Goedde in l. bona
fidei, ff. de verb. signif. num. 12. usque in fin. 7
Iacob. Bartheles quest. 28. nu. 10. et seq. Bar-
bos. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matr. num. 1.
et seq. Card. Tusc. concl. 490. fructus. Rebel.
de obligat. iust. lib. 7. quest. 5.

Ego tamen hoc §. et seq. restringendo
difficultatem ad casus faciendæ, vel ne-
gandæ compensationis fructuum cum
melioramentis, proposita affirmatiua re-
gula, addam plationes, & limitationes,
ex quibus colligere licebit, quædo firmitus
sit dicendum, vel negandum fructus cum
melioramentis esse compensandos.

Prima ergo regula sit, ut bonæ fidei
possessor, qui melioramenta fecit in re,
quam possidet, fructus perceptos, cum
melioramentis, compense, nec gaudeat
beneficio retentionis, ideo nec retardet
executionem sententiæ in eum latæ su-
per auocatione rei melioratæ; l. sumptus,
l. emptor, ff. de rei vendic. l. super. C. de equi-

tion. glo. in l. certum, verbo vnde, C. de re-
vend. Bartol. l. quod dicitur, §. 8. §. fin. ff. de le-
gat. 3. in fin. l. as. domus, ff. de legat. 1. nu. 3.
et Cast. num. 5. Rebel. de oblig. iust. lib. 7
quest. 5. num. 1. asserens, ita praticari in
Hispania, & Lusitania, Valasc. de iur. em-
ph. quest. 25. nu. 29. in princ. vers. & est ra-
tio. Cruet. conf. 408. Corin. num. 12. Bald.
conf. 307. queritur lib. 2. fin. Gail. obser-
uat. 121. filius, lib. 2. num. 14. Negis. de pi-
gnorib. 4. membr. 5. part. num. 12. in princip.
Gabriel de ag. rerum domini. concl. 1. num. 1.
Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. in princ.
et num. 6. ubi late comprobatur Petr. de fi-
deicom. quest. 15. num. 314. et 321. Tusc.
conclus. 180. melioramenta, num. 41. et seq.
Ruin. conf. 165. lib. 4. num. 1. Barbof. l. diuor-
tio, §. fin. ff. solut. matr. num. 41. ubi etiam ra-
tionem assignat Bald. in fundo, 39. ff. de rei
vend. num. 3. addendo notandum esse,
quod fiat compensatio per modum repli-
cationis, non autem exceptionis, Corn.
conf. 86. lib. 4. num. 12. Felin. cap. cum causa,
de re iudic. nu. 28. Garzia de expens. cap. 23.
num. 52. circa med. et num. 55. ubi rationem
et huius compensationis, refert Rosa diuers.
in recent. decis. 150. part. 2. num. 6. Cardin.
Tusc. conclus. 178. melioramenta, num. 16.
et 19. et concl. 490. fructus nu. 82. Peregrin.
de fideicom. art. 50. nu. 66. Vinus opin. 622.
possessor n. 1.

Possessor et bonæ fidei, quis dicatur isto
casu, Petra de fideicom. quest. 15. num.
342. et seq. Tusc. concl. 179. melioramenta,
num. 11. et concl. 490. fructus nu. 34. et seq.
pluribus Garzia de expens. cap. 23. num. 11.
Vinus opin. 622. num. 3.

An autem ista compensatio fiat ipso
iure vident; Bart. l. quod dicitur, ff. de
impen. in reb. dotat. fact. num. 10.

Amplietiam et in iudicio petitionis hæ-
reditatis, Alberic. in l. sumptus, ff. de rei ven-
dic. quem refert et sequitur Socin. in conf.
150. pro resolutione, lib. 1. num. 33.

10 Intelligas tamen conclusionem et cum
suis extensionibus, deductis expensis fru-
ctuum causa factis, Boer. decis. 44. num. 23.
vers. et ideo, quia fructus dicuntur qui su-
perflunt deductis expensis, h. fructus, ff. sol.
matrim. ad quem textum plura dixi in
in meis Collectaneis, Rebel. de oblig. iust.
lib. 6. de expens. quest. 3. num. 1. Tiraquel. de
retract.

- retract. lignag. §. i. glof. 15. num. 1. & sequen.*
- 11 Ampletiam si melioramenta sit necessaria, ut dixi supra hoc cap. 8. §. 9. num. 38. *Pinel in l. 2. C. de re scind. vend. part. 2. cap. 4. num. 62. Gama decif. 310 num. 6. Io. Igneus in l. dudum, C. de cont. empt. num. 48. Molin de contrat. disput. 463. num. 14. Petra de fideicomm. quest. 15. num. 314. in fin. Corn. conf. 86. lib. 4. num. 2. circa fin. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. in princ. Tusc. conclus. 178. melioramenta, num. 14. in fin.*
- 12 Ampl. etiam in melioramentis vtilibus tantum, *Pinel in l. 2. C. de re scind. vend. part. 2. cap. 4. num. 62. Alex. conf. 154. consideratis, lib. 6. num. 5. Gama decif. 310. num. 6. Molin de contrat. disput. 463. n. 14. 15. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. in prin.*
- 13 Ampl. præsertim ubi fructus percepti spectabant ad eum, qui rem melioratam, vendicauit, *Negus ne pignoribus 4. memb. 5. part. num. 13. vers. & ex hoc Alexand. conf. 154. lib. 6. num. 5. Tuscus concl. 490. fructus num. 27. circa med. & num. 82. circa fin.*
- 14 Ampl. præsertim ubi fructus fuerunt percepti solo respectu, seu beneficio possessionis, & bona fidei, *Castr. l. domus. 61. ff. de leg. 1. n. 3. vers. lex illa. Negus de pignorib. 4. memb. 5. part. num. 14. in princip. Pinel in l. 2. C. de re scind. vendit. part. 2. cap. 4. n. 62. in prin. vers. d. l. procedat. Garzia de expens. cap. 23. n. 52. circa med. usque in fin. ubi infinitos consentientes, relet *Amat. resolut. 1514. n. 68. asserens ita intelligi, l. sumptus. ff. de rei vend. & ita regulam nostram, Valas. de emphit. quest. 25. nu. 29. Curt. iun. conf. 6. num. 27. Garzia de expens. cap. 24. num. 52. circa med. & num. 53. in fin. Boer. decif. 44. n. 20. Castr. l. domus. 61. ff. de legat. 1. num. 3. & 4.**
- 15 Ampl. præsertim ubi fructus, tempore quo percipiebantur, spectabant ad eum, cui res meliorata est ex iudicis sententia restituenda, *Alex. conf. 154. lib. 6. & conf. 162. lib. 7. nu. 3. Negus de pignor. 4. memb. 5. part. nu. 13. & seq. cum alijs cumulatim ab Amat. resolut. 14. nu. 69. in fin.*
- 16 Ampl. præsertim in melioramentis factis gratia colligendorum fructuum *Castr. in l. domus. 61. ff. de legat. 1. num. 5. Limitando num. 6. si vitra sint duratura. Carroc. de locat. cap. de expens. quest. 2. num. 15.*
- addendo procedere siue quis bona, siue mala fide possideat, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. num. 1. in fin. vers. fit ergo. Boer. decif. 44. num. 11. Couar. var. resolut. lib. 1. cap. 3. num. 3. circa med.*
- 19 Ampl. etiam si qui fecit melioramenta, illa alteri cedat, *Garzia, de expens. cap. 24. num. 52. in fin.*
- 20 Ampl. præsertim ubi tempore quo fiebant melioramenta, poterant peti fructus, vel vendicari res meliorata ab eo, pro quo deinde fuit iudicatum, & instat pro executione sententiæ, *Petra de fideicomm. quest. 15. num. 320.*
- 21 Ampl. etiam in melioramento factis gratia consuandorum fructuum, *Boer. decif. 44. num. 11. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. num. 9.*
- 22 Ampl. præsertim si titulum non habeat, *Alex. conf. 44. lib. 3. num. 10. quem fert Petra de fideicomm. quest. 15. num. 323 & seq. asserens de hoc esse textum, in l. certum, C. de rei vendic. Boer. decif. 44. n. 10. Bartol. ex diuerso 35. ff. de rei vend. nu. 5.*
- 23 Ampl. etiam si ex fructibus perceptis non sit factus locupletior, *Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. num. 42. & 51. in fin. relato Castr. in l. domus. ff. de legat. 1. num. 3.*
- 24 Ampl. præsertim si fuerint melioramenta gratia querendorum fructuum, *Peregrin. de fideicomm. art. 50. num. 64. in prin. Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 1. nu. 19. & quest. 3. nu. 2. vers. fit ergo subdens si fructus non nascatur nihil repeti. Couar. var. resolut. lib. 1. cap. 3. num. 3. circa med. Tuscus concl. 178. melioramenta num. 2. exemplum referens si aretur terra, si euellatur vepres*
- 25 Ampletiam si bonæ fidei possessor fuerit condemnatus ad restitutionem rei, & fructuum illius, nam compensari debent cum melioramentis, *Tusc. conens. 178. u. 6. & conclus. 180. melioramenta, n. 46. & seq. relato Alex. conf. 154. consideratis, lib. 6. & conf. 162. visis narratis, lib. 7. Couar. var. resolut. lib. 1. cap. 3. n. 3.*
- 26 Ampletiam cum fructibus perceptis ex melioramentis, si illi extant, vel illis consumptis sit factus locupletior: *Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. in princ.*
- Contrarium tenet *Pus. decif. 275. lib. 3. in fin.*

- 27 Ampl. in eo, qui tantum † habet retentionem, ratione melioramentorum. *Puteus decif. 275. lib. 3.*
- 28 Ampl. præsertim in fructibus † naturalibus. *Tusc. conclus. 180. melioramenta, n. 29. & 58. & dixi infra. num. 34.*
- 29 Ampl. etiam in melioramentis † necessarijs, non perpetuis; sed impendentis necessitatis, vel casus causa tantum factis, l. 3. & seq. ff. de impens. in reb. dotal. fact. per quæ iura, ita firmat *Aleat. in l. impensa, 79. ff. de verb. signif. n. 2.*
- 30 Ampl. siue melioramenta † sint facta per applluationem, idest ædificando, siue per ferruminationem, idest plantationem, *Vrfl. ad Afflict. decif. 87. num. 3.* addendo tamen aliter æstimari melioramenta prioris generis, aliter, quæ sunt posterioris, ut dixi supra, §. 29. num. 9. & tribus seq.
- 31 Ampl. etiam † quod sint consumpti ab ipso bonæ fidei possessore. *Papien. in libell. in action. reali, §. simul. cum fructibus, nu. 4. vers. aut sunt consumpti.*
- 32 Ampl. præsertim † in melioramentis, quæ non durarunt ultra tempus quo quis fructus percepit, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 4.*
- 33 Ampletiam in eo † qui expignore percepit fructus, si in illo fecit melioramenta, veluti si alicui sit oppignoratū castrum cum territorio, nam pro rata fructuum, fiet compensatio melioramentorum. *Bald. conf. 303. ad euentiam, lib. 1. num. 2. circa fin. vers. fructus tamen, Rom. l. diuortio, §. interdum. ff. sol. matrim. num. 4. Petra de fideicommiss. quæst. 15. num. 228. in princ.*
- 34 Ampl. præsertim in fructibus † naturalibus, idest qui operante principaliter natura, licet modica accedat hominis industria, proueniunt ex re meliorata, veluti poma, pira, ligna, senum, lac, lana; & similia, *Bart. l. ex diuerso, 35. §. de rei vendicat. nu. 2. 5. & 6. l. qui scit, 25. §. in alieno, vers. ad bona fidei, & §. porro, ff. de usuris, l. que situm, 40. ubi glos. verb. consumptos, ff. de acquir. rerum domin. & ratio † est, quia illos non facit suos, nisi habeat titulum validū, & non reuocabilem, saltem pro tempore, quo illos percipit *Angel. in l. ex diuerso, ff. de rei vendic. num. 5. vers. fructus, aliam re-**
- fert, quia illi nunquam fuerunt possessoris bonæ fidei. & in prin. dixerat compensandos, licet fuerint consumpti *glos. fin. in l. fructus, 45. ff. de usuris, & dixi §. sequen. Garzia de expens. cap. 24. num. 55. vers. clarius, eam afferens rationem, quia isti sunt domino cum re restituendi, vt concludit etiam *Tuscus concl. 490. rursus num. 74. & 75. Host. cap. grauis, de reitut. 36. spoliat. num. 2. in fin. si fructus sint consumpti, & ipse possessor bonæ fidei non esset factus locupletior. *Rebell. de obligat. iust. lib. 7. quæst. 3. num. 6. vers. quæ tamen communis. relato Barbof. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim. 41. & seq.***
- 37 Quid autem sit dicendum † de eo, qui tantum detinet seu, vt dicunt nostri de renutario, seu nudo detentore. *Tuscus, concl. 178. melioramenta, num. 5. concludens ex Floriam. de S. Petro in l. fundus, ff. famil. hercif. vs deductis fructibus ad rationem quinque pro centenario compenset melioramenta facta pro conseruatione rei cum fructibus qui superfluit, *Rebell. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 2. num. 14.**
- 38 Ampl. etiam in eo † qui emit bona obnoxia fideicommissio, quoad fructus post purificatum fideicommissum, & moram commissam in restitutione rei † *Boer. decif. 44. num. 10. in fin. Tuscus conclus. 178. melioramenta, num. 7. & 16.*
- 39 Ampletiam in conductore bonorum ecclesiæ quoad fructus perceptos postpositam locationem, *Tuscus concl. 178. melioramenta, n. 9.*
- 39 Ampletiam in possessore, qui iusto errore habet titulum possidendi, *Rebell. de oblig. iust. lib. 7. de expens. quæst. 4. n. 4. vers. hanc regulam.*
- 40 Limita ubi bona fidei, † quis præterea habet titulum possidendi, ut dicam §. sequenti:
- 41 Limit. ubi fructus † percipiuntur à bonæ fidei possessore, qui est rei melioratæ dominus ad tempus, seu reuocabilis, certo vel sub conditione, vel casu, seu facto aliquo, qualis est emphiteota, in rebus emphiteoticis, sibi ad tēpus certū, vel in perpetuū cōcessis, vassallus in re feudali, legatarius sub cōditione, maritus in rebus dotalibus. fideicommissio grauatus, fructuarius ex legis, vel ex homines dispositione, em-

- ptor cum pacto de retrouendendo, vel
 cui auferretur res empta ex remedio, l. 2.
 C. de rescind. vend. & dixi supra §. 2. n. 29.
 & §. 11. num. 12. & §. 19. num. 15. & §. 24.
 num. 14. §. 12. Ampl. 4. §. 17. Ampl. 2. §. 18.
 Ampl. 6. & ex Bald. Angel. Imol. & alijs, vo.
 luit Negus, de pignor. memb. 4. part. 5. nu. 12.
 vers. & istud. & num. 14. Aff. decis. 87. nu. 6.
 in fin. Cagnol. l. 2. C. de pact. int. empt. n. 211.
 Gratian. disceptat. 193. num. 4. Alex. conf.
 123. lib. 1. n. 11. Pinel. in l. 2. C. de rescinden.
 vend. part. 2. cap. 4. n. 62. vers. secus autem
 in eo. & n. 63. Gama. decis. 310. n. 1. & 4. in
 fin. & n. 5. & seq. Peregrin. de fideicommiss.
 art. 50. n. 64. vers. aut vero, vbi alia exem-
 plo refert, concludendo quemcumque
 42 possessorem & titulum a domino rei, nō
 compensare fructus perceptos, cum me-
 lioramētis, Gabriel. de acquir. rerum domin.
 conclus. 1. num. 4. Card. Tusc. conclus. 178.
 num. 13. 17. 12. 20. & conclus. 179. meliora-
 menta, num. 7. modo melioramenta sint
 perpetua, vel saltem duratura extincto
 iure meliorantis, vt subdit idem Tusc.
 Barbof. l. diuortio §. fin. ff. solut. matr. nu. 44.
 vers. infertur quarto, vbi alia exempla re-
 fert. vide infra. Limit. 6. & 8. Petra de fidei-
 comm. quest. 15. nu. 314. Garzia de expens.
 cap. 23. num. 53. vbi plures refert, addendo
 id fuisse dictum a glossa in l. emptor, verb. su-
 perstitem, ff. de rei vendit. quæ a nemine
 imploretur. idem repetens, num. 57. Man-
 gil. de eiusdem. quest. 153. num. 4. & seq. vbi
 plura.
 43 Limit. vbi quis & bona fide possidet, &
 cum iusta causa possidendi, Cass. in l. do-
 mus, 61. ff. de legat. 1. num. 4. & hic referri
 possent, quæ dixi de usufructuario, habēte
 causam a marito possidēdi fundū dotalē,
 emphyteota, fideicommissario vassallo,
 emptore cum pacto de retrouendendo,
 patre fructe fundo aduentitij peculij filij
 & similibus. Valase. de iur. emp. quest. 25.
 num. 29. & late agit, an idem dicendum in
 possessore bonorum maioratus, licet non
 dubitet de gratuito fideicommissio.
 44 Limit. vbi melioramenta, & sunt causa
 custodiæ ipsius rei, Bart. in l. cum quare-
 sur. §. 8. pradij, ff. de legat. 3. in fin. & co-
 ueniant, quæ dixi supra, §. 20. & seq.
 Contrarium voluit Cass. in l. domus 61.
 ff. de legat. 1. num. 3.
 Limit. vbi agitur de & executione sen-
 tentiæ, quæ habeat in ventre clausulā re-
 fectis melioramentis, nam etiam quod
 fructus essent compensandi, retardabitur
 illius executio. Cass. conf. 270. nu. 3. vers.
 breuiter lib. 2. Barbof. l. diuortio §. fin. ff. sol.
 matr. num. 42. vers. infertur secundo.
 46 Limit. vbi bonæ fidei & possessor habet
 genus aliquod dominij in re, quam possi-
 det, & fructus ex illa percepit, gloss. in l. em-
 ptor. verb. super suum. ff. de rei vend. Garzia
 de expens. cap. 23. num. 53. Peregrin. de fidei-
 comm. art. 90. num. 64. in princ. Amatius re-
 solut. 14. num. 67. & seq. qui infinitos con-
 gerit. Surd. conf. 155. num. 16. Carroc de locat.
 cap. de expens. quest. 2. num. 17. & seq. Gar-
 zia de expens. cap. 23. num. 53. in fin. & nu.
 57. in princ. Scrad. de feud. 2. part. 9. part.
 section. 2. num. 29. etiam quod tale domi-
 nium sit reuocabile, Cagnol. in l. 2. C. de
 pact. int. emptor. num. 210. & seq. & conue-
 niunt dicta supra. Limit. 2.
 47 Limit. in bonæ & fidei possessore habēte
 causam possidendi a domino rei posses-
 sæ, seu ab eo ad quem spectassent fructus,
 si illos percepisset. Bald. l. sumptus, ff. de rei
 vend. Corn. conf. 86. vol. 4. cum alijs relatis
 a Gabriel. de acquir. rer. domin. conclus. 1. n. 11.
 & seq. Alex. conf. 157. lib. 6. num. 5. & confil.
 162. lib. 7. Theodos. de Rubis amicus meus
 in suis singul. ex Rosa decis. ad Card. Lan-
 cellot. Senior. decis. 95. num. 2. & 4. exemplū
 reiciens, si quis lundum dotalē a mari-
 to emptum, vel cuius vsus fructus credi-
 tori erat legatus, faciat meliorem, Rebel.
 de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. in princ. vers. pro
 explicatione. & num. 5. vbi plura exempla
 refert. Ampliando etiam si melioramenta
 fuerint voluptuaria, quo casu repeti pos-
 sunt, quæ dixi supra, §. 20. & 23. idē Rebel. dist.
 lib. 7. quest. 5. vbi cōsuetudines, & exempla
 refert. Petra de fideicommiss. quest. 15. nu.
 315. & 318. & sequen. addit hoc casu re-
 latis Cuman. conf. 19. & Alex. conf. 121. nu. 6.
 lib. 4. requiri, vt possessor bonæ fidei ha-
 beat iustam causam lucrandi fructus, &
 credat in dominum, quia vtego addo si
 48 ignorans & ratione defectus consensus,
 l. si per errorem, ff. de iuris d. omni. indic.
 l. maître de ce que f. de inoff. testamen. Bald.
 l. cum ff. si cert. pec. num. 47. Surd. conf. 7.
 n. 36. in fin. & num. 38. pūbā dicitur agere
 vel

- vel pati, *ad p. de confess. in sec. rto. Bald. d. l. vi. num. 19. Cravet. cons. 10. num. 18. in fin. tanto minus, quid agere, vel pati dici-*
 49 *tur, qui t. dubitat de statu personæ, vel rei sue, Bald. in cap. 1. de personam, per quos fiat inest. Put. decif. 355 par. 2. num. 12. cam. affertur rationem, quia a pari procedit*
 50 *auti t. ignorante, seu ut ego addo. cum fr-*
rante, l. manifesti simi, d. fin autem nescias,
 51 *Cde. cur. Quæ tamen dixi ex t. Rubea de*
emptore fundi dotalis, intellige si non fuit
dictum esse dotalem, sed esse proprium
mariti, Card. Tusc. concl. 490. fructus, n. 25.
Et seq. & concl. 177. melioramenta, num. 6.
 loquens de conductore, inquilino, & similibus.
 52 **Limit. vbi æquitas t. suadet contrariū.**
l. sumptus, ff. de rei vend. per quem textum
ita firmat Negus. de pignori. 4. memb.
5. par. n. 13. & 15. vbi exēpla plura refert.
vt prius retulerat, Alexand. cons. 154. consi-
deratis, lib. 6. in prin. & num. 5. circa med.
Petra de fideicom. quas 15. nu. 3. 18. exem-
plum referens in quocumque habente
iustam causam percipiendi fructus, Card.
Tusc. conclus. 490. fructus, num. 27. & seq.
Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 64. vers.
nam maritus, & vers. & in emptore, Amat.
resolut. 14. num. 69. & 71. & effectu hæc est
 eadem limitatio cum secunda relata su-
 pra, & vide etiam sequentem limitationem,
 Card. Tusc. conclus. 180. melioramenta,
 num. 48.
 53 **Limit. vbi fructus percepti t. nullo iure**
 spectare poterant ad vendicantem rem
 melioratam, tempore quo percipiebantur,
 Garzia de expens. cap. 23. numer. 57.
 inferens idē vassallum, vel emphyteota-
 tam non compensare fructus feudi, vel
 emphyteusis, cum melioramentis factis
 in feudo, vel emphyteusi, subdens idē
 dici de similibus, Card. Tusc. conclus. 490.
 fructus, num. 82. circa fin. Mart. digest. 10. 4.
 titul. meliorationes, cap. 15.
 54 **Limit. vbi t. sunt percepti bona fide,**
 & ex iustis creditis, Tusc. concl. 178. melio-
 ramenta, num. 18. relatio Negus. de pignori.
 5. par. num. 185.
 55 **Limit. vbi fructus t. tempore quo per-**
 cepiebantur a bonæ fidei possessore, non
 spectabant ad eum, pro quo lata est sen-
 tentia, de cuius executione agitur, nam
 tunc cessat compensatio, & retardatur
 executio; Alex. cons. 154. consideratis, lib. 6.
 num. 5. in princip. Petra de fideicom. quas
 15. num. 320. Barbo. l. diuersis, d. fin. ff. de
 matrim. num. 43. referens eadē exemplum
 quæ retuli, limit. 25. Card. Tusc. concl. 490.
 fructus, num. 27. & 82. in fin. Mart. resolut.
 14. num. 69. & 71. sed hæc pariter limitatio
 multum habet symboli, cum secunda, &
 octaua; volū tamen illam referre, ne ex
 vario modo loquendi, quo vtitur Docto-
 res, aliquis imperitus, vel alius agens de-
 cipiatur, Garzia de expens. cap. 23. nu. 56.
 56 **Limit. vbi concurrent tempus t. ad illos**
 vsucapiendos, Garzia de expens. cap. 23.
 num. 51. in prin., eam affertur rationem,
 quia facti sunt melioramentis irrevocabili-
 ter, Abb. cap. gratus, v. de res. spul. nu. 1.
 57 **Lim. vbi res euincitur t. beneficio gra-**
 tiosæ restitutionis in integrum, veluti si
 bannitus, & priuatus patriæ, & paternis, ac
 proprijs bonis, ex indulgentia Principis
 restituatur ad suos, & ad bona Fisco addi-
 cta, Ruin. cons. 165. lib. 4. quem refert & se-
 quitur Peregrin. de fideicom. art. 50. nu. 64.
 vers. & in restituito de gratia, tacite in-
 nuens aliud dicendum, si quis restituatur
 de iure speciali ipsi restituito concessio, &
 58 hoc sensu, t. verum dixit Abb. in c. 1. de re-
 stitut. in integrum, num. 4. dum voluit ab
 Ecclesiâ, vel minore restitutus in integrū
 aduersus contractum de illorum rebus à
 Prelato, vel Tutore Auctore factum,
 quod fructus sint compensandi cum me-
 lioramentis, vt concludunt Curt. Junior.
 cons. 6. num. 27. Boer. decif. 47. nu. 7. Menor.
 de recup. posses. remed. 19. num. 512. in fin.
 Fel. loquens de Ecclesiâ, in cap. cum causa,
 de sent. & re iudic. num. 28. in fin. Rebel. de
 obligat. iust. lib. 7. quas 4. num. 6.
 59 **Limit. in possessore t. bonæ fidei, cum**
 titulo ex iustis creditis, Negus. de pignori.
 4. memb. 5. par. num. 18. & seq. & num. 182.
 60 **Limitatur vbi fundus t. sterilis, & non**
 ferens fructus, factus est ad torēdas segetes
 aptus, seu, vt inquit Ouid. ingeniosus; Aff.
 dec. 87. in fin. n. 7. quem refert, & sequitur,
 Card. Tusc. concl. 178. melioramenta, n. 11.
 61 **Limit. in fructibus t. industrialibus con-**
 sumptis, Angel. in l. ex diuerso, de rei ven-
 dic. num. 5. in prin. t. sunt boni
 62 **Contrarium t. repetit idē Ang. in l. ex**
 diuer-

- diuersa, num. 3. *vers. ego semper*, modo sit lex illis factis locupletior, ut subdit idem Angel. & responderet obiecto, quod industriales spectent ad industriam, & diligenter cultorem, & *Barb. num. 5. in fin. Tusc. concl. 180. melioramenti, num. 611.*
- 62 Limit. ubi melioramenta & excedunt pretium fructuum, nam pro triquo sunt reficienda melioranti, & retardatur, ideo sententia executionis *sumptus, ff. de rei vend. Soc. l. un. conf. 182. lib. 2. num. 34. Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. num. 42. vers. quod si pretium, Corn. conf. 86. lib. 4. num. 2. Cart. l. un. conf. 6. num. 29. circa med.*
- 63 Limit. quoad fructus perceptos & ex melioramenti ab illo factis, *Barb. in l. diuert. §. fin. ff. sol. matr. n. 52.* Sublimitando, si contenti, vel sint consumpti, & possessor sit factus locupletior, *dicta Putei decis. 275. lib. 3.*
- 65 Limit. ubi fructus percepti & sunt ab eo, à quo non poterat res possessa vendi, dum fructus percipiebat, *Socin. l. un. conf. 182. lib. 2. nu. 36.* ita declarando, *glos. obs. 127. lib. 2. num. 14. Barbos. l. diuortio, §. fin. ff. sol. matr. num. 43. & seq. & hęc limitatio multum habet symbol cum antecedenti, Garzia de expens. cap. 24. nu. 56. & seq.*
- 67 Limit. in melioramenti, & quæ sunt redigendo fundum ad culturam, ut puta si auulsi non more, fiat aratorius, nam reputatur expensæ, si fundus sit perpetuo futurus utilior, secus si ad tempus; *Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quaest. 3. num. 6. & sequen. vers. circa primam, Card. Tusc. conclus. 178. melioramenti, n. 11.* Sed quia plures aliud sentiunt, *vide quæ dixi §. 3.*
- 68 Limit. quoad fructus, & qui percipiuntur ex usu solito, & consuetudo rei meliorata, veluti si quis bona fide habiteret domum, non consuetam locari, & illam faciat meliora, nam pensiones, non compensantur cum melioramenti, si excipitur, quod poterat locari, & pensio est fructus iundi Urbani, *Corn. conf. 237. col. fin. lib. 2. addendo, num. 13.* præsertim procedere, si quis habiteret causa custodiz, *Card. Tusc. conclus. 490. fructus, num. 32.*
- 69 Limit. quoad fructus & perceptos antelitem contestatam super restitutione rei

meliorata, *Papon. Arch. 14. lib. 8. ubi testatur, ita iudicatum, & emendandum esse textum in l. sumptus, & l. emptor, ff. de rei vend. & legendum à lite contestata, non autem ante litem contestatam, sequitur, Tapat. ror. sentent. de melioramenti, cap. 6. testans, ita decusum à Senatu Parisiensi, & tacite idem dixit Garzia de expens. cap. 24. n. 54. in prin. 1. in. Fab. in suis rationalib. ad l. sumptus, ff. de rei vend. vers. Contra parsum, 6. improbat emendationem Paponis.*

07 Fructuum autem quantitas, quomodo probetur videndi, *Sard. conf. 293. num. 31. Mascard. de probat. concl. 817. & ibi addentes de Nigra.*

S. XLIX.

SVM MARIVM.

Melioramenta facta à bonæ fidei possessore, nisi fuerint rescissa, retardant executionem sententia 1. Ampl. 2. Ampl. etiam titulus sit inualidus 3. & Quare 4. Contrarium 6. per quare 7. & seq. Concordant. 12. 13. 25. Limit. 32.

Possessor bonæ fidei cum titulo quis dicatur 5. Pignus recipiens non facit fructus suos 8. Ecclesia bona acquirens sine solemnibus compensat fructus cum melioramenti 9. 15. Limit. 16. 17. 18.

Fructus facere suos impedit titulus inualidus 10.

Maritus facit fructus fundi dotalis suos, si matrimonium sit validum 14.

Ecclesia bona præsumuntur solènter alienat lapsu annorum triginta 16. Ampl. 17. & quare 18.

Rota Romana est magistra Doctorum omnium 19.

Rescissa venditione beneficio, l. 2. C. de rescind. vend. fructus percepti ob emptore sunt compensandi cum melioramenti. 20.

Contrarium ibid. 21. 23. & 24.

Fructus pendentes sunt pars fundi. 22. Ampl. ibid.

Emptor non restituit fructus perceptos si alicui cedat rem emptam agenti, ex l. 2. C. de rescind. vend. 23.

Don-

Donatio inter vivos, renouata ex causa non

restituuntur fructus à donatario percepti 26

Secus in donatione causa mortis 27.

Venditio in diem facta si renouetur, restituuntur fructus 28.

Venditio pura renouata ex legitima causa, fructus restituuntur à die litis motæ 29.

Secunda regula est, vt possessor bonæ fidei si titulum possidendi habeat, vt lata illi in sententia non mittatur executioni, nisi illi resciantur melioramenta, nulla facta compensatione fructuum, quos interim sine lite percepit, vt dixi supra §. 5. in princ. & §§. pluribus seq. & tradunt Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 64. in fin. & numer. 66. Card. Tuse. concl. 490. fructus, num. 25. & seq. Fel. cap. cum causa de re iudic. num. 29. Bart. l. ex diuerso 35. ff. de rei vendit.

2. Ampl. siue sit titulus & onerosus, siue lucrativus, Petra de fideicom. quest. 15. num. 314. in fin. Barbosa l. diuerso, §. fin. ff. solut. 9. num. 4. & vers. insertus tertio, Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 3. num. 6. circa fin. Boer. decis. 44. num. 20. & seq.

3. Ampl. etiam, si titulus sit nullus, & invalidus, l. bona fidei, ff. de acq. rer. dom. in princ. Alex. plura cumulatim conf. 154. consideratis, lib. 6. n. 2. eam afferens rationem,

4. quia ad acquisitionem fructuum sufficit bona fides absque titulo, & ex Cyn. idem tradit Petra de fideicom. quest. 15. num. 324. in fin. & in casu molestiarum possessor habet regressum contra auctorem suum, vt subdit idem Alex. num. 4. & 5. in fin. idem voluit Negus. de pignori b. 4. memb. 5. part. num. 12. & 15. Afflic. decis. 87. num. 7. in fin. & num. 8. Tuse. conclus. 490. fructus,

5. num. 32. ambo declarantes quis dicatur & isto casu bona fidei possessor, exemplum referentes, si quis emat rem pupilli, vel Ecclesie, credens esse vendentis, Theodosius Bubeus ad decis. Lancel. Sen. decis. 95. refert à Rota fuisse improbatum relatum exemplum, si ematur à Prelato sine solennibus, & esse verum in marito patre, usufructuario, emphyteuta, & similibus, Card. Tuse. plures referens, concl. 490. fructus, 12. n. 40. Felin. cap. cum causa de re iud. nu. 29. Sers. loquens de melioramenta sunt facta in re Ecclesie minus solemniter locata,

decis. 1490. num. 11.

Contrarium volunt, si concurrat nullitas tituli, Curt. l. un. conf. 165. nu. 15. in fin. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 66. vers. idem quoque, Amatus resolut. 14. num. 72. Petra de fideicom. quest. 15. num. 314. relata. Cus. 270. viso. punctio in fin. vers. si lud autem par. 2. addit bona fidei possessorem, cum titulo debere & compensare fructus cum melioramentis vtriusque, & necessarijs, nec sufficere quod idem possessor habeat causam à domino rei, nisi etiam habeat causam lucrandi fructus, idem recipiens & pignus, quamvis illud bona fide detineat, non facit fructus illius suos. Tuse. conclus. 178. num. 9. melioramenta, concludens conductorem remanentem in prædio Ecclesie, finita cōductione, debere restituere omnes fructus, & compensandos cum melioramentis vtriusque, & necessarijs, si quæ fecit, et concl. 180. melioramenta, num. 44. et seq. concludit eandem & bona Ecclesie sine solemnibus debere compensare fructus perceptos antea cum melioramentis, & idem dicendum de quocumque possessore, cum iniusto titulo, et concl. 490. fructus, num. 31. loquens de emere nulliter bona Ecclesie, et n. 41. concludit pluribus relatis titulum & invalidum impedire lucrum fructuum, & addi potest ratio, quia melius est non habere titulum, quam habere, sed invalidum, vel infectum vitio aliquo, Cassid. dec. 3. de caus. poss. n. 7. Put. dec. 239. lib. 3. n. 2. Crau. conf. 134. n. 44. vers. pro hoc, ubi plura congerit sicuti, et Trevisan. decis. 55. lib. 2. n. 690. et seq. Gul. Benedic. c. Raynuius, §. et uxorem, decis. 5. num. 442. et seq.

Contrarietatem hanc diuersimode sunt conati conciliare Doctores nostri, distinguunt quælibet si an bona fidei possessori ius resistat, & tunc vera sit opinio Curtij, et sociorum, aut verò ius illi tantum non assistat, & vera sit opinio, Alexand. & eorum qui illum sequuntur, iia Colligo ex Card. Tuse. conclus. 490. fructus, num. 42. et 51. non relato, Felin. in cap. cum causa, de re iudic. numer. 27. et vers. et in hac materia, qui aliam addit conciliationem, & an quis iusto errore possideat, credens possidere iusto titulo, vt procedat prima opinio. Aut verò abnuat talis credulitas,

& procedat secunda, *vs. dicitur hoc, cap. 8. num. 27. & seq. & voluit Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 66. vers. nisi exemplum*; reterens huius iusti erroris, si contractus sit firmatus cautellis iudicialibus, addendo. *illo casu possessionem fieri indemnem*, agendo de euictione contra auctorem suū quod est optimum refugium, si tunc fuerit soluendo, adeo cauti sint facientes melioramenta, vt canonice emanant, *vs. dicitur Ferdinandus Rebellus Iesuita in suo tract. de obligat. iust. lib. 7. de expens. quast. 4. num. 3. dissimulato Auctore, Garz. de expens. c. 24. n. 58. seu verius Bart. in l. ex dispo. 35. ff. de rei vind. n. 5. vers. si vero, aliter* et conatus est conciliare, distinguendo an titulus fuerit à principio nullus, & iniustus, & tamquā talis pronuntietur, & tunc melioramenta esse compensanda cum fructibus, si quos possessor bonæ fidei percepit. Aut verò titulus fuit à principio iustus, sed ex alia causa inficitur, seu desinit; & tunc aliud dicendum, exemplum referens mariti, qui fundum dotalem meliorauit, qui si validum est matrimonium, non compensat fructus fundi dotalis, cum melioramentis, secus si matrimonium deinde fuerit pronuntiatum non valere, & idem subdit dicendum, *num. 5. de emphyteota, cui nulliter fuit concessa emphyteus, quod est notandum* et ab ecclesiasticis, vt excusentur à rescissione melioramentorum, quæ sint facta in bonis emphyteoticis nulliter ab illorum prædecessoribus concessis, quæ tamen nullitas et cessat lapsu triginta annorum, *Glos. c. peruenit, verb. fatigari, de emp. & vendit. Alexand. conf. 92. perspectis lib. 6. num. 8. Dec. in l. 1. c. qui admitt. n. 8 & conf. 409. visio cōf. filio, col. 1. & num. 12. Alexan. conf. 79. circa primum, lib. 1. num. 4. vbi Ronescal. alios consentientes refert, Surd. conf. 245. quamuis, num. 27. & conf. 249. num. 11 vbi pluribus comprobat, Card. Mancic. decif. 264. num. 8. Ludouic. decif. 343. Resoluitur, num. 1.*

17 etiam quod si solemnitas ex qua præten-ditur causari nullitatem, non sit enuntiat-in concessione, veluti si absque reservatione confessus apost. sit facta concessio emphyteotica, vel alia alienatio bonorum Ecclesiæ, *Dec. conf. 341. visio puncto, nu. 13. vers. non obstat. si dicatur, Affl. decif. 368. in*

*causa, num. 8. Dec. conf. 409. visio confilior. num. 1. vsque ad 13. Put. decif. 355. p. 68. 2. num. 7. Surd. conf. 249. nu. 25. in princ. Gonzal. ad regul. 8. cancel. glos. 12. nu. 77. & seq. Serafin. decif. 1042. causa, num. 3. & decif. 1228. concessa, num. 1. vbi Theod. Ruben. alias Rosadecif. cumulat, eam afferens rationem, et quia talis solemnitas potuit procedere, vel subsequi, vt latius est præsecutus, *Maresc. var. resol. lib. 1. cap. 13. num. 11. Borgnis. decif. 46 par. 1. num. 202. & seq. Surd. conf. 128. num. 22. & seq. & vsq. in fin. conf. 249. num. 24. & seq. sed notandum sunt dissentientes, quos retuli in meis Collectaneis ad glos. in cap. peruenit, verb. salui de emp. & vend. sed standum est Rosadecif. quæ ornatum Doctorum est magistra in præcipue, quæ tangunt iura ecclesiæ.**

Notandum tamen, quod licet idem *Rebel. d. quast. 4. num. 3. de oblig. iust. lib. 7. videatur concludere quod rescisa venditione beneficio, l. 2. C. de rescind. vendit.*

20 Fructus et percepti ab emptore ante motum rescissionis iudicium sint compensandi cum melioramentis, si quæ fuerint ab illo facta; *num. 9. vers. maior, referi consentientes, & deinde subdat, qui aliud volunt, est prior opinio reiicienda, tum, quia in foro etiam interiori, in quo strictiori iure agitur, quam in exteriori, cap. nouis. de iudic. idem emptor facit fructus rei emptæ, cum lesione venditoris, suos, Dec. cap. Canonum status 2. de consil. num. 67. vers. similiter, cū relatis à Michael. Calon. de iust. & iur. tom. 2. quast. 77. art. 1. controuers. 17. col. 1. vers. docens, quatuor non deint dissentientes, quos retuli in meis collectaneis, ad l. 2. de rescind. vend. Tum etiam, quia in foro exteriori condemnatus ad restitutionem et rei, non cogitur restituere fructus, quos ante ceptam litem percepit, secus si post litem, vel sint pendentes, vt pluribus relatis concludit, Card. Tusc. concl. 490. fructus, num. 34. in fin. vel vt ego addo sint et pendentes, quia sunt pars fundi restituendi, l. fructus, ff. de rei vendit. Iraquel. de retract. lign. 9. l. glos. 7. num. 37. circa med. & de illorum pretio, non aliter, ac de fundo soluitur gabella, & laudemium, *Frane. Stefan. decif. 20. nu. 1. quia de illis idē iudicatur, quod de fundo**

ipso

ipso vendito, & siunt emptoris cui venditur fundus, *Of. sc. decis. 82. num. 2. Dec. l. v. num. ff. si cert. pet. nu. 16. l. Iulianus. §. si fructibus. ff. de act. empt. vbi in meis Collecta.* neis dixi de parte Colonica, an illa fiat etiam emptoris, & quid dicendum de fructibus locorum montium, censuum; pensionum domorum, si vendantur domus, vel loca montium, vel census.

Ac etiam, quia eligente emptore mota sibi lite super rescissione venditionis ex remedio, l. 2. C. de rescind. vendit. potius rem emptam restituere, quam supplere iustum pretium, † non cogitur fructus restituere, *Afflic. in cap. 1. de feud. dat. in vim legis, commiss. num. 47. & seq. & nu. 61. & ita decisum reiectis dissentientibus, testantur Vinc. de Franc. dec. 495. apud nos, num. 3. & seq. Masfril. decis. 33. Donna, n. 4. & seq. & num. 15. & seq. Fachin. controuers. lib. 2. cap. 24. Merla. in suo emporio iur. par. 1. de empt. & vend. quest. 21. Cardin. Tuso. conclus. 490. fructus, num. 34. in fin. qui loquitur, vbi quis condemnatur ad restitutionem rei, & in terminis quod rescissa venditione, ex remedio, l. 2. C. de rescind. vendit. non compensentur melioramenta, cum fructibus perceptis, nec illi cum re vendita restituantur, probant, Pinel. in d. l. 2. par. 2. cap. 4. num. 63. Gama. decis. 94. vbi refert dissentientes & illum concordiam, Barbosa. in l. diuortio, §. si ff. solut. matrim. n. 45. vers. similiter, & relati a Rebel. de obligat. iust. lib. 7. de expens. quest. 4. num. 9. vers. sententiam, testando de communi, & ita sepe iudicatum in supremis curijs, Italiae, Hispania, & Lusitaniae. addendo idem dici, siue venditio rescindatur, quia scus sit venditor, siue emptor: reprobando eos qui volunt saltem restitui pro rata pretij non soluti, & non iusti, & qui aliter volunt concordari, nisi tamen concurrat damnum emergens, vel lucrum cessans: quo ad forum internum, vel enormis laesio in foro externo.*

Conciliationem vero in relata doctrina pugna censco verioiorem, facta † distinctione, an titulus possessoris bonae fidei declaratur nullus, & inualidus ex tunc, id est de tempore quo quis caput possidere, & a principio, seu reducitur ad nō titulum. An vero pronuncietur inualidus ex nunc,

seu ex tempore latae sententiae, vt priori casu fiat compensatio, secundo sicut *Neugus. de pignori. 4. membr. 5. par. nu. 13. & 15. Pinel. in l. 2. par. 2. cap. 4. C. de rescind. vend. num. 63. Garzia de expens. cap. 24. num. 58. vbi exempla plura congerit, Barbosa. in l. diuortio, §. si ff. solut. matrim. nu. 45. vers. non obstat. Cardin. Tuso. concl. 490. fructus, num. 84. Amatus resolut. 14. num. 72. singulare exemplum est in donatione inter vivos, quae si reuocetur ex causa ingratitudinis, non restituantur fructus, ante item motam percepti, secus si reuocetur † donatio causa mortis mutata voluntate donantis, vel alia causa, *Gomes. var. resolut. tom. 2. cap. de donat. num. 21. Molin. de contrah. disputat. 281. num. 2. in fin. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. de expens. quest. 4. nu. 7. subdendo, n. 8. & 9. idem dici de † venditione in diem, vel alia ex causa imperfecta, secus si perfecta, & de venditione tputa, quae iusta est causa inficiatur, vt in prima, venditori restituatur res vendita cum fructibus a die venditionis, in secunda a die litis tantum, nec compensandos † cum melioramentis, in primo casu, sed iecus † in secundo, idem repetens in venditione, quae ex antecedenti causa, nō putat ex rehibitoria inficiatur.**

Limit. quoad fructus perceptos † post liteni contestatam, *Boer. decis. 44. num. 2. In Papon. Arret. 13. lib. 18. tit. 3. allegens, fuisse seruatum in Curia Parisiensi, vt refert Tepas. de impens. concl. 271. cap. 6. vers. emptor.*

§. L.

SVM MARIVM

Melioramentorum fructus sunt meliorantis, nec compensantur cum melioramentis, † 12. & Quare, 5. 6. 7. Cōsariu. 2. 11. & Quare, 8. & seq. Priorem opinionem sequendo illam, *Ampl. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31. Limit. 32. 33. L. Sumptus, ff. de rei vendit. declaratur, 3. 13. Melioramenta sunt meliorantis. 5. Fructus sui domini rei illos ferentis, 6. Ampl. 7. §. praeterea, in fin. de rerū diuis. Declarantur.*

9. 16.

Actio

Adiones sunt iuppositorum, 10.

Opinio communis est lex, 14.

Meum dicitur meum dupliciter, 15.

Insula in f. de rer. diuis. declaratur, 16.

Aristotel declaratur, 17. 21.

Philosophorum dicta sunt vice legis, 17. 18.

Dicta Sanctorum Patrum sunt vice legis, 19.

Poetarum dicta, non contemnuntur in iure, 20.

Effectus tribuitur sua immediata causa, 22.

1. fin. 5. fin. ff. de fund. dotali. Declaratur, 25.

Tertia regula est, quod fructus + me-
lioramentorum sunt proprii ipsius
meliorantis, nec restituta remeliorata,
compensantur cum melioramenta, *Affli. 7.*
decis. 87. magnum, num. 6. in fin. & num. 7,
vbi reprobatur rationem tenentium con-
trarium, quod ratione pecuniarum erro-
gatarum fructus sint indebiti, quia pecu-
nia tanquam sterilis, non pariat fructus.
& ibidem *Prs. nu. 3.* alios consentientes
refert, *Capic. decis. 93. in fin. Peregrin. de fi-
deicom. art. 50. nu. 67.* asserens hanc opi-
nionem multum æquam & veram subdes
num. 68. in fine. ita obtinuisse, sequendo
Negus. de pignor. 4. memb. 5. part. uum. 20.
licet deinde videatur aliud sentire, in
fine tamen dicit hanc esse veram opinio-
nem, & ita vidisse seruari Florentiæ, *Mol-
lin. de contract. disput. 463. num. 15.* asserens
æquitatem aliud non pati, & *Couar.* qui
aliud, ut infra referam sensit, mutasse opi-
nionem, ut testatur etiam *Rebell. de oblig.
iust. lib. 7. de expens. quest. 5. in princ. Valas.
de iur. emphit. quest. 25. num. 26.* sequendo
Negus. mox relatum addit hanc opin.
seruari in Lusitania, & praxim Castellæ
in parte illi contrariam, non bene funda-
tam in iure. relati à *Gabriel. consil. 151.
lib. 1. num. 3. Card. Tusc. concl. 490. num. 83.
89. & 105. & concl. 178.* melioramenta,
*num. 10. & concl. seq. nu. 16. Gama. decis. 230
in fin. decis. 394. vidi in prime. & nu. 2. vsque
in fin.* improbat opinionem sui collegæ
aliud sentientis. *Vincen. de Franch. decis.
191. num. 11,* vbi addentes alios consen-
tientes referunt. *Guttier. pract. quest.
lib. 5. quest. 68. nu. 17.* vbi de communiore, &
æquiori opin. *Surd. decis. 282. nu. 29. in fin.*
*Rota diuers. 294. quoniam, part. 1. Peregr.
de fideicom. art. 50. num. 68. in fin. Rota di-
uers. in recent. decis. 359. part. 2. num. 5. in*

fin. & decis. 435. part. 1. num. 15. sequendo
*decis. Affli. addendo idem fuisse dictum
coram Puteo, decis. 275. lib. 3. Garzia de
expens. cap. 24. num. 54. vers. contrarium
tenent,* asserens vidisse sæpius, ita iudica-
tum, & contrariam opin. carere ratione,
& lege, & in hoc *Accurs.* errasse, & sibi non
constasse, & *num. 55. in fin.* rationem re-
fert concludentem, & *nu. 56. vers. ex quo*
addit iniquum esse aliud censere, *Ioseph
Lud. decis. Lucan. 7. num. 12.*

Contrarium + tenent *Couar. var. resol.
lib. 1. cap. 8. qui, num. 4.* addendo in fin. *Affli.*
non certe intellexisse, *glos. & Angel.* au-
ctores suæ opinionis, & decisionis. dum
prius retulisset, quid seruetur in Curijs
Hispaniarum, & quosdam dixisse peiorem
esse conditionem possessoris bonæ fidei,
qui rem possessam meliorauit, quam
sit is, qui se ab eo munere abstinuit, con-
tra, *1. sed si quis, ex signatoribus, ff. quem-
adm. testam. aper. ut late tradit Anton. Fab-
br. in suis rational. ad l. sumptus, ff. de rei
vend. vers. scilicet si fructuum.* *Borgnin. in
repet. decis. par. 1. verbo melioramenta, in
fin.* asserens *Gabriel* tenentem contrarium
male loqui, *Cardin. Tusc. concl. 178. melio-
ramenta, num. 10. & 11. & 14. & concl. 49.
fructus, num. 83.* idem censuit *Gabriel
consil. 151. clarissimum, lib. 1. num. 9. vers. ta-
men puto contrarium.* nouum asserens in-
tellectum iuribus quibus præcedens fir-
matur opinio: concludendo standum es-
se regulæ, *l. sumptus, ff. de rei vendic.* quæ in
singulari casu dictorum iurium limita-
tur, quæ fuit consideratio, *Couar. loco re-
lato. Barbof. in l. diuortio, 6. fin. ff. sol. matr.
num. 49. vers. sed his, & num. 52. vers. se-
cundo, vsque ad num. 55.* late defendit opi-
nio; *Couar.* improbat, qui ab illo dissen-
tiunt declarando textum + in *l. caterum
ff. de rei vend.* in quo fundatur contraria
opinio. concludendo illum loqui de ma-
læ fidei possessore, *Rebel. de obligat. iustit.
lib. 7. de expens. quest. 5. num. 1. Valas. de
iur. emphit. quest. 25. num. 26. & 27.*

Qui utramvis ex relatis opinionibus
sequuntur, non leuibus mouentur argu-
mentis. nam qui primam + tenent, ne-
gando fructus melioramentorum com-
pensandos cum melioramentis, & esse
propria meliorantis, ea nituntur ratio-
na,

ne, quia cum melioramenta sint propria meliorantis, *l. fin. vers. meliorationes suas, C. de iure empti. Garzia de expens. cap. 23. num. 52. in princ.* idè cum bonæ fidei possessor non restituat fructus, quos iure domini percepit, nec illos cum melioramentis compeniet præsertim si adlit æquitas negandæ compensationis, vt dixi §. 48. num. 41. 46. & §. 3. nullatenus dicendum fructus melioramentorum non esse meliorantis, vel accedere fundo meliorato ex iudicis sententia euicto, quia fructus
 6 † spectant ad dominum rei illos ferentis, *l. si domini, C. de pignor. Tiriquel. de retract. conuent. §. 2. gloss. 1. num. 34. in fin. Cephal. conf. 3. num. 74. & conf. 49. numer. 13. & conf. 50. num. 3. & conf. 63. num. 19. & in*
 7 † utroque foro, quamvis illius dominium sit reuocabile ex pacto, vel alio modo, *Tiriquel. de retract. conuent. §. 5. gloss. 2. numer. 1. & seq. Ioan. Stefan. Duran. quæst. 35. num. 2.* & grāde esset absurdum, vellet quod si quis viginosum, vel saxosum agrum, vel aliter ad fruges ineptum, explicaret, purgaret, & ad fruges faceret, aptum, vt illius impensa, cura, & industria compensaretur fructibus quæ sitis suo sumptu, sua curâ, & labore, quia per indirectum sibi de suo satisfaceret, quod iniquum est afferre.

Secundam qui tenent opinionem illam
 8 volunt probare generali regula, † *l. sumptus, ff. de rei vendicac.* negando melioramenta esse in dominio meliorantis, sed in dominio rei melioratæ, tamquam accessiones, & incrementa non substantia ex se ipsis, spectare ad dominum fundi, cui accedunt, & inhaerent, exemplo eius quod iure alluvionis accedit fundo alterius, §. *præterea, in ff. de rer. diuis. l. fin.*
 9 *C. de alluion. & quidquid adificatur, scribitur, vel plantatur in solo alieno, illi cedit, §. cum in suo solo, §. si Titius, in ff. de rerum diuis.* Idè dicendum videtur, quod fructus melioramentorum spectent ad dominum fundi meliorati, non autem ad meliorantem, sicuti ad eundem spectaret interitus illius, si casmate, vel alio casu periret, cum ratione melioramentorum non mutantur domini iura, tam actiua, quam passiva. Addatur quod effectus ille consequens ex melioramentis,

non debet iuxta regulas Philosophorum attribui foueis, aquæductibus, ædificatis, vel plantatis, ac satis, & consequenter melioramentis ipsis, sed fundo ipsi, quia actiones † sunt suppositorum, non autem instrumentorum, quibus res operantur, *Arist. in Meth. cap. 1.* quare etiam si melioramenta tamquam instrumenta fructuum pertinerent ad bonæ fidei possessorem fundi meliorati, attamen operatio seu effectus rei melioratæ, qui sunt fructus inde percepti, spectare debent ad dominum rei, non secus ac spectat suppositum ipsum operans, & cuius sunt sequentes effectus, *l. si fundus hypotheca, ff. de pignorib. l. cum postulasset, §. fin. ff. de damn. insert. l. paulus, §. penult. ff. de pign. per quæ iura, † Coar. var. resol. lib. 1. cap. 8. n. 2. & seq.* nō probat opin. Bart. & illi consentientium, in *l. 2. C. de prad. & omn. reb. nauic. lib. 11.* nō esse veram, quod conuentus hypothecaria, si rem possidem meliorauit, possit actorem excludere ab immisione, si illi offerat soluere pretium rei hypothecatæ, detractis melioramentis, quia illa iura probant accessiones rei hypothecatæ nō alterare illius passiuam naturam, & illo casu, reum conuentum à die litis contestatæ compensare debere fructus cum melioramentis.

Sequendo tamen primam opinionem, quam non iustam nemo nisi iniustus, aut rigorosus Iudex, negabit, & illam multum æquam & veram asserit, *Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 67.* & illam † sunt amplexi doctores pondere numero & mensura maiores, & ita fuerit iudicatum in *Hispania Lusitania, & demum in Italia à Rota Romana iuris ciuilib. & Canonici fida interprete, & quæduce in iure dicundo nemo errare potest.* Non obstant, quæ pro secunda opinione considerantur, in
 12 generalis regula, † *l. sumptus, ff. de rei vend.* Limitatur benigna & æqua prudentum interpretatione communi, *Sarmient. seiff. interpret. lib. 2. cap. 10. nu. 3. Francisc. Bec. conf. 2. num. 11. Gomez. §. aqua, in ff. de act. num. 14. circaprine. Sebast. Medic. de legib. par. 2. quæst. 12.* & stante communi
 14 † opinione idem est, ac si de limitatione eiusdem legis haberemus textum expressum, *l. athletas, ff. de bis qui nat. in fam. Abb.*
 M m cap.

cap. prudentiam 21. de offic. delegat. num. 4. Carol. à Kirebergh. tract. de feud. expact. & provid. cap. 4. num. 25. & seq. & malè negatur melioramenta non esse meliorantis, 15 quia t meum dicitur, non solum quod à me auocari non potest, nec iterum fieri meum, l. & an eadem, §. actiones, ff. de except. rei iudic. §. sic itaq. in lit. de action. sed etiam quod ab alio vindicare possum, l. quintus, §. argento, ff. de aur. & arg. legat. l. in rem, §. 1. ff. de rei vendic. Quod autem etiam sint reicienda melioramēta ei, qui illa fecit, etiam quod non opposita melioramentorum exceptione à iudice damnatus fuerit rem melioratam restituere, vel non pulsus iudicio illi restituerit, dixi late supra §. 32. Nec vrgent quæ de edificatis, satis, plantatis in alieno fundo, & de incremento alluionis sunt dicta, quia quæ in posteriori exemplo afferuntur, admittuntur, vt tollatur incertitudo domini rei, quæ latenter creuit, nec designari potest vnde sit ablatum, quare cessante tali incertitudine contrarium statuitur, idè si fluuius relicto naturali alueo, alienos irrumpat fundos, & relinquat aliquos innoxios, remanent illi in dominio prioris domini, nec sunt alterius, licet deinde coniungantur alienis, §. præterea, 16 per. §. insula, in lit. de rerum diuis. & quæ prius de edificatis & reliquis afferebantur, nō excludunt ædificantem, serentem, & plantantem à repetitione pretij, & æstimationis ædificatorum satorum, & plantatorum, vt ex Alex. & alijs, respondit Nicol. Bellon. conf. 65. num. 22. in fin. Peregrin. de fideicom. cri. 50. nu. 49. in fin. Vinc. de Franc. decis. 506. num. 8. & latius dixi in meis Colle. Franc. ad §. ex diuerso, in lit. de rerum diuis.

Non obstant quæ afferebantur ex Aristot. 17 flor. cuius dicta t vbi legem non habemus expressam, sunt iuxta constitutionis Principum l. si pater, ff. de solut. l. si fulsius, §. 1. ff. ex quib. caus. in possess. l. si vxor, ff. de adulter. Bart. in l. 1. ff. de reb. cred. numer. 19. concludens validum esse argumentum ab auctoritate Philosophorum, sicuti idè 18 dicitur de placitis, & responsis t summorum virorum, & excellentium, in quauis arte, vel scientia, iuxta congesta à Burfat. conf. 124. num. 49. Fel. in cap. ex parte

de rescript. num. 52. vsque in fin. & de ijs, 19 quæ sancti t Patres scribere, quæ si fuerint munita auctoritate nouæ vel veteris legis, præferuntur constitutione Papali & Imperiali, Alex. in l. 1. ff. si cert. per. nu. 32. l. as. num. 38. & 39. vers. nam auctoritas, & 20 Poetarum sententiæ, t quamuis Poetæ nulla litteratorum immunitate gaudeant, l. Poeta, C. de profes. lib. 10. non sunt in iure dicundo contemnendæ, §. item pretiū, in lit. de dmp. & vend. legata, in fin. ff. de suppl. legat. l. in tantum, §. canonaphium, ff. de rer. diuis.

21 Quia axioma t Arist. vt interpretatur Frater Constantius Monfortius Capucinus in declarationibus suis ad Arist. Axio. §. actiones, intelligitur quod denominatiue actiones sint suppositorum; originaliter verò sint etiam partium, quæ suppositum componunt, hinc in Christo propter duas naturas, duæ sunt actiones, diuina nempe, & humana, licet illius vnā tantum sit persona, vel hypostasis. Ideo trahendo interpretationem dicti axiomatis ad casum nostrum, cum in fundo meliorato duæ sint naturæ, nempe simplicis fundi, & meliorati fundi, & illæ quoad effectum æque principales, non enim fundus sine melioramentis, nec melioramenta sine fundo, tales & tantos ferunt fructus, dicendum potius dicto axioma probari primam, quam secundam opinionem, & inspecta origine, seu productiua, vel effectiua causa, fructus fundi meliorati, dicendi sunt originaliter potius esse actiones melioramentorum, quam ipsius fundi meliorati, quia effectus 22 t attribuitur suæ immediatæ causæ, non autem mediatæ, Nat. conf. 108. quoniam, num. 6. Crauet. conf. 158. visis, num. 13. & 23 quæ contra Bart. considerat Couar. t reprobari possunt ex dictis, Negus. de pign. 5. par. memb. 4. num. 21.

Vera itaque existente prima opinione, 24 t illam ampliabis. Primò, etiam in fructibus perceptis lite pendente super restitutione rei melioratæ, & donec actor est in mora restituendi melioramenta, l. fin. §. fin. ff. t de fund. dotat. vbi gloss. refert tres intellectus ad eum textum, quos omnes probat Bald. ibidem, & iuxta primum de ciditur casus noster, Negus. de pign. 5. par. memb.

m. mb. 4. num. 20. in fin. afferendo etiam vidisse sic iudicari Florentiæ, Garz. de expens. cap. 23. nu. 54. in fin. vers. Contrarium, addendo hoc esse notandum, quia est casus quotidianus, & non bene expressus ab ijs qui generaliter agunt de refectione melioramentorum, Garzia de expens. cap. 23. num. 54. circa fin. vers. contrarium test sine ratione.

- 26 Amplia secundo etiam ꝑ in fructibus perceptis post latam sententiam super restitutione rei, & toto tempore, quo non sunt resecta melioramenta, Ioseph. Ludovic. decis. Lucan. 8. num. 6. & seq. eam afferens rationem, quia ob moram sui aduersarij, quisque lucratur fructus rei possessæ.
- 27 Amplia præsertim, ꝑ si in sententia lata super cuiusione, vel restitutione rei melioratæ, ad sit conditio resectis expensis, seu melioramentis, Ioseph. Ludovic. decis. Lucana 7. num. 5.
- 28 Amplia præsertim, ꝑ si à Iudice, vel aliter sit datus, vel præfixus terminus ad reficiendum melioramenta, nam fructus interim percepti sunt meliorantis, Ioseph. Ludovic. decis. Lucan. 7. num. 8. & seq. eam afferens rationem, quia vbi tempus est adiectum alicui dispositioni, si quod interim sequitur commodum, est illius, cui obest dilatio, & non eius cuius causa data est dilatio.
- 29 Amplia siue fructus ꝑ fuerint percepti ex melioramentis vtilibus, siue necessarijs, Card. Tusc. conclus. 178. melioramenta, num. 14.
- 30 Amplia etiam, ꝑ quod melioramenta sint facta à malæ fidei possessore, l. ceterum, in fin. ff. de rei vendic. Negus. de pign. 4. memb. 5. par. num. 20. vers. decima concl. & num. 21. Card. Tusc. conclus. 490. fructus, num. 89. Valas. consult. 83. num. 20. circa fin. & num. 21. subdit quid dicendum de emente fundum dotalem.
- 31 Amplia præsertim, ꝑ si melioramenta sint facta ab eo, qui erat dominus tempore, quo illa faciebat, Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 7. num. 11. in fin. & num. 12.
- 32 Limit. vbi res non ꝑ fuit tota, sed in parte tantum meliorata, nam fructus erunt meliorantis pro parte tantum meliorata, Ioseph. Ludovicus decis. Lucan. 8. numer. 12. & 13.

33 Limit. vbi melioramenta ꝑ sunt facta ab eo, quid dominus non erat, sed tantum erat bonæ fidei possessor, Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 7. num. 12. concludens ex dictis hic, & ampl. final. supra cuncordari posse relatas doctorum opin.

§. L I.

SVM MARIVM.

Possessor mala fidei compensat melioramenta cum fructibus perceptis. I. Ampl. 2. 3. 4. Limita 5.

Possessor mala fidei quis dicatur 6.

Q Varta regula sit, ꝑ quod malæ fidei possessor compensat melioramenta cum fructibus perceptis, Peregrin. de fideicom. artic. 50. num. 67. in fin. relati ab Amato resol. 14. num. 75.

Contrarium tenent Lusitani, teste Valas. de iur. emphit. quest. 25. num. 26. in fin. afferens ita vidisse iudicatum sapius.

Amplia in melioramentis ꝑ factis causa quærendorum, vel colligendorum, vel conseruandorum fructuum causa, l. si à domino, §. fin. ff. de petit. fundus qui, ff. fam. l. hercis. per qua iura ita firmat Boer decis. 44. num. 11. Card. Tusc. concl. 178. melioramenta, num. 1. & conclus. 490. fructus, num. 91.

3 Amplia vt sint compensanda ꝑ etiam cum fructibus percipiendis, seu quæ ab eodem malæ fidei possessore, percipi poterant, vt dicam infra §. seq.

4 Ampl. vt sint compensanda ꝑ cum fructibus tam extantibus, quam consumptis, l. malæ fidei, C. de condit. ex lege, cap. grauis, de restit. spol. Salin l. domum, C. de rei vend. & per relata iura sequendo Slici firmat Tusc. conclus. 490. fructus, numer. 86. & 94. Cast. conf. 388. ad primum. lib. 2. in secundo dubio, Corn. conf. 301. numer. 16. & seq.

Limit. quoad ꝑ percipiendos, seu qui ex eisdem melioramentis percipi poterant, Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 67. in fin. & dixi §. seq. limit. 1. cum alijs pluribus relatis ab Amato, resol. 14. num. 75. &

seq. improbatis ijs, qui distinguunt, an
is sit factus locupletior, vel non, *Surdus*
conf. 293. num. 6.

6 Possessor malæ fidei ꝛ quis dicatur,
Tusc. conclus. 490. fructus, numer. 96 &
seq plurib.

§. LII.

S V M M A R I V M :

Possessor malæ fidei est obligatus compensare
melioramenta cum fructibus, qui à melio-
rante percipi poterant 1. *ampl. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8*
9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. Limit. 18. 19. 20. 2
21. 23. 27. 28. 30. 31. 32. 33 Sublimit. 14. 22.
24.

Possessor malæ fidei excusatur à percipiendis,
nisi habeat titulum reprobatum 34.

Possessor malæ fidei fictus, seu præsumptus,
etiā si titulum non habeat, excusatur à
percipiendis fructibus 35. *Limit. in vers. 36.*

Possessor malæ fidei verus quis dicatur 36.

Fructus fuisse perceptos, quomodo probetur 25.
quando sunt restituendi, an rescindenda ex-
pensæ 26.

Fama, & dignitas semper intelligitur exce-
pta 29.

L. certum, C. de rei vendis. declaratur 37.

Possessor malæ fidei compensat cum meliora-
mentis fructus, quos ipse percepit 38. Alia
ut opin. quid compenset cum percipiendis,
& percipi poterant à dominio rei non possi-
dente, & ab ipso reo possessore, & à quocum-
que alio 39. & quare 40. Alia est opin. quod
compenset cum fructibus, quos actor potuis-
set percipere 41. & quare 42. Alia est opin.
est restituat illos, qui communiter percipi
poterant 43. Contrarietas ista conciliatur
44. 45. 56. 47. 48. 49. 50.

L. si nautis, ff. de rei vendic. declaratur 51.

L. fructus, ff. de rei vendic. declaratur 51.

L. ex diuerso, ff. de rei vendic. declaratur 51.

Possessor bonæ fidei, si fiat malæ fidei, vel è con-
tra, vel dubitetur an sit talis, an compen-
set fructus cum melioramentis 52.

fidei ꝛ possessor sit obligatus, compensare
melioramenta ab illo facta, cum fructi-
bus etiam percipiendis, seu qui ab eodem
percipi potuerunt, & sua culpa non per-
cepit, vt probatur l. ceterum, ff. de rei vñ-
dicat. & voluit glossa finalis ibid. quam ibi se-
quuntur Doctores communiter, vt testatur
Barbos. in l. diuortio, §. fin. ff. solut. matrim.
numer. 51. in princ. Roman. singul. 337. per
textum in l. fructus, & l. ex diuerso, ff. de rei
vend. cap. grauis, de restit. spoh. *Tusc. concl.*
490. fructus, num. 86. & seq. & 104. & con-
clus. 178. melioramenta, num. 12. Mathe-
fil. singul. 159. Nota quod, relati à Tirag. de
retract. lignag. §. 15. gloss. 1. num. 28. Rebel.
de oblig. iust. lib. 7. quest. 4. num. 2. in princ.
addendo obligatum ꝛ esse ad restitutionē
lucri cessantis, & damni emergentis, siue
lucrum sit intrinsecum, siue extrinsecum,
& similiter ad damnum intrinsecum, &
extrinsecum, *Surd. de cis. 179. de mala, u-*
mer. 2. & decis. 270. creditorem, numer. 11.
& dixi supra §. 10. num. 29. *Petra de fidei.*
quest. 15. num. 344. Valas. de iur. empheote.
quest. 25. num. 26. vers. sed quid, Alex. lo-
quens de eo ad quem deuenit malè here-
ditas alterius, in l. 1. C. de ijs quib. vt indi-
gnis, numer. 2. *Surd. conf. 293. num. 8. 15.*

Ampl. præsertim ꝛ in fructibus natura-
libus, vt dixi de bonæ fidei possessore su-
pra §. 48. num. 34. & voluit *Rebel. de oblig.*
iust. lib. 7. de expensis, quest. 4. num. 2. An-
gel. l. ex diuerso, ff. de rei vend. num. 5. vers.
fructus, earatione, quia numquam suere
sui.

Ampl. etiam ꝛ cum fructibus industria-
libus, *Rebel. de oblig. iust. de expens. quest. 4.*
num. 2. Garzia de expens. cap. 23. num. 42.
addendo ex lege Lusitana procedere, etiā
si fuerint cōsumpti, siue possessor habeat
titulum, siue non, *Angel. in l. ex diuerso,*
ff. de rei vend. numer. 5. versic. in industria-
libus.

Ampl. etiam ꝛ in melioramentis factis
gratia quærendorum, vel colligendorum,
vel seruandorum fructuum gratia,
Couar. var. resol. lib. 3. cap. 3. num. 3. in fin.
Rebel. de oblig. iust. lib. 7. de expens. quest. 4.
num. 2.

Quid autem sit dicendum, ꝛ si quis fiat
malæ fidei possessor ob restitutionem in-
tegrum concessam domino rei, viden.

Couar.

Inter cæteras extensiones, quas con-
gessit ad regulam firmatam in proxi-
mæ & antecedenti §. illa fuit, vt malæ

- Couar. var. resolut. lib. 1. cap. 3. num. 5. & 15.* 16 Ampl. etiam, ubi quid soluit, quod ratione rei erat dubium, veluti si fundus possessus erat emphyteoticus, et soluit canones, vel onera Cameralia, vel aliud, *Cyn. in l. si à patre, C. de condit. indebit. num. 2. & 3.*
- 7 Ampl. etiam ꝑ cum fructibus civilibus quales sunt pensiones, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quæst. 4. num. 2. Cyn. in l. domum, C. de rei vendic. in princ.*
- 8 Amplia etiam ꝑ cum fructibus perceptis ex melioramentis ab ipso factis, *Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 67. in fin. limitando, ꝑ quoad fructus percipiendos, quos si non percepit, sicuti illos non restituit, ita nec compensare debet, Valas. de iur. emphit. quæst. 25. num. 26. vers. sed quid, addendo plures concordantes, & hanc esse optimam opinionem, & ita vidisse indicatum, Surd. dec. 294. inchoato, num. 11. Barbo. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. num. 5. in princ. & vers. ex quo.*
- 9 limitando, ꝑ quoad fructus percipiendos, quos si non percepit, sicuti illos non restituit, ita nec compensare debet, *Valas. de iur. emphit. quæst. 25. num. 26. vers. sed quid, addendo plures concordantes, & hanc esse optimam opinionem, & ita vidisse indicatum, Surd. dec. 294. inchoato, num. 11. Barbo. in l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. num. 5. in princ. & vers. ex quo.*
- 10 Contrarium ꝑ firmat *Garcia de expens. cap. 23. num. 54. circa fin. vers. contrarium.*
- 11 Ampl. præsertim, ꝑ ubi numquam habuit titulum possidendi, nam compensat, & restituit perceptos, & percipiendos, & extantes, & consumptos, *Papiens. in lib. 1. in act. real. 5. simul cum fructibus, nu. 4. vers. aut habuit, subdens, vers. aut habuit minus idem dicit, si habuit, sed minus sollemnem.*
- 12 Ampl. etiam, quod ꝑ habeat titulum, l. mala fide, C. de condit. ex lege, l. 2. C. de fruct. & lib. expens. *Alberic. in l. fructus, ff. de rei vendic. num. 6. vers. ipse tamen, licet deinde num. 11. circa med. vers. si vero agitur, concludat non teneri, nisi titulus non reducatur ad non titulum, quod quando accadat, dixi infra vers. quoad primum, sed vide quæ dixi infra, limit. quarta, quæ videntur ob stare, Angel. in l. fructus, ff. de rei vend. num. 1. in fin. addendo hanc opinionem esse veriorum.*
- 13 Ampl. etiam si actum ꝑ fuerit rei vendicatione, & non fuerit in libello petiti expressè, vt pleno correspondit *Surdus conf. 297. num. 1. & 8. & seq. addendo numer. 11. debitos esse etiam à die morte, & num. 15. limitat quoad fructus perceptos ꝑ ante motam litē arbitrio iudicis, secus iure actionis, num. 17.*
- 14 ptoꝝ ꝑ ante motam litē arbitrio iudicis, secus iure actionis, *num. 17.*
- 15 Ampl. etiam cum ꝑ fructibus inhoneste perceptis, *Bart. in l. fructus 34. ff. de rei vendic. vers. opp. quod exemplum erit, si locetur domus meretrici, & exacta fuerit pensio, Ang. d. l. fructus, num. 1. in princ.*
- 17 Ampl. etiam, ꝑ quod fuerint consumpti, *Surdus conf. 293. num. 10. addendo n. 12. etiam quod is non sit factus locupletior.*
- 18 Limit. quoad fructus percipiendos, seu qui percipi poterant ex melioramentis factis ab ipso mala fidei possessore, iuxta textum, & gloss. ibidem in l. ceterum, ff. de rei vendic. ubi Angel. Pileos. & Salic. Angel. in l. ex diuerso, ff. de cond. num. 5. vers. fallit, *Roman. singul. 337. per textum, in l. ceterum, §. improbe, ff. de rei vend. addendo esse notandum, & sita iudicasse, Cardin. Tusc. conclus. 490. nu. 109. & concl. 178. Fructus, num. 12. Barbo. l. diuortio, §. fin. ff. sol. mat. num. 51. vers. tamen minime, & in fin. vers. ex quo, eam afferens rationem, ne illius industria profliteri, & sibi noceat, Topic. dec. 93. num. 10. Valas. de iur. emphit. quæst. 25. num. 26. vers. sed quid, *Petra de fideicom. quæst. 15. num. 347. in princ. vers. si. intelligendo tamen, & dixi præcedenti §. limit. 1.**
- 19 Lim. in fructibus ꝑ industrialibus ipsius mala fidei possessoris, l. 1. §. cum prædium, ubi gloss. verb. numquam, ff. de pignor. *Socin. conf. 93. circa primum, col. 8. vers. confirmatur dicta conclus. lib. 1. Tusc. conclus. 490. fructus, num. 92. eam afferens rationem, quia illi, numquam fuerint in dominio rei meliorata, Tiraquel. de retract. lignag. §. 15. gloss. 1. num. 29.*
- 20 Limit. ubi semel fuit ꝑ indicatum ad fauorem possessoris mala fidei, nam cum illius mala fides sit purgata, fructus sunt ipsius, nec compensat cum melioramentis, *Alex. conf. 24. ponderatis ijs, col. 6. vol. 5. quem refert Cardin. Tuscus conclus. 490. fructus, num. 101.*
- 21 Limit. ubi habet iustum ꝑ titulum percipiendi fructus, l. si fundum, C. de rei vendic. l. §. & partes, ff. quod met. caus. per qua iura ita firmat *Roman. sing. 343. Tusc. addendo an idem sit dicendum, si possessori superueniat ista titulus, & illum non habuit à principio, Maschell. singul. 159. Not. quod Papiens. in lib. 1. act. real. 5. simul cum fructibus,*

Etibus, num. 4. vers. aut habuit titulum, 22 ubi sublimitat in casibus de quibus iura, vers. quoad primum.

Quia tamen obitant dicta supra num. 11. pro concordia vid. *Petra. de fideicommiss. quest. 15. num. 345. Host. in cap. grauis de rest. spoli. num. 3.*

23 Limit. in foro conscientie, † *Tiraquel. de retract. lignag. l. 15. gloss. 1. num. 2. circa fin. relato Ricard. 4. sent. dist. 15. art. 5. q. 6. Rebel. de obligat. iust. lib. 7. quest. 2. de expens.*

24 num. 15. declarando tamen † modo res meliorata extet, seu non perierit, & si res meliorata non extet, mala fidei possessor obligatus est ad estimationem rei tantum, prout estimabatur, antequam fuisset meliorata, nisi forte apud dominum verisimiliter res erat duratura, nam obligatur etiam ad solutionem melioramentorum, in quibus latur dominus, demptis tamen semper expensis melioramentorum, quas dominus erat facturus.

25 Quomodo autem probetur fructus † iustitiam percipios, vel percipi potuisse, viden. *Angel. in lex diuerso ff. de rei vend.*

26 num. 8. ubi præterea subdit † an reficienda sint expensæ, quoties restituendi sunt fructus, *Host. in cap. grauis de restit. spoli. num. 3.*

27 Limit. in melioramentis necessarijs, nam illa sunt reficienda, si fructus non sufficiant, & res meliorata extet, *Rebel. de oblig. iust. lib. 7. quest. 4. de expens. num. 2. post med. & in fin.*

28 Limit. ubi honestè, vel iustè minimè percipi poterant à possessore mala fidei, *Angel. in l. fructus, ff. de rei vendic. num. 1. & in lex diuerso ff. eod. num. 5. Bart. d. leg. fructus in fin. ubi exemplum refert, Petra de fideicom. quest. 15. num. 344. & ratio est, quia in omni dispositione, etiã legis, semper est excepta † causâ dignitatis, & fama.*

30 Limit. quoad † fructus, qui percipi poterant perempta, *Angel. in leg. fructus, ff. de rei vendic. num. 1.*

31 Limit. in pupillo, & infante, † *Angel. in l. ex diuerso, ff. de rei vend. num. 5. vers. fructus, per textum in l. quod infans, ff. eod. & l. insti. de offic. iudic.*

32 Limit. quoad fructus † percipios ex iure incorporali, *Angel. in lex diuerso, ff. de*

rei vend. num. 5. in fin. exemplum referens, si quis præsentauit, vel exercuit notaria- tum, sublimitando, † si quid commodè possessor mala fidei percipit, quod existat, vt puta merces rogatus, & similia.

Quia in principio huius §. dixi, mala fidei possessorem debere compensare melioramenta, cum fructibus percipiendis ex re ipsa, sicuti debet eisdem fructus percipiendos restituere, si melioramenta non fecit, insurgit difficultas, an id procedat in mala fidei possessore cum titulo, & in mala fidei possessore ficto non autem vero.

34 Quoad primum † absolute dicas excusari à percipiendis, nisi titulus, vt inquit, *Ioan. Fab. in l. de rei vendic. sit reprobatus, qualis est, vt inquit, gloss. final. quam ibidem sequitur Bellapertic. in l. si fundum, C. de rei vendic. si quis emerit in fraudem creditorum; vel scilicet contra legis interdictum, vel à Fisco absque necessarijs solemnitatibus, vel vi & metu cogere venditorem sibi vendere, & generaliter vbicumque titulus est contra iuris communis dispositionem, vt voluit Abb. in cap. cum causa 22. ff. de offic. deleg. num. 5. in fin. & dixi Bellapertic. d. l. si fundum in fin. Abb. in cap. grauis 11. de restit. spoli. n. 7. circa med.*

Contrarium defendit *Petra de fideicom. quest. 15. num. 345. & seq.*

35 Quoad secundum, resolutiue † dicas fictum, seu præsumptum mala fidei possessorem, etiam si titulum non habeat, excusari à percipiendis, nec agendum cum illo de compensatione melioramentorum, ubi illa sunt à domino rei reficienda, *Petra de Bella pertic. in l. si fundum, C. de rei vendic. post med. vers. lex ista, & Cast. nu. 2. in fin. & num. 3. circa med. Garzia de expens. cap. 23. num. 44. & seq. addendo aliud dicendum in mala fidei † possessore vero, vt puta per solemnem litis contestationem, & ita intelligendum textum † in l. centum, C. de rei vend. vt latius dixerunt alij relati in meis Collectaneis ad eundem textum.*

38 Alia insurgit difficultas, an † possessor mala fidei, qui de percipiendis est obligatus, an talis obligatio intelligatur de fructibus percipiendis à possessore, vel à domi-

domino rei, ita ut si iste maiores percipere possit, quam ille, restituendi, & compensandi sit fructus, quos percipere potuisset dominus, vel quibus alius, non autem possessor, si minores illi fuerint, & in hac difficultate, ex latenti iurium antynomia, reperio Doctorum non conuenientes opiniones quatuor.

38 Prima est, ut fructuum \dagger ea quantitas à malæ fidei possessore restituatur, & consequenter cum melioramenti compensetur, non quæ petitor, seu actor percipisset, sed quam ipse reus percepit, & volunt suam opinionem probari, *l. domi, C. de rei vendicat.* vbi Imperator Gordianus, inquit, *Occupata domus præses proventus cum pensionibus, quas occupator percipit, aut percipere poterat, & omni causa damni dati restitui iubebit, l. fructus 28. §. quid autem ff. de pet. hæred.* vbi Ulpianus, inquit, *eum qui nullam causam possidenti habet, si inuasit bona que sciebat ad se non pertinere, debere restituere fructus perceptos, & quos percipere debuisset.*

39 Secunda opinio \dagger est, ut malæ fidei possessor debeat restituere, & consequenter compensare melioramentum cum fructibus percipiendis, seu quæ percipi poterant, necdum ab actore non possidente, vel reo possessore, sed etiam à quolibet alio, qui possidisset, quare si reus, nec actor fuerit olitor, & agatur de fundo oleribus, vel alio fructuum ingenioso agro, possessor debet restituere fructus, quos olitor colendo eundem fundum percipere potuisset, *Bald. in l. 2. C. de fruct. & litium expens. num. 40 mer. 3. in fin. †* ea ratione, quia possessor malæ fidei, qui voluit illos percipere, fingitur, ut ego addo vberiores percepisse in suum incommodum, *Cyn. in l. domum, C. de rei vendicat. & ibidem, Gul. de Cyn. & idem remanet obligatus, ac si percepisset, quare non est considerandum interesse petitoris, sed fidei perceptio.*

41 Tertia opinio est, \dagger ut malæ fidei possessor sit obligatus ad fructus, quos petitor potuisset percipere, *Alberic. in l. fructus, ff. de rei vendicat. numer. 6. in princ. per textum in l. finis, §. 2. ff. de rei vend.* vbi Papinianus regulam constituit, quod in æstimandis fructibus aduertendum non est, an quis sit possessor malæ fidei, sed

an petitor frui potuerit, si ei possidere licuisset, & huius opinionis videtur esse, *Alberic. in l. fructus, ff. de rei vend. num. 6. circa med. Host. per eundem textum, loquens de violento possessore sine titulo, in cap. grauis, de rest. spoli. num. 3. circa med. & ratio est, quam Bald. in l. 2. C. de fruct. & litium expens. num. 3. in fin. ex glos. refert, † quia plus illius non interest, glos. 2. in l. ex diuerso 35. ff. de rei vend. num. 4.*

43 Quarta fuit opinio, \dagger ut sint restituendi, qui communiter percipi potuerant, negando, restituendos esse, quos petitor potuisset percipere, quia illi non proueniunt ratione rei, sed potius negotiationis causa, & sic diligentia personæ, non ingenio rei, *Bart. in l. domi, C. de rei vend. & probat Garzia de expens. cap. 23. nu. 50. in fin. relati à Surd. testante de communi, cons. 29. num. 7. & videtur æqua, ex his, quæ dicuntur de pretio, quod insciatur commune, l. pretia, ff. ad leg. falcid. cum cumulatim ad eum textum in meis Collectionibus.*

Contrarietatem hanc conciliare conati sunt \dagger antiqui & moderni Doctores, & inchoando ab antiquioribus, *Gul. de Cyn. in l. domum, C. de rei vendicat. circa prin. vers. quare ergo*, concludit considerandum esse, quod est grauius, seu magis præiudiciale possessori malæ fidei, ita ut si vberiores reus percepit fructus, quæ percepisset actor, illi sint restituendi, & idem dicendum, si vberiores percepisset petitor, & notandum litteram textus mei lectionæ, *Gul. impressa Lugduni 1513. à Iacobo Myt. dum in eodem vers. scriptum legitur in præiudicium possessoris malæ fidei, considerandum, quod est minus, quia subsistentur contrariæ illationes, & conclusiones, & legendum est, inspicere, quod est maius, & facile potuit is error committi ab ipso Gul. dum currente calamo illa scribebat, sequitur Angel. in l. fructus circa fin. ff. de rei vendicat. dum dixit considerandum esse, quod est vtilius actori. Verum concordiam istam improbat, *Burr. in cap. grauis 11. de rest. spoli. num. 13. in fin.**

45 Petrus de Bellapertica in d. l. certum, *C. de rei vendicat. in fin.* aliter conciliabat, sequendo glos. Martini, distinguendo, an quis sit malæ fidei possessor per litis con-

testa-

testationem, sciendo bonam non habere fidem, nec causam, & tunc ille sit obligatus de percipiendis, seu quos percipere potuit, non ipse reus, & possessor, sed quos actor, & petitor; An verò possessor incipiat habere malam fidem post litem contestatam, perseverando tamen in sua bona fide, sit obligatus restituere, & compensare fructus, quos percepit reus possessor; eam asserens rationem, quia ante litem contestationem nulla aderat mora, sed lite contestata tantum, incipit vacillare, seu ut ego addo turbari illius bonæ fides, & cum litem eventus sint dubij, sat est haberi rationem eorum fructuum, quos malæ fidei possessor percepit, & percipere potuit.

- 46 Idem Petrus in *ind. certum, col. fin. vers. in isto articulo*, breviorē aliam suam posuit concordiam, distinguendo, an quis sit fructus malæ fidei possessor in vera mora, per litem contestationem, & tunc compensandi, & restituendi. sunt fructus, quos percipere potuit, & percepit actor ex iundo possessio, aut verò quiserat malæ fidei possessor, sed non iudicio, & lite contestata pulsus, & in mora constitutus, & tunc restituendi, & compensandi, quos reus percepit, & est fere eadem conciliatio cum præcedenti, eo tantum excepto, quod contra malæ fidei possessorem non sequimur, quod illi plus nocet.

Verum postremam hanc concordiam improbat, *Petra de fidei comm. quest. 15. num. 347. in fin.* eam asserens rationem, quia malæ fidei possessor semper est in mora, & obstant, *l. finauis, §. 2. ff. de rei vend. & l. 2. C. de fruct. & litium expens.* seu ut ego addo lite contestata bonæ fidei possessor est par ei, qui à principio est in mala fide;

- 47 Bartol. in *l. ex diverso §. 5. ff. de rei vendicat. num. 4. vers. Quid dicemus*, relata distinctione Ultramontanorum, id est *Gul. de Cun. & Bellapertic. aliter conciliare contendit*, videlicet an possessor conveniatur ab eo, qui non asserit se dominum, & tunc habenda est ratio fructuum, quos percipere potuit possessor. An verò conveniatur ab eo, qui asserit se dominum, & ideo sibi deberi fructus, & tunc de iure Digestorum restituendi sunt fructus, quos per-

cipere potuisset petitor, de iure autem, C. secus esse, et sat esse restituere, quos petitor percepisset, *Bart. sequitur Burr. & illius dicta de verbo ad verbum rescripte in cap. grauis 11. de restit. spoliat. num. 13. & Ancar. num. 3.*

- 48 Subdendo aliam ex Bart. & conciliationem, & data electione actori, an velit potius sibi restitui fructus, qui percipi poterant à possessore, vel petitore, vel à quouis alio communiter, concludit, si petantur, qui communiter percipi poterant à possessore, vel petitore; si autem petantur, qui à possessore, vel petitore percipi poterant, illi erunt rescindi, ex singularitate personæ, quæ fructus percipere poterat, quare, ut inquit, *Ancar. in cap. grauis 11. de rest. spol. num. 3.* cautus esse debet actor, petere quod sibi utilius erit, petere, ex persona, enim & diligentia vnius personæ vberiores capiuntur fructus, quam ex alia, ut dicebat *Petrus de Bellapertic. in l. certum, C. de rei vend. col. penul. vers. ponamus*.

- 49 Alij considerantes, an fructus si fuerint ab actore petiti tamquam fructus, vel tamquam interesse, concludunt, si petantur tamquam interesse, restituendos, & compensandos tantum esse iuxta quantitatem, quam percepisset actor, quia plurius non interest eius, si verò petantur tamquam fructus restituendi, & compensandi sunt, quos percepit reus, & possessor, etiam si actor tot & tantos non fuisset percepturus, *Bart. in l. ratio, §. 1. in fin. ff. de act. empt. & in l. videamus, §. si actione, ff. de usur. & in l. si filiusfam §. 1. num. 3. ff. de verb. oblig. Bald. in l. radiatio, C. de act. empt. num. 10. Sal. in l. post perfectam, C. eod. num. 3. Tirraquel. de retract. lignag. §. 1. glof. 1. n. 29. exempla referentes, si reus sit rusticus, qui colendo agrum plures percepit fructus, quam percepisset actor nobilis, qui aliena manu coluisset.*

- Quid autem dicendum, si quis à principio petat bonæ fidei, & deinde in illo superuenit mala fides, vel è contra superuenit bona, ubi à principio aderat mala videndi sunt, *Cyn. in l. domum, C. de rei vend. in fin. num. 5. & 8. & seq. Alberic. in l. fructus, ff. de rei vend. num. 7. & 10. Bart. in l. ex diverso §. 5. ff. eod. numer. 4. in fin. & num. 9.*

num. 9. *Abb. cap. grauis* 11. *de rest. spol. num. 9*
Molin. de contract. disput. 463. num. 17. Re-
bel. de obligat. iust. lib. 7. de expens. quest. 2.
num. 10. subdens num. 11. quid dicendum,
si dubitetur, an sit bonæ, vel malæ fidei,
Alex. in l. clam. ff. de acq. posses. num. 7. & 8.
Surd. conf. 293. num. 13.

50 Cynus quem ꝑ prius referre debebam
 antequam retulissem dicta Bart. illius di-
 scipuli, facta distinctione, an in reo con-
 uento adsit, vel non adsit mora, conclu-
 dit, quod post moram reus sit obligatus
 de fructibus, qui percipi potuerant ab
 actore, si res petita fuisset illi restituta,
 51 & ita intelligendum esse textum ꝑ in l. si
 nauis, l. fructus, l. ex diuerso, ff. de rei ven-
 si verò ab sit mora, quod sit obligatus
 de fructus, quos possessor percipere potuit,
 ita distinguit Cyn. in l. domum, C. de rei vñ.
 quem sequuntur Dyn. & Alberic. ut testa-
 tur Surd. conf. 263. num. 29. & Papiens. in
 in forma libel. in action. real. §. & qui percipi
 potuerunt.

Rub. v. num. 171. & seq. pluribus.

Quo verò ad pretium ꝑ fructuum de-
 sumi potest resolutio ex his, quæ sunt re-
 cepta circa probationem valoris facien-
 dam ab eo, qui prouisus est à Papa de be-
 neficio, ut recentent Felin. cap. ad aures,
 de rescript. num. 17. vers. limita secundo,
 Cassad. decis. 19. super regul. cancel. num. 3.
 Pus. decis. 8. lib. 1. Cardin. Mantie. decis. 81.
 num. 2. & decis. 138. num. 1. & seq. vers. &
 hac, & decis. 120. num. 4. vers. verum, &
 num. 6. & decis. 178. num. 1. & decis. 228.
 num. 1. & decis. 290. num. 1. & decis. 233. nu-
 mer. 1. & seq. Ferret. conf. 3. num. 20. Sera-
 phin. decis. 13. 17. num. 1. & decis. 1393. n. 1.
 & decis. 102. num. 5. & decis. 974. num. 1.
 3 & in specie ꝑ an locatione ꝑ Cardin. Man-
 tie. decis. 39. num. 4. & decis. 290. numer. 4.
 Serafin. decis. 102. num. 1. & decis. 1009. n. 2.
 Rot. diuers. in recent par. 2. decis. 679. nu. 2.
 & decis. 742. num. 4. & decis. 86. & par. 1.
 decis. 158. num. 17. & seq. & dixi etiam de
 Laudemio, lib. 3. quest. 17. §. 3. Cartar. deci-
 sio 72. num. 16. & seq.

§. LIII.

SVM MARIVM.

Melioramenta qualiter assumentur à peritis,
 & testibus. 1.

Fructus qualiter assumentur 2. an ex locatio-
 nis pensione 3.

POSTquam tam à bonæ, quam malæ
 1 fidei possessore ꝑ dixi compensandos
 esse fructus perceptos ex re meliorata,
 cum melioramenti ipsis, agendum hic
 esset, quo modo illa sint æstimanda, vltra
 dicta supra §. 29. sufficiat dicere, quod
 qualiter testibus, vel in arte peritis, vel
 iudicis officio æstimatio ista fiat, præstite-
 runt id, Petra de fideicom. quest. 15. nu. 250.
 & seq. plurib. Rosental. de feud. cap. 10. con-
 clus. 43. num. 164. vsque in fin. Garzia tra-
 ctat. de expens. cap. 2. na. 22. & seq. & c. 24.
 Carroc. de locat. par. 4. de expens. quest. 2.
 num. 22. & seq. & 32. & seq. Pus. de c. 464.
 par. 2. & dixi de Laudem. lib. 3. quest. 22.
 artic. 2. & seq. & art. 15. Simon de Pratis
 de interpret. ultim. volunt. lib. 5. interpr. 3.

§. LIV.

SVM MARIVM!

Retentio rei melioratæ, vel abrasio melioramē-
 torum, quando concedatur, & negetur 1.

QVia in præcedentibus sæpè dixi
 melioranti ꝑ negari rei melioratæ
 retentionem, & melioramentorum æsti-
 mationem in concreto, vel abstracto, cō-
 cedi, & quandoque negari ipsorum me-
 lioramentorum abrasionem, quando id
 contingat, videndi sunt Cyn. in l. domum,
 C. de rei vendit. num. 2. & Cast. num. 3. &
 Salic. num. 10. in fin. Cardin. Tusc. concl. 180.
 melioramenta, num. 51. & seq. Ruin. con-
 sil. 165. lib. 4. num. 2. & 5. Barbof. in l. diuor-
 tio, §. fin. ff. solut. mat. num. 88. vers. sed bis,
 & num. 102. & seq. vsque ad 121. & dixi
 supra §. 4. ampliat. 8. & §. 33. vers. sublimit.
 §. 43. lim fin. Peregrin. de fideicom. artic. 50.
 num. 54. vers. voluptuaria, Alciat. l. impens.
 ff. de verb. signif. num. 10. Aretin. Scerte. in
 fin. de rer. diuis. num. 4. Rebel. de obligat.
 Na iust.

iust. lib. 7. de expens. quest. 2. num. 3. versic. Tertius, & num. 6. 13. & 16. in princ. & fin. & quest. 7. num. 6. & dixi §. 7. limit. Hartman. Pistor. quest. 42. lib. 2. par. 2. n. 26. ubi etiam agit, quid dicendum, si abradi non possunt sine deturpatione rei, Scrad. de feud. 2. par. prin. sect. 2. nu. 91. In fin. Molin. de contract. dispus. 463. nu. 17. in princ. versic. 'voluptuaria', & dixi etiam supra §. 43. Menoc. de recup. remod. 15. num. 555. Petra de fideicom. quass. 15. num. 276.

§. LVI.

SVM MARIVM.

Melioramenta facta in re prohibita alienari repetuntur à meliorante, & datur meliorata rei retentio 1. Ampl. ibid.
Vinea quibus modis dicatur meliorata 2.
Iacobus Franciscus Vinea amicus meus mortuus 3.

§. LV.

SVM MARIVM.

Baldus frater Petri Vbaldi 1.

Societas non contrahitur inter fratres uno illorum seorsum negotiante 2.

Fratres meliorantes rem communem repetunt mercedem, vel expensas factas à fratre, qui seorsum ab illis negotiatur 3.

Continuando argumentum melioramentorum, interrogatus fui, quid dicendum, si tres fratres possidentes bona paterna, vnus illorum seorsum negotiando multum est superlucratus, & alij duo meliorarunt corpus aliquod bonorum communium, an inter dictos fratres dicatur inita societas, & an fratres, qui fecerunt melioramenta possint illa repetere, rimato toto tractatu Petri Vbaldi de societate, reperi casum istum fuisse decisum à Bald. fratre suo, qui vt ipse refert d. tract. par. 4. quest. 16. censuit, societatem inter dictos fratres non fuisse initam, & qui diligenti cultura communia pradia ampliarant, non fuisse lucratos fructus perceptos, nec perdidisse labores suos 1. si quis putans, §. si autem, ff. commun. diuid. & ideo restituendos illi esse sumptus, quos de proprio fecerunt, & si quas operas posuerunt personaliter illis soluendam esse mercedem, l. his consequenter, §. sumptus, ff. famul. hercis. & l. si quis petens, §. sue autem, ff. commun. diuid. Baldum sequutus est idem Petrus ibid. quorum cum magna sit auctoritas subscribo illorum sententiam:

DVm extremam manum imponere ijs, quæ hoc Capite Octauo dixi, aduerti me in regula constituta in principio eiusdem capituli, num. 92. promississe examinare, quod melioramenta facta in re prohibita alienari, & quæ fuit alienata, repetantur, & illorum priuilegio de iur. retentio, melioranti, donec fuerit illorum pretio sibi soluto satisfactus, sed considerando, quod quæ hic dicerem, essent eadem, quæ dixi supra §. 1. de melioramentis factis in bonis ex fideicommissio alteri restituendis, quæ sunt prohibita alienari, moui manum de tabula; & remittendo me ad ea, quæ ibidem scripsi, addam solum affirmatiuam & quam firmassem procedere, etiam si qui emit rem prohibitam alienari, & illam meliorem fecit, notam haberet prohibitionem, iuxta ea, quæ latè tradit Castrensis, cons. 247. in causa quæ vertitur, lib. 1. num. 7. vbi præterea refert quibus operibus vinea, de qua ille loquitur, diceretur melior facta, quæ retulisse, nisi mihi manum, calamumq. cohibuisset, & animū grauiter turbasset nuncius, qui mihi retulit, hac die XVIII. Februarij 1644. qui mihi natalitius fuit ann. 1568. ex humanis & decessisse Iacobum Franciscū Vineam I. C. A. A. sensem amicum mihi carissimum, postquam versatus fuit annis triginta in Romana Curia, insigni specimen integritatis dando, in causis tractatis coram quibuscūque Iudicibus, gratis sapius, quam mercede donatus, qua forte foelici, vel infelici non pœnitet me quoque fuisse donatum.

CAPVT IX.

SYMMA RIVM.

Exceptio adimplementi est efficacissima, & fauorabilissima 1.

Nouatio perimit ipso iure præcedentem obligationem 2.

Solutio ipso iure perimit obligationem 2.

Exceptio adimplementi suspendit, non autem extinguit obligationem 3. potius inter dilatorias, quam peremptorias referenda 3. dū impedit actorem in sua actione ulterius progredi, sed etiam actionem perimi 4. nisi fuerit adimpletum 4. est peremptoria, & litis finita 5.

Exceptione adimplementi retardatur processus ad ulteriora 6. & quare 7. ampl. 9. 10. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 37. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 59. 60. 61. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. Limit. 38. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. Bald. declaratur 12.

L. Iulianus, §. si quis colludente, ff. de action: empti, declaratur 36.

Non facere, & perperam facere, sunt paria... 58.

Ad agendum, quæ sunt temporalia, perpetua sunt ad excipiendum 62.

Gratian. sibi contrarius concordatur 78.

EXceptionem adimplementi esse omnium & efficacissimā, & fauorabilissimam affirmat, Ioan. Griuel. decis. D. Rolan. 111. facti, nu. 28. quilibet sui assumpti, rationem minimè referat, & videatur in suo dicto allucinatam fuisse, cum id potius esset dicendum de solutione, & vel acceptatione, vel nouatione, quæ singulæ ipso iure perimunt omnem actionem, & obligationem, §. 1. & seq. in h. quib. mod. tollit oblig. exceptio adimplementi autem potius & suspendat, & impediatur exercitium actionis, quam extinguat natiuitatem illius, l. Iulianus, §. offerri, ff. de act. empt. Crauet. conf. 151. minime, num. 10. circa med. & ideo refe-

renda inter dilatorias impediens litis ingressum, Cast. d. §. offerri, quem relet, & sequitur Crauet. conf. 248. iniustitia, nu. 6. vers. non ob. cum alijs concessis à Menoc. conf. 1. num. 365. & seq. ab Intrio. Cas. conscient. 14. num. 112. Centur. 1. & à Gonzal. ad reg. 8. gloss. 27. num. 10. Rol. à Val. conf. 68. lib. 4. Attamen verum dixit idem Griuel. quia adimplementi exceptio, nedum impedit actorē in sua actione ulterius progredi, Rotā in recentior. decis. 162. par. 1. num. 3. & decis. 469. num. 4. par. 2. & decisio 520. num. 4. Menoc. conf. 55. n. 2. sed perimit etiam & illius actionem, nisi in termino assignato ad adimplendum, quis adimpleat, quare eandem exceptionem etiam peremptoriā, & litis finitæ esse infra §. 1. subdam, & firmant Menoch. & alij supra relati, quibus addo Franc. Becce. conf. 45. num. 12. Crauet. conf. 127. num. 14. Marefcot. resolut. 88. num. 2. lib. 1. Intrio. Casu conscient. centur. 1. casu 14. num. 112. Milanens. decis. 4. par. 2. num. 14. Franc. Becce. conf. 106. num. 5. & dicam infra §. 13. Quia materia ista læta est, & practicabilis, vt Methodo illam excutiamus, propositis, generali regula, illaq. per ampliaciones, & limitationes examinata, subdam deinde separatim §. 8. tamquam eiusdem regulæ membris, & partibus, quæ ad perfectam excussionem eiusdem exceptionis, credam necesse dicenda, & postremo ad eandem Miscellanea aliqua cōmunia dictis in præcedentibus.

Regula itaque sit, quod exceptione...
6 & adimplementi opposita retardetur processus ad ulteriora, l. Iulianus 83. §. offerre, ff. de act. empt. l. cum proponas 2. C. de pact. Cephal. conf. 609. magnifice. num. 2. Franc. Becce. conf. 45. num. 6. vbi latè comprobatur, & conf. 106. videretur, num. 3. Surd. conf. 101. num. 1. Rol. à Val. conf. 69. lib. 4. nu. 9. concludens volentem agere, debere prius docere adimpleuisse, cum effectu totum contractum, & relati ab Intrio. tract. Cas. Conscient. centur. 1. casu 14. num. 102. Maggon. decis. Lucens. 21. num. 16. Burf. conf. 72. num. 3. Cephal. conf. 48. num. 41. Mantica. de sacit. lib. 3. titul. 16. nu. 15. vers. quicumque, & relati à Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 7. & seq. & num. 12. & seq. rationem
7 & relet, relati à Giurh. decis. 100. l. Antonia

- num. 21. in *fin.* Menoch. *conf.* 1. num. 367. & seq. vbi latè comprobatur *G. m. z. ad regul. gl. f.* 27. num. 5. Crau. *conf.* 151. Neminem, num. 10. vbi latè comprobatur *Gabriel. conf.* 5. lib. 1. concludens nisi opponatur non retardari executionem sententiæ.
- 8 Contrarium voluit *Roman. conf.* 76. num. 6. & seq. plur. vbi latè comprobatur, & reprobatur rationem, quod illa admittatur, sed illius dicta sunt vera in casu statuti *Florētini*, vt colligo ex *Magon. decif. Lucens.* 11. num. 21.
- 9 Ampl. etiam, si ageretur de adimplemento faciendi à Magnate, *Arct. loquens de Duce Burgaria: conf.* 14. viso, nu. 18. vers. prima conclus. *Gozadin. conf.* 9. in hac causa, num. 20. vbi loquitur de Duce Sabaudia, & de adimplemēto præstādo suo vassallo, & de eodem Duce, *Socin. lun. conf.* 77. licet, num. 141. in *fin.* & num. 144. lib. 1. Menoc. *eidem relatis, conf.* 1. n. 364. *Rol. à Val. conf.* 69. lib. 4. num. 14. & sequen. vers. *sed in casu præsentis*, vbi loquitur de locatione facta à Principe, & latè versatur circa obligationes Principum, quoad cōtractus, *Franc. Bec. conf.* 45. num. 26. circa *met.* dum prius firmasset Principem isto casu obligari non aliter, ac obligatur priuatus.
- 10 Ampl. etiam, si excipiens de adimplemento iurasset præstare, quæ petuntur ab eo, contra quæ excipitur de adimplemento, vt dicam *infra* §. 1.
- 11 Ampl. etiam si contractui reciprocò addita esset pœna, & qui non adimpleuit, vellit illam soluere, nam minimè cessat exceptio adimplementi, *Arctin. conf.* 14. viso, & num. 18. vers. prima conclusio, vbi
- 12 declarat Bal. si aliud sentientem, ea ratione, quod soluens pœnam conuentam dicatur contractum obseruasse, *Rolan. à Val. conf.* 69. pro, numer. 10. lib. 4. vbi addit etiam, quod apposita esset clausula, quod pœna commissā, vel soluta, contractus firmus remaneat, & dicam etiam *infra* §. 40. vbi agam, an ex non adimplemento inficiatur contractus, *Arctin. sequitur Menoc. conf.* 1. num. 364. in *fin.* *Intriol. Cas. Consc. centur. 1. casu 14. num. 97. & 109. Rolan. à Val. conf.* 57. viso, lib. 1. num. 22. idem repetit *Mascard. latè de probat. conclus.* 1387.
- num. 49. & seq. *Franc. Bec. conf.* 106. nu. 4. in *fin.* *Carroc. de locat. cap. de euiction. n. 37. Mantie. de tacit. lib. 3. tit. 16. num. 16. Rot. diuers. decif.* 221. par. 1. num. 4. *Felin. cap. 3. de iur. iur. num. 5. vers. quintus casus.*
- Ampl. vt possit opponi etiam stante iuramento, *Carroc. de locat. par. 4. §. de euict. num. 32. & seq.* tam excipientis, quam agentis.
- 13 Ampl. etiam, si à statuto rejectæ essent omnes exceptiones, *Cyn. & Bald. in l. ex prædictis, C. de euiction. Rol. à Val. conf.* 68. lib. 4. num. 13. *Intriol. tract. casu conscient. centur. casu 14. num. 117. Carol. de Gras. except. 13. num. 38. Crauet. conf.* 151. neminem, num. 10. in *prin.* vbi plures refert, & *conf.* 127. num. 14. *Corn. conf.* 297. in consilijs. nu. 1. vers. & regula lib. 3. *Franc. Bec. conf.* 45. reuocatur, num. 13. *Casal. conf.* 407. num. 19. *Ioseph. Lud. decif. Lucens.* 2. num. 3. *Rolan. à Val. conf.* 53 lib. 1. num. 32. & *conf.* 69. lib. 4. num. 14. *Crauet. conf.* 127. n. 14. & *conf.* 151. num. 10. *Marscot. Resolut.* 88. *Communis*, lib. 1. num. 3. *Surd. conf.* 369. numer. 32. *Iacob. Laurent. de iud. suspect. c. 15. num. 129. circa fin. Dec. conf.* 248. numer. 2. & *conf.* 421. num. 2. *Surd. conf.* 101. numer. 4. *Bero. conf.* 144. lib. 1. num. 3. *Ioseph. Ludou. decif. Perus.* 50. num. 3. *Vuius opin.* 2. n. 6. *Mascard. de probat. conclus.* 1387. num. 21. & seq. concludens idem dicendum de quacūque alia exceptione orientis ex ventre contractus, *Menoc. conf.* 55. num. 3. *Eugenius conf.* 29. num. 26. et seq. *Barza decif.* 17. num. 1. circa *med.* vbi rationem refert, quia oritur ex eodem cōtractu, *Carroc. de locat. cap. de euiction. num. 31. Grat. disceptat.* 45. num. 3. *Rimin. lun. consil.* 52. num. 13. *Decian. conf.* 60. lib. 2. num. 45. *Al-douin. conf.* 19. num. 46. et *conf.* 30. num. 69.
- Contrarium tenent *Roman. conf.* 76. numer. 8. vbi reprobatur rationem supra consideratam, & relati à *Tusc. conclus.* 381. exceptiones, num. 69.
- 14 Ampl. etiam, si in modico sit adimplendum, vt dixi *infra* §. 6.
- Ampl. vt sententia lata non facto adimplimento opposito, sit nulla, *Verat. decif.* 127. par. 3.
- Ampl. vt impediatur moræ purgatione, *Surd. conf.* 157. num. 30.
- 15 Amplia quibuscumque si verbis, seu clau-

- clausuliscōcipiatur cōtra statum, quia omnes intelliguntur appositæ ad fauorem obseruantis & adimplentis, *Ros. diuersor. decis. 212. par. 1. num. 3. & seq.* addendo aliter non intelligi, nisi fuerit expressè dictū, *Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 27. num. 8. in fin.*
- 16 Ampl. etiam, si ageretur de executione obligationis Cameralis, vel cum Guarantia, vel alio pacto habente paratam executionem, ex pacto vel dispositione statuti, vel consuetudinis, vel legis prouintie, *Card. Mantie. decis. 221. nu. 1. vers. non obli. Turree. conf. 74. num. 38. & conf. 78. num. 15. lib. 1. Gratian. discept. 273. num. 19. Intrio. Cas. Consc. centur. 1. casu 14. num. 116. Zachias referens plures Rota decis. de obligat. Cameral. quest. 17. num. 46. Viuius opin. 802. Statutum, num. 3. Rota diuers. recent. decis. 428. num. 7. par. 1. Barzia decis. 36. num. 24. Curroc. de locat. cap. de euictione num. 40. 42. Gratian. discept. 45. num. 4. addentes ad Magon decis. Lucens. 21. num. 16. Corn. conf. 256. lib. 4. n. 10. limitat. si factum sit prastandum ex alio contractu, Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 46. et seq. ubi refert dissentientes, Mangil. de euictione quest. 98. num. 7. et seq.*
- 17 Ampl. etiam, si opponatur aduersus executionem sententie, vt dixi infra, §. 2.
- 18 Ampl. ex quocumque contractu agatur, qui sit vitro, citroq. obligatorius, seu in quo sit vicissim aliquid dandum, vel prastandum, *Bart. in l. quaro, §. inter, ff. locat. Rot. à Val. conf. 69. lib. 4. nu. 1. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 27. num. 5. Ias. conf. 216. vol. 2. num. 1. Barzia decis. 17. nu. 1. in princ. et fin. Franc. Bec. conf. 45. num. 6. Mantie. decis. x. num. 8. Intrio. Casu consc. 14. num. 99.*
- 19 Ampl. etiam si in tali contractu appositæ esset stipulatio, quæ licet fortius promittentem obliget, non tamen liberat ab implemento, si ex stipulatione agatur, *Magon. decis. Lucens. 21. num. 19.*
- 20 Ampl. vt probatio præstiti adimplementi debeant esse concludens, ita vt non deest in implementum in supplementum, vt dixi §. amplius.
- 21 Ampl. etiam, si quis impediatur adimplere, vt dixi §. 3.
- 22 Ampl. vt is, cui est adimplendum, numquam constituitur in mora, antequam illi sit adimpletum, vt dixi §. 4.
- 23 Ampl. etiam si parte non opponente, vt dixi §. 5.
- 24 Ampl. etiam ubi excipitur de adimplemento contra successorem eius, qui debebat vicissim aliquid adimplere, *Crauet. conf. 127. num. 14. qui loquitur de cessionario, Marefcot. resolut. 88. lib. 1. num. 9. et seq. Ludouis. decis. 261. num. 4. Dec. conf. 421. num. 14. Surd. conf. 101. num. 2. Mantie. de tacit. lib. 3. titul. 16. num. 18. et decis. 76. nu. 2. Mandel. loquens de cessionario, conf. 377. num. 19. et conf. 591. num. 3.*
- 25 Amplia siue quis agat ex contractu nominato, siue innominato, *Bald. in l. 1. C. de pact. num. 14. Franc. Bec. conf. 45. nu. 6 et 12. et conf. 106. num. 5. circa fin. Rota diuers. decis. 212. par. 1. num. 2. Carroc. de loc. par. 4. de euictione. num. 48. Mantie. de tacit. lib. 3. titul. 16. num. 13. et seq. eam afferens rationem, quia non obseruans contractū, dicitur illi contravenire, & cum impugnare, *Alex. conf. 323. lib. 2. num. 2. vers. Nam nunquam, Dec. l. filia licet, C. de collat. nu. 3. Ias. Liurifgentium, ff. de pact. 26. num. 2. ubi in fin. Limitat si ad effectum agendi, Napt. con. 133. num. 4. qui loquitur de transactione, cui est appositæ stipulatio, Intrio. cas. consc. 14. centur. 1. num. 99. et seq. ubi latè comprobat, Rota diuers. in recent. par. 1. decis. 493. n. 2. loquens de societate, et locatione, Viuius opin. 401. nu. 5.**
- 37 Ampl. siue adimplementum versetur circa accidentalialia, siue substantialia, siue naturalia cotractus, *Bart. in l. item quaro, §. inter locatorem, vers. et generaliter, ff. locat. Franc. Bec. conf. 45. num. 6. in prin. Mascard. de probat. conclus. 1387. numer. 10. Franc. Bec. conf. 106. num. 3. addit etiam, si adimplementum versetur circa naturalia contractus, Carroc. de locat. cap. de euictione num. 51. Intrio. cas. consc. centur. 1. cas. 14. num. 120. Bald. Liurifgentium. §. pact. conuenta. ff. de pact. n. 1. Gras. de except. cap. 13. num. 43.*
- 28 Ampl. non solum si ubi est certum non fuisse adimpletum, sed etiam ubi dubitatur de adimplemento, *Mandel. conf. 591. num. 6. velato, Corn. conf. 345. col. 2. lib. 1.*
- 29 Ampl. etiam, si fuerit adimpletum in parte

- parte etiam maiori, *Verbal. decis. 316. par. 3. num. 2. Gratian. discept. 307. num. 9. & seq. Intrinsec. cas. conscient. 14. num. 107. & seq. Cagnol. in l. 2. C. de pact. int. empt. nu. 162. & seq. pluribus*, ubi loquitur de eo, qui partem pretii soluit, durante tempore ad retrouendendum, ut non audiat, si illo elapso velit redimere, soluto residuo.
- 30 Ampl. ut adimplementum debet esse reale, ita ut non sufficiat, verbale, vel fictum à iure, *Mascard. de prob. concl. 1387. num. 52. & seq. & dixi §. 7.*
- 31 Ampl. præsertim, si quis agat ad pœnam, vel loco pœnæ, ut puta ad interesse, *l. Iulianus, §. offerri, ff. de act. empt. ut per eum textum firmat Rol. à Val. conf. 53. visio, num. 28. & conf. 57. visio lib. 1. num. 17. & seq. addendo, quod natura penarum tam legalium, quam conventionalium est, quod petens penam, nisi probet ex parte sua adimpleuisse, ut repellatur à petitione, quia liquida debet esse causa, qua petatur pœna, admonendo actorem, ut isto casu sit cautus, probando liquidissime adimplementum ex parte sua, nec admitti iuramentum in supplementum, relati à Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 11. 49. & 55. Alex. conf. 212. nu. 3. vers. & dicit, & conf. 222. visio facti, num. 18. lib. 2. Menoc. conf. 55. num. 11. Franc. Bec. conf. 45. num. 6. circa med. Alex. conf. 212. numer. 3. vers. & dicit, & conf. 222. visio facti, lib. 2. Burfat. conf. 292. num. 15. qui loquitur, siue agatur de pœna legali, siue conventionali, Mantie. de tacit. lib. 3. tit. 16. num. 15. Intrinsec. cas. conf. 14. centur. 1. num. 97. Visio ad Afflict. decis. 220. num. 3. in fin. Barzia decis. 17. num. 2.*
- 32 Ampl. etiam, si cessaret causa, propter quam fieri debet implementum, *Dec. in l. cum proponas 2. C. de pact. num. 4. vers. ampl. secundo*, eam afferens rationem, quia cessante causa ad cautellam ordinata, non cessat providentia simpliciter, & formaliter ordinata, *l. fin. §. fin. ff. de resc. vend. Dec. sequenti sunt Mascard. de probat. conclus. 1387. numer. 57. Graf. de exception. cap. 13. num. 42.*
- 33 Ampl. præsertim, si agatur de adimplemento præstando ex testamento, & alia ultima voluntate, *l. cum pater, §. liberis, ff. de legat. 2. Peregrin. conf. 64. ex lib. 3. numer. 12. Barzia decis. 17. col. 2. vers. sic. & quod.*
- 34 Ampl. præsertim, si agatur de adimplemento præstando ex contractu locationis, *l. quero, §. inter locatorem, ff. locat. O fasc. decis. 51. Georgius num. 10. & 12. Franc. Bec. conf. 45. num. 6. Surd. conf. 400. Bona, num. 6. & seq.*
- 35 Ampl. etiam, si de adimplemento excipiat aduersus eum, qui de nullitate contractus agere, vel excipere potest; veluti si ab Ecclesia, pupillo, vel minore, petatur aliquid ex contractu minus solemnibus, *l. Iulianus, §. si quis colludente, ff. de action. empt. Pinel. in l. 1. par. 3. C. de bonis matern. num. 34. & seq. ubi latè agit,*
- 36 præterea de intellectu dicti §. addentes ad Alex. in l. cum lex, vers. officium, ff. de fideius. Peregrin. conf. 86. officium, lib. 3. num. 18.
- 37 Ampl. præsertim, si non fuit adimpletum intra tempus conuentum, *Natta. conf. 50. materia, num. 25. & seq. Surd. conf. 52. num. 23. & 28. Gratian. discept. 307. Ex num. 9. & seq. n. 16. & seq. addendo;*
- 38 non si posse lapso tempore adimpleri, *Læccel. de attent. par. 2. cap. 4. limit. 11. num. 24.*
- 39 Ampl. etiam, si actor agat ex quali contractu, *Peregrin. conf. 64. ex causa, lib. 3. num. 12. circa med.*
- 40 Ampl. ut possit opponi si etiam in executione sententiæ, *Viuius opin. 802. statutum, num. 11. & dixi infra §. 11.*
- 41 Ampletum, si ab excipiente si de adimplemento fuisset quid promissum, quod à iure reprobatum, *Alex. conf. 113. per sepe, lib. 6. nu. 19. exemplum referens eius, cui facta erat promissio de certo modo diuidenda hæreditate viuientis.*
- 42 Ampl. præsertim, si adimplementum est conditionale, *Card. Mantie. decis. 257. num. 1. & seq. Peregrin. conf. 77. lib. 3. n. 12. Graf. de except. cap. 13. num. 39. in fin.*
- 43 Ampl. etiam, si quod lapsa sit dies data, reo, ad dandum actori, quod petit, *Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 36. 39. & seq. Intrinsec. cas. conscient. 14. num. 110. & dixi infra §. 4.*
- 44 Ampl. etiam, si fuerit adimpletum, sed non eo modo, vel forma, quo erat adimplendum, *Cardin. Mantie. decis. 1. num. 5. & seq. Barzia decis. 17. nu. 1. circa princ.*

- princ. Grat. loquens, ubi non fuit adimpletum tempore conuento, discept. 307. numer. 10. & 28. & seq. Milanens. decis. 4. lib. 2. num. 100.*
- 45 Ampl. vt ꝑ excuset à mora, nec labatur tempus reo conuento adimplendi ex parte sua, *Corn. conf. 245. lib. 4. numer. 6. Franc. Becc. conf. 45. num. 38. circa med. & dixi §. 4. Viuius opin. 802. num. 9.*
- 46 Ampl. siue ꝑ contractus sit bonæ fidei, siue stricti iuris, *Barzia decis. 17. vulgati, col. 2. vers. & in tantum, Franc. Bec. conf. 45. num. 27.*
- 47 Ampl. præsertim, ꝑ si agatur de adimplimento præstando ex litteris cambij, *Car. l. Mantie decis. 76. num. 3.*
- 48 Ampl. etiam si actor agat ex ꝑ generali stipulatione Notarij pro omnibus quorū interest, *glos. l. qui siudem, ff. de transacti. Rot. diuers. decis. 212. par. 1. num. 6.*
- 49 Ampl. præsertim, ꝑ si agatur de donatione, in qua à donatorio quid sit præstandum, *Crauet. conf. 151. num. 8. concludens, si donatarius non adimpleat, amitte re commodum donationis, dubitando an idem sit dicendum, si donator petat adimplendum.*
- 50 Ampl. etiam, ꝑ si quis necessitate coactus non adimpleat, *vt dixi §. 3.*
- 51 Ampl. in contractu ꝑ societatis, *Grat. discept. 725. num. 1. & seq. Rot. recent. decis. 493. par. 1. num. 2.*
- 52 Ampl. etiam, ꝑ si opponatur à singulari successore, *Aretin. conf. 70. col. 1. quem refert, & sequitur Carroc. de locat. cap. de euictione num. 56.*
- 53 Ampl. in quacumque instantia ꝑ excipiat de adimplimento, *Crauet. conf. 151. numer. 10. Menz. conf. 367. & conf. 165. num. 4. Marefcot. resol. 88. lib. 1. numer. 12. & 13.*
- 54 Ampl. præsertim, si ꝑ adimplentū versetur circa connexa, seu obligationem corresponsiuam, vt dicam infra §. 13.
- 55 Ampl. præsertim, ꝑ si Principi sit adimplendum, nam si illi non fuit adimpletū, potest siue iniuria resiliere à contractu, *Alex. conf. 54. viso, lib. 4. num. 14.*
- 56 Ampl. præsertim, ꝑ in contractu emptionis, *l. Julianus, §. offerri, ff. de action. empt. Tiraquel. de retractu signag. §. 1. glos. 17. num. 3. ubi in princ. refert dicentes,*
- nisi facta sit interpellatio, & dixit infra §. 6. etiam si in minimo non sit solutum pretium.
- 57 Ampl. etiam, ꝑ si adimplementum staret in facto alieno, vt dicam infra §. 8.
- 58 Ampl. etiam, ꝑ si fuit adimpletum, sed malè, *Barzia decis. 17. num. 1. circa.*
- 59 *princ. & facit ratio, quia ꝑ non facere, & perperam facere procedunt à pari, cap. 1. ubi Abb. num. 27. de sent. & re iud. cap. 2. de trans. Epif. cap. tua, de Cleric. non resid.*
- 60 Ampl. præsertim, ꝑ si adimplentum stetin facto proprio agentis, *vt dixi §. 9.*
- 61 Ampl. vt exceptio ꝑ non adimplemēti impediat litis ingressum, & sit litis finitæ, *vt dixi infra §. 13.*
- 62 Ampl. non obstant ꝑ quouis temporis cursu, *Bursat. conf. 101. num. 15. Carroc. de locat. par. 4. cap. de euictione. num. 31. & ratio est, quia quæ temporalia sunt ad*
- 63 *agendum, perpetua ꝑ sunt ad excipiendum, cum non sit positum in facultate rei, quando conueniatur.*
- 64 Ampl. etiam, si probetur ꝑ fuisse adimpletum, sed in aliam causam, ob quam non erat adimplendū, *Crauet. conf. 171. n. 15. subdens in dubio præsumi fuisse adimpletum in causam debitam, seu conuentam.*
- Ampl. vt de adimplimento debeat
- 65 ꝑ iudicari constare, quamuis re vera fuerit adimpletum, *Mazil. de euict. quest. 97. num. 4. & seq.*
- 66 Ampl. etiam, ꝑ quod quis non fuerit, ante oppositam exceptionem adimplenti, interpellatus ad implendum, *Crauet. conf. 192. Casus, num. 17. vers. Nec requiritur, ubi relatis dissentientibus cōcordat Doctorum contrarietatem in hoc articulo, Gratian. relato Menoc. aliud sentiente, discept. 307. ex. num. 15.*
- 67 Ampl. vt ex non ꝑ facto adimplimento, arguatur dolus debentis adimplere, *Crauet. conf. 192. Casus, num. 15. circa med. subdens num. 16. idē fieri infamem, Dec. conf. 60. num. 46. lib. 2. & conf. 11. lib. 3. n. 4. Gratian. disceptat. 748. num. 10. addendo non adimplentem constitui in culpa, vt dixerat discept. 307. num. 2.*
- 68 Ampl. vt contra ꝑ agentem ex contractu, quem non adimpleuit, competat actio

actio doli, l. 2. §. circa, ff. de doli excep. Cor. consil. 291. in fin. lib. 3. Franc. Bec. consil. 45. num. 40. Carroc. de locat. par. 4. de evictio. num. 49.

69 Amplia, vt processus † subsequens sit nullus, nisi subsequatur adimplementū, Seraph. decif. 577. Trei. num. 3. & seq. Lancel. de attentat. par. 2. cap. 4. de attent. lit. pend. limit. 11. & 18.

70 Ampl. vt possit agi ad damna, & interesse ob non adimplementum, nec replicari de nullitate contractus, Ruginel pract. quæst. cap. 41 num. 17.

71 Ampl. vt adimplementum † præstitū in vna causa non excuset, quin possit excipi de adimplemento ex alia, Bursat. conf. 191. num. 3. Intrio. Cas. conscient. 14. num. 103.

72 Ampl. præsertim † ad effectum consequendi lucrum ex contractu reciproco, Gratian. disceptat. 725. num. 1.

73 Amplia etiam, † si excipiat mutatu esse rei statum, Puteus decif. 258. in causa, lib. 3. num. 4.

74 Ampl. etiam in sententia lata ad fauorem minoris, Peregrin. conf. 86. officium, lib. 3. num. 13.

75 Ampl. quod † si a pluribus sit faciendū adimplementum, vno adimplentie, & cæteris nolentibus, vel negligentibus adimplere, ille solus habet commodum, quod ex adimplemento sequitur, l. penul. C. de cond. infert.

76 Ampl. etiam, † si adimpletum fuerit in parte, nam si excipiat de adimplemēto residui, omnis actio excluditur, Bald. l. si solutarius, ff. de solut. Alex. conf. 49. lib. 2. num. 4. Rom. conf. 244. num. 4. Neuiz. consil. 5. num. 10. & seq. Gratian. discept. 546. Non. num. 32. & seq.

77 Ampl. etiam, † si talis exceptio non fuerit opposita apud acta, sed in allegationibus iuris, Bart. in leum qui is 2. el. 1. ff. de verb. oblig. num. 4. l. as. num. 12. qui la-

78 iē agunt, quando † exceptio sit apud acta opponenda, vel sufficiat illam allegare in iure, Fel. cap. cum ordinem, de rescript. numer. 16. Paris. conf. 33. lib. 1. num. 57. Magon. decif. Lucens. 11. nu. 12. Graf. excep. 13. num. 54.

79 Ampl. non obstante quauis excusatione sui, vel alieni facti, Ruginel. pract. quæst.

cap. 41. num. 15. Crau. conf. 125. num. 3. & seq. Neuiz. conf. 21. scripsit, num. 1. & dixi infra §. 8.

80 Limit. vbi excipiens † de adimplemēto nullum habet interesse, nec pati potest damnum, ex non factio adimplemēto, seu illi non interest adimpleri, Bald. conf. 121. lib. 1. Craues. conf. 59. num. 2. circa med. & conf. 246. Iacobus, num. 5. versic. Itaq. Surd. conf. 101. num. 24. Menoc. consil. 1. nu. 370. quos refert Ludouif. dec. 347. Actum, num. 11. vbi addentes cumulant alias Rotæ decisiones, Menoc. consil. 1. numer. 370. Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 63. Intrio. cas. conse. censur. 1. cas. 14. nu. 119. concludens hanc exceptionem competere tantum ei, cui est adimplementum, & idem repetit Graf. de exception. cap. 13. num. 48. & 50. in fin. Menoc. consil. 1. num. 377. tictet Gratian. discept. 301. re non. num. 14. aliud sentiat, cum tamen

81 † discept. 302. Per. numer. 29. aliud dicat, sicut & ex dictis discept. 725. num. 20. & seq. vers. non obli. conciliari potest, & ex Fel. cap. 3. de iur. iur. num. 4. in fin.

82 Quando autem † fideiussor possit excipere de adimplemento, Franc. Bec. consil. 45. num. 5. Gratian. discept. 302. Socin. conf. 173. lib. 2. num. 2.

83 Limit. vbi † implementum petitur ex alio, seu diuerso contractu, in quo non legitur obligatio adimplendi, seu adimplementum peteretur ex his, quæ sunt extra contractum, seu illi non connexa, vt dicam infra, §. 16.

85 Limit. vbi † excipiens † de adimplemento prius contrahent actui, seu dispositioni, cuius causa est adimplendū, Dec. conf. 452. visa, num. 10. circa fin. & idem prius dixerat, conf. 106. nu. 31. & 38. vide dicta infra, §. 14. vbi agam a quo sit probandum implementum, Zachias poss. tract. de oblig. Cameral. decif. 70. num. 17. & decif. 81. num. 5. & decif. 139. num. 4.

85 Limit. vbi † adimplementi commodū est commune, tam excipienti, quam ei, qui debet adimplere, Dec. conf. 452. visa, num. 10. in princ.

86 Limit. vbi excipitur de compensatio-

adde-

addentes procedere, si de credito superuenienti excipitur.

- 87 Limit. vbi exceptione ꝛ adimplementi excipiens indebitè fenit commodum, & is, qui debet adimplere, sine iure læditur, vt dicam infra §. 18.
- 88 Lim. vt adimplementum ꝛ fuit factum per æquipollens, vt dixi §. 15.
- 89 Limit. ad effectum ꝛ impediendi mentionem, Gratian. disceptat. 113. numer. 38.
- 90 Limit. vbi ꝛ de adimplemento excipitur ab eo, cui non est adimplendum, seu à tertio, Alex. conf. 127. lib. 7. numer. 5. Dec. conf. 452. num. 10. vers. solam superest, Menoc. conf. 1. num. 370. Carot. de locat. par. 4. de euiction. num. 70. & seq. Roman. conf. 76 in causa, num. 6. Crauet. conf. 246. num. 5. vers. itaque, Surd. conf. 101. nu. 24. Laurent. tract. de iud. susp. cap. 15. num. 129. in fin. Graf. except. 13. num. 48. Mascard. de prob. conf. 1387. num. 63. Intriot. cas. conscient. 14. Centur. 1. num. 119.
- Obst. de cis. Rot. diu. 210. par. 1. num. 2.
- 91 Limit. vbi non stat ꝛ per actorem, quominus fiat adimplementum, Simon. de Prat. conf. 28. num. 7 & conf. 159. numer. 2. Merlin. decif. Lucen. 14. num. 4. Dubito tamen de veritate huius limitationis ex his, quæ dicam infra §. 3.
- 92 Lim. vbi implementum ꝛ actoris postponitur implemento rei, veluti si quis agat ad quantitatem, quam debet inuestire post solutionem, And. ab Exa. de pact. num. 424. vers. secundus casus, Bursat. conf. 184. Articuli, num. 49. & seq. Gratian. disceptat. 748. num. 10. Mascard. de sol. 89. lib. 1. num. 9. concludens cessare regulam nostram, vbi constat quis prius debeat adimplere.
- 93 Limit. vbi actor ꝛ offert adimplere, & reus recusat recipere, vel adimpleri, etiã verbo tenus, tacitè, vel expressè, & 2. in fin. C. de inst. & subast. per quem textum is a firmat Bursat. conf. 207. num. 3.
- 94 Limit. vbi quis ex gratia, vel ex generalis clausula, si qua mihi, fuit integrum restitutus ad adimplendum, quauis illi sæpius præstitus fuerit terminus ad implendum, Alex. conf. 45 in causa, & lib. 5. num. 4.
- 95 Limit. vbi id, quod ꝛ est adimplendū,

deficit casu fortuito, Rota diu. in recent. decif. 493. par. 1. num. 2. in fin.

- 96 Limit. vbi adimplementum ꝛ est impossibile, vt dixi §. 3.
- 97 Limit. vbi quis impeditur ꝛ adimplere facto Principis, nã cum illud sit exclusum in quacumque dispositione, excusatur ab adimplemento, Ioseph. Ludovic. decif. Perus. 50 Ieronymus, num. 11.
- 98 Limit. vbi quis acquieuit ꝛ contractui, Crauet. conf. 106. num. 2. & 3. Ludouic. dec. 75 num. 2. vbi addentes numer. 5. eam volunt esse rationem, quia tacitè censetur remissum adimplementum, Fel in cap. 3. de iur. iur. num. 5. vers. quartus, exemplum referens, si adimplementum sit promissum sub poena, quam actor deinde soluit, idem tradit Aret. conf. 14. num. 18. in fin. & dixi cap. seq. §. 7.
- 99 Adimplementum ꝛ à quo sit probandum, dixi §. 14.
- 100 An autem rescindatur ꝛ contractus ex non adimplemento, dixi infra §. 11.
- 101 Lim. vbi excipienti non interest adimpleri, vel excipiens non læditur, ex non adimplemento, Crauet. conf. 59. Petrus, numer. 3. addèdo dici, si dubitatur, an adimplementum possit asserere damnum, vel commodum.
- 102 Lim. vbi ordine naturæ ꝛ debet præcedere factum, seu adimplementum excipientis, Bal. l. 1. C. de vsur. & fruct. legat. nu. 22. Socin. conf. fin. lib. 3. sequitur Mandel. conf. 591. num. 7.
- 103 Limit. vbi semel fuit adimpletum, licet non durat, Surd. conf. 36. num. 77. Rota relata à Zachia de obligat. Camerali 64. num. 3.
- 104 Limit. vbi exceptioni ꝛ adimplementi tacitè, vel expressè fuit renuntiatum, vt dicam infra cap. seq. limit. final. & 5. 6. & seq.
- 104 Limit. vbi implementum ꝛ prouenit extra contractum, Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 64.
- 105 Limit. vbi durat ꝛ terminus ad implendum, lege 1. ff. de pœna legat. Bald. conf. 434. vers. item quoniam, vsque in fin. lib. 2.
- 106 Limit. vbi adimplementum ꝛ est turbidum, Rota recent. decif. 686. numer. 2. par. 2. Mangil. de euiction. quasi. 57. n. 16.

- in fin. Roman. conf. 76. num. 6. in fin.
- 107 Limit. vbi quis in casu ꝑ non adimplementi obligauit se ad damna, nam illis solutis cessat exceptio adimplementi, *Dec. conf. 2. num. 4. Paris. conf. 110. num. 24. lib. 1. Rota coram Bubalo in Romana Palatij relata à Maref. de commiss. par. 1. fol. 747. nu. 3.*
- 108 Limit. vbi petitur exequutio sententia lata super fructibus compellatiuis debitis venditori, *Casal. conf. 609. numer. 6. & seq. Surd. conf. 101. declarauit, num. 23. & seq. Paschal. de pat. potest. cap. 8. per iurur, num. 8. Gabriel. de empt. concl. 4. num. 9.*
- 109 Limit. vbi ꝑ ex conuentione, vel aliter factum excipientis debet præcedere factum, seu adimplementum agentis, *Bald. in l. 1. C. de vsur. & fruct. legat. nu. 22. Socin. conf. final. lib. 3. vers. non obft. Berz. conf. 200. in fin. lib. 1. & conf. 136. numer. 7. lib. 2. Aquerf. si quis maior, C. de transact. num. 46. circa fin. Theod. de Rubens in suis singul. obseruat. ad Oranam, decis. 276. lib. 1. addendo sæpius Rotam censuisse, & exornasse dicta Mathef. singul. 57. in suis singularibus par. 3. Serafin. decis. 1059. nu. 9. concludens isto casu licere contrauenire, & petere adimplementum, *Maref. resolut. 89. lib. 1. num. 9. concludens, vt dixerat Rubens regulam nostram procedere in dubio, vbi non constat, quis prius debeat adimplere, quia tunc consideratur titulum, quis prius agat, vt ille debeat prius docere de adimplimento, Manic. dec. 1. num. 8. Surd. conf. 101. declarauit, numer. 10. circa med. Crauet. conf. 151. num. 10.**
- 110 Limit. vbi non opponitur ꝑ ista exceptio, *Dec. conf. 361. & 421. Ias. conf. 16. vol. 1. Cane. var. resol. cap. 17. de sent. excc. nu. 258. Menoch. conf. 1. num. 371. vbi ait, ꝑ vtile esse generaliter offerre implementum.*
- 111 Limit. vbi exceptio ꝑ ista non est clara, *Roman. conf. 76. num. 6. in fin. vers. posito tamen, & num. 8.*
- 112 Limit. vbi aliquid releuans ꝑ replicaretur, vel exceptio adimplementi altiori egeret indagine, *Cas. conf. 166. vssis actis, lib. 2. num. 3. vers. sed bene, vsque in fin. Tuscanus addendo id remitti arbitrio Iudicis, conclus. 1381. exceptiones num. 70.*
- 113 Limit. vbi agitur de soluendis vsuris, iuxta l. curabit, C. de act. empt. Gabriel. de empt. concl. 4. num. 9.
- 114 Limit. vbi quid est adimplendum sub modo, & non fuit petitum adimpleri, *Gabriel. conf. 5. Statutum, lib. 2. numer. 12. & seq. & 17.*

S. I.

SVMARIVM

Exceptio adimplementi competit ei, qui aliquid dare, ꝑ prestare uel promissit cum iuramento 8. Ampl. 9. 10. 11. 13. 14. 17. 18. 19. Limit. 12. 20. 21. 22.

Impossibilitas, quando excuset promittentem factum 21.

Iuramentum obligat precisè 1. & quare 6. 7.

Auth. hoc si debitor, C. de solut. Limitatur 4. & quare 5.

Promissio facti alieni, quando resoluatur in promissionem faciendi diligentiam, vt fiat 23.

Heres iurantis obligatur iuramento sui Auctoris 24.

Rota in eodem articulo variavit 24.

Quamuis iuramentum precisè ꝑ obliget iurantem ad præstandum factum, quod quis præstare iurauit, *cap. ad nostram de iur. iur. Bart. in l. amplius non peti. ff. rem rat. bab. num. 8. Alex. in l. si conuenerit, ff. de iuris. omn. iud. num. 2. Ias. §. actionum, in l. de action. nu. 47. Anton. Trigon. singul. 18. num. 4. Nat. 2. conf. 110. num. 15. circa fin. Surd. conf. 13. num. 27. & conf. 334. nu. 9. aded quod iurans ꝑ non excusetur à præstatione facti iurati, si uellet soluere interesse, *cap. fin. ne prelat. vic. suas, vbi Butr. Bald. in proem. Surd. num. 16. circa med. Ias. conf. 128. lib. 4. num. 28. & conf. 9. lib. nu. 19. vbi plura congerit, Mathef. sing. 52.* Quare qui promissit soluere in pecunia numerata ꝑ non potest aliter satisfacere suo creditori, quam numeratione pecuniarum, ita vt obligatus soluere sit exclusus beneficio exceptionis ꝑ auth. hoc nisi debitor, C. de solut. & compensationis, quæ vice solutionis habetur, *Serafin. de iurament. priuileg. 74. num. 33. & 36. qui præterea id latè comprobat Mathef. sing. 54. Nota quod, Gozad. conf. 32. num. 15. Anton. de Tre-**

- de Tremul. ad practic. Bonacursi. cap. quib. mod. ciuil. agend. verb. pecuniariis, vers. & adde, quod in casibus, fol. 22. Natt. conf. 54. egregius, num. 1. & nu. 2. & seb. latè cumprobat, & rationem refert Surdus conf. 82. nu. 25. vbi de communi, & conf. 246. non. num. 15. qui relatis dissentientibus illos concordat, vt prius dixerat, conf. 166. alia, num. 28. & ratio est, quia iuramentum habet vim specifiici consensus, & expressionis, vbi illa esset necessaria, l. cum pater, §. filij ff. de legat. 2. Alex. in l. seniu, C. qui testam. fac. pos. num. 9. & in rub. ff. de verb. oblig. num. 15. Neuiz. conf. 66. nu. 25. Natta conf. 54. num. 1. Gabriel. conf. 66. lib. 1. num. 11. Surdus conf. 331. num. 12. & seq. Brun. à Sole, quest. 22. & iurans dicatur in genere & cogitasse de omni iure sibi competenti, Natt. conf. 145. num. 5. circa med.
- Attamen qui cū iuramento & quid alicui dare, præstare uel promisit, si ad dandum, præstandum uel conueniatur, excipere potest, vt sibi prius detur, præstetur uel, quod est promissum, cap. peruenit 2. de iur. iur. l. cum proponat 2. C. de pact. vbi Dec. num. 5. Bero. conf. 144. lib. 1. numer. 4. qui loquitur de vniuersitate agente, Franc. Bec. conf. 45. num. 6. & conf. 106. num. 4. Rol. à Val. conf. 6. num. 19. & conf. 53. num. 30. lib. 1. & conf. 69. num. 11. vol. 4. Menoc. conf. 55. n. 8. & seq. Gozad. conf. 94. num. 45. Mascard. de probat. conf. 1387. num. 20. vbi placet refert, Caroc. de locat. cap. de euic. num. 253. Gratian. discept. 411. num. 12. & discept. 740. num. 43. addentes ad Magon. decis. 21. num. 16. Carol. de Graf. de except. cap. 13. num. 40. Mantie de Tacit. lib. 3. tit. 16. n. 19. de locat. par. 4. de euic. num. 32. Rolan. à Val. conf. 69. lib. 4. num. 11. & 33. Menoc. conf. 55. num. 10. relati à Giurba decis. 100. D. Antonia, num. 21. vers. secunda, Rolan. à Val. conf. 53. lib. 1. num. 30. Galef. de obligat. Camer. quest. 17. num. 7.
- Ampl. etiam si actor & sit vniuersale corpus, vt pura Vniuersitas, Ciuitas, & simile, Bero. conf. 144. lib. 1. numer. 4. Menoc. conf. 55. Credo, num. 8.
- Ampl. etiam, quod & offeratur, vel fiat adimplementum per æquipollens, Natta conf. 32. viso, num. 2. & conf. 54. numer. 1. apollit. ad Mathesil. singul. 54. Nota quod, Rolan. à Val. conf. 6. lib. 1. num. 32. Gratian.
- discept. 725. num. 17. & 20. & extendendo etiam ad heredem iurantem, Socin. 16. numer. 67. & conf. 90. lib. 4. num. 10. Natta. conf. 426. num. 16. & seq. vbi rationem refert Mantie de Tacit. lib. 14. tit. 32. n. m. 4. & 11. Rotatamen in Romana Palati coram Vbaldo, relata à Marches. de commiss. par. 1. fol. 746. declarauit procedere, vt iactum
- est & possibile, & qui promissit, potest facere, alias liberatur præstando interesse, idem tradit Marefcot. refol. 88. lib. 1. nu. 18. & seq.
- Ampl. siue ambæ partes & curauerint obseruantiam contractus, siue excipiens tantum, Carroc. de locat. par. 4. de euic. num. 33.
- Ampl. etiam, si is qui debet & adimplere, offerat soluere interesse, quia non adimpleat, Natta conf. 426. num. 16. & seq. vbi rationem refert, quia alias liceret iuranti propria auctoritate, sibi mutare iuramentum, addentes ad Ludouif. dec. 241. num. 7. testando de magis comuni, si promissum & factum est possibile, refertens
- Rotam sibi minime constasse, an idem, & dicendum in hæc de promittentis, Rol. à Val. conf. 68. lib. 4. num. 33.
- Ampl. etiam si & cum iuramento adsit obligatio Cameralis, Gratian. discept. 740. num. 43. Caf. Barz. decis. 36. num. 24.
- Ampl. præsertim, & vbi adest statutum, vt Romæ, lib. 1. cap. 164. vt promittens præcisè sit obligatus præstare factum, nam nec promittens, nec illius hæres excusatur præstando interesse, addentes ad Ludouif. decis. 241. num. 7. in fin. Serafin. decis. 805. num. 7.
- Limit. vbi excipienti & non interfit adimpleri, Crescen. decis. 17. de prob. Intrinsec. cas. conscient. 14. Centur. 1. numer. 119. concludens non posse excipi de adimplimento ab eo, cui non est adimplendum.
- Limit. vbi implemenium & est impossibile, Gratian. discept. 725. num. 19. l. ita. possibilem, ff. de reg. iur. etiam quod culpa sequuta sit impossibilitatem, secus si præcedat, Crauet. conf. 233. numer. 3. circa med. Marefcot. var. refol. lib. 1. cap. 88. communis, num. 20. Rot. diuers. in recentior. decis. 493. par. 1. num. 2. circa med. & num. 3. addit isto casu impossibilitatem excusare apena, & damno, & non adimplentem admitti

- ad lucrum reciproci contractus, *Gratian. discept. 725. num. 2. & 3.* declarat, quando non admittatur ad lucrum, *Mantic. de Tacit. lib. 14. tit. 32. nu. 8. Serafin. dec. 1275. num. 2.*
- 23 Lim. ubi implementum ꝑ procedit extra contractum, seu aliunde, quam à contractu, ex quo est adimplendum, *Alex. in l. filia licet, C. de collat. num. 3. Paris. consil. 33. num. 64. vol. 1. Mascard. de probat. conclus. 1387 num. 64. Inriol. cas. conscient. 13. centur. 1 num. 123. & allegat. 28. vol. 3.*
- 23 Quando autem promissio facti ꝑ alieni, resoluatur in simplicem promissionem, adhibedi omnem diligentiam, & conatū, & se facturum, & curaturum, dicam infra § 8.
- 24 Quid autem dicendum ꝑ de hærede iurantis, variavit *Rota, nam coram Serafino, decif. 805. num. 4.* tenuit affirmatiuam, & alias expē, vt referunt *addentes ad Ludouic. decif. 241. num. 7.* ubi addit aliud, quandoque iudicasse, latē *Mant. de Tacit. lib. 14. tit. 33. num. 8. & seq.*

§. II.

SVM R I V M.

Res iudicata plura operatur. 1. 2. 3.
Exceptio adimplementi retardat executionem
sententia 4. & quare 5. Ampl. 5. 7. Contrarium 8. Concorda 9. Limit. 10.

- 1 **Q**ui sint effectus sententiæ, ꝑ quæ paratam habeat exequutionem, ex dispositione legis, vt puta, quia lata in possessorio, vel alio casu, quo negatur appellatio ad effectum suspensiuum, ex Statuto, vel pacto, vel quia duas habeat præcedentes conformes, vel quia infra legitimum tempus, non fuerit appellatum, vel appellatio deserta, lapsis fatalibus ad illam presequendam, vt dixi in *meis singularibus*, §. appellatio non conceditur, cum duobus seq. & §. sententia transit in iudicatum.
- 2 Longum esset ꝑ referre, vt colligi potest ex cistis Doctorum in *l. res iudicata, ff. de regul. iur.* ubi ego etiam in *meis Col-*
- lectaneis aliqua congesti, dicam tamen, cum *Nassa consil. 524. num. 3. & seq. Beron. consil. 156 num. 2. vol. 3. Rolan. à Val. consil. 6. vifit. lib. 3. num. 16. & seq. & consil. 100. lib. 4. num. 28. & seq. Sured. consil. 61. num. 2. & seq. & consil. 134. num. 9. & seq. G. urba decif. 55. num. 21. Rimin. lun. consil. 194. num. 1. & seq. lib. 2. Crauet. conf. 79. Mascard. de probat. 1296. num. 14. & seq. pluribus.*
- 3 Quod licet faciat ꝑ ius non reuocabile, etiam cōtra flicum, quod faciat præsumptionem iuris, & de iure, ita vt non admittatur probatio in cōtrarium, inducat notorium, sententia illi contraria sit nulla, & tamquam altera natura, faciatius inter omnes, & originē creat, naturalia vincula soluit, vel mutat, falsā in vera quoad effectū iuris vertat, de albo faciat nigrum, deindebito debitu, ac similes alias naturales transformationes operetur, quia sententia pro causā generatiua habetur.
- 4 Attamen exceptio non adimplementi, ꝑ si opponatur aduersus eum, qui pro exequutione sententiæ instat, tantū est potestatis, ratione æquitatis, quia illa redolet, vt retardetur exequutio, *Corn. consil. 79. col. 3. in fin. lib. 1. & consil. 297. lib. 3. Gemin. consil. 149. Dec. consil. 119. quos refert Crauet. consil. 151. Neminem, num. 10. vers. alibi, addendo idem firmari à Curt. consil. 166. vifit. assis col. 3. lib. 2. eam afferens rationem,*
- 5 ꝑ quia hæc exceptio non impugnatur sententiā, sed tantū differt illius exequutionem, donec impleatur, *Menoc. consil. 1. num. 367. et consil. 55. Credo, num. 4. Mare. seot. var. resolut. lib. 1. cap. 88 num. 12. et seq. Gras. de except. cap. 13. num. 43. circa med. et num. 55. addendo posse opponi etiam post sententiam, num. 54. et 59. Mandel. 591. licet, num. 3. & seq. relati à Mascard. de probat. copeluj. 1387. num. 46. et a. Carroc. de de locat. par. 4. de cutione nu. 42. vers. ampl. octauo, Rimin. lun. consil. 52. num. 13. Decian. consil. 60 lib. 2. num. 35. Menoc. consil. 5. num. 4. Zacchias de obtig. Camerali; quæst. 17. nu. 51. referens plures Rotæ decif. quibus dicitur excipi posse post relaxatum ꝑ mandatum, iudens numer. 52. dari appellacionem, si non admittatur.*
- 6 Contrarium tenent relati à *Mascard. de probat.*

probat. conclus. 1387. num. 47. Crauet. consil. 151. num. 10. vers. alibi, et à Carroc. de locat. par. 4. de evulsion. num. 42. vers. licet contrarium, Roman. conf. 176. num. 7. et à Tusc. conclus. 381. exceptiones num. 69.

9 Concorda tper Marefcot. resolut. 121. lib. 2. num. 9. et seq. Tusc. conclus. 381. exceptiones, num. 70.

Ampl. etiam in sententia lata in possessessorio, Veral. decis. 349. par. 2. Gonzal. ad regul. glaf. 27 num. 7.

10 Limit. ubi ante t sententiam semel fuit opposita, & fuit reiecta, Iaf. l. l. C. de iur. et fact. ignor. num. 19. vers. secundo, Alex. l. rei iudicatae, §. fin. num. 4. ff. sol. mat. Cast. consil. 100. num. 4. in fin. et num. 5. lib. 1. relati à Tusc. conclus. 381. exceptiones, num. 96. dum prius retulisset dissentientes, qui cōcordari possunt ex dictis eiusdem ibidem num. 94.

§. III.

S Y M M A R I U M.

Impedimentum excusat impeditum à periurio.

Impeditio non sua culpa nullum tempus currit 2. Ampl. ibid. et 3.

Dispositio omnis habet in ventre conditionem, si potero, si Deus voluerit, vel Principi placuerit 4.

Exceptio implementi opponi potest contra impeditum 5. et quare ibid. Ampl. 6. 7. 8. 9. 10. 8 11. 12. Limit. 13. 14. 15. 16.

1 Scuti iustum impedimentum t excusat impeditum à periurio, Bart. in l. amplius non peti. ff. rem rat. baere, num. 8.

2 Impeditio non sua culpa nullum tempus currat, cessetque contra illum omnis

3 præscriptio, l. et atilicinus, ff. de ferruit. rust. præd. præsertim inspecta æquitate iuris Canonici, Gomes. ad regul. de Annal.

4 quæst. 14. num. 8. vers. tertio t ampliando etiam, quod quis impediatur sua culpa.

Ita videatur dicendum impeditum excusari ab adimplemento, quod est minus,

5 quia in t omni dispositione etiam iurata, siue t conditio, si potero, si reus voluerit,

& Principi placuerit, vt pluribus præat Ripain l. quate, ff. scire perat, et m. 39 et seq. & conueniunt, quæ de difficultate adimplendi refert, Couar. in cap. quamuis, de pact. per. 2. §. 5. num. 3. et seq.

Pro regula tamen constituam, aduersus agentem ex contractu reciproco

posse opponi t de adimplemento, quamvis ille impediatur adimplere, Lec. in l. cū proponas 2. C. de pact. num. 4. concludens,

quod licet necessitas, & impedimentum, excuset à pœna, & mora, non tamen aperit viam actori ad agendum, qui ex parte sua non adimpleuit, sequitur Menoc.

conf. 55. Credo, num. 5. et Menoc. et Bec. sequitur Rol. à Val. conf. 69. pro l. b. 4. nu. 12.

Butr. et Abb. in cap. sicut 3. de iur. iur. quos sequitur Nat. conf. 50. materiam, num. 7.

replato Hoff. aliud sententiæ, Surd. conf. 86. consului, num. 21. Caf. conf. 407. num. 20.

in fin. Mascard. de probat. conclus. 1387. numer. 43. Crauet. conf. 151. nu. 10 in fin. Gratian. disc. 301. re non num. 10. Gras. de except. cap. 13. num. 44. Barzia decis. 17. col. 1.

in prin. Surd. conf. 254. num. 24.

6 Amplia etiam t quod quis impediatur casu fortuito, vt ex Dec. et Crauet. format Mantie. decis. 270. num. 11. vers. neque obf.

Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 44.

Contrarium tenuit Rot. 4. diu. in rec. decis. 493. par. 1. num. 2. in fin. Aldouin. consil. 19. num. 47.

Ampl. præsertim, t si impedimentum fuit causatum culpa debentis adimplere,

Rot. diuers. recent. decis. 493. par. 1. num. 4.

Ampl. præsertim t ad effectum consequendi lucrum ab eo, qui non adimpleuit impeditus, Rot. recent. decis. 493. par. 1. num. 3.

Ampl. etiã si quis impediatur facto tertij, Surd. conf. 186. consului, num. 12.

Ampl. etiam, t quod quis impediatur suo facto, Caf. Barzia decis. 17. cive a prin.

10 Ampl. etiam, quod implementum sit præstandum sub modo, Surd. lat. decis. 437. num. 38. et seq. vers. quarto.

11 Ampl. etiam, quod impedimentum proveniat à necessitate, vel alijs sibi legitimum, Dec. l. cum proponas 2. C. de pact. n. 4.

Carroc. de locat. par. 4. cap. de evulsion. n. 38. et seq. Grat. disc. 301. n. 10. Mantie. de Tas. lib. 3. cap. 16. num. 21. Natta conf. 50. num. 7.

- 12 Ampl. etiam, † quod impedimentum fit modicum, *Alex. conf. 127. viso lib. 5. n. 7. Barzia decis. 17.*
- 13 Lim. ubi implementum † provenit ab impossibilitate, etiā quod quis esset obligatus cum iuramento, *Crauet. conf. 12. n. 1. vers. sed posito, Marefcot. resolut. 90. lib. 1. num. 8. et seq.* addendo tunc agendum tantum ad interesse, & damna, vt dixit *Gratian. discept. 725. num. 2. Rota recent. decis. 493. par. 1. num. 2. in fin.*
- 14 Limit. ubi † per adimplementum conseruatur, non autem auctori datur actio, *Mantic. decis. 270. num. 13. in fin.*
- 15 Limit. ubi quis † impeditur facto excipientis de adimplemento, *Menoc. conf. 55. Credo, num. 11. et seq. Fel. cap. peruenit, el. 2. de iur. iur. num. 3. et seq.* ubi pluribus exornat, *Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 65. Graf. de except. cap. 13. n. 49. Grat. discept. 201. re, nu. 9. in fin. Crau. conf. 246. num. 4. Gratian. discept. 748. num. 17. circa med. et num. 19.*
- 16 Limit. ubi † impedimentum modico tempore durauit, & agatur, postquam illud cessauit, *Alex. conf. 127. viso instrumento, lib. 5. num. 7. qui loquitur de conductore, qui modico tempore fuit impeditus fruire conductu, per l. fin. lege. 8. colonus, ff. locat. sequitur Barzia decis. 17. num. 25.*
- 3 na excuset quælibet iusta † causa, *Crauet. conf. 233. in proposito, num. 4. tamen, qui ex contractu reciproco est obligatus, quid dare, facere, præstare uel, si ab auctore vicissim, quod dare, facere, præstare reo debet, non præstiterit prius, numquam dicitur ille constitutus in mora, adeo quod* 4 *is cui licet de † implemento excipere, nūquam dicitur, constitutus in mora, nisi postquam fuit illi adimpletum, Casal. conf. 407. num. 16. & seq. Rub. Alex. in l. virum, ff. si cert. pet. num. 222. Bero. conf. 144. num. 2. et conf. 176. num. 82. vol. 1. Decian. conf. 103. lib. 3. num. 9. Anchar. conf. 352. Bursai. conf. 101. num. 16. Mascard. de probat. conclus. 1387. nu. 30. et 36. Corn. conf. 245. in præsent. num. 1. Mohed. decis. 1. de pact. Veral. decis. 108. num. 6. & 7. par. 2. cap. non est in mora, de regul. iur. Roman. conf. 244. pro. num. 5. Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 30. et seq. relati ab Intriol. cas. conf. 14. num. 113. Viuius opin. 802. num. 8.*
- 5 Ampl. etiam, quod reo † conuento præstituta sit dies ad vicissim adimplendum, seu dandum auctori, quod petit *Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 36. et seq. plurib. Intriol. cas. conf. 14. nu. 110. Corne. conf. 245. lib. 4. num. 6.*
- 6 Ampl. etiam, † quod quis interpelletur ad præstandum, & dandum, quæ dare, vel præstare debet, *Casal. conf. 407. magnific. num. 17. eam afficiens rationem.*
- 7 Quia † non interpellatio, sed adimplementum præstitum reo, illum in mora, constituit, *Mascard. de probat. concl. 1387. num. 34.*

§. IV.

SVM MARIVM.

Mora est delictum 1. procedis à pari cum pena 2. iusta causa excusatur 3.

A pena, et mora excusatur iusta causa 3.

Excipere qui potest de adimplemento, nisi interpelletur, numquam est in mora, nisi postquam fuit illi adimpletum 4. et quare 7: Ampl. 5. 6.

- 1 **M**Ora cum † sit delictum, l. quod te, ff. de cert. pet. Bart. l. gerit, ff. de acquir. hered. Natta conf. 74. puto, num. 10.
- 2 à parique procedat † cum pena, Dec. in l. vinum, ff. si cert. pet. num. 14. vers. secundum conclusio, & tam à delicto, quam à pe-

§. V.

SVM MARIVM.

Beneficium à lege concessum non impartitur, nisi volenti 1. 2.

Iudex non impartitur officium suum, nisi petenti 3. Ampl. 4. 5.

Exceptio adimplementi obstat agenti, licet non fuerit opposita 7. et quare 9. 10. Contrarium 8. 11. distingue 6. priore opinione, Ampl. et quare 12. 13. 14. Ampl. 15. 16. 18. Limit. 9.

Exec-

Exceptio quando opponenda apud acta 17.
Roman. declaratur 20.

1 **O** Mac. proueniens à iure † benefici-
cium cum nemini coucedatur, nisi
petatur, & volenti tantum confertur,
h.2. vers. volenti, C. de iure empbis. Alex. per
bunc textum, conf. 96. lib. 4. nu. 1. et seq. Ripa
in l. de pupillis, §. meminisse, ff. de non. oper.
nunc. nu. 18. Tiraquel. in l. si unquam, §. re-
uertatur, C. de reuoc. donat. num. 10. et seq.
plurib. Mantie decis. 145. num. 2. et seq. con-
cludens beneficium † à lege alicui cōcel-
sum, nisi volenti concedi, vt post illum
pluribus probat, Gonzal. ad regul. 8. glof. 56
num. 70. et seq. et glof. 58. num. 2. et seq. plu-
rib. Nec ludex † officium suum non pe-
tenti impertitur, l. 4. §. hoc autem officiu,
ff. de damn. inferi. l. si super possessione, C. de
transact. vbi Dec. num. 10. l. 1. §. Magistrat-
ibus, ff. de magist. conueniend. præsertim
in ijs, † quæ priuatum tangunt commod-
um, Gomez. ad regul. de annal. quæst. 3.
num. 5. vers. Nec ideo, Mantie decis. 1. nu. 8.
circa fin. et decis. 272. num. 8. Ripa. de pu-
pillo, §. meminisse, ff. de non. oper. nunc. nu. 18.
5 addendo procedere † etiam in ijs, quæ
causæ cognitionem non requirunt, Man-
tie. de Tacit. lib. 3. tit. 16. num. 12. quiloqui-
tur, vbi actus est nullus fauore alicuius,
& in terminis nostris ita censent relati à
Dec. l. si licet, C. de collat. num. 2. et seq.
& de exceptione nullitatis, Lancel. de at-
tent. par. 2. cap. 17. num. 164. Vinius opin. 802
num. 7.

Et licet Rol. à Val. conf. 53. viso, lib. 1. nu-
mer 33. in fin. indecisum reliquerit, an
parte non opponente possit, vel debeat
ludex repellere agentem ex cōtractu re-
ciproco, vbi nouit illum pro parte sua,
6 non adimpleuisse vicissim promissa, † &
And. ab exa. de pactis, num. 425. et seq. latè
distinguat :

7 Verà tamen est extensio † regulæ fir-
mate supra, cap. 9. num. 23. vt exceptio
adimplementi obstat agenti, quamuis à
reo non fuerit opposita, Bal. Fulg. et Dec.
in l. si licet, C. de collat. Rub. Alex. conf. 30
col. fin. Rimin. lun. conf. 52. num. 12. in prin.
relati à Tiraquet. de retract. lignag. §. 1. glof.
17 num. 3. in princ. et num. 6. Dec. d. l. si licet,
8 num. 2. vbi † reprobat dissentientes, las-

lurigentium, ff. de pact. num. 2. in princ.
Gratian. discept. 246. num. 13. eam relucens
9 rationem, † quia iniurgit ex ventre eius-
dem conventionis, qua agitur, Crauet.
conf. 151. num. 10. Mantie. decis. 1. nu. 8. Graf.
de except. cap. 13. num. 37. in fin. et nu. 44.
et 52. et seq. vbi latè.

10 Rationem assignant † Tuscus conel. 381.
exceptiones, num. 24. et seq. Mangil. de
emtion. quæst. 98. num. 10. et seq.

11 Contrarium † tenent relati à Rimin. lun.
conf. 52. nu. 12. vers. contra, vbi refert Bal.
sibi non constasse, et à Magon. decis. Lucens.
21. Laurentius, num. 20. et seq. relati à Ti-
raquel. de retract. lignag. §. 1. glof. 17. num. 3.
vers. at sunt, Bursat. conf. 184. num. 5. 3. rela-
ti à las. in l. iurigentium, ff. de pact. num. 2.
nec clare illos concordat.

12 Ampl. † vt adeo sit fauorabilis exceptio
adimplementi, vt ludex etiam parte non
opponente, ex officio possit de illa exci-
pere, & excludere auctorem ab actione in-
tentata, Ancar. conf. 33. col. 1. Dec. conf. 441.
col. 2. las. conf. 9. lib. 1. num. 13. in fin. relati
à Rolan. à Val. conf. 53. viso, lib. 1. num. 33.
Magon. decis. Florent. 66. cbe. num. 6. et de-
cis. 143. vendiderat, num. 5. et decis. Lucens.
61. ageat, num. 2. Interio. cas. 14. nu. 11. Cra-
uet. conf. 151. num. 10. Mangil. de emtion. q. 98.
num. 10. et seq. Rimin. lun. conf. 52. num. 13.
Mascard. de probat. conel. 1387. num. 13. et

13 seq. eam † asserens rationem, quia ori-
tur ex eodem fonte, quonascitur petitio,
Gratian. discept. 301. num. 9. Mantie. dec. 1.
num. 8. in fin. las. Laurent. de lud. susp. et
cap. 15. num. 129. circa fin. Carroc. de locat.
par. 4. de emtion. num. 45. et seq. vbi ra-
14 tionem refert, † quia simul cum actione
nascitur.

15 Ampl. vt ludex † non solum possit, sed
etiam debeat hanc implementi exceptio-
nem ex officio obijcere actori, supplendo
quæ defuit parti, Roman. conf. 244. pro,
num. 5. vers. breuiter, Casal. conf. 407. cum
certissimi, num. 20. Crauet. conf. 151. Nemi-
nem, num. 10. in princ. Carol. de Graf. de
exception. cap. 13. num. 53.

16 Amplia etiam, quod † non fuerit op-
posita apud acta, sed in allegationibus iu-
ris, Bart. in l. cum qui ita, et 2. ff. de verb.
oblig. num. 4. et las. num. 12. et seq. qui præ-
17 terea agunt, quando exceptio sit apud
acta

- acta obijcienda, *Magon. decis. Lucens. 11. num. 12. ubi alios refert.*
- 18 Ampl. præsertim, quando adimplemētum est onus intrinsecum, siue ad naturam actionis, siue ad illius exercitium, *Ias. in l. iuris gentium. ff. de pact. num. 2. circa med. declarando dici onus intrinsecū, quando venit ex eadem causa.*
- 19 Limit. ubi extaret ꝛ statutum quod aduersus instrumentum nulla posset opponi exceptio, vel defensio, *Parisi. conf. 107. lib. 3. num. 118. circa fin. & hoc sensu, si intel.*
- 20 ligatur ꝛ *Rom. conf. 76. num. 6. & seq. non impugnatur regula firmata supra cap. 10. ita colligo ex Magon. decis. Lucens. 11. in causa, num. 21. concludens isto casu cessare officium iudicis,*
- 21 Limit. ubi adimplementum stat in modo, *Gabriel. conf. 5. Statutum lib. 1. num. 12. usque in fin.*

§. VI.

SVMARIVM.

Modica an sint attendenda 1.

Exceptio modici adimplementi obstat agenti, & retardat processum ad vltiora 2. Ampl. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. Limit. 9. 13. 14.

Modicum impedimentum, quod dicitur 15. & 16.

1 **Q**uamuis dici solet, quod modica, ꝛ seu minima non curet prætor, *l. scio. ff. de rest. in integr. ad quem textum plura cumulaui in meis Collectaneis, tot tamen, & tantæ dantur à Doctoribus eisdem regulæ limitationes, vt commodè constitui posset regula, quod modica, & minima sunt consideratione digna, vt patet ex dictis, Tiraquel. in tract. de reb. exiguis, Fornut. tract. de moment. tempor. c. 31. & dixi aliqua in Collectan. ad d. l. scio, Menoc. consil. 1. num. 368.*

2 Ideo pro limitatione regulæ ꝛ eiusdem textus dicendum, quod si agatur de contractui reciproco, etiam quod adimplementum stet in modico, seu minimo, 8 quod retardetur actoris processus ad vltiora, *Bald. l. fin. C. commod. Alex. & reli-*

qui in l. filia licet, C. de testat. Ias. conf. 216. col. 2. num. 1. in princ. lib. 2. Menoc. conf. 1. num. 368. & 55. num. 6. Cognol. in l. 2. C. de pact. int. empt. n. 164. Pnt. decis. 317. lib. 3. Tiraq. de reb. exiguis, num. 14. Rot. d. tract. decis. 136. & 238. par. 2. Surd. conf. 101. numer. 2. & conf. 400. nu. 8. & 28. & conf. 369. num. 36. Gratian. discept. 307. num. 2. Mar. refect. resol. 88. lib. 1. num. 4. Intrinsec. conf. scient. cap. 14. num. 107. & seq. Graf. de except. cap. 13. num. 39. & 45. Gratian. discept. 301. re non. num. 5. Rot. à Va. conf. 53. lib. 1. u. 29. & conf. 69. lib. 4. num. 68. Magon. decis. Lucens. 21. num. 17. Mascard. de probat. conclusio 1387. num. 25. & seq. ubi comprobatur Mantie. de Test. lib. 3. tit. 17. nu. 18. Carroc. de locat. par. 4. de euiction. nu. 34. Gouz. ad regul. 8. glof. 27. num. 5. circa med. Neniz. conf. 50. num. 9. & seq. ubi late agit. Ludouif. decis. 261. num. 3. Surd. conf. 101. num. 2. Graf. except. 13. num. 39. Crauet. conf. 327. quamquam, num. 22. concludens implementum debere esse integrum, Mancin. de iurament. par. 5. effect. 11. n. 4. 5. Ruginel. pract. quest. cap. 41. num. 16. vers. propterea, ubi etiam rationem refert.

3 Ampl. præsertim, ꝛ ubi tale implementum respicit causam finalem, *Carroc. de locat. par. 4. de euiction. num. 36. circa med.*

4 Ampl. præsertim, ꝛ si tale implementum respiciat formam, *Neuizan. conf. 50. num. 10. circa fin. vers. & maxime.*

5 Ampl. etiam, si tale ꝛ modicum impedimentum non respiceret substantiam contractus, *Carroc. de locat. par. 4. de euict. num. 36. in fin. Mancie. de Test. lib. 3. tit. 16. num. 18. Tiraquel. de iud. in reb. exiguis, numer. 143. vers. 37.*

6 Ampl. præsertim, ꝛ si illud modicum sit præstandum ex conuentione facta in eodem, vel connexo capitulo, quo actor agit, secus si in separato, & diuerso, *Nat. conf. 133. quidam, num. 5. Casal. conf. 48. in causa, num. 42. Surd. conf. 101. num. 25. et dicam infra §. 15.*

7 Ampl. etiam, si tale ꝛ modicum lædat ius rei conuenti, arg. eorum, quæ tradit, *Tiraquel. de iudic. in reb. exiguis, n. 146. et seq. vers. quadragesimo.*

Ampl. vt rescindatur emptio ob non solum pretium in minima parte, *Gonzal. ad regul. glof. 27. num. 6. Alex. conf. 105. num. 19.*

num. 19. & 20. lib. 3. & dixi infra §. 11. num. 36.

- 9 Ampl. etiam, si ageretur de pena, vel mora committenda, *Decian. conf. 102. lib. 3.* vbi loquitur in casu, quo omnes ob-
- 10 sides erant dati, & num. 17. Limitat, si ad implendum non erat præfixus terminus.

- 11 Ampl. præsertim, si sitale adimplemētum est conditionale, *Alex. conf. 105. magnific. lib. 3. num. 20.*

- 12 Ampl. præsertim si in contractu emptio- nis, *Gratian. discept. 307. num. 9. & seq.* lo- quens de emptore cum pacto de retrouē- dendo, cui durante termino soluta fuit pars pretii debiti ex retrouenditione, vt non sit obligatus retrouēdere, si lapsō to- tō termino, venditor vellent residuum soluere.

- 12 Ampl. præsertim, si vbi numquam ha- buit titulum possidendi, nam compensat, & restituit perceptos, & percipiendos, & extantes, & consumptos fructus, *Papien. in libel. in act. real. §. simul cum fructibus, n. 4. vers. aut habuit, subdens, vers. aut habuit minus, idem dici si habuit, sed minus so- lemne.*

- 13 Ampl. etiam, si quod maior pars eorū, quæ erant adimplenda, fuerit ipsi excipien- ti præstita, *Mascard. de probat. concl. 1387. num. 2. 7. & seq. & loquitur de transactio- ne, Intrinsol. cas. conscientia 14. numer. 107. & seq.*

- 14 Limit. vbi defectus si implementi non læderet in substantia ius excipientis, quod illi est concessum de iure communi, secus si ex alio capite, *Cardin. Mantica. de Tacit. lib. 3. tit. 16. num. 23. circa med. quem se- quuntur addentes, & exornantes deis. Ludouisi. 261. num. 6. in fin. non tamen relata hac declaratione, quæ singularis, & no- tanda ad regulam nostram.*

- 15 Limit. in modico si impedimento con- ductori præstito, ne vtatur re conducta, etiam si id acciderit factō locatoris, nam nec obligatur ad mercedis remissionem, *Béro. conf. 140. in casu, lib. 1. num. 7. & n. 8.*

- 16 declarat, si quod dicatur ipso casu modi- cum impedimentum, vel tempus.

- 17 Modicum autem, si quod isto casu di- catur declarant, *l. habitatores, ff. locat. Be- ro. conf. 140. lib. 1. num. 8.*

§. VII.

SVM MARIVM.

Adimplementum debet esse verum, & reale, nec sufficit oblatio, quoad cesset exceptio nō adimplenti 6. Ampl. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.

Adimplementum non præsumitur 19. Amplia ibidem, & 21.

Verba non sufficiunt, vbi factō est opus 1.

Emphiteota, quando excusetur à caducitate per oblationem Canonis 2. 10.

Verba inducunt circumuentionem potius, quā rei veritatem 3.

Fictio induci non potest ab homine 4. & qua- re 5.

Soluere qui promittit, non satisfacit promissio- ni offerendo, vel deponendo 7. Ampl. 8. 9. Limit. 11.

Deponere non est soluere 9. Limit. 11.

Quia vbi factō est opus verba non sufficiunt, *Glos. in cap. pastoralis, de offic. ordin. Nat. loquens de emphiteota offerente canonem, conf. 3. num. 4. concludens, si fuerit realis, & ve- ra oblatio excusare si emphiteotā, quam- uis illum non consignet, vel deponat; & verba, si inducant potius circumuentionem, quam reueritatem, nisi proferan- tur ab eo, qui realiter de actu disponere potest, Bald. in proem. feud. num. 43. circa fin. nec fictio si induci potest ab homine, si forte, ff. de cast. pecul. Rip. in rub. ff. de verb. oblig. num. 9. Crau. conf. 134. num. 32. Alciat. regul. 1. præsumpt. 1. num. 2. eam re- ferens rationem, quia si effectus iuris est in potestate legis, non autem hominis.*

Ideo cum supra hoc cap. nono, num. 30. dixerim implementum si debere esse ve- rum, & reale, hinc ad plura infertur, pri- mō, vt qui promissit si soluere, non sat est, vt offerat, vel deponat, *Ias. conf. 216. vol. 2. num. 2. addendo præsertim, si si promissio de soluendo sit iurata, quia iuramentum obligat præcisē ad factum, & deponere si vel offerre non sit soluere nisi accedat contumacia eius, cui sit oblatio, & solu-*

- tio dicitur facta, vbi illa sit in numerata pecunia, *vt idem Ias. subdit, num. 3. & seq. concordat, Nat. conf. 3. num. 4.* vbi docet
 10 cautulam, vt euitetur realis obligatio Canonum ad effugiendam caducitatem, & *conf. 131. num. 6. & dixi supra cap. 2. §. 3. & seq. Mascard de probat. conclus. 1387. n. 52. & seq. & num. 56.* addendo non sufficere
 11 depositum, vbi est soluendum, & si fuit factum absque auctoritate iudicis.
 12 Ampl. præsertim, & si is cui sit obligatio, excipiat, quod sit paratus recipere, *Bart. in l. creditor, ff. de dist. pign. in fin. Alex. l. si mora, ff. sol. mat. nam tunc verba verbis compensantur, & pro verbis verba reportantur, Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 54. in fin.*
 13 Ampl. etiam, & si pecunia offeratur in marsupio, vel non numeretur coram testibus, & deinde reposita in marsupio, *Bart. l. cum seruus, ff. de cond. & dement. sequuntur Alex. in l. si mora, ff. sol. mat. col. 3. & alij relati à Rolan à Val. conf. 53. viso, lib. 1. num. 36. & seq. & addendo procedere, etiã quod creditor præsens obligationi non contradixerit, sed tacuerit, & dixi supra cap. 2. §. 3. & seq. Mascard. de probat. concl. 1387. n. 52. et 56.* addendo & procedere etiam
 15 si deinde fiat depositum, sine prætoris auctoritate.
 16 Ampl. præsertim & ad effectum actionis acquirendæ, *Alex. conf. 2.1. viso, lib. 1. nu. 7.* exemplum referens eius, qui est obligatus satisficere, & dicat se paratum dare fideiussorem, sequitur *Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 54.* addendo idem dici, si quis offerat, vt pœnam euitet, vel moram purget.
 Contrarium tenent *Milanens. decis. 4. lib. 2. num. 102. relatis Bald. in l. acceptam, C. de usur. et Lup. de usur. cõment. 2. l. 2. C. de pact. ins. empt. §. 4. n. 107. dissidentibus.*
 17 Ampl. præsertim, & si talis obligatio non sit facta de tota summa debita, seu integra *Surd. conf. 101. num. 5. et conserunt dicta supra §. proximo, et præcedenti, et dicam §. seq. illatione.*
 18 Ampl. vt nec sufficiat & confessio eius, quia tunc recepit adimplementum nomine eius, cui erat adimplendum, *Lupus in l. 2. C. de pact. ins. empt. Com. 2. §. 4. n. 108. et seq. & comprobatur ex his, quæ dixi in*

suis Collect. ad §. vendita, vers. sed si is, in fin. de rer. diuis. de ijs qui non possunt sequi fidem emptoris circa pretium rei venditæ, vt dicam cap. seq. §. 1. et comprobatur ex dictis eodem cap. §. seq.

- 19 Ampl. vt adimplementum & non præsumatur etiam concurrente actu contrario in eo, qui debet adimplere, nisi concurrat immemorabilis, *arg. dictorum Tusc. conclus. 354. pignus, num. 38.*
 20 Ampl. vt non & sufficiat cautio de adimplendo, quia opus est vero, & reali implemento, *Tusc. conclus. 50. implere, num. 24.*
 21 Ampl. vt non sufficiat & præsumptio adimplementi, seu tacitum adimplementum, *arg. dictorum Bal. l. si uxorem, C. de rescind. in fin. nu. 3. Ias. l. licet, C. de procur. num. 10. vers. nemo, Bal. l. 1. §. voluntate, ff. sol. mat. vbi Rip. numer. 3. Guid. Papa decis. 40.*

§. VIII.

SVM MARIVM.

Factum alienum qui promissit, si agat, repellitur exceptione non adimplementi 2. Ampl. 3. §. 8. 9. 10. 11. 12. Limit. 13. 15.

Marius promittens uxorem renuntiatutam bonis maternis, si petat dotem, repellitur exceptione non adimplementi, si non docet uxorem renuntiasse 4. Ampl. ibid.

Princeps in contractu promittens suum subditum ratificaturum, repellitur agendo ex contractu, nisi doceat de ratificatione 6.

Dominus promittens factum sui serui, repellitur, si agat ex reciproco contractu, nisi doceat seruum fecisse 7.

Factum alienum promittens sub pœna, vel interesse, quando excusetur 14. 15.

FActi alieni promissionem & non esse promittentis obligatoriam, etiam in modico, notissimum iuris est, l. stipulatio ista, vers. nemo autem, ff. de verb. obligat. §. vers. a vice, in fin. de inutil. stipul. Mantie. de Tacit. lib. 14. titul. 33. num. 1. et seq. latè refert rationem, sicuti et Ruin. consil. 67. lib. 4. num. 5. et 6. *Gabriel. de pactis, concl. 2.* Si quis tamen agat ex contractu, in quo factum

- Et si alienū promissit, excluditur ab agēdo, nisi probat fuisse facta, quæ promissit aliū facturum, *Dec. in l. cum proponas 2. C. de pact. num. 4. sequuntur Rol. à Val. conf. 69. lib. 4. num. 6. Rot 2 in Romana pallatij coram Vbaldo relata per Marches. de commiss. par. 1 fol. 746. num. 5. Marefcot. resolut. 88. lib. 1. num. 14. et 15. Gomes. var. resolut. tom. 2. c. 10. num. 23. Barzila loquens de conductore, qui sublocavit, & male est versatus in re subconducta, *decis. 17. numer. 11. et seq. pluribus.**
- 3 Ampl. vt non audiat + etiam quod actor adhibuerit omnem diligentiam, vt cuius factum est promissum, adimpleat, si concurrat verisimilitudo, vel coniectura aliqua, quod vicissim contrahens non se obligasset, nisi sibi esset adimpletum, vt in exemplo dotis promissæ mox dicam, *arg. l. cum te, C. de pact. interempt. vbi Sal. Socin. conf. 26. lib. 3. Aleciat. in §. Cato, m. 135; quos refert, & sequitur Couar. in c. quamuis de pact. par. 2. §. 5. numer. 17. vers. vnde cimo, Rosa coram Cavalierio decis. 64. num. 2. vbi firmat maritum, qui promisserat vxorem + renuntiaturam bonis paternis, non posse agere ad dotem, quamuis curasset omni diligentia, vt illa renuntiaret, nisi soluat reo interesse, quod ob non præstitum adimplementum, pati posset, *Gabr. de pact. conclus. 2. num. 15. Aldobrandin. conf. 44. num. 9. & seq. lib. 1. Mantie. de Tacit. lib. 14. titul. 33. num. 3. in fin. Vinc. de Franc. decis. 624. num. 14. & seq. qui loquitur de promissione dotis cum obligatione, quod mulier renuntiabit.**
- 5 Ampl. præsertim, + si quis promissit factum eius, quem potest cogere ad faciendum, vel prohibere ne faciat, *l. sumintu, §. quamquam, ff. de damn. infest. per quem textum ita firmat, Alex. in l. stipulatio ista 38. ff. de verb. oblig. num. 6. in fin. & num. 10. & seq. Ruin. conf. 67. casus, lib. 4. nu. 5. propterea si Princeps promitteret factum sui subditi + nõ posset agere ex reciproco contractu, nisi doceret suum subditum fecisse, vt subdit idem Ruin. ibid. iuxta opinionem vtriusque Imol. an autem idem dicendum de + Abbate promittente factum sui Monaci, cogitabis, de seruo aptem non est dubium, *Gomes. var. resolut. tom. 2. cap. 10. num. 23. vbi loquitur de promittente factum sui filij, vel serui.**
- 8 Ampl. + vbi præcessisset contractus, de cuius natura est, vt quis teneatur ex facto alterius, *l. emptorem, §. qui autem ff. de act. empt. l. inter stipulantes, in princ. ff. de verb. oblig. Alex. in l. stipulatio ista 38. ff. de verb. oblig. num. 3. vers. seruo.*
- 9 Ampl. etiam, + vbi quis promissit factū alicum, non vt personæ alienæ, sed vt casum rei in contractum deductæ, *l. si is quis, ff. de evictio. Alex. in l. stipulatio 38. ff. de verb. oblig. num. 3. in fin.*
- 10 Ampl. vbi alienum + factum tendit ad conseruationem eius, quod ipse promittens est obligatus præstare, *l. qui autem m., ff. de consil. pecun. vbi Bart. notat Alex. in l. stipulatio 38. ff. de verb. oblig.*
- 11 Ampl. vbi factum + alienum respicit obseruantiam eius, quod (quis est obligatus præstare, quia est promissio facti proprii, effectu, *Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 33. num. 7.*
- 12 Ampl. vbi factum alienum + promittitur, non pro vt est in fieri, sed pro vt est factum, veluti tradere librum scriptū ab N. *l. continnus, §. si ab eo, ff. de verb. oblig. Bar. in l. nemo est, qui nesciat ff. de duob. reis, nu. 2. & 6. Mantie. de Tacit. lib. 14. titul. 33. num. 6.*
- 13 Limit. vbi cum + promissione facti alieni, promittens, se obligauit ad omnia dāna, & interesse, nam facta diligentia possibilibi, agere potest præstando interesse, *Afflic. decis. 295. num. 3. Ruin. conf. 967. in fin. lib. 4. & illos sequendo censuit, Rosa in Rompalatij coram Bubalo, relata à Marches. de commiss. appell. in caus. Cam. obligat. fol. 746. num. 1. & 3. vbi aderat clausula, ita quod faciendo omnem diligentiam, & promittendo factum alienum se excusare non posset.*
- Vincentius tamen *de Franc. decis. 224. Ex. num. 1.* affirmat aliud regium consiliū censuisse, verum si considerentur dicta Attiliet. non potest redargui de mendacio, vel contrarietate, quia in discursu eiusdē decis. testatur aliquos consiliarios contrarium censuisse, sed relata causa Regi, mandasse ne molestaretur, qui alienum factū promisserat.
- Quando autem promittens factum alienum + sub pœna, vel interesse, excusetur

à pœna, vel intereffe, fi adhuc diligenti-
tiam, vt fieret, latè examinans Gabriel. de
Pactis conclus. 2. si aliquis, num. 1. vsque
in fin. Ruin. cons. 67. lib. 4. Vincent. de Franc.
decis. 624. Vrsil. ad Afflic. decis. 295. Capie.
decis. 93. numer. 6. & seq. addentes ad Ludo-
uic. decis. 241. num. 8. Purpurat. cons. 561. n. 2.
Ripa l. quod te. ff. si cert. pet. num. 44. & seq.
Covar. cap. quamuis. de pact. par. 2. §. 5. nu. 1.
& seq. vbi agit, si præterea promissio fuit
iurata, Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 33.

- 15 Limit. vbi promittens factum & alienū,
si illud nō fuerit præstitum, se obligauit ad
damna & intereffe, nam salutis damnis, &
intereffe agere potest, Dec. cons. 2. numer. 8.
Paris. cons. 110. numer. 24. & seb. lib. 1. Pur-
pur. cons. 561. num. 2. Ripa in l. quod te, ff. si
cert. pet. num. 46. in fin. Marefcot. resol. 88.
lib. 1. num. 17. & ratio est, quia non solū
dispositione iuris, sed etiam ex forma con-
tractus, solutio, intereffe succedit in iure
facti alieni nō præstiti, & intereffe reputa-
tur idem cum ipso facto, l. si quis ab alio,
ff. de re iud. Dec. consil. 2. nu. 7. in fin. & n. 8.

§. IX.

SVMMARIVM!

- Adimplementii exceptio obstat agentis ex con-
tractu reciproco, in quo actor quid facere
promissū 1. Ampl. 2. §. 7. 8. 9. 15. 16. 17. 18. 19.
20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. Limita 27.
Factum proprium præstare obligatus, quando
illi obstat exceptio adimplementii 3. non ex-
cusatur, si veltis soluere intereffe 12. Limi-
ta 13.
L. si quis ab alio, §. final. ff. de re iudicata, Limi-
tatur 4.
Rota Rotauit. 6.
Venditor est obligatus tradere rem venditam
10. Amplibid. & 11.
Retrouendere qui promissū, an excusetur, vo-
lens soluere intereffe 14.
Maritus, qui promissū uxori habitare Roma,
si inde recedat, an possit petere dotem 28.
Vassallum, qui promissū inuestire, an domino
obstat exceptio adimplementii 29.
Promittens facere sub pœna, an obstat exceptio
adimplementii 30.

Factum proprium promitteri cum obligatione
camerali, an obstat exceptio implemen-
ti 2.

Postea, quæ dixide factū alieno, agen-
dum est de factū proprio, quod quis
præstare promissū in contractu reciproco,
& dicendum nisi probetur ab actore,
præstitum & repelli actore in sua petiti-
one, Socin. cons. 90. lib. 4. num. 9. & cons. 17.
lib. 3. num. 13. Holan. à Val. cons. 6. lib. 1. n. 6.
Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 32. numer. 26.
concludentes excipiendo posse cogi præ-
cisè ad factum præmissum præstandum,
Socin. cons. 17. lib. 3. num. 13. Franc. Bec. con-
s. 45. num. 38.

Ampl. præsertim, & vbi actor iurauit
factum præstare, Glof. l. si pecuniam, verb.
neceffe habes. ff. de cond. caus. dat. Masbesil.
sing. 54. Nota quod, & ibi addentes, Ant.
Trigon. singul. 18. si aliquis, nu. 2. & seq. l. si
in l. si conueneris. ff. de iur. iud. om. l. iud. nu. 3.
et in stipulationes non diuiduntur. ff. de
verb. oblig. num. 33. Rol. à Val. consil. 6. qua-
niam lib. 1. num. 32. et cons. 68. nu. 33. lib. 4.
Enriquez. 2. cons. 16. Ioannes, num. 12. cum
alijs infinitis congestis à Gabriel. de iuram.
concl. 8. Seraphin. de iuram. prout. 74. nu. 166.
et seq. Mancin. eod. tract. par. 4. effect. 12. qui
præterea addunt rationem, quia iuramē-
tum obligat iurantem præcisè ad præstā-
dum factum iuratum, & extensionem
istam ampliant, & limitant, Mantie. de
Tacit. lib. 14. tit. 32. num. 4. et seq. vbi refert
rationem quare, ratione iuramenti rece-
datur à regula, l. si quis ab alio, & §. fin. ff. de
re iud. Gomez. var. resol. tom. 2. cap. 10. n. 22.
vers. quartus casus, vbi pluribus probat,
l. si. actionum, instit. de action. num. 47. in
fin. Pet. Prat. reg. 438. Lim. 1. relatus, lib. 9.
regul. iur. 5. intereffe soluendo, Mantie. de
Tacit. lib. 14. tit. 32. nu. 4. et seq. vbi respon-
det obiectionibus.

Ampl. etiam, si actor & sit hæres iuran-
tis, & de hærede non sit facta mentio in
promissione, l. 2. vbi glof. verb. barede, C.
de pact. int. empt. et vend. Tiraquel. de re-
tract. conuention. §. 1. glof. 6. num. 1. Seraphin.
in terminis vbi quis promissit aliter nō
vendere nisi N. decis. 805. num. 1. circa fin.
lat. Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 33. num. 8.
et seq. vbi refert dissentientes, & in hoc
arti-

articulo, vt loquitur *Crescent. decis. 8. de ap-
pellat. num. 1. Rota* † rotauit vt dixi supra
hoc caput, §. 1.

7 Ampl. præsertim, † vbi promissor ha-
bet facultatem, factum præstandi, *Serafin.
decis. 805. num. 7.*

8 Ampl. præsertim † stante statuto, vt in
Vrbe, *lib. 1. cap. 164. vt promittens factum*,
si illud præstare possit cogatur iudicis im-
perio factum præstare, *Serafin. decis. 805.
num. 7.*

9 Ampl. præsertim, † vbi factum consistit
in dando, vel tradendo, nam si promissor
habet facultatem dandi, vel rei tradendæ,
debet præcisè dare, vel tradere, *l. vbi au-
tem, §. fin. ff. de verb. oblig. Bart. l. stipulatio-
nes non diuiduntur, ff. eod. num. 14. vbi Ias.
nu. 35. ampliatur, & limitatur, si quis est obli-
gatus tradere, et in prælud. feud. numer. 37.
Iser. loquens de promittente tradere seu-
dum, in cap. 1. qui success. teneant, num. 2. in
fin. Menor. loquens de eo, qui promissit do-
nare, conf. 92. nu. 61. et seq. Bursat. loquens
de eo, qui promissit vendere, conf. 100. nu-
mer. 36. et seq. Tiraquel. de retract. lignag.
§. 1. gloss. 2. num. 56 in fin. Serafin. decis. 805.
num. 8. et seq. qui loquitur de eo, qui pro-
miserat non vendere, nisi N. etiam si al-
teri vendiderit, sed non tradidit, vel alias
venditio sit integra, vt cogatur redere N.
nec liberetur, si vellit soluere interesse,
quod sufficeret si res non esset integra, vt idē
dixerat, *ibid. num. 7. & generaliter de quo.**

10 cumque venditore, † vt obligetur ad tra-
ditionem rei venditæ, nec excusetur sol-
uendo interesse, *Mantic. de Tactis. lib. 14.
tit. 32. num. 24. et seq. Bald. in l. Acilius, in
repet. 39. ff. de minorib. nu. 54. et seq. vbi re-*

11 fert omnes casus, † quibus quis est obli-
gatus præcisè tradere, *Gomes. var. resolut.
tom. 2. cap. 10. num. 22. vers. septimus casus*,
qui loquitur de venditore, qui permisit
tradere, vbi refert casus, in quibus quis co-
12 gitur factum præstare, † nec excusetur
soluendo interesse, *Vasq. illust. controuerf.
cap. 25. num. 36. Bero. conf. 15. lib. 3. num. 63.*

13 vbi limitatur, si agatur ex contractu † inno-
minato, quia sufficit soluere interesse,
*Mantic. de Tactis. lib. 14. tit. 32. num. 24. et
seq. Ias. in prælud. feud. num. 37. qui loqui-*

14 Quid autem de eo, qui se obligauit † re-

trouendere, *Crauet. conf. 12. numer. 1. Socin.
conf. 253. lib. 2. num. 6. et seq. Pinel. in rubr.
C. de rescind. vend. par. 2. cap. 2. num. 25. &
in l. 2. par. 2. cap. 3. n. 22. C. eod. Franc. Zoan.
ibid. num. 81. & de empt. et vend. num. 71. 73.
75. 78. Corn. conf. 256. repetito, lib. 4. num. 1.
et seq. Iarē agit, si talis obligatio sit iurata,
*Gabriel. conf. 66. quest. lib. 1. num. 20. Surdus
conf. 52. num. 78. Mathia Berlic. practice. con-
clus. par. 2. conclus. 2. num. 36. et seq. Domin.
Aruma, decis. 13. lib. 1. num. 8. et seq. et 42. et
seq. Fachin. illust. controuerf. lib. 2. c. 8. Bero.
conf. 15. lib. 3. num. 59. 62. et seq. 67. et seq.
Crau. conf. 12. num. 1. Surd. conf. 52. num. 78.
Socin. conf. 253. lib. 2. num. 6. et seq. addentes.
ad Alex. conf. 10. lib. 1. numer. 1. vers. pro hac
opiniōe.**

19 Ampl. præsertim, † vbi obligatio facti
procedit ex testamento, *l. fideicommissa*,
§. si quis opus, ff. de legat. 3. Bart. l. uxorem,
§. agri plagam, ff. de legat. 3. numer. 1. in fin.
*Euerard. in Topic. cap. à lege ad testam. n. 3.
Ias. in l. stipulationes non diuiduntur, ff. de
verb. oblig. num. 32. vers. secundo, Gomes.
var. resolut. tom. 2. cap. 10. nu. 22. vers. tertius*,
*Ias. §. actionum, in l. tit. de action. nu. 49. Ias.
l. stipulationes non diuiduntur 6. de verb. obli-
gat. num. 32. vers. secundo. Bero. conf. 15. lib. 3
num. 57. et num. 64. et seq. limitat. Mantic.
de Tactis. lib. 14. tit. 32. num. 15.*

16 Ampl. etiam, † vbi agitur de facto pro-
missio Reipublicæ, vel Vniuersitati, *l. fidei-
commissa*, §. fin. ff. de legat. 3. *Roman. sin-
gul. 635. in fin. vbi per eum textum idem
dicit, si promittatur factum suum pie cau-
sæ, Mantua. singul. 88. num. 4. Petr. Prat.
regul. 438. relatus, lib. 9. reg. iur. interesse
soluendo, exemplum referens, si de pub.
utilitate agatur, Ias. l. stipulationes non di-
uiduntur, ff. de verb. oblig. numer. 32. in fin.
Bero. conf. 15. lib. 3. num. 66.*

17 Ampl. præsertim, † si factum promif-
sum facile præstari potest, *Io. And. ad Spec.
de reb. eccles. non alien. §. 1. vers. non fuerunt*,
*Ias. l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verb.
oblig. nu. 33. vers. quarto, vbi refert dissen-*

18 Ampl. idem dicendum, † si quis sit
obligatus ad factum ex legis dispositione,
*Ias. in l. stipulationes non diuiduntur, ff. de
verb. obligat. num. 12. vbi pluribus probat*,
Euerard. in suis foris legal. cap. à lege ad te-

- ilam. decis. 3. Gomez. var. resol. tom. 2. cap. 10. num. 22. vers. secundum casus, Vafq. illustr. controuerf. cap. 25. num. 34. Bald. nec patroni, ff. de oper. libert. l. as. l. stipulationes non dicuntur, ff. de verb. obligat. num. 32. in princ. vbi ratione refert, & pluribus exornat, Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 32. num. 12. vbi ampl. etiā quod quis sit obligatus præter illius propositum.*
- 19 Ampl. præsertim, si fauore dotis, l. final. C. ad Velleian. Bald. Nouel. tract. de dote, par. 7. priuileg. 4. Franc. à Pont. conf. 10. n. 24. Petr. Prat. regul. 438. relatus lib. 9. regul. iur. §. inter esse soluendo, vbi idem ait dici de quocumque opere pio, vel Republica vtile, faciendo, Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 32. num. 20. Roman. singul. 635. in fine, Bald. Nouel. de dote, par. 7. priuileg. 4. Franc. à Pont. conf. 10. num. 24.
- 20 Ampl. præsertim, si factum sit præstadium in iudicio, vel iudicij occasione, ab eo qui sit condemnatus à Iudice, l. sed & hac, §. præter, ff. de procur. l. certum, ff. de confes. Gomez. var. resol. tom. 2. cap. 10. num. 22. vers. primus est, Mantie. singul. 88. numer. 3. & sing. 90. dixi, l. as. l. actionum, instit. de act. num. 48. Bal. l. qui restituere, ff. de rei vendicat. Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 32. num. 13. l. as. l. si insulam, ff. de verb. obligat. num. 35. vers. quid tenendum, Afen. de exequut. §. 6. cap. 32. num. 27. Corn. conf. 256. lib. 4. n. 5.
- 21 Ampl. præsertim, si factum promissum non versatur in commodum pecuniario, sed in facto, quod æque per alium præstari non potest, vel non confidit quis posse præstari, vt puta publicè, vel priuatim adolescentes docere, Gomez. var. resol. tom. 2. cap. 10. vers. sextus.
- 22 Ampl. præsertim, si vbi de puro puto facto præstando agitur, l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verb. obligat. Petr. Prat. regul. 438. relatus lib. 9. regul. iur. §. inter esse soluendo, exempla referens, si quis promittat fossam facere, rem tradere, dare, rem restituere, & similia.
- 23 Ampl. præsertim, si vbi stipulanti interest etiam secundario, præstari factum promissum, Petr. Prat. d. reg. 438. exemplum referens, si quis promittat manumittere filium, Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 32. num. 19.
- 24 Ampl. præsertim, si vbi ad faciendum est electa industria personæ, l. as. l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verb. obligat. numer. 32. in fin. vbi reuert dissentientes, Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 32. num. 22.
- 25 Ampl. præsertim, si de iure Canonico, & si agatur inter Ecclesiasticos, vel foro ecclesiastico, l. as. l. stipulationes non diuiduntur, ff. de verb. obligat. num. 33. vers. quatuor, Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 32. num. 1.
- 26 Ampl. præsertim, si quando factum potest momento, & faciliè explicari, Bero. loquens de eo, qui promissit retrouendere, vel aliter contrahere, & distrahere, conf. 15. lib. 3. num. 59. & nu. 67. contrarium tenet, Mantie. de Tacit. lib. 14. tit. 32. n. 23. vbi refert dissentientes, Surdus conf. 201. num. 15.
- 27 Limit. vbi factum si præstare est impossibile, vt dixi supra §. 1. Limit. 2.
- 28 Quid autem dicendum de marito, cui promissa est dos, & ille vicissim promissit habitare assiduè in Vrbe, & inde recessit, habitando in Villa, an excludatur à petitione dotis, Gomez. var. resol. tom. 2. cap. 10. num. 24.
- 29 Quid dicendum si de Domino, qui promissit inuestire vassallum, l. as. in l. præm. fauld. opus est, nu. 37. Matb. Berlic. concl. 54. nu. 54 & seq. lib. 4. l. fern. in cap. 1. qui succus tenet, num. 2. in fin.
- 30 Quid si quis si promissit facere sub pœna, Marfil. singul. 341. ille qui.
- 31 Quid si quis promissit si factum proprium, & de illo præstando se obligauit in forma Camera, Corn. conf. 256. lib. 4. numer. 5. & 10.

§. X.

SVMMARIVM.

- Adimplenti exceptio obstat locatori, vbi agit ad pensionem 1. Amplia 2. 3. 5. 6. Limita 8. 9.
- Princeps ligatur contractui, sicuti quilibet suis subditus 2.
- Conductori obstat exceptio adimplenti 4.
- Locator quid probare debeat agendo ad pensionem 6.

Con-

Cenauitori impedito frui re conducta facto extranei, an sit satis illi solui interesse 7.

QUæ hic dicam de adimplemento præstando à locatore, dicent aliqui comprehendendi sub extensione decima, quã dedi regulæ constitutæ supra hoc cap. m. 34. verum quia aliqua latius referam, dicas, si conductor ꝑ conueniatur ad pensionis solutionem, vel alia promissa, vel præstata ex natura locationis, quod excipiendo de adimplemento præstando, vel nõ præstito à locatore, repellatur ille ab agendo, donec edimpleuerit, l. *quero*, §. *inter locatorem*, ff. *locat.* Menoc. *conf.* 55. num. 1. & seq. *Corn. conf.* 106. num. 5. lib. 1. & *conf.* 308. lib. 2. num. 33. *Casal. conf.* 407. num. 18. *Spec. Iun. conf.* 77. num. 142. lib. 1. *Gozad. conf.* 9. num. 26. *Aret. conf.* 14. num. 18. *Bero. conf.* 15. num. 14. lib. 1. *Franc. Bec. conf.* 45. u. 6. *Bursat. conf.* 101. num. 14. in fin. *Ro. à Val. conf.* 69. lib. 4. num. 1. & seq. num. 9. *Carroc. de locat. par. 4. §. de euision. num. 29.*

2 Ampl. etiam, si locatio facta ꝑ sit à Principe, *Rolan. à Val. conf.* 68. pro. nu. 15. & seq. lib. 4. vbi latè probat quoad opseruantiam contractus, non fieri differentiam inter Principem, & subditum, & idem repetit *Decian. conf.* 11 lib. 3. num. 2.

3 Ampl. præsertim, ꝑ si à conductore excipiat rem locatam non fuisse traditam, si locatio sit facta extra rem locatã, vel illius conspectum, nam donec locator probauerit tradidisse, & præstasse patientiam vtendi successiue, non potest agere ad pensionem, l. *ex conducto*, ff. *locat.* vbi *Bart. in l. si quis domũ. ff. eod. sequitur Nat. conf.* 360. num. 1. & seq. ꝑ ampliando etiam si instrumento dictum fuerit, quod prædium quatenus opus sit locator conductori tradidit, quia ista verba important tantum datam tuiselicientiam intrandi rem conductam, non autem, quod illa sit tradita, *Magon. decis. Lucenf.* 11. num. 4. in princ. & num. 5. vbi refert omnia dicta, *Nat. & numer. 7. & seq.* & rationes huius extensionis, *Osasc. decis.* 51. num. 10. eam afferens rationem, quia idem dicitur in venditione, cui assimilatur locatio, & dicitur cap. seq. §. 2.

3 Ampl. idem è contra ꝑ conductorem agentem contralocatore, si ipse non

adimpleuit, quæ promissit, vel debet, *Bursat. conf.* 101. num. 14.

5 Ampl. vt non sit ꝑ satis soluere interesse, quod ex non seruata locatione est debitum, *Enriquez. conf.* 16. numer. 9. & seq. *vers. per quã verba*, & num. 12. addit præsertim procedere, si interuenit in instrumento locationis stipulatio, vel iuramentum, & num. 15. *vers. item*.

6 Ampl. præsertim, si tale ꝑ adimplementum veretur circa facultatem vtendi re conductã, & percipiendi illius fructus, patiente ipso locatore, *Bart. in l. si quis domum*, ff. *locat.* *Osasc. decis.* 51. *Georgius*, nu. 12. concludens locatorem agentem ad pensionem, debere ponere in Litello, quod præstitit patientiam, vt conductor vteretur re locata, & probari vñico actu vsum rei locatæ sine interruptione subsequuta, vt idem subditu. nu. 14. & seq. an autem locator debeat probare præstitisse talem patientiam; dicam infra §. 2. vbi agam quis debeat probare adimplementum, *Ro. à Val. conf.* 68. lib. 4. num. 22.

Quid autem dicendum, ꝑ vbi conductor impeditur facto extranei, vel tertij, vel hæredis, vbi de suo tantum locator voluit obligari videntur, *Alex. in l. stipulatio* 38. ff. *de verb. obligat.* num. 10. & seq. *Barzia decis.* 17. nu. 30. *Franc. Bec. conf.* 45. num. 20. & seq.

Limit. vbi conductor rem ꝑ conductam vendidit, *Magon. decis. Lucenf.* 11. numer. 6. *Carroc. de locat. cap. de euision. num. 84. relatus ab utroque Plot. de in litem iurand.* §. 4. nu. 57. seu iuxta *Nonariens. impressionem*, nu. 174. *relato Papiens. in Libel. ad fidei præstationem*, §. *recusauit*, num. 3. *vers. quaritur*, *Cornezan. decis.* 60. num. 2. *Plot. de in litem iurand.* num. 174. in princ.

9 Limit. vbi adesset Statutum, ꝑ quo disponsatur præsumi rem fuisse traditam à die locationis, vt *Luca, teste*, *Magon. decis. Lucenf.* 11. num. 14. & seq. 21. & seq.

§. XI.

SVM MARIVM.

Contractus nominatus non rescinditur ex non adim-

adimplementum 1. & quare 2. Contrarium 2. Amplia primam opin. 3. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 20. Limit. 21. 23. 24. 25. 28. 29. 30. 31. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 41. Sublimita 42. Sublimita 43.

Venditio an rescindatur, si fuit vendita res tamquam libera, & deinde detegitur non esse talem 19.

Causa quando dicatur finalis contractus 22. 44. ea deficiente rescinditur contractus, etiam facto Principis.

Locatio rescinditur, si facto, & culpa locatoris conductor nō potest frui re conducta 25. Amplia ibid.

Conductor quacautella liberetur à solutione pensionis 26. Et quando à conductione 27.

Exceptione rescinditur omnis contractus nominatus 30.

Pacti resolutiui, contractus concepti verbis directis, vel conditionalibus, qua sit vis 32.

Venditio rescinditur non soluta minima parte pretij 36. Contrarium 37.

Locatio rescinditur ob non adimplementum promissorum 37. Contrarium 38.

Decis. Pirouani, & Ludouisi, contraria concordantur 38. 39.

Conductio an rescindatur, si conductor non potest frui re conducta facto tertij, vel heredis locatoris 40.

Difficultas est & non levis, an minime ab actore præstito, quod præstare debebat, rescindatur contractus, vel concedatur tantum actio, ad petendum sibi adimpleri promissa, & quia adimplementum est debitum, vel ex contractu nominato, vel innominato, dicam de nominatis prius, & deinde de innominatis, & licet supra in regula constituta hoc cap. 9. num. 25. generaliter dixerim exceptione adimplementi repelli actorem, siue agat ex contractu nominato, siue innominato, agendum prius quid dicendum de contractibus nominatis, quia plures numero sunt, quam innominati, & istis frequentiores, constituum generalem regulam, quod in illis non sit locus resolutioni, sub prætextu non adimplementi, sed agendum sit, vel ad illorum adimplementum, vel ad interesse 1. C. quando liceat ab empt. disced. l. sius. C. de act. & obligat. l. in commodato, §. sius, ff. de commod. l. i. ubi Cast. præ-

cipue, C. de act. empt. Rol. à Val. cons. 69. pro, lib. 4. num. 31. in civile, C. de rei vendicat. & ibi Bald. Barr. l. si pecuniam, locat. n. 17. & seq. Ruin. cons. 128. num. 9. lib. 5. Afflict. decis. 180. num. 6. Nat. cons. 171. nu. 1. & seq. Ludouisi. decis. 130. num. 2. Franc. Bec. cons. 45. num. 1. Mandel. cons. 626. nu. 4. Surd. cons. 52. numer. 36. Marefcot. resol. 90. lib. 1. num. 3. Gabel. cons. 51. Camilla, lib. 1. nu. 11. Fed. Scot. cons. 21. tom. 2. lib. 4. num. 12. Surd. cons. 52. num. 36. Serafin. decis. 1275. num. 1. l. ab emptione, C. de pact. l. i. l. si pecunia, num. 12. ff. de cond. caus. dat. Cur. lun. cons. 337. num. 20. Reta in Romana de mu. seu nullitatis §. l. i. junij 1595. coram Serafini, & in Romana non adimplementi de Iustinis 17. Nouemb. 1597. coram eodem, præsertim quando contractus ceptus est exequi, Bal. l. incivile in princ. vbi limit. regulam frangenti fidem, C. de rei vend. Alex. l. sum. proposita, l. 2. num. 4. vbi Rimin. num. 3. C. de pact. Rotam in molen. bonorū §. l. i. junij 1592. Orani, & ratio t. est evidens, quia cum adimplementum sit quid facti, agendum est ad factum promissum, & conuentum, & in contumaciam obligati, & ad præstant. dum factum, succedit obligatio ad interesse, l. si quis ab alio, §. fin. ff. de re iud. Bart. l. stipulatio, §. siue, ff. de nou. oper. num. 1. Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. glos. 2. num. 56. in fin.

Contrarium tenent t. relati à Giurba. loquente de venditione, decis. 100. D. Antonia, num. 23. Magon. deris. Lucens. 61. agebat, num. 10. & seq. Gratian. discept. 307. num. 3.

Ampl. præsertim, vbi is cui t. est debitum adimplementum persequerit in contractu, seu non est protestatus nolle illi stare, Bero. cons. 140. in casu, lib. 1. num. 30. & seq. & 39. & illius dictis addenda est cautella tradita à Boss. de remission. merced. num. 51. & seq. Bero. cons. 143. lib. 1. num. 13. & 23. Franc. Bec. cons. 45. num. 2. circa fin. & num. 4. Ludouisi. decis. 88. num. 2. in fine & num. 3.

Ampl. etiam, vbi adimplementum est t. debitum, seu conuentum ex alia causa, quam finali, quia tunc agi potest tantum ad adimplendum, vel ad interesse, Crauet. consilij. num. 22. in fin. secus si adimplementum t. esset causa finalis, Franc. Bec.

- Bec. conf. 45. num. 29. & dixi num. 21.*
- 6 Ampl. etiam, quod contractus sit conditionalis, & pendeat conditio; si modò ille sit validus, *libec venditio. ff. de const. emp. p. 1. l. 3. vbi glos. ff. de s. ruit. ex part. Alex. conf. 40. lib. 5. num. 2. Ludouif. decis. 420. numer. 3. & 4.*
- Contrarium tenet *Gratian. discept. 307. num. 3.*
- 7 Ampl. etiam, si quod adimplementum versetur circa substantialia, *Frane. Bec. cõf. 45. reuocatur, num. 1. seu essentialia, ut loquitur Rol. à Val. conf. 68. pro. lib. 4. nu. 31. Gratian. discept. 307. num. 23.*
- 8 Ampl. præsertim, si vbi à non implente soluitur pœna conuenta, *Fel. in cap. 3. de iur. iur. num. 5. vers. quartus casus.*
- 9 Ampl. præsertim, si si instrumento insit Clausula, quod etiã non sequuto adimplimento, contractus reciprocos firmus remaneat, *Fel. in cap. 3. de iur. iur. num. 5. vers. quintus casus.*
- 10 Ampl. præsertim, si si non fuit adimpletum in modico per errorem, *Alex. in cons. 105. magnific. lib. 3. n. 19. in fin. Crauet. cons. 151. num. 10. Bal. p. acta conuenta, v. iur. iur. ff. de pact. num. 1. Menoc. cons. 1. numer. 163. & cons. 55. num. 6.*
- 11 Ampl. vt neque agi possit conditione ob causam, sed agendum ad interesse, *Gabriel. conf. 51. Camilla, lib. 1. num. 11.*
- 12 Ampl. vt neque detur si remedium ali- quod possessoriū, nisi prius resolutio cõtractu, nam tunc datur conditio possessionis, *Gabriel. conf. 51. Camilla, lib. 1. numer. 13. & seq. vbi rationem refert.*
- 13 Ampl. vt neque agi possit de nullitate contractus, ex quo adimplementum est debitum, *Oldrad. cons. 165. Innoc. Hoff. & Compertel. in cap. Dudum 2. verb. inualidã, de elect. cum alijs cumulatis à Crescent. decis. 18. clausula de prebend. num. 2. Limitando si ad sit clausula annullatiua contractus, non sequuto adimplimento.*
- 14 Ampl. vt non adimplens non cadat à beneficio contractus, sed conuenitur ad implendum, *Fed. Scot. conf. 2. 1. tom. 2. lib. 4. num. 11. & seq.*
- 15 Ampl. etiam, si si reus cum iuramento promississet, nam actori obstat exceptio, si non adimpleuit, *Menoc. con. 55. Credo, num. 10.*
- 17 Ampl. etiam, vbi contractus fuit conceptus sub modo, si tamen modus non fuit finalis causa, *Surd. conf. 369. num. 22.*
- 18 & 27. vbi declarat quando modus si dicatur respicere finalem causam, *Maresc. obseruat. 90. lib. 1. num. 7.*
- 19 Quid dicendum, si si vendantur bona tamquam libera, & deinde detegantur obnoxia fideicommissio, vel alteri oneri, *Maresc. resol. 90. lib. 1. numer. 5. & 6. vel actor non potest adimplere, Cefal. consil. 589. in causa, num. 4. & tribus seq. Maresc. resol. 90. fed. num. 9. Menoc. cons. 55. Credo, num. 5. & 6. Ias. conf. 216. lib. 2. col. 2.*
- 20 Ampl. præsertim, si vbi ab vno ex contrahentibus fuit exequutus contractus, *Frane. Bec. conf. 45. num. 35. & seq.*
- 21 Ampl. siue adimplementum sit circa substantialia, siue accidentalia contractus, *Bec. conf. 45. num. 6. Magon. dec. Lucens. 11. num. 8. Ofase. decis. 50. nu. 10. Alex. conf. 49. num. 4. vol. 2.*
- 22 Limit. vbi adimplementum si non præstitum fuit finalis causa contractus, siue vbi quis, sine tali adimplimento præstando, non erat contracturus, vt notatur in l. cum te, C. de pact. int. empt. & vend. l. fin. ff. de condit. caus. data, l. ea condit. C. de rei vendicat. Rol. à Val. conf. 69. pro. num. 31. & seq. & 38. & seq. declarando, quæ dicatur si causa finalis, lib. 4. & seq. vbi ampliat, etiam si ageretur de locatione facta à Principe, seu illius ministris Cameralibus, & fuisset iuramento firmata, *Frane. Bec. in eisdem terminis conf. 45. num. 2. in princ. Crauet. conf. 246. Iacubus, num. 2. & seq. vbi loquitur, si emanant plures res vno pretio, & vna sine alia non fuisset empta, & cons. 192. num. 22. et cons. 299. Antonius, num. 1. vbi contentientes reuert. si cuti, et Surd. conf. 68. quia D. nu. 21. et consil. 381. Dam. num. 6. addendo procedere etiam, quod tale finale adimplementum impediatur præstari facto Principis, illud interdicentis, & qui aliud sentiunt, intelligi debere de contractu, qui per se constat, nec ab alio habet dependentiam, Ludouif. decis. 130. num. 4. vbi addentes n. 7. alios referunt Crauet. cons. 192. nu. 22. Maresc. resol. 90. lib. 1. nu. 7. Surd. conf. 369. num. 27. concludens idem dici, si adimplementum sit præstandum sub modo,*

- 23 idem \dagger repetit *Marescot. resolut. 90. lib. 1. num. 7.* addendo aliud dici, si modus non fuit finalis causa, *Grat. discept. 307. num. 24.* addendo *num. 27. et seq.* non esse opus aliquam sententiam super rescissione, sed sat esse excipere de inobsequantia contractus etiam circa tempus præstandi adimplementi.
- 23 Limit. concurrente \dagger mora, vel culpa debentis adimplementum præsertim conditionale, *Gratian. discept. 307. num. 31. et seq. Crau. conf. 233. in proposito, numer. 3. circa fin. vers. quarto.*
- 24 Limit. ubi non \dagger adimplementum respicit totam rem deductam in contractum, vel contractum ipsum, vel ipsius contractus, vel rei de qua est contractus maiorem illius partem, *Idem. 57. ff. de cont. empt. l. habitatores 30. ff. locat.*
- 25 Limit. ubi exceptio adimplementi obijcitur ab alio, quam ab eo, cui est adimplendum, *Alex. conf. 127. lib. 5. num. 7. Dec. conf. 452. num. 10. vers. solum superest.*
- 26 Lim. ubi factio & culpa \dagger debentis adimplere, impeditur adimplementum, veluti si quis ab inimicis locatoris impediatur frui re conducta, etiam si inimicitia fuerit causata absque facto, & culpa domini rei conductæ, *Ruin. conf. 65. circa, lib. 1. num. 2. in fin. et nu. 3. et seq.* secus autem, si alio casu impederetur, in quo nullam causam habeat, quia tunc agitantum ad mercedis remissionem, quæ compensatur cum sequenti vbertate, ut firmat idem, *Ruin. ibid. num. 1. 2. et num. 4. et seq. vers. nec obft. Bero. conf. 140. in casu, lib. 1. num. 1. 2. 3. 9. et num. 32. et seq.* declarat, quæ dixi ex *Ruin.* de sequenti vbertate, docet tamen *Bossius tract. de remiss. merced. num. 51. et seq.*
- 26 seq. cautellam \dagger qua conductor liberetur perpetuo à pensione domus, si illa non potest frui insolentia militum, quæ erat maxima in Ciuitate, & statu Mediolani tempore, quo ille scribebat, & nunc quo eadem repetit, facta est plus quam maxima, & idem quod *Ruin.* latè prosequitur, *Bero. conf. 140. in casu, lib. 1. num. 15. et seq.*
- 27 quando \dagger conductor liberetur à contractu locationis.
- 28 Limit. ubi adimplementum \dagger non præstitum alterat totam substantiam contractus, *Bald. conf. 375. lib. 1. Franc. Bec. conf. 45.*
- 29 Limit. ubi res \dagger aliena fuit vendita, & tradita, *Surd. decis. 253. quem refert Grat. discept. 113. num. 46. et seq.*
- 30 Limit. excipiendo \dagger nam indistinctè rescinditur quiuis nominatus contractus ex capite non adimplementi, *Corn. conf. 121. in fin. lib. 1. et conf. 291. in fin. lib. 2. quem refert, & sequitur Crauet. conf. 192. casus, numer. 22. et conf. 246. num. 1. in fin. Rol. à Val. conf. 69. lib. 4. numer. 18. Franc. Bec. conf. 45. num. 38. et 39.* ubi addit non requiri sententiam rescissoriam, sed satis esse excipere de adimplimento, idem sentit *Crauet. conf. 127. num. 14. Cardin. Mantie. de Tacit. lib. 3. tit. 12. num. 53. Surd. conf. 52. num. 36. et conf. 563. num. 4. Neuiz. conf. 49. num. 1.* asserens excipientem restitui ad primam actionem, sequitur *Bursat. conf. 72. num. 3. circa princ. et conf. 101. num. 16. Gratian. discept. 307. num. 25. et seq.*
- 31 Lim. ubi contractus \dagger nominato appositum fuit pactum resolutiuum in casu non adimplementi, *Alex. in l. si insulam. ff. de verb. oblig. num. 43. et Ripa num. 16. Grat. conf. 93. num. 61. lib. 1. Casal. conf. 25. nu. 26. cum alijs cumulatis à Marescot. resolut. 90. sed lib. 1. num. 1. addendo num. 2.* si tale pactum \dagger fuit conceptum verbis directis, & sub conditione, ipso iure resolutum, purificata conditione, *Gratian. discept. 307. num. 3. in fin. et 4. et 5.* addendo isto casu rem reduci ad primum statum, & liberare partem, cui erat adimplendum ab obseruatione contractus, *Gratian. discept. 307. num. 3. et seq.* addendo, cui debitum est implementum, liberari ab obseruatione contractus, addendo, *num. 34.* non admitti purgationem, moræ, *Peregrin. loquens de donatione cū pacto, ut donatarius darei vicissim certam quantitatem, conf. 77. lib. 3. num. 7. et seq.* addendo etiam si donatio facta fuisset patri & filijs, & pater non obseruasset promissa, ut reuocetur etiam quoad filios, qui non contraeuerunt, & latè id probat, & conueniunt, quæ dixi in *meis singularibus, §. acquirens primus.*
- 33 Limit. ubi adimplementum \dagger est præstandum per modum contractus, seu ut dixi adimplementum est causa finalis contractus, *Marescot. resolut. 90. lib. 1. num. 7.*

- 34 Limit. vbi exceptio non ꝑ adimplemētū opponitur ad effectum recedendi à contractū, præsertim si agatur de contractū innominato, vt pluribus probat *Magon. decis. Lucens. 61. agebat, num. 10. & seq. Bursat. cons. 101. num. 16.*
- 35 Limit. vbi adimplementum ꝑ est conditionale, nam illo deficiente contractus ipso iure resoluitur, *l. si hominem, ff. de usufrucap. Menoc. cons. 26. num. 33. Gratian. disceptat. 307. num. 3.*
- 36 Limit. vbi præcessit monitio ad adimplendum, & non adimpletur, vel intercessit culpa eius, qui debet adimplere, *Crauet. cons. 204. circa fin. quem refert, & sequitur Cefal. cons. 48. in causam. 43.*
- 37 Limit. in venditione, ꝑ quæ ob minimam partem pretij non solum rescinditur, *Alex. cons. 105. lib. 3. num. 19. in fin. Gonzad. ad regul. 8. gloss. 27. nu. 6. Rol. à Val. cons. 48. lib. 4. num. 8. Marcscot. resol. 90. lib. 1. num. 5. Mancin. d. iurament. par. 5. effect. 11. num. 10. vbi refert Dec. & Ruin. ita consuluisset, & addit ita decisum à Rosa.*
- 38 Contrarium tenent *Gabriel. cons. 51. Camilla, lib. 1. num. 12. Surd. cons. 52. num. 35. circa med.*
- 39 Limit. in contractū ꝑ locationis, nam ob adimplementum in illa promissum, & non præstium, agi potest ad illius rescissionem, *Gabriel. cons. 75. lib. 1. Bart. in l. si quis ad. C. de agricol. & censu. lib. 11. & ita censuit Rota coram R. P. D. Pirouano in Romana pensionis domus 16. Nouembris 1611. Franc. Bec. cons. 45. num. 8. 10. 20.*
- 40 Contrarium tamen ꝑ tenuit *Rota coram Ludouif. reprobando, & declarando, Gabriel. decis. 130. num. 3. cuius dicta credo vera, quia ibi aderat pactum de præstando interesse, vbi conductor impediretur frui re conducta, quare cessante pacto, adhæreret decis. Pirouani volente conductore recedere à contractū, non aliter ac receditur, vbi adimplementum est finalis causa contractus, vt dixi supra limit. 1. & coligo ex Rol. à Val. cons. 68. lib. 4. num. 31. Conciliari ꝑ præterea possunt, an conductor impediatur frui re conducta factio locatoris, vel ipsius conductoris, vt priori casu rescindatur locatio, & liberetur conductor à solutione pensionis, secundo autem secus, *Roland. d. cons. 68. num. 22. Si autem**
- 42 conductor ꝑ impediatur factio ter. 1j, vel hæredis, vbi quis de suo tantum promissit, videndus, *Alex. insipulatio 38. ff. de verb. num. 10. & seq. & Barzia decis. 17. num. 38. Aliter conciliari potest ex Becio cons. 45. num. 2. 29. & seq. & 35. & seq. & 40. & seq.*
- 43 Limit. vbi adimplementū ꝑ promissum fuit in cessione, nam illo non præstio resoluitur cessio, *Bart. in l. si pecuniam, ff. de condit. ob. caus. & in l. si pecuniam, C. eod. Bald. cons. 219. p. p. col. 2. lib. 2. Corn. cons. 121. in fin. lib. 1. & cons. 102. col. 4. lib. 2. quos refert Crauet. cons. 127. in contractū, num. 13.*
- 44 Limitationes tamen ꝑ omnes intelligas, cum temperamento, si ab eo, qui de rescissione contractus agitur, restituantur, quæ accepit, quia non debet gaudere duplici speciali, nempe rescissionis contractus, & commodi retentionis acceptorum, *Cagnol. in l. 2. C. de pact. int. empt. & vend. numer. 164. vers. obijciens. sequitur Gratian. discept. 307. num. 11. & seq. Limitando in pacto legis commissoria, & datione arræ non soluto pretio die conuenta, secus si de die solutionis faciendæ non fuisset pactum.*
- 45 Quid si constitutus ꝑ sit terminus adimplendum, & illo lapsō non fuit adimpletū, *Caphal. cons. 48. num. 46. & seq.*
- 46 Finalis causa ꝑ contractus dicitur, & cuius radice manat obligatio, *Mantic. de Tacit. lib. 3. tit. 12. num. 11. vel sine qua quis non erat aliàs contracturus, Mantic. ibid. num. 17. & 22. vel quæ agentem præcipue mouit Mantic. ibid. num. 20. vel quæ in consequentiam imponit quasi necessitatem, ita contrahendi, Mantic. ibid. num. 24. vel quæ respicit totum contractum, & influit in omnem effectum, Mantic. ibid. num. 25. vel quæ remouet agentem ad contrahendum, ita vt sine illa, non esset contracturus, vel saltem non eo modo, Mantic. ibid. num. 26. & 55. vel quæ ita cohæret dispositioni, vt ea cessante, cesset dispositio, Mantic. ibidem num. 27. cum alijs cumulatis in meis Collectaneis ad cap. cum cessante de appellat.*

§. XII.

SVM MARIVM.

Contractus innominatus rescinditur ex non adimplemento 1.3. & quare 2. *Ampl.* 4.7.
Transactio rescinditur ex non adimplemento
conuenio 5.8. *Ampl.* *ibid.* *Contrarium* 10.
L. si quis maior, C. de transact. limitatur 6.9.

- I**nter reliquas differentias, quæ referuntur à Doctoribus inter contractus nominatos, & innominatos, ea est præcipua, vt ex t non adimplemento non præstito in contractu innominato rescindatur cōtractus, vbi aliud dixi de contractu nominato, in præcedenti §. *I. in l. iuris gentium, ff. de pact. num. 1. Pinel. in rub. C. de rescind. vend. par. 2. cap. 2. num. 1. & 24. quiambo referunt rationem t differentia, quare innominati rescindantur, nominati autem nequiquam; sicuti & Dec in l. filialicet, §. de collat. num. 3. loquens de transactione, Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 1. & seq. & num. 18. et seq. rationem refert, Surd. decis. 173. Cum num. 16. generaliter concludens rescindi ob non t adimplementum, omnes contractus innominatos, *Cesal. conf. 48. num. 45. Natt a conf. 17. num. 2. Rol. à Val. conf. 8. num. 39. lib. 1. Magon. decis. Luc. conf. 61. num. 12.**
- A**mpl. etiam si t, qui debebat adimplere, probet adimpleuisse pro maiori parte, *Bal. l. fin C. commod. l. as conf. 3. col. penul. quos loquens de transactione refert, Veral. decis. 316 par. 3. num. 2. et seq. addendo decis. seq.*
- A**gentem t ad rescissionem transactionis, non obligari ad restitutionem acceptorū, nisi lite finita, etiam quod esset iurata, sequitur *Mascard. de probat. concl. 1387. n. 3. et seq. et 27. et seq. Gratian. discept. 246. num. 14. concludens t cessare pœnas, l. si quis maior, C. de transact. vbi volens gaudere beneficio illius legis, non adimpleuit ex parte sua, Veral. decis. 316.*
- A**mpl. etiam, vbi adimplementum t nō durat, quia paria sunt, non fuisse adimpletum, & adimplementum non durare, *non quocumq. in princ. ff. de legat. 1. Alciat. l. si pro fundo, C. de transact. n. 5. Franc. Bec. conf. 83.*

num. 5. et 9. qui loquitur de permutatione, & distinguit an detur res exposita venalis, vel non.

- A**mpl. præsertim t in transactione, *Nat. conf. 133. num. 4. L. mitando, si interposita sit stipulatio, Veral. decis. 317. par. 3. addendo contra non adimplementem transactionē agentem non restitutus ab illo datis t iuxta l. si quis maior, C. de transact. nec excipientem de transactione iuuari prætextu adimplementi maioris partis, sequuntur, & ab illo relati, Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 1. et seq.*
- C**ontrarium firmat t *Cesal. conf. 48. in causa 3, num. 45. concludens fauore transactionis illam sustineri, quamvis reus sit in mora adimplendi, quid quid secus sit in cæteris contractibus innominatis.*
- L**imit in transactione, *Cesal. conf. 48. in causa, num. 45.*

§. XIII.

SVM MARIVM.

Exceptio adimplementi impedit processum ad vltiora 1. et quare 2. 4. 6. *Contrarium* 3. *Concorda* 7. *Ampl. a primam opin.* 8. 9. 10. 11. 14. 14. *Limit.* 12. 15. 16.
Mora an purgari possit post oppositam exceptionem adimplementi 12.
Exceptio non adimplementi est litis finita 6.
Promissio qualibet etiam iurata habet annexam conditionem, si fides seruetur promittenti 5.

Exceptione adimplementi impediri litis ingressum, t seu vltiorem processum, dixi supra in principio huius capituli noni, & firmarunt *Franc. Bec. et ab illo relati, conf. 45. num. 12. et 51. in fin. t eam afferens rationem, quia quoniam non adimplet pro parte sua, videtur contractui renuntiare, et ab Afinsio in praxi, §. 13. cap. 9. num. 20. et 21. et à Carroc. de locat. par. 4. de euisione, num. 42. in fin. Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 42. Rolan. à Val. conf. 68. lib. 4. n. 13. Burfat. conf. 196. n. 13. Crau. conf. 192. num. 16. Intriol. cas. conf. 14. nu. 112. vbi plures congerit Menoc. conf. 1. num. 365. in fin. et conf. 55. n. 2. Viu. opin. 802. num. 10.*

Con-

- 3 Contrarium ¶ *ex Alciat. conf. 394. nu. 9. voluit Afinius in praxi, §. 13. cap. 9. num. 21. vers. verum, & post illum Carroc. testans de com. observantia, de loc. par. 4. de cuius. n. 44.*
- 4 Sequendotamen priorem opinionem, dicas illam probari, quia ¶ exceptio adimplementi est exceptio litis finitæ, nam cū nemo sine actione agere possit, *l. si pupilli, §. videamus, ff. de negot. gest. Suprad. conf. 214. Contentio, num. 9. & seq. & quælibet pro-*
- 5 missio etiam iurata, tacitam ¶ habeat annexam conditionem, si fides promittenti seruetur, *cap. peruenit de iur. iur. si quis agat ex contractu, quem non observavit, dicitur carere actione, Franc. Bec. consil. 45. num. 12. in fin. vbi plures refert testantes*
- 6 ¶ exceptionem non implimenti esse litis finitæ, sicuti est exceptio carentiæ actio-
- 7 nis ¶ concordat, *Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 42. Rol. à Val. conf. 68. lib. 4. num. 13. Casal. conf. 586. num. 5 & 9. Crauet. conf. 127. nu. 14. Intritol. cas. consient. 14. num. 112. Gonzal. ad reg. 8. glof. 27. num. 10. Marefcot. resol. 88. lib. 1. num. 1. Tuscul. conclus. 394. exceptiones num. 20.*
- 8 Ampl. quod si reus ¶ opposita adimplenti exceptione infestet absolui, non possit ad vltiora procedi, nisi absoluto reo, *Cass. in l. Iulianus, §. offerri, ff. de act. empt. quem sequuntur Socin. conf. 108. visi actis, lib. 2. col. penul. in fin. Cartar. de i. lauuen. 98. in instrumento, num. 10. & seq.*
- 9 Ampl. vt opposita ¶ adimplenti exceptione, condemnandus sit agens non adimplenti adimplenda, *Cass. in l. Iulian. §. offerri, ff. de act. empt. quem sequitur relati in proxima, & antecedenti extensione.*
- 10 Ampl. vt opposita ¶ adimplenti exceptione, non possit inuito excipiente adimpleris absolvendus excipiens, saluo actori iure melius agendi, *arg. sex. in l. fin. ff. si cert. pet. per quem ita firmat Cass. consil. 70. quia frustra, lib. 1. col. 5. in fine, vers. nec sufficit Regi Polonia, & consilio 337. si prima, col. 2. circa med. vers. sed aduertendum est, lib. 2. sequitur Crauet. relatis Alex. Corn. & Io. Baloz. conf. 192. casus, num. 16. addo Magon. decis. Lucens. 61. agebat, num. 10. Franc. Bec. & ab illo relati, conf. 45. num. 50. Mascard. de probat. concl. 1387. num. 60. & seq. vbi rationem refert, quia iudicium fuit coceptum sine actione,*
- relati ab Intritol. cas. cons. centur. 1. casu 14. num. 122. Marsil. singul. 489. Milanens. decis. 4. par. 2. num. 11. & 14. & seq. vbi de in-*
- 11 *de limitat ¶ cum alijs cumulatjs à Carol. de Graf. de exception cap. 13. num. 56. Crauet. conf. 192. nu. 16. relati à Caroc. de loc. par. 4. de cuius. n. 50. & de mora, numer. 28. adimplementum retrahitur, Laneel. de assent. par. 2. cap. 4. limit. 11. num. 24.*
- 12 An autem in casibus trium ¶ præcedentium Ampliationū admittatur moræ purgatio, videndi sunt, *Seraphin. decis. 591. Domini, num. 1. & seq. Crauet. conf. 246. nu. 5. Bursat. conf. 196. num. 13. Natta conf. 133. quidam, num. 2. & seqq. Milanens. decis. 4. par. 2. num. 10. And. ab ex. 4. de pact. nu. 437. vsque ad 442. vers. vltimus, Casal. conf. 112. num. 20. & seq. & conf. 586. num. 1.*
- 13 Ampl. præsertim ¶ vbi reus negat præstare, quæ ab illo petuntur, & vicissim non instat sibi adimpleri, sed non vult stare contractui, *Casal. conf. 586. conductoris, num. 22.*
- 14 Ampl. præsertim ¶ ad consequendam actionem, & implementum consistit in dando, vel faciendo, id quod factu non est difficile facere, *Card. Mantie. dec. 270. num. 12.*
- 15 Limit. vt concedatur ¶ restitutio in integrum ad implendum ex generali clausula, si qua mihi, *Rota rec. decis. 403. par. 1. num. 6.*
- 16 Limit. vbi adimplementum ¶ consistit in facto successiuo, & difficile ad præstandum, seu perficiendum; accedente præsertim impedimento, nam mora purgari potest ad implendo post ceptum iudicium etiam ad effectum actionis acquirendi, vt post *Benrd. de Plombin. Romau. Alex. in l. si insulam, ff. de verb. obligat. num. 44. quos refert, & sequitur Mantie. decis. 270. num. 12. & seq. addendo procedere, etiam si adimplementum consistat in dando, vel faciendo, quod dare, & facere, est facile, & agatur de conseruanda actione.*

§. XIV.

S V M M A R I V M.

Negatiua est probanda à negante, si fuerit. C. m. 6. inc. 1.

damentum intentionis illius 1. *Ampl. 2. Limit. in excipiente de adimplemento 3. 5. & quare 4. Ampl. limitationem 6. 7. 8. 9. 10. 11. 6. 12. 13. 14. Limit. 15. 16. 17. 18. 19.*

vol. 2. num. 45. Crauet. conf. 192. casus ita, num. 15.

Ampl. etiam si negans implementum, habeat tantum interesse, quod illud fiat, licet ipsi principaliter non sit adimplendum, Ripa in l. in illa, ff. de verb. oblig. n. 15. vers. & ista fallentia.

Ampl. præsertim, si factor contractui reciproco innitatur, l. Julianus, §. offerri, ff. de act. empt. Crauet. conf. 248. num. 6. circa med. vers. vnus autem, Ludouij. decis. 261. num. 5.

Ampl. vt probatio si adimplementi debeat esse concludens, adeo quod non sit locus iuramento suppletorio, Borgnin. decis. 43. par. 1. num. 40. Intriol. cas. conf. 14. num. 98.

Ampl. etiam si excipiens si de adimplemento, assumpserit onus probandi, non fuisse adimpletum, & in probatione succubuerit, Carroc. de locat. par. 4. de euiction. nu. 67. vers. ampl. 22. dubito tamen de veritate huius extensionis præsertim cum Alex. & alij ab illo citati id non dicant.

Ampl. vt neque si sufficiat probare adimplementum fuisse ab alio præstitum sine consensu eius, qui debebat adimplere, secus si illo consentiente, l. 2. ff. de cundis. & demonst. Bald. l. acceptam, C. de usuris, quest. 25. Pars eman. quest. 19. nu. 56. & seq. par. 1.

Ampl. præsertim, si vbi dubitari potest, an fuerit adimpletum, Mandel. conf. 591. nu. 6. relato Corn. conf. 345. col. 2. lib. 1. Graf. de except. cap. 13. num. 41.

Ampl. vt debeat si esse factum in causâ, ob quam erat faciendum, Crauet. conf. 171. num. 15. subdens quid dicendum, si dubitetur an fuerit factum in eam causam, qua fieri debebat.

Ampl. præsertim si ad effectum, vt excipienti concedatur retentio, Bero. conf. 144. lib. 1. num. 2. & seq. Surd. conf. 101. nu. 6. Rol. à Val. conf. 69. lib. 4. num. 9. circa med.

Ampl. præsertim, si agatur de adimplemento conditionis, Serafin. decis. 952. num. 8. Gozadin. conf. 31. num. 4. Graf. de except. cap. 13. num. 39. in fin.

An cessatur remissum adimplementum, vbi actor petit sibi adimpleri, Crauet. conf. 151. meminem, nu. 8. Rugin. præf. quest. cap. 41. num. 15. in fin.

- 15 Limit. vbi agitur † contra conductorem, vt relaxet rem conductam, quia pensionem conuentam non soluerit, nam negatiua probanda non est ab actore, sed à reo, *l. quæro, §. inter locatorem, ff. locat.*
- 16 Limit. vbi implementum † non est debitum neganti, sed tertio, *Crauet. conf. 1. num. 10. Corn. conf. 11. lib. 2. num. 8.*
- 17 Limit. vbi adimpletum † non est debitum ex conuentione partium, sed extra, *Mascard. de probat. concl. 137. num. 64. vbi exempla refert, si facta fuerint melioramenta in fundo debito ex transactione.*
- 18 Limit. vbi constat excipientem † debere prius adimplere, nam regula nostra procedit in dubio, quo casu non consideratur, quis primo non adimpleat, sed qui prius agat, *Alex. conf. 49. num. 4. lib. 2. Crauet. conf. 1. §. 1. num. 10. in fin. Neuiz. conf. 37. num. 1. Marefcot. resol. 89. lib. 1. nu. 8. Mantis. decis. 1. num. 8. Serafin. decis. 1059. nu. 9. Crauet. conf. 246. nu. 5. Marsil. sing. 50. Rub. ad Oran. decis. 276.*
- 19 Limit. in conductore excipiente † locatorem non fuisse passum, vt frueretur re conducta, *Osasc. decis. 51. num. 17. Barzila. decis. 17. num. 27.*
- 2 Et ratio † est, tum quia non retert quid ex æquipollentibus fiat, *Glos in l. si mater, verb. sua causa, C. de inflit. & subtilit. cap. licet ex quadam, de testib. Gail. obseruat. 2. lib. 1. num. 3. ac etiam, quia non curamus de modo, si sequatur effectus, qui præsertim fuit conuentus, vel cogitatus, *l. iam seruus, ff. de verb. oblig. l. si mater, C. de inflit. & subtilit. natura liter. ff. de vlcup.**
- 3 Contrarium † tenet Milanens. decis. 4. lib. 2. num. 100.
- 4 Ampl. præsertim † vbi ex non implemento non agitur ad resolutionem contractus, sed tantum, vt excipiens sit tutus à molestiis illi impendentibus, *Gratian. discept. 113. unica, num. 38. in fin. & n. 39. & seq. vbi agit præterea an sufficiat cautio pro molestiis, vel susceptio litis, Serafin. decis. 1243. num. 2.*
- 5 Ampl. etiam, † si agatur de adimplemento præstando ex contractu emptionis, *Afflic. decis. 171. Alex. conf. 65. num. 5. lib. 5. refert, et sequitur Marefcot. resol. 90. lib. 1. num. 41.*
- 6 Multa per æquipollens † adimpleri refert, *Afin. de exequut. §. 7. cap. 193. & seq.*
- 7 Limit. vbi id quod † est implendum, consistit in facto possibili, & quis cum iuramento se obligauit facere, *Couar. cap. quamuis de pact. par. 1. §. 4. num. 6. Crauet. conf. 12. num. 1. Gabriel. de iur. iur. conclus. 8. in fin. Rota in Remana pallatij coram Bualo. relata à Marches. de commiss. in caus. oblig. Cameral. par. 1. §. 1. fol. 747.*

§. XV.

SVM MARIVM.

Exceptio adimplementi cessat, si fuit adimpletum per æquipollens conuentis 1. & quare 2. Contrarium 3. Ampl. priorem opin. 4. 5. Limit. 7.

Ex æquipollentibus non refert quid fiat 4. fieri qua possunt per æquipollens 6.

INter cæteras limitationes, quæ dantur regulæ constitutæ supra hoc capite nono, illa est, vt cesset adimplementi exceptio, † si non in modo, vel re præstanda, de qua fuerat conuentum, fuit adimpletum, sed per æquipollens, vt sæpe celsit, *Rota teste Serafin. decis. 1243. fuit resolutum, num. 1. Mantis. decis. 270. num. 3. Afflic. decis. 295. numer. 3. Eugen. conf. 12. Ruin. conf. 67. num. 10. in fin. lib. 4. Gratian. discept. 113. num. 38. & seq.*

§. XVI.

SVM MARIVM.

Adimplementi exceptio cessat, vbi quis agit ex separato, seu non connexo capitulo, seu contractu 1. Ampl. 4. & 5:

Contractus, quando dicatur connexus, vel separatus 2. 3.

Capitulum, quando dicatur connexum, vel separatum 2. 3.

Regulam constitutam supra hoc capite nono dixi limitari, vbi excipitur de adimplemento † præstando ex separato.

§. XVII.

S V M M A R I V M.

- parato, seu non connexo contractu, seu capitulo, quo actor agit, *ut voluit Felin. in cap. 3. de iur. iur. num. 5. in princ. Natta conf. 133. num. 5. Casal. conf. 48. n. 42. Mantie. decif. 238. nu. 2. et de Tacit. lib. 3. tit. 26. num. 22. Graf. de except. cap. 13. nu. 50. Barz. decif. 17. num. 4. circa fin. Mantie. decif. 238. num. 2. Surd. conf. 101. nu. 25. Casal. conf. 48. in causa, num. 42. Rota Ianuens. decif. 15. Thomas, num. 18.*
- 2 Connexus autem ꝑ contractus, seu Capitulum, quando dicatur videndi sunt, *Felin. in cap. 3. de iur. iur. numer. 5. in princ. vers. sed ista, Rota Val. conf. 69. lib. 4. n. 44. & seq. Franc. Bec. conf. 45. num. 31. Surdus conf. 101. num. 25. Graf. de except. cap. 13. numer. 43. in fin. Barzi. decif. 17. num. 4. circa med.*
- 3 Separatus contractus, seu Capitulum, diuersum quomodo cognoscatur, videntur, *Felin. in cap. de iur. iur. num. 5. circa princ. vers. quomodo autem cognoscantur, Natta conf. 133. num. 6. Surd. conf. 101. num. 31. vers. & ratiō, & num. 33. Graf. de except. cap. 13. num. 50. Barzi. decif. 17. n. 4. circa med.*
- 4 Ampl. etiam si idem ꝑ capitulum separatum contineretur eodem instrumento, quo quis agit, *Natta conf. 133. num. 5. Surdus conf. 101. numer. 25. Mantie. decif. 238. num. 2. Rota diuers. recent. decif. 389. par. 2. num. 3. & decif. 286. num. 1. apud Pacific. de Saluiano, & coram Buratto in Roman. de Cangji 25. Iunij 1621. Mantie. decif. 238. num. 2.*
- 5 Ampl. idem, si adimplementum ꝑ petatur circa ea, quæ veniunt extra contractum, licet illa accedant contractui, veluti si ex transactione debeas mihi fundum, & conuentus ad dandum, excipias de melioramentis factis post transactionem, *Alex. in l. filia licet, C. de collat. n. 3. Paris. conf. 33. nn. 64. vol. 1. Mascard. de probat. conclus. 1387. num. 64. Inriol. cas. conf. centur. 1. num. 123.*
- 6 Ampl. è contra, *Surd. conf. 107. num. 13. concludens quod qui in alio separato capitulo non adiuit, non impediri petere, adimplementum sibi debitum ex alio capitulo.*
- Adimplementi exceptio est introducta favore eius, cui est adimplendum 1.
Fauori suo quilibet potest renunciare 2. *Amp. 3. Limit. 4.*
Adimplementi exceptione quis renunciare potest 5. *Amp. 6.*
Renuntiatio adimplementi tacita qualiter fit 7.
- 1 C Vm exceptio ꝑ adimplementi sit à iure introducta favore eius, cui est adimplendum, *l. Inianus, d. offerri ff. de action. empt. dubium non est, posse illi renunciari ab eo, cui est adimplendum, quia vnusquisque potest renunciare fauori ꝑ pro se introducto, l. penult. C. de pass. l. potest, ff. ad leg. falcid. Tiraquel. de retract. lignag. d. 36. & l. 2. num. 59. ratione ꝑ contractas præsertim, Vinc. de Franc. decif. 163. contra, num. 14. nisi sit concessus pro forma actus, vel lex ꝑ concedens non habeat clausulam decreti annullatiua actus secus facti, Christoph. Anguian. de legib. lib. 3. controuerf. 4. generalis, num. 1. & seq. & controuerf. 6. quæstionem, num. 1. & seq.*
- 2 Ideo cessare beneficium exceptionis adimplementi non est dubium, si illi fuerit renunciatum minime dubitandum est. *l. de leg. ff. de leg. commiss. l. commissoria, C. de pass. int. empt. & vend. Rom. conf. 27. n. 3. vers. quarto, Aret. conf. 150. num. 11. vers. sed quaritur, Ruin. conf. 355. num. 5. & seq. lib. 5.*
- 3 Ampl. non solum, si renunciatio sit ꝑ expressa, sed etiam si sit tacita, argum. eorum, quæ tradit, *Crauet. conf. 106. n. 2. & 3. Rota recent. par. 1. decif. 577. num. 10. & decif. 68. par. 1. num. 2. Ludouif. decif. 75. num. 2. sequendo dicta Crauet. Mantie. decif. 270. num. 14. circa med. Caroc. de locat. par. 4. de euiction. num. 67. vers. limita primo, Franc. Bec. conf. 45. num. 4. ubi plurib. probat, Gratian. plures referens discept. 302. num. 20. & seq.*
- 4 Tacitæ autem renunciationis ꝑ exemplum

plum est, si donator cui a donatario quid erat vicissim præstandum, petat quod sibi dandum erat, *Crauet. conf. 151. num. 8. in fin. relatis Corn. & Alex. idem sententibus, & dixi supra in regula constituta hoc cap. 11. in finalib: limit.*

Contrarium tenuit *Bald. conf. 250. lib. 3.*

§. XVIII.

SVM MARIVM.

Pace facta sub pœna, si vnus deinde offendat alium, offensus potest alium offendere, & petere pœnam 2.

Exceptio adimplenti, quando obbet ei, qui prius contractui reciproco contrahenit, si cõueniatur adimplendum 1. 3. 4.

Interitus rei debita ex reciproco contractu, ad quem spectet 6.

Adimpleri an possit lite pendente 7. Amplia 8. Lim. 9. & 10.

P Romissi in principio huius noni Capituli, hoc finali §. addere plura præcedentibus communia, ex quibus, cum aliqua prædixerim, veluti an non præstito adimplemento sit locus rescissioni contractus reciproci, vel potius agendum ad implemētum, velad quantum intersit non fuisse adimpletum, siue contractus sit nominatus, siue innominatus, *ut dixi supra §. 11. & seq. & an negatiua non præstiti adimplenti sit probanda ab excipiente de illo non præstito, ut dixi supra §. 14.*

Addo hic probabiliter posse dubitari an sit adimplendum reo, qui contractui reciproco contrahenit, seu illum minime obseruauit, & quamuis affirmatiuam probet commune illud assumptum, ut facta 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

dubitat an idem possit prætere de prenam conuentam in casu inobseruantie.

Distinguendum tamen est, an agatur ex contractu ꝛ reciproco iurato, & tunc secundus adimplens, potest agere contra primum, non adimplentem adimplendū, *Matheßl. sing. 50.* An verò agatur de contractu reciproco non iurato, & tunc secus, *Sosin. conf. 273. lib. 2. num. 2. Mareßcot. resolut. 89. lib. 1. num. 5. & seq.*

Limit. quæ dixi in primo capite ꝛ relatione distinctionis quoties pro obseruantia contractus apposta fuit pœna, & contrahens illam soluit, *Curt. in l. cum proponas, C. de pass. num. 3. in princ.* eam asserens rationem, quia solutio pœnæ habetur loco obseruantie contractus.

An autem emptor excusetur ꝛ ab vsuris, seu fructibus compensatiuis, iuxta *l. curabit, C. de action. empt. pro rata pretij* non soluti, si tota res vendita non fuit tradita, dicam exceptione sequenti, §. 8.

Exceptio adimplenti non secuti respectu vnus contractus non excludit petentem adimplemētum alterius contractus, *Casal. conf. 48. num. 42.*

Cuius periculo ꝛ pereat id quod est ex reciproco contractu dandum, distinguit *Gratian. discept. 307. ex instructo, numer. 36. & seq.*

An lite pendente ꝛ super reciproco contractu liceat tam reo, quam auctori adimplere, negatiua videtur vera, quia affirmatiuæ obstat regula, nè quid lite pendente fiat, & in mediolitis non fieri sacras iustitias, & ita firmiter relati *ad Milanens. decis. 4. lib. 2. num. 11. 14. 15.* Contrarium tamen firmavit, *Lancel. de attentat. 2. part. cap. 4. de attent. lite pend. limit. 11. num. 18. 19. 20.* concludens, quod licet qui non adimpleuit, agere minime possit, si tamen pendente iudicio fiat implementum, iudicium fieri validum late, *Crauet. conf. 327. quamquam, numer. 22. post med. Milanens. decis. 4. opponebatur, lib. 2. num. 10.* qui plures contentientes referunt.

Ampl. ut quis agere possit ad præstandū, quæ lite pendente sunt debita, veluti si agatur contra emphiteotem super deuolutione ob canonem non solutum, qui debet soluere decursum tempore durantis litis, *Lane. de attet. p. 2. cap. 4. lim. 11. n. 22.*

R r Ampl.

Ampl. vbi quod adimpletum dicitur sit pendente, esset deductum in iudicium tamquam adimpletū, & superuenit adimplementum, *Milanens. decis. 4. opponebatur, num. 12.*

- 9 Lim. vbi fuit exceptum in iudicio de non adimplemento, & qui debet adimplere constitutus fuit in mora, *Crau. consil. 192. casus, num. 16. vers. nec audiretur, relato Cast. cons. 70. Quia frustra, col. 5. vers. nā sufficit Regi Poloniae, lib. 1. & cons. 337 si prima, lib. 2. vers. sed aduertendum, idem repetens cons. cons. 327. quamquam, num. 22. circa fin. Lancel. de attentat. par. 2. cap. 4. limit. 11. num. 24. & 25. Franc. Bec. cons. 45. reuocatur, num. 50. vbi alios, & rationem refert.*

- 10 Lim. vbi statutus fuisse terminus ad implendum, *Crauet. cons. 192. casus, n. 15. vers. nec audiretur, & cons. 327. quamquā, num. 22. circa fin. Lancel. de attentat. par. 2. cap. 4. limit. 11. num. 24.*

Limir. vbi quid est adimplendum stat in modo, *Gabriel. cons. 5. statutum, lib. 1. num. 12. & seq. & 17.*

Adimplementum, si fuerit præstandū à pluribus, vno adimplente ceteris videntibus, vel negligentibus adimplere, ille solus consequetur commodum subsequens ex adimplimento, *l. penult. C. de condit. insert.*

22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. *Limit. 27. 40. 41. 42. 43. 46.*

Exceptio omnis non impugnari sententiam, potest quodcumque opponi 9.

Exceptio oriens ex venire contractus, quo agitur, potest quodcumque opponi 9.

Exceptio, quando dicitur non, impugnari sententiam 11.

Exceptio oriens ex natura actus gesti numquā censetur exclusio.

Bart. reprobat 13.

Renuntiatio exceptionis rei nō tradita an debeat esse generalis 45.

EXceptionem adimplementi, sequitur exceptio rei non traditæ; adimplementi enim quedam species est, vbi quid ratione præcedentis contractus est tradendum, veluti in emptio-
ne, in qua inter alia venditor est obligatus rem venditam tradere, seu illius dominium in emptorem transferre, *l. ex empto, ff. de art. empt. Surd. cons. 19. nulla, n. 1. & cons. 36. num. 4. circa med. & nu. 13. Ti-
raquel. de retract. lignag. §. 1. gloss. 2. nu. 46. & seq. concludens rem non dici perfecte venditam, nisi fuerit libera emptori tradita, inferens ideo interim cessare si ius retractus gentilitium, penam et emphiteote, & aliam personam impositam, vendenti rem emphiteoticam, vel aliter vendi interdictam, & si fiat venditio in
loco excepto agabella, traditio verò fiat in non exempto, illam esse debitam, quia venditio, & quicquid alius contractus tam bonæ fidei, quam stricti iuris, & tam nominatus, quam inominatus, ex quo res sit debita, dominium et illius sine traditione non transferri, quia traditio est titulus, seu proxima, & immediata causa transferendi dominij, *l. traditionibus, vbi Bald. C. de pact. §. per traditionem, in fin. de res. diuis. & de venditione est, Textus in l. si ager, ff. de rei vendic. l. seruum, C. eod. leg. quintus, ff. de act. empt. de donatione, l. quoties, C. de rei vend. de permutatione, l. ex placita, C. de aer. permut.**

Exceptio itaque rei non traditæ retardari ulteriorem rei iudicatæ sententiā volunt, *Canar. de execution. instrument. quat. 29. num. 60. vbi id latè probat, Gratian.*

CAPVT X.

SVMMARIVM.

Venditor est obligatus rem venditam tradere 1. Ampl. 2.

Retractus ius rem non tradita cessat 3.

Emphiteota non cadit, si rem vendidit, sed illam non tradidit 4.

Gabella soluitur, vbi res vendita traditur in loco non exempto, licet venditio sit facta in loco ab illa exempto 5.

Dominium rei non transfertur sine traditione, & quare 6 & 7.

Executio suspenditur per exceptionem, quod res ob quam relaxata est executio, non fuerit tradita 8. Contrarium 12. & quare ibid. Amplia priorem opin. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21.

- gian. discept. 411. num. 10. Surd. conf. 36. n. 9. in princ. vers. & ideo, & conf. 38. Reuerend. num. 17. Vrsil. ad Afflict. decif. 283. numer. 4. Guid. de Suzar. de inst. guarantig. numer. 10. Dec. sessans de communi, conf. 119. num. 1. & ante istos, Cast. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 5. in fin. relati à Viuis opin. 802. statutum, numer. 4. Caldas. quæst. 48. lib. 2. num. 1.*
- 9 Et ratio est, quia omnis exceptio non impugnans sententiam, vel oriens ex ventre contractus, ex quo quis conuenitur, potest quandoque opponi, *Bart. l. in fundo, ff. de rei vend. num. 16. Alex. conf. 85. lib. 5. Rip. l. qui tribunali, ff. de re iud. num. 9. vers. sexto, Tuscus conclus. 381. exceptiones, nu. 14. 18. & seq. 21. & seq. plurib. Canar. de exequut. inst. quæst. 27. num. 60. Mandos. ad Roman. conf. 244. nu. 5. Surdus conf. 246. num. 25. Ac etiam, quia hæc exceptio oritur ex natura actus gestii, & tamquam illi inhærens, & cohærens non censetur illo modo exclusa, *Bal. l. ex placito, C. de rerum permut. in fin. & in autb. præsentem, C. de fideius. num. 4. Alex. conf. 95. num. 2. & conf. 119. num. 2. lib. 1.**
- Quando autem exceptio non dicatur
- 11 impugnat sententiam, *Signorol. con. 146. in fin. Tuscus conclus. 381. exceptiones, num. 75.*
- 12 Contrarium, quod exceptione non soluti pretij, vel rei non traditæ, minimè retardetur exequutio, voluit, *Spec. de exeq. sent. 5. fin. num. 8. in fin. & post Spec. Bart. in l. si duo patroni, §. si quis iurauerit, ff. de iur. iur. n. 3. relato Spec. & illius opin. comprobatur ratione, quod cum sententia sit pura, exceptioque opposita sit facta, & ideo non præsumatur, *l. in bello, §. facta, ff. de captiu. & postlim. reuers. videtur relata probatione in aliud tempus exequenda sententia, Cast. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 5. vers. sed in exceptione, Verum prima opinio est verior, & illam latè comprobatur, Alex. in d. §. si quis iurauerit, num. 4. & Bart. & reprobatur Coler. de process. par. 4. cap. 1. num. 83. & seq.**
- 14 Ampl. præsertim, si de re non tradita opponatur ab emptore, *l. qui pendentem, vbi gloss. de act. empt. l. ex empto, ff. eod. & dixi §. 1.*
- Contrarium tenent relati à *Canar. de exequut. instrum. num. 59.*
- 15 Ampl. præsertim, si de re non tradita excipiat a conductore conuento ad soluendum pensionem, *l. ex conducto, in princ. ff. locat. vbi Bald. inquit, Nota quod exceptio rei non traditæ obstat locatori petenti mercedem, & dicam latius infra §. 2.*
- 16 Ampl. etiam, si quod opponatur post sententiam, seu illius exequutioni, & dixi infra §. 2.
- 17 Ampl. etiam, quod si Statuto generaliter disponatur, nullam admitti exceptio. nem contra instrumentum, aduersus quod excipitur de re non tradita, vbi quid ab actore erat tradendum, *Alex. conf. 119. vol. 1. num. 2. Natta conf. 305. nu. 1. Surd. conf. 19. num. 3. & conf. 101. numer. 4. Magon. decif. Lucens. 11. num. 3. Bald. l. traditio, C. de act. empt. quæst. 3. & in lex prædictis, C. de euiction. Caldas. quæst. 48. col. fin. vers. Statutum, vbi rationem refert, Bald. l. ex his, C. de euiction. nu. 1. Canar. de exequut. instrum. quæst. 27. Dec. conf. 119. numer. 1. & seq. & conf. 190. num. 2. Gratian. discept. 411. n. 10. & seq. Gras. de except. cap. 13. nu. 8. Ioseph. Ludouic. decif. Lucens. 2. num. 3. & decif. Perus. 50. num. 3. Dec. conf. 421. num. 2. & conf. 119. num. 1. circa fin. Surd. conf. 19. num. 3. Caldas. quæst. 48. col. 2. vers. tunc quemadmodum, & col. 3. vers. statutum, vbi rationem refert Cornazan decif. 168. num. 3.*
- 18 Quæ autem exceptiones non sint reiectæ à Statuto tali generali reiectione, recenset, *Carpan. ad Statut. Mediolani cap. 42. num. 164. & seq. Tusc. concl. 525. Statutum.*
- 19 Ampl. vt agens ante si traditionem rei, quam tradere debebat, dicatur esse in dolo, & doli exceptione repellitur, *l. si quis mancipijs, §. fin. 17. ff. de inst. action. Natta. per hunc text. conf. 305. nu. 2. Surd. conf. 101. num. 3. & 4. l. ex his, C. de euict. num. 1.*
- 20 Ampl. vt traditio si debeat esse realis, & non ficta, *vt dixi §. 4.*
- 21 Ampl. etiam, quod si quis confiteatur recepisse, *Natta conf. 360. num. 8. & seq. quem sequitur Gratian. discept. 411. num. 7. et 8. exemplum referens Censuarij, & emphiteotæ, qui non longo tempore soluit Censum, vel Canones, vt possit denegare solutionem, excipiendo sibi non fuisse*

traditam rem, qua debeat soluere censu, vel canonem.

- 22 Ampl. etiam si t excipiens adimpleuisset in parte id, cuius causa res debebat tradi, *Natta conf. 360. num. 10. quem sequitur Gratian. discept. 411. num. 8. in fin. Caldas. quest. 48. vers. nec sufficit.*
- 23 Ampl. etiam, si agatur t de executione obligationis Cameralis, *Grat. discept. 411. num. 11. relatis Crauet. conf. 151. n. 10. vers. alibi scribit, Canar. de execut. inst. quest. 27. Corn. conf. 297. lib. 3. Gemin. cons. 149. Zachia di. simulato Gratiano, a quo relator, et alios descripsit. de obligat. Cam. quest. 17. numer. 58. Mangil. de euict. quest. 98. num. 6.*
- 24 Ampl. etiam, ubi res fuit t tradita, sed non libera, *ut dixi §. 5.*
- 25 Ampl. etiam si t excipiens, cum iuramento promississet dare, vel soluere, quæ ab illo petuntur, *l. cum qui, §. fin. l. sed et si possessori, §. item si iurauero in fin. ff. de iur. iur. per quæ iura ita firmat Ias in l. fido, §. si quis iurauerit, col. 1. vers. tu adde, n. 4. ff. cod. eam afferens rationem, quia promittit hæc exceptio à natura contractus, & ideo non excluditur per iuramentum, et dixi cap. antecedenti, §. 1. Grat. de except. cap. 13. num. 9. Magon. decis. Lucens. 11. nu. 4. ubi de communi Barzja decis. 17. numer. 1. circa med.*
- 26 Ampl. vt excipiens t non grauetur onere probandi exceptionem; sed actor debet docere de traditione, *l. actor. C. de probat. num. 6. Magon. decis. Lucens. 11. num. 9. et seq. Grat. de except. cap. 13. nu. 17. et seq.*
- 27 Limitando, t si excipiens fateretur rem fuisse sibi tradita, sed deinde sibi ab actore ablata, nam excipiens grauetur onere probandi ablationem, *et dixi cap. antecedenti, §. 14. Caldas. quest. 48. col. 2. vers. quam ob rem, Coler. de proces. par. 4. cap. 1. num. 74. vers. 10. et num. 7. Ampliando è contra, si petatur rem tradi.*
- 28 Ampl. etiam, quod excipiens t sit confessus habuisse, & recepisse, quod dictum fuisse datum, & traditum, modo assumat onus probandi negatiuam, non obstante quouis temporis lapsu, ob dolum non tradentis, seu tradidisse asserentis, *Natta. conf. 105. nu. 2. Grat. de except. cap. 13. n. 23. præsertim procedere inquit, si dictum fuit*
- recepisse à Banco, seu N. agentario, non constat de solutione, et nu. 24. et seq. latè probat.*
- 29 Ampl. vt sententia lata t non adimpleta exceptione, seu de illa non cognito, sit nulla, *Caldas. quest. 48. col. 1. vers. aduerto, ea ratione, quia actum, & iudicatum fuit sine actione.*
- 30 Ampl. è contra emptore petente rem sibi tradi, vt excipi possit de pretio non soluto, *ut dixi §. 1. Ampl. 4.*
- 31 Ampl. etiam, t quod non in actis, sed in allegationibus iuris opponeretur, *Bart. l. cum qui ita, §. qui ita, ubi Ias num. 2. ff. de verb. oblig. Felin. cap. cum ordinem, de rescript. num. 16. Paris. conf. 33. nu. 57. lib. 1. Ias §. omnium, inst. de action. num. 128. Magon. decis. Lucens. 11. num. 12. Grat. de except. cap. 13. nu. 13. et dixi cap. antecedenti, Ampl. finali.*
- 32 Ampl. vt emptor numquam t dicatur morosus in solutione pretij, antequam res sibi tradatur, *Tiraquel. de retract. lignag. §. 2. gloss. 1. num. 16. ubi plures citat, & ad multa insert ob non factam traditionem.*
- 33 Ampl. vt Iudex t possit supplere parte non opponente, *Casal. conf. 407. num. 20. Ioseph. Ludovic. decis. Lucens. 2. num. 5. et dixi cap. antecedenti, §. 5. Grat. de except. cap. 13. num. 22. Galef. de oblig. Cam. quest. 17. num. 11. Io. de Amic. conf. 112. num. 4.*
- 34 Ampl. etiam, t si tradiderit in parte, etiam maiori, *Caldas. quest. 48. exceptio, lib. 2. vers. nec sufficit, Surd. conf. 101. nu. 6. addendo num. 7. et 8. an emptor lucratur fructus pro parte pretij, quod soluit, et num. 23. et seq. pluribus.*
- 35 Ampl. etiam, t si lapsa sit dilatio data ad soluendum pretium, *Surd. conf. 78. Reuerend. num. 14. in princ.*
- 36 Ampl. etiam, quod in instrumento sit apposta Clausula dat, tradit, & dedit, & tradidit, *dicam infra §. 1.*
- 37 Ampl. etiam, t quod in instrumento vèditionis apposta fuerit clausula *Constitutum, ut dicam §. 4.*
- 37 Ampl. vt interim t reus conuentus habeat retentionem totius pretij, et tã quod in parte fuerit res tradita, *Surdus conf. 101. num. 6.*
- 39 Ampl. etiam, quod quis t ratione rei sibi traditæ constituat se debitorem pretij

tij illius, *Nat. conf. 360. n. 5. Surd. decis. 265. Rot. Genuenf. decis. 190. num. 6. Graf. de exception. cap. 13. num. 11.*

40 Ampli. præsertim, si agatur de venditione, *Alex. conf. 27. viso libello, lib. 1. in princ.*

41 Ampli. etiam, quod quis sit condemnatus ad solutionem Laudemij, *ut dixi de Laudem. lib. 2. quasi. 21.*

42 Limit. ubi illa fuit et opposita, & reiecta, *Canar. de exequut. inst. num. 61. in fin. Fel. cap. cum Ioannes de fid. inst. nu. 34. vers. subdunt.*

43 Limit. ubi excipiens prius et conducebat rem, de cuius traditione excipit, & illa fruendo interim emit, *ut dixi cap. antecedenti, §. 10. limit. 1.*

44 Limit. ubi traditio fieri et deberet ex alio contractu separato ab eo, cuius virtute agitur, *Surdus confil. 101. numer. 36. & 38.*

45 Lim. ubi tacite et renuntiatum fuit exceptioni rei non traditæ, *Verf. ad affil. decis. 283. num. 4. quem sequitur Graf. de except. cap. 13. num. 14. & dixi cap. anteced. §. 7. & dicam cap. seq. §. 6. & seq. & ratio est, quia cum taciti, & expressi par sit virtus, l. cum quid, ff. si cert. petes, non differt an fuerit expressæ, vel tacite, renuntiati exceptioni rei traditæ, Masuer. in praxi de succes. & ultim. volunt. num. 51. in fin. cum à pari potentia procedat uterque actus, Bald. in l. cum hi, §. si in annos, ff. de transact. circa fin. vers. addunt. et Exempla autem tacitæ renunciationis refert. Dalner. tract. de renunciat. cap. 3. num. 11. vsq. in fin.*

48 An autem renunciatio et debeat esse generalis, vel specialis, vel sufficiat tacita, *dixi infra §. 6. & seq.*

49 Limit. ubi pendente iudicio traditur, nam convalidatur, & sequi potest valida sententia, *Caldas. quasi. 48. col. 1. vers. aduerto.*

50 An autem sit locus rescissioni, *dixi cap. antecedenti, §. 11.*

§. I.

S V M M A R I V M.

Exequutio sententia retardatur opposita exceptione, quod res ob quam illa est relaxata non fuerit reo tradita 1. Ampl. 2. 7. 8. 9. 11. 12. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. Limit. 24. 25.

Clausula dat, tradit, quid operetur 3.

Notarius non potest rogari de ijs, qua geri non possunt tempore consellii instrumenti 4. illius assertio non probat ea, qua tempore rogatus non potest videre 5.

Emptor an consequatur fructus rei tradita 25.

Adimplementum petens, debet prius adimplere 1.

EMptorem conuentum ad pretij solutionem, posse repellere venditorem et exceptione rei non traditæ, *dixi supra hoc cap. Ampl. 1. & id voluerunt, Surd. conf. 101. num. 3. Natta conf. 305. numer. 1. Gallef. de oblig. Camer. quasi. 17. num. 10. ubi Zacchias alios refert, Caldas. testans de approbata omnium calculo sententia, q. 48. vers. nec sufficit, Ioseph. Lud. decis. Lucens. 2. num. 2. Fab. de Mont de emption. quasi. 5. num. 42. Mangil. de euiction. quasi. 98. n. 1. & 5. Gail. & ab illo relati obseruat. 17. n. 12. lib. 2. Coler. de processib. par. 4. cap. 1. n. 83. & seq. ubi reprobat dissentientes, Dec. confil. 119. pro tenui, num. 1. & 2. Fel. cap. cum Ioannes de fid. inst. num. 34. Alex. conf. 119. lib. 1. num. 2. Canar. de execut. inst. num. 60. & seq.*

Ampli. etiam, si in instrumento et venditionis dixerit venditor, quod emptori rem venditam tradidit, & tradere, & dare, *Corn. conf. 245. lib. 4. num. 2. Natta confil. 360. Illis, num. 2. & seq. quem sequuntur Gratian. discept. 411. num. 4. Mascard. de probat. conclus. 1387. nu. 34. & seq. Eam afferens rationem, quia clausula et dat, tradit, operatur tantum licentiam intradi possessionem rei emptæ propria auctore. tate, & obdistantiam rei venditæ non potuit illa transferri, & esse verba et Notarij,*

- tarij, quinon potuit rogari de eo, quod geri minimè potuit tempore, quo fuit rogatus de instrumento venditionis, nec
- 5 Notarij ꝛ assertio probate ea, quæ tempore rogatus non potuit videre, vel audire, *Alex. conf. 119. lib. 1. num. 4. idem firmarunt Magon. decis. Lucen. v. num. 4. in fin. & n. 5 Graj. de except. cap. 13 num. 10. & 47. Cornazan. decis. 60 nu. 7. Intriol. cas. conscient. 14. numer. 104. & seq. Marta clausul. 189. Caldas. de empti. cap. 25. num. 18. addendo istam clausulam ꝛ apponi de consuetudine Notariorum, & per illam dari licentiam emptori in trandi possessionem sine vitio spoliij, *Bertaz. clausul. 16. gloss. 3 num. 2. vbi infinitos consentientes refert.**
- 7 Ampl. siue agatur de re mobili, ꝛ siue immobili, *Corn. cas. 245. lib. 4. quem refert, & sequitur Mascard. de prob. conclus. 1387. num. 35. cum declaratione tamen an venditio sit facta in præsentia, vel absentia rei, vt dixit Marta clausul. 189. num. 4. vt priori casu importet traditionem, secundo autem secus.*
- 8 Ampl. vt emptori detur ꝛ retentio totius pretij, etiam quod pars maior rei venditæ sit tradita, *Surd. conf. 101. num. 6. & 7. quiloquitur, vbi plures res fuerant simul venditæ, & vna non fuerat tradita, Neuiz. conf. 37. num. 43. Si tamen plures res*
- 9 ꝛ vendantur simul cõstitutio singulis pretij, quia plures sunt factæ venditiones, recederem à dictis *Surd. l. cum eiusdem, ff. de adil. edict. l. si plura, ff. cod. l. quod sapes, §. in his ff. de cont. empt. Crauet. conf. 221. emptores, num. 16. circa med. Mantie. de Tacit. lib. 2. tit. 3. num. 12. & latè prosequitur idem *Surd. conf. 101. declarauit, num. 38. & seq. & conf. 107. num. 8. & latius Tiraq. de retract. dignat. §. 23 gloss. 1. nu. 20. & seq. Dec. conf. 119. pro tenui, num. 1. Ampliando etiam, si fuit tradita maior pars.**
- 10 Ampl. è contra, vt ꝛ condemnato venditore ad rei venditæ traditionem, retardetur sententiæ exequutio, si excipiatur de solutione pretij non facta, *vt dicam infra §. 8.*
- 11 Ampliari potest multis ꝛ casibus, qui colligi possunt ex capite proximo, & antecedenti.
- 12 Ampl. etiam si in instrumento ꝛ venditionis esset appositâ clausula constituti,
- seu vëditor cõstituisse possidere pro emptore, *vt dicam infra §. 4.*
- 13 Ampl. etiam, si emptor se ꝛ obligauerit soluere in forma Camere, vel alio pacto executiuo, *Gratian. discept. 411. posses, num. 3. & seq. cum alijs cumulatjs supra num. 1. Caldas. quest. 48. exceptio, col. 2. vers. caterum.*
- 14 Ampl. vt retardetur ꝛ sententiæ exequutio; etiam si in processu non fuerit exceptum de rei traditione, *Butr. & Imol. in cap. cum Ioannes de fide instr. quos refert, & sequitur, Felin. ibid. num. 34. vers. subdunt etiam, relati à Spec. de exequat. sent. §. fin. num. 8. vers. sud pone, vbi refert dissentientes, quibus ille adhæret, & illum sequitur, Bart. in l. si duo 13. ff. de iur. iurand. num. 3. eam afferens rationem, quia exceptio peremptoria nō potest opponi post sententiam, *Dec. conf. 421. nu. 7. quem sequitur Surd. conf. 101. declarauit, numer. 5. in fin.**
- 15 Ampl. vt si de ista exceptione ꝛ fuit cõgnitum, & nihil pronuntiatum, salua sint iura condemnati agendi ad traditionem, *Spec. de exequat. sent. §. fin. vers. pone.*
- 16 Ampl. idem dicendum ꝛ in locatione conuento, vel condemnato conductore ad solvendum pensionem, *vt dixi §. seq.*
- 17 Ampl. etiam, si adsit ꝛ statutum, quod contra instrumentum venditionis, vel venditionem ipsam, vel venditorem petentem pretium rei venditæ, nulla possit opponi exceptio, *Bahl. si traditio, C. de action. empt. num. 3. quest. 3. Simon. de prætest. de interpr. vltim. volunt. lib. 5. interp. 2. dub. 3. num. 120. Dec. conf. 119. nu. 1. vers. ita ergo, Caldas. quest. 48. col. 2. vers. & in statuto.*
- 18 Ampl. vt emptori ꝛ detur retentio totius pretij, etiam quod tradita sit pars aliqua rei venditæ, *l. qui pendentem, ff. de act. empt. l. ex prædijs in fin. C. de euict. Surd. conf. 101. num. 6. Neuizan. conf. 37. nu. 1. Dec. conf. 119. numer. 1. Caldas. quest. 48. in princ.*
- 19 Ampl. etiam, vbi fuit tradita, sed non liberè, *l. qui rem in fin. C. de euict. Alex. conf. 119. viso processu, lib. 1. num. 2. circa med. Dec. conf. 119. num. 1. Galles. de oblig. Camér. quest. 17. num. 10. vbi Zachias limitat, si emptor aliquo modo fiat tutus, & n. 68.*

latè comprobat exemplis, *Caldas. quest. 28. in princ. Osa. de. decis. 24.* qui loquitur si res erat grauata fideicommissio.

21 Ampl. siue actum fuit via ordinaria, siue executiua, *Des. conf. 119. pro tenui, num. 2.*

22 Ampl. etiam si excipiens non probet oppositam exceptionem, *Caldas. quest. 48 exceptio. fol. 3. in princ.* eam afferens rationem, quia oritur ex eodem instrumento, quo actum fuit ad pretij solutionem.

23 Ampl. etiam, si venditor esset excommunicatus, *Bald. in cap. cum inter, de exception. num. 8. in fin.* eam afferens rationem, quia excommunicatus isto casu non agit, sed excipit, & traditio est onus contractus, seu vtego addo excommunicatus excipiendo dicitur se defendere, *cap. cum inter, vers. legitima defensio de except. M. A. Bril. decis. 57. n. 11. 13. & seq. Surd. conf. 166. alia, num. 16. circa med.*

23 Limita, vbi res fuit vendita & in præsentia rei, vel instrumentum venditionis fuit, cum clausula dat, tradit, confectum in re ipsa vendita, vt puta in fundo vendito, *Natta conf. 360. l. 1. in fin. num. 1. in fin. Cornazan decis. 60. n. 7. Gratian discept. 411 num. 3. in fin. Marta Clau. Sal. 189 num. 4. addendo præsertim, si addita sit Clausula Constit. Bertazol. clausul. 16. glos. 3. num. 1. in fin. & num. 2. Tiraque. de iur. Constit. par. 2. num. 2.*

24 Limita, vbi res fuit & semel tradita, nam venditor non est obligatus defendere emptorem in possessione, *Glos. in l. factum cuique. ff. de reg. iur. l. penul. §. fin. & l. fin. ff. de action. emp. Mangil. de euic. quest. 33 num. 25.*

25 Limita, vbi in processu & fuit exceptum de traditione non facta, & tamen contra excipientem fuit lata sententia, *Fel. emp. cum Ioannes, de fid. inst. num. 34. Trenta. 1. cing. lib. 2. resol. v. de except. nu. 18. addendo idem de alia simili exceptione dicens quod.*

26 Limita, vbi venditor constituitur nomine emptoris præcario se possidere, *Alex. con. 2. fol. 27. vis. libello, lib. 1. num. 2.*

27 Limita, vbi emptor & sciente, & patiente venditore ingressus est possessionem, & fructus percepit, *Alex. conf. 27. vis. libello, lib. 1. num. 2.* suadet tamen, vt venditor offerat tradere.

An emptor consequatur fructus patris tradita, *Dec. conf. 119. pro tenui, num. 12. vers. ultimo, Surd. conf. 101. declarauit, n. 7. circamed. & num. 12. & seq. & 19.*

29 An fiat validum iudicium, si illo pendente super solutione pretij, venditor tradat rem venditam, affirmatiuum tenet, *Alex. conf. 27. col. 1. vbl. 1. quem refert, & comprobat Caldas. quest. 48. exceptio, vers. attamen si contingat.*

§. II.

S V M M A R I V M.

Locatio similis est venditioni 1. Ampl. ibidem & 2.

Venditionis nomine etiam in Statutis continetur locatio.

Venditor debet exprimere omnes qualitates etiam malas rei vendita 4.

Locator debet exprimere omnes qualitates rei locata 5.

Conductor conuentus ad solutionem pensionis, repellit à iudicio locatorem exceptione rei locata non tradita 6. 8. Ampl. 9. 11. 12. 13. 14. 18. 19. 20. 21. 22. Limita 23.

Trado quandoque significat naturalem possessionem concedere 7.

Facto vbi est opus verba non sufficiunt 10.

Conductor excipiens locatorem non fuisse passum, vt statueretur re conductor, an ipse grauetur onere probandi oppositam exceptionem 15. 16. 17.

Locator agens ad pensionem, quid debeat probare 20.

Conductor opposita exceptione rei non tradita, an excusetur à decursu 24.

Locationem similem esse & venditioni, & eisdem iuris regulis regi, inquit Imperator in s. 1. inst. locat. eadem enim substantialia in ambabus sunt necessaria, vt subsistant, nempe rem & consensum, & pretium, seu mercedem, *Mazzus de Contract. de loc. & conduct. cap. de substantialibus, §. Venio;* & sicuti homo rem propriam emit, ita nec conductor, *hincque pignus, ff. de reg. iur. & nomine venditionis & etiam in Statutis continetur locatio,*

Tirag.

- Tirag. de retract. lignag. §. 1. gloss. 14. nu. 83, in fin. & sicuti venditor debet exprimere*
- 4 omnes qualitates ꝑ præsertim malas rei venditæ, *l. quero si quis fundum, ff. de act. empt. Alex. conf. 14. lib. 5. nu. 10. Surd. conf. 145. num. 8. lia & locator recensere debet ea omnia, quæ detertere possunt conductorem, ne conducatur, Bero. quest. 61. cum alijs cumulatis à Surd. conf. 150. n. 126. & seq. addendo debere explicitè, & non per ambages, & quæ sint intra, sed etiam extra rem.*
- Idc quæ mox dixi de venditione, videntur esse generaliter dicenda de locatione. Attamen quia gratæ sunt cunctis speciales decisiones, & habere auctorem, qui in individuo loquatur de casu, de quo contingit dubitari, dicas conductorem
- 6 ꝑ conuentum ad pensionis solutionem, repellere locatorem, si in illum excipiat de re locata non tradita, idest illius possessione non concessa frui, cum & verbum ꝑ tradere designet, quandoque rei naturalem possessionem concedere, *l. si non traditam, ff. pro legat. antecedens ꝑ asumptum probat Textus in lex conducto, in princ. vbi Bald. notat, ff. locat. & per illum sextum notat, Natta conf. 360. Iffis, num. 1. relato Bart. in l. si quis domum, ff. eod. dicente, quod locator nō solum est obligatus rem tradere, sed etiam successiue pati, vt conductor re conductæ vtatur, fructusque percipiat, idem repetit Magon. dec. Lucens. 11. n. 7. & seq. Ioseph. Ludou. decif. Lucens. 2. num. 6. Marefcot. resol. 88. lib. 1. num. 5. Ofsce. decif. 51. num. 10. Plot. de in litem iuran. num. 174. Mangil. de euiction. quest. 149. num. 6. & seq.*
- 9 Ampl. etiam si locator ꝑ in instrumento locationis dicat dare, tradere, *Natta conf. 360. Iffis, num. 1. in fin. subdens num. 2. rationem, quia cum possessio sit quid facti, l. denique, ff. de quib. caus. maior. l. 1. §. 1. & §. si vir, ff. de acquir. posses. & vt ego ad. do ꝑ sine facto non acquiratur, Natta conf. 518. num. 3. non sufficit verbo illam tradidisse, nisi facto probetur tradita, quia vbi facto est opus verba non sufficiunt, l. Iulianus, §. offerri, ff. de action. empt. Bald. in proem. feudi num. 43. circa med. Natta conf. 3. num. 4. vbi not. per hanc rationem decidunt, & dixi §. antecedenti,*
- 11 Ampl. 1. ꝑ Magon. decif. Lucens. 11. num. 4. in princ. & num. 5. vbi relet omnia dicta, *Natt. Marefcot. resol. 8. lib. 1. num. 7.*
- 12 Ampl. vt conductori excipienti ꝑ satis sit excipere de re locata non tradita, *Magon. decif. Lucens. 11. num. 9. & seq. Graf. da. except. cap. 13. num. 11.*
- Ampl. ꝑ semper & quandocumque
- 13 ꝑ opponi possit; etiam in exequutione sententiæ, *Ioseph. Ludouic. decif. Lucens. 12. num. 1. & dixi infra §. 5.*
- 14 Ampl. vt cum traditione ꝑ debet etiam successiue pati, vt conductor vtatur re conductæ, *Ioseph. Lud. decif. Lucens. 2. n. 7. si tamen conductor excipiat de patientia*
- 15 non præstita, ꝑ ipsegrauatur onere probandi, *Barzia decif. 17. numer. 27. Grat. conf. 83. lib. 1. num. 1. & seq. docens cautelam excusetur tali onere, Mangil. de euict. quest. 149. num. 10. & seq. plurib. vbi addit quomodo probetur præstita patientia.*
- 16 Contrarium tamen circa onus probandi, non fuisse prælitam patientiam, tenet *Marefcot. resol. 88. lib. 1. au. 6. Ofsce. decif. 51. num. 10. circa med.*
- 17 Concordat quod aut conductor semel nactus est re conductæ possessionem, aut numquam est nactus. Primò casu verum dixit, *Ofsce. Secundò verum dixit Marefcot. vt subdit idem Ofsce. decif. 51. num. 17. Mangil. de euiction. quest. 149. numer. 11. & seq.*
- 18 Ampliari, & limitari ꝑ potest assumptum nostri, §. ijs omnibus modis, quibus dixi ampliari, & limitari assumptum, §. antecedentis.
- 19 Ampl. etiam, quod ꝑ instrumento locationis apposita esset Clausula Constituti, vt dicam §. seq.
- 20 Ampl. vt locator ꝑ agens aduersus conductorem, debeat exprimere præstitisse patientiam successiuam, & conductorem vsum fuisse re locata liberè, *Bal. l. conductor, ff. locat. l. as. §. actionem, in fide action. num. 147. Franc. Bec. conf. 45. n. 19. Mangil. de euict. quest. 149. num. 18.*
- 21 Ampl. etiam si conductor ꝑ promisset cum iuramento soluere, *Carroc. de locat. §. euictio. num. 3. Mangil. de euiction. quest. 149. num. 20.*
- 22 An excusetur à solutione pensionum decur-

decurfarum, *Maſtril. decif. 160. numer. 15. & ſeq.*

- 23 Limit. vbi conductor ꝛ ex parte ſua non adimpleuit adimplenda, *l. quæro, §. inter locatorem, ff. locat. l. filie licet, C. de col- lat. Crauet. conf. 151. Gozad. conf. 9. num. 16. Decian. conf. 102. num. 9. & 17. lib. 3. Franc. Bec. conf. 144. n. 11. Ioseph. Lud. decif. Peruf. 50 Rolà Val. conf. 57. num. 17 lib. 1. Natt. conf. 360. num. 1. etiam quod adimplemenrum ſtet in modico, Natt. conf. 679. numer. 19. Cagnol. l. si quis maior, C. de trans. quaſt. 20. addendo hanc eſſe frequentem cautionē in pallatijs.*

§. III.

SVM MARIVM.

Exceptio rei non tradita poteſt opponi etiam in executione ſententia 1. & quare 2. Cō- trarium 3. Concorda 4. Amplia priorem opi- nionem 5. 6. 7. 8. 9. Limit. 10. 11. 13. Status reiſciens omnes exceptiones, de quibus intelligatur 12.

- D**ixi ſupra hoc Capite Decimo, Am- liat. ſecunda, exceptionem rei non traditæ poſſe opponi quandocumque, & etiam in executione ꝛ ſententiæ, & eius opinionis reperio fuiſſe, *Butr. in cap. cum Ioannes de fid. inſtr. vbi Fel. num. 34. Surd. conf. 101. declarauit, nu. 5. Corn conf. 79. col. fin. lib. 1. Alex. conf. 114. & 119. lib. 1. Cartar. decif. 3. num. 2. & ſeq. & 82. num. 2. Caldaſ. quaſt. 48. col. 2. verſ. quod venditor, & col. ſut in princ. lib. 2. reprobando tenentes cō- trarium, & canar. de exequet. inſtr. num. 60. circa med. Gratian. diſcept. 411. num. 11. & 16. & ſeq. vbi plures reſert teſtantes de cō- muni, Graſ. de exceptione. cap. 13. num. 19. & ſeq. Dec. conf. 119. num. 2. vbi de communi ea ratione, quia iſta exceptio ꝛ non im- pugnat ſententiam, ſed illius exequetio- nem, Caſt. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. nu- mer. 5. in fin. 11. 12.*
- 3 Contrarium tenent ꝛ relati à Caldaſ. quaſt. 48. col. fin. lib. 2. verſ. Nec obſt. & à Cancer. de exequet. inſtrum. n. 60. in princ. & à Fel. in cap. cum Ioannes, de fid. inſtrum.

num. 35. verſ. ſubdunt, Gratian. diſcept. 411. numer. 13. & ſeq. vbi reſert teſtantes, de veriori.

Concorda, quod aut fuit ꝛ prius de illa exceptum; & cognitum, aut ſecus, priorē caſu vera eſt negatiua opinio. Secun- dō autem tenenda eſt affirmatiua, vt li- ceat excipere, ita colligo ex Felin. in cap. cum Ioannes de fide inſtrum. num. 34. in princ. verſic. ſerus aliter, concordat, Grat. diſcept. 411. num. 18. quod ſi agatur de exe- quutione inſtrument, vera ſit prior opi- nio; ſi verō de executione ſententiæ, vera ſit ſeruanda ante Gratian. idem dixerat Caldaſ. quaſt. 48 lib. 2. in fin. Dec. conf. 119. num. 2. circa med. Graſ. tamen de except. cap. 13. num. 8. in fin. indeciſam reliquit.

- 5 Ampl. præſertim ꝛ peruiam reconuen- tionis, Cartar. decif. 3. num. 7.
- 6 Ampl. è contra, ꝛ ſi actum fuit ad tradi- tionem rei, & lata ſententia excipijatur de pretio non ſoluto, vel alia re viciffim dā- da, Gratian. diſcept. 411. num. 15.
- Ampl. præſertim ꝛ implorato Iudicis officio; & ad effectum retentionis, Grat. diſcept. 511. num. 20. & ſeq.
- 8 Ampl. præſertim; ꝛ ſi in proceſſu cau- ſæ eadem exceptio nō fuit oppoſita, Grat. diſcept. 411. num. 22.
- 9 Ampl. etiam, ꝛ ſi de ea fuit exceptum, ſed non cognitum, an illa obſtaret pro- ceſſui ad vltiora, Gratian. diſceptas 411. num. 22. relatis Butr. in cap. cum Ioannes de fid. inſtrum. nu. 8. verſ. quæro an emptor, & Felin. num. 34. verſ. ſubdunt, Imol. Spec. de exequet. ſent. §. fin. verſ. ſitem pone, Man- gil. de euiction. quaſt. 33. num. 28. col. 3. in princ. num. 12. Caſt. conf. 166. in fin. lib. 2. Canar. de exequet. inſtrum. num. 61. Cardinal. Tuſc. concl. 381. exceptiones, num. 29.
- 10 Limit. vbi de iſta ꝛ exceptione fuit ex- ceptum in proceſſu cauſæ, & de illa co- gnitum, & excipiens fuit condemnatus, vt colligitur à contrario ſenſu Doctorum, quos citauim in proxima, & antecedenti Ampliat. Butr. & Imol. in cap. cum Ioannes de fid. inſtrum. quos reſert; & ſequitur Fel. ibid. numer. 34. verſ. ſubdunt etiam, reman- ent tamen iſto caſu ſalua iura agendi ad rei traditionem, Spec. de exequet. ſent. §. fin. verſ. ſitem pone.

11 Limit. vbi extaret ꝛ ſtatutum aliud di- ſpo-

sponsens, vel generaliter reiiciens omnem exceptionem, *Cardin. Tusc. conclus. 381. exceptiones, num. 32. citato Roman. cons. 76 numer. 7. & seq.*

12 Quæ autem exceptiones † non censentur reiectæ stante dicto statuto, dixi supra hoc cap. 10. num. 17.

13 Limit. ubi à Statuto † admittitur talis exceptio, si probetur infra certum tempus, & infra illud non fuerint probata; etiam quod testes iurauerint de veritate dicenda, illo durante, quia excipiens illi censetur renuntiare, & agitur de dilatione legali, cui est satisfaciendum illa durante, licet secus sit in dilatione data à Iudice, *Clauct. cons. 179. in causa, num. 2. & 4. Cartar. decis. 4. num. 5. & seq. & decis. 106. num. 1. & decis. 101. num. 7. & seq. & decis. 108. num. 4. & seq.*

§. IV.

SYM MARIUM.

Tradere, qui est obligatus, sufficit, si fide tradat per clausulam Constituti, vel aliam illi æquipollentem 1. Contrarium 2. Concordia 3. Ampliati negatiuam opin. 4. 5. 6. Lim. 7.

Traditionis modi ciuilibis, seu fidei 1. 8.

QUæ dicam hic addi possent dictis cap. antecedenti, §. 7. pugnantes tamen, an ubi res deducta in contractum est tradenda, sufficiat ficta traditio, per Clausulam Constituti, vel aliam, illi æquipollentem, sunt apud interpretes iuris nostri sententiæ contrariæ.

1 Affirmatiuam † namque amplexa est, *Glos. in l. ab emptione, verb. constituentur, vers. sed quid, ff. de pact. quæ commendat Ias. in §. omnium, inst. de action. num. 158. sequuntur Rol. à Val. cons. 51. & si iure, lib. 2. n. 12. Put. testans de communi decis. 49 lib. 3. relati à Dionys. Pontan. ad Consuet. Blefens. artic. 81. §. 6. vers. quæro duodecimo, & à Giurb. decis. 80. nu. 20. post princ. vsq. in fin. & ab Ofasc. decis. 36. in causa, num. 1. Tiraquel. de iur. Constit. par. 1. num. 7. Neuij. cons. 37. num. 19. Cagnol. in l. 2. C. de pact. inter empt. num. 153. in princ. & in fin.*

ubi de veriori Caldas. quæst. 48. lib. 2. col. 1. in princ. vers. quæ conclusio.

Negatiuam tenent † relati à Rol. à Val. cons. 51. & si iure, lib. 2. nu. 15. & ab Ofasc. decis. 36. numer. 4. & seq. vers. contraria, ubi de infrequentiori, & veriori testatur, & à Surd. cont. 13. num. 15. à Put. decis. 49. lib. 3. à Tiraquel. de constit. par. 1. num. 10. Alex. cons. 28. lib. 2. num. 7. ubi audentes alios referunt, relati à Cagnol. in l. 2. C. de pact. int. empt. num. 153. circumc. relati à Mangil. de cusion. quæst. 149. n. 9. Caldas. quæst. 48 exceptio, in princ.

3 Concordatur tamen, † quod aut agitur de traditione iuris, & procedat affirmatiua, aut de traditione facti, & procedat negatiua, vt distinguit, & iudicatum refert Cartar. decis. Ianuens. 82. Cum quidā, num. 6. relatis pluribus ita sentientibus, Tiraquel. de iur. constit. par. 1. num. 10. Guid. Pap. decis. 101. num. 3. & decis. 501. Ofasc. decis. 36. num. 4. & 5. Alex. cons. 28. lib. 2. n. 7. vers. Nec obf. ubi addentes Cornazan. decis. 168. num. 8. Marta clausul. 189. num. 5.

4 Ampl. idem † dici, si apposita fuerit clausula præcario, Cartar. decis. Ianuens. 82. num. 5. Ofasc. decis. 36. num. 4. Tiraquel. de iur. constit. par. 1. num. 10. dum prius retulisset in eodem casu pugnantes opiniones, vt dixerat de clausula Constituti, prout retulerat etiam, Cartar. dicta decis. num. 4. subd. tamen, Tiraquel. ibid. nu. 14. & seq. quando pinguis consularum Clausula præcarij, quam Constituti.

5 Ampl. relata negatiua † præsertim si constituens, præterea se obligauit tradere rem liberam, & vacuam, Tiraquel. relatis Corn. & Ruin. de iure constit. par. 1. num. 11.

6 Ampl. præsertim † in casu, quo lex, vel statutum requirit veram, & realem traditionem, Bart. l. Titia 134. ff. de verb. oblig. num. 9. vers. quid si do tibi, cum alijs cumulatis à Gratian. decis. 138. num. 6. & seq.

7 Limit. ijs omnibus casibus, † quibus Clausula Constituti, nihil operatur, quos refert, Tiraquel. de iur. Constit. par. 3.

8 Ciuiles alii modici † tradendæ sunt, traditio clauium in præsentia rei, l. clauibus, ff. de cont. empt. Retentio vusus fructus tantum, l. quisquis, C. de donat. ingressus rei de licentia domini, l. 2. C. de acq. possess. Traditio

ditio instrumentorum, l. 1. C. de donat. cum alijs relatis à Glof. & Doct. in l. poffideri, ff. de acquir. poffef. l. traditionibus, C. de pact.

§. V.

S V M M A R I V M.

Traditio est modus acquirendi de iure natura, & gentium 1.

Traditum non dicitur perfectè, quod alteri est obligatum, vel casu aliquo poffeffe iuncti 2.

Factum non dicitur, quod non durat factum 3.

In obligatione rem tradita est mixta obligatio rem dari, id est dominium transferre 4.

Venditor vendens rem alteri hypothecata, seu qua detegitur non libera, si pectas pretium repellitur exceptione, quod res vendita non fuit tradita 5. exempla talis venditionis 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. Ampli. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 27. Limit. 28. 29. 30. 31. 33. 34. 35.

à Satisfactione excusatur, qui est dines 3.

Creditor condicionalis, vel in diem non est propriè creditor 32.

Cautionis vicem habet litis suspensio 24.

Serafin. decis. declaratur 25.

Theodosius Rubens declaratur 26.

1 **T**raditionem esse et modum dominij acquirendi iure natura, & gentium, nemo est, qui nesciat, l. traditionibus, C. de pact. §. per traditionem, in fin. de rerum diuis. Caldas. quæst. 48. lib. 2. num. 1. vers. & idem, cum res alteri obligata, vel aliquo casu ad aliquem relata, et non possit dici perfectè tradita, quia ab alio quandoque auocari potest, Dec. conf. 177. n. 3. nam factum minimè dicitur, et quod non durat factum. Surd. 380. num. 46. & conf. 436. num. 13. & quia in obligatione, et rem tradi, est admixta obligatio rem dari, id est dominium transferre, §. sic itaq. inst. de act. Serafin. decis. 321. num. 9.

Idèò, si res fuit tradita, & ea compariatur non libera, excipi potest aduersus venditorem petentem pretium, quod res non fuit tradita, Alex. conf. 65. omiffis, lib. 5. num. 3. vers. et si diceretur, Galef. de oblig.

Cam. quæst. 17. num. 10. Serafin. decis. 321. numer. 9. Alex. conf. 119. lib. 1. nu. 2. in prin. Dec. conf. 119. n. 1. in prin. Caldas. quæst. 48. col. 1. vers. & idem; exemplum erit, si res et detegatur obnoxia canone emphyteotico, ut censuit Rota esse Zachia de obligat. Cam. decis. 77. n. 2. circa med. Grat. discept. 411. num. 12. circa med. & de libertate rei dixi plura de Laudem lib. 3. quæst. 22. artic. Nemi. conf. 37. nu. 2. Mangil. de euiction. quæst. 98. num. 5. Surd. conf. 30. num. 9. Vel grauata et censu consignatio, Ludouif. decis. 295. ante num. 1.

Vel et fideicommissio, Ofsac. decis. 24. numer. 2. & seq. vers. in contrarium, Grat. discept. 411. num. 12. circa med. Zachias de oblig. Cam. quæst. 17. num. 70. Vel alteri locata, Angel. conf. 311. numer. 3. Rimini. lun. conf. 94. num. 25. & conf. 366. num. 30. & conf. 411. num. 49. in fin. & num. 97.

10 Ampl. idem dici, et si non fuit tradita, vacua, Bart. l. ratio, §. 1. ff. de action. empt. Cornazan. decis. 168. num. 5. notandum tamen, quod si tradatur res à nemine occupata, quamuis illa alicuius debeat pati et seruitutem, quod nihilominus dicitur tradita vacua, Lemaunis, §. in fundo, ff. de leg. 2. ubi Bart. num. 5. notat l. 2. & 3. ff. de act. empt. Fab. de Mòs tract. de empt. quæst. 6. num. 64.

12 Ampl. idem, et si non fuit tradita tota, Dec. conf. 119. num. 1. in prin. & conserunt dicta supra hoc cap. in prin. Ampli. 19. Caldas. quæst. 48. lib. 2. col. 1. vers. Nec sufficit, Surd. conf. 36. num. 9. vers. Ita si venditor.

13 Ampl. quod si et res tradita sit purè hypothecata, non solum detur pretij retentio, sed etiam si solum fuit, agi possit ad hypothecæ extinctionem, Lex bis pradijs C. de euict. l. reditor, §. pradium, ubi Cast. ff. de act. empt. rip. in l. 1. §. si heres, ff. ad treb. num. 31. ubi refert, quomodo consulatur emptori, si pretium soluit, & detecta fuit hypotheca, Serafin. decis. 321. num. 8.

14 Ampl. idem et si comperiatur obnoxia, alicui seruituti, Capic. decis. 187. num. 55.

15 Ampl. etiam et si venditor dederit fideiussorem pro euictione, si tamen appareret rem non esse liberam, Cuman. l. cum quis, §. qui hominem, ff. de solution. sequitur Alex. in l. Iulianus, §. qui fundum, ff. de verb. oblig. num. 2. in fin. Serafin. decis. 321. n. 10.

- 16 Ampl. vt probato ꝑ rem venditam esse alteri hypothecatam; vel non liberam, alio modo agente venditore ad pretium possit illi opponi exceptio doli, *Alex. consil. 65. consil. lib. 5. nu. 3. circa med. Ofsasc. decis. 24. num. 4. in princ. & num. 6.*
- 16 Ampl. vt interim ꝑ excusetur emptor à solutione pretij, vel alio reciproco adimplimento, *Bald. in l. ex his prædictis, C. de euiction. num. 1. Serafin. decis. 1243. num. 5. in princ.*
- 18 Ampl. præsertim, ꝑ vbi venditor sciebat rem non esse liberam, & tacuit, *Ofsasc. decis. 24. num. 2. vers. prima.*
- 19 Ampl. etiã ꝑ nisi tradatur res eius qualitatis de qua fuit conuentum, *Alex. consil. 119. fol. penult. lib. 1. C. de resar. decis. 3. num. 5.*
- 20 Andonec ꝑ res facta sit libera, peti possint fructus compensari; *deus cap. seq. §. 1.*
- 21 Limit. quæ dixi de fideicommissis, ꝑ si ad illud vocati consensiant alienationi, *Ludouis. decis. 295. num. 3. vers. prout, Zachias de oblig. cum quaest. 17. num. 70. Alex. consil. 65. lib. 5. num. 3. vers. pone.*
- 22 Limit. vbi pretium ꝑ est inuestiendũ, vt sit cautum emptori, *Zachias de oblig. camer. quaest. 17. nu. 70. Serafin. decis. 1243. num. 2. in fin.*
- 23 Limit. vbi non ꝑ interesse emptoris rem non esse liberam ab omni censu, & tamen erat alio grauata, si illa est capax vtriusque, addentes ad *Ludouis. decis. 295. num. 5. vbi refert pluries Rotam censuisse, addendo idem dicendum, si dictum fuisset prædiũ censuatum esse liberum omni obligatione, Serafin. decis. 1243. num. 5. & seq. Grat. alios refertens discept. 123. num. 44. & dixi cap. antecedenti, limit. 1. num. 77.*
- 24 Limit. vbi pretium ꝑ remanet penes ementem mutatum in titulum census, *Serafin. decis. 1243. num. 2. in fin.*
- 25 Limit. vbi cautione ꝑ venditoris diuitis est emptori consultum, *Serafin. decis. 1243. num. 3. relato Bald. in l. quicumque, C. de fund. rei priuilib. 11. & in l. ex his, in fin. C. de euict. addendo, nu. x. suspensionem*
- 26 litis habere vim cautionis, *Ofsasc. decis. 24. num. 8. vers. non etiam, Gratian. discept. 113. num. 40. & seq. declarando, si sis sit ex iure de futuro, secus si de præsent, & dixi etiam decis. Serafin. ꝑ 1243. declarari eiusdẽ*
- 28 *Serafin. decis. 321. annotauit Theodos. ꝑ Rubens in suis singul. ad easdẽ de is. quas alijs comprobatur, tantum profuit eius viri vigilis diligentia in aduertendis Rotæ placitis, quam cum iniuria notarunt aliqui sæpè vel pugnancia, vel ad placitum, vel feruendo temporari, & dominantium votis, plura dixisse, iudicassequẽ.*
- 29 Ampl. antecedentes limitationes ꝑ etiã si iuramento sit affirmatum rem esse liberam, & nulli obligatam, *Gratian. disc. 113. num. 43. & seq.*
- 30 Limit. vbi res ꝑ quæ petitur tradi, est aliena, & petens scit illam esse talem, *Bald. l. si familiã, C. famil. hercis. num. 8. Papiens. in libel. in caus. vend. §. promittens, in prin. Raphael. & Cast. in autb. qui res, C. de sacros. Ecclis. vbi Salic. de communi opin. & practica, Dec. consil. 411. num. 4. Roman. consil. 396. num. 3. Gozad. consil. 24. num. 7. vers. quarto, Crauet. consil. 64. num. 4. & consil. 211. num. 6. Natta consil. 181. num. 8. Franc. Bec. consil. 24. nu. 39. Tiraquel. de retract. lignag. §. 12. glof. 1. num. 11. addendo: neque repeti pretium, nisi illud fuerit stipulatum restitui, re non tradita, veleuiã, Menoc. consil. 87. num. 79. & ratio esse potest, quia in pari causa turpitudinis deterior est petentis conditio, l. 4. ff. de cond. ob. turp. caus.*
- 31 Limit. vbi res ꝑ est obligata pro quantitate incerta, velatiue iunctione alterius rei, vel pro damnis, & interesse liquidandis, nã tunc sufficit cautio, præsertim si debitor principalis non sitis, qui rem tradidit, addentes ad *Alex. consil. 65. omisiss. lib. 5. n. 3. vers. liberam.*
- 32 Limit. vbi res ꝑ est obligata pro summa certa debita ab alio, quam à venditore, addentes ad *Alex. consil. 65. omisiss. lib. 5. n. 3. vers. liberam circa med.*
- 33 Limit. vbi res est ꝑ obligata pro debito conditionali, vel in diem remotam, vel incertam, addentes ad *Alex. consil. 65. omisiss. lib. 5. num. 3. vers. liberam circa fin. Af. f. decis. 241. num. 5. & ratio est, quia*
- 34 conditionalis creditor ꝑ vel in diem non est propriè creditor, *Alex. consil. 105. lib. 5. Mangil de euict. quaest. 9. num. 61. latius tamen examinant Negus. de pignor. par. 5. memb. 1. num. 24. & sequent. Ofsasc. decis. 24. num. 1. & seq. & num. 7. & seq.*
- 35 Limit. vbi emptor ꝑ sciebat rem esse alteri

- alteri obligatam, Bald. l. si fundum, C. de. Renuntiatio generalis ad qua extendatur 14.
 euction. & in l. si domus, ubi etiam Bart. 15. Ampl. 16.
 Angel. Imol. & Alex. ff. de legat. 1. Bero. con. Generalia verbatamquam obscura faciunt di-
 sil. 2. num. 12. 15. & 17. lib. 1. Surd. decis. 265. spositionem dubiam 19. 20. sunt captiosa 25
 num. 26. Cast. in l. si in emptione 2. §. va. Ampl. 26.
 cina. ff. de act. empt. in fin. Mangil. de euct. Generaliter quod est dictum, nulli censetur
 quass. 27. num. 1. et seq. addendo, si scie- dictum 21.
 36 bat rem esse alteri locatam, cogitare Libellus generalis rei scitur 22.
 conductori, nec agere posse contra ven- Tesses specialiter deponentes praeferuntur de-
 ditorem ad aliquod genus interesse, licet ponentibus generaliter 23. Ampl. 24.
 talis scientia fuerit in genere. Renunciatio est stricti iuris 27.
 37 Limit. ubi emptor non molestatur in Generalitas periculum generat, et sapè est
 re empti, Bald. in l. ex his pradijs in fin. C. causa fraudis 28.
 de euction. in fin. cuius tamen dicta decla- Renunciatio generalis non valet 29. 30. 31.
 ra, vt per Alex. conf. 65. omisso, lib. 5. num. 3 32. Limit. 33. apponitur potius ex consilio
 post med. stylo Notarij, quam consensu partium 34.
 38 Limit. ubi emptor est tutus cautione 35. 36.
 bonorum venditoris, vel dedit fideiussor. Clausula codicillaris apponitur potius ex fisco
 rem de euctione, Alex. conf. 65. omisso, stylo Notarij, quam consensu partium 37.
 lib. 5. num. 5. et 6. ubi Natta vers. adimple- idem dicitur de clausula non vi metu 35.
 uisse, addit omni casu, quo ex dispositio- Notariorum clausularum congeries 39.
 ne legis, vel hominis, quis debet satisfacere Ignorans non censetur 43.
 39 re excusari a satisfactione, si ille sit Renunciare ius suum, qui non possint 44.
 locuplex, & idoneus facultatibus, Afflicti. Iuramentum non obligat extensiuè sed inten-
 decis. 241. quidam, num. 5. qui loquitur de suè 46. Restrigitur ad naturam actus cui
 marito, qui vendiderat fundum genera- apponitur 47.
 liter obligatum pro dote.

§. VI.

SVM MARIVM.

- Exceptioni rei non tradita, vt sit renuntia-
 tum, sufficit generalis renuntiatio omni le-
 gum auxilio 13. 8. 17. et quare 9. 11. Con-
 trarium 18. 36. et quare 19. et seq. vsque ad
 40. Ampl. hanc opin. 41. 42. 43. 45. Limita-
 48. 49. 50.
 Generalis oratio continet omnia contenta sub
 regula 2. Ampl. 3. 4. Intellige 5. 6.
 Generalia verba reduci debent ad casum bene-
 ficii, et verisimilitudinis 7. cautè illis uti-
 dum 10.
 Renuntiatio generalis, et specialis differt 8. 3
 tantum operatur in suo genere quantum
 specialis in suis specie 9
 Renuntians generaliter, intelligitur voluisse
 remittere omnia, quae sciuit, et potuit co-
 gitare 11. Ampl. 12.
 L. de ijs, ff. de transact. declaratur 14.

Difficultas non leuise est, an sufficiat
 generalis renuntiatio omni iuris,
 & legum auxilio, vel potius requiratur
 specialis, & indiuiduo facta renuntiatio
 exceptioni rei non traditæ, nam si affir-
 matiuum probat generalis regula, quod
 generalis et oratio capit omnia contenta
 sub genere, l. 1. §. generaliter, ff. de legat.
 prestand. l. pluribus, ff. de acceptat. etiam
 si quod addit maior ratio in vno, quam
 in alio, l. 1. ff. de alea lus. et aleat. l. in frau-
 dem in fin. ff. de testam. milit. per quæ iura
 ita firmat Verat. decis. 148. par. 2. num. 2.
 Surd. conf. 270. vt malis, num. 8. et in
 quacumque materia, Natta consil. 102.
 verissima, num. 1. post princ. quamuis stri-
 cta,

5 *Etia, & odiosa fuerit, Crauet. conf. 447. n. 1. Tiraquel. in prefat. l. si umquam, C. de reuoc. donat. num. 119. & de retract. lignag. l. 1. glos. 14. num. 102. & 107. modo t̄ cadere possint sub genere expresso, Sard. conf. 131. tractatum, num. 20. in fin. & numer. 21. & conf. 267. num. 1. circa med. & sub illo ciuili-
 6 ter t̄ comprehendi, quia verba genera-
 7 lia debent t̄ reduci ad casum honestatis, & verisimiliter cogitatur, Seraphin. de iurament. priuileg. 148. num. 7. Sard. conf. 267. num. 2. in fin. Ideo generalis renun-
 8 tiatio t̄ non differt a speciali, ad effectum, vt renuntiant sit p̄iudicatum, Bart. l. sed & si quis, §. quā situm, vbi Alberic. n. 20 ff. si quis caus. Crauet. conf. 407. nu. 17. Sard. conf. 431. num. 4. Decian. conf. 39. numer. 53. lib. 2. & conf. 44. num. 139. lib. 4. Brun. con-
 9 sil. 38. nu. 4. & ratio est, quia tantum ope-
 10 rat̄ur t̄ generalis renunciatio in genere renuntiato, quantum operatur specialis, Grat. conf. 29. nu. 10. lib. 2. Casal. conf. 309. num. 41. Crauet. conf. 357. num. 27. Decian. conf. 39. lib. 2. num. 51. & seq. propterea Doctores admonent cauendum esse a gene-
 11 rali renuntiatione, & quod quisque se-
 12 mperet, t̄ seu se absteineat, a verbis gene-
 13 reralibus, Crauet. conf. 447. num. 1. Bursat. conf. 286. num. 13. Decian. conf. 39. nu. 55. lib. 2. Nam renuntians t̄ generaliter in-
 14 telligitur voluisse generaliter remittere omnia, quæ implicitè scire, & cogitare potuit, l. qui iure militari, ff. de milit. testam. l. sub preceptu, C. de trans. vbi Bart. notat. Crauet. conf. 875. num. 11. Riminald. conf. 595. num. 9. Menoc. conf. 401. num. 120. cum alijs cumulat̄is a Gabriel. de reg. iur. regul. 1. n. 1. & seq. p̄sertim ad tollendū
 15 t̄ beneficium iuris renuntianti datum, l. fin. C. quand. mul. tutel. offic. Curt. lun. in in l. 1. ff. si quis in ius vocat. non ierit. n. 12. & ibi Anget. in fin. & Iacob. a S. Giorg. num. 7.
 16 Ideo tuto dicendum videtur, t̄ ne ex-
 17 cipi possit de re minimè tradita, vt sufficiat, renuntiasse generaliter omni legum
 18 auxilio, sicuti eodem casu censeri renun-
 19 tiatum t̄ beneficio, l. de bis, ff. de transact. purgationis moræ, remissionis pensionis, ex superuenienti bello, nequis conueniatur, vltra quam facere possit; in uentarij, iuris municipalis, cedendarum, excussio-*

nis, ordinis, diuisionis, reuocandi dona-
 tionem, simulationis, & similiū, vt cō-
 cludit Rol. a Vat. conf. 13. v̄sa transactiōe,
 num. 6. & seq. plurib. Tiraquel. in prefat. l. si umquam, numer. 121. ex quibus Dec.
 conf. 452. num. 18. & seq. Bersazol. claus. 41
 glos. 6. num. 1. & seq. & reatsumpl̄it Maria
 clausula 136. ea moti ratione, quia ea
 15 clausula t̄ tantæ est potēt̄, vt faciat ces-
 sare omnem exceptionem renuntianti cō-
 petentem, vbi illa non fuisset contractui
 appposita, Bald. in l. 1. C. de conueniend. f̄si
 16 debitor. lib. 10. col. 4. Marfil. de fideius. nu. 35.
 p̄sertim t̄ vbi aliquæ exceptiones fue-
 runt a renuntiantē expressæ, Alex. consil. lib. 2. col. 5. vers. pondero illa verba, Natta
 17 conf. 145. num. 4. t̄ in terminis nostris,
 Gratian. discept. 411. num. 2.
 18 Negatiua autem probari t̄ potest, quia
 quæ specialiter alicui sunt concessa, non
 comprehenduntur sub generali expres-
 sione, & de illis non censetur dispositum,
 vel cogitatum, nisi specifica facta fuerit
 mentio, l. 1. in fin. vers. nisi suo priuilegio
 specialiter, ff. si quis in ius vocat. non ierit,
 l. sed & si quis, §. quā situm, ff. si quis caus.
 l. non solum in fin. l. qui duos, ff. de procur. l. il-
 lud, §. talis, ff. de minor. l. negotium geren-
 tes, C. de neg. gest. §. soluto, auth. de nupt.
 Et ratio potest esse, quia generalia
 19 t̄ verba tamquam obscura, l. ita fidei, §. 1. vbi
 glos. notat. verb. rerum, ff. de iur. fisci, l. in tradendis, vbi Bald. ff. commun. prad.
 glos. cap. fin. de testam. Gozad. conf. 34. nu. 9.
 Crauet. conf. 33. nu. 3. Casal. conf. 524. nu. 8.
 20 faciunt dispositionem t̄ ambiguam, &
 obscuram, Glos. in l. quoties in stipulatio-
 nibus, ff. de verb. obligat. Crauet. consil. 70.
 num. 20. vbi plura congerit, & conf. 86. nu-
 mer. 6. in fin. & conf. 162. nu. 2. hinc quod
 21 generaliter t̄ est dictum, nulli cēsetur dic-
 tum, Glos. cap. ex multa de voto, quare
 generalis sermo reprehenditur, & non
 releuat, Glos. l. si vehenda, §. si conduxisti,
 vbi Alberic. ff. ad leg. Rhod. de fact. l. vbi au-
 tem, §. qui illud, ff. de verb. oblig. l. cum in
 certis, ff. de legat. 1. cum alijs cumulat̄is a Ti-
 22 raque. l. si umquam, §. donatione, C. de reuoc. donat. nu. 93. Galarat. de renunc. lib. 4. cap. 2. num. 17. vers. renunciatio. Ideo li-
 bellus t̄ generalis rejicitur, Glos. in l. 1. §. si
 quis argentum, verbo iuranti, ff. de positi. &
 exa.

examinat. Iaf. in §. curare, inffit. de action.
 23 *num. 8. & seq. & testium depositio* † spetialis præterur depositioni generali, *Be-ro-conf. 34. lib. 3. num. 7. Dec. conf. 448. n. 37*
Antic. decis. 366. nu. 5. ampliando etiam
 24 *si essent* † pauciores numero, & vt inquit, *Boer. decis. 23. nu. 45. duo testes deponen-*
 tes in specie, præterunt mille testibus deponentibus in genere.

Addi potest, quod verba generalia,
 25 tamquam captiosa, minimè prodesse de-bentei, qui non curauit speciali exprimi,
l. ff. in emptio, ff. de cont. empt. l. 1. ff. de act. empt. Bald. conf. 4. lib. 1. in fin. Barbat. conf. 16. lib. 2. nu. 10. propterea dicitur esse
 26 *in dolo,* † qui verbis generalibus vtitur, *Paris. conf. 42. quantum, lib. 4. num. 22. Ideo*
 27 *est stricti* † iuris, *Dec. conf. 551. num. 1. Nat-ta. conf. 78. num. 5. nullatenus dicendum*
 videtur sufficere generalem renunciatio-nem, quia per illam renuntians, captus diceretur, non aliter, ac capiuntur pilces hamo, *l. cum Aquiliana, ff. de transact. Bald. conf. 4. lib. 1. generalitas* † eam periculum generat, & sæpe est fraudis causa, *l. fin. C. de dot. promiss. l. 1. J. quaro, ff. de act. empt. Bal. conf. 187. in princ. lib. 4. Alberic. l. sed & si quis, §. questum, ff. si quis caut. num. 3.*

Ideo vera videtur opinio Accursij, qui
 in *l. glo. ff. ff. si quis in ius vocat. non ie-*
 29 *ris,* censuit † generalem renunciationem non valere, quia vt inquit, *Bald. in cap. 1. num. 2. de controuers. feud. apud par. in ea*
 deficit renuntiantis consensus, quod ef-ficiat nihil dicitur renunciatum, vel ma-le renunciatum, *Roncagat. l. 3. ff. de duob. reis, num. 113. vers. nec quempiam, post Ac-*
 30 *cursum idem* † censuit, *Majuer. in pra-xi de obligat. & renunciat. num. 20. & istam*
 opinionem dicit æquiorē, *Bald. conf. 4. quaritur, lib. 1. num. 2. in fin. dum prius in*
 ibidem, *num. 2. in princ. restisset Specul. de renunc. & conclus. col. 1. post multa fir-*
 31 *masse generalem* † renunciationem non valere, & si non validam saltem parum valere, affirmant *Curt. Iun. in l. & bare di, §. in ijs, ff. de pact. num. 23. Roncagat. in l. 3. §. ubi duo, ff. de duob. reis, num. 113. qua-*
 ratione inoleuit praxis, vt renuntietur le-
 32 *gi* † dicenti. † generalem renunciationem non valere, *Butrigar. de renunciat. in fin.*

33 Vel quod enūtiatis aliquibus † exceptio-nibus subdatur deinde generalis renūcia-tio, *Dyn. in cap. contractus, de regul. iur. n. 7. Quid Papa asserens ita practicasse dū*
 esset aduocatus, *decis. 367. in aliquo; Natta conf. 145. num. 8. in fin.*

Considerandū est præterea, quod istæ
 34 generales † renunciationes apponuntur communiter ex consilio Notariorum stylo, & Instrumentorum formulis, sibi confarcinatis, non autem de consensu, seu rogitu renuntiantium; vt in terminis
 35 clausularum † renuntiarum tradunt, *Butr. & Abb. in cap. Quintauallis 23. de iur. iur. Barbat. conf. 48. num. 8. & conf. 48. n. 8. & conf. 58. num. 7. vers. & licet, lib. 1. & cō-sil. 43. num. 7. & conf. 52. num. 5. & conf. 60. num. 1. lib. 2. Dec. conf. 180. numer. 7. circa*
fin. vers. & primo; Curt. Iun. conf. 101. presu-ponitur, numer. 10. & seq. Crauet. conf. 880. num. 17. Dec. conf. 350. num. 7. & 399. n. 8. circa med. vers. ubi loquitur de renunctio-nibus, Cornazan. decis. 168. num. 17. in ter-
 36 *minis nostris* † de renuntiatione gene-rali, quod non extendatur ad exceptio-nem rei non traditæ, & idem dicitur de
 37 † clausula codicillari, *Bart. in l. 1. ff. de iur. codicis, Curt. Iun. conf. 101. numer. 11. Dec. conf. 394. num. 9. Curt. Iun. conf. 101. num. 10. & seq. Corn. conf. 150. lib. 3. num. 6. Barbat. conf. 48. num. 8. lib. 1. & conf. 68. lib. 2. nu. 1. Iuramentii, Serafin. de Iurament. priuileg. 49. num. 3. & seq. Constituti, Tiraquel. de iur. constit. par. 4. limit. 31. circa fin. Flau. Amendol. ad Vinc. de Franc. decis. 5. num. 3.*
 38 de clausula † non vimetur, *Gras. de exce-pte. cap. 11. num. 43. & seq. Ideo plura conij-*
 39 *ciuntur in* † Notarios, & illorum incon-culationes verborum, *Natta conf. 582. nu. 23. circa med. Dec. in l. 2. §. fin. ff. si cert. petat, num. 19. & in 2. lectur. num. 39. in*
fin. Ioan. Fab. in §. adeo, numer. 15. l. 1. §. Genturio, ff. de vulgar. num. 83. Surd. conf. 116. num. 60. Gail. obseruat. 77. lib. 2. n. 6.
 40 Aplectendo itaque negatiuam, † vt nō censetur generali renunciatione renun-tiatum exceptioni rei non traditæ, tam ex relatis, quam quia oritur ex ventre eiusdem contractus, & natura actus de quo agitur, *Alex. conf. 119. lib. 1. numer. 3.*
 41 *Dec. conf. 119. n. 2. circa med. & idem* † nec ab homine, nec à lege, vel statuto, cen-
 setur

setur sublata, *Canar. de exequet. inf. q. 26. Gales. de oblig. Cam. quæst. 17. numer. 8. vbi Zachias, num. 59. refert pluries ita dictum à Rota, quamvis talis exceptio altioriegeat indagine, & in terminis nostris ita seruari vidisse refert, Vrsil. ad Afflitt. decif. 283. num. 4. circa fin. & voluit Alex. conf. 119. visoprocesso, lib. 1. num. 2. Cornazan. decif. 168. num. 13. & seq. Gratian. digest. 41. num. 9.*

42 Ar pl. præsertim, si talis generalis renuntiatio facta fuerit à muliere, rustico, vel aliis imperito, & nescienti vim eius

43 renunciationis, quia ÷ ignorans non consentit, nec quidquam de suo remittit, *l. mater 19. §. caterum. l. eum qui 21. ff. de inf. testam. l. fin. §. fin. auctem nescius, C. de furt. Bald. l. vinum, ff. si cert. pe. num. 17. l. si per errorem, ff. de iurisd. omn. iud. Surd. conf. 7. num. 36. in fin. & num. 38. & conf. 150. numer. 42. & seq. & conf. 349. num. 14. Gail. obseruat. 41. num. 2. & obseruat. 71. num. 8. Menoc. conf. 27. num. 40. & conf. 237. 31. & conf. 381. num. 30. & conf. 422. num. 50. & conf. 731. num. 10. Masuer. in prax. de oblig. & renunciat. num. 25.*

43 Ampl. idem in quacumque ÷ persona, quæ actui consentire non potest, quia, cum fundamentum renuntiationis sit renuntiantis consensus, *l. si quis ius iurandum, C. de iur. iur. cap. quam periculosum, 7. quæst. 1. Decian. conf. 39. num. 45. lib. 2. qui non potest consentire, in necessariam consequentiam, neque potest renuntiare,*

44 Boer. decif. 147. nu. 7. ÷ renuntiare autem, vt refert Dalner. in suo tract. de renunciat. cap. 5. numer. 5. et sequen. Impubes, nisi fuerit: pubertati proximus; & iuret; Furiosus, Prodigus, Ebrius, Ignorans, Dubitans, Errans, Dolo deceptus; Mento coactus, Mentè captus, Iracundus, non possunt validè.

45 Ampl. quæ dicta sunt ÷ in præcedentibus duabus extensionibus, etiam si renuntiatio esset iurata, *Barbat. consil. 16. lib. 2. num. 9. Capol. cautel. 196. num. 1. Menoc. conf. 1. num. 218. et conf. 80. num. 70. et conf. 401. num. 39. et conf. 731. num. 11. et conf. 990. num. 20. Gail. obseruat. 41. num. 3. et obseruat. 41. num. 3. et obseruat. 48. n. 12. 49 lib. 2. & ratio est, quia iuramentum ÷ nō extensiuè, sed intensiuè obligat, arg. J. T. i-*

tius, ff. adtrebel. firmat Olard. conf. Gail. obseruat. 98. lib. 2. num. 13. seu quia renuntiatio iurata non capit casus, quos non iurata minimè caperet, *Roman. conf. 472. in fin. Marfil. de fideius. num. 33. Ofsac. decif. 112. num. 11. Gail. obser. 22. lib. 1. numer. 6. 47 & iuramentum ÷ restringitur ad naturā actus, cui adijcitur, l. fin. C. de non. num. pecun. Seraphin. de inrament. priuileg. 49. numer. 30. & seq. Rol. à Val. conf. 6. num. 37. et seq. lib. 1.*

48 Limit. vbi excipienti ÷ præfixus, & lapsus esset terminus ad opponendam omnes exceptiones peremptorias, dilatorias, & anomalas, *l. as. in l. 1. C. de iur. et fact. ignor. num. 19. vers. licet, Alex. l. rei iudicantæ, §. fin. ff. sol. mat. num. 4.*

49 Limit. vbi ÷ renuntians generaliter, eodem tempore emit rem, quam prius conduxerat, & illius pensionem successiuè soluerat, *Cornazanzan. decif. 60. n. 21*

50 Limit. vbi de illa in processu ÷ causæ fuit cognitum, & tacite, vel expresse fuit illa reiecta, *Lex diuerso, §. fin. ff. solut. mat. vbi Alex. ita declarat, Camar. de exequet. instrum. quæst. 27. n. 61. Tuscus concl. 381. num. 89. et seq. et seq. 5. Fel. cap. cum Ioannes de fid. inf. num. 34. circa princ.*

51 Quia negari non potest maximam ÷ esse vim generalis renuntiationis, vt patet ex dictis, *Tiraquel. in prasat. l. si vniuersum, C. de reuoc. donat. num. 116. et seq. pluribus; Gallarat. de renunciat. lib. 4. cap. 2. num. 15. vsque in fin. Crauet. conf. 447. et conf. 407. num. 17. et conf. 875. num. 11. et conf. 964. num. 10. cum alijs cumulatis in meis Collect. ad l. 1. §. generaliter, ff. de legat. præ-*

52 stand. præsertim, ÷ vbi est specialis, *Bacner. de iurament. num. 8. et seq. adden dum præterea censeo, pro confirmatione regulæ supra firmatæ, quod cum inter cæ-*

53 tera naturalia contractus emptionis, ÷ & cuiusvis alterius contractus, vbi quid vicissim est dandum, sit ipsius rei dandæ traditio, *l. exempto, ff. de act. empt. generalis renuntiatione, illam non comprehendit, quia ex natura emptionis est faciendā, l. si vno, ff. locat. l. si insulam, ff. de præscript. verbis, l. inter stipulantem in princ. ff. de verb. obligat. Camar. de exequet. instrum. num. 60. in princ. Caldas. quæst. 48. col. 3. vers. statutum, Ideo promittens soluere*

54 uere liberè ÷ non censetur renunciassè beneficio dato fideiussoribus, *Marfil. singul. 332. Credo, cum alijs cumulatis à Tiraquel. in præfat. l. si uinquam, n. 121. vers. quinquam*, addendo idem dici de beneficio reuocandæ donationis, ob non factam illius insinuationem, conueniendi ultra quam quis facere potest, & cuiusuis similis exceptionis, quæ continetur sub natura actus, cui apponitur renunciatio, *Menoc. conf. 256. num. 24.* nam ab illa vires tam extensiuas, quàm restrictiuas sumit, *Bald. l. sed & si quis, §. quasi, col. 2. vers. septimo fallit, vbi Rom. num. 3. ff. si quis caution. Casal. conf. 76. num. 87. Crauet. conf. 964. num. 39.* & est generale, vt etiam verba ipsa, quæ sunt notæ coru, quæ dicuntur, *l. labeo, §. idem Tubero. ff. de suppel. legat. restringantur ÷ ad ea, quæ sunt de natura actus, cui apponitur, l. l. qui habebat, ff. de legat. 3.* & generalis re-
55 nunciatio quamuis ampla, & enixa numquam excludit ea, quæ sunt præstandæ de natura actus, *Bart. l. 1. §. & parui, ff. quod vi aut clam. Mendel. conf. 328. numer. 58. Crauet. conf. 263. num. 6. Neuizan. conf. 91. num. 21.*

§. VII.

SVM MARIVM.

Exceptioni rei non traditæ dicitur renuntiatum per actum illi contrarium 1. *Ampl. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Limit. 8. 9.*
Exceptioni adimplementi dicitur renuntiatum per actum illi contrarium 1. *Ampl. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Limit. 8. 9.*

Agendum est hic quomodo probetur fuisse renuntiatum exceptioni rei non traditæ, seu etiam non adimplementi, plurimum enim habent symboli istæ duæ exceptiones.

1 Dicas itaq. renuntiatum fuisse, ÷ vel renuntiare per actum adimplemento, vel exceptioni rei non traditæ, contrarium, *l. de lege, ff. de lege commiss. l. commissoria, C. de pass. int. empt. Roman. conf. 27. num. 3. vers. quarto, Corn. conf. no. lib. 1. num. 5. in fin. Ruin. conf. 15 §. n. 5. & seq. lib. 5. Man-*

tic. in terminis nostris decis. 270. n. 14. circa fin. & dixi sup. num. 92.

2 *Ampl. vt hæc tacita ÷ renunciatio, resultans ex actu contrariio sit efficacior, & pro sit plus, ei, cui erat adimplendum, quã expressa, Tiraquel. de retract. conuent. §. 1. glos. 2. num. 52. in fin.*

3 *Ampl. siue ex eo actu ÷ contrario expressa, siue tacita resultet renunciatio; veluti si post lapsum temporis, is cui erat adimplendum in parte, vel in totum, recipiat adimplementum, Crauet. conf. 106. Honoratus, num. 2. & seq. vbi pluribus exemplis comprobatur, sequitur Rot. rec. decis. 577. num. 10. par. 1.*

4 *Ampl. etiam, vbi ÷ verbis contrarijs colligitur fuisse renuntiatum adimplemento, veluti si lapso termino ad implendum, fiat protestatio, quod quis non vult obseruare promissa, nili sibi vicissim fuerit adimpletum, Crauet. conf. 106. Honoratus, num. 3. Gratian. discept. 302. nu. 26. concludens sufficere solam petitionem eius, per quam inducitur renunciatio adimplementi, Carroc. de locat. par. 4. de euiction. num. 67. vers. limit. primo, exemplum referens, si post contrauentionem petat sibi adimpleri.*

5 *Ampl. etiam, vbi quis ÷ contractui reciproco quiescit, seu non excipit de adimplemento, l. si domus, ff. locat. Cass. in l. si merces, §. si vicino, ff. eod. l. si fundus, §. eleganter, ff. de leg. commiss. Franc. Bec. conf. 45. num. 4. vbi latè, cum alijs cumulatis à Gratian. discept. 303. num. 13. & seq. & 20. & seq.*

6 *Ampl. etiam, vbi quis ÷ cum iuramento se obligauerat de adimplendo, iuxta congesta à Gratian. discept. 302. num. 24.*

7 *Ampl. vt recipiendo ÷ partem adimplementi, quis censetur quiescere, vt adimpleatur in residuo, Surd. conf. 104. num. 8. vsque ad 17. & conf. 135. numer. 42. & seq. cum alijs cumulatis à Gratian. discept. 302. num. 26. & seq.*

8 *Limit. vbi actus ÷ contrarius præstationi adimplementi fuit factus, seu acceptatus ab eo, qui uerisimiliter ignorabat obligationem adimplementi sibi debiti, vt censuisse Rotam testatur, Gratian. discept. 302. num. 22. veluti si actus fiat ab hærede, cuius ignorantia est probabilis,*

T t circa

ea, quæ erant præstanda auctori suo defuncto, l. qui in alterius, ff. de reg. iur.

- 9 Limit. ubi actus contrarius ꝑ præstationi adimplementi est limitatus, Grat. discept. 302. num. 12; exemplum referens si quis recipiat fructus societatis officij, vel census, cuius causa debitor promisserrat dare fideiussorem, nam censetur tantum renuntiatum pro tempore præterito, non autem futuro dationi fideiussorum.

§. VIII.

SVMMARIUM.

- Pretij nō soluti exceptione retardatur executio sententiæ prolata pro emptore, & quare 1. Ampl. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Limit. 24. 25. 26. 27.

Contrarium 11. & quare ibid.

- Pretij nō soluti exceptio est iuris, inest contractu, & in iure consistit 10. 20. non est exceptio peremptoria, & quare 18.

Pretij nō soluti, & rei non tradita sunt exceptiones peremptoria 11. opponi non possunt in sententia, vel executione illius, si non fuerint opposita in processu 12. & quare 14. 18. Contrarium 15. 21. & quare 17.

- Exceptiones peremptorias opponere ante litis ingressum prouidum est consilium 13. distingue 19. 23.

Bart. nuncupatur modernus Doctor à Bal. 16.

Specul. defenditur à contrarietate 22.

- D**icitur s. antecedenti, aptè annectuntur dicenda, si contra emptorem, qui obtinuit venditorem condemnari ad rei venditæ traditionem, obijciatur quod pretium conuentum non soluerit, & ideo ꝑ sententiam non exequendam, vt voluit Dec. conf. 119. pro tenui, num. 1. & 2. ubi plures refert, addēdo rationes huius assumpti, Boer. decis. 43. num. 16. Gales. de oblig. Cam. quæst. 17. numer. 10. Canar. de execut. instrum. num. 60. & seq. Surd. conf. 101. declarauit, numer. 6. Caldas. quæst. 48. 8 exceptio, num. 1. in princ. & num. 2. versic. quod venditor, Fab. de Monte Tractat. de emption. quæst. 5. num. 42. Tiraque. de re-

tract. dignag. §. 1. gloss. 2. num. 43. Gail. obseruat. 17. lib. 2. num. 1. §. 8. & seq. Mangil. de cuiusflon. quæst. 67. num. 2. & seq. plurib. & quæst. 98. nu. 3. & seq. Bursat. conf. 305. tam patens, num. 7. Coler. de process. par. 4. cap. 1. num. 86. Ioan. de Amic. conf. 112. nu. 4. Alex. conf. 27. viso, lib. 1. in princ. Caldas. quæst. Forens. 48. exceptio, num. 1. & col. 2. vers. quod venditor.

Ampl. etiam, ꝑ si adsit statutum, quod contra instrumentum venditionis nulla possit opponi exceptio, Dec. conf. 119. pro tenui, num. 1. & 2. vers. idem tamen, Caldas. quæst. 48. exceptio, col. 2. vers. Ceterū, Mangil. de cuiusflon. quæst. 98. num. 3. & seq. las. in l. si duo, §. si quis, el. 1. ff. de iur. iur. numer. 5. Caldas. quæst. 48. exceptio, lib. 2. col. 2. vers. & hac.

Ampl. etiam si ꝑ emptor partem pretij soluerit, l. Iulianus §. offerri, ff. de act. empt. per quem textum ita firmat, Dec. conf. 119. pro tenui, num. 2. addendo in vers. ultimo, an faciat fructus suos pretio non soluto.

Ampl. vt si pars ꝑ sibi fuit tradita, faciat fructus suos pro rata, & sit obligatus ad interesse, si pars tradita excedat pretium solutum, Dec. conf. 119. pro tenui, numer. 2. vers. ultimo, Surd. conf. 38. num. 20. & consil. 52. num. 63. vsque ad 66. & consil. 101. num. 7. circa med.

Ampl. vt emptor, qui ꝑ pretium non soluit, sit obligatus restituere fructus perceptos, venditori, etiam quod non fuerit in mora soluendi, relati à Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 42. numer. 19.

- 6 Ampl. etiam ꝑ si deficiat vnicus numerus, Gloss. l. res bona fide, ff. de contrab. empt. Bal. in l. fin. C. commod. Baetia tract. de inope debit. cap. 12. num. 4. Surd. conf. 101. declarauit, num. 7. in princ.

7 Amol. vt emptor ꝑ sit obligatus restituere fructus perceptos ex parte non soluta, vel soluere interesse pro rata pretij non soluti, Surd. conf. 101. declarauit, num. 11. in fin. & num. 12. & seq. las. comprobatur, & num. 19. Dec. conf. 119. pro tenui, numer. 2. in fin.

Ampl. vt in emptorem ꝑ non sit transfatum rei emptæ dominium, etiam pro ea parte, qua pretium soluit, Surd. conf. 101. declarauit, num. 16. vers. tertio.

- 9 Ampl. etiam si venditor esset obligatus cum garantigia, *l. si duo, §. si quis, et l. ff. de iur. iur. num. 5.*
- 10 Ampl. ut excipiens non grauetur, onerare probandi oppositam exceptionem, pretij non soluti, *Caldas. quast. 48. col. 2. in fin. eam afferens rationem, quia est exceptio iuris, quæ contractui inest, & in iure consistit.*
- Ampl. etiam si venditor constituat possidere nomine emptoris, ut non teneatur tradere ante solutum pretium, *Rimin. §. 1. inst. de donat. num. 67. & numer. 68. docet cautelam, ubi emptor non potest consequi rem emptam, Alex. cons. 27. ante numer. 1. vol. 1. quos refert Caldas. quast. 48. lib. 2. num. 1.*
- Dixi supra §. 1. & repeto hoc octauo pariter §. quod opposita exceptione rei non traditur emptori, vel non soluto pretio venditori, retardetur sententia executio respectu late contra emptorem, vel venditorem, & dubitando de assumpto isto etiam apud antiquos controuerso teste, *Bald. in l. 2. C. sententia rescind. non pos. nu. 12. videbor aliquibus dixisse monstra; nam cum*
- 12 istæ duæ exceptiones sint peremptoriae, *Spec. de execut. sent. §. fin. num. 8. si fuerint*
- 13 omissa in litis contestatione, vel alia parte processus, nullatenus dicendum videtur, quod opponi possint post sententiam, vel in executione illius, *l. si quidem, C. de except. l. emptor, C. de praescript. long. temp. l. peremptoriae, C. sent. rescind. non posse, cap. inter monasteria, cap. suborta de re iudicat. & firmavit Spec. d. §. fin. num. 8. in fin. quem sequutus est Bart. in l. si duo, §. si quis, et l. ff. de iur. iur. nu. 7. & 4. & Spec. cum Bart. sequitur Cass. testando vterius de veriori in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 5. vers. l. Iulianus, §. offerri, quibus addo congestis à Fel. in cap. cum Ioannes de fide instrum. num. 3. vers. sed videtur & à Canar. tract. de execut. inst. num. 39. Duaren. de probat. cap. 4. qui testatur de veriori, idem lo. de Deo lib. 3. cautel. cap. 16. num. 17. dicebat sanum esse consilium apponere exceptionem peremptoriam ante litis contestationem, Speculatori, & Bart. videtur adbarere Bald. in cap. cum inter, de except. num. 8. vers. utrum exceptio pretij, & rationes plures refert, quibus defendatur, Bartol.*
- ibid. & in l. peremptoriae, C. sent. rescind. non posse, num. 12. & in l. si duo 13. §. si quis, ff. de iur. iur. num. 7. relatis quæ pro affirmatiua, & negatiua, in vers. consequitur, quæ sequendo Spec. & Bart. concludit opinionem Spec. esse veriore.*
- 16 Contrarium voluit idem Spec. de except. & replicat. §. 3. dicto de dilatorijs, n. 6. ubi relatis quæ pro negatiua considerari possunt, in fine concludit posse excipi post sententiam, quod emptor pretium non soluerit, post Spec. idem firmavit Archid. in cap. si quis Episcoporum 3. quast. 6. num. 8. quem sequitur Bald. addendo illum videndum, & reprobando Bartol. modernum
- 17 Doctorum illum nuncupando, in l. peremptoriae, C. sent. rescind. non posse, n. 12.
- 18 ubi plures rationes refert, quibus opinionem suam contra Bart. firmat, licet deinde subdat aliqua, quæ Bart. defendere possunt, & præcipue quod exceptio pretij non soluti, non sit proprie peremptoria, sed potius dilatoria, quia non est perpetua, nam quando cumque fiat solutio conuenti pretij, res vendita tradi debet, idem firmavit Bald. late distinguendo prius quando peremptoria exceptio opponi possit post sententiam in l. 1. C. de iur. fact. ignor. num. 4. vers. utrum exceptio pretij non soluti, eam afferens ratio actus,
- 21 quia est exceptio intrinseca transactionis, vel sententiæ in qua fiat mentio conditionis, vel instrumenti rei venditæ, *Sal. in l. si duo, §. si quis, et l. ff. de iur. iur. Alex. in l. si duo, §. si quis, ff. de iur. iur. num. 3. & 4. relatis consentientibus, & dissentientibus*
- 22 in fin. & concludit communem esse contra Bart. sequentem, Spec. & idem postea dixit Dec. trans. 119. pro tenui, num. 2. in princ. Affinis in præc. cap. 2. §. 31. limit. 14. num. 2. testando de veriori, & communiori, illa pluribus comprobat, *Caldas. quast. 48. exceptio, num. 2. in fin. relato Dec. d. cons. 119. concludit hanc opinionem esse verissimam, & omnium suffragio approbatam, idem refert relatis quæ videntur ob stare, tradit Celer. de process. par. 4. cap. 1. num. 83. & sequ.*
- 23 addendo Spec. non tenuisse contrarium, sed recitando Doctorum contrarias opin. in fine referat, quæ asserit Bart. illum dixisse, Trentacinq. ubi alia refert exceptiones, & quæ opponi possint post sententiam,

334 De Exceptionibus.

Variat. resolut. lib. 2. de exceptio. resolut. 1. num. 11.

- 25 Limit. vbi emptor ꝑ excipit imminere euictionem rei emptæ, vt examinaui sequen. cap. 11. §. 1.
- 26 Lim. vbi venditor ꝑ vendidit rem alienam, *Caldas. ad Tipum inf. vendis. cap. 31. num. 105. & seq.*
- 27 Limit. vbi iudex ꝑ constituit terminum excipienti, ad opponendum omnes exceptiones peremptorias, dilatorias, & anomolas, & non fuisset exceptum de pretio non soluto, *Trentacinq. resolut. 1. de except. num. 17. lib. 2. relatis Bal. in l. ab executione, C. quorum appel. non recip. & Alex. l. ex diuerso, §. fin. ff. sol. mat.*
- 28 Limit. vbi ista ꝑ exceptio, & alia quæ opponi potest post sententiam, fuit opposita, & reiecta à iudice, *Glof. l. Nefennius, 4. fin. vbi Bart. & Bal. ff. de negot. gest. Bal. l. ex diuerso, §. fin. ff. sol. mat. Cast. consil. 100. lib. 1. num. 5. quos refert Trentacinq. resolut. 1. de except. lib. 2. num. 18.*

Cremens. singul. 110. Tuscia, Rom. singul. 468 emptor, Alex. l. si patromi, ff. ad T. rebel. numer. 15. Alb. consil. 69. par. 1. num. 1. Mangil. de euict. quest. 9. n. 47. & seq. & quest. 13.

2 Immo re euicta ꝑ venditori teneatur emptori ad pretij recepti restitutionem, refectionem damnorum, & interesse, & reliqua, quæ euictionis nomine continentur, quæ qualia & quanta sint, referunt *Peregrin. conf. 91. venditur, lib. 3. num. 3. & seq. 8. & seq. Surd. conf. 36. num. 25. & consil. 359. sententiam, nu. 37. in fin. Thesaur. quest. 3. euicta, Marefcot. resolut. 79. Doctores, num. 5. & seq. lib. 2. Mangil. de euict. quest. 1. num. 21. & seq. Tuscia concl. 355. euictione, num. 1. & seq.*

Restringendo difficultatem an vbi imminet ꝑ euictio retardetur sententiæ executio, quæ parabatur fieri in bonis emptoris, si excipiat, & probet, imminere rei venditæ euictionem, præmissio quod tunc dicitur illa ꝑ imminere, vbi questio super re vendita mouetur in toto, vel in parte, etiam ratione solius hypothecæ, & si quid iudicialiter vel extra, suscitetur ad euictionem ordinatum, quia non differt

6 tan res sit euicta, vel euinci paretur ex causa etiã incerta, quæ tamen apud sit certificari, quod puta ex fide iudicis, siue ex natura, quo posteriori casu, licet venditor nō sit obligatus de euictione, non tamen potest agere ad pretij solutionem, vt plurib. probat *Giurba. decif. 100. D. Antonia 24. & seq. plurib. & latè tradunt Caballin. de euictio. §. 2. num. 8. Cast. 4. 6. super eo, lib. 1. n. 1. vers. Tertio, Hartman. Pistor. quest. 6. num. 3. & 6. lib. 3. Surd. conf. 32. quod, nu. 2. & conf. 36. num. 14. post princ. Gondisal. Villa. Dec. tract. de legat. quest. 14. numer. 105. Tuscia conclus. 360. Euictio, num. 1. & seq. Ancar. Regiens. quest. 34. lib. 3. num. 1. circa princ. Rot. diuers. decif. 281. par. 2. nu. 1. & 6. concludens tunc dici ꝑ imminere euictionem in limine contractus, quotiescumq. absque dolo mota est litis, cuiuscumque generis super tota, vel parte rei, cuius causa est præstanda euictio, modo pretium non sit verè, & realiter integrè solutum, *Tuscia conclus. 360. euictio, num. 1. & seq.**

Quamuis *Fulgos. in l. si possit, C. de euict. quem*

CAPVT XI.

SVMMARIVM.

Emptor non cogitur soluere conuentum pretium euictare vendita sine dolo, & culpa illius 1.

Venditor re vendita euicta debet pretium restituere, & rescere damna emptori, & reliqua, quæ euictionis nomine continentur 2. 3.

Euictio quando dicatur imminere §. 6. Quando dicatur imminere in limine contractus 7. Exceptio quod imminet euictio, effectus, & ne ipsa est exceptio, licet solum impediatur venditorem, ne pretium consequatur 8.

Quia res tradita quandoq. euincitur, vel euinci probabiliter dubitatur, postea quæ anteceden-
ti Capite dixi de exceptione rei non traditæ, quia iudicatum est emptorem ꝑ nō posse contineri ad pretij solutionem, si absque dolo, & facto suo fuerit euicta res vendita, *hæc iure. ff. de euict. 8*

quem sequitur *Muda in l. cui res, ff. de act. empt. cap. Quan. l. de euict. cauend. sit, teste Hartman. Pistor. quest. 6. lib. 3. n. 2. in princ.*
 8 nolit ista exceptionem esse, quia illa non opitulatur emptorem ad repetitionem pretij iam soluti, sed tantum impedit venditorem ne pretium consequatur; tamen quia opposita imminetia euictionis, si non perpetuo, saltem ad tempus excluditur venditoris petentis pretium actio, retardaturque finis, in que mille collimabat, §. 1. *inst. de de except. l. 2. ff. cod. Bart. l. ex hoc iure, ff. de iust. & iur. num. 19: re ipsa & effectu exceptio est; ut tacite dixit Petrus Herig. quest. 36. nu. 8. quam pro cautella pauperis, aut rescusantis emptoris soluere pretium notant, Ripa in l. 1. §. si heres, ff. ad Trebel. num. 32: ut dicam in sequentibus.*

§. I.

SUMMARIUM.

Exceptione litis mota opposita super euictione retardatur sententia executio 9. & quare 10. Ampl. 12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 22. 24. 25. 29. 30. 31. 32. 33. 35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. Limit. 34. 50. 51. 52. 53 54. 56. 57. 58. 59. 62. 63. 64. Sublim. 60.
Fruetus compensari non soluuntur ab emptore, d. nec illi non fuerit cautum de euictione imminente 65. & quare 66. Limit. 68. Contrarium, & quare 69. 72. 73. Amplia 71. 74. 76.
Euictam esse rem, & posse euinci, sunt paria 6.
L. si post perfectam, C. de euiction. est causa fraudis 11.
Emphyteota excusatur a solutione Canonis, si illi sit mota lis super fundo emphyteutico 13. Ampl. 22. 23.
Status rei sciens omnes exceptiones qualiter intelligatur 21.
Suspicio mali euentus, idem operatur, quod malus euentus 26. distingue 28.
L. ex iis pradijs, C. de euict. limitatur 34.
L. si post perfectam, C. de euict. limitatur 34.
Emptori rei aliena, si soluat pretium vero domino non cogitur illud iterum soluere venditori 36.

Decis. Robusterij sine auctore, & sextu formata, comprobatur 40.
Bald. reprobatus 55. 75.
Euictio si imminet ex iure congrui, an sit emptori cauendum 59. 60. 61.
Venditor, qui non tradidit fundum venditum totum, tenendo reliquum, debet etiam fructus pro rata tradere 70.

IN hoc §. primo huius vndecimi Capituli constituenda est regula, et quod opposita exceptione imminetis euictionis rei venditæ, retardetur executio sententiæ latæ contra emptorem super pretij solutione, l. si post perfectam, C. de euict. l. penul. §. fin. ff. de pericul. & commod. rei vendit. Rot. diuers. decis. 281. par. 2. num. 12. Ancar. Regiens. quest. 34. lib. 3. num. 1. versic. alius casus, Surd. cons. 32. num. 2. & cons. 36. num. 11. circa med. & decis. 183. num. 1. & decis. 295. Iacobo, nu. 6. Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. num. 13. vers. cerit, Odofred. Cyn. & reliqui in l. si post perfectam, C. de euiction. Bart. in l. à diu pio, §. si post additum, ff. de re iud. num. 2. cum alijs cumulat; à Gratian. consil. 135. Magnifice lib. 2. nu. 5. Surd. consil. 36. n. 14. in princ. ubi alios refert, Socin. cons. 208. visis actis, lib. 2. num. 5. circa princ. vers. secunda, Neuzan. consil. 37. quod possit, nu. 3. circa fin. ea motus ratione, quod si emptori conceditur isto casu pretij repetitio multò facilius concedenda est retentio, & num. 12. Rot. diuers. decis. 281. par. 2. m. 12. cum alijs cumulat. à Gierba decis. 100. num. 24.

Et ratio est, et quia cum per istam exceptionem non impugnetur sententia ex capite nullitatis, vel iniustitiæ, sed potius excipiens fateatur illam validam, & iustam, licet euadente æquitate, O. f. decis. 24. n. 7. nè quis careat re, & pretio, sententia dicatur potius modificari, quàm impugnari, super sedendum est in exequutione illius, sicuti super sedendum est opposita quacunque alia exceptione, se compatiente cum sententia, l. Nerennius in fin. ff. de negot. gest. l. penul. ff. de cess. bonor. l. fideiuss. res. idem respondit, ff. de fideiuss. per que iura ita firmata Alex. in l. rei iudicata 17. §. si iudicio, ff. solut. num. 4. vers. ego dixi,

Supra firmata Regula quamuis iuri, & æquitati sit consona, per illam tamen mille frau-

le fraudes committi excogitatis litibus subornatis que ementis peratensionibus, agant in rem venditam, dixerunt, *Bart. in l. u. d. 2. ff. de pretor. stipul. num. 2. in fin. Ancar. Regiens. quest. 34. lib. 3. num. 4. circa med. surd. conf. 36 num. 14. in princ. & circa med. vers. fortius, & retuli infra §. 3. in princ.*

3 Ampl. etiam si is + in quem obijciatur de imminentia euictionis esset diues, seu facultatibus idoneus, & facilitate conuenientij, ad prastandam euictionem, *ut dixi infra §. 11.*

4 Ampl. etiam si euictio + imminet tantum ratione possessionis; quia non differt, quo genere iudicij, in petitorio, vel possessorio, possit res euinci, *Alberic. l. habitatio num. 8. final. ff. de peric. & commod. rei vend. Grat. conf. 135. lib. 2. num. 7. Serafin. dec. 671. num. 7. Vrsul. ad Afflic. decis. 241. num. 6. in fin. Rota diuers. decis. 281. par. 2. num. 1. in fin. Surd. decis. 22. Deduxit. n. 7. Abb. conf. 94 in questione, lib. 2. num. 4. in fin. quiloquitur de emphiteota + cui mouetur questio de possessione, vt interim excusetur a solutione Canonis.*

5 Ampl. etiam si is, + qui litem mouit in petitorio, vel possessorio desistat a lite, vel cepto iudicio renuntiauit, *Grat. conf. 46. n. 2. lib. 1. Gram. conf. 106. Borgnin. decis. 4. lib. 1. num. 3. Tuse conclud. 360. euiction. 17. subdens n. 51. idem dicendum si lis sit concordata, seu super illa transactum.*

7 Ampl. vt fieri + non debeat differentia, quo genere litis, vel iudicij imminet euictio, *Rota diuers. decis. 281. par. 2. in princ. & num. 2. & in fin. relato Alberic. in l. habitatio num. 5. in fin. ff. de pericul. & commod. rei vendit.*

8 Ampl. etiam, si euictio + imminet occasione seruitutis, quæ prætendatur debita re vendita, *Rota diuers. decis. 281. n. 2. Surd. decis. 183. Bona num. 1. circa med.*

9 Ampl. etiam vbi certum est + euictionem posse imminere, vt puta quia compertum fuerit rem venditam esse alicui hypothecatam in genere, vel specie, vel obnoxiam fideicommissio, *ut dixi infra num. 32. & §. 3.*

10 Ampl. præsertim, + si euictio rei venditæ imminet, *ut dixi infra §. 1.*

11 Ampl. etiam si adesset + Statutum, con-

tra latam sententiam nullam possit obijci exceptionem, *Angel. conf. 121. Nicolaus. n. 1. & dixi in omnibus antecedentibus exceptionibus, & ratio est, quia tale statutum + intelligitur de exceptione leui, seu friuola, secus si fuerit efficax, & releuans, Bart. in l. 2. §. & parui, ff. quod vi aut clam, num. 3. & 4.*

13 Ampl. etiam, si sententia + lata fuerit contra emphiteotam, pro solutione directorum iurium, vt puta laudemij, *Bertrand. Argent. ad consuetud. Briton. artic. 71. venditor, in princ. vers. neque enim, Cornazan. decis. 168. ad petitem. num. 12. & ante illos idem dixerat Abb. conf. 94. in quest. lib. 2. num. 4. in fin. loquens de solutione Canonis, dum molestatur quis in possessione rei emphiteoticæ, Giurba decis. 100. num. 26. addendo + non ideo caducari emphiteusim non soluto Canone.*

15 Ampl. etiam, si lis + sit per calumniam mota, nisi petito inramenio calumniæ, actor iurare recusauerit, quod per calumniam litem minimè mouerit, *Surd. decis. 183. Bona num. 1. circa fin. Caballin. de euict. §. 2. num. 9. Menoc. de arbitr. l. d. cas. 224. num. 5.*

16 Ampl. etiam, vbi + subest timor litis futuræ, l. i. vers. ff. suspitio, l. pedius in princ. ff. de incend. ruin. & naufrag. l. 3. §. armis, ff. de vi & vi armat. per quæ iura ita in calu nostro firmat *Surd. decis. 183. Bona, num. 1. in fin. & num. 2. motus eo simili, quod + suspitio mali euenius, idem operetur, ac si casus accidisset, cum lams plura similia, in quibus suspitio, seu timor, idem operatur, quod actus de quo suspicatur, contigisset.*

Contrarium tenent, seu quod necesse + sit, vt lis sit mota, quoad sit locus exceptioni imminentiæ euictionis, *Alex. consil. 65. lib. 5. num. 2. Natta conf. 267. electus sum num. 2. addendo id probari, l. si poss. perfectam, C. de euict. l. habitatio num. 5. in fin. ff. de pericul. & commod. rei vend. Surd. decis. 183. Bona n. 4. asserens Senatam Mantuanum ita censuisse, Caballin. de euictionis §. 2. num. 8.*

19 Concordari tamen possunt, quod aut timor futuræ litis est probabilis, claraque de illo afferuntur iudicia, vel probationes, aut is timor est vanus, nec de lite imminente

- nente afferatur inditia, ut priori casu procedat prima opinio, secundo autem procedat contraria, l. *vani timoris*, ff. de reg. iur. Bart. & Angel. in l. *quasitum*, ff. de pign. Petr. Pecb. tract. de iure ff. l. 4. cap. 4. Cast. l. in omnibus 41 ff. de iudic. Gomesc. ad l. 66. Taur. num. 2. & seq.
- 20 Ampl. etiam si pretium ꝑ petatur à cessionario, Cast. conf. 46. super lib. 1. in prin. Tusc. concl. 360. cuius l. n. 15. & idem dicendum censeo in quocumque habente ad illud actionem veluti creditor, qui agat contra debitorem debitoris:
- 21 Ampl. etiam si in contractu ꝑ venditionis datus fuisset fideiussor de euictione, nam si detegatur causa euictionis non expressa, & nota venditori, cogi potest, ut caueat, Serafin. decif. 321. num. 10.
- 22 Ampl. etiam si pretium ꝑ sit pro maiori parte solutum, Masfril. decif. 160. concistorium, num. 11. relato Alberic. in l. si post per se etiam, C. de euictione. vbi Odesfred. notat, Grat. conf. 135. magnif. lib. 2. num. 5. addendo cauendum esse non solum de pretio soluendo, sed etiam de soluto, Aretin. §. nouissime, in ff. de suspens. num. 3. circa fin.
- 23 Ampl. etiam ꝑ vbi certum est litem posse imminere, l. ex his pradijs, C. de euictione. & dixi infra §. 3. Serafin. decif. 321. num. 8.
- 24 Ampl. quod si ꝑ notorium sit ius agentis ad euictionem, non admittatur cautio venditoris, sed debet omnino pretium cum interesse restituere, Neuizan. conf. 37 quod possit, num. 8. in fin. dum prius num. 7. declarasset talem notorietatem probari ex confessione eius, qui est obligatus de euictione, et num. 12. et 13. addendo isto
- 25 casu cessare dispositionem, ꝑ l. si post per se etiam, et l. ex his pradijs, C. de euictione. quæ intelliguntur in casu dubio, ut dixi §. 4.
- 26 Ampl. etiam ꝑ si euictio imminet, vel sequatur ex iure ipsius metemptoris, Neuizan. conf. 37. quod possit, num. 11. in fin. et num. 14. circa med. concludens si emptor
- 27 ꝑ rei alienę soluat pretium vero domino, non cogitur illud soluere venditori probato rem fuisse illius, cui soluit pretium, & repetere si quid venditori soluit, Serafin. decif. 671. num. 10.
- Obstant tamen dicta, Surd. decif. 183. Bona, num. 10. vers. tertio.
- 28 Ampl. siue iudicialiter, ꝑ siue extraiudicialiter quid exsuscitetur ad euictionem ordinatum, Glos. l. penul. §. fin. ff. de pericul. et commod. rei vend. cum alijs cumulatim à Giurba decif. 100. D. Anton. n. 24 in fin.
- 29 Ampl. etiam ꝑ si euictio imminet ex natura rei, nam quamuis isto casu, non sit illa præstanda cautio, datur tamen interim pretij retentio, Giurba decif. 100. num. 28.
- 30 Ampl. etiam ꝑ si lis fuerit mota super parte rei, Rota diuers. decif. 281. plures, par. 2. numer. 1. quam nihil addito de suo sequitur Surd. decif. 183. Bona, n. 1. & licet Robust. dict. Rotalis decif. cõpilator nihil
- 31 ꝑ referat pro fundamẽto eius resolutionis probari tamen potest, quod sicuti si immineret euictio totius rei venditæ, retardaretur pretij non soluti solutio, ita si immineret euictio pro parte, iuxta regulam, l. quæ de tota, ff. de rei vend. quam in meis Collectaneis pluribus exornauit, Surd. decif. 295. Iacobe, num. 16. et seq. plurib. vbi latè comprobatur, sed num. 19. et seq. refert Senatium iudicasse cauendum esse pro omnibus litibus motis & mouendis pro parte tantum, cuius euictio imminet, Masfril. et ab illo relato decif. 160. num. 21.
- 32 Ampl. etiam ꝑ vbi pretium est depositatum, & post depositum superuenit lis, Rota diuers. decif. 281. par. 2. n. 7. et seq. plurib. vbi latè id probatur, Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. nu. 4. sequendo Castrenf. conf. 49. lib. 1. vbi concludit, si quis emat fundum habitans de pretio, & is ducat in uxorem filiam venditoris, qui remittat pretium fundi venditi pro dote, si eueniente casu restitutionis doris, imminet fundi euictio posse excipi de imminetia euictionis, & retinere pretium, quod aliàs habuit indotem, Masfril. decif. 160. numer. 8. et seq. Tusc. concl. 360. cuius l. num. 4. et 5.
- 33 Ampl. etiam, si euictio ꝑ imminet ex hypothecaria, Alberic. l. habitacionem, §. fin. ff. de pericul. et commod. rei vend. eam afferens rationem, quia non differt quo iudicio agatur, et dixi infra §. 3. Grat. conf. 135. lib. 2. num. 7. Giurba et ab illo relato decif. 100. num. 24. circa fin. relato à Tusc. conclus. 360. num. 10. addendo non solum cauendum à venditore pro tali lite in hypothecaria, sed & pro quacumque alia, quæ moueri possit.

- 34 Ampl. etiam ubi notorium est ꝑ euictionem imminere posse, *Aretin. §. nouissime, in l. de suspect. tut. num. 3. in princ. et dixi §. 3.*
- 35 Ampl. ut emptor sit ab impetitis ꝑ abfoluendus, si petat abfolui, secus si solum excipiat de imminencia euictionis, quia tunc potest emptor condemnari sub conditione, data ab emptore cautione de conservando emptorem indemnem, seu de euictione, *ut ex Cassin l. iulianus, §. offerri, ff. de act. empt. Burgos. cap. fin. de empt. et vend. n. 15. in fin. vers. quod autem idem voluit, Surd. conf. 36. quamuis, num. 14. circa med. vers. possit tamen Index, Socin. conf. 208. visis actis, num. 5. circa fin. lib. 2. Tuscus conclus. 360. euictio, num. 43.*
- 36 Ampl. ut non solum ꝑ retardetur executio sententia ratione pretij, sed etiam fructuum compensatiuorum, *Hondad. conf. 30. lib. 1. num. 34. vers. et quamuis, et late probat Giurba decis. 100. num. 21. et seq. vers. secunda, dum prius num. 15. et seq. retulisset, qui contrarium tenent.*
- 37 Ampletiam si emptor ꝑ rem possideat, *l. fin. §. ex quadrante, ff. de dol. except. Man. del. conf. 247. pendente, num. 2. ubi addentes alios congerunt, Giurba dec. 100. n. 24. in fin.*
- 38 Ampl. etiam si cum emptore ꝑ pactus sit venditor, quod in casu euictionis non sit obligatus, nec de euictione, nec pretij restitutione, nam si illud non soluit integre, vel pro parte, potest emptor illud retinere, *ut ex Alex. conf. 235. num. 10. lib. 6. tradit Tusc. concl. 360. num. 7.*
- 39 Ampl. etiam si mota sit ꝑ lis, sed constet notorie rem venditam esse alienam, *ut ex Aret. §. fin. in l. de suspect. tut. num. 9. conclusit Tusc. conclus. 360. euictio, nu. 44. & seq.*
- 40 Limit. ubi quis emit rem ꝑ alienam scienter, *Natta conf. 267. electus, num. 2. in princ. l. si fundum, C. de euict. Tusc. conclus. 360. num. 25. euictio,*
- 41 Lim. ubi euictio imminet ꝑ ex ipso met contractu, ut puta iure prothomiceo, ut dixi infra, vel ex causa nata post contractum, præsertim, quæ de iure non poterat præiudicare, *Tiraquel de retract. lignag. §. 1. gloss. 2. num. 36. l. cernym. Laurent. decis. 133. num. 22: quia idem iudicandum, quod de casu fortuito, qui accidit periculo domini, l. qua fortuitis, C. de pignoriis.*
- Limit. ubi is in quem ꝑ obijcitur exceptio imminens euictionis fideiussione de euictione, vel aliter cautum facit excipientem, *ut dixi infra §. 4.*
- 43 Lim. ubi venditor ꝑ conuenit cum emptore uolle teneri de euictione, nec pretij restitutione, quamuis illi moueatur lis aliqua, *ut ex Bald. in l. non idcirco, C. de cont. empt. Fab. de Mont. de empt. vend. q. 6. in 7. memb. n. 52. Tusc. concl. 360. euict. n. 9.*
- 44 Limit. ut tamen ꝑ possit emptor condemnari ad pretij solutionem datis fideiussoribus de euictione, si excipiens de euictione imminens non præterea instet abfolui ab impetitis, *Surd. conf. 36. num. 14. circa princ. vers. & vult quod etiam, relatis Cass. in l. iulianus, §. offerri, ff. de act. empt. Burgos. cap. fin. de empt. & vend. num. 15. in fin. vers. quod autem, licet deinde ex Socin. circa abfolutionem aliud referat.*
- 45 Limit. ubi lis est mota ꝑ iudicialiter, vel extraiudicialiter, *gloss. l. penul. §. fin. ff. de pericul. & commod. rei vend. nam si non adlit lis, debet emptor pretium soluere, Osase decis. 24. num. 1. & declarat Morlain emptor. iur. de cont. empt. num. 108. vers. sed tamen, Bald. in §. si post perfectam, C. de euict. qui etiam sine lite voluit esse locum, d. legi, auctore Cass. conf. 46. lib. 1. numer. 2. qui tamen saluari potest, si notorium sit sit ius alicuius, qui litem mouere possit, Aret. §. fin. in l. de suspect. tut. num. 2. sequitur Surd. decis. 295. Jacob. num. 8.*
- 46 Limit. ubi in processu ꝑ causæ fuit exceptum de imminencia euictionis, & de illa fuit plenè cognitum, *l. quæ in diem, §. i. ff. de pet. bared. l. fin. C. de fid. inst. l. 1. C. si ex fals. inst. Tusc. concl. 490. executio, n. 32. concludens idem dicendum de quacunque exceptione remorante executione.*
- 47 Limit. ijs omnibus ꝑ casibus quos retuli *infra §. 4.*
- 48 Lim. ijs omnibus casibus, quibus ꝑ venditor non est obligatus de euictione, quos concessi *ad l. ex empto, vers. tamen, ff. de act. empt. nisi specialiter stipulatus sit euictionem, Surd. conf. 15. num. 19. vers. tamen.*
- 49 Limit. ubi euictio imminet ꝑ ex iure prothomiceo, *Rugiel. quest. 31. num. 21. & 28. circa fin. eam afferens rationem, quia*

- quia isto casu euictio prouenit ex natura contractus, & late probat *Tiraquel. de retract. lignag. ad finem titul. 98. † sublimitudo num. 99.* si venditor emptori ignoranti consuetudinem, seu Statutum iuris prothomiseos afferat vendita non subesse iuri retractus gentilitio, dum prius eod. tract. 9. 1. glos. 9. num. 34. & seq. plurib. & num. 56. & seq. late probasset euictionem non præstandam, si sequatur ex iure prothomiseos
- 50 vbi tamen † aliquibus modis ampliat, & limitat, sicuti & *Raginel. d. quæst. 3. 1. n. 21. & seq. subdens num. 29.* idem dicendum de solutione fructuum, *Gomes. var. resol. de empt. & vend. num. 41. Mangil. laud. de euiction. quæst. 134. cum quatuor seq.*
- 51 trarium tamen † tenet *Tusc. conclus. 360. num. 20. sequendi: Mandel. conf. 107. nu. 5. & seq.* qui id non dicit, & contra illum vrget ratio, *l. curabit, quam considerat Gomes. d. num. 41.*
- 52 Limit. vbi vendita fuit † hæreditas, & lis pendeat, non super tota hæreditate, vel illius parte, sed super certo corpore bonorum, nam isto casu non est debita euictio, *Glos. in l. 1. c. de euiction. & in l. 1. c. 2. ff. ad. Nicol. Reusner. decis. 12. lib. 1. n. 16. & seq.*
- 53 Limit. vbi venditor † vendidit tantum iura quæ habebat, nam cum lata fuerit emptoris culpa, non inquirendo, quæ esset talia iura, *l. qui cum alio, ff. de reg. iur.* non est debita euictio, & soluendum pretium non aliter, ac soluendum esset, si emptus fuisset iactus retis, *Mantic. decis. 109. num. 8. Menoc. conf. 178. num. 23. Mangil. de euiction. quæst. 162. Caldas. ad Typum, in l. vendit cap. 3. 1. num. 16. Natt. conf. 38. quoniam, num. 1. & seq.*
- 54 Limit. vbi tempore † contractus imminetate euictio euidenter, *Tusc. coucl. 360. euictio, num. 27. sequendo Io. Fab. in §. nouissime, in l. de suspectis, l. 1. ff. de iudi. pio, §. si poss. de re iud. num. 2. in fin.* addit etiam dato fideiussore.
- 55 An autem donec emptori cauetur de euictione, faciat ille fructus rei emptæ suos ita vt data cautione, neque sit obligatus soluere compensatiuos, *iuxta l. curabit, c. de act. empt.* non conueniunt Doctores,
- 56 nam † quod faciat fructus suos, & cesset isto casu dispositio, *d. l. curabit, tenent Bal.*

in l. 1. c. de bonis matern. num. 7. vers. modo, quem sequuntur Afflic. decis. 20. quidam, num. 5. Mysing. obseruat. 56. quæstio. vers. si tamen, Franc. Zoanet. rerum quotidian. lib. 1. cap. 9. perpulcra, num. 11 cum alijs relatis à Mat. Berlic. concl. 39. par. 2. num. 15. & in hanc sententiam inclinat, Socin. conf. 88. abunde, lib. 4. nu. 17. & Dec. conf. 119. pro tenui, num. 8. relati à Tusc. conclus. 360. num. 11.

- Nituntur qui relata opinione tem-
- 57 nent † quia sicuti venditor, qui nõ adimpleuit præmissa, non potest petere pretiũ, *l. Iulianus, §. offerri, ff. de action. empt. l. adiles, §. ordinem, ff. de adil. adict.* ita nec potest petere fructus rei, cuius causa debetur pretium, si non præstat, quæ præstare debet, *l. lecta, vers. sed cum, ff. si cert. pet.*
- 58 addatur aliud simile, vt sicuti † concessa emptori dilatione ad soluendum pretium rei emptæ, non debet interim aliquod interesse soluere, quia durante dilatione non est in aliqua mora, *Glos. in cap. conquestus de vsur. Alex. conf. 121. visis, & lib. 5. nu. 5. vers. quod licet, Socin. conf. 176. present. lib. 2. in princ. & num. 1. Dec. conf. 3. num. 13. Crauet. conf. 189. quando, num. 7. vers. sed ista opinio, vbi reprobant tenentes contrarium, ita excusari debet, vbi sibi non præ-*
- 59 statur debita cautio, † nisi iniquitate temporum, vel impotentia, seu paupertate cogente impediatur venditor talem dare cautionem, & interim emptor lucrum facit ex pretio, vt tradit *Franc. Zoanet. rer. quotidian. lib. 1. cap. 9. num. 13.*
- 60 Contrarium, seu quod interim † sint debiti compensatiui fructus volunt, *Bald. in l. 2. c. de vsuris, num. 7.* vbi relata contraria opinione, istam amplectitur, ea ratione, quia interim non minuuntur fructus rei venditæ, & interusurium est debitum non ratione moræ, sed ex æquitate, quia emptor non debet frui re, & pretio, sicuti & ex eadem æquitate † venditor qui fundum vendidit, sed non tradidit illum, debet recipiendo reliquum tradere fundum cum rata fructuũ perceptorum, vt voluit *Bald. in l. 4. c. de action. empt. n. 19. Bald. in d. l. 2. sequuntur alex. conf. 147. periphetis, lib. 5. num. 3. Socin. conf. 176. present. lib. 2. num. 1. † ampliando etiam, si res vendita esset sterilis, & nullos ferens*
- Vu fru-

fructus, quia sufficit venditor rem tradidisse, & emptor sat dicitur percepisse, consequendo quæ volebat, latius dicta Bald. comprobando, nu. 4. Ioan. de Anania in cap. conqueustus 8. de usuris, n. 2. vers. quaris etiam, ubi Bald. idem sensit, Corn. conf. 59. num. 5. in princ. & fin. lib. 3. ea motus ratione,

63 ¶ quia interusurium est debitum ratione fructuum, non autem ex implemento contractus, & sufficere, quod emptor habeat facultatem illos percipiendi, licet non perceperit, idem censuit Paris. conf. 60. lib. 1. num. 38. Casal. conf. 48. nu. 42. qui sequitur Bald. in d. l. 2. & Io. de Anan. in d. cap. conqueustus, relati à Borgnin. decis. 4. num. 6. vers. 11. 1. Cagnol. in l. curabit, C. de action. empt. n. 32. ubi de communi Dec. conf. 119. num. 5. vers.

64 sexto, ea motus ratione, ¶ quia per imminutionem litis, & non prætitam cautionem, non impeditur, nec minuitur usus rei, & fructus, seu interusurium debitum est ex æquitate, non ratione moræ, idem repetit Hondad. conf. 30. lib. 1. n. 34. ubi alios refert, & latius conf. 44. eod. lib. V. fil. ad Afflic. decis. 20. n. 8. relati à Borgnin. decis. 4. par. 1. num. 3. in fin. & num. 4. Casal. conf. 48. n. 42. & conf. 609. magific. n. 7. & seq. Srrd. conf. 101. num. 20. in fin. & 23. ubi alios refert, 3. Pascal. de pat. potest. lib. 1. cap. 8. num. 7. in

65 fin. & num. 8. ampliando ¶ etiam si conuentum fuerit, ne emptor sit obligatus soluere pretium, antequam idonee caueatur de euictione, addendo non esse recedendum ab ista verissima conclusione, etiam quod fundus venditus sit sterilis, Hartman. Pistor. quest. 6. lib. 3. num. 14. asserendo Bald. ¶ rectius sensisse in l. 2. C. de usur. quam sensit in l. 1. C. de bon. matern. 4. Mastril. & ab illo relati, decis. 160. num. 12.

67 & seq. pluribus ampliando ¶ etiam si lata fuit sententia super euictione, & pendeat appellatio, idem statuendo de vassallo, qui pendente causa euictionis debet præstare seruicium, Hondad. conf. 30. lib. 1. num. 34. ubi plures congerit, Fuscus singul. §. emptor.

§. II.

S V M M A R I V M.

Diues non iuratur suspectus de fuga, nec cogitur satisfacere 1. non excusatur à satisfactione, si imminet euictio rei quam vendidit 2. Contrarium 4. 7. 8. Ampl. 5. 6. Concordat 9. 10. 11.

Alexander conf. 65. lib. 5. declaratur 12.

Quamuis diuitiæ excusent ¶ à satisfactione, & ne quis de fuga suspectus iurari possit, Glof. §. suscepto, verb. personali, auth. de exhibereis, Marfil. de fideius. num. 245. & seq. Clar. §. fin. quest. 46. n. 12. vers. dicitur Curtius, tractat. de sequestris, num. 33. & seq. non excusant tamen venditor quominus consequatur pretium rei venditæ, nisi idonee caueatur de euictione, si illa imminet, ut dixi supra hoc cap. ampliat. 1. & voluerunt relati à Surd. conf. 36. nu. 14. circa med. vers. post Alberic. Grat. conf. 135. lib. 2. num. 13. in fin. Borgnin. dec. 4. par. 1. num. 3. in fin. ampliando præsertim si lis sit mota, vel sequestratum pretium, vel venditor sciebat rem esse alteri hypothecaram, vel alienam, relati à Surd. decis. 183. numer. 1. & seq. & ab Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. num. 9. ubi de communi, & latè Surd. decis. 295. Iacobo, num. 13. & seq. relati à Rota diuers. decis. 281. par. 2. nu. 40. vers. in contrarium, à Ias. l. 1. ff. qui satisfacere cogant, num. 17.

Contrariū ¶ voluit Alex. conf. 65. Omis. lib. 5. num. 6. ubi de magis communestatur, non differre an fideiussores, vel hypotheca bonorum caueatur, Nat. conf. 267. electus, num. 4. concludens omni casu, quo à lege, vel statuto danda est fideiussio, illam non præstandam ab eo, qui manifestè est diues, & soluendo, & paria esse cauere fideiussores, & hypotheca bonorum, idem firmat Afflic. decis. 171. quidam, num. 3. qui ambo plura referunt ad comprobendam hanc opinionem, V. fil. ad Afflic. decis. 241. numer. 5. ampliando ¶ si ueres possit pure, vel sub conditione euinci, Mandos. ad Rom. conf. 67. verb. possidere,

- fidei re, Marfil. de fideiuf. num. 179. & 228. Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. num. 9. in fin. concludentes, si ex legis, vel statuti dispositione dandus sit fideiussor, quod excusetur, qui possidet immobilia, Franc. Bec. loquens de officiali obligato dare fideiussorem, conf. 1. num. 19. Ancar. Regiens. sequendo Nat. quest. 34. lib. 3. num. 4. addendo num. 8. vers. ceterum, excusari a datione fideiussoris non solum pro lite mota, sed & pro quacumque alia mouenda; præsertim si processura sit ex obligatione conditionali, vt subdit num. 9. Hart. Pistor. q. 5. lib. 3. num. 21. & quest. 6. num. 9. vers. Non tamen, & latè hanc opin. defendit Petrus Heig. quest. 36. par. 1. num. 24. & seq. relatis Afflitt. decis. 171. circa fin. Menoc. de arbit. Iudic. 224 num. 4. Caballin. de euict. §. 5. num. 49. vers. verum, & §. 2. num. 18. Nat. conf. 267. num. 4. Scrad. de feud. par. 10. sect. fin. num. 335. Surd. decis. 295. num. 3. & seq. & decis. 183. num. 10. & seq. quiloquitur, vbi quid fuit & venditum a Principe, seu Fisco, relata Rota diuers. decis. 281. par. 2. num. 4. Marin. Fres. de present. instrum. par. 7. q. 7. num. 7. Hondad. conf. 39. lib. 1. numer. 33. Ias. latè probans in l. 1. ff. qui facis. cogant. num. 18. & seq. vers. sed istis, relati a Tuse. conclus. 360. euictio, numer. 14. & 29. & seq.*
- 8 Concordari possunt, vt & prior opinio sit vera, vbi venditor diues non cauit hypotheca bonorum, neque cautionem obtulit, posterior verò vbiis cauit, & obtulit, vt considerant Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. num. 10. Petr. Heig. quest. 36. num. 51.
- 9 Item an venditor habeat alia bona, vel nō quibus sit cautum emptori, vt prior casu vera sit secunda opinio, secundo verò adherendum primæ, Ofas. decis. 24. nu. 13. Vrsil. ad afflitt. decis. 241. num. 5.
- 10 Item quod prima opinio procedat, & si quis sit diues, seu possideat stabilia extra locum iudicii, secunda si in loco iudicii, vt colligo ex Surd. decis. 295. numer. 11. & seq. vel vt idem, num. 14. & seq. subdit an lis sit mota ex iure puro, vel conditionali, vt priori casu vera sit secunda opinio, & ita loqui & Alex. a. conf. 65. lib. 3. si verò ex puro iure, vera sit prima opinio, idem dixit Ancar. Reg. quest. 34. lib. 3. num. 10. Vrsil. ad afflitt. decis. 241. num. 5. Rota diuers. de-

cif. 281. par. 2. nu. 40. in fin. concludit hoc esse arbitrarium iudici.

§. III.

SVM MARIVM.

- Potest proxima actui habetur pro actui. Amplia 2.*
- Vendens rem alteri hypothecam petendo pretium illius, repellitur exceptione doli 3. Ampl. 4. 5.*
- Executio sententia lata ad fauorem venditoris retardatur, si probetur rem venditam esse alteri hypothecam 4. & quare 5. 6. 7. Ampl. 11. 12. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 26. 27. 29 Limit. 31.*
- Considerandum est, quod casu, vel natura accidere potest 6.*
- Venditor vt consequatur pretium, debet tradere rem liberam 7. 8. Ampl. 10.*
- Libera non dicitur res, qua alteri seruit, vel cuius potest 9. 13. 21.*
- Scientia generalis, quando sufficiat 12.*
- Obligatio rem tradendi, habet annexam obligationem rem dari 10.*
- Emptor potest conuenire venditorem, vt res vendita sibi tradatur libera, etiam quod nō sit illi mota lis, & agere ad damna, & interesse id est passus 13. 14. Ampl. 15. 26. Quomodo illi consulatur, si venditor non habet fideiussorem 16.*
- Pignus purum, & conditionale differt 22.*
- Census cōsignatiuus impositus super fundo hypothecato, qui asseritur liber, an rescindatur 28.*
- L. si post perfectam, C. de euiction. & L. ex his, C. de euiction. differunt 30. & 31.*

Quia de potentia & ad actum breui reducibili, idem iudicatur, quod de ipso actu, penult. ff. de milit. testam. quare de proximo liquidando, ad liquidum admittitur cōpensatio, & breui bannien- dum habetur & pro bannito, Barbof. l. diuortio §. 9. ob donationem, ff. sol. mat. n. 27. Hondad. conf. 111. lib. 1. num. 42. cum alijs summulatis in meis Collectan. ad l. penult. Ideo cū Imperator Antoninus in l. ex his præ-

- 3 *dis*, *Grat. euction.* & sanxerit exceptione doli, repelli vendicorem petentem pretiū, si probetur vendidisse rem alteri hypothecatam. Tantō magis retardabitur & exequutio sententiæ lata super pretio soluendo excipitur, & probetur de eiusdem rei venditi hypotheca, quia cui datur actio, & multo magis conceditur exceptio.
- 5 *Inemo*, §. *cui damus*, *ubi Dec. & Cagnol. ff. de reg. iur.* ut expresse voluit *Ripain l. 1. §. si bares*, *ff. ad Trebel. num. 32.* ubi notat pro cautela impotentis ad soluendum pretiū, ut excipiat fundum venditum esse hypothecatum pro dote uxoris venditoris, sequitur, *Surd. conf. 36. quamvis, num. 11. & seq. & num. 14. circa med. vers. & vult post Guid. n. 3. Hars. Pistor. quast. 5. lib. 3. nu. 20. vers. & hac*, *Morla de empt. & vendit. numer. 108. Surd. decif. 295. num. 7. Neuizan. conf. 37. nu. 1. et 3. circa fin. ante Rip. idem dixerat Alberic. in l. habitationem, §. si. ff. de pericul. et commod. rei vendit. Grat. conf. 131. lib. 2. num. 7. Bursat. conf. 194. vifit, num. 13. Angel. in l. 3. C. de euction. addendo hanc esse cautelam ad fauorem emptoris studentis deferre pretij solutionem; aduersusquam datur remedium, data cautione, & alia securitate *relata infra*, §. 4. *in fin. Ojase. decif. 24. numero 6.* qui loquitur ubi res esset obnoxia restitutioni, *cam n. 8. afferens rationem, & quia magnificandum est, quod casu, vel natura accidere potest, Surd. decif. 183. Bona, num. 1. circa fin.**
- 7 Ratio relati assumpti & addi potest, quod cum ad effectum, vt venditor consequatur conuentum pretium, debeat tamquam agens ex contractu reciproco, tradere rem liberam, *l. cum & venderes, ff. de cont. empt. Bald. in l. fin. C. de pact. inter empt. addendo venditorem debere tradere non solum rem liberam, sed etiam quæ liberè, & tutè possideri possit; non enim dicitur*
- 9 *res libera* & quæ alteri, vel seruit, vel à creditoribus euinci potest, *Neuiz. conf. 37. n. 2. in princ.* addendo posse, donec liberetur retineri pretium. Quam quia obligatio
- 10 & rem tradi, mixtam habet obligationem rem dari, *Bart. l. certi conditio, ff. si cert. pet. num. 22. ubi Dec. nu. 11.* non dicitur res data, nisi libera fuerit tradita, ita vt dominium ab alio auocari non possit, *l. Iulianus, §. qui fundum, ubi Ias. num. 5. ff. de verb. oblig. et aduersit Serafin. decif. 321. in causam. 9.*
- 11 Ampl. quod si & venditor sciat rem venditam alteri esse obligatam, possit emptor ante motum euctionis iudicium, agere contra eum ad interesse, *l. seruus quem, §. fin. ff. de act. empt. l. si hominem, ff. de solut. et tradunt Doctores, et præcipue Butrigor. in l. qui rem, C. de euction. et censuit Rota teste Serafin. decif. 321. nu. 4. idem repetens coram Card. Pamphilio in Roman. pecuniaria, 25. Iunij 1601. & sufficit scientia & in genere, *Roi. d. luerf. decif. 281. par. 1. nu. 23. Surd. decif. 22. de auxit, num. 6.* ampliando etiam si nulla sit mota lis.*
- 13 Ampl. idem dicendum, & si res vendita sit subiecta fideicommissio purificato, vel purificando, sub conditione, nam cum isto casu ante motam litem possit emptor ignorans fideicommissum agere cum emptore, vt res libera sibi tradatur, *Glos. fin. l. qui rem, C. de euction. l. 2. C. de euction. l. quod fin. diem, ff. de pet. bared. Dec. conf. 423. pro resolutione, num. 18. l. Iulianus, ff. qui fundum, ff. de verb. oblig. numer. 6. Alex. conf. 63. diligenter, l. b. 6. num. 1.* addendo
- 14 in tali & actione comprehendi damna, & & interesse, quem sequuta est *Rota teste Serafin. decif. 671. num. 7.* & in terminis ita censuit *Senatus Pedemontanus. teste Ojase. decif. 24. propositum, num. 2. vers. in contrarium*, ea motus ratione, quod si tali casu
- 15 datur actio ad pretium, & multo magis concedenda est retentio, idem latè comprobans, *num. 6. & seq. & num. 13. & seq.*
- 16 & docet quomodo caueatur emptori, si venditor non habet fideiussorem, *Surd. conf. 13. num. 16.*
- 17 Ampl. præsertim & ad effectum deducendi quanti minoris ipse emptor emisisset rem hypothecatam, *§. fin. in l. si de empt. & vend. l. seruus quem, §. fin. ff. de act. empt. ubi Fulgos. & Sal. cum alijs cumulatim à Neuizan. conf. 37. quod possit, num. 5.*
- 18 Ampl. quod si venditor & sciebat rem esse hypothecatam, vel alio vinculo obnoxiam, repellatur à petitione pretij, nisi rem liberet, quamuis conuenierit cum emptore, quod obligatus esset de euctione, nisi prodato, & facto suo, *l. 1. in fin. ff. de act. empt. l. tenetur, §. fin. l. emptorem, ff. eud. Ojase.*

- Osa* de decis. 24. num. 2. *Surd.* de decis. 165. nu. 1. & num. 2. 8. & seq. latè comprobatur, & cōf. fil. 36. num. 10. 11. 13. 16.
- 19 Ampl. etiam, si nulla sit mortalis, *Alex. conf.* 65. omiffis, lib. 5. num. 4. exemplum referens, si res vendita erat pro dote uxoris venditoris obligata pure, non autem sub conditione, ut deinde latè est persequutus, *Ancar. reg. quæst.* 24. lib. 3. num. 8. in fin. & num. 9. *Surd.* de decis. 22. deduxit, num. 6. & de decis. 165. num. 5. in fin. & conf. 36. n. 22. in fin. *Paschal. de pat. potest. par. 1. cap. 8. n. 10. in princ. Surd. conf.* 13. nu. 16. *Morla de empt. & vend. num.* 108. *vers. etenim.*
- 20 Ampl. etiam, si venditor si ignoret rem esse alteri hypothecatam, l. 1. §. si causa, ff. de ad. edit. *Surd.* de decis. 165. num. 8. in fin. subdens n. 10. quid operetur isto casu ignorantia, & latius *conf.* 15. numer. 16. et seq.
- 21 Ampl. etiam, si hypotheca, et vel aliud vinculum sit conditionale, l. 1. §. si habes, ff. ad Trebel. l. si servus in princ. ff. de condit. furtiu. *Alex. conf.* 63. *Diligenter*, lib. 6. n. 11. circa princ. *Neuiz. conf.* 37. quod possit, nu. 2. circa fin. *Surd. conf.* 36. num. 14. circa med. *vers. Sac. allegat. Vrsi ad Afflic. de decis.* 241. *reprobando*, *Alex. sibi non consentiens*, *Vinc. de Franc. de decis.* 200. citatus, num. 14. et seq.
- 22 ubi ponit differentiam inter et pignus purum, & conditionale in re vendita, *Osa* de decis. 24. nu. 2. circa med. 6. & 7. *rationem refert Menoch. conf.* 89. non levis, num. 141. in fin. & num. 142. & seq. latè probatur relati ab *Hart. Pistor quæst.* 5. lib. 3. num. 20. circa fin. *Tuscus concl.* 360. euictio num. 37. & seq.
- 23 Contrarium et voluit, *Alex. conf.* 65. omiffis, lib. 5. num. 4. & latè *Ancar. Regiens. q.* 34. lib. 3. num. 8. in fin. & 9. & seq. relati à *Surd. conf.* 36. nu. 14. *vers. secundo*, & *Menoc. conf.* 89. non. num. 141. in princ.
- 24 Concordari tamen possunt, et ut per *Angel. conf.* 121. num. 2. *vers. quadam*, *Vinc. de Franc. de decis.* 200. num. 15. & seq. *Guttier. practic. quæst.* lib. 2. quæst. 169. numer. 3. *Osa* de decis. 24. num. 13. *Petr. Heig. quæst.* 36. num. 20. *Tusc. concl.* 360. euictio, numer. 37. & seq.
- 26 Ampl. ut isto casu et sit in facultate emptoris contractum rescindere, *Surd. cōf.* 13. num. 18. 19. 2. 6. *Paschal. de pat. potest. par. 1. cap. 8. numer. 10. in princ.* & an in mandatur ut iudici plurium rerum, si detegatur vna tantum hypothecata, *Gabriel. conf.* 49. & seq. lib. 2. & *Cesar Barzila de decis.* 52.
- 27 Ampl. ut nec audiat et venditor voles fideiussoribus causum facere emptorem, *Fab. Turret. conf.* 67. numer. 8. lib. 3. *Paschal. de pat. potest. par. 1. cap. 8. num. 10. circa fin.* subdens, quando idem dicendum, si venditus fuit consignatius census super fundo, quideiegitur alteri obligatus et an rescindatur census, *Gratian. de decis.* 13. *Surd. conf.* 36. num. 14. *vers. fortius.*
- 29 Ampl. etiam, si emptor et totum pretium soluerit, *Gloss. lex bis pradij, C. de euiction. Rip. in l. 1. §. si tuus, ff. ad Trebel. numer. 31. & 32. Osa* de decis. fin. numer. 4. & 5. *Morla in empt. iur. cap. de cons. empt. num.* 108. *vers. at quando*, in fin. notans ideò differentiam et dispositionis inter l. post perfectam, & d. lex bis, ut illi non sit locus, si solutum fuit totum pretium istius fecus.
- 31 Limit. ubi hypotheca, et vel aliud vinculum non omninò certum, vel disputabile, seu altiori egens indagine, *Surd. conf.* 36. num. 14. circa fin. *vers. tamen verior*, 32 subdens *lex bis pradij, C. de euiction. et* intelligi ubi ius eius, qui de euictione agit, est omninò certum, *Hart. Pistor. quæst.* 6. lib. 3. num. 13. in fin.

§. IV.

SVM MARIVM.

Euictione imminente rei emptæ, emptori consulitur fideiussore dato 1. *ampl.* 2. 5. 9. 10. 11. 12. *Limit.* 16. 17. 19. 20. 21. 22. 27.

Emptori si imminet, euictio danda est cautio euictionis 2. *Ampl.* 3. 5. 6. 7. 13. *reflituendum est illi pretium, ubi ius euicentis est certum seu notorium* 16.

Clausula pro dato, et factu suo tantum teneri voluit 7.

Fideiussor dandus in casu euictionis, debet habitare, ubi est sita res, cuius causa ille obligatur, licet non sit eiusdem fori 13.

Inuestimentum faciendum est in loco contrahitur, si de illo faciendum sit conuentum 14.

Fideiussio danda ex voluntate, et danda ex

ex necessitate, differt 15.

Praesumptiones, & coniectura si n: Iudici arbitrarie 18.

Io. Andreas reprobat 24.

Depositatum pretium retinet emptor, si postquam fuit factum, mota sit lis super re vendita 25. & quare 26.

Bartol. interrogatus de mane, respondebat die sequenti 31.

Suæ per mendicaria suffragia, vel dis-
guia, siuè verè, & realiter imminet
euietio rei venditæ, qua de causa retardat-
tur conuenti pretij solutio, consultum
dixi supra in regula consiliata hoc cap. n. 51.
1 si à venditore † fideiussoribus caueatur
emptori, iuxta l. si post perfectam, C. de
euiet. l. habitationem, §. fin. ff. de pericul. &
& commod. rei vend. Grat. & ab illo relati,
conf. 135 num. 5. Neuz. conf. 37. num. 15. &
seq. Marin. Freo. de praesent. instrum. par. 7.
quest. 6 num. 2. Hondad. conf. 30. lib. 1. n. 32.
sed quia hoc non est perpetuò verum, &
latius patet, ideò iuxta præscriptam mihi
methodum, per ampliaciones, & limita-
tiones, relatum assumptum examinabo.
Cautio autem idonea, quæ dicatur isto
casu, tradidit Cast. conf. 46. lib. 1. in fin. vers.
Breuiter.

2 Ampl. vt non solum sit † præstanda cau-
tio pro imminente lite, sed & pro quacū-
que alia, quæ imminere posset, l. fin. §. fin.
ff. de reuend. vendit. Cast. consil. 46. super eo
quod, lib. 1. num. 1. & seq. ea ratione, vt
ego addo, quia imminente euietione ex
vna causa, probabiliter dubitari potest,
posse insurgere aliam, ex regula l. pater, §.
quindecim, ff. de legat. 3. ante Cast. idem
dixerant, Bart. Bald. Alberic. & reliqui post
illos, in l. si post perfectam, C. de euiet. An-
gel. conf. 121. Cast. conf. 46. lib. 1. Grat. conf. 135
lib. 2. numer. 15. in fin. & 18. Caballin. de eui-
etio. §. 6. num. 1. 2. Surd. conf. 36. num. 14. post
med. & deif. 183. Bona, num. 1. addendo
5 etiam, quod † venditor sit ditissimus, &
deif. 295. Iacobo, num. 9. vbi plures con-
cordantes refert, testando de communi
antiquorum, & modernorū opin. & n. 19.
& seq. refert fuisse iudicatum, cauendum
esse pro omni lite mota, vel mouenda in
parte, si pro parte fuit mota, Rota diuers.
deif. 281. par. 2. num. 1. Hart. Pistor. quest. 6

lib. 3. num. 5. in princ. & vers. sed euietio,
vbi de communi, & æquiori testatur, &
num. 6. latè comprobatur, Ancar. Reg. q. 34.
lib. 3. num. 1. circa fin. relati ab Alberic. in
l. habitationem, ff. de pericul. & commod. rei
vend. licet ipse nihil decidat, Aretin. v. no-
uissime, in l. de suspect. tut. numer. 3. in fin.
Paseal. de pat. potest. par. 1. cap. 8. n. 7. Gurb-
deif. 100. B. Anton. nu. 31. Tuscus comel. 360
cui etio, numer. 5. & seq. vbi plures conge-
rit testantes de communi consuetudine,
idem latè repetens, num. 46. & num. 47. 50.

Contrarium, † quod sufficiat cauere
pro lite mota, voluit Fulgos. in l. habitationem,
§. fin. ff. de pericul. & commod. rei vend.
quem descendunt Rub. Alex. in l. non solum,
§. morte. ff. de nou. oper. nune. n. 80. & Made.
relatus ab Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. nu. 5.
circa med. & num. 6. in fin. testans opinio-
nem Fulgosij esse veriore, & in hanc sen-
tentiam inclinat Bart. in l. 1. §. stipulationis,
ff. de prior. stipul. Petr. Heig. quest. 36. n. 60
in fin. testans de veriori, cum prius, n. 58.
& seq. asseruisset præcedentem esse com-
muniori, relati à Tusc. comel. 360. cui-
etio, num. 47. & seq.

Ampl. etiam si † conuentum fuisset, nè
venditor de euietione sit, obligatus, quia
satisfaciendum est ratione pretij restituendi,
Surd. conf. 36. quamuis, num. 25. Celf. Vgo.
consil. 111. in fin. sequitur eos Hart. Pistor.
quest. 6. nu. 7. & dixi de Laudem lib. 2. q. 48.
vers. etiam quod emptor, Tusens 360. cui-
etio, num. 7. addendo † procedere, etiam
quod dictum fuerit, neque teneri ad pre-
tij restitutionem, Surd. conf. 36. num. 25. vel
pro dato, † & facto suo tantum, vt subdit
Tusc. d. concl. 360. num. 18. & 44. & seq.

Contrarium videtur † tenere, Hondad.
conf. 30. lib. 1. num. 31. dum voluit cessare
fideiussionem, vbi cogitatum fuit de eui-
etione, per dationem in solum alterius
rei, vice eius, cui imminet euietio, sequen-
do Nat. conf. 267. num. 2.

Quid autem dicendum, † si euietio im-
minet ex iure conditionali, dixi supra
§. 3.

10 Ampl. etiam, si res † vendita esset alie-
na, Barbat. conf. 6 lib. 4. col. 2. Socin. consil.
208. vol. 2. col. fin. vers. secunda defensione, quos
refert, & sequitur Neuzan. consil. 37.
num. 17.

- 11 Ampl. etiam, † vbi periculum euictionis natum est post contractum, facto venditoris, qui deinde vult vendere omnia bona sua, & aliò secedere, *Petr. Heig. q. 36.* addendo isto casu cauendum esse fideiusforibus, vel pignoribus in loco rei venditæ, relatis *Petr. Pech. de iur. sistend. cap. 45. num. 14. & seq. Paris. conf. 99. lib. 3. nu. 38. Gomes. ad leg. Taur. 66. num. 1.*
- 12 Ampl. quod si venditor † non caueat emptori pro lite mota, emptor non sit obligatus soluere fructus compensatiuos, *ut ex Bald. in l. 1. C. de bon. mat. num. 5. firmat Tusc. concl. 360. num. 11.*
Contrarium tenet *Cagnol. in l. curabit, C. de act. empt. num. 31 & seq. & dixi supra §. 1.*
- 13 Fideiusfor dandus † isto casu nõ refert, quod non sit eiusdem fori, cuius est venditor, modo habitat in loco, vbi res est sita, & ibidem conueniri possit, licet in diuerso foro, *Ias. in l. si fideiusfor, §. si necessaria, ff. qui satisdant. cogant num. 2. 3. et 8.*
- 14 addendo † idem dicendum de inuestimento faciendo ex conuentione, vt fiat in loco contractus, latè *Marfil. de fideius. n. 262. et in l. de minorum, §. plurimum, ff. de quasi. num. 35. Hart. Pistor. quest. 5. lib. 3. num. 8. et seq. facias differentiam, an fideiussio sitdanda † ex voluntate, vel necessitate, ut dixi de differentiis, verb. iur. §. fideiussio necessaria, et voluntaria, Marfil. sequitur Rol. à Val. conf. 58. lib. 1. num. 16. Boer. decis. 99. num. 3. et 4.*
- 16 Limit. vbi ius † euincens est notoriū, seu certum est rem posse euinci, nā tunc venditor tenetur pretium restituere, nec venditor cogitur fidere cautioni, quæ sepe aparet bona, & est mala, *lex his prædictis, C. de euict. lo. Fab. in §. nouissime, in ff. de iust. et iur. quem refert et sequitur Surd. conf. 36. num. 14. vers. fortius, Maslrit. decis. 160. num. 6. Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. n. 13. Neuizan. conf. 37. num. 8. in fin. et nu. 9. et seq. Seraphin. decis. 321. num. 10. et seq. Petr. Heig. quest. 36. num. 55. et seq. Giurba decis. 100. D. Anton. num. 27. in fin. et num. 30. circa fin. Tusc. concl. 360. euictio, num. 40. et sequen. vbi refert dissentientes, & concordat.*
- 17 Limit: vbi venditor † allegat emptorē dolo, & fraude differendæ solutionis, curasse sibi moueri litem, & genere aliquo probationis iustificaret intentionem suā, *Neuizan. conf. 37. numer. 9. Vrsil. ad Afflict. decis. 171. quidam, num. 2. Menoch. de arbit. Iud. cas. 224. Debitores, num. 7. et seq. addendo sufficere coniecturas, & bonum esse isto casu habere Iudicem amicum, quia coniecturæ, † & præsumptiones sunt generis probationis Iudici arbitrarium.*
- Limit. vbi venditor † denunciata lite, auctori suo diuiti, ille suscipit in se litem, *Afflict. decis. 171. quidam, num. 3. vbi Vrsil. plures consentientes refert, nu. 1. Rub. Alex. in non solum, §. morte, ff. de nou. oper. nunc. Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. num. 11. eam afferens rationem, quia is auctor, seu defensor est instar fideiussoris, Marin. Frecc. de præsent. instrum. quest. 7. par. 7. num. 2. Tusc. concl. 360. euictio, num. 29. et seq. addendo idem fortius dicendum, si ille susceperit litem.*
- 20 Limit. vbi euidenter † patet, non fuisse periculum euictionis, sed per calumniam lis fuit mota, causā differendi solutionem pretij, *l. non idcirco in fin. C. de cont. empt. Surd. conf. 36. num. 14. circa med. et fin. Ancar. Regiens. quest. 34. lib. 3. num. 7. Rot. diuers. decis. 281. par. 2. num. 4. Neuiz. conf. 37. num. 9. Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. nam. 12. Petr. Heig. quest. 36. num. 13. et 14. exemplum referens, si subornetur aliquis ad litem mouendam.*
- 21 Limit. vbi lis † fuit à venditore affectata, *Surd. conf. 32. quod dominus; num. 3. et seq. et conf. 36. nu. 14. circa med. et fin. Hart. Pistor. quest. 6. lib. 3. num. 12. Pascal. de pot. pote. par. 1. cap. 8. num. 9. Mangil. de euict. num. 47. et seq.*
- 22 Limit. vbi pretium † integrè, ac verè, & realiter fuit creditori solutum, *Glos. in l. si post perfectam, verb. ante pretium, C. de euiction. Cast. conf. 46. lib. 1. et in l. 1. §. stipulatio dupla, ff. de prætor. stipul. Surd. conf. 36. num. 14. in princ. addendo, quod soluto pretio, alio remedio est agendum, quam beneficio, l. si post perfectam, C. de euiction. Hartman. Pistor. quest. 6. lib. 3. n. 3: eam afferens rationem, quia soluto pretio, & retradita, euictio non dicitur imminere in limine contractus, qui est abolutus, ac etiam, quia fideiussioni est locus, nē emptor retineat pretium, quo soluto cessat*

- cessat retentio, *Morla in emptor. iur. de contr. empt. numer. 108. vers. Colligitur etiam, Mastril. decis. 160. num. 11. Muda. de al. empt. cap. quomodo. euiſt. caueat. num. 1.6. & seq. Petr. Heig. quaſt. 36. num. 9. & seq.*
- 23 Contrarium ꝑ voluit Io. Andr. ad Spec. de empt. & vendit. ut refert Hart. Piſt. q. 6. lib. 3. num. 3 in fin. Marin. Frec. de present. instrum. par. 7. quaſt. 7. num. 2. & 5. sed Io.
- 24 And. expreſſe ꝑ reprobatur Muda. in l. cui res, ff. de al. empt. capite quomodo de euiſt. cauendum fit, num. 6. relati ad Tusc. conclus. 360. euiſtio, num. 24.
- Notandum tamen me non sine causa.
- 25 dixiſſe cessare dispositionem, ꝑ l. si post perfectam, C. de euiſtione. vbi verè, & realiter eſſet creditori solutum pretium, quia si illud eſſet depositatum, & post depositum mota eſſet lis, dicitur imminere euiſtione, poſſet emptor depositi retentionem obtinere, Rot. diuerſ. decis. 281. par. 2. num. 7. & seq. vel idem pretium conuersum eſſet in aliam causam, veluti si emptori datum sit ad computum dotis, pretium rei sibi venditæ, nam si in casu restitutionis dotis immineret fundi venditi euiſtio, daretur illi retentio, Caſt. cons. 46. lib. 1. quem refert & sequitur Hart. Piſtor. quaſt. 6. lib. 3. num. 4. Surd. decis. 183. Bona, numer. 1. circa fin. concludens depositato
- 26 ꝑ pretio contractum non eſſe viſque perfectum, donec emptori fuerit conſignatū, Tusc. conclus. 360. num. 4. & 5.
- 27 Limit. vbi indubitatis ꝑ probationibus appareret, rem non potuiſſe liberè tradi, seu vendi, nam tunc non ſufficit fideiuſſiſſe, Serapin. decis. 321. num. 10. & seq. & conſerunt dicta ſupralimit. 1.
- 28 Si venditor, ꝑ vel alius, qui ſit obligatus de euiſtione, non poteſt dare fideiuſſorem, quomodo ſuccurratur emptori, & venditori, videndi ſunt Oſaſc. decis. 24. num. 14. Caualecan. decis. 4. num. 6. Barboſ. l. diuerſo, ff. ſol. mas. num. 69. Paſcal. de pat. poteſt. par. 1. cap. 8. num. 7. vers. & ſi forte, Ancar. Regienſ. quaſt. 34. lib. 3. num. 8. Rip. l. 1. §. ſibares, ff. ad Trebel. num. 31. & seq.
- 29 Quomodo autem ꝑ probetur per calūniam debitoris imminere euiſtione, vel litem ab illo fuiſſe affectatam, vel dolo, & fraude eiuiſdem motam vidēdi ſunt, Surd. cons. 36. nu. 14 poſt princ. vers. quod affecta.

- ta, & in fin. Ancar. Regienſ. quaſt. 34. lib. 3. num. 7. Hart. Piſtor. quaſt. 6. lib. 3. numer. 12. in fin. Surd. cons. 32. num. 5. vſq. in fin. concludens num. 17. id eſſe ꝑ arbitrium iudici, vt prius dixerat, Menoch. de arb. iud. caſt. 224. in fin. Rota diuerſ. decis. 281. par. 2. num. 4.
- 31 Quomodo autem occurratur ꝑ malitię excipientis de imminencia euiſtione, quamuis Bars. in l. §. ſtipulationum, §. 2. num. 2. in fin. ff. de prator. ſtipul. id indeciſum reliquerit, inquiring ꝑ cras determinabit interim tamen videbo, Menoch. de arbit. iud. caſt. 224. debitores, numer. 1. & seq. Borgnin. decis. 4. par. 1. num. 1. & 6. Paſchal. de pat. poteſt. par. 1. cap. 8. numer. 7. circa med. Hart. Piſtor. quaſt. 6. lib. 3. nu. 12. in princ. Sord. cons. 36. num. 14. circa med. & in fin. Tusc. concl. 360. euiſtio, num. 53. Marin. Frec. de present. instr. par. 7. quaſt. 7. n. 3. & seq. Petr. Heig. quaſt. 36. num. 15. & seq. plurib. Alberic. in l. habitationum, ff. de pericul. & commod. rei vendit. Morla in emptor. iur. de contrab. empt. num. 108. in princ. vers. quare, Oſaſc. decis. 24. num. 13. & 14.

CAP V T XII.

S V M M A R I V M.

- Litigantium iniqua ſors 19. Ampl. 1.
- Nullitas an propriè ſit exceptio 2. Efficacior eſt iniuſtitia exceptione adreuocandum iudicata 3.
- de Nullitate agere, & excipere differt 20.
- Debet ſignat neceſſitatem 16. in princ.
- Bannitum nulliter occidens, punitur pœna homicidij, pendente iudicio nullitatis banni 17.
- Sententia iniuſta tranſit in iudicatum, & dicitur ſententia, niſi iniuſtitia ſit euidentis 4. & quare ibid. quando dicatur notoriè iniuſta 5.
- de Nullitate incidenter agere, & excipere eſt idem 21.
- Sententia nulla non meretur nomen ſententia 6. effectus plures parit 11. 12.
- Iudex nulliter iudicando, ad quæ obligetur 7. fingens ſententiam inuſidam, eſſe validam punitur pœna falſi, & alijs pœnis 8. ſpoliatus vbi

*ubi nulliter iudicatur 9. illius mundanis sapē
refelli potest 10.*

Sententia nulla maior iniustitia nō reperitur 12.

*Exequutor merus potest de nullitate, sed non
de iniustitia sententia cognoscere 13. exce-
dit modum, si exequitur sententiam nul-
lam 14.*

*Nullitatis exceptione opposita retardatur sen-
tentia exequutio 15. 16. 18. Contrarium 19.
Concorda ibid. Ampl. priorem opin. 22. 23. 5
24. 25. 26. 27. 28. 26. 30. 31. 32. 33. 34. 35.
36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 44. 45. 46. 47. 48. 50
51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 6
64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76
77. 79. 80. 81. 82. Limit. 83. 84. 85. 86. 87. 88.
89. 91. 92. 93. 84. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101.
102. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. Sublimis. 7
103.*

*Nullitas notoria, vel euidens qua dicatur 43.
Bart. destatur 49.*

Socin. declaratur 76.

*Carceratio facit praedictum irreparabile 78. 8
iniusta qualiter puniatur 78.*

*Nullitatis causa opposita an retardetur execu-
tio sententiae 81.*

*Renunciare iuri suo an dicatur, qui non facit
actum in tempore communis 90.*

*Banitus, vel excommunicatus praesens bē-
num, vel excommunicacionem esse nullam,
an interim impune possit occidi, vel vita-
ri 94.*

Nullitas velata qua dicatur 96.

*Inframenti exequutio quando impediatur ex-
ceptione nullitatis illius 26. in fin.*

Nullitas

Quia super ex intorto, infido, ira-
to, incerto, retorto, litigan-
tium aequore, vasto simul atque

causo, valserq; & truculento,

emergunt procellosae, & naufragae fi-
res, quas vigilae, & diligens nauta, vel non

euidet, vel ab aliis cogitur redire, unde

discesserat, ita volentibus astris, si creda-

mus Quid: de Ponto dūm accipit, in A-

et. Et habent illas iurgia quinquaginta.

Quin in t. rati de exequutor vel iudic. cap. 4.

admonuerim victorem, qui vellit ex bo-

natū delictoris condemnari, satisfieri, vt

caueat, an sententia, cuius virtute capien-

da, & distrahenda sunt bona debitoris, sit

valida & nullitatis enim vitium, licet non

sit exceptio propriē, teste Bald. in l. 1. C. de

iuris, & fact. ignor. num. 6. efficacius est,

ad destruendum, & vel reuocandum iudi-

cata, exceptione iniustitiae, Neuiz. conf. 2.

num. 28. in fin. namque sententia iniusta

& sententia est, transiitq; in iudicatum, nisi

iniustitia sit euidens, quia equiparatur

nullitati, l. 1. ff. de nou. oper. num. 15.

versitem adde, & not. Surd. conf. 61. nu. 50.

& seq. vbi praeterea declarat, quando sen-

tentia iudicatur notoriē iniusta, & prator

quoque ius reddere dicitur, etiam cum

iniquē decernit, l. penul. ff. de iust. & iur.

Sententia autem & nulla, nec nomen sen-

tentiae habere meretur, l. 4. §. eundē natum,

ff. de re iud. vbi Cast. num. 2. in princ. Iudex

proferens sententiam euidenter nullam,

obligatur refundere damna, & interesse

passum ab eo, contra quem lata fuit Sen-

tentia, Neuizan. relatis, Bal. & Afflict.

conf. 70. num. 9. circa med. Bursat. conf. 74.

num. 158. & si idem fingat Sententiam in-

uvalidam & esse validam, puniatur poena

falsi, Vant. de nullit. cap. 1. numer. 20. et seq.

& nulliter, & seu non ritē procedendo, di-

citur potius iudicatos spoliare, quā il-

lis ius reddidisse, seu illos iudicasse, cap.

conquerentes, de restit. spol. Fel. cap. dilectus,

et l. de rescript. numer. 1. vers. saluti primo,

Pat. de cis. 17. lib. 1. Honded. conf. 82. nu. 24.

post princ. lib. 1. Dec. conf. 125. in causa, nu. 9.

10 ideo saepe & illius mandatis resisti potest,

Gul. Mayner. in l. non videtur, & in l. qui

in iust. ff. de regul. iur. numer. 6. et seq. Mar-

fil. in prax. 8. Assingam. numer. 38. & seq.

plurib. Franc. Marc. dec. 666. num. 3. Ma-

rant. disp. 1. num. 24. 27. & seq. Lancel. de

Assentat. par. 2. cap. 17. num. 53. & inter ef-

fectus, qui sequuntur & ex nullitate sen-

tentiae, quos congesti in meis Collect. ad l.

non putauit, & non quauis, vers. sed qua re-

et, ff. de ban. poss. ille est singularis, &

12 nota dignus, quod nulla maior, & seugra-

uior iniustitia reperitur, quā quoties

13 Iudex proferit sententiam nullam, Vant.

de nullit. cap. 3. num. 5. Contard. de moment.

poss. de iust. 7. nu. 13. & seq. vbi plura con-

14 gerit, in Iudices nulliter iudicantes, &

merus exequutor potest de nullitate, sed

non de iniustitia sententiae cognoscere, &

Spec. de exequit. senten. 2. num. 5. vers. si

vero, & num. 6. in fin. & opposita nullita-

te sententiae, & si illam exequatur, dic-

tur modum excedere, *Hof. in cap. quoad consultationem, de re iud. num. 8. in princ.*
Bart. Blarer. in rep. l. diffamari, cap. 1. n. 58.

Idem licet controuersa sit questio, an
 15 nullitas proposita retardet executionem rei iudicatæ, ut patet ex relatis à
Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. num. 1. & Bal. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. latè distinguitur num. 4. tamen facilis, & plana fiet, si se-
 quando propositam mihi methodum; constitutam affirmatiuam regulam, & illam ampliationibus, & limitationibus, quæ vice declarationis erunt, propositæ difficultatis, examinem.

16 Regula itaque sit, quod opposita exceptione nullitatis sententiæ, retardetur illius executio, *l. si prator 7. §. Marc. ff. de iudic. ponderando verbum debet, quod importat, seu signat necessitatem, ut aduertit Alex. in l. qui Romæ, §. duo fratres, ff. de verb. oblig. nu. 42. circa princ. Innoc. in cap. cum. cum in iure, de offi. deleg. num. 3. in princ. concludens nulla lege caueri, quod opposita nullitatis exceptione, non sit supersedendum in executione sententiæ, & Bald. in auth. qua supplicatio, C. de preb. Imper. offer. num. 7. voluit*
 17 occidentem tamen nulliter, pendente iudicio nullitatis. banni, puniri tamen quam homicidam, quod tamen latius profequitur, *l. si in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 34. & seq. conclusionem.*

18 nostram tamen firman, *l. si in l. 2. ff. de re iud. num. 19. Ripa ibid. num. 9. & in d. §. condemnatum, num. 10. Ferret. conf. 302. in causa, num. 8. & seq. Gabriel. conf. 43. lib. 1. num. 38. circa princ. Dec. conf. 8. viso puncto num. 9. Caldas. quest. 36. num. 1. vers. quoniam, Papiens. in form. libel. exequus. sent. 5. sapient. num. 5. licet subdat cauillosos procuratores, ut plurimum uti ista exceptione, *Gemin. conf. 57. num. 7. vers. quia exceptio, Rol. à Val. conf. 37. omisso, lib. 1. numer. 15. Bero conf. 104. lib. 3. num. 5. Coler. de process. par. 4. cap. 1. num. 67. Afflict. decis. 39. per binas, num. 6. Prapost. in cap. dicto, de appel. num. 74. dum firmata conclusione, quod pendencia nullitatis non impediat executionem sententiæ, subdit, fallit primo ista conclusio, nisi eadem nullitas contra executionem deduceretur in viâ exceptionis.**

Contrarium tenent tamen relati à *Cast. 9. 36 num. 7. & vers. unde colligo, & à Bellag. in Specul. p. princ. Rub. 41. §. leges, num. 17. post princ. ut si non offeratur, Afflict. decis. 39. num. 7. Calcan. & ab illo relati conf. 86. n. 5 Mascard. de probat. concl. 686. numer. 9. & num. 15. & seq. conciliat.*

20 Nota ad id, est, quod dixi opposita exceptione nullitatis, quia aliud est dicendum in centata actione, ut dixi infra, §. 19. & quod idem est dicere excipere de nullitate, tamen incidenter agere de nullitate, *l. a nius de nullit. cap. 6. nu. 20. & dixi §. 20. vers. cum autem;*

21 Ampl. præsertim, tamen ubi nullitas probatur ex eisdem actis, seu processu, quo continentur hinc inde deducta, probata, & asistata, cum sententia postremo prolata, ut dixi infra, §. 1.

22 Ampl. præsertim, tamen ubi nullitas incontinenti potest probari, ut dixi infra, §. 2.

23 Ampl. præsertim, tamen si nullitas deducatur, seu opponatur, quæ causetur ex defectu iurisdictionis, ut dixi infra, §. 3.

24 Ampl. præsertim, si de nullitate excipitur, quia condemnatus in sententia ad illam audiendam, seu proferri videndus, non fuerit citatus, ut dixi infra, §. 4.

25 Ampl. præsertim, tamen si excipitur sententiam esse nullam, quia lata instante eo, vel contra eum, qui non habebat mandatum in causa, de qua fuit iudicatum, ut dixi infra, §. 5.

Quando autem exceptione nullitatis impediatur executio instrumenti, eiden. *Ruginei. pract. quest. cap. 19.*

27 Ampl. quod tamen interim fiat executio illa reuocetur ex privilegio attentatorum, ut dixi §. 6.

28 Ampl. etiam, ubi de tamen nullitate sententiæ excipitur coram executore, ut dixi infra, §. 7.

29 Ampl. præsertim, tamen si excipitur de nullitate sententiæ, quæ sit evidens, & notoria, siue manifesta, ut dixi infra, §. 1.

30 Ampl. etiam, tamen si ageretur de executione obligationis Cameralis; ut dixi §. 9.

31 Ampl. præsertim, tamen ubi executio est irretractabilis, seu quoties facta non potest

- potest reuocari, *ut dixi infra* §. 9.
- 32 Ampl. ut cuiusque ꝛ liceat de nullitate sententię excipere, *ut dixi infra* §. 10.
- 33 Ampl. etiam, ꝛ vbi sententia est nulla, quia incerta, *ut dixi infra* §. 11.
- 34 Ampl. etiam, ꝛ vbi sententia est nulla, quia euidenter iniusta, *ut dixi infra* §. 12.
- 35 Ampl. etiam, ꝛ vbi sententia est nulla, quia lata contra casum legis, *ut dixi infra* §. 13.
- 36 Ampl. etiam, ꝛ vbi sententia est nulla, quia prolata per errorem, *ut dixi infra* §. 14.
- 37 Ampl. etiam, vbi est nulla, ꝛ quia prolata ex falsa, seu non vera causa, *ut dixi infra* §. 15.
- 38 Ampl. ut exceptio ꝛ dicendi de nullitate sit perpetua, *ut dixi* §. 16.
- 39 Ampl. præsertim, ꝛ vbi probatio nullitatis est in promptu, *Rom. conf. 323. in fin. vers. secundo, & conueniunt dicta vñsra §. secundo.*
- 40 Ampl. ut nec ꝛ pacto partium possit ratificari, *Socin. conf. 40 lib. 1. num. 4.*
- 41 Ampl. etiam ꝛ in sententia lata in iudicio possessorio, *Contard. de moment. possess. limit. 7. nu. 30. et seq.* addendo modo nullitas saltem incontinenti probari possit, vel sit euidens, *ut idem subdit num. 56. & seq. declarando, quæ nullitas ꝛ dicat: notoria, seu euidens, subdixit num. 38. & seq. idem dicendum, si sententia fuerit*
- 43 ꝛ executioni demandata, *Vantius de nullis. cap. 4. num. 34. Lancel. de attent. par. 2 cap. 17. num. 60.*
- 44 Ampl. præsertim, ꝛ si sententia sit aliquius condemnatoria, *l. 4. §. condemnatus, ff. de re iud. Dec. conf. 8. viso puncto, num. 9.*
- 45 Ampl. etiam parte ꝛ non opponente, & flante Statuto, quod de nullitate dici possit, si iudici videbitur, *Alex. conf. 77. lib. 3. nu. 20. Contrarium sed quod sit opponendum, tenet Crescent. decis. 4. de rescript.*
- 46 Ampl. etiam, ꝛ vbi excipitur de nullitate iurium, quorum probatione lata fuit sententia, licet in reliquis quoad substantialia iudicij sit valida, *ut dixi de exec. rei iudic. cap. 8. num. 15. & seq.*
- 47 Ampl. præsertim contra ꝛ petentem executionem sententię non antiquę, & cum sententia non exhibentur acta iudicij, *Gabriel. conf. 43. lib. 1. nu. 37. & isto modo intelligendus ꝛ est, Bart. in l. 4. §. condemnatus, ff. de re iud. num. 1. dum generaliter voluit proposita nullitatis exceptio ne retardari executionem sententię.*
- 49 Ampl. præsertim, ꝛ si nullitas proueniat ex defectu personę contrahentium, *Ripa l. ait prætor, §. condemnatus, ff. de re iud. num. 4. Menoc. præsumpt. 48. lib. 2. num. 61.*
- 50 Ampl. quod si iudex ꝛ sententiam nullam exequatur, opposita nullitatis exceptione, possit dici de nullitate executionis, & appellari à tali executione, *Bald. in conf. 225. in causa vertente, lib. 5. in princ. refert, & sequitur Tuscus conel. 490. executio, num. 1.*
- 51 Ampl. præsertim, ꝛ vbi nullitas sententię asseritur causari ex falsis probationibus, *Cass. conf. 381. in presenti consultatione, lib. 2. motus, l. si prætor, §. Marcellus, ff. de iudic. addendo præsertim, si lata fuerit in absentem, Angel. l. à diuo Pio, ff. de re iud. num. 4. in fin. vbi addit, quid lacerare debeat iudex, si talis sententia fuit prolata cõtra absentem ex causa necessaria, & dixi etiam infra §. 15.*
- 52 Ampl. etiam, ꝛ si de nullitate excipiat aduersus sententiam arbitri, habentem ex statuto paratam executionem, *Cass. conf. 250. visis compromissis, num. 5. versic. Hoc præmissis, lib. 1. fo. Bap. de S. Blas. de arbit. lib. 7. cap. 1. l. circamed.*
- 53 Ampl. etiam, ꝛ quod exceptio esset dubia, si non suspensa executione paratur præiudicium non reparabile, *Bald. in l. ab executione, C. quor. appell. non recip. nu. 8. in fin. & dixi infra §. 9. aliàs secus, Casal. conf. 201. existimo, num. 10.*
- 54 Ampl. præsertim, ꝛ si nullitas sit geminata, *Milanes. decis. 2. par. 2. num. 142.*
- 55 Ampl. ut non sit ꝛ facienda differentia, vnde cumque proueniat nullitas, *Cassar. de execut. inß. quæst. 11. num. 22. & 23.*
- 56 Ampl. quod si excipiens ꝛ de nullitate succumbat, non impediatur iterum dicere de nullitate, agendo principaliter, *Alex. in l. 4. §. condemnatus, ff. de re iudic. n. 16. in fin. Contard. de Moment. possess. limit. 7. num. 22. & dixi infra §. 28. vers. 5.*
- Ampl. etiam, si extaret Statutum, quo generaliter ꝛ aduersus sententiam reijce-

rentur omnes exceptiones, sed Iudex alio non discusso debeat exequi laudi sententiam, vel instrumenta guarantigæ, vt inquit Angel. in l. non eris, ff. de iur. iur. num. 2. & dicit infra §. 22.

58 Ampl. in quacumque specie nullitatis, quæ altiore non requirit indaginem, sed in promptu probari potest, Viuius decif. 220. Statutum, num. 1. circa fin.

59 Ampl. quod si à Iudice non admittatur exceptio nullitatis, liceat excipienti appellare ad vtrumq. effectum, quia Iudex dicitur tunc excedere modum in exequendo, l. 1. C. si sapius in integr. rest. fruct. post. l. l. ab exequutione, C. quor. appel. non recip. per qua iura ita firmas l. 1. in l. 2. ff. de re iud. num. 19. in princ. Concord. de moment. penes limit. 7. num. 7.

Contrarium tenet Surd. conf. 405. n. 26. vers. Quinto, vbi declarat dicta l. 1.

60 Ampl. etiam, quod si excipiens fuerit exclusus à restitutione in integrum aduersus sententiam, de cuius exequutione agitur, Spec. de restit. in integrum, §. 1. num. 12. quem sequitur Alberic. in l. si vltierius, C. si maior dixer. num. 1. in fin. Cast. conf. 73. vbi ad l. 1. lib. 2. num. 3. vers. nunc enim, addendo siue nullitas fuerit inducta à iure communi, siue statuto, Rom. conf. 12. n. 4. qui loquitur, vbi minor in contractu requirent certam solemnitate iurauit se maiorem, & contraxit sine solemnitate, vt non sit exclusus à iure dicendi de nullitate, quamuis sit exclusus beneficio restitutionis in integrum, & ibidem Mandos. plures consentientes refert, quibus addo relatos à Sfor. Odd. de restit. in integrum, par. 1. quæst. 24. nu. 26. vers. in contrarium, vbi testatur de communi in casu, l. si vltierius, C. si minor se maior dixer. quem sequuta est Rota in Rom. donationis, 5. Iunij 1602. coram Ieronimo Cardinali Pamphilio, vt refert Marches. de Cõmis. par. 2. fol. 543. addendo talem nullitatis exceptionem non cessare, etiam si minor, maior factus, per multos annos tacuerit, quia talis exceptio temporis lapsu non extinguitur.

61 Ampl. vt de facto resisti possit Iudici, vel parti, manu armata, si procuret exequi sententiam nullam, vt volunt relati à Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. numer. 53. cuius dicta comprobati possunt ex con-

gestis supra hoc capite in principio, & ex Neuiz. conf. 52. num. 11. & Marant. disp. 1. n. 22. in fin. & rationem colliges ex eodem, num. 24. et seq. consulerem tamen potius abstinendum ab omni vi, & pati exequutionem in l. onis, quia periculo plena res est, vni Curæ inferre, vel resistere, Affin. in prax. par. 1. §. 31. cap. 2. lim. 1. princ. num. 4.

62 Ampl. etiam, si ageretur de exequutione sententiæ Principis, Bal. l. fin. C. de legib. Angel. in l. Princeps, C. cod. quos refert, & sequitur Lancel. de attentis par. 2. cap. 17. num. 61.

63 Ampl. etiam, si agnitus fuisset debitum pro parte, nam conuentus ad soluendum residuum, potest excipere de nullitate sententiæ, Tuscius concl. 136. nullitas, num. 44. relato l. de l. mol. conf. 130.

64 Ampl. etiam, si vbi probatio nullitatis est in promptu, l. fern. in cap. 1. de contro. inter. vassal. & alium, num. 17.

64 Ampl. præsertim, vbi opponitur nullitas, quæ oritur, seu probatur ex ipsamet sententia, vt dicit infra §. 6.

66 Ampl. vbi sententia est nulla, quia Iudex tam in procedendo, quam in iudicando, non seruauit formam rescripti, quo ille factus fuit Iudex, cap. cum dilecta, de rescript. cap. cum venerabili, de offic. deleg. vbi Abb. & Dec. Ofasc. decif. 142. num. 24.

67 Ampl. quod si Iudex sententiam nullam confirmauerit, opposita nullitatis exceptione, & quod super illa ante omnia pronuntietur, sententia confirmatoria sit nulla, & notorie iniusta, Rota diuers. Recent. decif. 486. par. 2. nu. 9. & decif. 572. addendo vltierius esse appellandum, cum dicta exceptione, aliàs si fuerit confirmata, subsistere, & transire in indicatum, subdens num. 2. excipiendum de nullitate in specie, nec sufficere generalem exceptionem nullitatis, & ita seruari à Rota, subdendo, nu. 4. rationes plures huius vsus Rotalis.

68 Ampl. præsertim, vbi species est nullitatis obijcitur Iudici, nè deueniret ad confirmationem præcedentis sententiæ, sed vt prius pronuntiaret super nullitate, Rot. recent. decif. 572. par. 2. num. 3. & seq.

69 Ampl. etiam, si quod esset prohibita, vel negata appellatio, Menoc. loquens de sen-

*sententia lata in criminali, conf. 100 n. 297. & seq. addendo audiendum esse condē-
natum per procuratorem.*

70 Ampl. vt quodcumque † probata nullitate exequutionis, illa sit reuocanda, *1 serm. in cap. 1. de contr. inter vassal. & aliū, num. 17. circa fin.*

71 Ampl. præsertim, † vbi nullitas oritur ex ventre sententiæ, *Bart. in l. 1. §. & paria, ff. quod vi, aut clam, nu. 3. Alex. conf. 20. lib. 6. num. 2. & 3. Fel. in rub. de except. num. 2. Socin. conf. 27 lib. 4. num. 3. vers. 2.*

72 Ampl. etiam, † vbi est nulla, quia perplexa, vel contraria continet, *Crau. conf. 840. num. 3. addendo posse de tali nullitate excipi, licet à Statuto prohibeatur excipi de nullitate, Natta idem repetens, conf. 120. magnific. num. 4.*

73 Ampl. etiam, vbi † sententia est nulla ex defectu solemnium, quamuis extaret statutum, quod sententia sit exequenda, non obstante statuto, vel omni exceptione, *Brun. de conf. §. nullitas, col. 3. in fin. vt dixi infra §. 22.*

74 Ampl. vt omni casu, † quo de nullitate sententiæ excipitur, & non solum in casu, quo illius exequutio sit retardanda, sit saltem cauendum de restituendo, vbi declaratum fuerit illam esse nullam, *Alex. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. numer. 23. in fin.*

75 Ampl. præsertim, † si fuerit nulla, ratione excessus, vt dixi de exequut. rei iudic. cap. 3.

76 Ampl. etiam, † si agatur de exequutione sententiæ superioris executori, *Socin. conf. 83 lib. 4. num. 16. quod tamen intellige per Mascard. de probat. conclus. 686. num. 22.*

77 Ampl. præsertim, si exequuta † sententia sequatur præiudicium irreparabile, vt dixi infra §. 9. & voluit Bart. in l. 1. C. qui accus. non pos. col. fin. Rom. sing. 291. Clem. vt calumnijs, vers. tertio, Ripa in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 21. & ibidem Alex. num. 10. & 29. & Cast. num. 3. in fin. Menoc. de arbit. iud. lib. 1. quæst. 98. n. 7 Alex. conf. 17. requisitus, numer. 6. vol. 1. vt puta, si ageretur de captura personæ, cuius † causalicet datur actio iniuriarum, & ad damna, si pronuntietur iniqua, *Angel. in l. nemo carcerem, C. de exat. tribut.*

lib. 10. attamen, quia is actus carcerationis non potest fieri infectus, dicitur ex illo conseqi irreparabile præiudicium, *Sylvan. conf. 17 num. 2. Contard. de moment. posses. limit. 7. num. 29. Giurb. decis. 4. n. 18. 20. 23. Mascard. de probat. conclus. 686. n. 5. Cudal. quæst. 36. vbi pluribus comprobatur, & exornatur, num. 15. et seq.*

79 Ampl. etiam, si prohibita † esset appellatio, vt dixi infra §. 17.

80 Ampl. vt Iudex † laycus possit liberè denegare auxilium brachij secularis, si ab ecclesiastico requiratur pro exequutione inualidæ sententiæ, *Nemizan. conf. 70. n. 1. in fin. Corfil. ad Affili. decis. 24. num. 13. & seq. Cagnol. l. cum quedam, ff. de iuris. omn. iud. num. 33. vers. 5.*

81 Ampl. etiam, † si sententia esset nulla, quia non fuerit seruata solemnitas aliqua à statuto, etiam quod alio statuto cauere-
tur sententiam exequendam, non obsta-
te quocumque alio statuto, *Rip. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 13. & Cast. n. 3. circa med. Canar. de exequut. iur. iur. quæst. 11. num. 23.*

82 Ampl. vt quodcumq. possit opponi, si fuerit ex defectu processus, *Bal. l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 4. vers. aut enim per exceptionem.*

83 Ampl. quod si nullitas † sit liquida statim perimatur sententia, *Contard. de moment. posses. limit. 7. num. 28.*

84 Quid autem si quid excipiat, † propter quod sententia esset annullanda, videtur Host. in cap. quoad consultationem 15. de sent. & re iud. col. penul. vers. & idem est, vbi cumque proponitur, *Alex. in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. oblig. n. 42. in princ. Spec. de equit. sent. §. 2. numer. 5. circa med.*

85 Limit. vbi † ageretur de exequutione trium conformium, vt dixi §. 18.

86 Limit. vbi agitur † de exequutione sententiæ, quæ transiit in iudicatum, *Calcan. conf. 86. n. 3. circa med. Rom. conf. 334. nu. 1. rationem collige ex Cagnol. in l. res iudicata in princ. præsertim si extet statutum, vt exequutioni illa mandetur, Tusc. conclus. 136. nullitas, nu. 56. & seq. distingue per Rot. decis. 3. Licet. de exception. in nouis.*

87 Limit. vbi de nullitate sententiæ excipitur

- pitur coram Iudice inferiore eius, qui illam protulit, *Angel. in l. 4. §. condemnatus, ff. de re iud. Contard. de momentan. posses. limit. 7. num. 36.* referens Afflictum testantem sibi fecisse honorem de ista limitatione in praxi. *Spec. de sent. exequut. §. 2. num. 5. in fin. Socin. conf. 83. pro lib. 4. nu. 4.* concluden, si delegatus principis mandet ordinario, ut sententiam suam exequatur, non debet de nullitate cognoscere, sed exequi, vel si dubitet de nullitate, debere consulere delegantem, *Marant. num. 58. circa med. disput. 1. num. 2. ut prius dixerat Alex. d. §. condemnatum, num. 25. Laucel. de attent. par. 2. cap. 17. num. 146. & seq. vbi declarant non procedere ad effectum consulendi superiorem, ut dixi infra §. 7. in fin.*
- 88 Limit. vbi de nullitate excipitur ꝑ causa differendæ exequutionis, *Contard. de momentan. posses. limit. 7. num. 41. & seq.* ad dendum tali casu Iudicem posse lacerare libellum ideò datum, negligere appellationem interpositam, & bonum esse, quod Iudex redigat apud acta causas suspicionis calumniæ, *subdens num. 46. & seq.* an talis suspitio purgetur oblata probatione incontinenti, super nullitate, & dixi §. 2. limit. final. Vsq. concludens purgari, *Controners. lib. 1. cap. 32. num. 2. licet aliquos referat dissentientes, Neuiz. conf. 70. n. 36. Felin. cap. de cætero, de sent. & re iud. n. 12. circa med. vers. voluissim, vbi agunt, an liceat appellare, si Iudex non reiiciat talē exceptionem; Ideò isto casu prudens Iudex, absque aliqua interlocutoria, quod sententia sit exequenda, illam exequutioni demandabit, & ita amputabit cauilofo patrono causam appellandi, ut admonet Contard. de moment. posses. limit. 7. num. 41. & dixi §. 2. limit. fin.*
- 89 Limit. vbi ꝑ excipientis de nullitate nihil interest, an sententia sit valida, vel inualida, *ut dixi infra §. 10. limit. prima.*
- 90 Limit. vbi à lege, ꝑ vel statuto est præfixus terminus ad excipiendum de nullitate, *ut dixi §. 16. 23.*
- 91 Limit. vbi tacitè, ꝑ vel expressè fuit renuntiatum exceptioni nullitatis sententiæ, veluti si condemnatus, transigendo cum victore promississet stare sententiæ, vbi non stare pactis, *Bald. l. tale pactum, §. qui prouocauit, ff. de pact. quem refert, & sequitur Ripa in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 18. & seq.* licet nonnulla addat contraria disputationis causa, & idē ibidem firmauerat non relato, *Bald. Alex. num. 11. testan. de communi, Mascard. & ab illo relato de probat. conclus. 686. num. 7. Surd. conf. 358. num. 10. concludens non.*
- 92 ꝑ faciens actum intra tempus conuentū, tacitè renunciare iuri suo, *Lanc. de attent. par. 2. cap. 17. num. 137. & seq.* vbi sublimitat aliquibus modis, & dixi infra §. 24.
- 93 Lim. vbi de ꝑ nullitate excipitur corā eo, qui debet exequi, ut sunt lictores, apparitores, & similes, *Bolog. ad conf. 10. de Amic. 50. num. 11. vers. praterea.*
- 94 Lim. vbi condemnatus ꝑ deinde promissit solvere infra certum tempus, nam illo elapso non potest ille excipere de nullitate sententiæ, *Mascard. de probat. concl. 686. nu. 7. & hinc iustificatur stylus Rom. Cur. ut post susceptionem termini ad soluendum, vterius quis non auiatur, & soluendum est, Alex. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. numer. 11. Mascard. de probat. concl. 686. num. 7. Præposit. cap. dilectio, de oppos. numer. 71. vers. adde quod condemnatus.*
- 95 Lim. vbi volens ꝑ reuocare exequutionem ex capite nullitatis, non offert, quæ debet, *Neuiz. conf. 77. num. 12. & vide.*
- 96 Quid autem, si exequutio ꝑ pendet à facto hominis, ut puta si bannitus, vel excommunicatus prætendat sententiam banni, vel excommunicationis esse nullam, an interim possit impunè occidi, vel citandus, *Cast. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 4. & 5. & dixi §. 9. vers. autem.*
- 97 Lim. vbi exceptio ꝑ nullitatis est dubia, seu controuertitur à Doctoribus, an sit admittenda, *Bursat. conf. 74. nu. 22. vers. nec dubitandum, & num. 93. seu velata, & non euidens, idem Bursat. ibidem, nu. 108. in princ. & numer. 109. & seq.* vbi plura.
- 98 argumenta ꝑ velata nullitatis afferit, *Contard. de momentan. posses. limit. 7. num. 61.*
- 99 Lim. vbi ꝑ ratione personæ excipientis, vel causæ in qua excipitur, non licet excipere de nullitate, *ut dixi infra §.*
- 100 Limit. vbi sententia est ꝑ exequutioni demandata, *Bero. conf. 119. vol. 3. in prin. quem*

- quem refert, & fequitur *Burfat. conf. 74. n. 25. additis Barbat. conf. 18. lib. 1. in princ. Franc. Marc. decif. 315.*
- 101 Limit. vbi admissa vna, vel pluribus nullitatibus, ceteræ prohibentur opponi, vt latè probat *Coler. de procesf. par. 4. cap. 1. numer. 42. fequendo diffinctionem, Io. de Imol. in l. quæfuit, ff. à quib. appel. non licet num. 5.*
- 102 Limit. vbi nullitas † non exprimitur fcripto in actis, feu ex quo capite, *Caffil. decif. 7. num. 35.*
- 103 Lim. in fummarijs caufis, *Rot. decif. 3. de except. in nou. Verat. decif. 317. & 342. par. 2. Gonzal. ad regul. 5. 7. proem. num. 79.*
- 104 Lim. ad excludend. attentata, vel mutationem, *Lancel. de attent. 3. par. cap. 24. num. 10. & feq. Menoc. de reinend. remed. final. num. 36. & 41. & deinde diffinguit Couar. pract. 9. cap. 17. num. 4. Gonzal. d. §. 7. num. 8.*
- 105 Lim. in fententia † lata contra decoctum, *Burfat. conf. 74. num. 139.*
- 106 Lim. vbi reuocata † exequutione iterum effer illa faciend. ex fuperabundantia boni iuris illius, pro quo fuit iudicatum, *Burfat. conf. 74. num. 166. & feq. vbi latè comprobatur, & dixi de exequut. rei iud. cap. 22.*
- 107 Lim. vbi lege, vel ftatuto, † vel refcripto Principis difponitur procedend. effe ad exequutionem, nullitate non obftante, *vt dixi §. 22.*
- 108 Intellige omnes limitationes † huius capitis parte opponente, *Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. num. 164. excepto cafu, quo nullitas fit euidens, & notoria, Vant. de nullit. cap. 4. num. 52. Gabriel. de citation. conclus. 1. nu. 510. & præfcriptione triginta annorum non obftante, Put. decif. 188. par. 2. Surd. conf. 360. poffiones, num. 43.*
- 109 Limit. vbi exceptio † nullitatis obijciatur per calumniam, *vt dixi §. 21.*
- 110 Lim. vbi † fententia fuit à Superiore confirmata, *l. 1. §. 8. condemnatum, ff. de re iud. num. 16. & feq.*
- 111 Lim. vbi appellatio † interpofta, & poftquam dictam fuit de nullitate, eadem fententia eft confirmata, & confirmatoria fententia tranfuit in iudicatum, nam tunc fiet exequutio ex fententia confirmante valida, *Gras. conf. 72. pro. num. 6.*
- 112 Lim. vbi nullitas † opponitur agendo, *vt dixi infra §. 19.*
- 113 Lim. vbi nullitatis † exceptio altiori egerit indagine, *vt dixi infra §. 20.*
- 114 Limit. vbi de exceptione † nullitatis oppofitæ cōtra fententiam, vel iura producta, fuit ante decretam exequutionem cognitum, *Calean. conf. 86. factum tale, in princ. & num. 1. & 3. addendo, etiam fi fuit iniuste reiecta, & à reiectione non appellatum, Scaccia de appel. quæft. 19. Remed. 1. concl. 5. num. 19. Surd. conf. 305. n. 15. Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. numer. 160. Burfat. conf. 74. num. 111. & 112. fublimitando nifi fit appellatum.*

§. I.

SYM M A R I V M.

Notorium fit ex actis iudicij 1.

Acta iudicij faciunt notorium manifestum, & euident 1. 2. Ampl. 3. 4.

Executio fententiæ retardatur exceptione nullitatis notoria, id est si ex actis colligatur defecisse aliquod solemnne ad illam proferendam necessarium 5. & quare 6. Ampl. 10. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. Limit. 39. 41. 42. 44. 45. 46. 47. Sublim. 40. 43.

Nullitas, qua colligitur ex actis, numquam censetur reiecta 6. Contrarium 7. prauales fententia lata super exequutione illius 9.

Notorium licet releuet ab onere probandi, non releuat tamen ab onere excipiendo 12. Limit. 37.

de Nullitate excipiens in fine litis, condemnatur in expensis prius factis 38.

Nullitas euident qua dicatur 44. in fin.

Notorium quando quid dicatur 44. in fin.

¶ C Vm acta † iudicij faciant notorium, Glos. fin. verb. notorium, de cohabit. Cleric. & mulier. Alex. conf. 145. vifis narratis, lib. 6. num. 52. Natta conf. 563. ista, num. 29. circa fin. Neuiz. conf. 80. Bened. Jus, num. 38. circa fin. & conf. 81. Deum, numer. 31. vbi plures consentientes refert, Gomes. ad regul. de Annal. quæft. 3. num. 6. vers. vel secundo, Franc. Bec. conf. 40. nu. 38. & quod

- & quod ex illis extrinseca, vel intrinseca probatione, iudicialiter concluditur, seu probatur, dicatur euidens, & manifestum, cap. cum olim, de verb. signif. cap. super quibusdam, eod. tit. Capra tract. de Notor. poss. regul. 6. memb. 1. num. 47. ad dentes ad Socin. conf. 3. in fin. lib. 1. Neuizan. conf. 70. num. 3. Gabriel. conf. 43. lib. 2. n. 37. circa med. Alex. conf. 59. nu. 17. lib. 4. A fin. infinitos congerens in prax. par. 1. cap. 31. limit. 1. principal. Caldas. quest. 36. num. 2.
3. vers. intelligo, addendo procedere et etiam si ageretur de probanda negativa, vt late firmatur Natta conf. 45. nu. 3. Dec. conf. 483. numer. 4. Vant. do nullit. ex defectu. mandat. num. 62. & de nullit. ex defectu. citat. nu. 14. & seq. Immo quod quæ ex actorum resolutione directe, vel indirecte probantur, dicantur probari probatione probata, vellit, Capra d. tract. de Notor. num. 21. Notoria autem nullitatis species tres refert, Scac. de Appel. quest. 19. remed. 1. conclus. 4. num. 29. & seq. & 71. & seq. Addendo, quæ requirantur, vt nullitas dicatur notoria, sicuti & Contard. de moment. poss. limit. 7. num. 70. in fin. Cancer. de litter. requisit. num. 48. concludens nullitatem esse notoriam, quæ ex actis probatur.
5. Ideo messor voluerunt Doctores, vt executio sententiae retardetur, si ex actis quibus, illa sit prolata, demonstretur esse nullam, ex defectu actus, vt ex solemnibus, quod erat adhibendum pro illius validitate, vt in condemnatum ff. de re iud. ubi Cuman. num. 2. licet, C. de procur. per quem textum ita formant, Barr. d. §. condemnatum, num. 12. & Taf. num. 8. in fin. Ripa
6. num. 17. cam afferens rationem, quia nullitas, quæ ex actis probatur, nunquam censetur reiecta, Decian. conf. 45. videtur, lib. 1. num. 99. Rol. à Val. conf. 29. n. 44. & conf. 37. num. 14. lib. 1. Franc. Bec. & ab illo relati, conf. 12. Cum. num. 55. Bal. lib. exequutione, & quorum appellat. non. n. 8. Rom. conf. 42. visis, numer. 3. circa fin. ubi Mandos. vers. in aperto, & num. 4. in fin. & conf. 31. vers. excusationem, ubi testatur ita fuisse decum à Rota, & refert dissentientes, Neuizan. conf. 76. num. 2. circa fin. & num. 3. Marescot. resol. 122. lib. 2. num. 38. Caldas. quest. 36. num. 1. vers. quoniam, & numer. 6. Rol. à Val. conf. 37. lib. 1.
- num. 14. in fin. Rom. conf. 51. attentis, n. 2. ubi Mandos. infinitos congeris, Gales. de oblig. Cam. quest. 11. num. 3. & 4. Verah. decis. 266. par. 2. Coler. de proces. execut. par. 4. cap. 1. num. 70. Bald. in l. si foris, ff. de ferijs, num. 3. Cast. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. numer. 2. in princ. Lanfranc. de Orim. in prax. §. exceptiones, nu. 8. Isern. in cap. 1. de controuers. inter vassal. & aliu. norm. 17. in princ. Camil. Borellus ad Bellug. in Spec. princip. rub. 11. §. tractandum, vers. euidens, ubi plures congerit.
8. Ratio est, quia nulla lege, et consuetudine, vel statuto, censetur reiecta probatio, vel exceptio, quæ sit notoria, vt pluribus exemplis probat, Scader. de feud. 2. par. 9. par. sect. 11. num. 33. & seq. pluribus. seu vt inquit, Caldas. quest. 36. num. 12. circa fin. et notoria nullitas præualeat sententiae super executione illius, vt inquit, idem Caldas. Alex. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 7. & seq. Cancer. var. resol. par. 2. de litter. requisit. num. 41. & seq.
10. Ampl. etiam si extaret statutum, vt contra et sententiam nulla possit opponi exceptio etiam nullitatis, Cuman. l. 4. §. abudemnatum, ff. de re iud. num. 2. Rom. conf. 42. visis, num. 3. circa fin. & num. 4. in fin. & num. 5. in fin. ubi Mandos. verb. in probatione, Decian. conf. 8. numer. 7. & 1. ad Afflict. decis. 283. nu. 2. Alex. conf. 225. lib. 6. Socin. conf. 3. circa, lib. 1. num. 32. & ibi addentes, Alex. conf. 77. in causa, lib. 2. num. 11. in fin. Socin. conf. 82. lib. 4. num. 26. & seq. ubi late comprobatur, Ruin. conf. 138. lib. 5. num. 23. & seq. Euseus conclus. 136. nullitas, numer. 41. & seq. ubi late Ias. conf. 44. lib. 3. num. 1. Barbat. conf. 18. lib. 1. numer. 4. late probat Dec. conf. 8. num. 7. vers. secundo, concludens statum prohibens dicere nullitatem non extendi, ubi de illa pateat ex facie sententiae, vt late pluribus relatis probat, Vant. tract. de nullit. cap. 4. num. 56. 59. Ofs. decis. 142. num. 33. cam afferens rationem, quia talis prohibitio non extenditur ad euidenter notoriam, vel manifestam nullitatem, subdens, numer. 58. & seq. alias rationes, Milanens. decis. 2. par. 2. num. 134. & seq. & num. 141. & seq. Alex. conf. 105. ponderatis, lib. 5. num. 9. in princ. vers. aliud, quoniam sequatur Ias. conf. 44. lib. 3. num. 1. Bald. l. si vnus, §. pactus, ff. de

- ff. de pañ. Alex. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. numer. 7. vers. ad idem benefacti, & Rip. num. 15. vers. tu clariùs, & numer. 17. Caldas. plures referens, quafi. 36. num. 2. & 3. Mandel. conf. 609. num. 2. & seq. addendo etiam, si statutum haberet clausulam vniuersalem, Ofsa. decis. 142. num. 33. Franc. Bec. conf. 12. num. 56. & conf. 40. n. 4. 5. & 7. vbi limitat, & sublimitat, vt dixi §. 16. Seacia de appellat. quafi. 19. Remed. 1. conclus. 4. num. 44. & seq. vbi limit. vt dixi §. 25.*
- 11 Ampl. etiam, † quod à condemnato non opponatur, *Angel. l. fin. ff. de pet. bared. Alex. in l. 1. C. vt qua defunt, part. Vant. de nullis. cap. 4. num. 52. & seq. addendo isto casu cessare regulam, quod licet notoriū*
- 12 † releuet ab onere probandi, non tamen excusat ab onere excipiendi, quia intelligitur de alia notorii specie, quam de illa quæ resultat ex actis iudicii, *Caldas. q. 36. num. 3. vers. satis.*
- 13 Ampl. vt non sit † opus, quod Iudex interloquatur, quod opposita nullitas ex actis, sit notoria, *Vant. de nullis. cap. 4. nu. 53. in fin. Fel. cap. postulasse de foro comp. num. 11 in fin. addendo tali casu non opus esse remissione ad Iudicem, qui requisit pro executione sententiæ, sed executionem denegandam.*
- 14 Ampl. etiam, quod † lapsus sit terminus, seu instantia excipiendi de nullitate sententiæ, data à statuto, *Alex. conf. 225. Considerati à Vant. de nullitas. cap. 4. n. 54. Contard. de moment. posses. limit. 7. num. 68. Socin. conf. 83 lib. 4. num. 29. in fin. relati à Gazad. conf. 72 num. 6. & 12. Cagnol. l. 2. C. de pañ. int. empt. num. 279. vers. quando in fin. & dixi infra §. 23. Caneer. de litter. requisit. num. 44. dum prius retulisset differtentes;*
- Contrarium latè probat *Franc. Bec. conf. 40. num. 5. addendo modo lapsio termino non excipiatur de nullitate ex defectu iurisdictionis, num. 7. vers. terminus non esset nimis brevis, Milanens. decis. 2. par. 2. num. 140. relati à Gozad. conf. 72. num. 12. Concorda ex dictis infra §. 22. & 23. & dixi infra num. 47.*
- 15 Ampl. etiam, † quod ageretur de executione trium conformium, *Bald. in l. 2. C. nò liceat in vna, eademquē caus. num. 2. Alex. conf. 106 lib. 3. nu. 28. & in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. nu. 7. Socin. conf. 4. lib. 3. num. 15. Foller. de consù §. vt vides, num. 4. et seq. Ofsa. decis. 142. numer. 33. & se. Menoe. præsumpt. 47. cum probationes, lib. 2. num. 2. & seq. & de adipiscend. posses. Remed. 4. n. 892. Gabriel. conf. 49. si sententia, lib. 1. nu. 8. Soc. lun. conf. 45. in præsentia, lib. 1. num. 20. vers. & primo, Surd. conf. 173. causa, nu. 9. circa med. Rol. à Val. conf. 29. lib. 1. num. 44. Mandos. ad Roman. conf. 51. attentatis, num. 1. vers. executionem, Milanens. decis. 2. par. 2. num. 133. & seq. Bellug. in Spec. princip. rubric. 41. §. leges, num. 17. in fin. & num. 18. & seq. Couar. & ab illo relati præf. quæst. cap. 25. nu. 2. & dixi etiam infra §. 13. Decian. conf. 45. videntur, lib. 1. numer. 6. Peregrin. conf. 73. lib. 1. num. 13. Ofsa. decis. 142. numer. 34. Mascard. de probat. conclus. 686. exceptio, num. 4. vers. secundo, Contard. de moment. posses. limit. 7. num. 63.*
- 16 Ampl. etiam, † quod à statuto rejiciatur nullitatis exceptio, *Cuman. l. 4. §. condemn. ff. de re iud. n. 2. & 4. Rol. à Val. conf. 29. n. 43. Dec. conf. 8. n. 7. Bald. conf. 110. n. 3. lib. 2. Ruin. conf. 62. num. 30. & conf. 87. n. 4. & conf. 31. num. 6. lib. 5. & conf. 144. num. 5. vol. 4. Cels. Vgo conf. 48. num. 8. & statutum intelligitur de nullitate vellata & disputabili, Casal. conf. 201. num. 10. Rom. conf. 42. num. 3. vers. attamen, Neuiz. conf. 70. n. 34. Bursat. conf. 73. num. 3. & conf. 74. num. 21. & seq. Alex. conf. 223. lib. 6. vers. Tertio, concludens admitti exceptionē ex actis resultantem, & debere Iudicem supplere, quia non potest se fundare in actu nullo euidenter, Contard. de moment. posses. limit. 7. num. 64. Tuseus conclus. 136. nullitas, num. 42. Vant. de nullis. cap. 4. num. 51. & seq. plurib. vbi latè probat Ofsa. decis. 142. num. 33.*
- 17 Ampl. etiam, † si ex actis detegatur nullitas sententiæ, quia continet in se iuris errorem, vt puta, quia titlata contra casum legis, *Grat. conf. 72. pro resolutione, lib. 2. num. 1. vel incertitudinem, quæ ex actis, vel aliunde, non posset certificari, vt dixi infra §. 11. & 13.*
- 18 Ampl. etiam, † vbi sententia est nulla reſectu personæ, quæ non poterat esse Iudex, *Franc. Bec. conf. 40. numer. 7. Tuseus*

scus conclus. 136. nullitas, num. 21.

- 19 Ampl. vt isto casu ꝑ etiam merus exequutor sententiæ alterius iudicis possit ex officio reiicere executionem sententiæ euidenter nullæ, *Roman. conf. 51. attentis, num. 2. in fin. Vant. de nullis. cap. 4. num. 57. Lancel. de attentat. par. 2. cap. 17. num. 125. Cance. de litter. requis. num. 33.*
An autem sit necesse, vt iudex se referat ad acta, quoad causetur nullitas sententiæ, videndus, *Gabriel. de sent. concl. 10. num. 6. vsque in fin. & dixi infra, §. 12. Crauet. conf. 373. de eo, num. 41.*
- 20 Ampl. etiam, vbi delegatus ꝑ Principis requirit ordinarium iudicem, vt exequatur illius sententiam, nam si suspicatur illam nullam, consulere debet delegatæ, & expectare secundam iussione, *Socin. conf. 83. pro. lib. 4. num. 4. subdens, num. 16. poss. denegare executionem, vt latè probat Rom. conf. 51. num. 1. & seq.*
- Ampl. etiam si à statuto prohibitus esset ꝑ omnis recursus, *Brun. de constit. §. nullitas, col. penul. in fin. vers. & eadem ratione.*
- 22 Ampl. non solum ꝑ excipiendo, sed etiã agendo, *Ferres. conf. 302. in causa, num. 8. & 12. testans à signatura dari in casu nullitatis notoriæ commissionem sine clausula sine præiudicio reiuudicatæ, & dixi §. 16. Ofas. decis. 142. num. 33. vbi rationem concludentem refert.*
- 23 Ampl. etiam, ꝑ si ageretur de sententia Superioris eius, coram quo obijcitur nullitas euidens ex actis, *Socin. conf. 83. lib. 4. num. 23. Marant. disput. 1. num. 24. Roman. conf. 51. num. 1.*
- 24 Ampl. præsertim, ꝑ si per subsidiales quis requiratur ꝑ executione, *Rom. conf. 51. attentis, num. 1. & seq.*
- 25 Ampl. vt ius agendi ꝑ de nullitate notoria, seu quæ appareat ex actis, numquã præscribatur, sed perpetuò de illa dici possit, *Cagnol. in l. 2. C. de pact. inter empt. num. 279. circa med. vers. quando, in fin. relatis Balb. de præscript. in 4. par. prin. q. 32. & Perus. in cap. dilecto, de appel. col. final.*
- 26 Ampl. etiam, ꝑ si excipiens conuenisset cum iuramento, & pœna de nullitate sententiæ, *Roman. conf. 42. & ibi Mandos. Curs. lun. in l. vbi pactum, C. de transact. num. 83.*
- 27 Ampl. etiam, ꝑ quod iudex suspicaretur, exceptionem nullitatis obijci per calumniam, vel ad esset calumniæ suspitio, *Lancellot. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 136.*
- 28 Ampl. vt de facto resisti ꝑ possit iudici volenti exequi sententiam euidenter nullam, etiam quod non fuerit appellatum, *Clau. Scysel. in repet. l. vi. vim, ff. de iust. & iur. nu. 52. in fin. Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. num. 53.*
- 29 Ampl. etiam, ꝑ quod ageretur de sententia sub nomine Principis de voto consiliariorum, & auditorum illius, *Afflic. decis. 283. diuersi, num. 1. & seq.*
- 30 Ampl. vbi talis ꝑ nullitas admittitur à iure communi, licet possit subesse causa, per quã opposita exceptio nullitatis notoriæ possit reddi falsa, *Aret. in l. in illa, ff. de verb. oblig. col. vers. tertio, Tiraquel. de pœnis in præfat. num. 61.*
- 31 Ampl. etiam, ꝑ vbi nullitas resultat ex notoria iniustitia, *Alex. conf. 33. lib. 1. n. 9. in fin. & dixi infra §. 522. Cnat. conf. 72. pro resolutione, num. 2.*
- 32 Ampl. etiam ꝑ si prohibitum esset dici de nullitate, & recurru, *Brun. de constit. §. nullitas, col. penul. in fin.*
- 33 Ampl. vt statim ꝑ perimat sententiam, *Bald. l. ab executione, C. quorum appellat. noꝛ recipiant, nu. 8. sequitur Rom. conf. 51. Attentis in prin. vers. sed etiam, Caldaf. quest. 36. num. 1. vers. immo.*
- 34 Ampl. etiam, si lapsus sit terminus datus à statuto ad dicendum de nullitate, *Vinius decis. 220. statutum, num. 3.*
- 35 Ampl. vt isto ꝑ casu exequutor possit expressè executionem denegare, *Roll. & Val. conf. 37. omisso, lib. 1. num. 15. circa med. Cagnol. l. cum quadam, ff. de iurisdic. omn. iud. num. 33. vers. quinto, Surd. conf. 405. longa, num. 16. vers. quarto, & numer. 30. vers. nec dicatur, Roman. conf. 51. numer. 1. & seq.*
- 36 Ampl. etiam, ꝑ vbi de nullitate per publicum instrumentum etiam non actum de actis, docetur, *Contrard. de moment. poss. f. limit. 7. num. 65.*
- 37 Ampl. etiam, ꝑ si agatur de executione sententiæ, quæ transiit in iudicatum, *Marsil. in rub. C. de probat. num. 180.*
- 38 Ampl. etiam, quod nullitas ex actis resultans non allegetur, seu de illa excipiat

Exceptio nullitas sententia, quando dicatur
opposita per calumniam 25.
Calumniæ ratione qua negantur 26.

- 1 **Q**uantum temporis designat vox ista
† incontinenti dixi latè de laude-
mio lib. 4. quæst. 4. art. 1. & latius Argil. post
ea scripta editus in suo tract. de acquir. pos.
quæst. 2. art. 2. usque in fin. & Præpositus
in cap. dilecto 63. de appel. nu. 70. Sed quan-
do in casu nostro dicatur probata nulli-
tas sententiæ incontinenti, Bartol. in l. 4.
§. condemnatum, ff. de re iud. num. 4. con-
cludit dici exceptionem † incontinenti
probatam, si probetur intra tantundem
temporis, quo summarie cognosci pote-
rat de executione sententiæ, & latè Alex.
ibid. num. 30. & las. num. 30. & 31. Cast.
num. 2. circa med. Franc. Bec. & ab illo re-
lati conf. 89. proponitur, num. 19. concludit
id remitti iudicis arbitrio, vel saltem do-
nec duret instantia ad exequendam, Ensc.
concl. 136. nullitas, nu. 5. & latè terminat
Scaccia de appellat. quæst. 19. Remed. 1. con-
clus. 4. num. 65. & seq. itav non sit opus
illam prorrogare; Ego tamen habita ra-
tione causæ, & sententiæ, ut dixi, disto
art. 1. censet arbitrarium esse iudici, qui
possit longius, & brevius tempus, faci-
pienti præstingere, iuxta qualitates perso-
narum excipientium, & negotij, de quo
obiicitur exceptio, Myfinger. observat. 4.
centur. 6. num. 4. & 5. argil. d. quæst. 2. art. 8.
Bellag. in Specul. princ. Rub. 41. §. leges, n. 17.
circa med. vers. & de iure, declarat dici in-
continenti, quod sit infra triiduum, & la-
tè Coler. de proces. par. 4. cap. 2. num. 1. usq. 6
in fin. Gallef. de oblig. Camer. quæst. 3. nu. 4.
in fin.

- 3 His præmissis dicendum est generali-
ter, quod retardetur † sententiæ execu-
tio, ubi excipiens offert velle sententiæ
nullitatem incontinenti probare, seu of-
fert probationes promissuarias, ut loquitur
Grauat. ad v. est lib. 8. cap. 1. num. 18. 7
circa fin. Alex. in l. qui Roma, §. duo fra-
tres, ff. de verb. oblig. num. 42. indicat, Ci-
flex fals. inst. l. si prætor, & Marobus, ff.
de iudic. per quæ iura ita firmat Bart. in
l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. n. 3. vers.
4. si vero incontinenti, addendo † intelli-
gendum, Spec. de sent. 5. qualiter autem,

- & Cast. num. 3. circa med. vers. secundas ca-
sus, & las. num. 5. Oldrad. conf. 106. num. 4.
& 5. Rom. conf. 323. num. 7. vers. secundo,
num. 4. vers. si autem non requires, ubi præ-
terea ponderat, quomodo in hunc sensum
inducatur, d. §. Marcellus, idem repetens,
num. 5. Franc. capit. dilecto, de appel. nu. 41.
& præposit. num. 74. Alba. conf. 44. num. 3.
vol. 1. Gabriel. alios congerens, conf. 43. et us-
dem, lib. 1. num. 38. in princ. Menor. & ab
illo relati præsumpt. 47. lib. 2. num. 2. in fin.
Couar. præf. quæst. cap. 25. ante, numer. 1.
ubi hinc refert intellectum, l. 4. §. condemna-
tum, ff. de re iud. Capio. decis. 167. nu. 3.
Bellag. in Specul. princ. Rub. 41. §. leges,
nu. 17. in princ. vers. & hoc, & vers. si vero
continenti, Papiens. in libel. exequat. sent.
§. sapientis, nu. 9. in fin. Contrad. plures con-
gerens de Moment. possess. limit. 7. num. 25.
& 27. & seq. Caldaz. quæst. 36. num. 1. ubi
dicitur Rot. à Vakeuf. 97. lib. 1. num. 14.
ut ita med. qui loquuntur, ubi quis habet
probationes in promptu, seu paratas,
Romano. conf. 123. num. 7. in fin. Mascarde
de probat. conclus. 886. num. 1. plures refert,
& probat Soc. regul. 182. num. 1. Lancel. de
de assent. par. 2. cap. 17. num. 49. 98. & 123.
Galef. de oblig. Camer. quæst. 3. num. 4. in
fin. 5. Contrarium tenent talia. conf. 74. lib. 4.
num. 3. & seq. & relati d. las. in l. 4. §. con-
demnatum, ff. de re iud. num. 15. Caldaz.
quæst. 36. num. 10. & à Grauat. ad Vespere
præf. lib. 8. cap. 1. num. 28. qui tamen con-
ceditari possunt, ut Grauat. conf. 204. lib. 2.
num. 2. in princ. & à las. in d. §. condemna-
tum, num. 15. in fin. 6. Exempla exceptionum, quæ inconti-
nenti probatæ impediunt executionem
sententiæ, refert Myfinger. observat. 4.
diximus, num. 5. Centur. 6. num. 1. 2. & 3.
Incontinenti, quando dicatur fieri pro-
batiohem, Capio. decis. 167. num. 2. & 3.
Tiraquel. de retract. lignag. §. 3. gloss. 3.
num. 1. 4. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud.
Rationes plures † supra firmati assump-
ti afferuntur, prima est, quia cum in
executione sententiæ hypothecaria cogni-
tio sit addenda; l. si Diuo Pio, §. si super,
ff. de re iud. non est in conueniens, quod
admittatur exceptio, quam condemnatus
offert se incontinenti probaturum,
ut considerant Bart. in l. 4. §. condemnatus,
ff. de

- ff. de re iud. num. 3. circa fin. Alex. alijs pluribus consentientibus relatis, ibid. num. 5.*
- 8 Aliam ego considero ꝑ rationem, quod cum quæ incontinenti fiunt dicantur inesse actui facto, *l. l. et si, ff. de ver. per. cap. officij de leg. Bal. cons. 250. lib. 1. num. 7. & in l. 1. C. qui admitt. nam. 61. quare dicimus, quod factum incontinenti post litem contestatam ꝑ censetur factum antelitis contestationem, ut voluit Paul. Bellon. tract. de potest. eorum qua fiunt incontinenti. cap. 113. Qui ita, num. 5. quia in factis in continenti, ꝑ nec prius, nec posterius spectatur, nec minus in illis datur, quia simul facta, & inuicem inesse censentur. Galuan. cons. 23. num. 19. Mantica. de iacis. lib. 1. tit. 22. numer. 3. quos refert, & sequitur Bellon. d. tract. cap. 128. Non potest, n. 4. in fin. Ideo fieri non debet differentia, an de nullitate constet ex eisdem actis.*
- 11 ꝑ vel de illa doceatur incontinenti, quia probatio nullitatis incontinenti facta æque perimit, sicuti ꝑ perimit liquida, *Contard. de moment. possess. limit. 6. numer. 28.*
- 13 Ampli. etiam si adesset ꝑ statutum, quod caveatur aduersus sententiam, nullam obijci posse exceptionem, *cap. litterarum de rest. spol. gloss. in l. 1. §. hoc interdictum, verbis fidei & falsum, ff. de ad. exhib. Abbas op. seisiata, super glossa verbis effectum de integ. restit. quam gloss. Abbas aliter consueuisset allegare consulendo, & interpretanda statuta excludenda omnes exceptiones, *Per. d. in V. sq. illius controuers. lib. 1. cap. 32. in fin. eam asserens rationem, quia alia statuto conditum ad nullitatem populi noceret, si subditis sublatæ esset legitima hæc probatio facienda incontinenti, *M. de del. cons. 609. num. 2. & seq. addendo etiam si statutum omnino prohiberet dici de nullitate, Menoc. & ab illo relati præsumpt. 47. lib. 2. num. 2. Caldas. quæst. 36. n. 7. vers. quod si cum, cõcludens illo casu fieri executionem, sed si antequam illa fuerit perfecta, probetur nullitas, illam reuocari, *Dec. l. fin. C. de edict. Diu. Adriani. 43. vers. & idem Corset. singul. §. exceptio 2. Offendens. 42. super scriptis. num. 33.****
- 14 Ampli. etiam si ageretur de executione trium conformium, ut dixi infra. 5. 8. in limit.
- 15 Ampli. etiam, ꝑ vbi per instrumentum publicum, etiam non productum doceatur de nullitate, *Contard. de moment. possess. limit. 7. numer. 65. Scaccia latet alijs relatis comprobans, de appellat. quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. num. 61. & quatuor seq. addendo procedere, etiam si contra instrumentum opponatur valid. exceptio.*
- 16 Ampli. præferim, ꝑ vbi executionis sententia trahit secum irreparabile præiudiciu, seu vbi executio esset irreuocabilis, *Bald. l. ab executione, C. quor. appellat. non. & in l. 2. ff. de senijs, & in l. 1. C. restit. in integr. postul. & in l. eum qui dux, C. de adulter. & in l. si feriat, ff. de ferijs, & in l. 1. C. ne liceat test. prouoc. Ripa l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. numer. 21. & seq. exemplum referens, si agatur de executione sententia capitalis, vel carcerationis, vel amputationis membri, idem dixerat ibid. l. 1. §. num. 21. & seq. Caldas. plures referens, quæst. 36. nu. 15. & seq. comprobans exemplo eorum, quæ dicuntur de sententia interlocutoria, vel lata in possessionis, à qua licet de iure non liceat ad effectum suspensionis appellare, tamen si continet præiudiciu, quod in diffinitua, vel in peritorio, non possit reparari, admittitur appellatio, *Scaccia. de appellat. quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 70. vers. primus.**
- 17 Ampli. etiam, ꝑ quod lata sit in possessionis, *Contard. de moment. possess. limit. 7. num. 30. & seq. latet comprobans.*
- 18 Ampli. ut probata ꝑ statim, perimat sententiam, *Bald. l. ab executione, C. appellat. non recipiunt, num. 8. Caldas. quæst. 36. num. 1. col. 2. vers. immo.*
- 19 Ampli. vel si iudex ꝑ procedat ad ulteriora, de iure appellatio ad utrumque effectum, *Contard. de moment. possess. limit. 19. num. 6. & 23. eam asserens rationem, quia reijciedo legitimas exceptiones iudex excedit facultates suas.*
- 20 Limit. vbi exceptio ꝑ nullitatis incontinenti probandæ obijciatur aduersus tres conformes, *Cast. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 3. vers. secundus casus*
- 21 sublimitando, ꝑ sitalis nullitas sit ex defectu iurisdictionis, *l. 1. §. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 19. Peregrin. cons. 73. lib. 1. num. 15. & seq. Scaccia latet proseguendo de appellat. quæst. 19. Remed. 1. conclus. num. 6. subli-*

22. sublimando, si talis nullitas sit evidens ex actis, & quod probabili dubitatione, seu exceptione in dubium non possit revocari, & dixi §. anteced. l. as. l. 4. §. condemnatum ff. de re iud. num. 15. & seq.

23. Limit. ubi nullitas non obijceretur in modum exceptionis, Camil. Borel. ad Bellug. in Specul. princip. §. tractandum, & vers. evidenti, in in princip.

24. Limit. ubi nullitas est dubia, seu velata, nam fit exequutio, data cautione de restituendo in casu succumbentis, Casal. conf. 201. ex iustimo, num. 10. & 11.

25. Limit. ubi sententia est confirmata, à superiori, l. as. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 16.

23. Limit. ubi adest statutum, quo reijciantur cuiuscumque generis exceptiones aduersus sententiæ executionem, nam tunc fiet exequutio, & si donec pendet terminus ad perficiendam executionem, probetur nullitas, tunc suspendetur exequutio, l. fin. C. si ex falsis, per quem textum ita firmat Caldas. quest. 36. num. 7. vers. quod sic, & num. 9.

24. Limit. ubi apparet, vel iudex suspicatur, quod causa differenda executionis, seu per calumniam, excipitur de nullitate incontinenti probanda, l. as. l. 4. §. aperte, C. ad leg. Corn. de fals. per quem textum ita firmat Alex. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 20. Mascard. de probat. concl. 676. exceptio; num. 20. Menoc. presumpt. 47. lib. 2. numer. 3. Rip. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 14. addendo debere concurrere coniecturas calumnie, & Manoci respondet obiecto, quod sit arbitrium Iudicis, & facile admitti exceptionem nullitatis aduersus rem indicatam, vel negari, l. as. l. 4. §. condemnatum, num. 8. in fin. & num. 9. & seq. late comprobat, licet n. 12. & seq. referat aliqua quæ videntur hanc limitationem destruere, sed num. 14. concordat si suspitio calumnie sit vrgens, & non levis, Rip. d. §. condemnatum, num. 14. Calcan. conf. 86. num. 3. vers. & quis, com-

25. cludens dici per calumniam opponi de nullitate sententiæ, si de illa ante decretam executionem fuit cognitum, Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. num. 130. & seq. ubi late comprobatur relatis multis, quæ ratione nullitatis negantur, Lancel. de

attent. par. 2. cap. 17. num. 133. & seq. addendo nisi ex actis constet præsumi calumniam,

§. III.

SYM MARIVM.

Sententia lata à Iudice non habente iurisdictionem est nulla, & retardatur illius executio 1. 11. & quare 12. 13. Ampl. 14. 16. 17. 18. 21. 23. 24. 25. 26. 27. 32. 34. 35. 36. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 56. 57. 58. 60. Limit. 28. 28. 33. 55. 59. 61. 63. 64. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 73. 75. 77. 79. 80. 81. Sublimit. 74.

Iudex est una ex paribus integrantibus iudicium, seu basim, & duæ iudicij 2. 3. Jurisdictio omnis est penes Papam, & Imperatorem 4. qui illam exercere vult, debet docere sibi fuisse datam 7.

Papa, & Imperator sunt luminaria inferiorum 4. ab ipso sunt, & res suis omnis iurisdictionis 5. exercens iurisdictionem sine mandato illorum generali, vel speciali committit crimen lèse maiestatis 6.

Delegato Iudici non pareatur, nisi scripto de-cretat de sua delegatione 8. Ampl. 9.

Sententia ex quibus dicitur nulla ex defectu iurisdictionis 10. Status quo nullus exceptio possit opponi, quæ l. 1. intelligatur 19. 22.

Iuramentum nihil iudis, vel detrahitis naturæ salubris, vel substantiæ libis actus iuratis, & non obligat, si actus non sit obligatorius 30. non facit, non est iurabile, & probatur quod est reuocabile, & non probatur 31.

Cap. ix. parte 2. de appell. declaratur 60. in d. super. Superior competens in casu iurisdictionis, quæ dicitur 61.

Glossa in Clem. de except. declaratur 72. Anc. improbat 76.

Fori competentia quando refert 78.

Sententiam latam à Iudice, qui non habet iurisdictionem, seu facultatem de causa cognoscendi esse nullam, & invalidam, notum est cuicumque in iuriparum versato; l. 3. & toto titulo, C. si à

non compet. iudic. tum alijs cumulatis à
Mantis decif. 167. num. 2. Maius. decif. 83
in regno, num. 2. Iudex tamen quæ cum sit
vna ex personis integritatibus iudicium,
iuxta notata à Doctores in rub. ext. de
iudic. idè Bald. in rub. C. si à non comp. iud.
num. 2. inquit, quod Iudex tamen est basis, &
iudicij fundamentum, quia est Dux, &
Imperator, vt ego addo, in illo inchoan-
do, peragendo, & perficiendo, non ali-
ter ac posita est victoria, & virtus mili-
tum in manu Ducis iuxta illud Mimi
Publian.

Ducis in consilio posita est virtus militum.
Nam cum omnis iurisdicctio tamen pene-
Papam, & Imperatorem, ipsi enim sunt
duo luminaria superiora, quibus inferiora
omnia illustrantur, & fontes, vnde
fluit, & refluit omnis tamen subditorum po-
testas, Bald. conf. 300. ad euidenciam lib. 5.
num. 1. & seq. Cels. Vgo. conf. 60. quamuis,
num. 7. Alex. in l. 1. in fin. vers. vnde dicit,
Bald. ff. de iurisdicct. omni. Iud. & conf. 24. lib.
1. num. 5. Gramat. decif. 46. num. 1. Menoc.
presum. 14. lib. 2. num. 1. & seq. Si quis sine
illorum tamen mandato specialiter, vel generali
iurisdicctioem exerceat, committit cri-
men læsæ Maiestatis humanæ, l. 3. in fin.
ff. ad leg. Iul. Maiest. Capic. decif. 130. pri-
mum, num. 28. & 32. circa mod. quia fa-
ceret se similem Altissimo. Ideo prouin-
ciarum tamen Præsides, & Rectores, Ingre-
dientes Prouintiam, vel Magistratum
volentes exercere iurisdicctioem, debent
prouinciæ huius notum facere, sibi à Prin-
cipe concessam auctoritatem, Vant. de
nullis. ex defectu iurisdicct. num. 19. nec de-
legato tamen Iudici præstatur fides, nec illi ob-
temperatur, nisi scripto doceat de sua
delegatione, cap. cum in iure, de offic. deleg.
l. 1. C. de mand. Princip. Nat. conf. 96. scripsi,
num. 6. Patens decif. 240. lib. 3. Alber. Brun.
conf. 141. lib. 2. addendo posse tamen illi resisti,
si requisitus non doceat de delegatione,
& puniatur, si inde sequatur tumultus in
populo.

Omissio itaque ex quibus causis oria-
tur, tamen seu causetur nullitas sententiæ ex
defectu iurisdicctiois, quia id excedit ar-
gumentum operis nostri, & nimis in lon-
gum abiret oratio nostra, vt fatetur, Vant.
de nullis. ex defectu iurisdicct. num. 7. & quis

dicatur Iudex incompetens, cum id præ-
stiterit, Coler. de proces. par. 4. cap. 1. nu. 52.
& seq. Guazim. tract. de defens. cap. 1. Mar-
fil. de Bannis. §. sentent. Firmando, quod
opposita exceptione, quod sententia fue-
rit prolata à non habente tamen iurisdicctio-
nem, retardetur illius executio, Cels.
fin. vers. puto tamen, in Clem. vnic. de caus.
possession. Alex. in l. 4. §. condemnatum. ff. de
re iud. num. 22. & conf. 77. in causa, lib. 2.
num. 8. & ibi addentes alios referunt, Rom.
conf. 42. num. 2. in fin. Gozadin. conf. 72. n. 11
in fin. Ruin. conf. 14. lib. 2. num. 17. Gabrieli:
de statut. concl. 3. regulare, num. 1. vbi infi-
nitos congerit, Caldas. quasi. 36. num. 10.
vers. limitatur, & num. 11 in fin. & nu. 12.
vers. & huiusmodi, tamen vbi rationem assi-
gnat, Dec. conf. 8. num. 7. Ripa d. §. condem-
natum, num. 23. Fel. in cap. 4. de except.
num. 11. Mysinger. obseruat. 4. Centur. 6.
num. 6. Neuz. conf. 70. nu. 2. Mandel. 609.
de primo, num. 4. Coler. de proces. execut.
par. 4. cap. 1. nu. 48. lo. Bap. de S. Blas. tract.
de arbitr. lib. 7. cap. 11. vers. prima regula,
Marfil. sing. 10. Tufcis, Soccin. regul. 122.
num. 3. Laner. de assens. par. 2. cap. 17.
num. 106. & seq. latè tamen comprobat, Bur-
fat. conf. 74. num. 29. & seq. Brun. de Con-
f. lib. 5. nullitas, col. 6. vers. quinto, vbi plu-
ra congerit, & comprobat, vers. sexto.
Ampl. etiam si discussio tamen nullitatis ex
hoc capite, altiori egeret indagine, An-
gel. l. fin. C. si ex fals. inst. Alex. in l. 4. §. con-
demnatum, ff. de re iud. num. 22. vbi refert
disfidentes, tamen & remissiue concordat,
& latius concordiam tentat, Fel. in
cap. 4. de except. num. 12. in princ. vers. sic.
obsta, Angel. sequuntur Ias. in dicto §. con-
demnatum, num. 19. & comprobat, nu. 20.
& Ripa num. 23. Mysinger. obseruat. 4. Cen-
tur. 6. num. 7. Vant. de nullis. cap. 6. num. 33.
Marfcat. resolut. 12. lib. 2. num. 40. Tufcis
conclus. 136. nullitas, num. 9. Scaccia de
appellat. quasi. 59. Remed. 1. conclus. 4. n. 75.
vers. ampl. secundo.

Contrarium tenet Coler. de proces. par.
4. cap. 1. nu. 49. & seq. relato Alex. vt dixi
aliud sententia, Veral. decif. 156. par. 3.
num. 3.

Ampl. etiam, tamen si ageretur de execu-
tione trium conformium, vt dixi in
fra §. 18.

- 17 Amp. etiam, si à lege disponatur, de nullitate non licere icere, vel experiri, *de diu infra vbi examinaui, Clem. v. calumnijs, de re iud.*
- 18 Ampl. etiam, si à statuto caueatur, non posse, vel minimè licere excipi de nullitate sententiæ, *Glos. fin. in Clem. vnic. de sequest. posses. & fruct. quam singularè, & litteris aureis scribendam asserit, Felin. in Rub. de foro compet. num. 2. addendo ex Ancar. conf. 271. de iur. iud. procedere;*
- 19 etiam si dicatur, quod nulla species nullitatis obijci possit, vt deinde latè probat in cap. 3. de except. nu. 11. & seq. Aret. conf. 75. num. 10. *vers. primo, Vantius de nullit. cap. 4. num. 37 & seq. vbi latè comprobatur Alex. conf. 77. in causa, lib. 2. n. 9. Rom. conf. 42. num. 3. Gramat. de iur. fin. & dix infra 8. 22. num. 6. Franc. Bec. conf. 40. viso, num. 7. Dec. conf. 434. placeat, num. 4. eam afferens rationem, quia statuentes non censentur de ista nullitate cogitasse, Paris. in finit. cumulat. conf. 24. lib. 2. num. 102. Caldas. quæst. 36. n. 11. Gul. Mayner. latè comprobans in l. nemo qui condemnare, num. 1. & in h. qui in flu, ff. de reg. iur. num. 16. & seq. Soccin. conf. 83. lib. 4. num. 27. Gabriel. de stat. conclus. 3. num. 1. & 6. vbi latè probat, idem repetens, conf. 99. num. 32. Gozadin. conf. 72. num. 12. Brunus de confis. 5. nullitas, vers. nullitatis appellacione, non continetur nullitas ex defectu iurisdictionis.*
- Contrarium tenent relati à Franc. Bec. conf. 40. num. 5. circa fin. & num. 8. in fin.
- 20 & conf. 99. num. 33. & declarat qualiter intelligendum sit tale statutum, scilicet & Lan. elios. de attent. par. 2. cap. 17. num. 110. & Felin. in rub. de foro compet. num. 2. & in cap. 4. de accept. num. 12. Caldas. quæst. 36. num. 12. vers. unde, Soccin. conf. 83. nu. 30. lib. 4. Tuse. conclus. 136. nullitas, num. 42. Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. nu. 113. dum
- 21 prius num. 108. & seq. & declarat qualiter sit intelligendum tale statutum, Paris. conf. 109. omisso lib. 4. num. 4. Concorda, vt dixi infra 8. 23. ampl. 1. Paris. conf. 109. omisso, num. 4. & 5.
- 22 Ampl. etiam, si à statuto vniuersaliter disponatur sententiam exequendam, non obstante quacumque nullitate, Rip. in l. 4. 5. condemnatum, ff. de re iud. nu. 24.
- 23 *vers. ampl. secundo, addendo idem dici, si disponatur, quod nullo modo dici possit de nullitate, vel aliqua species nullitatis opponi.*
- 24 Ampl. etiam, si in reliquis solemnibus sententia esset valida, Ancar. conf. 271. Gabriel. de stat. conclus. 11. num. 6.
- 25 Ampl. vt hæc exceptio non censetur reiecta per processum ad vltiora, sed vt dicatur reiecta expressa requiritur declaratio, *Glos. cap. dispendia, verb. processus in fin. de rescript. in sext. Marfil. ff. quis ne, ff. de quæst. num. 82. vbi plures congerit, & num. 8.*
- 26 Ampl. etiam, si vbi nullitas cumulatetur cum causa appellacionis, Vant. de nullit. cap. 6. num. 34.
- 27 Ampl. vt de tali nullitate excipi, & cognosci possit, etiam quod Princeps inhibuerit iudici, ne de validitate, vel interpretatione se intromittat, Soccin. conf. 83. lib. 4. num. 17.
- 28 Ampl. etiam, si partes iurassent non dicere, seu excipere de nullitate sententiæ, vellaudi, Angel. conf. 218. visa narratione in fin. quem refert, & sequitur Felin. in rub. de foro compet. num. 2. vers. secundo ampl. & in cap. 4. de except. num. 12. Gozadin. conf. 72. num. 6. & 11. in fin. Paris. conf. 24. lib. 2. num. 105. Gabriel. de stat. conclus. 3. num. 7. Becius conf. 40. n. 8. latè comprobans idem dici in laudo, vt
- 29 dicam infra, vbi limitat, si si specialiter esset renuntiatum, & iuratum, Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. num. 112. Scaccia de appell. quæst. 19. Remed. 1. concl. 5. num. 47.
- 30 & seq. & vbi examinat Contard. de mom. posses. limit. 19. num. 10. Gratian. dec. 6. sententia, nu. 42. & seq. referens rationem, quod cum iuramentum sit stricti iuris, non operatur vltra iurantis consensum, quem non est verisimile cogitasse de obseruantia sententiæ inualidæ, seu vt ego addo, carentis lapide angulari, supra quem fundatur iudicium, seu verius potest excipide nullitate sententiæ ex defectu iurisdictionis, quamuis fuerit iuratum generaliter de obseruantia sententiæ ferendæ, quia & iuramentum non alterat, seu nihil addit, vel detrahit ex naturalibus, vel substantialibus actus iurati, & non obligat, si actus non sit obligatorius, l. fin.

- l. fin. C. de non. nun. pecun. glos. fin. in cap. si diligenti, de foro compet. glos. Lemptione, 31 C. plus valor, quod agit, nec facit t. irreuocabile, vel probatum, quod est reuocabile, & non probantur, l. as. in l. si conuenerit, ff. de iuris. domn. iud. numer. 6. & seq. relati ad Surd. conf. 264. diligenter, numer. 39. in fin. & 40. Verat. de iur. 190. pae. 1. nu. 4. Ruin. conf. 14. de pluribus, lib. 2. num. 16. 17. & 18. concludens posse excipi de nullitate sententiae, ex defectu iurisdictionis, quamuis partes iurauerint illi stare, & de nullitate non diceret, vel statum rescitari exceptionem nullitatis, nec requiritur absolutionem a iuramento, quia sit iuratum obseruare praesata omnia.
- 33 Contrarium tenet Ripa in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 24. in princ. vers. sed istud mihi.
- 34 Ampl. etiam, t. vbi iudex est incompetens, quia non poterat esse iudex, Franc. Bec. conf. 40. numer. 7. Tuseus conclus. 136. nullitas, num. 10.
- 35 Ampl. vthac t. exceptio sit perpetua, & quando cumque illa opponi possit, ut dixi infra §. 16. ampl. 1.
- 36 Ampl. etiam, t. vbi iudex non penitus erat incompetens, vel ut si iudicauit de summa centum librarum, vbi de quingenta tantum poterat iudicare, Dec. conf. 8. num. 7. circa med. vers. & ita est in casu nostro, Fel. in cap. 4. de probat. num. 12. vers. solue.
- Vel illius iurisdicatio erat suspensa, Franc. Bec. conf. 40. viso, num. 7. circa med. vers. hoc etiam, & conf. 99. numer. 32. post med. Gabriel. de status. concl. 3. num. 4. vbi refert dissentientes, & concordet. n. n. Gratian. decis. 6. num. 39.
- Vel processit tamquam delegatus, vbi erat ordinarius, vel e contra, Franc. Bec. conf. 40. num. 7. circa fin. Gratian. decis. 6. num. 40.
- Vel latrunculator iudicauit de causa ciuili, ut dixi supra de exequutori iudic. 1. cap. 3. vers. quarto.
- Vel non posset esse iudex, nisi aliquid prestitum, vel habito, Ruin. conf. 14. lib. 2. num. 15. qui loquitur de monacho, qui non potest esse arbiter sine consensu sui superioris.
- Vel factus iudex fiat cecus, nam cum

- ille retineat iurisdictionem sibi prius demandatam, licet aliam non possit habere valida est sententia, quam profert in cecitate corporali, l. 1. §. quamuis, ff. de postul. Van. de nullis. ex defect. iurisd. delegat. num. 42. & seq. vbi late comprobatur.
- 37 Contrarium tenet, t. Ripa in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 25. vers. limita primo, Paris. conf. 109. num. 3. vers. non obstat lib. 4. relatus a Gabriel. de status. conclus. 3. num. 27.
- 38 Ampl. idem in sententia t. arbitri, qui iudicauit vltra facultatem sibi datam, Dec. conf. 434. placet, num. 7. & seq. addendo procedere, etiam si statutum tolleret exceptionem nullitatis, quia statuentes non censentur de illa cogitasse, Gabriel. de status. conclus. 3. regulare, nu. 2. Franc. Bec. conf. 40. nu. 8. & conf. 99. n. 32. in fin. vbi late hoc comprobatur, & loquitur in laudato a regulari, qui non poterat esse arbiter, Felin. de except. n. 72.
- 39 Ampl. etiam, si partes t. conuenissent, de non excipiendo de nullitate sententiae, vt late probatur, Paris. conf. 24. nu. 103. & seq. Ruin. conf. 14. lib. 2. num. 16. & suadet ex his quae dixi supra, si partes iurarent de non excipere de nullitate.
- 40 Ampl. etiam, si t. statuto prohibitus esset omnis recursus, Brun. de cons. §. nullitas, col. penul. vers. item queritur pone.
- 41 Ampl. etiam, vbi iudex t. non habebat facultatem procedendi eo modo, veluti si exequutiue, vel summarie processit, vbi ordinari, & seruatis solemnibus ordinarij iudicij procedere debebat, Felin. in Rubr. de foro compet. vers. secundum fundamentum, Abb. cap. 4. de sent. & re iud. num. 1. concludens non sufficere partem fouere bonam ius, quoad sententia ad illius fauorem lata sit valida, sed requiri etiam, vt ad illam deueniatur iuris ordine seruato, & late Van. de nullis. cap. penul. num. 1. & seq.
- 42 Ampl. etiam, vbi t. sententia est nulla ex defectu iurisdictionis, quia iudex erat incapax ad indicandum, Franc. Bec. 10. quens de laudo lato a regulari, qui electus fuerat arbiter, conf. 40. num. 8. & conf. 99. num. 32.
- 43 Ampl. etiam, si non t. possit probari incontinenti, Angel. in l. fin. C. si ex self. instr.

infra num. 4. quem refert, & sequitur Caldas. quæst. 36. num. 10. vers. limitatur, & conferunt dicta supra ampliat. 1.

Contrarium tenet Cast. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 3. in fin.

44 Ampl. etiam, si talis defectus opponatur exequutori, vel coram exequutore, ut dixi *infra* §. 7. vers. dicendum secundo, ampliat. fin. vers. aliter, Socin. conf. 83. lib. 4. num. 18. & seq.

45 Ampl. ut possit opponi post executionem, Marfil. singul. 10. Gabr. de stat. conclus. 3. num. 8.

46 Ampl. præsertim, si agatur de captura, & carceratione, Neuizan. confil. 52. num. 14. & seq.

47 Ampl. ut iudici volenti exequi sententiam latam à non habente iurisdictionem liceat vi resistere, Marant. dispus. 1. num. 35.

48 Ampl. ut nulla maior sit nullitas sententiæ, quam ex defectu iurisdictionis, Neuizan. conf. 52. num. 15. Claud. Sayset. in l. ut vim, ff. de iust. & iur. num. 57. in fin. in 2. lectur.

49 Ampl. etiam aduersus tres & conformes, Iaf. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 20.

50 Ampl. præsertim ubi nullitas opponitur coram exequutore, qui est incompetens ad cognoscendum, an nullitas verè adit, nam debet interim supercedere, & consulere Iudicem prolatæ sententiæ, Socin. conf. 83. lib. 4. num. 89. & dixi *infra* §. 7.

51 Ampl. etiam in causis criminalibus, seu ubi agitur de captura personæ, Neuiz. conf. 52. num. 15. exemplum referens si de mandato ecclesiastici Iudicis capiatur laycus in causa, ut ego addo layca in dominio layco, Fel. in Rub. de foro compet. num. 1. circa fin.

52 Ampl. præsertim, si agatur de sententia delegati, qui fines mandatæ iurisdictionis excessit, Neuizan. conf. 52. num. 15. circa med.

53 Ampl. etiam, si ubi talis nullitas causatur per abusum iurisdictionis, ut puta, si ordinarius pronuntiat tamquam delegatus, vel è contra, Bart. in l. 1. C. qui pro sua iurisdic. Franc. Bec. conf. 40. visio, n. 7. in fin.

54 Ampl. ut hæc nullitas sit infanabilia, nec valeret Principis rescriptum, ut Iudex procederet non obstante defectu iurisdictionis, teste Rebus. de sent. exequut. §. 3. glos. 2. hic ponitur, num. 8. Gom. in compend. signatur. num. 74. Caldas. quæst. 36. num. 13. in fin. Marfil. singul. 10. numer. 4.

55 Limitat. quoties Papa de absoluta potestate illam ratificat.

Ampl. ut fatalia nunquam currant, ubi sententia est nulla ex defectu iurisdictionis, Vantius de nullis. cap. quoties, & intra quod tem. num. 8. in fin.

57 Ampl. etiam agendo, ut dixi *infra* §. 19. in limit.

58 Ampl. ut de facto resisti possit impune, ut dixi de exequut. cap. 6. §. 1.

59 Limit. ubi opposita & declinatoria, Iudex processit ad ulteriora usque ad sententiam inclusivè, cap. ex parte 2. de appell. Dec. conf. 107. in causa, in princ. vers. nec obstat. de dicam in sequenti limitatione, Bursat. conf. 74. num. 39. declarando modo si Iudex non penitus careret iurisdictione, & num. 49. idem repetens n. 140. & seq. ut dixerat Ripa in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 25. vers. ultra.

60 Contrarium tenet Glos. in cap. 2. & in cap. dispendia, verb. processus, in fin. de rescriptis in sext. Innoc. in cap. 2. de dilation. quem sequitur Abbas in cap. pastoralis, de except. col. 4. cōcordat Ripa in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. numer. 25. hoc modo videlicet, quod si Iudex penitus carebat iurisdictione, & procedat opin. glos. & Innoc. ut non sufficiat talis tacita pronuntiatio super reiectione exceptionis, aut verò non carebat, & procedat opin. Dec. & ita intelligatur textus in de cap. ex parte.

61 Limit. ubi opposita exceptione & defectus iurisdictionis, seu incompetentiæ, Iudex pronuntiavit se competentem, & non esset certum de incompetentiæ, & non ab excipiente appellatum, quia tunc acquiescens, videtur tacitè consensisse in Iudicem, Felin. cap. pastoralis, de except. num. 12. in fin. vers. sumis. tertio, declarando

62 do & hanc limitationem veram, si incompetentiæ causetur ex defectu remissibili à parte, secus si contra, veluti si Iudex esset pupillus, vel furiosus, vel laycus in causa.

- causa spirituali, vel alias quomodolibet
iurisdictionio non esset prorogabilis, & idē
dixerat in *Rub. de foro compet. in fin. Fel.*
in *Rub. de foro compet. num. 3. in fin. Ga-*
briel. de statut. concl. 2. num. 21. Fel. in
cap. 4. de except. numer. 12. in fin. vers. li-
mita tertio, Burfat. conf. 74. & seq. decla-
rando modo Iudex non esset penitus in-
competens, idem repetens, numer. 140.
& seq.
- 63 Limit. vbi Iudex ꝑ habebat iurisdictionem, sed tantum erat incompetens, nā non opposita exceptione, si ferat sententiam, erit illa valida, *Butr. & cateri, cū dilecti, de rescript. Mansl. de Bannis. §. sententia 3. nu. 8. addendo Bart. & alios censuisse, si non fuit opposita declinatoria, incompetentiæ ꝑ principio non possit deinde opponi.*
- 64 Limit. vbi sententia ꝑ fuit confirmata ꝑ superiore competenti, *Felln. in Rub. de foro compet. num. 3. relati ꝑ Gabriel. de statut. conclus. 3. nu. 25. Grat. conf. 82. lib. 2. num. 6. Fel. cap. 4. de except. numer. 12. vers. retentis, Lasc. q. d. condemnatum, ff. de re iud. num. 16. & seq.*
- Superior autem competens isto casu
65 est fluoremus Princeps, qui potest de plenitudine potestatis supplere, seu sanare defectum iuris positivi, *Abb. cap. 4. de sent. & re iud. num. 9. addendo ꝑ præsertim procedere in ijs, quæ sunt de absoluta potestate Principis, qualis est Papæ in beneficiis, Mansl. fenz. 10. nu. 14. concludens Papam de absoluta potestate posse ratificare sententiam latam ꝑ Iudice, qui non habebat iurisdictionem, potest etiam esse inferior ꝑ Principi, vt putatis, cui sit commissæ causæ appellacionis, & nullitatis sententiæ, & tunc qualiter possit confirmari, agit latē *Abb. in cap. 4. de sent. & re iud. num. 3. & seq. & Lasc. d. §. condemnatum, num. 17. limitando**
- 66 ꝑ nisi ꝑ tali confirmante sententia sit appellatum.
- 67 Limit. vbi excipitur ꝑ de defectu iurisdictionis post terminum datum ei, qui prius eandem opposuerat exceptionem, *Felln. in Rub. de foro compet. num. 3. vers. sentio fallit, Gabriel. de statut. concl. 3. n. 14. vers. sed immo, & num. 17. Socin. conf. 83. lib. 4. num. 28.*
- 68 Contrarium ꝑ tenent relati ꝑ *Gabriel. de statut. conclus. 3. num. 18. vers. contrarium, vbi refert, qui concordent hanc contrarietatem, & concordari etiam potest ex dictis, Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. num. 52.*
- 69 Limit. vbi ꝑ statuto ꝑ rejicitur facultas dicendi de nullitate, sed etiam tollitur defensio, *Gabriel. de statut. conclus. 3. num. 22.*
- 70 Limit. vbi ꝑ statuto ꝑ requiritur in Iudice certa qualitas, & omnes aliæ rejicerentur, nam censetur etiam reiecta nullitas ex defectu iurisdictionis, *Gabriel. de statut. conclus. 3. num. 24.*
- 71 Lim. vbi ꝑ statuto ꝑ est præfixus terminus ad dicendum de nullitate ex capite incompetentiæ, & Iudex erat incompetens, *Felln. in rub. de foro compet. nu. 3. vers. tertio, & in cap. 4. de except. num. 12. vers. limita secundo, latē hoc probans etiam, quod tantum præfixus esset terminus ad opponendum dilatorias, & declinatorias*
- 72 ꝑ declarando glos. in *Clem. 1. de except. & ratio est, quia patiendū labi dilationē datam, censetur in Iudicem consensisse, si illius iurisdictionio erat prorogabilis, vt deinde reperi notasse, Fel. in cap. 4. de except. num. 12. in fin. ex cuius dictis addas eam prorogabilitatem considerandam, tam respectu personæ Iudicis, quam rei, de qua est iudicandum, quam personæ in quam ferenda est sententia, relatum*
- 73 ꝑ limitationem tenent congesti ꝑ *Gabr. de statut. concl. 3. num. 14. 15. & 18. & ꝑ Brum. de consil. 5. nullitas, col. 10. vers. item quæritur, Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. n. 114.*
- 74 ꝑ vbi sublimitat, si non fuit serparata forma eiusdem statuti, vt dixerat num. 50, & seq.
- Contrarium tenent, *Fulgos. Bald. dret. Calcan. Gazad. relati ꝑ Gabriel. de statut. conclus. 3. num. 17. Franc. Bec. con. 40. n. 6. & seq. & conf. 99. num. 32. & seq.*
- Concorda per *Brum. de consil. 5. nullitas, col. 5. vers. lex, & statutum, & col. 10. vers. pro iuridica.*
- 75 Limit. vbi executio ꝑ fit ꝑ Iudice incompetenti contra debitorem suspectū de fuga, *Petr. de Ancar. cons. 192. in auxilium, nu. 3. quem sequitur Alen. conf. 205. ponderatis, lib. 6. numer. 7. & 8. addendo*

procedere siue causa sit civilis, siue criminalis, & agatur etiam contra clericum, modo fiat captura ad effectum illum consignandi iudici ecclesiastico, & ibidem addentes alios referunt, *Alciat. cap. cum non ab homine, de Iudic. num. 73. Ancar. se. quantur relati à Dec. in l. 2. ff. de iurisdic. 76 om. Iudic. num. 17. qui t licet improbe- tur à Franc. Aret. cons. 95. respondeo, nu. 3. asserens illius sententiam esse falsissimam, nec illam firmari iuridicè super firmam petram, & fortè fuisse deceptum, pecunia, & auro. Concedendo illum verum dixisse, si captus nullibi habet bona sufficientia, secus si habet alicubi bona, quæ sufficientiam pro satisfactione crediti; addèdo, quod licet capiatur ab incompetenti Iudice, illum tamen non posse cognoscere de causa debiti, *Ancaran: opin. probatur ex dictis Angel. in l. nemo carcerem, C. de exactor. tribus. dum firmat malè fuisse condemnatum per usum, qui per sequendo debitorem suum fugientem, illi Senis propria auctoritate repererat, Angel. refert & sequitur, Caccia. tract. de debitor. suspect. quest. 7. n. 3. Nec non ex ijs quæ voluit, *Las. in l. 2. ff. de offic. eius, n. 71. & seq. ubi refert plura, quæ fieri possunt aduersus regulas iuris, ubi mora est periculum allatura, Mas. in praxi, §. constante, num. 7. & seq. pluribus.***

Quid si non fuit exceptum de defectu iurisdictionis, vel exceptio fuit tacite, vel expressè reiecta, *Paris. cons. 109. omisso, lib. 4. num. 5. & 6.*

77 Limit. ubi à statuto t permittitur facultas dicendi de nullitate infra certum tempus, *Lancel. de attentat. par. 2. cap. 17. n. 52. concludens isto casu includi etiam nullitatem ex defectu iurisdictionis.*

78 Quibus casibus cesset t exceptio competentie fori, videndi sunt, *Barbat. in Rub. de foro compet. col. 3. & seq. Corset. in rept. ad Abbat. §. fori incompetentia.*

79 Limit. ubi per t calumniam opponitur hæc exceptio, & de illa summarie saltem non docetur, *Vansius de nullitat. cap. 8. num. 6. Peregrin. cons. 73. lib. 1. n. 18.*

80 Limit. ubi detectus t iurisdictionis poterat consensu partium purgari, veluti si citatus consentiat in non suum Iudicem, qui tamen poterat esse illius Iudex, *Bars.*

Baldin. l. 1. C. de iurisd. om. Iud. C.aldas. quest. 36. num. 14.

81 Limit. ubi Iudex t non erat penitus incompetentis, *Lancel. de attent. par. 2. cap. 17. num. 109. & seq. qui præterea usque ad numer. 120. alias refert limitationes cum num. 113. retulisset, quia latè hanc regulam examinant, ad quos erit confugiendum, si dicta à me non sufficiant.*

§. IV.

SVM MARIVM.

Citatio est iuris naturalis, & diuini 1. est de sensu 8.

Statutum disponens, quem condemnari posse sine citatione an validum 24. in fin.

Iudex punitur, si ferat sententiam contra non citatum 2. ampl. ibid.

Nullitas ex defectu citationis maior est, quàm ex defectu iurisdictionis 3. ampl. 4.

Sententia nulla ex defectu iurisdictionis potest à Principe confirmari, secus ex defectu citationis 4. ampl. 5.

Princeps sine citatione nihil validè pronuntiat contra suos subditos 6. ampl. 7. an possit ex causa tollere citationem totum est tutus in conscientia utendo plenitudine potestatis 17.

Defendere se quisque debet, & peccat, si non se defendat, ubi se defendere potest 9.

Clem. 1. de probat. lim. 11.

Principis sententia sine citatione est nulla 12. ampl. 13. ampl. 14. 15. lim. 16.

Philippus II. Rex Hispaniarum nunquam rescripsit de plenitudine potestatis 18.

Princeps ubi rescripsit cum clausula de plenitudine potestatis quid observandum 19.

Sententia qualiter probetur lata sine citatione 19.

Executio sententia retardatur, ubi excipitur illam esse nullam ex defectu citationis 20. ampl. 21. 22. 23. 26. 27. 28. 30. 31. 32. 33. 36. 37. Limit. 139. 140. 141. 142. 143. 144.

Citatio non est legitima, si fiat cum nimis brevi termino, & non articulat citatum ad comparandum 28. 29. 35. 40. 42. quando dicatur generalis 44.

Sententia lata in termino nimis brevi ad eum parum.

- parendum est nulla* 36. *an sit potius appellandum à breuitate termini dati* 36. *Item lata in vim citationis generalis* 41.
- Citatio generalis non est legitima, nec arctas citatum ad comparendum* 40. *Lim. 42. quòd valide fiat ad totam causam* 43.
- Citatio dicitur male executà, quando non, fuit obseruata forma data à Statuto* 45. *it̃ facta die feriata, vel collato illius effectui diem feriata, & quando, & an arctas citatum ad comparendum* 45. 46. 47. *Item.*
- Citatio non est legitima, si fiat ad locum non ratum* 48. *& quare* 40. *ampl. 49. 51. 64. 66. 67. an citatus debeat mittere procuratorem* 60. *ex pluribus locis dicitur non tutus citato* 68.
- Locus non tutus qui dicitur* 52. 66. 67.
- Henricus VIII. Rex Anglia citatur ad comparandum Romæ, excusauit se à comparendo, quia citabatur ad locum non tutum, & qua ratione Romæ dicebatur locus non tutus* 53.
- Saluus conuictus fragilis cautio* 54.
- Ratio decis. declaratur* 55.
- Procuratorem constituere in causis arduis non cogitur Princeps* 56.
- Principum causa spiritalis deleganda extra Urbem, præsertim ubi ad illam non patet tutus accessus* 57.
- Ieronymus prauides aduocatus Regis Anglorum* 58.
- Exceptio loci non tuti an opponi sine mandato* 59.
- Subditus Regis est audiendus ad illius defensionem sine mandato* 61. *& quare* 62.
- Amicus magnus defendere potest amicum sine mandato* 63.
- Citatio non est legitima, si fuerit incerta ratione loci, vel temporis* 65. 69.
- Sententia est nulla, si feratur sub citatione incerta ratione temporis* 70. *Item si feratur non expressa die, qua esset ferenda sententia* 70. *Item quando lata cum citatione ad primam, & deinde singulis diebus, & horis* 71.
- Citatio ad sententiam sine die, intelligitur de prima die* 72. *an sit valida* 73.
- Citatio non est legitima non expresso nomine Iudicis* 74. *ampl. ibid. si fuit erratum in nomine Iudicis* 77. *an si non fuit expressum nomen, & cognomen instantis citari* 78.
- Delegatus debet in citatione inferre rescriptum sue delegationis* 75. *Limit. 76.*
- Citatio non est legitima non expresso loco, ubi quis debeat comparere, & distinguitur* 79. *ampl. 80.*
- Citatio non est legitima non expresso nomine citati, vel non designata persona citanda, ubi citantur plures eiusdem nominis* 81. *Quid si dicatur citari Titium, & quidam alij, an sit legitima, & quomodo præstetur* 82. *praxis A.C. Rosa Cur. Cipitolij Vicarij* 83.
- Citatio non est legitime executà, si nuncius in illius executione non obseruauit formam mandati sibi dati* 84. *multis modis probatur, non obseruata à forma mandati* 88.
- Citatio ad valuas Ecclesie non est valida, nisi præcedat diligentia de repudiando citatum personaliter, & domi illo citato* 85. 87. *qualiter excusetur talis nullitas* 91.
- Citatio per affixionem non relicta ibidem copia non valet* 86.
- Citatio male executà à nuncio, est rescindenda expensis nuncij* 89.
- Citatio ut dicitur bene executà, quæ requirantur* 90.
- Citatio non est legitima, si in illa non exprimatür ad quem actum quis citetur* 92.
- Citatio ad sententiam non est legitima, si non exprimatür, quod quis citetur ad sententiam* 92. *ampl. 93.*
- Citatio est legitima, ubi per eum quis admettunde actum faciendo* 94.
- Citatio non est legitima, ubi continet impossibile iuris, vel facti* 95. *Item concepta cum clausula insolita* 96.
- Citatio domi facta, ut sit legitima, quæ requirantur* 97. *quomodo sanetur, si fuerit inualida* 99.
- Citatio per edictum ut sit valida, quæ requirantur* 100. *qui citari, & citare non possint & possint per edictum* 101. 102. *contra condemnationem ex tali sententia non currit impetus ad appellandum* 103. *quæ requirantur, ut sit valida talis citatio* 104.
- Citatio præconia ut sit valida, quæ requirantur & qualiter præconia faciat relationem executionis illius* 105. *effectus huius citationis* 106.
- Nullitas executionis citationis præconia qualiter excusetur* 107.
- Citatio ad sententiam non est legitima, ubi non præcessit citatio peremptoria* 108. *Lim. 110 Perem.*

tali causa, debere apparere, nec standum illius assertioni, quod subijt causa, & lic singulariter limitatur, *Clem. r. de probat. de quodam sententia Principis sine partis citatione sic t nulla, probant late, Sylman conf. 63. Condomini, nu. 21. Plot. conf. 88. in causa, numer. 15. & seq. Curt. sen. conf. 49. memoria, num. 92. Amil. conf. 11. num. 24. Mar. Augus. conf. 42. in controuersia, num. 8. & conf. 135. num. 7. vol. 1. Pacian. de probat. cap. 35. num. 32. vers. insersur, lib. 1. Clar. §. fin. quast. 31. ubi locus, 13 num. 1. in fin. & num. 2. & præcipue t in criminalibus, Marfil. vniuers. §. cognituum, ff. de quæstion. num. 58. vers. & illa, 14 Brun. conf. 114. nu. 15. etiam quod t agatur de delicto notorio, Peregrin. de iure ff. de lib. 1. tit. 3. num. 61. subdens Principes de facto aliud seruare in grauioribus delictis, quæ tangant illorum maiestatem, vel status perturbationem, seu quietem, 15 Quæ tamen dixi de notorio test. controuersum à Doctoribus, vt refert Gabriel. de citation. conclus. 1. num. 2. & seq. plur. subdens num. 9. & seq. quando Principis 16 sententia t sit valida, vbi illam protulit de plenitudine potestatis, quæ vtendo 17 t non esse tutum in conscientia vult, The-saur. quast. 100. adoptionem, num. 17. & la-sius Intrinsec. cas. 30. in suis Centur. conf. & 18 illa numquam vsum fuisse t, Philippus II. Hispaniarum Regem testatur, Fontanel. de pact. nuptial. cap. 1. num. 104. quia odiosa, & sine vrgenti causa non adhibenda à supremo Principe, vt dixi in meo clausulario cap. de plenitudine potestatis.*

19 Cum itaque adeo efficax sit actus citationis, vt actus sit nullus, si deficiat, 20 t quod probatur ex reuolutione actuum, Nat. conf. 45. requisitum, numer. 3. Dec. conf. 48. pro num. 4. Surd. conf. 98. n. 1. & conf. 129. num. 17. & conf. 303. numer. 7. Vant. de nullit. ex defectu citat. num. 14. & seq. Neuizan. conf. 70. num. 3. Ripa 24. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 12. addendo quando excipiens debeat talem defectum probare, conclusiue dicendum est 20 opposita t nullitatis exceptione, ex capite defectus citationis, retardari sententia executionem, vt voluerunt Bart. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 51. in fin. Ripa num. 11. & las. num. 6. & seq. re-

fert contradicentes, & concordat, si ex actis constet talia deiectus, Neu. z. conf. 70 num. 2. Ancar. conf. 259. in princ. Rol. à Val. conf. 29. lib. 1. num. 46. Marefcot. de resol. 12. l. lib. 2. num. 39. & 40. Mandel. conf. 605 num. 4. Cast. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 2. in princ. relati à Brun. de con-sist. §. nullitas, col. 4. & col. 6. ubiq. in prin. Scaccia de appel. quast. 19. Remed. 1. concl. 4 num. 33;

21 Ampl. etiam in sententia t lata sub nomine Principis, de consilio sui Auditoris, vel consiliariorum, nisi præcessit citatio ad se defendendum, Afflit. decis. 283 dici est, num. 5. in fin. & num. 7. & ibidem Vrfil. num. 15, comprobatur, si non præcessit citatio ad dicendum in inre, & in facto, quæ potest, seu ad se defendendum, vt inquit, Gabriel. de citat. concl. 1. num. 34. & seq.

22 Ampl. etiam, si t excussio nullitatis ex isto capite, altiori egeret indagine, Marefcot. resolut. 121. num. 40. lib. 2. cum alijs relatis, & antecedenti, num. 14. & §. 2. num. 21.

23 Ampl. vt absque t alia probatione sit superfedendum, si talis exceptio opponatur coram Iudice, qui sententiauit, secus si coram succedere, vel alio Iudice, quia est probanda statim, ab excipiente; alias non superfedetur, Ripa d. §. condemnatum, num. 12. in fin.

24 Ampl. etiam, t si statutum prohibeat excipi de nullitate aduersus sententiam, Marefcot. Resolut. 121. lib. 2. num. 41. relati à Vant. de nullit. cap. 3. num. 49. Brun. de consist. §. nullitas, vers. exceptio nullit. Scaccia de appel. quast. 19. remed. 1. conclus. 4. n. 34. Marfil. de vnoquoque, & de re iudic. numer. 32. Vest. in prax. lib. 7. cap. final. n. 38. in princ. concludens statutum disponens

25 sententiam t valere parte non citata nõ esse validum, Marfil. tract. Bannitor. verb. sententia, §. 51. num. 56. addendo idem,

26 t dici de consuetudine contraria, Gabriel. de citat. conclus. 1. num. 37. & 62. subdens num. 197. quid dicendum, si statuto disponatur, quod quis condemnari possit sine citatione, Alex. conf. 225. lib. 6. n. 1. ubi plures congerit, & num. 6.

27 Ampl. etiam, t si partes pacificentur, quod Iudex possit iudicare sine citatione,

- ne, *Spec. de citat.* 5. 31. num. 15. *Gabriel. de citat. conclus.* 1. num. 46. & *seq. plurib.*
- 28 Ampl. vt statim ꝛ reuocanda sit sententia, in qua non interuenit citatio partis, *Bald. l. ab exequutione, C. quorum appellat. non recip. num. 7.*
- 29 Ampl. etiam, ꝛ quod à statuto reiecta esset omnis exceptio, *Gabriel. de citat. concl.* 1. num. 62.
- 30 Ampl. etiam, ꝛ vbi sententia est lata, per edictum non expectata competenti dilatione, vt potuerit citatio deuenire ad notitiam citati, *Verat. decis.* 263. par. 2. num. 8. & 10.
- 31 Ampl. etiam, vbi citatio non est legitime facta, seu exequuta, *Neuiz. consil.* 70. num. 4. & *seq.* vbi exemplum refert, si nuncius non seruauit mandatum sibi datum ad citandum, vbi deinde num. 9. & *seq.* refert plura ad excusandum talem nullitatem; *Clar. 5. fin. quest.* 31. nu. 1. *Soc. tract. de dilation. artic.* 20. num. 99. *Marfil. tract. Bannitor. verb. sententia.* 5. 5. nu. 40. *Scaccia de appellat. quest.* 19. *remed.* 1. *conclus.* 4. num. 35. *Marfil. in l. de vnoque. ff. de re iud. num. 47. & seq.* *Vant. de nullit. ex defect. citat. num. 22. & seq.* *Rot. à Val. conf.* 41. lib. 1. num. 5. & *seq.* velsit citatus curator insaniens, ꝛ qui habebat tutorem, *Marfil. decis.* 73. num. 1.
- 33 Ampl. etiam, ꝛ si sententia fuerit prolata in concilio Principis, *Verat. ad Af. fil. decis.* 283. num. 12.
- 34 Ampl. præsertim, ꝛ si agatur de priuatio aliquæ possessione à mero exequutore, *Oldrad. conf. conf.* 227. num. 3. *vers. alia est; Abb. cap. conquirente 7. de reb. spo. liat. num. 9. circa med.*
- 35 Ampl. præsertim, ꝛ si quis sit protestatus velle citari, *Verat. decis.* 263. par. 2. num. 1.
- 36 Ampl. vt ꝛ hæc nullitas sit insanabilis, *Gomes. in compend. signat. num. 74.* etiam ex rescripto Imper. *Natta conf.* 502. n. 23. & *seq.* vbi latè probat.
- 37 Limit. vbi ex confessione ꝛ partis constet de iustitia sententiæ, *l. fin. §. fin. ff. quod met. caus. l. 1. à diuo pio, §. in venditione, ff. de re iud. num. 12.*
- 37 Sed quia multis modis citatio potest esse minus legitima, vel minus legitime exequuta, & talis nullitas potest etiam facta citati sanari; subdum aliqua circa præfata, de quibus alijs relatis agit, *Spec. de citat. fin.*
- 38 Citatio igitur ꝛ erit minus legitima, nec obligat citatum ad comparandum, si facta fuerit cum nimis breui termino ad comparandum, vel audiendam sententiam, vel fieri alium actum, ad quem peragendum, quis citatur, *Bald. in l. 2. C. de episcop. aud. num. 8.* vbi etiam agit, *art. liceat appellare, Vant. de nullit. ex defect. citat.* 26. & *seq.* & *cap. fin. num. 106. & seq. Bursat. conf.* 74. nu. 72. & *seq.* *Crescent. decis.* 6. de dolo & contum. addendo facta in vim
- 39 ꝛ talis citationis esse inualida, *Put. decis.* 150. lib. 3. num. 1. & *seq.* vbi etiam declarat opin. eorum, qui volunt isto casu esse appellandum, *Mancic. decis.* 13. n. 3.
- 40 addendo citatum ꝛ neque esse obligatum comparere lapsio tali termino, vt dicitur *Gl. in cap. si episcopus 3. quest. 2. verb. non vocare, Vantius de nullit. ex defect. citat. tit. 1. nu. 67.* An autem valida ꝛ sit citatio non expresso certo tempore viden. *Soc. Rub. de dilation. art.* 19. nu. 17. & *seq.* *Marfil. tract. Bannit. verb. sententia.* 5. 5. num. 45.
- 42 & *seq.* terminus autem, ꝛ quando dicitur nimis breuis, *Gastobsen.* 53. lib. 2. nu. 20.
- 43 *Spec. de citat.* 5. a. num. 10. in princ. & nu. 12. *Bursat. conf.* 74. num. 14. & 71. declarans procedere, si citatus non potest infra eum terminum comparere, addendo n. 133. arbitrium est iudici arcere dilationes ex causis relatis à Menoc. de arbit. *Iud. cas.* 52. de quo ille non meminit.
- 43 Item vbi est generalis, ꝛ l. aut qui aliter, §. si quis denuntiauerit, ff. quod vi aut clam. *Rom. conf.* 369. num. 8. *Verat. dec.* 274. par. 3. num. 12. *Put. decis.* 291. n. 2. lib. 1. quod tamen multis modis; *hinc. v. d. in meis Collect. ad d. §. si quis denuntiauerit.* & præcipue quod ꝛ sententia lata in termino citationis generalis sit nulla, *Vant. de nullit. ex defect. citation. num. 5. Marian. Soccin. de dilation. art. 22.* vbi examinat,
- 45 ꝛ quando talis citatio sit valida, *Surdus conf.* 173. num. 97. addendo talem citationem non arcere citatum ad comparandum, & quando sit valida ꝛ citatio ad totam causam, *Soccin. tract. de dilation. artic.* 20. num. 39. & *seq. pluribus.* *Vantius de nullit. ex defect. citat. num. 30.* 36. 98. 57 & 107.

47. & 107. 109. & seq. & cap. fin. nu. 111. latius
 declarat, quando citatio ꝛ dicatur ge-
 neralis.
 48. Item ubi in illius ꝛ exequutione non
 obseruat forma data ꝛ statuto, ut puta
 quod fiat personaliter, vel domi citati di-
 missa copia in manibus domesticorum,
 vel in aliquibus actibus simul cum prin-
 cipali citetur illius procurator, vt caue-
 tur statuto Vrbis, lib. 1. cap. 5. 1. & 53.
 49. Item ubi fit die feriata, ꝛ vel illius exe-
 cutio confectur in diem feriata, l. fin.
 C. de feriis, Alex. in l. 1. s. nunciatio off. de
 nou. oper. nu. 28. vers. quare etiam,
 ubi lo. 1. mol. nu. 29. Fed. de Senis cons. 11.
 50. Ros. decis. 1. de feriis in nou. latet
 tamen hoc examinat, Socin. tract. de dilato-
 ribus art. 19. sed an ardeat citatum ad com-
 parendum, vident. Vantius de nullis, ex de-
 fect. citat. nu. 66. & 119. Socin. in Rub.
 de dilatione art. 19. nu. 6. & seq. pluribus
 idem nu. 16. an citatus debeat die sequenti
 non feriata comparere, Gail. obseruat. 53.
 lib. 2. nu. 7. & seq. Spec. de citat. s. 1. m. 13.
 & seq.
 50. Item si fiat ad locum ꝛ non tutum ci-
 tato, Gloss. Clem. Pastoralis, s. notorium;
 verb. notorio, de re iud. gloss. in cap. fin. 319. s.
 Assuet. decis. 289. nu. 20. & 24. vbi dicitur
 idem citationem esse nullam, & citationem
 51. non ꝛ aritari ad comparendum; Aretin.
 cons. 16. presupponitur, nu. 2. Fel. in cap.
 Cum. R. 35. de offic. deleg. nu. 1. Vant. de
 nullis, ex defect. iuris. numer. 165. Gail. ob-
 seruat. 52. lib. 2. nu. 3. & seq. Spec. de citat.
 s. 1. nu. 10. in princ. Gail. plures congerens
 obseruat. 52. quinto; lib. 2. nu. 3. Marfil.
 in l. de vnoquoque, ff. de re iud. nu. 179. con-
 cludens omnia banna, in contumaciam
 non comparentis in loco non tuto, esse
 ipso iure nulla; nullamque mereri exe-
 52. cutionem; ꝛ quia nemo debet, nec
 obligatur se exponere periculo vite, cap. 1.
 de Cleric. non resid. in sent. gloss. in cap. cum
 persone, verb. securo, de privileg. in sex.
 & iudicium excerci debet in loco tuto,
 securo, & idoneo; cap. venerabilibus, s.
 & hoc ipsum de sent. excom. in sex. Gail. ob-
 ser. 52. lib. 2. nu. 8. dum prius nu. 7. do-
 cuisset cautellam citato ad locum non
 tutum, vt excusetur ad comparendum, &
 53. quod ꝛ banna ius citatus ad locum ꝛ quo

exulat, non ardeatur comparere, firmat
 Socin. in Rubric. de dilatione art. 18. nu. 7.
 54. Locus autem minime ꝛ tutus omittis
 dictis, Cand. Tusc. concl. 28. Impedimen-
 tum, ubi plura refert, ex quibus locus mi-
 nimè dicitur tutus; citato, dicitur, si ille
 in loco iudicii capitales habeat inimicos,
 vel si vt perueniat ille ad locum iudicii
 cogitur transire per hostiles ditiones, &
 com magno discrimine peruenire ad lu-
 dicem, cap. cedens, vltimè non confest.
 cap. ex parte de appellat. cap. accedens de
 procur. gloss. cap. cum locum; de spons. Clem.
 Pastoralis de re iud. gloss. & Fel. in cap.
 Cum. R. Canonici de offic. delegat. conclu-
 dens isto casu, vel ab eo, quo instat eman-
 auit citatio, ꝛ ꝛ Iudice ex officio, eli-
 gendum esse locum idoneum & tutum,
 55. & hac ratione ꝛ Henricus VIII. eius no-
 minis Anglie Rex, introduxit causa ap-
 pellationis solutionis matrimonij in Ro-
 mana Curia per uxorem, quam duxerat,
 & pretendebat nulliter; ex causa publi-
 citatis honestatis, per copulam, quam ille as-
 serebat carnalem sequutam, cum Arcturo
 Rege, citatus, vt cõpareret, se excu-
 sabat non aritari ad comparendum, quia
 illi transendum erat per ditiones Princi-
 pis, qui parti aduersæ erant amici confide-
 res, & sibi suspecti, nec debere adhibere si
 56. dẽ luteris illorum ꝛ Salui Cõductus, quia
 illarum fragilis est cautio, Bald. cap. ex
 transmissa, in fin. de rest. spol. & in cap. con-
 stitutus de rescript. in fin. Gail. obseruat. 52.
 lib. 2. nu. 6. Vantius de nullis, ex defect. iu-
 ris. decis. ordin. nu. 165. circa medi. Assuet.
 decis. 289. Serenissimus, nu. 22. in fin. &
 nu. 23. Aretin. cons. 16. presupponitur, m. 3.
 57. vers. & licet, declarat ꝛ decis. Rose, qui
 aliud videtur innuere circa eas; quia dixi
 de saluo conductu, nec debuisset ꝛ mitte-
 58. re ꝛ procuratorem, quia causa erat tri-
 dua, Aretin. d. cons. 16. nu. 5. vers. secun-
 do, Fed. in cap. Cum. R. 35. de offic. delegat.
 59. nu. 2. vers. sentio, & causam ꝛ extra Cu-
 riam delegandam, sicuti delegantur ge-
 neraliter cause Principum spirituales,
 matrimoniales, & peccati, cap. non est no-
 bis, de sponsal. cap. nouit, de offic. legat. cap.
 constitutus; de testib. cap. ex parte de soror.
 compet. cap. sed ꝛ necesse, de donat. cap. no-
 uit, de iudic. cap. consulti atque, de approb.

cap. *siue de tangij* 33. *quasi*. 2. & exem-
 60 plis pluribus hoc probauit le ron. † Præ-
 uides Bononiz legum professor. in suis
 tribus disertationibus, quas coram Cle-
 mente Papa VII. habuit Romæ an. 1532.
 pro dicto Rege, de quo uolui meminisse
 61 ne tantiviri in singulari casu periret me-
 moria: An autem † audiatur excipiens
 de loco nontuto, sine mandato, vidēdus,
Gabriel. de except. conclus. 3. ideo subijcio
 aliud eiusdem notabile dictū, quod licet
 62 controuertatur, ancitatus ad locum non
 tutum † sit obligatus mittere excusatore,
ut tradit Menoc. conf. 100. *que nunc*. n. 200.
 Attamē quod subditus Regis sine aliquo
 63 mandato erat audiendus † ad excusandū
 suum Regem, iuxta *glos. & dicta DD. in*
l. neminem, C. de ijs, qui notat. infam. Bal.
de pac. Conf. vers. quis nec contra ciuitatē,
& vers. de bitam fidem. Quo simili dice-
 bam ego in *una Corduben, decimarum co-*
ram R. P. D. Pirouano Cive Mediolanen.
 qui longa uitauorum ferie, & animi bo-
 nis egregiē cumulat: us, munus potius de-
 coraret, quā decoraretur, quauis illi co-
 lara dignitate, dum Regem Catholi-
 cum sine mandato in scriptis defende-
 rem, quod tamquam illius subditus eram
 64 audiendus, quia mutua † est domini, &
 subditi, etiam in iudicialibus, defensio, *In-*
noc. cai. dilectis de appel. cap. consuluit, de
appel. vbi Rex Franciæ appellauit pro suo
subdito, quem textum dixit notandum,
Spec. de appellat. §. 1. in fin. & faciunt que
 65 de magno † amico, *ex Gulde Can. refert*
Cast. in l. sed & ha persona, ff. de procur.
 Quæ dixi de persona, cui non sit tu-
 65 tum accedere † ad locum citationis, sunt
 repetenda, vbi subesset periculum ad eū-
 dem locum mittere scripturas, iura, pro-
 curatorem, aduocatū, quamcumque
 personam habentem interesse, & testes
 examinandos, *et accepimus de fide instru-*
menti, vbi Host. per illum concludit, quod
nihil diffiile, vel periculosum debet im-
perari a iudice ligantibus, Grat. obseruat.
52. Quinto, num. 9. lib. 1. Marian. Socini
de dilation. artic. 18. numer. 6. vers. & ad-
uertit.
 67 Item incerta ratione † loci, vel tem-
 poris, *Marfil. l. de vnoquoque, ff. de re iud.*
num. 162. & seq.

Item locus minimē dicitur tutus † ci-
 tato, si in loco iudicij, vel vbi transeun-
 dum est, quoad illum perueniatur, grassa-
 tur pestis, *cap. 1. de Cleric. non resid. glos.*
Clem. 1. §. ceterum, verb. rationabili, de
stat. Monac. Gail. obseruat. 5. 2. lib. 2. num. 9.
 & seq. ampliando debere esse tutum etiā
 quoad Aduocatos citati, & procedere
 etiam in ciuilibus, & in contractibus,
Vantius de nullis. ex defectu iurisdic. ordin.
nu. 165. vers. & quod de bello, idem dicen-
dum de bello, & similibus, Alex. in l. 2.
§. si quis in iudicio, ff. si quis eius numer. 2
Afflict. decif. 289. Serenissimus, num. 26. &
seq. pluribus, vbi refert plures causas, qua-
re locus iudicij non sit tutus, & quare
 69 quis † non cogatur comparere, & inter
 ceteras, si quis se excuset ob aeris graui-
 tatem, vel mutationem, vt in contingē-
 tia factipracticauit, dum ex Castris Iacobi
 Ducis Mutij in Sabinis de mense Au-
 gusti citati fuissent aliqui illius vassalli ad
 comparandum in Vrbe, quia non paruif-
 sient inhibitioni Aud. Cam. obtinui illos
 excusari durante sole sub Cane, & cum
 tres, vel quatuor comparuissent, sed la-
 titassent, redeundo deinde ad suos, statim
 perierunt, adeo periculi plena res est est
 ius diebus † Montanis in Vrbe venire,
 quæ dixi de celo Romano; idem dixit
 Gregorius XII. dum vocaretur ad concilium
 Pisenum, *ut ex Felin. & alijs refert*
Afflict. d. decif. 289. num. 27. Socini, tract.
de dilation. art. 18. num. 5. & seq. refert plu-
 70 ra accidentia, † quibus locus iudicij non
 est tutus citatio, sicuti & *Marfil. tractat.*
Bannitor. §. expulsi, num. 1. Vant. de nullis.
ex defectu citat. num. 165.
 Item citatio dicitur minus legitima,
 70 vbi est incerta, † quæ incertitudo causa-
 tur primo, vel ratione temporis certi
 in eadem citatione non expressi, vel ni-
 mis vago, veluti ad primam diem, &
 sequentes, nam si feratur sententia
 post primam diem † illa est nulla, *Pur.*
decif. 148. par. 2. & idem dicitur, si ci-
tatio facta fuerit sine die, Mantis. decif. 55.
nu. 2. Seraf. decif. 765. nisi stylus sit in con-
trarium, idem decif. 597. num. 6. vel ad ef-
fectum multandi contumacem, idem
decif. 597. nu. 8. vel facta ad primam diem
 71 & deinde † singulis diebus, & horis. Nō
 senten-

sententia lata non primadie est nulla, quia illa sola dies est certa, *Mantic. decis. 243. num. 1. Rota divers. decis. 311. part. 1. num. 3. & latè Socin. Tract. de dilatione art. 19. num. 17. & art. 20. num. 17. & seq. Ludouif. decis. 71. num. 3. & 6. vbi declarat, & 72 latè Gail. obser. 53. lib. 2. Si autem non sit expressa dies, intelligitur de prima die iudicis immediatè sequenti. *Pus. decis. 207. part. 2. Mantic. decis. 155. num. 2. Ca- 73 ualerius decis. 376. num. 5. & an valida sit citatio sine termino vident. Marfil. trā-ctas Bannis. verb. sententia q. 5. num. 45. & seq.**

Secundò per non factam expressio-
nem non nominis iudicis, qui cum possit
esse ordinarius, vel delegatus, certioran-
dus est citatus de qualitate personę iudi-
cantis, nam si fuerit ordinarius, fat est in
citatione exprimere illius nomen, vt pu-
ta in Vrbe, si quis citetur coram Audito-
re Camerę vel Vicario S. D. N. vel Sena-
tore, & illius Collateralibus. Si verò
fuerit delegatus extra Vrbe debet iudex
vltra expressionem nominis proprii, cū
dignitate, si quam habet, ad exercendam
iurisdictionem necessariam, præterea ad-
dere copiam transcriptionis Papę super ob-
missione causę transmissi, si verò sit
delegatus in Vrbe, sufficit in citatione
exprimere nomen iudicis relatione facta
ad acta notarij, vbi causa est introducta:
*Cap. cum in iure de offic. deleg. vbi Innoc. n. 4. Abb. & Felin. num. 5. Guid. Pap. decis. 445. num. 5. & decis. 450. num. 2. Vess. in prep. libr. 7. cap. fin. n. 39. Marant. in prax. part. 4. §. Quinta principalis, n. 60. & seq. Socin. tractat. de dilatione. art. 10. n. 10. vers. Quo verò ad secundum, & n. 11. & 14. Gail. obser. 48. lib. 1. nu. 20. vbi testatur de com- 77 muni praxi, licet aliud esse de iure pro-
bet, & vitari citationem, si fuerit erra-
tum in nomine iudicis firmat, *Gail. obser. 48. lib. 1. num. 23. & quod sit exprimendū 78 nomen, & cognomen citantis exami-
nat Gail. obseru. 50. Tertio lib. 2.**

Tertio non expressio sit loco vbi quis debet
cōparere, si iudex sit delegatus, secus si or-
dinarius, qui non exprimendo locū cen-
setur citasse ad locum solitum. Ideo ad
validitatem processus remissorialium
extra Rom. Curiam requiritur, vt iudex

eligat locum vbi ius dicit *Socin. tract. de dilatione. art. 19. num. 13. & art. 20. n. 14. vers. Item debet, addendo citationem, 80 & non valere, si expressus sit locus alter-
natiuè, vel locus æquiuocus, vt subdit
art. 18. num. 14. Natta loquens de cita-
tione cum alternatiua loci, vbi compa-
rendum *conf. 18. rif. num. 2. vel extra ter-
ritoria citantis, vt dixi infra latè Gail. ob-
ser. 52. lib. 2. & quod à Iudice delegato sit
exprimendus locus vbi ius dicit, secus
in ordinario Gail. obseru. 52. lib. 2. nu. 12. 81*
Quartò ratione nominis citati, vbi plu-
res sunt eiusdem nominis, *Socin. tractat. Art. 20. nu. 14. Exemplum referens, si ci-
teretur Titius Martini, vbi in eodem loco
plures sunt eiusdem nominis, addendo si
compareat sit Titius, de quo actor non
sensit, teneri parti reficere expensas,
subdens num. 16. & seq. quid dicendum
in criminalibus. Si autem in litteris ci-
tatorij addit sit clausula, quod citetur Ti-
tius, & quidam alij, vel similis alia clau-
sula, notandum est, quod præter expres-
sos possunt citari tres, vel quatuor, quo-
rum nomina sunt exprimenda in prima
citatione. *Cap. 2. de rescript. in sexto, cuius
materiam examinat Socin. tract. de dila-
tione. art. 5. num. 63. & seq. & 65. in fin. 82*
hinc nata praxis A. Capponendi in si-
milibus citationibus clausulam. *Etiā 83*
*quod ultra tres, & quod nomen citan-
di sit exprimendum in citatione latè agit
Gail. obseru. 49. secundum lib. 1.***

Notandum quod si sententia sit feratur
alia die, quam ea, qua quis fuit citatus ad
illam audiendam, quod illa est inualida,
*Marfil. in l. de vnoquoque ff. de rei iudic. n. 58. addendo idem dici, si quis citatus fue-
rit ad certam horam, & feratur alia hora
citato etiam procuratore, qñ ad audien-
dam sententiam priori hora fuerat con-
stitutus, & idem dici de loco, si in illo
varietur. De stylo tamen Rotę Roman.
A. C. Cur. Capitoliij obseruatur, vt die qua
quis citatur ad audiendam sententiam,
iudex differat illius prolationem, hac
formula antiqua diffusi, *Telle Gel. Not. Atic. lib. cap. & sequenti die illa profer-
tur, Rota autem, & A. C. ea vruntur
formula. Seruato, cuius vigore Rota
quandoque capit terminum mensis, etiā**

- postindictas series in ultimis audientijs, & quandoque decē dierum vltra quam. A.C. non solet sentētiare nisi iterum parte citata, & sententia semper publicatur, & dicitur prolata ea die ad quam audiendam fuerat citatus, & ita obseruatum vidi, & ante reformationem Pauli V. in causis commissis praelatis annalis erat dilatio ad ferendum sententiam, quam merito Pont. ille Opt. Max. cohibuit, cum plura sequeretur incommoda, quæ non refero *Gabriel. de citat. conclus. 1. num. 111. ampl. 23. vbi addit idem dici de hora, & num. 437. & seq. Limitas.*
- 86 Item citatio dicitur illegitima ꝛ si nuncius in illius exequutione nõ obseruauit formam mandati sibi dati *Vans. de nullit. ex defect. citat. nu. 132. & 152. Sorin. trañt. de dilation. art. 13. nu. 1. & seq. & art. 20.*
- 87 n. 96. concludens non valere citationem, ꝛ si nuncius non exprimat terminum assignatum citato ad comparandum, sed tantum dixit, quod compareat *Neuizan. cõf. 70. num. 3. & 4. concludens non valere citationem per affixionem copię ad valuas Ecclesię, non precedente diligentia de reperiendo citatum personaliter, & citatione ad domũ facta idem repetit, Put. decis. 277. lib. 1. Verat. decis. 109. part. 88 t. num. 1. concludens ꝛ citationem per affixionem, vbi non fuit relicta copia, nõ valere, Vatrius de nullit. ex defect. citation. nu. 95. & seq. & 123. concludens, si iudex mandet, quem citari personaliter, seu domi inualidam esse ꝛ citationem exequutam domui, nisi nuncius asserat præcedente diligentia de reperiendo personam citasse domi, quia illa admittitur in subsidium, vt dixerat idem ibidem num. 90. *Bursat. conf. 74. & seq. idem repetit addendo quid dicens, si simpliciter maderetur, vt quis citetur, & plures ꝛ modos refert, quibus dicitur non seruata forma citationis, & num. 62. Omni casu, quo citatio malè demandatur exequutioni à**
- 91 nuncio, est illa legitimè exequenda ꝛ illius sumptibus. *Gail. obseru. 55. nuncius lib. 2. num. 8. & latè refert solemnina seruanda à nuncio in relatione, vt dicatur*
- 92 legitimè ꝛ citasse *Bursat. conf. 74. num. 10 & seq. plurib. nu. 60. & seq. plurib. & nu. 93 125. & seq. refert plura ad excusandam ꝛ*
- nullitatem exequutionis citationis, non seruata forma mandati. idem repetens *nu. 144. vsque ad 156.*
- 94 Item vbi in citatione ꝛ nõ exprimitur causa, seu actus ad quem quis citetur ad sententiam. *Gloss. cap. cum consumacia, verb. respondeat de sentent. & re iud. in 6. Alex. conf. 109. pauperatis lib. 5. nu. 5. Mant. decif. 5. & 84. num. 1. Ita vt non sufficeret clausula ꝛ equipollēs verbis ad sententiam, *Marfil. trañt. Bannit. verb. sententia 9. num. 42. Caualerius decif. 376. nu. 1 & seq. & idem dicitur, si producantur articuli, vel alia iura, si testes debent iurare, Vans. de nullit. ex defect. citation. n. 54. dum num. 30. firmasset citationem ꝛ talem esse debere, vt per illam citatus certioretur de actu fiendo, & latè *Gail. obseruat. 1. lib. 2. Lader. conf. 93. Bul. tarunt. num. 6. addendo exprimendam esse causam causę, Vans. d. n. 55. prius dixerat.***
- 97 Item vbi citatio ꝛ continet impossibile facti, vel iuris, *Vantius de nullit. ex defect. citation. num. 68. & seu. vbi plura exempla refert Bursat. conf. 74. num. 14. & 77.*
- 98 Item si fuerit concepta cum clausulis, & forma insolita, & Curię non consueta; nam non arctat citatum, vel saltem excusatur, si citatus, non compareat *Vans. de nullit. ex defect. citation. numer. 67.*
- 99 Item vbi exequuta ꝛ domicitati, non præcedente diligentia de reperiendo citatum personaliter in ciuitate, villa, & suburbis, vbi citatus habitat, *Seraphin. decif. 972. num. 6. & 1123. Vantius de Nullit. ex defect. citation. num. 63. 88. & 90. 94. 96. 123. addendo talem citationem domi fieri in subsidium, & faciendam publice, alta voce, & affixa copia in ostio domus citati, vel data copia familiaribus licet num. 121. subdat non requiri affixionē, latius tamen examinaui quādo sit valida talis citatio in meis Collectionis, Ad l. aut qui aliter 5. si quis denūtiaueris vers. vel ad domum ff. quod vi, aut clam, *Marfil. trañt. Bannitor. verb. sententia 9. 5. num. 71. vbi agit, an valida sit sententia citata parte domi ꝛ si autem nūcius referat citasse, & fecisse bene quæ habuit in mandatis; an præsumatur rela-**

- ta diligentia, *Marsil. tract. Bannit. verb. sententia §. 5. n. 73.* effectus huius citationis est, ut non currat tempus ad appellandum, nisi sententia intimetur, *Marsil. tract. Bannit. verb. sententia §. 5. n. 84.* †
- 101 Quomodo autem sanetur defectus citationis supra relatus refert *Seraphin. decis. 858. num. 1.*
- 102 Item ubi quis citatur per † edictum, non præcedente citatione primo personali, secundo domi, vel in Ecclesia, nisi facto citati impediatur nuncius, nè personaliter, vel domi citetur. *Vantius de Nullis. ex defectu citat. num. 123. usque ad 143.* addendo, quod extra casus, *Clem. de causam. de election. iudicem † non posse aliquem per edictum citare sine mandato Principis. quia is modus citandi est rigorosus, & à iure multum exorbitans, Seraphin. decis. 1094. num. 3.* Qui autem,
- 104 † possint citari, vel citare per edictum, & qualiter exequutor talis citationis attestetur de executione illius, & alia singularia circa modum hunc citandi, dixi in meis Collectaneis, *ad Clem. §. quia verò de iudic. & condemnato † tali sententia non currit tempus ad appellandum, nisi sibi intimatur sententia, Marsil. tract. Bannit. verb. sententia §. 5. num. 84.*
- 106 Quæ autem † requirantur, ut sit valida talis citatio *Gail. obser. 57. lib. 2.*
- 107 Item citatio non est † legitima, si fiat à præcono non servata forma mandati sibi dati à iudice, vel non fiat in locis publicis *Socin. in Rubr. de dilation. art. 25. n. 4. & seq. addendo num. 6.* qualiter præco debeat referre fecisse executionem, qui
- 108 sint effectus † præconis citationis, & an potius credatur præconi, quam notario, si non conveniant in relatione, *Bursat. cons. 74. n. 125. & seq. plurib. & 130*
- 109 & seq. refert plura † ad excusandam nullitatem executionis citationis ex inobservantia mandati.
- Item citatio ad sententiam non est
- 110 legitima ubi non præcessit † peremptoria citatio *Socin. in Rubr. de dilation. artic. 27. numer. 6. usque ad 28.* ubi enumerat casus, quibus talis citatio est de necessitate subdens *num. 61.* an omissio illius vitiet sententiam & *num. 62. & seq.*
- 111 quen, addit effectus † peremptorijs late,
- Marsil. tract. Bannit. verb. sententia §. 5. num. 41. & seq. 71. 77. 79.* Nisi citatus di-
- 112 xerit nolle † comparere *Spec. de litat. §. 3. nu. 4. subdens num. 14.* sententiam sine peremptoria citatione non valere. *Afflic. decis. 346. num. 17.*
- 113 Item citatio non est legitima † si citetur qui est impeditus comparere, sed quia exemplis res sit clarior. Primum exemplum erit carcerati, & cuius vis alterius, qui loco recedere non potest impunis, & distinguendum est iuxta tradita à *Socin. in Rubr. de dilation. art. 5. n. 57. & à Marsil. tract. Bannit. verb. Carcerati num. 31.*
- 114 Secundum exemplum † erit, si citetur exul ad locum à quo exulat, *Socin. in Rubr. de dilation. art. 5. numer. 48. qui loquitur de bannitis deportatis, & similibus.*
- 115 Tertium exemplum † erit in infirmo, & tunc si infirmitas est nota iudici non valet sententia, vel alius actus ad quem fuit quis citatus, *Spec. de citat. §. 1. num. 10. princip. & fin.*
- 116 Quartum exemplum † esse potest eius qui aliquo genere impedimenti non potest esse in iudicio, & quia longus esset in hoc sermo, & hoc examinare spectat ad eum, qui conficeret tract. de citatione personali, interim sufficiat videre, *Socin. in Rubr. de dilation. §. 5. num. 5. & seq. veluti, si citatus est occupatus circa rem rusticam, & esset peritura, si illam desereret: Spec. de citat. §. 1. n. 10. in princip. ubi alia exempla refert.*
- 117 Item facta per † contradicta, seu ad valuas ubi aderat procurator citati, qui mandatum acceptauerat. *Rota Recent. decis. 486. part. 2. nu. 2.* nisi ille recefferit à loco iudicij, vel substitutus ab illo adductes ad *Ludovis. decis. 110. & 430.*
- 118 Item si quis citetur † extra territorium iudicantis, seu citantis, *L. extra territorium ff. de iurisd. omn. iud. Marsil. tract. Bannit. verb. sententia §. 5. num. 49.* seu alias iudex careat iurisdictione, *Seraphin. decis. 1018. num. 5. & sit incompetens Gail. obser. 48. lib. 2. num. 7.* si sumus in casu † quo citatio fieri potest extra territorium, quomodo fiat. *Gail. obser. 56. lib. 2.*
- 120 Item citatio non est legitima † si illa non fuerit expressum nomen, & cognom-

- gnom n inuantis cum titulo, seu causa citationis, quoad citatus certioratus possit deliberare, an debeat cedere, vel contendere, *Vantius de nullit. ex defect. citation. num. 49. Gail. latè obseruat. 49. lib. 2. Spe. de citat. §. 1. num. 6.*
- 121 Si citanda sit ciuitas, & vniuersitas, collegium, Capitulum Monasterium, vel aliud corpus, qui ex vniuersitate, vel corpore sint citandi, *Guid. Pap. decis. 321. cōcludit sufficere citasse Oeconomum Ecclesie, Guardianum Fratrum Minorum, Procuratorem Fratrum Prædicatorum, Consules Vniuersitatis, vel primiori vniuersitatis, vel Collegij, Rom. Singul. 763. An citatio & ita seruari de stylo Delphinatus, latius tamen id examinant Socin in Rub. de dilation. art. 20. nu. 52. Vantius remissus de nullitate ex defect. citat. num. 144. Nicol. Losaus, tract. de iur. vniuersit. part. 2. num. 63. & seq. Marfil. tract. Bannit. verb. Ciuitate, num. 103. & Tuscus nouissimè Conclus. 251. Citatio. latè Marant. in praxi part. 6. §. Resp. concipitur citatio num. 94. Quæ autem dixit Guid. Pup. sunt verade stylo illius prouincie, nam de iure ista corpora, qualia sunt Capitulum, Monasterium, & alia vniuersitas, debet citari capitulariter, & vniuersaliter tongregata, quatenus non recusat congregari, si autem recusat, valet citatio executra contra aliquos ex vniuersitate, vt pluribus Decis. Rosa probant Addites ad decis. final. Ludouif. Seraphin decis. 1027. num. 2. & decis. 1046. nu. 5. & decis. 857. num. 7. & 24. Gail. obseruat. 49. lib. 2. num. 6. & seq. Bald. Etiam C. de execut. rei iud. n. 14. Luca Petus in Prax. Capit. lib. 1. cap. fin. num. 16.*
- 122 Item citatio non est legitima & si fuerit facta per contradictas, id est tanquam contra contumacem, vbi quis prius non fuerat citatus personaliter, *Addites ad Ludouif. decis. 430. num. 5. Seraphin. decis. 1100. num. 5. & decis. 1352. num. 40. asserens idem dicendum, si pars sit præsens, vel non fuit doctum de absentia citati, Crescent. decis. l. de sent. & re iud. numer. 1. vbi subdit iustineri, si non constat de bono iure citati, qui verè erat absens.*
- 123 Item illa, quæ assertit notarij fecisse, nisi adiunt duotestes, vel agatur de citatione executra in loco, vbi notarij funguntur etiam officio nuncij, *Ludouif. decis. 71. num. 2. & decis. 426. nu. 4. & seq. & decis. 453. num. 4.*
- 124 Item quo & fuit affixa ostio citati, & statim ablata. *Marfil. in l. de vnoquoque, ff. de reiud. nu. 53.*
- 125 Item quæ fuit executra sede vacante, *Seraph. decis. 1276. num. 5. quæ decisio intelligenda quoad iudices à Papa delegatos, quia illo mortuo expirauerat delegari iurisdictio, seu saltem dormiebat. Ideo in Romana Curia Sede vacante, quiescunt omnia tribunalia in ciuilibus, excepto A. C.*
- 126 Item executio citationis in partibus, sine testibus non est legitima, sed nulla, *Seraph. decis. 187. num. 1.*
- 127 Item vbi sit contra personas capituli & vbi causa est cum capitulo, & non facta Capitulo congregato capitulariter. *Seraph. decis. 847. num. 7.*
- 128 Item vbi citatio fit & ad valuas, si quis prius non fuit citatus personaliter. *Seraphin. decis. 1276. num. 4. & præsertim, si is aberat ex causa necessaria, vt puta litis. idem decis. 1446. n. 6.*
- 129 Item vbi in illius & executione non fuit seruata forma præscripta à lege, vel statuto. *Menoch. conf. 746. n. 25. & seq.*
- 130 Quid autem dicendum si plures sunt causæ vno processu, & coram eodem iudice, an vnica, vel multiplex requiratur citatio, viden. *Laderch. conf. 93. dubitarunt num. 3. & 5. relati, Tiraquell. de retract. lignag. §. 8. numer. 5. Rom. conf. 240. vers. 3. Alex. in l. edita C. de edend. nu. 17. & seq. Dec. num. 71. Cagnol. num. 252.*
- 131 Nuncius autem qualiter & debeat referre, vt dicatur legitime citasse, dixi supra num. 90.
- 132 Item vbi fit ad diem non iuridicam. *Gabriel. de citation. Conclus. 1. num. 229. reuide.*
- 133 Item vbi quis citatur coram vno ex iudicibus pluribus deputatis, *Gabr. d. conclus. 1. num. 230.*
- 134 Item non est legitima, vbi non est clara & in indiuiduo, sed confusa, & in genere. *Barbat. conf. 8. col. penult. num. 17. in princip. Laderch. conf. 93. Dubitarunt num. 6.*

Quibus autem modis sententia nulla
 135 *tex defectu citationis excusatur a nullitate, videndus. Vant. de nullitate c. fin. n. 106. & sequen. pluribus Burfat. consil. 74. nu. 72. & seq. concludit sustineri si citatio deuenit ad notitiā citati, relatis pluribus, quibus probetur talis notitia, idem repetens, num. 134. & seq. pluribus. & 144. & seq. plurib. ad 156. & 164. & seq.*

Notandum est singulare vnum, quod
 136 *† citatio potest esse nulla, vel factio iudicia, vel executoris, vel citati nō legitime, vt prosequitur Vant. de nullis. ex defectu citat. nu. 26. & seq. & cap. fin. num. 106. & seq. plurib. Marfil. in l. de vnoquoque, ff. de re iud. nu. 55. Spec. de citat. §. 1. & omnibus casibus fieri legitimam, & tolli omnem illius defectum, si citatus † comparat. l. 1. ff. de feriis Serafin. decis. 654. num. 1. Socin. latē in Rub. de dilation. art. 5. n. 23. Guil. obser. 58. lib. 7. & sic limitatur commune assumptū, quod is defectus sit insanabilis, vt tradunt, Gomes in Compend. signatur. num. 68. & seq. vers. postremo, sicut etiam limitatur quibuscumque.*

137 *casibus, quibus non est necessaria † citatio, qualis est, si quis sit præsens alicui, quigeritur in iudicio, vel si citato nulla competat defensio. Vant. de nullitat. ex defectu citation. num. 17. 20. 82. vt latius dixi in meis Collectaneis ad l. de vnoquoque, ff. de re iud. & ad cap. Tenor. de re iudic. Vant. de nullis. cap. fin. numer. 107. 109. & 13. & cap. de nullis. ex defectu citation. num. 21. vel sit ex personis, † quæ citationem debent, quales sunt, quas refert Socin. in Rubric. de dilation. art. 5. num. 24. & seq.*

140 *Sanatur, & alio modo † nullitas executionis citationis, si citatus impediuit quominus citaretur. Guil. obseruat. 55. lib. 2.*

141 *Limit. vbi quis habuit † notitiam citationis perperam exequite, vt latē probat Burfat. consil. 74. num. 125. & seq. pluribus, & 143. vsque ad 157.*

142 *Limit. vbi iurata † parte præsente, vel legitimo procuratore, Seraphin. decis. 388. num. 4.*

143 *Limit. ijs omnibus casibus, quibus ferri potest sententia sine partis citatione, vt dixi in meis Collectaneis ad cap. te-*

nor. vers. muliere absente de re iud. Burfat. consil. 74. num. 66. & seq. Marfil. in l. de vnoquoque ff. de re iud. n. 54.

144 *Limit. vbi † præcessit conclusio in causa, nam cum sit præclusa via quidquam deducere in sui defensionem, valida est sententia absque alia citatione. Afflic. decis. 283. Diu est. num. 6. & seq.*

145 *Limit. vbi exequutio † sententiae fieret coram iudice, qui illam non protulit. Rip. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 12. in fin. nam nisi probetur ab excipiente, nō retardatur exequutio, Ripam sequitur Coler. de processu part. 4. c. 1. num. 70. circa mod.*

146 *Limit. vbi à statuto præfixus est terminus ad docendū de nullitate Alex. consil. 225. lib. 6. nu. 6 & seq. vbi latē id probat.*

§. V.

S Y M M A R I V M.

Sententia executio retardatur, si fuerit prolata, agente, vel defendente eo, qui non habebat mandatum 1, & quare 2. ampl. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. Limit. 23. 24. 25. 26. 27. 28.

Sententia lata agente, vel defendente eo qui non habebat mandatum est nulla. 2. ampl. 3. 4. 5. 6.

Persona legitimatio primò queritur in quouis iudicio. 9.

Procuratoris reuocatio, vt faciat nullitatem sententia, illo citato, cui intimanda 17.

Sententia lata instante eo qui non erat procurator, an sustineatur si ratificetur ab eo pro quo est prolata 2. 29.

Procurator conuentus tamquam procurator, an ab illo exigi possit mandatum 30.

Sententia an valida sit interueniente procuratore, de cuius mandato non fuit executum. 31.

Mandati defectus qualiter probetur, & à qua sit probandus 32.

Procurator, qui egit sine mandato quibus penis afficiatur, & ad que sit obligatus 33.

Mandatum quemodo probetur. 34.

Mandatum quando presumatur. 35.

Procuratoris reuocatio quibus intimanda. 36

- R**etardari executionem sententiae, si si fuerit prolata agente, vel deficiente eo, qui mandatum ad agendum non habebat indubitatum est, & dixere, in l. 4. §. condemnatum de re iudic. Bart. n. 2. Ripa. num. 11. Bellug. in Specul. princip. lib. 4. §. leges Regum. num. 17. in princip. quem refert Tuseus caput. 490. executionis num. 39. Bero. cons. 103. illud lib. 31 num. 35. & seq. Milanens. decis. 2. part. 2. num. 144. Et de Anan. cons. 96. & 104. ubi Bolognes. & accia de appellat. quest. 19. Remed. conclus. 4. num. 36. & dixi de execut. rei iudic. cap. 6. §. 4. cum duobus seq.
- 2** Ratio est, quia talis sententia est nulla, l. si et G. de procur. cap. in nostra de procur. quia nullitas causatur ex defectu consensus, tam actoris, quam rei, & propter
- 3** rea talis defectus non potest sanari a Principe, quia non potest supplere defectum consensus, sed facere, ut is dicatur consensisse, qui non consensit. Gomes. in Compend. signat. num. 72. & seq. addendo procedere etiam relictis expensis, Vantius de nullis. ex defect. mandat. num. 60. & seq. addendo defectum mandati provenire a iure naturali. & in e ventre habere defectum citationis.
- 7** Ampl. etiam quod princeps rejiciat omnem exceptionem, & in scripto addat clausulam suppletis, Rot. a Val. cons. 71. Visio nu. 3. lib. 1. Vantius de Nullis lib. 1. nu. 1.
- 8** Ampl. etiam ubi agitur de executione sententiae latae in iudicio summatario, Rot. a Val. cons. 71. visio lib. 1. nu. 6. Vantius de nullis. ex defect. mandat. num. 31. eam afferens rationem ibidem, & num. 1. quia in omnibus iudiciis primum paratur de habitate personarum, cuius defectus, superat defectum iuris in agente.
- 10** Ampl. etiam quod ageret maiori indagine, Marefcor. Resolaz. lib. 2. num. 40. Obstant tamen dicta, Crescens. decis. de re iudic.
- 11** Ampl. ut haec exceptio sit perpetua, siue excipiens dubitet, siue ignoret, siue sciat careptam mandati, In sin. l. licet, C. de procurat. num. 7. & num. 8. vers. Regula, Vantius de Nullis. ex defect. mandat. num. 29. Cassad. decis. 2. de procur. Alas. lib. 1. §. quibus 5. de quest. iudic. addendo etiam si aliquando nihil sit exceptum.
- 12** Ampl. etiam si a statuto rejiciantur omnes exceptiones adversus sententiae executionem, Rot. a Val. cons. 71. visio lib. 1. num. 5. & idem dixi in antecedentibus de exceptione defectus iurisdictionis, & citationis, Vantius de nullis. cap. 4. nu. 41. & seq. ubi late comprobatur praesertim concurrente inhabilitate personae, & cap. 11. num. 21.
- 13** Ampl. etiam si ubi quis est procurator constitutus cum clausula Ratihabitionis quidquid per ipsum procuratorem legitime actum fuerit, nisi de defectu mandati non sit exceptum, si quid ille faciat in praedictum domini nihil obest, Vantius de nullis. cap. 11. num. 112.
- 14** Ampl. etiam si procurator habeat generale mandatum, & agatur de sententia in qua requirebatur speciale, nam cum idem sit, & si nullum habuisset, & dicatur procurator aequo lapsus, Vantius de nullis. ex defect. mandat. num. 91. pariter retardabitur executio sententiae.
- 15** Ampl. etiam ubi is, qui intervenit causae non poterat esse procurator Vantius de Nullis. ex defectu inhabilit. nu. 132. & seq.
- 16** Ampl. praesertim si sit sit protectatum, de legitimatione personae, cum clausula. Ita quod non sufficiat sublequens ratificatio, ut dixi supra de execut. rei iudic. c. 6. §. p. vni difficultas.
- 17** Ampl. praesertim si sententia lata sit citato procuratore, qui fuerat reuocatus, quamvis reuocatio non esset nota ei, qui sententiam obtinuit, Cap. ex insinuatione de procur. Rot. decis. 2. de procur. in nu. 1. Quod tamen intellige si alius non fuerat mandatus intimatus parti, secus si intimatum Vantius de nullis. ex defect. mandat. num. 159. addendo num. 162. Idem dicendum, si procurator reuocatus contendat de validitate reuocationis.
- 18** Ampl. ut haec nullitas sit insanabilis, Gomes. in compend. signat. nu. 74.
- 19** Ampl. ut exceptio defectus mandati sit perpetua, tam ex parte rei, quam actoris, ac etiam ipsius procuratoris, quam non potuerit esse procurator Vantius de nullis. ex defect. mandat. num. 59. & seq. & num. 135. eam afferens rationem, quia def.

- degit censensus, & nemo ex facto alieno
 20 si grauandus *Natta conf. 143. ante nu. 1.*
 20 & talem defectum + esse insanabilem,
 habereq. annexum defectum citationis
Bero. conf. 104. illud, lib. 3. num. 5. in fin.
 21 Limit. vbi fuit appellatum + a senten-
 tia lata instans eo, de cuius mandato di-
 citur non constare, nam tunc de nullita-
 te minime excipipoteft, *Bero. conf. 104. illud, lib. 3. num. 10. in fin. Natta conf. 142. num. 19. Caldas. conf. 11. num. 17.*
 22 Limit. vbi excipiens, + semel accepta-
 uit procuratorem pro legitimo procura-
 tore, *Ipfin lictet, C. de procur. numer. 8. vers. saltem si.*
 23 Lim. vbi opposita + mandati exceptio,
 ne de illa fuit cognitum, & interlocutum
 esse legitimum procuratorem, *Bero. con-
 sil. 104. illud, lib. 3. num. 12. & seq. 15. in
 lictet, C. de procur. numer. 8. vers. secundo,
 Marfil. in l. si quis ne, ff. de quaestibus:
 num. 84.*
 24 Limit. vbi ageretur de executione
 sententie + decem ante annos lata, *Bero.
 conf. 104. illud, lib. 3. num. 9. concludens,
 ex diuturnitate temporis praesumit man-
 datum eius, quifententia obtinuit, idem
 repetens, num. 14.*
 25 Limit. ijs omnibus + casibus, quibus
 mandatum praesumitur, vel actus sustine-
 tur sine mandato, quos referunt, *Boleg.
 ad 10. de Anan. conf. 104.*
 26 Limit. vbi re vera + erat procurator,
 & post sententiam docetur de mandato,
Crescent. decis. 1. de sent. & re iud. num. 3.
 nisi tamen fuisset exceptum nemine audi-
 ri, nisi docto de mandato, ita quod no
 sufficeret, deinde docere
 27 Quid autem sit dicendum, + si is pro
 quolata est sententia, vellit altera ratifica-
 re videndus, *Fel. in cap. 1. de re iud. num. 17*
 & dixi supra de exequut. rei iud. cap. 6. §. 4.
 num. 3. & §. 5. num. 1. & seq.
 28 Quid si quis conuentus fuit + tamquam
 procurator, an ab illo exigi possit man-
 datum, controuerfa est quaestio, sed af-
 firmatiua communior, *Telle Cam. Var.
 resol. tom. 1. cap. 16. de tertij opposit. nu. 56.*
 & seq.
 29 Quid si non fuit + exceptum de man-
 dato, an valida sit sententia, *Marfil. si
 quis ne, ff. de quaest. num. 87. & seq.*

- Mandati defectus + quomodo proba-
 tur, & an ab excipiente sit probandus,
 videndi *Vantius de nullit. ex defect. Mand.
 num. 62. & seq. & 74. & seq. & 115. & seq.*
 referendo omnes causas, quibus manda-
 tum dicitur nullum, *num. 122. & seq. &
 155. & seq. Nat. conf. 142. num. 8.*
 31 Procurator falsus, + seu qui egit tam-
 quam procurator, & non erat, quibus
 poenis, & ad quae obligetur, videndi sunt,
Vant. de nullit. ex defect. mandat. num. 67.
 & seq. & 72. *Frenetacq. Var. Resol. lib. 2.
 de procur. resolut. 2. num. 19. in fin.*
 32 Mandatum probatur + instrumento
 publico, vel litteris, *S. litteris, in l. man-
 dat. Marfil. si quis ne, ff. de quaest. n. 138*
 & plurib. seq. vbi refert quomodo reco-
 gnoscatur, & quando probet.
 33 Mandatum, quando + presumatur,
*Marfil. si quis ne, ff. de quaest. num. 142. &
 seq.*
 34 Procuratoria reuocatio, + quando solē
 procuratori, quando etiam aduersario
 & iudici intimanda, *Amator, Rodriguez
 tract. de modo videndi proces. cap. 3. de pro-
 cur. num. 39. & seq.*

§. VI.

SYM M A R Y M.

- Exequutio sententia retardatur exceptione
 nullitatis, quae oritur ex ventre sententiae,
 1. & quare 3. 4. 5. *Ampl. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.
 13. 14. 15.*
 Testamenti exequutio retardatur, si illius
 scriptura sit rasa, vel cassa, vel aliter vi-
 tiosa 16.
 Littera Apost. non mittuntur exequutioni,
 si fuerint rasa, vel aliter vitiosa 17.
 Exceptio quae oritur ab eo fonte, unde prou-
 nit actio seu petitio nunquam censetur ex-
 clusa 3.
 Instrumentum cum guarantia non habet para-
 tam exequutionem, vbi opponitur exceptio
 ex illius ventre orietis 5.

EXceptione nullitatis, quae oriatur
 ex ventre sententiae, quod sit retar-
 danda eiusdem exequutio, dixere, *Ro.*

- man. conf. 3. t. *Assentis*, num. 3. in fin. vers. 7 non enim. *Ruin. conf.* 7. vifis, lib. 4. num. 3.
2. concludentes, si ex facie sententiae et ludo requisitus delegat illam nullam, posse pronuntiare illam tamquam invalidam non exequendam, & dixi infra §. 24. l. i. mit. v.
3. Rationes autem et huius assumpti plures referuntur, vel quia generalis est regula, quod numquam censetur exclusio exceptio, quae oritur ex illo fonte, unde procedit actio, seu petitio, *Roman. conf.* 244. pro euidencia, num. 5. circa fin. vbi adducitur, & conf. 472. in eo quod, num. 2. circa princ. *Gras de except.* cap. 13. nu. v. & 2. vbi infinitos enumerat.
4. Vel quia dum actor proponit suam actionem ex sententia, vel alia dispositione, censetur etiam proponere exceptionem ex illa proficiscentem, seu quae pertinetioni, & propositae dispositioni inest, *Bart. l. lecta, ff. de ver. per. nu. 20. l. si b. actio num.*, in l. de action. num. 128. & ibid. m. legitur exceptio, vbi scripta est actio. *Pelin. cap. ex parte 2. de off. delegat. nu. 16. vers. de caponino*, & tacite dicitur per ea, exceptionem favendo iuribus rei, se ipsi excludere, *Bart. l. lecta, ff. de ver. per. nu. 21. 9. Bart. l. eum qui ita §. 6. quia, ff. de verb. oblig. num. 5.*
5. Comprobatur ex his, quae et dicuntur de instrumento cum garantigia, cuius executio retardatur, per exceptionem ex eodem orientem, seu quam idem habet in ventre, ut loquuntur Romane Curiae practici, *Rom. conf.* 472. in eo quod, relato *Bald. in auth. praesentia, C. de fidel. i. Milanens. decis.* 9. par. 2. num. 1. & sequen. qui loquitur de instrumento census habente ex forma ritus executionis via, *Foller de censu*, l. §. qua quidem executio, num. 13. dixi infra ampl.
6. Ampl. etiam parte et non excipiente, *Rom. conf.* 244. pro euidencia, num. 5. circa fin. vers. quoniam tunc, concludens exceptionem orientem ex ventre dispositionis, qua quis experitur, admittendam a iudice ex officio; & supplet defectum partis, *l. si b. actio num.*, in l. de action. n. 128. *Bart. l. lecta, ff. de ver. per. nu. 21. Decian. conf. l. lib. 3. num. 59. l. de Amis, consuz. num. 4.*
- Ampl. etiam si in sententia, et vel instrumento, de cuius executione agitur, non sit scripta; sed tamen ex illa colligi potest, adesse, veluti si instrumentum careat necessariis solemnitatibus, & requisitis, ut dici possit esse in forma probandi, quae retuli de execut. rei iud. cap. 6. §. 1. & seq. vel sit stipulatum cum minus legitima persona, vel necessariis solemnibus, ut puta cum minore sine curatore, procuratore, absque legitimo mandato, vel agatur de censu vendito non servata forma Bullae Pij V. vel sententia fuerit lata sine citatione, vel absq. alio requisito, ut sit exequibilis, ut dixi de execut. rei iud. cap. 6. §. 3. & seq. Scia terminis censuit *Milanens. decis.* 9. par. 2. num. 2. Item si agatur ex instrumento, cui obstat praescriptio, *Tusc. concl.* 381. *exceptiones*, num. 16. & 19.
- Ampl. etiam si a lege, et vel statuto sit reiecta: omnis exceptio, *Decian. conf.* 4. vol. 3. num. 8. *Canar. de execut. inst. quasta 26. num. 57. & seq. relati ad Tusc. concl.* 381. *exceptiones*, num. 14. & 19. *Brnn. de Const. §. nullitas, vers. octavo in princ. vers. non enim*, *Barb. late, conf.* 18. mibi, lib. 28. num. 11.
- Ampl. etiam, si talis et exceptio esset conditionalis, nam si non probetur purificata conditio, retardabitur actio in intentata executio, *Sorin. sen. conf.* 51. lib. 12. num. 7. *Turret. conf.* 91. num. 14. vol. 1. *Raginel. de appell.* §. 2. cap. 3. num. 144. *Zacchia de oblig. Cam. decis.* 33. num. 4. vel non venisse diem, ut idem tradit, *decis.* 31. n. 10.
- Ampl. praesertim si talis exceptio continet liquidationem faciendam, veluti si quis condemnatur ad damna, vel fructus, vel expensas; & similia, nam ante factam liquidationem, non potest agi de executione, *Sorin. conf.* 51. lib. 12. num. 5. qui loquitur de executione instrumenti garantigati, videri subdit num. 7.
- Ampl. etiam, vbi exceptio et oritur ex natura sententiae exequenda, *Nat. conf.* 25. praesuppono, num. 2. exemplum referens si damnetur fideiussor ad solvendum, nam potest opponere exceptionem excussionis, vel cedendarum, vel quis damnetur de molestia inferari, quod non intelligitur de molestia iuridica, & permissa a lege, idem *Nat. conf.* 19. §. numer. 6. circa

§. VII.

S V M M A R I V M.

- circamed. Tuscus loquens de exceptione cedendarum, concl. 381. exceptiones, nu. 15. Dec. loquens de exceptione cedendarum, in cap. ex parte 2. de offic. deleg. num. 58.*
- 12 Ampli quod sententia si sit nulla, si fuerit prolata, nulla habita ratione talis exceptionis, *Ancar. cons. 259. num. 3. & seq. vers. quinto, refert & sequitur Tusc. conclus. 381. exceptiones, num. 16.*
- 13 Ampli etiam, ubi agitur de executione obligationis Cameralis, *Galef. de oblig. Cam. quest. 17. numer. 8. ubi Zachias plures congerit, & dixi supra vers. comprobatur, Tuscus conclus. 381. exceptiones, num. 18. Marefcot. Var. Resol. lib. 2. cap. 121. Regulariter, numer. 33. ubi infinitos congerit.*
- 14 Ampli etiam si altiori et egeret indagine, *Cassador. decif. 10. de rescript. num. 2. Gomez. in Compend. signat. num. 34. & censuit Rota in Recanatus. transactionis relata a Zachia, de obligatione Camer. decif. 8. Marefcot. Resolut. 121. regulariter, lib. 2. num. 36.*
- 15 Ampli etiam, si fuerit et renuntiatum facultati dicendi de nullitate sententiae, *Felin. in cap. de causis, de offic. delegat. n. 7. vers. fassit primo, & dixi infra lib. 23. nu. 8. Bart. l. 1. §. parui, ff. quod vi, aut clam, num. 5. Alex. cons. 95. numer. 2. & cons. 119. lib. 1. num. 2. Bal. cons. 397. lib. 4. numer. 2. Marfil. de vis. 63. num. 5. Surd. cons. 246. nu. 25. Paris. cons. 81. lib. 3. num. 32.*
- 16 Ampli etiam, si filata fuerit in possessione, *Gul. Bened. cap. Raynutius, & exorém, num. 443.*
- 17 Hinc inferitur, et primo quod si scriptura testamenti sit rasa, vel cassa, vel vitiosa, quod retardanda sit illius executio, *l. fin. C. de edict. Diu. Adriani tollend.*
- 18 Quae dixi de testamento et sunt repetenda, si agatur de executione litterarum Apost. in quorum executione cum procedatur iuxta dispositionem, *l. fin. C. de edict. Diu. Adriani retardabitur illarum executia, si fuerint rasa.*
- Executor mixtus habet causa cognitionem 7. coram illo opposita nullitate sententia retardatur illius executio 7. & quare 8. appellatur ad utrumque effectum ab illius sententia 9. debet admittere omnem exceptionem releunt em 10. Ampli 12. 13. 14. 15. 16. Iudex laycus potest denegare brachium Ecclesiastico, si requiratur ad exequendam sententiam aliquo modo nullam 22. Executor iure civili propriè quis dicatur 1. 2. 3. Iure Canonica quis dicatur 4. illius species 5. Mixtus quis dicatur 6. Appellare licet ad utrumque effectum a sententia mixti executoris 9. Executor quomodo quis cognoscatur esse mixtus 11. Executor inris merus non habet causa cognitionem 17. Si coram illo opponatur de nullitate sententiae exequenda, debet superferre 18. & quare 19. 20. an de illa possit cognoscere 18. 21. 23. Ampli 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 39. 41. 44. 45. 47. 53. 57. Limit. 32. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 58. 59. 60. 61. Hostiens. reprobat 20. Nullitas evidens potest cognosci a mero exequutore 38. Ampli 39. Nata reprobat 40. In iustitia evidens equiparatur nullitati 42. Iudex secularis requisitus ab Ecclesiastico ad exequendum sententiam suam cognoscit taliter qualiter an iustum sit id, quod petitur 43. distinguere per Vrsil. ad Afflic. citatum, num. 45. in fin. Iudex requisitus ad exequendum alterius Iudicis sententiam, quam cognitionem habeat 48. 49. 50. quae pena puniatur, si nullis exequi 62. Exequutorum tres species 63: quando habeant causa cognitionem. Exequutor merus quis sit 65. Stylus Rom. Cur. in petitione brachij secularis 66. & seq. Iudex exequentis sententiam Iudicis incompetentis punitur 67.*

Quamuis nomen exequutoris non videatur conuenire iudici, qui de partium iuribus, ratione vniuersalis, vel specialis demandatæ sibi iurisdictionis cognoscit, sed is propriè exequutor sit, qui à prætore datur causâ exequendi iudicata, seu sit, qui ad exitum perducit rem iudicatam, *ut volunt Brif. & Prata. in lexico verb. exequutor*, quare exequutorum munus est, mandata, & iudicium sententias, ad effectum perducere, *l. exequutores, C. de exequut. rei iud. l. exequutores, C. quare pignor. oblig. possunt, iure nostro* exequutores negotiorum dicuntur viatores, apparitores, qui iussu magistratus, reos in ius vocant, & reliqua, quæ ad iudicium constitutum, exercendum, & perficiendum sunt necessaria, vel opportuna peragebant, *l. fin. ff. de testib. l. fin. ff. de iudic. l. eum Clericis 25. C. de Episcop. & Cleric. §. tripli. inst. de act.* In re tamen Canonico promulgato, receptum est, *ut nomine exequutoris comprehendatur etiam Index*, qui suis apparitoribus, seu armata familia, superiorum suorum mandata, vel pariter, ac etiam inferiorum sententias, requisitus, exequutioni mandat, quare non esset absurdum asserere, omnia distinctione, *Hoff. in cap. quoad consultationem 15. de re iudic. col. penul. vers. sciendum est itaque*, quod exequutorum, nunc quo dignitas latini sermonis euauit, si non cõtemnitur, quod alij sint exequutores iuris, alij facti, & horum vniçia tantùm sit species, illorum autem duæ sint, ratione qualitatıs annexę iurisdictioni sibi demandatæ, nam si alicui demandetur exequutio sub conditione aliqua, quæ cognitionem causæ admittat, dicitur is mixtus exequutor, si verò committatur simplex exequutio, erit merus exequutor, de singulis ergo agendo in hoc §.

Dicendum primò, quod cum mixtus exequutor habeat causæ cognitionem, *Bald. conf. 359. lib. 1. num. 1. vers. item non est merus, Bart. l. à Diuo Pio, ff. de re iud. num. 4. & 9. Verat. decif. 286. par. 2. num. 4.* quod opposita nullitatis exceptione coram illo retardetur sententiæ exequutio, quia ille est iudex actorum & agendorum, &

in exequendo debet partes ludicis assumere, & datur appellatio ad vtrumque effectum ab illius sententia, *Mantic. decif. 424. num. 3. Stafil. de iust. gratia, c. de nona form. mandat. de prouid. num. 3. Surd. conf. 334. num. 1. Hoff. cap. quoad consultationem 11. de re iud. col. fin. vers. quod si sit exequutor mixtus. Guid. Papa decif. 70. n. 4.* concludens exequutorem mixtum debere admittere exceptionem quamcumque releuantem, *Bellam cap. quoad consultationem 15. de re iud. numer. 10. vers. de mixto.*

Quomodo cognoscatur, quod quis sit constitutus mixtus exequutor, videntur *Felin. in cap. de cetero, de re iud. num. 1. & seq. plurib. & in cap. fin. de praesumpt. num. 23. Rota decif. 30. de rescript. in nou. Calcan. conf. 86. n. v. Serafin. dec. 1031. num. 4. & decif. 1045. num. 1. & dec. 1056. num. 2. & decif. 817. num. 1. & decif. 1383. num. 2.*

Ampl. quod si oppositam nullitatis exceptionem non admittat, liceat ad vtrumque effectum appellare, *Hoff. in cap. quoad consultationem, de sentent. & re iud. col. penul. in fin. vers. de his igitur queris*, addendo procedere, etiam si eidem rescribatur, quod exceptiones rejiciat, vel exequatur.

Ampl. etiam, ubi Papa, seu Princeps constituit mixtum exequutorem ad exequendam sententiam alterius ludicis, *Hoff. in cap. quoad consultationem 15. de re iud. col. penul. vers. Quod si sententia lata sit*, exemplum referens, si Papa mandet A. ut exequatur sententiam B. si iusta sit.

Ampl. etiam si illi præcise rescribatur, ut exequatur, *Hoff. cap. quoad consultationem, de re iud. col. final. vers. quod si sit exequutor mixtus.*

Ampl. præsertim, ubi nullitas opponitur ex capite, quod an sit releuans, exequutor, non potest cognoscere, veluti si coram layco exequutore opponatur de nullitate sententiæ latæ in spiritualibus, nam exequutor debet supersedere, & cõsultare iudicem, qui sententiam protulit, *Socin. conf. 83. lib. 4. num. 29.*

Ampl. etiam, si Papa mandet exequi sententiam ab alio iudice latam tamquam iustam, *Bellamer. cap. ad consultationem,*

nem 15. de re iudic. num. 7. circa finem.

Intellige, vt possit cognoscere ad effectum non vt pronuntiet sententiam executionem ratione nullitatis, sed vt remittat ad iudicem, qui illum requisivit, *Bart. l. à D. Pio ff. de rei iudicat.*

17 Dicendum secundò, quòd coram ÷ executore facti nullatenus excipi potest de nullitate, quia illius munus est tantum executioni mādare iudicium iussa, & caret penitus iurisdictione, *Rebus. de sent. execut. art. 7. gloss. 11. num. 19. vers. Quero si mandatur.* & de isto dixi de execut. rei iudic. cap. 16. §. 7. & seq. & cap. 26. §. 1. vbi præterea dixi, qui sit legitimus executor, an possit exequi mandata non sui iudicis, & quibus pœnis plectatur, si delinquat in suo munere; & quid præterea fuerit constitutum à Paulo V. in sua Bulla reformationis tribunalium Vrbs, ad comprimendam horum apparitorum, seu lictorum sordes sæpè conueniendo cum debitoribus de dilatione faciendi executionem realem, vel personalem avarissimum, & vile est genus horum hominum.

17 Dicendum tertio, quòd quamuis merus ÷ iuris exequutor non habeat causæ cognitionem, *L. si vt proponit. C. quomod. & quando Iudex Spec. de execut. sentent. §. 2. num. 5. & seq. Bart. l. si prætor. ff. de iudic. num. 1.* tamen quia, idem non debet tanquam bos, vel equus, de bono, & æquo, seu velo leuato currere ad metam, vt inquit *Cagnol. in l. cum quadam puella, ff. de iurisdic. cum Iud. nu. 33. vers.*

19 Quinto colligitur, si coram ÷ illo excipiat de nullitate sententiæ exequentiæ, & *Bellamer. num. 7. §. 11. & 16.* super sedere debet in executione, & remittere causam ad superiorem, *Bartol. l. à D. Pio, ff. de re iudic. num. 9. Gail. obseru. 113. post quam num. 7.* addit, si modo ille videat non malitiosè excipi de nullitate, & nu. 8. subdit si non tangat merita, & non impugnent sententiam, *Hoff. in c. Quoad consultationem 15. de re iudic. col. fin. vers. Consilium,* concludentes summarie examinandam esse oppositam doli, falsi, aut quamcumque aliam similem exceptionem, qua demonstretur iudicium retro actum fuisse nullum, vel condemnato,

aliud non dari remedium, grandi præiudicio illi illato, & si examinatione facta, iudicet malitiosè fuisse oppositam exceptionem, procedat ad executionem, sin. secus suspendat illam, & partes ad superiore remittat, dū prius n. 8. in principam suæ opinionis rationem reddidisset, quia non admittendo quamcumq. legitimā exceptionem, per quam sententia demonstratur nulla, dicitur excedere modū, *Al. l. qui Roma, §. duo Fratres, ff. de verb. obligat. num. 42. in princ. vers. sed secundum,* 21 *lo. de Imol. vbi ÷ reprobatur Hoff.* qui vult esse arbitrium exequutori audire excipientem de nullitate, *Bart. in l. à D. Pio, ff. de rei iud. num. 9.* concludens posse cognoscere de ÷ opposita nullitate, non ad effectum pronuntiandi, sed exequenti vbi cognoscit non releuātem, vel remittendi causam ad iudicem suum, si nullitas adsit, idem dixerat, *Spec. de execut. sentent. §. 2. num. 5. in princ. & nu. 6. Bart. sequitur Angel. ibidem num. 4. circa med. Bero conf. 104. lib. 3. num. 5. & nu. 14. vers. Non obij. Ancar. conf. 357.* Retento, vbi loquitur de sententia Episcopi, quam prætor non exequitur, si detegit illam nullam, vel iniustam, *Surd. conf. 405. Lōga. num. 1. Natta conf. 329. num. 4. vsque*

23 ad 20. concludens iudicem ÷ laicum, posse denegare brachium sæculare pro executione sententiæ Episcopi, quæ sit aliquo modo nulla, quia plus grauat executor sententiæ inualidæ, quem iudex, qui illam protulit, quia ille facto, iste verbis nocet, & æquè facit litem suam, *Vantius de nullit. cap. 3. Hæc est nu. 22.*

24 Contrariū tenet ÷ *Angel. in l. à D. Pio, ff. de re iudic. num. 4. in fin.* concludens, quòd coram mero executore nulla exceptio sit opponenda, quia caret iurisdictione, subdens num. 5. quòd executor Papæ, vel Cæsaris non potest exequi sententiam cum violentia, nisi specialiter sit illi data talis facultas, & comprobatur ex *Marant. disp. 1. n. 2. & seq.*

25 Ampl. etiam ÷ vbi dubitari potest de malitia excipientis, *Hoff. cap. quoad consultationem 15. de sentent. & re iud. col. final. vers. idem faciet semper,* admonendo executorem ne in litteris, seu decreto remissiui, exprimet causam, quia

vt

- dubitet, quia ut ego addo argueret se fatuū exprīmēdo causā suā sententię, *Cap. sic de re iudic. l. as. in l. vinum, ff. si cert. pet. n. 34.*
- 26 Ampl. si cum nullitate concurrat violentia executoris, etiam quod sit executor Papę, vel Cęsarıs, quia sine eorū specialı mandato non potest exequi, faciēdo violentiam, *Angel. in l. a. D. Pio ff. de re iud. num. 5. & hinc iustificatur praxis* 27 *Rom. Cur. dum in mandatis executorum illis concedit facultatem aperiendi portā pervim, ne impediatır realis executio.*
- 28 Ampl. p̄sertim si quis sit constitutus exequutor ab alio, quā a Principe, *Hof. in cap. Quoad consultationem 15. de sentent. & re iudic. col. penult. vers. Attamē dixit, quod si sit exequutor.*
- 29 Ampl. p̄sertim si excipiens non habeat copiatū iudicis, seu superioris, coram quo nullitatem deducat, *Alex. in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. oblig. n. 42. circa med. vers. & ideo.*
- 30 Ampl. etiam si ageretur de executione sententię superioris executori, si nullitas pateat ex actis, & princeps p̄cepisset non aliter fieri, vel interpretari, *Socij, conf. 83. lib. 4. n. 17. & 23.*
- 31 Ampl. etiam vbi exequutor est subditus mandanti exequutionem, nam si ille verisimiliter credit sententiam nullam ex defectu iurisdictionis, potest super sedere, & consulere mandantem, ac expectare secundum mandatum, *Innot. in cap. cum in iure de offic. deleg. n. 3. circa med.*
- 32 Ampl. p̄sertim si de nullitate ab excipiente doceatur incontinenti, *Alex. in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. obligat. num. 42. circa med. vers. & ideo dicit Io. de Imol. Gabriel. conf. 43. eiusdem lib. 1. num. 38. Contard. tamen de moment. posses. limit. 19. num. 25. vult secus si esse si offeratur probatio faciēda incontinenti.*
- 34 Ampl. p̄sertim si de nullitate constet ex confessione partis *Io. And. & Hof. relati ab Alex. in l. qui Roma §. duo fratres, ff. de verb. oblig. n. 42. in princip.*
- 35 Ampl. vbi iudex requisitus recusans exequi sententiam nullam, non sit obligatus rescribere requirēti, quare nollit exequi, *Rom. conf. 51. vbi apost. si. verb. Florentinum vbi rationē, & plura similia refert.*
- 36 Ampl. etiam si testibus doceatur de nullitate sententię, *Gloss. l. prator §. Marul. ff. de iudic. quam sequuntur relati ab Alexand. reprobato Hof. in l. qui Roma, §. duo fratres, ff. de verb. obligat. num. 42. in princip.*
- 37 Ampl. etiam si ageretur de sententia lata sub nomine principis, si nullitas sit evidens *Afflic. decis. 283. Diu. n. 1. & seq.*
- 38 Ampl. p̄sertim vbi nullitas est evidens, nam quamvis exequutor possit de nullitate cognoscere, non ut pronuntiet sententiam exequendam non esse, quia sit nulla, sed ut remittat causam ad iudicem, qui pronuntiauit, *l. si prator in princip. & §. Marcellus, ff. de iudic. & per eum textum firmat Barcol. in l. a. D. Pio, ff. de re iud. num. 9. Lancellos. de assent. part. 2. cap. 17. num. 125. & seq. & n. 146. & seq. Gabriel. conf. 43. eiusdem lib. 1. num. 37. & seq. Ripol. resolut. 1. num. 39. Tanta tamen*
- 39 est vis nullitatis accidentis, ut possit exequutor illa cognoscere, & pronuntiare sententiam non esse exequendam, & *num. 2. in fin. Rom. conf. 51. Imol. conf. 127. n. Fel. cap. de cetero de re iud. num. 4. concludens meriti exequutorem non obligari parere mandatis superioris, visa notoria nullitate sententię, quia nullitas, si sit notoria p̄valet sententię, etiam latę super exequutione, Surd. conf. 405. nu. 16. vers. 4. & nu. 30. vers. nec dicatur, vbi concludit veram esse, Rol. a Val. loquens de exequutione iudicis ecclesiastici delegatę, laico consil. 37. num. 14. concludens si nō parendum isto casu, quia ex lectura processus exhibiti a condemnato patebat*
- 40 nullitas sententię, & hæc est optima cautela, vt euitetur executio, exhibendo acta, ex quibus detegatur nullitas sententię latę, tradit Natta conf. 529. iudex concludens num. 4. iudicem secularem cognoscere posse de nullitate sententię iudicis Ecclesiastici, a Natta dissentit Maceta Relatus a Ripol. var. Resol. lib. 1. cap. 14. num. 39. sed uterque declarari potest ex
- 41 *Surd. conf. 405. Longa n. 29. & seq.*
- 42 Ampl. idem dicendum vbi excipitur de evidenti iniustitia, *cap. pastoralis §. quia vero de offic. delegat. Abbas conf. 100. ad claram. num. 4. num. 1. vbi loquitur de iudice laico requisito ab Ecclesiastico, & ratio*

- 43 ratio est, quia evidens iniustitia & equiparatur nullitati, & sententia euidet in iustitia est nulla, *Glos. inter ceteras, verb. manifestū de resid. dant. dec. 211. n. 6. Cr. u. conf. 474. n. 41. & 442 ante Abb. idem dixerat Angel. in l. à Diuo Pio ff. de re iud. n. 4. in princip. repetit. Surd. conf. 358. num. 14.*
- 44 concludens iudicem secularem & à quo Ecclesiasticus implorat brachium, posse admittere qualem, qualem cognitionem, an iustum sit id, quod ab illo petitur, *Cagnol. in l. cum quadam puella ff. de iurisd. om. iud. num. 33. vers. 5. vbi refert Senat. temp. Pedemontani. denegare executionem trium conformium alibi prolaturum; quia nulla, & iniusta, vt dixi infra §. 12.*
- 45 Ampl. præsertim & vbi exequutor habet in genere ino parem iurisdictionem. *Natta conf. 529. Episcopus num. 34. & seq.*
- 46 Ampl. etiam si exequutor sit deputatus & à iudice Ecclesiastico, qui imploret brachium seculare, *Rol. à Val. conf. 37. omisso hb. a. n. 14. eam asserens rationem, quia obediendum non est Ecclesiastico iudici contra iuris dispositionem, & ante Rol. idem dixerat, Abb. conf. 100. lib. 1. num. 4. & Virsi. de Afflic. decis. 24. quidam n. 101.*
- 47 & seq. vbi talia addit aduertenda à laico iudice requisito ab Ecclesiastico iudice, pro executione. *Angel. in l. si sit propanis. C. quomod. & quando iud. Relin. in cap. pot. Hualaffi de for. compet. col. penult. vers. si iudex coram quo Cagnol. in l. cum quadam ff. de iurisd. om. iud. n. 33. vers. 5. circa mod. & vers. limitant. Et hic addendies sent casus, & causa negandi Ecclesiasticis brachium seculare, sed hæc non est materia nostra, & difficile esset omnibus placere, & latentes sytes euitare. Vide tamen Natta conf. 529. num. 1. & seq. Marant. disput. 1. Cancr. variar. resol. part. 1. de liter. requisitor. d. 1. n. 1. & 2. n. 1.*
- 48 Ampl. præsertim & vbi iudex in subsidium, seu auxilium iurisdictionis alterius iudicis, requiritur pro executione, nam is potest cognoscere circa res, & exceptiones, quæ opponi possunt post sententiam, non vt de illis iudicet, sed vt exequatur, si videret ab illo peti iusta, vel remittere ad suum iudicem si reddat iniusta, *L. à Diuo Pio §. in uenitione. §. si super rebus, & n. 1.*
- 49 & seq. ff. de re iud. Ret. l. 6. vers. de res. 33. conclus. sum. part. 2. num. 1. Surd. conf. 358. L. a. num. 15. subdit num. 17. possit si vult cognoscere de exceptionibus oppositis, & conf. 405. Longa num. 1. referens tenentes hunc iudicem subsidiarium non debere, nec obligari exequi sententiam nullam, vel iniustam; plures referens idem sentientes: *Bero. conf. 104. illud. lib. 3. n. 5. Peguer. decis. 206. n. 3. Galdas. quest. 36. num. 12. vers. Vnde prædicta, declarando & modo nullitas sit evidens, & notoria, vel incontinenti potest probari talis, non tamē vt exequutor cognoscat, sed vt differat.*
- 50 Contrarium tenent *Surd. & ab illo relati conf. 405. Longa num. 6. & seq. concludens iudicem subsidiarium debere exequi absque inquisitione, an sententia sit iusta, & cogi possit à suo superiore, vt exequatur, obligatusque sit ad damna passa à requirente; idem dixerat Cagnol. in l. cum quadam ff. de iurisd. om. iud. num. 33. vers. 5. Subdenn, si viderit acta pro informatione suæ conscientia, sententiam esse nullam, vel iniustam posse pronuntiare non esse exequendam, & cōprobari posset ex dictis Marant. disp. 1. n. 1. & seq. qui loquitur vbi ordinarius laicus requiritur à delegato Papæ, Zabarel tamen in Clem. 8. de re iud. tenet contrarium, si agatur de sententia iudicis ecclesiastici, requirentis laicum, secus si ecclesiasticus requiratur à laico.*
- 51 Cōcorda, vt sit arbitrariis iudice requisito, exequi, vel non, sententiam nullam, vel iniustam; *Surd. conf. 405. Longa n. 28. & seq. vt quod prior opinio sit vera, si dicamus iudicem posse, si velit ignoscere de nullitate, & iniustitia, secunda verò si dicatur iudicē debere cognoscere. Surd. num. 30. & sequ. latius tamen examinat Monoch. de arbitr. iud. quest. 38.*
- 52 Aliter cōcordat *Mysinger. obseruat. 69. insignis Centur. 3. constituendo quatuor casus, quorum primus est, si talis cognitio veretur & circa res capiendas in executione, & procedat prima opinio, Peguer. decis. 206. num. 6. Rol. a diuers. decis. 33. conclus. sum. part. 2. num. 1. Secundus est, si exceptio sit ex his, quæ opponuntur post sententiam, & si sit ex illis, quæ respiciunt merita causæ, & vera est secunda opinio.*

l. prout. ff. de confessis verò tantum executionem, nec impugnare sententiam, veluti, quod sententia lata sit ab incompetenti iudice, vel agatur contra fidei iussorem, qui excipiat, vel de diuisione, vel de epistola D. Adriani, & de istis executor cognoscere, & proponere potest. *Art. verò exceptio opposita directe sententiam impugnari, veluti, si dicatur sententiam nullam, vel latam ex falsis instrumentis, & tunc exequitur audire excipientem, potest, & exceptiones admittere, sed non super illis pronuntiare, & sic cognouit illas latas, remittit causam ad iudicem suum. cap. de cetero de re iud. l. si prator. §. Mureddi ff. de iud. Progre. de iur. nob. l. in p. p. ubi referent tenentes posse exequutores cognoscere, sed illos reprobat, & tenet p. cedentem opini alteri conciliat Scaccia de app. l. quod p. 27. limit. 10. n. 37. & seq. plurib. & quod 19. R. med. art. conclusi. num. 13. si casus falsus, vel non re leuantes delegat exequatur, l. falsi. Quid leg. Corri. de falsi. & istam distinctionem desumpsit ex Guid. Pap. de iur. d. 19. & 374. Eadem de istis p. art. d. 17. num. 129. & 34. & 35. & seq.*

Ampli etiam ubi tertius excipit de nullitate. *Spor. de ex. iur. fin. n. 8. fin. n. 10. quatenus refert, & sequitur Lud. Progre. de iur. 206. super num. 1.*

rode re iud. Alex. relato Innoc. & Alsin l. a D. Pio de re iud. num. 22. & Angel. ibidem, nu. 4. vers. sed tu adde, relati à Socin. conf. 83. proclariori lib. 4. nu. 4. & seq. *Alsin. de de. probat. conclus. 686. num. 22. Laetel. de Aiten. part. 2. cap. 17. nu. 127.*

Contrarium tenet Socin. conf. 83. lib. 4. num. 13. & seq. plurib. & ampliatur quod possit cognoscere etiam, quod princeps inhibuisset, ne inferior de mandato cognoscat, praesertim si excipiat delegatum excessisse fines sui rescipi, subdens numeri 23. idem dici si nullitas sit patens, & ageretur de sententia delegati Papae.

Limit. in exequutore facti & videlicet, ubi iudex lata sententia committit illam exequendam suo apparitori Bart. in l. a D. Pio ff. de re iud. num. 10. Host. in cap. quoad consultationem de re iud. col. fin. vers. ubi vera simplex, addendo talem exequutorem esse tamquam patrem, Natta c. 329. num. 33. Camban. de clausul. Si in tibi nu. 8. in fin. Natta conf. 529. nu. 33. Bellamera cap. quoad consultationem de re iudicat. nu. 18. super 3.

Limit. ubi princeps in praesentia patrum causa examinata protulit sententiam, quam alicui committit exequendam, Hostien. in cap. quoad consultationem 19. de re iudic. col. prout vers. ubi autem princeps, Bellamer. ibidem num. 7. vers. 1. ro.

Limit. ubi iudex non solum cognouit de causa, sed etiam de illius executione, & alteri per litteras committit executionem suae sententiae, quia cum is sit merus exequutor, non potest de nullitate cognoscere, Sord. conf. 405. Langa nu. 15. in fin. & num. 16. Cagnoli in l. cum quadam ff. de iurisd. om. iud. num. 33. vers. 5.

Contrarium tenet Natta in laico requisito de brachio ab Ecclesiastico, conf. 529. n. 33. & seq. plurib.

Limit. ubi ageretur de executione sententiae in causa haereticis, nam laicus iudex non debet, nec potest de causa, vel condemnatione cognoscere, vel quidquam in euacuare, vt puta commutando penam, vt pluribus probat Cagnol. in l. cum quadam ff. de iurisd. om. iud. nu. 33. pro. i. magistratus, submisit audiri in crimine mixto, for. l. 1. q. 1. de iur. iud. nu. 1. de iur. iud. Limit.

Limit. ubi de opposita & nullitatis exceptione fuit cognitum, antequam decerneretur exequutio, Calan. conf. 86. n. 2. addendo talem exequutorem, nec in citationibus, nec in alijs debore seruare ordinem iudicarium, sed vno, & eodem cōtextu facere sententias, & processus, & de num. 3. subdit tales exequutores esse quodammodo compulsores, & ideo reijciendam exceptionem falsitatis instrumenti, & nullitatis, si de illa iam prius cognitum, vel reiecta, etiam iudice, si non fuit appellatum. Sord. conf. 405. num. 14. & sequi vers. 3. ubi late id probat, & nu. 3. vers. fin. Natta conf. 349. nu. 39. n. 1. & 2. super 101.

Limit. in exequutore deputato à delegato principis, nam de nullitate sententiae exequendae cognoscere non potest, si amen suspicatur illam esse nullam, debet consulere delegatum principis, & expedire secundum mandatum. Cap. de iur. iud. nu. 1.

§. VIII.

S V M M A R I V M.

- 59 Limit. vbi exequutor † merus est subditus, seu inferior mandanti executionem, nam si sententia sit nulla ex alio capite, quam defectus iurisdictionis, vel sit iniusta, debet ille exequi sententiam, *Innoc. in cap. cum in iure, de offic. delegat. n. 3 circa med.* Declarat tamen *Soccin. conf. 83 lib. 4. num. 21.* hoc esse verum, si principaliter secus si incidenter, *Nas. conf. 529. num. 34.* *Marant. dispus. 1. num. 2.* qui loquitur de ordinario, quem Iudex delegatus Principis requirit pro executione.
- 60 Limit. vbi statuto disponitur, quod coram Iudice exequente non possit de nullitate excipi, vel dici, sed coram Iudice appellacionum, *Soccin. conf. 83. lib. 4. num. 8. in fin. & num. 9. & 12.*
- 61 Limit. vbi sententia † non est notoriè, & euidenter nulla, *Angel. in l. à Diuo Pio, ff. de re iud. col. 2. vers. in hoc tamen, Fed. de Sen. conf. 163. super inuocatione in fin.*
- 62 Pœna Iudicis † requisiti, & nolentis exequi sententiam alterius Iudicis, refert *Couar. pract. quæst. cap. 10. num. 2. vers. sed & apud,* vbi refert præterea praxim Hispaniæ, & *Gail. praxim Germaniæ obser. 113. postq. lib. 1. num. 14.*
- 63 *Hosliens. in cap. quoad † consultationē 15. de re iud. col. final. vers. si verò sit,* tertiam spetiem exequutorum refert, quos conservatorios vocat, vide illum qui præterea refert, quando possint, & debeant exceptiones oppositas admittere, & retardare executionem sententiæ, *Hosli. sequitur Bellam. ibid. n. 9. alias excutorum species referens.*
- 64 Executor autem, † quando habeat causæ cognitionem, *latè Menoc. de arbitr. Iudic. quæst. 38. Natt. conf. 529. Iudex n. 1. & seq.*
- 65 Exequutor quomodo † cognoscatur merus, *Surd. conf. 334. num. 3. & seq. vers. nam.*
- 66 Stylus Rom. Cur. † circa inuocationē brachij secularis, *Calcan. conf. 119. sanctissimus, num. 2. 3. vsq. in fin.*
- 67 Iudex exequens † sententiam Iudicis incompetens punitur, *Calcan. conf. 119. Sanctissim. num. 6.*

Instrumenta publica paratam nō habent executionem.

Reus conuentus actione reali, vel personali vincendus est tribus conformibus sententijs antequam ab illo exigi possint, quæ debet 2. Appellare tertio, & quarto quando liceat: Appellare vbi non licet, suplicare licet Principi 4. Item restitutionem in integrum petere 5. Item dicere de nullitate. Appellatio in se introducta 7.

Executiva actio quare introducta 8. 9. 10. 11. 14. 20. & 22.

Membrorum suorum nemo est dominus 12. Ampli 13.

Contractus ex conventionem legem accipiunt 15. Ampli ibid. non sunt sub potestate Principis 16.

Guarantigia obligatio Cam. & similia sunt decipula, quibus in cauti capiuntur 17. Debitorum corpora deficientibus bonis scindebantur in frusta inter creditores 18.

Obligatio Cam. rigor, in quibus molendus 19.

Ius positiuum est ad libitum utentium 21.

Nullitatis exceptionem opposita aduersus instrumentum cum obligatione Camerali retardatur illius executio 23. & quare 24. Ampli 25. 27. 28. 29. 30. 31.

Substantialis instrumenti quæ sint 32. Obligatio Cameralis quando non habeat paratam executionem 26.

Certi iuris est instrumenta † publica paratam non habere executionē 1. minor annis 41. ff. de minorib. T. b. saur. decis. 26. num. 1. Franc. Bec. conf. 17. num. 1. *Serafin. de iurament. priuileg. 77. n. 1. Cæsal. conf. 507. lib. 4. nu. 4. Surd. conf. 173. n. 114. & conf. 263. num. 14. Ruginel. pract. quæst. cap. 1. nu. 1.* qui omnes plures concordantes congerunt:

Nec dubitatur quin conuentus actione † reali, vel personali cogi minime possit, magistratus imperio, ad dandum, faciendum, præstandum, vel dimittendum,

Ccc quæ

quæ ab initio petuntur, antequam victus fuerit tribus conformibus, si credat litigando iustam fouere causam, vel per calumniam vellit actorem; diutius fatigare, l. t. C. *nelicet in vna*, eademq. caus. tertio prouocari, postiq. condemnatus eisdem conformibus tertio, & quarto appellare, si ex posteriori sententia nouū illi inferatur grauamen, *Crauet. conf. 183. num. 4. Rota diuers. decis. 100. ex nouem*, par. 1. num. 8. & postremo liceat eidem Principi supplicare, *Surd. conf. 277. nu. 8.*

5 in integrum ex generali Clausula si qua mihi aduersum rem iudicatam restitui, l. 1. C. *in integrum, restitut. postul. ne quid noui*, & demum si nullus de nullitate dicere eorum, quæ fuere iudicata, *Vant. de nullis. cap. 8. num. 3.* asserens hanc esse cautelam faciendi lites immortales, quæ omnia videntur iuste sancita, & si uictus vnica sententia, tamquam arbor semel excisa, pereat penitus, vt latè demonstrādo iustam causam introducendi appellationem, dixi de *Laudem lib. 1. quæst. final.*

Vnde autem factum sit, vt centenis aliquotannis, post publicatum ius Iustinianum, & Decretalium libros, quos ius Pontificium, seu Canonicum, nuncupamus, in quolibet Regno, Prouincia Ciuitate, condita sint Statuta, promulgati Ritus, Pragmaticæ, nouæ Constitutiones, vt publica instrumenta paratam habeant exequutionem, adinuenta, & recepta fuerint pacta, quibus sublato beneficio dilationis fatalium trium cōformiū, cogitur reus satisfacere petitis à creditoribus, veniente ad iudicium cum sacco parato ad recipiendum, semel horrida præconis voce vocato reo, ad soluendum, præstandumue promissa: sæpe indebita, & quandoque repetita non eadem facilitate, sed antiquo iure trium sententiarum, quæ sint concordēs.

9 Alij alia dixeret cōsentibus si aliquibus id factum ex publica causa, quia Reipub. vitale sit lites, & huius anfractus amputare, *Surdus conf. 271. vu. 15. Hondad. conf. 1020. lib. 1. num. 34.* alijs si uolentibus exco-

10 gitatum fuisse modum procedēdi ex abrupto, ad sedandam ingeniorum scabiē, quæ talis, & tanta est facta, vt non sufficiat vicisse ordinario iure, litigantes, *Maur.*

Burg. tract. de modo proceden. ex abrupt.

11 *quæst. 7. & seq.* Alijs cōsentibus si postquam in ingratitudinem contumacium debitorum, nulla fuit à Legislatoribus constituta pœna, nec prodita actio aliqua, sed vindictæ Deos habet tantū, qui immemor datæ fidei, & promissorum, paria non refert, vel referre differt, vt dixi de *Laudem lib. 4. quæst. 8. art. 8. §. 13.* Ideo excoGITATAM viam, qua creditores assequantur breuius fugientes debitores, postterea quamuis membrorum suorum

12 si nemo sit dominus, l. *liber homo, ff. ad leg. Aquil. cap. contingit el 1 de sent. excom.* nullusq. detur casus, quo liceat citra diuinam si iussione sibi violentas manus inferre, *D. August. de ciuit. Dei lib. 1. cap. 19. 23. & l. 2 tradit Gomez. de Amuesca. tract. de potest. in se ipsum, lib. 1. cap. 8. exco-*

14 gitata fuerunt pacta, quibus si per obligationem cum Guarantigia, vel in forma Camera Apostol. vel facultate capiendi, vel arrestandi, licet quodam modo creditoribus scire in bona, corpus, & animam debitoris, *Ces. Barzia tract. de Guarantig. par. 2. quæst. 1. & seq. Galle. de oblig. Cam. quæst. 12. & ibid. Zabias, Maur. sen. tract. de Caus. execut. quæst. 2. num. 28. & seq.*

Verum cum contractus ex partium

15 si conuenientem, legem accipiant, l. 1. §. si conuenientem, ff. de positi. præsertim in naturalibus, vel accidentalibus illorum, *Mantic. de Tacit. lib. 1. tit. 13. numer. 30. & tit. 14. num. 5. Franc. Bec. conf. 94. num. 28.*

16 Nec sint si sub potestate Principis, vel Imperatoris, cap. 1. de probat. *Brun. conf. 1. num. 24. Crauet. conf. 291. numer. 12. C. asul. conf. 302. num. 18. Surd. decis. 43. numer. 12.* Ideo quis contrahendo potest nolle pacisci cum Guarantigia, vel obligatione Camerali, vel apud acta in iudicio, vel extra, talesq. si obligationum formulæ sint potius nescientium laquei, & decipulæ, quibus si incauti capiantur, quare sicuti

18 Iustiniani si legibus sublata fuit crudelitas legū 12. tab. quibus licebat corpora debitorum deficientibus bonis in frusta scindere, vt dixi de *Laudem. quæst. 1. ita nunc*

18 si cogitandum esset, vt mitius ageretur cum eisdem, si altem sublata præiudicendi à diuinis cum, qui qua nodque non

non perfoluit minimam pecuniarum summam, cum antiquissima sit cantio, quod raro sua die præterit quis libenti animo, quæ promissit, vt legitur *Ecclesiastic. c. 29. & apud Plaut. in Trinum.*

Vt vt sit postquam extra propositum nobis argumentum contigit sermo, de causa pacti executiui, & processum ex abrupto, vt aliquid de nostro adamus,

20. crediderim ꝑ præcipuam causam executionum processum fuisse, quod cum modus agendi ex tribus conformibus sit

21 iuris politiu, quod ꝑ dominantium, & vtentium iure, potest fingi, & refingi, cap. 1. de consil. in sext. l. non est nouum, ff. de legib. Cognol. in l. vbi repugnantis. ff. de reg. iur. num. 6. Franc. à Pont. decif. 37.

22 num. 5. & seq. quod imperantes ꝑ vtilius esse crediderint subditis, experiri de iure suo, potius vnica, quàm tribus sententia, cum in rebus nouis constituendis euidentis vtilitas esse debeat, l. in rebus, ff. de const. princ. nam testis. Liuius, Decad. 4. lib. 3. Nulla lex abrogari debet, nisi quam vltus coarguit, aut status Reipubl. inuti-lem facit.

Opposita itaque aduersus actorem exceptione nullitatis instrumenti, vallati obligatione Camerali, vel alias habetisparatam executionem, quod retardetur illius ꝑ executio, si ab excipiente nihil sit præterea probandum, voluerunt Gallef,

23 de oblig. Cameral. quest. 3. num. 3. & seq. Canar. de instrum. execut. quest. 11. & 26. Gabriel. conf. 142. in tractatu, lib. 2. nu. 21. addendo ita vltus esse receptum, Crauet. conf. 207. num. 7. Corn. conf. 93. lib. 4. nu. 2.

24 Ratio est, quia ꝑ cum actus nullus nihil operetur, hunc putauit, §. non quauis, ff. de bon. pos. cens. tabul. Costa in suis Memor. l. actus nullus, sublata probatione, quæ ex instrumento nullo, & inualido emergere non potest, nullatenus agendum est de executione obligationis Cameralis, de qua non constat, Gallef. de obligat. Cameral. quest. 3. num. 5. & ibidem Zachias num. 9.

25 Ampl. etiam, si eadem ꝑ obligationem scripto, sed probetur testibus, qui examinari possunt aliquibus casibus litte non contestata, Gallef. de obligat. Cam. q. 27. num. 63. & seq. & ibi Zachias, num. 7. qui

exempla referunt, Scaccia de appell. lib. 3. cap. 2. quest. 17. Armit. 9. numer. 63. & seq. Castellan. de societate. offic. cap. 11. num. 10. vers. contrarium.

26 Ampl. etiam, vbi nullitas ꝑ instrumenti cauatur per inobseruantiam solemnitate inducitur à iure communi, vel à Statuto, Ant. de Canar. de execut. instrum. quest. 11. num. 23.

27 Ampl. etiam si statuto ꝑ caueatur, nullam admitti exceptionem contra instrumentum Cam. obligatione vallatum, Angel. in l. non erit dato, ff. de iur. iur. nu. 3. Alex. conf. 59. viso titulo, lib. 4. num. 15. & 17. Abb. cap. super eo de offic. delegat. n. 5. & 6. Corset. singul. 92. §. exceptio. Coler. de processibus par. 4. cap. 1. num. 69.

28 Ampl. ꝑ vbi nullitas instrumenti probari potest incontinenti, Hondad. conf. 17. Dubitatur, lib. 2. num. 5. Gabriel. conf. 142. In tractatu, lib. 2. num. 21. addendo ita vltus esse receptum, & comprobari potest ex his, quæ dixi supra §. 4. Canar. de execut. instrum. quest. 11. numer. 21. & seq. Gallef. de obligat. Cam. quest. 3. nu. 4. vers. vltus, vbi plures consentientes refert, & Zachias num. 7.

29 Ampl. etiam, si ageretur ꝑ de nullitate, quæ egeret altiori indagine, Bal. l. ex prædix, C. de eiusl. num. 1. Rom. conf. 42. nu. 3. Dec. conf. 8. num. 7. Castad. decif. 10. de rescriptis. Gomes. in compend. signat. num. 85. & 89. quos refert, & sequitur Marefcot. Var. resol. lig. 2. cap. 121. num. 36. & nouissimè Zachias ad Gallef. de obligat. Cam. quest. 3. num. 6.

30 Ampl. præsertim, vbi nullitas detegitur ex ventre instrumenti, vt pote quia in eo deficiat aliquod substantiale indutum à lege, vel statuto, Zachias ad Gallef. de obligat. Cam. quest. 3. num. 4. & seq. vbi refert plura exempla, Ruginel. quest. Forens. cap. 19. instrumenta, num. 5.

31 Ampl. præsertim, si nullitas instrumenti sit circa illius substantialem, Canar. de execut. instrum. quest. 11. num. 21. 23. in fine, Gallef. de obligat. Cam. quest. 3. num. 3. lo. Bagn. de S. Blas. tract. de arbit. lib. 7. cap. 11. in fine, concludentes, si instrumentum non sit publicum, vel in eo non dicatur qua die, anno, mense, loco, inductione fuerit stipulatum, retardari illius execu-

- tionem, quia ut ego addo obligatio Cam-
ficuti & iuramentum est accessoria prin-
cipalia actui, qui si corrui, vel non sub-
sistat, corrui, & non subsistit, & obliga-
tio. Quæ autem sint substantia-
instrumenti, quorum aliquod si in illo defi-
ciat, corruiat eius fides, dixi supra de ex-
cus. rei iud. cap. 8. §. 1. & seq.
- 33 Limit. ubi quis promissit, & se obliga-
uit non opponere nullitatem sententiæ,
quæ contra illum ferri possit, modo prom-
mittens sit habilis ad se obligandū, nec du-
biterur de illius habilitate, ut ex Alex.
conf. 32. lib. 2. conclusis Gallef. de obligat.
Cam. quass. 3. Tertio, num. 6.

§. IX.

SYM MARIUM.

- Nullitatis exceptione retardatur executio sen-
tentia, si praiudicium irreparabile sequi-
retur, seu illud non possit alia sententia
reuocari. 1. Ampl. 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 15. Li-
mita 7. 13.
- Bannitus an pendente cognitione nullitatis
banni possit impune occidi 9.
- Praiudicii irreparabilis auerendi causa, qua
concedantur 1. 2.

- R**egulam constitutam hoc duode-
cimo capite extensiuè esse veram,
dixi, ubi non retardata executione per
oppositam nullitatis exceptionem infere-
retur excipienti irreparabile praiudiciū,
seu ubi executio non potest per aliam
sententiam retractari, seu reuocari, Bald.
lab executione, C. quorum appellat. non
recip. nam. 8. in princ. Roman. singul. 291
vers. secundo, addendo hoc fuisse dictum,
Bald. int. si feriat in lectur. antiq. ff. de
ferijs, cum alijs congestis supra hoc cap.
num. 77. vbi exempla reruli, Cast. in l. 1.
§. condemnatum, ff. de re iud. num. 2. Ripa
num. 31. Menoc. de arbitr. iudic. quass. 98.
num. 7. Alex. lard. conf. 17. Requisitus, n. 6.
& 7. & ibi addentes aliorum consensienter &
gerunt, & plura refert, quæ ratione t
reparabilis praiudicii auerendi conce-
duntur, ut refert etiam Caldas. quass. 36.

- num. 16. & seq. Tusc. concl. 135. nullitas,
num. 9. qui loquitur de sententia lata in
criminali, Soccin. regul. 182. num. 2. Lan-
cel. de assens. par. 2. cap. 17. num. 54. & seq.
& 101. & seq. Giurba decis. 4. num. 25. 27.
& 33. ubi plura exempla refert execu-
tionis irreparabilis in civilibus, & dixerat
Lancel. de assens. par. 2. cap. 17. num. 81. Scac-
cia de appell. quass. 19. Remed. 1. conclus. 4.
num. 71. circa fin. l. as. l. 4. §. condemnatur,
ff. de re iud. num. 21. effectus plures praiu-
dicii irreparabilis, Felic. cap. si quando, de
offic. de leg. num. 2. vbi testis aait.
- Ampl. etiam, si nullitas non esset liqui-
da, vel dubia, Bald. l. ab executione, C.
quorum appell. non recip. num. 8. circa fin. as.
ferens idem dici à Bellapert. & Cyn.

- 4 Ampl. etiam, si non t offeratur pro-
batio in promptu, Cast. in l. 4. §. condem-
natum, ff. de re iudic. nu. 3. in fin. asserens
id placuisse, Bald. in l. unic. C. re iudic. in
integrum posul. ne quid, Scaccia plures cu-
mulans de appellat. quass. 19. Remed. 1. con-
clus. 4. num. 84.

- 5 Ampl. etiam, si exceptio t nullitatis
egetet altiori indagine, l. as. in l. possideri,
§. si seruus quem, ff. de acquir. pos. nam. 9
Menoc. de arbitr. iud. quass. 98. num. 71. ad
vbi de assens. par. 2. cap. 17. num. 16. & 101.
& seq. Scaccia de appellat. quass. 19. Remed.
1. conclus. 4. num. 71. circa fin. & num. 75. vers.
amplius secundo, Coler. de process. par. 4. cap. 1.
num. 129.

- 6 Ampl. etiam, si contra t excipientem
adeffe suspitio quevis calumnie, Marfil.
singul. 686. Calumniöse, num. 1. & 3. quod
tamen non haberes hoc, si ageretur de
executione sententia in capitali, idem
Marfil. in prax. §. opportuno, num. 76. &
ita foruari in Rom. Curia de Scaccia
de appellat. quass. 19. Remed. 1. conclus. 4.
num. 79. in fin.

- 8 Ampl. etiam, si ageretur t de execu-
tione sententia exequutæ. n. corpus alienu-
ius, in poenam delicti, modo exceptio
opposita non habeat presumptionem ca-
lumnia, Marfil. in prax. §. opportuno, n. 37.
& 76. Lancel. de assens. par. 2. cap. 17. n. 79
& seq. Scaccia de appellat. quass. 19. Remed.
1. conclus. 4. num. 75.

- 9 Ab autem t bannitus excipiens de nul-
litate banni, donec cognoscitur de alle-
gata

gata nullitate, occidi possit, & excommunicatus, pretendens nulliter fuisse excommunicatum, sit vitandus, *videndi sunt Cass. in l. 4. §. cor deminatum, ff. de re iud. n. 2. l. 1. in l. possideri, §. si servus quem, ff. de acquir. posses. ium. 8. & seq. Vans. de nullis. cap. quolies, & intra quod temp. numer. 44. & 45. Scaccia de appellat. quæst. 19. Remendi. conclus. 4. numer. 83. concludens puniendum tamquam homicidam, qui occidit bananum pendente actione, vel exceptione nullitatis banni, quamvis illa non sit evidens, & latius agit Lancel. de assent. par. 2. cap. 17. numer. 79. & seq. 83. & seq. 57. & seq. & 101. & seq.*

10. Ampl. etiam agendo, tam, si principaliter agatur de nullitate sententiæ, si illius executio sit irretractabilis, retardanda est illius executio, etiam quod opposita exceptio a priori egeret indagine, *Franc. cap. dilecto 63. de appel. numer. 28. Card. numer. 71. Alex. conf. 17. requisitus, n. 6 lib. 1. Lancellos. de assent. par. 2. c. 17. n. 79. & seq. & 105. Scaccia de appel. quæst. 19. Remendi. conclus. 4. numer. 74. & seq. ubi latè probat admonendo Iudices numer. 82. ut sint cauti in executione sententiarum opposita illarum nullitate, quia illa completa, possunt puniri iuxta casus contingentes, Lancel. de assent. par. 2. cap. 17. numer. 54. & seq. & 79. & seq.*

11. Ampl. etiam, si ageretur de executione trium conformium, Lancellos. de assent. par. 2. cap. 17. numer. 104. & seq. & dixi infra §. 18. in limis.

12. Ampl. ut de facto si resistit possit Iudex volenti exequi sententiam nullam insertentem irreparabile præiudicium, præsertim si fiat appellatum, Claud. Scysek in vides. l. 1. c. 1. ff. de iust. & iur. numer. 58. & dixi de execut. rei iud. cap. 6. §. 1.

13. Ampl. etiam, si ageretur de execut. sententiæ Principis, Coler. de proces. par. 4. c. 1. numer. 131. & seq. ubi relato 10. de Emol. dat consilium quomodo se gerat Iudex, si fuerit oppositum de innocentia condēnati, de quod Iudex debeat se abstinere ab executione, etiam si Princeps certior factus de opposita exceptione, iterum subscribat, ut exequatur, alias peccat mortaliter, novi tamen Iudices, qui non exposita secunda Principis iussione sen-

bientes voluntati, seu genio illius, morte damnarunt reos, in quos nec etiam inquiri poterant de delicto, quo perierunt, non tamen diu illi fuisse super terram.

14. Limit. ubi quæstio nullitatis fuit per calumniam mota, Innoc. in cap. piff. electionem de concess. prebend. numer. 3. Bal. l. 2. C. sent. rescind. non posse, numer. 42. Marfil. in prax. §. opportune, numer. 82. in fin. & n. 88. Scaccia de appellat. quæst. 19. Remedi. conclus. 4. numer. 77. & seq. ubi comprobatur, addendo hanc opinionem esse sanctam, Marfil. singul. 686. numer. 1. concludens ratione calumnie; multa negari, quæ aliis sunt concessa, Lancel. de assent. par. 2. c. 17. numer. 58. & addendo numer. 59. idem dici si ignoratur pendere iudicium nullitatis.

16. Contrarium volunt, & Marfil. & ab illo relati, singul. 685. calumnie, numer. 3: concludens, si agatur de præiudicio irreparabili, non repelli excipientem ex præsumpta calumnia; præsertim ubi perites, seu caput nullitatis ab agente, vel excipiente exprimitur, ut aduerto, ex Scaccia de appellat. quæst. 19. Remedi. conclus. 4. numer. 81. circa med.

§. X.

SVM MARIVM.

De exceptionibus editum est generale prohibitorium, & continetur sub edito de actionibus 1.

Ab excipiendo, & agendo nemo est exclusus 2.

De nullitate sententiæ a quilibet potest excipere 3. Ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 18. 21. 23. 24. 25. 32. 33. 35. 37. 38. 40. 42. 44. 45. 46. Limit. 47. 50. 64. 68. 69. 70. 71. 72. 75. Sublimita 64. 67. 73.

Sententiæ popularis, quæ dicatur, & illius effectus 8. qui pro illa iniurare possit, & super quibus ferenda 9. exemplum huius sententiæ 11.

In Religione peccatum, si fuerit in omnium, si iniuriarum 12.

Prælati, si concedat in perpetuum embiteusum, quæ consuevit concedi ad stipem quilibet de populo potest dicere de nullis. concess. 13. Embi-

Emphyteusis solita concedi ad stipem, si concedatur in perpetuum, non susinetur concessio, in perpetuum, sed an pro tempore solito 14.
Prelatus, si est negligens in defendendis iuribus Ecclesie, quilibet de populo potest assumere defensionem 15.

Legatum relictum pauperibus quilibet de populo potest urgere heredem, ut soluat, & quare 16.

Exilium esse nullum quilibet de populo excipere potest, & quare 17.

Clausula appellatione remota non extenditur ad Tertium 19.

Clausula omni nullitate remota non extenditur ad Tertium 19.

Princeps rescribendo non intelligitur alij voluisse preiudicare, quam nominatis 20.

Heres institutus praterito filio non potest dicere de nullitate testamenti 21.

De simulatione non excipit cedens, nec, cessionario 2.

Defensor litis, an possit causam trahere ad forum suum, affirmatiua 26. negotiua 27. concordia 29.

Emphyteuta, Colonus, Clerici an coram Ecclesiastico, vel seculari Iudice defendendus 28.

Fiscus defensor litis an trahat causam coram Iudice suo 30. 31.

Victoria unius in sententia nullitatis prodest alteri, seu in sententia nullitatis contractus 34.

Dominus potest ponere custodes Castri tempore belli inuito vassallo 35.

Custos potest apponi a domino, si timeat decipi a Colono in collectione fructuum 35.

Citatus sit legitimus contraditor, ubi alias non erat talis 39.

Sententia inter alios lata, quando alteri praeiudicat, 42. Principis quando faciat ius 43.

Exceptio tua non interest, quando opponi, & illius effectus 48.

Interesse alicuius in lite, qualiter probetur 49.

De errore non excipit, qui fuit causa erroris 51.

De nullitate non excipit auctor nullitatis 51.

Attentata committit, qui nulliter citauit 52.

Corripere, alium eo vicio qui laborat, male corripit 53.

De Mandati nullitate non excipit, qui similiter vult mandato 54.

De Simonia non excipit, qui fecit instrumentum simoniacum 55.

Cedens nulliter auditur excipiendus de nullitate cessionis 56.

Beneficia plura possidens, non potest excipere de pluralitate beneficiorum 57.

De Attentatis non excipit, qui dedit causam attendendi 53.

A Pena quando nullitas excuset 59.

De Nullitate non potest excipere successor auctoris nullitatis 60. nec qui sine solemnibus contrahit cum Ecclesia, & similibus privilegiatis 62.

Contrahens nulliter cum privilegiato cogi potest ad declarandum, vult recedere, vel stare contractui 63.

Renunciatio beneficii facta in manibus Iudicis laici est valida 65.

Glas. reprobatur 66.

L. cum a matre, C. de rei vindic. Limitatur 77. in fin.

Generale edictum de exceptionibus contentum sub edicto de Actionibus, l. i. ff. de exception. prohibitorum est, propterea sicut in eo excluditur agenda, ita nemine est exclusus ab excipiendo, cum onere probandi oppositam exceptionem in exceptionibus, ff. de probat. si nulla est affirmatiua, Osafo. decis. 51. num. 13. vers. & penam.

Idco constituendo generalem regulam, quod quilibet excipere possit de nullitate sententiarum, Fel. in cap. later. de iud. quem refert Serafin. decis. 396 num. 16. Lancellos. de attent. par. 3. cap. 31. numer. 15. Quid autem sit obviandum, ubi tertius excipit de nullitate, Surdus conf. 381. numer. 28. & an interim retardetur executio sententiarum, Couar. pract. quass. cap. 25. num. 3.

Ampl. praesertim, si excipiens fuerit principalis reus, vel actor in iudicio, in quolata est sententia, quae asseritur nulla, l. 1. C. de liberal. caus. l. si tibi, C. de eiusd. l. 2. C. si aduersum iudic. per qua iura ita firmat Alex. conf. 123. lib. 1. num. 6. lib. 2.

Ampl. praesertim, si nullitas sententiae sit inducta fauore, seu commodo eius, qui de nullitate excipit, l. 1. & toto titulo, C. de

C. de pradijs minor. liubemus 2. §. sane,
C. de Sacros. Eccles. cap. si quis praebytero-
rum, de reb. Eccles. non alien per quæ iura
ita firmat Alex. conf. 103. lib. 2. nu. 14. Ar-
et. conf. 77. num 6 addendo idem dici de
facultate ꝛ de dicendi contractum nullum,
ut post Aret. probat Testai. allegat. 2. n. 143.
¶ Graf. de except. cap. 20 num. 26. ¶ Sera-
fin. decis. 256. num. 3. ¶ 4. Crauet. conf. 179.
num. 5. Caneer. var. resol. lib. 1. cap. 13. nu-
mer. 44. ¶ seq. ubi plura congerit, Scac-
ciade lud. lib. 2. cap. 2. num. 390.

7 Ampl. etiam, ubi nullitas ꝛ respicit fa-
 uorem, vel commodum omnium con-
 tendentium in iudicio, quia quivis ex il-
 lis excipere potest, de nullitate sententiæ
 in quemvis exipsis lata, *Scaccia de ludic.*
lib. 2. cap. 2. num. 396. in fin. ¶ seq. exem-
plum referens, si iterat sententia ad fa-
uorem minoris sine citatione, nā quam-
vis iudicium factum cum illo sine cura-
toris consensu, si in ceteris est validum,
sit nullum illo volente, l. non eo minus,
C. de procur. ubi Cyn. Bartol. ¶ reliqui.
 Attamen si lata fuerit sententia sine cita-
 tione, cessat talis libertas, & condemnatus
 potest dicere de illius nullitate, quia
 illa causatur ex defectu solemnitatis, quæ
 à iure est constituta favore utriusque
 partis conuentæ in iudicio.

8 Ampl. præsertim, ꝛ si sententia lata
 fuerit in actione populari, nam cum illa
 afficiat omnes de populo, etiam nō cita-
 tos, constituatq. statum rei perpetuum,
 quoad omnes de populo, l. 3. ff. de popu-
 lar. action. l. eum qui, §. in popularibus, ff.
 de iur. iur. glos. per hac iura in l. 2. C. quib.
 res ludic. Alex. in l. sane, ff. de re lud. n. 33.
 glos. in cap. cum dilecti, verb. iudicatum,
 de election. cuiuslibet ꝛ de populo, licet di-
 cere de nullitate sententiæ, per quam
 principaliter, vel secundario leditur ius
 populi, tam quoad sacra, quàm quoad
 profana, modo is non sit interdictus, &
 per se ipsum, non autem per procuratio-
 nem, ꝛ nisi plures simul excipiant, & ser-
 uata fori distinctione, ut sacra coram Ec-
 clesiastico iudice, profana verò coram
 seculari tractentur, *Benincasi in §. superest,*
Instit. de action. num. 361. ¶ seq. Hytom.
in §. penales, instit. de action. num. 4. ¶ loc.
in §. notum, num. 18. ¶ seq. l. as numer. 2.

¶ sed *Galganet. de iure publici lib. 2. tit. 49.*
num. 1. usque in fin. Azor. uia. ¶ vel qui
in rubr. digesti. de publicis action. ꝛ exem-
plum referentes, si agatur de remouen-
da statua, vel inscriptione eius, qui sit
bene, vel male meritis de Patria, vel
quod alicui liceat in loco, vel flumine pu-
lico, facere aliquid, vel viam publicam
occupare, l. 1. ¶ 2. ff. de locis publici. l. 1. ¶ 2.
§. 1. ff. de interd. vel quid fiat, vel non in
loco sacro, vel quod factum fuit non re-
stituatur, aut in illa agatur de mortuo in-
ferendo, vel sepulcro edificando, de ma-
gistratibus, & illorum perpetuis edictis
defendendis, de tutela Sacerdotum, vel
bonorum Ecclesiæ, nam quod tales de-
fendantur publici iuris est, l. 1. §. 1. ff. de
iust. ¶ iur. l. 2. ff. de interd. Quod enim
in religione peccatur in omnium cõ-
mittitur iniuriam, teste Lysso Polistic.
lib. .cap. . Ideo si prælatum concederet
bona in perpetuam emphiteusim, quæ
erant solita ꝛ concedi ad tempus, quilibet
de populo posset dicere de nullitate
talis concessionis, & idem dicendum de
inieduatione, Afflicti. ¶ ibidem Vrsil. dec.
107. in causa, num. 2. ¶ seq. vers. maior,
addendo nec ꝛ etiam sustineri talem cõ-
cessionem pro tempore consueto, Rosa
diuers. decis. 160. par. 2. num. 9. licet in hoc
ultimo dissentiant, Surd. ¶ ab illo relati,
conf. 249. nu. 19. Caldas. lat. conf. 33. n. 47.
Maria. decis. 81. partes, aum. 11. vers. præ-
sertim affirmantes sustineri pro tempore
solito. Vel idem esset ꝛ negligens in de-
fendendis iuribus Ecclesiæ, potest, quilibet
de capitulo sine mandato illa defen-
dere, & quilibet de populo potest agere
ad solutionem legati ꝛ relictæ pauperibus,
quia tale legatū videtur relictum ad or-
natū Ciuitatis & fauore publi. vlatē probat
Fel. in cap. cum olim 34. de testib. Idem
dicendum esset, si quis exciperet, vel
ageret de nullitate ꝛ exilij, quo aliquis
etiam non affinis, vel consanguineus es-
set multatus, nam quia publice interest
Ciuitates repleri liberis hominibus, l. 1.
ff. solut. mat. quilibet admittendus est ad
agendum, vel excipiendum de nullitate
exilij, Bart. l. ubi pactum 40. C. de transact.
num. 10. ubi Alen. num. 7. ¶ seq. Fel. in cap.
quod super 17. de sent. ¶ re iud. numer. 14.
 ubi

vbi alia similia refer, *Vantius de nullitate cap. 4. num. 12. & seq.*

- 18 Ampl. etiam, quod ꝑ causa fuisset. cōmissa nullitate omni reiecta, si tertius de illa excipiat pro suo interesse, nam cum talis Clausula, sicuti etiam, vbi causa est commissa appellatione ꝑ remota, non extendatur ad tertium, *M. nos de adipisc. posses. Remed. 4. num. 846. & seq. Marant. in prax. par. 6. §. & quandoque appellatur, num. 33. Hondad. conf. 25. dub. num. 3. lib. 1. Couar. var. resolut. cap. 15. numer. 5. Corset. singul. §. clausula, et 1. tertius excipiens de nullitate auditor, Glos. cap. super eo, verb. intentionis, de offic. delegat. Quacumque enim formula referbat Princeps, numquam ꝑ censetur voluisse alteri, quam eis, inter quos rescribit, præiudicare, l. 3. §. si quis à Principe, ff. ne quid in loco pub. l. rescripta, C. de pracib. l. imp. offer. & probatur ex dictis supra cap. 2.*
- 21 Ampl. etiam vbi is, in quem ꝑ lata est sententia de iure, non potest dicere de nullitate actus confirmati per sententiā, nā tertius pro suo interesse excipere potest de nullitate actus, & sententiæ, veluti si hæres institutus præterito filio conueniatur ad solutionem legatorum, nam licet ille non possit dicere de nullitate testamenti, si tamen iudicio adueniat filius, potest de illa excipere, l. ita tamen, §. quoties, vbi Bart. ff. ad Trebel. Afflic. dec. 235 An tertius, col. fin. *Vantius de nullit. cap. 4. num. 18. & seq.* addendo idem dici de simulatione opposita à tertio, ꝑ quam non potest opponere, nec cedens, vel cessionarius, & de tribus conformibus, quæ à tertio redargui possunt de nullitate, & dicam de hoc postremo latius infra.
- 23 Ampl. etiam, si cum ꝑ sententia nulliter lata cōcū reret confessio, vel renunciatio condemnati, modo excipiens, non sit hæres contentis, vel renunciantis, Bald. aurb. nunc si hæres, C. de litigios. col. 2. num. 4. *vers. quantum corollarium, Alex. conf. 188. visio processu, lib. 2. num. 9. Afflic. decif. 354. In causa, num. 21. Vant. de nullit. cap. 4. num. 20.*
- 24 Ampl. vt excipiens ꝑ de nullitate sententiæ, non obstat exceptio attentatorū, spoli, & alia similibus, modo excipiens non sit is, qui attentauit, vel spoliavit, vel ab

attentante, & spoliante non habeat causam, *Vantius de nullit. cap. 4. num. 20. in princ. vers. prout etiam.*

- 25 Ampl. præsertim si excipiens ꝑ de nullitate sit necessarius defensor condemnati in sententia nulla, nam cum sua interessit, æque principaliter sententiæ executionem suspendi, audietur excipiendo de nullitate sententiæ, ex his quæ dixi, in prima, & sequenti ampliatione, *Vant. de nullit. cap. 4. num. 20. vers. vel etiam, addendo numer. 21. circa fin.* quod si ille dubitaret de collusione defensoris, quod posset illum à causa remouere ex decreto iudicis.

26 Si autem is defensor ꝑ sit Clericus, seu quigaudet fori aliquo priuilegio, & condemnatus sit laycus, an possit causam defensionis trahere ad forum Ecclesiasticum, controuersia est quæstio, nam affirmatiuam sequuntur relati à Rimin. l. un. conf. 422. Dominus, num. 6. & seq. plurib. Io. Igneus, & ab illo relati in l. necessarios, §. nec alium, ff. ad Silanian. num. 512. Bald. in aurb. nunc si hæres, C. de litigios. num. 4. in princ. relati à *Vant. de nullit. cap. 4. numer. 20 in fin. vers. vel etiam, & à Gama decif. 332. citat. 0. numer. 1. relati à Couar. præf. q. 4. cap. 8. num. 3.*

27 Negatiuam ꝑ tenent, Gul. Bened. in cap. Raynuius, §. & uxori, decif. 2. nu. 125. Corn. conf. 78 nu. 12. vol. 4. Gail. obseruat. 37 Clericus, lib. 1. nu. 7. Couar. præf. quæst. cap. 8. num. 3. relati ab Agetin. in rub. inst. de except. num. 20. Peregrin. de vis. Patav. 60. statutum, num. 4. & seq. Gama. decif. 332. Citato; num. 2. & seq. qui ambo loquuntur vbi Ecclesiasticus assumit defensionē

28 ꝑ sui em, hiteoræ, aliud volentes, si assumat defensionem coloni, conductoris, & alterius, qui nomine Ecclesiæ possideat, *Iones. Stefan. Duran. quæst. 74. videtur, num. 1.*

29 Contrarietas ista ꝑ concordari potest ex dictis, *Aret. num. 10. Boer. decif. 69. numer. 27. & seq. Manzil. tract. de euictione quæst. 6. & seq. Carol. de Grossi tract. de effect. Clericat. effect. 1. num. 261. & seq. las in l. fin. C. de sacros. Eccles. num. 40.*

Quæ dixi controuerti in Clerico defensore ꝑ pariter controuertuntur in Fisco, an ille possit causam reassumere coram suo

- fuio iudice, vel potius *iuxta l. venditor. ff. de rei vend. debeat sequi fori emptoris censuit Senatus Pedemontanus teste Thefaur. decif. 213. priuatus, num. 3. vers. contrariam opin. & numer. 4. relati à Couar. pract. quæst. cap. 8. num. 3.*
- 31 Contrarium teneat *† Bart. flag. 127. de bitor fisci, num. 3. Couar. pract. quæst. c. 8. num. 3. Soccin. conf. 91. casus, lib. 3. num. 14. qui quinque argumentis hoc confirmat, relati à Thefaur. decif. 213. num. 3.*
- 32 Ampl. ut iste necessarius *†* defensor possit cum exceptione nullitatis cumulare exceptionem recusationis iudicis, qui sententiam tulit, *Corsetus singul. 8. recusatio, eam afferens rationem, quod cum illi denegari non possit audientia, est in omnibus suis defensionibus audiendus, Vantius de nullis. cap. 4. num. 20. vers. & in summa, addendo idem dicendū de quacumque exceptione illi competenti ex persona sua.*
- 33 Ampl. etiam quod *†* condemnatus ex sententia inualida recusaret, vel prohiberet excipi de nullitate, *l. principaliter 2. C. de liberal. caus. cap. 1. & 2. ut lite pend. in sex. Bald. in l. vnic. C. finis ex pluribus*
- 34 *appel. num. 6. addendo victoriam *†* vnus in causa nullitatis sententiæ prodesse alteri, secus in nullitate contractus.*
- 35 Ampl. vbi aliquo *†* modo interest excipientis de nullitate sententiam tanquā nullam reuocari, *Bal. conf. 122. lib. 3. n. 5. addendo procedere etiam si principalis non posset dicere de nullitate, & confirmatur argumento eorum, quæ notat Bart. in auth. nunc si bares, C. de litigios. num. 1. in fin. & num. 2. concludens Clericum habentem ius decimandi, posse assistere collectioni fructuum inuito collectore, si vereatur decipi. Dominum*
- 36 tempore *†* belli posse ponere Custodes Castri, quod in feudum concessit, ut factum fuit à Carolo Emanuele Duce Sabaudia in obsidione Castri Verrucæ anno 1626. De interesse autem docetur summarie per iuramentum, vel vnico teste, *Doct. in l. à Diuo Pio, §. si super, ff. de rei iud. Vant. de nullis. cap. 4. num. 24.*
- 37 Ampl. ut opposita nullitatis *†* exceptio ne à quouis, tam ratione sui præiudicij, quàm publici, vel alterius, pro quo quis
- sit audiendus, retardanda ut iacentiæ executio in condemnatum, si illa fieri non possit sine præiudicio oppositæ exceptionis, *Bald. loquens de tertio appellante, auth. nunc si bares, C. de litigios. numer. 5. vers. secundum Inno. exemplum erit, si executio sit irreuocabilis, ut dicitur finalibus extensionibus huius cap. 15.*
- 38 Ampl. præsertim vbi excipiens *†* de nullitate fuit in lite nominatus, vel ad illam vocatus, *Bald. auth. nunc si bares, C. de litigios. num. 4. in prin. addendo tali casu nominatum, vel citatum excusari onere legitimandi personam suam, vel docere de suo interesse, quia ut ego addo*
- 39 *†* citatus, qui alias inhabilis erat ad iudicium, sit ex citatione habilis, & approbatus, *Felin. cap. cum inter, de except. numer. 11. l. si. fin. C. de edict. Diu. Adrianus num. 24.*
- 40 Ampl. præsertim, *†* vbi excipiens ignorauit causam agi, *l. si sepe, ff. de rei iud. cap. quamuis ext. eod. Vantius de nullis. cap. 4. num. 26. vers. & intellige, addentes ad Mathesil. singul. 26. concludens duo correlatiue requiri, vt sententia *†* inter alios lata, alteri præiudicet, vt is sciatur causam agi & ius sibi competere, excepto casu, l. ingenuum, ff. de stat. homin. latius tamen de istis requisitis agit, Peguer. decif. 205. num. 10. relato Couar. pract. quæst. c. 13. num. 7. & 8.*
- 42 Amp. præsertim, *†* si excipiat de nullitate sententiæ late in contumacem, seu absentem, vel non defensum, *Mathesil. singul. 26. addendo quod licet alias sententia *†* Principis faciat ius, tamen secus est, si fuerit prolata in contumaciā, Marfil. singul. 4: vbi plures consentientes congerit.*
- 43 Ampl. præsertim, *†* si excipiat de nullitate, quæ causetur ex defectu citationis, *Nellus tract. de Bannit. in. 1. par. 1. temp. num. 8. circa med. addendo posse excipi de tali nullitate, etiam quod à Statuto reiiciatur.*
- 45 Ampl. etiam, si excipiens *†* consensum præstitisset actui nullo, veluti si quis consentiat pensioni ad fauorem incapacis, *Cassad. decif. 4. de pens. Seraphin. decif. 356. num. 21. addendo aliud dici in faciente actum nullum.*

46 Amp. etiam, si reus conuentus non possit dicere de nullitate, si tamen excipiens habeat aliquod interesse, *Bald. conf. 122. lib. 3. num. 5.*

47 Ampl. præsertim ꝑ ad fauorem Ecclesie, cuius bona fuerint nulliter alienata, *Afflic. decis. 107. in causa, num. 3.*

An quis excipere, seu allegare nullitatem contractus minoris, *Surd. decis. 108. fratres, num. 10. vsque in fin. vers. ad ea, & ibi addentes.*

47 Limit. vbi excipientis ꝑ nullo modo interest, tam publicè, quàm priuatim, seu in vniuersum, vel vt singulis, *l. 1. ff. de appel. recip. cap. non solet 2. quest. 6. cap. cum*

48 inter, de election. exceptio ꝑ nem tuam nõ interest, cum impediatur litis ingressum, vt notat *Bart. in l. ꝑ pupil. 9. videamus, ff. de negot. gest. opponi potest etiam post litem contestatam, Dec. conf. 302. num. 4. vers. non obstat. Scaccia de iudic. lib. 9. cap. 2. num. 83. concludens de nullitate eum tantum excipere posse, qui habet interesse, Crauet. conf. 179. num. 6. Surd. conf. 181. nu. 28. Ideo non docto ab excipiente de iure suo, seu interesse repellendus est ille à limine iudicii, quod sine actione inchoari non potest, & in culpa est, qui immiscet se rei ad se non pertinenti, *l. culpa est, ff. de regul. iur. Quomodo autem pto-**

49 betur ꝑ sua interesse videndus, *Mascard. de probat. c. c. ncl. 929.*
Sublimitè vbi agitur de validitate testamenti, nam tertius pro tertio dicere potest, licet filius non dicat de illa, *Put. decis. 16. iterum, par. 2. num. 7. vbi de communi.*

50 Limit. vbi excipiens ꝑ de nullitate est auctor, seu particeps, vel causa efficiens nullitatis, *l. 1. §. si omnes, in fin. ff. de venti. inspic. per quem textum ita firmat Crauet. in quest. quam posuit post suum tract. de antiq. temp. num. 33. asserens idem dicendum de illo, qui fuit causa erroris, vt nõ*

51 possit ꝑ excipere de errore, & Crauet. dicta extendit ad acta iudicii, *Passatus conf. 66. num. 5. in fin. quem refert, & sequitur Lancellos. in prafat. de assenti. litem pend. num. 102. concludens committi attentatam post citationem inualidam in præ-*

52 iudicio ꝑ eius, qui nulliter citauit, & de Lancel. & Passet. non facta mentione

latè, *Menoc. conf. 367. num. 16. & seq. re. ferens plures actus iudiciales, qui ideo non possunt impugnari ex capite nullitatis, & in illam conijci potest illud David, Psalm. 7. Incidit in foueam quam fecit, & quod legitur Ecclesiastic. cap. 27. facienti iniquissimum consilium super ipsum deuoluitur. Quod enim, quod quisque se. cit illud expectet, l. 3. C. de Epif. aud. & quæ seminavit, hæc & metet, inquit, Apostol. ad Galat. cap. 5. Neque potest quis*

53 ꝑ alium Canonice corripere in ijs, quæ ipse commisit, *cap. 1. dist. 21. cap. iudices 3. quest. 7. propterea exemptione non gau-*

54 det, qui fuit causa interdicti, *cap. licet 11. in fin. de priuileg. in sext. Nec excipit de*

55 ꝑ viribus mandati, quæ simili vti vult, *Verbal. decis. 182. par. 2. num. 4. Nec Notarius*

56 conficiens instrumentum ꝑ simoniacum excipit de nullitate instrumenti, ex simonia, *Mobedan. decis. 2. de simonia, Arch. de*

57 *Graf. decis. 2. de procur. Rota decis. 4. de renunc. num. 19. & Rota diuers. decis. 13. lib. 2.*

58 qui nulliter ꝑ cessit, nõ auditur excipiendo de nullitate cessionis, *Lancel. de attentat. par. 3. cap. 31. num. 17. Sicuti nec qui plura*

59 ꝑ possidet beneficia, excipit de pluralitate, *cap. 3. de except. & qui dedit causam attentandi, excipit de attentatis, Lancel.*

60 *de attentat. par. 3. cap. 25. num. 44. & cap. fin. num. 14. & 289. vers. vigeesima quinta*

61 *supra, notum est enim illud commune proverbium.*

62 Nil Iudaicus Iudæo, Nil Catelina Catægo, &

63 *Paria delicta mutua compensatio-*

64 *ne tolluntur.*

65 Et quamvis nullitas ꝑ excuset à poena actus non concessi, *Bald. l. 2. C. de Epif. aud. Ripa l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud.*

66 *num. 5. Costa in Memorial. §. actus nullus, & 5. vidua, Menoc. conf. 38. num. 24. non*

67 *non tamen excusat eum, cuius culpa, & facto actus est nullus, Bald. l. eaquidem, C. si mancip. ita fuisse alienat. num. 3. Fel.*

68 *cap. ex tenore, de rescript. num. 9. Molin. de*

69 *Iur. primogen. lib. 2. cap. 16. nu. 19. & idem*

70 *dicendum ꝑ de Iudice, qui nullam sententiam*

71 *tullit, & Procuratore, qui pro illa inter-*

72 *uenit, si vterque succedat ei, quide nulli-*

73 *tate dicere poterat, Vantius de nullitate*

74 *cap. 4. num. 32.*

- 61 Sublimita primo, † vbi exceptio nullitatis, vt concessa à lege, vel statuto favore excipientis, si uellet stare actui, vel sententiæ nullæ, vt puta, si excipiens sit minor, vel Ecclesia, quia cum ijs iuditiū claudicare potest, & sustinetur, quamuis nullum, si nollint illud impugnare, *Tiraq. ad saturitatem in l. si uimquam, §. reuertatur, num. 13. & seq. Surd. conf. 1. num. 84. & de aliment. tit. 8. quest. 56. num. 81. & seq. & decis. 70. num. 23. & seq. & decis. 108. fratres, num. 3. & seq.* vbi ampliatur etiam si nullitas causetur ex dolo, & exemplum refert Ecclesiæ nulliter alienantis, & alia similia, & nu. 14. & de contrahente cum
- 62 Ecclesia † sine solemnitatibus necessarijs tradunt, *Glos. in cap. 1. verb. sede vacante, ne sede vacent. quam ibidem probant Abb. & Butr. Innot. Host. 10. And. Zab. & Abb. num. 6. in cap. 1. de his quæ sunt à Prælat. sine cōf. Guid. Papa decis. 156. & 159. Surd. decis. 108. fratres, num. 7. Cancer. var. resol. lib. 1. cap. 13. num. 44. & seq.* addendo idem in muliere minore & similibus, quorum fauore inducta est nullitas, vt sit in illorū arbitrio talem actum approbare, ne quod fauore illorum statutū est in odium uertatur, addendo num. 49. & seq. posse cogi
- 63 eum, † qui actum improbare, vel approbare potest, ad alterutrum declarandum, uellit ne, stare cum quo contraxit, ne quasi perpetuo sit in suspenso, & ea declaratio fiat cum necessarijs solemnitatibus, exemplo eius qui litigauit cū minore sine curatore, *Cass. l. non cominus C. de procur. in fin. Afflic. dec. 262. n. 8. idem reperit alijs consentientibus relatis, Grasse de except. cap. 20. num. 27. & seq.* aduersus quam declarationem solemniter factam minor non restituitur, *Bart. Bald. Fulg. in l. Iulianus, §. si quis, ff. de act. emptor. Crauet. conf. 325. col. 3. vers. secundo,* vbi exempla plura referunt singularia.
- 64 Sublimit. secundo, si nullitas causetur ex inhabilitate personæ, quæ tulit sententiam, vel rei, de qua lata sit sententia, vt puta, si laicus tulit sententiam de re quæ sit Ecclesiastici fori, instante, vel consentiente, excipiente nunc de nullitate sententiæ, vt in simili de rēficiatione † beneficij Ecclesiastici in manibus iudicis

- layci, *Host. cap. quod in dubijs de renunciat. quem sequuntur ibid. Butr. col. 2. numer. 9. 10. And. in cap. quanto, de translat. pralat. num. 11. & 12. Couar. var. resol. tit. 1. c. 5. num. 6. in fin. reprobando † Glos. in d. cap. quod in dubijs aliud sentientem, sequitur Ferret. conf. 133. oriur, num. 5. vol. 1.*
- 67 Sublimita tertio, † vbi nullitas fuit causata per expressionem non factam ab excipiente, etiam si concurreret dolus non exprimentis, secus si illa causata fuisset per falsam expressionem, *Serafin dec. 356 num. 22. Bisignet. decis. 11. de rescript.*
- 68 Limit. vbi excipiens † de nullitate, ipse eandem commissit contra excipientem, ex regula Quod quisque iuris, *Rotaselle Farinae. decis. criminal. 205. num. 3.*
- 69 Limit. vbi excipiens † de nullitate sententiæ sciuit causam agi, & tempore exceptionis oppositæ lapsum esset tempus datum à statuto ad excipiendum, vt in. Vrbe post annum à die latæ sententiæ, ad dicendum de nullitate, *Vant. de nullitate cap. 4. num. 25. & seq. & dicam infra §.*
- 70 Limit. vbi per calumniam † excipitur de nullitate, seu vt excipiens faueat reo condemnato, non autem, vt suam tueatur causam, & sua iura principaliter, vel secundario, *Bald. aurb. nunc si heres, C. de litigios. num. 4. vers. quantum Corollarium Vantius de nullit. cap. 4. numer. 27. & 28.* addendo idem dicendum, si contra excipientem subisset, suspitio malitiæ, vel calumniæ, *vt dixi supra hoc cap.*
- 71 Limit. vbi excipiens † est inhabilis ad excipiendum, veluti si esset excommunicatus seruus, Monachus, Fillus fam. & reliqui, qui legitimam personam ponere non habent per se standi in iudicio, *Vantius de Nullit. cap. 4. num. 29. & seq.* & ratio est, quia cum excipiens sit actor, in opposita exceptione, *l. 1. ff. de except. Peregrin. conf. 64. lib. 3. num. 22. & conf. 98. numer. 10. eod. lib. non auditur, nisi posset stare in iudicio.*
- 72 Limit. vbi nullitas † est inducta fauore alicuius, nam nemo alius de illa excipere potest, *Aret. conf. 77. num. 6. Gratian. discept. 175. nu. 15. Lancellos. de attent. par. 31. cap. 31. num. 16. Surdus decis. 70. num. 26. Osaje. decis. 93. num. 24. Pus. decis. 36. Gratian. lib. 2. num. 2.*

- 73 Sublim. in hærede, † l. hæredes, C. ad Velleian Gabriel. conf. 125. lib. 1. numer. 6. addendo isto casu cessare. l. cum à matre, C. de rei vend. Lambertseng. de Contract. §. fin. num. 267.
- 74 Sublimit. ubi excipitur de nullitate testamenti etiã filio de illa non excipiente, Put. decis. 16 iterum, par. 2. num. 7.
- 75 Limit. ubi quis † excipit de nullitate ad fauorem Fisci, nam nisi excipiens doceat de mandato, non auditur, nec retardatur executio sententiæ, Soc. lun. conf. 130. lib. 3. num. 10.
- 76 Limit. in eo qui sententiam nullam, vel iniustam obtinuit, Surd. decis. 108. fra. tres, numer. 10. ubi ampl. etiam si succedat condemnato.

sic Quinquagesimo nemo, Surd. conf. 324. num. 22. in fin. Crauet. conf. 819. u. 10.

Ideo opposita nullitate sententiæ ex capite † incertitudinis, quod retardetur illius executio volunt, Crauet. conf. 302. iussus, num. 14. & seq. addendo si fiat † esse reuocandam, & conf. 819. de annot. nu. 7. addendo idem dici de sententia, quod diciur de instrumento non liquido, † cuius executio retardatur, non obstante pacto executiuo, vel obligatione Cam. vel statuto, vt executioni demandetur, non obstante quavis exceptione, vt dixi suprad. exequut. rei iud. cap. 5. idem repetis conf. 840. varum, num. 5.

Ampl. etiam si † sententia lata fuisset ad fauorem spoliati, Marfil. de probat. in Rubric. num. 364. quem refert & sequitur Surd. conf. 168. dubitat. num. 29. in fin.

- 6 Ampl. etiam in casu, † quo incerta proferri potest sententia, vt puta in iudicio vniuersali, petitionis hæreditatis, negotiorum gestorum, restitutionis dotis, expensarum, interesse, melioramentorum, & similibus, Glos. magna in l. 1. ff. de edend. post princ. Roman. conf. 211. allegationes, num. 5. in quibus lata generali sententia, ad fauorem actoris, suspenditur illius executio, donec illa fuerit liquidata, & an quid sit de hæreditate detrahendum ratione legitimæ, vel Trebellianicæ, Bal. in l. filium quem habentem, C. famil. hereticæ, num. 36. cum alijs cumulatis à Perpurat. conf. 104. num. 8. Marzar. de fideicom. §. 70. Simon de Præis de interpr. vltim. vol. lib. 5. interpret. tertia; seu final. dub. 1. num. 114. & trib. seq. Bald. loquens de sententia condemnatoria expensarum, in l. 1. C. de iur. & facti ignor. nu. 4. vers. quadam opponuntur, & ante Bald. in no. in cap. finem. §. de dolo, & contum. num. 5. in fin. & latè Cancr. Var. resol. de sent. & rei iud. num. 105. & seq. Ias loquens de sententia condemnatoria ad interesse, in l. 1. ff. de edend. n. 32. in fin. subd. n. num. 34. idem dici in sententia administrationis negotiorum, Simon de Præis de interpr. vltim. vol. lib. 5. interpret. 3. dub. nu. 171. qui loquitur de sententia cõdemnatoria refectionis melioramentorum, & interesse, ac damnorum, Surd. loquens de sententia condemnatoria restitutionis rei cum fructibus, & in-

§. XI.

SVM MARIVM.

Incertitudinis effectus 1.

Sententia incerta est nulla 2.

Sententia incerta opposita illius nullitate, retardatur illius executio 3. Ampl. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. limit. 14.

Instrumentum non liquidum non habet paratam executionem 5. Ampl. ibid.

Sententia lata sub conditione an sit valida 9. lata cum clausula detractis detrahendis, vel saluatiue faciend. verum, & certum calculum 15.

Quos actus, quasue hominis dispositiones vitiet incertitudo, longum esset referre, plures † tamen referunt, Marfil. in rub. de prob. numer. 384. & seq. Afinsius de exequut. §. 6. cap. 270. num. 8. vsque in fin. cum alijs cumulatis in meis Collectaneis ad l. sed & si ita, ubi Glos. verb. inutilis, ff. de stipul. ser. vor. & ad l. duo sunt Titij, ff. de testam. tu. sel. incertitudinis tamen is est præcipuus effectus, vt faciat sententiã † à quouis Iudice prolatam esse nullam, §. curare, in fin. de action. l. 1. & seq. C. de sent. que sine certa quant. profer. l. in summa, ff. de rei iud. Spec. de sent. §. qualiter, vers. item debet esse certa, & de locat. §. nunc aliqua, ver-

& interesse, *conf. 293. numer. 21. & seq. pluribus.*

- 7 Ampl. præsertim, si sententia † sit incerta, quia alternative fuerit contra condemnatum prolata, *Glosin cap. lutores, de Cleric. ex com. ministr. attamen fieri non potest executio in vno ex alternatis, nisi vel electio post quadrimestre sit deuoluta ad eum, qui obtinuit sententiam, vel condemnatus interpellatus ad eligendū, in illius contumaciam electio sit ex Iudicis decreto eidem victori instanti concessa, Alberic. in l. cum qui certarum 138: §. 1. ff. de verb. obligat. num. 6. & seq. limit. num. 11. vbi deinde in vno ex alternatis fieri potest executio, vel electio à iure est data victori, Ripa. in cap. inter ceteras de rescript. num. 31.*

- 8 Ampl. etiam, vbi sententia † est incerta ratione verborum, quibus est concepta, & puta quia sunt apta comprehendere plura, vel pauciora, vel habent plures sensus, & intellectus, nam ante declarationem Iudicis, non potest fieri executio, *Cass. in l. si ex testamento, in fin. ff. de except. rei iud. Simon. de Prat. de interpr. vltim. volunt. lib. 5. interpr. fin. dub. 1. n. 106. in fin. & num. 107.*

- 9 Ampl. præsertim, si sententia † lata fuit sub conditione, nam quamuis controuersa sit questio, an sit valida, vt patet ex dictis, *Alex. in l. à Diuo Pio, §. in venditione, ff. de re iud. num. 16. vsque ad 21. Demander. tract. de subbas. cap. 2. n. 30 & seq.* Attamen si sequamur opinionem illorum, qui volunt illam valere, siue condito sit intrinseca, siue extrinseca, retardanda est illius executio, donec conditio fuerit purificata, vel probatum illam fuisse adimpletam ex natura conditionis, quæ est suspendere eā quibus apponitur, & formam designare, quā non seruata actus est nullus, *Alex. à Diuo Pio in venditione, ff. de re iud. num. 17. vers. sed Bart. Bal. in C. de iur. & fact. ignor. n. 4*
- 10 *vers. concludo ergo,* addendo † idem dici si lata fuit sub modo, sequitur *Soc. Innor. conf. 67. numer. 8. vol. 1. Surdus conf. 186. num. 18.*

- 11 Ampl. etiam, vbi sententia † est incerta ratione qualitatis rei de qua lata est, veluti si Iudex pronuntiet, quem resti-

tuendum ad possessionem, qualem habebat ante litem motam, vel de tali tempore, donec enim fuerit probata qualitas, suspenditur sententiæ executio, *Ias. l. ait prator, §. si Iudex, ff. de rei iud. nu. 24. & seq.*

- 12 Ampl. idem in sententia, † quæ ex se ipsa est incerta, sed certificari potest ex relatione ad alia, ad quæ Iudex se refert, nam donec non constet de relato, non potest fieri executio sententiæ, *Ias. in l. ait prator, §. si Iudex, ff. de rei iud. num. 3.* exemplum referens, si testator grauet hæredem ad dādum Titio quidquid ipse testator scripsit in schedula sua manu scripta, & ex istante penes guardianum fratrum Minorum, quod superseditur in executione legati, donec exhibeatur dicta schedula, ad quam testator se refert, & fuit probatum esse scriptam manu testatoris, *Fel. loquens de sententia lata à Iudice, prout in iuris responso Ioannis Anthonij Nigri in cap. cum venerabilis, de exceptione num. 43. & seq.* vbi præterea refert, quod sit attendendum, si plura sint illius responsa conformia, vel contraria, & Iudex debeat illud legisse, vel si idem consultor nondum dedit responsum, quomodo esset iudicandum, vel responsum esset iniustum, aliud exemplum est, si condemnetur aliquis ad dandam certam summam, nisi infra quindecim dies probet illam soluisse, *Ias. d. §. si Iudex num. 31.*

- 13 Ampl. etiam, quod statuto † caueatur nullam contra sententiæ executionē admitti exceptionem, *Angel. conf. 200. Bald. & Angel. in l. tale pactum, §. qui procurauit, ff. de pact. quos refert, & sequitur Brun. de Constit. §. Nullitas, col. 2. vers. nullitas ratione.*

- 14 Limit. vbi ex actis † certificari potest, *Serafin de iuram. priuileg. 77. n. 46. & seq.*

- 15 Quid de sententia lata † cum Clausula saluo iure faciendi verum, & certum calculum, vel detractis detrahendis, *Giurba decif. 60. num. 21. & seq. Peregrin. de fideicom. art. 50. num. 81. & seq. Canceri var. resol. lib. 1. cap. 17. de sent. execut. numer. 499. & seq.*

§. XII.

SVM MARIVM.

Sententia euidenter iniusta est nulla 1. *Amplia* 2. 5.

Sententia quomodo probetur euidenter iniusta 3. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 72.

Sententia quando dicatur non manifeste iniusta 23.

Acta iudicij qualiter dicantur facere notorium 10.

Iudex est fatuus, qui exprimit causam in sententia 15. *Limit.* 16.

Executio sententia retardatur, si euidenter, & notoriè est iniusta 24. *Contrarium* 26. *Ampl. priorem opinionem* 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 53. 54. 59. 61. *Limit.* 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70.

Appellatio est licita omni casu, quo est probibita, si sententia à qua appellatur sit iniusta 27.

Sententia est nulla, si continet manifestum errorem 25. & *quare* 28.

Iniustitia sententia allegata quid debeat probare 71.

Notoria nullis iuris regulis sunt alligata 28. *Amplia ibid.*

pro Sententia præsumentur 29. *limit.* *ibid.*

Nunciatio noui operis impune spernitur, ubi euidenter est iniusta 32.

Qualitas notoria qua dicatur 40.

Marcus Antonius Coratius laudatur 43.

Iudici quando resissi 51. 53. 73.

Carcerato iniuste quid liceat in custodes 4.

Brachium seculare quando, negandum sit Iudici ecclesiastico 55. 58.

Principi quando non parendum 56.

Litem suam facit Iudex iniquè iudicans, vel exequens sententiam iniustam 57.

Stylus Rota in executione sententiarum aliorum tribunalium 60.

Praxis Rom. Curia circa vim inferendam, condemnato probatur 62.

Exequutor quando cognoscat de nullitate sententia, qua ab illo petitur exequi 58.

Sententiam euidenter & iniustam esse nullam, nulla dubitatio est, *Glos. c. inter ceteras, verb. manifestam, vers. & ipso iure, de re iud. Alex. conf. 77. lib. 3. n. 3. Casal. conf. 610 num. 10. Crauet. conf. 474. num. 41. & 44. Card. Mantie. decis. 211 n. 6. Surd. conf. 324. num. 10.* concludeus non & darisententiam iniustam, quæ non sit nulla, vt prius dixerat *Contard in l. 1. C. ff. de moment. possess. Limit. 9. num. 41. & seq. pluribus locis hoc comprobans, & ipso iure teste, Marfil. singul. 473. numer. 1. circa med. Curt. lun. conf. 170. numer. 8.* sed quomodo probetur talis euidentia, notandum eam probationem fieri multis modis, & discordare Doctores circa requisita eius probationis. Dicunt enim aliqui sententiam dici, & esse euidentem manifeste, seu notoriè iniquam, seu iniustam.

Primò vbi Iudex & in sua sententia absolutoria, vel condemnatoria, refert se ad acta, ex quibus asserit, ideò absoluerit, vel condemnare, si re eisdem actis probatur absolvendum esse eum, quem condemnauit, & condemnatum esse absolvendum, l. penul. C. de sent. qua sine certis quantis l. ait prator, §. 1. vbi *glos. ff. de re iud. Afflit. decis. 39. per binas, num. 6. relati à Surd. conf. 373. de eo. num. 41. circa med. vers. quibus in locis, Crau. conf. 373. de eo, num. 41. & seq. Villagui. decis. 5. num. 51 in fine, Gabr. de sent. concl. 10. numer. 6. & 11.*

Contrarium, quod sententia sit euidenter & iniqua, etiam quod Iudex iudicando non referat se ad acta, sed satis sit, quod ex actorum lectione detegatur iniquitas, tenent *Innoc. Bald. Imol. Abb. Cass. Rom. & alij relati à Surd. conf. 324. in fauorem, num. 4. in fin. & num. 5. & n. 7.* vbi rationem refert addendò contrariâ opinionem esse periculosa, concludens Doctores indistinctè tenere, quod notoria, & euidentis iniustitia irritat sententia, siue illa sit in ea expressa, siue relata generaliter, siue specialiter, quia si inspectis actis apparet iniustitia illius, æque est reuocanda sententia, ac reuocaretur, si facta esset expressio, per quam demonstratur illius iniustitia, *Gozadin. conf. 2.*

- num. 14. circa med. relati à Gabriel. de sent. conclus. 10. num. 12. relati à Crauet. conf. 373 de eo, num. 41. in princ. subdens circa fin.
- 6 posse concordari, & vt minime necessaria sit relatio ad acta substantialia, vt puta ad libellum, litisue contestationem, ad quæ citra expressionem necessariò habetur relatio. Quo verò ad acta probatoria, sufficere generalem relationem. Ali-
- 7 ter & conciliat Caldas. quæst. 37. est in n. 5.
- 8 Secundò sententia dicitur & euidenter, & manifestè iniusta, quæ non iustificatur ex actis, vt puta, si pronuntiatum fuerit Titium esse creditorem, vel absoluendū fore à summa petita, vbi ex actis non iustificatur creditum, vel non probatur solutio, & ita de singulis dicendum, tam in possessorio, quam petitorio, *Casar. de Graf. decis. 17. sententia, de sent. & re iudicat. num. 9. Mautic. decis. 211. numer. 61 Gabriel. de sent. conclus. 10. num. 8. & refert dissentientes, quos deinde concordat, Contard. de moment. posses. limit. 9. n. 59. vers. non puto.*
- 9 Tertiò sententia dicitur & euidenter iniusta, seu iniqua, vbi illius iniustitia, seu iniquitas demonstratur ex eisdem actis, *Crauet. conf. 373. de eo, numer. 41. in princ. Bursat. conf. 305. tam patens, num. 1. & 2. Contard. in l. unica, C. si de moment. posses. limit. 9. 19. & 22. & 34. vbi plures consentientes refert, & num. 23. & seq. declarat procedere postquam est conclusus in causa, nam ante conclusionem, acta*
- 10 & iudicij faciunt notorium commutabiliter *Ve ral. decis. 120. par. 3. Crau. conf. 474. num. 4. 1. Surd. conf. 324. num. 2. addendo an talis iniquitas resultet ex actis probatorijs, vel ordinatorijs sequendo, Gabr. conf. 28. lib. 2. num. 5. Gabriel. de sent. conclus. 10. num. 5. vbi refert dissentientes, & deinde concordat, & examinat.*
- 11 Quarto sententia dicitur & euidenter iniusta, vbi ex instrumentis productis, redarguitur de iniustitia, *Bursat. conf. 305. tam patens, num. 2. addendo procedere vbi nihil contra instrumenta producta opponitur, vel si quod fuit oppositum est in coloratum, limitando, si iudex in sententia exprimat causam, quare aliter iudicet, non obstantibus instrumentis idem repetens, num. 8. in fin. Contard. in*
- l. unic. C. si de moment. posses. limit. 9. n. 29. vers. tamen.*
- 12 Quinto, vbi non est conformis & libello circa personam actoris, vel rei, vt puta, si nomine Titij petantur à Caio, & condemnatur Sempronius, instante Stico, *Surd. conf. 324. num. 3. in fin. & n. 4.*
- 13 Sexto, vbi lata fuit & præcedente inepto libello, *Fel. cap. cum ordinarij de re script. num. 12. Alex. conf. 77. col. penul. lib. 2. Menoc. de req. posses. f. Remed. 4. num. 851. refert & sequitur Contard. in l. unic. C. si de moment. posses. limit. 9. num. 20. Surd. conf. 324. n. 4. in fin. vel libello iniusto, Contard. de moment. posses. limit. 9. num. 45. in fin.*
- Septimo sententia dicitur euidenter iniusta, & quam iudex protulit ex ijs, quæ deinde probantur falsa, vt refert fuisse decisum coram Veral. *Contard. de moment. posses. limit. 9. n. 59. in princ. addendo idem dici, si iudex dicat, quia actor concludenter probauit intentionem suam, vt patet ex actis, idè & fatuus est iudex, qui causam in sententia exprimit, quia illa non iustificata ex actis, nulla & euidenter iniqua est illius sententia, cap. ex parte, de concess. prabend. Bart. l. qui testamur, & l. item, ff. de cens. tut. nisi tamen*
- 16 & talis causa iunderetur in accidenti arbitrario iudici, vt puta, si dixit, quia testibus non est probatum, absoluo, nam cū testium fides sit arbitraria iudici, l. 3. ff. de testib. quamuis ex depositionibus testium probetur aliud fuisse iudicandum, non idè sententia dicenda est euidenter iniusta, si modo iudex exprimat causam quare ita iudicauerit, *Surd. conf. 324. n. 7. in princ. Contard. de moment. posses. limit. 9. num. 60. subdens aliud dicendum, si reus aduersus actoris probationem concludenter probasset testibus, vel instrumentis.*
- 17 Octauo sententia dicitur & euidenter iniusta, si ex actis non consistit de aliqua probatione, quæ fuerit facta ab actore, pro quo est prolata, *Soc. conf. 134. lib. 1. n. 1. Contard. de moment. posses. limit. 9. numer. 60. circa med. quod tamen limita, si sententia lata fuisset pro reo, qui nihil probauit, l. qui accusare, C. de edend. Manic. decis. 211. num. 5.*
- 18 Nonò euidentis est iniustitia & sententia, quæ

quæ tuit lata aduersus confessionem par-
tis, *ut dixi infra §. 9.*

17 Decimo ubi fuit prolata † contra legē,
Surd. conf. 324 num. 8. in fin. & dixi §. seq;

20 Undecimo, ubi per illam † quis con-
demnatur ob non adimplemētum, quod
erat positum in voluntate condemnati
adimplere, *Serafin. decis. 641 num. 2.*

21 Duodecimo, si fuerit prolata † contra
opinionem receptam † a Curia, licet sit
controuerſa, *Serafin. decis. 166. num. 1.*

22 Decimo tertio, † si feratur contra cō-
stitutionem synodalem, *Serafin. decis. 712.
num. 3.*

23 Sententia autem non dicitur † mani-
feste iniusta, ubi concurrat dubietas fac-
ti, vel iuris, vel Doctores non conue-
niunt in eadem opinionem, *Castil. decis.
199. num. 13.*

His præmissis constituo generalem re-

24 gulam, † quod retardanda, & reuocan-
da sit executio sententiæ, quæ euiden-
ter, seu notorie est iniusta, *Innoc. Ancar.
Felin. & reliqui relati à Conar. Var. resol.
lib. 1. cap. 1. num. 15. in princ. addendo idem*

25 dici, si † illa contineat intollerabilem er-
rorem, *Crauet. conf. 373. de eo, num. 44.
& seq. Marfil. sing. 473. Alex. conf. 33. lib.
1. num. 8. & seq. Rom. conf. 323. nu. 7. vers.
Ant. Grat. conf. 80. num. 11. lib. 2. Menoc. de
acquir. posſes. remed. 3. num. 853. Surd. con-
ſil. 324. in princ. Contard. de momentan. posſe-
ſis. limis. 9. num. 43. & conferunt quæ di-
xi supra §. 1. & §. 7. vers. dicendum secundo,
ampliat. 9. & 10. Surd. conf. 405. longa,
num. 17. ubi plures congeri, Natta conf.
529. num. 7. Barbat. conf. 1. vol. 2. num. 4. &
seq. Gabriel. de sent. conclus. fin. num. 1. ubi
ubi plures refert.*

26 Contrarium volunt Calcan. † & ab illo
relati, *conf. 86. num. 5. ordinarium debe-
re exequi sententiam delegati Papæ, siue
illa sit valida, & iusta, siue secus, Caldas.
& ab illo relati quasi. 37. est in. num. 3. re-
lati à Gabriel. de sent. conclus. fin. numer. 2.
relati à Surd. conf. 354. peracut. numer. 16.
& 17.*

Comprobatur hæc regula ex his quæ
27 dicuntur † de appellatione, quæ ratione
evidentis iniquitatis admittitur ad utrū-
que effectum, ubi illa vel rescripto Prin-
cipis, vel dispositione statuti, vel ratione

inditiij, vel rei de quo lata est, erat pro-
hibita, *Alex. in l. 4. §. condemnatum, ff. de
re ind. num. 8. Contard. de momentan. posſes.
lim. 9. num. 3. & seq. plurib. Menoc. de adi-
piscend. posſes. Remed. 4. num. 850. & seq.*

28 & ratio est, vel quia † notoria nullis iu-
ris regulis sunt alligata, *cap. ad nostram 3.
de iur. iur. in omni materia, & præsertim
ubi tractatur de exceptionibus, vel de deſe-
ſione rei, numquam est exclusa exceptio,
vel defensio, quæ sit notoria, Crauet. con-
ſil. 3. num. 18. concludens, quod generalis
dispositio non trahitur ad ea, in quibus
adeſt evidens iniquitas; & licet pro iusti-
tia † sententiæ præſumatur, l. 2. §. solet,
ff. de hered. vel action. vendit. cessat talis
præſumptio, ubi vitium est patens, l. qui
testamento, ff. de excus. tutor. & notorium
facti extinguit notorium iuris ex facto
oriens.*

30 Ampl. etiam, si causaliter, seu casu ali-
quo poſſet eſſe iusta; nisi is casus sit in
sententia expressus, & in eo prolata, *Fel.
cap. 1. de re iud. n. 7. in princ. vers. & adde.*

31 Ampl. etiam, si adeſſet † statutum,
quod sententia mittatur executioni,
etiam si deducatur iusta causa impediendi
executionem illius, *Ruin. conf. 138.
omissis, lib. 5. num. 2. t. argumento eorum,
quæ dicuntur de nunciatione noui ope-
ris, quæ † non spernitur, siue iuste, siue
iniuste fuit facta, attamen ubi euidenter
constat eſſe iniustam, impune spernitur,
ut in contingentia facti defendi causam
propriam, ubi ab incompetenti Iudice
mihi fuetat facta, ne superaddificarem in
pariete comuni cum vicino laborante
hæreditario vitio litigiosi.*

23 Ampl. etiam, ubi exceptio † iniustitiæ
opponitur corā Iudice requisito ad exe-
quendam sententiam, nam si videt, vel
vehementer suspicatur de iniustitia sen-
tentię, remittit partes ad Iudicem requi-
rentem, *Angel. in l. 1. à Diuo Pio, ff. de re
iud. num. 4. circa med.*

34 Ampl. etiam in casu, † quo duæ con-
formes ex statuti dispositione eſſent exe-
quendæ, *Ruin. conf. 138. omissis, lib. 5. n. 22.
addendo procedere, etiam quod statu-
tum disponderet, quod mittantur execu-
tioni, siue fuerint iustæ, siue iniustæ, Bur-
ſat. conf. 305. num. 1.*

- 5 Ampl. si de iniustitia ꝑ excipiarur corā
executore dato à lege in defectum iurif-
dictionis eius, qui iudicauit, vt si agatur
de sententia arbitri, *Angel. l. à Diuo Plo,*
ff. de re iud. num. 4. in princ.
- 36 Ampl. etiam in sententia, ꝑ vel decre-
to Principis, vt ex *Innoc. Abb. & alijs cō-*
cludit Contard. de momentan. posses. l. m. 9.
num. 64.
- 37 Ampl. etiam, quod ꝑ executor depu-
tatus, vel requisitus sit inferior deputau-
tis, & requirentis, *Socin. conf. 83. lib. 4.*
num. 16.
- 38 Ampl. etiam, quod ꝑ essent tres con-
formes, *Surd. conf. 324. in princ. & num. 5.*
in fin. & dixi supra §. 1. ampliat. §.
- Ampl. vt sufficiat prima facie appare-
re, ꝑ quod ius stet pro eo, qui excipit in-
iustitiam sententiæ esse notoriam, licet
aliquid replicari possit, *Fel. cap. significa-*
uerunt, de testibus, num. 4. Dec. conf. 423.
num. 12. & in cap. insinuatione de appellat.
num. 7. Contard. de moment. posses. limit. 9.
num. 29. addendo procedere etiam respec-
tu eorum, quæ ex eo indirectè proban-
tur, Surd. conf. 324. num. 7. in fin. eam re-
ferens rationem, ex Bart. in l. quasies, ff.
- 40 si quis cautum, quia illa ꝑ qualitas dicitur
notoria, quæ ex aspectu, & primo intui-
tu creditur talis, *Fel. cap. 1. de re iud. n. 9.*
circæ fin. vers. ex cuius dicto, subdens in-
sine idem dici, si talis credatur iuxta re-
gularem cursum.
- 41 Ampl. præsertim in sententia lata ꝑ in-
criminali, *Alex. conf. 77. visus, nu. 3. vers.*
item cum contineat, lib. 3. Tusc. concl. 136.
nullitas, num. 2.
- 42 Ampl. vt non solum ꝑ sit retardanda
executio sententiæ manifestè iniquæ, sed
etiam si fuit facta executio, sit reuocanda,
nec viqueam transit in iudicatū, quamuis
ab illa non sit appellatum, *Barbas. conf. l.*
col. 2. num. 6. & duobus seq. cum alijs plu-
- 43 ribus cumulatim à ꝑ Corario amico meo,
& in Romana Curia causarum patrono
inter primos, *Traet. de Commun. opinion.*
lib. 3. tit. 12. num. 19. & 20. Gabriel. testans
de stylo Rotæ, vbi sententia est euidenter
iniusta, conf. 28. lib. 2. num. 6. & 7. Bursat.
conf. 505. num. 4.
- 44 Ampl. etiam, vbi sententia ꝑ lata est
contra communem opinionem, nam
- non solum non est exequenda, sed
illius facta executio reuocanda,
tius de commun. opin. lib. 3. cap. 13. num. 1.
& dixi etiam §. seq. in ampliat. intelligi
tamen, vt dixi infra §. seq. vers. ampliat.
idem dicendum.
- 45 Ampl. etiam vbi sententia ꝑ esset noto-
riè iniusta, quia lata contra casum legis,
vt dicam infra §. seq.
- 46 Ampl. etiam in sententia ꝑ censurariū,
Gabriel. de sent. concl. fin. num. 3. vbi refert
disfidentes, & num. 7.
- 47 Ampl. vt ei in quem ꝑ lata sententia
notoriè iniusta, succurratur remedio ap-
pellationis, & remedio, l. si me & Titius,
ff. si cert. pet. Contard. de moment. posses.
limit. 9. num. 62.
- 48 Ampl. etiam, si non fuerit ꝑ ab illa ap-
pellatam, *Marfil. plures conzerecū, singul.*
473. num. 1.
- 49 Ampl. etiam, quod in sententia ꝑ non
exprimat causā, ex qua probetur eui-
dens, seu notoria iniustitia, modo illa col-
ligatur ex actis, *Surd. conf. 324. num. 4. in*
fin. & num. 5. refert disfidentes
- Ampl. etiam, si à statuto disponatur
ꝑ aduersus sententiam non posse dici de
nullitate, *Brun. Ac. consil. §. nullitas, col. 4.*
vers. statuto tollente, Ofsce. decis. 142. n. 33.
in fin.
- 51 Ampl. quod vbi sententia ꝑ est noto-
riè iniusta possit de facto resisti, nè exe-
quatur; & licet condemnato resistere
de facto, *cap. non debet, l. quas. 3. vbi Ar-*
ebid. l. nec magistratibus, ff. de iur. præ-
sertim si sequatur damnum irreparabile;
vel fuerit appellatum, Felin. in c. si quan-
do de offic. delegat. nu. 2. vers. quarto fallit,
& comprobatur ex late deductis à Mar-
fil. in praxi, §. diligenter, num. 51 & seq.
pluribus, dum loquitur de iniuste carce-
rato, veltorto, Marant. disp. l. 1. nu. 35.
& seq. plurib. vbi latè agit, & numer. 39.
addit procedere, siue agatur de senten-
tia iudicis ordinarij, siue delegati, Tus-
scus concl. 587. eximere captum, num. 33.
& seq. & conclus. 412. Iudici, num. 10. &
seq. plurib. Marfil. l. 1. ff. de quas. numer. 17.
concludens ꝑ iniuste carceratum, si ali-
- 52 ter non potest eire carcere, posse impu-
ne occidere custodem, & clericos posse
eximere eodem natum iniuste ad mor-

- cessu videat sententiam iniustam, non tamen notorie, nec euidenter debere illam exequi, *Rom. conf. 323. n. 7. vers. aut ipsa*
- 67 Limit. vbi talis iniustitia est disputabilis, vel dubia, seu quæ per aliqualem impugnationem sit dubia, seu offuscatur, & turbatur exceptione eius, pro quo lata est sententia, *Contard. de momentan. poss. limit. 9. num. 34. & similia sunt, quæ dixi supra de nullitate euenti §. 1. lim. 1. & dicam infra §. de sententia lata contra expressam iuris dispositionem, Gabr. conf. 28. quando, lib. 2. nu. 7. in princ. Surd. 73 conf. 405. num. 24. & seq. plurib. addendo tali casu notorium amittere vim suam, Marant. disput. 1. num. 37. in fin.*
- 68 Limit. vbi talis iniustitia est latens, seu occulta, *Natta conf. 529. episcopus, num. 8. in fin. concludens laycum iudicem requisitum ab ecclesiastico, debere exequi illius sententiam, & è contra, si iniustitia sit latens, Surd. conf. 405. numer. 17. relato Couar. Var. res. lib. 1. cap. 1. num. 10. vers. sed si iudex, concludens, si executor visio processu videat sententiam esse iniustam, non obligari ad executionem, si iniustitia sit notoria, & euident, aliàs secus. Subdens in fin. expientem de iniustitia sententiæ, debere duo copulatim probare, nempe iniustitiam, & illam esse euidentem.*
- 69 Lim. vbi iudex aliud arbitrat, & *Surd. conf. 405. num. 26. vers. quinto, & num. 27. & seq. plurib. addendo non dari appellationem, vbi procedit ad executionem, quia non dicitur grauare, & idem dicitur de nullitate, de qua statutum prohibet excipi, Alex. conf. 77. lib. 3. num. 20.*

Dubito tamen de veritate huius limitationis ex his quæ tradit *Fel. in cap. de cetero, de re iud. num. 4. Natta conf. 529. Episcopus, num. 11. quod iudex æque faciat litem suam iniuste iudicando, vel exequendo, & licet appellare ad vtrumque effectum, vbi iudex exequitur sententiam notorie iniustam, Gutierrez pract. quest. lib. 1. quest. 120. n. 3. & seq. & idem Surd. eodem conf. num. 30. vers. nec dicatur, admitti veritatem regulæ nostri, & tunc confitens eius limitationem procedere, vbi iniustitia non est euident, & notoria.*

Limit. vbi is, contra quem est iudicatum, fuit citatus, & in illius contumaciam lata fuit sententia, & non appellauit *relato Menac. conf. 100. num. 15. Surd. conf. 405. num. 18. in fin. & numer. 19. & seq. Dubito tamē de hac limitatione, si simus extra casum, quo sententia non fuit prolata in pœnam contumaciæ.*

Limit. vbi sententia est iniusta, sed non tali specie iniustitiæ, quæ causet nullitatem sententiæ, *Marant. disp. 1. num. 36. circa fin.*

Limit. vbi iniustitia probatur ex iuribus de nouo productis, *Rot. diuers. dec. 479. num. 1. & 2. par. 4. & in Auximiana. census coram Gbilerio 10. Martij 1626. Caualer. decif. 597. num. 3.*

Limit. vbi sententia non fuit parti intimata, *Surd. conf. 354. per acuta, num. 17. vers. addo.*

Probanda quæ sint ab allegante et notoria iniquitatem, seu iniustitiam sententiæ videndi, *Surd. conf. 405. num. 17. in fin. Scaccia de appell. quest. 19. Remed. 1. conclus. 4. num. 71. si aca med.*

Iniustitiæ euidentis dicitur, quæ nullam admittit disputationem, vt de euidenti nullitate dixi *supra §. 1. in princ. Surd. conf. 405. num. 25. in fin.*

An autem de facto resisti possit executori sententiæ euidenter iniustæ, *Rot. uan. in l. 1. ff. de re iud. num. 16.*

§. XIII.

SVMMARIVM.

Sententia lata contra casum legis est nulla 1. Executio sententiæ retardatur, vbi excipitur illam esse nullam 2. & quare 3. Ampl. 4. 6. 7. 9. 10. 11. 13. 14. 16. 21. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. Lim. 35. 37. 39. 40. 41. 42. 43. 45. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55.

Sententia lata contra legem non habentem clausulam annullatiuam quando nulla 5. Iudex quando exprimere debeat causam quare sic iudicat 12.

Legis ratio idem est, quod lex 14. Ampl. 15. Consuetudo quid, & quibus possit 16. Ampl. 17. 19

Ecc 2 Iuri

Iuri diuino an liceat Papa, vel Imperatori 6 derogare 18.

Iudex facit litem suam iudicando contra consuetudinem rationabilem, & sententia est nulla.

L. preses, ff. de re iud. declaratur 26.

Sententia lata contra communem, quando nulla & non exequenda 29.

Pana iudicum, aduocatorum, & Procuratorum, qui respectu iudicant, vel patrocinantur contra communem 30. 31.

Lex habens plures intellectus, non potest allegari ad decisionem causarum 36. 38.

Regula Cancellaria Apostolica an equiparetur statuti 39.

Sententia lata contra decif. Rota, an nulla 44 an lata contra extraneam 46.

1 **S**ententiam latam contra + casum legis esse nullam, & invalidam, textus est expressus in l. 1. C. quando prouoc. non est neces. cap. 1. & ibidem glos. fin. de sent. & re iud. propterea opposita exceptione

2 quod illa + sit lata contra legis dispositionem, necessario sequitur suspendi illius executionem, vt tacite disponitur in d. cap. 1. Gabriel. de sent. conclus. 7. num. 1. vbi plures concordantes refert, Tuscus concl. 140. sententia, nu. 26. Matefil. sing. 19. Nota Vant. de nullis. ex defect. proefs. num. 18. & seq. qui plura exempla referunt, Vant. de nullis. ex defect. proefs. numer. 118. Butr. conf. 27. in princ. vbi apostil. Verb. Casum legis, Cast. l. 4. & condemnatum. ff. de re iud. in princ. Osafo loquens de Constit. Regis Franceia decif. 142. nu. 28.

3 in fin. num. 29. & 30. Ratio est, quia facta contra legem pro infectis habentur, l. non dubium, C. de legib. l. iubemus, §. sane, el. 1. C. de sacrosanct. Eccles. idē iuratum in iure, Ancar. conf. 372. pro declaratione in princ. addentes ad Matefil. singul. 19. n. 6.

4 Ampl. si lata fuit contra + legem prohibituiam, vel quæ vltius irritat factum contrarium, Dec. conf. 502. ex. nu. 1. Surd. conf. 360. possessiones, num. 46. Cenciustra. Etat. de Censib. par. 2. quæst. 1. art. 4. num. 9. Alex. conf. 24 lib. 4. num. 3. Si verò lex non

5 habeat clausulam + annullatiuiam, non conueniunt Doctores, an sententia sit nulla, vt patet ex Puteo decif. 330. num. 1. & seq. quos idem concordat ibid. n. 6. & seq.

Ampl. præsertim, vbi is error fuit expressus in sententia, l. 1. §. 1. ff. qua sent. sine appell. 2. C. quando prouoc. non est neces. Aret. conf. 75. diligenter, num. 1. vers. Quinta, & num. 2. declarat quando error iuris dicatur expressus in sententia, add. dyn. num. 3. & 4. pariter esse nullam sententiam, quæ confirmat primam nullam ob expressum iuris errorem.

Ampl. etiam, vbi profertur + contra statutum, quo litigantes ligantur, siue illud sit ordinarium, siue decisorium, Bart. & Angel. in l. cum prolatis, ff. de re iud. Felin. in cap. 1. de re iud. nu. 2. limitando dupliciter, num. 3. nempe si statutum + sit extrauagans, id est non registratum in volumine statutorum, veluti si esset declaratorium, vel extensiuum alterius statuti registrati in volumine statutorum, Bart. l. cum prolatis 32. ff. de re iud. num. 1. Ioan. de Imol. conf. 85. circa fin. Tusc. concl. 140. sententia, num. 13. ampliando etiam si fuisset + renuntiatum statuto, addendo procedere, vbi lata est contra formam datam à statuto, & ibid. num. 14. & seq. plura exempla refert, & num. 22. & seq. refert plures casus, quibus sententia lata contra statutum valet, & num. 46. ratio autem primi assumpti est, quia debiliior est illius dispositio, nisi reformantes dedissent eidem reformationi parem vim. Vel statutum antiquum non vsum, id est cuius casus nūquam euenerit, quæ tamen secundam limitationem reprobatur Aret. in l. 1. ff. de appell. sed illam saluat Fel. ibid. num. 3. in fin.

10 Ampl. etiam in + sententia censurarum Gabr. de sent. conclus. 7. numer. 10. Ancar. conf. 372. pro declarat. in princ.

11 Ampl. etiam si sententia + contra casum legis, vel statuti, posset aliquibus casibus esse valida, nam si non fuerit prolata in casu validitatis, & cum expressione, quod eo casu sic profertur sententia, illa est nulla, & retardanda illius executio. Felin. in cap. 1. de re iud. num. 7. eam asserens rationem, quia faciens actum in casu permissio, vbi generaliter erat prohibitus, debet exprimere quod facit in casu permissio, exemplo iudicis, qui pronuntiare debet testamentum filij familias valere, quia testatus est de peculio castrensi & cita-

- & citationem pro die feriata non obligare citatum ad comparere tam, nisi in illa exprimat casus, qui die feriata posset expediri, veluti causa excarcerationis, & similia non patientium moram, *Gabriel de sentent. syncl. Contar. de moment. posses. l. m. o. numer. 60. Maresc. singul. 12. Succin regul. 254. Fel. in cap. si ut de sentent. & re iud. num. 11. & seq. Gasl. de pace pub. lib. 2. cap. 8. quoniam, num. 13. in fin.*
- 13 Ampl. etiam in decreto ꝑ interposito ex voluntaria iurisdictione, nam si fuit interpositum ex causa à iure reprobata, vel non probata est ipso iure nullum, *Felin. in cap. 1. de re iudic. num. 16.*
- Ampl. idem si sententia fuit prolata,
- 14 contra rationem ꝑ legisloquentis in alijs terminis, nam cum ratio legis idem sit quod lex, *Glos. l. 2. verb. aut legem, C. quod sit longa consuet. Scrad. de feud. 2. par. 9. par. section. 2. numer. 84. quare ratio-*
- 15 *ne ꝑ legibus, correctio dicitur correctio ipsa lex, Bart. in l. 1. ff. de leg. tut. pariter nulla est sententia lata contra rationem legis, sicut quæ profertur contra legem, Fel. in cap. 1. de re iud. num. 1. quia contra legem facit, qui illius mentem offendit, licet illius verba obseruet, Contra legem, ff. de legib. Archid. cap. plerique 14. quod 7. 3. n. 2. Gabriel de sent. concl. 7. n. 22. Contrarium tenet Abb. in cap. cum specialiter 61. de appell. num. 10. & relati à Gabriel de sent. concl. 7. num. 22.*
- Ampl. etiam, si prolata fuit contra,
- 16 ꝑ consuetudinem notoriam, nam cum illa fingat, & refingat, quæ sunt iuris positiui, l. de quibus, ff. de legib. l. venditor, § si constat, ff. commun. prad. l. 1. § diuis, ff. de sepul. violat. Bald. conf. 318. in fin. lib. 2. *Rimin. lun. conf. 51. dubitatur, num. 2. & 24*
- 17 *seq. & concurrente ꝑ publica utilitate, deroget etiam iuri naturali, & diuino, vt voluit Curt. in: cum tanto de consuet. caus. 1. num. 8. & section. 1. num. 8. quem refert & sequitur Joseph. de Seffe, tract. de inhibition. cap. 8. § 3. numer. 148. & seq.*
- 18 subdeas an idem liceat ꝑ Sum. Pont. & 25 Principi supremo, relato *Covar. practic. quod 7. cap. 31. num. 4. vers. primum, & in epitam de sponsal. 2. par. cap. 6. § 9. num. 4. tenente negatiuam, & Grat. conf. 1. nu. 31.*
- vol. 2. testante de communi affirmatiua.*
- 19 Consuetudo ꝑ particularis præferatur legi vniuersali, l. semper, § legem, ff. de iur. immunit. quare dato iudice, vt causam decidat iuxta legem, & consuetudinem, potius in iudicando sequi debet ille, quæ sunt consuetudinis, omisso quid lege fuerit sancitum, *Dec. in repet. cap. 1. de consuet. num. 38. & seq. vers. in glo. fin.*
- 20 & propterea sententia lata contra ꝑ consuetudinem notoriam sit nulla, & æque iudex faciat litem suam, iudicando contra consuetudinem rationabilem, sicuti si iudicaret contra legem, vel statutum, *Felin. in cap. 1. de re iud. numer. 4. & seq. & num. 15. vers. limita 8. pariter suspendi,*
- 21 *& ꝑ reuocari debet facta exequutio sententiæ, quæ sit lata contra generalem, & consuetudinem notoriam, ex his quæ fuerunt decisa coram Mantico dec. 115. placuit, Gabriel de sent. conclus. 7. n. 16. dum num. 15. aliud dixisset, si non esset notoria, Cusi. l. 4. § condemnatum, ff. de re iud. num. 3. & Ripa num. 11. & 13.*
- Ampl. etiam, si agatur de executione
- 22 ꝑ sententiæ arbitri, cum distinctione tamen, quod si quis simpliciter sit electus arbitrer, vera sit extensio nostra, si error iuris fuerit in sententia expressus; si verò sit arbitrer iuris, id est vt de iure arbitretur, corrumpit sententia lata contra casum legis, statuti, vel consuetudinis, quamuis error non sit expressus, quia ille in iudicando excessit fines compromissi, *Felin. in cap. 1. de re iud. num. 6. Gabriel de sentent. concl. 7. num. 4.*
- 23 Ampl. etiam in sententia ꝑ lata contra stylum Curie, *Gabr. de sentent. conclus. 1. numer. 17. Tusc. concl. 41. sententia, n. 43.*
- 24 Ampl. etiam, vbi sententia ꝑ fuit prolata à iudice, qui ad illam proferendam nitebatur lege, quæ reuera non conueniebat casui deciso, *Abbas cap. cum eo officij de præscript. num. 29. addendo limitationem, si alia lege ita erat is casus decidendus.*
- 25 Ampl. præsertim, si in sententia ꝑ fuit facta expressio eorum, quæ sunt contra legem, veluti si feratur sententia condennatoria vsuræ vsurarum, nam cum illæ sint indebitæ, l. si non sortem, ff. de cond. indebit.

indebit, l. *præf.* 27. ff. de re iudicat. ubi
glof. 1. l. fin. C. de ujur. ratione nullitatis
ſententiæ retardari debet illius executio,
ſecus ſi error iuris eſſet iacitus, nec colligibilis, niſi ex altiori diſcuſſione actorū,
vt puta ſi cōdemnatio eſſet facta de certa ſumma, quæ excederet debitum com-
putatis uſuris uſurarum † d. l. *præf.*
quam ita declaraſſe reperio, Caldaſ. q.
37. eſt in num. 2. & 3.

Ampl. etiam ubi ſententia lata fuit
27 contra † legem, vel conſtitutionem ex-
trauagantem, Bart. in l. cum prolatis 32.
ff. de re iudic. nam. 1. & Imol. ibidem in
principio Gabriel de ſentent. conſul. 7.
num. 11.

Contrarium voluit Gomeſ. in proœm.
Regul. Cancell. q. 2. n. 15.

Concorda per Rom. conſ. 270. in propo-
ſito num. 2. & ſeq. Abb. cap. paſtoralis 8. de
fide inſtrum. & Felin. nu. 6. & ſeq. Caldaſ.
quaſt. 37. nu. 1. Felin. in cap. 1. de re iudicat.
num. 12. Gomeſ. in proœm. regul. Cancell. q. 2.
num. 15. & ſeq. Felin. in cap. 1. de re iud. n.
12. Gabriel de ſentent. conſul. 7. num. 12.
& ſeq. Tuſcus conſul. 140. ſententia. num.
25. & 141. nu. 47. & ſeq.

28 Ampl. idem dicendum ſi ſententia †
lata fuit contra communem opinionem,
quæ non habet contradicẽtorem, Qualiſ
eſt Martini in l. ad ſ. a Patre C. ſolus. matr.
Bartoli, Baldi, & aliorum, quæ ab omnibus
reperiuntur receptæ, nam cum habeant
vim legis, l. aſſetas, ff. de ijs qui not. in-
ſam. Aſſic. deciſ. 1. & ibidem Aſſic. Curo-
lus à Kbirben traẽt. de ſeud. ex paſt. &
prouid. cap. 4. num. 25. & ſeq. Abb. c. pruden-
tiam 21. de offic. deleg. num. 4. qui hoc aſ-
ſumptum latè comprobant quod ſententia
29 lata contra communem † ipſo iure nul-
la ſit, ac etiã iniqua, & non ſolum non
exequenda, ſed facta exequatio reuocan-
da, Coratius traẽtat. de comuni opi-
nion. lib. 3. cap. 12. num. 18. Gabriel. conſul.
7. nu. 20. Si autem communis ſit contro-
uerſa, ſecus eſt, vt latè tradunt idem Co-
rat. eod. traẽt. cap. 9. & Contard. de momẽ-
tan poſſeſſ. limit. 9 n. 50. & ſeq. plurib. Surd.
conſ. 405. num. 21. Notandum præterea
30 quod in iudices, aduocatos, † & procu-
ratores, ſunt ſuæ conſtitutæ poenæ, ubi illi

iudicant, & iſti patrocinantur contra
communem opinionem, vt tradit idem
Corat. d. traẽt. lib. 3. cap. 10. & duobus ſeqq.
ſed heuquam inutiliter iſthęc ſcripti bo-
nus ille vir, cum illa receſſerint ab aula, &
caula, ſicuti & alia prætorum edicta, qua-
le eſt illud de magiſtratibus convenien-
dis, quod ſi renouarẽtur verendum non
eſſet, quòd tam frequentes non eſſent re-
uocationes trium cõformium, ſæpe ex
eiſdem actis, vel ex defectu ſolemnium,
vel ratione exceſſus in iudicando, vel ex-
equendo, cohibereturque ſames auri-
eorum iudicum, qui non deterriti quod
ſint prohibiti habere honoraria ex inter-
locutorijs, vel prouiſionalibus decretis,
inſtar galli, qui bene cantat, & male ru-
ſpat, pretio iudicant, quod gratis decer-
nere deberent, ſubdam tamen quæ reſert
Leonclauius in ſuo Cod. Graeci, & Roman.
Iur. Ciuil. & Canon. lib. 2. aduerſus ludi-
ces, qui ſententias præter leges ferunt
Imper. Leo, & Alexander.

Equidem arbitror, neminem exijs,
qui iudicum naſci ſunt officium, ad tã-
tam improbitatem inquam exorbitaturum,
vt præter leges ſcriptas exiſtimet
ferendas ſententias. Si tamen aliquis ad
eam † temeritatem proruerit, depre-
henſus quidem ſtatutum legibus poenam
luet: ſin autem clam uobis id fecerit, mi-
nimè oculum illum inſonnam latebit.
Nihilominus valde nos prudenter factu-
ros exiſtimauimus, ſi hanc rem execra-
tionibus etiã cohiberemus. Itaque
Deum hic ſibi aduerſantem inueniat, &
cæleſtes, ac incorporeas poteſtates inſe-
ſtas. Ante diem de hac præſenti vita
migret, atque etiã ſuturæ iacturam ſu-
ciet: Aedium ipſius fundamenta conſu-
matignus, & ſemen eius perpetuam igno-
miniam ſentiat, ac panem mendicet:
quandoquidem legum libertatem cor-
ruptis ſententijs ſeruare coegit.

31 Ampl. etiam ſi iudex in conſcientia †
crederet iudicare iuxta leges, vel legiſla-
tor conſentire iſa iudicari, Vanius de
nullit. ex defect. proceſſ. num. 118.

32 Ampl. ſiue ſententia † ſit diſſiniſtiua, ſi-
ue interlocutoria. Ad aſſ. ſing. 19.

33 Ampl. etiam in ſententia † lata contra
regu-

- regulam iuris, etiam quod habeat plures exceptiones, & possit in vna illarum saluari, nisi exprimat is casus à iudice. *Dec. conf. 8. in princip. Ruin. conf. 41. n. 16 lib. 1. Matef. singul. 20. Oldrad. conf. 422. in fin. relati à Tuse. conclusione 141. sententia num. 34. & seq. videndus tamen Gabriel de sentent. Conclus. 7. n. 7. & seq. & 21.*
35. Ampl. vt in tantum sit nulla † vt non sit ab illa appellandum & si confirmetur à iudice, confirmatio sit nulla, relati à Tuseo conclus. 147. sententia. num. 41. & seq. Felin. in cap. quoniam eon, ra de probat. n. 25. & seq.
36. Ampl. etiam vbi profertur contra † bonum ius partis, nam cum tertium sit iuris præceptum, suum vnicuique tribuere, §. iuris præcepta in §. de iuss. & iur lata sententia contra bonum ius vnius dicitur illa tacite lata contra ius, & legem, *Abb. cap. cum inter d: re lud. nu. 9. Ioseph de Sece tract. de inhibition. cap. 1. §. 2. n. 27 & seq. vbi refert effectus provenientes ex tacita, vel expressa sententia lata contra ius, seu legem.*
37. Ampl. etiam si fuerit † prolata contra formam datam à lege *Socin. Reg. 182. n. 6.*
38. Ampl. etiam si partes † conueniunt, quod iudex lerat sententiam expressam, errore iuris *Felin. in cap. 1. de sentent. & re jud. num. 8. & ratio est, quia non possunt facere partes esse validum, quod est nullum, Fel. cap. cum causam 36. de testib. nu. 19. circa med.*
39. Ampl. vt liceat exequenti talem † sententiam de facto resisti, *Marant. disput. 1. num. 36.*
40. Ampl. etiam vbi fuit prolata per falsas allegationes iurum, & Doctorum *Mascard. de probat. conclus. 686. exceptio n. 21. relatis Bart. Alex. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. Coler de process. part. 4. cap. 1. n. 2. 145. difficile ad praxim reduci potest hæc extensio, ideo alia non addam.*
41. Ampl. etiam si talis sententia † sit lata per errorem, *Barbat conf. 1. vol. 2. num. 7. & seq. addendo n. 22. & 16. idem dicendum si fuerit prolata per errorem facti ad quod iudex se referat, Gabriel de sentent. conclus. 7 nu. 3.*
42. Ampl. etiam vbi lata † est super simile legis *Imol. in l. cum prolatis, ff. de re iudic. ante n. 1. Bald. in l. 2. C. quunt. p. ou. n. n est necess. quæ sequuntur, & refertur addentes ad Abb. cap. cum speciali 61. de appell. n. 10. & ibidem Dec. col. 2. vers. 2. num. 17. & seq. Gabriel de sentent. con l. 7. num. 21. vbi refert dissentientes, id. m repetit latè Tuseus conclus. 141 sententia num. 45. 54. & seq. & 59.*
43. Ampl. etiam vbi sententia lata est † ad fauorem eius pro quo iura vetant pronuntiare, vt puta pro exule, vel excommunicato, excepto casu quo per illum absolueretur ad exilio, vel excommunicatione *Imol. in l. cum prolatis de re iud. in fin.*
- Contrarium tenet *Felin. in cap. 1. de re iudic. n. 15. limit. 9.*
- Limit. vbi sententia lata fuit contra legem † habentem plures intellectus, seu lecturas, *Bart. l. cum prolatis 32. ff. de re iud. n. 2. exemplum r: ferens l. dos à patre C. solut. matr. & auth. ex causa C. de liber. prateris. nam quidquid sit de ea, quæstione, an lex plures habens intellectus † possit ad decisionem causarum allegari, & negatiuam firment *Socin. in l. 1. ff. sol mat. nu. 126. Surd. conf. 9. num. 44. & conf. 32. num. 33. & conf. 379. num. 13. & seq. vbi pluribus exornat, & Affirmatiuam sit amplexus *Cassador. decis. 1. de acquir. rerum domin. num 15. & vtramque opinionem conciliant tradita à Sebast. Medic. de legib. part. 2. q. 8. sententia tamen lata contra legem perplexā, seu habent. multiplicem intellectum † non est nulla, Imol. l. cum prolatis 31. ff. de re iud. in princip. & n. 1. circa fin. Gabriel de sentent. conclus. 7. nu. 18. vbi plures refert concordēs Tuseus conclus. 141. sententia nu. 58. 60. Addentes ad *Matef. singul. 19. num. 9. & seq. Felin. in cap. 1. de re iud. num. 15. Subdens ideo ignorantia iuris obscuri tollerari, & quod error iuris dubij æquiparatur errori facti & quod excuset si agatur de apicibus iuris. Abb. cap. cum speciali 65. de appellat. n. 10. concludens iura, quæ disponunt sententiam latam contra ius, intelligi de iure expresso, & elaro, seu indubitabili, nec multipliciter intelligibili, vt addit idem in cap. cum dilectus 8. de consuet. num. 13. Euerard. in suis locis legal. cap. à Ruben. 8 nisi****

- 47 nisi conuersa dicitur. Si autem esset certus illius intellectus, et ex hoc esset lata iuxta intellectum in ius dubitabilem, ut idem subdit ibidem, *Gomes. ad regul. de iurisdictionis quæst. 7. in fin. Gabriel. de sentent. conclus. 7. n. 20. & seq.*
- 48 Limit. in sententia lata contra dispositionem regulæ Cancellariæ Apost. nam licet de illis idem dicendum videatur, quod de sententia lata contra statutum, ut dixi supra, attamen, quia tales regulæ fiuntur, & refiuntur arbitrio Pontificum, & non condantur, ut perpetuo feruentur, sed statim mortuo Papa expirat illarum virtus, & vinculum, aliud de illis, quod de statuto est dicendum, ut voluit *Felin. in cap. 1. de re iud. num. 12. post med. vers. idem de sententijs Gomes. in proz. regul. Cancellar. quæst. 2. n. 4. 15. & seq.* vbi præterea refert requisita, ut idem faciat in iudicio in Curia Rom. vel extra *Gabriel. de sentent. conclus. 7. n. 9. post med. vers. idem de sententijs Gomes. in proz. regul. Cancellar. quæst. 2. n. 4. 15. & seq.* vbi præterea refert requisita, ut idem faciat in iudicio in Curia Rom. vel extra *Gabriel. de sentent. conclus. 7. n. 9.*
- 49 Limit. vbi ex rationatione tantum, seu oculo mentis detegitur sententiam fuisse litem contra legem. *Innoc. in cap. 9. & G. in fin. de offic. delegat. Felin. in c. 1. de re iud. n. 17. relapso Alex. qui voluit sententiam litem contra legem in solidum, pro debito hereditario non esse, nisi iure nullam, quoniam non fuisset de iure condemnandus, nisi pro sua rata, Tuseus conclus. 140. sententia num. 6.*
- 50 Limit. vbi in sententia iudex non expressit errorem iuris, ut quia dixerit præsentationem esse validam, non obstante quod facti fuerit ab excommunicato, nisi in eadem sententia idem iudex expressisset aliam causam in iure non erroneam, vel expressus error respiceret vñ capitulum, seu partem sententiae tantum, vel non faciat ad eam, veluti si iudex dicat in his scriptis condemnatio quamuis sententiam non sit scripto iuris iuda *Felin. in cap. 1. de re iud. n. 17. 10. 11. & 14.* quia tunc comprobatur *Gabriel. de sentent. conclus. 7. n. 1. vbi infinitos congerit, & num. 23.*
- 51 vel expressio sit facta per relationem ad acta, l. qui testamentum ff. de ex. us. tut. l. 2. C. quando priuoc. non est necesse. *Tuseus conclus. 149. sententia num. 14. licet idem Tuseus conclus. 141. sententia num. 6. videatur aliud sentire, dum voluit talem ex-*
- pressionem debere esse explicitam, & non sufficere, si oculo mentis arguatur, idem repetens *num. 65. addendo non sufficere relationem ad acta, relato Vans. de nullis. ex defect. process. num. 122.* qui rationem refert, & exemplis probat, licet referat, *Alex. conf. 81. Consideratis 3. l. b. 2. aliud sententem*
- 52 Limit. vbi sententia fuit prolata in his, in quibus iudex habet arbitrium iudicandi, prout vult *Felin. in cap. 1. de re iud. num. 16. vers. Limit. 16.*
- 53 Quid si feratur contra decisionem, Rotæ *Gabriel. de sentent. conclus. 7. num. 8. & laud. dixi de litem lib. 1. quæst. Tuse. conclus. 141. sententia num. 44. 52.*
- 54 Limit. vbi sententia est lata contra legem dantem ordinem iudicij, si ab illa non sit appellatum, vel exceptum de tali ordine. *Abb. conf. 29. in quæst. lib. 2. num. 2. Tuse. conclus. 141. sententia num. 69.*
- 55 Quid de sententia lata contra extraneam. *Felin. cap. 1. de sententijs. & re iud. num. 12. Barbat. conf. 1. volum. 2. num. 9. & seq.*

§. XIV.

SVMMA RIVM.

Ius ex facto oritur.
Sententia lata per errorem facti expressi est nulla 2. & quare 3. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. Limit. 13.
Error expressus quando dicitur. 14.

FAcile dicent aliqui quæ hoc §. dicam esse superflua, & repetita ex his, quæ dixi mox in duobus antecedentibus paragraphis, cum aliunde non proficitur nullas sententias ob errorem, quam quia iudex errauerit in iure, prolata sententia contra legem, & iuris dispositionem, vel deceptus in facto à quo ius oritur, l. si ex plagiis §. in melius ff. ad leg. aquil. iniquam tulerit sententiam. Attamen quia placet cunctis habere dicta doctoris loquentis in terminis, sine inductione aliqua, addam hic quid sit dicendum circa executionem sententiæ expresse continentis erro-

rens

rem plura remissiuè cumulando.

- 2 Regula itaque sit, quòd sententia ¶ in qua per expressionem factam à Iudice, probatur illum in iudicando errasse quod sit nulla, & consequenter, ex dictis supra, de Execut. cap. 6. non exequendam l. 2. C. quādo promou. non est necess. cum infinitis cumulatīs à Gabriel de sentent. conclus. 7. n. 1. quibus addo Brun. de confis. §. Nullitas vers. Item queritur quid sit. Bald. in l. 1. C. de error. calcul. n. 5. in princip. & med.
- 3 vers. tu dic, eam afferens rationem ¶ quia iudex peccauit in forma, non autem in materia, subdēs sententiam, qua dictum fuit à iudice, quod aliquem condemnat, quia est probatum, non esse nullam, quāuis non sit probatum: cuius opinio quāuis plures habeat sequaces, multi tamen illam reprobant, quos conciliare tentauit Gabriel de sentent. conclus. final. num. 8. & seq. Socin. conf. 283. lib. 2. concludens sententiam, qua admittitur compensatio de specie ad quantitatem, esse nullam, tamquam in iure erroneam.

- 4 Quid autem sit dicendum si error non sit specificè expressus, sed solum facta relatio ¶ ad acta, dispositiuè, vel enuntiatiuè videndus, Gabriel de sentent. conclus. final. nu. 11. & seq. & possitūm Surd. conf. 324. n. 4. & seq. in Aret. relatus à Cald. q. 37. Et in n. 4. Tuscus conclus. 110. sententia. num. 2. & seq. & n. 9. & 29. Brun. de Confis. §. Nullitas col. 7. vers. 8. vsque in fin. vbi distinguit Intriol. decif. 10. nu. 6. & sequen. Surd. conf. 223 num. 2. vers. 2.

- 5 Ampli. præsertim ¶ si fuerit error iuris, vt dixi §. præcedenti.

- 6 Ampli. etiam vbi est error facti ¶ veluti si feratur sententia contra calculum, datum in actis à calculatore electo, & similibus, vel si iudex condemnet ad mille, iuxta calculum, vbi erat condemnandus nisi in quingentis, Bald. l. vnica. C. de error. calcul. nu. 2. Caldas. quest. 37. est in num. 4. relato Aretin. sibi non constāte Gabriel de sentent. conclus. 7. nu. 2. Tuscus conclus. 140. sententia num. 2. & 28. Brun. de Confis. §. Nullitas vers. Item queritur quid sit talis.

- 7 Ampli. etiam si sententia ¶ contineat expressum errorem facti cui sit admixtus error iuris, L. si is ad quem ff. de ac-

quir. hared. vbi Bart. vers. secundo casu, & Imol. vers. dicitur item, & Rom. vers. secundo casu las. vers. Quinto fallit Gabriel de sentent. conclus. 7. nu. 3. & conclus. fin. num. 8. Tuscus conclus. 140. sententia n. 27 & 28.

Ampli. etiam in sententia ¶ arbitri, que si contineat errorem iuris, vel facti, est nulla, & non exequenda, Gabriel de sentent. conclus. 7. num. 4. Tuscus conclus. 140. sententia n. 6. ampliando etiam si fuit laudum emologatum, si arbiter errauit in iure, idem repetens nu. 22. error si sit expressus, Felin. cap. 1. de sentent. & re iud. num. 9. Limit. 1.

Ampli. si iudex erret in causa ¶ qua asserit se motum ad ita iudicandum, vt dixi §. seq.

10 Ampli. etiam in sententia ¶ interlocutoria, Ancar. conf. 372. pro declaratione, in princip.

11 Ampli. etiam in sententia ¶ censurarum Ancar. conf. 372. pro declaratione in princ.

12 Ampli. vt sit in ipso ¶ iure nulla, si in ea sit expressus error iuris, vel facti. Tuscus conclus. 141. sententia nu. 3. & 4.

13 Limit. vbi error non exprimitur in ¶ sententia l. asin l. C. de errore calcul. n. 50. Alex. conf. 79. nu. 9. vol. 2. conf. 59. volum. 3. num. 11. & in d. l. 1. nu. 5. latè agit querendo sufficiat tacitus tacitus error, Tuscus conclus. 140. sententia nu. 14. vbi sublimitat in casu quo à lege est data forma iurisdictionis idem repetens, num. 22. &

14 seq. declarando quando error ¶ dicatur expressus, idem repetit Tuscus concl. 141. sententia n. 5. & seq. addendo non sufficere si error tacitè exprimitur, vel oculo mentis demonstratur, Felin. cap. 1. de sentent. & re iud. num. 9. limitando si causa expressa in sententia cum errore iuris, habeat secum etiam causam non erroneam, & latè prosequitur.

§. XV.

SVMMARIVM.

Effectus regulatur à sua causa, & est illi similis. 1.

Ex m. a. principio malus prodit effectus. 2. Ex principio bono, bonus prodit effectus. 3. Sententia lata ex causa, quæ probatur falsa est nulla, & non exequenda. 4. ampl. 5. 6. 7. 9. 10. Roman. declaratur. 8.

Cum omnis effectus regularetur à sua causa, l. cancellaverat. ff. de iis, quæ in testam. del. sitque suæ causæ tamquam principio, sine quo non, in omnibus utilis l. in ratione §. si filio ff. ad l. l. l. ex diuerso §. 1. ff. de rei vend. Quare ex 7
 2 principio à malo alius quam malus non potest nasci effectus, cap. principatus 1. q. 1. Gul. Bened. cap. Raynutius §. & uxorem decis. 2. n. 89. circa fin. licuti & è contra ex 8
 3 bono principio bonus nascitur effectus. Dec. l. 2. §. mutui ff. si err. pet. num. 2. & est commune Dialectorum assumptum, vt ex puris veris, non sequatur nisi verum, & quod ex puris falsis, non sequatur nisi falsum.

Idem vera erit extensio regulæ, quam supra hoc capite constitui, vt sententia lata à iudice ex causa, quæ probatur 4
 falsa, sit nulla, & non exequenda Bart. in l. si is ad quem ff. de acq. liber. d. l. ait praetor §. Marcellus ff. de iudic. Gabriel de sentent. conclus. final. m. 15. in fin. Gemin. c. 52 num. 2. vers. Tertio Brun. de consil. §. nullitas, vers. Item queritur quid sit talis.

Ampl. etiam vbi talis sententia posset sustineri ex causa à non expressa, cuius virtute poterat ferri sententia, quia iudex se restrinxit ad causam expressam, & falsam, Bart. in l. si non sortem §. si centum, ff. de de condit. ind. b. Dec. conf. 403. Quibus num. 21. alciac. præsumpt. 10. regul. 3. num. 12.

6 Ampl. etiam si talis falsitas à causæ tangeret probationes, super quibus fundatur sententia, veluti, si iudex condemnaret Titium ex causa mutui, quia ex testibus examinatis asserat illi factum mutuum. Innoç. in cap. cum Bertoldus in Glof. verb. concessimus, de re iud. cum alijs cumulatib. à Gabriel. de sentent. conclus. fin. n. 8. Aencar. conf. 270. in questione num. 8. vers. secundo ad idem Alex. conf. 9. in causa libr. 6. num. 6. vers. quod si iudex Rip. l. 4. §. con-

demnatum ff. de re iud. num. 26. ampliando præsertim si lata fuit sententia contra abentem, & exceptio falsitatis egeret altiori indagine, & dixi supra hoc cap. in ampliat. Contrarium tenent relati à Gabriel. de sentent. conclus. final. num. 8. vers. contrarium, & à Tusc. conclus. 146. sententia num. 24.

Concorda per Gabriel. de sentent. conclus. fin. num. 9. & seq. & Tusc. conclus. 149. sententia Rip. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. num. 26.

Ampl. etiam vbi sententia à fuit lata ex causa vera, & causa falsa cumulatue, non autem distributue prolata, Tiraque l. stat. Cessant. caus. Limit. 22. num. 12. & sequen. & ita à declarandus Rom. conf. 343. num. 8. ac Tuscus conclus. 145. sententia n. 23. concludentes sententiam latam ex pluribus causis, quarum vna sit vera, alia falsa, quod valida sit sententia causa vna existente vera, Brun. & ab illo relati de consil. §. Nullitas, vers. ite queritur quid sit

Ampl. etiam si talis nullitas deducatur principaliter, & agendo, non autem excipiendo, vt dixi infra §. 19. in limit.

10 Ampl. etiam si egeret altiori indagine à si agatur de sententia lata contra abentem, Alex. l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 21.

§. XVI.

S V M M A R I U M.

Ad agendum, quæ sunt temporalia perpetua sunt ad excipiendum 1. & quare 3. 4.

Exceptio est fauorabilior actione 2.

Defensio tolli non potest. 3.

Exceptio tolli non potest. 4.

Sententia lata ab incompetenti iudice potius est sumosus libellus, quam sententia. 5.

Nullitatis exceptio est perpetua. 4. ampl. 6. 7.

10. 11. 12. 13. Limit. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

Nullitatis exceptio, & replicatio quanto tempore tollatur. 19.

Exceptio nullitatis ex defectu iurisdictionis potentior est quauis alia. 8. ampl. & limit. ibid.

Glof. Clem. vt caluinijs declaratur

Inter plura specialia, quæ retuli concedi excipiant, in meis singularibus, §. *exceptionis plura sunt singularia*. Illud vnum retuli, vt quæ temporalia sunt ad agendum, perpetua sint ad excipiendum, nec sine causa, nam cum exceptio sit, reorum in iudicio conuictorum, propugnaculum, ad defendendum se ab offensiuis armis actoris, §. 1. *inst. de ex. ept. Aret. §. 1. inst. de action. num. 11. circa fin. Rota decif. 5. de except. in nou. nu. 2.* fauorabilior est actione Bald. l. *passa conuenta* 72. §. *Papinianus ff. de censib. empt. num. 5.* & reo satis est, ad abolitionem obtinendam lacere, dubiam actoris intentionem, per oppositam exceptionem, iuxta congesta à Pacian. de probat. part. 1. cap. 50. num. 76. & ibi addentes.

Sicuti ergo defensio, quæ iuris naturalis est, tolli non potest, Clem. *pastoralis de re iud. Marfil. vnius facinoris, §. cogniturum, ff. de quaest. num. 5. §. seq. vbi plura refert, quæ fauore defensionis sunt concessa, & peccare quise non defendit, si potest, ita dicendum videtur, vt nunquam exceptio sit reo deneganda, quia perpetua est, l. *pure §. fin. ff. de dol. except.* & licere perpetuo excipere de nullitate sententiæ, de cuius executione agitur Rebus. *plures congerens in comment. de sept. execut. art. 3. glos. 2. Hic ponitur nu. 1. & seq. vers. tamen subdicens n. 5. ex Bald. conf. 21. processus col. 2. lib. 5.* sententiam latam ab incompetenti iudice, potius dici famosum libellum, quam sententiam, Franc. Bec. *conf. 40. viso compromisso num. 7. Neuzan. conf. 52. num. 15. Felin. in rub. de foro compet. nu. 1. vers. sicundum fundamentum Tuse. conclus. 135. Nullitas nu. 7. & 22. Scaccia de appellat. quest. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 52. & conclus. 7. n. 3.**

Ampl. præsertim si excipiat reus de nullitate ex defectu iurisdictionis, *Glos. fin. in Clem. 1. de sequest. possess. & fruct. quam singularem dicit l. 4. §. condemnatum ff. de re iud. num. 20. & Marfil. cum alijs ab illo relatis singul. 10. Tu scis, & in praxi §. opportune nu. 28. relati à Rebus. in comment. de sentent. execut. art. 3. glos. 2. Hic ponitur nu. 1. in fin. & nu. 7. concludens hanc exceptionem posse opponi non obstante quocumque lapsu temporis, quia*

talis exceptio non impugnat sententiam directè, sed demonstrat sententiam non extare, *Crauet. conf. 246. in causa num. 7. vers. ex qua declaratione*, concludens tamen hanc exceptionem esse potentissimam, & omnem aliam nullitatem excedere, ideo non labifatalia ad prosequendam causam appellationis à tali sententia interposita, Bald. in l. 1. C. *ne liceat tertio prouocare* & dixi supra §. 3. Ripa. l. 4. §. *condemnatum, ff. de re iud. nu. 25.* limitando vbi iudex non erat penitus incompetens, vt puta quia illius iurisdictionis esset suspensa, vel exceptione elidibilis, & ita intelligendam tamen *Glos. in Clem. vt calumnijs verb. pendere de re iud. Felin. in rub. de foro compet. num. 20. & in cap. 4. de except. n. 12. vers. solue. repetens, & declarans dictam limitationem, si iudex non erat penitus incompetens, Franc. Bec. conf. 40. nu. 6. & seq. & conf. 99. num. 32.* addendo procedere etiam lapsu termino dato à statuto ad excipiendum de nullitate *Gratian. & ab illo relati decif. 6. num. 38. & 41.* concludens excipi posse quancumque sue is qui iudicauit, erat arbiter, siue iudex, *Vant. de nullit. cap. 8. nu. 5. vt latius examinaui supra §. 3. Gra. mas. decif. 61. in fin.*

Ampl. non obstante lapsu biennij, vel alterius fatalis, quod non currit si sententia est nulla ex defectu iurisdictionis, *Vant. de nullit. cap. 8. nu. 8. in fin.*

Ampl. præsertim si nullitas probetur ex eisdem actis, vt dixi supra §. 1.

Ampl. præsertim si exceptio continet excipientis defensionem, *Scaccia de appellat. q. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 53.*

Ampl. vt deserta appellatio non sit deserta nullitas, nec respectu causæ, nec respectu instantiæ, præsertim vbi nullitas deducitur principaliter, vel incidenter, respectu causæ *Crauet. conf. 273. nobilis col. 2.*

Contrarium tenent, vbi appellatio, & nullitas cumulantur, *lun. & Bal. quem refert Crauet. conf. 273. nobilis col. 2.* concludentes respectu instantiæ, sed illos reprobat.

Limit. vbi lapsus est terminus tamen datus à lege, seu statuto ad experiendum de nullitate, vt dixi §. 23.

Limit. vbi à lege, vel statuto est cautum,

ut nullitate non obstante fiat sententia executio, *ut dixi §. 23.*

16 Limit. ubi nullitatis exceptio t̄ opponitur per modum agendi. *Lin contractibus. C. de non numer. pecun. Iacob Laurenti tract. de iud. suspens. cap. 15. nu. 69. & seq.*

17 Limit. ubi exceptio oritur t̄ propter actionem intentatam, nam si actio est tempore exclusa, pariter erit exclusa exceptio, *Gomes ad regul. de Annal. q. 62. num. 3. vers. Quod annalis. Exemplum in restitutione in integrum, nam sicuti quadrênio expirat, agendi ex illa ius, pariter expirat ius de illa excipiendi, Sfort. Odd. de restit. in integr. part. 1. q. 35. art. 7. num. 41. & seq. Iacob Laurenti tract. de iud. suspens. cap. 15. nu. 70. & seq. ubi plura exempla refert, Sequitur Masfril. decis. 102. num. 12. Gratian. decis. 151. num. 14. & seq. plurib.*

18 Limit. ubi cumque t̄ argui potest negligentia excipientis, quod intra debitum tempus non exceperit de nullitate, veluti si instituta mutui restitutione intra biennium, vellit illo lapsu excipere de non numerata pecunia, *Gloss. pen. in c. cum accessissent de constit. Fel. in cap. si autem, col. 4. vers. temporalia de rescript. Gratian. decis. 151. De num. 19. Masfril. decis. 102. num. 11.*

19 Quanto tempore præscribatur t̄ actioni, & explicationi nullitatis. *Videndus Scaccia de appellat. q. 19. Remedia. conclus. 7. Nat. cons. 524. num. 2.*

20 Limit. in nullit. t̄ quæ obijcitur possessori, nam tempore tollitur. *Contard. de moment. possess. Limit. 7. n. 69. in princip.*

iustam, sed inualidam ex defectu solemnium. 3.

Appellationis, & nullitatis remedia sunt distincta, & diuersa. 2.

Nullitas quando deserta, si suis deserta appellatio 8.

Vbertus de Bobio declaratur. 9.

Appellationis causa deserta, an sit deserta causa nullitatis coram eodem iudice. 16.

OMneius, tribus præceptis, tacite dixit Iustinianus, constare in §. iuris præcepta in §. de iur. nat. gent. & civil. propterea multum elaborant legumlatores, ut tertium præceptum iuris adimpleretur, constitutis pœnis in iudices, & quoscumque aliena tractantes, nisi unicuique suum tribuant, concessis etiam t̄ pluribus remedijs, quoties per iniquitatem, vel imperitiam iudicantis, fraudem, vel dolum contrahentium, quis in suo iure lædatur, hinc actio doli, vis, meuius, remedium l. 2. C. de rescind. vend. l. si me, & Titium, ff. si cert. pet. beneficium appellationis, restitutionis in integrum, exceptio, & actio dicendi de nullitate, facultas implorandi officium iudicis, recursus, supplicationis, reuisionis, ut alia omittam, quæ plurima sunt, & nota.

Ad rem tamen nostram accedendo, notandum est quod t̄ licet à sententia prolata non liceat appellare, quod tamen licet dicere de nullitate, *l. si expressim. ff. de appell. cap. inter ceteras de re iud. cap. dicet in fin. de sent. excom. in 6. Guid. Pap. & ab illo relati decis. 38. verum quia nu. 2. Contard. de moment. possess. limit. 7. nu. 1. & 63. Vant. de Nullit. cap. 4. num. 33. in princip. & fin.*

3 Ratio est, t̄ quia remedium appellationis, & nullitatis sunt distincta, ex diuersa causa proficiscencia, nam qui appellat t̄ fatetur sententiam validam, sed negat iustam. *l. eos C. de appell. qui autem dicit illam nullam, fatetur eam esse iustam, sed defectu solemnium reuocandam Contard. de moment. possess. limit. 72. num. 11. ideo cum ex diuersis, non fiat illatio l. Papinianus ff. de minor. prohibita facultas dicendi eorum de nullitate, Bal. in l. cor §. ne temere. C. de appellat. 5 Ampl.*

§. XVII.

SVM MARIVM.

Ius suum quis consequi potest multis remedijs. 1.

Appellare ubi non licet, licet dicere de nullitate. 2. & quare 3. ampl. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. Limit. 7. 8. 13. 14. 15.

Appellans dicit sententiam validam, sed iniustam. 3.

De Nullitate, qui dicit fatetur sententiam

5 Ampl. etiam ubi ex pacto ꝛ remota est appellatio, *Angel. Aret. in l. 1. §. 1. ff. de quib. appell. non licet Guid. Pap. decis. 38. verum num. 2. addendo ita vidisse practi- car. Vantius de nullit. cap. 4. nu. 34. vers. sue igitur.*

6 Ampl. etiam ubi ꝛ ꝛ statuto est pro- hibita appellatio, *Guid. Pap. decis. 38. ve- rum num. 2. Dec. conf. 533. Iuridicus n. 2. addendo. idem dici de reliquis iuris re- medijs Vantius de Nullit. cap. 4. nu. 34. ver- sic. sue igitur Afflic. decis. 283. n. 1.*

7 Ampl. etiam ꝛ ubi ꝛ lege est prohibi- ta appellatio, *l. unic. C. si de moment. poss. Contard. limit. 7. n. 1. Afflic. decis. 283. num. 1. Vant. de Nullit. cap. 4. n. 34.*

8 Ampl. etiam si perempta ꝛ seu lapsa esset instantia prosequendi appellatio- nem, *Vantius de Nullit. cap. 4. nu. 33. in- fin. Contard. de moment. poss. limit. 7. n. 8. Limitando si præfixus fuit terminus ad*

9 docendum de nullitate, vel fuit ꝛ simul cum appellatione incidenter deducta, *Caz. nol. l. 2. C. de pact. inter empt. n. 279. vers. quando in fin. sectus si principaliter, vs. idem subdit vers. Quando vero nullitas. Faj. conf. 288. lib. 1. nu. 2. circa fin.*

10 Ampl. etiam in sententia ꝛ lata in pos- sessorio, & probatio nullitatis sit in pro- tu *Bald. l. fin. C. de ordin. cognit. n. 5. vers. cum sitas Barbat. clem. ut calumniis de re iud. n. 13. Contard. de moment. poss. li- mit. 7. num. 31. vers. & in terminis, adden- do num. 32. remitti arbitrio iudicis, quā- do probatio dicatur esse in promptu, de- clarando nu. 39. & seq. cautellam. Vber-*

11 ti de Bobio, qui voluit, quod centies possit dici de nullitate sententiæ latæ in- possessorio *Vestr. in prax. lib. 8. cap. 1. nu. 7. circa med. vers. & in proposito, declarans. quando probatio dicatur esse in prom- ptu, vel altiore non requiritur indagi- nem.*

12 Ampl. præsertim ubi nullitas ꝛ est cui- dens, & notoria, seu quæ probatur ex actis sententiæ, de cuius executione sus- pendenda agitur, *Bald. in l. 1. C. ne li- ceat tercio. prouoc. & in l. ab executione, C. quorum. appeli. non recip. n. 8. conclu- dens, quod si exceptio nullitatis liquida sit, statim dirimit, & idem fieri si in eo- tinenti probetur, seu liquidetur, sed si*

est omnino dubia, nec suspendit, nec pe- rimit, nisi esset tale factum; quod non posset post executionem reparari, *Roman. l. si feriat, ff. de feriis num. 2. vers. Breuiter, ubi exemplare refert.*

13 Ampl. præsertim ꝛ agendo principa- liter, *Bald. in l. unic. C. si de moment. pos- sess. num. 6. in fin. Franc. cap. dilecto de appell. nu. 110. cum alijs cumulatis à Con- tard. d. l. unic. limit. 7. nu. 1. sed an instituta actione nullitatis, retardetur execu- tio sententiæ, dicam infra Vantius de Nullit. cap. 4. n. 36.*

14 Limit. ubi simul ꝛ quis cumlaret cau- sam appellationis, & nullitatis, secus si seorsum, & ita intelligenda est regula, *§. nostri Bald. l. eos §. ne temere C. de appell. in princip. sequitur Kam. de Nullit. cap. 4. num. 33. eam asserens rationem, quia cum nullitas isto casu. cumuletur acces- sorie, prohibito principali, effectum remotum accessorium, idem repetens. num. 36. circa med. Contard. de moment. poss. limit. 7. n. 1. concludens prohibitū appellare, non prohibere confugere ad remedium nullitatis modo principaliter ex illa agat, non autem ad hæc, *Seacia de appellat. q. 15. n. 101. & q. 17. limit. 2. nam. 126. 128. 131. & quæst. 19. Rem. 1. conclus. 2. num. 2.**

15 Limit. lapso termino ꝛ dato à lege, vel statuto ad agendum, vel excipiendum, de nullitate, vt dixi *§. proximo, & præ- cedenti limit. 1.*

16 An desertæ causæ appellationis sit etiā desertæ causæ nullitatis eidem iudici de- mandata, dixi *infra §. 19. & distinguis. Achil. de Graf. decis. 15 de rescript.*

§. XVIII.

S. V M M A R I V M.

Nullitatis exceptio contra tres inermes non releuat, nisi prius fuerint executioni de- mandata. 1. ampl. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. sublimitas 48. & 42. circa med. Clem. de sent. & re iud. examinatur. 2. est odiosa, & exorbitans 3. non extenden- da.

da l. us. an. p. 110 4. & quare 5.

Sententia tres dicuntur conformes multis modis. 6. 7. 8. 9. 12. 13. 14. 15. 18. 19. 20. 22. 24.

Sententia dicuntur disformes multis modis. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38.

In quantitate maiori inest minor. 10.

Testes quando dicuntur conformes, si deponunt diuerso modo. 11.

Sententia lata ab observatione iudicij an sit diffinitiva, vel interlocutoria 14. *lata lapsa fatalibus est nulla* 16. *amplius* 17. *qua dictum fuit transisse in iudicatum an sit diffinitiva, vel interlocutoria* 22.

Rota docet. 2. *de sent. & re iud. in antiq. descenditur* 21.

Appellare an liceat a sententia qua dictum fuit transisse in iudicatum. 23. 25. 26.

Appellatio interposita ab interlocutoria qualiter concipienda. 27.

Appellatio a diffinitiva qualiter interponatur. 28.

Appellatione deserta exequutio sententia fit a iudice a quo, non autem ad quem. 29.

Appellatione deserta appellans, condemnatur in expensas, etiam si iustam causam litigandi habuerit 30.

Gabriel de sensu a luerus Laderch. 33.

Appellare in possessorio est concessum tertio. 50.

R Eferam hoc & sequentibus, limitationes, quæ dantur regulæ constitutæ supra hoc capite, quarum prima est, si aduersus res conformes excipiat de illarum nullitate, nam non additur excipiens nisi prius illæ fuerint exequutioni demandatæ. *Clem. 1. de sentent. & re iud. cum alijs cumulatis a Socin. iun. conf. 45. lib. 1. num. 20. Corn. conf. 204. lib. 2. num. 1. Arctin. conf. 75. nu. 12. Crescent. dec. 1. & penul. de sint. & re iudic. relatis a Tusc. conclus. 136. Nullitas num. 1. & 4. & 20. & seq. Mascard. de probat. Conclus. 686. num. 3. Alex. in l. 4. §. condemnatum ff. de re iud. n. 6. Oldrad. conf. 106. num. 2. & seq. Scaccia de appell. q. 19. Remed. 1. conclus. 5. nu. 16. & seq. Couar. pract. quæst. cap. 25. proximo nu. 1.*

Quia materia a Clem. 1. examinatur communiter a Canonistis ibidem, & referre hic, quæ ibidem dicuntur, actum agerem, & de carta in papirum transcri-

berem, quæ certam, & notam habent sedem, postquam dixerō, qui disposita in eadem Clementina examinarunt, iudam aliqua non incongrua eidam argumento, quæ interlegendo obseruauī, & esse uilia censui, materiam dictæ Clementinæ examinant, *Gabriel de execut. rei iud. conclus. 1. Mascard. de probat. conclus. 686. Couar. pract. quæst. cap. 25. proximo. Addentes ad l. in l. 4. §. condemnatum ff. de re iud. nu. 15. vers. Clem. 12. Vant. tract. de nullit. cap. quoties, & intra quod tempus num. 3. & seq. Vest. in prax. lib. 8. cap. 1. num. 7. & 24. Crauet. conf. 183. num. 1. vsque in fin. Rip. d. §. condemnatum. num. 15. & seq. plurib. Rom. sing. 291. Clem. 1. Tuscus conclus. 136. Nullitas num. 1. vsque in fin. & ego dixi aliqua in meis Collectaneis ad eundem textum, Couar. pract. quæst. cap. 25. Trentacing. Resol. 1. de execut. rei iud. lib. 2. num. 4. & seq.*

Notandum ergo primò quod dispositio dictæ Clementina prima de sent. & re iud. est exorbitans, teste las. in l. a duo Pio §. si super ff. de re iud. num. 16. vers. adq. primo Vest. in prax. lib. 8. cap. 1. nu. 7. vers. sed circa prædicta, addit esse ius nouum singulare, & in consequentiam t. minime extendendum, *Dec. conf. 385. num. 2. col. 2. post med. vers. Angelus, concludens t. quia iura prohibentia appellationem stricte sunt intelligenda: Ideo in dubio conformitatem sententiarum non præsumit, Crauet. conf. 183. num. 4. in fin.*

Notandum secundo quod tres t. sententiæ dicuntur conformes multis modis. Primò quando in qualitate, & substantia in idem recidunt. *Alex. conf. 77. In causa lib. 2. nu. 1. vers. nam posito sequitur Crauet. alijs relatis conf. 183. Regula num. 1. arguendo enim ab etymologia vocabuli, l. 1. ff. de acqu. possess. Conformitas t. dicitur adesse, quando concurrat, & adesse eadem, aut omnino similis formalitas *Dec. in l. lecta. ff. si cert. petat num. 10. Peregrin. conf. 18. lib. 3. num. 12. lib. 3. & dec. 60. nu. 2. in prin. & vers. unde, addendo difformitatem in accessorijs, ut puta pactum, vel expensarum non facere difformitatem, sicuti nec ratione**

tionē personarū vt puta si emptore
condemnatō, ad iudiciū veniat vendi-
tor, qui condemnatur, quod tāto magis
dicendum est, vbi ageretur in supremo
tribunali, cui data esset facultas proce-
dendi, sola veritate inspecta, *Theſaur.
decis.* 228. *Tres num. 1. in fin. & num. 2.*
vbi ideo concludit formalitatem ver-
borum non carandam, sed spectandū
effectum, & quid in substantia tribus
sententijs concludatur, *Dec. conf.* 389.
col. 2. vers. His tamen. Gabriel de reccur.
rei iud. conclus. 1. num. 34. concludens di-
ci conformes sententias, quæ effectū
conueniunt, licet differant in causa.
Quamuis non fuerint successiue, sed in-
terpolatim prolatae, id est, si secunda
fuerit pro reo, & prima tertia, & quar-
ta pro auctore; *Dec. conf.* 389. *num. 2. in
princip.* *Surd. conf.* 102. *num. 16. Theſaur.
decis.* 122. *num. 16.* vbi latē comprobat,
addendo ita fuisse iudicatum, & com-
muniter reprobari, *Gloſ. Clem. 1. in ver-
bo Tres; & verbo. fuerint.* aliud sen-
tientem *Peregr. decis.* 60. *n. 2. vers. vnde.*
Secundo sententiæ dicuntur conformes
vbi in vna quantitate, vel re, con-
niant, licet differant in reliquo, veluti
si late sint duæ conformes, quibus Ti-
tius condemnatur ad soluendum centū,
& ad dandum grani, & vini, vel pecu-
niarum quantitatē, & feratur tertia,
quod soluat quinquaginta, vel granum
tantum, nam quoad quinquaginta,
quia in t maiori summa inest minor
quantitatiue, & qualitatiue; *l. si quis
eum totum ff. de except. rei iud. l. 5. si stipu-
lanti, ff. de verb. oblig. l. in co. ff. de re-
gular. l. 1. dicuntur si plures, ff. de arbitris.*
& ter fuit condemnatus ad tradendum
granum, adiunt contra Titium tres cō-
formes *Gloſ. Clem. 1. de re iud. verb. ali-
cuius ex eis*, quam approbat *Surd. &
ab illo relati conf.* 102. *num. 12. Dec. conf.*
389. *num. 2. Crauet. conf.* 183. *nu. 2. in fin.*
Peregrin. decis. 67. *nu. 2.* vbi idem tradit
si ex statuto sufficiunt duæ conformes,
Surd. conf. 452. *num. 70. Afflict. decis.* 362.
num. 1. vsque in fin. testans ita fuisse deci-
sum relati à *Ladereb conf.* 173. *col. 10. cir-
ca fin.* & conueniunt, quæ dicuntur de
11 testibus & deponentibus diuersimodē

de quantitate debite pensionis, & simi-
libus, vt illi sint testes in minori sū-
ma, prout me patrocinante placuit Ro-
tæ, referente R. P. D. Io. Baptista Pam-
philio, nunc INNOCENTIO X. ad
ingrumentia bella auertenda, & cogitatos
armorum strepitus sedādos Sum. Pont.
12 diuinitus nobis dato, in *Neocaſtren. Pen-
ſionis* 1610. & cum alijs cumulatis in-
meis Collectaneis ad l. 1. §. si stipulanti ff.
de verb. oblig.
Contrarium tenent *Gabriel conf.* 56.
*lib. 1. num. 5. & seq. plurib. vbi de com-
muni, & relati à Surd. conf.* 102. *num. 18.*
quos ille cepprobatur, sicuti & reprobatur in
specie Gabrielem illum, nuncupando
audacem vellicantem antiquorum di-
cta, *Ladereb conf.* 173. *col. 1.* possunt tamen
conciliari iuxta distinctionem,
Couar. pract. quest. cap. 25. num. 6. vers. 11
& Bald. conf. 307. *Quatuor lib. 1.*
13 Tertio sententiæ dicuntur conformes,
etiam si vna illarum lata fuerit in
contumaciam condemnati, quia licet
illa dicatur interlocutoria, nam refe-
tis expensis à contumace, auditur ille
de nouo, tamen est instar diffinitivæ,
& constituit numerum trium, vt cen-
suisse Senatū Parisiensem refert *The-
ſaur. decis.* 122. *num. 15.*
14 Quarto tres sententiæ dicuntur cō-
formes, etiam si illarum vna sit abso-
lutoria ab obseruatione iudicii, nam li-
cet controuertatur an ista sit potius in-
terlocutoria, quàm diffinitiuā, vt patet
ex dictis *Couar. variarum resolut. lib. 1.*
cap. 1. num. 8. addendo talem sententiam
esse omnino diffinitiuā, et si ab illa nō
fuit appellatum, habere effectus rei iudic-
atæ, subdendo quid sit dicendum
in criminalibus, faciet isto casu senten-
tia lata ab obseruatione iudicii, numerū
trium, *Theſaur. decis.* 122. *num. 7. Hon-
dad. conf.* 21. in proposito lib. 1. *nu. 7.* adden-
do sententiam latam super obseruatione
iudicii esse interlocutoriā mixtam,
quæ in dubio censetur prolata, quia ab
auctore non sit concludenter probata il-
lius intentio, *Cass. conf.* 65. *nu. 1. & conf.*
169. *num. 2. lib. 2. & Couar. de ap. 1. circa
princ. vers. Hyppol. sing. Masbeſil. singul.*
29. *num. 2. & 6.*

feru. 36. Centur. 3. in fin. Gail. obserua. 138. lib. 16. num. 1. Brederod. de appellat. part. 2. tit. 38. cap. De iudice vers. Controuerti solet. Contrarium, quod talis sententia non faciat numerum trium, tenent Corn. cons. 14. lib. 4. num. 2. in princ. Couar. pract. Quasi. cap. 25. num. 5.

Effectus relatæ distinctionis est, quia licet Bald. iuxta regulam cap. capellanus de feriis, & quæ tradit idem Baldus ex Accursio; & Innocentio in autent. ex testamento. C. de collat. numer. 10. videatur potius negasse, quam affirmasse, quod non liceat appellare à sententia lata super de fessione appellationis, dum in l. 2. C. de episcop. aud. nu. 20. primum relatis iuribus, quæ affirmatiuam suadent, testatur ita seruari in palatio, subdat deinde, quæ negatiuam firment, relato Archid. ita sentiente, & ideo videantur decepti, qui solo auctore Bald. tenent affirmatiuam; ut fuere Bernard. Vrubert. pract. obseruat. lib. 1. tit. 24. obseru. 2011. Brederod. de appell. part. 2. tit. 38. de fessione.

Attamen quia plures numero & doctores, & Baldo pares, tenent admitti appellationem à præfata sententia lata super defensione, nempe. Innoc. relatus à Brederod. ubi supra & eod. tract. part. 2. tit. 38. cap. de iudice vers. item an a sententia Franc. in cap. ex ratione de appell. nu. 80. Gail. testans de communi & ita obseruari in Camera Imperij. obseruat. 138. controuerti. lib. 1. nu. 4. Marant. in praxi. part. 6. §. & quandoque appellatur. Actu. secund. n. 201. Grauat. ad prax. Vestr. cap. fin. nu. 29. & seq. ambo concordēs, addendo cautelam esse, ut iudex absque alia pronuntiatione, sententiam exequatur, ne det causam appellandi; pronuntiando causam esse desertam, addendo nu. 29. & seq. quæ sit moderna praxis regni, & quod non sit citanda pars, ubi iudex pronuntiat causam desertam. relatis, Marant. Franc. & alijs idem firmat. Si uiccia de appellat. quasi. 17. limitat. 47. Membr. 1. n. 185. vers. & quod. Quæ autem sit praxis Rom. Cur. tam seculariū, quam ecclesiasticorum tribunalium, quoties quis prætendit executionem sententiæ, desertæ appellatione, videndi

sunt. Vestr. in prax. cap. fin. nu. 8. Status. Vrbis. lib. 1. cap. 176. & ibidem Leander Galgancetus in suis doctissimis glossis. An autem liceat appellare si idem iudex quo fuerat appellatum, & appellatio fuit desertata, iterum grauet. Abb. cap. directe de appellat.

Primus inquam effectus relatæ distinctionis est, quod si appellatur & à causa defensionis appellationis interpositæ ab interlocutoria, quod scriptor appellandū est, & cū expressione causæ, & reliquis solemnibus quæ adhibentur dum appellatur ab interlocutoria Mysinger. obseru. 138. Controuerti. lib. 1. nu. 2. vers. effectus Brederod. de appellat. part. 2. tit. 38. cap. de iudice vers. Controuerti in prin.

Secundus effectus est quod si fuerat appellatum & à diffinitiva, quod si appelletur à sententia defensionis appellationis, quod sufficit uia voce appellare, absque expressione causæ, ut concludunt Gail. & Brederod. mox citati in eisdem locis. addentes ad Matefil. singul. 39. n. 8. & in Mysinger. obseruat. 36. cent. 3. in fin. addendo a Cam. Imperij non fuisse receptam opin. Rotæ Romanæ, quæ hoc casu uult exprimendam esse causam grauiamini.

Tertius effectus est, quia desertæ appellatione, executio sententiæ non spectat ad iudicem appellationis, seu ad quem, sed ad primum iudicem, seu à quo fuit appellatum. l. fin. & auth. vi qui. C. de temp. appell. Gail. obseruat. 138. lib. 1. num. 3. in fin. & n. 8. addendo hoc esse obseruandum in praxi. nam in contrarium est regula. ut dixerat Marant. in prax. part. 6. cap. fin. n. 6. Brederod. de appellat. part. 2. tit. 38. de Iudice in fin. & vers. appellatione desertata, addendo iudicem appellationis non posse cognoscere de causa desertæ appellatione, etiam de consensu partium.

Quartus effectus est quia & appellans desertæ appellatione condemnandus est in expensis, ita ut nec ex iusta causa sit excusandus. Franc. cap. ex ratione de appell. nu. 74. Gail. obseruat. 138. lib. 1. nu. 6. sequitur Brederod. de appell. part. 2. tit. 38. de iudice in fine.

Octauo tres sententiæ dicuntur cō-

formes quam vis sint inter polatæ, vel non conueniant in tota quantitate, sed in parte tantum. *Rom. fing. 290. Clemen. calumnijs. vers. Quarto. Bal. conf. 307. lib. 1. Barzia decis. 38. nu. 11. Couar. pract. quest. cap. 35. vers. undecimo.*

32 Viso quando sententiæ dicuntur conformes, agendum est nunc quando et dicantur difformes, & licet paucis dici posset, sententiæ eisdem modis contrarijs, dici difformes, quibus dicuntur conformes. *Dec. conf. 385. n. 2. vers. Angelus* quia difformitas, & conformitas sunt contra-

ria, & vno illorum cognito cognoscatur aliud. *glos. fin. in l. fin. tit. qui satisd. cogant. Rip. in rub. tit. de acq. poss. n. 3. & 4. non piget hic addere exempla aiqua.*

33 Primo itaque sententiæ non sunt conformes et licet tuerint condemnationem eiusdem summæ, si in tertiam additum sit tempus faciendæ solutionis longius, quàm à iure communie est constitutum, quamuis sit lata de eadem summa. *Alex. conf. 77. in causa & lise lib. 2. n. 1. & seq. Surd. conf. 114. nu. 5. quorum opinio comprobari potest ex his quæ dicuntur de stipulatione, quæ est valida, si interrogationi de maiori, promissor respondeat de minori, secus si ille stipuletur sub conditione, & promissor respondeat pure. §. praterca luss. de inutil. stipul. ubi Doctores communiter & in l. 1. §. si stipulanti. tit. de verb. obligat. & hoc sensu descendit potest. Gabriel. conf. 56. lib. 1. n. 5. & seq. plurib. quem reprehendit, Laderch. conf. 173. col. 1.*

35 Item sententiæ non dicuntur et conformes, quoties non respiciunt eundem finem, nec descendunt ex eisdem causis. *Corn. conf. 14 lib. 4. n. 2. 3. & 5. exemplum referens, si prima, & secunda sit lata super meritis, & tertia super negligentia appellantis, pronuntiatione facta instantiam esse desertam. eius tamen opinio habet contradictores, vt dixi supra vers. Septimo.*

36 Item vbi in vna sententiâ et fit condemnatio, & in altera pronuntietur sententiam esse exequendam. *Corn. conf. 144. in fin. lib. 1. quem refert. & sequitur. Crau. conf. 183. Regulo nu. 1. in fin.*

37 Item vbi sententiæ non fundantur et su-

per eisdem probationibus, vt puta si tertia nitatur instrumentis de nouo repertis, nam cum habeant diuerfam causam, vno idem, sed diuersus proficisci debet effectus, vt in terminis considerat *Tbe-saur. decis. 228. num. 1. circa fin.*

38 Item vbi prima vel secunda et est nulla, sed fuit per tertiam confirmata. *Tbe-saur. decis. 228. n. 3. & late Gabriel. conf. 49. si sententia lib. 1. nu. 1. & seq. vbi agit, an isto casu sit locus regulæ huius. §. Fel. cap. ea quæ de sent. & re iud. nu. 2.*

39 Item vbi vna illarum et est reformatoria alterius. *Tuscus. conclus. 136. Nullitas num. 28.*

40 Ampl. conclusionem nostris: vt idem sit dicendum et si à statuto disponatur, quod duæ conformes faciant rem iudicatam, vt in *Yrbe. lib. 1. status. cap. 180. Patavij testatur Peregrin. conf. 60. lib. 3. num. 2. & alijs vrbibus, & prouincijs, quas singulas referre longum esset. nam post duas conformes non licet excipere de nullitate: Paris. conf. 109. omisso. lib. 4. num. 15. & seq. Surd. conf. 102. num. 15. & seq. & conf. 277. num. 17. & 18. Couar. pract. quest. cap. 25. vers. decimo quarta Tuscus conclus. 136. Nullitas n. 50.*

Contrarium tenent relata. *Surd. cōf. 277. num. 29. Gabriel. conf. 49. lib. 1. n. 72. Sal. in l. fin. C. de sent. & inser. solut. om. l. i. d. n. 12. relati a Galgancet ad statut. Yrb. cap. 191. lib. 1. col. fin. in fin.*

Concordari possunt ex *Soc. lun. conf. 45. in presenti lib. 1. n. 20. Tutor tamen erit concordia, considerare verba statuti, an prohibeant appellationem, vel exceptionem agendi, seu ius dicendi de nullitate.*

41 Ampl. tam excipiendo et quam agendo. *Tuscus conclus. 136. Nullitas n. 31. & seq. vbi refert. dissentientes: Ripa l. 4. §. cōdemnatam. tit. de re iud. nu. 15. vbi refert dissentientes, quos concordat. Scaccia de appell. quest. 19. Remed. 1. conclus. 5. nu. 3.*

42 Ampl. etiam si in continenti et offeratur probatio nullitatis, quam per acta iudicij *Rom. l. §. feriat tit. de ferijs nu. 2. varf. Brepier. Ripa l. 4. §. cōdemnatam. tit. de re iud. nu. 15. vbi cum isto temperamento concordat dissentientes n. 1. offe-*

ratur probatio incontinenti refert, *Me-
noch. præfumpt.* 47. lib. 2. *Couar. præf.* qq.
cap. 25. sequitur *Ripa concitationu*. Quid
si opponatur tertio veniente ad causam
Rom. l. si feriatis ff. de feriis num. 2. vers.
Item est etiam querendum.

- 43 Limit. vbi nullitas opponitur ꝛ ex de-
fectu iurisdictionis. *glos. fin. vers. puto ta-
men in Clem. 1 de sequest. posses. & fruct.*
quæ sequuntur *Alex. Bec. & alij relati à*
Gratian. decis. 6. n. 38. & seq. *Franc. Bec.*
cõf. 40. n. 7. *Couar. præf. q. c. 25. n. 3. Gomes.*
in Compend. viriusque signat. nu. 75. vbi
plures concordantes citat. *Marfil singul.*
10. nu. 1. vbi infinitos cumulat. & dixi
supra §. 3. *Alex. conf.* 77. lib. 2. nu. 8. & 11.
*Brun. de constit. §. Nullitas. col. 6. vers. se-
cto. l. as. l. 4. §. condemnatum tit. de re iud.*
num. 20. & *Alex. nu. 22. Fel in Rub. de foro*
compet. n. 2. Vantius de Nullis. cap. 4. n. 37.
vbi plures congerit. *Gabriel. de Statutis.*
conclus. 3. nu. 9. vbi refert dissentientes, &
concordat, vt dixi in meis Collectaneis,
ad eandem *glos. final. Rip. d. §. condem-
natum num. 24. in fin. Roman. singul.* 291.
Myfing. obser. 4. *Centur. 6. n. 6. & 7. Caldas.*
quæst. 36. nu. 12. *Alex. l. 4. §. condemnatum.*
de re iud. num. 7. & seq. vbi late probat.
Bellug. in specul. princip. Rub. 41. §. 1. leges
num. 19. vbi late probat. Lancell. de atten.
par. 2. cap. 17. num. 105. & seq.

- 44 Limit. vbi nullitas ꝛ caulatur ex defe-
ctu mandati. *Vant. de nullis. cap. quoties.*
& intra quod temp num 8. & dixi supra
§. 4.

- 45 Limit. vbi intertha ꝛ sententia nouum
infertur grauamen condemnato. *Craue.*
conf. 183. nu. 4. *Tusc. conclus.* 136. *Nullitas*
num. 36.

- 46 Limit. vbi executione ꝛ trium con-
formium animæ salus periclitatur; velu-
tisi exicipiatur matrimonium fuisse con-
tractum inter consanguineos, vbi ex alio
capite fuerat tribus sententijs contro-
uersum. *cap. de affinitate. 35. q. 2. & 3.*

- 47 Limit vbi nullitas ꝛ est euidentis, seu
notoria, videlicet, quæ eisdem actis,
primæ, vel secundæ, vel tertie senten-
tiæ, detegatur. *Cuman. in l. 4. §. condem-
natum. tit. de re iud. nu. 2. & Rip. nu. 23.*
Alex. conf. 77. n. 11. lib. 2. & *conf.* 77. nu. 16. &
seq. & conf. 176. num. 28. lib. 3. *Rel. à Val.*

conf. 29. lib. 1. num. 44. *Mandos. ad Roman.*
conf. 50. *vers. excusationem in fin. & in l.*
si feriatis tit. de feriis num. 2. vers. secun-
dum Oldr. ad Ojasc. decis. 142. num. 33. &
seq. Milanens. decis. 2. par. 2. num. 133. &
seq. Roman. sing. 281. *vers. sed credo Foller.*
de Censib. §. vt vides nu. 4. & seq. Bellug.
in spec. princip. Rub. 41. §. leges num. 17. in
fin. & num. 18 & seq. Myfing. obseruat.
4. *Centur. 6. nu. 2. lo. d. S. Blis. de Arbis.*
lib. 7. cap. 11. circa fin. addentes ad Roman.
sing. 291. *in fin. Lancell. de Attentat. par. 2.*
cap. 17. num. 224. Portius Imol. conf. 209.
num. 10. & seq. *Mascard de probat. concl.*
686. num. 4. *vers. secundo. Scacc. de appel-*
qq. 19. Remed. 1. concl. 4. n. 6. 21. & seq. &
25. in fin. & 27. & seq. plurib. & concl. 5.
num. 4. & seq. relatis pluribus effectibus
& priuilegijs notorij, vt vera sit ista Li-
mitatio. *Tusc. conclus.* 136. *Nullitas n. 4.*

Contrarium tenent *Cardin. Imol. &*
alii relati a *Grauat. ad Vestrum in prax.*
lib. 8. cap. 1. num. 28. *Roman. sing.* 291. *vers.*
sed credo & ibi addentes vers. primo, quos
conciliare tentat *Grauat. ibid. ex dictis*
Rip. in l. 4. §. condemnatum ff. de re iudic.
n. 1. cui ad de conciliatione: m. Corn. in conf.
204. lib. 2. n. 2. Gabriel. de re iud. concl. 1. vbi
plures refert. num. 7. & seq. *vers. Quarto.*

- 48 Limit. vbi de nullitate ꝛ excipitur à
tertio *Alex. conf.* 83. lib. 3. num. 12. & seq.
idem asserens dicendum si agatur de
excoatione instrumenti quarentigati
Lancell. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 117. &
seq. & num. 128. in fin. Rot. decis. 13. *Nota*
utrum de sent. & re iud. in antiq. Fel. cap.
Veniens 38. de testib. num. 17. not. 3. & in
cap. cum super 17. de sent. & re iud. nu. 18.
vers. Item nota, Vant. de nullis. cap. Quis
possit dicere num. 19. vers. Quinim. Fel.
in cap. qualiter & quando 17. de accusat.
num. 13. limit. 2. Scaccia de appellat. quæst.
19. Remed. 1. conclus. 4. num. 98. & seq.
sublimitando vbi sententia apta esset no-
cere tertio. *Cañ. obseru.* 72. *l. as. l. à Dno*
Pio §. si super tit. de re iud. num. 16. vers.
Adde primo. Contard. de moment. posses.
Limit. 7. num. 63. vbi alios refert, addita
ratione, quia tunc cessat præsumptio
Calumniæ, quantitur dispositio. *Clem.*
1. de re iud. Roman. sing. 291. *in fin. Zab-*
arill. in d. Clem. 1. nu. 5. vbi refert disenti-
tes,

- tes, & reprobat illorum argum. addentes *ad Rom. sing.* 291. circa fin. vbi ampl.
- 49 ¶ etiam si tertius sciuisse illas, sed refert discutientes in hoc. *Caldas. pluribus comprobans & exornans quest.* 36. num. 18. & *seq. plurib. Lancell. de Assentat. par.* 2. c. 18. num. 128. vbi remissius refert qui istam limitationem sublimitent, & comprobari potest ex his quæ dicuntur de tertio
- 50 appellante à ¶ sententia lata in possessionario, vt late examinat *Coniart. de mortu. penes. quest.* 24. *Giurba in finitio congerens decis.* 4. n. 23. *Menoc. late de adipisc. possiff. Remed.* 4. n. 846. & *seq.*
- 51 Limit. vbi nullitas detegitur ¶ ex ipsa met tertia sententia. *Alex. conf.* 67. lib. 3. num. 16. lib. 1. num. 4. *Crescent. decis.* 1. de sent. & re iud. & confirmatur ex regula, quod exceptio oriens ex ventre actus, de cuius executione agitur, numquam cõfetur sublata, & late limitationem istam prosequitur. *Brun. de Confis. §. Nullitas col.* 7. *vers. Octauo.* distinguendo præterea an talis nullitas debeat inesse sententiae, seu in illa exprimi, vel sufficiat relatio ad acta. *Tufes. conclus.* 136. *Nullitas. num.* 1. in fin. *Belug. in spec. prin. Rub.* 41. *Leges num.* 17. in fin.
- 52 Limit. vbi tertia sententia est nulla ¶ *Crescent. decis.* 1. de sent. & re iud. nu. 1.
- 53 Limit. vbi nullitas causatur ¶ ex repugnantiâ, vel perplexitate tertiæ sententiae, vel ex ineptitudine libelli, seu modo inepto agendi, vel ex defectu iuris naturalis, vel oriretur ex capite alterius legis, vel statuti dantis modum iudicandi, vel causetur dolo partis, quæ esset conscia corruptionis iudicis. vt prosequitur *Brunus de Confis. §. Nullitas. col.* 5. *vers. Lex vel statutum Mysinger. obseruat.* 5. *Centur.* 6. *Scaccia. appell. quest.* 19. *Remed.* 1. numero. 12. *vers. Secundus conclus.* 5.
- 54 Limit. vbi incontinenti probari ¶ potest nullitas. *Rom. l. si feriatistis. de feriis num.* 2. *vers. Item non habes. l. si. l. 4. §. cõdemnatum. tit. de re iud. num.* 15. concludens si omnes sint nullæ, vel earum altera, vel vltima, si incontinenti offeratur probatio nullitatis, retardari illarum executionem. *Lancell. de Assent. par.* 2. c. 17. 17. n. 123. vbi refert qui sublimitat

Oldrad. conf. 106. n. 4. & 5. *Peregr. conf.* 73. num. 13. lib. 1. vbi alijs relatis deinde. n. 15. declarat procedere si actis constet de nullis. *Belug. in specul. prin. Rub.* 41. §. *leges n.* 19. in princ. *Seace. de appellat. quest.* 19. *Remed. concl.* 4. n. 71. & 72. addendo modo sit indubitable.

55 Limit. in tribus sententijs ¶ interlocutorijs. *Roman. sing.* 291. in fin. vbi refert *Rosam ita tenuisse.* seu non habentibus vim diffinitiuæ. *Crauet. conf.* 183. numero secundo, *Tufes. conclus.* 136. *Nullitas nu.* 37.

Contrarium tenent relati à *Seace. de appell. quest.* 19. *Remed. l. conclus.* 4. nu. 5. *Tufes. conclus.* 136. *Nullitas nu.* 37.

56 Limit. in causis summarijs ¶ iudicati C. *si ex falsis* per quem textum ita concludunt addentes *ad Rom. sing.* 291. *vers. Adde etiam.*

Limit. vbi latè sunt duæ sententiæ conformes super bono iure, & tertia super desertione appellationis. *Rom. l. si feriatistis. de feriis nu.* 2. *vers. Tertium.*

57 Limit. in Camera imperij ¶ ad quam si recurratur, admittitur appellatio, non obstante exceptione trium cõformium. teste *Mysinger. obseruat.* 15. *Censur.* 1. eam afferens rationem, quia alias à subditis, fraudaretur iurisdictio Camere Imperialis.

58 Limit. vbi sententia vna ¶ ex tribus est lata ab eo, qui non poterat de iure esse iudex. *Franc. Bec. conf.* 40. nu. 7. *Tufes. conclus.* 136. *Nullitas nu.* 10. & *seq. Quæ* autem personæ non possint esse iudices, competentes dixit *Laudemio. lib.* 1. *quest.* 17. in princ. & late *Colerus de process. part.* 4. cap. 1. nu. 52. & *seq.*

59 Si autem sit ex alio capite nulla ¶ videndus. *Galvanet. ad stre. Vrbl. lib.* 1. c. 191. *col. penul. vers. sed dubitatur.*

60 Limit. vbi executione trium ¶ cõformium sequitur præiudicium irreparabile. *Rom. l. si feriatistis. de feriis nu.* 2. *vers. Secund. limit.* *Ripa in l. 4. §. condemnatum. tit. de re iud. nu.* 21. & late probat & exornat similibus *Caldas. quest.* 36. num. 15. & *seq. Ripa l. 4. §. condemnata ff. de re iud. num.* 21. *Couar. pract. quest.* cap. 25. nu. 2. in fin. *Seace. de appellat. quest.* 19. *Remed.* 1. *conclus.* 4. nu. 76. *Lancell. de Assent.*

part. 2. cap. 17. nu. 104. *Mascard. de prob. conclus. 686. n. 5. Giurba decis. 4. nu. 25. & 27. exemplum referens si sententia exequatur ad fauorem pauperis impotentis ad restituendum, reuocata sententia exequutione, subdens nu. 103. vsque ad 123. alias declarationes, quarum aliquas retuli supra §. 111. *Bursat. conf. 74. num. 32. Mascard. de probat. conclus. 686. nu. 4. vbi plures refert, licet, & Pe, egrin. conf. 73. lib. 1. num. 14. addendo num. 15. & seq. intelligi hanc Limitationem si actus constet de defectu, seu incompetencia iurisdictionis. *Lancel. d. cap. 17. num. 108. & seq. sublimitando si iudices penitus non carebant iurisdictione, dum prius nu. 106. rationem huius limitationis retulisset. *Tusc. conclus. 136. Nullitas num. 8. addendo si defectus iurisdictionis sit, quia qui iudicauit erat incapax ad iudicandum vt late dixit *Franc. Becc. conf. 40. nu. 7. & subdit idem *Tusc. nu. 11. & latius *Scacc. de app. l. quod 7. l. 3. Remedi. conclus. 5. nu. 14. & pluribus sequentibus.*******

Limit. vbi. vna illarum fuit lata ex rescripto impetrato ab excommunicato. *Rom. l. si seriatim tit. de serijs numer. 2. in fin.*

Contrarium tenet, *Barbat. conf. 39. cap. lib. 1. num. 9. e. ratione quia papa sanctus tollit exceptionem nullitatis.*

61 Limit. vbi actor praeuenit agendo de nullitate contra petentem executionem. *Marescotti. Resol. 12. lib. 2. num. 45. Tusc. conclus. 136. Nullitas nu. 43.*

62 Limit. parte non excipiente de tribus coalormibus. *Giurba. decis. 14. nu. 8. dum in procedentibus, & sequentibus retulisset plura similia quae admittuntur parte non excipiente.*

26. 27. 28. 32. 33. 35. 37. 30. 39. 40. 41. sub Limit. 15. 34. *l. prator §. Marcellus tit. de iudic. declaratur. 30.*

Nullitas quando dicatur principaliter intentata 21.

Appellationis causa deserti an sit etiam deserta a causa nullitatis 28. & seq. 42.

Vfurarum causa an sit fori ecclesiastici. 4. & seq.

Nullitas an proponatur principaliter, vel incidenter difert 30. & quam dicatur proposita incidenter. 31. & qui effectus inde resultent 31. in fin.

EXceptionem fauorabiliorem esse actione, patet ex multis, de quibus licet excipere, quae tamen in iudicio deducere per modum acti non, si principaliter non conceduntur. Ideo quamuis opposita incidenter nullitatis exceptione retardetur regulariter sententiae executio, vt dixi hoc cap. n. 70. secus tamen est si nullitatis actio fuerit principaliter instituta. c. cum in iure de offic. de leg. l. 1. in fin. C. de ordin. cognit. quem texum esse notandum dicit *Alex. in hunc sensum in conf. 225. lib. 6. nu. 12. vbi rationem refert & in l. 4. §. condemnatum. tit. de re iud. n. 12. inferens nu. 13. 17. & seq. retardetur executio instrumenti Guarentigia & ante pendentia litis coram ecclesiastico, an illud sit usurarium, & an ecclesiasticus debeat layco inhibere, vt interim dufferat illius executionem, cum longe lateque disputetur an causa usurarum sit ecclesiastici, vel secularis fori, vt patet ex dictis *Bart. in l. Titulus diuortium tit. fol. mat. num. 7. vbi Cardin. Alban. num. 2. & Alex. nu. 6. 7. 23. & 16. Borell. ad pragmat. Regni §. 1. gloss. 2. n. 99. vers. Quarto Aretin. cap. cum sit generale de foro compet. n. 9. & seq. plurib. & Bart. num. 13. Bald. l. 3. C. de iudic. nu. 3. Cast. de §. condemnatum. nu. 3. & Ripa n. 28.**

Ante *Alex.* & post, quod intentata actione & nullitatis, non retardetur sententiae executio, dixerat. *Imos & alij velati a Rom. l. si seriatim tit. de serijs in fin. & a Vaniis de nubis. cap. 6. nu. 29. 32. Contrarij de moment. possess. Limit 7. nu. 19. addendo hanc opin. praeualuisse & late com-*

§. XIX.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

Exceptio fauorabilior est actione. 1.
Nullitatis actione principaliter intentata non retardatur executio sententiae 2. 5. con-
sacrum 6. concordia 7. 8. 9. ampl. 10. 11. 12.
14. 16. 17. 18. 19. 10. 22. 23. Limit. 24. 25.

- comprobat *Lancell. de attentat. par. 2. cap. 27. num. 17. & seq. Marefcott. resol. 121. lib. 2. num. 43. vbi de veriori & communiori plures consentientes cumulans. Vant. de Nullit. cap. 6. num. 29. relati Mascard. et probat conclus. 686. num. 11. & seq. & à Scacc. de appellat. quest. 19. Remed. 1. concl. 4. num. 1. & rationes plures refert Ruin. conf. 59. vers. 9. num. 8. Bursat. conf. 74. nu. 85. & 94. & seq. & 108. Aret. conf. 79. nu. 12. Lancell. late de attentatis par. 2. cap. 17. nu. 17. & seq. 32. & 62.*
- 6 Contrarium tenent. *Specul. vs. refert Cast. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. num. 3. in fin. & nu. 5. vers. Vltimo. Conar. sessans de magis communi. pract. quest. cap. 24. nu. 6. vers. Quandoque Cast. auth. qua supplicatio. C. de probib. Imp. offer. afferens ita feruari Florentie, sequitur Dec. conf. 103. in prin. relati à Mascard. de probat. conclus. 686. num. 9. vbi plures refert Prapost. cap. Dilecto. de appellat. num. 73.*
- 7 Concordari tamen possunt si dicamus, quod aut antequam petatur executio, quis præuenit agendo de nullitate, & vera sit opinio. *Spec. Inn. & Cast. aut vero non præuenit, & vera sit regula nostra, vt non retardetur. vs. post Aret. tradit Dec. in cap. in presentia. de probat. nu. 5. vers. ex quo, quem sequuntur. Aym. public. ad consuetud. Alucern. tit. 18. art. 6. in fin. Contard. de momentan. possess. Limit. 7. num. 24. & tacite idem dixit Cast. in l. 4. §. condemnatum sit. de re iud. nu. 3. dum excitat difficultatem, si quis præuenit, aliter si conciliant. Ripa in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. n. 28. & seq. Contard. de moment. possess. Limit. 7. n. 25. Prapost. in cap. Dilecto. de appell. num. 7. vers. Sed in capiendo, Mascard. numcupans hanc esse solutionem nodi Gordiani. de probat. conclus. 686. nu. 15. Scaccia de appellat. quest. 19. remed. 1. conclus. 4. num. 2. & nu. 25. & seq. plurib. cōcordat & relata distinctione spectierum nullitatis notoriæ: *Giurba. plures concordantes ref. ens decis. 4. n. 21.**
- 10 Ampl. præsertim si agatur de executione sententiæ latæ in possessorio *Bal. in l. fin. C. de ordin. cognit. nu. 5. vers. vnum scias. Contard. de moment. possess. Limit. 7. n. 31. vers. & in terminis. licet prius n. 17.*
- retulisset hanc esse controuerfam questionem. vt dixi infra in *Limit. Lancell. de attent. par. 2. cap. 17. n. 95.*
- 11 Ampl. præsertim si nullitas deducatur & contra tres sententias elem. 1. de sent. & re iud. & dixi supra §. antecedenti.
- 12 Ampl. quodli pēdente iudicio nullitatis principaliter intentatæ fiat executio, vt illa non reuocetur remedio attentatorum regulariter, vt latè examinat *Lancell. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 62. & seq. & Limitat. n. 70. & seq. vbi nullitas fuit deducta per viam appellationis.*
- 14 Ampl. etiam si nullitas deducatur & contra vnicam sententiam & appellabilem. *Scacci. de apell. quest. 19. remed. 1. concl. 4. num. 19. motus auctoritate Lancell. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 17. & declarando & non procedere si durat tempus ad appellandum, vel appellationem prosequendam.*
- 16 Ampl. etiam si nullitas & esset notoria. & euidens ex eisdem actis, *Bal. in l. 1. C. ne liceat in vna eademq. caus. nu. 1. vers. si vero non agitur, quem sequuntur. relati à Scacc. de appellat. quest. 19. Remed. 1. conclus. 5. nu. 27. vers. Contrariam opin. & conclus. 4. num. 21. & seq.*
- Contrarium tenet *Scaccia de appellat. quest. 19. Remed. 1. conclus. 4. 25. & sequ. pluribus, ate comprobans, addendo hanc opinionem esse veram. & relata distinctione interspectis notorij, conciliat. Lancell. de Attent. par. 2. cap. 17. n. 141. & seq. vbi ex limitationibus ab illo relatis potest rescindi, sicuti et ex dictis Scaccia de appell. quest. 19. remed. conclus. 4. nu. 21. & seq. 25. in fin. & 27. & seq. & 71. & seq. & conclus. 5. num. 46. & seq.*
- 11 Ampl. idem dicendum si agatur de executione alterius dispositionis habentis paratam executionem, nam si principaliter intentata executio nullitatis illius, non retardatur executio. *l. cam. quidam. in fin. l. cum falsum l. panthonus. §. rei ff. de acq. hered. per que iura ita. firmat Vant. de Nullit. cap. 6. nu. 29. Alex. conf. 83. lib. 3. num. 12. & seq.*
- Contrarium in instrumentoguarantigato tenet *Lancell. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 48. & 94. Concord per Mascard. de probat. conclus. 686. num. 17.*

28. Ampl. tam de iure t. chuii, quam Canonico. *Laf. int. 1. C. ne liceat tert. prouo. nu. 5. Lancell. de Attent. par. 2. §. 17. nu. 28.*

29. Ampl. vt quis non impediatur t. agere principaliter de nullitate sententiae, vel alterius dispositionis, etiam, quod: pro parte, quis illi paruerit; veluti si agatur de solutione facienda in pluribus partibus, nam si soluta vna, agatur de nullitate, & absoluat actor antequam adueniat secunda, impeditur executio. *Io. Imol. cons. 130. quem refert. & sequitur Tuscus conclus. 136. Nullitas n. 39.*

21. Nullitas quando dicatur t. principaliter intentata videtur. *Lancel. de Attent. p. 2. c. 17. n. 74. Contard. de moment. poss. §. limi. 7. num. 2. & seq. plurib. Vant. de nullis. cap. Quot & quib. mod. n. 24. & seq.*

22. Ampl. etiam si iudex nullitatis t. intentata principaliter inhiuisset executori, vel iudici de cuius sententia executio agitur. *C. nard. de moment. poss. §. lim. 7. nu. 19. in prin. Vant. de Nullis. cap. 4. nu. 30. relati à Scaccia de appell. quæst. 19. remed. 1. conclus. 4. n. 12. Veti. in prax lib. 8. cap. 1. num. 7 in fin.*

Contrarium tenent Cast. & reliqui relati à Marefcot. *Resolut. 12. lib. 2. nu. 45. quos conciliare poteris. Vant. de Nullis. cap. 4. num. 39. in fin. & nu. 31. & ex Scaccia de appell. quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 12. & seq. & 87. & seq. vers. Contrarium, quot ille sequitur & probat. dixi §. 1. uerum, Lancell. de Attent. par. 2. cap. 8. nu. 65. & seq. addendo Scacc. ibidem si ecclesiasticus inhibeat layco iudici pendente actione, quod instrumentum sit vfarium, non posse illud exequi, distinguendo an sit inhiibendum parte citata vel non. sed Cast. 14. §. condemnatum ff. de ne Iud. tenet inhiibendum parte citata, licet iudices sint timidi in inhiibendo. *Lancell. de cap. 16. nu. 67. & seq. late concludit esse super sedendum. stante inhiibitione. Ripa idem tenet in l. 4. ff. de re Iud. n. 3. in fin. & nu. 29. Carroc. ad Dec. conf. 103. nu. 10. & seq. relata hac contrarietate multis modis conciliat.**

23. Ampl. etiam si actor t. succubisset in iudicio exceptionis nullitatis. *Contard. de moment. poss. §. Limit. 7. n. 22. in fin.*

24. Limit. vbi executio t. est retractabi-

lis Bald. lab executione. quor. appellat. non recip. cum aliis cumulat s. à Caddaf. *Quæst. 36. nu. 3. in fin. vers. Quæ tamen Vantius de Nullis. cap. 6. n. 3. & usus. conclus. 136. Nullitas nu. 53. & seq. Giurba iohannes referens. decis. 4. nu. 21. circa med. & dixi supra §. 9. Præposit. in cap. dilecto de appell. n. 71. vers. Quinto sal. & num. 74. vers. Secundo.*

25. Limit. vbi causa nullitatis t. committeretur à principe simpliciter, videlicet sine præiudicio rei iudicatae, vel trium conformium, vel legi max executionis, & alia simili clausula. *Vant. de Nullis. c. 7. num. 6. & seq. Scaccia de appellat. Quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. n. 9. vers. contra. dum prius retrulisset disentiones, quibus ille assentitur addendo. nu. 10. idem dicendum, si commissio non esset reformati, verum vrgent quæ tradunt doctores relati in prima extensione. *Lancell. de Attent. par. 12. cap. 17. nu. 97.**

26. Limita vbi de nullitate t. agitur contra sententiam latam in possessorio. *Scaccia de appellat. quæst. 19. conclus. 4. Remed. 1. num. 89. relati Contard. disentione. vt dixi in prima ampliata. Lancell. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 95.*

27. Limit. vbi aliud de consuetudine vel stylo Curiae se uatur, vt Florentiae teste Cast. in l. 4. §. condemnatum ff. de re Iud. n. 3. & in auct. quæ supplicatio. C. de præcib. Imp. offer. & testantur relati à Scaccia de appellat. *Quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 2. & de stylo Neapolitano, Florentino, & Curiae Delphinatus, & Hispaniarum. testatur Lancell. de Attentat. par. 2. cap. 17. nu. 87. & seq. 90. & seq. & num. 148. & seq. Contard. de moment. poss. Limit. 7. num. 13. Tusc. conclus. 136. Nullitas nu. 52. Dec. cons. 103. nu. 1. qui relata Cast. in d. auct. Quæ supplicatio videretur declarare, si ante petitam executionem, festinater datus fuit libellus nullitatis.*

28. Limit. vbi nullitas principaliter deducitur t. cum appellatione. *cap. exhibitæ de iudic. vbi Inn. in fin. cap. super in fin. de offic. deleg. per quæ iure ita voluit. Vant. de Nullis. cap. 6. nu. 34. vers. prout etiam addendo si articulus appellationis esset desertus, & remaneret sola nullitatis cogni.*

cogitatio, quod nihilominus non impediretur executio, secus esse si nullitas cū appellatione cumularetur incidenter, & ita obseruare cautos practicos. *idem repetens num. 38.* & ita suadet fieri *Contar. de moment. possf. limit. 7. nu. 20.* Latus tamen præiata, & quæ mox dixi reperi tradidisse & explicasse *Laneell. de Attent. par. 2. cap. 17. num. 70. vsque ad 79.* illum video. *Socin. conf. 10. in signif. lib. 4. nu. 12.* defendit, desertam appellatione non esse desertam causam nullitatis, specificè intentatæ.

Cum ergo vtilius sit cumulare causam nullitatis cū appellatione, & accessorie, quam principaliter, si quis scire velit, quando causa nullitatis & dicatur principaliter intentata, video. *Couar. prar. pract. Quæst. cap. 24. nu. 7. & seq. vers. Est igitur, & Tirag. tract. Res inter alios acta. in princ. Cognul. in l. 2. C. de pact. int. empt. num. 279. vers. Quando vero appellans & vers. Quando vero nullitas, & quæ sit differentia & inter nullitatem propositam principaliter, & incidenter. Vant. de nullit. cap. 6. nu. 70. & seq. & 36. & seq. Laneell. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 2. & quando d. dicatur appositæ & incidenter. *Contard. de moment. possf. limit. 7. num. 5. & 9. in fin. Afflict. decis. 283. Diu. est n. 2. & dixi de differentijs. §. Nullitas, quos effectus pariat dixi seq. §. 27.**

Limit. ubi quis principaliter & egit de nullitate deinde de illa excipit. *Socin. conf. 78. licet. nu. 4. lib. 3. Laneell. de Attent. par. 2. cap. 7. nu. 92. Contard. de moment. possf. limit. 7. nu. 4.* addendo hinc fieri inutilem cautelam Florentinam de quateatur *Cass. in aurb. que supplicatio de præib. Imp. offer. ut statim lata sententia intentaretur à victo, quæstio nullitatis, ut dixi Limit. quarta, quod est verum, si coram eodem iudice excipiatur de nullitate, coram quo pendet principalis nullitatis quæstio, ut aduertit. *Contard. d. Limit. 7. n. 21 & post illum Scaccia. de appell. Quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. num. 94. ex Corn. conf. 208. in hac nu. 3. vers. Nec obstat lib. 3. Laneell. de Attent. par. 2. cap. 17. n. 92 & 93. Prapofit. in cap. Dilecto. de appell. num. 74.**

Contrarium quod non possit deinde

per modum exceptionis agi de nullitate tenet *Bursat. conf. 74. nu. 27.*

Limit. ubi nullitas principaliter proposita & seu qua agitur, sit ex capite defectus iurisdictionis. nam cum plures sint effectus defectus iurisdictionis ut dixi supra. §. 3. & dixit *Vant. de nullit. ex defect. iurisd. additiam potest & iste, ut agendo impediat sententiæ executionem, ut voluit Scaccia. de appellat. Quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 96. Laneell. de Attent. par. 2. cap. 17. n. 106. & seq. pluribus Prapofit. cap. Dilecto. de appell. n. 71. circa med. vers. Quod autem opponitur.*

Contrarium tenent relati à *Tuse. conclus. 136. Nullitas n. 43.*

Sublimita si talis defectus non constat in actis, vel iudex non penitus carebat iurisdictione, vel lapsus esset terminus data statuto ad agendum, & prosequendum causam nullitatis, vel sententia esset lata in nō contumacem, *Bursat. conf. 74. n. 30. & quatuor seq. Scaccia de appellat. Quæst. 19. remed. 1. nu. 3. in fin. conclus. 5. Bursat. conf. 74. n. 109. circa fin. vel superuenisset ex aliquo accidenti Preposit. cap. Dilecto. de appell. nu. 71. vers. Aut opponitur exceptio defectus iurisdictionis.*

Limit. ubi nullitatis actio & fuit mota, eo quia sententia fuit prolata ex falsis instrumentis, dolo aduersarij, dum condemnatus esset absens. *Ispirator. 75. §. Marcellus ff. de re iud. Socin. Regul. 122. nu. 4. relatis qui vellint Limitationem, veram tantum, si nullitas incontinenti probari potest, qui tamen concordantur ex dictis Ripa in l. 4. §. condemnatus. ff. de re iud. nu. 28. & seq. Laneell. de Attent. par. 2. cap. 17. & 81. & seq. & ex declarationibus quæ dantur d. §. Marcellus, quæ plures sunt, ut referunt *Alexan. l. qui Romæ §. duo fratres. ff. de verb. oblig. nu. 41. Aret. §. appellantur Inst. de except. nu. 15. Mascard. de probat. conclus. 686. nu. 21.**

Limit. ubi causa & nullitatis intentatur coram eodem iudice, qui totis sententiæ, vel agitur ex instrumento habente paratæ executionem, *Mascard. de probat. conclus. 686. num. 17.*

Limit. ubi sequitur ex exceptione & triūn conformium irreparabile præiudici.

iudiciaria. *Lancell. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 104. & seq. vbi late comprobatur. Giurba plures cumulans decis. 4. nu. 25. & 27: vbi plura exempla affert. & nu. 33. comprobatur.*

39 Limit. parte non opponente † *Giurba. decis. 4. n. 8. & seq. dum in præcedentibus & sequentibus plura cumulasset, quæ admittuntur, & sunt Canonice parte non excipiente, quod tamen cessat si nullitas sit evidens ut dixi §. 1. Ampl. §. nal.*

40 Limit. vbi lapsus est terminus datus † a statuto ad agendum de nullitate, nam illo lapsio etiam quod nullitas esset notoria, & evidens, nullatenus, agi posset, *Seaccia de appellat. Quest. 19. Remed. 1. coneluf. 4. nu. 45. vbi plures dissentientes refert, & amplectitur hanc Limitationem & ex subsequenibus colligi potest concordia.*

41 Limit. vbi nullitas fuit causata † dolo aduersarij, vel quia fuit prolata sententia inualida, in absentem ex rationabili causa. *Lancell. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 82. & seq. & 85.*

42 An causa nullitatis sit deserta † sit deserta causa appellationis. *Vrfo ad Afflic. decis. 278. num. 6.*

Limit. vbi nullitas esset talis quæ sine alia probatione constaret, seu patet ex actis *Prapost. in cap. Dilecto filio, de appell. n. 71.*

Quid si nullitas sit notoria *Prapost. in cap. Dilecto filio, de appell. num. 71. in princ.*

43 Limit. vbi nullitas † incontinenti probari potest. *Prapost. cap. Dilecto de appell. num. 71. vers. Quarto fallit, quando autem probari possit incontinenti. Prapost. ibidem, nu. 70.*

44 Limit. vbi fuit lata † contra absentem ex falsis instrumentis, vel minorem non defensum, *Prapost. cap. Dilecto de appell. nu. 71. vers. Tertio fallit.*

45 Limit. vbi causa † nullitatis fuit mota coram superiori, qui inhibuit, *Prapost. cap. Dilecto, de appell. nu. 74. vers. Tertio fallit.*

§. XX.

S V M M A R I V M.

Generalia sunt præmittenda. 1.

Exception nullitatis egere dicitur altiori indagine multis modis. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Executio sententia non retardatur exceptione nullitatis altiori egentis indagine. 11. ampl. 12. 13. 14. 15. Limit. 16. 18. 21. 22. 23. 24. 25. sublimit. 19. 20.

Carceratio nocet fama carcerati, & reprehenditur facilitas carcerandi. 7.

NE procedamus per ignota contra monita Triboniani. in † §. *Hic igitur. Inst. de iust. & iur. præmittendum est in examine Limitationis, quam referam ad regulam constitutam supra hoc capite, quod multis modis dicitur † exceptionem nullitatis egere altiori indagine.*

3 Primo vbi nullitas est † vellata seu turbida, seu quæ sit disputabilis, & non caret dubitatione probabili *Hos cap. Dilecto de appell. nu. 153. in fin. vers. & intellige & nu. 168. in fin. cum aliis cumulatis a Caphal. conf. 201. ex iustimo n. 10. Constard. de moment. possess. Limit. 7. nu. 61. Burfat. conf. 74. nu. 108. & seq. vbi plura signa vellatæ nullitatis refert Lancellot. de Attent. par. 2. cap. 17. num. 120. Surd. conf. 99. nu. 9. Seaccia de appell. Quest. 19. Remed. 1. conel. 4. nu. 72.*

Item vbi exceptio non est † adeo clara, ut incontinenti seu non prompte probari possit. *Io. Caphal. conf. 201. ex iustimo nu. 11. addendo isto casu procedi ad executionem, data cautione de restituendo in casu victoriæ, dicentis de nullitate. & dixi supra. §. 2. vbi declarat quantum temporis importet dictio. Incontinenti. Rom. conf. 323. nu. 7. vers. Secundo Seaccia de appell. Quest. 19. Remed. 1. n. 4. in prin. coneluf. 5.*

5 Item quæ non posset † probari infra tempus faciendæ executionis. *Bart. l. 4. §. condemnatum ff. de re iud. quem refert & sequitur Vellin in prax. lib. 8. cap. 1. nu. 7.*

Hhh vers.

vers. & in propost. Cuman. d. §. condemnatum nu. 2. circa med. A. fin. in prax. §. 18. cap. 4. Papiens. in form. libell. execut. sent. §. 1. nu. 6. subdens. num. 7. quod tale tempus est arbitrarij iudici, quia in corpore iuris non est expressum & aglos. declarasse duorum mensium.

6 Item quæ non apparet † ex actis, seu ex corpore instrumenti, vt ex Zabarell. Vans. Gabriel. & alij, concludit Scaccia. de appellat. Quæst. 19. Remed. 1. numer. 4. conclus. 5.

7 Item quando contra oppositam † exceptionem obijciatur replicatio releuans, seu quæ continet iuris subtilitatem, seu recipit iuris disputationem. Scaccia. de appellat. Quæst. 19. Remed. 1. num. 6. circa fin. conclus. 5. Lancell. de Attentat. par. 2. cap. 17. num. 100. & 120.

8 Item vbi a Doctoribus pluribus † controuertitur, an sit attendenda. Bart. sub cens. 74. num. 22. vers. Nec dubitandum. & num. 93.

9 Item quando continet prolixitatem, † vel ageretur de varijs, & diuersis iuribus. Lancell. de Attentat. par. cap. 17. n. 121. & seq.

10 Item quando dubium † est in facto? Sard. cens. 99. nu. 10. Contard. de moment. posses. Limit. 7. n. 28:

Item vbi testibus est probanda. Coler. de process. par. 4. cap. 1. n. 141. & 165.

11 His præmissis, dicendum est quod opposita † exceptione nullitatis, quæ eget altiori indagine, nō retardetur scētiæ executio l. fin. C. de ordin. cogni. l. 2. C. de fals. per quaiura & alia ita firmat Ripa in l. 5. §. condemnatum, ff. de re iud. n. 20 vbi rationem refert relati a Lancell. de Attentat. par. 2. cap. 17. nu. 99. Alex. d. §. condemnatum n. 22. Iacob. Laurent. de l. u. super. cap. 7. nu. 83. vbi pluribus similibus comprobat. Contard. de moment. posses. Limit. 7. nu. 25. & nu. 26. rationem refert. Iaf. d. §. condemnatum nu. 18. Tuscus conclus. 136. Nullitas nu. 10. & 33. Bellug. in specul. princip. Rub. 41. §. leges. num. 17. in prin. vers. & iustum. Cuman. d. §. condemnatum n. 2. in prin. vbi rationem refert. vers. His præmissis. Gail. obser. 113. postquā lib. 1. num. 11.

12 Ampl. præsertim si talis exceptio top-

ponatur corā mero exequatore. Contard. de moment. posses. Limit. 19. n. 24. & 25.

13 Ampl. præsertim si agatur de executione † sententiæ confirmatæ à superiore Iaf. l. 4. §. condemnatum ff. de re iud. nu. 16.

14 Ampl. etiam vbi causa nullitatis † fuit commissa, cum causa appellationis. O. Jaf. decis. 25. n. 22. vers. fallit autem. Lancell. de Attentat. par. 2. cap. 18. nu. 77.

15 Ampl. etiam si talis nullitas † asseratur resultare ex actis Brun. de confis. §. Nullitas col. 9. in fin. vers. Ideo quando nullitas relati Bald. in l. data opere C. qui accusar. non poss. col. fin.

Ampl. vt quamuis exceptio † sit legitima, nō admittitur appellatio. Contard. de moment. posses. Limit. 19. nu. 23. & seq.

16 Limit. vbi executio est irreuocabilis, seu † paratur ex illa perpetuum præiudicium. Cyn. & Bald. in l. ab executione C. quorū appell. nou. recip. quos. c. fert. & sequitur alijs additis, & comprobando rationibus. Rip. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. nu. 21. & seq. addendo nec tali casu posse deueniri ad capturam personæ, quia per illam perpetua generatur † infamia, seu nota, quod male alicubi seruari dolendum est, & facilis est descensus Auerni, vbi ingressus, & regressus cū suis incidentibus, & accidentibus est venalis, idem dixere relati a Lancellott. de Attentat. par. 2. cap. 17. num. 101. Iaf. d. §. condemnatum n. 31. & seq. vbi rationem refert, & exemplis comprobat & Cass. n. 3. in fin. Scaccia de appell. Quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. num. 71. circa fin. & nu. 75. vers. Ampl. Secundo, & dixi supra 5. 19.

18 Limit. vbi nullitas asseritur † provenire ex defectu iurisdictionis. Ripa in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 23: ad eundem procedere, etiam quod a lege dicatur executionem faciendam non obstante nullitate. Lancellott. de Attentat. par. 2. cap. 17. nu. 106. & seq. vbi late comprobatur rationem reddendo, & declarando, si iudices vel illorum vnus, qui vnā ex tribus protulit, penitus carebat iurisdictione, vt subdit nu. 109. & seq. Alex. d. §. condemnatum nu. 27. & Iaf. num. 17.

19 † declarando nisi minime fuisset appellatum a sententia confirmante, idem repetens nu. 19. & seq. vbi rationem refert. Tufi.

- Tusc. conclus. 136. Nullitas n. 9. addendo*
 20 *num. 11. idem dici si defectus ꝑ procedat ex incapacitate iudicantis, vt quia Monachus, seruus, vel minor. vt dixerat. Franc. Bec. conf. 40. nu. 7. Cuman. d. 9. condemnatum nu. 3. in fin. Seaccia de appell. 2. Quast. 19. Remed. 1. conclus. 4. num. 71. in fin.*
 21 *Limit. vbi sententia lata fuit ꝑ ex falsis allegationibus, seu iuribus. Alex. in l. 3. q. 9. condemnatum ff. de rei iud. num. 21. & Cuman. nu. 3. in fin. addendo præsertim si sententia lata sit contra absentem ex causa necessaria, & probabili.*
 22 *Limit. vbi intentata fuit actio iudicati ꝑ vel in factum, pro executione sententiae. Alex. in l. 4. §. condemnatum ff. de rei iud. num. 23. & l. 1. §. num. 18. vers. Limita. qui deinde aliud sentit. & Ripa. n. 27. & seq. vbi relatis dissentientibus conciliat contrarietatem circa hanc limitationē.*
 23 *Limit. parte non replicante ꝑ de altiori indagine. Giurba cumulans plura familia, decis. 14. nu. 4. vsq. ad 10. & præcipue nu. 8.*
 24 *Limit. vbi de nullitate opponitur à tertio. ꝑ Lancel. de Assent. par. 2. cap. 17. nu. 117. & seq. vbi remissive examinatur. Contard. de moment. poss. Limit. 19. nu. 14. & seq.*
 25 *Limit. vbi exceptio oritur ꝑ ex ipsa met sententia. vt dixi supra. §. 6. ampl. 9.*

§. XXI.

SVMMARIVM.

*Malitijis hominum est obuiandum & quare. Executio sententia non retardatur exceptio-
 ne nullitatis calumnia 2. ampl. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Limit. 4. 11. 12. 13. 14.*

Quia malitijis hominum ꝑ obuianda est. *glos. in l. tam. bi. §. si cum l. i. verb. Ne circumueniantur ff. de transact. cap. auaritia caritas, de elect. studendum est, ne inde nascantur iniuriae, vnde iura nascuntur. l. meminerint. C. vnde vi. glos. fin. in cap. fin. de conform. vil. vel inuis. Ideo quamuis legum co-*

ditores concesserint victis, vt tam agendo - quam excipiendo dicere possint de nullitate, & retardare ijs remedijs executionem sententiae in illos polatae, eam tamen facultatem de nega. ut, vbi actio, vel exceptio, detegitur ꝑ calumnia, seu differendae executionis opposita, vel mota. *Cuman. in l. 4. §. condemnatum ff. de rei iud. nu. 4. vers. Tertium, & Alex. n. 20.*

Ampl. præsertim vbi iudex ꝑ aliqua probabili causa suspicatur de nullitate excipi, vel per calumniam, vel differendae solutionis causa. *Seaccia de appellat. Quast. 19. Remed. 1. conclus. 5. nu. 7. Lancellos. de assent. par. 2. cap. 17. nu. 130. & seq. vbi late probat ꝑ declarando nu. 136 nisi ex actis Nullitas delegatur, quia alias pro iudice præsumitur. Contard. de moment. poss. limit. 7. nu. 51. admonendo iudicem, vt apud acta scribi faciat causam suam suspicionis, cum illa non debeat effectus vt idem dixerat ibid. nu. 48.*

Ampl. etiam si ageretur de executione irretractabili. *vt dixi supra 19.*
 6 Ampl. etiam quod offeratur ꝑ probatio in promptu, seu incontinenti, quod sententia sit nulla. *vt dixi supra §. 2. Limit. final.*

Ampl. præsertim si agatur ꝑ de executione trium conformium, *vt dixi supra §. 18.*

Ampl. etiam si opponitur de nullitate ꝑ ex defectu iurisdictionis, *vt dixi supra §. 3. in Limit.*

Ampl. præsertim si de nullitate ꝑ opponatur coram exequutore. *Lancellos. de Assent. par. 2. cap. 17. nu. 131. & seq.*

Ampl. vt ratione calumniae non solum ꝑ eijcienda sit nullitatis exceptio, sed etiam quævis alia, quæ cessante calumnia esset admittenda. *Lancellos. de Assent. par. 2. cap. 18. nu. 133. & seq.*

Limit. vbi ex actis constaret ꝑ non per calumniam proponi nullitatem. *Lancellos. de Assent. par. 2. cap. 17. nu. 136. addendo procedere etiam si iudex aliud suspicaretur. & similia sunt quæ de euidencia refert. Port. Imol. conf. 209. num. 10. & seq.*

§.XXII.

SVM MARIVM

Iudiciorum solemnia sunt iuris positiui. 1. Executio sententia fieri potest quamuis nulla, si lege vel statuto vel principis rescripto ita caueatur. 2. ampl. 3. 4. 5
Limit. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

Cvm iudiciorum solemnia sunt iuris positiui *Vans de Nullis. cap. 1. in prin. & cap. 2. nu. 7. & seq.* ideo non mirum, si contraria lege vel statuto, vel rescripto principis sit executioni demananda sententia, nullitate illius non obstante. *Lancell. de Assent. par. 2. cap. 17. num. 152. & seq.* subdens non esse dubitandum de iuribus huiusmodi legis, vel statuti, & rescripti, licet videatur ex illis tolli excipienti defensionem, quæ iuris naturalis est. vt ante illum dixerat. *Brun. de Constit. §. Nullus col. 5. vers. lex & statutum. Coler. de præcep. part. 4. cap. 1. nu. 23. vbi plures congerit.*
 Contrarium voluit *Angel. in l. non eris ff. de iur. nu. 2. quem sequitur Myfinger. obser. 6. Quamuis. Centur. 6. nu. 2. Afn. 6 infinitis additis, in prax. part. 1. cap. 31. limit. 1. principal. cap. 2. & a Contrarij. de moment. possess. Limit. 1. nu. 1. & a Viuis, decis. 227. statutum no. 1. Roman. conf. 32. vifis, nu. 2. & d.*

Contrarietatem istam conatisunt concordare distinctionibus, & subdistinctionibus. *Papiens. inform. libell. exequut. sentent. diffinit. §. sapiens. nu. 8. & seq. Galles. de obligat. Cameral. Quæst. 111. Tertio quaritur. Canar. de execut. Instrum. Quæst. 1. 1. nu. 23. Trenta. inq. variar. Resol. lib. 2. cap. De execution. Resol. 2. num. 1. & seq. Coler. de proces. par. 4. cap. 1. nu. 23. 7 & seq. Roman. conf. 42. Vifis quæ.*

Sed quia quæ quisq. dixit illorū penitus non tollit excitatā contrarietate, ideo constituta affirmatiua regula subdā illi ampliationes & limitationes ex quibus cessabit omnis contrarias.

3 Ampl. præsertim si lex vel disponat, ex

quendam esse sententiam concurrente aliqua qualitate, seu causa, vt puta si prolatæ fuerint tres conformes. *Clem. 1. de re iudic. & dixi supra §. 18.*

Vellapsum sit tempus datum a lege vel statuto ad dicendum de nullitate vt dixi §. seq.

Ampl. tam agendo quam excipiendo *Ioseph. de festo. tract. de inhibition. c. 1. §. 2. nu. 24. Cast. conf. 288. ad primum. lib. 1. num. 2. vers. sed postquam Crau. conf. 179. num. 4. Paris. conf. 95. lib. 1. nu. 36. concludens non posse dici, nec principaliter nec incidenter. & dixi §. seq.*

Ampl. etiam si nullitas dicatur vel causari manifesta iniustitia. *L. ab eo G. quo mod. & quand. Iud. Brun. de Constit. §. Nullitas col. 9. in fin.*

Ampl. præsertim vbi allegatur nullitas quæ causatur ex defectu solemnitatis constitutæ a iure communi. *Papiens. inform. libell. execut. sent. §. sapiens. num. 9. vers. aut allegat. ut nullitas.*

Ampl. nec etiam dici de nullitate implorato iudicis officio. *Papiens. inform. libell. execut. sent. §. sapiens. nu. 10.*

Ampl. præsertim vbi vna nullitatis species tantum est a statuto concessa exceptio. vt lata probat *Coler. de proces. p. 4. cap. 1. num. 38.*

Limit. vbi nullitas vel est euidentis & notoria seu quæ resultat ex facie seu inspectione condemnatorie sententiae. vt dixi supra §. 2. vers. ampl. etiam, quod a statuto quod tamen declaratur ab Alex. in conf. 105. ponderatis lib. 5. nu. 7 si nullitas pateat ex inspectione sententiae, Viuis decis. 220. statutum nu. 2. Myfinger. obseruat. 5. Centur. 6. nu. 2. Coler. de præcep. par. 4. cap. 1. nu. 42. vbi refert quæ faciunt notorium & nu. 74. vers. Decimo nu. 5. Ofsce. de eis. 142. supra scripti. nu. 33. & n. 75. & seq. pluribus refert plures exceptiones notorias, Roman. conf. 42. Vifis.

Limit. vbi de nullitate excipitur ex defectu iurisdictionis, vt dixi supra §. 3. ampliat 4. & seq. Scaccia de appell. Quæst. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 59. a prin. & fin. Myfinger. obser. 5. Quamuis Centur. 6. n. 8. Papiens. in form. libell. execut. sentent. §. sapiens. num. 9. in prin. Coler. de proces. par. 4. cap. 1. nu. 48. & seq. vbi agit quid si defectus

ctus iurisdictionis egeret altiori indagine Zabarel. *Clem. 1. de sent. & re iudic. n. 6.*

8 Limit. vbi nullitas ꝑ arguitur ex capite defectus citationis, ut dixi supra §. 4. ampl. 4. *Myfinger. obser. 5. Quamuis Cent. 6. num. 4.*

9 Limit. vbi nullitas deducitur ꝑ ex capite defectus mandati, tam eius in quem fuit prolata, quam pro eo, pro quo fuit pronuntiatum. ut dixi supra §. 5. ampl. 4.

10 Limit. in nullitate causata ꝑ ex repugnancia, seu perplexitate ipsius lentence. *Bald. & Angeh. in l. sale pactum. §. qui provocauit. ff. de pact. quos refert. & sequitur Brun. de Constit. D. Nullitas. col. 3. vers. Lex & statutum. Limit. 1. Vant. de Nullit. cap. 4. nu. 56. Scaccia alijs relatis. de appell. Quest. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 57. Dec. cap. ex parte 2. de offic. delegat. n. 34. & seq. vbi comprobatur. Myfinger. obser. 5. Quamuis Centur. l. n. 5.*

11 Limit. in nullitate ꝑ quæ causetur ex inobseruantia alterius legis, vel statuti. *Brun. de Constit. §. Nullitas col. 6. vers. 4. addendo procedere etiam ꝑ statutum, reijciens nullitatem habere. clausulam non obstantem quocumque alio statuto. Vant. de Nullit. cap. 4. nu. 50. Scaccia. de appellat. Quest. 19. Remed. conclus. 4. nu. 59. vers. sub restringe septimo. Putetur decis. 407. num. 5. lib. 2. Papien. in form. libel. execut. sent. §. sapiens nu. 9. vers. Aut allegatur defectus. Coler. de process. par. 4. cap. 2. n. 45. & seq.*

12 Limit. in nullitate causata ꝑ dolo partis forte corruptentis, vel decipientis iudicem. *Brun. de Constit. §. Nullitas col. 7. vers. septimo Scaccia de appellat. Quest. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 58.*

13 Limit. in nullitate resultante ꝑ ex ipsa sententia, ut puta ꝑ expressionem erroris in iure, vel in facto. *Brun. de constit. §. Nullitas col. 7. vers. Octauo. subdens col. 8. in prin. vers. Aliquando, quid dicendum, si talis error arguatur ex relatione iudicis ad acta, idem repetens. col. 9. in fin. subdens col. 10. quid dicendum si in sententia fuerint expressæ duæ causæ, quarum vnæ est vera, alia falsa. Scaccia. non relato Brun. sed alijs cumulatis. de appellat. Quest. 19. Remed. 1. conclus. 4. n. 56. vers. sub restringe. Contrarij de moment.*

posseff. Limit. 7. nu. 66. Alex. conf. 105. pondatis. lib. 5. num. 7. in fin. Rom. conf. 42. Vifi nu. 3. vers. Aliquando.

Limit. vbi executio est aliquo modo excessiua, quia ante tempus præfixum solutioni, vel vltra debitum sit relaxata. *Coler. de process. cap. 4. cap. 1. nu. 124.*

14 Limit. in nullitate ꝑ quæ causatur ex inepto libello. *Vant. de Nullit. cap. 4. n. 55. Brun. de Constit. §. Nullitas, vers. Lex & statutum, Scaccia de appellat. Quest. 19. Remed. 1. conclus. 4. nu. 56. in fin. Tusc. 381. exceptionis. num. 20. Myfinger. obseru. 5. Quamuis Centur. 6. nu. 7.*

Limit. vbi sententia est nulla, quia non est cõformis libello: *Ruin. conf. 62. Discussio, lib. 5. n. 30.*

Limit. in exceptione fundata in confessione partis. *Myfinger. obser. 5. Quamuis Centur. 6. nu. 6.*

Limit. vbi nullitas causatur ex defectu personæ condemnati vel iudicis, qui condemnauit *Rom. conf. 42. Vifi n. 2. & nu. 3. relationes refert.*

Limit. in exceptione deficientis solennitatis instrumenti quo agitur, ut puta si excipiat carere legitimo numero testium, vel non confectum à legitimo notario, vel non liquidum *Coler. de process. par. 4. cap. 1. num. 111. & seq. plurib. Galef. de obligat. Camer. Quest. 111. n. 4.*

Limit. vbi tale statutum fuit conditum, ab inferiore principis, quia cum contra legem superioris non possit inferior statuere, non impeditur reus vt exceptione sibi lege superioris concessa vtantur. *Cap. per Venerabilem, qui sit. sint legis. Coler. de process. par. 4. c. 1. n. 122. relatis in c. ex parte 2. de offic. deleg. Fel. num. 6. Barbas. num. 20. & Dec. nu. 20. Alberic. in l. quoties C. de precib. imp. offer. nu. 18. & Cass. nu. 2. subdis tamen. idem Coler. hanc limitationem non esse tutam, & mihi non displicet illius opinio arguendo a pacto ad statutum.*

Limit. in exceptione quæ probari potest incontinenti. *Coler. de process. par. 4. cap. 2. nu. 1. & seq.*

§. XXIII.

S V M M M R I V M.

*Defensio non potest penitus tolli. 1.**Excipiendi ius non potest penitus tolli, & quare 1. & 2.**Statutum præfigens tempus addicendum de nullitate est validum 4**de Nullitate agi non potest lapsotermine dato à statuto ad agendum de illa. 2. Contrarium ibid. ampl. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. Limit. 13. 14. 15. 16. 17. 22.**1. Annullat. declaratur 11.**1. Nullis actis actione prohibita non est prohibita exceptio & è contra. 17. 18.*

1 **S**icuti moderari non potest autem penitus tolli defensio potest a lege l. ut cum ff. de iust. & iur. ita & facultas excipiendi, quæ defensionis species est, non

2 potest penitus tolli, quia tunc mille iniquitatos inde sequerentur, ut considerat, Vant. de Nullis. cap. 4. nu. 57. vers. & nempe. Ideo si à statuto constituatur dilatio infra quam Nullitas sit deducenda, illa

3 elapsa tunc executioni mādabitur sententia nullitatis exceptione non obstante. *Osa. decis. 22. num. 14. Putens decis. 407. par. 2. Alex. cons. 105. ponderatis lib. 5. nu. 7. & cons. 225. ponderatis lib. 6. nu. 8. relatis à Scacc. de appellat. Quæst. 19. Remedi. conclus. 4. nu. 46. & à Ruginet. eod. tract. 9. 4. cap. 2. nu. 1. & seq. & nu. 46. Curt. cons. 288. num. 2. lib. 1. concludens tale statutum*

4 tunc esse validum, quamvis de iure communi non sit præfixus aliquis terminus ad experiendum de nullitate, licet secus sit ad appellandum. verum. *Nass. consilia 524. num. 2. tenet cessare post triginta annos, addendo in Monte serrato extare statutum præfigens tempus dicēde nullitate. & idem testatur Franc. Bec. cōf. 40. num. 5. & cons. 99. nu. 9. & in Vrbe adesse tale statutum lib. 1. cap. 191. Brun. de Conflic. 9. Nullitas vers. Item quaritur. Gratian. decis. 151. num. 6. & seq. Tbesaur. decis. 122. nu. 2. Casal. 163. n. 36. Lancel. de Attent. par. 2. cap. 17. n. 141. Papien. in libel.*

execut. sentent. 9. sapiens.

Contrarium tenet si de nullitate excipiat. *Osa. decis. 142. nu. 31. vbi declarat tale statutum quomodo sit intelligendum.*

5 Ampl. etiam si nullitas esset evidens, patens, & manifesta ex actorum lectura. *Natta cons. 120. magnifice. nu. 15. eam. asserens rationē, quia concurrebat negligentia non videntis beneficio statuti. idem. censuit Rol. a Val. loquens de Mediolanensi statuto, præfigente tetminus ad agendum vel excipiendum de nullitate. cons. 83. Videtur. lib. 1. n. 16. vers. Secundo. Contrariū de moment. posse. Limit. 7. nu. 67. Paris. cons. 95. lib. 1. num. 35. Natt. cons. 524. nu. 2. circa fin. Casal. cons. 263. n. 36. cum alijs relatis supra §. 1. ampl. 4. relatis à Casal. de Gras. decis. 1. de constit. nu. 8. Lancel. de Attent. par. 2. cap. 17. nu. 141. Galgancet. ad Stat. Urb. lib. 1. cap. 191. col. 2. Surd. cons. 247. Caucetur. nu. 6. & cons. 354. Peracus. nu. 2. Put. decis. 378. lib. 1. qui loquitur de Statuto Romano.*

Contrarium tenet Vant. de Nullis. c. 4. num. 52. & 54. cum alijs relatis supra §. 1. Ampl. 4. & à Scaccia de appellat. q. 19. Remedi. conclus. 4. nu. 45. vers. Contrariū à Casal. de Gras. decis. 1. de Constit. nu. 6. relati à Galgancet. ad Statut. Urbis lib. 1. cap. 151. col. 2. in princ.

Contrarietatem hanc indecisam reliquit Rota teste Casal. de Gras. de constit. decis. 1. n. 8. in fin. & conciliare late tenuit Franc. cap. dilecto de appell. nu. 146. & seq. pluribus, relatis pluribus nullitatum speciebus, Ruginet. de appellat. §. 4. c. 2. nu. 82. vers. Quid igitur & postremo Scaccia de appell. q. 1. act. 19. Remedi. conclus. 4. n. 45. in fin. & 46. & seq. Brun. de Conflic. 9. Nullitas. col. in fin. vers. & pro iuridica. Casal. cons. 263. Dominus Marcus. nu. 371.

Ego autem credo cessare omnem contrarietatem facta distinctione nullitatis evidētis, quæ nullam patiatur disputationem, & quæ sit disputabilis, & ex quo capite obijciatur nullitas; ut colligo ex Scaccia de appell. Quæst. 19. Remedi. conclus. 4. num. 72. & ex dictis supra §. 1. 3. 4. & seq. Aliter etiam conciliari potest, distinguendo an statutum simpliciter, vel penitus tollat nullitatem, ut

priori

priori casu procedat contraria opinio, secundo autem, verasit ampliatio. *Barbat. conf. 39. Cupio. lib. 1. nu. 9.*

6 Ampl. idem dicendum ꝛ vbi iudex ex causa præfigit terminum ad experendum de nullitate. *Cass. conf. 298. nu. 2. in prin. lib. 1.*

7 Ampl. etiam vbi cæptum ꝛ est experiri de nullitate, & infra terminum causa nullitatis nõ fuit finita. *Cass. conf. 288. lib. 1. nu. 2. vers. Sed postquam. & vers. Cum enim. Scaccia. de appellat. quæst. 19. Remed. 1. Conclus. 4. num. 48. Galganes ad Stat. Vrbis. cap. 191 lib. 1. col. 3. in prin.*

8 Ampl. vt tali casu ꝛ nec egi nec excipi de nullitate possit. *Craues. conf. 179 nu. 4. qui loquitur si à statuto præfigatur terminus ad dicendum de nullitate, sequitur. Scaccia alij additis. de appellat. quæst. 19. Remed. 1. Conclus. 4. nu. 46. vbi refert contradi. entes. Brun. de Constit. §. Nullitas. col. 10. vers. Secundo. Contard. de moments. pos. Limit. VII. nu. 67. circa prin. puteus decis. 407 part. 2.*

9 Ampl. præsertim vbi statutum ꝛ prohibet lapso termino præfixo dici de nullitate, tam agendo, quam excipiendo. *Scaccia. de appel. Quæst. 19. Remed. 1. Conclus. 4. nu. 47. vbi refert dissentientes. Brun. de Constit. §. Nullitas. col. 10. vers. Primo.*

Ampl. etiam vbi à statuto præfigitur terminus, & colapso disponit, quod lis & instantia, pereat nam de nullitate excipi non potest. *Put. decis. 407 part. 2.*

Ampl. præsertim contra eum qui est auctor nullitatis. *Craues. ad Status. Ferrariens. num. 33. Ferret. conf. 159 nu. 6. in fin. & num. 7. Lancel. de attentat. 2. part. cap. 4. in præfat. num. 102. Gonzal. ad Regul. VII. Lancel. gloss. 27. num. 36. & seq. vbi refert plura similia in quibus quis non vitat beneficio sibi concessio, si iste suo facto fiat indignus.*

Ampl. etiam si sententia esset nulla ex defectu citationis. *Puteus loquens de Statuto Rom. decis. 378 part. 1.*

10 Ampl. etiam in sententia ꝛ interlocutoria. *Alex. conf. 50. col. 1. & 2. lib. 2. Cass. de Graf. decis. 9. de Constit. Galganes. ad Stat. Vrbis. lib. 1. cap. 191. col. 3. vers. An hoc statutum.*

11 Ampl. etiam si excipiat ꝛ de nullita-

te causata ex defectu iurisdictionis. *Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 114. censo tamen hoc intelligendum, si iudex non penitus carebat iurisdictione vt dixi. supra. §. 20. Limit. 2. vt colligitur ex Scaccia de appellat. Quæst. 19. Remed. 1. Conclus. 5. num. 50. & seq. & Ripa in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. num. 25. Galganes. ad Stat. Vrbis. lib. 1. cap. 191. col. 3. Barbat. conf. 39. Cupio. lib. 1. num. 9. distinguendo an statum simpliciter, vel funditus tollat nullitatē, vt priori casu cesset ampliatio, secundo autem secus.*

Ampl. etiam si nullitas esset evidens, notoria & resullaret exactis. *Surd. conf. 260. Remedium. num. 53 vers. Quasum.*

12 Ampl. etiam si nullitas ꝛ causata fuisset ex inobseruantia formæ eiusdem statuti præfigentis terminum addicendum de nullitate. *Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 114. in prin. relati à Borgen. decis. 1. num. 54. part. 1. relati à Carl. de Graf. tract. de exception. cap. 3. num. 1. & seq. vbi late agit. addentes ad Rom. conf. 244. num. 5. vers. Contractus.*

13 Limita ijs omnibus casibus ꝛ quibus limitaui dicta in antecedenti & proximo §.

14 Limit. vbi nullitas ꝛ causaretur quod sententia sit nulla, quia dissimilis petitioni. *Osais. decis. 142 num. 32.*

15 Limit. vbi nullitas causatur ꝛ ex inobseruantia formæ traditæ ab alio statuto condito ab eisdem statuentibus, & registrato in eodem volumine statutorum. vt dixi supra præcedenti §. num. 11. *Carol. de Graf. Tract. de except. cap. 3. num. 4. & seq. pluribus. vbi late probat. Dec. cap. ex parte. 2. de offic. delegat. num. 41. addentes ad Rom. conf. 244. pro num. 5. Foller. de Censib. §. Quæ quidem exequutio. num. 14. Tuscus & ab illo relati Conclus. 381. exceptionis. num. 17. addendo talem exceptionem non censeri sublatam à statuto reiiciente omnem exceptionem.*

16 Limit. vbi nullitas ꝛ deducta post dilationem statutariam, habet admixtum spoliū. *Cass. de Graf. loquens de statuto Vrbis. decis. 1. de constit. addendo Rotam. sapius ita iudicasse. Galganes. ad Stat. Vrbis. lib. 1. cap. 191. col. 2. in prin. vers. Nisi forte.*

- 17 Limit. vbi naturam vtriusque verbis denotantibus prohiberi actionem, nam tunc licebit de nullitate excipere, ut pluribus cumularis refert fuisse decisum à Rota *Contard. de Moment. posses. Limit. 7.*
- 18 num. 68. addendo idem dici si à statuto prohibeatur excipi de nullitate, quia non est sublata actio agendi de nullitate, quod tamen ex *Franc. in cap. dilecto. de appell. num. 151.* late examinat & distinguit *Scaccia de appellat. Quest. 19. Remed. 1. Conclus. 4. num. 54.* & late pluribus relatis concludit *Galganet. ad stat. Verbis. lib. 1. cap. 191. col. 2. in fin.*
- 19 Et quia replicatio sequitur naturam actionis, & replicatio fit ab eo à quo est instituta actio. l. 2. §. replicationis. ff. de except. vbi *Ulpianus* inquit. Replicationes nihil aliud sunt quam exceptiones, & à parte actoris veniunt, ideo necessariae sunt, ut exceptiones excludant. Ideo quæ dicta sunt de statuto prohibente agi de nullitate sunt repetenda in replicatione. *Contard. de Moment. posses. Limit. 7. m. 69.* sequitur *Scaccia. de appell. Quest. 19. Remed. 1. Conclus. 4. num. 55. & seq.* addendo
- 21 replicationem non sequi naturam exceptionis quoad tempus. & ideo statuto *Verbis. lib. 1. cap. 191. in fin.* cauetur quod post annum nec agi nec replicari possit de nullitate:
- 22 Limit. vbi nullitas non esset euidens & notoria. *Osa. c. plures cumulari decis. 142. num. 33.*

§. XXIII.

S V M M R I V M.

- Renuntiare quisque potest fauori suo. 1.*
Executio sententiae non retardatur si quis renuntiat facultati dicendi de nullitate facto compromisso. 2. ampl. 3. 7. Limit. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
Renuntiat ex intervallo est valida, vbi factam continenti erat nulla. 15.
Renuntiatio tacita quando aequi polleat expressa. 4. 5.
Sententia executio fit vbi pacti, vbi partes compromiserunt incum qui non erat iudex. 7.

- Commune & indubitatum est assumptum, quod quisque potest fauori suo renuntiare. l. si quis in conscribendo. C. de pact. l. potest. ff. ad leg. falcid. ideo si quis moto iudicio, vel compromittendo renuntiet facultati agendi vel excipiendi, de nullitate, nullatenus retardabitur sententiae executio, si renuntians velit deinde dicere sententiam nullam. *Ripa. alijs cumularis. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. num. 19. Lanc. de Attentat. part. 2. cap. 17. num. 137. Felin. in cap. de causis. de offic. deleg. nu. 7. Scaccia. de appellat. Quest. 19. Remed. 1. Conclus. 4. num. 8. & seq.* vbi idem dicit agatur de obligatione *Camer. Quest. 3. num. 16.*
- Ampl. etiam vbi quis tacite renuntiauit. *Cass. 288. lib. 1. num. 2. in fin. Lanc. de Attentat. part. 2. cap. 17. num. 138. & seq.* exemplum refertur, si quis infra terminum datum à statuto ad dicendam de nullitate, de illa non excipiat, vel agat, quod censeatur illi renuntiasse. *Scaccia. de appellat. Quest. 19. Remed. 1. Conclus. 5. num. 11. Cassal. conf. 201. existimo. num. 8. circa med. & conf. 202. moniales. num. 18 & conf. 263. num. 16.*
- Intelligas tamen quæ dixi de tacita renuntiatione, si actus gestus, vel omissus est incompatibilis, nec ex eo alia coniectura capi potest, quam renuntiationis. *Alex. conf. 33. col. 3. vers. Quinimo si dicatur. lib. 5. cum alijs cumularis à Veral. decis. 309. nu. 4. part. 1. Surd. conf. 35. num. 2. & renunciatio fuit facta ab eo qui poterat renuntiare, quare si tutor, curator, procurator, sine speciali mandato, prælatus, & similes gerentes mediate vel immediate aliena negotia, renuntiant tacite facultati dicendi de nullitate, inanis erit talis renunciatio. Menoc. præsumpt. 41. lib. 6. num. 7. & seq. Dertrand loquens de eo qui coram iudice à quo appellauerat, comparuit, & in stetit, ut reuocaret suspensionem. conf. 84. Quamuis. lib. 1. part. 1. num. 1. & 2. addendo præsertim non procedere si idem iudex non admisit instantiam sibi factam.*
- Ampl. præsertim non vbi renunciatio est iurata. *Ripa. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. num. 24. circa fin.* subdens quod licet

licet pacto priuatorum non detur iurisdic-
tio, i priuatorum: *L. de iurisd. omni. Iud.*
tamen sententia mandabitur executioni
ex vi pacti. *Risam sequitur Scaccia. de*
appellat. Quæst. 19. num. 47. vers. Contra-
rium. ampliat. euā si nullitas causata esset
ex defectu iurisdictionis, licet circa istud
prius retulisset dissentientes.

8 Limit. vbi nullitas ꝛ apparet ex ip-
sa sententia. *ut dixi supra. §. 6. & 9. 22.*
Limit. 8. & voluerunt *Fel. cap. de causis.*
de offic. de leg. num. 7. vers. Fallis primo
quem sequuntur Lancel. de Attent. part. 2.
cap. 17. nu. 142. Scaccia. de appellat. Quæst.
19. Remed. 1. Conclus. 5. num. 12. vers. Pri-
mus.

9 Limit. vbi nullitas ꝛ causaretur ex
perplexitate, seu contrarietate eisdem
sententiar. *ut dixi supra. §. 22. Limit. 5.*
& ita in casu nostro voluit *Fel. in cap. de*
causis. de offic. deleg. num. 7. Vers. Secundo.
quem sequuntur Lancel. de Attent. part. 2.
cap. 17. nu. 143. Scaccia. de appellat. Quæst.
19. Remed. 1. Conclus. 5. num. 12. vers. Secun-
dus.

10 Limit. vbi nullitas ꝛ causatur dolo ad-
uersarij. *ut dixi. §. 2. Limit. 7. & voluit*
Fel. in cap. de causis. de offic. deleg. num. 7.
vers. Tertiū. quem sequuntur Lancel. de
Attent. part. 2. cap. 17. num. 144. Scac. de
appellat. Quæst. 19. Remed. 1. Conclus. 5.
num. 12. vers. Tertiū.

11 Limit. vbi nullitas causatur ꝛ dolo iu-
dicis, qui per fordes tulit sententiam
ut dixi. §. 22. Limit. 7. & dixit Scaccia. de
appellat. Quæst. 19. Remed. 1. Conclus. 5.
num. 12. Vers. Tertiū.

12 Limit. vbi nullitas causatur ꝛ ex in-
competentia iudicis. *Fel. cap. de causis.*
de offic. deleg. num. 7. vers. Quarto. quem
sequitur Lancel. de Attent. part. 2. cap. 17.
num. 145. seu ex defectu iurisdictionis ut
inquit Scaccia. de appellat. Quæst. 19. Re-
med. 1. Conclus. 5. num. 12. vers. Quartus. &
dixi supra. §. 3.

13 Limit. in quacunque alia ꝛ exceptio-
ne legitima. *Dcc. cap. ex parte. 2. de offic.*
delegat. concludens promittentem nul-
lam opponere exceptionem, intelligi de
matritiosa exceptione, non autem de le-
gitima.

14 Limit. vbi fuit renuntiatum per pa-

tram. *Bal. & Angel. in i. sic pactum.*
§. qui prouocauit. ff. de pact. quos refert &
sequitur Præpositus. in cap. Dilecto. 63.
de appell. num. 84. vers. in contrarium, vbi
præterea respondet obiectis.

Limit. vbi quis renuntiavit in eodem
instrumento vel in continenti post con-
tractum, secus si ex intervallo. *Conar.*
var. Resol. lib. 2. cap. 4. num. 3. F. enut. de
moment. temp. cap. 21. num. 12. in fin.

§. XXV.

S V M M A R I V M:

Facta pendente excussione exceptionis nulli-
tatis reuocantur tamquam attentata 1. &
quarc. 2. ampl. 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11.

Inhib. tio iudicis delegati consideranda quali-
ter sit concepta. 5.

Nullitas in quæstio quando sit deserta, si fue-
rit deserta causa appellationis. 7.

Cæteris priuilegijs datis actioni,
vel executioni nullitatis, illud ad-
dendum censeo, vt beneficio ꝛ attentato-
rum reuocentur quæcunque sunt fa-
cta pendente excussione exceptionis,
vel actionis quæ fuerit ex capite nullita-
tis opposita, vel intentata. *l. 4. §. conde-*
mnatum. ff. de re iud. si prator. §. Marcellus.
ff. de iudic. Didac. præf. Quæst. cap. 24.
num. 6. Vinus opin. 197. Nullitas vers. Se-
cundus. qui testantur de communi. Lan-
celot. de attent. part. 2. cap. 17. num. 45. &
seq. vbi eam assert rationem quia ꝛ dum
de iuribus contententium disceptatur,
non est à Colligante inferendum præ-
iudicium aliquod, & æquè offenditur, vt
ego addo, iudicantis maiestas, si fiat sen-
tentia exequito pendente causa nulli-
tatis, sicut offenditur pendente appella-
tione.

Ampl. etiam ꝛ si executio fuit facta
tantum quoad possessionem *Afflic de-*
cis. 131. Quidam num. 1. & seq. & ibidem
Versil. refert pluries ita fuisse iudica-
tum.

Ampliat præsertim vbi Iudex ꝛ nul-
litis inhibuisset *Natt. cons. 217. agros aut*
num. 7.

- num. 1. ver. i. rris Dec. cons. 103. in causa in prin. *Lancel. de attent. part. 2. cap. 17. num. 66. & seq. addendo num. 68.* proce-
- 5 dere tertiā vbi causa nullitatis fuit principaliter mota, & inhibitiō fuisset concessa à superiore eius, qui tulit sententiam, quæ accusatur de nullitate, & hæc sint dicta si iudex nullitatis sit ordinarius.
- Nam si fuerit delegatus, considerandus erit tenor rescripti, & quibus clausulis sit data illi iurisdicctio cognoscendi de nullitate, an cum clausula si quid exequendum, vel prout de iure, vel sine retardatione vltioris executionis, vel sine præiudicio legitimæ executionis, vel trium conformium & similibus. vt aduertit *Lancel. de attentat. part. 2. c. 17. num. 65. cum quinq. seq. & 182. & seq.*
- 6 Ampl. etiam vbi nullitas fuit deducta principaliter, sed per viam appellationis. *cap. exhibit. de iudic. cap. super quæstionem. de offic. deleg. Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 70. & seq. plurib. Cons. ard. de moment. posses. Limit. 7. nu. 2. & seq.* qui ambo examinant f quando deserta instantia causæ appellatiōis, sit etiam deserta nullitatis quæstio.
- 8 Ampl. ijs omnibus casibus f quibus facta executio non potest retractari quos concessi *supra. §. 9.* nam eisdem casibus dicuntur commissæ attentata, & priuilegio attentatorum reuocanda, quæ fuere facta. *Lancel. de attentat. part. 2. cap. 174. 79.* ac etiam ijs omnibus casibus quibus intentata actiōne nullitatis principaliter, retardatur executio, quos concessi *supra. §. 19.*
- 9 Ampl. præsertim si de stylo f Curix vbi agitur de Nullitate, solet superfede-ri, vt Florentiæ, teste *Cass. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re lud. & in auth. Que supplicatio. C. de præib. Imp. offic. Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 87. 90. & 91. & 148. & seq.*
- 10 Ampl. vbi causa nullitatis fuit simpliciter commissæ à principe. *Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 97. vbi late probat.*
- 11 Ampl. præsertim vbi nullitas fuit opposita à tertio. *Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 117. & seq.*
- 12 Limit. vbi executio fuit facta in vim trium conformium, nam cum non liceat dicere de nullitate, postquam fuerint illæ executæ. *Clem. 1. de re lud. & dixi supra. §. 18.* nullatenus illarum executio reuocari potest remedio Attentatorum. *Lancel. de attent. part. 2. cap. 17. num. 123.*
- 13 Limit. vbi non fuit f in instantia nullitatis, simul iustificata appellatio. *Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 78.*
- 14 Limit. vbi agitur de ijs quæ f fuerint executæ vigore sententiæ interlocutoriæ, nam cum per illam non causentur attentata, non est agendum, de illorum reuocatione. *Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 96.*
- 15 Limit. vbi statuto f vel rescripto principis disponitur, vt fiat sententiæ executio, non obstante nullitate. *Lancel. de attentat. part. 2. cap. 17. num. 114. & 152. & seq. Bursat. cons. 74. num. 109. circa fin. & dixi. §. 22.*

§. XXVI.

SVMMARIVM.

- Nullitas quando dicatur incidenter opposita. 1. 11. 12. 13. 14 15. 16. 17. 18. an illa probata sit superea pronunciandum. 2. 5. 6. 7. 10.
- Exceptione non probata fertur sententia contra excipientem, 3.
- Altor & reus procedunt ad paria. 9.
- Exceptione emergente pendente lite est super illa pronunciandum, alias sententia lata in principatu est nulla. 8.
- Exceptio quando dicatur reiecta per processum ad vltiora. 9.
- Replicatio sequitur naturam actionis contra quam illa fit. 19. Limit. 2. 1.
- Nullitatis exceptione prohibita an fit prohibita replicatio. 20.

MOnui hoc duodecimo Cap. n. 20. quod idem sit excipere de nullitate, quod incidenter, non autem principaliter agere de nullitate. sed quia sermo iste aliquam habet obscuritatem, ne quid operi meo desit, & obscura fiant clara

clara. Agam hoc §. quando nullitas dicatur incidenter proposita. Qui effectus ex tali propositione sequatur, & in quibus differat nullitas incidenter proposita, à nullitate principaliter in iudicium deducta. & quando nullitas dicatur principaliter opposita; & quis sit

1 Primo itaque nullitas ꝛ dicitur incidenter opposita, & de illa tamquam de incidenti aliquo cognitum, si reus conueniatur ex aliquo contractu, scriptis, vel sine scriptis celebrato, testamento, vel codicillis, sententia quæ assertatur transiisse in iudicatum, & quo vis alio titulo ad aliquid dandum, præstandum, tradendum, faciendum, soluendumue, & ille excipiat contractum, esse nullum, vel ratione personarum, quæ dicuntur contraxisse, vel ratione rei de qua iur contractum, vel ratione solemnium adhibendorum à contrahentibus, testamentum vel codicillos fuisse pronuntiata) vel pronuntianda non mereri executionem, vel ratione personæ, quæ illud condidit, vel quia in illis deficiunt necessariae solemnitates, & sententiam de cuius executione tractatur, cõseruere, vel ratione iudicantis, qui non poterat tunc esse iudex, quia minor annorum decem & septem. *Liquidam consulebant. ff. de re iudicat. cæcus, mutus, surdus, vel aliam patiens infirmitatem, quæ illum à iudicando arceat, vt late prosequitur Capra Regul. 20. congrue, vel quia lata ab incompetenti iudice, quod accidere potest multis modis, vt tradunt Doctores. in Rub. de foro compet. & in Rub. si non competens iudice fueris & ideo contractum, testamentum, codicillos, & sententiam cassandum, abolendum, & sententiam reuocandam fore & esse, vel idem reus inflet à petitis absoluti non obstante allegato contractu vel testamento, codicillis, vel sententiâ exhibita.*

2 Probata itaque exceptione incidenter opposita ꝛ an sit super illa pronuntiandum, an obftet, vel non obftet, sicut enim actor non probante, reus absolvitur, etiam si ad suam defensionem nihil præstiterit, *l. qui accusare. C. de edend.*

3 ita fertur ꝛ sententiâ ad fauorem actoris;

vbi reus excipiens oppositam non præbat exceptionem. *Manus. decis. 3. ex pensionibus num. 7. Pacian. de probas. lib. 1. cap. 7. proponentem. num. 41. Feder. Præman. con. 45. Quarebas. num. 1. & seq.* non enim constituenda est differentia inter actorem ꝛ & reum in iustificanda sua intentione. *l. 1. ff. de except. Rel. à Val. conf. 13. lib. 3. num. 65.* Non conueniunt Doctores ꝛ tresenim à Bart. in l. 1. C. de ordin. iudic. num. 5. & 6. & in l. 4. C. de dilat. num. 3. & 4. longam assert distinctionem, an sententia sit nulla, vbi iudex omisit pronuntiare super incidenti. *Fel. in cap. suborta. 21. de re iud. n. 5. Limis. 2. sequendo Bart. quem ipse non refert. in d. l. 1. num. 5. vers. Tertia. C. de ordin. cognis. facta distinctione ꝛ an quod opponitur sit incidentis habens causam vetustiorē, ante iudicium, & de illo non pronuntiat sed procedendo ad vteriora talis processus habet vim pronuntiationis exceptio nem non obtare vtrinq. *Bart. d. l. 4. num. 4.* Vel est emergens, ꝛ idest, quod iudicio pendente emergit, & super illo pronuntiat, alias sententia ferenda. ꝛ in negotio principali esset nulla. *Vantius autem; qui examinando materiam nullitatis actorum in iudicio, debebat late hanc difficultatem explicare, non, facta distinctione, an opposita exceptio sit clara, vel dubia, absolute concludit, per processum; & non processum ad vteriora, apparere saltem tacite, factam esse super incidenti exceptione pronuntiatione. Tract. de Nullit. ca. 6. Nullitas altero n. 40. & seq. Quando autem opposita ꝛ exceptio, per processum ad vteriora videatur reiecta examinari *Gabriel. De exception. Conclusi. 1. & distinguunt Bal. in l. 4. C. de dilat. num. 3. & 4. & in cap. ex parte. 2. de appellat. num. 12. & seq. Put. decis. 388. in vna. lib. 3. num. 5. & seq. Alex. in l. rei iudicata. §. si in iudicio. ff. soluat. num. 5. vers. Nec ferendum.***

10 Si tamen reus qui incidenter ꝛ exceptit ad elidendam actoris intentionem, inflaret pro absolutione, & opposita exceptio tangeret negotium principale, non autem, quæ essent extra illud, recedendum censet ab opinione *Bart. Felin. & Vantij*, & debere iudicem pronuntia-

re super negotio principali, quia nihil aliud superest, super quo procedatur, & ideo ferenda sententia cum clausula, stante opposita exceptione, & idem dicendum ad fauorem actoris, si opposita exceptio non esset releuans, seu non obstaret. *Gabriel. de exception. Concluf. 1. num. 3. & 4. Papiens. in form. libel. appell. à sentent. diffinitius. §. Fuisse & esse nullum num. 8.*

- 11 Secundo exceptio nullitatis ꝑ dicitur incidenter opposita, si de illa nulla facta mentine expressa, tacite, & ex vi verborum, quibus usus est reus, virtualiter comprehenditur in appellatione interposita. *Bar. in l. si expressum. 19. ff. de appellat. num. 3. vers. Nec obstat. Cognol. in l. 2. C. de pact. inter. empt. & vend. num. 279. vers. Item nullitas. Contard. in l. vnic. C. si de moment. posses. Limit. septima. num. 5. Vantius de Nullitat. Cap. 6. Nullitas altero. num. 78.*
- 12 Tercio exceptio nullitatis ꝑ dicitur incidenter opposita, si opponatur per modum causæ, veluti si is in quem lata est sententia, petat à iudice illam reformari, quia est nulla, *Proposius. in cap. Dilectio. 63. de appellat. num. 63. vers. Aut nullitas. Contard. de moment. posses. quæst. 15. num. 25 & seq. & Limit. 7. num. 9. in fin.*
- 13 Quarto nullitas dicitur ꝑ incidenter opposita, si illa opponatur via appellationis. *But. in cap. exhibita. 19. de iudic. num. 16.*
- 14 Quinto nullitas dicitur ꝑ incidenter opposita, quoties quis dicit sententiam nullam esse, & si qua sit appellat. *glos. si. in l. in fin. in l. 1. C. quando provocat. non est necet. & ibidem. Angel. & Sol. Lanfranc. in cap. Quoniam contra. de probat. cap. 10. de interlocutorij. Hic tractabimus num. 49. vers. Aduertendum. Papiens. in form. libel. appell. à diffinit. §. fuisse & esse. nu. 3. vers. secundum commun. opin.*

Contrarium, sed quod sit intentata nullitas principaliter. tenent *Bar. Imol. Ancar. Ias. & alij testantes de communi. relati à Cauar. præfatis. Quæst. cap. 24. Hætenus num. 6. vers. estigitur.*

- 15 Sexto nullitas dicitur ꝑ in iudicio proposita, ac de ea tamquam de incidenti, & secundario cognitum, si à iudice peti-

tum fuerit, quod cassata, seu declarato primam sententiam esse nullam, iterum in negotio principali pronuntietur, & prolata sententia reformetur, nam quia incidenter cognoscendum est de nullitate, & principaliter de iustitia causæ, nullitas dicitur opposita incidenter. *l. 4. l. absentem. C. de accusat. l. si de proprietate. C. si à non compet. iud. cap. ad probandum. cap. cum. l. & A. de re iudicat. Vantius. de nullit. cap. 6. nullitas altero. num. 17.*

- 16 Septimo nullitas dicitur incidenter ꝑ deducta, si simpliciter commissa causa appellationis, iudex examinando iustitiam causæ, cognouit etiam de nullitate sententiæ latæ, & illam, tam quoad nullitatem, quam quoad iniustitiam reformauit. *l. Carmelia pia. ff. de iur. pat. l. quædam mulier. ff. familie hercis. l. si is quem. C. de liberal. caus. per qua iur. relato Bar. Alex. & alij format Vantius. de Nullit. cap. 5. nullitas altero. num. 18.*

- 17 Octauo nullitas dicitur incidenter ꝑ deducta, quando per viam exceptionis, seu replicationis deducitur in iudicio ad elidendam actoris intentionem. *Vantius. de nullit. cap. 6. nullitas altero. num. 20. exemplum referens si fide iussor mulieris excipiat de nullitate eius, pro qua se obligauit beneficio Velleiani. Vel petente filio paternam hereditatem ab intestato, excipiat contra scriptum hæredem de nullitate testamenti, quia fuit præteritus.*

- 18 Nono nullitas dicitur ꝑ incidenter deducta, vbi excipitur de nullitate apparenti ex eisdem actis, quibus sententia dicitur prolata. *Afflic. decis. 283. Dia & c. num. 2. in prin. quem sequitur Vantius. de nullit. cap. 6. Nullitas altero. num. 22. & cap. 3. Hac est. num. 13. vers. Talis casu.*

§. XXVII.

SVMMARIVM.

Nullitatis exceptione opposita incidenter retardatur executio sententiæ. 1. potest de illa iterum cognosci etiam quod summarie fuerit de illa cognitum. 8. Limit. 9. iudex in.

incompetens potest de illa cognoscere. 11.
Nullitatis exceptione principaliter opposita
non retardatur executio sententiae. & quare
2. 3. ampl. 4. Limis. 5. 6.
Iurisdiclio extenditur ratione incidentis. 12.
Clausula reſectis expenſis virtus. 7.
Reſ indicata ut obſtet, quare requirantur. 10.

Effectus autem plures ſequuntur à nullitate incidenter oppoſita, qui non ſequuntur ſi illa fuerit principaliter in iudicium deducta. nam quouis modo nullitas incidenter opponatur, impeditur ſententiæ executio. *Bal. loquens de nullitate liquida vel quæ incontinenti liquida-ri poteſt. in l. ab executione. C. quorum ap-pel. non recip. num. 8. Alex. conſ. 33. Viſo themate. num. 9. concludens ſi nullitas*
† incontinenti per inſpectionem actorū
probat, quia incidenter dicitur oppo-
ſita, ut dicebam §. antecedenti. verſ. primo
& verſ. Nono. retardari ſententiæ exe-
cutionem. Lanfranc. in cap. quoniam con-
tra. de probat. §. exceptiones. num. 8. in-
prim. l. aſi in liſiſe non obtuit. §. condemnati-
ſſ. de re lud. num. 15. verſ. Tenet contra-
rium. Rota deciſ. 5. ſuit dubitatum. ut liſi
conſeſſi in nou. num. 2. & 3. Vane. de nullit.
cap. 6. Nullitas altero. num. 32. ubi plures
reſeri. Secus ſi nullitas † proponatur a-
gendo, nam non impeditur ſententiæ
executio. ut pluribus probat Vane. diſſo
cap. 6. num. 29. Intrio. deciſ. 11. Donna. 1.
num. 9. & clarius ſum proſequutus. ſupra.
§. 19. & ratio † diuerſitatis eſt, quia cum
ubi nullitas principaliter opponitur, ſit
præmittendus libellus, & ſeruandæ ſo-
le mnitiæ, quæ in iudicio ordinario,
ſunt obſeruandæ de iure communi, vel
ex ſtatuto, vel ſtylo Curie, † illa pro-
ponitur, & ſi ſciednda ſententia, an illa
adſit, vel non adſit, ſi iudex propoſita
nullitate impediret executionem, fieret
executio ſententiæ quæ adhuc non fuit
prolata, & nimis propere iudex procé-
deret. l. 1. C. de execu. rer. iudic. Quare
ſalua remanente cauſa nullitatis fiet ſen-
tentiæ executio. aut. quæ ſupplicatio. C.
de precib. imperat. offer.
† Etiam quod iudex coram † quo pen-
det cauſa nullitatis principaliter oppoſi-
te, inhibuiſſet. Vantius. de nullit. cap. 6.

nullita altero. num. 30. cuius dicta cenſeo
vera, ſi ſi fuerit ordinarius, & cauſa nul-
litatis oppoſita † eſſet competens iudex,
& nullitas egeret altiori indagine, ſecus
ſi probeur, vel probari poteſt in con-
nēti, nā poterit inhibere, ut deciſum fuiſſe
à Cam. Imperij reſert Dyſinger. Obſer. 64.
Sed circa. Centur. 4. Si vero fuerit dele-
gatus principis, qui eſt ſolus legibus,
præſertim iuris poſitiui, l. princeps. ff. de
legib. & ad ſuum libitum illud tollere.
cap. de conſiſ. in ſext. Ideo poteſt † inſla-
re ſpiritum vitæ, inſtantiæ deſertæ. Roſ.
à Val. conſ. 94. præſuppoſita. num. 3. lib. 1.
Capic. deciſ. 165. addendo talem inſla-
tionem fieri poſſe pluries. etiam parte
non citata. cauendum erit, quæ formula
ſeu reſcripto ſit commiſſa cauſa nullita-
tis, † veluti, Reſectis expenſis. nam quia
ſub conditione eſt data iurisdiclio, &
præſcripta iudici forma qualiter procé-
dat in cauſa. Verat. deciſ. 150. commiſſio 2
num. 1. & ſeq. part. 1. non poterit delega-
tus iudex quidquam in cauſa decernere,
nifi reſectis expenſis, ad quorum com-
pūtum, ſi ſi qui reſcriptum obtinuit, ſa-
tendo ſe illarum debitorem, deponat in-
ſtrum vnum, cum oblatione, proteſta-
tionem, & fideiſſione ſolvendæ reſiduum,
ſi de illo apparebit, poterit iudex de nul-
litate cognoscere † ſi non agatur de ſpo-
lio, vel attentatis, in quibus ſi reſcriptum
fuerit, cum dicta clauſula, non auditur,
qui vellit ad vlciora procedere, niſi re-
ſectis expenſis liquidis, & illiquidis &
purgato ſpolio vſque ad obotum tam-
quoad fructus, quam quoad expenſas
Verat. deciſ. 17. per deciſ. 193. l. vna Que-
ten. lib. 1. Achil. deciſ. 17. & 19. de reſiſ. ſpol.
Surd. conſ. 28. n. 30. Natta ad Alex. conſ. 94
riſi. lib. 5. num. 15. verſ. Conuentus. cum
alijs congeſtijs in meis Colleſtaneis. ad
Cap. redintegranda. 3. 9. l. 1. inſtr. 1.
† Secundo ſi nullitas fuerit incidenter
oppoſita † etiam quod de ea fuerit ſum-
marie cognitum, non eſt exclusus exci-
piens, quia iterum ordinario iudicio, de
illa experiri poſſit. l. à diuopro. §. ſi ſuper-
rebus. ff. de re iudic. per vlt. ff. de bis qui ſunt
ſui vel alien. iur. Bart. in l. qui Roma
& duo fratres. ff. de verb. obligat. in quinq. 1.
opp. cum alijs allegatis per Vane. de nullit.
cap. 6.

*cap. 6. nullitas altero. num. 37. Intriol. de
ro cis. 11. Donna num. 10. Quod tamen † Li-
mita si sententia lata in iudicio in quo de
nullitate fuit incidenter oppositum, &
cognitum, transisset in iudicatum, &
obstaret res iudicata vel fuisset plene co-
gnitum de nullitate, vel pronuntiatum su-
per exceptione ex causa qua actionem
tangat Fel cap. suborta. de appel. num. 3. in
fin. & num. 2. in prin. Dec. conf. 96. Viso
puncto num. 1. & 2. vers. Sed postea. sub-
dens tria requiri, vt res iudicata † ob-
stet, nempe, quod idem petatur, quod
eadem sit causa petendi, & quod sit e-
adem personarum conditio; plura enim
operatur res iudicata, de quibus dixi in
meis Collectaneis. ad l. res iudicata. ff. de
regul. iur.*

13 Tercius effectus sequitur † ex propo-
sitione nullitatis incidenter oppositæ; vt
inferior iudex, & qui alias erat incom-
petens, possit de illa cognoscere, secus
si de illa principaliter agatur, Ruia. conf.
61 in Lite. lib. 5. nu. 17. vers. Non absq. con-
cludens, Imperatorē potuisse mandare
iudici layco vt cognosceret incidenter
de vana nullitate sententia iudicis eccle-
siastici per modum facti, & non iuris,
quia ratione incidentis augeatur, seu exi-
tenditur † iudicatio. l. nullum, vers. Data
cum fit. C. de testib. l. sed & loci. §. si dica-
tur. ff. de iur. iudic. l. 1. §. de offic. eius.
num. 7. vers. pro eaparte. C. l. 1. §. C. de iud.
num. 8. Surd. conf. 266. num. 18. circa fin.

13 tenditur † iudicatio. l. nullum, vers. Data
cum fit. C. de testib. l. sed & loci. §. si dica-
tur. ff. de iur. iudic. l. 1. §. de offic. eius.
num. 7. vers. pro eaparte. C. l. 1. §. C. de iud.
num. 8. Surd. conf. 266. num. 18. circa fin.

S. XXVIII

S. V. M. M. M. R. L. V. M.

**Nullitas preposita incidenter differt à propo-
sita principaliter. 1. 2. 4. 5. 6. 8. 9. 10.**

**Actus quando dicatur ipso iure nullus, vel per
sententiam annullandus. 3. 6. 7. 8. 9. 10.**

**Nullitas manifesta statim perimit agentis
intentionem. 7.**

**Nullitas an simul deduci possit cum causa
appellationis. & an eodem processu termi-
nari. 13.**

**Differt autem in pluribus nullitas
† principaliter opposita, à nullita-**

te incidenter in iudicium deducta. nam
si principaliter, opus est iudicium in-
choare, a libello in illo exprimere caput
nullitatis petereque sententiam pronun-
tari nullam ex expresso capite. Vant. de
nullit. cap. 6. num. 94. & seq. Intriol. decif. 11.
Donna. num. 7. Zabarel. Clem. 1. de re iudic.
num. 14. & in processu obseruare omnes
solemnitates dilaciones, quas ius com-
mune vel statutum loci iudicij, obser-
uari mandat, vel de stylo eiusdem Cu-
rie obseruari solent, terēda est sententia,
iuxta petitionem actoris, si probauit a-
legatam nullitatem, facta distinctione,
an actus, vel sententia de cuius nullitate
agitur sit nullus ipso iure, vel ope ex-
ceptionis, & per sententiam rescindendus,
fertur sententia diuersa formula, nam si
actus, vel sententia est ipso iure nulla,
iudex pronuntiabit iuxta petitionem
actoris, quod cassanda sit sententia, &
illam, cassat, non facta mentione nulli-
tatis, si vero actus, vel sententia sit nul-
la, ope exceptionis, & per sententiam
annullanda, tunc facta mentione nulli-
tatis, actus, vel sententia pronuntiabi-
tur nullus, & inualidus, & aliis verbis
æquipollentibus, vt tradit Vant. de nullit.
cap. 6. nullit. altero. num. 48. & 47. &
num. 56. & seq. & num. 84. & 86.

2 Si autem incidenter † opponatur nul-
litas non est opus libello, nec fertur sen-
tentia, sed tantum exprimere quod sen-
tentia, vel actus de cuius executione agi-
tur, sit nullus, ex defectu citationis, vel
alio defectu, vtiam respectu contenden-
tium, ac etiam iudicis. vt dixi supra.
§. 6. vers. primo. num. 1. Intriol. decif. 11.
Donna. num. 7. Vant. de 2. 6. n. 40. & seq. Quan-
do autem † actus sit ipso iure nullus, vel
per sententiam annullandus, late decla-
rat Vant. de capib. num. 48. & seq. plurib.

4 Secundo sententia lata † super nullita-
te incidenter opposita, differt à senten-
tia lata super nullitate principaliter op-
posita, quia ista est diffinitiuā, quia dif-
finit causam deductam in iudicio, illa
vero est interlocutoria. Bal in l. si preste-
t. quomod. & quand. iudex. in prin. vbi re-
fert qui vellintesse interlocutoriam, sed
magni præiudicij. Vant. de nullit. c. 6. n. 26.
Intriol. qui dicta Vantiij de verbo ad verbum
tran-

transcripti. decis. 11. Donna. num. 8.

Myfinger. Obser. 63. Disposit. ar. Centur. 4.

5 Tertio differt, quia nullitas incidenter opposita impedit executionem, modo non egeat altiori indagine, secus si principaliter; ut late examinari §. supra 27. *Vant. de nullit. cap. 6. nullitas altero. num. 29. & 32. Intriod. decis. 11. Donna. num. 9. Mascard. de probat. Conclus. 686. exceptio. num. 12. dam prius. num. 9. & seq. resulisset, qui dissentiat quos deinde. num. 15. & seq. concordat.*

6 Quarto nullitas opposita incidenter differt ab opposita principaliter, quia in illa non est opus iudicis sententia, nam super incidenti non fertur sententia. *cap. ex parte. 2. de appel. Bart. l. 1. C. de ordin. iud. num. 5. & 6. distinguit. sed per processum, & non processum ad ulteriora, censetur reiecta vel admissa opposita exceptio cap. ex parte. 2. de appel. tum etiam quia si nullitas fuerit manifesta, statim perimit agentis intentionem Bal. in l. ab executione. C. de re iud. col. 2. Secus si nullitas fuerit principaliter opposita, quia fertur sententia, an obstat nullitas vel non obstat. *Vant. de nullit. cap. 6. nullitas. num. 39. & seq. Fel. in cap. suborta. de re iudicat. num. 4. vers. ad idem. ac etiam potest iudex super iustitia & iniustitia cause pronuntiare. Vant. ibid. n. 11. & seq.**

8 Quinto quia de nullitate incidenter opposita, si de illa non fuit plene cognitum: potest iterum principaliter agi, intentata nullitatis actione, secus si principaliter fuit illa in iudicium deducta, *Vant. de nullit. cap. 6. nullitas. num. 36. & seq. Intriod. decis. 11. Donna. num. 10. rationem differentie collige ex antecedenti differentia.*

9 Sexto differt quia nullitas incidenter opposita debet opponi aut sententiam, principaliter autem post sententiam oblati libello. *Cassil. decis. 79. in causa. num. 5.*

10 Septimo si de nullitate principaliter agitur, ex causa probabili non currit tempus ad appellandum, secus si de nullitate agatur incidenter, vna cum appellatione. *Anssur. ad Capel. Tbolos. decis. 114.*

11 in fin. Quomodo autem nullitas simul deducatur cum appellatione, & an eodem processu terminari possit. viden.

§. XXIX.

SVM MARIVM.

Nullitas principaliter opposita ut dicatur que requirantur. 1. Libelli formula opponenda nullitatis exceptione principaliter. 2. Iudicium Mediolani ducatus insignia. 3. Clausula nulliter & perperam decreta, virtus. 4.

Nullitatis vno capite expresso, potest aliud probari. 5.

De Nullitate agere non potest procurator sine speciali mandato. Et quare. 6. 7. agit de illa tantum is ad cuius favorem validitas requiritur. 8. Limit. 10. 11. 12. 13.

Mandato speciali est opus ad ratioandam sententiam, vel citationem nullam. 9.

Iniustitia manifesta aequiparatur nullitati. 14.

Sententia lata contra debitorem, qui solueret, quae debebat, est nulla manifeste. 14. ampl. 15.

De Nullitate agi potest perpetuo. 16. Bal. reprobatus. 29.

Clausula, legitimatis legitimandis ita quod, soliti facultatem legitimandi in futurum, si opponatur in iudicio, comparente domino vel procuratore qui nec exhibuit mandatum. 16. 17. ampl. 18. 19. Limit. 19.

Filius ergo haeres. 21. Intellige. 22. 24. 28.

Haeres quis esse probatur si agat contra debitores hereditates. 23.

Filiatio qualiter probetur. 25.

Affor debet legitimare personam suam. 26. ampl. ibid.

Reus legitimandus est in iudicio. 27.

Filiatio quando probanda pro validitate iudicij. 24. 28.

Clausula deducens omne ius, omnemque actionem, virtus. 30.

Nullitatis iudex, an possit inibere iudici coram quopendens causa principalis. 31.

PPrincipaliter autem si nullitas deducatur in iudicium, quia non est satis, seu non sufficit excipere, quod la

ta seu eu ia contra excipientem sit nulla, sed opus est ordinario iudicio agere, præmissi libello, id est breui cartula, in qua exprimantur nomina actoris, & Rei, quid petatur, & causa petendi, iuxta illud Hostiens.

Quis, quid, coram quo, quouiure petatur & a quo

Resse composuius, quisque libellus habet;

Cuius formulam, licet Vantius. de Nullit. cap. 6. Nullitas altero. num. 47. in fin. asserat tradi à Bal. in l. bi qui ad ciuilia. C. de appell. attamen cum illam in meo codice non reperiā, & qui de libellis volumina conferunt, non tradāt, quod illi omiserunt subdam. & libelli nullitatis hæc erit formula.

Coram vobis domino prætore ꝑ Hannoni sedente in loco consueto ad ministrandam iustitiam cum solitis insignijs, N. procurator spetialiter constitutus vt patet pub instrumento in actis dimisso. Illustris & excellentis Bartolomei Nigri artium medicinarum professoris, exponens non in modum solemnis libelli, sed qualis qualis petitionis, exponit quod defuncto Io. Baptista illius pat. e & studiorū causa morāte in Vrbe, Ioannes Matheus Morzantus obtinuit à prædecessore vestro illum condemnari in scutis ducentum, pro residuo scutorum mille pretij stabiliū dicto suo patri venditorum à Ioanne Petro ipsius patre, & id perperam & nulliter, & præsertim non legitimatis personis actoris, & rei, Ideo cum dicta, condemnatio sit euidenter nulla, & ipse comparens est etiam paratus docere de iniustitia eiusdem condemnatorie per publica instrumenta, ex quibus patet fuisse soluta integre dicta fuita mille, & nomen sententiae non meretur, quæ prædecessor vester decreuit, petit eandem condemnationem, seu sententiam fuisse & esse nullam, & inualidam, declarari, & tamquam talem, cassari & aboleri, cum omnibus inde sequentis. cum condemnatione expensarum, damnorum, & interesse. Deducens omne ius, omnemque actionem ad fauorem sui principalis, vestro quatenus opus, sit humiliter Implorato officio, petens sibi ius, &

iustitiam ministrari, non solum modò prædicto, sed & alias omni meliori modo &c. non se astringens &c. saluo iure &c. & protestatur &c.

Examinando aliquas eiusdem libelli clausulas. Dixi ꝑ cum solitis insignijs, quia particulari lege status Mediolani caueretur, ordinarios iudices ciuitatum, & oppidorum, qui immediate subsunt Duci Mediolani, seu non sunt concessa in feudum, ius dicendo, ac etiam eundo & deambulando per urbem, & castra, in quibus ius dicunt, gestare manibus proprijs, vel famuli hastie longitudinis palmorum decem, argumentum rectitudinis administrandæ iustitiæ. vt dixi de Laudemio. Quæst. 14. num. 8. & seq.

Dixi & id perperam & nulliter, ꝑ quia actor agendo de nullitate debet in libello exprimere causam nullitatis parte excipientis, alias licet non fuerit expressa, si tamen in processu exprimatur, & probeatur, sustinetur iudicium, & expressio vno capite nullitatis, potest ꝑ aliud quoddam quædeduci, vt ex Phil. Franc. Abb. Alex. & pluribus Rota decis. firmant addentes ad Papiens. in forma libelli appell. à diffinis. §. fuisse, & esse nullam. vers. De nullitate.

Dixi. Vestro prædecessore, sequendo opinionem eorum qui volunt de Nullitate agi posse coram eodem iudice, qui sententiam nullam protulit, vt dicam. §. sequent. Dixi. procurator spetialiter ꝑ constitutus. nam cum agere de nullitate sententiæ, vel alterius actus, sit positum in voluntate eius, qui ex sententia, vel actu nullo læditur, spetiali opus est mandato, ad infringendum, quæ sunt posita in voluntate alicuius. vt dixi. supra cap. 7. §. 5. num. 13. ac etiam ꝑ quia cum is tantum de nullitate excipere, seu agere possit, in quem effectus actus nulli confertur, seu cuius interfit ꝑ actum dici nullum Crescent. decis. 3. de caus. posses. num. 2. Surd. conf. 284. num. 6. & 305. alienationem. num. 51. seu is tantum, ad cuius fauorem validitas actus requiritur. Rota diuers. decis. 133. in causa. pari. 2. num. 10. & seq. Surd. decis. 194. amplissimi. num. 8. vers. Sic nullitas. & conf. 1. num. 85. & seq. & 70. num. 24. Simile est quod dicitur ꝑ ad ratificandam sententiam

- nam nullam, vel nulliter quem fuisse citatum, opus esse speciali mandato ut dixi. *sup. cap. 7. §. 6. num. 122.*
- 10 Licet dixerim cum tantum posse dicere de nullitate ꝛ sententiæ, ad cuius fauorem requiritur actus validitas, limitatur tamen, si agatur de publico interesse, quod pronuntietur sententiam esse nullam. *argum. dictorum Bart. in l. ubi patet. 40. C. de transact. num. 10. Vel causa*
- 11 *esset ꝛ popularis, ut puta, quia sententia sit lata contra pupillum, vel ecclesiam, vel per illam lædatur ius sul. Vant. l. ap. prosequens. Tract. de Nullitas. cap. 4. De nullis. num. 8. & seq. plurib.* Vel compa-
- 12 reat ꝛ tertius qui doceat quod sua interfit, non exequi sententiam, etiam quod causa esset commissæ reiectis nullitatibus,
- 13 vel ageretur ꝛ de executione trium. conforium, vel is in quem lata est ꝛ sententia nollit agi de nullitate, ac etiam prohibeat, vel renuntiauerit actioni nullitatis. *Vant. dict. cap. 4. De nullis. n. 19. & seq. plurib. Cassil. decif. 78. Non est. n. 1. & seq. declarando modo. iste tertius immediate lædatur ab executione sententiæ non validæ.*
- 14 Dixi fuisse soluta integre dicta scuta mille, quia ꝛ probata integra solutione sequitur manifesta iniustitia sententiæ, ꝛ quæ cum acquiritur nullitati, ut dixi. *sup. cap. 6. §. 13. & hoc cap. §. 12. Cassil. decif. 78. Non est. num. 7. & seq.*
- 15 addendo nullitatem causatam ꝛ ex non debito esse maiorem, quævis alia nullitas, esse evidentem, ut nullo modo possit excusari, nec quidquam in contrariū posse rescipi a principe, retardanda est executio manifeste iniusta, ut dixi. *sup. hoc cap. §. 12. num. 14. & seq.*
- 16 Dixi publico instrumento in actis dimisso, ne ex capite defectus mandati, reuocari possit sententia ferenda contra
- 17 rem, nam cum perpetuo ꝛ excipi possit de nullitate sententiæ ex defectu mandati, & si fuit exceptum de legitimatone personæ, cum Clausula ita quod, non relevet subsequens ratificatio, non sanetur actus præcedens per ratificationem, vel constitutionem subsequentem ut dixi supra hoc cap. §. 5. num. 11. §. 21. & cap. 6. §. 4. optimum consilium erit in
- intro litis ab actore doceri de mandato speciali. *ut dixi. d. §. 12. num. 14.* Nec sufficeret notarium ꝛ causæ testari procuratorem habere mandatum, illudque vidisse, imo est necesse, quod instrumentum mandati in iudicio producat, ut etiam quod notarius qui de mandato testetur adesse, ut ego addo de illo sit rogatus, quia tale assertum mandatum potest esse non sufficiens, vel carere aliqua solemnitate iuris, vel statuti, ut concludit Amator, Rodriguez in Tract. de mod. vid. proces. cap. 3. Circa. num. 21. & 22.
- 20 Limitat ꝛ si notarius fidem faciat scripto, de mandato & toto illius tenore.
- 21 Dixi non legitimatis personis actoris & rei: nam licet iuxta ꝛ illud D. Pauli ad Galat. cap. 4. num. 7. & dixerat prius Caius. in l. in suis. ff. de suis & legitim. filius ergo heres. modo tempore obitus
- 22 ꝛ paterni fuerit in illius sacris, seu potestate, ut rescriptis Gordianus Imperator. l. si fratris. C. de iure deliberand. Atta men quia ille nabet beneficium abstentionis, & possit, si nollit, non esse hæres. §. si autem. vers. sed his prior. Insist. de hæredi qualis. & diff. ideo opus est, ut facto declaret se hæredem, ut puta petendo
- 23 ꝛ quod patri erat debitum, vocato debitore in iudicium. *Alex. conf. 34. Viso processu. lib. 3. num. 4. & conf. 72. Viso processu lib. 5. num. 3. l. as in l. pater filio ff. de legat. 1. num. 19. & seq. Rol. à Val. conf. 20. in præfenti. lib. 1. num. 17.* quia filiatio, est causa
- 24 ꝛ quæ dat filio hæreditatem, & quisque probare debet, quod est fundamentum suæ intentionis. l. 2. ff. de probat. nihil prodest assertio filiationis, nisi illa, ꝛ vel nominatione patris, vel alio modo probetur. l. 1. vers. Qui se ingenium. ff. de natal. restit. cap. ab eo. de election.
- 25 Erratio est, quia in omni iudicio ante omnia videndum ꝛ an actor sit persona legitima ad agendum. *Natta. conf. 143. Ventur. num. 1. & 7.* etiam quod illud sit summarium, vel alias privilegium, veluti si agatur de spolio, Attentatis, possessorio, acquirendæ, vel retinendæ, vel in illo agatur de plano, & sine figura iudicii, etiam criminalis. *Lancel. de Assensat. part. 3. cap. 25. num. 36. & seq. Marfil. in l. si quis me. ff. de qual. num. 87. &*

- seq. plurio. & num. 130. Reusner. c. de iur. 14. lib. 3. num. 4. & seq. Monacensis. Tract. de execution. p. 1. action. cap. 5. & cap. 7. & seq. & quæ dixi de actore agentem tamquam hærede, idem dicendum de reo.
27. qui conveniatur tamquam filius & hæres. Rol. à Val. conf. 20. in presenti. lib. 1.
28. num. 17. declarando & illud D. Pauli, Filius ergo hæres, procedere in filio actore, non autem reo. Gratian. Discept. 150. non recte. num. 17. vers. Item. addendo, procedere etiam si litem sustineat, testando.
29. de communi & reprobato Bald. aliud sentiente.
30. Dixi, deducens omnia, & omniaque actionem. super quibus omnibus petit ius & iustitiam sibi ministrari. Non se astringens, salvo iure, & cætera, quæ sunt clausulæ salutares actori, si minus recte, vel in aliquo deficientem concepit libellum, vel si ille non probat omnia, narrata in libello. de quibus clausulis cū late scripserit practicus Papiensis. in sua. Praxi, & addentes ad praxim Huberti de Bonacursio, & ego in meo. Tract. de Clausulis, Alphabetico ordine conscripto, cum alijs eiusdem generis alio volumine remissive tantum conscriptis, & legatis Illustrissimo & Reverendissimo Comiti Francisco Bilio vnâ cum cæteris meis scriptis non impressis, ad alia utiliora properabo.
31. Nullitatis index & an possit inhibere iudicem coram quo causa principalis pendet, videtur. Mandos. Tract. de inhibitis. cap. 24.

- ganibus 16.
- Bal. reprobatur. 30.
- Rota auditores non possunt suas sententias renovare tamquam nullas, nec reformare. 15.
- Iudex ordinarius potest de nullitate sua sententia, cognoscere consentiente eo in quem fuit iudicatum. 18. 19. 20. distingue. 21. distinctionem reprobata. 24. comproba. 25. distingue. 26.
- Sententia nulla non est sententia. 19.
- Iudex cognoscere potest an sua sit iurisdictio. 22. non cognoscit de exceptione quæ illius personam fugillet, & ideo exuat illum iurisditione. 23.
- Iudex cause nullitatis, an ex eisdem actis, si nullitas respiciat uniformiter actum & sententiam, sine nouo processu, sed repetitis actis iudicat. 27. 28. & seq.
- Sententia est nulla non iurato de calumnia. ab actore ubi reus iurauerat & petierat iurari. 29.
- Sententia est nulla si prolata fuit contra minorem non dato illi curatore, vel curator illum non defendit. 30.
- Iudex ordinarius coram quo causa nullitatis principaliter fuit introducta an possit inhibere ne sententia nulla executioni mandetur. 31.
- Contra declaratur. 31.
- Iudex requisitus æquialiter sententiam, an de nullitate opposita cognoscere possit. 32. quid si sententia est interlocutoria. 33.

Difficultas examinanda hoc §. multum habet symboli, cum ea, quæ examinaui. de execut. Rei iudit. cap. 27. ubi egi an sententia executioni sit demandanda à iudice à quo, vel à iudice ad quem. Ideo dubitando coram quo iudice agi possit de nullitate, præmissis quod si de nullitate & incidenter agatur, quod de illa est agendum coram eodem iudice, coram quo causa principaliter tractatur in quavis instantia, quia incidentia, vel emergentia, non sunt diuidenda à suo principali, à quo emergant, vel in quod incident. gloss. 1. vers. nota ex hac lege. in l. quoties. C. de iudic. l. 1. §. Si publico. ff. de adulter. l. nullum. C. de testib. l. as. in l. 1. §. fin. ff. de offic. eius num. 7. Abb. cap. fin.

§. XXX.

S V M M R I V M.

- Nullitatis causa incidenter strahatur, tractanda est in quavis instantia coram iudice qui de causa principali cognouit. 1. & quare, 2. 3. ampl. 4. Distingue. 5. Limit. 12. 13.
- Iudex delegatus non cognoscit de nullitate principaliter mota. 5. lata sententia desinit esse index. 6. Limit. 7. 8. 9. 11. 17. Simuliter iudicans quomodo causatur liti.

fin. de restit. in integr. num. 3. ubi addentes. alios referunt. Capra. Regul. 26. Iudex.
 3 *num. 20. & hoc ex necessaria & quadam consequentia. Alex. in Quest. Rex. Aragonum. in Tertio Dub. col. 5. vers. Vel tertio dic. Papienf. inform. libel. appell. à sent. diffinis. d. fuisse & esse nullum. num. 7. Aufser. ad Capel. Tholos. decis. 114. vers. & in*
 4 *summa & addendo neque posse adiri superiorem.*

Dicendum quodcum duæ sint iudicum species principales, nempe quod alij sint delegati, alij ordinarii, quod si
 5 nullitas principaliter & deducatur coram delegato iudice, quod nullatenus de illa cognoscere, aut quidquam circa illam
 6 decernere possit, & quia lata sententia expirat illius iurisdicção. l. iudex postea quam. ff. de re iudic. Alex. in Quest. Rex Aragonum. in 3. Dub. col. 1. vers. Non videtur. Menoch. de arbitr. Iud. Quest. 67. num. 21. ubi plures refert. Aufser. ad Capel. Tholos. decis. 114. vers. Quod intellige. Barr. l. si expressim. 19. ff. de appell. n. 14.
 7 modo illius & sententia fuerit diffinitiva. Rota decis. 1. ut lit. pendente. in noui. num. 1. vel habeat & vim diffinitivæ. Rota. d. decis. 1. num. 1. Capic. decis. 1. num. 24. & obseruauerit delegationis & formam, nec per errorem facti iudicasset, vel non esset delegatus principis, iuxta opinionem
 10 Bald. & quem reprobatur post firmatas re-latas limitationes. Menoch. de arbitr. iudic. Quest. 67. Quæro sexagesimo septimo. n. 26. 27. & seq. Capra. Regul. 26. Iudex. n. 13.
 11 & seq. ubi limitatur & si causa fuerit matrimonialis, vel beneficalis. Si tamen is
 12 contra quem & delegatus iudicauit, uellit ex eisdem actis agere de nullitate, recurrere debet ad delegantem, qui alium deputet iudicem. l. si ut proponis. t. C. quomod. & quand. Iud. Capra d. Regul. 26. n. 12. circa med. Vantiur. de nullis. cap. 4. Hæc est num. 14. & 21. Præposit. cap. Dilecto. de ap-pel. num. 58.

13 Limit. in delegato & ad uniuersitatem caufarum, quia ille æquiparatur ordina-rio, ideo eadem facultate potest tamquam ordinarius cognoscere de nullitate sententiæ, quæ asseritur ab ipso prolata. glos. cap. cum causam. verb. à principe. de appel. Bald. l. si ut proponis. n. 1. C. quomod.

& quand. iud. & in l. à iudice. C. de Iudic. Alex. cons. 12. Viso processu lib. 6. num. 5. & 7. Marant. in praxi. part. 4. §. Quinta. principalis. num. 51. Vantiur. de Nullitat. cap. 3. Hæc est. num. 17. Aufser. ad Capel. Tholos. decis. 114. vers. Si vero.

14 Limit. in delegato & principis, ut se-quendo Angel. in l. iudex. ff. de re Iud. te-statur fuisse decisum Boert. decis. 6. num. 6. quem refert & sequitur Menoch. alijs additis consentientibus. de arbitr. Iud. Quest. 67. num. 28. ubi præterea refert dissentientes, quos ille reprobatur.

Vantiur tamen qui casum proximæ limitationis in decisum reliquit, & remit-tit se ad dicta Boer. d. decis. 6. restatur & Au-ditores Rotæ, quibus quotidie commit-tuntur omnis generis causæ, exceptis criminalibus, non posse ipsorum senten-tias tamquam nullas reuocare, vel reformare, & ita ab illis decisum sæpe. de Nullit. cap. 3. Hæc est antiqua. num. 19.

16 Quia ubi delegatus non potest de & nullitate coram illo commissæ cogno-scere, dixi recurrendum esse ad dele-gantem, qui alium deleet, notandum est; de iure non posse deputari eundem delegatum, contradicente eo, qui de nullitate agere uellit, & si fuerit deputatus, recusari potest, antequam lis inchoe-tur, etiam si fuerit datus à principe. l. aper-tissimi. C. de iudic. Franc. mar. decis. 727. Queritur redeundo. part. 1. num. 1.

17 Limit. ubi pronuntiauit super instan-tia. Zabarel. Clem. 1. de sent. & re Iud. n. 9. vers. Si vero delegatus.

18 Si vero iudex, coram quo fuit nulli-ter processum & vel pronuntiatum, est ordinarius, & tunc, quia lata sententia non expirauit illius iurisdicção, quia, actus nullus non est actus, nec sententia nulla & meretur nomen sententiæ l. 1. C.

19 quomod. & quand. iud. l. 1. ubi glos. verb. profertur. C. de aduoc. diuersi. iub. l. non pu-sauit. §. non quauis. ff. de bon. posses. cont. sa-bul. l. 4. §. condemnatum. ff. de re Iud. Cal-das. Quest. 36. est & alia. num. 1. & cons. 471 num. 11. nec transeat in iudicatum. l. si ex-

20 pressim. de appel. potest & si uellit is, in quem nulliter iudicatum fuit, coram eo-dem iudice, vel illius superiori, agere de nullitate, & instare sententiam con-

- 21 tractat. l. i. de am. reuocari obseruata t. di. ff. de re iud. num. 9. & seq.
 22 distinctioe *Propositi. in cap. Dilecto filio G. de appel. num. 58. vers. Aut loquimur in ordinario.* Videlicet quod aut nullitas dicatur commissā dolo iudicis, vel per fordes eiusdem, & tunc non ipse iudex qui iudicauit, sed illius superior est ad eundus, quia verisimile non est quod aliter iudicet, quam prius iudicauit, ne illius turpitudinem, quam detegere cogitur, l. cum profiscaris. C. de reuocand. donat. aliter iudicando, quam iudicauit, delegat, comprobans optimo simili, quod
 23 licet iudex t. cognoscere possit an sua sit iurisdicctio, quæ negetur. l. si quis ex aliena. ff. de iud. l. quidam consulebant. ff. de re iud. cap. super litteris. de rescript. non tamen potest cognoscere, de exceptione
 24 t. quæ illius personam sugillet. ita quod illa verificata, non habet iurisdicctionem, vt puta quod sit excommunicatus, leno suæ vxoris, vel sororis, vel alterius mulieris, quorum numerus magnus ibi est, & cum omnis generis fornicatio, seu vt dicebat *Plaut. in Afri. Quarunt argentum cum senore*, vbi deberet elucere castitas in nuptis, & non nuptis. *Papiens. in form. libel. appel. à diffinit. §. fuisse & esse nullam. num. 7. vers. si vero de nullitate principaliter*, sine t. distinctione aliqua firmat agi posse coram eodē iudice, vbi nullitas est commissā vel corā illius superiore. vt probatur l. 4. C. de accus. & ibi *Iacob. Batr. l. carmelita pia. ff. de iur. pat. & ibi Bart. idem. censuit Auffrer. ad Capel. Tholos. decis. 114. vers. si vero. tenet t. distinctionem Propositi. etiam in delegato ad vniuersitatem causarum & vers. Aut deducitur. loquitur de ordinario Zabarel. in Clement. 1. de sens. & re iud. num. 9. in fin. absolute tenet agi posse coram eodem ordinario per viam querellæ. Bart. in l. si expressim. 19. ff. de appel. num. 14. concludit posse agi
 25 coram t. eodem ordinario, si nullitas deducatur incidenter, nisi mixta sit turpitudus, vel iniquitas iudicis, quia ad eundus est illius superior. si vero principaliter quis velit agere de nullitate, illi datur electio, an agat coram eodem iudice, vel illius superiore. *Bart. distinctionem late prosequantur Io. de Imol. in l. si expressim. ff. de appel. num. 13. & Alex. in l. à duo pio.*
 26 ff. de re iud. num. 9. & seq.
 27 Dubium oritur an ordinarius t. iudex qui principaliter cognoscit de causa nullitatis, debeat nouum processum facere, vel satis sit repetere acta coram illo facta, & ex eisdem pronuntiare. *Papiens. in form. libel. appel. à diffinitua. §. fuisse & esse nullam num. 8.* Distinguit t. quod si nullitas respiciat vniuersimode acta, & sententiam, repetitis actis, super eisdem pronuntiabit. & non relato *Papiens. idē in hoc capite censuit Capel. Tholos. decis. 114. exemplum referens, si non fuerit præstatum t. iuramentum Calumniæ à reo petutum, vbi actor illud præstiterat, & ideo sententia est nulla. l. 1. C. de iure iurand. propt. calam. dand. quem textum examinaui in meis Collectaneis, ex eplum etiam esse potest, si actum fuit contra t. minorem, non dato illi curatore, vel qui illum non defendit, vel actum fuit coram iudice in competenti, vel alius sit commissus vel omissus actus, ex cuius omissione vel commissione sententia est nulla, & tunc repetitis actis ex quibus nullitas apparet, poterit iudex ex illis iterum iudicare. Aut vero nullitas respicit solam sententiam, vt puta quia lata die feriata, vel parte non citata, & alius similis adest defectus, qui de præsentī necessarius daret, poterit ex eisdem actis iudicare, vt concludunt, relata contrarietate glossæ. *Cyn. & Alberic. in l. si vt proponis. C. quomod. & quand. iud. num. 1. in fin. & num. 2.* Si vero nullitas respicit sententiam, & partem actorum tantum, poterit repetitis actis nullis, iterum ex eisdem iudicare. aliter distinguit. *Zabarel. in Clem. 1. de re iud. num. 13. aliter distinguit Gail. obser. 113. postquam. num. 9. & seq.* vbi præterea refert stylum *Cam. Imperialis. lib. 1.*
 28 Item dubitatur an ordinarius coram quo principaliter agitur de nullitate, possit inhibere, ne fiat sententiæ executio. & affirmatiuum tenet *Canar. de execut. instrum. Quæst. 51. & seq.* Sed cum obscure loquatur, dicas id esse verum, si simul, & semel coram eodem iudice tractetur executio faciendā, & nullitas instrumenti, ex quo illa causatur, seu esset faciendā, & trieciendā, quæ *ibid. n. 9. & seq.***

& seq. tradit, dum voluit per exceptionem non retardari executionem sententiae, secus si principaliter agatur de nullitate; quia communis est in contrarium *ut dixi supra*. §. 27. & *Mascardus de proas. Conclus. 686. exceptio. num. 9.* & seq. tanquam implicitus nodo Gordiano, *ut ille inquit, d. Conclus. num. 14. vers. equidem*, impliciti tatis loquitur in hac difficultate.

32 An autem coram iudice & requisito ut alterius iudicis exequatur sententiam possit obijci de illius nullitate, & idem iudex requisitus possit de opposita nullitate cognoscere, *dixi de execut. Rei iudic. cap. 16. §. 4. num. 20.* & seq. si tamen excipiat de nullitate sententiae, quia lata fuerit ex fallis instrumentis, vel testibus, an audiatur excipiens viden. *Archid. in cap. sicut. 2. q. 1. num. 4.*

33 Si autem agatur de nullitate & interlocutoriae, quis sit competens iudex. *Crauet. Loquens in casu quo agebatur de delegato exequendi sententiam conf. 273. Notabilis. col. 2. vers. Nec praemissis.*

Cap. XIII.

Compensatione retardatur executio sententiae latae in excipientem in personali actione mota. 1. & *quare.* 2. 5. ampl. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 18. 21. 23. 24. 25. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 43. 44. 45. 46. 48. 49. & 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. *Limita.* 13. in fin. 16. 17. 42. 47. 65. 66. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. *sub Limit.* 42. 47.

Qui Compensat soluit. 3.

Compensatio non admittitur nisi ubi cadere potest solutio. 4.

Rota variauit & concordatur. 19. 26.

Solutio qualificate facienda quos effectus pariat. 20.

Terminus suscipere quid sit. 27.

Reconuentio non est licita in summarijs. 53.

OMISSIS reliquis quae de Compensatione dici possent, agendo tantum de ijs, quae sine nota omitti non possunt, ut certi sciatur quā-

do exceptione Compensationis retardetur executio sententiae latae in excipientem, constituta generalis regula, quod reo condemnato & in persona actone, liceat ad evincendam executionem faciendam, vel factam, sed non consumptam, remouendam, excipere de compensatione. 1. 2. *C. de compens. ubi Bal. & Sal notant. Rol. 1. Val. conf. 28. Quoniam. num. 4. & seq. lib. 1. ubi pluribus, similibus probat. Graf. c. ns. 13. Viso processu. lib. 2. re'ato Bal. in d. l. 2. l. as. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 16. Paris. conf. 12. 1. primo aduertendum est. lib. 1. n. 18 Ludouf. dec. f. 342. fuit resolutum. n. 2. Osa. dec. 92. Franciscus. num. 1. Afflic. de i. f. 121. fuit num. 3. Paris. conf. 121. primo num. 18 Fel. in cap. suborta de re iud. num. 2. Sord. dec. 191. Quamuis. num. 7. Sicard in Rub. C. de compensat. n. 16. Rip. l. qui pro tribunali. ff. de re iud. num. 9. vers. Tercio. relati à Passador. Rerum Quotid. lib. 2. cap. fin. 5. part. §. 11. num. 30. si à Morla. in suo emporio Iurif. part. 1. lib. 2. de iuri iudic. omn. iud. Quae 19. num. 8. l. as. l. 1. C. de iur. & fact. ignorant. num. 16.*

2 Ratio est, quia & cum executio, eò tantum tendat, seu colimet, ut fiat à condemnato reo solutio, opposita compensationis exceptio, dicitur facta solutio, nam qui & compensat soluit l. vel permittit. ff. de liberal. caus. Bart. l. d. iuristo. §. ob donationes. ff. sol. mat. num. 2. Bal. conf. 317. & de iudic. in lib. 3. Tiracquel. de Retract. lignag. §. 1. glos. 1. num. 2. propterea non admittitur Compensatio, nisi ubi & conceditur solutio. *Bal. in l. final. C. de compens. num. 12. vers. Sed hic dubitatur. circa fin.* Comprobari posset hæc ratio, ex generali assumpto summato in proemio nostri operis. num. 29. quod admittatur aduersus executionem sententiae omnis exceptio, quæ non impugnet iustitiam sententiae, opposita exceptione & compensationis potius dicitur ab opponente sententiam approbari, quam improbari, & compensando parere indicat Afflic. de i. f. 122. num. 3. aliam rationem refert Sicard in Rub. C. de Compens. num. 16. Gail. obser. 17. venditor. lib. 2. num. 10.

Contrarium firmat. *Cass. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 5. circa fin.*

Ampl.

- 6 Ampl. etiam si sententia transisset in iudicium *Abb. post alios in cap. suborta. de re iud. & est textus in l. 2. C. de compens. l. si cui militi. §. cu m intra ff. eod. Alex. l. si duo patvari. §. si quis iurauerit. ff. de iur. iur. Lud. Peguer. decis. 173. Dubitationi. n. 1: Surd. decis. 191. Quamuis. num. 5. vers. His autem. Ludouic. decis. 342. num. 2. Afflic. decis. 121. fuit dubitatum. num. 3. Binius conf. 209. Ad. num. 2. lib. 3. Boer. ad Consuetud. Bitur. tit. 2. §. 7. col. 2. vers. Hæc. Aloyf. de Leo. l. 1. C. de compens. li. 2. §. Imo etiam si*
- 7 facta transisset executio & capta subhastatio. *Rota coram Sacro in Rom. pecuniaria. ut refert Mareb. de Cdmis. appell. part. 1. §. 1. fol. 776. Quod tamen limit. si ageretur de executione sententiæ latæ in spolio, vel causa æque priuilegiata Coc. cin. decis. 118. secunda. lib. 1.*
- 8 Ampl. etiam si ageretur de executione sententiæ latæ ad fauorem Fiscus vel Reipub. *ut dixi infra. §. 1.*
- 9 Ampl. etiam si excipiens de compensatione, promississet cum iuramento soluere *ut dixi infra. §. 11.*
- 10 Ampl. in omnibus trans actionibus tam realibus, quam personalibus, vel mixtis. *Bal. l. fin. C. de compens. num. 3. & Cyn. num. 4.*
- 11 Ampl. in omnibus trans rebus quæ recipiant functionem in genere suo, seu non interest fieri compensationem *Cyn. in l. fin. C. de compens. num. 12. vbi distinguit, Abb. cap. 2. de deposit. n. 12.*
- 12 Ampl. siue quis sit damnatus trans mota in illum actione in personam, vel in rem, & siue actio mota fuerit bonæ fidei, siue stricti iuris. *l. fin. C. de compens. §. in bona fidei. Inst. de action. & dixi infra. §. 4.*
- 13 Ampl. ut opposita trans compensationis exceptione, statim, & non ante sit extinctum debitum, quo reus conueniebatur, vel fuerat condemnatus. *l. si ambo. ff. de compens. Grat. conf. 13. viso processu. lib. 2. num. 51. addendo si quid deinde fuerit exactum esse restituendum. Surd. loques de credito vsuario, ut vsuræ pro rata compensandi crediti, statim cessent. decis. 117. petebantur. num. 5. Intellige trans si par sit conditio creditorum. Laderch. conf. 164. Quoniam. num. 2. in fin.*
- 14 Ampl. etiam. si executio trans esset facien-
- da contra obligatum in forma Camere apost. *ut dixi infra. §. 3.*
- 15 Ampl. in quacumque trans instantia de illa excipiat. *Aretin. in §. in bona fidei. Inst. de action. nu. 16. Ofsac. decis. 92. Franciscus. num. 37. in fin. vbi refert ita iudicatum, ne partes litium expensis diutius vexarentur, relato Bald. qui aliud sentit, & probatur. l. 1. C. quæ sentent. sine appel. res. ind. Vrsil. ad Afflic. decis. 121. nn. 6. Cap. l. T. bulo. decis. 98. & decis. 263. Boer. ad Consuet. Bituricens. Titul. 2. §. 7. col. 3: 16 vers. Quia compensatio. dum trans limitasset vbi aliud est statutum constitutum. Paris. conf. 121. primo. lib. 1. num. 18. Ofsac. decis. 92. Francis. in fin. Magon. decis. Florent. 42. 17 num. 8. Quod tamen intellige trans nisi fuerit reprobata. glo. cap. suborta verb. reprobasse de re iud.*
- Contrarium tenent relati ad Tusc. Conclus. 489. Compensatio. num. 26. & 43. & Conclus. 499. Compensare. num. 7. & 59. & declarat.
- 18 Ampl. etiam si ageretur trans de executione sententiæ in vim rescripti principis, cum Clausula parito iudicatio, ut censuit Rota teste Ludouic. decis. 342. Fuit. num. 5. vbi addentes referunt Rot. aliud quandoq. 19 trans censuisse, & pro concordia distinguere, si simus in casu quo æquitas exuberat, vel compensatione euitetur poena, quod sit standum decis. Ludouicij, si vero simus in casu in quo solutioni sit addita qualitas, seu forma soluendi, ut puta in pecunia aurea, vel argentea, vel per solutionem realem ius aliquod acquiratur soluenti, standum sit secundo decis. ita colligo ex d. decis. Ludouic. & additione illi facta. Grat. de except. cap. 16. num. 59. Gratian. Discept. 742. pro num. 48. Concludē. tes non acquiri quasi possessionem exi-
- 20 gendi trans nec ius prothomiseos, per oppositam compensationem in eum, qui deberet soluere, vel qui debet vendere, ex iure congrui.
- 21 Ampl. etiam si opponatur trans extra iudicium. *Bart. l. verum. ff. de compens. l. 1. §. in bona fidei. Inst. de action. num. 77.*
- 22 Compensatio dicitur trans opposita non solum vbi illa specificè obijcitur, sed etiam vbi narratur factum ex quo illa resultat. *Ripain cap. Cum Ferrarien. de consil. num. 20.*

num. 20. *Vinc. de Franc. decis. 527. Lulia.*
num. 7.

23. Ampletiam ꝛ si renunciatum fuisset
exceptioni Compensationis. vt dicam
infra §. 5.

24. Ampl. etiam ꝛ si debitum sit litigio-
sum, modis sit liquidum, vel breui potest
liquidari *Surd. conf. 249. Non. num. 4. Pe-
guera. decis. 174. Dubitatum.*

25. Ampl. etiam ꝛ si reus condemnatus,
& in quem sententię executio est facien-
da, suscepisset terminum ad soluendum,
vt censuit *Rota in Romana pecuniaria co-
ram Sacra. 5. Ianuarij 1613. vt refert.
Marches. de com. appell. pars 2. §. 1. fol. 776.*
ea ratione quia compensatio habet vim
solutionis, quę potest opponi in iudicio
etiam rei iudicatę. Addentes tamen ad

25. *Ludouic. dec. 342. n. 7. referunt ꝛ contrariū
censuisse eodem anno de mense Nouem-
brisorum eodem Sacra. non tamen
exprimit, an esset eadem causa, & hanc
posteriores opin. in alia causa tenuit,
quia per suspensionem termini censetur
renuntiatum exceptioni compensatio-
nis. Quia extra Rom. Cumam facile*

27. ignorabitur, quid sit suspensio ꝛ termi-
ni, sciant non verlati in eadem Curia,
quod vt laxata executione seu mandato
de soluendo, debitor vt effugiat immi-
nentem executionem, per acta Notarij
causę, vel etiam alterius, confitendo
debitum, ad quod soluendum fuit con-
demnatus, promittit illud soluere infra
triginta dies futuros, & hoc modo dici-
tur debitorem suscipere terminum ad
soluendum, solus tamen A. C. concedit
hanc dilationem, reliqui vero iudices
Rom. Cur. concedunt tantum terminū
decem dierum, termino suscepto, nota-
rius differt tradere ac etiam conficere
mandatum de soluendo, & creditor in-
timatur de tali suspensione termini se
abstinere ab executione, si forte manda-
tum ante eam suspensionem a notario
habuisset, & quandoque vidi criminali-
ter procedi contra creditores, qui spre-
ta intimatione curarunt exequi man-
data.

28. Ampl. vt admittatur ꝛ compensatio
in genere aduersus creditum in specie.
Bal. in l. fin. C. de compens. num. 25.

29. Ampletiam ꝛ si de compensatione ex-
cipiatur a Cessionario creditore ceden-
tis, vt dixi §. 6.

30. Ampl. vt non solum ꝛ liceat principali
debitori excipere de compensatione,
sed etiam illius fideiussori, vt dixi infra
§. 8.

31. Ampletiam in delictis ꝛ maleficijs,
seu criminalibus, vt dixi infra §. 19.

32. Ampl. etiam contracedentem. *Aloys.
Leo. in l. C. de compensat. n. 23.*

33. Ampl. vt aduersus exceptionē ꝛ com-
pensationis non admittatur replicatio.
*Rot. Gemens. decis. 11. insula. num. 7. Pe-
droc. conf. 28. Licet. num. 10. relato Bal. in
l. 4. C. de compens. num. 6.* quia non datur
compensatio compensationis.

34. Ampl. vt possit opponi ꝛ etiam corā
mixto executore sententię. *Gail. obser.
113. postquam. lib. 1. num. 8.* examinando
quę exceptiones ꝛ coram executore
opponi possint. *Morla. in Empor. Iuris.
part. 1. De iurisd. omn. iud. quęst. 19. n. 9.
in prin. Fulg. conf. 140. Namus. col. penul.
vers. Quarta.*

36. Ampl. vt ꝛ bi procedatur de equita-
te, & solafacti veritate inspecta, admit-
tatur compensatiois exceptio, licet
quis præcise se obligauerit ad soluendū.
Osasc. decis. 92. Franciscus. n. 35.

37. Ampl. etiam, quod ꝛ excipiatur credi-
tum de quo excipitur fuisse nulliter cō-
tractum. *l. cum hi. §. si eadem. ff. de tran-
sact. Camil. Medir. per hunc textum. conf.
38. Dum. n. 17. & seq.*

38. Ampl. etiam ꝛ si ab actore non sit ad-
impletum, vt dixi sup. cap. 9. num. 8.

39. Ampl. etiam si quis promississet ꝛ sol-
uere remota omni exceptione. *Surd.
conf. 246. non arbitror. n. 24. circa med.*

An autem cessionario obstat exceptio
compensationis, nulla obstat: cedenti.
dixi infra §. 7.

40. Ampl. præsertim si excipiantur ꝛ de
compensatione crediti recipientis fun-
ctionem in suo genere seu habente om-
nimodam similitudinem cum credito
petito, secus si aliqua cadat qualitas di-
spar. *gl. in l. certum. ff. si cert. pet.* quod
tamen limita ꝛ nisi contraria extaret cō-
suetudo, veluti quod pro debito in cō-
sis aur. soluatur in moneta argentea.

Bal.

- Bal. i. final. C. de compens. num. 24. Afflic. decis. 90. num. 5. Henrici. Boer. Tract. de Regal. cap. 2. num. 229. Color. de process. part. 1. cap. 15. num. 4. & seq. plurib. Brun. Tract. de monetis. §. Secunda propositio. num. 1. & seq. Vinc. de Franc. decis. 508.
- 42 Incuria ꝛ limitando nisi fuisset conven-
tum de solutione facienda in certa specie
monetæ, vt puta scutis stamparum, pro
vt hodie negotiantur mercatores. Bald.
l. fin. n. 23. in fin.
- 43 Ampl. etiam in actionibus ꝛ realibus,
si res fuerit perempta, vel non extaret,
dolo vel culpa aduersarij, nam cum de-
ueniendum sit ad rei æstimationem, per-
inde esset ac si hinc inde esset debita
quantitas. glos. in l. fin. verb. actionibus. C.
de compens. & i. bi Sicard. n. 3. Cyn. ibid. n. 4
distinguit.
- 44 Ampl. vt vbi esset ꝛ directio prohibita
compensatio, vt non sit prohibita, quæ
fieret indirecte, exemplum refert Capic.
decis. 895. in causa excellentie. num. 4. si
fuisset renuntiatum exceptioni compen-
sationis, vt non sit sublata retentio rei
hypothecatæ, volenti retinere. & dixi
supra Capite. 8. numer. 79. quod prohi-
bita à statuto compensatione non sit
prohibita retentio occasione meliora-
mentorum, quæ est indirecta compen-
satio.
- 45 Ampl. in commodato ꝛ Abb. cap. 2. de
deposito num. 12. post med. vers. sed con-
trarium. Abb. cap. 2. de deposito num. 12.
- 46 Ampl. etiam si creditum ꝛ compen-
sandum non æquaret quantitatem sen-
tentia exequenda. l. as. in l. quidam exi-
stimauerunt tit. sicert. per. nu. 7. vers. sex-
to. asserens confirmari à Bar. in l. C. si
- 47 etiam C. de compens. qui id non dicit in
meo codice, quod ꝛ intellige si offeratur
residuum. Laderch. conf. 164. Quoniam n.
10. vel ad interrompendum cursum vtu-
rarum pro rata. Iamans. decis. 4. Dum.
num. 22. Cincio de censib. quest. 88. num.
62. vers. nam fieri, & decis. 100. n. 8. ab eodẽ
Cincio relata.
- 48 Ampl. etiam si excipiens ꝛ de compen-
satione esset debitor ex causaimento-
rum præteritorum, secus si fuerint debi-
ta in futurum, vt dixi in limitationibus.
- 49 Ampl. non solum aduentus sentioniam
- in qua agatur de ijs quæ pōderet onerare,
& mensura constant, seu accipiunt fun-
ctionem in genere suo, sed etiam si lata
fuerit occasione cautionis, vel stipula-
tionis. Azo. in Sum. C. de compens. n. 17.
- 50 Ampl. etiam si extaret ꝛ statutum quod
non posset opponi aliqua exceptio, nisi
solutionis. Angel. Alex. & alij plures con-
gessi à Tiraquel. de retract. lignag. §. 3.
glos. 3. nu. 4. post med. vers. & facit. Sord.
loquens de statuto reijciēte certas ex-
ceptiones, vt non extendatur ad ex-
ceptionem compensationis decis. 191.
quomuis num. 10. & num. 17. firmat hanc
extensionem. Sorin. l. un. conf. 79. Vi solum
lib. 3. n. 9. Rota coram Sacratoin Ro.
mana pecuniaria 5. Iunij 1613.
- 51 Ampl. præsertim ꝛ ad euitanda mœ-
nam vt dixi infra §. 15. vers. sextus.
- 52 Ampl. vt aduersus ꝛ excipientem de
compensatione licita non sit reconuen-
tio Parlador. rerum quotid. lib. 2. cap. fin.
quintapart. §. 11. num. 31. eam asserens
rationem, quia in sumarijs, & executi-
uis causis, non est ꝛ licita reconuentio,
Menoc. de adpiscend. posses. Remed. 4. nu.
644. & seq.
- 54 Ampl. etiam si ꝛ de compensatione
excipiat ab administratore, vt dixi
infra §. 17.
- 55 Ampl. etiam si opponatur ꝛ a socio, vt
dixi infra §. 18.
- 56 Ampl. etiam si sententia ꝛ fuerit lata
occasione solutionis pretij rei venditæ.
Tiraquel. de retract. lignag. §. 3. Glos. 3. nu.
5 in fin.
- 57 Ampl. etiam si opponatur ꝛ extra iu-
diciū. Tiraquel. de retract. lignag. §. 3.
glos. 3. n. 10.
- 58 Ampl. etiam aduersus ꝛ sententiam
latā super solutione residui pretij rei ven-
ditæ siue excipiat contra fiscū Tiraquel.
de retract. lignag. §. 3. glos. 3. n. 5. in fin. l. si
expeditione C. de Consens. 40 de iudic.
- 59 Ampl. siue sententia ꝛ sit lata mota
actione personali, vel reali, vel mixta si
fin. C. de Tiraquel. de retract. lignag. 3. 2
glos. 3. n. 5. in fin.
- 60 Ampl. at qui excipere potest de com-
pensatione non dicatur esse in mora.
Alex. conf. 12. lib. 2. n. 15.
- 61 Ampl. vt iudex de compensatione
facit

circumſam appellabilem, & literam ſuam, l. intra utile, ff. de minor. l. fin. ff. de var. & extraordin. cognit.

An autem excōmunicatus poſſit excipere de compenſatione, Bald. in cap. cū inter de except. num. 5. & dixi cap. 14. §. 3.

62 Ampl. etiam ꝑ contra Eccleſiam, vt dicam infra §. 10.

63 Ampl. etiam parte non ꝑ opponente vbi iudici conſtat de credito liquido cū liquido, cōmpenſando, Bart. l. maritus ff. famil. hercis. 10. Fab. §. in bonæ fidei inſt. de act. n. 13. Rota Ianuen. decif. 34. agilibus num. 6.

64 Ampl. ſi excipiat ꝑ de credito liquidando incontinēti, vel breuiter, proban. Capic. decif. 167. in cauſa Maufredini n. 1. & 2. Oſaſc. decif. 92. Franciſcus n. 36. Pacific. de Saluiam. inſpect. 2. cap. 11. nu. 329 & quādo dicitur facta liquidatio dixi infra §. 16. verſ. quando, Tiraquel. de retrat. lignag. §. 1. 3. gloſ. 3. nu. 11. concludit eſſe arbitrium iudici.

65 Ampl. etiam vbi agit ꝑ de contractu gentilitio ſeu iure congrui, Tiraquel. de retrat. lignag. §. 3. gloſ. 3. num. 2. & ſeq.

66 Ampl. in omni genere ꝑ debitorum iuxta diſtinctionem, Cin. in l. fin. C. de compenſ. nu. 10.

67 Intellige antecedentia omnia ꝑ ſi debitum de quo excipitur eſt certum, quia confeſſione actoris probetur, vel ſententia iudicis, quæ iudicialiter non controvertatur, canonizatum, ſitque etiam purum, & in præſens debitum. Nam ſi de illo pender lis, vel ſit incertum, tam ratione, ſeu natura crediti, quàm ex acci- denti extrinſeco, nullatenus licet, de cō- penſatione excipere, vt puta quia ſit in diem, vel ſub conditione, vel alternatiuè debitum à debitore, & à creditore non- dum ſit facta electio, l. fin. C. de compenſ. l. quod in diem ff. eod. Surd. decif. 191. Quamuis num. 8. Sicard. in Rubr. C. de compenſ. num. 5. Tbeſaur. quaſt. 21. in cauſa lib. 4. num. 1. & ſeq.

69 Limit. vbi creditum de quo excipitur ꝑ eget altiori indagine, l. fin. verſ. amplior- rem indaginem, C. de compenſat. vbi Gloſ.

70 verſ. conuicta. dicitegere ꝑ altiori inda- gine, ſi infra duos meſes à die oppoſitæ exceptionis non poteſt liquidari, ſecus ſi

in continenti poteſt probari, Azco. in ſum. C. de compenſ. num. 12. circumſed. Altiori indagine quando dicatur opus eſſe. Ben- nintend. decif. 77. num. 13. & laſ. §. in bonæ fidei inſt. de action. num. 72

71 Limit. vbi ante ſententiam ꝑ fuit excep- tum de compenſatione, & nihilominus excipiens fuit condemnatus, Gloſ. fin. in l. Neſennius, ff. de re iud. laſ. in l. 1. C. de iu- re, & ſat. ignor. nu. 19.

72 Limit. vbi ab actore ꝑ petitur quamti- tas, & reus excipit compenſari ſpetiem ſibi debitam, & è contra, vt dixi infra §. 11.

73 Limit. vbi quis promiſit ꝑ ſoluere in pecunia, l. ſolutam, ff. de ſolution. Bartol. in l. ſolutionis ff. eodem Bald. in l. fin. C. de compenſat. num. 12. eam afferens ratio- nem, quod vbi requiritur vera ſolutio, tunc ceſſat compenſatio, & ceſſio. Natta conſ. 60. pro nrm. 4. Cored. Colleſt. 155. plura nu. 2.

74 Limit. vbi excipitur a de credito ter- tij, ſeu quod alteri eſt debitum, vt dixi infra §. 9.

75 Limit. vbi quis promiſit ſoluere ꝑ in- certa ſpetie monetæ, vt puta duplis Hi- ſpaniarum, plaſtris Florentinis, vel ſcutis octo ſtamparum, nam licet de generali conſuetudine poſſit vna ſpeties pecuniæ ſolui pro alia, ceſſat tamen talis facultas, cum conſuetudine, vbi contrahe- ntes conuenerūt de ſolutione faciendā in cer- ta ſpetie pecuniæ, vt latè probat Surd. conſ. 246. Hon. n. 21. cui addo decif. Vin- cent. de Franc. decif. 508. in Curia Guttier. praſt. quaſt. lib. 2. q. 179. quaſtio ſecunda. Pacific. de Saluiam. in part. 2. cap. 11. n. 13, & ſeq. Cartar. decif. Ianuenſ. 77. num. 15.

76 Limit. omni caſu ꝑ quo non admitti- tur ſolutio Bald. l. fin. C. de compenſ. n. 22. 23. & 24. Cartar. decif. Ianuen. decif. 93. num. 17.

77 Limit. contra mulierem ꝑ agentem ad dotem, vt latè examinat. Bald. No- uel. de Dote part. 8. priuile. 1. vbi addit limi- tationes, quas non reſero de carta in pa- pirum, & poſt Bald. Pacific. de Saluiam. in- terpraſ. ſuſpect. 2. cap. 11. num. 317. & ſeq. Tuſcus conſul. 490. Depoſitum num. 6. & ſeq. plurib. Trentacinq. Reſolut. 1. de com- penſ. nu. 14. & ſeq. Afflic. ſamen. decif. 121

num. 4. concludit fuisse admissam compensationem aduersus dotem, à consilio Neapolitano.

- 78 Limit. si aduersus debitum ꝛ voluntarium excipitur de compensatione, *l. vñ. dictorem ff. de legat. 1. Neuz. cōf. 62. n. 22. Mantie. de coniect. lib. 10. tit. 2. cum alijs cumulatis à Pacific. de Saluiam. inspect. 11. cap. 11. uum. 133. & seq. vbi exempla refert.*
- 79 Limita omni casu ꝛ quo solutio fieri non potest iuxta voluntatē volentis solvere, *Bald. in l. fin. C. de compensat. num. 12. vers. sed dubitatur in fin. C. de compens. sequitur Surd. conf. 246. Non n. 13.*
- 80 Limit. vbi quide compensatione ꝛ excipit, est debitor causa alimentorum. *l. 3 C. de compensat. & licet Gloss. ibid. intelligat si alimentarius seruiat publicæ causæ, Doctores tamē intelligūt generaliter, cū sine exceptione aliqua loquatur ibi Imperator, Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 53. compensans nu. 5. quem sequitur Gratian. Discept. 728 ex num. 3. relatis Io. Fabr. & pract. Papiem. quos Surd. in suam sententiam retulerat.*
- Limit. aduersus creditorem legalem reputa iure prothomiseos, *Vrsil. ad Af. f. l. c. decis. 181. nu. 3.*
- Limit. aduersus sententiam supramæ curiæ, etiam si offeratur probatio in præputo, testibus, & scripturis, *Capic. decis. 167 Vrsil. decis. 331 num. 5. Peguer. decis. 173.*
- 81 Sublimit. si excipitur ꝛ de alimentis præteritis, *Franc. Monald. conf. 52. num. 9. quem Geatian. refert, & sequitur Discept. 728. ex num. 33. & comprobari potest opin. Monald. amici mei, ex ijs, quæ dicuntur de transactione, quæ est valida, si fiat de præteritis alimentis, secus si de futuris.*
- 82 Limit. vbi excipitur de compensatione ꝛ debiti non liquidi, seu quod non potest liquidari intra tempus, quod est concessum ad faciendam executionem, si excipiens fuisse condemnatus, *Paris. conf. 121. prin. lib. 1. nu. 24. dixi infra §. 16.*
- 82 Limit. vbi excipitur ꝛ de compensatione crediti victus causa creati, *L. ob ingenium, vbi Gloss. & Bart. ff. de comparat. Surd. de aliment. tit. 8. q. 53. ex n. 5. & seq. exemplum referens, si agatur de subsidio*
- charitatiuo soluendo Episcopo, & alteri prælato, vel tractatur de pensione, alimentorum causas imposita super fructibus beneficij ecclesiastici, alia exempla refert *Trentacinq. de compensat. resolut. 1. n. 11. lib. 3.*
- 83 Limit. vbi excipitur ꝛ de compensatione aduersus Doctorem petentem sibi debitum salarium. *Ripa in l. 1. ff. solut. matr. num. 142.*
- 84 Limit. vbi quis promittit soluere ꝛ omni exceptione remota, vt latè probat *Pedroc. conf. 28. licet n. 16. & seq. plurib.*
- 85 Limit. vbi excipitur de ꝛ compensatione à depositario, vt dixi §. 14.
- 86 Limit. vbi excipitur de ꝛ quantitate illiquida, aduersus quantitatem liquidā, vt dixi infra §. 16.
- 87 Limit. vbi excipitur ꝛ de debito necessario aduersus volutarium, vt dixi infra §. 16. limit fin.
- 88 Limit. vbi de compensatione ꝛ excipitur à prædone, seu qui perperam occupauit rem auctoris, *Azo in Sum. de compens. n. 11. asserens id negari odio prædonis l. fin. C. de compens.*
- 89 Limit. vbi à condemnato ꝛ in vna specie excipitur de alia. *Sicard. in Rubr. C. de Compens. num. 6.*
- 90 Limit. vbi quis excipit ꝛ de compensatione aduersus sententiam latam contra excipientem, cū clausula soluto prius pretio, vel alia simili clausula conditionem designante, *Vincent. de Franc. decis. 527. Julian. num. 6.*
- 91 Limit. vbi creditum ꝛ de quo excipitur probatur priuata scriptura, & sententia fuit lata ex pub. instrumento, *Pedroc. conf. 28. licet num. 12. relatis Casal. conf. 47. nu. 46. in fin. n. 47. Iosepho Ludouis. decis. Perus. 15. n. 6. & 16. vers.*
- Limit. vbi de compensatione fuit cognitum in processu, *Bald. l. in executione C. quorum appell. monon. n. 16.*
- 92 Limit. in commodato ꝛ *Cyn. in l. fin. C. de compens. num. 6.*
- 93 Limit. vbi ab Ecclesia, seu Sacerdote petuntur decimæ, vt dixi infra §. 10. n.
- 94 Limit. vbi excipitur in genere ꝛ quod est debitum in specie, *Cyn. in l. fin. C. de compensat. n. 16.*
- 95 Limit. vbi de compensatione ꝛ excipitur

- pirur aduersus spoliatum. *Bald. l. fin. C. de compenf. nu. 5.*
- 96 Limit. omni casu, quo interfit, seu læditur actor, *Abb. cap. 2. de deposit. nu. 12. in princip.*
- 97 Limit. ubi agitur de retractu ꝛ conuentionali, seu pacto de retrouendendo, *Tiracquel. de retract. lignag. §. 3. gloss. 3. num. 7. circa med.*
- 98 Limit. ubi quis cum iuramento promittit soluere, *Surd. plures referens cons. 94. Nonnulla num. 8.*
- 99 Limit. in sententia lata in spolio, vel causa æquæ priuilegiata, *Put. decis. 118. secunda lib. 1.*
- Limit. in excommunicato, & quocūque, qui illi æquiparetur, ut dixi cap. seq. §. 3. & seq.

§. I.

S V M M A R I V M.

- Fiscus regulariter actiue, & passive utitur iure communi 1. quandoq. est deterioris conditionis quolibet ciue. 2.*
- Compensationis exceptio admittitur contra fiscum, si excipiens infra duos menses doceat de suo credito. 3. ampl. 4. 9. 11. 12. 13. limit. 10. 14. 15. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27.*
- Statio fisci quid sit. 4. 5.*
- Calendarium, quid sit 16.*
- Vexillalis nomine quid contineatur. 17.*
- Annona nomine quid contineatur. 20.*
- Compensatio fit ipso iure cum fisco, etiam parte non opponente ad euitandam pœnam. 7 6. ampl. 7.*

Fisco plura licet sint cōcessa priuilegia ꝛ regulariter tamē actiue, & passiue utitur iure quo utitur ceteri ciues *gloss. 8 in litem veniunt §. in prinatorum verb. publicet. ff. de pes. hered. Bars. l. iustum C. de eden. n. 2. Veral. decis. 223. par. 1. & quādoque stricto iure cum illo agendo, ꝛ sit 9 deterioris conditionis quolibet infimo ciue, ut refert, *Surd. decis. 18. procurator. num. 12. in fin. & nu. 13.* propterea contentus à fisco ad soluendum, quod sibi*

deberi asseritur, repellitur ab intentata actione, si reus conuentus excipiat de compensatione ꝛ eius, quod sibi à fisco est debitum, si intra duos menses doceat de allegato credito, *transfertur 46. §. fiscus ff. de iure fisci Roman. singul. §. 51. An sacerdoti, Donel. comment. iur. lib. 16. cap. 15. 10. Fab in §. in bona fidei. in §. de action. n. 13. vers. in gloss. Azor in sum. C. de compenf. nu. 10. vers. alias autem Abb. c. 2. de depositi n. vers. Nam duo.*

Ampl. præsertim ad retardandum ꝛ pœnam, vel vsuram debitam fisco, *l. idē. 12. ff. de compensat. ubi Gloss. declarat, id procedere si pœna, vel si vsurę sint debita ex eadem statione, id est ex eadem mansione, quæ nunc Romæ nuncupatur officio, in quo relatum est debitum rei conuenti, l. i. C. de compensat. ubi Sicard. num. 1. & tacite dixit Moneta tract. de decim quas. 4. cap. 9. nu. 173. Peregrin. de iure fisci lib. 6. tit. 7. nu. 15. vers. intellige, subdendo, quæ sunt dicta de eadem statione, si fiscus succedat ei, qui sit debitor, & creditor diuersarum stationum, quod tunc liberentur fideiussores. 10. Franc. à Pont. cons. 70 obliuifco, n. 15. & 28. in fin. & n. 29. & 30. declarat si regatur à ꝛ diuersis personis, secus si regatur ab eadem persona, *Pet. Barbof. in l. diuortio, §. ob donationes ff. solut. matrim. n. 13. addendo ad euitandam pœnam, vel illam ꝛ soluendam ipso iure, etiam parte non opponente, fieri compensationem, & si quid fuerit solutum, non admissa compensatione, repeti tanquā indebitū, si creditum compensandum, ut ego addo, æquabat quantitatem pœnæ soluendæ, quia ꝛ compensatio pro toto debito, vel illius parte, si æquat debitum, *Surd. de aliment. tit. 6. q. 11. Vitricus nu. 3 & iste est vnus ex casibus, in quibus admittitur particularis solutio, contra regulam, ꝛ l. quidam estimauerunt, ff. si cert. petat. Afflic. decis. 192. Michael. nu. 1. compensationem fieri ubi ab vno officiali reguntur duæ stationes.***

Ampl. siue excipiatur contra ꝛ fiscum principis, qui solus dominetur, quales sunt Duces Mediolani, Florentiæ, Sabaudiarum, seu ciuitatis, & reipub. qualis est Veneta, lauensis, Lucensis, & S. Marini,

- in Italia, siue ciuitatis, quæ sibi à Deo libertatem conseruauit, modo petens
 10 † compensationem nō sit debitor fidei-
 commissi, quo sit illa grauata, l. 3. C. de
 compensat. vbi glos. fin. extendit ad quā-
 uis ciuitatem, & eandem extensionem
 firmat, Sicard. in l. 1. C. de compensat. n.
 1. & 3.
- 11 Ampl. præsertim vbi fiscus † succedit
 alicui, ex delicto, vel tanquam ab indig-
 no, vel deficientibus legitimis hæredi-
 bus, etiam quod quis non esset creditor
 ex eadem statione, l. 2. C. de solut. per
 quem textum ita firmat Sicard. in l. 1. C.
 de compensat. nu. 3. in fin.
- 12 Ampl. præsertim vbi fiscus † ageret ad
 executionem poenæ, & exciperetur de
 credito ex alia statione, l. si constat C. de
 compensat. l. ob negotium, ff. eod. Sicard. per
 hac iura in l. 1. de compensat. n. 4. Cast. l. final.
 C. de iure fisci.
- 13 Ampl. è contra, si compensatio † fiat
 ex eadem statione, Aloys. de Leo in l. 1. C.
 de compensat. num. 6. & seq.
- 14 Limit. vbi petitur fieri † compensa-
 tionem crediti, de quo apparet, seu quod
 probatur ex alia statione, & non ea, quo
 fiscus petit, l. 1. C. de compensat. vbi Sicar.
 n. 1. Afflic. decif. 19. quidam num. 4. & latius
 dixi supra ampliatione 1. Magon. de
 cis Lucen. 1. nu. 14. vbi rationem refert
 Aloys. de Leo in l. 1. C. de compensat. n. 6. & seq.
- 15 Limit. vbi petitur fieri compensationem
 † cum pecunia, quam fiscus dedit
 fœnori, seu, vt loquitur Imperator Alex.
 in l. 3. C. de compensat. quæ est descripta
 in Calendario, l. qui filium ff. de legat. 3.
 in summariis C. de compensat. num. 10. Ca-
- 16 lendarium enim † erat codex, in quo
 descriptæ pecuniæ fœneratitiæ singu-
 lis calendis exigendæ, l. qui filium, ff. de
 legat. 3. l. 3. C. de compensat.
- 17 Limit. vbi petitur compensatio † eius
 quod fisco est debitum occasione vecti-
 galium, l. 3. C. de compensat. & notandum
 quod vectigalis nomine continetur, non
 solum, quod soluitur ex mercibus, quæ
 inuehuntur, & euehūtur ex vrbe, l. vni-
 uersi C. de vectigal. sed etiam portus ven-
 alium rerum, salinarum, fundorum,
 vectigalium, & metallorum, l. 1. ff. si ager
 vectigal. vel emptis l. eodem. §. 1. ff. de pu-
- blican. l. inter, ff. de verb. signific. & ratio
 19 est, quia de priuato † ad publicum non
 admittitur compensatio, Sicard. in l. 1. C.
 de compensat. nu. 3. in princip. Azon. in sum.
 C. de compensat. nu. 20.
- Contrarium si petatur à conductore
 sancitum est lege Hispana teste Gutierrez
 de gabel. quest. 167. num. 1. & 4. in fin.
- 20 Limit. vbi fiscus est creditor † causa
 anionæ, id est ex quauis re ad victum
 necessaria, & non tantum de re præstan-
 da, quam de illius pretio. exemplum es-
 se potest in Vrbe, vbi Camera Apost. an-
 te collectum frumentum, & sæpe etiam
 antequam sit satum, dat agricolis pecu-
 nias ad computum pretij frumenti, vel
 olei colligendi primis messibus, vel oli-
 uis, Ripa in tract. de remed. ad conser-
 uand. vbert. nu. 33. vbi rationem assignat.
- 21 Annonæ † autē nomine contineri om-
 nes fruges, quibus homo vescitur, l. 1. &
 fin. ff. ad leg. Iul. de Annona Azon. in summar.
 C. de compensat. n. 10. Bobadil. politic. lib. 3.
 cap. 3. num. 45. & 30.
- 22 Limit. vbi fiscus est creditor † excipiē-
 tis, pretij rei venditæ, l. aufertur 46. §.
 qui compensationem, ff. de iure fisci, l. si ex
 venditione 7. C. de compensat. Trentacinq.
 Resol. 1. n. 14. De compensat. lib. 3. Berta-
 zol. clausul. 40. glos. 8. n. 1.
- 23 Limit. vbi excipiens de compensatio-
 ne est debitor tributorum, & ad illa solu-
 uenda conuenitur, l. aufertur 46. §. qui
 compensationem, ff. de iure fisci l. 3. C. de
 compensat. siue tributum sit personale, siue
 reale, l. atatem, ff. de censib. l. inter lebi-
 torem, ff. de pact. l. generali in fin. ff. de usu-
 fruct. legat. l. Iulian. §. idem Iulian. ff. de
 act. empt. Azon. in summa. C. de compensat. n. 10.
- 24 Limit. vbi excipiens † conuenitur ad
 soluendum fisco stipendia, l. aufertur. 46.
 §. qui compensationem, ff. de iure fisci.
- 25 Limit. si excipiens de compensatione
 est debitor pecuniæ, quæ à ciuitate erro-
 gatur in alimenta Principis, Zenodochij
 & alia causa pia, l. 3. C. de compensat. Azon.
 in summa. C. de compensat. num. 10. addendo
 idem dicere pecunijs destinatis in refe-
 ctione, vel confectione murorum.
- Limit. vbi excipiens † de compensatio-
 ne est debitor fisci pecuniarum, quæ de-
 stinatz sunt in sumptum certum facien-
 dum

- dum in re, vel persona utilitatis publicæ causa, ut puta in stipendia militum, refectionis, vel constructionis mœnium, salaria magistratuum, professorum, & similium, l. medicos in fin. C. de profess. & medic. lib. 10. l. 3. C. de compensat. Rentacing. Resol. 1. n. 17. De compensat. lib. 3. n. 12. & 13. in refectione, vel constructione murorum, Azo. in sum. C. de compensat. n. 10. Ripa in tract. de remed. ad consequend. ubert. nu. 34.
- 26 Limit. ubi excipiens ꝑ de compensatione est debitor fisci ciuitatis, cui debitorum est fideicommissum, l. 3. ubi gloss. fin. C. de compensat. Azo. in Sum. C. de compensat. nu. 17.
- 27 Limit. ubi excipiens ꝑ de compensatione est debitor fisci causa alimentorum, quæ præstantur seruienti reipub. l. 3. ubi gloss. verb. alimentorum C. de compensat.

§. II.

SUMMARIUM:

- Iuramentum obligat iurantem ad præstandū præcisè, quæ quis iurauit.* 1. ampl. 2. 3.
- Soluere qui promissit cum iuramento, non potest excipere de compensatione.* 3. 6. 12. 13. & quare, 4. ampl. 6. Contrarium, 7. & quare, 8. 9. 10. 11. ampl. hanc secundam opin. 19. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. Limit. 39. 40. 41. 42.
- Euphiteota creditor directi ipso iure compensat.* 30. ampl. ibid.
- Alciatus reprobat* 34. 42. in fin.
- Creditum quando dicatur liquidum.* 20. 22. 23. 24. 25.
- Creditum non liquidum quod dicatur.* 23.
- Compensatio fieri non potest ubi non potest fieri solutio.* 21.
- Iuramentum quando verificari possit in casu fisco.* 5.
- de Compensatione excipient dicitur dare, & soluere, ubi promissit dare, vel soluere.* 10. 11.
- Compensatio quantitatis liquida fit ipso iure.* 14. 15. liberatur promissor 15.
- Compensatio, & solutio sunt synonyma.* 16. 71

- 1 **I**uramentum obligare iuramentum ꝑ præstet nihil addito, vel diminuto, ex ijs, quæ præstare iurauit, commune est axiomæ, cap. ad nostram de iur. iurand. Alex. in int. si cõuenerit, ff. de iur. i. oran. iud. num. 2. l. 1. in §. action. l. si de action. nu. 47. adeo ut non possit præstare ꝑ quod est melius, vel quod iuratis æquipolleat. Natta cons. 54. egregius nu. 1. & 4. propterea, qui cum iuramento promissit soluere, non auditur ꝑ excipiēs de compensatione, gloss. cap. ad vestram. 7. verb. pecunia. vers. sed isto casu de iur. iurand. quam sequuntur ibid. Host. 10. And. But. & alij relati à Natta cons. 54. egregius nu. 1. in princip. subdens nu. 2. vique in fin. ꝑ concludentes rationes huius assumpti, & testatur de communi contra Bart. aliud sentientem, ut subdo idem latius repetit. Gozad. cons. 32. prima. num. 16. 17. addendo tunc iuramentum ꝑ posse verificari in casu fisco, quoties non tractatur de præiudicio tertij. Mathe. fil. sing. 54. nota quod. ubi addentes alios referunt, testando opin. Bart. communiter damnari ꝑ nec euitari periculum, quamuis iurans soluat interesse, Surd. & ab illo relati cons. 82. De anno num. 25 testatur de magis communi, & à Caul. in spec. commun. qua. 13. v. promittens nu. 1. Gabriel testans de magis communi. De iurament. conclus. 7. Guttier. de iurament. confirmat part. 3. cap. 6. compensat. nu. 3. & seq. latè comprobat. & nu. 6. vers. ego. testatur de veriori, & communiori, & respondet obiectioni contrariæ opin. relati à Rentacing de compensation. Resolut. 1. num. 7. vers. secunda, & ab addentibus ad prax. Bonacurs. cap. 2. num. 167. & ab Afflic. decis. 163. nu. 2. & 3. & decis. 181. Quadam numer. 2. & 3. addendo ita fuisse iudicatum à cõsilio Neapolitano, & ubi consentientes refert. num. 1. & 2. Serafin. de iuramento. priuileg. 74. num. 3. seq. ubi latè examinat Tusc. conclus. 490 compensatio nu. 38. ubi latè. Ioseph Lud. decis. 15. nobiles. nu. 7. & seq. ubi ampliat. dic. num. 1. & ab Ojase. decis. 92. Franciscus nu. 18. vsque ad 33. vers. in contrariū & à Surd. cons. 82. De anno nu. 25. testatur de magis, & communi. relati à Corneo tract. de Absol. forens. p. 4. Casu. 16. De compensat. num. 9. & seq.

- 7 *Colatatum* firmat *† Bart. in l. amplius non peti. 15 ff. rem rat. habet. nu. 8. vers. ego puto, quem sequitur Angel. ibid. num. 5. asserens id probari. Iulianus la. piccola, ff. de cond. & demonst. lo Fab. in §. bone fidei inst. de actio. n. 12. vers. & eadem questio. Bart. mouetur ratione,*
- 7 quia *†* excipiens de compensatione, si non soluit, id facit, quia impeditur factio actoris, qui vicissim non soluit, quod soluere promissit, & ideo ex alie-
- 9 na culpa nemo est grauandus; deinde *†* addit optimum simile, videlicet quod quamuis conditio sit implenda in forma *†* specifica, sicuti adimplendum est iuramentum, *l. Maius ff. de condit. & demonst. attamen si iussus dare, vel soluere, excipit de compensatione, dicitur dare, & soluere l. si pecuniam §. 1. ff. de*
- 12 *stat. liber. nec promittens cum *†* iuramento, soluere, est periurus, si compensat, Socin. conf. 79. visio lib. 3. num. 7. dicta Bartoli reasūmis Capic. decis. 167. in causa Mansfredini n. 4. & illa casui tuo annexenda probat Couar. & ab illo relati in cap. gramuis de pact. part. 1. §. 4. num. 9. vers. ceterum, asserens hanc opinionem esse cōmunem apud Legistas: sed à Canonistis magis esse receptam, contrariam latissime illam comprēbās. & respondet fundamentis Canonistarū, sed Bart. opin. esse veriolem, & ab ea non esse recedendum, iudicando, & cōsulendo, & ita quotidie praticari refert Cauel. in specul. quest. 231. promittens in fin. relati à Trentacinq. variar. resol. lib. 3. resol. 1. nu. 7. vers. primam opin. asserens in puncto iuris hanc esse veriolem, & ab addentibus adprax. Bonacrs. cap. 2. num. 167. & ab Afflic. decis. 163. Dic. num. 1. & decis. 381. n. 1. & ab Osasc. decis. 92. Franciscus num. 2. vsque ad 18. addendo num. 33. hanc opin. esse veriorē, & sustentabiliorē, Tiraquei. de retract. lignag. §. 3. glos. 3. num. 3. relati à Bertazol. claus. 40. glos. 8. non est num. 6. circa med. & à Tusc. conclus. 490. compensatio num. 39. Guid. Pap. tract. de compulsor. quest. 5. num. 2. & 3. testando de veriori*
- Difficilem, atque implicitam esse difficultatem propositi articuli, patet ex relatis, & introspēctis, quæ in vtramq.

partem affirmatur à Doctoribus nostris relatis à Cened. Coliclan. 155. plurim. 1. & Couar. & Guttierz. Doctores Hispani non conueniunt, & quisque illorum respondet obiectis sententiæ cōtrariæ, ex quibus fit difficilior resolutio. Ego verò sequendo quem mihi proposui stylū constituta regula, subdendo ampliaciones, & limitationes credo omnem difficultatem tollere.

- 13 Regula itaque sit iuxta Bart. opinionem quod promittenti cum iuramento soluere, liceat aduersus eum, qui illum ad soluendum vrget, excipere de compensatione, *l. si debitor. 4. ff. qui potior. in pign. habeant vbi Pomponius concludit, nihil interesse, an quis soluerit, vel persauerit, l. dedisse, ff. de verb. signif. vbi Paulus respondit, eum dedisse intelligi, etiam qui compensauit l. vel permutauit 19. ff. de liberat. caus. l. pecuniam §. 1. vers. si velit seruus eam pecuniam compensare, ff. de stat. liber. vbi Paulus idem respondit in casu, quod de solutione sub conditione facienda agebatur, l. 4. §. soluisse ff. de re iudicat. vbi est casus decisionis nostræ difficultatis, an exceptione compensationis retardetur executio sententiæ, nam præsuppositum, quod opponatur de compensatione crediti licuidi, vt puta de quantitate ad quantitatem quæ sit ipso iure, *l. si constat C. de compens. & qui compensat liberatur sua obligatione, l. si ambo, ff. de compensat. & Vlpianus in d. §. soluisse firmet eum soluisse, qui sua est obligatione liberatus, qui cōpnetitur soluere, quia sua obligatione liberatur. Addatur, quod si volumus compensationem *†* esse propriè solutionem, vt colligitur, ex *l. si debitor. & alijs iuribus supra allegatis*, cessat omnis difficultas, nec consideranda nomen diuersitas, vbi idem sequitur effectus, & dicendum solutionem *†* et compensationem esse synonyma, seu nomen communionem. Si verò volumus compensationem esse fictam solutionē, idem quoque est dicendum, quia fictio in casu ficto *†* idem operatur quod veritas in casu vero *l. 1. ff. de adopt. Alex. in l. si pecuniā, C. de negot. gest. num. 6. & cons. 12. lib. 2. num. 13. & 15. relati à***

- à Mancin. de iuram. part. 4. effect. 30. n. 2.
- 19 Ampl. præsertim si agatur de compensa-
sanda quantitate liquida aduersus aliam
quantitatem liquidam, l. si constat. l. fin. C.
de compensat. Anchar. Regienf. lib. 1. quæst. 2.
Quidam num. 1. vbi addit etiam si quan-
titates non essent pares, & dixi infra §. 12.
- 20 Liquidam autem si quantitatem cen-
seo esse, quando quantitates compensan-
dæ reciperent functionem in genere suo, .
hoc est quando inter illas caderet omni-
moda similitudo intrinseca, & extrinseca,
veluti si debitor vini excipiat de credito
vini eiusdem bonitatis, & qualitatibus, vt
puta si hinc inde sit debitum, & creditum
vini phalermi, vel agatur de credito pec-
uniarum, quæ hinc inde fuerunt nume-
ratæ in iulys, testimonibus, vel duplis Hi-
spaniarum eiusdem ponderis, & ligæ, l.
Paulus, ff. de solutione. Trentacinq. Resol. 1.
num. 1. de compensat. lib. 3. & ratio est quia
- 21 compensatio cessat si vbi fieri non potest
solutio, quæ non dicitur fieri, vbi aliud
pro alio, quis velit soluere, Trentacinq.
ibidem.
- 22 Item creditum dicitur si liquidum vbi
de illo constat per sententiam, super illo
prolatam, Medic. de compensat. part. 1. q. 13.
num. 4.
- 23 Item quantitas non si dicitur liquida
vbi illa est debita sub conditione, nã ad-
uersus creditum earum non admittitur.
vel vbi creditor haberet electionem conse-
quendi suum creditum in alia specie, vel
re, quàm in illare, & specie quam debitor
excipit compensari. Bart. in l. si seruus
communis §. idem dicendum in fin. ff. de furt.
Addentes ad praxim Bonacursi. c. quib. mod.
suo nomin. ciuilitur vers. pecuniarijs. n. 65.
- 24 Item dicitur opponi si de credito li-
quido si aduersus illud nulla potest rele-
uans exceptio opponi, nam si de illo ali-
quo modo dubitari posset, etiam repli-
cando, non dicitur esse liquidum, nec ex
illo retardari executionem sententiæ, An-
gel. in l. 1. ff. de transact. n. 1. vers. & ex præ-
dictis sequitur Serafin. de iuramen. priuil.
74. nu. 67. & 68.
- 25 Item creditum dicitur liquidum, vbi
hinc inde de illo constat publico instru-
mento, Trentacinq. Resol. 1. Cūpensatio n.
7. vers. 3. de compensat. lib. 3. Medic. tract.
- de compensat. part. 1. q. 13. nu. 4.
- 26 Ampl. secundo si excipiens de compen-
satione esset pauper, vel numero filiorum
grauatus Afflic. decis. 163. de 7. num. sub-
dens. num. 5. procedere etiam in cessionario
paupere, & vtroque casu ita iussisse iu-
dicatum, Osa. decis. 92. Franciscus num.
35. circa princip. Paris. cons. 121 primo lib.
1. nu. 41. vers. ad Afflic. decis. 381. nu. 1. An-
car. Regienf. quæst. 2. quidam lib. 1. nu. 5. Se-
rafin. de iuram. priuil. 74. n. 142. Guttier.
de iument. confirmat. part. 3. cap. 6. num. 8.
Trentacinq. resolut. 1. de compensat. lib. 3. n. 7
vers. secundo, & seq. Pacific. de Saluian.
Inspect. 2. c. 11. nu. 321. Mancin. de iuram.
part. 4. effect. 30. nu. 30.
- 27 Ampl. vbi excipiens si de compensatione
probat suum creditum, pariter esse iura-
mento ab aduersario firmatum, Osa. decis.
92. Franciscus num. 35 post med. vers. alia,
Afflic. decis. 121. fuit. n. 1. addendo isto
casu fieri compensationem ipso iure, Se-
rafin. de iuram. priuil. 74. num. 149. Ma-
gon. decis. Florent. 42. Paulus num. 6. circa
fin.
- 28 Ampl. etiam si quod quis iurauerit ve-
rè, & non per iuris fictionem soluere, .
Tiraquel. & ab eo relati de retract. lignag.
§. 3. glof. 3. num. 3. eam afferens rationem
quia ista fictio, idem est quod veritas, &
eamdem parit creditorum vtilitatem, &
exorbitat ab omni regula fictionum relati
à Gabriel. de iur. iur. num. 1. vers. contrariu
tenent relati à Gabriel. de iur. iur. conclus. 7
num. 1.
- 29 Ampl. vbi excipitur si de compensatio-
ne coram iudice, qui potest procedere
de bono, & æquo, & sola veritate inspe-
cta Osa. decis. 92. Franciscus num. 5. Ioseph
Lud. decis. Perus. 15. num. 9. & 10. Gratian.
Discept. 728. num. 15. Serafin. de iuramen.
priuil. 74. nu. 178.
- 30 Ampl. præsertim si ad euitandam pœ-
nam, & periculum Paris. cons. 121. primo
lib. 1. n. 39. hinc dicitur emphiteusim non
aperiri domino non solum Canonè, si em-
phiteota erat creditor directi eiusdem
quantitatis, quia ipso iure fit compen-
satio, Ioseph. Lud. concl. 12. col. 12. vers. & li-
cet, Federic. Scot. cons. 11. som. 2. lib. 3. n. 9.
vbi ampl. etiam si emphiteota non esset
creditor parisi quantitatis, cum alijs cu-
mulatis

- mula. s. in meis Collectaneis ad l. 1. *vers. per totum triennium. C. de iur. empbit. Trentacinq. resolut. 1. de compensat. lib. 3. nu. 8. vers. Quinto, Serafin. de iuram. priuileg. 74. num. 145.*
- 31 Ampl. ad euitandum ꝑ cursum vsurarium, vel fructuum census *l. cum alter. ff. de compens. Azo. in sum de compensat. n. 13. circa fin. l. etiam C. de compens.*
- 32 Ampl. præsertim ꝑ si creditum, quod excipitur compensari, superuenit, postquam quis iurauit soluere. *Osaseb dec. 92. Franciscus. n. 33. in fin. & n. 34. vbi plures conuerit. Afflict. alijs relatis decif. 381. Quadam. nu. 3. in fin. Capic. decif. 167. n. 4. circa fin. & nu. 8. eam afferens rationem, quia iuramentum intelligitur de debito præterito, non de futuro. Gabriel. de iuram. conclus. 7. nu. 5. Limitando si creditum superveniens sit continuativum præcedentis dum prius n. 6. & 7. declarasset hæc extensionem. Surd. conf. 166. alia nu. 28. Ancar. Regiens. lib. 1. q. 2. nu. 4. qui testatur de communi. Surd. conf. 346. nu. 15. circa med. Trentacinq. Resol. 1. lib. 3. de compensat. n. 7. vers. primo Bertaz. clausul. 40. gloss. 8. non est n. 6. in fin. Pacific. de Saluian. inspect. 2. cap. 11. nu. 316. relati à Mancin de iuram. p. 4. effect. 30. nu. 2.*
- 33 Ampl. etiam si ꝑ generaliter effecti iuramentum observare contenta, seu promissa instrumentum, in quo fuit promissa solutio. *Osaseb. decif. 92. Franciscus num. 36. in principio reprobando ꝑ Alciat aliud sententiam.*
- 35 Ampl. præsertim si ꝑ promissioni additum sit verbum satisfacere, nam quoquo modo extinguatur debitum, quis dicitur satisfecisse. *Surd. confil. 166. alia nu. 29. & seq. Trentacinq. lib. 3. Resol. 1. De compens. num. 8. vers. sexto.*
- 36 Ampl. præsertim ꝑ vbi de compensatione excipitur ad hæredem eius, quicum iuramento promissit soluere. *Borsat. conf. 56. nu. 4. & seq. & nu. 18. & seq. Ioseph. Ludonif. decif. Perus. 15. n. 11. & 12. Serafin. de iurament. priuileg. 74. nu. 141. Tuscus, conclus. 490. Compensatio nu. 43. & seq. vbi dum retulisset discentes, concordat, illos intelligi quoad reatum pericuri, istos quoad obligationem.*
- Ampl. ut quicum ꝑ iuramento promissit soluere, non sit periturus excipiendo de compensatione, ut pluribus probat. *Iaf. in 9. in bona fidei Inst. de action. nu. 85.*
- 38 Ampl. præsertim ꝑ inter mercatores. *Serafin. de iurament. priuileg. 74. nu. 148. Pacific. de Saluian. inspect. 2. cap. 12. n. 323.*
- 39 Limit. vbi ex ꝑ formula qua quis est obligatus cum iuramento, apparet iurantem cogitasse de solutione, non opposita compensatione. *Gabriel de iurament. conclus. 8. in fin. quem refert. & sequitur. Anton. Corn. in suo Tract. de absol. form. promiss. iuram. part. 5. casu 16. nu. 27. vers. secus. admonet iudicem, ut ad formam iuramenti aduertat, tam in admitenda compensatione, quam iuramenti absolutione. Serafin. de iurament. priuileg. 74. nu. 125. Surd. conf. 246. non arbitrator. n. 18. exemplum referens, si quis promissit soluere in pecunia, vel in duplis Hispaniarum. ut subdit n. 20. & rationem refert.*
- 40 Limit. vbi petitur ꝑ compensatio eius, quod erat excipienti debitum ante iuramentam promissionem de soluendo. *Surd. conf. 246. non arbitrator. num. 16. circa med. Afflict. decif. 381. Quadam nu. 3. in fin. Pacific. de Saluian. inspect. 2. cap. 11. nu. 315. & nu. 317. sublimitat. in dete.*
- 41 Limit. vbi quis ꝑ promissit, & iurauit soluere *Trentacinq. Resol. 1. de compensat. nu. 7. in fin. lib. 3.*
- 42 Limit. vbi quis promissit ꝑ soluere, & observare omnia contenta in instrumento. *Alciat. conf. 293. vers. Tertio respondeo. Contrarium tenet. Osaseb. decif. 92. n. 36 vbi reprobat Alciat. addend. o eius distinctionem esse verbalem.*

§. III.

S V M M A R I V M.

- Obligationis Camerali virtus. 1. cessat opposita exceptione compensationis. 2. & quare 4. & seq. n. 11. ampl. 3. Limit. 13. Contrarium 15. 17. & quare 16. 18. Limit. 19. 20. 21.
- Statum rei sciens omnes exceptiones solutione excepta, non excludit compensationem. 5.
- Compensatio ipso iure extinguit ius actoris vbi alia

alia exceptiones solum illud elidunt. 6.
 Solutione sicuti extinguunt debitum ita
 & compensatione. 7. 8. 9.

Compensatio, & solutio in nibilo differunt. 8
 Plus petit is, cui obijci potest compensatio. 11. 6
 Adjudicatio est nulla, ubi obstat compensatio.
 10.

Agere male dicitur, qui agit contra tutum
 exceptione compensationis. 12.

1 **Q**ualis, & quanta sit vis obligatio-
 nis & Cameralis, patet, quia pro
 illius executione capi, & vendi possunt
 bona contumacis debitoris, nec non idem
 carceri mancipari, & demum ad inferos
 damnari, nisi publicè declaratus excom-
 municatus in subsidium, moriens non
 fuerit absolutus.

2 Excepto casu, quod de stylo Curie
 difficultas sit decisa, quod aduersus a-
 gentem ad ea, quæ sibi sunt debita cum
 obligatione Camerali, obstat compen-
 satione exceptio, firmavit. *T. bom. Zerula in*
sua Præxi Episcopus §. compensatio, vers. se-
ptimo, qui licet nec textum, nec conte-
 stem suæ opinionis, referat, nisi in casu,

3 quo obligatus in forma Cameræ effect
 pauper, vel onustus numero filiorum, si
 iudex ita arbitraretur, vt dixit *Gallef.*
 quem referam pro contraria opinione,
 tamen ex ijs, quæ asserit esse concessa

4 in occulta & compensatione, admit-
 tendo etiam furtum sine peccato, non
 improbo illius opinionem æquitate ple-
 nam, vt in casu, quo ageretur de obliga-
 tione iurata, vt dixi in proximo, & præ-
 cedenti §. Considerando, vt idem inquit
 & dixi etiam supra late, quod compen-
 satione habet vim solutionis, quæ non cen-
 setur exclusâ à statuto reiiciunt omnes
 exceptiones aduersus eum, qui agit ex
 instrumento Guarentegato, vel aliàs ha-
 bente paratam executionem. Ideo, vt
 aliquid de meo addam in tantum com-
 pensatio habet vim solutionis, & qui cō-
 pensat dicatur soluere, quod si à statuto &

5 reiiciatur omnis exceptio, solutione ex-
 cepta, si quis ad soluendum conueniatur
 possit de compensatione excipere. *Angel.*
cons. 132. Quidem nomine Nicolaus nu. 3.
vers. contrarium Alex. cons. 12. viso ibema-
te lib. 2. m. 15. Bertrand. cons. 289. Tria, lib.

2. nu. 1. *Felin. in cap. suborta de re iudicat.*
 num. 2. in princip. vers. & hinc est, cum alijs
 cumulatis à *Surd. decis. 191. Quamuis nu.*
 11. & seq. & dicam infra §. 5. & ratio esse
 potest quia proprium est exceptionis &
 compensationis, ipso iure extinguere acto-
 ris actionem, ubi aliæ exceptiones, solum
 illam elidunt, l. si vnus §. pactus ne pete-
 ret ff. de pact. Afflic. decis. 121. fuit n. 2. in

7 fin. & sicuti solutione totius debitum
 extinguitur, quocumque iure soluens sit
 obligatus, pariter extinguitur opposita
 compensatione, quia in & nihilo differt,
 an quis soluat, vel compenset, l. si pecu-
 nium §. l. ff. de stat. liber. *Felin. in cap. subor-*
ta de re iud. nu. 2. in princip. l. si debitor, ff.
qui potior. in pignor. bab. & plus petere

9 dicitur & cui reus obijcere potest compen-
 sationem, *Ruin. cons. 160. viso, & perle-*
cto lib. 2. nu. 26. concludens adjudicatio-
 10 nem & factam, cui obstat exceptio plus
 petitionis, seu debito, vel compensatio-
 nis, non esse validam, etiam si adesset sta-
 tutum, quod reus post secundum decre-
 tum non audiatur, sed hoc latius profe-

11 quitur, *Asin. de execution. §. 4. cap. 12. plus*
etiam, & cap. 14. & demum, quia rigor &
 obligationis Cameralis temperatur ex con-
 stitutis à Iustiniano in l. fin. l. c. de com-
 pensat. & male agere, quis dicitur, qui a-
 12 git & contra tutum exceptione compen-
 sationis, *L. verum 4. ff. de compensat. Azo.*
in Summ. de compens. nu. 16. glos. in l. 4. C.
eodem, verb. ipso iure.

Limit. ubi reus excipiens de compen-
 13 satione & confitendo debitum, cum iura-
 mento, pariter apud acta notarij causæ,
 promittit soluere infra mensem, & hæc
 est illa dilatio, quam Rom. Curiales nun-
 cupat termini susceptionem in quo assu-
 pto, vt referunt & addentes ad *Ludouif. de-*
cis. 342. num. 7. Rota variavit, addendo
 constantius hære in ista opin. ea ratio-
 ne, quia per termini susceptionem quis
 censetur renuntiasse exceptioni compen-
 sationis.

Contrarium scilicet quod regulariter
 15 non admittatur & compensatio contra
 agentem ex obligatione Camerali, firma-
 uit *Gallef. de obligat. Camer. quest. 18. m. 6.*
 16 & seq. motus & auctoritate eorum, qui
 reprobant, *Bart. in l. amplius non peti ff. de*

rat. bab. dum. ile voluit aduersus eum, qui promissit cum iuramento soluere posse excipi de compensatione, vt latè dixi, in proximo, & præcedenti §. multos Gallesio † assentientes refert Zacchias in suis scholijs ad eundem Galef. d. q. 17. num. 8. & seq. quibus addo Anton. Corn. tract. de absolutum forens. iuram. promiss. part. 4. casu 16 17. n. 13. qui omnia dicta Galles. refert, dū prius retulisset, cons. Neapol. idem censuisse, Pacific. de Saluian. in spec. 7. 2. cap. 11. n. 312 18. & seq. ea ratione quia † exceptio compensationis eget altiori in dagine, subdens n. 328. in fin. admitti, vbi compensationis non eget tali indagine, quia nullo iure cauetur, quin faciat cessare vim obligationis Cameralis, limitando idem † assumptum receptum in Rom. Cur. & Neapolitana, vbi æquitas suaderet, quod † admittenda esset compensatio debiti liquidi, veluti si † excipiens, esset pauper vel grauatus numero filiorum, quæ æquitas est remissa arbitrio iudicis, considerata persona, & moribus eius, qui recusat compensationem, limitando † præterea vbi creditum de quo excipitur superuenit post obligationem Cameralem, de qua agitur. Item 21 vbi creditum quod petitur compensari, pariter est priuilegiarum, seu, vt ego addo, pariter executiuè ex eo agere possit excipiens, siue, quia pariter sit vassatum obligatione Camerali, vel alio pacto executiuo, vel sit de sui natura executiuum, seu vbi creditum compensandum pariter est clarum, & liquidum, vt puta quia excipientis creditum sit canonizatum tribus conformibus, vel vnica sententia, quæ transferit in iudicatum, vt censuit Rota, teste Zacchia de iur. 89. n. 7. & 8.

§. IV.

SVMARIVM.

1. final. C. de compens. examinatur. 1. Historica narratio quomodo fuerit cōdita. 4. 6. 7. Actus omnis humanus consistit voluntate; & potentia. 13. exceptio peremptoria quando opponi possit post sententiam. 21. Ipso iure quid significat. 2.

Compensatio quid sit. 3. in quibus admittebatur iure veteri. 4. an fiat ipso iure, vel sit opus de illa excipere, si qua hinc inde sunt debita, fuerint liquida de præsentī. 8. affirmatiua probatur. 9. Negatiua probatur. 10. 11. quæstio est de apicibus iuris. 14. concord. 16. speciale est, vt opposita extinguant debitum. 19.

Compensatio est expressè opponenda. 17. ampl. 18. 20. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30. 31. 39: limit. 34. 35. 36. 37. 38. 40. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. sublimita 26. 40. 45.

Emphyteota non cadit ob non solum Canone, si est creditor directi. 41. ampl. 42. 43.

Mora ibi non est, vbi est exceptio. 49.

Quia dicenda hoc §. continent examen 1. final. † C. de compensat. & §. in bona fidei instit. de action. in quibus constituitur ius nouum, ampliando veterem inrisprudentiam, & aliorum Imperatorum placita, non inutile erit referre quid iure veteri, & nouo fuerit sancitum, cum id breuius quam par erat fuerit à Iulianiano, & Tribuniano relatum.

2. Quid importet clausula † ipso iure, dixi in tract. clausul. §. ipso iure, ad rem nostram tamen idem est dicere, ipso iure quod sine exceptione, Vincent. de Franc. decis. 527. Iulian. num. 5. subdens, an detur replicatio, Tusc. coneluf. 495. Cdm pensatio n. 29.

3. Compensatio itaque, (quod in limine huius §. dicere debebam) cum † sit debiti, & crediti mutua contributio, & quod quis debet Caio, vicissim compenset, quod à Caio est debitum, subiiciendo in totum communi calculo, quæ hinc inde sunt debita ex pari, vel impari quantitate, itaut qui plus debet, soluat reliquum. Hæc autem debiti, & crediti compensatio † antiquitus ipso iure admittebatur in bonæ fidei iudicijs, ex omni causa, data iudici facultate arbitranda, de bono, & æquo pronuntiandi, quid, & quantum esset actori soluendum, vel illi vicissim reo soluere deberet. In actionibus verò stricti iuris nullatenus licebat excipere de compensatiōne, nec iudex poterat excipientem audire: Marcus autem Antonius considerans, quod

quod ex adiuuentis loquendi formalis, contententium iura non sunt pensanda, & eque dici creditorem, & debitorem in bonæ fidei, & stricti iuris actionibus, sustulit hanc differentiam, constituendo compensationem admittendam in bonæ fidei, & stricti iuris actionibus, §. in bonæ fidei, & §. penult. in §. de action. Alexander Seuerus Imperator, qui fuit auctor, l. 4. & §. C. de compens. de quo meminit Vlpianus in l. cum alter. 11. ff. de compensat. confirmavit, quæ Marcus Antoninus constituerat, ut debiti, & crediti liquidi fieret ipso iure compensationis, cuius vestigia in iure constitutendo, æmulatus Iustinianus in l. fin. C. de compensat. confirmavit, quæ præfati Imperatores sanxerunt, addendo idem obseruandum in actione in rem, & in personam, & ex hoc capite dicitur ius nouum constituisse.

Post Imperatorum placita, nata est inter interpretes iuris nostri contentio, an compensatio fiat ipso iure, si quæ hinc debentur sunt liquida, & certa, de præfenti, an verò necesse sit, quod de illa à creditore excipiat, & non requiri hominis declarationem, sed fieri ipso iure, probauit Martinus antiquæ glossator, ut refertur in l. 4. C. de compensat. hoc suum assumptum probare ad l. 4. & final. C. de compens. & §. in bonæ fidei in §. de action. Secgo addo probari, postquam ff. de compens. l. inter tutores, ff. de admin. tus. l. verum, l. si ambo, l. cum alter. ff. de compensat. l. eius quantitatis. C. de solut. Rota Ianiensis. decis. 8. nu. 19. opinionem Martini esse sustentabilem dicunt Fab. & Nicol. teste Ias. in §. in bonæ fidei in §. de action. 77. circa med. Afflic. decis. 121. nu. 1. & 2. testans de veriori; & esse priuilegium exceptionis compensationis, ut ipso iure extinguat actionem.

Contrarium primus omnium firmavit Accurs. in l. 4. verb. ipso iure C. de compens. & in §. bonæ fidei. in §. de action. vbi tres rationes refert, & in l. si quid verb. eligere in fin. ff. de compens. & post illum Azo. in sua Summa de compensat. nu. 13. & 15. & seq. rationem refert, motus §. compensationis in §. de action. & Sicardus in l. 1. C. de compens. num. 4. dicit Martinum dixisse falsum, mouetur Accurs. l. 1. 2. l. quod

11 labo, ff. de compens. deinde addit rationem, quia si ius ipsum compensaret, non esset in hominis potestate, cum quo debitor compensetur, vbi à lege data est talis facultas, & quia compensatio effectus Accurs. sequuntur Dyn. Ray. de Forli. Bart. Bal. Angel. Aret. ut refert Ias. in §. in bonæ fidei in §. de action. num. 77. 78. & 80. testando de communi, concludit ad effectum, ut compensatio fiat, necesse esse, de illa excipere, Grat. cons. 13. viso processu lib. 2. nu. 51. addendo, si post oppositam compensationem, creditor quid exigit, debere restituere, Afflic. decis. 121. fuit num. 1. Surd. cons. 246. Non. num. 27. concludens, quod ut compensatio suos operetur effectus, esse necesse, ut de illa ab homine excipiat, idè laus repetens decis. 191. Quamuis nu. 15. plures consentientes cumulat Bursat. c. 403. n. 10. Rol. à Val. cons. 81. & §. 1. lib. 3. num. 8. concludens, quod licet compensatio fiat ipso iure, tamen necesse esse, ut de illa excipiat, ut quis velit compensare, Vinc. de Rube. decis. 527. Iulia. testatur de comuni reprobato, Afflic. qui decis. 121. refert a Hud semel deciu, Tiraque. alia plura similia congerens in l. si unquam, §. reuertatur, & de reuoc. donat. num. 15. & seq. & ratio est, quia facultas compensandi, antequam opponatur, competit tantum in potentia, quæ nisi deducatur ad actum, est illa inanis, cap. generalis §. quoniam de rescript. vbi Dec. in 2. not. & cum omnis humana actus constet voluntate, & potentia, & impete, C. de donat. ante nupt. parum prodesset, posse compensare, nisi quis velit compensationis beneficio uti, Benintend. decis. 37. in causa. num. 23. concludens compensationem non censi inductam ante diem, qua de illa fuit exceptum.

14 Contrarietatem Martini & Accurs. esse de apicibus iuris affirmat Cast. veritatis amator, teste Socin. in cons. 80. lib. 3. num. 1. in fin. & super ea cogitandum subdit in l. 4. in fin. C. de compensat. ego tamè conciliari posse, cogitavi, hos iuris nostri interpretes antesignanos, sic constituta generali regula, ut de compensatione sit expressè excipiendum iuxta opinionem Accurs. & procedere in omnibus casibus in quibus regulam ampliabo, & subde-

do etiam regulæ limitationes, in illis
vera sit opinio Martini omiſſa concilia-
tione † relata à *Sebaſt. Medic. traſt. de cõ-
penſat. pars. 2. q. 21. nu. 1.* vt opinio Marti-
tini ſit vera conſiderato compenſationis
ortu, Accurſij verò inſpecta executione,
cũ ſiſis debeat reſpondere principio, nec
eadem actio, vel exceptio diuerſo iure
cenſeri, aliter diſtinguit, *Aretin. in §. in
bona fidei inſt. de aſſ. num. 8. & 9. Tuſc.
concluſ. 493. compenſatio nu. 25.*

Regula itaque ſit, quod ad effectum,
vt compenſatio iu totum, vel pro rata
extinguat debitum, quod ad ſoluendum
reus conuenitur, ſit neceſſe † de illa exci-
pere, vt voluit Accurſius, & poſt illum
alij quos retuli ſupra verſ. contrarium,
alioquin illo tacente, vel nolente com-
penſare, fiet executio ſententiæ, *Menoch.
conf. 46. Reſpondi. n. 7. in fin. Surd. deciſ.
191. Quamuis num. 17. Laderch. conf. 164.*

Quoniam num. 6, addendo omnia, iura †
quæ dicerent compenſationem fieri ipſo
iure, intelligi, ſi de illa in iudicio opponatur,
vel ſaltem deducatur ad notitiam iudi-
cis, quod quis velit compenſare, nam
tunc lex ipſa compenſat. Vel, vt inquit
*Bal. in l. 4. C. de compenſat. compenſatio
fit ipſo iure, extinguitur debitum, quod
eſt ſpetiale in compenſatione, Aret. l. fin.
ff. ſolut. matrim. num. 2. Surd. deciſ. 117.
num. 4.*

Ampl. in quacunque inſtantia † reus
velit illa ſe aduerſus actorem tueri, mo-
do non fuerit ſententiæ executio con-
ſumpta, l. in fin. ff. qua ſentent. ſine ap-
pell. reſcind. ubi gloſ. fin. Verſ. de aſſiſt. de-
ciſ. 121. ſuit nu. 6. *Capel. Toloſ. deciſ. 263*
vbi *Aufferr.* latè diſtinguit, quando † ex-
ceptio peremptoria opponi poſſit poſt
ſententiam.

Ampl. vt talis exceptio † extinguat de-
bitum in totum, vel pro quantitate cõ-
penſanda, ſive de compenſatione exci-
piatur in iudicio, ſive extra, *etiam in
C. de compenſ. l. aſ. in §. in bona fidei inſt.
de action. n. 77. poſt med. verſ. exiſtis Se-
baſt. Medic. traſt. de compenſ. pars. 1. q. 21
num. 6. circa fin. verſ. item intellige.* Sed
intellige à die compenſationis, *Surd. de-
ciſ. 117. probatur num. 5.*

Ampl. ſiue expreſſe † ſiue tacitè exci-

piatur. Compensatio autem fieri dici-
tur tacitè, ſi narretur factum ex quo per
neceſſe elicitur oppoſitum eſſe de com-
penſatione *Vincens. de Franc. deciſ. 527.
Iulia. num. 7. & ſeq.*

Obſtant dicta *Laderch. conf. 164. Quo-
niam num. 5.*

Ampl. quod ſi cedens non excepit de
compenſatione ante ceſſionem, non poſ-
ſit à debitore ceſſo opponi cõtra ceſſio-
narium, quia compenſatio non oppoſita
ſolum erat in potètia, & non in actu
*Angel. conf. 259. nu. 1. quem reſert Suad. de-
ciſ. 191. quamuis num. 14. & deciſ. 117. pe-
tebantur num. 5.*

Ampl. etiam in caſu, quo fiat ipſo iure,
vt inter mercatores, attamè ſi quis ſcri-
pſerit alium mercatorem in pluribus
partitis ſuum creditorem, nec declaret
in quam partitam ſibi viciffim eſſe debi-
tum, potèſt ille compenſare in quam par-
titam velit *Laderch. conf. 164. Quoniam
num. 4. & ſeq. & inter mercatores † cõ-
penſatio fiat ipſo iure latè probat Seraſ.
de iuram. priuileg. 74. n. 148.*

Ampl. præſertim vbi quis † eſt credi-
tor ex pluribus cauſis, nam vt fiat com-
penſatio, eſt neceſſe, vt fiat declaratio, in
quam cauſam quis velit compenſare,
*Alex. conf. 85. lib. 3. quem reſert, & ſequi-
tur Tuentacinq. Reſol. 1. de compenſat. lib.
3. num. 1. verſ. hæc ſecunda. relato Tyndar.
traſt. de compenſ. art. 7. nu. 32. & 33.*

Ampl. præſertim vbi ſit † ſolutio à fi-
deiuffore, quia ſolutio cenſetur facta, vt
ille ſe liberet à ſua obligatione, nõ autem
vt liberet principalem debitorem abſen-
tem, & non conſentientem ſolutioni, &
fideiuſſori aduerſus recipientem ſolutio-
nem, vt ego addo, nulla actio acquiritur,
ſed tantum exceptio, quia à quouis con-
ueniatur, ſit tutus exceptioe ſolutionis
factæ, vt latè probat *Laderch. conf. 164.
Quoniam nu. 1. 2. & 3.*

Ampl. præſertim vbi ſolutio ſit † à fi-
deiuffore, quia ipſo iure non liberatur
principalis debitor, niſi excipiatur decõ-
pèl. l. ſi iſticum. §. ſi mādato, ff. de ſolut. gloſ.
in l. cum alter C. de fideiuſſ. per quem textu
& ſequendū d. gloſ. ſignat *Laderch. conf. 164
Quoniam num. 1. & 23.*

Ampl. vt talis exceptio † debeat eſſe
ex-

expressa, nec sufficeret tacita, l. labeo, ff. de compensat. Alex. conf. 85. num. 3. lib. 3. quem refert, & sequitur Laderchius conf. 38. 164. Quoniam num. 5.

Contrarium probari potest ex Magon. decis. Florent. 3. Dna num. 3. dum vult ex contrapositione partium in libro mercatoris operari compensationem, & dictis supranum. 23.

- 31 Ampli. ut saltem denuntiandum est iudici, quod quis velit compensare, nam statim atque facta est in iudicio talis denuntiatio, ius ipsum compensat, & compensatio dicitur facta ipso iure, Bar. in l. verum, ff. de compensat. Bar. Angel. & Sal. in l. si constat C. eodem, quos refert Laderch. conf. 164. Quoniam num. 6.

- 32 An depositarius contra deponentem, Rosal. anuen. decis. 34. agentibus num. 9.

- Intellige limitationes omnes, quas. 33 subdam si iudice approbetur, & creditor velit compensare, secus si noluit, vel taceat, & creditum sit liquidum, & compensabile, Bald. in l. 4. C. de compens. n. 14. & 15. Menoch. conf. 460. Respondi num. 7. in fin. Surd. decis. 191. Quamuis num. 17. Serafin. de iurament. prius leg. 74. nu. 124. Magon. decis. Florent. 5. in causa num. 2. & 3. vbi rationem refert Sebast. Medic. tract. de compens. part. 1. q. 21. nu. 6. circa med.

- 34 Limit. vbi excipiens est debitor sub usuris, actor autem est creditor sine usuris, l. cum alter alteri ff. de compens. Rot. Ianuens. 34. agentibus num. 8.

- Contrarium firmat Peregrin. conf. 107 quamuis lib. 2. num. 2. 4. & 5. ampliando siue usurae sint debitorum actionis, siue officio iudicis, vel minori, vel alteri privilegiato, siue summa sit par, siue impar, idem repetit Munoz. de Esfobar. de Ratiocinar. part. 2. cap. 14. num. 2. & seq. Aret. l. fin. ff. solut. matr. num. 2. laud. Tusc. conclus. 493. compensatio num. 3. & 4.

- 35 Limit. inter socios qui pari negligentia laeserunt societatem, l. si ambo ff. de compens.

- 36 Limit. ad evitandam praescriptionem antiquiora crediti, quod esset praescriptum, si non fuisset facta compensatio, Ancar. conf. 5. nu. 13. vers. binc dicitur.

- 37 Limit. vbi creditorum est conditio est

par, Laderch. conf. 164. Quoniam nu. 2. in fin.

Limit. ad remorandum et extinguendumque usuras, si quantitas compensanda aequat illas, & creditum cuius causa soluuntur, quod accidere potest in censu consignatum, & cambiis l. cum alter ff. de compensat. gloss. l. 4. vers. item ad c. de compensat. Azo. in summ. C. eodem nu. 13. in fin. eam afferens rationem, quia non adest mora in debitore compensante, Sicard. in l. 1. C. de compens. num. 7. Tirac. de Retract. lignag. §. 3. gloss. 3. num. 8. Vers. ad affict. decis. 121. num. 2. Graf. de ex- 39 cept. cap. 16. num. 49. circa med. & nu. 5. et ampliando etiam si non fuerit opposita. l. si in bona fidei inst. de action. num. 82. gloss. in l. si quid, ff. de compensat. post med. vbi rationem refert.

Limit. ad evitandam penam, gloss. l. 4. in fin. vers. vel poenā C. de compens. Surd. & ab illo relati conf. 82. de anno. num. 7. & ab Vers. ad Affict. decis. 121. num. 2. Alex. conf. 85. ponderatis uarratis lib. 3. 40 num. 4. vbi et sublimitat, si iam ante oppositam compensationem fuisset commissa poena, quod aduersatur ijs, quae dicam de emphiteota et qui non cadit ob non solum Canonem, si erat creditor directi domini eiusdem quantitatibus, ut volunt relati a Tirac. de retract. lignag. §. 3. gloss. 3. nu. 4. asserens non legisse contradicentem, nisi Gul. de Cun. & Petr. Iacob. Fed. Scot. conf. 11. tom. 2. lib. 3. num. 9. 42 vbi ampliatur etiam si facto calculo comparatur non esse debitorem paris quantitatibus, quae aequat canonem, Licet Petr. Iacob. in praxi Rubr. 4. de action. in rem pro re emptis. num. 10. vers. & ideo, velit quantitatem compensandam debere esse parem Canoni debito, addendo qualiud sentiant. Felin. in cap. dilecti filii de praescript. num. 9. Menoch. conf. 460. Respon- 43 di nu. 3. ampliando etiam si emphiteota crederet esse crediorem, nisi fuerit in dolo, l. si in bona fidei inst. de action. n. 83. & 84. plures congerit consentientes, si emphiteota sit creditor eiusdem quantitatibus, Aret. l. fin. ff. sol. matr. n. 2.

44 Sublimitat vbi poena esset iam et commissa Alexand. conf. 196. visis ponderatis lib. 7. num. 5. quem sequitur Laderch. conf. 164. quo-

464 De Exceptionibus:

Quoniam num. 6. circa med. vel quantitas compensanda non esset pure debita, vtest creditum de quolata est sententia, Roman. cons. 204. pro discutienda.

45 Limit. in delictis *l. si ambo, §. quoties, ff. de compens. glos. in l. 4. vers. fallit in delictis C. de compens. A. no in sum. C. de compens. §. nu. 5. & 13. qui loquitur de negligentia sociorum in rebus socialibus. Sicard. in l. 1. C. de compens. nu. 5 & 6. l. 1. in §. in bona fidei inst. de action. num. 81. ubi pluribus exemplis probat glos. l. si quid, verb. eligere, ff. de compens. vers. Tu dicat.*

46 Limit. ad liberandum pignus, glos. in l. 4. in fin. C. de compens. Ancar. Regens. lib. 1. q. 2. Quidam nu. 9. & 10.

47 Limit. ut quis excusetur *†* à mora gl. l. 4. in fin. C. de compens. eam afferens rationem, quia ibi nulla est mora, ubi est exceptio, Tiraque. de retract. lignag. §. 3. glos. 3. num. 3. Bal. l. 4. de compens. num. 7. in fin.

48 Limit. ubi quantitas *†* quæ petitur compensari, est siquida, Bald. l. maritus, ff. fam. l. hercis.

49 Limit. in debito alimentorum *†* quod ipso iure compensatur cum alimentis, Burfat. 83. Huius nu. 9. Ruin. cons. 94. circa num. 7. lib. 5. Magon. decis. Lucons. 9. Bertinus num. 27.

50 Limit. ubi hinc inde *†* debetur aliquid in genere, ut puta equus, vel servus, l. 1. §. item si cum me. ff. si pars hered. petat l. qui non militabat, ff. de hered. inst. l. unū ex familia §. sed si uno ff. de legat. 2. l. deducta, §. nummis, & §. cum autem, ff. ad Trebel. Azop. per bac iura in sum. C. de compens. num. 1. in fin.

51 Limit. ubi excipitur compensarium expensis factis causa fructuum, qui petuntur, l. fundus, §. l. ff. fam. l. hercis.

52 Limit. in alimentis *†* præstitis ei, qui mercedem operarum petit, l. in rebus, §. possum ff. commodat. l. item §. fin. ff. de adl. edit. Bal. l. 4. C. de compens. num. 8.

53 Limit. in expensis factis *†* in dote, nā cum illæ ipso iure eam minuant, tanto magis illarum, cum dote, quæ petitur restitui, fit compensatio, l. quod dicitur, ff. de impens. in rebus dotal.

Limit. ubi compensatio inest contra.

54 Cui *†* cuius causa lata sit sententia, Bart. in l. si unus §. pactus, ff. de pact. num. 20. Rota Ianuen. decis. 34. agentibus n. 6.

55 Limit. ubi de *†* compensacione excipitur à depositorio, ut dixi infra §. 14.

56 Limit. in maleficijs, l. si ambo ff. de compensat. Bald. & Sal. in l. si constat C. de compensat. Laderch. cons. 164. Quoniam n. 6. circa med.

58 Limit. ad excusandum *†* debitorem à mora glos. penult. in fin. in l. si constat, C. de compensat.

59 Limit. ubi compensatio oritur *†* ex eodem cōtractu, ex quo agitur, & est hinc inde actio directa, l. si ambo ff. de compens. per quem textum ita firmat Bal. in l. 4. C. de compens. n. 6. vers. alij.

60 Limit. in expensis *†* pro habendis fructibus, ut loquitur Bal. in l. 4. C. de compens. nu. 8. vers. item pro expensis.

61 Limit. in expensis factis *†* in dote, Bal. l. 4. C. de compens. num. 8. vers. item in expensis factis in dote, imo in dote, Tusc. conclus. 493. compensatio 27.

62 Limit. ubi creditor *†* administrat bonasui debitoris, l. sed si damnum, §. peculium, ff. pecul. ubi Angel. quem sequitur Afflic. decis. 13. vertitur num. 16. Surd. cons. 290. Quando num. 33. & seq. ubi exempla plura refert, & addit administratorem sibi non satisfaciētem de suo credito, esse in culpa, l. quoties, §. sicut autem, ff. de admin. tut.

63 Limitari potest præsens regula ex dictis infra §. 15.

§. V.

SVM MARIVM.

Beneficium non confertur in inuitum 1. limit. 2.

Renuntianti non conceditur regressus ad renuntiata. 3. ampl. 4. limit. 5.

Renuntians exceptioni compensationis non prohibetur de illa excipere. 5. & quare. 6. 7. 8. 9.

Compensationis exceptio ipso iure extinguit actoris actionem, ubi alia exceptiones illi solum elidunt. 8.

Exce-

Exceptionibus quibus potest renunciari. 7.

10.

Pactum sine causa non obligat. 13.

Afflict. defenditur. 13. & seq. 16. decis. dua
illius expenduntur. 16. 19. 21.

Contraria asserens non mereretur fidem.
14. ampl. 15.

Contrarietas est vitanda, & concilianda
17. ampl. 18.

Sine actione nemo contra alium agere
potest. 20. ampl. ibidem.

Renuntiatio generalis. solum extenditur
ad ius quod competit tempore renuncia-
tionis 22. 23. & quare 24. 26. Limit. 27.
sublimit. 29.

Act alienum dura est servitus. 25.

Debitorum iniqua conditio. 25.

L. de his ff. de transact. quomodo renuncie-
tur 28.

Commune quamvis sit assumptum,
& generalis regula, quod cum
1 inuito, vel nolenti non conferatur
beneficium, Linuio ff. de reg. iur. l. fin.
C. vnd. legitim. l. 3. §. inuito, ff. de acquir.
possession. aut. item sine C. de natural. liber.
2 nisi publica laedatur utilitas Socin. cōf.
26. lib. 1. n. 13. & dixi de Laudemio q. 40
3 num. 45. lib. 2. Ideoque renuntianti
non concedatur regressus ad renūti-
ata, l. quaritur, §. si venditor, ff. de adol.
edict. cap. quam periculosum 7. quæst. 1. l.
quamvis C. de transact. Marfil. decis. 65
Michael. num. 7. Tiraquel. de retract.
lignag. §. 1. glof. 9. num. 121. quinimo re-
4 nuntiantem & excludi ab omni iure,
quod renuntianti ratione renuntiationis
competeret, tradunt Roman. conf. 306
num. 2. & conf. 369. num. 16. Cefal. conf.
137. num. 5. Menoc. conf. 16. Quod iam
num. 15.

Attamen si quis contrahendo renū-
5 tiaverit & exceptioni compensationis,
non prohibetur de illa excipere in ca-
su compensabili Afflict. decis. 21. fuit
num. 5. & 6. asserens à Consilio, seu
senatu Neapolitano fuisse decisum,
talem renuntiationem non confide-
6 rabilem & quia in tali renuntiatione
non continetur renuntiatio exceptio-
nis solutionis, de qua, vt dixi supra,
Cap. 1. §. 11. licet excipere, etiam si illi

fuisse renuntiatum. Nec quia, & re-
nuntiando exceptioni compensationis
fuit renunciatum exceptioni carentie
actionis, agentis, quæ statim oritur vbi
de compensatione excipitur. propria
est enim compensatio actionis oppositæ vir-
tutibus ipsius iure coris extinguere actio-
nem, vbi aliæ peremptoriæ solum illam
elidunt, l. si unus §. pactus ne peteret, ff.
de pact. Afflict. decis. 121. fuit num. 2.

Addit præterea idem Afflict. ibidem. n.
5. quod renuntiatio & compensationis
non est valida, quia est contra natura-
lem æquitatem, contra bonos mores,
si est facta in casu, quo iudex ex officio
supplere, & admittere debet ipsa,
quæ defunt parti, & sunt iuris. Bened.
Capra. Regul. 17. An, & quando num. 5.
& seq. Ripa in l. 4. §. hoc iudicium, ff. de
damn. insert. Bertazol. claus. 41. glof. 8.

num. 6. asserens in praxi ita servari ex
privilegio bonæ fidei, Aloys. Leo. l. 1. C.
de compens. num. 27. Papiens. in forma li-
bel. Responsion. rei, §. satis n. 17. vbi præ-
10 terea refert quibus & exceptionibus quis
possit renuntiare.

Ancaranus Regiensis familiarium,
Quæst. lib. 1. quæst. 2. Quidam num. 11.
ex Dec. conf. 48. col. 3. circa med. & Cra-
nett. conf. 70. num. 27. sequendo Afflict.
in d. decis. 121. n. 2. & 5. admonet, quod
11 consideranda sit mens contrahentiū,
an sit verisimile noluisse locum esse
compensationi, & verba potius nihil
debere operare, quam inducere ini-
quitatem, vel quod sit illicitum, prop-
terea, cum non sit verisimile, quod
quis velit soluere, & vt ego addo, per
circuitum soluta repetere, vtique lice-
bit de compensatione excipere, licet
12 illi sit renuntiatum, iuxta & regulam,
Glos. in l. tale pactum, ff. de pact. quæ ha-
bet locum in quacunque dispositione.
Dec. conf. 555. num. 7. cum alijs conge-
stis in meis Collectaneis ad eandem
glof.

Quia Ancaranus redarguit Afflict.
13 & seu Consilium Neapolitanum de
contrarietate, & non curandum de
illius dictis, defendendo tantum virum,
& confessum, non pigebit referre illius
dicta, quoad desedatur à nota sibi im-
picta

piſta, multum enim detrahitur dedi-
 14 gnitate ꝑ l. C. vel dicasterij in eadem
 theſi ſibi non conſtantis, & modo af-
 firmatiue, modo negatiue iudicantis.
 Nam Doct̃or qui contraria reſpondit,
 vel ſcripſit, nullam fidem meretur.
*Surd. conf. 173: Cauſa. nu. 90. Corac. de
 ſomn. opiū. tit. 6. in ſpect. 2. numer. 21.
 verſ. nam doct̃or ꝑ nu. 31. ꝑ 34. ꝑ ſeq.*
 & iudex qui ſolus, vel cum alijs ſedens
 15 in orbem, vel cubum ꝑ contraria
 pronuntiat, Deum & homines offen-
 dens, grauiter in vtroque foro peccan-
 do; grauiffime, niſi male iudicatorum
 pœniteat, & damna paſſis non reſiciat
 apud inferos punitur.

16 Contrarietas autem ꝑ quæ in Afflic.
 notatur, videtur colligi ex duabus de-
 ciſionibus, quarum prima eſt 121. fuit
 dubitatum, in qua dicitur, quod cum
 hæredes mariti defuncti eſſent credi-
 tores hæredum vxoris occasione mu-
 tui, de quo illi non excipiendo, fuiſſent
 condemnati ad reſtitutionem dotis,
 non obſtante ſtatuto Neapolitano,
 quod contra inſtrumentum dotis nul-
 la probatio admittatur, potuiſſe hæ-
 redes mariti excipere de compenſatio-
 ne, retardata executione ſententię, quę
 trauiſerat in iudicatum, etiã quod in
 inſtrumento dotali maritus renũtiaſ-
 ſet exceptioni compenſationis, vbi
 dos eſſet ſoluto matrimonio reſtituẽ-
 da. Secunda deciſio eſt 38 t. Quãdã
 in qualegitur, quod iuxta opinionem
 Canoniſtarum, aduerſus Bart. aliud
 ſentientem, non poſſet excipi de com-
 penſatione aduerſus inſtrumentum
 mutui, quod recipiẽs promiſſerat cum
 iuramento reſtituere, rennatiando
 omnibus, & ſignãter, exceptioni com-
 penſationis, addendo, ſiue creditum
 de quo excipiebatur eſſet creatum,
 ante inſtrumentum iuratum, ſiue poſt,
 niſi contraria concurret præſumptio.

17 Verum cum omnis fieri ꝑ debeat in-
 terpretatio, vt euitetur contrarietas.
*Bart. in l. ſichus ꝑ. item ff. de condiſt.
 indeb. num. 4. ꝑ ſeq. Crauet. conf. 70.
 in contrãctu n. 5. ꝑ pro Genero conf. 327.
 nu. 39. Rol. à Val. conf. 61. quoniam n. 30.
 lib. 2. Surd. conf. 145. noſſimum nu. 34.*

vbi ex laſ. Franc. Bec. vult procedere
 18 in legibus ꝑ ſtatutis, paſtis, teſtibus,
 ſententijs, & in omni hominis diſpoſi-
 tione, ſi aliqua non reprehendenda.
 Interpretatione fieri poteſt cõciliatio.
 Propterea nulla cadit in Afflic. con-
 19 trarietas, quia ꝑ in caſu deciſ. 121. exci-
 piebatur de credito pariter liquido,
 in quo creditor excipiendo, ſtatim eſt
 eliſa actoris actio, ſine qua nemo in-
 20 reum ꝑ agere poteſt, & agendo iudex
 ex officio etiã parte non excipiente,
 in qualibet parte iudicij, poſſit illum a
 limine iudicij repellere, l. ſi pupilli ꝑ.
*videamus ff. de negot. geſt. Alex. conf. 136.
 in cauſa ꝑ lite lib. 2. num. 9. Afſinius in
 prax. part. 1. ꝑ. 13. cap. 2. num. 6.* In caſu
 21 ꝑ autem deciſ. 381. excipiebatur de
 credito illiquido, & creato poſt con-
 tractum de nõ opponenda compenſa-
 tione, quam Afflic. ibidem pro vera
 admittit, quia renuntiatio etiã gene-
 ralis ſolum capit ius, quod renuntianti
 22 ꝑ competit tempore, renuntiationis.
*Abb. cap. 2. de renunc. nu. 3. ꝑ 12. Moro-
 tius conf. 83. inueſtitis numer. 3. ꝑ ſeq.
 plurib. & quod renunciatio compen-
 ſationis crediti reſtringatur ad creditũ*
 23 quod ꝑ habebat renuntians ante re-
 nuntiationem, non autem ſi deinde
 ſeu poſt renuntiationem, quid renun-
 tianti fiat debitum, ſignat Cypic. deciſ.
 167. in cauſa Manfredini num. 4. in fin.
 ꝑ num. 8. ꝑ dixerat Afflic. d. deciſ. 381.
 numer. 3. circa med. Surd. conf. 246. non
 arbitrari num. 15. circa med. Mareſcot.
 reſol. 171 Regulariter num. 541 vbi ratio-
 24 nem ꝑ diuerſitatis reſert, quia ſi tempo-
 re renuntiationis quis erat creditor,
 cenſetur obligatus ad nõ compenſan-
 dum, ſi vero ſuperuenit creditum poſt
 renuntiationem, inſurgit præſumptio,
 quod vellent cõpenſare, ideo cõpenſatio
 25 fieri liber, ꝑ dura eſt enim ſeruitus ob-
 ſtringi ære alieno. *Plutar. in moral. cap.
 de euitand. ære alien. & muneribus pub-
 licis arcetur debitor perpetuo, ni ſol-
 uat, l. reſcripto ꝑ. debitores ff. de munur.
 ꝑ bonor. l. ſciendum ff. de legat. 1. Alex.
 ab Alex. genial. Dier. lib. 1. cap. 7. vbi
 plura incommoda debitorum reſert.*

Ampl. principalem conclusionem ſi
 exci.

26 excipiaur de debito superuento post renunciationem. *Mancin. de iuram. p. 4. effect. 30. numer. 5. relatis Capic. decis. 167. numer. 5. & Ancar. regien. q. 2. lib. 1. numer. 11. & seq. Rota tamen teste Puteo decis. 442. part. 2. indecisam reliquit hanc limitationem.*

Limit. vbi quis pacto expressio conuenisset et non excipere de compensatione. *Mancin. de iuram. p. 4. effect. 30. numer. 6. relato Seraph. de iurament. priuileg. 74. numer. 35. Puteus dec. 442. par. 2. reprobato Assif. qui nliud dixeras dec. 121. adden. melius sentisse dec. 481. Sebenard. tamen conf. 62. numer. 147. vult idem dici, si generaliter sit renuntiatum omnibus legibus pro promittente soluere introductis, exemplo eius quod eadem*

28 et clausula sit inducta renuntiatio, l. de his ff. de trans. ut volunt Rol. a Val. conf. 13. nu. 6. & conf. 49. nu. 45. lib. 1. Siluan. conf. 49. numer. 60. ante Schenard. idem firmauerat Pedroch. conf. 28. licet n. 17.

29 Sublimita quoad debita et contraeta post renunciationem, nam limitatio intelligitur quoad debita praterita *Capic. decis. 167. numer. 8. quem refert & sequitur Pacific. de Salinan. inspecl. 2. cap. 11. numer. 324. & seq. eam afferens rationem, quia renuntiatio non extenditur ad futura, & intelligitur, rebus sic stantibus Aloys. Leo. in l. 4. de compens. nu. 28.*

§. VI.

S. V. M. A. R. I. V. M.

Cessionarius succedit in locum cedentis & est eade persona cum cedente 1. ampl. 2. Cessionarius excipiens de compensatione retardat executionem sententia 3. & quare 4. ampl. 5. limit. 6, 8, 9, 10, 11. non Cessionarius an sit exclusus beneficio acceptationis compensationis alio, quod cedenti est debitum. vbi cedens non poterat excipere de compensatione. 7.

1 **C**essionarius succedere et in locum cedentis, & fictione iuris esse

eandem personam cum cedente, probatur, l. emptor C. de hered. vel act. v. d. vbi Bald. not. l. si donare §. ff. de donat. inter vir. & vxor. Crot. conf. 83. nu. 10.

2 & ideo in cessionarium et transferuntur omnia iura, quae cedenti competeant tempore cessionis; *Franc. Bec. conf. 102. Ioannes numer. 17. & latius firmant addites ad Burgium de Laudem. part. 3. inspecl. 2. rursus, numer. 6. utique poterit, ille, excipiendo de cessione, et retardare executionem sententiae in eum prolatae, quia cessionario competit exceptio compensationis. Dyn. in cap. qui in ius de regul. iur. numer. 16. quem sequuntur Bari. & alij ab eo relati in l. eius 9. in lectur. antiq. numer. 2. & seq. & Bal. numer. 3. C. de compensat. eam afferens rationem, et quia compensatio respicit actionem, quare est necesse quod transeat ad alium cum suo onere, & sua causa inseparabiliter. Nicol. Noal. tract. de transmissio. casu 26. nu. 14. in fin. Franc. Vezius conf. 56. queritur numer. 24. circa med. Rota la. nuens. decis. 120. numer. 3.*

3 Ampl. ut si debitor potest opponere compensationem contra cedentem, possit opponi contra cessionarium, quando respiciet rem cessam. *Sorin. iun. conf. 74. lib. 2. numer. 5. & seq. lib. 3. Cap. conf. 45. super ead. num. 20. lib. 2. Tusc. conclus. 213. Cessionarius numer. 33. & numer. 34. limit. vbi non fuit opposita exceptio compensationis.*

4 Ampl. ut debitor cessus et non possit allegare compensationem contra cedentem, postquam denunciata sibi fuit cessio a cessionario, nisi agatur de retardando cursu visurarum, et tunc ad da poena, relata a Sord. de illinc. tit. 4. quest. 42. quandoque nu. 87. in fin.

5 Antecessarius et sit exclusus beneficio exceptionis compensationis eius, quod cedenti est debitum, vbi cedens non potest excipere de facienda compensatione. *Franc. Vezius conf. 56. queritur nu. 24. circa med.*

6 Limit. vbi cedens et non exceperat de compensatione ante cessionem. *Sord. decis. 197. quamvis numer. 14. & 16. et in Angl. conf. 259. notatur ratione,*

Nun quia

quia cesso erat tantum in potentia, non autem in actu, seu quia ut ego addo, de cessione est expresse excipiendum, ut dixi supra §. 4.

- 9 Limit. ubi exceptio + compensatio-
nis non poterat opponi a cedente, seu
cedenti non suffragabatur, ut dixi se-
quent. capis. §. 2.
- 10 Limit. ubi ius excipiendi + coheret
persona cedentis. Dyn. cap. qui in-
ius ff. de reg. iur. nu. 10. Vegius conf. 56.
quaritur nu. 24. circa med.
- 11 Limit. ubi ceditur ius + vel res ali-
qua, quæ sit infecta aliquo vitio, cuius
causa cedens impediatur agere. Bar.
& Imol. in l. doli ff. de nouat. quos refert
& existit ad cessumarium Veg. conf. 56.
quaritur nu. 20.

§. VII.

SUMMARY.

- Actio qua ceditur transit in cedentem cum
suo vitio 23. limit. 6.*
*Compensationis exceptio si tempore cessio-
nis obstat cedenti pariter obstat ces-
sionario volenti retardare executionem
sententia. 2. & quare 3. ampl. 4. limit. 5.
6. sublimit. 7. 8. 9. & 10.*

- 1 **Q**uia ut inquit Angelus in l. eius C. de
compensat. in fin. actio + quæ ce-
ditur, transit in cessionarium, affecta
sua causa, suoque vitio, propterea, di-
scendum, quod si compensationis exce-
ptio tempore cessionis, obstat + ce-
denti, quod pariter obstat cessionario
volenti retardare executionem sen-
tentia in eum prolata, beneficio ex-
ceptionis compensationis. Afflic. dec.
163. die nu. 5. Aufrer. ad Capel. l. holo ff.
decis. 94. numer. 3. Tiberius decisi. 221.
Compensationis, qui afferunt ita fuisse
iudicatum, Bal. in l. eius 91. C. de cõpensi.
num. 3. in fin. & quod + omnia quæ ob-
stare possent cedenti, obstant etiam
cessionario l. exceptio ff. de exceptio-
per quem textum ita firmat. Sard. conf.
Aplura num. 7. & 9. Gabriel. conf. 175.

Jacobus lib. 1. num. 1. Seraphin. decisi. 512.
num. 1. Ludouisi. decisi. 151. fuit numer. 3.
Portius Imol. conf. 47. num. 4. Angel. in
l. eius C. de compens. in fin.

Ampl. etiam si cedenti + obstat
exceptio aliqua personalis tantum, ut
puta quia ille esset excommunicatus,
quo casu ille non posset agendo esse in
iudicio, & compensatio sit actio, di-
cam in cap. sequenti §. 2.

Limit. post litem contestatam cum
ipso cessionario super credito cesso.
Angel. conf. 109. Bal. l. & heredi §. non au-
tem in fin. ff. de pact. quos refert & se-
quitur. at comprobatur Laderch. conf. 99.
verissima num. 1. & seq. & Ang. vers. 3.

- 6 Limit. ubi excipitur de compensa-
tione + postquam extinctum est omne
ius cedentis, & actio est facta propria
ipsius cessionarii, quod accidit in tri-
bus casibus, de quibus in l. 3. C. de nou.
videlicet + si cessionarius sit super iure
cesso litem contestatus, vel partem
crediti exegit, vel denuntiaverit debi-
tori, ne soluat cedenti. Laderch. conf.
109. nu. 1. vers. non respondeo.

- 8 Limit. ubi in actu cessionis debitor
intervenisset, & promississet solvere
cessionario, delegationem acceptantem
l. doli exceptio in fin. ff. de nouat. Tiber.
decisi. 221. compensationis num. 22. vers.
ulterius.

- 9 Limit. ubi compensationis + exce-
ptio, non poterat a cedente opponi
tempore cessionis, ut puta, quia de-
bitum sit factum post cessionem, seu
ubi compensationis exceptio est nata
post cessionem. Fulg. in l. quoniam
C. de compens. & in finem ff. eod. Tiber.
saur. nemine citato decisi. 121. compensa-
tionis num. 2. Laderch. conf. 164. quoniam
num. 7. Portius Imol. conf. 47. nu. 28.

- 10 Limit. ubi cessionarius + non est ex
cessione consecutus paria iura, id est
non sit factus creditor eiusdem quan-
titatis, nisi residuum offerat. Imol.
in l. 1. ff. de solut. Laderch. conf. 164.
quoniam 10.

§. VIII.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

Fideiussor potest excipere de eo quod sibi debet pro quo fideiussus est debitum 3. & 7. quare 4. ampl. 5. 6. 7. 9.

Fideiussorum dura conditio.

Fideiussor non potest excipere quod sibi non est debitum sed alteri.

Decius reprobat. 8.

Clausula sine aliqua exceptione, intelligitur de friuola in fin.

1 **C**onditio fideiussoris, et quantum sit amara, & misera, patet ex ijs, quæ dixi de Laudemio lib. 3. quest. 27. ubi examinando, an fideiussionis causa obligato sancto emphiteotico sit debitum laudemium, retuli incommoda, quæ consequantur, ubi quis se obligat accessorie soluere pro alio.

Quamvis ergo plura legantur in iure nostro incommoda fideiussorum, quia parum distant à principali debitor, quem omnia iura clamant, ut soluat promissa, nec quem in conventis decipiat, Aduerto tamen inter cætera singularia fideiussoribus concessa, quod licet negetur et excipere, de ijs, quæ actor, agendo ad promissa, alteri debet, l. eius C. de compensat. l. in rem §. 1. ff. eod. Bellapertic. §. in bona fidei. Inst. de action. nu. 3. l. as. nu. 76. Mysing. numer. 12. Azo. in sum. C. de compensat. num. 8. Bero. conf. 46. nu. 7. vol. 2. Attamen si fideiussor conueniatur ad soluendum et quæ pro alio soluere promissit, excusetur à solutione, si excipiat de debito compensabili, quo actor est obligatus soluere, principali debitori, vel sibi glos. l. eius C. de cogens. 4. l. verum, l. si quid ff. eod. quia et exceptio compensationis est realis, vel mixta, & suffragatur debitori principali, & illius fideiussori. l. 2. ff. quia res pign. oblig. pos. l. omnes ff. de except. l. defensionis C. eod. l. tam mandatori C. de non numer. pecun. Lex persona ff. de fideiuss. &

3 10 Ampl. etiam si principalis et debitor impeditur sua culpa excipere, ut puta quia esset excommunicatus, ut dixi cap. proximo & sequen. ampl. secunda & §. 3. limit. final. Vel esset post factam fideiussionem bannitus Alberic. de statut. par. 2. quest. 92. Nellus tract. de bannis. part. 1. secund. temp. quest. 67. Io. Fab. in §. in bona fidei inst. de action. num. 19.

11 Ampl. etiam si promississet et solue-

firmant post glos. l. as. in §. in bona fidei. Inst. de action. nu. 76. Menoc. conf. 19. non leni nu. 5. Paris. conf. 121. crimo lib. 1. num. 7. in fin. Beriazol. clausul. 40. glos. 8. Non est num. 4. Marfil. in Rub. de fideiuss. num. 27. l. Papiens. in form. libel. respons. rei §. saluis alijs nu. 16.

Ampl. præsertim et si fideiussor fiat hæres debitoris principalis, & excipiat de sua rata, qua est hæres, si illa æquat debitum, vel de rata cohæredum, si illi consentiant, quoad debitum totum extingatur. Paris. conf. 121. primo lib. 1. num. 6. & 7.

Ampl. siue debitum et de quo excipit fideiussor, esset natum ante siue post fideiussionem factam ad fauorem actoris, qui conuenit debitorem ad soluendum Paris. conf. 121. primo lib. 1. num. 8. relatis. Accurs. & Salicet. auctoribus sua opin.

Ampl. ut fideiussori licitum et sit excipere de compensatione aduersus creditorem, etiam inuito debitore, seu reo principali, l. exceptiones l. omnes ff. de except. l. stipulatur, & ibi glos. l. expensarum ff. de fideiuss. Bald. l. tam mandatori C. de non numer. pecun. num. 36. Paris. conf. 121. primo lib. 1. num. 9. & 10. testans de communi canonistarum reprobando et Dec. aliud sentientem & num. 13. addit præsertim procedere si debitor principalis, qui contradicit exceptioni, non esset soluendo. Bart. claus. 40. glos. 8. nu. 4.

Ampl. ut fideiussor liceat et excipere de quantitate sibi debita, sed etiam de debita ei, pro quo fideiussit, etiam si ille non excipiat, l. ex persona ff. de fideiuss. Henring de fideiuss. cap. 20. §. sexto num. 4. l. verum & l. si quid ff. de compens. & dixi cap. seq. §. 3. limit. fin.

Ampl. etiam si principalis et debitor impeditur sua culpa excipere, ut puta quia esset excommunicatus, ut dixi cap. proximo & sequen. ampl. secunda & §. 3. limit. final. Vel esset post factam fideiussionem bannitus Alberic. de statut. par. 2. quest. 92. Nellus tract. de bannis. part. 1. secund. temp. quest. 67. Io. Fab. in §. in bona fidei inst. de action. num. 19.

11 Ampl. etiam si promississet et solue-

re sine aliqua exceptione. *Marfil. in rub. de fideiuss. num. 272.* cum afferens rationem, quia clausula sine aliqua exceptione, intelligitur de friuola, & non relevanti.

Quid si fideiussor excipiat de non numerata pecunia, & reus in iudicio fateatur *Bald. l. tam mandatori C. de non num. pecun. nu. 26.*

§. IX.

S V M M A R I V M.

de iure tertij quando liceat excipere. 1. Emptor rei Ecclesie sine necessarijs solemnibus, rei citatur, si conveniat illius possessorem. 2. ampl. ibid. & 3.

Reo sufficit vincere per non ius actoris. 3. Compensatio eius quod alteri est debitum, retardat executionem sententiae. 4. & quare 5. ampl. 6. 7. 8. 9. ampl. etiam si tertius consentiat contrarium, & c. 8. limit. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.

Socius non potest excipere de credito socij, quod non sit societatis. 7.

Corrent non excipit de credito correi. 6.

Mercatores si exercent mercatorem in pluribus locis, si unus foro cedat an omnes teneantur. 9.

Glos. l. si quid a fideiussore verb. eligere ff. de compensat. declaratur. 15.

Filius emancipatus est instar extranei.

Procurator est Dominus rei in qua est constitutus procurator. 18.

Servus quidquid acquirit, Domino acquirit 17. ampl. ibid.

Quamvis de iure tertij liceat excipere, ubi illud est exclusivum iuris agentis ipso iure. *Cassr. conf. 467. 6 super eo quod part. 1. num. 2. Verat. decis. 254. part. 3. Bald. l. cum servum C. de serv. fugitiv. num. 6. vers. salve out ius tertij. Bart. in l. 2. ff. de except. vers. primo casu. & vers. quandoq. Fulgos. in l. 2. C. de iur. empbit. numer. 4. vers. ex qua.*

2 *autoritate, ubi concludit, emetem tertio bona Ecclesie sine solemnibus necessarijs, excludi, si agat rei vindicatione, con-*

ira illorum possessorem, eo excipiente de nullitate emptionis factae. Roman. conf. 347. Quoad articulum nu. 4. & seq. concludens reum esse absolvendum, etiam si non constet de iure suo, & actorem excludere docentem de iure suo, si doceat de poientiori iure tertij, quia reo sufficit vincere per non ius actoris, & est singularis textus in l. Paulus §. fin. ff. quib. mod. pign. vel hypot. sol. ubi debitor possidens excludit creditorem agentem hypothecaria, deducendo ius alienum, quod ille excludatur. Quare cum supra §. 4. dixerim compensationis opposita exceptione ipso iure, extingui ius actoris, dicendum videtur, opposita tertij exceptione eius, quod tertio est debitum, retardari sententiam executionem, virtute compensationis, quae iudici allegata, & probato credito compensando, ipso iure extinguit actionem, & repellit agentem a limine iudicij.

Contrarium tamen est verius, & quod creditum unius, non compensetur cum debito alterius, sed cum eo, quod ipse creditor debet, probatur. *l. 1. & 2. in rem ff. de compensat. l. eius C. eod. Azo. in sum. C. eod. num. 8. Socin. iun. conf. 147. Inspecit. lib. 3. num. 4. Ideo dicitur, quod compensatio tertij est debiti & crediti inter se contributio, id est inuicem, & inter easdem personas compensatio, l. si cum mihi, in princ. ubi Cassr. ff. de compens. Natta conf. 101 videretur num. 16. Lanar. conf. 26. in hac num. 16. Bero. conf. 46. Sola. lib. 2. num. 7. Soc. iun. conf. 147. Inspecit. lib. 3. num. 4. Surd. decis. 161. non est num. 13. Menoch. conf. 195. Respondendum num. 15. & conf. 781. cum alijs num. 83. Rota Ianuens. decis. 10. Hieronymus num. 3.*

Ampl. ut si duo sint tertij constituti rei debendi, non possit unus excipere de compensatione, quod alteri est debitum. *l. si duo ff. de duob. reis ubi Bart. Azo. in sum. C. de compens. num. 8. l. eius C. de compensat.*

Ampl. ut nec liceat tertij excipere compensari id, quod socio suo est debitum, ex alia causa quam societatis. *l. si duo ff. de duob. reis. Bald. & Bart. in l. eius C. de*

C. de

C. de compens. Socin. sen. conf. 73. circa primum lib. 1. num. 10. Pedroch. conf. 28. agebat num. 15. Rota Genuenf. decif. 16. in causa num. 30. Meno. conf. 746. de mutis nu. 45.

- 8 Ampl. etiam si tertius + consentiat, si actor dissentiat, l. in rem §. creditor ff. de compens. quia obstat l. 2. §. mutui ff. de cor. per. Natta conf. 101. Videtur nu. 16. Magon. decif. Florent. 44. agebat nu. 9. Pedroch. conf. 28. Nier num. 6. & 11. ubi ampl. in pluribus personis tertij, Deviasamen conf. 73. circa num. 44. vers. quia, vult non admitti etiam si tertius consentiat. Concordari tamen possunt, si compensatio fiat per cessionem iurisi ut ex Natta & alijs de conf. 181. num. 16. concludit Rota Genuenf. decif. 28. causa num. 5.

- 9 Quid si iidem + mercatores exercent mercaturam in diversis locis, vel tabernis, & illi sint, vel fiant non solvendi. Magon. decif. Lucens. l. in causa numer. 1. & seq.

- 10 Ampl. ut nec instante + tertio fieri possit compensatio. Rota Ianuens. dec. 81 in causa nu. 16.

Ampl. ut nec active nec passive coheres excipere possit, quod est debitum coheredi l. si cum filio ff. de compensat.

- 11 Limit. ubi excipitur de iure + tertij cesso excipienti. Natta conf. 101. videtur num. 16. Rota Genuenf. decif. 28. causa num. 5. & decif. 20. Hieronimus num. 3. & decif. 120. num. 3. & dixi supra §. 6. Tiraquel. de retract. lignag. §. 3. gloss. 4. nu. 13.

- 12 Limit. in fideiussore + qui condemnatus potest excipere de credito eius pro quo fideiussit, ut dixi supra §. 8. & infra nu. 14.

- 13 Limit. ubi excipitur de credito + decocti, quod per decoctionem factum fuit excipientis, Rota Ianuens. decif. 8. num. 15.

- 14 Limit. ubi quis excipit + de credito sibi cesso, Afflic. decif. 163. Die. num. 5. Bald. l. cini C. de compens. nu. 3. Papiens. in form. libel. respons. rei §. salus n. 16. Natta conf. 101. nu. 16. dixi supra nu. 12.

- 15 Limit. ubi sententia est lata + contra patrem, nam excipiendo de credito si-

li retardatur sententia executio, & contra gloss. in l. si quid a fideiussore verb. eligere ff. de compensat. quæ cum nec textum, nec contestem reterat, suæ assertionis illam censeo veram. Si filius sit in potestate patris, & agatur de credito filij, quod patri in proprietate, & usufructu acquiratur. l. si quis a parente fuer. manumiss. l. cum oportet. C. de bon. qua. liber. cum alijs, cumalatis in meis Collectaneis ad d. l. 1. secus si filius fuerit emancipatus, quia cum eo casu, filius + sit instar extranei in sibi acquisitis, nam nec emancipatus ff. de legat. 1. Alex. l. si filius ff. de vulgar. num. 3. non poterit pater excipere de credito, in quo nullum ius habeat.

Limit. ubi agitur de sententia lata + contra Dominum, nam appositæ exceptione eius quod illius seruo est debitum, seu credito compensabili, retardabitur sententia executio lata in Dominum gloss. l. si quid verb. eligere ff. de compensat. & ratio est, quia quod debetur seruo, est debitum Domini, & quidquid acquirit seruus, Domino acquirit, l. acquiritur §. 1. ff. de acquir. rerum domino, & quæ dixi de seruo repeti possunt in quocunque alio, qui non sibi, sed alteri acquirit, ut Monachus, & similes si qui sunt.

18 Limit. ubi quis est constitutus + procurator in rem suam, ab aliquo, qui sit rei Dominus. l. item in rem §. creditor ff. de compensat. l. si quid verb. eligere ff. eod.

§. X.

SVMMARIUM,

Ecclesia gaudet pluribus privilegijs. 1. lim. 3: est iustitia & equitatis cultrix & mater. 2. retardatur executio sententia lata ad illius favorem opposita exceptione compensationis. 4. & quare 5. ampl. 6, 7, 8. limit. 6. 10. 12. sublimis 11. acquiratur fisco 5.

- E**cclēsia quamuis gaudeat pluribus privilegijs, vt patet ex l. 1. & toto titulo Codicis Iustiniani de sacros. Ecclē. & ex his quæ congeſſit Latiſ de Zamchis in ſuo celebri tractat. de priuileg.
- 2** Ecclē. cum tamen ꝑ illa ſit cultrix, & vtiat̃ requiritatis. & iuſtitia, cap. 1. de i. uſitat. feud. Neuiz. conf. 11. Conſilij n.
- 3** Illiusque cauſa non ꝑ ſit fauorabilis vbi alterius læſio ſequitur, cap. ex tenore, de foro compēt. Dec. cōſ. 564. num. 1. Rebus. de præſcrip. & limitat. gloſ. finali. n. 19. & ſeq. Ideo quambis ad illius fauorem ſit iudicatum ꝑ retardabitur ſententiæ executio oppoſiti exceptione compensationis iſto. Fab. in §. in bona fidei inſt. de action. hūm. 13. in fin. eam afferens rationem, quod ſicuti compensatione retardatur executio ſententiæ lata ad fauorem fidei, vt dixi ſupra §. 1. cui Ecclēſia ꝑ æquiparatur, & pari gaudet priuilegio, Gloſ. in h. ꝑ. curator §. finali. vbi ſolito ꝑ. de iure ꝑ. ſci. Demander. in ſuis locis parium, §. ꝑ. ꝑ. pupillus, pariter retardabitur, ſi fuerit lata ad fauorem Ecclēſiæ.
- 6** Ampl. etiam, vt retardetur ꝑ ex quacumque cauſa lata fuerit ſententiæ, Io. Fab. in §. in bona fidei inſt. de action. num. 14. in fin.
- 7** Ampl. præſertim aduerſus ꝑ prælatum, qui ſit creditor occasione ſrutium bonorum ſuæ Ecclēſiæ, Io. Fab. in §. in bona fidei de action. nu. 14. verſ. ſatis poteſt.
- Ampl. etiam ſi agatur de executio-
- 8** ne ꝑ ſententiæ lata ad fauorem abbatis, vel alicuius ex monachiſ eiusdem monaſterij, Io. Fab. in §. in bona fidei inſt. de action. num. 15. circa fin. verſ. videtur quod ꝑ eam afferens rationem, quia Monachus non habet proprium, & vtraque cauſa eſt monaſterij, limitatio ꝑ ſi monachus, vel abbas, qui obtinuerunt ſententiam exequendam, haberent diuerſa officia, ſeu adminiſtrationes diuerſorum bonorum, quæ ſint diſcreta, ſeu diuiſa, exemplo creditoris fidei, qui excluditur beneficio compensationis, ſi non ſit creditor ex eadem ſtatione, vt etiam dixi ſupra §. 1. num.
- 10** Limitatio ſententiæ lata ꝑ occasione decimarum, Io. Fab. in §. bona fidei inſt. de action. num. 14. eam afferens rationem, quia ſunt tributa animarum egentium Roman. ſingul. 553. an ſacerdoti, afferens id ſignificati de gloſ. in de. cima. 16. q. 1. vbi addentes alios referunt quibus addo Monet. de Decim. quaſt. 4. cap. 9. num. 172. Per egrum. de iure fidei lib. 6. c. 17. num. 6.
- 11** Subſtitit. in decima Papali debita ꝑ Camera Apoſt. Monet. de cap. 9. n. 172.
- 12** Limit. vbi compensatione opponitur ꝑ de eo, quod Prælatuſ ad cuius fauorem ſunt iudicatum, debet non tamquam Prælatuſ, ſeu ratione Ecclēſiæ, ſed ex ſuo contractu, vel patrimonio, Io. Fab. in §. in bona fidei inſt. de action. nu. 15. eam afferens rationem, quia debita, & creditas ſunt diuerſa, & in vno prælatuſ facere poteſt quidquid vult, in alio ſecus, & cum diuerſa ſint creditorum hinc inde ſpecies, non eſt admitenda compensatione, gloſ. 1. verſ. ſecus, ꝑ hinc inde in l. finali. C. de compensat. Corn. conf. 230. viſo lib. 4. num. 2.

§. XI.

S V M M A R I V M,

In ſymbolum habentibus facile ſit tranſitus. 1. ampl. 1.

Vaſſalluſ in feudare poteſt aliam aquæ idoneum citra pœnam, & conſenſum Domini. 2.

Extenſio facile ſit de vno ſimili ad aliud ſimile 3.

Compensatione quantitatis liquida ſit ipſa iure cum quantitate pariter liquida. 4. ampl. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 14. 15. 16. 21. 22. 25. 26. 27. 28. 29. Limit. 6. 12. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38.

Legatum quantitatis factum creditori quantitatis præſumitur factum animo compensandi 7.

De Compensatione excipiens dicitur agere 13.

Moneta ſpecies vna ſolui poteſt pro alia 18. ampl. 20. limit. 19.

Emphi.

*Emphiteota non cadit ob Canonem non
solutam, si fuerit creditor directi.* 23. 8

tra inst. de legat.

Ampl. etiam si quantitas + esset de-
bita tamquam species, *glos. in l. cum
fundus, §. seruum suum, verb. vindic-
care vers. sed secundum, Lotb. ff. si cert.
pet. exemplum est si relinquatur cen-
tum, quæ sunt in arca; glos. sequuntur
ibid. Bart. Cast. Alex. addentes ad prax.
Hubert. §. repellantur nu. 164. asseren-
do hanc esse opinionem Citramonta-
norum.*

Contrarium tenet *las. in l. cum fun-
dus §. seruum, ff. si cert. petat. num. 12.
& relati ab Addent. ad prax. Hubert. n.
164. las. in §. in bona, inst. de action. n.
68. vbi refert consentientes, & dissen-
tientes.*

Concordari tamen possunt, *ut glos.
in d. l. cum fundus, vera sit si quantitas
extet, si verò non extet verum d. ex-
rit las. quia quoties quantitas debita
non extat deuenitur ad estimationem
l. propter fructus C. de compens. l. si non
sortem, §. si certam ff. de condit. ind. b.*

Ampl. etiam si excipiens + de com-
pensatione promississet cum iuramen-
to soluere, *ut dixi supra hoc cap. §. 11:
Ampl. præsertim ad impediendâ +
distractionem pignorum in executio-
ne captorum, Rota Ianuens. decis. 4:
Dum iudicauit num. 22.*

Ampl. præsertim, vbi quantitas, +
quæ hinc inde debetur, est purè debi-
ta, scilicet si ille, qui de compensatione
excipit esset creditor actoris sub
conditione, quia, cum per conditio-
nem sit suspensum illius creditum, &
extingui possit deficiente conditione
sub qua conceptum est conditionale
creditum, *l. vbi, §. si autem, C. de ca-
d. tollent. Pergrinus ff. §. Dominus,
lib. 3. num. 10.* non potest ille excipere
de compensatione, quia per indirectū
diceretur ante diem agere, *Surd. conf.
186. consulas nu. 12.* quod autem exci-
piens + de compensatione dicitur agere,
*Narrat. conf. 61. pro num. 6. Cast. conf.
328. Quidam num. 1. lib. 1.* eadem dicen-
dum si exciperetur de credito in diem,
vel aliam patientem dilationem, *l. quod
in diem ff. de compens.*

Ampl. etiam vbi quis est alternati-
uè

C Vm in habentibus + symbolum
facillimè fiat transitus, *§. sed in
die inst. de adoption. l. in rem, §. item
quacumque, ff. de rei vendicat. etiam
aduersus regulas iuris, Rip. in l. 3. §. ex
contrario, ff. de acq. possess. nu. 70. con-
cludens + citra pœnam aliquam pos-
se vassallum infeudare feudum æquè
idoneo, sine consensu domini, Rip.
in l. Centurio, ff. de vulgar. firmans
substitutionem directam potius tran-
sire in directam, quàm in fideicommis-
soriam, vt cætera omittam, quæ per
relatum assumptum congerunt *las. in
l. generaliter, §. cum autem C. de insti-
t. & substit. Surd. decis. 9. multa nu. 9. &
12. & conf. 316. nu. 13.* Extensioque. +
facillè etiam fiat de vno simili, ad aliud
simile, *l. non possunt ff. de legib. cap. inter
ceteras de rescript. Clem. 1. de election.**

Ideo non mirum si iuris nostri condi-
tores statuerunt, Compensationem,
+ inter debitorem, & creditorem quā-
titatis liquidæ fieri ipso iure. *l. si constas.
C. de compensat. las. in l. huiusmodi. §.
cum pater tit. de legat. 1. n. 12. cum alijs
congestis per Serafin. de iurament. pri-
uileg. 74. n. 35. vbi de communi glos. 1. in
fin. l. de compensat.*

Ampl. etiam si + quantitates non es-
sent pares, *l. imperator §. si centum vers.
Euimvero, ff. de legat. 2. las. per huc tex-
tum inst. huiusmodi §. cum pater delegat.
1. num. 12. in fin. Anar. Regiens. quæst.
2. Quidam num. 1. lib. 1.* quod tamen
intellige + si offeratur residuum ab eo,
qui de quantitate impari excipit *La.
de reb. conf. 164. Quoniam nu. 10.*

Ampl. ut debitor quantitatis + si le-
gati titulo relinquat creditori quanti-
tatem, præsumatur legasse animo com-
pensandi, *las. loquens de dote promissa
filiæ in quantitate, in l. huiusmodi §.
cum pater, ff. de legat. 1. num. 3. vbi va-
sianus refert, & n. 12. limitando n. 13:
si tamen contrarium insurgeret præsum-
ptio aliqua, & ibidem exempla refert
de diti su meis Collectaneis ad §. 2. con-*

Ampl. etiam vbi quis est alternati-
uè

- uē quantitas, & speciei, debitor, 19 f. adeste consuetudo, vel de certa specie
nam si velit compensare, compensatio monetae fuisset conueniens, aliter
fit ipso iure, sicuti ē contra, ubi quis 20 ibidem subdit Riccius puniri posset
esset alternatiue creditor speciei, & recusans recipere monetam minorem
quantitatis, facta electione quantitatis pro grossa, si illa sit approbata
posset excipi de compensatione a reo, 1. si quis, ut ego addo fieret a recu-
debitore quantitatis, vel speciei, si ef- sante iniuria, & dixi in regula consuetu-
semus in casu, quo de specie agi, & ex- ta hoc cap. m.
cipi posset, 1. si debitor, ff. de compensat. 21 Ampl. ut in casu quo admittitur
15 Ampl. praesertim ubi creditum f. compensatio, ubi de illa in iudicio, vel
quod excipitur compensari, cum cre- extra excipitur a reo, statim fiat ipso
dito actoris, recipit functionem in ge- iure, & absque ministerio iudicis, 1. si
nere suo, id est quod inter ista credita 1. si quid, verb. eligere fideiussorem, ver-
cadat omnimoda similitudo intrinseca, item numquid, ff. de compensat. & est ex-
& extrinseca, videlicet quod sint eim- pressus textus in l. 2. ff. eod. idem voluit
dem bonitatis, vt aduersus creditore gloss. in l. si constat, verb. apso iure, C. eod.
in scutis aureis, excipitur de credito, Bari. Bald. & Salic. in l. si constat C. eod.
scutorum aureorum eiusdem ligae, & Contrarium folet quod requira-
ponderis, si quis petat decem amphi- tur declaratio iudicis firmar, Seraph.
ras vini Albani, de vino Albano est de iurament. priuileg. 74. m. 124.
excipiendum, & simile aliud creditum, 22 Ampl. etiam in causa criminali
petatur, & excipitur, & ratio est, quia quoad ipsos creditores delicti causa,
cum compensatio f. sit ficta solutio, 1. si sed non respectu fisci, exemplum erit
pecutium, §. 1. ff. de fias. liber, sicuti ubi si statuto sit cautum, vt vulnerans en-
verē est illa facienda, non admittitur se soluat decem vulnerato, & duo del-
compensatio, quia aliud pro alio solui uenientes ad arma, se inuicem en-
non potest, 1. 2. ff. si cert. pet. l. 4. §. 1. ff. se vulnerent, poenae statim, hinc inde
de re iudic. pariter, & multo fortius est fit compensatio, quoad inuicem se
neganda compensatio, quae est ficta vulnerantes secus quoad fiscum, Bald.
solutio, 1. si in §. in bona fidei inst. de in l. finis. C. de compensat. num. 16. Crim.
actio. num. 62. Quae tamen dixi de l. ut vni ff. de inst. & iur. iur. 32. cir-
17 scutis f. aureis, limitantur si extet con- ca m. d. gloss. l. si ambo verb. ipso iure ff.
consuetudo, vt vna species monetae de compensat. secus tamen esset si vbi
possit solui pro alia, nam si reus sit vulnerasset ensē, alius scilicet, vel lan-
creditor actoris agens ad scuta aurea, cea, seu alia hasta ferro munita, num
in scutis vel moneta argentea, ex v. cessaret poena statuti, & solus flosus a-
consuetudinis, si fiat compensatio, ut geret, vel quisque petet poenam, nulla
subdit 1. si ibid. si cert. fieri potest solutio, terna dato imposita, gloss. in l. si dua
Surdus est hanc generalē consuetudinē, 36. vbi non agitur ff. de delo. iur. §. si quis
18 Italiae vt vna species monetae solui quoniam inuicem vulneratio f. de delo. iur. §. si quis
possit pro alia, Consil. 333. m. 2. v. de 23 Ampl. praesertim ad. euitandam
seq. & consil. 391. m. 9. Nam consil. 416. poenā a iure cominātam in exci-
num. 1. addendo etiam solui posset, mi- pisse poenae implumē, et sic emphotea
nutam monetam pro grossa, & dixit Afflic. de off. sig. l. hoc num. 4. de iur. i.
Bocer. tract. de Regalib. cap. 2. m. 229. Coler. de process. p. 3. cap. 10. nu. 4. de seq.
Vincent. de Franc. de off. 30. de iur. i. §. 1. tieri praet. quasi lib. 2. quasi 37. de qua-
stio iucunda, limitando ubi contraria
alij

- cum alijs. cumalatis à Corbul. de caus. priuation. empbit. ob Can. non solus. li. 23. m. 5. num. 1. & seq. † vbi limitat multis modis, congestis à Corbul. add. relatos à Ioseph. Ludouic. de empbit. conclus. vnic. sol. 5. vers. & licet. qui præterea declarat id esse verum, si emphiteota creditor sit ex causâ liquida, & deberet ille de præsentis soluere, secus si creditum non esset liquidum, & solutio esset differenda, vt puta si emphiteota sit creditor melioramentorum necessariorum, quæ sunt reficienda, si facta fuerint postquàm emphiteusis est aperta Domino, vt dixi hoc cap. 8. §. 1. nu. 64. Fed. Scot. conf. 11. tom. 2. lib. 3. num. 9. vbi*
- 24 *ampliatur etiam si factò calculo, compariatur, non esse debitorem quantitatis, quæ æquet canonem, Ripol. var. Resol. cap. 7. de iur. empbit. num. 334. dum prius dixisset idem dicendum de solutione Laudemij, Aldobrandin. conf. 49. num. 2. tom.*
- 25 *Ampl. etiam † vbi obijcitur cessionario contra debitorem cedentis, Thesaur. decis. 221. compensationis num. 1. vbi refert alias decis. & dixi supra §. 6. & seq.*
- 26 *Ampl. etiam contra fiscum † modo, excipiens sit creditor ex eadem causâ, seu statione, l. 1. C. de compensat. Magon. decis. Lucens. in causa num. 2. & nu. 14. rationem refert.*
- 27 *Ampl. præsertim ad euitandam † moram, Glaf. in l. si constat C. de compensat. Gozadin. conf. 69. num. 2. & 3. Rota Ianuens. decis. 4. Dum. n. 24.*
- 28 *Ampl. præsertim inter † mercatores, inter quos cum procedatur de bono, & æquo, & sola facti veritate inspecta, ipso iure admittenda est compensatio, si vicissim sint creditores, & debitores ex his quæ tradit Surd. conf. 166. alia num. 28.*
- 29 *Ampl. etiam vbi † incontinenti liquidari potest, vt dixi infra §. 16. limit. final.*
- 30 *An autem compensatio admittatur † si agatur de debito naturali tantum, siue ciuilitantum, siue naturali & ciuili simul, sit debita quantitas, Trentacinq. Resol. 1. de compensat. lib. 3. col. 3. vers. Habes.*
- 31 *An autem debitor quantitatis † qui pariter erat creditor quantitatis, si non opposita exceptione compensationis soluit, possit petere suum creditum, Cast. in l. si quidem. C. de transact. n. 2. & las. nu. 3. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 25. sexta. num. 25.*
- 32 *Limit. vbi quantitas est debita † tanquam species, vt puta si quis sit condemnatus ad restituendum pecuniam sibi consignatam in saculo signato aliquo caractere litterali, vel arithmetico, quia cum non agatur ad quantitatem, tamquam quantitate, sed vt ad speciem, cessabit exceptio compensationis opposita à reo de quantitate sibi ab actore debita, las. in l. cum fundus, §. seruum, ff. si cert. petat. num. 11. vbi refert exemplum, si petantur nummi peculiares.*
- 33 *Limit. omni casu, quo non admitteatur † solutio Bal. in l. fin. C. de compensat. num. 14. Surd. conf. 246. non arbitror num. 12. exemplum esse potest, si quis sit condemnatus ad restituendum, commodatum, vel præcario concessum, vel depositatum, vt dixerat Bald. ibid. num. 12. & seq.*
- 34 *Limit. in depositario † l. final. vers. excepta, C. de deposit. & dixi infra §. 13.*
- 35 *Limit. vbi excipitur de † compensatione diuersi generis, seu quæ non recipit functionem, vel uti excipitur de quantitate vini, vbi petitur frumentum mutuo datum, l. 2. §. mutui datio. ff. si cert. pet. Cyn. in l. final. C. de compensat. nu. 13. Trentacinq. Resol. 1. de compensat. num. 1.*
- 36 *Limit. vbi aduersus † debitum voluntarium excipitur de debito necessario, l. uenitorem, ff. de legat. 2. exemplum si aduersus legatarium excipitur ab hærede de compensatione, Bars. in l. si cōdotem, §. si pater. ff. solut. mat. n. 3. Rel. à Val. conf. 55. circa nu. 19. lib. 2. eam afferens rationem, quia præsumitur deinde facta donatio. Pacifici. de Saluan. l. 9. specul. 2. Cap. 11. nu. 333. & seq.*
- 37 *Limit. vbi excipitur de † compensatione quantitatis non eiusdem bonitatis, seu materiz, veluti si petantur scuta aurea, & excipitur de debito contra*

- piſta, multum enim detrahitur dedi-
 14 gnitate ꝛ I. C. vel dicaſterij in eadem
 theſi ſibi non conſtantis, & modo af-
 firmatiue, modo negatiue iudicantis'.
 Nam Doct̃or qui contraria reſpondit,
 vel ſcripſit, nullam fidem meretur.
*Surd. conf. 173. Cauſa. nu. 90. Corac. de
 commn. opi. tit. 6. inſpect. 2. numer. 21.
 verſ. nam doct̃or ꝛ nu. 31. ꝛ 34. ꝛ ſeq.*
 & iudex qui ſolus, vel cum alijs ſedens
 15 in orbem, vel cubum ꝛ contraria
 pronuntiat, Deum & homines offen-
 dens, grauiter in vtroque foro peccan-
 do; grauiffime, niſi male iudicatorenm
 poeniteat, & damna paſſis non reficiat
 apud inferos punitur.
 16 Contrarietas autem ꝛ quæ in Afflic.
 notatur, videtur colligi ex duabus de-
 ciſionibus, quarum prima eſt 121. fuit
 dubitatum, in qua dicitur, quod cum
 hæredes mariti defuncti eſſent credi-
 tores hæredum vxoris occaſione mu-
 tui, de quo illi non excipiendo, fuiſſent
 condemnati ad reſtitutionem dotis,
 non obſtante ſtatuto Neapolitano,
 quod contra inſtrumentum dotis nul-
 la probatio admittatur, potuiſſe hæ-
 redes mariti excipere de compenſatione,
 retardata executione ſententię, quę
 tranſierat in iudicatum, etiam quod in
 inſtrumento dotali maritus renūciaſ-
 ſet exceptioni compenſationis, vbi
 dos eſſet ſoluto matrimonio reſtituē-
 da. Secunda deciſio eſt 381. Quædā
 in qua legitur, quod iuxta opinionem
 Canoniſtarum, aduerſus Bart. aliud
 ſentientem, non poſſet excipi de com-
 penſatione aduerſus inſtrumentum
 mutui, quod recipiſſet promiſſerat cum
 iuramento reſtituere, rennitiando
 omnibus, & ſignāter, exceptioni com-
 penſationis, addendo, ſiue creditum
 de quo excipiebatur eſſet creatum,
 ante inſtrumentum iuratum, ſiue poſt,
 niſi contraria concurrat præſumptio.
 17 Verum cum omnis fieri ꝛ debeat in-
 terpretatio, vt euitetur contrarietas.
*Bart. in l. ſicibus ꝛ. item ff. de condiſt.
 indeb. num. 4. ꝛ ſeq. Crauet. conf. 70.
 in contrah. n. 5. ꝛ pro Genero conf. 327.
 nu. 39. Rol. à Val. conf. 61. quoniam n. 30.
 ꝛ b. 2. Surd. conf. 145. noſiſſimum nu. 34.*

vbi ex Iaſ. Franc. Bec. vult procedere
 18 in legibus ꝛ ſtatutis, paſtis, teſtibus,
 ſententijs, & in omni hominis diſpoſi-
 tione, ſi aliqua non reprehendenda
 interpretatione fieri poteſt cõſiliatio.
 Propterea nulla cadit in Afflic. con-
 19 trarietas, quia ꝛ in caſu deciſ. 121. exci-
 piebatur de credito pariter liquido,
 in quo creditor excipiendo, ſtatim eſt
 eliſa actoris actio, ſine qua nemo in-
 20 reum ꝛ agere poteſt, & agendo iudex
 ex officio etiam parte non excipiente,
 in qualibet parte iudicij, poſſit illum a
 limine iudicij repellere, *l. ſi pupilli ꝛ.
 videamus ff. de negot. geſt. Alex. conf. 136.
 in cauſa ꝛ lite lib. 2. num. 9. Aſſinius in
 prax. part. 1. ꝛ 13. cap. 2. num. 6.* In caſu
 21 ꝛ autem deciſ. 381. excipiebatur de
 credito illiquido, & creato poſt con-
 tractum de nõ opponenda compenſa-
 tione, quam Afflic. ibidem pro vera
 admittit, quia renuntiatio etiam gene-
 ralis ſolum capit ius, quod renuntianti
 22 ꝛ competit tempore, renuntiationis.
*Abb. cap. 2. de renunc. nu. 3. ꝛ 12. Moro-
 tius conf. 83. inueſtitis numer. 3. ꝛ ſeq.
 plurib. & quod renunciatio compen-
 ſationis crediti reſtringatur ad creditũ*
 23 quod ꝛ habebat renuntians ante re-
 nunciatiõnem, non autem ſi deinde
 ſeu poſt renunciatiõnem, quid renun-
 tianti fiat debitum, ſignat *Cepic. deciſ.
 167. in cauſa Manfredini num. 4. in fin.
 ꝛ num. 8. ꝛ dixerat Afflic. d. deciſ. 381.
 numer. 3. circa med. Surd. conf. 246. non
 arbitror num. 15. circa med. Mareſcot.
 reſol. 171 Regulariter num. 541 vbi ratio-*
 24 nem ꝛ diuerſitatis reſert, quia ſi tempo-
 re renunciationis quis erat creditor,
 cenſetur obligatus ad nõ compenſan-
 dum, ſi vero ſuperuenit creditum poſt
 renunciationem, inſurgit præſumptio,
 quod vellent cõpenſare, ideo cõpenſatio
 25 fieri liber, ꝛ dura eſt enim ſeruitus ob-
 ſtringi ære alieno: *Plutar. in moral. cap.
 de euitand. ære alien. & muneribus pu-
 blicis arcetur debitor perpetuo, ni ſol-
 uat, l. reſcripto ꝛ. debitores ff. de mannr.
 ꝛ honor. l. ſciendum ff. de legat. 1. Alex.
 ab Alex. genial. Dier. lib. 1. cap. 7. vbi
 plura incomoda debitorum reſert.*

Ampl. principalem concluſionem ſi
 exci-

26 excipiatur de debito superuento post renunciationem. Mancin. de iuramēt. p. 4. effect. 30. numer. 5. relatis Capic. decis. 167. numer. 5. & Anear. regiens q. 2. lib. 1. numer. 11. & seq. Rota tamen iuste Puteo decis. 442. part. 2. indecīsam reliquit hanc limitationem.

Limit. ubi quis pacto expressio conuenisset et non excipere de compensatione. Mancin. de iuram. p. 4. effect. 30. numer. 6. relato Scraph. de iurament. priuileg. 74. numer. 35. Puteus dec. 442. par. 2. reprobato Affist. qui nihil dixerat dec. 121. adden. melius sensisse dec. 481. Sebenard. tamen cons. 62. numer. 147. vult idem dici, si generaliter sit renuntiatum omnibus legibus pro promittente solvere introductis, exemplo eius quod eadem

28 et clausula sit inducta renuntiatio, l. de his ff. de transf. ut volunt Rol. a Val. cons. 13. nu. 6. & cons. 49. nu. 45. lib. 1. Siluan. cons. 49. numer. 60. ante Schenard. idem firmauerat Pedroch. cons. 28. licet n. 17.

29 Sublimita quoad debita et contraeta post renunciationem, nam limitatio intelligitur quoad debita praterita Capic. decis. 167. numer. 8. quem refert & sequitur Pacific. de Saluan. inspect. 2. cap. 11. numer. 224. & seq. eam afferens rationem, quia renuntiatio non extenditur ad futura, & intelligitur, rebus sic stantibus Aloys. Leo. in l. 1. q. de compens. nu. 28.

eandem personam cum cedente, probatur, l. emptor C. de hered. vel act. vbi Bald. not. l. si donare §. ff. de donat. inter vir. & vxor. Crot. cons. 83. nu. 10.

2 & ideo in cessionarium et transferuntur omnia iura, quae cedenti competeant tempore cessionis, Franc. Bec. cons. 102. Ioannes numer. 17. & latius, firmanz addites ad Burgium de Laudem. part. 3. inspect. 2. rursus, numer. 6. utique poterit, ille, excipiendo de cessione, et retardare executionem sententiae in eum prolatae, quia cessionario competit exceptio compensationis. Dynin cap. qui in ius de regul. iur. numer. 16. quem sequuntur Bari. & abis ab eo relati in l. eius q. in lectur. antiq. numer. 2. & seq. & Bal. numer. 3. C. de compensat. eam afferens rationem, et quia compensatio respicit actionem, quare est necesse quod transeat ad alium cum suo onere, & sua causa inseparabiliter. Nicol. Noal. tract. de transmissio. casu 26. nu. 14. in fin. Franc. Vegin. cons. 56. queritur numer. 24. circa med. Rota la-nuens. decis. 120. numer. 3.

3 Ampl. ut si debitor potest opponere compensationem contra cedentem, possit opponi contra cessionarium, quando respicit rem cessam. Sotia. iun. cons. 74. licet numer. 5. & seq. lib. 3. Cast. cons. 45. super eod. nam. 2. lib. 2. Tusc. conclus. 213. Cessionarius numer. 33. & numer. 34. limit. ubi non fuit opposita exceptio compensationis.

5 Ampl. ut debitor cessus et non possit allegare compensationem contra cedentem, postquam denuntiatio sibi fuit cessio a cessionario, nisi agatur de retardando cursu usurarum et venientia poena, relati a Sura de assens. tit. 4. quas. 42. quandoque nu. 87. in fin.

6 An cessionarius et sit exclusus beneficio exceptionis compensationis eius, quod cedenti est debitum, ubi cedens non posset excipere de facienda compensatione Franc. Vegin. cons. 56. queritur nu. 24. circa med.

8 Limit. ubi cedens et non exceperat de compensatione ante cessionem. Sura. decis. 197. quamvis numer. 11. & 16. soluit Angel. cons. 259. motu ratione, N n n quia

§. VI.

SVM MARIVM.

Cessionarius succedit in locum cedentis. & est eade persona cum cedente. 1. ampl. 2. Cessionarius excipiens de compensatione retardat executionem sententiae 3. & quare 4. ampl. 5. limit. 6. 8. 9. 10. 11. non Cessionarius an sit exclusus beneficio exceptionis compensationis eius, quod cedenti est debitum. ubi cedens non poterat excipere de compensatione. 7.

1 Cessionarium succedere et in ius cedentis, & fictione iuris esse

quia cetho erat tantum in potentia, nō autem in actu, seu quia ut ego addo, de cessione est expresse excipiendum, ut dixi supra §. 4.

- 9 Limit. vbi exceptio + compensatio-
nis non poterat opponi a cedente, seu
cedenti non suffragabatur, ut dixi se-
quent. cap. §. 2.
10 Limit. vbi ius excipiendi + coheret
personarū cedentis. Dyn. cap. qui in-
ius ff. de reg. iur. nu. 10. Vegius conf. 56.
quaritur nu. 24. circa med.
11 Limit. vbi ceditur ius + vel res ali-
qua, quam sit infecta aliquo vitio, cuius
causa cedens impediatur agere. Bar.
& Imol. in l. doli ff. de nouat. quos refert
& existit ad cessionarium Veg. conf. 56.
quaritur nu. 20.

§. VII.

SUMMARY.

Actio qua ceditur transit in cedentem cum
suo vitio. 12. limit. 6.

Compensationis exceptio si tempore cesso-
nis obstat cedenti pariter obstat ces-
sionario volenti retardare executionem
sententia. 2. & quare 3. ampliat limit. 5.
6. sublimit. 7. 8. 9. & 10.

Q Via ut inquit Angelus in l. eius C. de
compensat. in fin. actio + qua ce-
ditur, transit in cessionarium, affecta
sua causa, suoque vitio, propterea, di-
scendum, quod si compensationis excep-
tio tempore cessionis, obstat + ce-
denti, quod pariter obstat cessionario
volenti retardare executionem sen-
tentia, in eum prolata, beneficio ex-
ceptionis compensationis. Afflic. dec.
163. de nu. 3. Auffer. ad Capet. l. doli
dec. 99. numer. 3. T. bis sum. dec. 227.
Compensationis, qui asserta sit fuisse
iudicatum, Bal. in l. eius. q. C. de r. p. n. s.
num. 3. in fin. & quod + omnia quæ ob-
stare possent cedenti, obstant etiam
cessionario. + exceptionis ff. de excep-
t. per quem testam. ita firmat. Guad. conf.
4. plura num. 2. & 9. Gabriel. conf. 153.

Iacobus lib. 1. num. 1. Seraphin. dec. 512.
num. 1. Ludouif. dec. 151. fuit numer. 3.
Portius Imol. conf. 47. num. 4. Angel. in
l. eius C. de compens. in fin.

Ampl. etiam si cedenti + obstat
exceptio aliqua personalis tantum, ut
puta quia ille esset excommunicatus,
quo casu ille non posset, agendo esse in
iudicio, & compensationem sit actio, di-
cam in cap. sequenti §. 2.

Limit. post litem contestatam + cum
ipso cessionario super credito cesso.
Angel. conf. 109. Bal. l. & heredi §. non au-
tem in fin. ff. de pact. quos refert & se-
quitur. at comprobat Laderch. conf. 99.
verissima num. 1. & seq. & Ang. vers. 3.

Limit. vbi excipitur de compensa-
tione + postquam extinctum est omne
ius cedentis, & actio est facta propria
ipsius cessionarii, quod accidit in tri-
bus casibus, de quibus in l. 3. C. de non.
videlicet + si cessionarius sit super iure
cesso litem contestatus, vel partem
crediti exegit, vel denuntiauerit debi-
tori, ne soluat cedenti. Laderch. conf.
109. nu. 1. vers. non respondeo.

Limit. vbi in actu cessionis + debitor
intervenisset, & promississet solvere
cessionario, delegationem acceptantem
l. doli exceptio in fin. ff. de nouat. T. be-
dec. 227. compensationis num. 22. vers.
aliterius.

Limit. vbi compensationis + excep-
tio, non poterat a cedente opponi
tempore cessionis, ut puta, quia de-
bitum sit factum post cessionem, seu
vbi compensationis exceptio est nata
post cessionem. Fulgos. in l. quoniam
C. de compens. & in l. item ff. eod. T. be-
saur. nemine citato dec. 121. compensa-
tionis num. 2. Laderch. conf. 164. quoniam
num. 3. Portius Imol. conf. 47. nu. 28.

Limit. vbi cessionarius + non est ex
cessionem consecutus parva iura, id est
non sit factus creditor eiusdem quan-
tatis, nisi residuum offerat. Imol.
in l. 1. ff. de solut. Laderch. conf. 164.
quoniam 10.

§. VIII.

S. V. M. A. R. I. V. M.

Fideiussor potest excipere de eo quod sibi, vel ei pro quo fideiussu est debitum 3. & quare 4. ampl. 5. 6. 7. 9.

Fideiussorum dura conditio 1.

Fideiussor non potest excipere quod sibi non est debitum sed alteri 2.

Decius reprobat 8.

Clausula sine aliqua exceptione, intelligitur de frivola 1. in fin.

1 **C**onditio fideiussoris, quantum sit amara, & misera, patet ex ijs, quæ dixi de Laudemio lib. 3. quæst. 27. ubi examinando, an fideiussionis causa obligato sando emphiteotico sit debitum laudemium, retuli incommoda, quæ consequantur, ubi quis se obligat accessorie solvere pro alio.

Quamvis ergo plura legantur in iure nostro incommoda fideiussorum, quia parum distant à principali debitor, quem omnia iura clamant, vt soluat promissa, nec quem in conveniatis decipiat, Aduerto tamen inter cætera singularia fideiussoribus concessa, quod licet negetur, excipere, de ijs, quæ actor, agendo ad promissa, alteri debet, l. eius C. de compensat. l. in rem 9.

2 **I**n ff. eod. Bellapertic. §. in bona fidei. Inst. de action. nu. 3. l. 1. ff. nu. 76. Mysing. numer. 12. Azo. in sum. C. de compensat. num. 8. Bero. cons. 46. nu. 7. vol. 2. Attamen si fideiussor conveniatur ad soluendum, quæ pro alio solvere promissit, excusetur à solutione, si excipiat de debito compensabili, quo actor est obligatus solvere, principali debitori, vel sibi glos. l. eius C. de compens.

3 **L**verum, l. si quid ff. eod. quia, quæ exceptio compensationis est realis, vel mixta, & suffragatur debitori principali, & illius fideiussori. l. 2. ff. quæ res pign. oblig. pos. l. omnes ff. de except. l. defension. C. eod. l. tam mandatori C. de non numer. pecun. l. ex persona ff. de fideiuss. &

famant poss. glos. l. 1. in §. in bona fidei. Inst. de action. nu. 76. Menoc. cons. 119. nov. deni nu. 5. Paris. cons. 121. crimo lib. 1. num. 7. in fin. Bertazol. clausul. 40. glos. 8. Non est num. 4. Marfil. in Rub. de fideiuss. num. 27. l. Papiens. in form. libel. respons. rei §. saluis alijs nu. 16.

Ampl. præsertim, si fideiussor fiat hæres debitoris principalis, & excipiat de sua rata, qua est hæres, si illa æquat debitum, vel de rata cohæredum, si illi consentiant, quoad debitum totum, extingatur. Paris. cons. 121. primo lib. 1. num. 6. & 7.

Ampl. siue debitum, de quo excipit fideiussor, esset natum ante siue post fideiussionem factam ad fauorem actoris, qui convenit debitorem ad soluendum Paris. cons. 121. primo lib. 1. num. 8. relatis. Accurs. & Saices. auctoribus suæ opin.

Ampl. vt fideiussori licitum, si excipere de compensatione aduersus creditorem, etiam inuito debitore, seu reo principali, l. exceptiones l. omnes ff. de except. l. stipulatur, & ibi glos. l. expensarum ff. de fideiuss. Bald. l. tam mandatori C. de non numer. pecun. num. 36. Paris. cons. 121. primo lib. 1. num. 9. & 10. testans de communi canonistarum reprobando, Dec. aliud sentientem & num. 13. addit præsertim procedere si debitor principalis, qui contradicit exceptioni, non esset soluendo. Bart. claus. 40. glos. 8. nu. 4.

Ampl. vt fideiussor liceat, excipere de quantitate sibi debita, sed etiam de debita ei, pro quo fideiussit, etiam si ille non excipiat, l. ex persona ff. de fideiuss. Henring. de fideiuss. cap. 20. §. sexto num. 4. l. veram & l. si quid ff. de compens. & dixi cap. seq. §. 3. limit. fin.

10 **A**mpl. etiam si principalis, debitor impeditur sua culpa excipere, vt puta quia esset excommunicatus, vt dixi cap. proximo & sequen. ampl. secunda & §. 3. limit. final. Vel esset post factam fideiussionem bannitus Alberic. de statut. par. 2. quæst. 92. Nellus tract. de bannis. part. 1. secund. temp. quæst. 67. l. 10. Fabian. §. in bona fidei. Inst. de action. num. 19.

11 **A**mpl. etiam si promississet, solue-

re sine aliqua exceptione. *Marfil. in rub. de fideiuss. num. 272.* cam afferens rationem, quia clausula sine aliqua exceptione, intelligitur de friuola, & non relevanti.

Quid si fideiussor excipiat de non numerata pecunia, & reus in iudicio fateatur *Bald. l. tam mandatori C. de non num. pecun. nu. 26.*

§. IX.

S V M M A R I V M.

- de iure tertij quando liceat excipere. 1.*
Emptor rei Ecclesie sine necessarijs solemnibus, rejiciatur si conveniat illius possessorem. 2. ampl. ibid. & 3.
Reo sufficit vincere per non ius actoris. 3.
Compensatio eius quod alteri est debitum retardat executionem sententiae. 4. & quare 5. ampl. 6. 7. 8. 9. ampl. etiam si tertius consentiat contrarium, & corda. 8. limit. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
Socius non potest excipere de credito socij, quod non sit societatis. 7.
Correus non excipit de credito correi. 6.
Mercatores si exerceant mercaturam in pluribus locis, si unus foro cedat an omnes teneantur. 9.
Glos. l. si quid a fideiussore verb. eligere ff. de compensat. declaratur. 15.
Filius emancipatus est instar extranei.
Procurator est Dominus rei in qua est constitutus procurator. 18.
Servus quidquid acquirit, Domino acquirit 17. ampl. ibid.

- 1 **Q**uamvis de iure tertij liceat excipere, ubi illud est exclusivum iuris agentis ipso iure. *Castr. conf. 467. 6 super eo quod pars. 1. num. 2. Verat. decis. 254. part. 3. Bald. l. cum servum C. de serv. fugitiv. num. 6. vers. salve aut ius tertij. Bart. in l. 2. ff. de except. vers. primo casu, & vers. quandoq. Fulgos. in l. 2. C. de iur. empbis. numer. 4. vers. ex qua.*
 2 *autoritate, ubi concludit, emetem tertio bona Ecclesie sine solemnibus necessarijs, excludi, si agat rei vindicatione, con-*

tra illorum possessorem, eo excipiente de nullitate emptionis *l. acta. Roman. conf. 347. Quod articulum nu. 4. & seq.* concludens reum esse absolvendum, etiam si non constet de iure suo, & actorem excludere doceantem de iure suo, si doceat de potentiori iure tertij, quia reo sufficit vincere per non ius actoris, & est singularis textus in *l. Paulus §. fin. ff. quib. mod. pign. vel hypot. sol. vbi debitor possidens excludit creditorem agentem hypothecaris, deducendo ius alienum, quo ille excludatur. Quare cum supra §. 4. dixerim compensationis opposita exceptione ipso iure, extingui ius actoris, dicendum videtur, opposita tertij exceptione eius, quod tertio est debitum, retardari sententiam executionem, virtute compensationis, quae iudici allegata, & probato credito compensando, ipso iure extinguit actionem, & repellit agentem a limine iudicij.*

Contrarium tamen est verius, & quod creditum unius, non compensatur cum debito alterius, sed cum eo, quod ipse creditor debet, probatur. *l. 1. & 2. in rem ff. de compensat. l. eius C. cod. Azo. in sum. C. cod. num. 8. Socin. iun. conf. 147. Inspecit. lib. 3. num. 4.* Ideo dicitur, quod compensatio tertij est debiti & crediti inter se contributio, id est inuicem, & inter easdem personas compensatio, *l. si cum militi, in princ. vbi Castr. ff. de compens. Natta conf. 101 videretur num. 16. Lanar. conf. 26. in hac num. 16. Bero. conf. 46. Sola. lib. 2. num. 7. Soc. iun. conf. 147. Inspecit. lib. 3. num. 4. Surd. decis. 161. non est num. 13. Menoch. conf. 195. Respondendum num. 15. & conf. 781. cum alijs num. 83. Rota Ianuens. decis. 10. Hieronymus num. 3.*

Ampl. ut si duo sint tertij constituti rei debendi, non possit vnus excipere de compensatione, quod alteri est debitum. *l. si duo ff. de duob. reis vbi Bart. Azo. in sum. C. de compens. num. 8. l. eius C. de compensat.*

Ampl. ut nec liceat tertij excipere compensari id, quod socio suo est debitum, ex alia causa quam societatis. *l. si duo ff. de duob. reis. Bald. & Bart. in l. eius C. de*

C. de

C. de compens. Socin. sen. conf. 73. circa primum lib. 1. num. 10. Pedroch. conf. 28. agebat num. 15. Rota Genuenf. decif. 26. in causa num. 30. Menoc. conf. 726. de multis nu. 45.

- 8 Ampl. etiam si tertius + consentiat, si actor dissentiat, l. in rem §. creditor ff. de compens. quia obstat l. 2. §. mutui ff. si cert. pet. Natta conf. 101. videtur nu. 16. Magon. decif. Florent. 44. agebat nu. 9. Pedroch. conf. 28. licet num. 6. & 11. ubi ampl. in pluribus personis tertij, Deni- tamen conf. 73. circa num. 44. vers. quia, velle non admitti etiam si tertius consentiat. Concordari tamen possunt, si compensatio fiat per cessionem iuridicam ex Natta & alijs d. conf. 181. num. 16. concludit Rot. Genuenf. decif. 28. in causa num. 5.

- 9 Quid si iidem + mercatores exercet mercaturam in diuersis locis, vel tabernis, & illi sint, vel fiant non soluen- do. Magon. decif. Lucens. l. in causa numero. 1. & seq.

- 10 Ampl. vt nec instante + tertio fieri possit compensatio. Rota Ianuens. dec. 81 in causa nu. 16.

Ampl. vt nec actiue nec passiue co- hære excipere possit, quod est debitum cohæredi l. si cum filio ff. de compensat.

- 11 Limit. vbi excipitur de iure + tertij cesso excipienti. Natta conf. 101. vide- retur num. 16. Rota Genuenf. decif. 28. causa num. 3. & decif. 20. Hieronimus num. 3. & decif. 120. num. 3. & dixi su- pra §. 6. Tiraquel. de retract. lignag. §. 3. glof. 4. nu. 13.

- 12 Limit. in fideiussore + qui condem- natus potest excipere de credito eius pro quo fideiussit, vt dixi supra §. 8. & infra nu. 14.

- 13 Limit. vbi excipitur de credito + ce- cocti, quod per decoctionem factum fuit excipientis, Rota Ianuens. decif. 8. num. 15.

- 14 Limit. vbi quis excipit + de credito sibi cesso, Afflic. decif. 163. Die. num. 5. Bald. l. cins C. de compens. nu. 3. Papiens. in form. libel. respons. rei §. salus n. 16. Natta conf. 101. nu. 16. dixi sup. nu. 12.

- 15 Limit. vbi sententia est lata + contra patrem, nam excipiendo de credito fi-

lij retardatur sententia executio, & contra glof. in l. si quid a fideiussore vlti- eligere ff. de compensat. quæ cum nec textum, nec contestem referat, suæ assertionis illam cenſeo veram. Si filius sit in potestate patris, & agatur de credito filij, quod patri in proprietate, & vſufructu acquiratur, l. si quis a parente fuer, manumif. l. cū oportet. C. de bon. quæ liber. cum alijs, cum latis in meis Collectaneis ad d. l. 1. secus si filius tuerit emancipatus, 16 quia cum eo casu, filius + sit instar extra-anei in ſibi acquiritis, l. nam nec em- cipitur ff. de legat. 1. Alex. l. si filius ff. de vulg. num. 3. non poterit pater exci- pere de credito, in quo nullum ius ha- beat.

Limit. vbi agitur de sententia lata 17 + contra Dominum, nam appoſita ex- ceptione eius quod alius seruo est de- bitum, seu credito compensabili, re- tardabitur sententia executio lata in Dominum glof. l. si quid verb. eligere ff. de compensat. & ratio est, quia quod debetur seruo, est debitum Domini, & quidquid acquirit seruus, Domino acquirit, l. acquiritur §. 1. ff. de acquir. rerum domino, & quæ dixi de seruo re- peti poſſunt in quocunque alio, qui nō sibi, sed alteri acquirit, vt Monachus, & ſimiles ſi qui ſunt.

- 18 Limit. vbi quis est constitutus + pro- curator in rem ſuam, ab aliquo, qui ſit rei Dominus. l. item in rem §. creditor ff. de compensat. l. si quid verb. eligere ff. eod.

§. X.

SVMMARIUM,

Ecclesia gaudet pluribus privilegijs. 1. lim. 3: est iustitia & aquisitis cultrix & ma- ter. 2. retardatur executio sententia la- ta ad illius fauorem opposita exceptione compensationis. 4. & quare 5 ampl. 6, 7, 8. limit. 6. 10. 12. ſublimita 11. acquiratur ſiſco 5.

- 1** Ecclesia quamuis gaudeat pluribus privilegijs, vt patet ex l. 2. c. 10. titulo Codicis Iustiniani de sacros. Eccles. & ex hys que vngessit Latus de Zambis in suo celebri tractatu de priuilegijs.
- 2** Ecclesi. cum tamen illa sit cultrix, & mater equitatis, & iustitiæ, cap. 1. de iusticijs feud. Neuiz. cons. 11. Consilij n. 11. illiusque causa non sit fauorabilis vbi alterius læsio sequitur, cap. ex reuoc. de foro compesi. Dec. cons. 64. num. 1. Rebus. de preconi. & limitat. gloss. final. n. 19. & seq. Ideo quamuis ad illius fauorem sit iudicatum, & retardabitur sententiæ executio opposita exceptione compensationis, l. 10. Fab. in §. in bona fidei inst. de action. num. 13. in fin. eam afferens rationem, quod sicuti compensatione retardatur executio sententiæ lata ad fauorem fisci, vt dixi supra §. 1. cui Ecclesiæ acquiparatur, & pari gaudet privilegio, Gloss. in l. ff. procurator §. final. verb. soluto ff. de iure fisci. Demandat. in suis lictis partium, §. fides pupillus, pariter retardabitur, si fuerit lata ad fauorem Ecclesiæ.
- 6** Ampl. etiam, vt retardetur ex quacumque causa lata fuerit sententiæ, l. 10. Fab. in §. in bona fidei inst. de action. num. 14. in fin.
- 7** Ampl. præsertim aduersus prælatum, qui sit creditor occasione fructuum bonorum suæ Ecclesiæ, l. 10. Fab. in §. in bona fidei de action. nu. 14. vers. satis potest.
- 8** Ampl. etiam si agatur de executione sententiæ latæ ad fauorem abbatis, vel alicuius ex monachis eiusdem monasterij, l. 10. Fab. in §. in bona fidei inst. de action. num. 15. circa fin. Vers. videtur quod sic eam afferens rationem, quia Monachus non habet proprium, & vtraque causa est monasterij, limitando si monachus, vel abbas, qui obtinuerunt sententiam exequendam, haberent diuersa officia, seu administrationes diuersorum bonorum, quæ sint discreta, seu diuisa, exemplo creditoris fisci, qui excluditur beneficio compensationis, si non sit creditor ex eadem statione, vt etiam dixi supra §. 1. num.
- 10** Limit. in sententiâ lata occasione decimarum, l. 10. Fab. in §. bona fidei inst. de action. num. 14. eam afferens rationem, quia sunt tributa animarum egentium Roman. singul. 551. an faceret doti, afferens id firmari a gloss. in ad. cime. l. 6. q. 1. vbi addentes alios referunt quibus addo Monet. de Decim. quest. ap. cap. 9. num. 172. Peregrin. de iure fisci lib. 6. tit. 7. num. 1. & c.
- 11** Sublim. in decima Papali debita Camere Apost. Monet. de cap. 9. n. 172.
- 12** Limit. vbi compensatio opponitur de eo, quod Prælatus, ad cuius fauorem fuit iudicatum, debet non tamquam Prælatus, seu ratio Ecclesiæ, sed ex suo contractu, vel patrimonio, l. 10. Fab. in §. in bona fidei inst. de action. nu. 15. eam afferens rationem, quia debita, & credita, sunt diuersa, & in vno prælati facere potest quidquid vult, in alio secus, & cum diuersæ sint creditorum hinc inde species, non est admittenda compensatio, gloss. 1. vers. secus si hinc inde in l. final. C. de compensat. Corn. cons. 230. vis. lib. 4. num. 2.

§. XI.

S V M M A R I V M,

- In symbolum habentibus facile fit translatio, l. 1. ampl. 1. num. 1.
- Vassallus in feudare potest aliam aequo idoneum citra penam, & consensum Domini, 2.
- Extensio facile fit de vno simili ad aliud simile 3.
- Compensatio quantitatis liquida fit ipsa iure eum quantitate pariter liquida. 4.
- ampl. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 14. 15. 16. 21. 22. 25. 26. 27. 28. 29. Limit. 6. 12. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38.
- Legatum quantitatis factum creditori quantitatis presumitur factum animo compensandi 7.
- De Compensatione excipiens dicitur agere 13.
- Moneta species vna solui potest pro alia 18. ampl. 20. limit. 19.

*Emphiteota non cadit ob Canonem non
solutam, si fuerit creditor directi.* 23. 8

24.

1 **C** Vmin habentibus ꝑ symbolum
facilime fiat transitus, §. *sed ba-*
da insit. de adoption. l. in rem, §. item.
quacumque, ff. de rei vendicat. etiam
aduersus regulas iuris; Rip. in l. 3. §. r. x
contrario, ff. de acq. possess. nu. 70. con-

2 *cludens ꝑ citra pœnam aliquam pos-*
se vassallum infeudare feudum æquē
idoneo, sine consensu domini, Rip.
in l. Centurio, ff. de vulgar. firmans
substitutionem directam potius tran-
sire in directam, quàm in fideicomis-
soriam, vt cætera omittam, quæ per
relatum assumptum congerunt l. as. in
l. generaliter, §. cum autem C. de insit:
et substit. Surd. decis. 9. multa nu. 9. et

3 *12. et conf. 316. nu. 13. Exrenhoque. ꝑ*
facile etiam fiat de vno simili ad aliud
simile, l. non possunt ff. de legib. cap. inter
cæteras de re script. Clem. 1. de election.
Ideo non mirum si iuris nostri condi-
tores statuerunt, Compensationem,

4 *ꝑ inter debitorem, et creditorem quā-*
titatis liquidæ fieri ipso iure. l. si constet.
C. de compensat. l. as. in l. huiusmodi. §.
cum pater sit. de legat. 1. n. 12. cum alijs
congestis per Seraphin. de iurament. pri-
mi leg. 74. n. 35. vbi de communi glos. 1. in
fin. l. de compensat.

5 *Ampl. etiam si ꝑ quantitates non ef-*
sent pares l. imperator §. si centum vers.
Enimvero, ff. de legat. 2. l. as. per huc tex-
tum in l. huiusmodi §. cum pater delegat.
1. num. 12. in fin. Anzor. Regens. quæst.
2. Quidam num. 1. lib. 1. quod tamen

6 *intellige ꝑ si offeratur residuum ab eo;*
qui de quantitate impari excipit l. a.
de reb. conf. 164. Quoniam nu. 10. et in q.

7 *Ampl. vt debitor quantitatis ꝑ si le-*
gati titulo relinquat creditori quanti-
tatem, presumatur legasse animo com-
pensandi l. as. loquens de dote promissa
filie in quantitate; in l. huiusmodi §.
cum pater, ff. de legat. 1. num. 9. vbi va-
riationem refert, et n. 12. limitando n. 13.
si in contrarium insurgeret presump-
tio ahaqua, et ibidem exempla refert
et dixi in mea Collectaneis ad §. et con-

tra insit. de legat.

Ampl. etiam si quantitas ꝑ esset de-
bita tamquam species, glos. in l. cum
fundus, §. seruum tuum, verb. vindi-
cate vers. sed secundum, Loth. ff. si cert.
pet. exemplum est si relinquantur cen-
tum, quæ sunt in arca; glos. sequuntur
ibid. Bart. Cast. Alex. addentes ad prax.
Hubert. §. repellantur nu. 164. asseren-
do hanc esse opinionem Citramonta-
norum.

Contrarium tenet l. as. in l. cum fun-
dus §. seruum, ff. si cert. petat. num. 12.
et relati ab Addent. ad prax. Hubert. n.
164. l. as. in §. in bona, insit. de action. n.
68. vbi refert consentientes, et dissen-
tientes.

Concordari tamen possunt, vt glos.
in d. l. cum fundus, vera sit si quantitas
extet, si verò non extet verum d. ex-
erit l. as. quia quoties quantitas debita
non extat deuenitur ad estimationem
l. propter fructus C. de compensat. l. si non
sortem, §. si certam ff. de condit. indeb.

Ampl. etiam si excipiens ꝑ de com-
pensatione promississet cum iuramen-
to soluere, vt dixi supra hoc cap. §. 11.
10 *Ampl. præsertim ad impediendâ ꝑ*
distractionem pignorum in executio-
ne captorum, Rota Ianuens. decis. 4.
Dum iudicauit num. 22.

11 *Ampl. præsertim, vbi quantitas, ꝑ*
quæ hinc inde debetur, est pure debi-
ta, secus si ille, qui de compensatione
excipit esset creditor actoris sub
conditione, quia, cum per conditio-
nem sit suspensam illius creditum, et
extingui possit deficiente conditione
sub qua conceptum est conditionalis
creditum, v. vltio, §. si iurim, C. de ca-
das. tollens Perregrius n. 63. Dominus,
lib. 3. num. 1. non potest ille excipere

12 *de compensatione, quia per indirectû*
diceretur ante diem agere, Surd. conf.
1861. consilii nu. 12. quod autem exci-
piens ꝑ de compensatione dicatur agere;
13 *Narrat. conf. 61. pro nam. 6. Cast. conf.*
328. Quod num. 1. lib. 1. et idem dicen-
dum si exciperetur de credito in diem,
vel aliam patientem dilationem, l. quod
in diem ff. de compensat.

14 *Ampl. etiam vbi quis est alternati-*
uè

- uē + quantitas, & speciei, debitor, 19 + adest consuetudo, vel de certa specie
nam si velit compensare, compensatio
fit ipso iure, sicuti ē contra, ubi quis 20
esset alternativē creditor speciei, &
quantitatis, facta electione quantitatis
potest excipi de compensatione à reo
debitore quantitatis, vel speciei, si el-
semus in casu, quod de specie agi, & ex-
cipi posset, *l. fidebitor ff. de compensat.*
Ias. in §. in bona fidei inst. de action. nu.
63.
- 15 Ampl. præsertim ubi creditum +
quod excipitur compensari, cum cre-
dito actoris, recipit functionem inge-
nere suo, id est quod inter ista credita
cadat omnimoda similitudo intrinseca
& extrinseca, videlicet quod sint eius-
dem bonitatis, vt adversus creditore
in scutis aureis, excipiat de credito
scutorum aureorum eiusdem ligæ, &
ponderis, si quis petat decem amphi-
ras vini Albani, de vino Albano est ex-
cipiendum, & simile aliud creditum
petatur, & excipiat, & ratio est, quia
16 cum compensatio + sit ficta solutio, *l. si*
peculium, §. 1. ff. de fias. liber. sicuti ubi
verē est illa facienda, non admittitur
compensatio, quia aliud pro alio solui
non potest. *l. 2. ff. si cert. pet. l. 4. §. 1. ff.*
de re iudic. pariter, & multo fortius est
neganda compensatio, quæ est ficta
solutio, Ias. in §. in bona fidei inst. de
action. num. 62. Quæ tamen dixi de
17 scutis + aureis, limitantur si extet con-
suetudo, vt vna species monete
possit solui pro alia, nam si reus sit
creditor actoris agēis ad scuta aurea,
in scutis vel monete argentea, ex vi
consuetudinis, fiet compensatio, cui
subdit *Ias. ibid. sicut fieri potest inst. de*
Surd. glossans de generali consuetudine.
- 18 Ita + vt vna species monete solui
possit pro alia, *Consil. 335. num. 11. &*
seq. 391. nu. 9. Nota etiam
num. 1. addendo, etiam solui posse, in
naturam monetam pro grossa, & dicitur
Afflict. de decis. 90. Hoc num. & dicitur
Bocer. tract. de Regalib. cap. 1. num. 229.
Coler. de process. l. cap. 10. nu. 4. & seq.
Vincens. de Franc. decis. 50. & l. 1. §. 1.
tiers pract. quasi lib. 2. quasi. 17. & qua-
stio iucunda, limitando ubi contraria
- + adest consuetudo, vel de certa specie
monete, si esset consuetum, alias
ibidem subdit Riccius puniri posset
recusans recipere monetam minorem
pro grossa, si illa sit approbata, *Prin-*
cipe, & illi, vt ego addo fieret à recu-
sante iniuria, & dixi in regula constitu-
ta hoc cap. 11.
- 21 Ampl. vt in casu quo admittitur +
compensatio, ubi de illa in iudicio, vel
extra excipitur à reo, statim fiat ipso
iure, & absque ministerio iudicis, *l. §. 1.*
l. si quid. verb. eligere fideiussorem, vers.
item numquid, ff. de compensat. & est ex-
pressus textus in *l. 2. ff. eod. idem voluit*
glos. in l. si constat, verb. ap. iure, C. eod.
Bart. Bald. & Sane. in l. si constat C. eod.
Contrarium solum quod requira-
tur declaratio iudicis firmat, *Seraph.*
de iurament. priuileg. 74. n. 124.
- 22 Ampl. etiam in causa criminali +
quoad ipsos creditores delicti causa,
sed non respectu fisci, exemplum erit
si statuto sit cautum, vt vulnerans en-
se soluat decem vulntrato, & duo de-
uonantes ad arma, se inuicem ense
vulnerent, poenæ statim, hinc inde
fit compensatio, quoad inuicem se
vulnerantes secus quoad fiscum, *Bald.*
in l. final. C. de compensat. num. 16. & in
l. ut vni ff. de iust. & iur. num. 32. circa
mod. glos. l. si ambo verb. ipso iure ff.
de compensat. secus tamen esset si vbi
vulnerasset ense, alius impetret, vel lan-
cea, seu alia hasta ferro munita, nam
cessaret poena statuti, & solutio finis
geret, vel quisque petes poenam, nulla
littera statuto imposita, *glos. in l. si dua*
26. verb. non agenti ff. de delo. vers. sequit
quoniam inuicem vulneratio
- 23 Ampl. præsertim ad. euitandam +
poenam à reo cominatum in exci-
piendo, si exemplum erit, si emphiteota
excipiat contra dominum agentem,
ad caducitatem, quæ bienio, vel
triennio non soluerit Canonem, &
ille excipiat esse creditore illius qua-
ritatis, quæ sequet Canonem triennio,
vel bienio, debitum directo Domino
laico, vel Beneficij, *Spre de locat §. anet*
aliqua, num. 101. idem repetens de obli-
gat. & solut. §. nunc aliqua, num. 9. cum
alij

- cum alijs cumulatis à Corbul. de caus. priuation. emphis. ob Can. non solut. li. 23. mis. §. num. 1. & seq. † vbi limitat multis modis, congestis à Corbul. addere lator. à Ioseph. Ludovic. de emphis. conclus. vniv. col. 5. vers. & licet. qui præterea declarat id esse verum, si emphiteota creditor sit ex causa liquida, & deberet ille de præsentì solvere, secùs si creditum non esset liquidum, & solutio esset differenda, vt puta si emphiteota sit creditor melioramentorum necessarium, quæ sunt reficienda, si facta fuerint postquàm emphiteusis est aperta Domino, vt dixi hoc cap. 8. §. 1. nu. 64. Fed. Scot. conf. 11. tom. 2. lib. 3. num. 9. vbi
- 24 ampliatur etiam si factò calculo, comperiatur, non esse debitorem quantitatis, quæ æquet canonem, Ripol. var. Resol. cap. 7. de iur. emphis. num. 334. dum prius dixisset idem dicendum de solutione Laudemij, Aldobrandin. conf. 49. num. 2. tom.
- 25 Ampl. etiam † vbi obijcitur cessionario cõtra debitorem cedentis, The-saur. decis. 22. 1. compensationis num. 1. vbi refert alias decis. & dixi supra §. 6. & seq.
- 26 Ampl. etiam contra fiscum † modo, excipiens sit creditor ex eadem causâ, seu statione, l. 1. C. de compensat. Magon. decis. Lucens. in causa num. 2. & nu. 14. rationem refert.
- 27 Ampl. præsertim ad euitandam † moram, Glas. in l. si constas. C. de compensat. Gozadin. conf. 69. num. 2. & 3. Rota la-muens. decis. 4. Dum. n. 24.
- 28 Ampl. præsertim inter † mercatores, inter quos cum procedatur de bono, & æquo, & sola facti veritate inspecta, ipso iure admittenda est compensatio, si vicissim sint creditores, & debitores ex his quæ tradit Surd. conf. 166. alia num. 28.
- 29 Ampl. etiam vbi † incontinenti liquidari potest, vt dixi infra §. 16. limit. final.
- 30 An autem compensatio admittatur † si agatur de debito naturali tantum, siue ciuili tantum, siue naturali & ciuili simul, sit debita quantitas, Trentacinq. Resol. 1. de compensat. lib. 3. col. 3. vers. Habes.
- 31 An autem debitor quantitatis † qui pariter erat creditor quantitatis, si non opposita exceptione compensationis soluit, possit petere suum creditum, Cast. in l. si quidem. C. de transact. n. 2. & las. nu. 3. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 25. secta. num. 25.
- 32 Limit. vbi quantitas est debita † tanquam species, vt puta si quis sit condemnatus ad restituendum pecuniam sibi consignatam in saculo signato aliquo caractere litterali, vel arithmetico, quia cum non agatur ad quantitatem, tamquam quantitate, sed vt ad speciem, cessabit exceptio compensat-ionis opposita † reo de quantitate sibi ab actore debita, las. in l. cum fundus, §. seruum, ff. si cert. petat. num. 11. vbi refert exemplum, si petantur nummi peculiares.
- Limit. omni casu, quo non admitte-retur † solutio Bal. in l. fin. C. de compensat. num. 14. Surd. conf. 246. non arbitror num. 12. exemplum esse potest, si quis sit condemnatus ad restituendum commodatum, vel præcario concessum, vel depositatum, vt dixerat Bald. ibid num. 12. & seq.
- 33 Limit. in depositario † l. final. vers. excepta, C. de posit. & dixi infra §. 13.
- 34 Limit. vbi excipitur de † compensatione diuersi generis, seu quæ non recipit functionem, veluti si excipitur de quantitate vini, vbi petitur frumentum mutuo datum, l. 2. §. mutui datio. ff. si cert. pet. Cyn. in l. final. C. de compensat. nu. 13. Trentacinq. Resol. 1. de compensat. num. 1.
- 35 Limit. vbi aduersus † debitum voluntarium excipitur de debito necessario, l. venditorem, ff. de legat. 2. exemplum aduersus legatarium excipitur ab hærede de compensatione, Bart. in l. si cõdotem, §. si pater, ff. solut. mat. n. 3. Resol. à Val. conf. 65. circa nu. 19. lib. 2. cam afferens rationem, quia præsumitur deinde facta donatio. Pacifir. de Saluian. l. 1. specul. 2. Cap. 11. nu. 333. & seq.
- 36 Limit. vbi excipitur de † compensatione quantitatis non eiusdem bonitatis, seu materie, veluti si petantur scuta aurea, & excipitur de debito contra-

- pieta, multum enim detrahitur dignitate † l. C. vel dicasterij in eadem thesi sibi non constantis, & modo affirmatiue, modo negatiue iudicantis. Nam Doctor qui contraria respondit, vel scripsit, nullam fidem meretur. *Surd. conf. 173. Causa. nu. 90. Corac. de commun. opiu. tit. 6. inspect. 2. numer. 21. vers. nam doctor & nu. 31. & seq.* & iudex qui solus, vel cum alijs sedens
- 15 in orbem, vel cubum † contraria pronuntiat, Deum & homines offendens, grauiter in utroque foro peccando, grauissime, nisi male iudicatorum poeniteat, & damna passis non reficiat apud inferos punitur.
- 16 Contrarietas autem † quæ in Afflic. notatur, videtur colligi ex duabus decisionibus, quarum prima est 121. fuit dubitatum, in qua dicitur, quod cum hæredes mariti defuncti essent creditores hæredum vxoris occasione mutui, de quo illi non excipiendo, fuissent condemnati ad restitutionem dotis, non obstante statuto Neapolitano, quod contra instrumentum dotis nulla probatio admittatur, potuisse hæredes mariti excipere de compensatione, retardata executione sententie, quæ transierat in iudicatum, etiam quod in instrumento dotali maritus renūtiasset exceptioni compensationis, vbi dos esset soluto matrimonio restituenda. Secunda decisio est 381. Quædam in qua legitur, quod iuxta opinionem Canonistarum, aduersus Bart. aliud sentientem, non posset excipi de compensatione aduersus instrumentum mutui, quod recipiens promisserat cum iuramento restituere, renuntiando omnibus, & signa ter, exceptioni compensationis, addendo, siue creditum de quo excipiebatur esset creatum, ante instrumentum iuratum, siue post, nisi contraria concurrat præsumptio.
- 17 Verum cum omnis fieri † debeat interpretatio, vt euitetur contrarietas. *Bart. in l. Stichus §. item ff. de condit. indeb. num. 4. & seq. Crauet. conf. 70. in contractu n. 5. & pro Genero conf. 327. nu. 39. Rol. à Val. conf. 61. quoniam n. 30. lib. 2. Surd. conf. 145. notissimum nu. 34.*

vbi ex l. f. Franc. Bec. vult procedere in legibus † statutis, pactis, testibus, sententijs, & in omni hominis dispositione, si aliqua non reprehendenda interpretatione fieri potest cõciliatio. Propterea nulla cadit in Afflic. contrarietas, quia † in casu decis. 121. excipiebatur de credito pariter liquido, in quo creditor excipiendo, statim est elisa actoris actio, sine qua nemo in reum † agere potest, & agendo iudex ex officio etiam parte non excipiente, in qualibet parte iudicij, possit illum a limine iudicij repellere, l. si pupilli §. videamus ff. de negot. gest. Alex. conf. 136. in causa & lite lib. 2. num. 9. Afinius in prax. part. 1. §. 13. cap. 2. num. 6. In casu

21 † autem decis. 381. excipiebatur de credito illiquido, & creato post contractum de nõ opponenda compensatione, quam Afflic. ibidem pro vera admittit, quia renuntiatio etiam generalis solum capit ius, quod renuntianti

22 † competit tempore, renuntiationis. *Abb. cap. 2. de renunc. nu. 3. & 12. Morotius conf. 83. inuestitis numer. 3. & seq. plurib. & quod renunciatio compensationis crediti restringatur ad creditum*

23 quod † habebat renuntians ante renuntiationem, non autem si deinde seu post renuntiationem, quid renuntianti fiat debitum, firmat *Cypic. decis. 167. in causa Manfredini num. 4. in fin. & num. 8. & dixerat Afflic. d. decis. 381. numer. 3. circa med. Surd. conf. 246. non arbitrarium. 15. circa med. Marefcot. resol. 171 Regulariter num. 54. vbi ratio*

24 nem † diuerſitatis refert, quia si tempore renuntiationis quis erat creditor, censetur obligatus ad nõ compensandum, si vero superuenit creditum post renuntiationem, insurgit præsumptio, quod vellent cõpensare, ideo cõpensatio

25 fieri libet, † dura est enim seruitus obſtrungi ære alieno. *Plutar. in moral. cap. de eiusand. ære alien. & muneribus publicis arcetur debitor perpetuo, ni soluat, l. rescripto §. debitores ff. de munus. & honor. l. sciendum ff. de legat. 1. Alex. ab Alex. genial. Dier. lib. 1. cap. 7. vbi plura incommoda debitorum refert.*

Ampl. principalem conclusionem si exci-

26 excipiatur de debito super uento post renunciationem. Mancin. de iuram. p. 4. eff. 30. numer. 5. relatis Capic. decis. 167. numer. 5. & Anear. regien. q. 2. lib. 1. numer. 11. & seq. Rota tamen teste Puteo decis. 442. par. 2. indecisam reliquit hanc limitationem.

Limit. ubi quis pacto expresso conuenisset non excipere de compensatione. Mancin. de iuram. p. 4. eff. 30. numer. 6. relato Seraph. de iurament. priuileg. 74. numer. 35. Puteus dec. 442. par. 2. reprobat Afflic. qui nliud dixit dec. 121. adden. melius sentisse dec. 481. Sebonard. tamen conf. 62. numer. 147. vult idem dici, si generaliter sit renuntiatum omnibus legibus pro promittente soluere introductis, exemplo eius quod eadem

28 clausula sit inducta renuntiatio, l. de his ff. de trans. ut voluit Rol. a Val. conf. 13. nu. 6. & conf. 49. nu. 45. lib. 1. Siluan. conf. 49. numer. 60. ante Schenard. idem firmauerat Pedroch. conf. 28. licet n. 17.

29 Sublimita quoad debita et contraeta post renunciationem, nam limitatio intelligitur quoad debita praterita Capic. decis. 167. numer. 8. quem refert & sequitur Pacific. de Saluan. inspec. 2. cap. 11. numer. 324. & seq. eam afferens rationem, quia renuntiatio non extenditur ad futura, & intelligitur, rebus sic stantibus Aloys. Leo. in l. 1. G. de compens. nu. 28.

S. VI.

S. V. M. A. R. I. V. M.

Cessionarius succedit in locum cedentis. Et est eadem persona cum cedente 1. ampl. 2. Cessionarius excipiens de compensatione retardat executionem sententiae 3. & quare 4. ampl. 5. limit. 6. 8. 9. 10. 11. non Cessionarius an sit exclusus beneficio compensationis etiam, quod cedens si est debitum. ubi cedens non poterat excipere de compensatione. 7.

1 Cessionarium succedere et in ius cedentis, & fictione iuris esse

eandem personam cum cedente, probatur, l. emptor C. de bare. vel act. vbi Bald. not. l. si donare §. 1. ff. de donat. inter vir. & uxor. Cros. conf. 83. nu. 10.

2 & ideo in cessionarium et transferuntur omnia iura, quae cedenti competebant tempore cessionis, Franc. Bec. conf. 102. Ioannes numer. 17. & latius, firman. addites ad Burgium de Laudem. part. 3. inspec. 2. rursus, numer. 6. utique poterit, ille, excipiendo de cessione, et retardare executionem sententiae in eum prolate, quia cessionario competit exceptio compensationis. Dym. in cap. qui in ius de regul. iur. numer. 16. quem sequuntur Bart. & alij ad e. relati in l. eius 9. in lectur. antiq. numer. 2. & seq. & Bal. numer. 3. C. de compensat. eam afferens rationem, et quia compensatio respicit actionem, quare est necesse quod transeat ad alium cum suo onere, & sua causa inseparabiliter. Nicol. Noal. tract. de transmission. casu 26. nu. 14. in fin. Franc. Vegius conf. 56. queritur numer. 24. circa med. Rota lanuens. decis. 120. numer. 3.

3 Ampl. ut si debitor potest opponere compensationem contra cedentem, possit opponi contra cessionarium, quando respicit rem cessam. Sotus. iun. conf. 74. l. iura numer. 5. & seq. lib. 3. Cast. conf. 45. super ead. num. 2. lib. 2. Tufcul. conclus. 213. Cessionarius numer. 33. & numer. 34. limit. ubi non fuit opposita exceptio compensationis.

5 Ampl. ut debitor cessus et non possit allegare compensationem contra cedentem, postquam denuntiatio sibi fuit cessio a cessionario, nisi agatur de retardando cursu iuramenti, et veluti da poena, relatis Surd. de aliment. sit. d. quest. 42. quandoque nu. 87. in fin.

6 Antecessarius et sit exclusus beneficio exceptionis compensationis eius, quod cedens est debitum, ubi cedens non potest excipere de facienda compensatione Franc. Vegius conf. 56. queritur nu. 24. circa med.

8 Limit. ubi cedens et non exceptat de compensatione ante cessionem. Surd. decis. 197. quamvis numer. 14. & 16. artic. Angak. conf. 259. motu ratione,

quia cetho erat tantum in potentia, nō autem in actu, seu quia ut ego addo, de cessione est expresse excipiendum, ut dixi supra §. 4.

9 Limit. vbi exceptio + compensatio- nis non poterat opponi a cedente, seu cedenti non suffragabatur, ut dixi se- quent. capis. §. 2.

10 Limit. vbi ius excipiendi + coheret personæ cedentis. Dyn. cap. qui in- sus ff. de reg. iur. nu. 10. Vegius conf. 56: quaritur nu. 24. circa med.

11 Limit. vbi ceditur ius + vel res ali- qua, quæ sit infecta aliquo vitio, cuius causa cedens impediatur agere. Bar. & Imol. in l. doli ff. de nouat. quos refert & exstendit ad cessionarium Veg. conf. 56. quaritur nu. 20.

Yacobus lib. 1. num. 1. Seraphin. decif. 512. num. 1. Ludouif. decif. 151. fuit numer. 3. Portius Imol. conf. 47. num. 4. Angel. in l. eius C. de compens. in fin.

4 Ampl. etiam si cedenti + obstarer excepto o aliqua personalis tantum, vt puta quia ille esset excommunicatus, quo casu ille non posset agendo esse in iudicio, & compensatio sit actio, di- cam in cap. sequenti §. 2.

5 Limit. post litem contestatam cum ipso cessionario super credito cesso. Angel. conf. 109. Bal. l. & haredi §. non au- tem in fin. ff. de pact. quos refert & se- quitur. at comprobat Laderch. conf. 99. verissima num. 1. & seq. & Ant. verif. 3.

6 Limit. vbi excipitur de compensa- tione + postquam extinctum est omne ius cedentis, & actio est facta propria ipsius cessionarii, quod accidit in tri- bus casibus, de quibus in l. 3. C. de nou. videlicet + si cessionarius sit super iure cesso litem contestatus, vel partem crediti exegit, vel denuntiauerit debi- tori, ne soluat cedenti. Laderch. conf. 109. nu. 1. verif. non respondeo.

8 Limit. vbi in actu cessionis + debitor interuenisset, & promississet soluere cessionario, delegationem acceptanti, l. doli exceptio in fin. ff. de nouat. Thef. decif. 221. compensationis num. 25. Verif. vltimus.

9 Limit. vbi compensationis + exce- ptio, non poterat a cedente opponi tempore cessionis, vt puta, quia de- bitum sit factum post cessionem, seu vbi compensationis exceptio est nata post cessionem. Fulgos. in l. quoniam C. de compens. & in fin. rem ff. cod. T. be- saur. nemine citato decif. 121. compensa- tionis num. 2. Laderch. conf. 164. quoniam num. 2. Portius Imol. conf. 47. nu. 28.

10 Limit. vbi cessionarius + non est ex- cessione confectus paria iura, id est non sit factus creditor eiusdem quan- titatis, nisi reddere offerat. Imol. in l. 1. ff. de solut. Laderch. conf. 164. quoniam 10.

§. VII.

SVMMARIUM.

Actio qua ceditur transit in eadentem cum suo vitio. 12. limis. 6.

Compensationis exceptio si tempore cessionis obstat cedenti pariter obstat cessionario volenti retardare executionem sententia. 2. & quare 3. ampl. 4. limis. 5. 6. sublimis. 7. 8. 9. & 10.

1 **Q**uia vt inquit Angel. in l. eius C. de compensat. in fin. actio + qua ce- ditur, transit in cessionarium, affecta sua causa, suoque vitio, propterea, di- scendum, quod si compensationis exce- ptio tempore cessionis, obstat + ce- denti, quod pariter obstat cessionario volenti retardare executionem sen- tentia, in eum prolata, beneficio ex- ceptionis compensationis. Afflic. decif. 163. die nu. 5. Auffer. ad Capet. Theof. decif. 94. numer. 3. T. besaur. decif. 221. Compensationis, qui obstat ita fuisse iudicatum. Balio Leina. 9. C. de compens. num. 3. in fin. & quod + omnia que ob- stare possent cedenti, obstant etiam cessionario. 1. exceptiones ff. de except. per quem tractum ita firmat Sord. vnsf. 4. plura num. 7. & 9. Gabriel. conf. 175.

§. VII.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

Fideiussor potest excipere de eo quod sibi, vel ei pro quo fideiussus est debitum 3. & quare 4. ampl. 5. 6. 7. 9.

Fideiussorum dura conditio.

Fideiussor non potest excipere quod sibi non est debitum sed alteri 2.

Decius reprobat. 8.

Clausula sine aliqua exceptione, intelligitur de friuolau. in fin.

1 **C**onditio fideiussoris. † quantum sit amara, & misera, patet ex ijs, quæ dixi de Laudemio lib. 3. quæst. 27. ubi examinando, an fideiussionis causa obligato iusto emphiteotico sit debitum laudemium, retuli incommoda, quæ consequantur, ubi quis se obligat accessorie soluere pro alio.

Quamvis ergo plura legantur in iure nostro incommoda fideiussorum, quia parum distant a principali debitor, quem omnia iura clamant, vt soluat promissa, nec quem in conuen-

2 quod licet negetur † excipere, de ijs, quæ actor, agendo ad promissa, alteri debet, l. eius C. de compensat. l. in rem §. 1. ff. cod. Bellapertic. §. in bona fidei. Inst. de action. nu. 3. l. as. nu. 76. Mysing. numer. 12. Azo. in sum. C. de compensat. num. 8. Bero. conf. 46. nu. 7. vol. 2. Attamen si fideiussor conueniatur ad solu-

3 uendum † quæ pro alio soluere promissit, excludetur a solutione, si excipiat de debito compensabili, quo actor est obligatus soluere, principali debitori, vel sibi glof. l. eius C. de compens.

4 l. verum, si quid ff. cod. quia † exceptio compensationis est realis, vel mixta, & suffragatur debitori principali, & illius fideiussori. l. 2. ff. quæ res pign. oblig. pos. l. omnes ff. de except. l. defension. C. cod. l. tam mandatori C. de non numer. pecun. l. ex persona ff. de fideiuss. &

sumant post glof. l. as. in §. in bona fidei. Inst. de action. nu. 76. Menoc. conf. 119. non teni nu. 5. Paris. conf. 121. crimo lib. 1. num. 7. in fin. Bertazol. clausul. 40. glof. 8. Non est num. 4. Marfil. in Rub. de fideiuss. num. 27. 1. Papiens. in form. libel. respons. rei §. saluis alijs nu. 16.

Ampl. præsertim † si fideiussor fiat hæres debitoris principalis, & excipiat de sua rata, qua est hæres, si illa æquat debitum, vel de rata cohæredum, si illi consentiant, quoad debitum totum, extinguatur. Paris. conf. 121. primo lib. 1. num. 6. & 7.

Ampl. siue debitum † de quo excipit fideiussor, esset natum ante siue post fideiussionem factam ad fauorem actoris, qui cõuenit debitorem ad soluendum Paris. conf. 121. primo lib. 1. num. 8. relatis. Accurs. & Saicet. auctoribus sua opin.

Ampl. vt fideiussori licitum † sit excipere de compensatione aduersus creditorem, etiam inuito debitore, seu reo principali, l. exceptiones l. omnes ff. de except. l. stipulatur, & ibi glof. l. expensarum ff. de fideiuss. Bald. l. tam mandatori C. de non numer. pecun. num. 36. Paris. conf. 121. primo lib. 1. num. 9. & 10. testans de communi canonistarum reprobando † Dec. aliud sentientem & num. 13. addit præsertim procedere si debitor principalis, qui contradicit exceptioni, non esset soluendo. Bart. claus. 40. glof. 8. nu. 4.

Ampl. vt fideiussor liceat † excipere de quantitate sibi debita, sed etiam de debita ei, pro quo fideiussit, etiam si ille non excipiat, l. ex persona ff. de fideiuss. Henring. de fideiuss. cap. 20. §. sexto num. 4. l. verum & l. si quid ff. de compens. & dixi cap. seq. §. 3. limit. fin.

10 Ampl. etiam si principalis † debitor impeditur sua culpa excipere, vt puta quia esset excommunicatus, vt dixi cap. proximo & sequen. ampl. secunda & §. 3. limit. final. Vel esset post factam fideiussionem bannitus Alberic. de statut. par. 2. quæst. 92. Nellus tract. de bannis. pars. 1. secund. temp. quæst. 67. 10. Fab. in §. in bona fidei inst. de action. num. 19.

11 Ampl. etiam si promississet † soluere.

re sine aliqua exceptione. *Marfil. in rub. de fideiuss. num. 272.* cum afferens rationem, quia clausula sine aliqua exceptione, intelligitur de friuola, & non relevanti.

Quid si fideiussor excipiat de non numerata pecunia, & reus in iudicio fateatur *Bald. l. tam mandatori C. de non num. pecun. nu. 26.*

§. IX.

S V M M A R I V M.

- de iure tertij quando liceat excipere. 1.*
Emptor rei Ecclesie sine necessarijs solemnibus, rejicitur, si conveniat illius possessorem. 2. ampl. ibid. & 3.
Reo sufficit vincere per non ius actoris. 3.
Compensatio eius quod alteri est debitum retardat executionem sententiae. 4. & quare 5. ampl. 6. 7. 8. 9. ampl. etiam si tertius consentiat contrarium. cōcorda. 8. limit. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
Socius non potest excipere de credito socij, quod non sit societatis. 7.
Correus non excipit de credito correi. 6.
Mercatores si exerceant mercatorem in pluribus locis, si unus foro cedat an omnes teneantur. 9.
Glos. l. si quid a fideiussore verb. eligere ff. de compensat. declaratur. 15.
Filius emancipatus est instar extranei.
Procurator est Dominus rei in qua est constitutus procurator. 18.
Servus quidquid acquirit, Domino acquirit 17. ampl. ibid.

- 1 **Q**uamvis de iure tertij liceat excipere, ubi illud est exclusivum iuris agentis ipso iure. *Castr. conf. 467. super eo quod part. 1. num. 2. Verbal. decis. 254. part. 3. Bald. l. cum servum C. de serv. fugitiv. num. 6. vers. salve out ius tertij. Bart. in l. 2. ff. de except. vers. primo casu. & vers. quandoq. Fulgos. in l. 2. C. de iur. empbit. numer. 4. vers. ex qua.*
 2 *autoritate, ubi concludit, emetem tertio Ecclesie sine solemnibus necessarijs, excludi, si agat rei vindicatione, con-*

tra illorum possessorem, eo excipiente de nullitate emptionis factae. *Roman. conf. 347. Quoad articulum nu. 4. & seq.* concludens reum esse absolendum, etiam si non constet de iure suo, & actorem excludere docentem de iure suo, si doceat de potentiori iure tertij, quia reo sufficit vincere per non ius actoris, & est singularis textus in l. Paulus §. fin. ff. quib. mod. pign. vel hypot. sol. ubi debitor possidens excludit creditorem agentem hypothecaria, deducendo ius alienum, quod ille excludatur. Quare cum supra §. 4. dixerim compensationis opposita exceptione ipso iure extingui ius actoris, dicendum videtur, opposita tertij exceptione eius, quod tertio est debitum, retardari sententiae executionem, virtute compensationis, quae iudici allegata, & probata credito compensando, ipso iure extinguit actionem, & repellit agentem a limine iudicii.

Contrarium tamen est verius, & quod creditum unius, non compensetur cum debito alterius, sed cum eo, quod ipse creditor debet, probatur. *l. 1. & 2. in rem ff. de compensat. l. eius C. cod. Az. in sum. C. cod. num. 8. Socin. iun. conf. 147. Inspecula lib. 3. num. 4.* Ideo dicitur, quod compensatio tertij est debiti & crediti inter se contributio, id est inuicem, & inter easdem personas compensatio, l. si cum militi, in princ. ubi *Castr. ff. de compens. Natta conf. 101. videretur num. 16. Lanar. conf. 26. in hac num. 16. Bero. conf. 46. Sola. lib. 2. num. 7. Soc. iun. conf. 147. Inspecula lib. 3. num. 4. Surd. decis. 161. non est num. 13. Menoch. conf. 195. Respondendum num. 15. & conf. 781. cum alijs num. 83. Rota Innuens. decis. 10. Hieronymus num. 3.*

Ampl. ut si duo sint tertij constituti rei debendi, non possit unus excipere de compensatione, quod alteri est debitum. *l. si duo ff. de duob. reis ubi Bart. Az. in sum. C. de compens. num. 8. l. eius C. de compensat.*

Ampl. ut nec liceat tertij excipere compensari id, quod socii suo est debitum, ex alia causa quam societatis. *l. si duo ff. de duob. reis. Bald. & Bart. in l. eius C. de*

*C. de compens. Socia. sen. conf. 73. vicia
primum lib. 1. num. 10. Pedr. conf. 28.
agebat num. 15. Rota Genuens. decis. 26.
in causa num. 30. Menoc. conf. 746. de
multis nu. 49.*

8 Ampl. etiam si tertius + consentiat,
si actor dissentiat, *l. in rem §. creditor ff.
de compens. quia vbi sit, l. 2. §. mutui ff. si
cert. pet. Natta conf. 101. videtur nu. 16.
Magon. decis. Florent. 44. agebat nu. 9.
Pedr. conf. 28. lites num. 6. & 11. vbi
ampl. in pluribus personis tertij, *Deia-
tamen conf. 73. circa num. 44. vers. quida,
vult non admitti etiam si tertius con-
sentiat. Concordari tamen possunt,
si compensatio fiat per cessionem iurisi
ut in Natta & alijs d. conf. 181. num. 16.
concludit Rota Genuens. decis. 28. causa
num. 5.**

9 Quid si iidem + mercatores exercēt
merca turam in diuersis locis, vel taber-
tis, & illi sint, vel fiant non soluen do.
*Magon. decis. Lucens. l. in causa num. 1.
& seq.*

10 Ampl. vt nec instante + tertio fieri
possit cōpensatio. *Rota Ianuens. dec. 81
in causa nu. 16.*

Ampl. vt nec actiue nec passiue co-
hæres excipere possit, quod est debitū
coheredi *l. si cum filio ff. de compensat.*

11 Limit. vbi excipitur de iure + tertij
cesso excipienti. *Natta conf. 101. vide-
retur num. 16. Rota Genuens. decis. 28.
causa num. 1. & decis. 20. Hieronimus
num. 3. & decis. 120. num. 3. & dixi su-
pra §. 6. Tiraquel. de retract. lignag. §. 3.
glos. 4. nu. 13.*

12 Limit. in fideiussore + qui condem-
natus potest excipere. de credito eius
pro quo fideiussit, *ut dixi supra §. 8.
& infra nu. 14.*

13 Limit. vbi excipitur de credito + ce-
cocti, quod per decoctionem factum
fuit excipientis, *Rota Ianuens. decis. 8.
num. 15.*

14 Limit. vbi quis excipit + de credito
sibi cesso, *Afflic. decis. 163. Die. num. 5.
Bald. l. eius C. de compens. nu. 3. Papiens.
in form. libel. respons. rei §. saluis n. 16.
Natta conf. 101. nu. 16. dixi sup. nu. 12.*

15 Limit. vbi sententia est lata + contra
patrem, nam excipiendo de credito fi-

lij retardatur sententiae executio, & c.
contra glos. in *l. si quid a fideiussore verb.
eligere ff. de compensat.* quæ cum nec
textum, nec contestem referat, iux-
ta assertionem illam censéo veram. Si
filius sit, in potestate patris, & aga-
tur de credito filij, quod patri in
proprietate, & vusufructu acquiratur,
*l. si §. si quis a parente fuer. manumiss. l. cū
oportet. C. de bon. qua liber. cum alijs
cumulatis in meis Collectaneis ad d.
l. 1. secus si filius fuerit emancipatus,
16 quia cum eo casu, filius + sit iustar ex-
tranei in sibi acquisitis. Nam nec emā-
cipatus ff. de legat. 1. Alex. l. si filius ff. de
vulgar. num. 3. non potest pater exci-
pere de credito, in quo nullum ius ha-
beat.*

Limit. vbi agitur de sententia lata

17 + contra Dominum, nam apposita ex-
ceptione eius quod illius seruo est de-
bitum, seu credito compensabili, re-
tardabitur sententiae executio lata in
Dominum glos. *l. si quid verb. eligere
ff. de compensat.* & ratio est, quia quod
debetur seruo, est debitum Domini,
& quidquid acquirit seruus, Dominus
acquirat, *l. acquiratur §. 1. ff. de acquir.
rerum domino, & quæ dixi de seruo re-
peti possunt in quocunque alio, qui nō
sibi, sed alteri acquirit, vt Monachus,
& similes si qui sunt.*

18 Limit. vbi quis est constitutus + pro-
curator in rem suam, ab aliquo, qui sit
rei Dominus, *l. item in rem §. creditor
ff. de compensat. l. si quid verb. eligere
ff. eod.*

§. X.

S V M M A R I V M,

*Ecclesia gaudet pluribus privilegijs, l. lim. 3:
est iustitia & equitatis cultrix & ma-
ter. 2. retardatur executio sententia la-
ta ad illius fauorem opposita exceptione
cōpensationis. 4. & quare §. ampl. 6, 7, 8.
limit. 6, 10, 12 sublimita 11. acquirat
tur fisco 5.*

Emphiteota non cadit ob Canonem non solutum, si fuerit creditor directi. 23. 8

24.

- 1 **C**um in habentibus + symbolum facillime fiat transitus, §. sed be-
die in *inst. de adoption. l. in rem, §. item*,
quacumque, ff. de rei vendicat. etiam
aduersus regulas iuris, *Rip. in l. 3. §. ex*
contrario, ff. de acq. poss. nu. 70. con-
cludens + citra pœnam aliquam pos-
se vassallum infeudare feudum æquē
idoneo, sine consensu domini, *Rip.*
in *l. Centurio*, ff. de vulgar. firmans
substitutionem directam potius tran-
sire in directam, quàm in fideicomis-
soriam, ut cætera omittam, quæ per
relatum assumptum congerunt *las. in*
l. generaliter, §. cum autem C. de *instit.*
+ *substit. Sord. decis. 9. multa nu. 9.* +
12. + *cons. 316. nu. 13.* Exrensioue. +
facile etiam fiat de vno simili, ad aliud
simile, l. non possunt ff. de legib. cap. inter
caseras de *re script. Clem. 1. de election.*
Ideo non mirum si iuris nostri condi-
tores statuerunt, Compensationem,
+ inter debitorem, & creditorem quā-
titatis liquidæ fieri ipso iure. l. si *constat.*
C. de *compensat. las. in l. huiusmodi*, §.
cum pater tit. de *legat. 1. nu. 12.* cum alijs
congestis per *Serafin. de iuramentis. pri-*
moleg. 74. n. 35. ubi de communi *glos. 1. in*
fin. l. de compensat.
- 5 Ampl. etiam si + quantitates non ef-
sent pares l. imperator §. si centum vers.
Enimvero, ff. de *legat. 2. las. per huc tex-*
tum in *l. huiusmodi*, §. cum pater de *legat.*
1. num. 12. in *fin. Anazar. Regiens. quæst.*
2. Quidam num. 1. lib. 1. quod tamen
6 intellige + si offeratur residuum ab eo,
qui de quantitate impari excipit l. a.
de *rebus* conf. 164. Quoniam nu. 10.
- 7 Ampl. ut debitor quantitatis + si le-
gati titulo relinquat creditori quanti-
tatem, præsumatur legasse animo com-
pensandi *las. loquens de dote promissa*
filia in quantitate in l. huiusmodi §.
cum pater, ff. de *legat. 1. nu. 3.* ubi ra-
tionem refert, & n. 12. limitando n. 13.
si in contrarium insurgeret præsum-
ptio aliqua, & ibidem exempla refert
de diti in meis *Collectaneis ad §. de con-*

tra in *inst. de legat.*

Ampl. etiam si quantitas + esset de-
bita tamquam species, *glos. in l. cum*
fundus, §. seruum tuum, verb. *vindi-*
cate vers. sed secundum, *Loth. ff. si cert.*
per. exemplum est si relinquantur cen-
tum, quæ sunt in arca, *glos. sequuntur*
ibid. Bart. Cass. Alex. addentes ad prax.
Hubert. §. repellantur nu. 164. asseren-
do hanc esse opinionem Citramontana-
norum.

Contrarium tenet *las. in l. cum fun-*
dus §. seruum, ff. si cert. petat. num. 12.
+ *relati ab Addent. ad prax. Hubert. n.*
164. *las. in §. in bona, in §. de action. n.*
68. ubi refert consentientes, & dissen-
tientes.

Concordari tamen possunt, ut *glos.*
in *l. cum fundus*, vera sit si quantitas
extet, si vero non extet verum d. ex-
rit *las.* quia quoties quantitas debita
non extat devenitur ad estimationem
l. propter fructus C. de *compensat. l. si non*
sortem, §. si certam ff. de *condict. indebi-*

Ampl. etiam si excipiens + de com-
pensatione promississet cum iuramen-
to solvere, ut dixi supra hoc cap. §. 11.
10 Ampl. præsertim ad impediendā +
distraktionem pignorum in executio-
ne captorum, *Rota lunensis. decis. 4.*
Dum iudicavit nu. 22.

11 Ampl. præsertim, ubi quantitas, +
quæ hinc inde debetur, est purè debi-
ta, scus si ille, qui de compensatio-
ne excipit esset creditor actoris sub
conditione, quia, cum per conditio-
nem sit suspensum illius creditum, &
extingui possit deficiente conditione
sub qua conceptum est conditionale
creditum, l. vno §. si iuram, C. de *cau-*
das. testam. per gratin. §. 3. Dominus,
lib. 3. num. 1. non potest ille excipere
de compensatione, quia per indirectū
diceretur ante diem agere, *Sord. cons.*
186. *consulat nu. 12.* quod autem exci-
piens + de compensatione dicatur age-
re, *Natta cons. 61. promum. §. Cass. cons.*
328. *Quodam. 1. lib. 1.* & idem dicen-
dum si exciperetur de credito in diē,
vel aliam patientem dilationem, l. quod
in diē ff. de *compensat.*

Ampl. etiam ubi quis est alternati-
uē

- eum alijs cumalatis à Corbul. de caus. priuation. emphit. ob Can. non solus. li.*
- 23 *mit. §. num. 1. & seq. † vbi limitat multis modis, congestis à Corbul. addarelatos à Ioseph. Ludouic. de emphit. conclus. vnic. col. 5. vers. & licet. qui prætereā declarat id esse verum, si emphiteota creditor sit ex causali quida, & deberet ille de præsentī soluere, secūs si creditum non esset liquidum, & solutio esset differenda, vt puta si emphiteota sit creditor melioramentorum necessariorum, quæ sunt reficienda, si facta fuerint postquā emphiteusis est aperta Domino, vt dixi hoc cap. 8. §. 1. nu. 64. Fed. Scot. conf. 11. tom. 2. lib. 3. num. 9. vbi*
- 24 *ampliatur etiam si factio calculo, compariatur, non esse debitorem quantitatis, quæ æquet canonem, Ripol. var. Resol. cap. 7. de iur. emphit. num. 334. dum prius dixisset idem dicendum de solutione Laudemij, Aldobrandin. conf. 49. num. 2. tom.*
- 25 *Ampl. etiam † vbi obijcitur cessionario contra debitorem cedentis, Tbesaur. decis. 221. compensationis num. 1. vbi refert alias decis. & dixi supra §. 6. & seq.*
- 26 *Ampl. etiam contra fiscum † modo, excipiens sit creditor ex eadem causā, seu statione, l. 1. C. de compensat. Magon. decis. Lucens. in causa num. 2. & nu. 14. rationem refert.*
- 27 *Ampl. præsertim ad euitandam † moram, Glus. in l. si constat C. de compensat. Gozadin. conf. 69. num. 2. & 3. Rota la-muenf. decis. 4. Dum. n. 24.*
- 28 *Ampl. præsertim inter † mercatores, inter quos cum procedatur de bono, & æquo, & sola facti veritate inspecta, ipso iure admittenda est compensatio, si vicissim sint creditores, & debitores ex his quæ tradit Surd. conf. 166. alia num. 28.*
- 29 *Ampl. etiam vbi † incontinenti liquidari potest, vt dixi infra §. 16. limit. final.*
- 30 *An autem compensatio admittatur † si agatur de debito naturali tantum, siue ciuili tantum, siue naturali & ciuili simul, sit debita quantitas, Trentacinq. Resol. 1. de compensat. lib. 3. col. 3. vers. Habes.*
- 31 *An autem debitor quantitatē † qui pariter erat creditor quantitatē, si non opposita exceptione compensationis soluit, possit petere suum creditum, Cast. in l. si quidem. C. de transact. n. 2. & las. nu. 3. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 25. sexta. num. 25.*
- 32 *Limit. vbi quantitas est debita † tanquam species, vt puta si quis fuit condemnatus ad restituendum pecuniam sibi consignatam in saculo signato aliquo caractere litterali, vel arithmetico, quia cum non agatur ad quantitatem, tanquam quantitate, sed vt ad speciem, cessabit exceptio compensationis opposita à reo de quantitate sibi ab actore debita, las. in l. cum fundus, §. seruum, ff. si cert. petat. num. 11. vbi refert exemplum, si petantur nummi peculiares.*
- 33 *Limit. omni casu, quo non admitte-retur † solutio Bal. in l. fin. C. de compensat. num. 14. Surd. conf. 246. non arbitror num. 12. exemplum esse potest, si quis fuit condemnatus ad restituendum, commodatum, vel præcario concessum, vel depositatum, vt dixerat Bald. ibid. num. 12. & seq.*
- 34 *Limit. in depositario † l. final. vers. excepta, C. de deposit. & dixi infra §. 13.*
- 35 *Limit. vbi excipitur de † compensatione diuersi generis, seu quæ non recipit functionem, veluti si excipitur de quantitate vini, vbi petitur frumentum mutuo datum, l. 2. §. mutui datio. ff. si cert. pet. Cyn. in l. final. C. de compensat. nu. 13. Trentacinq. Resol. 1. de compensat. num. 1.*
- 36 *Limit. vbi aduersus † debitū voluntarium excipitur de debito necessario, l. uenitorem, ff. de legat. 2. exemplum si aduersus legatarium excipitur ab hærede de compensatione, Bars. in l. facta dotem, §. si pater, ff. solut. mat. n. 3. Rol. à Val. conf. 65. circa nu. 19. lib. 2. eam afferens rationem, quia præsumitur deinde facta donatio. Pacifici. de Saluian. l. q. spec. 2. Cap. 11. nu. 333. & seq.*
- 37 *Limit. vbi excipitur de † compensatione quantitatē non eiusdem bonitatis, seu materiæ, veluti si petantur scuta aurea, & excipitur de debito contra-*

tracto in moneta ære mixta, *Cyn. l. fin. C. de compens. n. 14. & dixi supra ampl. 8*
 38 Limit. ubi creditum fuit ꝛ contra-
 positum sine expressione, in quam cau-
 sam fuerit contrapositum, præsertim,
 si non æquet debitum, *l. mol. in l. 1. nu. 9. vers. item adde, ff. de solut. Alex. conf. 85 num. 7. lib. 3.* quos ita intelligendos vo-
 luit, *Rota teste Cencio de censib. decis. 160. num. 9. & seq.*

S. XII

SVMMARIVM.

Bona fides exuberare debet in depositario ꝛ Pupillus quando obligetur recepto deposito

2.
Stipulari alteri potest causa depositi. 3.
Debitor ex pluribus causis, & ex deposito, ꝛ
si soluat censetur soluisse in causam de-
positi. 4. & quare. 5.

Solutio presumitur facta in duriores cau-
sam. 5. potius in causam privilegiam. 4
6. Item in causam promptiorem ad exe-
quendum.

Depositum repenti non obstat exceptio
compensationis. 8. ampl. 10. 12. 16. 19. li-
mit. 20. 24.

Dispositio omnis intelligitur rebus sic stanti-
bus. 21. ampl. 22. 23.
Tribonianus notatur. 9.

Depositum in pecunia numerata transiit in
dominium recipientis. 10. recipienti il-
lo uti potest. 10. perit periculo recipientis.
11. probatur confessione recipientis.
14. & quare 15.

Confessio probat contra consentientem. 13.
Debitum ex una causa potest converteri in
aliam, si non deficiat substantia obliga-
tionis. 18.

Iuri de futuro, seu supervenienti non in-
tellegitur inquam renuntiatum. 23.

R Actione supremæ bonæ fidei Bal.
 conf. 256. actum. num. 1. lib. 1. quæ
 1 exuberare ꝛ debet in recipiente rem
 alienam titulo depositi, *Abb. in cap. 2. de*
depositi. num. 6. Der. l. cum si iudis. §. ser-
uum. ff. si certum pet. num. 20. vers. non
obst. l. final. multa sunt contra iuris, quo

vtimur, regulas, concessa privilegia, rem
 suam penes aliquem deponenti, teste
 Couar. in cap. *Quamvis de pact. in-*
6. part. 1. §. 4. num. 9. vers. item non ob-
stat. Et licet idem suam assertionem,
 aliquo singulari relato non probet, for-
 san tanquam notorium, id satis fecerat
 prius, *Papiens. in forma libel. in action.*
bipotec. §. in deposito, & post Papiens.
latius Caroc. in suo tract. de deposito, &
ego aliqua retuli supra cap. 2. §. 1. & seq.
 & nunc addo, quod quamvis pupillus

2 sine tutoris auctoritate nõ obligetur ꝛ
 si tamen dolisit capax, vel ex consum-
 ptione depositi factus sit locupletior,
 vel dolum commiserit, convenitur ac-
 tione depositi, *l. 1. §. an in pupillum, ff.*
depositi. glof. §. 1. verb. depositi in filiis de
autor. ius. & licet regulariter, nemo al-
teri valde stipulari possit. §. alteri. in ff.
de inutil. stipulat. limitatur ꝛ tamen ea
 regula favore depositi, *l. publica. ff. de po-*
siti. & qui est debitor ex pluribus causis,
 si soluat nulla expressa causa, in quam
 soluat, censetur ꝛ soluisse in causam
 depositi, si ex deposito erat recipienti
 obligatus, arguendo à simili, quod si-
 cuti solutio ꝛ presumitur facta in du-
 riores causam, *l. 3. ff. de solution. ita*
 presumitur facta potius in privilegia-
 tam ꝛ quam non privilegiatam, *Bal. in*
lincendiam. C. si cert. pet. in fin. §. pro.
dixit Rota coram Paphilio, num. 1. INNO-
CENTIO X. Sum. Pont. decis. 695. n. 4
 & 5. p. 2. in recent. Solutio ꝛ presumi-
 tur facta in causam, quæ promptiorẽ
 & magis rigidam, graviorẽque, qualis
 est causer depositi, cuius favore consti-
 tutum fuit à Iustiniano, & illud repe-
 tenti, ꝛ non obstat compensationis ex-
 ceptio *l. final. C. de compensat. licet Iu-*
rob. Renard. quorior. lib. 1. cap. 11. probet
 ante tẽpora Iustiniani idem ius viguisse,
 Tribonianumq. errasse ꝛ ex Iustinia-
 ni constitutione, ceptum fuisse negari
 compensationem, in actione depositi,
 quod latius & clarius explicavit *Fræcis.*
Raguel. in suis Commentariis ad Consti-
tutiones Iustiniani cap. ad l. ultim. C. de
Compensat. d. l. fin. concordat textus.
 in §. bonæ fidei. in ff. de action. & quod
 aduersus repentem depositum non
 admit-

admittatur compensatio.

- 10 Ampl. etiam si depositum fuit factum in pecunia numerata, quo casu per numerationem pecunie, illius domini transferatur in recipientem, *l. dies p. saliorum. §. 1. ff. de poss. ut concludit Bald. respondendo contrariis, conf. 317. ad euidenciam lib. 3. nu. 1. vers. sed si ista ratio surd. plures congerens conf. 246. Non. num. 10. & 13. in fin. Natta addendo etiam si usus pecunie concedatur depositario conf. 438. super n. 7. Papiens. in forma libell. in actione hypot. §. in deposito. num. 6. in fin. addit periculo recipientis perire.*
- 12 Ampl. etiam in deposito irregulari seu de quo constat tantum confessione depositarii, nam licet illud contrahatur, non autem verbis. §. 1. Inst. quib. mod. re contrahit. obligat. l. 1. §. 1. is quoque ff. de act. & oblig. & confessio sit verborum obligatio, §. 1. inst. de liter. oblig. l. 1. ff. de action. & obligat. attamen quia
- 13 confessio probat contra confitentem, *l. cum de indebito. §. fin. ff. de probat. cap. quam sit gravis de excess. prelat. nullaq. alia sint partes iudicis, in confitentem, quam illum sua sententia condemnare, l. 1. ff. de confess. & consequenter depositum probetur confessione eius, qui eo titulo fatetur, quid recepit, *l. publica in fin. ff. de poss. Bald. conf. 256. actum. nu. 2. ubi rationes refert lib. 1. quæ sunt dictæ de deposito vero, eadem sunt dicenda de deposito confessionato, seu irregulari, ut probat Bald. in l. fin. C. de compens. nu. 1. praet. Papiens. in forma capit. quand. testes. §. habuisse, Natta conf. 438. super nu. 2. & seq. vers. præmissis,**
- 15 motus ea præcipua ratione, quia confessio de recepto probat veram, & naturalem numerationem, etiam si non sit renuntiatum exceptioni non factæ numerationis, *Rot. à Val. conf. 17. in causa lib. 1. num. 6. & seq. dum prius retulisset, qui aliud censent, & quibus argum. quibus ille respondet, & ad partes examinata questione, testando de comuni, Carroc. in tract. de Depositop. 1. q. 2. nu. 10. & seq. Tiraquel. de retract. conuent. §. 4. gloss. 6. n. 8. Surd. conf. 246.*
- 16 non arbitror num. 3. ampliando etiam

si creditum, de quo excipitur non esset liquidum.

- 17 Ampl. etiam ubi depositum fuit creatum ex alio contractu, ut puta si quod mutuo, vel alia causa erat debitum, possibilitate naturæ contractus, ut ego addo, convertatur in depositum, *Bald. conf. 317. ad euidenciam in fin. vers. Accedit & alia ratio lib. 3. Cast. conf. 170. viso puncto lib. 2. nu. 1. quem sequitur, Natta. conf. 438. super n. 6. eam asserens Cast. rationem, quia non deficiente substantia obligationis, quod est debitum ex vna causa, potest per indirectum conuerti in aliam, *l. singularia ff. si cert. pet.**
- 19 Ampl. siue depositum fiat ut species, siue ut quantitas, *Cyn. in l. fin. C. de compensat. num. 5. in fin.*
- Ampl. etiam si excipiat de deposito, *Cast. conf. 59. viso puncto supra scripta vol. 2. addeudo admitti reconuentionem;*
- 20 Limit. ubi superuenit causa propter quam compensatio non est admittenda, argum. eorum, quæ tradit, *Ancar. conf. 360. ex serie pacti in fin. dum voluit retineri posse depositum ex causa superuenienti, & ratio est, quia omnis dispositio intelligitur rebus sic stantibus, l. quaro. §. inter locatorem, ff. locat. cap. cum inter de renū. l. cum quis ff. de solut. etiam quod iuramento fuerit firmata, Natta conf. 202. in causa n. 6. & conf. 515. non videtur num. 14. Paris. conf. 97. ut presentis lib. 1. num. 31. 82. & seq. & conf. 3. l. sta. lib. 2. num. 27. Puteus decis. 258. lib. 3. num. 2. Menoc. conf. 291. num. 254. Nec quibusuis clausulis sit concepta obligatio, censetur renuntiatum iuri superuenienti, *Magon decis. Lucens. 7. num. 42. in fin. & 43.**
- 24 Limit. ubi depositum fuit factum, et ut illud converteretur in emptionem fundi, vel erogaretur fabricando domum, vel aliud simile, *l. foleum, ff. de dolo, Bald. per hunc text. in conf. 317. ad euidenciam, lib. 3. vers. considerandum, nam cum emptione, vel fabrica sit consumptum depositum, cessat illius privilegium.*

§. XIII.

S V M M A R I V M.

Compensatio quibus casibus fiat ipso iure.

1. *vsque ad 12.*

Compensatio qua fit ipso iure differt ab ea, qua fit ope exceptionis. 13.

- Q**uamuis ex relatis limitationibus regulæ firmatæ supra §. 4. colligi possint plures casus, quibus compensatio fit ipso iure, ad iam hic alios, qui non videbantur conuenire examini illius regulæ. **Primus** est, quoties hinc inde debetur quantitas, vt dixi supra. **§ 12.** **Secundus** est, si testator mandat fructus hereditatis compensari cum credito hæredis *Surd. conf. 291. articulus n. 10. per textum in l. si debitor, ff. ad leg. falcid.* **Tertius** est inter mercatores, *Serafin. de iurament. priuileg. 74. num. 148. & ampl. vt dixi supra §. 4. ampl. 5. num.* **Quartus** est in delictis, nam dolus dolo, negligentia, negligentia, culpa culpa, *ll. si ambo ff. de compensat. l. as. §. in bona fidei inst. de act. num. 81. vbi exempla refert.* **Quintus** ad impediendum cursum, vsurarum, *l. si constat. C. de compens. vbi glos. l. si quid, ff. cod. Aloys. Leon l. 1. C. de compens. num. 11. Abb. cap. 2. de posit. num. 11. Nauar. de usuris q. 29 in fin. qui loquitur de extinctione census, etiam si non æquet debitum, sed pro rata, *Census de censibus qua tit. 88. nu. 6. vers. Nam.* **Sextus**, vt euitetur pœna, *l. si constat C. de compens. vbi glos. verb. ipso iure vers. Vel panam, commissendum. Abb. c. 2. de posit. num. 11. Tiraque. de retract. lignag. §. 3. glos. 3. num. 4. qui loquitur de emphiteota, qui cessauerat triennio in solutione Canonis *Gozad. cōf. 69. videtur prima. num. 2. addendo fieri ipso iure, idem repetens num. 3. in fin.* **Septimus** est, vbi agitur de liberando pignore, *glos. l. si constat, verb. ipso***

iure vers. vel pignus liberandum. C. de compens.

- 8** Octauus est, vbi tractatur vt quis non dicatur morosus, *Glos. l. si censat, verb. ipso iure in fin. C. de compensat.* **9** Nonus est si agatur de expensis alimentorum, nam ipso iure compensatur cum operibus, *l. in rebus §. possunt, ff. commodat. l. si serui, §. fin. ff. de edil. edit.* **10** Decimus est, si quis puerum erudit, nam expensæ, seu salarium compensatur ipso iure, cum mercede serui, vel alia vtilitate per illum percepta, *l. quod si artificem, ff. de rei vendicat.* **11** Vndecimus est quotiescūque solutionis defectus posset esse vel fieri præiudicialis, seu damnosa, *l. as. in §. in bona fidei inst. de action. nu. 85. in princ. & iste casus absorbet omnes alios.* **12** Duodecimus est vbi agitur de euitanda pœna, cessatione vsurarum, seu interesse, & in quocunque casu, quo agatur de euitanda mora, *Tiraquel. de retract. lignag. §. 3. glos. 3. m. 8. circa med. & num. 9. Surd. decis. 117. petebatur n. 6. & 8. ampliando etiam quod non sit opposita, & id in odium vsuræ, & molatur pœnæ, limitando in casu, quo vsura est fauorabilis, veluti ex l. curabit. C. de act. empt.* His relatis aduerti Cardinalem Tuscū in suis practicis conclusionibus *tom. 2. conclus. 493.* Compensatio, ademisse mihi laborem in coacquirendis casibus, quibus ipso iure fiat compensatio, ne actum agam, & alienis laboribus locupletem opus meum, remitto me ad ea, quæ doctissimus, & illustrissimus scripsit, & herculeo labore nobis reliquit, pluribus desumptis ex *l. as. 1. num. 5. in bona fidei inst. de action. num. 80. & seq.* Notandum ad declarationem præmissorum non parum differre, an compensatio fiat ipso iure, vel ope exceptionis, nam omisso quæ sit vis huius clausulæ, vt dixi *meo tract. Clausularum §. ipso iure, si compensatio fit ipso iure*, licet à reo non fuerit opposita, quouis modo nota sit iudici, poterit

ex officio declarare, locum esse compensationi, non sit locus, nisi reo conuento ad soluendum, vel præstandum, excipiente, nam de illa excipiendum, est in iudicio, & actis est inferenda, & à iudice interloquendum admittendæ esse, *Aret. §. in bona fidei inst. de action. num. 8.*

§. XIV.

S V M M A R I V M.

Compensatio quantitatis non liquida non admittitur cūtra quantitatem liquidam, 1. ampl. 3. limit. 4. 5. 6. 7. 8. sublimit. 9. 12. 13. 14.

Creditum quando dicatur non liquidum. 2. Liquidatio quando dicatur facta incontinenti. 10.

ARguendo à contrario sensu eorū quæ sunt dicta supra §. 12. ut compensatio fiat ipso iure, vbi quantitas de qua excipitur est liquida, dicendum, 1. est, non admitti exceptionem ꝑ quantitatis non liquidæ aduersus creditorem quantitatis liquidæ, *l. fin. vers. ita tamē C. de compens. Natta. cōf. 60. pro spectabili num. 2. Veral. decis. 50. part. 1. num. 2. Seraphin. de iurament. priuileg. 74. n. 66. Ioseph Lud. decis. Perus. 15. nobiles n. 15. Pacific de Salutan. inspect. 2. cap. 11. nu. 329. & seq. Purpur. conf. 348. nu. 6. Barbosa. alios consentientes refert, in l. diuortio, §. ob donationes, ff. solut. matr. n. 27. Tiraquei. de retract. lignag. §. 3. glos. 3. num. 11. circa med.*

2. Creditum autem ꝑ quantitatis non liquidæ, dicitur eisdem modis, & causis esse, quibus dicitur, esse liquidum, ut dixi supra §. 11.

3. Ampl. ut nec concedendus sit ꝑ terminus ad liquidandū, si agatur de credito liquido, & iurato, *Natta conf. 54. egregius num. 7. quem sequitur Ioseph Ludou. decis. Perus. 15. nobiles num. 16.*

4. Limit. vbi creditum ꝑ quod petitur, est liquidum confessione rei conuenti, argumento dictorum, *Bal. in l. fin. C. de*

compens. nu. 11. quem sequitur, & extendit ad casum nostrum, Fel. in cap. cum Ioannes de fid. inst. num. 1. Marant. in prax. part. 4. dist. 6. num. 3. & dixi supra §. 13. ampliat. 2. Purpur. conf. 348. cōsiderandum num. 6. Cyn. & Alays. de Leo in l. 1. C. de compensat. nu. 17. Surd. conf. 246. Non. n. 3. vbi rationem refert, quia bona fides non debet nocere ei, qui illam agnouit, Abb. cap. bona fides de deposito num. 10. vbi rationem refert.

5. Limit. vbi aduersus naturalem obligationem obijcitur compensatio, *Trestacing. Resolut. 1. de compensat. lib. 3. n. 13. relatis Iacob de Arcu. Cyn. Bal. & alijs.*

6. Limit. vbi creditū fuit factum ꝑ liquidū in iudicio ànequā actor ageret, seu vbi reus præuenit actorem in petitione crediti, *l. in compensationem. ff. de compensat.*

7. Limit. vbi creditum ꝑ non liquidū, de quo excipitur, iudex arbitratu esse compensandum, ita æquitate suadente, exemplum est, si creditum sit factū liquidum sola confessione excipientis de credito illiquido, *Bald. in l. fin. C. de compensat. num. 11. addendo aliud dicendum, si liquidatio fuit facta reo inuito, per examen testium, Abb. in cap. fin. de deposito num. 10. eam afferens rationem, quia cū actor fuerit confessione rei releuatus onere liquidandi suū creditum, debet æquo animo pati compensationē illiquidi crediti, & hæc est illa æquitas, quam considerabat Bald. ut mox dicebam. l. as. non facta mentione Bal. in l. cum fundus, §. seruum, ff. si cert. pret. num. 12. afferens hanc limitationem tradi, à Glos. in l. fin. verb. conuinct. C. de compensat. addit illam signandam, & tenendam cordi, Trestacing. Resolut. 1. Compensatio lib. 3. de compensat. num. 12. vbi refert dissentientes, & rationes suæ opinionis.*

8. Limit. vbi creditum, quod ꝑ excipitur compensari, breuiter, seu de proximo, vel incontinenti potest liquidari, *Capic. decis. 167. in causa Manfredini, Ojasc. decis. 92. Franciscus nu. 36. eam afferens rationem quia liquidi & liquidandi par est conditio, Pacific.*

cific. de Saluiā. inspect. 2. cap. 11. n. 329
vbi plures congerit, & testatur Rotam
ita censuisse *Abb. cap. bona fidei de depo-*
fit. n. 10. vers. secundum casu.

9 Intellige tamen hanc limitationē
quando substantia debiti est certa, sed
quantitas non est liquida, *Surd. conf.*
246. non arbitror num 5 circa med.

10 Quarto autem breuiter seu de pro-
ximo, vel incontinenti dicitur facta
liquidatio crediti non liquidi, dissen-
tiunt inter se Doctores nostri, *Ias. g. in*
bona fidei inst. de action. nu. 72. & seq.
Pacific. de Saluiā. inspect. 2. 2. cap.
11. num. 351. vers. sed infra, volunt
creditum liquidari breuiter, seu inco-
ninenti, si liquidatio fiat intra tempus
datum ad faciendam executionem sen-
tentię, ne impē captis pignoribus, illisq.
hastā fiscali expositis, & solitis dilatio-
nibus venditis *Capic. decis. 167. in cau-*
sa Manfredini num. 1. & ita iudicatum
refert a consilio Neapolitano. *Capic.*
sequitur Trentacinq. Resol. 1. de com-
pensat. lib. 3. num. 15. relati a Tiraquel.
de Retract. lignag. §. 3. num. 11.

11 Alij id re mittunt iudicis arbitrio.
Io. Fab. in bona fidei inst. de action. n. 8.
in fin. asserens hanc esse opinionem
citramontanorum, subdens n. 9. vers.
Dicas, iudicem ex natura causę arbi-
trari posse longius & breuius tempus,
modo non excedat datum condem-
natis, quod duorum mensium fuit o-
lim, & nunc est quatuor, l. debitoribus
ff. de re iudic. l. fin. C. de usu rei iudic.
addendo actorem tali dilatione non
grauari a iudice, quia illam habet a
lege subdens num. 10. si concessa dil-
atione emergat difficultas, quę intra da-

12 tam dilationem non potest definiri,
faciendam esse executionem, *Cyn. l.*
fin. C. de compens. nu. 18. Abb. cap. 2. de
deposit. nu. 10. vers. nam duo post fabrum.
idem tenet relati a Surd. conf. 246. Non.
num. 4. in princ. Pacific. de Saluiā. in-
spect. 2. cap. 11. num. 352. testantes de
teriori, & communiiori opinione,
Purpur. conf. 348. nu. 6. relati a Tiraq.
de retract. lignag. §. 3. glof. 3. m. 11. Sicard.
in Rub. C. de compensat. nu. 15. adden-
do non posse iudicem dare dilationem

ultra octauum mensē;

Contrarium tenet *Fab. in §. in bona*
fidei inst. de action. sequend. Dyn. & Ni-
col. nu. 74.

13 Alij volunt esse duorum mensium
Dyn. Nicol. & alij quos refert & sequi-
tur Ias. in §. in bona fidei inst. de action.
num. 74. vbi præterea respondet obie-
ctis Purpur. conf. 348. considerandum:
motus. l. aufertur §. qui compensationem
ff. de iure ff. qui licet loquatur quan-
do compensatio opponitur fisco.
Ias. tamen d. §. in bona. num. 72. ex-
tendit in quocumque alios, & idem
firmat Sicard. in Rub. C. de compens.
num. 13. & 14.

14 Alij volunt esse decem dierum
relati ab Abb. in cap. 2. de deposit. num. 10.
in fin. addendo hanc opinionem esse
duram.

§. XV.

S V M M A R I V M.

Administrator debet rationem reddere sua
administrationis, & librum administra-
tionis conficere. 1. ampl. 2. 3. 4. 5. limit. 7.
qualiter conficere debeat librum admini-
strationis. 6.

Iuramentum in litem de ferre auctori est ar-
bitrarium iudici. 8.

Liber rationum administrationis quali-
ter conficiatur 6.

Administrator si redditis rationibus est de-
bitor potest excipere compensari creditum
sibi debitum ex alia causa. 9. & quare.
20.

Compensatio quid sit. 10. potest opponi con-
tra omnem actionem. 10. in fin. ampl. 11.
12. Contrarium, & quare. 13. ampl. 14.
16.

Negligentia dolus est. 15. ampl. libid.

Quemlibet rei alienę, vel commu-
nis administratorē, debere
rationem suę administrationis redde-
re, librumque dati & accepti confice-
re, certi iuris est *l. 1. §. officio, ff. de tutel.*
& ration. distraben. quem textum ad

casum nostrum extendit *Iac. Aren. in l. si quis ab iis ff. de negot. gest. & reliqui relati à Decian. conf. 11. vol. 1. num. 98. Roman. conf. 414. Quoad primum nu. 1.*
 2 qui loquitur de fratre & administrante fraterna bona, qui tamen taliter, qualiter tenetur reddere rationem, *Soein. conf. 46. cum in presenti lib. 1. nu. 2. Versal. de cis. 159. pact. 2. addendo si non.*
 3 confecit librum rationis, contra illum & iurari in litem, *Negus. de pignor. 4. mēb. 2. part. num. 13. & 14. qui loquitur de*
 4 patre & administrante bona filij, in quibus non habet ille vsum fructu, addendo illius bona tacite esse hypothecata filio pro malè administratis, *13*
 5 Bero loquens & de Papa quæst. 15. num. 2.
 6 Qualiter autem conciliendus sit & liber rationum ultra dicta à *Bartol. conf. 150 Dec. conf. 110. Vere num. 8. & 9. latè agit Plot. de in litem iurand. nu. 237. & 238. vers. inuentarium, & vers. Bona itaque*
Surd. cobs. 391. persuaderenu. 35. & seq. plurib. Munoz de Escovar de Ratiocin. administ. cap. 10 n. 34. usque in fin. Stracca de Mercatur. part. 2. num. 52. & seq. pluribus Bero conf. 191 lib. 1. num. 43.
 Et licet Rota coram Giptio in Rom. Tutela de Manfio 23. Ianuarij 1587.
 7 firmaverit possit reddi rationem & sine libris, attamen ex eadem decisione colligitur responsio, quia fuerat aliunde probatum, quid, & quantum fuisset repertum in bonis pupilli, & consequenter quid fuisset administratum, & hac ratione non admitti iuramentum in litem, quod sibi cōcedi instabat pupillus factus maior, & cum iudici sit arbitrarium illud deserre, & eo casu videbatur subesse causa illud negandi, *Me. noc. de arbitr. indic. casu 208. Diximus.*
 8 Hinc dubitatur & an administrator si reddita ratione suæ administrationis possit excipere de compensatione, si ex alia causa sit creditor eius, cuius bona administravit, & affirmativa videtur vera, si creditum, de quo excipitur sit
 9 liquidum, quia & cum compensatio nihil aliud sit, quàm debiti, & crediti, inuicem inter contrahētes contributio,
 10 l. 1. ff. de compensat. & contra omnem actionem opponi possit, l. rei iudicata,

§. 1. ff. sol. mat. ubi *Bart.* notat, etiam si exaret & statutum, quod ab administratore nulla possit opponi exceptio, *Angel. conf. 132. quidam nu. 3. vers. Contrarium, Alex. conf. 12. visus themase lib. 2. num. 13. addendo procedere etiam si à statuto dicatur non posse opponi, nisi exceptionem solutionis; & ibi addentes plures consentientes referunt, quibus addo relatos à Tiraque loquente de re tractu gētilitio, & feudali de Re. tract. lignag. §. 3. glos. 3. num. 2.6. & seq.*
 12 addendo procedere & etiam si in contractu iniiso sub conditione, si fuerit solutum.
 13 Verum cum ex diuersis & seu separatis non fiat illatio, nec congrua cōiunctio, l. Papinianus. ff. de minor. l. neque natalis C. de probat. contrarium est dicendum, & excipienti de credito suo ex alia administratione, negari compensationem. l. 1. Versa de muni. si eodem statio C. de compensat. per qua iura ita firmat Afflic. decis. 19. num. 4. & similia sunt, quæ dixi supra §. 1. quod non admittitur exceptio compensationis contra fiscum de credito diuersæ stationis, *Bergm. de Tutor. num. 222. relatis Bal. & alijs qui id non dicunt, veratamen est illius opinio ex ijs quæ dixi supra §. 1. limit. 101. & illum refert, & sequitur Escobar. tract. de Ratiocinat. cap. 20. 16. administrator nu. 6.*
 14 Ampl. vt nec liceat administratori & excipere quod sit compensandum lucrum, sua diligentia consequutum, cum damno illius negligentia, quod patitur is, cuius bona administravit, quia cum ex officio suo debeat utilia facere, & inutilia pratermittere, negligentiaq. nocere debeat negligenti, cui iura non subueniunt, l. non enim. ff. ex quib. caus. maior. quia negligentia & dolus est, præsertim in ijs, quæ ex onere negligentia commisso non præstatur, l. dolus. ff. mandas. & quod isto casu sit
 15 negata & compensatio firmat *Ioseph Lud. Conclus. 1. de Societate. col. finali. vers. & quando.*
 16

§. XVI.

S V M M A R I V M.

Administrator debet reddere rationem sua administrationis. 1.

Socius administrans bona societatis debet conficere librum administrationis, & reddere rationem. 2. ampl. 3. 5. 6.

Socius non potest excipere de compensatione crediti socij. 7. & quare 8. ampl. 9.

Socius dans damnum societati negligenter non potest excipere illud compensandum cum lucro illius diligentia facto. 10 & seq. & quare. 12. & seq. Contrariū 25. & seq. limit. 17. 22. distingui. 19.

Negligens parum distat a fraudatore. 6.

Negligentia qualiter probetur. 20. 21.

1 *EX* generali regula firmata in proximo, & præcedenti §. quam pluribus comprobatur, *Rel. à Val. conf. 49. in præsentii lib. 1. n. 1. & seq. dubitari non potest, quin, & socius omnium bonorum, vel particularis negotiationis administrans bona, & iura communia socij, sit obligatus conficere librum administrationis, tamquam fundamentum rationis reddendæ. l. 1. §. officio. ff. de tutel. & ration. distrabendi l. tutor, qui reperiatur, ff. de admin. tut. & de administrantis rationem reddere, & reliquum restituere, l. quondam, ff. de edend. pec quem textum ita firmat *Ruin. conf. 101 in præsentii lib. 1. num. 13. Paris. conf. 82. Aduertendum nu. 21. & seq. & conf. 88. ad veritatem lib. 1. num. 6.**

3 *Ampl. quod si plures sunt socij, & omnes administrant, quisque illorum debet rationem de administratis reddere, Rota Ianuens. decis. 39. in præsentii lib. 3.*

4 *Contrarium tamen quod nullus eorum reddat rationem, nisi forte vnus plus ministraverit firmat *Bero conf. 191. in causa lib. 1. n. 9. 11. 33. & 39.**

5 *Ampl. etiam si inter socios fuisset conuentum, vt socius administrans*

bona societatis non esset obligatus reddere rationem administrationis, quia tali pacto intelligitur liberatus tantum exactissima, seu anxia, & stricta redditione rationum, l. quidam decedens, ff. de admin. tut. Laurelio, §. Caius, ff. de libertat. legat. Crauet. conf. 193. minor. num. 9. & conf. 568. Antonius num. 5. & conf. 764 Dominus num. 9. Couar. var. Resol. lib. 2. cap. 14. Cum mania num. 3.

Ampl. etiam si administratio tamen esset socio commissa iuxta illius discretionem, seu conscientiam, Paris. conf. 84 conclusiue num. 24. & 25. lib. 1.

Si autem socius minister bonorum societatis factis calculis, remaneat debitor alicuius quantitatis, an possit excipere tamen compensandam esse cum quantitate sibi debita ab vno ex socijs, & negatiue respondit, Cyn. int. in ea C. de compens. in fin. idem voluit Bald. non faciens mentionem de Cyn. in Leius. 9. C. eodem nu. 3. & Bald. sequitur sub ibid. num. 3. Socin. conf. 65. conclusio lib. 4. in fin. Rota Ianuens. decis. 26. in causa nu. 30. Bald. in Leius. n. 5. sue opin. rationem tamen relert, quia corpus societatis agit, & est minister creditor, ideo quod est debitum societati, non compensatur cum credito vnus ex socijs, qui acquirere potest, vt utile sit societatis debitor, vel factis calculis nihil habeat in societate, & ladi possit alij socij, ex opposita, & admissa compensatione. & relato Bald. & alijs ita concludit, Rota Ianuens. decis. 28. Causa n. 5. in princ.

9 *Ampl. etiam si socius debitor tamen socij administratoris bonorum, & iurium societatis consentiret fieri compensationem, l. in rrm, ff. de compensat. in fin. per quem textum ita firmat Socin. l. un. conf. 147. in specula n. 4. in fin. lib. 3. Natt. a conf. 101. Videretur num. 16. Rota Ianuens. decis. 28. Causa n. 5.*

10 *Dubitatur postremo, an damnum contingens societati ex negligentia socij administratoris, si socij contra illud agant, vt resarceat damnum illius causa, quod patitur societas, an socius excipere possit, illud compensandum, cum lucro illius diligentia, & industria facto; & arguendo à definitione societatis tamen quod*

- quod argumenti genus, validum, & concludens est, l. 1. §. dolum, ff. de dolo, vt illa, teste Bald. in cons. 120. Quidam
- 12 Antonius lib. 1. num. 1. si contractus + vitro citroque obligatorius, lucrorum, damnorum cōmunicatiuus, atque diuisiuus eorum, sicut æquitas dicitur, dicendum videtur, quod isto casu sit locus compensationi, quia societas tam vniuersalis, quam particularis contracta, dicitur inita in omnibus, quæ ex illa sequuntur, donec durat, arg. l. seruatus, §. si domo, ff. de seruit. urban.
- 13 præd. & cum illa sit + contractus bonæ fidei, gloss. §. actionum verb. bona fidei ins. de action. exclusio omni malo ingenio, vt loquitur Bald. d. cons. 120. Quidam lib. 1. circa fin. iure naturæ compensandum est damnum cum lucro & industria socij quandoque oscitantiis, consecuti, l. si negotia, ff. de negot. gest. cum & quædoque dormitet Homerus, & labi, ac
- 14 + errare humanum sit, l. est differentia ff. quibus mod. pign. vel hypot. sol. cap. à nobis de sentent. excommuni. Ideo Vipianus in l. 1. ff. si mens fals. mod. dixer. dicebat, si imperitè, vel negligenter falsum modum dixerit, cessat in eum prætoris edictum, & sibi imputare debet, §. præterea ins. quib. mod. re contrab. obligat. §. fin. ins. de societate. l. 1. §. sed is etiam, ff. de act. & oblig.
- 15 Attamen + cum negligens negligentia suæ expensum ferre debeat, l. de illo, ff. de negot. gest. Decian. cons. 11. primo opponitur lib. 1. num. 101. concludens socium teneri de suo, si contraxit cum
- 16 decocto, & negligens + in negotijs, parum distat à fraudatore l. impuberibus, §. 1. ff. de suspect. sur. & de natura societatis sit, quod in rebus socialibus diligentia adhibeatur, & culpa puniatur, nullatenus negligentia compensanda est cum diligentia, vt expressis verbis respondit Vulpianus in l. de illo, §. idem, ff. pro socio, inquiens. Idem quæris, an commodum, quod propter admissam socij accessit compensari cum damno, quod culpa præbuit, debeat, & ait compensandū, quod non est verum, idem repetens in l. & ideo, ff. eod. his verbis. Et si socius quadam negligenter in societate egisset,

in plerisque autem socij. rem auxisset; non compensatur compendium cum negligentia, vt Marcellus libro sexto Digestorum scripsit, & per hac iura ita firmavit fratres par. 7. circa septimam, num. 3. quem sequuntur Aiora de Partition. 1. par. cap. 7. num. 7. Manon. de Esquar. tract. de Ratiocin. administ. cap. 36. administrator. num. 7.

- Intelligas tamen, vbi socij negligentia
- 17 + fuit culpabilis, secus si casu aliquo, qui prævideri non poterat, tale damnum acciderit, Petr. Vbald. tract. de Duobus fratribus par. 7. num. 3. quem sequitur Manon. de Esquar. tract. de Ratiocin. cap. 35. administrator. num. 7. Decian. non facta mentione de Vbald. cons. 11
- 18 primo oppon. vol. 1. num. 95. + addit idē dici, si dolose socius se gessit, sed distinctio iuxta + Textum in l. si negotia, ff. de negot. gest. & ibi Alberic. Angel. & Cast. quorum dicta refert Pacian. de probat. lib. 1. cap. 59. ista, num. 65. & seq.

Qualiter autem probetur culpabilis

20 + negligentia socij videtur Petr. de Vbald. dicto Tract. de Duob. fratribus, par. 7. num. 2. & 2. vbi etiam tractat de negligentia, & culpa hæred socij de iuncti, Mascord. de probat. conclus. 188. Negligentia, & ibidē adden. de Nigris, qui

11 referunt Doctores testantes + arbitrium esse iudici quis dicatur negligens.

22 Limit. vbi socius pariter fuit + negligens, l. siambo, C. de compensat. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 59. ista, num. 52. & 53.

§. XVII.

S V M M A R I V M.

Compensatio quid sit, & quando fiat 1. admittitur in delictis quoties agitur de priuato interesse 2. 4. amplia, & ampliationem distinguit 5. ampl. 7. Limit. 8. 9. Non admittitur in pradiudicium Fisci 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.

Delicta puria mutua compensatione tolluntur 3.

484 De Exceptionibus.

Furari an liceat bona eius, qui tua est fura.
l. 6.

- C**ompensatio cum sit ꝑ debiti ad debitum inter debitorē, & creditorem facta contributio, l. 1. ff. de compensat. & sic compensatio fit, quando vterque est obligatus ad ea, quæ petuntur compensari, l. 1. in bona fidei, Instit. de action. num. 71. propterea cum ex maleficijs proditæ sint actiones simplices, & mixtæ, nempe aliæ tan ùmpersequendæ poenæ, aliæ, & rei, & poenæ simul, §. ex maleficijs, Instit. de act. & in ijs tam reus, quàm actor potuit deliquisse, locus erit aduersus actorem exceptioni ꝑ compensationis, l. si ambo, ff. de compensat. hinc factum axioma.
- 3** quod paria delicta mutua compensatione tolluntur, l. viro, atque uxore, ff. solut. matrim. ad quem Textum multa cumulat in meis Collect. l. 2. §. idem, ait, ff. ne quid in locopub. cap. significasti de diuortio, cap. nihil iniquius 32. quæst. 6 & vulgatum illud.

Nil Iudeus Iudæo, nil Caterina Catego.

Verum quia delinquens non solum offendit eum, in quem, quis delinquit, sed etiam maiestatem eius, qui delicta prohibet, qui prohibendo delinquenti, nõ dicitur deliquisse, sed potius delicta auertere voluisse, duo casus sunt constituendi.

- 4** Primus casus est, vbi excipitur ꝑ de delicto ratione privati interesse, seu poenæ debitæ ex delicto, & tunc retardatur exequutio, & fiet compensatio, si reus excipiens fuit ab actore offensus, & ratione offensæ debita est eidem poena, Bal. in l. fin. C. de compens. nu. 16. in fin. Abbas cap. 2. de deposit. num. 13. ad dentes ad praxim Vbert. Bonacus Cap. quib. modis suo nomin. agent. num. 170. Dyn. in cap. in pari, de reg. iur. num. 6.
- 5** ampliando ꝑ siue delicta sint circa idē, siue diuersa, iuxta tamen distinctionem eiusdem Dyn. ibid. num. 3. vers. fidem, Pacian. de probat. lib. 1. cap. 59. ista, nu. 56. vers. Quod quidem.
- 6** An autem liceat furari ꝑ bona eius, qui pariter furatus est bona tua, Innoc.

in cap. olim, el. 1. col. penult. vers. item plus dicimus, de restit. spol. cuius dicta latè examinat Pacian. de prob. lib. 1. c. 59. ista, num. 32. & seq.

- 7** Ampl. præsertim ꝑ vbi non constat, qui prius deliquit, nam fiet compensatio, l. scientiam, §. cum frumentum, ff. ad l. Aquil. Pacian. de probat. lib. 1. c. 59. ista, num. 41. & seq. vbi exemplum refert, si non constat, qui prius insultauerit, vel pacem fregerit, & similia, limitando respectu ꝑ Fisci, qui ab utroque exigit poenam.

- 9** Limit. vbi primum delictum ꝑ fuit consummatum a secundo, nam de consumpto non potest excipi, & compensari, veluti si ego te spoliaui domo tua, deinde ex intervallo tu spoliasti, qui te spoliauerat eadem domo, nam postremo spoliatori cõpetit interdictum, unde vi, ad recuperandum domum, qua fuisti spoliatus, nec admittitur exceptio seu compensatio prioris spoliij, l. si quis ud se fundum, C. ad l. l. de vi pub. & ratio est, quia vltimū spoliū est purgandum, cap. fin. vers. quamquam, de ordin. cognis. cuius sensum, & argumentum latè retuli in meis Collectaneis ad eundem textum.

- 10** Secundus casus est, ꝑ vbi agitur de poenis infligendis, vel inflictis, ratione publicæ disciplinæ, vel vtilitatis exigendæ, & non admittitur compensatio, sed tam actor, quàm reus punitur, & poena applicatur Fisco, absoluto tamen reo in causa ciuili Bal. l. fin. C. de compensat. num. 16. Abbas cap. 2. de deposit. n. 13. eam afferens rationem, quia delicta sunt punienda, nec vt ego addo compensatione delinquentium impunita relinquenda, nec Fiscus per fictionem delinquentium fraudandus suis regalijis, inter quæ sunt delictorum poenæ, Doctores in Rub. quæ sint regalia, idē Bal. in Rub. C. de fide instrum. nu. 53. dicebat quod si Titius produxit falsum instrumentum mutui contra Sempronium, è contra Sempronius producat instrumentum restitutionis illius pariter falsum, locus non erit compensationi quoad poenam falsi, qua actor, & reus committens falsum, est puniendus, quia vter.

utque deliquit contra bonos mores, & rem publicam sequitur, *l. as. in §. in bona fidei, Inst. de action. num. 81. vers. vide etiam, Pacian. de probat. lib. 1. c. 59. ista, num. 55.*

- 11 Ampl. etiam, ubi poena + est spiritualis, *Socin. Regul. 182. delicta paria.*
 12 Ampl. siue poena + sit temporalis, siue perpetua, *Socin. Regul. 182. delicta paria.*

- 13 Ampl. praesertim, ubi poena + imposita delinquentibus est pecuniaria, *Socin. regul. 182. delicta paria.*

- 14 Ampl. praesertim, + ubi delicta non sunt paria, sed diuersa, veluti si tu tenes equum meum, & mihi petenti illum deneges, violenter illum tibi aufero, non fiet compensatio delictorum actoris & rei, quia licet negando, deliquerit, & per violentiam auferens e. quum pariter deliquerit, sed diuerso modo, cessat regula, quod in delictis etiam fiat compensatio, quia vnus grauius delinquit altero, *vt en Innoc. in cap. sicut 2. de fur. iur. firmat Socin. regul. 182. limit. i. seu vt inquit Dyn. in cap. in pari, de reg. iur. num. 7. quia ubi*

- 15 dolus + praeponderat culpe circa idem, cessat compensatio; secus si versatur circa diuersa, addendo idem dicendum de culpa leui, & leuissima faciendo, vel negligendo, *Pacian. de probat. lib. 1. c. 59. ista, num. 16. 30. & seq. & 54. & 58. & est Textus in l. qui vos. ff. de furs.*

- 16 Ampl. etiam, quod + esset locus compensationi mutui delicti, veluti si duo frangant pacem, & non constet, qui prius fregerit, nam cum vterque sit puniendus, Fiscus exigit poenam, *Pacian. de probat. lib. 1. c. 59. ista, num. 45.*

tantum, vtexaminaui p. q. mo, & antecedenti §. & quia exceptionem istam tate examinant; *Pacian. de probat. lib. 1. cap. 59. ista, num. 1. & seq. & Zanger. tract. de exception. par. 111. cap. 11. & Carol. de Gras. eod. Tract. cap. 22. ne de carta in papirum transferam, qua alij dixere remitto me ad ea, qua illi dixere.*

§. XIX.

S V M M A R I V M.

Solui non potest aliud pro alio inuito creditore l.

Compensatio de quantitate ad speciem non admittitur 2. ampl. 3. Limit. 4. 5. 6.

C Vm inuito creditore + aliud pro alio minimè solui possit, *l. 2. ff. de cert. pet. l. 4. §. 1. ff. de rei iud. item liberatur, §. qui paratus. ff. quib. mod. pign. vel hypot. sol. iussu condemnato ad soluendam; vel tradendam quantitatem + denegatur compensatio speciei, quam sibi deberi probat ab eo, qui sententiam exequi iussit, *Glos. in l. fin. C. de compensat. Dec. auth. praterea, C. vnd. vir. & uxor. num. 10. l. as. in l. huiusmodi, §. cum pater, ff. de legat. 1. num. 12. & 55. Aloys. Leo. in l. 1. de compensat. num. 16. & Cyn. num. 15. rationem refert.**

Ampl. è contra + videlicet, si aduersus creditorem speciei excipiaturs fieri compensationem quantitatis, *l. si conueneris, ff. de pignor. action. l. si non fortem, §. si conueneris, ff. de condit. indebit. glos. 1. in l. fin. C. de compensat. Batigel. in l. cum fundus, §. seruum, ff. si cert. petat, num. 51. vers. primo, Sicard. in l. fin. C. de compensat. num. 2. in fin. l. as. §. in bona, Inst. de action. num. 66.*

4 Limit. ubi species esset deducta + ad quantitatem, *Bal. l. fin. C. de compensat. num. 23. l. as. §. in bona, Inst. de action. exemplum erit, si frumentum quod erat debitum, fuerit consumptum, nū cum illius iure subrogetur pretium, licebit creditori excipere, quod compensatio fiat aduersus creditorem quā-*

P p p 2 titā

§. XVIII.

S V M M A R I V M.

Dolus an dolo compensetur 1.

- 1 **A** N dolus dolo + compensetur, idem ferè est, quod inquirere an delicta, mutua compensatione tol-

titatis, *Bolt. fin. C. de compens. num. 23.*
alia exempla refert las. in d. bona fidei,
Instit. de actiō. num. 66. in princ. Trem-
sacing. Resol. 1. de Compens. num. 1. col. 2.
vers. secundo, lib. 3.

5 Limit. vbi compensatio est facien-
 da expressamente disponentis, qui po-
 tuit ad suum libitum disponere, *las. in d. bona fidei,*
Instit. de actiō. num. 67.

6 Limit. vbi species recipit et contribu-
 tionem cum quantitate, *Cyn. J. fin. C. de*
compens. num. 15. circa fin.

7 Limit. vbi species est perempta, nam
 cum tunc deducatur ad quantitatem,
 soluitur species estimatio, *l. propter fru-*
ctus, C. de compens. l. si non fortem, d. si
centum, ff. de condit. indebit. Bal. l. fin. C. de compens.

8 Lim. vbi petitur compensari expen-
 sas aliorum cum seruicio rei com-
 modata, *glos. l. in rebus, d. possunt, ff.*
commodat.

§. XX.

SVMMARIVM.

Possessor bona fidei an compenset meliora-
 menta cum fructibus perceptis 1.

1 Possessor bonæ fidei et an compen-
 set melioramenta cum fructibus
 perceptis dixi de Laudemio, lib. 5. q. 3.
 num. 34. & supra cap. 85. 48. & seq.

Caput XIV.

SVMMARIVM.

Excommunicationis exceptio anomala
 est 1.

Marius Alterius laudatur 2.

Suarez laudatur 2.

Io. de Eignano laudatur 2.

Excommunicationis exceptione opposita
 retardatur executio sententia 3. 6. Con-
 trarium tenent, qui reprobantur 5. &

quare 7. 8. 9. 20. 11. 12. 13. 15. 18. 19. 21. 23.
 23. 24. 25. 26. 33. 36. 38. 39. 41. 42. 44. 1. n.
 telleg 29. 30. 31. 32. 33. Limit. 45. 46. 48.
 50. 52. 54. 55. 56. 57. 59. 60. 61. Sublimi-
 ta 58.

Excommunicatio siue iusta, siue iniusta
 semper est timenda 4.

Sine Actione legitimus nemo agere potest 8.
 Ampl. ibidem.

Excommunicatio opposita in vim perempto-
 ria, & dilatoria differt 14.

Actio personalis praescribitur annis trigin-
 ta 16.

Excommunicatus praesumitur perseuerasse
 in excommunicatione, nisi probetur abso-
 lutus 17. non gaudet Canone Redime-
 grando 22.

Excommunicatio an aequiparetur Inferno,
 vel Paradiso 20.

Statutum an validum, quod in foro secula-
 ri non possit excipi de compensatione 26.

Laici non possunt facere Statuta circa ea,
 quae spectant ad salutem animae 27.

Excommunicatio qualiter probetur 34.

Excommunicatus a quibus arceatur in iu-
 dicio 37.

Arbitria redacta sunt ad instar iudiciorum
 42. Ampl. ibid.

Aequiparatio non indicantur ad impari 43.

Inter excommunicatum publicum & ocul-
 tum non fit differentia, si agatur de uti-
 litate publica 44.

Excommunicatio maior & minor differt 47.

Debitor suspectus de fuga non possit capi à
 creditore excommunicato 49.

Affectata non possunt 53.

Longius quam pars est, prodi-
 ret labor meus, si examinan-
 do difficultatem, quando &
 quomodo opposita anomala exceptio-
 ne et excommunicationis Al. ias. in prax.
 cap. De except. vers. Anomala. Mogon.
 de i. J. Lucen. 71. fuerat, num. 10. in agen-
 tem ad rei iudicatæ executionem, illa
 differatur, vel facta reuocetur, præ-
 mitterem, quæ fuerit excommunica-
 tionis origo, qui processus, apud quos
 illam ferendi resideat facultas, quæ fue-
 rint excommunicatis concessa, quæ
 negata, qui sint excommunicationis
 effectus, tam in foro, fori, quam poli-
 qui

qui possint excommunicari tam, in
causis ecclesiasticis, quam non eccle-
siasticis, sed mere secularibus, quibus
solemnibus illa proferatur, & quibus
penis afficiendus sit, qui aliquem iniu-
ste excommunicauit, abusu suū sit ec-
clesiastico, & subsidiariogladio. Cum
tamen aliqua ex præfatis, quæ necessa-
ria iudicauimus, quæ scripti de *Execut.*
Rei Iud. cap. 14. num. 67. vsque in fin. re-
tulerim, relinquendo cetera illis, qui
de Ecclesiasticis censuris scripserunt,
vel sunt scripturi, inter quos nostris
poribus primum locum obtinet, *Ma-
rius* & *Alterius Theologus*, & *Canonicus*
Basilica S. Petri, & *Romanus Patritius*
& *Franciscus Suarez Granatensis*, &
apud antiquos, *Io. de Lignano in suo Tra-*
ctat. de Ecclesiast. Censur. comprimendo
diffusum Censurarum argumentū,
referam ex illotantum, quæ iudicabo
necessaria in decisione præientis diffi-
cultatis, in qua sequentem constituo
Regulam quod.

3 Opposita, aduersus agentem & ad rei
iudicatæ executionem anomala excep-
tione, *Spec. de except. §. 1. num. 7.* ex-
communicationis, retardatur facienda,
& reuocetur facta, sed nondum con-
sumpta rei iudicatæ executio, *cap. pia,*
§. sed si post de except. in sext. ubi Archid.
num. 2. Gemin. num. 6. Io. And. num. 16. in
fin. Philip. Franc. num. 2. vers. & eodem
modo, & probat ad Monac. num. 25. vers.
excommunicationis, Innoc. in cap. vene-
rabilem 14. de except. num. 1. Host. nu. 2.
vers. sed numquid, Butrius num. 4. Ab-
bas num. 8. ubi cum Imol. ibid. num. 4. re-
fert casus, quibus accidere potest hæc
difficultas, Roman. l. si seriatis, ff. de
serijs, num. 2. vers. præterea, Io. And. n. 3.
Angel. in l. amplius non peti, ff. rem rat.
hab. num. 4. Io. Fab. in §. bone fidei Inst.
de action. num. 13 in fin. Guid. Papa de
decis. 215. An executio, nu. 6. & decis. 574.
an Iudex, nu. 8. l. si l. 1. C. de iur. & fact.
ignor. num. 22. & 23. Vantius Tract. de
nullit. cap. 4. de nullitate, num. 30. Ancar.
in cap. pia, §. si quis, de except. in sexto,
num. 7. vers. Item si victor, Ripa in l. qui
pro Tribunali, ff. de iudic. numer. 10.
vers. Item post. Io. Fab. in §. in bona fidei

Inst. de action. num. 18. Capiens. in form.
libel. respons. rei, §. excommunicationis,
declaratio qualiter excommunicatio dic-
tatur medicinalis, & semper timenda
& siue sit iusta, nec iniusta; quia vt ego
addo bonarū ment. ū est timere culpā,
etiam vbi illa abest, *Trentacinq. resol. 1.*
de exception. lib. 2. num. 35.

- 5 Contrarium tenent aliqui & teste
Innoc. in cap. venerabilem, de except. in
fin. quorum nomina ille non refert, sed
Franc. d. cap. Pia, de except. in sext. nu. 2.
vers. & eodem modo, refert fuisse Pet. de
Ancar. & quem deinde reprobatur, respo-
6 *dendo illius argumentis, & quod post*
latam in Concilio Lugdunensi Decre-
talem, Pia de except. non sit de veritate
nostræ Regulæ dubitandum, firmat,
Abb. in c. Venerabilem 14. de except. n. 80.
& Imol. num. 4. Io. And. in cap. fin. de ex-
cept. num. 3. vers. Refert tamen.
- 7 Rationes autem nostræ & Regulæ plu-
res afferuntur à Doctoribus, sed illa est
præcipua, quia cum excommunicatus
non possit agendo esse in iudicio, & par-
te excipiente, & nolente, *cap. intellexi-*
mus, de Iudic. ubi Fel. pluribus modis li-
mitat, Marefcot. V. res. lib. 2. cap. 41.
num. 1. & 3. petendo exceptionem sen-
tentia per illo latæ, dicitur agere, &
actionem, qua est priuatus ex censura
Ecclesiastica, exercere, non potest il-
le petere executionem sententiæ ad il-
lus fauorem prolata, cum nemo sine
legitima & actione possit agere in iudi-
cio, vel iudicis officium implorare,
8 *Innoc. in cap. venerabilem de except. idē*
d. xii. Io. And. in cap. Pia, de except. in
sext. nu. 14. circa fin. & in cap. fin. extra
ead. tit. num. 3. Fel. cap. cum inter de ex-
cept. num. 24. & 25. Surd. cons. 246. non
arbitroa, num. 23. & seq.
- 9 Amplietiam, & si de excommunica-
tione excipitur coram Iudice seculari
vt dixi infra §. 1.
- 10 Ampl. etiam, & si fuit admittus in
prosecutione litis, *Spec. de except. §. 2.*
num. 9. in fin.
- 11 Contrarium voluit, *Iapuz allegat. 23.*
an minor, num. 8.
- 12 Amplietiam & in Hæbreo, *cap. intel-*
leximus, de Iud. ubi Abb. & reliqui Pu-
sectus

setus conf. 194. in causa, num. 25.

- 13 Ampl. etiam, si excipitur ꝑ ꝑ fidei-
iussore, quamvis principalis debitor sit
excommunicatus, & nollet. de illa ex-
cipi, *Paris. conf. 121. primo, lib. 1. n. 10. quæ
sequitur Bertaz. claus. 41. gloss. 8. n. 4. in fin.
Butrius in cap. cum inter. de except. n. 20.
in fin. cam affrens rationem, quia ex-
ceptio personalis, quæ noceat princi-
pali, non nocet fideiussori, & è contra
quæ illi prodest, non prodest fideiuf-
sori.*
- 14 Ampl. etiam, si ꝑ excommunicatus
exciperet de compensatione, *ut dixi
cap. seq. §. 3.*
- 15 Ampl. quandocumque opponatur,
*cap. exceptionem, de except. Trentacinq.
Resol. lib. 2. de except. Resol. 1. num. 35.
& 39.*
- 16 Ampl. etiam, si ꝑ ab excommunica-
tō auctore ad executionem sententiæ,
excipiatur de nullitate excommunica-
tionis, *Dec. in cap. intelleximus, de iu-
dic. col. 2. num. 16. vers. & quod dictum,
& Fel. num. 5. in princ. vers. prater ea.*
- 17 Ampl. etiam, si excipiens ꝑ iuravit,
non opponere dilatoriam aliquam,
exceptionem, *Domin. à S. Gemin. in
cap. Pia, §. si quis, de except. in sext. n. 11.
& Io. And. nu. 3. addentes excipientem
non esse isto casu perituum, si opposi-
tam excommunicationem probet, vel
non probet, modo habuerit verisimi-
lem notitiam opponendi, Dec. cap. in-
telleximus, de iudic. num. 88 col. fin. in
fin. vers. 3: & Felin. n. 7. Item facit.*
- 18 Ampl. etiam, si ꝑ is cui obijcitur ex-
cōmunicatio in vim peremptoriæ ex-
ceptionis, infert absolui ad cautelam,
quoad fiat sententiæ executio, *Anchar.
sequendo Archid. ibid. in c. Pia, §. si quis,
de except. in sext. num. 9. addendo aliud*
- 19 dicendum, ꝑ si excommunicatio opo-
natur in vim dilatorię, & in repet-
eiusdem §. col. 5. & 6. addit exprimen-
das esse circumstantias, si opponatur in
vim peremptorię, & num. 14. circa fin.
vbi docet quid seruandum, vt hæres
excommunicetur.
- 20 Ampl. quod si infra triginta ꝑ annosa
die quo quis fuit excommunicatus nō
probet fuisse absolutum, non possit pe-
tere executionem sententię, *Alex. de
Nouo sequendo Innoc. & Bal. in cap. fin.
de exception. num. 10. cam subdens ra-
tionem, quia omnis personalis ꝑfectio
prescribitur annis triginta, & semel ex-
communicatus presumitur ꝑ perseue-
rasse in excommunicatione, nisi pro-
betur absolutus, Gabriel. de testib. con-
clus. 19. num. 6. Ancar. cap. post cessantem,
de probat. num. 4. Spec. de except. §. 2.
num. 19.*
- 23 Ampl. etiam, si ꝑ opponatur coram
mero executore, *Io. Monac. in cap. Pia,
de except. in sext. n. 14. addendo, quod
si non admittatur exceptio excommu-
nicationis, quod liceat appellare.*
- 24 Ampl. etiam, vbi talis ꝑ exceptio
obijciatur in Romana Curia, *Io. Monac.
in cap. Pia, de except. in sext. num. 8. in
25 fin. vbi Probus refert, an illa ꝑ æquipa-
retur Inferno, vel Paradiso.*
- 26 Ampl. in quocumque, ꝑ qui excom-
municatio æquiparetur, *ut dixi infra
§. quarto.*
- 27 Ampl. etiam, si agatur ꝑ de execu-
tione sententię latę in possessorio, *Luo-
dovis. decis. 64. Domini. num. 3. vbi alio
non relato testatur ita fuisse decisum
coram Litta, & addentes ibid. num. 13.
alias referunt Rosa decisiones, Gloss. lo-
quens de spoliatore, in cap. ex insinuatione,
verb. aliud Canoniceum, de procurat.
quam probat Dec. conf. 200. num. 3. Put.
decis. 78. lib. 3. num. 1. idem Dec. in c. ex
parte. 2. de offic. deleg. num. 4. vers. quin-
to fallit, Surd. de aliment. sis. 8. privileg:
83 excommunicatus, num. 3. Felin. cap.
dilectus 26. de rescript. num. 11. vbi pro
regula constituit excommunicatum,*
- 28 ꝑ non reintegrari, & addit sex limita-
tiones, *Abb. cap. cum inter, 5. de except.
num. 14. vbi distinguit, si petatur rein-
tegratio, Magon. decis. Luens. 71. fuerat,
num. 6. Put. decis. 128. lib. 3. Lancel. de
attent. par. 3. cap. 24. quass. 3. num. 2. &
seq. Guid. Pap. decis. 212. num. 2.*
- 29 Ampl. etiam, quod in ꝑ territorio fa-
ciendę executionis adesset Statutum,
vt illa fiat, non obstante quacumque
exceptione, *Menoch. præsump. 48. Cum
superiore, lib. 2. num. 8.*
- 30 Ampl. vt iudex debeat ꝑ etiam ta-
cente,

- cente, vel inuito condemnato, ex officio retardare executionem sententiæ latæ ad fauorem excommunicati, et iā huc pendente, *cap. in fin. de except. in sext. Abb. in cap. exceptionem* 12. de *except. num. 7.* addendo, ꝛ si iudex non retardet posse appellari, *Dec. cap. intelleximus, de iud. num. 72. & 73. vers. & ista cum luso, Peregrin. de iur. Fisc. lib. 3. titul. 9. excommunicatus, num. 16. Ferrer. conf. 351. coram, num. 9. Fel. cap. intelleximus, de iudic. num. 7. vers. Secunda declaratio, addendo etiam volente reo.*
- 31 An autem Statutum ꝛ sit validum, quod in foro seculari non possit opponi exceptio excommunicationis, *Bal. in l. placet 9 C. de sacro Sancta Eccles. nu. 18.* reliquit difficultatem indecisam, referens tale statum extæ Bononiæ. Verum non esse validum assero, quia tale Statutum esset nutritiuum peccati, & contra ius Canonicum, aduersus quod in ijs quæ spectant ad salutem animæ, laici non possunt ꝛ facere Statuta, *cap. nouit. de iudic. Gloss. in cap. possessor, vers. Nam in his, de reg. iur. Alex. in l. si cum dotem, ff. sol. mat. num. 12. l. as. in l. propterandum, C. de iudic. num. 33. Plotus conf. 78. poss. nu. 13. Tiraque. de Retract. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 282. ꝛ refert dissentientes.*
- 34 Intellige modo excipiens ꝛ probet agentem ad rei iudicatæ executionem fuisse excommunicatum excommunicatione maiori, *Archid. in cap. Pia, de except. in sext. num. 1. in fin. & 7. Fel. in cap. fin. cod. tit. num. 10.* addendo præsertim, si excipiat coram Iudice seculari producto instrumento excommunicationis ad effectum instructionis, non autem cognitionis illius, *Paris. conf. 109. omisso lib. 4. num. 11. Dec. cap. intelleximus, de iudic. num. 33. & 35.* & qualis debeat esse ista probatio, *Gloss. & Ioan. And. in cap. fin. de except. in sext. verb. apertissimis, & ibidem etiam Ancaran. dum prius dubitasset an solatama sufficiat, vel quod quis fuerit tamquam excommunicatus repulsus à iudicio.*
- 36 Intellige, si exprimatur ꝛ iudex, qui petentem executionem sententiæ ex-

communicauit, videlicet an sit delegatus, vel ordinaris, *Archid. in cap. fin. de except. in sext. num. 7.* nam si dicatur excommunicatus à delegato, est probandum præterea, quod haberet facultatem excommunicandi, viderem *Archid. subdit, sicuti & exprimendus est Canon, si à Canone sit excommunicatus, Ancar. Franc. & reliqui in cap. 1. §. si quis, de except. in sext.*

Item si exprimatur causa ꝛ excommunicationis, *Archid. in cap. fin. de except. in sext. num. 7.* subdens id esse exprimendum, vt appareat, à quo sit absoluentus, vel absolutus ab habente facultatem absoluenti, *Gemin. in d. cap. fin. §. si quis, num. 11.*

Item si fuerit à Iudice ꝛ admissa, & probata intra terminum datum excipienti, *Paris. conf. 109. omisso, num. 11.* secus si fuit reiecta etiā tacite per processum ad vltiora, vt idem subdit.

Item si exprimatur ꝛ qualitas, seu species excommunicationis, *Dec. cap. intelleximus, de iudic. num. 35. vers. sed aduertendum, Viuius decis. 104. Contrarium, num. 4. Gloss. cap. 2. verb. speciem, de except. in sext. eam afferens ratione, quia cum duæ sint species excommunicationis, quarum vna repellit agentem, altera non, non sat est excipere de excommunicatione in genere, quando quælibet species non operatur effectum generis.*

Probatio excommunicationis ꝛ qualis requiratur, *Franc. cap. Pia, §. 1. de except. in sext. num. 9. & 10.*

Ampl. etiam, si ꝛ de excommunicatione excipiat à tertio, cuius non interlit, sententiam exequi, *Dec. cap. intelleximus, de iudic. col. fin. numer. 86. vers. Secundo, eam afferens rationem, quia agitur de interesse publico, Ferrer. conf. 351. coram, num. 8. Fel. d. cap. intelleximus, num. 7.* dum prius retulisset dissentientes.

Ampl. etiam, si agatur de ꝛ executione sententiæ latæ ad fauorem aliterius, quam instantis pro executione illius, vt puta si agente tutore pupilli, vel Curatore minoris, vel mandatario ad fauorem mandantis, petatur executio,

- cutio, *cap. excommunicatus*, §. *credentes*, de *Hæretic. cap. intelleximus*, de *iudic. Ancar. in cap. post cessionem*, de *prob. num. 2.* & *7. Suarez. de Censur. disp. 16. section. 7. Peregr. de iur. Fisc. lib. 3. tit. 19. Excommunicatus, num. 8. vbi latè refert*
- 43 † in quibus excommunicatus arceatur in iudicio.
- 44 Ampl. etiam, si fuerit renuntiatum exceptioni excommunicationis, *Bus. cap. exceptionem, de except. in princ.*
- 45 Ampl. quod si Procurator † excommunicatus obtinuit sententiam, non possit instare pro illius executione, etiā quod fuerit absolutus, tempore quo instat pro executione, *Abb. in cap. post cessionem*, de *probat. relati ab Alterio, de Censuris, lib. 2. cap. 3. col. 3. vers. communis sententia.*
- 46 Contrarium ex *Innoc. Dec. & alijs in d. cap. post cessionem*, latè defendit *Alterius de Censur. lib. 2. cap. 3. col. 4. vers. Contraria tamen opin.*
- 47 Ampl. ut nec peti possit † per procuratorem, qui non sit excommunicatus, *Ancar. cap. cum inter, de except. num. 2. & 10. de Anania, num. 3. Magom. decis. Lucens. 71. fuerat, numer. 3. ratio est, quia nō persona procuratoris, sed mādantis consideratur, Auffrer. ad Capel. Tbolos. decis. 143. num. 2. vbi ampliat*
- 48 etiam si † mandans fuerit excommunicatus lite contestata, & procuratore domino litis effecto, nisi procurator intentando vtilem, sit constitutus in rem propriam.
- 49 Ampl. etiam si ageretur de † executione sententiæ contra alium excommunicatum, *ut ex Bald. ibidem concludit Dec. in cap. intelleximus, de iudic. col. fin. vers. vlt. rursus aliqua notanda in fin. tamen dubitat de veritate dictorum, Bal. & aliorum, qui illi assentiuntur, & testantur de communi.*
- 50 Ampl. etiam si ageretur † de executione sententiæ arbitri, nam cum arbitria redacta sint ad iustitiam iudiciorum, l. 1. ff. de recept. arb. l. 1. in l. cum te, C. de transact. num. 2. in fin. *Capel. Tbolos. decis. 118. præsertim quoad ordinem iudiciorum, Nat. cons. 2. num. 4. circa med. si exceptione excommunicationis retardatur executio sententiæ Iudicis ordinarij, ne æquiparata iudicentur ad imparia † vbi in illis est eadem iuris dispositio, Glos. l. si quis seruo, C. de furt. Ripa in l. 1. ff. de legat. 1. num. 4. etiam in exorbitantibus, & correctorijs, l. 1. fin. C. de inof. testam. numer. 8. Hondad. cons. 1. vol. 1. num. 4. arguendo à pari, si non à maiori ad minus, Euerard. in suis locis legbl. cap. à pari, & cap. à maiori, multo magis est per exceptionem excommunicationis retardanda, vel reuocanda sententia arbitri.*
- 52 Ampl. etiam, si ageretur de † executione trium conformium, quarum vna fuit lata ex rescripto impetrato ab excommunicato, *Roman. l. si serialis, ff. de seris, num. 2. in fin.*
- 53 Ampl. siue quis sit † excommunicatus publicè, siue occultè, *Abb. in cap. intelleximus 7. de iudic. num. 13. circa fin. vers. etiam prædicta, eā afferens rationem, quia vbi agitur de priuata vtilitate, non fit differentia inter publicū & occultum, Roman. singul. 726. iura faciunt, Peregrin. de iur. Fisc. l. b. 3. c. 3. num. 8. in fin. sequitur Abb. in d. cap. intelleximus.*
- 54 Ampl. etiam, † si altioriegeret indagine, *Rom. l. si serialis, §. de serijs, nu. 2. vers. Vnum tamen.*
- 55 Ampl. vt opposita † exceptione excommunicationis, processus sit nullus, si quid deinde fiat, *Lancel. de attentat. par. 3. cap. 24. quest. 3. num. 7.*
- 56 Ampl. etiam si † à Statuto essent reiectæ omnes exceptiones, *Lancel. de attentat. par. 3. cap. 24. quest. 3. num. 9.*
- 57 Limit. vbi agitur de † reuocatione attentatorum, vt pluribus hinc inde relatis firmat postremò, *Lancel. de attentat. par. 3. cap. 22. num. 5. & cap. 24. q. 3. Tertia, num. 10. & seq. Dec. in cap. ex parte 2. de rescript. in fin. num. 24. vers. sic etiam, Gonzal. ad Regul. §. 7. procmial. num. 239.*
- 58 Limit. in excommunicato † excommunicatione minori, *Dec. cap. intelleximus, de iudic. num. 32. & 35. vers. 3. & Fel. nu. 11. Siluester in Summa, §. excommunicatio quarto, num. 3. & §. excommunicatio quinto, Tabien. in Summa,*

ma, & excommunicatio 8. Angel. in Summa, §. excommunicatio, num. 1. eam afferentes rationem, quia ꝑ illa separat à Sacramentis tantum, Surd. de alimentis 8. privileg. 83. excommunicatus, nu. 7. Pontan. de Spolio, lib. 3. cap. 2. num. 2. circa med. Spec. de except. §. Viso, numer. 2. Archid. in cap. Pia, de exception. in sext. num. 7.

60 Limit. ubi res capta, ꝑ vel capienda in executione esset tempore peritura, Fel. in cap. Dilectus, 26. de rescript. nu. 11. vers. salte quarto, Abb. in cap. cum inter, §. de except. num. 13. subdens quid dicendum de debitore suspecto ꝑ de fuga, au possit capi à creditore excommunicato, dicta Abb. repetit Surd. de Alimentis, tit. 8. privileg. 81. excommunicatus; num. 8. usque in fin. subdens, n. 9. & 10. quid dicendum de vxore excommunicata vergeñte marito ad inopiam, quod tamen intellige, ad effectum retinendi, non tamen soluendi, quia excommunicato non potest fieri solutio.

62 Limit. vt tamen ꝑ executio facta, & consumpta sit valida, si de excommunicatione non fuerit exceptum, vt ex Abb. & alijs testantibus de communi, & reprobat, Barbat. qui solus dissentit, cum recludit Dec. in cap. intelleximus, de iudic. num. 76. col. pen. vers. successuè queritur, Ancar. in cap. post cessionem, de probat. num. 6. circa med. vers. An autem isto casu, Pontan. de Spolio, lib. 3. cap. 2. num. 4. vers. Neque Si autem ageretur de sententia ꝑ delegati distingue per Abb. in cap. intelleximus 7. de iudic. num. 13.

63 Limit. ubi qui petit ꝑ executionem sententiæ, affectauit reum excommunicari, Pontan. de Spolio lib. 3. cap. 2. n. 2. post med. Repotest esse ratio, quia affectata non possunt, ꝑ nec suffragantur ei, qui alim beneficio iuris tentat excludere, Fel. in cap. fin. de testib. num. 3. vers. & hinc est, cum alijs cumulatis in meis Collectaneis ad eundem textum, Fel. in cap. intelleximus, de iudic. num. 12. ubi multis similibus comprobat, Pontan. de Spolio lib. 3. cap. 2. num. 3.

64 Limit. ubi agitur ꝑ executionem sententiæ, quæ si differatur, imminet animæ periculum; veluti si condemna-

ta fuit vxor ad cobabitandum cum marito, nam vt cuitetur periculum fornicationis, exequenda est sententia, Pontan. qui loquitur de marito spoliato vxore, & quam iudex mandauit restitui viro, de Spolio, lib. 3. cap. 2. nu. 3. vers. nam alias, Spec. de petis. & posses. §. 2. Quon. n. 3. Ampl. est contra in vxore contra maritum, Pontan. de Spolio, lib. 3. cap. 2. num. 3. in fin.

67 Limit. in cessionario ꝑ excommunicati, vt dixi infra §. 11.

68 Limit. ubi ꝑ excommunicatus agit pro defensione suæ Ecclesiæ, Fel. cap. dilecti, de except. num. 1.

69 Limit. ubi executio ꝑ sententiæ petitur aduersus excommunicatum, etiam quod petatur ab excommunicato, Bar. in l. seruus, C. de accusas. num. 3. Glos. sua in cap. dilecti, filij, de except. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 59. num. 9. & num. 10. rationem refert, cap. quia frustra de usuris.

70 Limit. ubi excommunicatus ꝑ venit ad iudicium tamquam publica persona, vt puta, si prælatus agat pro Ecclesiâ, Fel. in cap. intelleximus, de iudic. n. 13.

71 Limitando, si ꝑ excommunicatio sit notoria, Archid. in cap. Pia, de except. in sext. num. 2. vers. Sed hunc articulum, Fel. cap. dilecti, de except. num. 1.

72 Limit. ubi condemnatus ꝑ confitetur debitum, Io. Fab. in §. in bona fidei, Inst. de act. num. 18. circa su.

73 Limit. vbilis fuit ꝑ cum domestico, & familiari excommunicato, Pacian. de probat. lib. 1. cap. 59. numer. 11. vers. Rursus.

74 Limit. si ageretur de execut. sententiæ in spolio, si possessio non est restituibilis, Pus. decis. 78. in vna Gochensi, lib. 3. ubi declarat, quando possessio non sit restituibilis, vt puta, quia collatio facta excommunicato, vel exacrabili.

75 Limit. ꝑ ubi agitur de appositione sequestri, cap. intelleximus, de iudic. Gonzol. ad Regul. 8. §. 7. proemial. n. 238.

76 Quid si quis agat ꝑ prosua Ecclesiâ, Fel. cap. dilecti, de except. num. 1.

77 Limit. ubi agitur de præstando seruicio à vassallo, Glos. ad Consuet. Carnutens. col. 3. vers. Nota tamen relatis

Propositum in cap. 1. de alien. feud. in princ. nixus cap. inter alia, de sent. excomm. Butr. in cap. nuper; eod. tit. addendo dominum posse priuare vassallum suum contemnentem excommunicationē.

§. I.

S V M M A R I V M.

Excommunicationis materia est fori ecclesiastici priuatiue quoad seculare 1. Lim. 10. 12. 13. 14. est gladius; & neruus ad continendos populos in suo officio 2. Non potest exerceri nisi ab ascripto militia ecclesiastica 3. Potestas illam ferendi est iurisdictionis ecclesiastica 4. Nunquam facultas illam ferendi fuit apud Imperatores 5.

Excommunicationis exceptioe opposita supersedendum à layco in executione, do. nec doceatur de legitima absolutione 7. & quare 8. Ampl. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Limit. 17.

Quamuis quotiescumque ꝑ contingit tractari de excommunicatione, videatur, de illa agendum esse coram ecclesiastico iudice, priuatiue competentiquoad seculare Imperium, & neruus ad continendos populos in suo officio, *cap. dilecto, de sent. excomm. in sext. cap. 4. de reformat. Concil. Trident. sess. 25. nemoque eundem gladium ꝑ exercere possit, nisi fuerit ecclesiastica militiæ ascriptus, vt dicebam, de execut. rei iudic. cap. 14. nu. 79. propterea cum potestas excommunicandi sit ꝑ ecclesiasticæ iurisdictionis, & apud Ecclesiæ prælatos, exclusis feminis, quamuis indignitate constitutis, cap. dilecta, de maior; & obed. resideat, causaque excommunicationis dicatur ecclesiastica, & spiritualis, non autem politica, vel ciuilis, numquam ꝑ que fuerit, apud Imperatores, & seculares Principes, *Nonel. Iustin. 123. & omnibus auth. item quacumque, C. de Episc. & Cleric. & latè probat Atherius de Censur.**

lib. 1. cap. 2. Ideò dicendum videtur, quod opposita aduersus petentē reiu dicatę executionē corā seculari ꝑ exceptione excommunicationis, causa sit remittenda ad ecclesiasticum Iudicem, quicquid est, vt dicebam priuatiue Iudex, quoad potestatem secularem, nec superledendum in executione, relati ab Alex. in l. Titia diuortium, ff. sol. mat. num. 15.

Contarium scilicet, quod causa ꝑ nō sit remittenda ad ecclesiasticum Iudicē, sed superledendum in executione, do. nec doceatur de legitima absolutione, firmarunt *Arbida in cap. Pia, de except. in sext. num. 5. & Aucaribid. 5. fin. col. 5. vers. ex ipso dicto, Fel. in c. venerabilem, de except. num. 10. Cast. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 7. addendo Iudicem laycum cogi posse ab ecclesiastico, vt admittat exceptiōem istam, relati à Tirac. de Retract. lignag. 1. gloss. 9. nu. 281. & à Galdas. quæst. 25. num. 20. Ias. in l. 1. placet, C. de Sacro Sancta Eccles. col. 5. in fin. Scazz. de Iurament. priuileg. 33. num. 284. addendo, quod si non fuerit à Iudice laico admittit, posse cōpelli à Iudice ecclesiastico, vt illam admittat, relati ab Alex. in l. Titia diuortium, ff. solut. mat. num. 15.*

Rationem referunt esse, ꝑ quia exceptio excommunicationis est recepta ab Imperatoribus, & relata inter cæteras dispositiones iuris ciuilis, nempe in l. 1. C. de Sacro Sancta Eccles. cap. domino guerram, hic finit l. x. Alberic. in l. placet, C. de Sacro Sancta Eccles. num. 4. post med. Sal. num. 5. Io. Andr. in cap. Pia, de except. in sext. num. 14. circa fin.

Ampl. vt nec validum ꝑ sit Statutum laycorum, vt fiat executio, non obstante exceptione excommunicationis, *Fel. in cap. venerabilem, de except. num. 10. & dixi supra hoc, cap. 14. vers. an autem, num. 26. relati à Tirac. de Retract. lignag. 1. gloss. 9. num. 282. circa med.*

Ampl. vt Iudex secularis ꝑ possit de illa cognoscere, si controuertatur nudum factum, vt puta an sit probata, *Bal. in cap. exceptionem, de except. r. 5. relati à Gail. obser. 38. Decimarum l. 1. nu. 4. Bal. in l. 3. C. de Iudic. num. 6. vbi*

- limitat, sic cōtrouertatur illius probatio, 18 Limit, si excommunicatio ꝑ deducatur coram Iudice seculari per modum accusationis, secus si per modum exceptionis, Franc. in cap. Pia, §. si quis igitur, de except. in sext. num. 3.
- 11 Ampl. etiam, ꝑ si agatur de executione sententiæ prolatæ in vim iuris congrui, Tiraq. de Retract. lignag. §. 1. gloss. 9. num. 282.
- 12 Ampl. præsertim, ꝑ vbi laycus Iudex nouit per calumniam, seu malitiosè excipi de excommunicatione, Bal. in l. 1. C. de senten. quasine cert. quantis. in fin. laf. in l. 2. ff. de re iud. num. 17. Menoc. de recuperand. poss. §. Remed. 15. num. 339. Caldas. quæst. 25. num. 21 post med. Dec. in cap. 2. de iudic. num. 179. col. 15. vers. & ad hoc etiam facit.
- 13 Ampl. quod si exceptio ꝑ excommunicationis dicatur iniusta, vel nulla, cum Iudex secularis non possit cognoscere de illius iustitia, vel validitate, Gail. obser. 38. Decimarum, lib. 1. num. 4. cum alijs relatis supra Ampl. 2. possit tamen ꝑ excipientem cogere, exhibere capitula nullitatis, vel iustitiæ, & eidem constituere tempus, infra quod compareat coram ecclesiastico Iudice, non tamen præfigere terminum probandi, & terminandi causam, Caldas. quæst. 25. num. 23. laf. in l. 2. ff. de re iud. num. 12. Ripa nu. 7. cap. lator. qui fil. suis legitimi.
- 15 Ampl. quod, si Iudex ꝑ laycus non admittit oppositam exceptionē excommunicationis, possit cogi ab ecclesiastico Iudice, vt illam admittat, seu vt ego, addo, repellat instantem excommunicatum pro executione, Cast. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 7. Franc. in cap. Pia, §. si quis igitur, de except. in sext. num. 3.
- 16 Ampl. etiam, si à Statuto generaliter, & simpliciter sit prohibitum operari exceptionem aliquam, etiam personale, Afen. in prax. §. 31. cap. 23. Tertio, num. 2. eam afferens rationem, quia non cenietur exclusæ exceptio concernens salutem animæ.
- 17 Ampl. vt Iudex laycus debeat illam admittere, Spec. de except. §. 2. num. 10.
- 19 Lim. vbi à sententiā excommunicationis fuit appellatum, vt ex Bal. voluit laf. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 29.
- 20 Notandum tamen est, vt ad effectū repellendi actorem, quem reus præten- dit esse excommunicatū debere in exceptione exprimere an sit excommunicatus maiori, vel minori excommunicatione, Spec. de except. §. 4. numer. 21. dubitando an præterea sit opus causam exprimere.

§. II.

S V M M A R I V M.

- Cessarius excommunicati repellitur petendo executionem sententiæ lata pro cedente 1. 2. 4. 8. & quare 4. 5. 6. 7. Contrarium scilicet, quod non repellatur. 19. 22. & quare 6. 10. 12. & seq. 23. 25. 26. Concordat 24. Ampl. secundum opin. 21. 22. & seq. 27. 28. 29. 30. 31. Limit. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 39. 40. 41. 43. 44. Subl. 38. 42. 43. 44.
- Cap. Nemo potest, de reg. iur. ampliatur 2.
- Cessionario in sunt fixa vitia cedentis 4.
- Successor non est melioris conditionis suo auctore 5.
- Donare qui non potest, non potest etiam dare 6.
- Res transit in alium cum sua causa 7.
- Princeps tributum exigere nō potest cessante causa, quare illud fuit impossibile 11.
- Personalia iura non egrediuntur personam 13. Ampl. 16. 17.
- L. emptorem, C. locat. Ampliatur & Limitatur 14. 15.
- Emptor, cum pacto de retrouandendo, an cogi possit ad retrouandendum si alteri rem emptam vendidit 18.
- Excommunicatus si vendat casitrum cui sit annexum ius patron. emptor potest præsentare 20.
- Cessionarius banniti potest agere ex vniōne sibi facta 21.

- S**I contingat, cessionarium excom-
municati agere ad executionem
eorum, quæ fuisse iudicata ad fauorem
cedentis, an repellatur ille exceptione,
quod illius auctor sit excommunicatus,
affirmatiua † aduersus ea, quæ dixi hoc
cap. num. 55. videtur probari, ex ijs quæ
retuli cap. proximo, & præcedenti in
§. 6. præterea cum nemo plus iuris in
aliū transire possit, quam ipse habeat,
nam nemo dat, quæ non habet, *l. obser-
uauer ff. de offic. procons. l. Pomponius, §. cū
quis, ff. de acq. posses. cap. nemo † potest, de
reg. iur. præsertim in actionibus reali-
bus, vel in rem rescriptis, Menoc. con-
sil. 444. Cum interrogatus, num. 48. Put.
decis. 172. par. 2. nu. 4. sicuti cedens † re-
pelleretur à limine iudicii, si instaret
pro executione sententiæ ad illius fauo-
rem prolata, pariter repellendus est ces-
sionarius, qui vt dicebam cap. anteceden-
tē, §. 6. est idem cum cedente, eisdēq.
sunt infixæ † omnia illius vitia, & virtu-
tes, cap. cum non sit ab homine, in fin. de
decim. cap. si quis laicus 16 q. 1.*
- Insuper cum successor † non possit
esse melioris conditionis, quam sit illius
auctor, cap. is qui in ius alterius de regul.
iur. arguendo à destructione anteceden-
tis, ad destructionem consequentis,
*Euerard. in suis locis legal. cap. à Destru-
ctione antecedentis*, si cedens † excom-
municatus non erat audiendus, agendo
ad executionem sententiæ, pariter vi-
detur deneganda aud. entia illius cessiona-
rio; alias esset ille melioris condi-
tionis cedenti, & contra expressam regu-
lam iuris Canonici, quod disponitur pro
non dato † haberi ab illo, 'qui non po-
test donare, cap. nuper, de donat. inter
vir. & uxor. cap. quod autem consulis, in
fin. de iure patron.
- Postremo cum omnis res, † omnisq.
actio de vno in alium cū sua causa, siue
illa bona sit, siue mala, transeat, *l. tradi-
tio, §. quoties, ff. de acquir. rerum domin. l.
1. 2. ff. de Stat. liber. l. ex litteris, ff. de
pignor. Crau. cons. 217 fuit in. num. 5. &
seq. Menoc. cons. 444. num. 22. Afflic. de
cis. 95. Angelus, num. 1. & seq. utique
non est † audiendus cessionarius, si non*

andiretur cedens, à quo cessionarius
recipit adminiculum, seu ius agendi,
vt refert voluisse, *l. ac. But. Bak. in l. qui
stipendia §. ff. de procur. num. 2. vers. pri-
mo, & idem refert Sal. ibid. num. 5. circa
med. sed illum reprobatur, & respondet
illius argum.*

- Contrarium scilicet, † quod cessiona-
rio non obstat exceptio excommu-
nicationis, quæ obstat cedenti, pro-
batur primo, quia cedens fuit excom-
municatus in subsidium, quoad rescipi-
scat, & non continuet in contumacia
non parendi mandatis superioris Ma-
gistratus, vel Ecclesiæ, vel in poenam
delicti, vt dixi de execut. rei iudic. cap.
14. num. 103. 121. 125. Cum in † cessiona-
rio non cadat aliqua contumacia nec
delictum, & consequenter cesset exco-
municationis causa, cessare etiam debet
omnis effectus, qui prodit à causa im-
mediate producente effectum, *Rota
diuers. decis. 139. Conclusum, par. 1. nu. 10.
Ripa in l. ex factis, ff. de vulgar. numer. 17.
Turrian. de iust. & iur. tom. 2. disput. 46.
dub. 5. col. 2. vers. sed contrarium*, con-
cludens Principem † non posse exigere
tributum impositum ex causa, si illa
cesset, & responder obiectis.

Secundo cum exceptio excommu-
nicationis, † & excommunicatio ipsa,
afficiat, seu verius inficiat personam
excommunicatam, non autem bona, &
iura illius, *l. 1. §. si bares, vers. neque enim,
ff. ad Trebel. Frane. Vegius cons. 56. qua-
ritur, num. 24. circa princip. & persona-
lia vitia † nō egrediatur personam vitiosam,
l. idem Iulianus, §. si quis alicui, ff. de
legat. 1. §. fin. §. 1. ff. de cont. empt. l. cum
bareditas ex. ff. ad Trebel. vbi Alex. in
Sum. & in. 1. not. sed cum illo extingua-
tur, §. sed quod Principi, Inst. de iur. nat.
gens. & civil. in fine. Ideo dicimus, quod
singularis successor non est † obligatus
stare colono, vel conductori, quia agi-
tur de obligatione personali, *l. emptor, &
C. locat. nisi locator in genece, vel in spe-
cie obligauit bona sua, † vel rem loca-
tam, Bart. in l. 1. §. quod anteq. ff. de super-
fic. Rol. à Val. cons. 6. Quoniam lib. 1. n. 2.
Rota coram Pamphilio Patruo, Inno. 10.
Sum. Pont. in Romana domus 7. Nouem-
bris**

- bris*. 1597. *Mantic. decis.* 30. num. 5. *Crot. in repet. l. filius fam.* §. 1. ff. de legat. 1. n. 96 & ibi *Ferdin. Loages. num.* 168. & seq. *Couar. Var. Resol. lib.* 2. cap. 15. numer. 2. vers. ultimo, *Franc. Bec. cons.* 80. Cum *And. n.* 3. & seq. & quod personalis exceptio con-
- 17 cessa t principali non transit ad fideius-
sorem, *l. exceptiones*, ff. de except. *Marsil. de fideius. nu.* 2. §. 4. vers. 37. *Valentin. Franc. tract. de fideius. cap.* 3. nu. 99. *Surd. cons.* 327. num. 22. nec pactum personale
- 18 alium t obligat, quam pacifcentem, *l. si tibi deoem*, §. si quis pacifcentur, ff. de pact. l. final. §. fin. ff. de cont. empt. propterea controuersa est satis questio, si em-
ptor cum pacto de retrouendendo al-
- 19 teri t vendat rememptam, conveniri
possit ad retrouendum, *Fabineus illus. Controuers. lib.* 2. c. 15. & negatiuam
firmat *Crauet. per istam rationem*, quod
agatur de pacto personali, *cons.* 12. nobi-
lis, nu. 6. & seq. *Gail. obser.* 16. *Quidam*,
lib. 2. nu. 3. & ita iudicatum refert *Franc.*
Stephan. decis. 23. *Vendiderat*, num. 9. in
fin. idco tuto dicendum videtur, quod
- 20 cessionarius t excommunicati possit
agere ad iura sibi cessa ab excommuni-
cato, vt volunt *Bart. Brixiens. quæst.* 16. *Quidam cum esset*, comprobans exem-
plo excommunicati, qui si vendat ca-
- 21 strum, t cui sit annexum ius patrona-
tus, quod emptor possit presentare, & d. quæst. est sub Titulo De qualitate
ordinand. inter Veneriales, addendo idẽ
- 22 dicendum de cessionario t Bñiti Bri-
xiens. refert, & sequitur *Glos. in cap.* 1.
verb. *semestre*, de iur. patron. in sext. &
post *Glos. spec. de procurat.* §. fin. sequitur,
num. 5. lo. *And. in cap.* 1. num. 10. sequen-
do glos. concludens cessionarium ex-
- 23 communicati t agere posse suo nomi-
ne, siue cessio sit illi facta titulo onero-
so, siue lucratiuo, vel ex causa necessa-
ria, vel voluntaria lo. *Imol. sequendo d.*
Glos. & lo. And. in l. si cum dotem, §. si pa-
tri, ff. sol. mat. num. 11. *Imol. sequendo d.*
Glos. & lo. And. in l. si cum dotem, §. si
Patri, ff. sol. mat. num. 11. vers. *similis est*
questio, & *Bald. ibid. num.* 4. subdens n. 5.
- 24 rationem, quia t immediata causa, qua
cessionarius nititur, est sine vitio, lo. *an.*
Imol. in l. doli mali, ff. de nouat. numer. 5.

- in princ. sequendo d. *Glos. & spec. addit*,
25 quæ obstant dictis *Glos. & t distinctione*
conciliat, *Bald. in l. qui stipendia* 8.
ff. de procur. num. 2. in fin. & *Cast. num.* 4.
& *Sal. num.* 5. testatur opin. *Dyn. esse com-*
mune *Bart. in l. apud Celsum*, §. si cum
legitima, ff. de doli mal. except. numer. 3.
vbi ante finem eam refert rationem,
- 26 quia excommunicationis exceptio t non
respicit actionem, *Fel. sequendo d. glos.*
cap. 1. in cap. intelleximus de iudic. nu. 14.
Franc. sequendo Glos. in c. vnica. §. Verum,
de iur. pat. in sext. num. 6. vers. si vero vi-
- 27 tium, eam t afferens rationem, quia
excommunicatio personam excommu-
nicati, non autem actionem, vel illius
decisionem tangit, *Socin. cons.* 164. v. *vis*
instrumento, lib. 2. num. 14. circa med. *Zo-*
barel. in Clem. 1. de except. num. 4. in fin.
- 28 vers. ex his ampliando, t etiam vbi ex-
communicatus delegaret debitore mu-
suum, *Laurent. Tennin. in pran. Caus.* 17.
Cessio, num. 34.
- 29 Ampl. præsertim, t vbi cessionarius
habet titulum onerosum, vel quasi, *Dyn*
in cap. 15. qui iniur. de reg. iur. num. 15. in
fin. lo. *And. in cap.* 1. de iur. patr. in sext.
nu. 10. vers. secus, si ex non lucratiuo, *Bal.*
in l. qui stipendia 8. C. de procur. num. 2.
circa med. etiam si agat ex proprio con-
tractu, vt idem subdit, vers. sed si agitur,
& sequendo *Dyn. & testatur de communi*,
& *Sal. num.* 5. in princ. lo. *Imol. in l. doli*,
ff. de nouat. num. 5. circa princ. sequendo
Dyn. & relata Glos. in cap. 1. de iur. pat. in
sext. discedente.
- 30 Ampl. siue cessio sit t facta ex causa
onerosa, siue lucratiua, vel necessaria,
vel voluntaria, lo. *And. in cap.* 1. de iure
pat. in sext. num. 10. quem sequitur *Franc.*
ibid. num. 6. circa fin.
- 31 Contrarium scilicet, quod sit facien-
da differentia in cessione lucratiua te-
nent, qui referuntur infra num. 36. *Con-*
corda per lo. Imol. in l. doli, ff. de nouat. n. 5
circa fin.
- 32 Ampl. etiam, si cessio t fuerit facta
ab excommunicato perseverante illo
in excommunicatione, lo. *And. in cap.*
vnica. de iur. pat. in sext. num. 10. vers. *Di-*
cebat Archiep. eam afferens rationem,
quia excommunicatus potest facere
omnem

omnem actum, qui sit illi præiudicialis.

- 33 Ampl. etiam, vbi cessionarius ꝑ ageret ad rem sibi ab excommunicato cessam, quæ esset transitoria de vna persona in aliam, quia mutata persona, mutatur status rei, *Roman. conf. 87. Circa id de quo, nu. 3. cuius dicta trahit ad causam nostrum, & ad cessionem factam, a bannito, Brun. à Sole, quæst. 10. Quæ à decimo, num. 16.*
- 34 Ampl. præsertim in cessionario cessionarij, *Fel. cap. intelleximus, de iudic. num. 14.*
- 35 Lim. vbi cessionarius ꝑ fuit particeps causæ, quare cedens fuit excommunicatus, *argum. eorum, quæ tradit Socin. conf. 164. visis instrumentis, lib. 2. num. 14. circa fin. vers. Ex quibus, dum voluit doli exceptionem obstat cessionario, qui fuit particeps doli, & nu. 15. latè comprobatur Vrsl. ad Afflic. decis. 74. num. 1. & num. 5. circa med.*
- 36 Limit. vbi cessionarius ꝑ ageret ex iure cesso, cuius causa cedens fuisset excommunicatus, *Franc. in cap. vnic. §. verum, de iur. pat. in sext. num. 7. vers. 3.*
- 37 Limit. vbi ex Statuto ꝑ esset cedenti interdicta actio ad ius cessum, *Franc. in cap. vnic. §. verum, de iur. pat. in sext. n. 7. vers. Quarto, Vrsl. ad Afflic. decis. 74. fuit excitatum, num. 2. & seq.*
- 38 Lim. vbi cessionarius ꝑ ageret ad ius, vel rem reddituram ad cedentem, *Arg. l. apud Iul. §. sed si mulier, & §. apud Iul. ff. de doli except. Franc. in cap. vnic. §. Verum, de iur. pat. in sext. num. 7. in fine, vers. Quinto, & idem prius dixerat Io. And. ibid. num. 10. post med. vers. Bart. & Spec.*
- 39 Limit. vbi cessionarius ꝑ habet titulū lucrativum, vel quæst, *Dyn. in cap. 15. qui in ius, ff. de regul. iur. num. 15. in fine, Bal. in l. qui stipendia, C. de procur. num. 2. in fin. sequendo Dyn. & testando de communis, sicuti, & Sal. ibid. num. 5. Io. Imol. in l. doli, ff. de nouat. num. 5. vers. sed certe, Cassan. testans de communi, conf. 44. adiudicatio, num. 24. Soc. conf. 164. viso instrumento, lib. 2. num. 15. quia facile præsumitur fraus in tali cessione, l. l. §. si quis in fraudem, & §. si quis mutuum, ff. si quid in fraud. pat.*
- 40 Contrarium tenet, *Io. And. in cap. 1. de iur. pat. in sext. num. 10. quem sequitur Io. Imol. in l. si tertius, §. si quis plus, ff. de aqua plu. arcend. num. 4. addendo hoc esse verius.*
- 41 Concorda, ꝑ vt dixi supra in secunda ampl. *vers. concordia, num. 29.*
- 42 Limit. vbi cessionarius ꝑ agit actione directa competenti ipsi cedenti, seu nomine cedentis, *Iac. de Aren. in l. doli, ff. de nouat. vbi Io. Imol. num. 5. in princ. Bald. l. qui stipendia, C. de procur. num. 2. in princ. & vers. l. ꝑ sublimitando, si agat ex causa onerosa, vel proprio contractu, secus si agat ex causa lucrativa, & Sal. num. 7. negat posse intentari nomine cessionarij, & vers. supposito, declarat quomodo cognoscatur intentata directa, vel utilis, & Cast. num. 4. Franc. cap. 1. §. verum, de iur. pat. in sext. num. 7. vers. 2. & ibid. Io. And. num. 10. circa fin. & Vrsl. ad Afflic. decis. 174. num. 5.*
- 44 Limit. vbi exceptio ꝑ excommunicationis potest opponi, circa iura cessæ, *Bart. in l. apud Celsum, §. si cum legitima, ff. de doli mali, & metus except. numer. 3. vers. breuiter.*
- 45 Limit. vbi excommunicationis ꝑ exceptio est exclusiua obligationis ex dispositione Statuti, siue cessio sit ex causa lucrativa, siue onerosa, *Bal. l. qui stipendia 8. C. de procur. num. 2. vers. vel dic.*
- 46 Limit. vbi ex Statuto ꝑ quis est inhabilis ad agendam per se, vel alium, nisi cessio fuerit facta necessitate cogente, *Bal. in l. qui stipendia 8. C. de procur. nu. 2. in fin. vbi Sal. num. 6. exemplum refert, si Statuto caueatur, quod bannito, vel malpago ius nõ reddatur, & sublimitat, vt dicam, relati à Brun. à Sole, quæst. 10. Quæro decimo, num. 15.*
- 47 Sublim. si cessio sit facta ꝑ ex causa onerosa, nam non obstante Statuto audietur cessionarius, *Sal. in l. si stipendia, C. de procur. nu. 6. addendo aliud dicendum, si ex causa lucrativa, vel simulata, vel fraus intercedat, subdens, an illa præsumatur.*
- 48 Limit. vbi cessio est ꝑ infecta aliquo vitio, in actione acquirenda cedenti, *Vrsl. ad Afflic. decis. 74. numer. 1. circa med. exemplum reicren, si dolo fuit acquisi-*

quilita actio etiam ex causa onerosa.

49 Limit. ubi ex pacto, vel Statuto non possit creditor instare pro excommunicatione cedentis, *Franc. cap. unie. de verum, de iur. pat. in sex. vers. Quarto, 7. 74. suis excusatum, nam. 2. & seq. eam asserens rationem, quia exceptio etiam personalis, quæ obstat cedenti, obstat etiam cessionario, qui vt ego addo, potest etiam, siue sit ibne iuris, esse eadem persona cum cedente.*

§. III.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

Censurarum vti parce videndum, & quare

Excommunicatus non possit excipere de compensa-

tionis ad res ardasdam executionem

sententie, argumentosa est questio 2. as-

firmatiuum 3. & quare 4. 6. 7. 9. 10. 12.

13. circa fin. 14. 16. Contrarium 27. &

quæ 28. Ampl. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 36.

37. Limit. in fideiussore excommunicato

38. & hanc limitationem. Ampl. 39. sed

contrarium vide 40. Concorda ibid. 48.

Limit. 41. 42. 43. 44. 45.

Compensare est idem, quod excipere 4. est

idem quod soluere 8. 10.

Io. Andr. notatus ab Abb. defenditur 8. in

fin.

Obligatio naturalis non parit actionem 9.

circa fin.

de Compensatione excipiens dicitur agere 11.

L. amplius non peti, ff. rem rat. habet. de cla-

ratur 13.

Decius laudatur 14.

Brixienfis male citatur ab Abb. & alijs 15.

Excommunicatus est deterioris conditionis

bannito 17.

Excommunicatus in vno loco, ubique est

excommunicatus 18. Ampl. 19. 20. 21. Mor-

tuus non sepelitur in loco sacro 21.

Bannitus extra territorium bannientis ca-

pax est omnium dignitatum 22. Limit. ib.

sepelitur in Ecclesia 23. ampl. ibid. Li-

mit. 24.

Soluere qui iuravit, non prohibetur excipe-

re de compensatione 35.

Requeritur, & fortasse nimis apud

Iudices nostræ temporis, existente

tubidarij remedij Censurarum vti,

& quidne propterea vilesceret, vel illius

exopia contemneretur, Consil. Tident.

sef. 25. de reformat. statuit, sobrio, &

imagnacum circumspectione esse exer-

cendum gladium spirituale. Hinc na-

ta difficultas apud antiquos, & moder-

nos Doctores vtriusque iuris, an exco-

municatus, & seruatis seruandis, si fuerit

condemnatus ad soluendum, vel aliud

prestandum, possit ad remorandum

executionem sententie in aliam prola-

re, excipere compensationem esse, quod

sibi iuratum est soluendum, vel presta-

ndum in eodem genere, seu specie, & ut

dicebat Fel. in cap. cum inter de except.

num. 24. disputabilis est questio, & ut

ego aduersus eundem Fel. ibid. & num. 25.

to. Andr. num. 10. Alex. de Neuo num. 51.

& seq. Butr. in num. 20. Hest. num. 17. Dec.

num. 57. vers. in glos. sum. num. 58. & seq.

plurib. Bart. Brixienf. quæst. 27. de com-

pensatione, & argumentissima.

3 Affirmatiuum namque, quod exco-

municatus possit excipere de compen-

satione, amplexi sunt, Io. & Tan. &

Vin. vt referunt Brixienf. in suis Vene-

riales de compensatione quæst. 27. vers. solutio

Butr. in cap. cum inter, de except. nu. 20.

vers. Hanc opin. quæ iactatis, & reproba-

tis, quæ pro negatiua afferuntur, resi-

det in eadem opinione affirmatiua, alios

refert Tindarus in suo tra. 5. de Comp.

fat. art. 7. nu. 25. sed male refert Brixienf.

esse ipsius opinionis, ut dicam infra, vti

car. d. cap. cum inter, num. 12. & velat d.

Fel. ibid. num. 25. & d. Dec. num. 63. vers.

Contrarium, concludens hanc opin. esse

equam, & de iure veriore, Alberic. de

stat. lib. 4. quæst. 92. an fideiussor, nu. 8.

& seq. vers. in contrarium.

Mouetur autem, & Butr. d. cap. cum

inter, de except. num. 20. vers. puto quod,

ad ita sentiendum, non obstantibus di-

sentientibus, quia compensare est ex-

cipere, quare cum excommunicato li-

ceat quancumque legitimæ exceptio-

nem opponere, non est illi neganda

compensatio, præterea si spectandum

est,

est, quod principaliter agitur, l. 1. ff. de aut. iur. cum excipiens de compensat. principaliter tendat ad repellendum actorem, licet per consequentiam suam creditum consequatur, non est considerandum, quod necessario sequitur à principali, sed principale ipsum, ut ego addo, quia non curantur, et quæ veniunt in consequentiam tamquam inclusa in principali dispositione, l. qui testamentis 20. de testam. l. ff. de autor. iur. Canevar. resol. tom. 2. cap. 17. de sentent. rursus num. 446. Gomez. ad regul. de rursus quaest. non tollend. quaest. 3. m. 2. & seq. ac etiam, quia et quæ de compensatione excipit formaliter non petit, quæ sibi sunt debita, sed se defendit, & defensio, ut ego addo, nemini denegatur, l. ut vult, ff. de inst. & iur. alias rationes refert Albertic. de Statut. lib. 4. quaest. 12. auctentissor, m. 3. & seq. vers. in contrarium. Ioannes autem And. in d. cap. cum inter. de except. num. 10. refert tenentes hanc opinionem moueri, et quia in compensatione venit, quod non venit in petitione, ut puta si quid obligatione naturali sit debitum, licetiam, ff. de compensat. etiam, quia excommunicatus debet soluere, & compensando dicitur soluere, l. si debitor, ff. qui potior, in pign. habeant, & iudici sufficere debet, qualitercumque sit satisfactum ei, qui instat exequi sententiam, non tamen exprimit, an probet negatiuam, vel affirmatiuam, et iuxta morem suum in ceteris, ut notatur ab Abb. ibid. num. 24. vers. Io. Andr. verum decipitur Abbas, quia Io. Andr. explicitè tenet negatiuam, Ioan. Andr. ibidem sequitur.

Hosienf. in cap. cum inter, de except. num. 17. licet ipse firmet negatiuam, refert tamen affirmatiuam et probari posse, quia compensatur, quod non potest peti, exemplum referens, si quid sit debitum obligatione naturali, quæ cum ego addo non pariat actionem, l. iuris gentium, §. igitur nuda, ff. de pact. Dec. l. donari, ff. de reg. iur. num. 2. admittit tamen compensationem.

Item quia excommunicatus potest, & debet soluere, quæ debet, sed compensando et dicitur soluere, l. si debitor,

ff. qui potior, in pign. habeant, ac etiam, quia excommunicatus non potest excipere, sed opposita compensatione dicitur quis excipere, nec obstarè, quod excipiens et de compensatione dicatur agere, quia excipiens dicitur actor in sua exceptione, l. in exceptionibus, ff. de except. & iudici satis est, qualiter qualiter sit satisfactum actori.

Tindarus in suo Tract. de Compensat. art. 7. omnem debitorem in pign. 25. vult hanc et affirmatiuam probari, quia cum excommunicatus principaliter deducat compensationem in viam exceptionis, & ut ego addo, non per modum actionis aliquid ab actore petendo, spectandum est, quod principaliter sit, non autem quæ consequantur, propterea cum finalis intentio excommunicati sit actorem repellere, considerata est finalis intentio, dum de compensatione excipit, licet illa ex necessaria consequentia idem operetur, quod fieret, si peteretur debitum compensandum, addendo non obstarè, l. amplius non, et peti, ff. rem ratam habere, quia ibi computatione non admittitur, quia excipiens de compensatione erat obligatus non petere in via actionis, non autem exceptionis, seu defensionis, ut ego addo ex dictis, Nicol. de Materet. ut subdit idem Tindarus, dum addit affirmatiuam opinionem ratione defensionis esse de equitate seruandam, quia excommunicatus non soluit, quia vicissim à suo aduersario non soluitur, & impeditur illius facto satisfacere promissis.

Philippus Decius et LC. Mediolanensis, qui teste Io. Igneo in Tract. An Rex Francia recognoscat Imperatorem, n. 38. vers. argumentum, fuit excellentissimus Doctor, summus Canonum, & legum vertex, & de illo recitanda verba, quæ de Papiniano dixit Iustinianus in l. cum acutissimi, C. de fideicom. in cap. cum inter, de except. num. 57. & seq. pluribus relatis, quæ Butr. & alij considerant pro affirmatiua, & negatiua, illisq. confutatis, expressè non declarat, an affirmatiuam, vel negatiuam sequatur, nisi dicamus illum inclinare in affirmatiuam relata post negatiuam, quæ æquam esse asserit

7. *Idem ibidem, ab obelatis, num. 63. vers. Contrarium pluribus, idem sententiis, & praeipue Brixienf. & quod videt, tenet negatiuam ex parte, non refero. Argumenta Decij, ut de carta in papirum transferam aliorum dicta, quae commodè haberi possunt. Miror tamen illum & alios male citasse Brixienfem pro affirmatiua. 2. diu. 1. 17.*

Sebastianus Medic. in Repertorio suorum operum, promittendo latè examinasse hanc difficultatem, bene tamen in *Tract. de Compens. iurist.* 3. par. 1. nu. 7. & seq. *Sequendo Tindan in eodem.*
 16. *Tract. 7. firmat & excommunicatum posse excipere, motus eisdem rationibus, quibus idem dixerat licere bannito eadem vti exceptione. Verum cum & excommunicatus sit deterioris conditionis bannito, qui exceptis ijs, quae sibi cōpeteret in dominio, seu territorio à quo exulat, est capax omnium dignitatum, successionum, & omnium iurium in territorio, à quo non exulat, & excommunicatus peribique à societate fidei sum arcetur, & vitandus in toto terrarum Orbe, cap. 2. cum duob. seq. & cap. de beat. v. quest. 3. cap. 1. de tregua, & pace, ubi Abb. num. 2. notat excommunicatū non claudī territorio excommunicantis, quia ubique sequitur personam excommunicati, sicut supra leprosum, & umbra corpus, cap. ad reprimendum, de off. Ordin. ubi Abb. in 2. nat. cum alij. cumulat in *Vinio, decis. 99. excommunicatus, num. 10. & non solū.*
 20. est vitandus & ab eiusdem conditionis hominibus, sed etiam à superioribus illius, & ab eo à quo fuit excommunicatus, cap. cum de fideles, de sent. excom. ubi Abb. num. 2. *Antar, num. 6. Socin. num. 3. & 4. ac etiam ab exemptis à iurisdictione excommunicantis, cap. Nulli, de sent. excom. Prius d. de off. 99. numer. 3. vers. Tertio? & postremo licet Iudaeus Iudaeo, nec Ceterina Cerego, attamen excommunicatus vitandus est ab excommunicato Iudaeo, Host. Io. And. & Butr. in cap. illud de Cleric. excommunic. nisi. Abb. in cap. nulli, de sent. excom. num. 3. ubi testatur de constitutioni, tanquam quae est potentia vis, & virtus ex-**

communicationis, ut etiam daret, & vigeat post mortem excommunicationis, & inter ceteros effectus, qui ex illa sequuntur est, quod excommunicatus non est tradendus ecclesiasticae sepulture, cap. sacris, de sepulture. Clem. 3. ad ar. cap. consuluisti, de consecrat. Eccles. vel alt. c. a nobis, de sent. excom. Glos. in cap. is cui verb. camiterio, eod. tit. Glos. d. cap. sacris verb. Camiterio. 21.

22. Bannitus autem & extra territorium bannientis, quamuis bannum seu exilium personarum exulis afficiat, *Alberic. de Statut. par. 4. quest. 92. An fideiussor. num. 12. capax est omnium dignitatum, nisi ratione delicti fuerit incapax, secus dicitur de excommunicato, Vinus decis. 99. excommunicatus, numer. 2. & si moriatur in territorio bannientis naturaliter, sepelitur in & Ecclesia, nec etiam illius cadaueri aliqua inferatur iniuria, nūkatroccias delicti, quae fuit bannitus, aliud suadeat, Clar. d. fin. quest. 51. potest, num. 15. qui vltius addit, etiam si mortuus sit in carceribus bannientis, & fuerit delictum confessus, & sententia capitalis in illum prolata; nisi tamen ut ego addo. mortem sibi consciuerit, quo casu non sepellitur in Ecclesia, vel Camiterio, succedens dignatis, & recognatis ab intestato, nec perdit iura patrimonij, & tutelae legitime, Bal. in cap. intelleximus, de Iudic. num. 12. & 13.*

24. Plura considerari possent pro concordia harum dissidentium opinionum, 26 videlicet differentia & exceptionum, ut aduertit *Albericus de Statut. lib. 4. cap. 92. num. 6. & 14. ut alix habeant solum naturam exclusionis, aliae quae habent naturam actionis impugnationis, aliae quae ipso iure actorem repellunt, sed non respondent aequitatem, aliae, quae persona admissa, petitionis iniquitatem repellunt. Item considerando, an quis sit factus debitor post excommunicationem, vel ante.*

27. Amplectendo tamen negatiuam, & quod non liceat excommunicato excipere ad compensationem ad retardandam executionem sententiae in illum prolatae, quam tenent *Glos. p. n. d. d. s. cap.*

- cap. cum inter, de except. Abb. Bal. n. 5. in princ. ubi relatis alijs idem sententiis, conclusit hanc opinionem esse veriorient, licet in fine subdat de æquitate aliud observandum, eandem negatiuam ibidem tenent, Ancar. & alij ad ibi notati, num. 22. in fin. & à Butr. num. 20. vers. Hanc opin. l. mol. numer. 8. vers. sed forse, & Zabarel. num. 8. in fin. & relatis alijs consentientibus, reprobatque Abbate cum sua æquitate, Alex. de Neuo, sequitur Glos. in eod. cap. Cum inter, de except. numer. 31. & trib. seq. idem sentit Braxianf. quæ miror ab Hôll. & reliquis Canonistis, excepto Archid. Causa 4. quæst. 1. in cap. 1. num. 4. allegari pro contraria opin. quæst. 27. in fin. de compensat. Cyn. asserens, lac. de Aren. idem sentire in l. quoniam, C. ad l. lul. de adulter. in fin. Bart. in l. amplius non præstis, ff. rem ratum habere, num. 3. Tindur. tract. de compens. art. 7. num. 24. testantur de magis communi.*
- 28 Rationes plures istius ÷ negantis opinionis referuntur, & præcipuè, quia excommunicatus excipiendo dicitur quodammodo petere, quod sibi asserit deberi, & per indirectum agere, quod sibi est negatum, vt dicam s. spquenti, ac etiam quia aliquid prohibito, censetur prohibitum omnino, per quod petens uenit ad prohibitum, ÷ & non potest petere executionem sententiæ, vt firmat Bal. cap. cum inter, de except. num. 9. & hæ rationes cum alijs referuntur ab Alboris, de Statut. lib. 4. quæst. 92. an fideiussor, num. 1. & seq.
- 30 Ampliatur hæc negans opinio, ÷ quod si actor, qui instat exequi sententiam, non exaspit excommunicatum non audiendum in opposita compensatione exceptionis, iudex ex officio debeat illum repellere. Glos. in cap. cum inter, verbo Resumptione, id. except. quoniam, probant Hôll. ibid. num. 27. vers. sed contra, Alex. de Neuo, numer. 51. Tindur. tract. de compens. art. 7. num. 24.
- 31 Contrarium, ÷ quod sit necessaria replicatio firmat Bal. in cap. l. n. l. eximus, de l. iudic. num. 35.
- 32 Ampli. quod excommunicatus sit à iudice ÷ repellendus ex officio, si excipiat de compensatione, etiam si actor admittit compensationem, Glos. penul. vers. & si vellet compensare, in cap. cum inter, de except. verum Hôllens. ibid. num. 17. vers. Tuderat, aliud sentit, & monstrum esse ait, si aduersarius admittat compensationem, Iudex debeat excipientem repellere, cum iudici sufficere debeat, quouis modo sit actori satisfactum, vt dixerat Io. And. ibid. num. 10.
- 33 Ampli. præsertim, ubi excipitur ÷ de debito non liquido, vel breui non liquidando, Hôll. in cap. Cum inter, de except. num. 27. in fin. eam asserens rationem, quia si excommunicatus admittitur ad liquidandum diceretur verè propriè agere, & impugnare sententiam in illum prolatam, declarando, quod creditum dicatur liquidum, idem tradit ibidem, Henric. Boic. num. 1. vers. Aut aduersarius, addendo idem, dici si negetur debitum.
- Ampli. etiam si de compensatione,
- 34 ÷ excipitur à procuratore excommunicati, Ancar. in cap. cum inter, de except. num. 2. eam asserens rationem, quia ex persona mandantis metimur personam procuratoris.
- 35 Ampli. præsertim, ubi ÷ controuertitur creditum, de quo excipitur compensarij Abb. in cap. cum inter, de except. num. 24. vers. de iure distinguit, sed in fin. vers. puto, tenet contrarium, quia licet de rigore juris excommunicatus non possit excipere iuxta magis communem, de æquitate tamen, quæ est seruanda, aliud est dicendum, cum ista exceptio sit quædam de sensio, quia si excommunicatus non soluit, id sit factum aduersarij, qui si solueret, quod ille debet, vicissim sibi fieret solutio, addendo num. 25. optimum argumentum, quod qui ÷ iurat soluere, non prohibetur excipere de compensatione, vti et dixi capite proximo, & antecedenti s. li. & tamen iuramentum est adimplendum præcisè, & specificè.
- 37 Ampli. præsertim coram ÷ arbitro, Bal. & reliqui in cap. cum inter, de except. num. 7.
- 38 Ampli. etiam coram ÷ layco iudice, Bal.

¹ *ibid.*, cap. ult. § 1. n. 1. de Ind. num. 9.

- 39 Limit. vbi de credito cōpensabili t̄
excomunicati cōpensando excipitur ab
excommunicati fideiussore, 1o. *And. in
cap. cum inter, de except. numer. 12. Abb.
nu. 27. vbi relatis, quæ videbantur ob-
stare, probant verius esse admitti fidei-
ussoris exceptionem, 1o. And. sequun-
tur de verbo ad verbum, Burr. ibidem,
num. 20. in fin. Alex. de Neuo, num. 55. &
56. Henric. Boic, numer. 2. & 3. latius re-
spondendo obiectis, & ampliando, siue*
- 40 t̄ fideiussert ante, siue post excommu-
nicationem, Alberic. late examinatus,
difficultates in Tractat. de Status. par. 4.
quæst. 92. ampliando, siue fideiussor ex-
cipiat de credito excommunicati, siue
de suo, Bal. hanc mandatori, C. de non
num. pecun. num. 5. tenet fideiussorem
posse excipere de credito eius, pro quo
fideiussit, illo etiam inuito, vt subdia,
ibid. num. 26.
- 41 Contrarium firmat, Dec. in d. cap. cum
inter, num. 65. & respondendo argum.
quæ Abb. ibid. num. 27. assert. concludit
probabilem esse distinctionem, an ex-
communicatus sit soluendo, & negatur
fideiussori exceptio, aut non est soluendo,
& excipit, ab obiectis in d.
- 42 Concordari potest ex Glaf. penult. in
l. 1. C. de compensat. relata contrarietas.
- 43 Limit. vbi reus t̄ possidet, & lata est
sententia contra alium, nam potest se
opponere executioni sententiæ, Bal. c.
cum inter, de except. num. 6.
- 44 Limit. omni casu, t̄ quo excommu-
nicatus agendo potest esse in iudicio,
nam cum idem prohibeatur excipere
de compensatione, quia diceretur ex-
cipiendo agere, vt saepe dixi, dato ca-
su, quo liceat illi agere, poterit de cō-
pensatione excipere.
- 45 Qui autem sint casus, t̄ quibus exco-
municato liceat agere, dicam §. se-
quenti.
- 46 Limit. vbi ad excommunicatum t̄ ex-
cipitur de credito liquidorum nullam pa-
tiente exceptionem, & aduersarius il-
lius illud confiteatur, & consensit fieri
compensationem, l. fin. C. de compensat.
eas. bona fides, l. fin. de deposito, per qua
iura ista firmant. Host. in cap. cum inter,
- And. num. 10. Abb. numer. 24. vers. De-
mum distinguit, & in fin. vers. quato, An-
car. num. 12. in fin. Archiep. quæst. cap. 1.
in fin. relata Host. illi consentit, quia
cessat ratio d. cap. cum inter, Et verbis
Host. idem firmat; Henric. Boic. ibid.
num. 1. vers. aut debitor, Et ibid. num. 24.
in fin. idem dicit, dum voluit requiri
replicationem a Glos. innuendo, si ni-
hil replicetur admitti compensationem.
- 47 Limit. ijs omnibus casibus, t̄ quibus
compensatio fit ipso iure, 1o. *And. in
cap. cum inter de except. num. 10. vers. di-
cebat, Goss. sed Dec. ibid. numer. 63. vers.
Sed etiam huc, rationi, non probat hanc
limitationem, & illam declarat; ratio
est, quia vbi compensatio fit ipso iure,
statim debitum est extinctum, l. verum,
l. si ambo, l. postquam, l. fin. §. de tont-
pens. §. si venditor, l. si aliter, l. si aliter, l. si aliter.*
- 48 Qui autem sint casus, t̄ quibus com-
pensatio fiat ipso iure, dixi capite ante-
cedenti, §. 15.
- 49 Limit. in excommunicato t̄ minori
excommunicatione, Henric. Boic. in
cap. Cum inter, de except. num. 118. vbi
probat ex dictis huc cap. 14. num. 26.
- 50 Limit. vbi creditum de quo excipit
excommunicatus, est ibi in esse de de-
bitum cum eo, de quola est senten-
tia exequenda, veluti si agatur de sen-
tentia lata super restitutione pecunia-
rum datarum ad cambium, & excipia-
tur de fructibus indebitis solatis, & si-
mili alio casu, Bal. in cap. cum inter de
exception. num. 5. & Fel. nam. 24. in fin.
& Dec. in cap. ex epistola, de probat. nu. 91.
& 92. Vel lata sit sententia contra em-
ptorem super solutione pretij, & reus
excipiat rem sibi non fuisse traditam,
Bald. cap. cum inter, de except. num. 8.
& Abb. nu. 26. T. in d. tractat. de compens.
art. 7. num. 27. & idem dicerem de qua-
cumque alia exceptione, qua emptor
excusatur a solutione pretij, vel vendi-
tor a traditione rei venditæ, quæ autem
sint istæ exceptiones, dixi in meis Col-
lectionibus ad l. Inianus, §. ex vendito,
lexempto, ff. de action. empti.
- 51 Limit. vbi de credito t̄ excommuni-
cati excipitur ab illius fideiussore, qui

ad soluendum conuenitur, 10. *And. in cap. cum inter, de except. numer. 12. An- car. num. 13. Dec. num. 65. Abb. num. 27. approbando. dissentientes. Capel. Tbolof. de vis. i. num. 1. ubi alios Canonistas, & Civitistas. refert idem sentientes, sed contra illos arguit, Dec. d. cap. cum in- sa. non sedit in fine conciliat illos, sicuti conciliari possunt, ex Alberic. de Statut. lib. 4. quaest. 92. num. 12. vers. soluendo, & num. 14. in fin.*

S. IV.

SYMMARIUM.

Excommunicatus non potest esse in iudicio- agendo. l. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 19. Limit. 11. 12. 13. 14. 16. 17. Limit. agendo de nulli- tate sententia 14. Contrarium 15. Con- corda ibid. lim. 18. 21. 22. 23. 24. 25. Sub- limita 21.

Abb. declarat 3.

Excommunicatus an possit intrare debitorẽ suum suspectum de fuga 19.

Excommunicatus semel an possit ex eadem causa iterum excommunicari 27.

Excommunicatus in una, & eadem causa, potest ab eodem iudice excommunicari 26. Contrarium 28. & quare 29. 30. 32. 34. Limit. 38.

Excommunicatus pluribus excommunicacionibus, pluribus eget absolutiombus 27.

Infamis semel declaratus, non est ulterius declarandus infamis 29.

Iudex lata sententia definit esse iudex 30.

Argumentum à contractibus ad iudicia va- let 31.

Idem stipulans, bis sufficit, si semel conse- quatur 32.

Absolutio ab excommunicatione, quando cõ- cordatur cum reincidentia 33.

Iudicium semel extinctum, non potest am- plius reuivisci 35.

Inquiri pro eodem delicto, sapiens non potest vel puniri 36. & quare 37.

Excommunicare non possunt layci, etiam si fuerint Principes, & quare 39. ampl. 40.

Delinquens in Edictum emanatum sub pœ- na excommunicationis non est vitandus

antequam fuerit declaratus excommuni- catus, & quare 41. 42.

ad agendum donec quid superfluum dicitur factum 43.

Simoniacus dici non potest quis ante senten- tiam, qua declaratur talis 44.

Periurus dici non potest, nisi sententia Iu- dicis fuerit talis declaratur, & puniri pœnis periturus 45.

Clausula ipso iure, & facto, importat factum consummatum 46.

Delinquens in legem vel preceptum cum clausula ipso facto, statim incurrit pœnas legis, vel precepti 47. ampl. etiam, si ageretur de pœna excommunicationis 48. & quare ibid. Intelige 49.

Clausula ipso iure, & facto, appositæ præ- cepto, vel legi pœnalis excommunicationis, an delinquens, vel non obtemperans sit vitandus tanquam excommunicatus, an- tequam à Iudice pronuntietur excom- municatus, distingue 49. 50. 51.

Assassinus accusatus de assassinio, an ante sententiam in illum prolata ex Consti- tutione Sixti V. c. clausula ipso facto & iure imponentis pœnam capitis, possit im- pune occidi 52.

Q Vi in antecedenti & proximo §. sæpè dixi excommunicatum nõ audiri, si excipiat de compensatione, quia non licet illi in iudicio agere tacitè nec expresse, nam exceptio compen- sationis tacitam continet actionem, ut dixi eodem §. num. 27. ubi præterea dixi aliquibus casibus cessare relatũ assum- ptum, necessario exquirendum erat, quando liceat, & non liceat excommu- nicato agere.

Et constituta negativa Regula, quæ firmior est affirmatiua, l. hoc genus ff. de condit. & demonst. Glos. cap. cum dilectus, verb. à suspensio de cõsuet. Nota conj. 66. repetitur, numer. 18. & in in. l. un. conf. 179. Dybitatur, num. 9. & seq. Dec. conf. 3. num. 4.

Dicendum, excommunicato † non licere in iudicio agere, cap. inter excommu- de iudic. afflic. decis. 268. num. 3. Marr- scot. Var. resolut. lib. 2. cap. 51. maxima, num. 2.

Ampl.

2. Ampl. quod si potest curare, ut absolatur ab excommunicatione, & non curat absolui, non audietur, etiam si ageretur de periculo animæ, *Fel. in cap. significauerunt, de except. num. 14. vers. ad idem, & in cap. cum inter, eod. tit. n. 16. addendo ita intelligendum* *† Abb.* qui similiter dixerat excommunicatū audiendum, ubi agitur de periculo animæ, & idem dicendum omni casu simili, modo quis non sit reus necessarius, ut addit *Fel. d. cap. significauerunt num. 14. in fin.*
4. Ampl. etiam, ubi actio *†* excommunicati est peritura, si non curat, interrim absolui, ut *ex Host. voluit Fel. in cap. significauerunt, de except. num. 14. vers. ad idem.*
5. Ampl. præsertim instando *†* executioni mandari sententiam ad illius fauorem prolatam, etiam quod diceretur transisse in iudicatum, & latam ante excommunicationem, quia diceretur agere, *cap. 1. §. sed & si post. rōm iudicatum, de except. in sext. Bald. in cap. cum inter, de except. num. 9. 10. And in cap. dolo facis, de reg. iur. in sext. num. 3. vers. non petet, Lancel. de attent. par. 3. cap. 24. num. 5.*
6. Ampl. etiam proponendo *†* querelā in officio testamenti, *Bald. in cap. cum inter de except. num. 9. in fin.*
7. Ampl. etiam petendo bonorū *†* possessionem, vel illam agnoscendo, *Bald. cap. cum inter, de except. num. 10. vers. In contrarium, Lancel. de attent. par. 3. cap. 24. quasi 3. num. 1. & seq.*
8. Ampl. quod licet *†* audiat super auiditate excommunicationis, non tamen audiat super quauis alia causa.
9. Ampl. nec etiam reconueniendo *†* eū, qui curauit illum excommunicari, *cap. cum inter, in fin. de except. Host. cap. significauerunt v. de except. numer. 2. vers. Vnde & excommunicatus, Gloss. cap. discernimus, verb. agendo, vers. Nec reconuenire, de sent. excom. in sext. & ratio est, quia ubi nō conceditur conuentio, neque conceditur reconuentio, *Dec. cap. cum inter, de except. num. 22. & in cap. ex epistola, de prob. num. 193.**
10. Ampl. nec etiam petendo *†* executionem rei iudicatæ ad illius fauorem, quia dicitur agere, *cap. 1. §. sed & si post. de except. in sext. Bald. cap. cum inter, de except. num. 9. Guid. Pap. decif. 215. n. 5. Lancel. de attent. par. 3. cap. 24. num. 6.*
11. Ampl. etiam volente reconuenire, *cap. exceptionem, de except. Gallef. de obligat. Camer. quasi 17. num. 5.*
12. Ampl. etiam *†* petendo executionem sententiæ, ubi causa fuit quis excommunicatus, *Fel. cap. intelleximus, de iudic. num. 5.*
13. Ampl. ubi excipit de compensatione, *Osase. decif. 61. affor. num. 9. in fin.*
14. Limit. ubi agitur de periculo *†* animæ, nam tunc officio iudicis audiat, *Gloss. quoniam, verb. vxoress. 11. q. 3. Butr. cap. fin. de ordin. cognit. num. 1. & Abb. nu. 12. Host. in cap. significauerunt, de except. n. 2. vers. Quidego, Abb. n. 22. affirmante Host. ibidem quod, ista causa cessat omne privilegium, omnis lex, consuetudo, & iuramentum.*
15. Intellige tamen, *†* ut dixi supra, ampl. num. 4. ex *Fel. in cap. significauerunt, num. 14. vers. sed forte.*
16. Limit. ubi dubitatur de *†* causa obquam, quis fuit excommunicatus, veluti si quis ob peccatum aliquod fuit excommunicatus, & dubitatur an adit, vel non peccatum.
17. Limit. ubi agitur de nullitate *†* sententiæ excommunicationis, *Host. cap. significauerunt v. de except. num. 2. vers. & idem, extra tamen causam nullitatis non audietur in aliquo, cap. solent, de sent. excom. in sext.*
18. Contrarium probat, *Vant. de nullis. cap. qui possit dicere, de nullis. num. 30.*
19. Concorda per *Fel. in cap. intelleximus, de except. nu. 9. & in cap. significauerunt eod. tit. num. 9.*
20. Limit. ubi opponit *†* exceptionem, aliquam impedientem, ne sententia executioni demandetur, *Host. in cap. significauerunt v. de except. num. 2. circa fin. vers. Et idem videtur.*
21. Limit. ubi appellauit, & appellacionem prosequitur, *Host. cap. significauerunt, de except. nu. 2. in princ. & in vers. Et idem, & Fel. num. 8.*
22. Limit. petendo restitutionem *†* in inter-

- integrum ex generali clausula, cum expressione cause, qua probata innocens damnaretur, nisi beneficio restitutionis illi subuenitur, *Hoff. in cap. significatur de except. nu. 2. in princ. vers. Quid*
- 23 Limit. ubi excipitur de compensatione voluntaria, *Osase decis. 6. actor, n. 9. in fin.*
- 24 Limit. ubi periculum est in mora agendi, & subest tantum temporis excommunicato, quo possit absolui, ut dixi in prima ampliatur. huius regula, & *Fel. ibi citatur* agit an excommunicatus audiatur, si vult debitorem suum iurare suspectum de fuga, ut examinaretur *Surd. de aliment. sit. 8. pruil. 83. excommunicatur, num. 11. & seq. non tamen potest cogere, ut soluat, quia id excedit fines iuramenti, Duv. in cap. cum inter, de except. num. 41. tenet solum posse extrajudicialiter capere debitorem suspectum de fuga, *Vinius decis. 99. excommunicatur, num. 13.**
- 25 Limit. petendo sibi debita alimenta, nisi fuerit negligens in petenda absolute, *Surd. de aliment. sit. 7. quest. 36. num. 7. & sit. seq. pruilog. 83. num. 15. & seq.*
- 27 Limit. ubi excommunicatus petit reuocationem attentatorum, *Lancel. de attent. par. 2. cap. 2. v. ampl. 13. sublimittand. si appellatio est extrajudicialis, latius tamen distinguit Socin. in cap. fuerit, de sent. excom. Rota coram Penia in Conden. Archiepiscopatus 13. Nouemb. 1605. voluit attentatum non esse reuocandum, ad instantem excommunicato iure actionis, sed officio iudicis, cuius maiestas fuit laesa, *Dec. cons. 200. num. 3.**
- 28 Limit. ubi petit absolui, quia fuit iniuste excommunicatus, nam auditur antequam procedatur in causa, *Balin. cap. cum inter, de except. num. 4.*
- 29 Limit. ubi quis agit nomine, si suae dignitatis, *Fel. cap. intelleximus, de iudic. cum alijs cumlat. a Vinius decis. 99. excommunicatur, num. 14.*
- 30 Limit. in excommunicato occulto, *Glos. cap. grauis, de sent. excom. Vinius decis. 99. excommunicatur, num. 17.*
- 31 Limit. agendo ad ea, quae spectant ad victum, ideo citare potest laicum, piscatorem aduectum sibi carena, vel panem, vel aliud incidens circa illa, cap. si veres, cap. quoniam in quest. 3.
- 32 Limit. petendo executionem sententiae latae in alio iudicio, in quo quis non fuit excommunicatus, *Fel. cap. intelleximus 7. de iudic. num. 6.*
- 33 Excommunicatus in una causa possit in eadem excommunicari, *Alex. in l. qui bis idem, ff. de verb. oblig. num. 2.* Dux postquam antecedentia omnia scripserim, mihi proposita fuere difficultates. Vna an excommunicatus in una, eademque causa possit ab eodem iudice, qui illum absoluerat, iterum excommunicari. Altera an committens delictum propter quod, quis incidat in excommunicationem, sit tamquam excommunicatus vitandus, & eidem neganda cetera, quae negantur sententia iudicis excommunicato.
- Quoad primum, licet sine distinctio ne aliqua, affirmatiuam teneat *Glos. fin. in l. 2. C. vbi intra certum temp. quam sequatur Alex. pater veritatis, ut dicunt Rub. Alex. in cons. 85. circa, num. 6. in princ. & Tiraquel. in l. si unquam. C. de reuocand. donat. nu. 72. in l. qui bis idem 18. ff. de verb. oblig. num. 2. ubi praeterea confirmando *Glos. opinionem addat dicta, Cyn. in eadem l. 2. & Bart. in l. de pupillo, si in pluribus, ff. de nou. oper. nunc. qui distinguunt, quando pluribus**
- 35 absoluteionibus sit opus, ubi quis fuit pluries excommunicatus. Ceneo tamen generale placitum, *Glos. & Alex.*
- 36 Limitandum est in casu nostro, tam ex simili firmato prius, ibidem ab eadem *Glosa*, quod semel declaratus infamis, non possit vterius declarari infamis, quam ex ijs, quae dici possent de re iudicata, ut dixi in meis *Collectaneis ad l. res iudicata, ff. de reg. iur. c. etiam*, quia
- 38 iudex posteaquam semel sententiam dixit, desinit esse iudex; semel enim bene, vel male dicitur iunctus officio suo, *l. iudex posteaquam 5. ff. de re iudic. negatiuam hanc opinionem comm. probor agnendo a contrariis ad iudicia, quod argumenti genus validum esse, & frequens asserit, Euerard. in suis locis*

locis legalibus cap. à contrahibus ad iudicia, num. 1. nam sicuti qui bis ideam

40 † promittit, amplius quam semel præstare, non tenetur; ita & iudex, qui aliquem in una causa excommunicavit, amplius excommunicare non potest.

41 Hinc cautio iudicum † Roman. Car. qui non obstante Regula l. *actus legitimi non recipiunt diem*, ff. de reg. iur. ut pendente lite, in qua alterum ex litigantibus excommunicaverunt, non absoluant simpliciter ad tempus, sed cum reincidentia, & id faciunt ex causa, ut puta in Festis Natiuitatis Domini, vel Paschatis Resurrectionis, vel causa exquirendi testes, vel scripturus ad causam facientes.

Cum ista communicassem R. P. D. Zaccaria Pasqualigo Clerico Regulari, & exquirem illius sententiam, mihi per sequentem schedulam respondit, quam non piget annexere, ut habeam contortem meæ opinionis, & limitationis di. Rorum Gloſe, & Alexandri.

Negative in relata difficultate respondendum cenſeo, † quia cum excommunicatus fuerit dimissus à iudice, non potest obeamtem causam iterum conveniri, iudicium enim semel extinctum, 43 non potest amplius † reuivisci, l. qui rem, ff. de ac. rem. ff. de solut. l. si quis qui, ff. de iur. fisci, & notant Tiraque. in l. si unquam, verb. suscepit, C. de revocanda donat. num. 19. Surd. decis. 91. num. 5. Gabriel. conf. 8. num. 34. inde diximus aliquem non posse pro eodem

44 † delicto pluries inquiri, vel puniri, l. Senatus, ff. de accusat. ubi Gloſ. & Barr. & in l. licet, ff. de nau. cau. & fabul. & tradit laud. Tuse. littera C. conclus. 575. & littera P. conclus. 210. & proinde neque pluries potest pro eadem causa tra-

45 hi in iudicium. Et ratio est, † quia tribunalia instruantur ad iustitiam ministrandam, & dimisso semel reo, præsumitur administrata iustitia, & ideo trahere reum denuo ad iudicium, ob eandem causam, esset ipsum vexare, contra omne ius, & iudex, admittens instantiam partis, faceret iniquitatem, non autem rueret iustitiam. Non obstat 46 quod excommunicatus † possit iterum

excommunicari, ut communiter doceat, cum Gloſ. DD. in c. ita quorundam, verb. crebris, de iudic. quia hoc tantum habet locum, quando adest causa superueniens, supposito enim, quod conventus ob non solutione pensionis fuerit dimissus à iudice, non adest causa, ob quam possit iterum conveniri, & excommunicari, nisi de nouo superueniat.

Zaccarias Pasqualigo Cleric. regul. Quoad secundam difficultatem advertendum erit, quibus verbis sit conceptus Canon, vel Sum. Pont. Constitutio, vel Episcopi, & aliorum Prælatorum, qui habent facultatem excommunicandi, edictum, vel preceptum; laicis enim etiam † Principibus interdicta est excommunicandi facultas, cum deprivatione, vel admissione sacrorum potestate non habeant, cap. decernimus, de iudic. cap. contingit de 48 arbitr. & aliud † facientes sunt semper in mala fide, Ecce cons. 1. ap. tenuis facultate, num. 2. var. Non obſt. quod saltem. Nam si simpliciter non obtemperanti imponatur poena excommunicationis, quia de supposito principali, 49 † seu qualitate, quæ facit locum esse qualitate dispositioni, constare debet, antequam agatur de privilegio illic obſeſſo, vel poena imposita, l. diuina, ff. de testam. mil. l. non ignorat. C. qui accus. non pos. §. plane, inſtit. cod. Afflic. de o. 24. num. 16. Crauer. conf. 6. nu. 72. Alex. conf. 96. lib. 4. nu. 3. Riminal. in conf. 67. Cum. num. 51. & seq. & conf. 686. num. 19. & seq. & conf. 689. num. 6. propterea cum non sit de poena tractandum, antequam poenalis actus fuerit iudicis sententia canonizatus, Gloſ. in l. in criminali, verb. habeatur, verſ. & dic. C. de iur. iſſi. in l. iud. Nat. conf. 93. magnifice, num. 3. 50 † nullatenus dicendum videtur, quod delinquens ante sententiam declarationis incurſus excommunicationis, sit vitandus, & in illum carere carere.

O. orare, vale communis inſiſſa negatur.

51 Et ratio est, quia † donec superest quid agendum, nihil dicitur actum, præterquam in atrocibus, l. cum Syllanum,

Cide ijs quib. ut indign. *Cofa tract. de iur. & fact. ignor. in spec. 6. num. 8. circa med.* Comprobantur prefata ex ijs, quæ dicuntur de simonia, quæ ut cuitetur, licet multæ sint constitutæ pœnæ, licet quis emat spiritualia, vel alias de rebus
 52 Ecclesiæ negotietur, non dicitur + simoniacus, antequam sententia iudicis fuerit declaratum illum esse talem, per simoniam commissam, *Franc. de Marc. decis. 497. num. 15. par. 4. cap. 2. num. 35. quos refert Menoc. conf. 301. probabili, num. 21.* subdens idem dicendum de eo,
 53 qui asseritur + ob periculum priuatum commodo contractus, quem obseruare iurauerat.

Si verò Canon, vel constitutio Papæ, vel Episcopi dictum, & præceptum ulterius procedat, & addat, Clausulam,
 54 + ipso facto, & iure, quæ importat factum consummatum, absque alio hominis ministerio, *Caphal. conf. 88. Originall. nu. 31.* & dicendum, delinquentem,
 55 vel non obtemperantem + præcepto superioris esse cuitandum, ac afficiendum omnibus pœnis, æque ac, si sententia
 56 iudicis declaratus + fuisset excommunicatus, ut concludit *Fel. in cap. fin. de rescript. num. 38. in fin.* dum eam retulisset rationem, quia necessaria non est aliqua declaratoria super pœna ipso iure imposita, quoad effectus, qui immediate trahunt secum executionem ad factum, nec de sua natura expectant aliam extrinsecam executionem post se, veluti si à iure quis declaretur infamis, vel seruus, statim est inextingibilis, absque alia sententia, secus si expectatur post factum, hominis ministerium, ut in confiscatione bonorum, vel priuatione beneficii ex delicto. Subdit tamen
 57 + idem *Fel. d. cap. fin. de rescript. nu. 39.* sapradicta procedere quoad delinquentem, vel non obtemperantem præcepto cum dicta Clausula ipso iure, ut sit à communionem fidelium repellendus, secus quoad alios, ut illum vitent, quia opus est sententia declaratoria, quod ille sit excommunicatus, & ita fuisse sanctum in Concilio Constantensi, & confirmatum in Basiliensi, *Fel. sequitur & commendat Tiraque. in l. si vnuquod,*

*9. reuertatur, C. de renou. donat. num. 101 vers. Sed Fel. dum prius, numer. 398. & seq. retulisset discrepantes Doctorum opin. an opus sit iudicis sententia, ubi à lege, vel edicto imponitur pœna, cum clausula ipso iure, conatus in sequenti vers. Sed tamen, hanc contrarietatem conciliare, prout tutius conciliatur ex distinctione, *Barr. in l. iubemus 14. §. sane, C. de sacro Sancta Eccles. num. 11.* & seq. cum ista communicassem pariter eidem R. P. Pasqualigo mihi per sequentem schedulam respondit.*

An pœna imposita à lege ipso facto incurrenda, locum habeat ante sententiam declaratoriam.

Placet distinctio, quod pœnæ spirituales sunt + Censura, ut inter alios notat *Ioannes de Lignano tract. de cens. eccles. §. 1. initio, num. 7. tom. 9. tractatum habent locum ante sententiam, etiam declaratiam criminis; ceteræ verò non contrahantur, nisi sequuta sententia, ita docent *Auilap. 1. de censib. dub. 7. vers. unde firmior, Suar. lib. 5. de leg. c. 9. initio, Moses. par. 1. Summa tract. 7. c. 9. num. 35. Alphonsus de Leone de Cens. re. col. 1. num. 80. & alij: Quod etiam videtur sentire, Sanchez lib. 7. de matrim. disp. 91. num. 4.* Quia nimirum, cum sint pœnæ spirituales, pertinent per se primo ad forum internum, quamuis habeant aliquos etiam effectus pro foro externo, & ideo cum iudex non iudicer de ijs, quæ sunt fori interni, executioni pœnæ non expectat ipsius sententiam.*

59 Ceteras autem pœnas, + quæ non sunt spirituales, sed fori externi, non contrahi ante iudicis sententiam, etiā si lex habeat clausulam, absque præuia declaratione, aut aliam huiusmodi, quæ significet non esse necessariam declarationem sententiam, docent *Guar. par. 3. decretal. cap. 6. §. 8. num. 10. vers. tertio binc, Quaranta verbo alienatio rerum. Ecclesia, num. 49. Sanchez lib. 2. Summ. cap. 22. num. 20. ubi alios citat. Si xerion pœna, num. 1. Moses. par. 1. Summ. tr. v. etas. 9. cap. 9. num. 44. Salus disp. 15. de legibus, sect. 3. num. 46. Vasquez par. 2. disp. 168. c. 4. Valer. in different. retrin. §. Fori,*

Feri, verbi pena differt. 26. nu. 4. ubi late Sola in bullam Clem. VIII. de largitione munerum, num. 102. Lessius lib. 2. de Iust. & Iur. cap. 29. num. 63. Filliuc. tract. 44. cap. 6. Petrinus de subdito Religioso, q. 2. cap. 2. §. 11. conclus. 3. & tom. 1. de Privileg. ad constitutionem sextam Iulij II. num. 19. Alfonso de Leone recollet. 1. de Censuris, num. 84. & probabile putant Bonacina disp. 1. de legib. quest. 1. puncto 7. §. 2. num. 1. Portel. in dubijs regularibus, verbo inhabilitas, num. 4. Lezana tom. 1. quest. regul. cap. 10. num. 31. asserens penitentiariorum S. Petri ita consulere. Quia nimirum clausula ante Iudicis sententiam, &c: solum operatur, quod pena sit debita ante sententiam, & proinde sequuta sententia, retrotrahatur ad tempus commissi delicti, & ita salvo semper, &c:

Zacharias Pasqualigus Cler. Regul. Rogatus, transeundo à spiritualibus 60 ad secularia, an viarum grasator & cui à iure est imposita capitalis pena, accusatus de assassinio, possit impune occidi, antequam in illum lata sit sententia exilij, cum facultate data cunctis illum occidendi, etiam cum premio, ut sit in statu Ecclesiastico, quâ cautione Sixtus V. Pont. Max. liberavit totam Ecclesiasticam ditionem malis hominibus, & quamvis vergeant, quæ dixi de excommunicatione, negatiua tamen est venior, & vergit, quæ dixi ex Metoc. & ita obrinuisse coram Urbis Gubernatore, cum subsequenti approbatione S. D. N. Papæ Innocentij X: retulit mihi Gaspar Citadibus I. O. Interamensis, cuius scripta subd. quia casus est singularis, & dignus Pontificia declaratione.

Illustriss. & Reuerendiss. Domine. Respondendo petitionibus, & dubijs D. V. Illustris. Si Assassinus possit impune occidi ante Iudicis declarationem, quod dubitarunt aliqui ex nostris, sed tamen prævaluit opinio negatiua, quam magis communem, & communissimam refert Farin. in praxi crimin. quest. 7. num. 11. & latius quest. 103. num. 11. vers. Atamen, & quest. 123. n. 17.

& seqq. idq. procedit in quous alio inmissio delicto, ut in crimine Lesæ Majestatis humanæ & diuinæ, Far. q. 113. num. 93. & seqq. & de hæresi quest. 89. num. 36. quasi iniquum, & inhumanum videretur, ponere in facultate privatorum, non expectata publicæ potestatis declaratione; homines, etiam sub imaginatis, seu impictis prætextibus, occidere, & in retanti momenti ab executione irretractabili initium sumere, multaque enim si occisus fuisset vocatus ad sui innocentiam ostendendam, potuisset deducere; late Dian. resol. 29. in addit. secundari a par. 5. & sæpè innotescit processus in contumaciam compilatos per defensiones imputati totaliter destructos remanere, Summumq. Pontificem ideo se nihil posse statuere, aduocatis inauditis pronitetur in cap. 1. de caus. poss. & propriet. & ideo istis, & alijs rationibus inualuit communissima opinio negatiua ut supra; quam etiam idem Farinas in conf. 209. num. 36. interpidè affirmat, & contra Eng. conf. 22. acceptum in surgia.

Non obstat, quod in conf. 10 r. num. 5. in fin. videatur testari contrarium servari in praxi, quia: 1. non est iuris, cuius 2. Refert ipse Soccinus Seniores, & Nellum, & Albericum affirmantes posse Assassinum occidi; non expectata declaratione, & quemvis eorum in casu illo, in quo consuluerant obtinuisse, & ex quibus ipse asserit quidquid alij contradicant, apparet ita in praxi servari.

Ex hac namque facti præ narratione, quam Farin. facit, liquet expressè per ipsum non esse attestatam praxim huius Imperij, seu Tribunalis, sed solum tenuisse, quæ Soccin. & alij dixerunt, notando verbum ex quibus, cuius natura est se referre ad præcedentia; & ad Doctores allegatos, non ad prædictos. Addo quia nec bene inferitur, Farin. Soccin. & Nellus obtinuerunt, ergo in illis regionibus, in quibus versabantur, testantur de praxi, quia diversum est obtinere unam sententiam, à praticare, quia in primo casu additur fœmæ opinioni auctoritas alicuius momenti, idest

Iudicis sententiantis, in secundo autem casu, vt inducta dicatur praxis, requiritur tempus longissimum, cōtradictio, & cetera requisita necessaria, de quibus *Ias. & alij in l. de quibus, ff. de legibus, Dec. conf. 141. num. 5. & alij passim.*

Immo idem *Farinas. in practica. quæst. 103. num. 11. vers. bene verum est, allegat Soc. Nellum, & Eug. & quamuis asserat eoldem referre obtinuisse, contra ipsos resoluit; vnde parum est curādū de dictis in Consilijs, dum in praxi criminali confutando prædicta pro negatiue constanter persistit; scilicet non posse occidi ante declaratoriam. Nam in consilijs Doctores facillimè ab auro allucinantur, vt sic mordicus reprehendit *Soccin. Sen. Pisis legentem, & in practica conf. 20. asserentem obtinuisse Capiccius videndus decif. 112. in fine.**

Amplius nec Doctore attestanti de prax. est credendum, vt de veriori opinione firmat *Rotacorum bon. mem. Sacerato in Camerinen. Spolij 4. Iunij 1610; & in Papien. & Placentina Favdi 4. Iunij 1597. eorum bon. mem. Litta.*

Maximè si attelietur de praxi contra lus, aut communem opinionem, *Siluan. conf. 3. num. 27. Bursas conf. 201. num. 47. de arsil in praxi crimin. 9. consilante. num. 15. Caphal. conf. 709. n. 31.*

Et multò magis contra lus diuinum, vt in hoc casu profitemur, namq. nos fideles præcepta decalogi, & interq. non occides, & licet Papa possit per viā declarationis limitare in certo casu lus diuinum, vt post *Azuarium; Couar. & alios Theologos firmat Barbofi. in cap. ult. de consuet. num. 4. & fecit Innoc. IV. in cap. pro humani de homicid. in 6. declarando licere post declaratoriam, si ex praxi introduci potuisset id licere, & ante declaratoriam, quam malum esset asserere nos omnes fideles iudicemus.*

Cetera quæ dicuntur sufficere, si post occisionem superueniat declaratoria.

Respondemus nec rationes, nec auctoritates ad se, cum illæ, quæ afferuntur à *Farinas. in practica. conf. 101. n. 6.* loquantur in rebelle ob cuius atrocissimæ criminis immanitatem, & ne maio-

ra committat contra Principem, & dū modo periculum sit in mora, & non alias fuit inductū, vt rebellis possit occidi ante declaratoriam, dum modo posita superueniat iustificatio, *Farinas. quæst. 113. num. 93. & bene Boff. videndus de defens. Reorum, num. 61. & sequen. & latius de heret. numer. 26. & pluribus seqq. Clar. in 5. Lasa Maiestatis in fine, Farinas. d. quæst. 103. numer. 11. vers. Sed numquid, &c. & consequenter extra suam specialitatem ad assassinum non debet extendi, vt dicit *Boff. de heretic. numer. 29. & seqq. Farinas. d. quæst. 103. num. 11. vers. Sed numquid, & alias aperiretur via falsitatis, & impossurus impingendo contra mortuum delictum, quod non solum non commisit, sed neque forsan cogitauit, & facillimè falsitates committuntur ad carceratorum defensiones imputando mortuos, qui amplius non loquuntur, & cum morte præcluserunt viam processibus, præterquam in specialitate supradicta rebellionis, vt bene *Guzarel. vidend. decif. 15. num. 14. & seqq. & maximè in hoc iuvene imberbi, & pusillo, in quo nec vili periculum suspicari poterat, quod alia delicta esset commissurus.***

Gaspar Cittadmus Aduocatus.

Causa ista pluries accerrime discussa in Congregatione illustrissimi Gubernatoris Urbis, & tunc temporiserat Illustrissimus, & Reuerendissimus D. Ioannes Hieronymus Lomellinus Nobilitate, Iudicio, Integritate, & Scientia summè præditus, & iuxta superius deducta fuit per Excellentiss. D. Hieronymum Buccicottum scientia, & integritate nemini inferiorem sententiatum.

Caput. XV.

SYM M A R I V M.

Periurij exceptio est dilatoria. Et quare 1. Periurij exceptio est peremptoria, quia amittitur iniuris, & actionis est lites finita, per illam extinguatur omnis actio.

vis 17. 18. opponi potest usque ad sententiam, non autem post 19. Sed limita 21. de Perituro excipi potest tamquam dilatoria, & tamquam peremptoria 23. non opposita dicitur illi renuntiatur & quare 24.

Affirmativa ad tempus concessa lapsa tempore inducit negationem 25. Ampl. ibid. Exceptione dilatoria durare quid quid fiat est nullum 2. ampl. 3. apponenda ante litis ingressum, & contestationem 4. & quare 9. ampl. 5. 7. 8. 9. Ludicis, decisi, declaratur 60.

Exceptio est probanda ab excipiente, & quare 6. ampl. ibidem & 7.

Exceptiones plures dilatoria, si plures competant reo illas simul & semel debet obistere 13. quia sunt litis finis, seu impedientes processum ad ulteriora 15. 26. formula illius opponendi 12. 16.

Iuramentum, quando non obligat iuramentum 64.

Periurii exceptione non retardatur executio sententia, & quare 22. Contrariam, & quare 27. 29. Ampl. 30. 31. 32. 33. 35. 36. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 50. 51. 55. 55. Limit. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 81.

Aduocatus, qui dilatoriam non opposuit antelitem contestatam punitur libra auri 8.

Exceptio omnis, qua non impugnatur insistentia, qua transiit in iudicatum opponi potest post sententiam in illius executione, & quare 27. 29.

Rei iudicata effectus 28.

Dilatoria non potest opponi post litem contestatam 4. & quare 9. Ampl. 10. Limit. 11. ab Excipiente nemo excluditur, quamvis infamis, vel non possit esse in iudicio 12.

Faciendi facultatem, quis tacite dicitur renuntiavisse non faciendo 26.

Renunciatio tacta plus operatur, quam expressa 26.

Iuramentum prestitum in iudicio, vel extra aequae obligat iuramentum 34.

de Periurio non cognoscitur iudex requisitus ad exequendum alterius iudicis sententiam 37. An opponi post sententiam 54.

Periurus quibus panis afficitur 49.

Mandator similis est fideiussori 51. ampl. 53. Iudex laycus an debeat se abstinere in causa

vbi causa absolutionis iuramenti sui introducta coram Ecclesiastico 57.

Iuramentum, quando non sit obligatorium 64.

Periurus non repellitur a iudicio, si causa in qua non petiuit 67.

Iuramentum non remittitur, an cogi possit, ut cuius factorem fuit illud prestitum, 78. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

de Periurio non cognoscitur iudex requisitus ad exequendum alterius iudicis sententiam 37. An opponi post sententiam 54.

Periurus quibus panis afficitur 49.

Mandator similis est fideiussori 51. ampl. 53.

Iudex laycus an debeat se abstinere in causa

vbi causa absolutionis iuramenti sui introducta coram Ecclesiastico 57.

Iuramentum, quando non sit obligatorium 64.

Periurus non repellitur a iudicio, si causa in qua non petiuit 67.

Iuramentum non remittitur, an cogi possit, ut cuius factorem fuit illud prestitum, 78. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

de Periurio non cognoscitur iudex requisitus ad exequendum alterius iudicis sententiam 37. An opponi post sententiam 54.

Periurus quibus panis afficitur 49.

Mandator similis est fideiussori 51. ampl. 53.

Iudex laycus an debeat se abstinere in causa

vbi causa absolutionis iuramenti sui introducta coram Ecclesiastico 57.

Iuramentum, quando non sit obligatorium 64.

Periurus non repellitur a iudicio, si causa in qua non petiuit 67.

Iuramentum non remittitur, an cogi possit, ut cuius factorem fuit illud prestitum, 78. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

de Periurio non cognoscitur iudex requisitus ad exequendum alterius iudicis sententiam 37. An opponi post sententiam 54.

Periurus quibus panis afficitur 49.

Mandator similis est fideiussori 51. ampl. 53.

Iudex laycus an debeat se abstinere in causa

vbi causa absolutionis iuramenti sui introducta coram Ecclesiastico 57.

Iuramentum, quando non sit obligatorium 64.

Periurus non repellitur a iudicio, si causa in qua non petiuit 67.

Iuramentum non remittitur, an cogi possit, ut cuius factorem fuit illud prestitum, 78. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

- petenti Iudice non opposita dilatione, quæ tangat personam Iudicis, vel suam, vel rem deductam in iudicium, censetur, cuicumque dilatoriz renuntiasset, *lita de pum, C. de procur. ubi Bal. & Sal. Caldas. in l. si curatorem, § per quod, prill. ius recuper. num. 42. C. de restitut. in integr.*
- 10 addendo etiam ꝑ procedere petita restitutione in integrum à minore, muliere, milite, rustico, & alijs relatis à *Spec. de except. §. 3. num. 24. & seq. cap. causam, de app. Cognol. l. i. §. ff. si cers. petat, num. 77. circa mod. Seraphin. de iurament. cap. 24. num. 13. circa fin. Caldas. tamen d. num. 42. refert dissentientes, & illorum obiectis responderet, & concor.*
- 11 dari possunt, si exceptio dilatoria ꝑ superuenit lite contestata, quod tamen multis modis limit. *Afin. in prax. cap. 13. §. 2. col. 1. v. que in fin. Seraphin. d. cap. 74. nu. 132. & seq. vel excipiens illam ignorabat, Abb. cop. ad audientiam 31. de rescript. num. 9. vers. Dicit tamen, vel non tangit merita causæ, vel excipiens sit idem iuris iustus, vel simus extra causam, quos refertur Alex. & las. in l. i. §. de iur. C. de procur. Fel. in cap. exceptionis, de except. num. 7. & seq. Conseruat dicta, Anscar. conf. 382. resento, numer. 11. dum concludit, quod quantumcumque reus sit legibus, vel statutis, odiosus, vel infamis, ut patet, quia sit Iudeus, seruus, excommunicatus, & alias indignus, qui*
- 12 in iudicio esse possit, ꝑ excipiendo, non repellitur à iurisdictione Iudicij.
- Notandum tamen est, quod si reo vocato in iudicio, competant plures
- 13 ꝑ exceptiones dilatorias, tam ex iure suo, quàm ratione personæ Iudicis, vel rei, super qua est mota lis, si & illæ sint ex eis, quæ impediunt processum ad vltiora, ut simul & semel sint opponendæ, *Spec. de except. §. 4. num. 16. vbi præ-*
- 14 terea ꝑ elert ꝑ formulam proponendi tales exceptiones. Sed hoc intellige, ut dixi supra vers. alias. Quæ autem
- 15 sint dilatoriz ꝑ exceptiones litis finitæ, seu impedientes processum ad vltiora referunt, *Alex. ad Bart. in l. vir bonus, ff. iudicas. sol. Aretin. §. aque, Inst. de excep. num. 15. & seq. Blanc. de compromis. quæst. 4. num. 83. Socin. in cap. 1. de litis*
- contestat. 7. Franc. in cap. 1. eod. tit. in 16. sext. col. 4. & seq. formulam aliam ꝑ opponendi exceptiones dilatorias, refert Aret. in §. aque, Inst. de except. num. 17. Marant. in prax. par. 6. memb. 9. de except. num. 9. & seq.*
- Sive velimus exceptionem perituri
- 17 ꝑ esse peremptoriam, l. si quis maior, C. de transact. vbi las. num. 23. hoc notat, quia est annullatiua iuris & actionis, *Menoc. conf. 24. num. 29. vers. respondeo, repellis actorem à lite iudicij, Spec. de actor. §. 1. vers. item quod est periturus. Rem. singul. 499. T u scis, & litis finitæ, ut ex Hyp. Marsel. conf. 107. num. 8. & traditis à Doctribus in cap. de litis contest. in sext. voluit Afin. in prax. §. 13. c. 9.*
- 18 num. 13. ꝑ & per illam extingui omne ius actoris, *Marant. in prax. par. 6. memb. 9. de except. num. 12. addendo opponi pos-*
- 19 se vsque ad conclusionem in causa ꝑ seu vsque ad sententiam, *Cast. conf. 70. quia, lib. 1. nu. 3. Afin. d. §. 13. cap. 4. non autem possit, Bal. in l. i. C. de iur. & fact. ign. r. num. 2. & aliquas illarum dici litis finitæ, asserit idem Marant. & illas refert,*
- 20 sed latius eas ꝑ cumulat *Aret. in §. aque, Inst. de except. nu. 14. & seq. & post illum Afin. in prax. §. 13. cap. 9. sunt tamen ali-*
- 21 quæ ꝑ peremptoria, quæ post sententiam opponi possunt, quas refert *Glos. n. in l. i. C. de iur. & fact. ign. r. vbi Bal. num. 3. & seq. & late distinguit.*
- Sine dubio dicendum videtur, quod
- 22 exceptione ꝑ perituri nullatenus retardetur executio sententiæ late in eum, qui de perituro actoris in executione sententiæ excipit, cum nec ante litem contestatam, nec post, de illo exceptione, ex his quæ dixi supra *Cap. 10. §. fin. num. 12. & seq. licet sit verum, quod perituri opponi possit duplici modo, nempe tamquam dilatoria, & tamquam*
- 23 ꝑ peremptoria, *Marant. in prax. par. 6. memb. 9. num. 12. & 13. cum neutro mó-*
- 24 do fuerit opposita tacite ꝑ dicitur illi renuntiatum, *Lupus allegat. 24. An minor, num. 8. Maria decij. 1. numer. 9. ac etiam quia quæ ad tempus cõcessa sunt post lapsum temporis censentur prohibita, l. Statu libecum, §. 1. ff. de legat. 2. Gonzal. ad Regul. vltarum in procmio §. num. 41.*

- num. 47. *Mantic. decis. 272. num. 1. & seq.*
 25 affirmativa tenim ad tempus concessa, illo elapso, inducit negationem etiam in Statutis, *ut ex Bart. & Bal. concludit Tiraquel. de Retract. Convent. l. 1. gloss. 2. num. 47. & 49. addenda, num. 51.*
 26 quod ex non vult, vel facultate facienda, quis dicatur vult, & facultati renuntiassit tacite, quæ tacita renuntiatio plus nocet, quam expressa, *ut subdit idem Tiraquel. ibid. num. 52. circa fin.*
 27 Attamen quia omnis et exceptio, quæ non impugnatur iustitiam sententiarum, quæ transierit in rem iudicatam, seu à qua non licet ad effectum suspensionis appellare, sed tantum illam modificat, seu limitat, & restringit, *ut dixi infra. cap. fin. num. 2. exceptio per iurij potest opponi post sententiam, & in illius executione, quia compatitur se cum sententia, nam illam præsupponit, Bal. in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. numer. 4. vers. aut exceptio non ordinatur ad excludendam condemnationem, & ut vego addo, conservatur dignitas rei iudicata, nec inficitur illius virtus, l. res iudicata, ff. de reg. iur. quæ facit de non petente cons. de albo nigrum, & mutat quadrata rotundis, ut colligi potest ex ijs, qui materiæ rei iudicate sunt prosequuti, quos retuli in meis Collect. additam, l. res iudicata.*
 29 & quia per iurij et exceptio proprie est exceptio, nam solum tangit executionem ipsam, Maldonato in sua Silva Responsor. lib. 2. respons. 66. num. 57. vers. & primo, ubi plura exempla refert, sustinetur supra firmatum assumptum, aduersus ea, quæ in contrarium considerabam.
 30 Ampl. etiam si agatur et de executione sententiæ seu decreti Cameralis obligationis, vel alias paratam habentis executionem, *ut dixi infra §. 1.*
 31 Ampl. etiam si agatur et de executione sententiæ late ad favorem Hebræi, *Pafet. cons. 129. num. 26. Qualiter autem iurarent Hebræi antiquitas, & nunc iurent, dixi de execut. rei iudic. num. 14. & seq. pluribus, ubi præterea retuli mores aliarum gentium, circa præstandum iuramentum.*
 32 Ampl. præsertim in et Curia Mercatorum, nam cum in illa agatur de bono,

- & æquo, & servare promissâ, sit iuris naturalis, & æquum, *l. 1. ff. de pact. & contra ius gentium sit, non adimplere quæ procedunt ab ore Mercatorum, tanto magis retardari, vel revocari debet executio sententiæ late ad favorem Mercatoris per iuri, Morant. in prax. par. 6. memb. 9. num. 36.*
 33 Ampl. etiam, si iuramentum et sit prestitum extra iudicium ex partium conventionione, vel coram superiore, quamvis non in forma iudicij, *Butr. cap. super hoc, §. de renunciatis. num. 24. & ratio est, quia exceptio per iurij est litis finitæ, ut addit idem Butr. n. quoad obligandum et iuramentum, non differt a iuramento sit in iudicio, vel extra, Gloss. in l. 1. verb. passionis, ff. de iur. iur. & ibi Alex. & las. notant, addo Felin. in cap. exceptionem 12. de except. num. 40.*
 35 Ampl. etiam, si ageretur et de executione sententiæ late in possessorio, *Isidori. decis. 64. Domini, num. 2. qui loquitur in remedio retinende, sequendo Nat. cons. 373. Quoniam, qui dixerat possidentem iniuste, non audiendum in iudicio, agendo, vel excipiendo, Paris. qui loquitur de possessione acquirenda, in tract. de Solu. in l. 1. §. 2. cap. 2. num. 362. subdens ita fuisse à Rota decisum, decis. 13. numer. 8. & decis. 92. num. 2. Novis. cons. 1. scriptis, num. 1.*
 36 Ampl. etiam de per iurio et excipia, tur coram mixto executore, qui fuit requisitus ad exequendam sententiam, nam debet superfedere, & remittere cognitionem oppositæ exceptionis per iurij, ad iudicem, qui illum requisitus, ut suam exqueretur sententiam, *Butr. in l. 2. Dico Pro 15. ff. de re iudicat. num. 9. & seq. addendo et requisitum iudicem non posse de ista, & alia simili exceptione cognoscere, ut pronuntiet, an obstat, vel non, quia par, in parem, & minor, in maiorem aliquam iurisdictionem non habet, seu ut ego addo, potest is tantum cognoscere de veritate facti, an adsit, vel non adsit per iurium. Subdens aliud dicendum inmero executore facti, qui autem sit mixtus executor, & qui incrus, dixi de postrem. solem. rei iud. cap. 1. num. 37.*
 38 Ampl. etiam, ubi ab actore et non abso-

- iusiō à iuramento, replicatur fuisse vi & metu iuratum; *cap. si vero, de iur. iur. Ro. man. sup. 499. Tuseis, num. 2. in fin. limitando; nisi periculum sit in mora, & ceteris non potest adiri superior.*
- 39 Ampl. ut non t. admittatur probatio contraria; eius quod fuit iuratum; *ut dixi infra § 7.*
- 40 Ampl. etiam, si fuerit t. iuratum contra eum, qui non tenetur, nisi in quantum facere potest; *Carroc. de iuram. lit. decis. quæst. 4. non a quæst. num. 16.*
- 41 Ampl. etiam, ubi agitur t. de executione sententiæ late ad favorem periuri delincentis, & illius hæres sit stat pro executione sententiæ; *ut dixi infra § 5.*
- 42 Ampl. etiam, ubi agitur t. de executione sententiæ late ad favorem minoris, qui non petijt restitui in integrum. *Natta cons. 144. in causa, num. 3. & nu. 3. v. si iudicem, subdit quiddamendum, si agatur de sententiæ lata ad favorem minoris, qui fuit læsus re ipsa, vel iuramentum non venire contra iuramentum etiam ex enormi læsione, Nèuiz extendit ad mulierem & rusticum; cons. 2. scripti num. 4.*
- 43 Ampl. etiam in reo, qui t. excipiendus fieret periurus; *Ancar. cons. 382. num. 14. & seq. Tuseis conclus. 296. periurus, num. 3.*
- 44 Ampl. etiam allegando t. simulationem contractus; nam non est audiendus, nec testes inducti examinandi; *Gozadin. cons. 69. videtur prima, num. 16. & seq.*
- 45 Ampl. præsertim, si excipiatur de periurio, quod oritur ex iuramento litis decisiu; *ut dixi infra § 6.*
- 46 Ampl. etiam, ubi excipitur t. de periurio causato ex non adimplemento, Plotus loquens de emptore non solvente pretium rei capte; *cons. 40. in facto, n. 1. & seq. concludens lapso termino, & non facta solutione, statim fieri periurum, & cadere ab omni commodo contractus, nec cogitare contractui, qui cum illo contraxit, idem dixit Rol. à Valle, cons. 31. Quia præsens, lib. 2. num. 3. & 4.*
- 47 Ampl. etiam, si in minima t. parte non sit adimpletum iuramentum, quod fuit cum iuramento promissum; *Gozadin. cons. 69. videtur prima; num. 8. in fin.*
- 48 Ampl. præsertim, si t. agatur de executione sent. pœnalis, *intellam. 2. ff. de iud. & demonst. per quem Textum, & auctoritate, Balin. cap. 1. Qualiter, domin. feud. prop. num. 20. 15a firmat. Manic. decis. 222. Dubis aut, num. 2. licet verum sit, quod ubi agitur de maiori iuramento observantia puniuntur t. per iuramentum extra casus à iure expressos; *Cassador. decis. 2. de iur. iur. add. num. 7. & 8. Manic. 1502.**
- 50 Ampl. siue excipiatur t. de periurio ab eo, cui fuit iuratum; siue ab illius hærede, si iuramentum rei coherens; non autem sit personale; *Rub. & soto Titul. v. lation. ab hæred. & cont. lib. 1. idem, ff. de reg. iur. Spec. de except. §. 4. Viso, num. 46. Guid. Papa decis. 474. iuramentum; num. 4. & dixi infra § 5.*
- 51 Ampl. etiam, ubi t. de periurio excipitur à fideiussore, nisi iuramentum sit personale, sed in rem; *Spec. de except. §. 4. Viso, num. 46. l. exceptiones, l. omnes; ff. de except. l. 1.*
- 52 Ampl. etiam, ubi t. de periurio excipitur à mandatore, nam cum ille sit similis fideiussori, & in nihilo ab illo differat; nisi quod præcedit rei principalis obligationem; *l. si fideiussores; ff. de fideiuss. quæcumque competunt t. fideiussoribus competunt etiam mandatoribus; Spec. de except. §. 4. Viso, num. 36.*
- 53 Ampl. præsertim, si agatur t. de executione sententiæ late, in causa, in qua qui instat pro executione, fuit periurus, secus, si de alia; *Fel. in cap. intelleximus 7. de iudic. num. 6. cum alijs cumulatim à Mandos. ad eundem Lap. alleg. 23. an minor, num. 8. qui hac distinctione conciliat dissentientes, qui volunt non posse excipi de periurio post laram sententiam, & eadem distinctione, Fel. in d. cap. intelleximus, conciliat contrarietatem Doctorum, an excommunicatus repellatur à limine iudicii agendo, & cōsequenter an t. idem in periurio, qui illi equiparatur, ut idem firmat.*
- 54 Ampl. etiam, si adesset t. statutum, quo rejiciantur omnes exceptiones aduersus rem iudicaram; *Surd. cons. 327. Rota, numer. 15. in fin.*
- 55 Ampl. ut opposita t. periurij exceptione, si iudex procedat ad ulteriora, processus

cessus sit nullus, *dixi infra §. 9.*

58 An autem iudex + laycus debeat suspendere post introductam causam, ab solutionis coram Ecclesiastico, *Asfist. cum vrsi de iur. 30. & seq. fuit dubitatum, teneat non suspendi.*

59 Lim. vbi excipitur + de periurio aduersus sententiam latam in vim iuramenti litis decisiui, *ut dixi infra §. 6.*

60 Limit. vbi iuramentum + fuit remissum ab eo, ad cuius fauorem illud fuit praestitum, *ut dixi infra §. 10.*

61 Limit. parte non excipiente + de periurio in instantia pendente, seu coram iudice executionis sententiae, *addentes ad Ludouic. decis. 64. Domini, vbi plures*

62 *refert Rota + decis. quas credo intelligendas esse, vbi pars potest remittere iuramentum, quia non facta oppositio est isto casu, remissio, Lupus. allegat. 24. An minor, num. 8. Crau. conf. 199. num. 12. Menoc. conf. 24. lam me, num. 8.*

63 Limit. virgente necessitate, + & non potest adiri praelatus, qui absoluat, *cap. antec. ff. de iur. 11. quas. 3. per quem textum ita firmat, Abb. in cap. Quanto ibi de iur. iur. num. 8. vers. Adde ad praedicta.*

64 Limit. vbi agitur de executione sententiae latae in vim alterius contractus non iurati, *ut ex Spec. firmant Alex. in l. si quis maior, C. de transact. nu. 15. Nat. a. conf. 373. Quoniam, nu. 38. Mandos. ad Lupum allegat. 24. verb. illud, vers. Aut quis, Rom. ff. de iur. 99. Tu scis, num. 2.*

Limit. quotiescumque iuramentum + non est obligatorium, qui autem sint casus in quibus iurans, non obligatur iuramento, breuiter dicendum est; quoties deficit vnus, vel omnes ex tribus capitibus, qui illud comitari debet videlicet veritas, iustitia & iudicium, *cap. aduertendum 22. quas. 2. cap. & si Christus, de iur. iur. exempla plura retuli in meis Collectaneis ad eadem iura, aliquos tamen casus refert Anton. Corn. de absol. Forens. iur. par. 4. casu primo, & seq.*

66 Lim. vbi veritas + repugnat iurati, *Menc. de arbit. iud. quas. 50. num. 6.*

67 Limit. vbi agitur + de executione alterius sententiae, job quam quis non fuit condemnatus, *Dec. in cap. intellexit*

rimus de iudic. sol. fin. numer. 80. vers. Quid autem, & ratio est, quia peritarius non repellitur ab agendo, seu iudicando, nisi in causa, + in qua peierauit, Dec. cap. dilecti, de except. num. 9. vers. Tertijs not. Fel. in cap. dilecti, de except. num. 2. circa med. concludens ex Inn. & Bal. quod peritium non contingens causam de qua agitur, non repellit actorem, Carroc. de iuram. litis de iur. quas. 1. non a quas. princ. 20. Laderch. conf. 143. pactum num. 4.

69 Limit. in sententia + lata ad fauorem eius, qui enormiter saecrat laesus, *ut dixi infra §. 11. vers. limit. vbi de periurio.*

70 Limit. vbi opposita + periurij exceptione, iudex processit ad vltiora, *ut dixi §. 4.*

Limit. vbi Clericus, vel alius de populo agit + pro defensione suae Ecclesiae, *Fel. in cap. dilecti, de except. num. 2. Bal. in l. fin. C. qui fasces cogant, n. 5.*

72 Limit. vbi non fuit + iuratum conceptis verbis, *4. 3. si iurari, ff. de iur. iur.*

73 Limit. si de periurio + excipiaur coram mere executore facti, *Bar. in l. 2. Diu Pio, ff. de re iud. num. 10.*

74 Lim. vbi quis fuit a iuramento + absolutus, postquam incidit in perurium, *ut dixi infra §. 11.*

75 Limit. vbi dubitatur + an iuramentum sit obligatorium, *Gutierrez. de iurament. par. 1. cap. 72. Holsum, num. 7. vbi etiam distinguit, quando tali casu sit petenda absolutio, non non iur.*

76 Limit. vbi quis metu + iurauit, *Gutierrez. de iuram. par. 1. cap. 57. num. 9. vers. Sed pro contraria.*

77 Limit. vbi quis ex + contractu iurato fuit enormissime laesus, *Serafini priuileg. 51. num. 2. circa med. modo lesio sit probata, Abb. conf. 71. Quinque, par. 1. num. 8. in fin. Menoc. conf. 24. lam me, num. 24. & seq. declarando id verum, petita ab solutione a iuramento, ut dixi infra §. 2. limit.*

78 Limit. omni casu, quo mora + imputatur committi, *Anton. Corn. de absol. Forens. iur. par. 3. cap. 4. num. 77.*

79 Limit. vbi quis facto + iudicis incurrit

Propterea cum qui promissit cum
 5 † iuramento, nihil præterea cogitare
 debeat, quam de adimplendis promif-
 sis, hinc communis est opinio, vt iu-
 rata remissio paratam habeat execu-
 tionem, *Glos. in l. 2. verb. l. ius iurandum,*
ff. de iur. iur. Tiraque. in l. si unquam
§. Donatio largitur, C. de reuoc. donat.
cum alijs cumulatjs à Serafin. de iuram.
 & ab addentibus eademdem priuileg. 77
 num. 2. & ibid num. 3. declarat, quid
 6 † significet ista verba. Paratam ha-
 bet executionem, & ratio sit, quia
 7 † iuramentum habet vim iudicij in eū,
 qui iurauit, *l. sed & si constituitur §. 1.*
ff. de indic. l. qui iurasse §. fin. ff. de iur.
tur. l. as in l. fin. ff. eod. num. 2. per iurium
 8 que committitur, † non solum quan-
 do realiter, & re ipsa quis contrauenit
 iuramento promissis, *l. fin. ff. qui satis-*
dat, rogans, l. quoties, G. de dignit. lib. u.
cap. tua, de iur. iur. Afflict. decif. 30. nu. 5.
 & 6. sed etiam si tentauit contrauenire,
 de veniendo ad actum proximum,
 contrauentioni, *Serafin. de iurament.*
priuileg. 174. num. 2. vbi ex isto assump-
 to ad plura insert, & præcipue ad ca-
 sum, qui superioribus mēbris acce-
 dit Mediolani, vbi mater fuit priuata
 tutela filiorum, & successione eorum,
 non solum quia non petitis tutoribus,
 suis filijs, ad secundas transuerat nu-
 ptias, sed etiam de eisdem nuptijs con-
 tractis tractauerat, negari non potest,
 quia quicum iuramento promissit nō
 petere, fiat periurus, si petat, sicuti &
 in eandem foueam cadit non præsta-
 do intra conuentam dilationem, quæ
 cum iuramento præstare promissit.

9 Siue vellimus rigorem ꝑ eiusdem
Cameralis obligationis fundari in iudi-
ciali obligatione, quam facit, qui se
obligat cum ea formula, vt latè dispu-
tat *Gallef. de obligat. Cameral. quæst. 4.:*
numer. 12. vers. His sic expositis, & cum
in confessum nullæ sint partes ludicis,
quam confessum condemnare, l. 1. ff.
de confes. l. 1. C. cod. cap. quoniam per cō-
fessionem ext. cod. Marfil. sing. 201. in
confessum.

10 Siue velimus rigorem † eiusdem obligationis fundati in iis, in quibus

contrahentes conveniunt, ut adven-
tis Zacchias ad Gallese obligas, Camer.
qualit. 2. Que fuerit causa, num. 15. &
eq. ideo in praxi videmus, si produc-
tum coram A. C. instrumentum roga-
tum à Notario, qui non sit ex decem
sui Tribunalis, non citatur reus ad vi-
dendum extendi formam Cameram,
contentam in instrumento producto,
si in illo legatur Clausula Contentis
in mandatum executivum, vñica ci-
tatione præcedente; nisi tamen quis
vellit ulterius progredi ad censuras, nã
nam tunc citatur reus ad videndum,
extendi formam Cameram, in qua le-
gitur consensus obligati in censuras, &
ita observari mihi affirmavit f. Anto-
nius de Felicibus de Cararia Substitu-
tus domini Dominici Fontis Notarii
A. C. amici mei.

13 Si periculum sit liquidum, & agatur ex eodem contractu, cuius causa dicitur quis peierasse, retardatur executio mandati relaxati in vim obligationis Cameralis, *Marescot. Var. Resolut. lib. 2. resolut. 121. regulariter, n. 83. referens Rotam, num. 88. ita censuisse*, qui licet id firmer, si agatur de obligatione Camerali, idem est dicendum de executione mandati vigore eiusdem obligationis, tamquam quid ex illa consequens, quod necessarii sequitur naturam sui principalis, & ab illo regulatur, *Bal. in l. in bona fidei, C. de pact. Soc. conf. 76. lib. 1. num. 8. circa med.*

Notandum quod licet à quibuscum-
13 que ꝑ iuramentis, quorum obseruan-
tia est læsua, vel iniqua, concedatur
absolutio, qua deficit vnum ex tribus
requisitis, vt iuramentum sit obliga-
torium, *cap. animaduertendum 22. q. 2.*
cap. Et si Christus, de iur. iur. iustitia.
14 ꝑ enim basis, & fundamentum est iu-
ramenti, quod si præstetur pro re, seu
contractu iniquo, temerarium, &
impium est, nec iurantem obligat,
cap. Quanto de iur. iur. Ideo S. Hieron:
super Hieremiam, lib. 1. cap. 4. inquit,
16 ius iurandum debet ꝑ habere tres cõ-
mites, scilicet veritatem, iustitiam &
iudicium, si ista defuerint, nequaquam
est iuramentum, sed periurium, *Glos.*

Tit cap.

cap. & si Christus, verb. iustitia, de iur. iur. D. Thom. 2. 2. quest. 89. artic. 3. & 7. cap. sicut nostris 27. de iur. iur. Aragon. de iust. & iur. Deiuramento, quest. 89. artic. 3. col. 3. vers. iustitia, Sotus de iust. & iur. lib. 8. quest. 1. artic. 3. Mancin. tamen de iurament. par. 6. quest. 15.
 16 concludit non ꝑ concedi absolutorie in Tribunali A. C. quisi contra læsum ex iurata obligatione relaxet mandatum, habito recurſu ad signaturam iustitiæ, medetur huic incommo-
 & ita fiunt de lite lites; quæ impinguat burſas Procuratorum & Notariorum, Vassius tamen Controuers. Illustr. lib. 1. cap. 2. numer. 17. disputat an
 17 ꝑ enormissimè læsus sit obligatus ser- uare contractum iuratum.

S. II.

SYMMARIVM.

Absolutio quid sit.
Absolutio ad cautelam quibus casibus conceditur 2.
Periurium graue crimen est apud Deum, & homines, & grauibus pœnis plectitur 3.
illius absolutio non retardat executionem sententiæ, si fuit commissum ante cap- titum 4. Ampl. 5. 6. Ampl. 12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. Lim. 20. 21. 23. 25. 27. 29. 30. 31. Sublim. 22. 32.
Episcopus, quando possit disponere circa iuramenta 10. 11.
Absolutio à iuramento post incursum periurium à solis Papa conceditur, si subsit causa 33. Limit. 34.
Iudex Ecclesiasticus, qui absolutus à iuramento, an remaneat Index causa principalis 35.
Fieri prohibita, si fiant, & nihil ex ipia- tur sunt valida 24.
Iuramentum quando possit, & non, remitti à parte, cui est iuratum 8. 14.
Absolutio à iuramento est petenda ante dil- gētia quis iurauit soluere 7.
Promissio iurata, quando dicatur à iurante impugnata 13.

Verbum absoluere, à quo est na- tum nomen Absolutio ꝑ est Fo- renſe, seu frequens est in foro, & si si- gnificat, liberare aliquem iudiciali moleſtia, propterea licet absolutus à iura- mento in quauis parte iudicij, videat- ur, non posse impediri, quo minus pe- tat executionem ſententiæ ad illius fa- uorem prolata, alias non diceretur ſo- lutus moleſtijs iudicialibus, præſertim ſi fuerit ſimpliciter quis absolutus, non autem ad cautelam, ꝑ quæ frequens apud Canonistas, Hoſt. in Sum. de ſent. excomm. Fel. in cap. veniens 38. de te- ſtib. num. 22. vbireſert casus in quibus concedatur.

3 Attamen, quia periurium ꝑ graue crimen eſt apud Deum, & homines, cap. ſen. num. 22. quest. 2. & grauibus, & etiam grauiſſimis pœnis mulſtatur, ha- bitatione rei de qua eſt peieratum, vel conſiderata perſona, quæ periurium commiſit, vel cui non fuit obſeruatum iuramentum, vt reſerunt relati à Farinac. traſt. de falſi. §. pœna, quest. 160. num. 32. Caſſan. de Conſuet. Biſuricens. §. 12 Rub. 10 verſ. in par. num. 21. & ſeq. Decian. traſt. crim. lib. 6. cap. 13. & ideo in illius abſolutione ſacienda ſit ſpetia- lis, & indiuidua nota, de illo, non re- tardatur ꝑ ſententiæ executione latæ in- eum, qui periurium commiſſante ſi- tem motam, quia ea abſolutio nihil illi proſicit, & ideo eſt, ac ſi non fuiſſet obſenta, Fed. de Senis, conſ. 300. factum tale in ſen. concludens abſolutionem ꝑ à iuramento obſentam, poſtquam aduenerat dies ſolutionis, nam iuſſa- gari, & non ſacta mentione Federici, idem firmavit Ancaran. conſ. 198. pro- diſtiſ, circa ſen. verſ. item aduertendum, Federic. & Ancar. ſequitur Alex. conſil. 222. Viſa ſacti, num. 9. lib. 2. & conſ. 83. interrogatus, lib. 5. num. 7. Brun. conſ. 46 ad allegata, num. 3. addendo abſolutionem ꝑ obſentam poſtquam aduenerat dies promiſſionis iurata, non ſuffragari abſolutio, Rol. à Val. conſ. 34. Redem- ptoris lib. 1. num. 2. concludens ꝑ abſo- lutionem petendam antequam cedat dies adimplendi iuram promiſſionē,
 ſub.

- subdens num. 3.* quod si cur fuit præstitum iuramentum, & non possit isto casu, illud remittere, secus vtego addo, remittere cōmodum, quod ex iurata promissione percipere poterat, nam remissio iuramenti & est concessa soli Papæ, & concurrente rationabili causa. *cap. si vero, cap. quemadmodum, cap. quanto, de iur. iur. Brun. conf. 46 ad allegata. num. 7. subdens num. 8.* casus in quibus Episcopus t̄ possit dispensare circa iuramentum, *Natta conf. 233. Baptista, num. 3.* concludens non posse isto casu t̄ absolui iuramento, *Rom. singul. 437. Tuseis, num. 1.* vbi addentes plures cumulant.
- 12 Ampl. multo magis si is, qui iuravit, capit agere, impugnando iuratā promissionem, *Gozadin. conf. 69. Videtur prima, num. 21. Menoc. conf. 24. Iam me, num. 17. Natta conf. 233. Baptista, numer. 3. & 4. Brun. conf. 46, ad allegata; num. 4.* concludens dici impugnā tam iuratam t̄ promissionem, si petatur dilatio, postquam aduenit dies solutionis promissionis iuratæ, sequi si ante diem cessionem fuit petita, & obtenta dilatio.
- 14 Ampl. vti in casu t̄ iuramentum non possit a parte remitti, *Felice, cap. de iur. iur. num. 2. vers. procedit ergo, vbi latè agit, quando possit, & non possit remitti iuramentum a parte, cui est iuratum, Menoc. conf. 24. Iam me, num. 26. & seq. Mancin. de iuram. par. 6. quest. 6. num. 4. & seq. vbi refert dissentientes Carroc. & de iuram. litis decis. quasi. 1. nona quasi. princip. num. 21. vers. Amplius secundo.*
- 15 Ampl. vt absolutio concessa t̄ cōclusa in modo absolutus non incidit in perjurium, non profic, si fuit obrepta post litem motam, seu incursum perjurium, *Surd. conf. 327. Rota, num. 19. circa fin. addendo procedere etiam in fideiessore, qui principaliter t̄ insoluitum se obligauit, nec excusari ex dilatione soluendi concessa principali debitori, quia & ipse ex dicta obligatione erat pariter reus debendi.*
- 16 Ampl. etiam in minore, qui vult in-

- fringere contractum iuratū a suo curatore, *Gutierrez. de iuram. par. 1. cap. 40. num. 26.*
- 17 Ampl. vt post incursum perjurium, per iuratum non sit perjurio absolutus, *Alex. testans de magis communi, conf. 17. penderasis, lib. 3. num. 4. circa fin. vbi Roufféal, præceptor meus refert idem sapius dixisse, & conf. 83. interrogatus, lib. 5. num. 7.* addendo quod sit indignus absolutione, *Purpur. conf. 529 solutio, numer. 28. vers. & idem, Bran. conf. 46. num. 3. in fin. Gozadin. conf. 69. Videtur, num. 21. Neuxian. conf. 23. illuminatis, num. 8. Rotā in Meliten. reuissis computorum, 30. Octobris 1599. coram Hieronymo Pamphilio Patrua, Innocentij X. Sum. Pens. quem Deus ob sanam in omnes mentem, diu incolumen seruet, Muscatel. in prax. par. 4. §. per iurij, num. 10. & addentes ibid. vers. Accumulatiuum, ampl. præsertim in executiuo, & rationem refert Natta conf. 10. super, numer. 3. & conf. 245. Veriente, num. 25. relati a Mancin. de iurament. par. 6. quest. 6. Percurrit, n. 2. & 3. Antea Corn. de absolut. Forens. iur. par. 3. quest. 4. num. 1. & seq. vbi examinat, Afflic. decis. 220. in causa, num. 12. Coquet. conf. 6. num. 93.*
- 18 Ampl. etiam si iuramentum t̄ esset illicitum, *Rom. sing. 499. Tuseis, quasi. limitando, num. 2.* si periculum sit in mora, *Marsili. sing. 421. Quando.*
- 19 Ampl. vt absolutio t̄ isto casu sit iniusta, & non concedenda, nec concedi possit, *Natta conf. 145. Veriente, n. 2. Idem repetis Menoc. conf. 24. Iam me, num. 17. Surd. conf. 327. Rota, n. 19.*
- 20 Limit. vbi iuramentum t̄ fuit dolo excipientis extortum, *Corn. conf. 161. Viste, lib. 3. num. 12. vers. Dato, & vers. qua vera, eam asserens rationem, quia agendo ad contractum iuratū dolo aduersarij, non dicitur contravenire iuramento, idem repetens, conf. 139. visso testamento, lib. 4. num. 7. & ratio est, quia t̄ iuramentum confitit de dolo non obligat iurantē, Afflic. decis. 220. In causa, num. 7. Menoc. conf. 24. Iam me, num. 10.*
- 21 Limit. vbi de perjurio t̄ excipitur

- aduersus enormiter laesum; quamuk
non sit à iuramento absolutus; *Corn.
conf. 161. Vifi, lib. 3. numer. 12. vers. quia
verba, idem repetens, conf. 139. Vifo
testamento, lib. 4. num. 7. Neut. conf. 21.
scripsit, num. 5. & seq. addit præsertim
denotatissima falsitas, & plures con-
sentientes referunt; & ampliat etiam in
maiore, *Method. conf. 24. Tam me, nu. 5.**
22. Intellige, si probata sit falsitas ante-
quam sit exceptum de perjurio; *Bol.
conf. 155. vol. fin. lib. 3. cum alijs cumula-
tis à Gabriel. conf. 9. Quamuis, lib. 2. m. 1.
& 2. Ludov. decif. 64. num. 9. addit si
falsus sit evidens, & notoria per senten-
tiam, *Menoc. conf. 24. num. 24. declarat
petita absolute à iuramento.**
23. Limit. ubi iuramentum fuit præ-
stitum ab eo, cui imminet periculi
vita; *Lasin. l. si duos patroni, § si quis in-
venietur, ff. de iurur. num. 4. eam asse-
rens rationem, quia non est perurus,
qui necessitate cogente, & viretur
periculum vitæ, iurat.*
24. Limit. ubi in processu causæ, & si li-
tis non fuit exceptio de perjurio; *Alon.
in l. ius potest, ff. de iur. ar. 1. num. 17.
& in lege Senus & Augustus, ff. de iur.
gra. falsi d. num. 13. Circa hoc, *Las. in l.
patre furioso, ff. de iur. qui sunt sui, vol.
zalen. iur. num. 17. constituit prælegu-
25. la, quod quæ fieri f. prohibentur, si
siant, & nihil excipitur esse validum
tamen dicitur supra de regula consti-
tuta hoc Cap. num. 22. & seq. *Dutian-
trast. Crimin. rom. 2. cap. 10. de iur. falsi d.
num. 22. lib. 6. Muscatel. in prax. par. 4.
& per iur. num. 12. distinguunt.***
26. Limit. ubi is, qui asseritur perurus,
vincit in assertum per iuramentum facto lu-
dicis, veluti si iudicis præcepto quis
fuit impeditus convenia die solvere;
*Balsal. de Patria potest. par. 1. cap. 7.
per iurur. num. 13. ampli. etiam si tale
præceptum esset factum sine causa, nõ
erit obligatorius; nec debitorem de-
bitum appellare, quia sua non inter sit,*
27. cui solvat ex præcepto iudicis, si qui-
an solvendo consequatur plenam libe-
rationem; videndi sunt; *Afflic. de off.
150. Rex, num. 18. & seq. *Muscatel.
arbitr. iud. conf. 137. Dum noster, num. 12.**

& seq. *T. desaur. quæst. 54. lib. 1. Fomda-
nel. de pact. dotat. Clausul. 3. glof. 2. m. 42.
& seq.*

28. Limit. ubi iuramentum fuit metu
in iuramentum illato; extortum, & de
metu patet evidenter, seu ubi apparet
obstantiam iuramenti, sine dubio
vergere in dispendium salutis eterne;
nam cum iuramentum fuerit nullum,
potest illud sperni propria auctoritate,
nec opus est absolute; *Ancar. conf.
382. Retento, num. 1. & 2. addendo re-
29. gulariter gesta f. per metum esse vali-
da, sed iudicis sententia rescindit, etiam
in casibus, in quibus illa sunt ipso iure
nulla, & quando possit abique absolu-
tione agere, *Muscatel. in prax. par. 4.
§ per iurur. num. 15.**
30. Limit. in iuramento assertorio, seu
ubi excipitur de perjurio aduersus eum,
qui aliquid asseruit cum iuramento, nõ
non est opus, ut antequam incipiat age-
re, & absoluat à iuramento; *Gabriel.
conf. 9. Quamuis, num. 10. & per iurur.*
31. Limit. ubi iuramentum fuit erro-
re præstitum, nam non obligat, nec
opusest absolute; mixta congesta à
Menoc. conf. 24. Tam me, num. 7. & per iurur.
32. Limit. ubi iuramentum fuit præsti-
tum super actu illicito faciendo, nam
non est opus absolute, quæ præsup-
ponit adesse vinculum, quod ipso casu
non adest; *Anon. à Corp. Tract. de abs-
sol. Forens. sur. par. 2. quæst. 2. Sed. 14.
num. 17. & seq. *Tam me, lib. 1. cap. 1. § 1.**
33. Intellige antecedenter f. excipien-
do; si absolutio petatur ab Episcopo,
& alio habente facultatem absoluen-
di à iuramento; *Crauet. conf. 6. plura n. 9. &
inforti addendo idem, si subditur a
absolutio sit concedenda; *Surd. conf.
327. Rosa, num. 19. Corro. de iurur.
f. iur. de iur. Secus si à Papa; narrato-
idem tota facti serie; vt testatur, ob-
tuisse à Clemente VIII. etiam partem
non citat; *Muscatel. de iurur. par. 6.
quæst. 6. num. 4. & seq. vt puta adu-
nisse die iurate promissionis nolite pe-
tere absolute à iuramento, & pe-
tita; vel obtenta illa, non vti, *Muscatel.
in prax. par. 4. glof. § per iurur.****
- postquam retulit veracem, & com-
munio.

munitionem esse opinionem, quod per iuro negetur absolutio, *subdit num. 7. vers. & adverte, & num. 11.* illam concedi facta expressione, qualiter sit per iurum, non referenda, an à Papa, vel Episcopo, & num. 3. dixi de facili concedendam, ad effectum agendi, & n. 9. addit concedi parte non citata, non tamen in executivis, in quibus firmat negari absolutioem.

34 Notandum tamen, & quod licet in præcedentibus casibus solus Papa possit absolvere à iuramento, id tamen intelligendum est, si subsistat causa, ut puta læsis, vel alia quam refert, *Crauet. conf. 7. Eximiondas, num. 1. & seq. addendo, num. 8. & seq.* Papam tamen posse absolvere præsertim sibi non subditum in temporalibus à iuramento, etiam de plenitudine potestatis, in præiudicium iuris quæsitæ, tertio, cum per actum iuris civilis, ut puta reituitur, vel adionis hereditatis, quia dominium acquisitum de iure perit ex contractu nō potest Princeps illud retractare, ut subditur. In ista tamē Papæ absolutioe aduertendum erit à lōdice, qua formula verborum sit facta, videlicet an sub conditione aliqua, ut puta relictis expensis, aut ante adimpletam conditionem, debet se abstinere ab ulteriori processu, cum per eam clausulam sit suspensa illius iurisdictionis, *Mantio. decis. 245. num. 9.* concludens Conditione non adimpleta actum esse nullum, & haberi pro non facto, vel esse in rerum natura, *Rosa decis. 19. de dolo, & centum. in nou. nu. 3. in fin. Surd. conf. 437. l. l. libris, lib. 3. num. 27.* firmante ubi quid sub conditione requiritur, adeo prius constare debet, antequam ad alia procedatur, & interim ubi iurisdictionis sub conditione conceditur, *Pus. der. ap. lib. 1. & decis. 275. lib. 2. Bal. non daturum 1. de legib. num. 13. in fin.*

36 Contrarium tamen firmat *Fel. in cap. præterea, de dispensat. num. 17. in princ. vers. ad primum.* si absolutio fiat per viam commutationis, vel dispensationis, vel totalis relaxationis iuramenti liciti, etiam si quis iurasset non petere absolutioem, si subsistat rationabilis causa

actus iuratus sit resolvable, & in absolute non fiat mentio iuramenti.

37 Episcopus, quando tamen possit absolvere à iuramento, *Fel. d. cap. præterea, num. 21. & seq.*

38 Iudex secularis, tamen an possit relaxare iuramentum, *Fel. d. cap. præterea, n. 28. & seq.*

39 An is, tamen cui quid est promissum cum iuramento possit illud relaxare, *Fel. d. cap. præterea, num. 33. & seq.*

40 An quis possit tamen iuramento suo contrahere tacite se ipsum absolvendo, *Fel. d. cap. præterea num. 35.*

41 An Iudex Ecclesiasticus, tamen qui absoluit à iuramento, remaneat Iudex causæ, de qua fuit iuratum, *Mancin. de iuram. par. 4. Effect. 64. relatis, qui tenent affirmatiuam, testatur in praxi contrarium, seu negatiuam obseruari.*

42 An Iudex laycus tamen possit cogere partem ad relaxandum iuramentum, & punire per iurum, *Muscacel. in prax. par. 4. §. periurij, num. 12.*

43 An quis possit absolvere, tamen se ipsum à iuramento, *Fel. in cap. præterea, de sponsal. num. 20.*

44 An detur appellatio à relaxatione iuramenti, *Maachef. de commiss. relaxat. iuram. §. 4. num. 45 fol. 254. par. 3.*

§. III.

S V M M A R I V M.

à iuramento absolueret, vel dispensare non possunt Principes seculares. Et quare 1. solus Papa id facere potest 2. si iusta subsistat causa alias non potest 3. Papa solus potest dispensare, vel absolvere à iuramento, si iusta subsistat causa 2. Ampl. 3. 4. Lex Principis secularis habet vim apostolicam in remissione iuramenti 5. Princeps secularis, an sua constitutione possit infringere contractum iuratum, vel contra illam aliquid statueret, 6. 7. distingue 14.

Azofus legum, & suba veritatis 8. declaratur 9.

Statuta laycorum minuentia vim iuramenti non sunt valida 10. *Cautela in contrarium* 12. 14.

Flavius Tertius laudatur 11.

Statutum Urbis, cap. 149. & seq. lib. 1. declaratur 13.

Iudices Rom. Cur. omnes sunt delegati, quia in facie Papae ius dicunt 15.

à Iuramento absolueri potest solus Vicarius Papae cum suo Locumtenente, & Vicegerente in Urbe 16.

Periurus non potest agere, sed excipere, & quare 17.

Defensio tolli non potest 18.

in Iuramenti absolute an citandus is, cui suis iuratum 16. 19. *praxis in petenda tali absolute ibid. & 20. quando concedenda à soli Papae* 21.

Contritus, qui solo iuramento formatus, an sit rescissus, absolute iurante à iuramento 22.

Absolute à iuramento reprobi, quare requirantur 22. 23.

à Iuramento solus Papa dispensat, ubi agitur de commutando actu iurato 51. *Item ubi iuramentum est interpositum super ijs, quae pertinent ad Papam* 52. *Item, an quando dubitatur, an absolutio spectet ad Papam* 53.

Appellare an liceat à relaxatione iuramenti 37.

Papa gerit vices Dei in terris 54. *solus habet plenitudinem potestatis etiam in temporalibus* 53. *An possit absolute sibi non subditos à iuramento* 50. 58. *An absolute à iuramento contractus iurati* 57. 58.

An absolute se ipsum à iuramento 60.

Episcopi non possunt se ipsos absolute à iuramento 61.

Princeps non potest renovare privilegium concessum non subdito 59.

Episcopus potest in melius mutare votum promissionis iurata 62. *Item absolute à iuramento extorto metu dolo, vel vi, qui cadere potest in constantem virum* 63.

Contrarius 64. *Item ubi subest causa absolendi* 65. *Ampl. 66. Item ubi quis iurat non exigere iuramentum, vel secundum iuramentum est contrarium primo, vel est illicitum, vel contra*

libertatem Ecclesiae, vel honestatem 67.

Quia frequens est in palatijs materia abolutionis à iuramento singularia aliqua in examine huius, notabo &

1. Primo notandum, quod † Principes layci non possunt absolute, vel dispensare quemquam à iuramento, quia non possunt illud tollere, cum illius absolutio sit fori Ecclesiastici, cap. 3. §. fin. de iudic. Cuccus tract. de morator. praescript. num. 62. Brun. cons. 46. ad allegata, nu. 6. & seq. concludens Papam tantum posse remittere iuramentum, si iusta subest causa, addeado num. 9. quod quotiescumque iuramentum est ex omni parte licitum, iam ex parte iurantis, quam ex parte eius, cui iuratur, & reique iuratur, compellendus esse iuramentum ad observantiam contractus iurati, & nulla † causa intrinseca apparente, non posse Papam absolute iurantem, facta illatione, quod tali casu, neque possit inducias concedere, & concessas non suffragari debitori, quæ dixi de iusta causa dispensandi in iuramento † ampliantur, ut alias non sit valida dispensatio, Aragon. de iust. & iur. quest. 89. de iurament. art. 9. col. 5. vers. Sed quoniam.

5. Non obstat Glor. fin. † quæ est Azonis, in Ladigere, de iur. patronat. dum voluit, quod lex Principis secularis vim Apostolicam habeat, in remissione iuramenti, ideo in pluribus legibus Digestorum, & Codicis legimus remitti iuramentum, vel non obligare iurantem, l. fin. ff. ad municipal. l. non dubium, C. de legib. & nata questio, an Statuta † laycorum, vel constitutiones Principum secularium possint infringere contractum iuratum, illud faciendo irritum, vel aduersus illud dispensare, ut latè examinani Vital. Camban. de Clausul. §. sed nunc restat, num. 7. in fin. Conar. in cap. Quamvis, de pactis, par. 3. num. 5. Ierem. Sester. tract. de iurament. lib. 1. cap. 24. sanctissima, cum alijs cumulatim in meis Collectaneis ad l. non dubium, vers. Nec Sacramentum. C. de legib.

- 7 *legib. & retuli, qui hanc + controuer-*
liam concordent, inter quos est, Hon-
ded. conf. 45. magnifica, num. 36. & seq.
lib. 1. Mensura de success. creat. §. 10. nu.
648. in princ. ver. Qua ratione, Mo-
lin. de iust. & iur. disput. 149. Diximus,
col. 4. vers. aliud, Morotius conf. 53. Sta-
 8 *tuto, num. 21. Azonis autem + assertio,*
qui fuit fons legum, & tuba veritatis,
vt dicunt Corn. conf. 71. lib. 4. nu. 6. Bal-
laram quam, C. de fideicom. num. 21. Si-
cap. 1. §. fin. C. ubi in rem acti num. 3. in
 9 *princ. intelligi + debet in ijs, quæ ad*
Principem spectant, vt ego addo pri-
uatiuæ, vel cumulatiuæ, non autem in
ijs, quæ non cadunt sub sua potestate,
quale est vinculum iuramenti, quod
est fori ecclesiastici, vt dicebam supra,
 10 *ideò statuta laycorum nõ sunt valida,*
+ si minuant, vel extinguant vim iura-
menti, quale est Statutum Papæ in ci-
uilib. Rubric. 24. vt fatetur Flavius To-
 11 *rus + l. C. Papiens. ad idem statutum,*
num. 2. licet deinde, num. 44. subdat va-
lere relatio Carpan. ad Statut. Medie:
cap. 453. qui, nu. 97. & seq. refert con-
trouersi, an tale Statutum sit validum,
propterea ad tollendam omnem diffi-
 12 *cultatem moderni Statutorum condi-*
tores, + adiuuenerunt cautellam, per
indirectum tollentes vim iuramenti,
addentes iuramentum contrahui apposi-
 13 *tum, censeri dolo, vel metu extortum;*
vt legitur in nouis Statutis + Vrbs, lib.
1. cap. 149. cum duobus sequentib. Sed
quia dolo, fraus, & metus sunt quid
facti, & facta non presumuntur, censeo
Statutum prædictum valere, quia con-
ditum auctoritate Papæ.
 14 *Stante itaque impotentia Principi*
secularium dispensanti iurantes aduer-
sus iuramentum, vel facienti illud ir-
ritum, & inane, seu absoluerè ab illius
 15 *vinculo, + iuxta distinctionem quam*
post hæc scripta legi apud Cardin. de
Lugo, de iust. & iur. som. 2. disput. 22. art.
8. num. 246. & seq. plurib. Hinc in Vrbe
 16 *videmus, vbisunt plura Tribunalia,*
& multi iudices, qui ius dicentes in
 17 *faciem Papæ + omnes dicuntur dele-*
 18 *gati à Papa, solus Papæ Vicarius + cum*
 19 *suo Locumtenente in ciuilibus, & Vi-*

cegerente, præsentè Notario, qui roge-
 tur de absolutione, afferentem flexis
 genibus, coram testibus, fuisse contra-
 ctu iurato læsum, absoluit ad effectum
 17 agendi, qui alias obstante + iuramen-
 to minime poterat agere, cap. parvuli
 22. q. 5. vbi Glos. fm. subdit ad effectum
 excipiendi minimè egebat absolutione
 18 ne, quia illa est defensionis + species,
 quæ nulla cautella tolli potest, Alex.
 l. libertus 14. ff. de in ius vocand. num. 1.
 Crauet. conf. 243. col. 15. vers. præterea.

Ideò tamquam agatur de actu præ-
 iudiciali ei, cui fuit iuratum, volunt
 plures in petenda, & obtinenda abso-
 19 lutione à iuramento + citandum esse
 eum, cui fuit iuratum, vt laicè ratio-ci-
 nantur Alex. conf. 222. Visa facti, lib. 22
 num. 8. Vrsi. ad Afflic. decis. 220. nu. 11.
 qui loquitur, si petatur ad effectum
 agendi, Menoc. conf. 24. l. am me, nu. 11.
 & seq. & Gail. obseruat. 22. notum, n. 3.
 & seq. qui præterea refert praxim Ger-
 manicæ in decernenda tali citatione,
 Paset. conf. 194. in causam, num. 30. & seq.
 Fel. in cap. 1. de iur. iur. nu. 23. vbi dum
 plura retulisset pro affirmatiua, subdit
 quatuor limitationes, & nouissimè, ac
 latissimè examinat Ant. Corn. tract. de
 absol. Forens. par. 3. quest. 16. sed vt dixi
 20 + praxis est in contrarium, cum suffi-
 ciat sola assertio legitimæ causæ, ad ob-
 tinendam absolutionem ad effectum
 agendi. Si tamen Episcopus, & in
 Vrbe relati apost. officiales dubitarent
 21 + probabiliter, an esset concedenda
 petita absolutio à iuramento, abstinere
 debent, se ab absolutione, & remitte-
 rent petentem ad Papam, qui illam
 concedat, vel neget, Alex. conf. 222.
 Visa facti, lib. 2. nu. 10. Natta tamen
 Alex. conf. 83. Interrogatus, lib. 5. nu. 7.
 dicit hoc non curari in praxi, fortè vt
 ego puto, quia nemo auctoritatem
 suam amputare vult.

An autem absoluto iurante, contra-
 ctus, + qui solo inramento firmabatur
 sit rescisus viden. Fel. in cap. 1. de iur. iur.
 num. 26. Bal. cap. 1. de iur. iur. nu. 5. vers.
 opp. si Index.

Secundo notandum, quod ad effe-
 ctum, vt absolutio obtenta à quouis
 eccle.

ecclesiastico Iudice habente facultate
 23 illam concedendi, profit, non tñ sufficere eidem exprimere, quod petatur absolui à contractu inito cum Titio, quia ex illo sit læsus, vel metu, vel dolo, vel alia legitima causa expressa, sed etiam narrandum, si super eodem contractu sit aliud præstitum iuramentum, & si petatur postquam aduenit dies, eundem contractum adimplendi, id etiā exprimendum, quia quot sunt iuramēta, tot requiruntur absolutiones, *Rel. à Val. conf. 34. num. 8. & 9. lib. 1. addentes ad Afflic. decis. 30. num. 6. cum alijs concessis à Franc. Nigro. ad Martam de Clausulis, §. absolutionem à iuramento, & ab Anton. Corn. tract. de absol. Forens. par. 3. quæst. 6. Quæro sexto. num. 3. & seq.* addendo non facta tali expressione, absolutionem esse subreptitiam, & qui illa vtitur peierare, idem repetens eod. tract. par. 2. Casu Secundo, num. 8. & seq. addendo aduersus Bal. qui voluit, de singulis iuramentis faciendam diuissim mentionem, & concedendam absolutionem separatim, sufficere, si omnia iuramenta successiue narrētur, & vnica absolutione absolvatur, qui absolutionem petit, *Natta conf. 144. in causa, num. 6. Afflic. decis. 220. in causa, num. 11. in fin. & numer. 12. & 17.*

Tertio notandum, quod si coram layco Iudice excipiatur de nullitate
 24 absolutionis à periurio tñ cum iuramenti quæstio sit mixti fori, *Bald. in l. libræti, C. de operibus libræti. num. 45. Natta conf. 145. num. 27. Bellag. in Specul. princip. de iurament. Rub. 12. §. Quædam, 25 num. 1. etiam si agatur de illius obseruantia, Alex. conf. 151. lib. 7. num. 8. & seq. Aret. in cap. cum sit generale, de foro compet. nu. 17. & seq. & Buc. n. 15. Afflic. decis. 220. num. 9. & seq. Anton. Faber. in suo Codic. de Episcop. & Cleric. definit. 55. num. 19. Fel. in cap. præterea, de sponsal. num. 28. Neniz. conf. 66. n. 37. 26 Surd. conf. 25. num. 30. & seq. Bellug. d. §. Quædam, num. 1. & seq. concludens, Iudicem laycum tñ seruando regulas iuris Canonici posse iudicare, an iuramentum sit seruandum, an iuramen-*

tum sit seruandum in foro fori, secus in foro poli, quia tunc solus ecclesiasticus iudicat, ex potestate clauium, quam nō habet laycus, *Vesil. ad Afflic. decis. 220. num. 9.* plures refert, & adit
 27 laycum Iudicem tñ non obligari parere sententiæ ecclesiasticæ super absolutione iuramenti subreptitiæ ecclesiastici Iudicis, *Crauet. conf. 7. num. 11. in fin.*

Quamvis *Alex. in l. Titia diuortium, ff. sol. mat. num. 16.* excitata difficultate,
 28 an tñ quæstio iuramenti, vel periurij sit spiritalis, & consequenter an possit laycus Iudex de illa cognoscere, & remittat le ad *Bart. 10. And. & alios*, qui nihil de ea difficultate dicunt, & nihil concludat. Attamen *An. ar. conf. 382. Retento, num. 8. in fin. vers. ad propo-*
 29 *tum, tener, tñ & probat affirmatiuam, præsertim si nullitas sit evidens ex inspectione actorum, & eius responsum fuit editum, in casu quo absoluit quis fuerat, parte non citata, à tran' actione iuramento firmata, subdendo n. 9. numquam sententiam ecclesiastici Iudicis exequendam à layco Iudice, tñ si illa fuerit nulla, vel iniusta euidenter, Ancaran. alijs additis sequuntur, Rel. à Val. conf. 34. Redemptoris, lib. 1. nu. 10. & seq. asserens ita iudicatum fuisse, Surd. alios cumulans, conf. 337. Rot. a Lu. censu, num. 19. circa med.*

31 Quarto si dubitetur, an sit tñ citandus in obtinenda absolutione à iuramento, ille contra quem petitur sententiæ executio, *Ancar. conf. 382. Ret. 10. numer. 3.* distinguit, an iuramentum obliget solum personam iurantis, veluti non petere. Vel confirmet contractum, alias non validum, concludens, quia in primo capite iuramentū est modici præiudicii, non opus esse citatione, secundo autem casu secus, quia inde sequuntur lites, & litium dispendia. Sed quia difficultatem istam
 32 latè examinat *Anton. tñ Corn. in suo tract. de absol. Forens. par. 3. quæst. 16.* & nihil illius dictis addi possit ad eum me remitto, & subscribo illius dicta, sicuti dum prius Quæst. secunda, & tertia examinauit, an in concedenda, requi-

requiratur causa, & cum illius examine, & dixi supra, vers. ideo tanquam, Alciat tamen in cap. cum contingat, de iur. iur. num. 130. dubitat, an sit opus absolutione, ubi contractus firmatur iuramento.

- 33 Quinto aduertendum est ut si quis in eodem actu, plura præstitit iuramenta, tot requiruntur absolutiones, cum expressione actuum quarum obseruantia quis iurauit, exemplum erit, si quis iuret fructus non percipere, nec in absentia petere, Mantie. decis. 268. conclusum. exemplum etiam frequens est, si quis iurauit obseruare contractum, absolutionem a iuramento non petere, & petita, & obiecta illa non vbi, Rol. a Val. conf. 34. num. 8. & 9. lib. 2. Scraphin. de iurans. p. 1. num. 46. cum alijs cumulatis a modernis, de Nigris ad Martam de Clusul. clausula quarta, absolutionem a iuramento. Menoc. conf. 24. num. 37. Sotus tamen de iust. & iur. lib. 8. quæst. 1. artic. 9. col. penult. vers. quod circa; asserit iuramentum est de non petenda; & non uti absolutione effectum, & fictile.

35. Sexto aduertendum est absolutio est valida, quod concurrat iusta causa, quare quis absoluitur, ut puta, qui a quis metu compulsus, vel dolo, vel super re illicita iurauerit, Deo. conf. 28. Kifo. num. 3. vers. presuppositum, vel quia, quis fuerit normiter læsus, nam cessante iusta causa, iuramentum est obseruandum, cum contingat, de iur. iur. cap. quamuis, de præst. in sex. Menoc. conf. 24. num. 13. Alciat. de cap. cum contingat num. 128. Mantie. decis. 267. son. 36 clausum nu. 9. & seq. cum affertur rationem, quia si sine iusta causa concederetur absolutio a iuramento, fieret illud elaforium, & decideret, ut ego addo, vñs ex tribus; comijubus. Alius nempe iustitia, quæ cum veritate, & iudicio debet comijari iurantem, cap. vñm aduertendum 22. quæst. 2. cap. & si Christus de iur. iur. & vno illorum 37 deficiente iurans est non obligator, Surd. conf. 29. conclusum, num. 7. sunt tamen plures casus in quibus Papa, dispensat etiam absque causa, & ad suum libi-

tum, quos refert Anton. Corn. de absol. Forens. iur. part. 2. quæst. 2. num. 39. & seq.

Quando autem, & quomodo concedatur est absolutio ab obligatione Camerali, examinat Anton. Corn. de absol. Forens. part. 3. quæst. 9. ideo ad illam me remitto, lassus, & fatigatus labore, scribendi sine spe premij annuagens 79.

His præmissis, cum ut prædixi absolutio est a iuramento sit fori ecclesiastici, & solus Papa, cum ceteris vocatis in partem pastotalis sollicitudinis, quales sunt Episcopi, Archiepiscopi, & inferiores Prælati, quibus a prima sede est concessa, seu communicata, vel legitima præscriptione acquisita, absoluiendi facultas, possit remittere vnicum iuramenti, cap. auditis, cap. olim, de præscript. Sotus, de iust. & iur. lib. 8. quæst. 1. artic. 9. si dubitetur tan relata absoluiendi facultas cumulatiue sit Papæ, & Episcopis concessa, vel soli Papæ tantum data.

Breuitur agendo constituto frequentes casus, primus est ubi iuramentum est in promissione facta Deo, appositum, & tunc si talis promissio sapit votum, in quo solus Papa potest dispensare, absolutio seu relaxatio a vinculo eius iuramenti conceditur a Papa tantum, commutando tale votum in aliud, quod sit magis Deo acceptum, exemplum erit si quis iurauit suscipere habitum Hierosolimitanæ Religionis, Abb. in cap. quanto 18. de iur. iurand. num. 8. in princ. declarando tamen modo ad sit causa concedendi talem dispensationem, quæ præsumitur adfuisse ubi Papa dispensat, & sine causa non posse, referens ita sentire Glos. Innoc. & Ar. edid. 1. & quæ sit iusta causa dispensandi, Anton. Corn. de absol. Forens. iur. part. 2. quæst. 2. num. 44. alia exempla refert.

Secundus casus est, ubi per obseruantiam iuramenti restringitur auctoritas Papæ, ut puta si capitulum iurauit non recipere aliquem ultra numerum ab illo constitutum, vel qui non sit nobilis, & tunc solus Papa, etiam sine causa potest absolui Capitulum a iuramento præstito, quia in tali iuramento

canitur excepta auctoritas Papæ, abb.
in cap. quanto 18. de iur. iur. num. 8. vers.
quis autem iure.

44. Tertius casus est vbi iuramentum est
est prestitum principaliter ob Dei re-
uerentiam, & honorem, & tunc com-
muerente iusta causa, solus Papa absol-
uere, seu dispensare potest, *Abb. cap.*
quanto 18. de iur. iur. nu. 8. vers. aut fuit
prestitum, addendo præsumi causam in
Papæ quoties absoluit, si de causa dubi-
tetur in Ecclesia militante.

45. Quartus casus est vbi quis post in-
cursum periculum petit absolui, nam
solus Papa potest commissum periculum
remittere, *ut dixi supra, §. 2. ampli. ar.*
secundo, Ant. Corn. de absol. Forens. iur.
part. 2. quasi. 2. num. 64. Crim. conf. 6.
num. 92.

46. Quintus casus est vbi agitur de iu-
ramento temerario, nam solus Papa
in eo dispensat, *cap. venerabile de elect.*
per quem testatur ita firmat Spec. dum
præsumisse distinctionem, an tale iura-
mentum possit seruari absque interitu
salutis æternæ, vel non in titulo legat.
§. Nunc ostendendum, nu. 25. circa mod.
& refert etiam dissentientes, qui volunt
Episcopum posse dispensare, si in peio-
rem exitu vergat iuramentum. Iuramē-

47. Si quando dicatur temerarium, *Ant.*
de omni de absol. Forens. iur. part. 2. cap. 2.
num. 30. infim. & num. 31. & part. 2. quasi.
secundo, num. 31. & seq.

48. Sextus casus est, vbi dubietur si iam
iuramentum prestitum fuerit licitum,
vel seruandum, an verò secus, vel con-
cedenda, vel neganda absoluitis, nam
Papa solus potest decidere, seu decla-
rare tale dubium, *cap. ad audientiam pbi*
Clerici, non refid. cap. verum, cap. quanto,
cap. intellecto, de iur. iur. per quem iurata
firmata, Spec. de delegato, §. Nunc ostendun-
dum, num. 23. Crimen. conf. 6. plura
num. 91. infim.

49. Septimus casus est si agatur de ab-
solutione iuramenti, magnam per-
sonarum, vel multum dubii, non recur-
rendum est ad Papam, *Abb. in cap. quāto*
18. de iur. iur. num. 8. vers. non tamen
erit dissoluta, Mancin. de iurament.

par. 6. quasi. 8. & Spec. de legat. §. Nunc
ostendendum, num. 27. Ant. Corn. de ab-
solut. Forens. iur. part. 2. quasi. 2. nu. 36.

50. Octauus casus est, si agatur de abso-
lutione iuramenti prestiti ab Vniuersi-
tate, *Specul. de legat. §. Nunc ostendendum,*
num. 26. infim.

51. Nonus casus est, si fragatur de com-
mittendo iuramento manifeste licito,
utile, & honesto, & addit causa illud
committendi in bonum commune
omnibus, *ut ex D. Thoma. & Soto con-*
cludit. Anton. Corn. de absol. Forens.
part. 2. quasi. 2. num. 35.

Decimus casus est, vbi iuramentum
est interpositum super ijs, quæ spæ-
tant ad Papam priuatiuè, vt egeradi-
do, ad alios, nam is solus potest abso-
luere exempla plura, *relicta Ant. Corn.*
de absol. Forens. part. 2. quasi. 2. num. 37.
& seq.

53. Undecimus casus est, vbi probabi-
liter dubitatur, an absolutio à iuramen-
to sit concedenda, vel non solus Papa
illam concedit, *Crimen. conf. plura*
num. 92. Fel. in cap. prout de dispensat.
num. 24.

Contrariū tenent reliqui, *Ant. Corn.*
de absol. Forens. part. 2. quasi. 2. num. 38.
& seq. vbi etiam committitur.

54. Quæuis Papa, si gerat vires vero
Dei interis, *cap. inter corporalia, &*
cap. seq. de translat. Episcop. cap. per
brunum, de bonis, infort. ibi, conf. 20.
num. 17. & seq. & ratione plenitudinis
sue potestatis, gloss. in cap. 3. Verbo Dei
vivens, de translat. Episcop. Cuiuslibet, de a
Imperat. quasi. 1. re, conf. septima, assen-

55. rem, Papam, tamquam habere: inten-
tis plenitudinem potestatis, etiam in
temporalibus, dicendum videatur pos-
se ab omni iuramento absolueret etiam

56. non sibi subditos, tamē concedarium si
non subdit causa, firmavit, *et Spec. &*
Archid. Abb. in cap. quanto 18. de iur. iur.
num. 8. circa fin. vers. aut iuramentum,
subdens idem dicendum si iuramentū

57. respiciat si commodum iurantia, &
retipientis iuramentum, secus si tan-
gat commodum iurantia tantum, cum
alijs cumlatio, *ab Ant. Corn. de absol.*
Forens.

Forens. iur. part. 2. quæst. 2. nu. 56. & seq. declarando etiam quæ sit iusta causa absolucendi a iuramento.

Ampl. vt non possit Papa tollere iuramentum ꝑ concernens principaliter commodum hominis, sine causa, etiã si absolueret de plenitudine potestatis, si agatur de præiudicio tertij non sibi subditi, *vt ex Abb. & alijs coneluit. Crauet. conf. 7. Enimundus n. 8. & nu. 9. & simile est quod dicitur principem.* 59 ꝑ non posse reuocare priuilegium concessum non subdito, *Crauet. conf. 241. Princeps Alex. cons. 101. Visiti, lib. 1. nu. 1. circa med. vers. quod priuilegium, cum alijs concessis in meis Collectaneis ad cap. Decet. de reg. iur.*

60 Item Papa non potest absolueret ꝑ se ipsum a iuramento præstito. *Restaur. Castald. tract. de Imperator, quæst. 114. num. 12. Anton. Corn. de absolut. Forens. part. 2. quæst. 2. numer. 63. vers. & hoc qui tamen eod. tract. & part. quæst. 10. relatis, qui antecedentibus concordet, num. 4. & 6. firmat contrarium, si subsit causa rationabilis, & posse alteri committere talem absolutionem, qui tamẽ iure proprio, & non nomine Sum. Pæt.* 61 absolueret addendo Episcopos, ꝑ & alios Prælatos Papæ inferiores, non posse se ipsos absolueret, nec absolutionem committere.

Relatis casibus in quibus Papa possit dispensare, seu absolueret a iuramento, recensendi sunt casus, in quibus Episcopus, vel is cui concessa sunt Episcopalia iura, vel legitima præscriptione acquisiuit facultatem absolucendi, seu dispensandi a iuramento, possit facultate sua vti, &c.

Primus est vbi promissio iurata. 62 ꝑ sapitvotum, in quo Episcopus potest dispensare, veluti si quis iurauit ire ad S. Iacobum in Compostella, vel decennio peregrinari per Italiam, visitando loca pia insignia, vt puta domum Lauretanam, vel sepulcrum Varali, nam isto casu Episcopus absolueret, vel commutare potest, *Abb. in cap. quanto 12. de iur. iur. nu. 8. vers. quinto etiam Episcopus, & vers. alius autem Prælatas, in melius tamen si fiat commutatio,*

Spec. de legat. §. nunc ostendendum, n. 261. vers. potest etiam.

63 Secundus casus est ꝑ si agatur de absolutione iuramenti, quod fuit extortum metu, qui cadere potest in constantem virum, vel vi, vel dolo fuit præstitum, nam Episcopus absolueret potest a tali iuramento, *cap. ad aures, quod met. caus. cap. 2. de iur. iur. per quæ iura ita firmat, Spec. de legat. §. nunc ostendendum, n. 25. qui deinde ꝑ aliud concludit, & extendit ad legatos Papæ, assendo iuramentum metu extortum, qui cadere potest in constantem virum, non obligare, & idem dici de iuramento coactè præstito in casu illicito.*

65 Tertius casus est ꝑ vbi adest iusta causa, vt inrans absoluat, etiam si iuramentum sitlicitum, *cap. nos sanctorum 15. q. 6. Spec. de legat. §. nunc ostendendum, num. 25. Ant. Corn. de absolut. Forens. part. 2. quæst. 2. num. 53. & 54.* 66 addendo procedere etiam nulla facta cõmutatione, quamuis cõcernat principaliter honorem Dei.

Quartus casus est, vbi quis iurauit ꝑ non exigere iuramentum ab alio, cui committat curam animarum, vel quando secundum iuramentũ est contra primum, & est illicitum, vel contra libertatem Ecclesiæ, vel contra honestatem status naturalis, *Spec. de legat. §. nunc ostendendum num. 24. vers. potest etiam dispensare Episcopus, nam relatis casibus Episcopus absoluit, seu dispensat a iuramento.*

§. IV.

S. V. M. A. R. I. Y. M.

Periurij exceptione repellitur actor à limine iudicij. 1.

Periurij exceptione opposita si iudex procedat ad vltiora censetur exceptionem reieçisse 2. ampliat. 2. contrarium 7. limit. 10.

Periurij exceptio remitti potest ab eo cui est iuratum 64.

Vuu a Cogni-

526 De Exceptionibus.

Cognitum dicitur, quod suis parte citata factum 66.

Corneus sibi contrarius concordatur 67.

Quamuis privilegio religionis iuramenti, periurium ꝑ repellat agentem à limine iudicii, *Rel. à Val. conf. 26. quoniam, lib. 2. num. 28. Ofusc. decis. 142. num. 13. Ancar. conf. 382. n. 10. & examinat Farinac. de falsis. & simulat. quest. 160. Repellit*, id tamen non est perpetuum, quia si opposita periurij exceptione, iudex absque alia interlocutoria ꝑ procedat ad vltiora, censetur illam, tamquam non relevantē reiecit. *Bari. in l. 4. C. de dilation. nu. 4. cap. ex parte. 2. de appel. vbi Abb. n. quarto notat, cum alijs cumulatis à Gabriel. de except. conclus. 1. num. 1. reuerti à Mancin. de iuram. part. 6. quest. 20. Menoc. conf. 24. iam me, num. 92.*

3 Ampl. præntim ꝑ si excipiens de periurio non appellauit à processu ad vltiora, relati à *Menoc. conf. 24. iam me, num. 9. quia teste Ancbar. conf. 192. in auxilium, numer. 4. vers. confirmat*, contradictione tunc appellationis, ipso casu, nihil operatur, contra iactum iudicis, seu vt ego addo, non appellando, dicitur illius processum approbare, seu sibi competentem exceptionem remittere, prout posse ꝑ ab excipiente remitti, *dicam infra 9. 10. & comprobatur hæc extensio ex dictis. Iaf. in l. patra Furioso. ff. de ijs, qui sunt sui vel alieni iur. nu. 191. & seq. vbi plura referet quæ iure prohibentur, sed facta non reuocantur, & firma manent, & non contradicenti nocent. Socin. conf. 48. num. 9. lib. 4. vbi in fin. admonet emptorem ne consentiat venditorem probare lationem rei, quam cum iuramento asseruerat vendidisse iusto pretio:*

5 Contrarium consuluit, ꝑ *Menoc. conf. 24. iam me, num. 29. & seq.* quia iudex non cognouerat de opposita periurij exceptione, que cum sit cumulatiua iuris, & actionis perierantis, & repellat illum à limine iudicii, non potest dici per processum ad vltiora fuisse, tam exceptionem reiectam, quia carebat iudex facultate illam

reiciendi, non enim repellitur, quod non est in arte, vel natura, *Barbat. conf. 45. mandato, lib. 4. num. 19. vers. & si dicatur*, concludens iudicem ꝑ laycum, per processum ad vltiora, non reiecit privilegium clericatus in iudicorū illo vertente inter laycum, & clericum, *Menoc. nisi iur. pluribus similibus relatis à Fel. in cap. suborta de sent. & re iud. num. 9.*

7 Ampl. præntim ꝑ si parte aduersa citata iudex cognouit de periurio, *Menoc. conf. 24. iam me, num. 29.* qui licet nihil dicat de citatione, eam tamen hic necessariam censeo, quia non dicitur de re controuersa cognouit, nisi parte citata, *l. de vno quoque, ff. de re iud. Fel. cap. sub orta. de re iudic. in. 8. & notat. Gabriel. de except. conclus. 1. numer. 21. & latius, & clarius Ancar. conf. 198. prædixit, num. 1. & 2. vers. in prædixit, Menoc. præsumps. 64. p. lib. 2. num. 13. & seq. Menoc. tamen assumptum firmauerat, Roman. conf. 22. circa primam num. 8. vers. 3. conclusio ista, vbi Mandospiarez conf. n. 1. ex referet, quibus addo cumulatis à Gabriel. de except. conclus. 1. num. 15. & seq. ex cuius dictis, conciliari potest, *Corn. ꝑ qui conf. 85. videtur primo lib. 4. num. 10. vers. Nec prædixit*, censuit non esse necessariam causæ cognitionem.*

10 Limit. vbi excipiens de ꝑ periurio non fuit citatus ad videndum procedi ad vltiora, *vt ex Fel. & Alciat. voluit Menoc. conf. 24. iam me, num. 30. vers. respondeo*.

S. V. M. A. R. B. V. M.

Turamentum est vinculum personale 1. Ampl. libid. intellige 17. singulari. Hæres agit ex vniuersalitate suo auctori non repellitur iudicij limine si excipiat de periurio sui auctoris. Hæres vero rei est vici: legat autem si simul instituitur vniuersalis hæres 6. non com. sequitur ius patronatus hereditarium. 7.

non

non admittitur ad emphyteusum hereditarium. 8. an gaudeat beneficii, l. fin. C. de edict. Diui Adrian. 9. agit actione competenti legatarij 10. non repellitur periurio sui auctoris 11. in eum non transit iuramentum sui auctoris 12.

Hæres vniuersalis, vel quota heredis asis non expresso certo corpore repellitur periurio sui auctoris 14. debet seruare facta sui auctoris defuncti 16. ampl. ibid. l. ligatur iuramento sui auctoris 15.

Iuramenti obseruantia, quando transit ad hæredes iurantis. 17. 19.

Iuramenti vinculum quando personale, & quando reale. 17. 18.

Obligatio Cameralis actiue, & passiuè tractatur ad hæredem 20.

Iuramentum cum sit vinculum

1. + personale, ita ut tertio, qui non iurauit, minime noceat, vel profit,

l. 3. §. fin. vers. Marcellus, de iur. iur. Natta. conf. 61. Visq. nu. 23. relati à Sen. 9.

etbez. oper. moral. lib. 3. cap. 13. non tractamus, n. 1. & ab Afflic. decis. 381. quodam, nu. 8. propterea tamquam actus

2. restricti iuris, non t. egrediatur personam iurantis, Socin. conf. 115. circaprimum, vol. 1. num. 11. Ideo hæres, quamuis potest iurari sit eadem persona cum defuncto. §. 1. auct. de iur. iur. à morient.

Ias. l. diuortio, §. interdum, ff. sol. mar. num. 6. Dec. conf. 78. in casu, numer. 2.

3. + agit ex contractu iurato à defuncto absque dispensatione, seu absolutione,

Gusd. Papa, decis. 224. item, num. 3. propterea probabiliter dicendum videtur,

quod opposita periurij exceptione contra hæredem defuncti, petentem executionem latam pro auctore suo defuncto non sit ille repellendus, sed

4. executioni mandanda sententia lata pro defuncto periuro, exemplo eorū,

quæ tradit, Azorius, moral. instit. lib. 11. cap. 9. quæst. 5. quod si quis iuret + non

5. repetere aliquam quantitatem solutā Titio, possit hæres iurantis Titium cōuenire, & ab illo solutam quantitatem

repetere, quia ille nihil Titio cum iuramento promissit, & alia similia

repetere.

Resolutio huius difficultatis pendet

à resolutione Dubij. quando hæres obligetur iuramento sui auctoris defuncti, & in illa præmittendum, an quis sit successor, seu hæres singularis in certa re institutus, an vero vniuersalis, in omnibus bonis defuncti, vel in certa quota, vt puta semisse, vel triente, vel quadrante, besse, & alia parte hereditatis.

Propterea cum hæres + certæ rei, instituto alio vniuersali, sit quoad actiones, & iura hereditaria, vice legatarij, l. quoties, C. de hered. inst. Honded. conf. 83. Deceffit, lib. 1. num. 28. Surd. conf. 92. cum alijs relatis à Menoe. de adipiscend. Remed. 4. nu. 132. & seq. idè non t. consequitur ius patronatus hereditarium, Conar. var. resol. lib. 2. cap. 18. num. 5. & seq. & numer. 9. nec admittitur ad

8. + emphyteusum hereditariam, Clar. Emphyteusis, quæst. 38. & ouar. var. resol. lib. 2. cap. 18. frequenter, num. 5. & seq.

Controuertatur que an gaudeat + beneficio, l. fin. C. de edict. Diui Adrian. in

10. + resolutione legati, Menoe. de adipiscend. Remed. 4. nu. 132. & seq. Franc. Ieronimi.

Leo, decis. 24. Donna. nu. 1. & seq. si pro

consequutione rei sibi legatæ ageret

11. actione aliqua ex competentibus + legatario, prout agere posse firmat, Ripa in l. 1. ff. de legat. num. 48. ad rem in

qua institutus fuit hæres, nullatenus re

12. pelleretur periurio sui auctoris, + quia iuramentum, nec ratione periurij, nec

ratione obseruantie obligat, seu obstat

singulari successori. Bal. in cap. 1. de iur. iurand. num. 10. vers. sed pone debitor.

qui iurauit, decessit, quem refert, & sequitur, Surd. conf. 194. nonnulla, nu. 28.

Et in eum non transire iuramentum,

13. + sui auctoris, concludit Anton. Corn. tract. de absol. Forens. iuram. part. 4. casu 9. num. 22.

Si vero hæres vniuersalis, + vel certæ partis hereditatis, non expresso,

vt ego addo; aliquo corpore hereditario, instaret pro executione sententiae, an exceptione periurij repellatur,

14. + affirmatiua probari potest ex ijs, quæ censuit Seuatius Neapolitanus, vt refert Afflic. decis. 341. quædam, num. 8.

In fin. dum voluit hæredem quoad ob-

ser.

- 15 *seruantiam iuramenti, ligari ꝛ inra-*
menio sui auctoris, præsertim si ille iu-
rauit pro se, & hæredibus, nec disen-
tire videtur, Capic. decis. 75. in causa
Ieronymii, num. 4. & ratio esse potest,
 16 *quia ꝛ cum hæres factus defuncti ob-*
seruare debeat, l. cum à matre, C. de
rei vindicat. præsertim si fuit iuratum,
Natta conf. 110. nu. 15. circa fin. Thesaur.
decis. 32. num. 8. vers. & in hanc, licet
 17 *enim iuramentum sit ꝛ personale, quo*
ad forum interius, seu poli, Innoc. in
cap. veritatis, de iur. iur. Serafin. de iu-
rament. priuileg. 67. num. 22. & seq. vbi
rationem refert, tamen quoad obser-
uantiam eorum, quæ defunctus cum,
 18 *iuramento se obligauit, reale vincu-*
lum est, ut ex Bald. & alijs voluit Dec.
conf. 639. Visa consultatione. num. 3 in
princ. Bolog. conf. 45. nu. 13. Serafin. d. pri-
uileg. 67. num. 23. & seq. vbi ad plura
infer ex ista distinctione, quam pari-
ter pluribus comprobatur, Anton. Corn.
de absolut. Forens. par. 4. cap. 9. num. 2. &
seq. propterea breuiter dicendum, si
agatur de executione sententiæ latæ ex
contractu nominato, vel innominato,
iuramento confirmato, quod sicuti ta-
lis contractus iranfit ad hæredem, &
contra, l. 1. C. ut act. ab hered. & cont.
pariter effectus iuramenti tamquam
illius sequella tranfit in hæredem, &
contra, ut ex Cass. legendo, & consu-
lando firmatur Bauer. tract. de virtut. iu-
ram. 45. qui examinâdo difficultatem,
 19 *quando iuramenti obseruantia ꝛ tran-*
seat ad hæredes, possunt illius dicta tra-
hi ad casum nostrum, sicuti trahi pos-
sunt dicta, Galles. de obligat. Cameral.
quest. 4. Hinc, num. 9. & seq. dum con-
 20 *cludit Cameralem ꝛ obligationem tra-*
sire actiue, & passiue ad hæredem,
Muscatei in prax. par. 4. §. periurij, m. 18.
& seq. aliter distinguit.

Periurij exceptio est litis finita 2. Am-
plia 3.

Iuramentum litis decisuum habet vim
confessionis 4.

Iurans delato sibi iuramento est absoluen-
dus 5.

Sententia executio retardatur, si fuerit iu-
xta delatum iuramentum iuratum 5.
& Ampl. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Inter ceteras limitationes quas cu-
 mulaui ad regulam constitutam,
 hoc decimo quinto Capite Tractatus
 de Exceptionibus, illam esse dixi, vbi
 agitur de executione sententiæ latæ in
 vim iuramenti litis decisui, cuius effe-
 ctus, & similitudo si consideretur, non
 est dubium exequendam esse sententiæ,
 quæ fuerit prolata, oblatio, vel relato
 iuramento super ijs, quæ inser contē-
 dentes in iudicio controuertuntur, cū
 enim post tale iuramētum nihil sit vl-
 terius quærendum, & actio semel ex-
 tinctā, non sit vlterius suscitanda, l. 2.
Non eris, §. dato, ff. de iur. iur. l. qui res,
§. arcam, ff. de solut. propterea periurij
 ꝛ exceptio dicitur esse litis finitæ, &
 maiorem habet vim, quam habeat res
 iudicata, l. 2. ff. de iur. iur. absurdum est
 litem iuramento delato finitam, iterū
 renouare *Blanc. de Compromis. quest. 4.*
§. exceptio iuris iurandi, num. 81. post
med. & num. 84. & numer. 82. ampliat
 etiam ꝛ in iuramento præstito extra
 iudicium, vel coram superiori non in
 forma iudicii, præterea cum iuramen-
 tum litis decisuum ꝛ habeat vim con-
 fessionis, defectus iuris in eo, qui illud
 desert, *l. qui iurasse 26. ff. de iur. iur. si*
cuti nullæ partes ludicis sunt in confi-
sentem, quam illum condemnare, l. 1.
ff. de confes. sic nullæ partes ludicis erūt
 quæ absolvere eū, ꝛ qui delato sibi iura-
 mento iurat, non esse vera, quæ in sen-
 tentia condemnatoria contra illum
 prolata, continentur.

6 *Ampl. vt nec liceat ꝛ appellare à*
decreto, seu sententia, qua dicatur re-
tardandam esse sententiæ executionē,
ut dixi §. 8.

7 *Ampl. vt neque cum ꝛ iurante agi*
possit de periurio, nam dato iureiura-
do,

§. VI.

S V M M A R I V M.

Actio semel extincta amplius nō reuiscit i

ad, non aliud queritur, quam an sit iuratum, ut dixi infra §. 7.

8 Ampl. ut lite tunc decisa, nihil sit ulterius querendum, l. 2. l. non erit, §. dato, ff. de iur.

9 Ampl. quocumque t interdicto possessorio fuerit actum, l. 3. vers. Denique, ff. de iur. iur.

10 Ampl. etiam, t si actum fuerit ad statum personarum, l. 3. vers. Sed et si, ff. de iur. iur.

11 Ampl. siue iuramentum t sit oblatum super tota re controuersia, siue illius parte, & iuxta obligationem factam fuerit iuratum, & ratio est, quia sicuti retardatur, si delatum, & iuratum fuisset super tota re, ita etiam debet retardari, si fuit iuratum super illius parte iuxta regulam, l. quia de tota, ff. de rei vendicat.

12 Ampl. siue contra t iurantem sit mota personalis, siue realis, vel in factum, vel in poenali, vel quauis alia poenali actione etiam super statu rei, vel personarum, dicite Vlpiano lib. 22. ad Edictum velato d. Tribonianum in l. 3. vers. Quacunque, ff. de iur. iur. Quacunque actione quis conueniatur, si iurauerit, proficiet ei ius iurandum, siue in personam, siue in rem, siue in factum, siue poenali actione, non quominus alia agatur, siue de interdicto, sed et si de conditione personarum fuerit iuratum, praetorius iurandum suadet.

quando admittatur probatio in contrarium 13.

Veritatis multa sunt singularia 15. in fin.

1 Q Via teste t Arist. Octauo Pbi. sc. secus §. 6. quem probauerunt iuris nostri conditores, cap. dudum, de praescript. l. cum pater, §. rogo, ff. de legat. 2. quod praestat in natura, semper esse & durare putamus, modo illud esse possit, seu ut inquit, Bal. in l. C. si quis omis. caus. actam num. 10. quia qualia t sunt principia, talia praesumuntur esse principia: natura namque cum bona sit, ideo quisque praesumitur bonus, nisi probetur malus, J. merita, ff. pro socio, propterea cum quisque salutis t aeternae praesumatur memor, l. final. C. ad l. ul. repetend. cap. facimus 1. quod 7. tantum fidei tributum est ei, qui iurauit delato sibi iuramento t super ijs, quae controuertuntur, ut nihil sit ulterius querendum, nec admittatur contraria probatio, l. non erit, §. dato, l. nam & postea, §. 1. de inu. iur. l. 1. C. de reb. credit. l. post rem iudicatam, ff. de re iudicat. per quae iura ita firmat, T. b. saur. quod. fin. lib. 4. num. 1. nu. 3. concludunt, & tantol. C. dignam ratione retores, ut quod cum aduersarius ad euitandum periculum, seu ut ego addo expensas examinis testium, & interpretationes dictorum illorum, ac etiam existendo se a iudicis arbitrio, in fide praestanda eorum dictis, cum fides testium t sit arbitraria iudici, l. 3. ff. de testib. Dec. cons. 448. nu. 19. & seq. Mandel. cons. 99. Dubitationes, numer. 7. & 9. fecerit colligantem suum iudicem in causa propria, certum est, quod qui detulit iuramentum conuenisse, seu tacite promississe non, consagere ad aliud genus probationis, quam ut factum, ideo Vlpianus in d. §. utolicabatur, nihil ulterius esse querendam, sed tantum an sit iuratum, & soli Deo t relinquatur vindicta, si falsum sit iuratum, propterea hoc genus iuramenti nuncupatur litis decisum, quia totam litem terminat, & decidit, addendo iurantem non obligari respondere t positionibus, vel articulis, si qui

§. VII.

SVMMARIVM:

Arist. assumptum conprobatur.

Principia qualia sunt, talia praesumuntur esse principia.

Salutis aeterna quisque praesumitur memor 3.

Iuramento litis decisio terminatur in dubium non reuocatur 4. & quare 5. Ampl. 4. 7. 8. 9. Limit. 10. 12. 14. 15. 16. 18. 19. 20. Sublimis. 11. 17.

Testium fides est arbitraria iudici 6.

Contra praesumptionem iuris, & de iure, 8

- qui fuerint dati ab eo, qui iuramentum detulit.
- 9 Ampl. etiam, si aduersarius ꝑ iuran-
ris vellet probare fuisse falsum, *Abb. cap. fin. de iur. iur. num. 7. vers. Quod in-
telligit*, vbi ratione diuersitatis refert, si iuramentum fuerit à Iudice delatū.
 - 10 Limit. vbi iuramentum ꝑ litis deci-
sionem deferatur à Lege, vel Statuto, *Marfil. singul. 357. extant, num. 1. & 19.* vbi plures consentientes refert, & n. 2.
 - 11 limitat, nisi ꝑ eodem Statuto cauea-
tur iuramentum haberi pro plenissi-
ma, & omnimoda probatione, vel
quod non possit contrarium probari,
Serafin. de iuramento, privileg. 102.
*num. 16. & seq. vbi sublimitat ad effe-
ctum puniendi iuramentem de periurio,*
& idem repetit, numer. 20. & seq. latè
comprobat, Manc. de iurament. par. 2.
art. 5. num. 51.
 - 12 Limit. ijs omnibus casibus, ꝑ quibus
admittitur probatio contra præsump-
tionem iuris, & de iure, *Serafin. de iura-
ment. privileg. 102. num. 19. vers. Ista*
tamen conclusio, ꝑ vbi refert, qui sint
isti casus.
 - 14 Lim. vbi per rei euidentiam, ꝑ vel
noterietatem constaret de contrario,
Serafin. de iurament. privileg. 102. nu. 19.
in fin. & hoc credo verum ex privile-
gio Notorij, & Euidentie rei.
 - 15 Limit. vbi veritas ꝑ repugnat, vel re-
pugnare detegitur, *Menoch. de arbit. iud. quæst. 50.* & hoc procedit ex priui-
legio veritatis, cuius causa multa sunt
in iure singularia concessa, *vs dixi in-
fra, num. 18. Serafin. de iurament. pri-
uileg. 102. num. 10. Abb. cap. final. de iur.*
iur. num. 9.
 - 16 Limit. vbi iuramentum ꝑ delatum
fuit à Iudice, seu vbi iuramentum est
necessarium, *Abb. cap. fin. de iur. iur. n. 7.*
vbi rationem refert, quare aliud dica-
tur, si à parte deferatur, & num. seq.
 - 17 ꝑ sublimit. *Papon. Arrest. 1. de iur. iur.*
lib. 9. tit. 6.
 - 18 Limit. vbi fuit iuratum ꝑ coram Iu-
dice, qui sola facti veritate procedere
potest, si illi constat negotium aliter
esse, ac fuit iuratum, veluti si non vi-
so, testamento fuit iuratum super qua-
- litate legati, & deinde reperto testamē-
to, veritas reperitur in contrarium. *Abb. cap. fin. num. 7. & 9. Menoch. de ar-
bitr. iud. quæst. 50. vbi pluribus compro-
bat, & hoc est inter alia privilegium*
veritatis, vt illi cedat omne probatio-
nis genus, *Bal. in repet. l. Aemilius 391.*
ff. de minor. num. 45. Mayner. in l. res
iudicata, ff. de regul. iur. num. 1. Rol. à
Val. conf. 32. Recolet, lib. 4. num. 33. &
seq.
- 19 Limit. vbi inter deferentem, ꝑ & re-
ferentem iuramentum fuisse conuen-
tum, vt quodcumque probatum
fuerit contrarium, liceat sententiam
reuocare, *l. 3. ff. si cert. petat, l. 1. si con-
uenerit, ff. de depos. l. 1. in conuentionibus,*
ff. de verb. obligat.
 - 20 Limit. vbi confessione ꝑ eius qui iu-
rauit, probatur contrarium, seu esse
falsum, quod fuit iuratum, *vs dixi de*
nono, vers. limit. vbi iuratum est
iuramentum.

§. VIII.

S V M M A R I V M

- Appellatio quare adiuncta 1. Concessa cen-
setur omni casu, nisi reperiatur prohibi-
ta 2. Est species defensionis 3.*
Appellatio in dubio censetur admissa; & nō
transacta in iudicatum 4. Limit. 5.
Appellatio negatura sententia lata in vim
iuramenti litis decisi 6. & quare 6.
Ampl. 8. 9. 11. 12. 13. 15. Limit. 14. 16. 17.
18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.
Myfinger declaratur 15.
*Iudex indicare debet. prout partes conue-
niunt 6. Ampl. vs à tali sententia non*
datur appellatio, & quare ibid.
Appellatio non datur à sententia lata per
sortem 7.
à Periurio quomodo quis excusetur 10.
Euidentia facti quid operetur 18.
Sententia quando non transit in iudica-
tum 19.

Licet appellatio ꝑ sit à principan-
tibus adiuncta, vt comprima-
tur

tur iudicantium iniquitas, & illorum corrigatur imperitia, l. 1. de appellat. illamque esse remedium necessarium, subdat Vlpianus ibidem, propterea

- 2 in omni casu, & causa censetur permissa, nisi expressè reperiatur prohibita, *Glos. in l. qui resistuere, ff. de rei vindicat. Bal. in l. unic. C. si de moment. posses. circa princ. Dec. conf. 34. numer. 2. Tiracquel. tract. de mort. Saisit. par. 6. Declarat, num. 9. nam cum & sit species defensionis, cap. cum speciali, §. porro, de appel. in dubio censetur admittenda etiam in possessorij, & in iudicatum & non transmissa tamquam favorabile remedium condemnatis, *Glos. cap. ut debitus, verb. ex rationabili, de appel. Innoc. in cap. dilectus 1. de rescript. Angel. in l. Quoniam Iudices, C. de appel. Contrad. in l. unic. C. de moment. posses. lim. 27. numer. 2.**

- 5 In casu tamen quo lata fuit sententia & in vim iuramenti litis decisivi nullatenus licet appellare, l. generaliter 12. §. sed iuramento, C. de rebus credit. ubi Bart. num. 1. id notat, *Glos. in l. 2. ff. de iur. iur. verb. continet in fin. Osa. de decis. 61. actor, num. 1. & seq. Serafin. de iurament. privileg. 102. num. 1. ubi plures consentientes refert, Bredero. de appellat. l. i. §. 3. iurans, aut referens, Reusner. decis. 1. lib. 3. ad idem est textus in l. si conuenerit, ff. de re iudic. per quem textum Socin. conf. 24. visis, ac diligenter, lib. 1. num. 3. sequendo Bal. concludit, si partes conueniant qualiter & iudex iudicare debeat, non posse appellari à sententia lata de consensu partium, l. as. in l. si conuenerit, ff. de iurisd. omn. iud. nu. 21. & eadem ratione idem dici potest & de sententia lata per extractionem sortis, Dec. in l. de fideicommissio, ff. de transact. nu. 3. Mandel. conf. 286. Quod, numer. 12.*

- 8 Ampl. etiam si is cui delatum & est iuramentum, & iurauit sit persona vilis, & alias indignus fide, si producat in testem, §. si verò dignos, auth. de hered. & falcid. Fed. de Senis, conf. 220. Veritatis, col. 2. Cum Alijs congestis à Crauet. conf. 10. Accusatur, num. 14. ta-

men quia illius fides fuit à deferente iuramentum approbata, & remissa decisio litis illius conscientia, non potest reprobari.

- 9 Ampl. ut Fiscus, & vel qui detulit iuramentum, non audiatur, si velit probare, quod fuerit iuratum falsum, Boer. decis. 305. & promisto, ubi examinata ad partes difficultate, testando de veriori, & communiori opinione refert omnibus Cameris simul cōgregatis à maiori parte iudicatum fuisse, *Ruginel. pract. quasi. cap. 11. num. 4. & seq. ubi rationes refert, & dixi supra §. sexto.*
- 10 Excusationes à periurio & in contrariis commissio, referunt Decian. tractat. crimin. lib. 6. cap. 11. excusari num. 1. & seq. *Ruginel. pract. quasi. cap. 11. questionis nostra, num. 59. vers. Quibus.*
- 11 Ampl. ut periurius & in iuramento litis decisivo nulla puniatur poena, ut dixi §. sequen.
- 12 Ampl. etiam ubi manifestè, & vel euidenter constat iuratum fuisse falsum, l. non erit, §. dato, ff. de iur. iur. per quæ textum relatis quæ contrarium suadebant, concludit Serafin. de iuram. privileg. 102. num. 13. in fin. Dubito tamen an in praxi, bonus iudex hoc obseruaret, ex ijs quæ subdo in limitatione.
- 13 Ampl. etiam, ubi is qui & detulit iuramentum, nollit sibi relatum iuramentum iurare, & ideò condemnatus, Abbas cap. fin. de iur. iur. num. 11. vers. Aut is cui fuit delatum, limitando, & si subsit iusta causa recusandi iuramentum.
- 15 Ampl. præsertim, & ubi fuit iuratum iuxta delationem factam, Abbas cap. fin. de iur. iur. num. 11. in princ.
- 16 Limit. ubi actore deferente & iuramentum, reus illud retulit, & actor necessario iurauit, & reus fuit condemnatus, nam tunc reo licet appellare, Osa. ad partes examinatas à difficultate, refert ita fuisse decisum, decis. 61. Actor. Carroc. asserens id firmari à Cyn. de iuram. litis decis. quasi. 47. vers. lim. quarto, motus ratione quam considerauit Osa. quia iste, cui refertur iuramentum, iurat necessitate cogente, Serafin. de iurament. privileg. 102. num. 14.

O. Jsc. decis. laste comprobatur Serafin. de de iuram. priuileg. 102. num. 14. Abb. cap. fin. de iur. iur. num. 11. in princ. vers. si vero is.

- Limit. vbi euidenter constat de pe-
 17 riuio *† l. fin. C. de reb. credit. Serafin. de iurament. priuileg. 102. num. 10. & seq. & comprobatur ex ijs, quæ de Euidē-*
 18 tia *† facti, referunt Alex. in l. 1. C. ut quæ desunt partes, num. 8. Rulans. Ruger. de Commis. par. 2. lib. 3. cap. 1. & seq. Surd. cons. 173. causa, nu. 9. & seq. Petr. Gilsben. de præscript. par. 2. memb. 1. c. 1. num. 62. & seq. Afflic. decis. 107. nu. 6. & 7. Gail. obser. 26. lib. 1. num. 9. & seq. Barzia decis. 17. nu. 7. & seq. Tiraquel. de Retract. lignag. §. 4. glos. 1. num. 37. & seq. Menoc. de arbit. iud. quæst. 50. Quæro quinquagesimo, num. 6.*

- Limit. vbi aliud obseruatur *† de sty-*
 18 lo, seu vsu Curia, & hoc sensu intelli-
 genda est, *decis. Mysinger. 14. si de se ra-*
 tur, *Censur. 2. concludens in Camera Imperij fuisse decifum, si à delatione iuramenti non fuit appellatum, recipiendas esse appellationes à præstatione iuramenti, Glos. in §. neque igitur, verb. & supplicij, auth. de testib.*

- Limit. in omnibus causis in *† quibus*
 19 sententia non transit in iudicatum, *Serafin. tract. de iurament. priuileg. 102. num. 9. Qui autem sint casus, in quibus sententia non transit in iudicatum, retuli in Tract. de execut. Rei iud. c. 14. §. 12. num. 23. & seq.*

- Limit. vbi is, cui *† defertur iuramen-*
 20 tum, non vult iurare, nec referre iu-
 mentum, *Abb. cap. fin. de iur. iur. nn. 11. circa fin.*

- Limit. in causa *† matrimoniali, Se-*
 21 rafin. *de iurament. priuileg. 102. num. 8. latius tamen hoc examinaui in meis Collectaneis, ad glos. in cap. lator, verb. permanere, vers. quia sententia, de re iud. & Carroc. de iura. liti. decis. quæst. 4. noua quæst. num. 6.*

- Limit. vbi reus nimium *† excessit in*
 22 iuramento, *Serafin. de iurament. priuileg. 102. num. 24. & 25. vbi expluribus in quibus ratione excessus quid permittitur, quod alias negabatur, probat istam limitationem.*

- Limit. vbi fuit iuratum *† in casu quo*
 23 non erat iurandum, vt refert *Mancin. de iurament. par. 2. art. 5. de iuram. liti. decis. num. 41.*

- Limit. in omnibus causis *† spirituali-*
 24 bus, *Doctores in l. qui bona, §. qui damni, ff. de damn. infect. Serafin. de iuram. priuileg. 102. num. 9. in princ.*

- Limit. vbi non fuit *† iuratum præ-*
 25 scriptis verbis. vel additū aliquid, quod non continetur, seu sequitur ex natu-
 ra contractus, super quo fuit iuratum,
Ruginel. pract. quæst. cap. 11. num. 17.

§. IX.

SUMMARIUM:

Delicta puniri publicè interest 1.

Periurium est delictum grauius homicidio, & quare 2. quæ pœna puniatur 3.

Periurium commissum in iuramento liti. decis. suo non puniatur pœna aliqua 6. & quare 7. 10. limit. 11.

Ratio legis qua dicatur 9.

Lex non constituitur sine ratione intrinseca, vel extrinseca 10.

- D**elicta puniri quamuis *† publicè*
 1 interfit, *l. si a reo, §. fin. ff. de si-*
desus. l. si a vulneratus, §. quod si quis,
ff. ad l. Aquil. l. si cum, ff. de solut. Rom.
conf. 466. nu. 2. Plato. de legib. Dialog. 11.
Cagnol. in rub. ff. si cert. pet. numer. 6. &
 2 *ideo periurium, cum sit delictum gra-*
*uius *†* homicidio voluntario, quia per*
illud offenditur Dei Maiestas, & lædū-
tur iura eius, qui offert, vel iuramen-
tum defert, Gemin. conf. 105. pro decla-
ratione, num. 10. ratione duplicis of-
fensæ, nempe Dei, & hominis, grauif-
simè videatur puniendum, vt dixi su-
 3 *pra §. 11. in princ. num. 3. vel saltem pœ-*
*na *†* extraordinaria, iudicis officio mul-*
standum, vt voluit Cagnol. in l. si quis
maior, C. de transact. num. 126. & seq.
 4 *asserens l. 2. *†* C. de reb. credit. quæ vide-*
tur ob stare, intelligi in iuramento ne-
mini nociuo, vt puta non edere carnes
die non interdicta ab Ecclesia, ante
Cagnol.

Cognol. idem dixerant, Butrigar. Odesfred. & alij quos referunt, Boer. decis. 309. & pramisso, num. 4. & Farinac de falsis. & simulat. quæst. 160. num. 52. & seq. referens d. l. 2. §. C. de reb. Cred. intelligi eos sensu quo dixi, vel quod periurus non puniatur pœna ordinaria, sed extraordinaria.

6 Tamen quod periurium commissum
7 delato, vel relato iuramento litis decissio, non puniatur pœna aliqua, tenent, *Bellapertic. Alberic. Cyn. Bald. Bartol. Salicet. Clar. Io. Sicard. & alij relati à Farinac. de simulat. & falsis. quæst. 160. nu. 5, & inter alios Petr. Gregor. Tholosanus omnium scientiarum virum doctissimum, ex cuius genere materno, natus est Leander Galganeus amicus meus, quibus addo relatos à Boer. decis. 305. & pramisso, num. 4. in fine: asserens omnibus Cameris congregatis, ita fuisse decissum.*

Quamvis *Farinac. de falsis. & simulat. quæst. 160. num. 56.* referat Doctores tenentes negatiuum moueri, & quia post præstitum iuramentum litis decissum, aliud de iure non sit querendum, *l. non erit, §. dato, l. nã postea, §. i. ff. de iur. iur. l. fin. ff. de in lit. iurand. l. quod si defuerit, ff. de dolo*, attamen quia illa eruitur ex mente legis, & est idẽ quod
9 lex, quæ sine ratione extrinseca, vel intrinseca non constituitur, *§. erit autem distinct. 4.* Cum ratio legis ea propriẽ esse dicatur, quæ posita, ponitur lex, & qua remota necessario remouetur lex, *Glos. in l. si cum exceptione, §. post annum, verb. et rei habet in fin. ff. eo quod metus caus.* illam esse censeo,
10 & quia cum iuramentum à litigante delatum, transactionis vicem habeat, & rei iudicatæ, præstatio iuramento non est amplius de iuratis querendum, sicuti non queritur de transactionis, *Io. Papon. lib. nono, tit. 6. de iur. iur. Arest. 1.*

11 Limit. ubi is cui fuit delatum & iuramentum, fatetur falsum iurasse, *Boer. decis. 305. & pramisso, num. 4. in fine, Rugines. præst. quæst. cap. 11. quæstionis, num. 20. Granutius Theorema 3. principalis, num. 19.* asserens sententiam esse

reuocandam, & iuramentum pœna extraordinaria puniendum.

§. X.

SPMMARIUM.

Iuramentum principaliter obligat iurantem Deo 1. remitti potest ab eo, ad cuius fauorem est iuratum, & quare 2. & 4. Ampl. 3. 5. 6. Limit 7. 9. 10. 11. 12. Distinctio 8. et 14.

Iuramentum nemo sibi remittere potest 13.

Licet iuramentum principaliter
1 obliget iurantem Deo, *Abb. in cap. 1. de iur. iur. num. 4.* quem in testem eius, quod iuratur à iurante vocatur, *Arragon. de iust. et iur. quæst. 89. artic. 1.* illiusque principalis obligatio Deo acquiritur, *cap. de bitores 6. ideo 3. offic. Cicer.* nuncupat iuramentum affirmationẽ religiosam, Deo teste veritatis eorum quæ sunt iurata, adhibito. Et ideo dicendum videatur iuramentum non posse remitti ab eo, ad cuius fauorem post Deum, secundario fuit cum iuramento promissum; Attamen cum
2 iuramentum & in quo Deus vocatur in testem sit præstium fauore hominis cui iurata promissio acquiritur, & Deus vult iuramentum obseruantiam ad illius commodum, & vtilitatem, remittente homine commodum, & vtilitatem suam, Deus etiam, & ipse remittit iuramentum. *Abbas in cap. 1. de iur. iur. numer. 4. et in cap. 2. de sponsal. num. 3.* concludens si mihi Calend. Iulij 1646. qua die hæc scribo promissum cum iuramento soluere centum tibi mutuo data, non eris periurus, si ego remitto tibi iuramentum, *Fel. ibid. num. 33.* concludens iuramentum posse remitti, quia illud fuit præstitum ad firmandum obligationem illud remittentis.

Ampl. præsertim & vbi talis remissio sit expresse, *Abb. in cap. 1. num. 4. et in cap. Quanto 18. de iur. iur. num. 8. post mod. vers. is tamen deus cuius commodo,*

amplius etiam, ubi iuramentum est
factum prout ad fauorem vtriusque
partis, quæ sibi inuicem quid promi-

serunt, *Anton. Corn. de absol. Forens. iur. par. 1. quæst. 4. num. 11. & par. 2. quæst. 2. num. 63. vers. Ipse vero, & par. 3. q. 4. num. 52. & par. 4. sus. 17. num. 1. & seq. et casu 23. num. 38. et 39. Fel. in cap. 12.*

e iur. iur. nu. 2. Mancin. de iuram. par. 6. quæst. 7. num. 2. & Molin. de iust. & iur. diuis. 149. Diximus, col. 4. vers. illud,

4. *& ratio est, quia talis remissio est donatio, quam quilibet de re sua facere potest, l. in re mandata, C. mandata.*

5. *Ampl. etiam, ubi ista remissio fuit tacite facta, svt pluribus comprobatur, Fel. in cap. 1. de iur. iur. num. 6. & latius in cap. 2. de sponsal. num. 34. vers. primo declaratur, eam afferens rationem, quia quouscumque iuramentum est præstitum ad fauorem alicuius, potest is illud remittere, & remittendo euigare periculum, quod imminerebat. Exemplum etiam esse potest, si is qui de periculo excipere potest, non excipit, addentes ad Ludouic. decis. 64. Domini, ubi refert alias Rota decis. & ratio est, quia non opposita exceptio, est vice remissionis, *Lapus allegat. 24. an minor, num. 8. Crauet. conf. 99. nu. 32. Menoc. conf. 24. l. an. me. num. 8.**

6. *Ampl. ubi iuramentum & concernit commodum iurantem, & recipientis iuramentum. Abb. cap. quanto 18. de iur. iur. num. 8. vers. is tamen,*

7. *Limit. ubi iuramentum & concernit commodum iurantem, nam illud non potest remittere, Abb. cap. quanto, 18. de iur. iur. numer. 8. circa fin. vers. secus. & ratio est quia nullum agens agit in seipsum, l. legatum. §. heredi. ff. de legat. 1. Hering. de fideius. cap. 7. num. 1. & seq. & si modo seruari possit sine dispendio salutis æternæ, alias si cum dispendio, potest sibi remittere, nec opus est absolute sed debet penitere de tali iuramento temerario. Abb. cap. quanto 18. de iur. iur. nu. 8. in princ.*

9. *Limit. ubi remissio fit & post incursum periculum, Fel. in cap. 1. de iur. iur. num. 3. & alius concessi supra §. 2. numer. 17.*

10. *Limit. ubi remissio & non est in potestate remittentis, ut dixi supra hoc cap. 15. limit. 3. num.*

11. *Limit. ubi iuramentum & concernit commodum, vel incommodum tertij, Pel. in cap. 1. de iur. iur. num. 2. vers. procedit.*

12. *Limit. ubi quis cum & iuramento promittit alicui, quod vergit in Dei cultum, vel pietatem redeat, vt puta si quis cum iuramento suo parrocho promittit dare pauperibus parrochiæ, elemosinam certa die, & tunc consentiente parrocho non potest quis remittere iuramentum promissionem, sed adeundus Sum. Pont. qui ex legitima causa, vel absoluat, vel commutet in aliud opus iurati promissionem, quia dicitur facta Deo, Ant. Corn. de absol. Forens. part. 1. cap. 4. num. 21. Sotus, de iust. iur. lib. 8. quæst. 1. vel 3. vers. alio modo. artic. 9. Fel. cap. 1. de iur. iur. num. 2. vers.*

13. *procedit, & nemo & sibi remittere potest iuramentum, sicuti nec auctorizare factum suum, l. i. ff. de auct. ius. Ira. quel. de Retract. signag. §. 1. glos. 9. nu. 73. & seq. Sotus & tamen de iust. & iur. lib. 8. quæst. 1. artic. 9. col. 3. vers. etenim si promissio, admonet considerandum, esse, quo animo fiat talis promissio, nam si fiat animo sibi obligandi pauperes, fieri potest remissio, secus si intuitu pietatis, quia facta Deo, & transit in votum.*

Cap. XVI.

*Cautiones aduertenda à diligenti
Causarum Patrono, quibus po-
terit sententia executionem
differre, ubi aliqua ex
relatis exceptionibus
non inuatur.*

S V M M A R I V M.

*Executio sententia retardatur, si ex aliis
col.*

colligatur, quod sit moderata, nihil detracto de illius iustitia numer. 1. & 4. in fine.

Exemplareferuntur ibid. & num. 5. 7. 8. & quare 9. Ampl. 3. 6. Lim. 10.

Exceptiones quae opponi possunt contra sententiam, vel post sententiam 2. 4.

Exceptio non teneor, nisi in quantum facere possum, non est perpetua, & quare 4.

Executio sententiae retardatur, si excipiat a tertio illam fuisse factam in re sua, & per quantum tempus, & executor merus cognoscit de tali exceptione 5. 6. Item si mulier excipiat de sua dote, si dedit bona aestimata 7. Item si quis excipiat non posse carcerari, vel non posse capere pignora capta a executore 8. Limita 10.

Item si ex iuribus, siue astitatis colligatur illam esse differendam 11. Exemplum 12. & seq. Item si emptor excipiat de re vendita non tradita, & nihil oblat, quo minus non tradatur, & idem si venditor excipiat de pretio non soluto 13. 14. Item si dicatur pendere conditionem sub qua quis fuit condemnatus 15. Item si excipiat, quem fuisse condemnatum ex incerta, seu non liquida promissione 17. Item opposita quacumque exceptione, qua oritur ex contractu 8.

Dotis promissor retardat executionem absentia in eum ideata, si non probatur subsequutum matrimonium 16.

Emptionis naturalia, quae sunt 14.

Venditionis naturalia, quae sunt 14.

Decis. Rosa Lucens. declaratur.

Executio sententiae retardatur, si quid sit iure singulari concessum reo condemnato 18. Exemplareferuntur 19. & seq. Item si excipiat, quod condemnatus sit nobilis, vel doctor, vel quod non teneatur, nisi in quantum facere potest 20. & seq. Item si superueniat ius aliquod condemnato, de quo non fuit cognitum in processu 23. Ampl. 24. Item si probetur inde ladi anime salutem, ut puta, quia sententia continet solutionem usurarum 25. Contrarium 26. Concorda 27. Item si fiat contra naturam contractus, cuius causa lata est sententia, & requirit dilationem 29. exemplum ibid. Item appo-

sita quavis exceptione, qua oritur ex natura contractus 30. Exemplum 31. Item si probetur, quod quae opponuntur adversus executionem, non potuisse excludi per sententiam 32. Item si obijciatur aliquid quod seorsum examinatum elidit principale 33. Exemplum ibid. Item si quid obijciatur, quod ex temore sententiae, vel iurium, quibus fuit actum, executio sit differenda 34. 37. exemplum ibid. & 35. Ampl. 35. Item si exceptio, qua obijciatur, oritur ex ventre sententiae 34. 36. & quare, Ampl. & Lim. 38. 39. Item si quid opponi potest praeter sententiam, ut puta quod contenta in illa non sint liquida 40. Ampl. 41. Item si excipiat inuito impro executione sententiae non esse legitimam personam standi in iudicio 42. 45 & quare 44. Item si excipiat non fuisse legitimam personam rei condemnati 46. Ampl. 47. 48. Item si excipiat sententiam inequendam esse perplexam, seu incertam, vel continere contraria in facto, vel iure 49. 52. & quare 53. Ampl. 50. Intellige 51. Ampl. omnes relatas exceptiones 54.

Probatio incontinenti, quando dicatur fieri 62.

Executio sententiae retardetur quavis exceptione, qua non sit levis 55. Ampl. praesertim, si offenderat probatio illius incontinenti 54. Ampl. 56.

Affloris in omni iudicio persona est legitimanda 44.

Rei conuenti, & damnati legitimanda est persona 44.

Paulus Bellonus amicus laudatur 5. Feneratus expensis Cam. Ducalis Mediolani 58.

Regis Hispaniarum pietas in Officiales suos pauperes 59.

Franciscus Gambarana Senator Mediolani laudatur 60.

Petrus Petracinus Senator Mediolani laudatur 61.

Primo aduertat, an ex actorum reuolutione, quid elici possit, quo non impugnetur iustitia sententiae, sed modificetur, Bal. in l. i. C. de iur. & fact. ignor. num. 4. vers. aut exceptio non ordinatur, & vers. sunt, et in l. ab executione

- none *quorum appel. non recip. num. 15.*
Castrenf. d. l. 1. num. 5. in princ. Ripa in l. qui pro tribunali, ff. de re iud. num. 9.
 1 *vers. quinto, dum sciatur, quæ t exceptiones possint opponi contra sententiam, exemplum est, si condemnatus excipiat, quod non tenetur, nisi in quantum facere potest, nam retardatur executio, donec sit discussio, an ille gaudeat tali privilegio, & an supersint bona, quæ capi possint in executione, t etiam si illa commissa esset in auxilium iudicis, qui sententiam tulit, Menozzi de arbit. iudic. quæst. 38. numer. 10. Anfred. ad Capel. Tolos. dec. 259 Item fuit quæsitum, num. 5. ubi pluribus probat, addendo, num. 6. quod ta.*
 4 *lis exceptio t non est peremptoria, sed dilatoria, quia si ad pinguiorem fortunam deveniat condemnatus, fiet in illum executio, Vbert. de Bonacurs. in prax. cap. de exception. qua post sentent. num. 9. Baetia orat. de inop. deb. cap. 17 num. 7. Afn. in prax. par. 1. §. 31. Limit. 14 num. 2. asserens probari expresso textu in l. Nefennius, §. fin. ff. de re iud. & ibi notari à Bart. exemplum etiam esse potest, si tertius t excipiat factam fuisse executionem in re sua, nam differtur executio, & t executor merus cognoscit de tali exceptione, l. à Dno Pio, §. si super rebus, ff. de re iud. Conar. prat. q. cap. 16. num. 5. Ignat. de Villar. in sua Silua respons. cap. 2. respons. 16. num. 57.*
 7 *concludens uxorem t audiendam in executione relaxata contra maritum, si fiat in bonis dotalibus æstimatis, siue non, addendo idem dicit, si nobilis excipiat t non posse carcerari pro debito civili, vel quod sit advocatus, vel quod executio facta fuit in suis libris,*
 9 *quia istæ t exceptiones respiciunt solū executionem sententiæ, non autem sententiam ipsam, Marefca. Resol. 121. regulariter lib. 2. n. 22. & seq. concludens retardari executionem in bonis mariti, si vxor excipiat illa possidere pro sua dote cōdemnato actore in expensis,*
 10 *Limit. ubi de exceptione t opposita in executione sententiæ fuit in processu discussum, vel excipienti, fuit constitutus terminus ad opponendum om-*

- nes exceptiones sibi competentes, siue essent dilatoriar, siue peremptoriar, siue anomalæ, quæ nō includuntur sub generali nomine exceptionis, Bal. l. ab executione §. C. quorum appel. nō recip. num. 15. *vers. Sed dubitatur, & num. 16. quiloquitur de exceptione inuēiarij.*
 Secundo aduertat, an ex iuribus publicis, vel priuatis, quibus actum fuit,
 11 *elici possit t differendam esse executionem, veluti si actum fuit ex instrumento venditionis, & lata sententia cōtra venditorem, excipiatur pretium t non fuisse illi solutum, quamuis solutionis dies cesserit, vel è contra, lata contra emptorem, excipiatur rem*
 13 *venditam non fuisse illi t traditam, & nihil ob stare quominus tradatur, vt latè censuit Dec. conf. 119. protenui, n. 2. quia talis exceptio non impugnatur sententiam, qua venditor, vel emptor fuit condemnatus, sed executionem, Dec. sequitur Caldas. quæst. 48. exceptio rei nec tradite, nam cum de natura con-*
 14 *tractus emptionis, t venditionis sit, vt pretium venditori solvatur, & res vendita emptori tradatur, l. Iulianus, §. ex vendito, l. ex vendito, ff. de action. empt. quæ iura latè exornauit in meis Collectaneis ad easdem leges, vtiq; retardari debet executio sententiæ nō adimpleta natura contractus, quo fuit actum, Cast. in l. 1. C. de iur. et fact. ignor. num. 5. circa med. vers. Sed in exceptione reprobatur exemplum relatum, exemplū*
 15 *etiam esse posset, si dicatur t pendere conditionem, sub qua promissor sit cōdemnatus, nec refert, an illa sit tacita, vel expressa, veluti si quis condemnatur ad solutionem dotis promissæ, nam nisi probetur subsequutū fuisse matrimonium, t non potest fieri executio contra promittentem, vt pluribus probat, Galles. de obligat. Camer. quæst. 31. secunda consecratio, num. 2. relatis Bal. in l. si causam, C. de execut. rei iudic. col. fin. vers. modo quaro, Rom. conf. 21. Soc. conf. 51. præstantissime. col. 3. vers. Tercio confirmatur, et vers. septimo confirmatur lib. 1. et subdit idem Galles. ibid. numer. 4. idem dicendum de condē-*
 17 *nato t ex incerta promissione, si exci-*

piatur, de liquidatione, & latius prosequitur, idem *Gallef. quæst. 37. ex di. Elis. num. 33. cum Zachia ibid. num. 61. Paris. conf. 81. in præfenti, lib. 3. num. 31. & seq.* concludens procedere in quacumque exceptione, quæ oriatur ex contractu, etiam si Statutum prohiberet omnem exceptionem, si illa oriatur ex lectura instrumenti, idem firmat infinitis relatis, *Giurba decis. 60. Melchiona, num. 14.*

Tertio aduertat, an quid sit singulari iure concessum reo condemnato, præsertim in odium eius, qui instat exequi latam sententiam, *Bal. in l. 1. C. de iuris, & fact. ignorant. nu. 5. vers. secundo fallis*, exemplum tamen esse potest, si demonstretur agi de executione contractus usurarii, *Laurent. de Rodulph. tractat. de usuris, quæst. 135. in fin. Gallæf. de obligat. Cam. quæst. 31. num. 1. vel ageretur de executione in bonis & persona debitoris, qui tunc esset nobilis apud Hispanos, qui ex privilegio nobilitatis non mancipantur carceri æris alieni causa contractus, vel ageretur de exequendo mandato in persona tunc Doctoris, vel alterius, quide iure, vel privilegio non esset carcerandus, ut latè examinaui de executione rei iud. cap. 14. vel ageretur de re, quæ capi non posset in causa iudicati, ut dixi de execut. rei iud. c. 12. Vel ageretur de executione sententiæ contra eum, qui non tenetur, nisi in quantum facere potest, vel est illi debita reuerentia, ut dixi ibid. §. 7. & duobus seq. & remissiue, ad l. maritum, ff. solut. mat. retuli quæ personæ gaudeat isto privilegio.*

Quarto an post latam tamen sententiam superuenerit ius aliquod condemnato, nam cum de illon non potuerit in processu causæ cognosci, quia non erat in esse, nec poterat includi, vel excludi, retardabitur executio sententiæ, si *Fuldo, ff. de condict. sine caus. Bal. in l. 1. C. de iur. & fact. ignorant. nu. 5.* quod præsertim procedit, si tale ius sit de futuro, seu superuenerit lata sententia, ut dixi de Laudem. quæst. 11. & seq. & ratio est, ut subdit *Bal. ibid.* quia de tali iure superuenerenti cognosci non potuit

in processu causæ, & *Cast. ibid. num. 5.* aliam refert, videlicet quia præciosa non fuit via excipiendi de nois post sententiam, sed tantum de iis, quæ exstabant ante.

Quinto si iudici tunc demonstraretur executione sententiæ iudicium salutem, ut puta, quia tali executione continetur solutio usurarum, *Gallef. de oblig. Cam. quæst. 31. Secunda conclusio, num. 1. relatis Lau. de Rodulph. tractat. de usuris, quæst. 135. num. 1. vers. vnum tamen, & Dec. in cap. ex parte 2. de offic. deleg. in fin. vers. vigesimo octauo*, qui refert ita sentire *Barziam, de Guarant. par. 3. q. 7. Dec. in cap. ex parte 2. de offic. delegat. col. fin. n. 87. vers. vigesimo octauo, Surd. conf. 327. Rotæ, num. 16 in fin.*

Et quamuis *Angel. t. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iud. num. 9 circa fin.* firmet contrarium, & asserat, idem firmari à *Rota*, & illud sequatur, *Silua. Aldobrand. in suis Apostol. ad Dec. in cap. ex parte 2. de offic. delegat. col. fin. vers. Vigesimo octauo, asserendo Imobilibidem idem tenere, cum And. Siculo, conf. 18. num. 13. vers. modo, & Surd. pleno Conf. 327. Rotæ, num. 12. vers. Diligentius, usque in fin. reprobando decisionem, Rotæ Lucen. facile concordari possunt, ut prior opin. procedat, si manifestè constat de usuraria prauitate, secus si aliorum eget disputatione, vel excusari potest contractus, de cuius executione agitur, non esse usurarium, & in hoc elaborauit *Surd. in suo respons. 28*, & ita intelligenda tamen est decis. *Rotæ*, quam *Angel. refert*, hæc conciliationem colligo ex verbis *Rotæ Rom. coram Orano in Rom. executionis de Anguillaria, 6. Martij 1592. relata à Zachia, ad Gallæf. decis. 161. num. 9.* Augustustamen confessus Senatus Mediolani, cum domini fratres de Pirouanis peterent à Doctore *Brasca* emolumenta nonnullorum millenorum scutorum quibus nūdinauerat, & exciperetur de prauitate usuraria, instante eodem *Brasca* remisit causam ad *Cur. Archiepiscopalem*, licet causa usurarum sit mixti fori, quod tamen declarant, *Decian. tract. Criminal. part. 1. lib. 4. cap. 26. sacre-**

*erilegium, num. 3. Alex. in l. Titia diuor-
nium, ff. sol. mat. num. 6. 7. 13. & 16. Bo-
rel. ad pragmat. Regni, §. 1. glos. 2. nu. 99.
vers. Quarto, Clar. in prax. l. fin. §. V. Ju-
ra, num. 8.*

- 29 Sexto aduertat, an natura ꝛ contra-
ctus, cuius causa quis fuit damnatus,
& sit instantia, quod contra illum fiat
executio, suadeat dilationem, *Bal. conf.
397. Vt de iure, lib. 4. num. 2. exemplū
desummi potest ex dictis, Nat. a. conf. 123
non videtur, vbi cōcludit, quod si quis
donat post mortem suam, cum pro-
missione non contrahere, si donator
reuocet donationem, non dicitur cō-
trauenire promissis, quia reuocatio
inefficitur cōtractui donationis mortis cau-
sa ex natura sua, & idem dicendum de*
30 quacumque ꝛ exceptione, quæ in fit
contractui de natura illius, *Surd. conf.
non arbitror, numer. 25 concludens ex
Bart. Alex. Fel. & alijs numquam cen-
seri fuissent nuntiatur exceptioni, quæ
oriatur ex natura contractus, quo quis
conueniatur, eandem rationem pon-
derat, O. a. sc. decis. §. 1. Georgius, num. 18.*
31 in casu, quo contra ꝛ locatorem exci-
piebatur non præstitisse patientiam,
vtendi re locata, & idem dicendum,
si excipiat non fuisse liquidatam
quantitatem contentam in sententia
condemnatoria ad damna & interesse,
& similia vt subdit, *Surd. ibid. Paris.
conf. 81. in præfenti, lib. 3. num. 32. con-
cludens numquam excludi exceptio-
nem, quæ oriatur à natura actus, de
quo agitur, Dec. cap. ex parte 2. de offic.
delegat. num. 57. vers. Decima. & num.
seq. vbi plura exempla refert.*
32 Septimo aduertat, ꝛ an quod contra
executionem sententiæ obijciatur, non
poterat excludi per sententiam, *Bal.
in l. 1. C. de iur. & fact. ignor. num. 1. in
fin. & num. 4. vers. ex hoc.*
33 Octauo aduertat, ꝛ an quæ contra
executionem obijciuntur, possint seor-
sum examinari à principali, & exami-
nata, sententiam non redargunt de in-
iustitia, sed suadent dilationem, *Bal. in
l. 1. C. de iur. & fact. ignorant. numer. 4.
circa med. vers. Sed quando est talis, sub-
deus, si excipiat de cessione iurium*

ad fauorem eius, contra quem fit excu-
tio, vt puta si correat soluat, quod
insolidum promississet cum alio, simi-
liter obligato, si excipiat de bene-
ficio inuentarii, & similibus, quæ in
aliquo non redarguant sententiam,
*Cast. d. l. 1. num. 5. circa med. addit exem-
plum exceptionis melioramentorum.*

- 34 Nono aduertat, ꝛ si quid obijci po-
test iuxta tenorem sententiæ, *Bal. in l.
1. C. de iur. & fact. ignor. num. 4. circa
fin. vers. cōclude, vbi exemplum refert,
si in sententia continetur modus, vel
conditio, & hæc cautio est, quam Cu-
riales nuncupant, exceptio oriens ex
ventre sententiæ, vel iuribus, quibus
agitur, *Giurba plures congerens, dec. 60*
35 *Melchioria, num. 10 & num. 11. ꝛ am-
pliat, etiam si ageretur de actu iura-
mento munito, quamuis illud non sit
liquidum, veluti si quis damnatur ad
restitutionem fructuum, vel alterius
rei, deductis, deducendis, Mare Scot.
Resol. 121. Regulariter, lib. 2. num. 33.
& seq. concludens exceptionem ori-
tem ex ventre sententiæ, numquam*
36 *cenferi excludam, quia ꝛ est species de-
fensionis, quæ nullo iure, nullaque
Legis, vel Statuti, vel Principis edicto,
censetur exclusa, quia provenit à iure
naturali, vt ego addo, l. vt vim, ff. de
iust. & iur. ad quem textum retuli in
Collectaneis, quæ sunt defensionis cau-
sa aduersus cōmunes regulas, concessa,*
37 *ꝛ Carol. de Gras. tract. de except. cap. 13.
num. 1. & seq. vbi plures refert, addit*
38 *quando obicit, ꝛ & non obicit hæc
exceptio, Surd. plura exempla referens,
conf. 246. arbitror, num. 25: vbi præte-
rea plura exempla refert Alex. conf. 95
in causa, num. 2. & conf. 119. Vifo, nu. 2.
circa med. lib. 1. Gal. Bened. in cap. Ray-
nutius, §. & uxorem, decis. 5. nu. 443.*
39 addendo procedere ꝛ etiam in posses-
sorio.
40 Decimo aduertat, ꝛ an quid possit
opponi præter sententiam, *Bal. in l. 1.
C. de iur. & fact. ignor. numer. 4. in fin.
vers. quadam opponuntur, exemplum
referens, si excipiat sententiam non
esse liquidam, vt puta, si quis vellent
executioni demandare sententiam cō-
dem-**

- denatoriā expensarū, non facta illarū liquidatione, *Giurba decis. 60. Melchiona, num. 1. & seq.* vbi plures
- 41 congerit, & addit etiam, ꝛ ꝛ in parte esset facta liquidatio, & ex eodem *Giurba ibid. nu. 3. et seq.* colligo si reo competeret retentio rei ad quam restituēdam fuit condemnatus.
- 42 Vnde decimo aduertat, ꝛ an executio sententię fiat, vel peratur à legitima persona, quę possit esse in iudicio, nā si quis alieno nomine agat, videat atq. ille doceat delegitimo, & speciali mandato, vel quod ille sit legitimus tutor, vel curator, si sententia sit lata ad favorem absentis, vel nolentis esse in iudicio, vel sententia sit lata pro pupillo, vel minore, vel si causa sit popularis, is qui instat pro executione.
- 43 si de populo, quod ꝛ autem sententię executio sit petenda per procuratorem habentem speciale mandatum, dixi de *execut. Rei iud. cap. 7. §. 6. num. 142. & ratio est, quia in quocumque iudicio etiam summario, vel executivo, ante*
- 44 omnia, legitimanda ꝛ est persona actoris, vt examinant *Marfil. in l. si quis an, ff. de qua l. i. nu. 87. & seq. plurib. & num. 130. Montalegre Doctor Hispanus de exercitio pract. action. cap. 5. num. 1. & seq.* vbi late agit quę persona habeant legitimam personam standi in iudicio, *Natta conf. 143. vertitur, num. 1. et 7. Reusner. decis. 14. lib. 3. n. 4. & seq.* Quod autem exceptione legitimatę personę actoris retardetur
- 45 ꝛ executio sententię, probant *Dec. in cap. exp. rite 2. de offic. delegat. num. 42. et seq. vers. Quinto fallit, Lancelot. de attentat. par. 3. cap. 25. Quamuis, n. 35. et seq.* concludentes de inhabilitate personę, quando cumque excipi posse.
- 46 Duodecimo aduertat, ꝛ quod quę modo dixi de legitimatione personę actoris, quod multo magis sunt dicēda de persona rei, in cuius bonis, vel persona est facienda executio, & remittendo me ad plura, quę dixi de *execut. Rei iud. cap. 2. §. 1. et seq.* exemplum erit, si agatur de sententia lata contra eum,
- 47 qui deinde sit mortuus, non petita, vel etiam post inchoatam illius executionem; ut dixi relatis pluribus dicto *cap. 2. §. 1. num. 46. et seq.* vbi præterea addidi limitationes, *Gratian. discept. 150. Non. recte, num. 18. et seq.* vbi reprobat *Bal. si reus nō suscepit iudiciū, cō-*
- 47 cludit ꝛ executionem reuocandam, & probandum reum conuentum esse heredem, etiam filio nihil opponente. Ratio autem prædictorum est, quia persona rei est fauorabilior personę actoris; nam in dubio potius pro reo, quam pro actore est pronuntiandum, *cap. cum sunt persone, de regul. iur. vbi in meis Collectaneis retuli plura, singulare iure, reis concessa.*
- 48 Decimotertio, si excipiat ꝛ executione sententię probari illam esse perplexam, & continere inuicem contraria, nam cum sententia debeat esse certa, *§. Curare, Instit. de action. Rot. decis. 4. de rebus, spoli. in nou. Natta conf. 599. num. 22. Crauet. conf. 70 num. 5.*
- 49 præsertim ꝛ an illa sit absolutoria, vel condemnatoria, *Natta conf. 51. Vifo, 90 num. 17.* perplexitasque, ꝛ seu contrarietas sit circa rem, vel personam, de qua loquitur sententia, & tam actoris, quam rei in quem dicitur prolata, *Rota decis. 18. de dolo et contum. in nu. n. 2. vers. Ad hoc tamen, alias est nulla, & nomen sententię non meretur, nisi; ex alio saltē possit fieri certa, & sine perplexitate, Angel. in l. hac sententia C. de sentent. qua sine cert. quantis. numer. 1. Simon. de Pratis de Interpret. ultim. volunt. lib. 4. Interpret. fin. dub. 1. num. 112.*
- 51 quod isto casu ꝛ retardetur executio sententię, firmat *Dec. in cap. ex parte 2. de offic. delegat. nu. 54. vers. Nono fallit, vbi pluribus similibus à contrario sensu desumptis, id probat, & comprobatur evidenter ratione, quia ꝛ quod est incertum, & perplexum, non potest deduci in iudicium, & incertum esse, & non esse, sunt paria, l. non quemadmodum, vers. in iudicium, ff. de iudic. l. duo sunt Titij, vers. neuter, ff. de testamēt. tutel. ad quę iura plura dixi in meis Collectaneis, & contraria deducens in iudicio, non auditur; l. 1. vers. neque enim aqutias, C. de furt. glos. fin. in cap. sollicitudinem, de appel. cap. penul.*

de offic. delegat. in sext. Dec. latè in l. ubi repugnantis, ff. de regul. iur. & ego aliqua dixi in Collectaneis add. l. 1. C. de furtis.

53 Ampl. supra relatas ꝑ cautiones, tãto magis esse admittendas, & esse fauorabiles, si qui illarum aliquam obicit, offert se incontinenti illam probaturum, vt censuit Rota coram Sacrato in Romanapecuniaria 5. Iunij 1613. vbi praterea ex Bart. in l. fin. C. de edict. Diui Adrian. num. 2. vers. sed si probet, Abb. conf. 55. num. 2. lib. 2. Rom. conf. 244. n. 6. Menoc. de adipiscend. remed. 4. num. 730.

54 ꝑ 71. firmat ex priuilegio ꝑ incontinenti admittere omnem exceptionem, quæ tamen non sit leuis, vt ego addo, idem prius firmauerant Dec. in cap. ex parte 2. de offic. delegat. num. 48. vers. Septimo fallit. 10. Poles. in suo process. Iudiciali. cap. final. nu. 3. Rol. à Val. conf. 98. Vifo, & peritudo lib. 3. num. 31. & seq. Serader. de feud. 2. par. 9. par. prime. Sect. 11. nu. 37. & seq. Menoc. de adipiscend. posses. Remed. 4. num. 772. qui exempla

55 plura referunt, etiam ꝑ si sententia sit lata in iudicio summario, & illis addo Paul. Bellon. in suo celebri tract. eorum, & quæ sunt inconsistenti, cap. 132. Harf.

56 num. 3. quo ꝑ vñ sum familiariter, dum Flavius Tortus nobis publicè interpretaretur prima inris elementa; quæ cū correptus furore incautè inuentutus, aliquando intermisisset, reuersus ad bonam frugem, tantum in Iustiniano Iure profecit, vt doctore laurea coronatus, ceperit, quæ didicerat, & diurna ac nocturna luce profecerat, alijs per omnes sedes Papiensis gymnasij communicare, absque innani subtilitate, sed methodo, quæ facillimè audientes audita intelligebat & memoriæ commendabant. In Italia, & extra delato Pauli Belloni nomine cum fama illius excellentis doctrinæ, & ammirandæ integritatis, Philippus III. Hispaniarum Rex, illum inter duodecim Mediolani Senatores conscripsit, in quo dyacasterio præstando re ipsa, quæ verbis docuerat, presus munere Senatorio, & assidua librorum reuolutione, quæ de iure scripse-

rat, corrigendo, mutando, declarando, & dilatando, numquam minus solus, & otiosus, quam cum erat solus, & otia retur cum libris suis, nondum senex mortem, cum vita commutauit grandi Scriptorum mole relicta, vt colligo ex ijs quæ ille asserit dicto tract. cap. 110. in titulus agnatis, in ex quo bonorum fortunæ peculio, hæredibus, qui

57 cum non possent ferre ꝑ sumptus funeris, Ducalis Camera, ne tanti viri, & Senatoria viles ceret dignitas, præstitit, quæ hæredes defuncti facere minime poterant. Hæc dixi, vt amici mei integerrimæ vitæ renouem memoriæ, nota sit pietas Regis ꝑ Hispaniarum, in probos ministros suos, & probem, defuncto patrum nostro, um tempore

59 ꝑ Senatore Gambarana, qui alter Aristides nuncupabatur, in Paulo Bello no renouatos fuisse Phocionē, & alios, qui faciem tyrannorum non perhorrecebant, vbi agebantur de iustitia, ministranda, vel bono publico augendo, vel conseruando, agebatur, & illis ꝑ addere nunc Petrū Petracinum, Patrium Laudensem, & alios dicti augusti confessus patres, nisi viuientibus illis, alienæ famæ inuidus, adderet, me ad voluntatem, non autem vera scripsisse.

61 Quando autē quæ excipiuntur ꝑ dicantur probata incontinenti, Blanc. de Compromis. quest. quarta. num. 35. & latius dixi de Laudem. lib. 4. quest. 4. Menoc. de adipiscend. posses. Remed. 4. numer. 772. Alex. conf. 82. vol. 4.

Caput XVII.

Singularia concessa à iure, reo excipienti, & negata actori agenti.

Quia excurrando per examinatas exceptiones, sæpe dixi, concordando Doctore opinionum, quid concedi fauore exceptionis, seu reo excipienti, quod negatur actori,

actori, seu actioni, inde colligendo, quod exceptio tamquam reorum propugnaculum sit favorabilior actione, quia illa defensio est, & originem trahens à iure naturæ, hæc autem sit offensio, & commentum hominis sæpè ad interturbanda alienam quietem, propterea cum in præcedentibus commotarim arma, quibus se tueatur miser reus ab improbo actore, non erit incongruum simul referre, quæ observari concedi reo iudicialiter conuenit, & negari actori de prætenso suo iure experiri volenti, & ultra dicta, cap. 12. §. 18.

Primo, quod quæ ad agendum sunt temporalia, perpetua sunt ad excipiendum, l. pure, §. 1. ff. de dol. mal. & met. except. ubi plura dixi in meis Collectaneis, l. licet, C. de except. V. s. m. b. cons. 2. num. 54. circa med.

2 Exceptionem non perdit, qui actionem perdidit Bal. l. & eleganter, ff. de dolo malo, num. 1. post prin. & in l. sed & parat, §. 1. ff. quod met. caus. Puteus decis. 407. in causa, lib. 2. num. 1. & 2. limitat si ius excipientis sit preceptum.

3 Exceptio nullitatis retardat executionem sententiæ, secus dicitur de actione, ut dixi de except. cap. 12. num. 15. & seq. & §. 19. num. 1. & seq. Staphil de litter. inst. de exceptio sola plus operatur.

4 Nullitatis prohibita actione, non est prohibita exceptio, Alex. cons. 82. col. 3. vol. 3. Brunus de Constit. & decret. col. 3. Bal. l. peremptorias, C. sentent. rescind. non pos. nu. 35. vers. quare si Statutum dicit, & ita interpretatur Statutum Urbis, lib. 1. cap. 157. in fin. teste Achil. de Graf. decis. 5. & 6. de Constit. subdens aliud dicendum, si à Statuto esset constitutum, ut de nullitate dici non posset, & dixi de except. c. 12. n. 19. & seq. & §. 19. num. 3. & seq.

5 Solvens anteriori creditori sine cessione iurium illi facta, excipere potest, & retinere, non tamen potest agere, Mant. decis. 69. num. 3.

6 Ad acquirendam possessionem tamquam hæres, necesse est docere de testamento in scriptis, secus ad impedendam immisionem, quia sufficit pro-

bare exceptionem impediens immisionem, testibus, Menoc. de acquir. p. ff. s. Remed. 4. num. 781. vers. Exienditur.

7 In obligationibus facti, excipiendo non est locus solutioni interesse, sed ad observantiam facti quis compellitur, secus agendo, Socin. cons. 17. lib. 3. n. 12.

8 Pactum legis commissoriae appositum pignori ex intervallo valet ad excipiendum, secus ad agendum, Guid. Papa. decis. 6. num. 1. vers. & quod dixi, Bal. in cap. 1. de feud. dat. in vim legis commiss. num. 7.

9 Reus uti potest exceptione etiam dilatoria, quæ illi superueniat lite contestata, & pendente, siue sit ex causa de præterito, siue de futuro, & siue facta aduersarij, siue non, secus in actione, Marfil. de fideiuss. nam. 25. Paris. cons. 82. num. 51. lib. 3.

10 Simulatio per viam actionis præscribitur triginta annis, secus per viam exceptionis, Farinac. tract. de simulat. quest. 162. num. 15. & seq. Bal. cons. 322. lib. 1. num. 4.

11 Sine cessione iurium acquiritur ius excipiendi, secus agendi, Mant. decis. 63. num. 3.

12 Turpitudinem suam, licet allegare excipiendo, secus agendo. Ruin. cons. 175. lib. 1. num. 3.4. et 7. ubi limitat.

13 Exceptione, & actione deducta in iudicio, prius cognoscendum de exceptione, quam de actione, Hostiens. in cap. cum contingat 36. de offi. delegat. num. 15. et seq. ubi deinde distinguit, et lo. And. num. 22. Aret. cons. 107. num. 2. et seq.

14 Agere qui prohibetur, non prohibetur excipere, Alex. l. libertus 14. ff. de in ius vocand. nu. 1. Crauet. cons. 241. Princeps, col. 15. vers. præterea, Tusc. conclus. 371. exceptio, numer. 17. et seq. ubi exempla plura refert, & contra Contard. de moment. posses. limit. 7. numer. 68.

15 Pactum nudum parit exceptionem, non autem actionem, ubi sit principaliter ad liberandum, Cass. in l. 1. C. quand. liceat ab empt. discedere, n. 7. in fin.

16 Excipiendi ius facilius conceditur, quam actio, *Bal. nouel. tract. de dote, par. 7. prinileg. 24. num. 2. cap. ad agendū, de reg. iur. ubi Peccebius limitat in possessorio, Cyn. verò in l. si quis conductio. nis, C. locat. num. 4. vult intelligi in petitorio.*

17 Pacto de retrouendendo, si competat iure exceptionis nūquam præscribitur, secus si iure actionis, *Vesembec. conf. 2. num. 54. circa med. Io Koppen. decis. 1. num. 61.*

18 Offerendi iuri numquam præscribitur, si illud competat iure exceptionis, secus si iure actionis, *Dec. conf. 164. non fuisset, num. 4. Bald. de præscript. quart. par. quint. par. secundo quæro in specie, num. 21. in fin.*

19 Contractus nullitas in iudicium deduci non potest, quia si usurarius post annos triginta, secus excipiendo, *Bal. conf. 322. Vtrum, lib. 1. num. 4.*

20 Dominium facilius probatur excipiendo, quam agendo, nam ex possessione sola illud probatur, excipiendo, secus agendo, *Papiens. in forma Capituli, actor. §. pro sua, num. 4. Mascard. de probat. Conclus. §. 39. num. 7. & 8. Item, probatur indicij, & coniecturis excipiendo, secus agendo, Verah. decis. 280. Dominium, num. 4. et 5.*

Exceptionibus pluribus ad defensā excipientis, quamvis contrarij, vti licet, secus auctori, *Put. decis. 316. lib. 1. num. 8. Dyn. in cap. nullus plurib. de regul. iur.*

Excipere non prohibetur, qui non potest agere, *Glos. cap. cum inter, verb. legitimus de sensu, de except. ubi dixi in meis Collectaneis.*

23 Crimen probatum actione intentata puniatur, secus si fuerit probatum exceptione, *Old. ad. 78. sed distingue per Aretin. §. 1. Inst. de except. num. 41. et seq.*

Excipiendi ius transit ad singularem successorem, secus ius agendi, *Vegius conf. 56. num. 24.*

25 Temporalia, quæ sunt ad agendum perpetua sunt ad excipiendum.

Caput XVIII.

Axiomata, seu generales Regula exceptionum.

Relatis exceptionibus, & cautionibus, quibus reuocetur, vel differatur. Rei iudicatæ executio, additi quæ singulari iure sunt excipienti concessa, & negata volenti, de iure suo, coram competenti Iudice experiri, & nunc subdo Regulas, seu Axiomata, quæ vniuersi esse possunt reo conuento, quouis actionum genere imitatus Tribonianum, & socios, qui post absolutum pandectarum opus, nobis retulerunt volumen regularum iuris, collectum ex antiquorum I. C. responsis, & interpretationibus edictorum, & ijs quæ Imperatoribus placuerant: Forte eodem Triboniano sequente vestigia Ausidij Pauli, & aliorum veterum I. C. & præcipuè Papi- niani, qui in hoc genere Scriptores ceteros superauit, teste Cutac. ad lib. 2. quæst. Papien. cap. 2. in princ. nam cū plura sint negotia quam vocabula, l. 4. ff. de præscript. verbis, natura quotidie in nouas deperiret formas, §. Sed quia. Quæ fuit prima caus. benef. amit. & de singulis, legem constituere sit impossi- bile, quia fieri non potest, vt omnia præuideantur, *Arist. 1. Rhetor.* ideo leges sunt generaliter conceptæ, l. de leges, C. de legibus, & breui verborum compendio factæ, vniuersales regulæ, quæ omnes casus eandem habentes æquitatem comprehendunt, & in non in specie decisis, ius faciunt, l. non possunt, ff. de legib. Gomez. in præm. reg. Cancel. quæst. 2. num. 10. sententia contra regulam iuris est ipso iure nulla, æque ac si lata esset contra Canonem, vel legem Digestorum, vel Codicis expressam, *Bart. in l. quintus, ff. si quis Caution. Petr. Pecchiur ad Rub. de regul. iur. in sext. num. 13.* Ideo pro regula semper est pronuntiandum, *l. as. auth.*

si qua mulier. C. de S. S. Eccles. num. 33. & seq. Roc. de Curt. tract. de iur. pat. §. Historicum num. 94. Roc. decis. 14. de probat. in nou. Hæc sint dicta, ut de monstrum utilitatem regularum, quæ præter relatores, alios operatur effectus, ut d. xiii libro eximatum. §. Regula & reierunt. M.iscard. de probat. conclus. 1261. & Peebius in d. Rub. num. 3. circa fin.

Exceptio eius, quod non est, nihil operatur *Cephal. conf. 312. num. 70.*

Exceptio inspecta substantia, est defensio in æquitate naturali fundata, l. qui æquitate. ff. de except. dol.

Exceptio debet contrariari directe intentioni agentis. *Cast. l. cum ultra: num. 2. C. de non num. pee.*

Exceptio præsupponit actionem. *Bart. l. 1. ff. de except.*

Exceptio semper debet esse favorabilis, l. favorabiliores. ff. de reg. iur.

Exceptio facta in vno casu, confirmat regulam in alijs casibus non exceptuatis, *Curt. iun. conf. 183. num. 3. part. 2.*

Exceptio derogat regulæ generali. *DD. e. quoniam frequenter, ut lit non contest.*

Exceptio nulla est, ubi nullareperitur actio, l. si quis, ff. de inoff. testam.

Exceptio est actionis exclusio, ibid. l. 2. ff. de except. Rot. decis. 16. de in nou. *Bart. in l. ex hoc iure. §. de iust. & iur. n. 19. & in l. ubi pactum. C. de transact. num. 15. vers. ex qua opin. Dec. in l. non videtur. 13. ff. de reg. iur. num. 7. distingu.*

Exceptio debet esse de genere regulæ, l. 1. ff. de reg. iur.

Exceptio superueniens post litē cōtestatā idem operatur, ac si fuisset opposita ante, c. in iudicio ante, de off. deleg.

Exceptio datur ei, cui actio, leg. inuitus. §. cui damus. ff. de reg. iur. Dec. in l. cui damus. ff. de reg. iur. iur. distin. guis.

Exceptio debet esse de regula sub qua illa continetur, l. nam quod liquid, ff. de pen. leg.

Exceptio superueniens pendente iudicio prodest reo. *Bart. l. cum mu-*

lieri ff. solut. mat.

Exceptio opposita per eum qui laborat eodem morbo, eliditur replicatione, c. cum Ecclesias, de except.

Exceptio non tollit, sed elidit obligationem, *Zal. l. cum qui, numer. 11. de V. O.*

Exceptio superueniens vni ex correis de bendi, prodest alteri, ante condemnato. *Cast. l. & post rem, ff. de transact. Alex. conf. 107. vol. 2.*

Exceptio legitima excusat à mora, *Bart. leg. si pactus, ff. de pact.*

Exceptio superueniens pendente iudicio elidit actionem. *Bart. l. 1. ff. de except.*

Exceptio iuri contraria non debet admitti nec in actis poni. *Bal. l. edita. ff. de edend.*

Exceptio quæritur inuito, & ignoranti, l. nam c. cum pridem. ff. de parti.

Exceptio retardatur per replicationem claram, & non egentem altiori indagine, l. quoniam Alexandrum, l. de adulter Roman. conf. 246. num. 10.

Exceptio obstat venditori obstat, & emptori, *Spec. de nescus. §. 6. vers. sed quid.*

Exceptiones sunt odiosæ. *Spec. de test. §. 3. vers. sed cum quaritur.*

Exceptio omissa non potest opponi tempore allegationum. l. cum qui ita. §. cum ita, ff. de verb. oblig.

Exceptio nullitatis non est propriè exceptio, & potest opponi etiam post terminum statuti. *Bal. l. 3. not. 3. C. de iur. & fact. ignor.*

Exceptio superueniens post conclusum in causa potest opponi. *Abb. c. pastoralis de except.*

Exceptio post terminum opposita etiam probata, non releuat, *Bal. l. properandum. C. de iud.*

Exceptio non tollitur per statutum tollens actiones. *Bal. l. peremptorias. C. sent. resc. non poss.*

Exceptio intelligi debet iuxta regulam sub qua est posita, l. nam si quidem §. fin. ff. de pecul. legat. *Ripa respons. 4. de iur. gent. num. num. 4.*

Exceptio non admittitur quæ excipienti non interfit, l. 1. ff. de appel. recip.

cap. Ue. conf. 418. Viso. num. & seq.

Exceptio multo facilius admittitur quam actio, *l. cui damus. ff. de reg. iur. ubi Deo. & reliqui distinguunt.*

Exceptio obicitur pro non opposita habetur.

Exceptio restringit regulam, *l. nam quod si quide. §. fin. ff. de pena. legat. 1. ubi dixi in Collectaneis.*

Exceptio non admittitur quæ excipienti non interlit, *l. 1. ff. de appell. recip. Dec. conf. 418. Viso num. 10. & 17.*

Exceptio nititur æquitate, *l. qui æquitate. ubi dixi in meis Collectaneis. glos. l. 2. §. in factis. verb. exceptione. ff. de verb. oblig. Nat. conf. 8. nu. 5 Ripa. Rub. ff. de verb. oblig. nu. 43. Marfil. de fideius. numer. 277.*

Exceptio cohzrens personæ excipientis non profficialijs, *l. exceptiones qua persona. ff. de except. ubi dixi in meis Collectaneis. Dyn. in cap. 15. qm in ius. de reg. iur. num. 18.*

Exceptio declarat præcedentia, *Alex. in l. sentium. C. qui testam. sacer. pos. num. 4. num. 4 in fin.*

Exceptio firmat regulam in non exceptuatis, *glos in l. quæsum. §. idem respondit. verb. non potest. vers. & sic. not. ff. de fund inst. ad quam plura dixi in meis Collectaneis.*

Exceptio multo facilius conceditur quam actio *cap. qui ad agendum. de reg. iur. ad quem textum plura dixi in Collectaneis. l. 1. ff. de superfic. Vinc. Frac. decis. 239. venditor. num. 6. l. inuitus. §. cui damus ff. de rex. iur.*

Exceptio debet esse de regula, *cap. 1. de reg. iur. iur. in l. 1. ff. de offic. eius. nu. 52. vers. testatio. & Dec. num. 65. & Alex. num. 68. Ripa. l. 4. §. cato. ff. de verb. oblig. num. 25. Brun. conf. 38. num. 4. Gonzal. ad regul. 8. glos. 51. nu. 2. Surd. conf. 262. num. 47. & 402. num. 21. Decian. conf. 2 lib. 4. num. 33. qui omnes notab. quaestiones per hanc regulam decidunt.*

Exceptio debet esse de genere excepti, *Bart. l. si cum. §. qui iniuriarum. ff. si quis causam. num. 6 in fin.*

Exceptio omnis est restringenda, *Rot. decis. 27. de rescrip. in nouis. num. 2. Necif. conf. 66. num. 17.*

Exceptio extenditur ad casum similem, *Dec. conf. penul. num. 8.*

Exceptio est propugnaculum reorum, contra actores, *§. 1. inst. de except. Rota decis. 5. de except. in nou. num. 2.*

Exceptio dicitur neglecta per processum ad vteriora, *cap. ex parte. vers. exceptione neglecta. de apel. & ibi dixi in Collectaneis.*

Exceptio est probanda ab excipiente, *Vis. excipiens grauat onere probandi.*

Exceptio quæ competit principali gaudet fidei iuror, *l. omnes. ff. de except. l. si quis reum. ff. de liber. legat. l. 2. ff. qua res Pign. oblig. pos. Marfil. de fideius. nu. 267 & 285.*

Exceptio casibus regulæ expresse aduersatur, *Mantic. decis. 76 num. 2.*

Exceptio, & replicatio procedunt à pari, *l. 2. ff. de except. 10. Bnd. in cap. 2. eod. tit. Tiraque. de Retra. 7 lignag. §. 1. glos. 18. num. 24. in fin. modo replicatio sit clara seu non egeat altiori indagine, Ron. conf. 246. num. 9.*

Exceptio quamuis turbida prodest excipienti, si replicatione non tollatur, *Dec. cap. dilecti. de except. num. 9. vers. nota quarto Res. decis. 597. num. 3. decis. 677. num. 1. part. 2.*

Exceptio generalis non prodest excipienti sed in specie opponenda, *cap. ut circa. vers. singula. de election. in sexto. ubi dixi in Collectaneis. Rot. decis. 1. de libit. oblat. & decis. 70. de appel. in antiq. Vant. do nullitas cap. fin. num. 29.*

Exceptio dubia tollit probationem actoris certā, *Pacian. de probat. cap. 50. num. 76. & ibi addentes. Limit. infra. vers. exceptio dubia.*

Exceptio iusta vel admissibilis excusat à mora, etiam concurrente iudiciali interpellatione, *Guid. Pap. decis. 496. num. 1. in fin.*

Exceptio releuans non censetur reiecta à statuto reijciente omnes exceptiones, *Bart. l. 1. §. & parui. ff. quod cui aut clam. num. 3. Curtius l. 3. §. si is pro quo. ff. quod quisq. iur. num. 4.*

Exceptio quæ nocet auctori, nocet etiam successori, *l. apud Celsum. §. de auctoris. ff. de dol. mal. & metus except. Surd.*

Surd. conf. 4. plura. num. 6. & seq.

Exceptio indicat extare regulam in contrarium, *Dec. in l. 1. ff. de reg. iur. nu. 27. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 13. num. 24.*

Exceptio dubia non elidit intentionem actoris iure fundatam, *l. non solit. §: sed ut probari. ff. de nou. oper. munc. cap. auditis de prescript. Crauet. conf. 142. n. 6. Pergrin. conf. 1. lib. 4. num. 14.*

Exceptio illiquida non tollit actionem liquidam, *l. fin. C. de compensat.*

Exceptio opposita in processu, non potest opponi in executione sententie. *l. fin. autem, §: fin. ff. de negat. gest. ubi Bal. & Alberic. notant. Morla in emptio iuris, tit. 2. de iurisdict. iud. quast. 19. nu. 6. in fin.*

Exceptionem metimur ex persona rei, non autem actoris, vel replicantis, *Bal. & Arminius. 39. ff. de minor. num. 33. circa med. l. fin. C. de fruct. & firmit. expens.*

Excipere non potest cuius non interest excipere, *l. ille a quo §: ff. ad redet. Surd. conf. 213. cogendul. 12. num. 12.*

Excipiens est actor in exceptione sua, *l. 1. vers. nam reus, ff. de except. ubi dixi in Collectaneis, Pergrin. conf. 64. ex causa num. 22 & conf. 92. Sentio. nu. 10. lib. 3. Pit. decis. 396. lib. 2. nu. 2. Surd.*

conf. 248. num. 3. Mantie. decis. 230. nu. num. 5: Cefal. conf. 455. num. 30. Rol. & Val. conf. 13. num. 65. lib. 3.

Excipiens non fatetur contraria exceptioni, *l. non utique, ff. de except. & dixi ad eundem textum in Collectaneis; Natia. conf. 134. num. 1. Mantie. decis. 192. num. 4. Surd. decis. 24. exceptio. num. 5.*

Excipiens grauatur onere probandi oppositam exceptionem si, *l. in exceptionibus, vers. ipsum itaq. ff. de probat. & dixi ad eundem textum in Collectaneis, Surd. conf. 385. num. 11.*

Exceptio est negatio implicita, *Ful. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 21. n. 2.*

Exceptio alteri quæri non potest, *l. solutionem, ff. de solut.*

Exceptio datur multo fortius ei, cui datur actio. *Bal. l. 3. C. de cond. indeb.*

Exceptiones nituntur æquitati. *Bart. l. qui aqutate, ff. de dol. mal. except.*

Exceptionem obijciens non videtur intentionem partis aduersæ confessus. *l. non videtur, ff. de except. & ibi dixi in Collectaneis.*

Exceptio vna opposita, & non probata, potest opponi alia, etiam contraria, *cap. cum dilectus, de relig. dom.*

VM tractarem qua sint obseruanda quoties
 sit Rei iudicata executio, prauidi mole operis
 mihi otium, & tempus defecturum, exami-
 nandi pari stylo omnes exceptiones Dilato-
 rias, & peremptorias. Angel. consil. 132.
 quidam, numer. 2. vers. ad primum,
 qua remorentur faciendam, vel faciendam
 sed non consumptam Rei iudicata executio-
 nem, testans id opus relinquere Antonio Fracisconepoti meo ex fra-
 tre germano, qui heres ex asse scriptorum meorum, captum à me opus
 perficeret, pro ut facile perfecisset, indicata sibi materiarum sede un-
 de tamquam ex ubere lati fundio, copiosam colligendo messem; co-
 lophonem addidisset. Verum illo in adolescentia defuncto, relicto fra-
 tre dissimilis geny, non Mineruz sed Martis gaudente coronis, agens,
 que ego annum septuagesimum nonum, cum refriguerint solertes,
 & viuidi illi spiritus, qui requiruntur in enucleante iuris aliquod
 argumentum, manum de tabula sustuli, hortando quemuis de iuris
 prudentia bene mereri cupientem, me ducem sequatur, & spero fu-
 turus Nicolaum Pacificum ciuem Esinum, cui scripta mea communi-
 caui, relicto sibi indice, laborem, aliqua in parte scribendo, minuente.

INDEX CAPITVM

Exceptionum quæ superfunt examinandæ.

cui non dicatur tutus citato.

Cap. I.

Cap. III.

Actione cares petendi executionem sententiæ, nam si petatur alieno nomine, procurator debet docere de speciali mandato, ut dixi de executione cap. 7. si alio titulo debet de illo docere, siue agatur de executione sententiæ latæ ad fauorem vnius, seu vniuersitatis, & repellitur actor, & admittitur ijs omnibus casibus, quibus licet sine actione agere, iuxta regulum, l. si pupilli, §. videamus, ff. de negot. gest. quam ibidem examinandi in meis Collectaneis, vide infra cap. 10. vbi si excipiat quod quis non potest, esse procurator, quandoque potest opponi. *Marsesius de commiss. suspic. iud. §. 1. num. 43.* quando iudex admittere possit agentem sine actione, & de iudicio conuallidato ex superuenienti iure. *Menoc de arb. iud. Quæst. 16.* hæc exceptio dicitur intentionis, & facti Milanens. *decis. 2. part. 2. num. 155.*

Cap. II.

Accessus non datur tutus venienti ad iudicium, plura de ista exceptione dixit *Mascard. de probat. conclus. 17.* & tribus seq. & ibi moderni de Nigris, & dixi ego in meis Collectaneis ad *Clem. 1. §. Quia de iudic.* & *Gail. obser. 52. lib. 2. num. 3.* & seq. *Socin. de citation. artic. 18. num. 5.* *Alex. l. de ætate ff. ad Trebel. num. 11.* & seq. *Myfing. obser. 73. Cent. 2.* cessat vbi quis citatur ad locum commissi delicti. *Menoc. conf. 100. quæst. num. 208.* & dixi supra cap. 12. §. 4. n. 50. & quando lo-

Veniam non petijsti, qui veniam agendi contra reum petere debeant, & à quibus personis illa sit petenda, examinat exceptionē istā *Rol. à Val. conf. 18. lib. 2.* obstat uxori agenti contra maritum. *Aret. in l. maritum. §. elegantur. ff. sol. mat. num. 6.* addendo omnibus obstat qui debent reuerentiam reo conuento, an vassallo agenti contra dominum. *Ias. in pralud. feud. num. 21.* *Bursat. conf. 49. num. 20.* *Docer. tract. de commodo Senioris, & iure Domini. cap. 2. Myfing. obser. 92. conf. 4.* *Zaf. de feud. part. 7. num. 49.* *Gerard. Manzol. conf. 49.* refert qui veniam petere debent. *Socij. de dilation. artic. 31. num. 74.* *Quibus obstat. O fasc. decis. 31. n. 14.* vsq. in fin. *glos. antepen. in cap. 1. de milit. vassal. cessat vbi nō fuit opposita in primo actu iudiciali.* *O fasc. decis. 31. num. 21.* an obstat vassallo vocante dominum in ius, *lo. Rediger. in method. feud. lib. 2. cap. 1. num. 7.* aliqua dicunt, *Rol. à Val. conf. 18. in presenti. lib. 2.* *Rosental. de feud. part. 10. section. 8. nu. 51.* & seq. an conueniendo fiscum, *Ros. sing. 9. glos. l. bene à Zenon. verb. in fione. C. de quadr. an. p. ascrip.*

Cap. IV.

Dominij exceptio, non obstat agenti possessorio siue agat iure suo, siue ex iure sui auctoris. *Antar. conf. 205. in qua litione num. 5. pluradixit de ista exceptione, Mascard. de probat. conclus. 687. num. 12. 19.* & seq.

Zzz

seq. exam. naut. difficultatem istam. Surd. conf. 189. quamvis, num. 23. & seq. Menoc. de Recup. posses. remed. 15. num. 471. & seq. Sarmient. Select. interpret. lib. 2. cap. 13. nu. 2. & seq. tenet negativam, & testatur de veriori, & ego in meis Collectaneis, ad cap. redintegranda. 3. q. 1. Sex casibus illam distinx. Quid si opponatur à tertio. Boer. decis. 79. Breuiter Giurba decis. 62. tertio, num. 1. & seq. Couar. pract. quas. cap. 16. agitur. Scacia de appel. quas. 17. Limit. 6. memb. 4. num. 68. addendo procedere, si incontinēti doceat de sua possessione, retardat executionem sententiæ, si admittitur exceptio in qua propositū sit dominium, Crauet. conf. 840. vitium, num. 2. in prin. glos. l. ille à quo, §. si de testamento, verb. verba. ff. ad trebel. vbi dixi in Collectaneis, admittitur contra agentem adipiscendæ, si incontinēti probetur, Put. decis. 222. lib. 1. num. 3. & decis. 35. & 58. & 73. pars. 2. Surd. conf. 214. num. 20. incontinēti probatio effectus, Soc. lūm. conf. 75. lib. 1. n. 8. Put. decis. 308. lib. 1. num. 3. & Surd. ibid.

Cap. V.

DOli exceptio obstat petenti executionem, ejus quod restituere debet statim, Fel. cap. de bitores, de iur. tur. num. 4. Dico conf. 424. col. 1. Fernus tract. de moment. tem. cap. 31. num. 8. & alia plura dixi in meis Collectaneis ad d. cap. debitores, opponi potest in quacunque instantia, & in executione, Gabriel. conf. 28. in casu, lib. 2. num. 7. & seq. Bargak. tract. de dolo. lib. 6. cap. 16. num. 2. opponi potest etiam contra quemcunque successorem, si respiciat contractum, Franc. Veginf. conf. 56. num. 20. generaliter opponens omnem exceptionem intelligitur opponere exceptionem doli, Bal. in repes. l. 2. ff. de iur. iur. num. 45. renuntiatio doli, intelligitur de parua lesione, Corn. conf. 236. diligenter lib. 4. num. 36. opposita doli exceptio an concedatur doli replicatio, Pacia. de probat.

lib. 1. cap. 58. nu. 75. Tuscus. conclus. 376. an opponi in possessorio. Dec. lūm. condemnatione. §. dolo. ff. de reg. iur. nu. 3. non nocet, quibus voluntas testatoris non resistit, Dec. l. non solet, ff. de reg. iur. num. 1.

Cap. VI.

CEdendarum, opponi potest in executione sententiæ, alterius. §. fin. 20. ff. de tutel. & ration. dist. vbi Bal. in fin. notat. non est sublaia à statuto resciente omnem exceptionē, nec generalitrenunciacione, Dec. conf. 99. num. 3. & conf. 446. num. 1. quando concedatur tutori conuento in solidū, Pontan. tract. de tutel. cap. penult. nu. 131. & seq. plurib. & 149. 178. & Roncal. in l. 9. ff. de duob. reis. num. 219. & seq. Boer. decis. 59. num. 3. & seq. plurib. quando opponenda, Boer. decis. 159. num. 9. & seq. Surd. conf. 179. num. 23. & seq. 26. & seq. & 34. Gutier. de tutel. pars. 2. cap. 2. num. 10. vsq. in fin. Galsamer. de tutel. lib. 3. quas. 26. nu. 11. si vbi sit obligatus. pure, alias sub conditione; Trentacinq. resol. 24. de solut. lib. 3. num. 9. & seq. an renunciari possit, & quando opponenda, ibid. n. 9. 28. vers. primam, an vbi tota pecunia deuenit vni ex obligatis in solidum ibid. num. 40. an obligatus ex persona alterius, qui nomine plurium contraxit, ibid. num. 42. quando obijci possit, l. mol. l. inter eos, ff. de duob. reis, num. 2. & 8. Ceditque possint, & non possint, & quis dabeat, & cogatur, & e contra, l. Olim. de ad lūm. in addition. ad cap. 5. Quorum, num. 21. & seq. plurib. Berhanol. claus. 4. glos. 4. nu. 8. Adlansenf. decis. 1. lib. 1. opponi potest in executione sententiæ, Alex. conf. 119. lib. 1. num. 2. sequitur Galles. loquens de fideius. de oblig. Cam. quas. 17. num. 20. Tuscus. conclus. 385. & seq. exceptio cedendarum, Pont. tract. de tutor. cap. penult. num. 131. & seq. examinat. Tuscus. concl. 384. cum trib. seq. exceptio cedendarum Exceptio diuisionis.

Cap. VII.

Divisionis exceptio, *Montan. de tutel. cap. penul. num. 142. late de illa agit Bertazol. clausul. 39. glof. final. & clausul. 40. glof. 2. excusfio- niss.*

Cap. VIII.

Filius familias est, & pater non confensit, an exceptio ista obftet tam vbi filiusfam. agit, quam vbi conuenitur, *Ioseph. Lud. decis. 13. vbi etiam agit quid dicendum in causa criminali. & late dixi in Collectaneis, ad l. fin. §. necessitate. C. de ben. qua. liber.*

Cap. IX.

Clericatus exceptio, coram quo iudice cognoscatur de ista exceptione, si corā iudice layco opponatur, *Clar. 8. fin. quæst. 36. num. 21. & seq. & ibi addentes, & ibi Baiard. num. 19. & seq. vbi multa de ista exceptione, & quando obftet, & Clar. ibid. num. 23. agit si clericus immisceat se enormibus, agendo de intellectu, cap. perpendimus, de sent. excom. & cuius expensis mittatur, de sent. excom. Baiard. ibid. num. 21. & quæ sint partes iudicis Ecclesiastici in hoc casu, Clar. ibid. num. 22. in causa civili procedit, condemnato clerico à iudice in expensis qui distulit excipere de clericatu, vsque in executione sententiæ, Rol. à Val. conf. 12. prima lib. 2. nu. 42. & colleges plura ex meis Collectaneis, ad cap. 3. it. quæst. 1. Quid si excipiatur à tertio, Rimin. iur. conf. 422. Dominus, num. 1. & seq.*

Cap. X.

Non Interest tua exequi sententiam, dixi de execut. rei iudicata cap. 7. si executio ab alio petatur quam ab eo, ad cuius fauorem fuit iudicatum requiri speciale mandatum in petente, inde nata est exceptio tua non interest exequi sententiam, de qua agunt, *Felin. in cap. cum super de re iudicat. num. 14. & seq. & in cap. cum super de offic. delegat. num. 2. Innoc. in cap. super de accus. num. 1. & seq. Milanens. decis. 1. lib. 2. num. 19. & seq. an semper excludat agentem, Pet. Pecchiut. cap. in re communi, de reg. iur. num. 7. Bak. l. 2. ff. de iur. iur. nu. 50. & Dec. conf. 302. num. 4. Probat ad Monac. cap. pia de except. n. 16. & 18. cessat sepe. Crauet. conf. 182. num. 8. an sit dilatoria. Dec. conf. 302. num. 4. circa med. Quid si dominus agat ad damna illata suis vassallis, Fel. cap. auditis, de præscript. nu. 27. an excipiens vel actor debeat probare sua interesse. Mascard. de probat. conclus. 972. & Brunor. quæst. 11. nu. 1. & seq. sub ista exceptione continetur legitimatio personæ actoris & rei, Burnn. idib. num. 8. & seq. Item quod quis non sit procur. Alex. conf. 72. circa lib. 4. nu. 2. & seq. quomodo probetur sua interesse, Mascard. de probat. conclus. 929. est dilatoria Ancar. Clem. constitutione, de clat. num. in fin. quis possit de illa excipere, Bero conf. 30. lib. 2. nu. 27. & seq. & Fel. in cap. cum super, par. 7. de re iud. num. 14. Cessat in ijs in quibus iudex debet supplere ex officio, Dec. in cap. intelleximus, de iudic. col. fin. n. 87. vers. quibus addo. opponi non potest in contractu reciproco, Menoc. conf. 1. num. 370. Iacob. Laurent. tract. de iud. suspect. cap. 15. num. 129. idem late repetit, an vbi agitur de periculo animæ, veluti de excommunicatione, Fel. cap. intelleximus, de iudic. nu. 7. Cessat vbi quis excipit vel agit de nullitate testamenti si filius non agat. Put. decis. 16. part. 2. num. 7. Quando poponenda,*

Z z z 2 Fel.

Fel cap. super. bis de accus. num. 18. facit filere defectum citationis, *Surd. conf. 323. num. 43.* cessat ad fauorem fideius-
soris conuentioni ante excusationem prin-
cipalis, qui non sit soluendo, *Alex. l. non solum. §. morte. ff. de non oper. nun-
cias.* est litis finitæ, & repellit agentem
a limine iudicij, *Surd. conf. 227. num. 7.*
& *decis. 52. num. 22.* facit cessare excep-
tionem nullitatis, vel iniustitiæ con-
tra excipientem, *Surd. conf. 1. num. 84.*
& *seq. & conf. 41. num. 8.* & *conf. 48. nu-
20.* & *seq.* etiam in criminalibus, *Surd.*
conf. 48. num. 21. opponitur contra pe-
tentem edi instrumentum, *Gail. obser.*
106. lib. 1. num. 1. & *seq.* opponenda an-
te litem contestatam, & opposita impe-
ditur litis contestatio, si interesse de-
ducatur incidenter, secus si tangit fa-
ctum principale, quia tunc quando-
cumque opponi potest. *Aussier. ad Ca-
pel. T. bojos. decis. 67. num. 5.* cessare facit
exceptionem adimplementi, etiam
vbi dubitatur, an adimplementum
possit asserre damnum, vel commodum,
Graues. conf. 59. Petrus, num. 3.
Iac. Laurent. de iud. susp. cap. fin. nu.
129 circa fin. late de ista exceptione
agunt, *Tiraquel. de Restrict. signaz. §. 1.*
glos. 2. num. 33. & *seqq. Bernard. Rocca*
in praxi, lib. 3. cap. 1. & cap. 15. Peregrin.
conf. 22. in causa. num. 3. & *conf. 102. nu.*
29 lib. 3. Decian. conf. 44. primo, lib. 4.
num. 72. Conar. pra. l. quast. cap. 15. Ma-
ffrit. decis. 33. num. 1. vsq. in fin. & decis.
34 nu. 7. cum alijs congestis in mes Col-
lectaneis, ad l. loci corpus. §. competis,
ff. si seruit. vendic. Sub ista exceptione
est defectus mādatis, tñ actoris quā rei,
vt dixi, & agunt, *Ias. in l. lices. C. de pa-*
ctis Bal. in l. fin. C. de iudic. num. 7. Iacob.
Laurent. tract. de iud. susp. cap. 6 num.
10. & seq. Peregrin. conf. 97. Falsi. lib. 3.
num. 1. & seq. Aebil. de Gras. de procur.
decis. 6 num. 1. Capie. decis. 1 num. 31. cir-
ca fin. conf. 32. Abb. cap. inter monest-
erium. 20. de re iud. num. 7. facit cessa-
re exceptionem adimplementi, vt di-
xi, *Sup. cap. 1. num. 80.* continet legi-
timationem personæ, quam examinat,
Museat. in prax. lib. 1. part. 3. glos. §. cō-
parentis. an sit dilatoria, vel preempto-

ria, Afsin. in prax. §. 13. cap. 6. exami-
nat. Tusc. cōcl. 377. exceptio ampiat
etiam excipiendo, *l. 1. ff. de appel. cap.*
cum inter, de elect. Bal. cum seruum,
C. de seruit. fugit.

Cap. XI.

Liquidationis exceptione im-
pediri executionem senten-
tiæ, quod contenta in illa non
hinc liquida firmat, *Bal. in l. 1. C. de sur.*
& *fact.ignor. l. 2. C. de execut. rei iud. l.*
ita stipulatus sum te fisci. ff. de verb. oblig.
Bertrand. Argent. ad Consuet. Briton. ar-
tis. 231. in princ. exemplum referens si
vendit fuerint plures fundi emphiteo-
tici siti in diuersis territorijs, vbi non
eadem quantitas soluitur pro laude-
mio.

Cap. XII.

Rei iudicatæ, excep. fuit aduenta
ad cōseruandū rigore iuris, *Abb.*
in rub. appl. num. 7. in fin. quan-
do transeat contra singularem succes-
sores, *Franc. Jegius conf. 56. num. 22.*
indicatur ex sententia lata super emer-
genti, *Bal. in repet. l. 2. ff. de iur. iur. nu.*
num. 62. in prin. an obitet vbi agitur ad
aliud effectum, quam pro eo, in quo
fuit lata, *Bal. in repet. l. 2. ff. de iur. iur.*
nu. 62. cessat vbi non est locus iuri ac-
crescendi, *Cuine. ad l. 4. §. de usufruct.*
quæ requirantur vt agenti obitet. *Pe-*
guer. decis. 205. nu. 5. post. med. Hondad.
conf. 28. lib. 1. nu. 6. in fin. Bero. conf. 102.
Bero. conf. 102. col. 2. nu. 42. & 43. quan-
do opponenda, *Cancer. de sent. & re*
iud. num. 12. & 13. quando obitet, *Can-*
cer. ibidem num. 58 an possit renuncia-
ri, *Cancer. ibid. num. 25.* & *seq. plurib.*
illa opposita si feratur sententia, illa est
nulla, *Scaccia de appel. quast. 11. num.*
194. & seq. Quando lata contra domi-
nū noceat subditis, & e contra, *Rosen-*
tal. de feud. cap. 9. conclus. 24. & seq. an
lata

lata in possessio, noceat in petitorio, *Rubeus. §. nihil. commune. ff. de acq. poss. num. 185.* obstat si tria concurrant, de quibus, *Hoff. in cap. penul. de except. num. 3. loc. conf. 254. lib. 2. num. 4.* late de exceptione ista, *Rubi. Cypis Galeos. Controuers. lib. 2. cap. 34. Fel. in cap. penul. de except. num. 4. & ibi addentes,* quid si accedat variatio. *Imol. cap. fin. de except. col. 2. vespitem sciendum, Butr. cap. ad versarij de except. num. 11.* late de exceptione ista agunt, *Surd. c. n. 61. num. 2. & seq. & conf. 134. num. 9. & seq. & Giurba. decif. 55. Baro. num. 21.* an possit à principe reuocari, *Crauet. de antiq. temp. part. 1. §. 1. num. 53.* quando dicatur res iudicata, *Cast. in l. fin. §. do. nec. C. de iur. delib. num. 2. vers. nam si condinatus. Franc. Curt. quæst. 30. Boer. conf. 44. num. 1. & seq.* an contra eam possit princeps resciberi, *Crauet. de antiq. temp. part. 1. §. 1. nu. 50. vers. addo ultra, & num. 53. 56. & conf. 103. num. 3. & conf. 241. princeps, num. 12. in fin. cum alijs cumulatis in meis Collectaneis, ad l. res iudicata, ff. de regul. iur. lata in sumario, non obstat in ordinario, si idem deducatur in ordinario, Cum in l. a diuo pio. §. superius. ff. de rei iud. num. 2. nec ex renunciatione partis, *Pinel. l. 1. C. de bonis matern. part. 3. num. 50. vers. inde non part. examinari. Muscatel. in prax. lib. 1. part. 4. glof. verbis iudicata. Limit. si de illa facta exceptio, ne iudex procedat ad vltiora, Gab. de except. conclus. 1. num. 13. Gabriel. seq. Limit. ubi sententia est contra sententiam, Fel. cap. iuxta monasterium de sent. & re iud. nu. 15. & seq. ubi examinat, Muscatel. in prax. post l. a diu. iudicata, num. 1. et seq. Tuscus. conclus. 383. et 384. exceptio.**

Caput XIII.

FRequens est in iudicijs exceptio, l. 2. de pignoribus, quæ cum repellat agentem ad bona sibi generaliter hypothecata, nisi prius excussis, quæ sibi sunt specialiter obligata, tanto ma-

gis repellit exequentem, quamuis eadem lex sit exorbitans, & in casu tantum intelligenda, *See in. c. n. 75. primo. vol. 4. num. 14. Paris. conf. 103. lib. 3. nu. 4.* rationem tamen eius legis refert, *Butr. decif. 36. part. 1. nu. 4.* vltra eâ quæ tradunt, *Doctores in d. l. 2.* quando obflet hæc exceptio, agunt, *Negus. de Pignor. part. 9. memb. 2. sequitur modo, num. 51. & seq. et part. 8. memb. 1. nu. 20. Surd. decif. 44. Creditor. Castil. decif. 98. num. 1. et seq. Flam. Amondol. ad Vinc. de Franc. decif. 5. in fin. Paris. conf. 103. ad resolutionem l. lib. 3. Castil. Quotian. controuers. lib. 4. part. 1. cap. 26. vxor. nu. 21. vñq. in fin. Ganetius. trakt. de cénf. lib. 2. cap. 21. quæst. 5. artic. 9. num. 35. & seq. Tremacing. Var. Resol. lib. 3. de pignorib. resol. 5. habens. Couar. var. resol. lib. 3. cap. 18. Prior. Bertazol. clausul. 39. glof. 5. num. 10. Zachia ad Galles. de oblig. Cam. quæst. 11. Quid si testator pro legato specialiter fundum aliquem hypothecauit, non conueniunt, *Rip. in l. 1. ff. delegat. 1. num. 86. & Surd. conf. 209. non videtur, num. 10. in fin.* An tertius possessor rei generaliter obligatæ possit excipere excutienda esse specialiter obligata, *Negus. de Pignorib. part. 8. memb. 1. num. 20. Surd. conf. 69. nu. 11.* quid si specialiter dypothecata subdita sint fideicommissio, & generaliter obligata sunt libera. *Castil. practic. controuers. part. 1. cap. 26. vxor. num. 29. et seq.**

Cap. XIV.

Non numeratæ pecuniæ, vid. *Doctores, et mea Collectanea ad l. in contrahibus, C. de non. num. pecun. et Tuscum conclus. 418. et seq. plurib. exceptio non numeratæ pecuniæ, de iure Canonico potest opponi etiam post biennium, Dec. in l. iure natura, ff. de reg. iur. num. 4.*

Cap. XV.

P Retij non soluti, examinaui, *Supra. cap. 10. §. 8. an à venditore possit deferri iuramentum non fuisse, solum pretium, Caroc. de iuram. lisis decis. 4. part. quasi. 9. num. 18.*

Cap. XVII.

P Actum de non petendo, examinat, *Muscotel. in prax. part. 4. §. petendo.*

Cap. XVIII.

Cap. XVI.

T Ransectionis, examinat, *Muscotel. in prax. part. 4. glos. 11. §. transactioni.*

N On teneor nisi in quantum facere possum examinat, *Tuscus concl. 382. excepto, & late dixi in meis Collectaneis ad l. maritum, ff. solmat.*

I N D E X

NOTABILIVM OPERIS.

A.

Accideas non potest stare sine subiecto
culi in hæreat 6. fol. 241.

B B A S declaratur 58. Acta iudicii qualiter dicantur facere no-
torium 10 fol. 401.

Abbas reprobat 3. Acta iudicii faciunt notorium manifestum,
fol. 104. & evidentiæ 2. Ampli. 4. fol. 354.

Absolutio quid sit 1. fol. Actio semel extincta amplius non reuini-
116. scit 1. fol. 528.

Absolutio qualiter con- Actio quæ ceditur, transit in cedentem
cedatur obligato 113. tum suo vicino 13 Limit. 6. fol. 468.

forma Camere 38. fol. 523. Actio personalis præscribitur annis tri-
ginta 16. fol. 488.

Absolutio ad cautelam quibus casibus Actio an sit elisa, & an penitus sit extin-
concedatur 2. fol. 516. cta differt 10. fol. 31.

Absolutio à iuramento est concedenda, Actio & passio non datur in eodem subie-
quotiescumque illius observantia est cto 12. fol. 94.

iuranti in illa, vel iniqua 13. & quare, Actio in factum generalis est, & quid ex-
14. fol. 515. primendum, ubi illa intentatur 29.
fol. 128.

Absolutio à iuramento post intersum- Actio in carere & agendo repelli posse sub
perium à solo Papa conceditur, si paria 9. fol. 31.

subsit causa 33 Limit. 34. fol. 518. sine Actione legitima nemo agere potest
8. ampli. ibidem fol. 487.

Absolutio à iuramento, ut pro sit, quæ re- sine Actione competenti nemo conue-
quiritur 23. 23. fol. 522. nitur in iudicium 3. Ampli. 4. 5. 6. A
fol. 62.

in Absolutione à iuramento quæ sint ob- sine Actione nemo contra alium agere
servanda 33. fol. 523. potest 20. Ampli. ibid. fol. 466.

Absolutio à iuramento est petenda ante- Actionis formulam indagare inane est 44
diem, quæ quis iuravit soluere 7. fol. 516. fol. 230.

Absolvere quis possit à iuramento fol. Actiones sunt suppositorum 10. 8. fol. 275.

519. 43. Actor quando non sequatur forum rei 13.
17. fol. 22.

Absolendi à iuramento facultas an sit Actor debet legitimare personam suam.
cumulative concessa Papæ, & Episcopo- 26. Ampli. ibid. fol. 443.

pis, & cæteris prelati 40. fol. 523. Actor & reus procedunt ad paria 4.
fol. 437.

Accessorium non potest stare sine suo prin- Acto-

cipali 17. ex limit. 11. fol. 241.

Accessorium quando non sequatur natu- ram sui principalis 16. & seq. fol. 200.

Accessorium non alterat principale 23. fol. 59.

Acto-

I N D E X

- A**ctoris est in omni iudicio persona legitimanda 44.
- A**ctus præsumitur factus ab eo, cuius interest illum fieri 37. fol. 140.
- A**ctus quando dicatur ipso iure nullus, vel per sententiam annullandus 3. fol. 440.
- A**ctus spontaneus est, qui fit iudicis imperio, si ille habuit principium voluntarium 5. fol. 50.
- A**ctum qui facit, potest illum qualificare multo magis 26. fol. 95.
- A**ctus omnis humanus consistit voluntate & potentia 13. fol. 461.
- E**xceptio peremptoria quando opponi possit post sententiam 21. fol. 462.
- A**ctus humani qui sint 59. simpliciter considerantur 60. 61. fol. 254.
- A**diectus potest solum recipere solutionem, & non novare 29. fol. 24.
- A**diudicatio est nulla, ubi obstat compensatio 10. fol. 459.
- A**dimplementum non præsumitur 19. ampl. ibidem; & 21. fol. 300.
- A**dimplementum petens, debet prius ipse adimplere 25. fol. 320.
- A**dimplementum debet esse verum, & reale, ne c. sufficit oblatio quoad cesset exceptio non adimplenti 6. Ampl. Alexander conf. 65. lib. 5. declaratur 12. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. fol. 299, & 300.
- A**dimplenti exceptio obstat agenti ex contractu, nec pro eo, in quo actor quid facere promissit 1. ampl. 2. 5. 7. 8. 9. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. Limita 27. fol. 302. 303. & 304.
- A**dimplenti exceptio obstat locatori, ubi agit ad pensionem 1. ampl. 2. 3. 5. 6. Limita 8. 9. fol. 306. & 307.
- A**dimplenti exceptio cessat, ubi quis agit ex separato, seu non connexo capitulo, seu contractu 1. ampl. 4. & 5. fol. 313. & 314.
- A**dimplenti exceptio est introducta, favore eius, cui est adimplendum 1. fol. 314.
- A**dimplenti exceptione quis renuntiare potest 5. ampl. 6. fol. 314.
- A**dimplenti an possit lite pendente 7. ampl. 5. Limita 9. 10. fol. 316.
- A**dministratores debet reddere rationem suæ administrationis 1. fol. 482.
- A**duocatus qui dilatoriam non opposuit antelitem contestatam, punitur libra auri 8. fol. 509.
- A**ffectata non possunt 40. fol. 240. 64. fol. 441.
- A**firmasse nemo præsumitur, quod non dixit, vel dicere noluit 12. fol. 56.
- A**firmatiua ad tempus concessa lapsa tempore inducit negationem 25. ampl. ibid. fol. 511.
- A**fflictus defenditur 13. & seq. 16. decif. duas expenduntur 16. 19. 21. fol. 466.
- A**gere multi possunt pro alio sine mandato 36. fol. 31.
- A**gere ad eundem finem, quando quis dicatur 6. fol. 261.
- A**gere male dicitur, qui agit contra tutum exceptione compensationis 12. fol. 459.
- A**d Agendum, quæ sunt temporalia, perpetua sunt ad excipiendum 62. fol. 289.
- A**d Agendum, quæ sunt temporalia, perpetua sunt ad excipiendum 1. & quare 214. fol. 413.
- A**lciaz. defenditur 7. fol. 258.
- A**lciazus reprobatur 34. 42. in fin. fol. 458.
- A**lciazus reprobatur 33. fol. 412.
- E**urt. lun. } reprobatur 33. fol. 412.
- A**lexander conf. 65. lib. 5. declaratur 12. fol. 341.
- A**lexander reprobatur 13. fol. 174.
- A**lexander Peretus Cardinalis Montaltus laudatur 15. liberalis, & pius 16. fol. 69.
- A**lienatio si fuerit prohibita non extenditur ad modica 6. fol. 248.
- A**lienationis prohibitio facta à testatore sine causa non valet 2. Limita 3. fol. 199.
- A**lienatum non dicitur, quod fuit necessitate cogente alienatum 16. fol. 203.
- A**ltari qui scrui de altari vivere debet 60 fol. 203.
- A**ltari qui scrui de altari vivere debet 60 fol. 207.
- A**lternativa legis electio est iudicis 3. Ampl. 4. 5. fol. 233.
- A**lluione si augeatur fundus emphyteoticus, vel feudalisis, an augmentum sit feudale, vel emphyteoticum 50. fol. 134.
- A**mici magnus defendere potest amicum sine mandato 63. fol. 372.

NOTABILIVM.

- Amicus**, & consanguineus fraternizant, sunt duo corpora, & anima vna 10. potest debitorem amici de fuga suspectū capere, vel capi facere 11. potest appellare pro amico, si ratificetur appellatio intradecem dies à die scientiæ 15. potest amicus defendere etiam aduersus officialē iniuste exequentē 16. f. 65.
- Ancar.** improbat 76. fol. 366.
- Angel.** declaratur 17. fol. 31.
- Annonæ** nomine quid contineatur 20. fol. 454.
- Antonius Corneus** laudatur 32. fol. 522.
- Anton.** Faber declaratur 8. fol. 27.
- Antonius de Felicibus** Substitutus in officio notariatus A. C. 11. fol. 515.
- Appellans** dicit sententiam validam, sed iniustam 3. fol. 414.
- Appellare** in possessorio est concessum tertio 50. fol. 421.
- Appellare** licet ad vtrumque effectum à sententia mixti executoris 9. fol. 382.
- Appellare** vbi non licet, licet dicere de nullitate 2. & quare 3. ampl. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. lim. 7. 8. 13. 14. 15. fol. 413. & 414.
- Appellare** an liceat à sententia, qua dictū fuit transisse in iudicatum. 23. 25. 26. fol. 418. & seq.
- Appellare** an liceat à relaxatione iuramenti 37. fol. 523.
- Appellare** tertio, & quarto, quando liceat. 3. fol. 388.
- Appellare** vbi non licet, suplicare licet Principi 4. Item restitutionem in integrum petere 5. Item dicere de nullitate 6. fol. 388.
- Appellatio** iuste introducta 7. fol. 388.
- Appellatio** est licita, vbi quis excluditur ab exceptione competenti 21. fol. 220.
- Appellatio** est licita omni casu, quo est prohibita, si sententia à qua appellatur, sit iniusta 27. fol. 402.
- Appellatio** interposita ab interlocutoria, qualiter concipienda 27. fol. 419.
- Appellatio** à diffinitiva qualiter interponatur 29. fol. 420.
- Appellatione** deserta executio sententiæ fit à iudice, à quo non autē ad quē 29. f. 419
- appellatione** deserta appellans, condemnatur in expensis, etiam si iustam causam litigandi habuerit 30. fol. 420.
- Appellatio** quare adiumenta i. concessa cēsetur omni casu, nisi reperiat prohibita 2. est species defensionis 3.
- Appellatio** in dubio censetur admissa, & non transacta in iudicatum 4. lim. 5.
- Appellatio** negatur à sententia lata in vim iuramenti litis decisorij 5. & quare 6. ampl. 8. 9. 11. 12. 13. 15. limit. 14. 16. 17. 18 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.
- Appel.** non datur à sent. lata per sortē f. 521.
- Appellationis** causa deserta, an sit deserta causa nullitatis corā eodē iudice 16. f. 415
- Appellat.** causa deserta an sit etiā deserta causa nullit. 28. & seq. 42. f. 425. & seq.
- Appellationis**, & nullitatis remedia sunt distincta, & diuersa 2. fol. 414.
- Arbitrium** datum alicui intelligitur iuxta regulas iustitiæ 23. fol. 211.
- Arbitrium** datum iudice est strictē interpretandum 51. fol. 223.
- Arbitria** redacta sunt ad instar iudiciorū 16. ampl. ibid. fol. 8.
- Arbores** plantatæ, quo pretio æstimetur, si fuerint soluendæ 10. 11. fol. 210.
- Argentarij** qui essent, illorū munus, quot species 47. 49. Venetijs qui sint. 48. 49. fol. 34.
- Argumentum** à contradictibus ad iudicia validum est 39. fol. 504.
- Arist.** assumptum comprobatur 1. fol. 529.
- Aristotil.** declaratur 17. 21. fol. 276.
- Aromatarius** cōsequitur, pretiū medelle, quam infirmo propinauit 9. 10. fol. 68.
- Articuli** negatiui, quando admittantur 4.
- Articuli** quales esse debeant 5. 6. vnde sumendi, seu quid continere debēt 7. cōficiendi ab Aduoc. 8. cautē cōcipiēdi, & in illius stat victoria causę 9. f. 207. 208.
- Attentata** committit, qui nulliter citauit 52. fol. 396.
- de Attentatis** non excipit, qui dedit causam attentandi 58. fol. 396.
- Auctor** quo tempore venerit in Urbem, & à quo fuerit adiutus 45. fol. 33.
- Auth.** qui rem, C. de S. S. Eccles. declaratur 24. fol. 131.
- Auth.** hoc si debitor, C. de solut. limitatur 4. & quare 5. fol. 285.
- Auerrois** error notatur 4. fol. 197.
- Auxilium** alteri terre debet cum suo dñ. no 3. fol. 67.
- Azo** fons legum, & tuba veritatis 8. declaratur 9. fol. 521.

I N D E X

B.

Bald. declaratur 12. fol. 286.
 Ald. declaratur 21. fol. 251.
 Natta declaratur 21. fol. 251.
 Baldus reprobatur 23. fol. 46. 13. fol. 317.
 10. fol. 445. 3. fol. 102.
 Bald. sibi contrarius 56. 69. fol. 339. & seq.
 Baldus frater Petri Vbaldi 1. fol. 284.
 Bannitus, vel excommunicatus si prædedit
 bannum, vel excommunicationem,
 esse nullam, an interim impune possit
 occidi, vel vitari 94. fol. 352.
 Bannitus extra territorium bñientis ca-
 pax est omnium dignitatum 22. limit.
 ibid. sepellitur in Ecclesia 23. ampl. ibid
 limit. 24. fol. 499.
 Bannitus an pendente cognitione nulli-
 tat, bñi possit impune occidi 96. f. 352.
 Bannitum nulliter occidens, punitur pē-
 na homicidij pendente iudicio, nullita-
 tis banni 17. fol. 348.
 Barboſ. reprobatur 10. fol. 174.
 Bart. declaratur 49. fol. 349. 12. fol. 286.
 Bartolus nuncupatur Doctorellus à Bald.
 16. fol. 333.
 Bart. num. 14. in fin. reprobatus, defendit-
 ur 28. fol. 192.
 Bartol. interrogatus de mane responde-
 bat die sequenti 31. fol. 343.
 Beneficium à lege concessum, nō impar-
 titur nisi volenti 1. 2. fol. 297.
 Beneficium non cōfertur in inuitum 1.
 limit. 2. fol. 465.
 Beneficium non vacat, etiam si delinquēs
 fuit inquisitus, sed nondum condem-
 natus 3. limit. 4. fol. 19.
 Beneficiū lingua Lombarda idē est, quod
 feudum 6. declaratur 8. fol. 203.
 Beneficiū omnis generis non cōfertur in
 uitum 1. ampl. 2. 3. 4. fol. 68.
 Beneficia plura possidens, nō potest exci-
 pere de pluralit. beneficiorū 57. f. 396.
 Beneficia ecclesiastica differūt à feudo, &
 emphiteuſi sola qualitate ecclesiastica,
 & nomine 1. fol. 203.
 Bona fides exuberare debet in deposita-
 rio 1. fol. 476.
 Bona fides idem est, quod æquitas, & mēs
 conscia recti 2. fol. 5.
 Boves empti, vt colatur ager, cuius pe-

riculo pereant 22. infirmi curandi ex-
 pensis locatoris ibid. fol. 240.
 Boves destinati culturę alicuius fundi, cu-
 ius periculo pereant 45. fol. 240.
 Brachium seculare quando negandum sit
 Iudici ecclesiastico 55. 58. fol. 404.
 Brixienſis malē citatur ab Abb. & alijs 15
 fol. 499.
 Bullæ Pij V. in restitutione sortis princi-
 palis census affertur ratio 28. fol. 73.
 Butrius declaratur 61. fol. 208.
 Ancaran. declaratur 61. fol. 208.

C.

Caducitas dicitur remissa, si directus
 dominus exigit Canones siue pro-
 testatione 1. contrarium 3. concordat,
 quia vel dominus sciebat incurſam ca-
 ducitatem, & procedit prima opinio,
 aut ignorabat, sed non supine, & pro-
 cedit secunda 4. 12. & quare 8. & seq.
 fol. 51. & 52.
 Caducitas censetur remissa exactione
 Canonis facta à patre in bonis emphi-
 teoticis filij 30. & quare 31. fol. 53.
 Caducitas cēsetur remissa receptione Ca-
 noni, si emphiteuſis spectabat ad vnum
 tantū 18. ampl. 19. 13. lim. 24. 25. 26. f. 53.
 Caducitas an sit remissa per exactionem
 Canonis factam à procuratore cum li-
 bera 54. 56. 58. fol. 55.
 Caducitas non est remissa per exactionē
 Canonis factam à procuratore consti-
 tuto generaliter ad exigendū 37. ampl.
 38. lim. 40. 48. 48. 50. fol. 54.
 Caducitas à domino declarata, non re-
 mittitur per exactionem Canonis fa-
 ctam à procuratore directi domini, &
 quare 27. 28. limit. 29. fol. 53.
 Calendarium quid sit 16. fol. 45.
 Calūniæ ratione quæ negentur 26. f. 360.
 Canonē petens post apertā emphiteuſim,
 an cēsetur remissa caducitas 22. fol. 53.
 Canones decursos, tertius potest soluere
 ad evitandam caducitatem 6. ampl. in
 consanguineo 7. ampl. in amico 9. amp.
 in liberali, vel pio viro 14. Si volens
 soluere, nullum habeat interesse, seu
 causam distinguere 15. 16. 17. 18. 20. Inrel-
 lige 21. fol. 65. & 66.
 Cap. ex parte 2. de appellatione, declara-
 tur

- tur 60. in fine fol. 364.
- Cap. in ciuitate, de vsuris declaratur 9. fol. 101.
- Cap. locupletari de reg. iur. æquitas 5. de illa excipi potest non obstante Statuto reijciente omnes exceptiones, & Iudex ex officio repellere potest eum, in quem obijci potest 5. 6. fol. 168.
- Cap. locupl. de reg. iur. declaratur 23. 26. 30. lim. 28. ampl. 29. fol. 231.
- Cap. locupl. de reg. iur. declaratur 14. fol. 137.
- Cap. qui prior, cessat inter creditores habentes personalem actionem tantum. 18. fol. 16.
- Cap. quod tibi fieri nõ vis, declar. 36. f. 132.
- Cap. nemo potest, de reg. iur. amp. 2. f. 494.
- Cap. quando dicatur connexum, vel separatum 2. 3. fol. 314.
- Carcerato iniuste quid liceat in custodes fol. 403.
- Carceratio facit præiudiciũ irreparabile 78 iniuste qualiter puniatur 78. f. 351.
- Carceratio nocet famæ carcerati, & reprehenditur facilitas carcerandi 17. f. 428.
- ad Cardinalatum an inuitus eligi possit 4. fol. 68.
- Carnades asserens mundũ non posse regi sine aliqua iniuste reprobat 8. f. 250.
- Castrense reprobat 29. fol. 1318 fol. 77.
- Castrensis consultus à Iudicibus Venetis 12. & 22. fol. 143.
- Castum in pignus recipiens, non repetit expensas custodiæ 8. & quare 9. contrarium 13. ampl. 14. & quare 15. & seq. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 46. lim. 43. 47. 49. fol. 191. 192. 193.
- Causa deficiente deficit omnis effectus 3. ampl. ibid. fol. 236.
- Causa est duplex 58. fol. 254.
- Causa iusta requiritur in absolutione iurata Deo, & an illa præsumatur, & quare 41. 42. fol. 523.
- Causa quando dicatur finalis contractus 22. 44 ea deficiente rescinditur contractus etiam factus à Principe ib. fol. 307.
- Cautela obseruanda, vbi maior pars vrget ad soluendum 9. fol. 19.
- Cautionis vicem habet litis susceptio 24. fol. 326.
- Cautionis fragile est remedium indemnitate 10. fol. 247.
- Cedens nulliter auditur excipiendo de nullitate cessionis 56. fol. 396.
- Celestia corpora mouentur 10. 10. motolo. cali 56. fol. 256.
- Celestia corpora non sunt causæ humanorum actuum 69. 70. fol. 255 & 256. U
- Cælum influit in corpus humanum 63. qualiter influat in vires animæ 64. qualiter attingat intellectum 65. non attingit voluntatem humanam 66. declaratur 62. fol. 255.
- Cælum si à motu cessaret, omnia essent immobilia 57. fol. 254.
- Censurarum vsu parce vtendum, & quare 1 fol. 497.
- Census cõsignatiuus impositus super fundo hypothecato, qui asseritur liber, an rescindatur 28. fol. 343.
- Cæsar Argilus Collateralis Senatoris Vrbis 10 fol. 26.
- Cessionarius excommunicati repeilitur petendo executionem sententiæ latæ pro cedente 1. 2. 4. 8. & quare 4. 5. 6. 7. contrarium scilicet quod non repellatur 20. 22. & quare 9. 10. 12. & seq. 23. 25. 26. cõcorda 23. ampl. secundã opin. 22. & seq. 27. 28. 29. 30. 31. lim. 52. 33. 34. 35. 36. 37. 39. 40. 41. 43. 44. sublim. 38. 42. 43. 44. fol. 494. & 495.
- Cap. nemo potest, de reg. iur. ampliatur 2 fol. 494.
- Cessionario insunt fixa vitia cedentis 4. fol. 494.
- Cessionarius succedit in locũ cedentis & est eadẽ persona cũ cedente 1. ampl. 2. f. 467.
- Cessionarius excipiens de compensatiõne, retardat executionem sententiæ 3. & quare 4. ampl. 5. limit. 6. 8. 9. 10. 11 fol. 467. 468.
- Cessionarius an sit exclusus beneficio exceptionis compensatiõne eius, quod cedentis est debitũ, vbi cedens nõ poterat excipere de cõpensat. 7. fol. 467.
- Cessionarius banniti potest agere ex cessione sibi facta 22. fol. 495.
- Chirurgus debita est merces à vulnerato, quem inuitum curauit 9 fol. 68.
- Cicero notatur 9. fol. 250.
- Cynus fuit Collateralis Senatoris Vrbis 10 fol. 26.
- Citatio non est legitima, si fiat cum nimis breui termino, & an arctet citationem

I N D E X

- rum ad comparandum 28. 29 35. 40. 42. quando dicatur generalis 44. fol. 370.
- Citatio per edictum vt sit valida, quæ requirantur 100. qui citari, & citare non possint, & possint per edictum 101. 102. contra condemnatum ex tali sententia non currit tempus ad appellandum 103. quæ requirantur, vt sit valida talis citatio 104. fol. 375.
- Citatio præconia vt sit valida, quæ requirantur, & qualiter præco faciat relationem executionis illius 105. effectus huius citationis 106. fol. 375.
- Citatio ad valuas Ecclesie non est valida, nisi procedat diligentia de reperiendo citatum personaliter, & domi illo citato 85. 87. qualiter excusetur talis nullitas 91. fol. 373. & 374.
- Citatio per affixionem non reiecta ibid. copia non valet 66. fol. 374.
- Citatio malè executà à nuncio est reficienda expensis nuncij 88. fol. 374.
- Citatio vt dicatur bene executà, quæ requirantur 90. fol. 374.
- Citatio non est legitima, si in illa non exprimatur, ad quem actum quis citetur 92. fol. 374.
- Citatio ad sententiam non est legitima, si non exprimatur, quod quis citeatur ad sententiam 92. ampl. 93. fol. 374.
- Citatio est legitima, vbi per eam, quis admonetur de actu faciendo 94. fol. 374.
- Citatio non est legitima, vbi continet impossibile iuris, vel facti 95. Item concepta cum clausula insolita 96. fol. 374.
- Citatio domi facta, vt sit legitima, quæ requirantur 97. quomodo sanctetur, si fuerit inualida 99. fol. 374.
- Citatio per contrad. ctas, vt sit legitima, quæ requirantur 120. fol. 375.
- Citatio executà à Notario, nisi adhibeat duos testes, non est legitima, nisi aliud seruetur de stylo 121. fol. 376.
- Citatio per affixionem si statim fuit ablata copia, non est legitima 124. Item executà Sede Apostolica vacante 123. licet executà in partibus sine testibus 124. Item quando quæ sit ad valuas 126. Item quando in illius executione non fuit obseruata forma data à Lege, vel Statuto 127. Item vbi sit ad diem non iuridicam 130. Item vbi quis citatur coram vno Iudice, vbi erant plures 131. fol. 376.
- Citatio vnica, an plures requirantur, vbi sunt plures causæ coram eodem Iudice 128. fol. 376.
- Citatio generalis non est legitima, nec artet citatum ad comparandum 40. Limit. 42. quando valida si fiat ad totam causam 43. fol. 370.
- Citatio non est legitima, non expresso loco, vbi quis debeat comparere, & distinguere 79. ampl. 80. fol. 373.
- Citatio non est legitima, non expresso nomine citati, vel non designata persona citanda, vbi citantur plures eiusdem nominis 81. Quid si dicatur citari Titum & quidam alij, an sit legitima, & quomodo practicetur 82. praxis A. C. Rotæ Cur. Capitoli Vicarij 83. fol. 373.
- Citatio non est legitime exequuta, si Nunciatus in illius executione non obseruauit formam mandati sibi dati 84. multis modis probatur, non obseruata forma mandati 88. fol. 373. & 374.
- Citatio non est legitima non expresso nomine Iudicis 74. Ampl. ibid. si fuit erratum in nomine Iudicis 77. an si non fuit expressum nomen, & cognomen instantis citari 78. fol. 373.
- Citatio non est legitima, si non est clara in indiuiduo, sed confusa 132. fol. 376.
- Citatio an requiratur, vbi quis absoluitur à iuramento 31. fol. 522.
- Citatio est iuris naturalis, & diuini. est defensio 8. fol. 367.
- Statutum disponens, quem condemnari posse sine citatione an validum 34. ampl. 35. fol. 369.
- Citatio potest esse nulla, vel facta Iudicis, vel executoris, vel citati 34. fol. 376.
- Citatio non est legitima, si fiat ad locum non tantum 48. & quare 50. ampl. 49. 51. 64. 66. 67. an citatus debeat mittere procuratorem 60. ex pluribus, locus dicitur non tutus citato 98.
- Citatio non est legitima, si fuerit incerta ratione loci, vel temporis 65. 69. fol. 372.
- Citatio dicitur malè executà, quando non fuit obseruata forma data à Statuto 45. Item facta die feriata, vel collato, illius effectu in diem feriatam, & quando, & an

- an ardet citatum ad comparandum. 45. 46. 47. fol. 370. & 371.
- Citatio non est legitima, si citetur impeditus comparere 111. exempla huius assumpti 111. 112. 113. 114. fol. 375.
- Citatio per contradictas, seu ad valuas non est legitima, vbi aderat procurator citatus 115. fol. 375.
- Citatio non est legitima, vbi quis citatur extra territorium iudicis citantis, vel alias est incompetens, vel careat iurisdictione 116. qualiter fiat vbi illa fieri potest 117. Item vbi non exprimitur nomen, & cognomen instantis fieri citationem 118. fol. 375.
- Citatio ad sententiam sine die intelligitur de prima die 72. an sit valida 73. fol. 373.
- Citatio ad sententiam non est legitima, vbi non processit citatio peremptoria 108. lim. 110. fol. 375.
- Citari amplius non debet, qui citatus dixit nolle comparere 36. fol. 121.
- Citatus sit legitimus contradictor, vbi alias non erat talis 39. fol. 395.
- Clar. reprobat 30 fol. 101.
- Clausula appellatione remota non extenditur ad Tertium 19. fol. 394.
- Clausula omni nullitate remota non extenditur ad Tertium 19. fol. 394.
- Clausula codicillaris apponitur potius ex fusto stylo Notarij, quam consensu partium 37. Idem dicitur de clausula non vi metu 38. fol. 329.
- Clausula cum facultate addendi, minuendi, mutandi apposita libello nihil operatur 11. fol. 42.
- Clausula dat, tradit, quid operetur 3. fol. 319.
- Clausula deducens omne ius, omnemque actionem virtus 30. fol. 444.
- Clausula indemne seruare promissit virtus 5. fol. 67.
- Clausula ipso iure ratione materie cui apponitur, amittit vim suam 11. fol. 486.
- Clausula legitimatis, legitimatis, ita quod tollit facultatem legitimandi in futurum, si opponatur in iudicio comparante domino, vel procuratore, qui non exhibuit mandatum 16. 17. ampl. 18. 19. limit. 19. fol. 443.
- Clausula nulliter, & perperam decre-
- ta virtus 4. fol. 442.
- Clausula possit facere, quae constituens, posset facere posita in mandato generali non operatur, quae specialiter sunt exprimenda in mandato 36. fol. 54.
- Clausula procuratorem generalem, & cum libera apponitur ex imperitia Notariorum 57. fol. 55.
- Clausula pro dato & facto suo tantum teneri voluit 7. fol. 344.
- Clausula ratomanente pacto, & iuramento idem operantur quoad consequendum accessoria contractus 32. fol. 40.
- Clausula resectis expensis virtus 7. fol. 439.
- Clausula resectis melioramentis, quando nihil operetur 125. fol. 122.
- Clausula reseruando sibi hypothecam in re vendita, donec pretium fuerit solutum, quid operetur, & an sufficiat generalis, vel an sufficiat conuenire de hypotheca post rem traditam 60. & seq. plurib. 70. intellige 67. & seq. an apponenda in prin. vel medio, vel sine instrumenti 67. fol. 91. & 92.
- Clausula reservationis dominij apposita in instrumento venditionis, importat hypothecam, adinuenta a Notarijs, & haberi pro non apposita 14. & quare 15. fol. 97.
- Clausula sine aliqua exceptione intelligitur de friuola 11. in fin. fol. 469.
- Clem. 1. de probat. limit. 11. fol. 369.
- Clem. 1. de sent. & re iud. examinatur 2. est odiosa, & exorbitans 3. non extendenda illius dispositio 4. & quare 5. fol. 416.
- Clericus quando possit exigere poenam conuentionalem, vel legalem 40. 41. fol. 48.
- Clericus quando sit obligatus refarcire damnum illatum suae Ecclesiae 35. fol. 205.
- Clericus depositarius conuenitur coram iudice, qui illum elegit depositarium 4. praxis talis conuentionis 5. fol. 79.
- Clericus carens Capitulo, seu qui solus regit Ecclesiam, sciens emphiteotica bona sibi esse aperta, si recipiat Canones, remittit caducitatem 13. ampl. 18. & seq. fol. 52.
- Clericus qui distulit excipere de clericali usque in tempus, quo poterat ferri sen-

- sententia à layco iudice, potest ab eodem condemnari in expensis 12. vel potius ab ecclesiastico 13. limit. 14. & 16. condemnatur in expensis à layco iudice, si coram eo convenit laycum, & succubuit 15. fol. 63.
- Clericus repetit melioramenta facta in bonis suæ Ecclesiæ 2. contrarium 3. affirmans opinio cōprobatur 4. & seq. 9. & seq. & 19. quare 32. ampl. 14. 15. 17. 20. 21. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30. 31. 24. 35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 43. 44. limit. 45. 46. 47. 57. 58. 59. 63. fol. 203. 204. 205. fol. 206. 207. & 288.
- Clericus beneficiatus donec vivit æquiparatur usufructuario 5. fol. 203.
- Clericus agere potest ad pōnam iniuriæ sibi illatæ, & an ipsi; vel Ecclesiæ applicetur 49. fol. 49.
- Clericus regularis quid quid acquirit, statim fit Ecclesiæ 63. ampl. ibid. Limit. 64. fol. 208.
- Clerici hæredes conveniri possunt ad refarcienda damna illata Ecclesiæ à clerico 18. eidem sunt reficienda melioramenta facta in bonis Ecclesiæ 19. ampl. 39. limit. 40. 62. fol. 204. 205. & 206.
- Cognitum dicitur, quod fuit parte citata factum 6. fol. 526.
- Colonus ubi debeat solvere pensionē 12. 14. fol. 72.
- Colonus debet suo sumptu agrum colere 11. fol. 191.
- Colonus non possidet rem, quam colit, sed illam detinet 1. non potest intervenire possessionem domini 2. non possidet sibi, sed domino 3. quis propriè dicatur 4. fol. 168.
- Commodatarius repetit expensas, si fuerint non modicæ, & duraturæ ultra tempus restitutionis 1. est obligatus ad interesse commodantis 2. non retardat executionem in eum latam exceptione melioramentorum 3. fol. 195.
- Compensatio quid sit, & quando fiat 1. admittitur in delictis, quoties agitur de privato interesse 2. 4. amplia, & ampliationem distingue 5. ampl. 7. limit. 8. 9. non admittitur in præiudicium Fisci 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. fol. 484. 485.
- Compensatio quid sit 3. in quibus admittebatur iure veteri 4. an fiat ipso iure; vel sit opus de illa excipere, si quæ hinc inde sunt debita, fuerint liquida de præsentī 8. affirmativa probatur 9. Negativa probatur 10. 11. quæstio est de apicibus ioris 14. concorda 16. spetia, le est, vt opposita extinguat debitum. 19. fol. 460. & 461.
- Compensatio est expressè opponenda 17. ampl. 18. 20. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30. 31. 39. limit. 34. 35. 36. 37. 38. 40. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. sublim. 26. 40. 45. fol. 462. & 463.
- Compensatio quantitatis liquidæ fit ipso iure cum quantitate pariter liquida 4. ampl. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 14. 15. 16. 21. 22. 25. 26. 27. 28. 29. lim. 6. 12. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. fol. 473. 474. 475.
- Compensatio de quantitate 'ad spetiem, non admittitur 2. ampl. 3. lim. 4. 5. 6. fol. 485. 486.
- Compensatio quantitatis non liquidæ, nō admittitur contra quantitatem liquidam 1. ampl. 3. limit. 4. 5. 6. 7. 8. sublim. 9. 12. 13. 14. fol. 481.
- Compensatio eius, quod alteri est debitum non retardat executionem sententiæ 4. & quare 5. ampl. 6. 7. 8. 9. ampl. etiam, si tertius consentit, contrarium, concorda 8. limit. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. fol. 470. & 471.
- Compensatio fit ipso iure cum Fisco etiā parte non opponente ad evitandam pōnam 6. ampl. ibid. fol. 453.
- Compensatio, & solutio in nihilo differūt 8. fol. 459.
- Compensatio, & solutio sunt synonyma. 16. 17. fol. 456.
- Compensatio ipso iure extinguit ius actoris; vbi aliæ exceptiones solum illud elidunt 6. fol. 459.
- Compensatio quibus casibus fiat ipso iure. vsque ad 12. fol. 479.
- Compensatio, quæ fit ipso iure, differt ab ea; quæ fit ope exceptionis 13. fol. 479.
- Compensatio fieri non potest, vbi non potest fieri solutio 21. fol. 457.
- Compensatio melioramentorum in maioratu, non admittitur cum deterioramentis 25. fol. 201.
- Compensationis exceptio, si tempore cessio.

NOTABILIVM.

- cessionis obstat cedenti, pariter obstat cessionario, volenti retardare executionem sententiæ 2. & quare 3. ampl. 4. limit. 5. 6. sublimit. 7. 8. 9. 10. fol. 468.
- Compensationis exceptio ipso iure extinguit actionem, ubi alie exceptiones illam solum elidunt 8. fol. 465.
- Compensationis exceptio admittitur contra Fiscum, si excipiens infra duos menses, doceat de suo credito 3. ampl. 4. 9. 11. 12. 13. limit. 10. 14. 15. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. fol. 453. 454. 455.
- de Compensatione excipiens, dicitur agere 11. fol. 498.
- de Compensatione excipiens, dicitur dare, & soluere, ubi promissit dare, vel soluere 10. 11. fol. 456.
- Compensatio quantitatis liquidæ fit ipso iure 14. 15. ea liberatur promissor 15. fol. 456.
- Compensatio retardatur executio sententiæ latæ in excipientem, in personali actione mota 1. & quare 2. 5. ampl. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 18. 21. 23. 24. 25. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 33. 44. 45. 46. 48. 49. & 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. limit. 13. in fin. 16. 17. 42. 47. 65. 66. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. sublimit. 42. 47. fol. 447. & seq.
- qui Compensat, soluit 3. 44 7.
- Compensatio non admittitur, nisi ubi cadere potest solutio 4. fol. 447.
- Compensare est idem, quod excipere 4. est idem, quod soluere 8. 10. fol. 408.
- Conductio an rescindatur, si conductor non potest frui re conductæ facto tertij, vel hæredis locatoris 40. fol. 309.
- Conductor opposita exceptione rei non traditæ, an excusetur à decursis 24. fol. 322.
- Conductor qua cautella liberetur à solutione pensionis 26. & quando à conductione 27. fol. 308.
- Conductor conuentus ad solutionem pensionis, repellit à iudicio locatore exceptione, rei locatæ, non traditæ 6. 8. ampl. 9. 11. 12. 13. 14. 18. 19. 20. 21. 22. limit. 23. fol. 322. & 323.
- Conductor excipiens locatorem non fuisse passum, vt vtatur re conductor, an ipse grauetur onere probandi oppositam exceptionem 15. 16. 17. fol. 322.
- Conductor, vel Colonus habet rei conductæ retentionem, si illam fecit meliorem, donec sibi soluantur melioramenta 7. ampl. 8. 9. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. limit. 28. 29. 39. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. fol. 168. 170.
- Conductor, & emphiteota differunt n. 9. in fin. & num. 10. fol. 169.
- Conductore impedito frui re conductæ facto extranei, an sit illi soluendum interest 7. fol. 307.
- Conductori obstat exceptio adimplimenti 4.
- Confessio probat contra consentientem 13. fol. 477.
- Confessio an sit probatio, vel releuatio ab onere probandi 22. fol. 32.
- Confessio iudicialis admittitur contra rem iudicatam, & probata, illam reuocat 27. 29. fol. 32.
- Confessio iudicialis, & extraiudicialis differt 28. fol. 32.
- Consanguineus habet mandatum à lege faciendi condicione consanguinei meliorem 7. potest offerre pro consanguineo in causa retractus 8. fol. 65.
- Conscientia quid sit 7. fol. 197.
- Considerandum est, quod casu, vel natura accidere potest 6. fol. 342.
- Consuetudo quid, & quantum possit 16. ampl. 17. 19. fol. 407.
- Contrahens nulliter cum priuilegiato an possit recedere, vel stare contractui 63. fol. 397.
- Contractus, qui solo iuramento formabatur, an sit rescisus, absoluto iurante à iuramento 22. fol. 521.
- Contractus trāsfit in aliam spetiem diuersam ab expressa, ubi pacta repugnant expressæ 12. fol. 98.
- Contractus ex conuentione legem accipiunt 15. ampl. ibid. non sunt sub potestate Principis 16. fol. 388.
- Contractus qualitas dignoscitur à nomine, quo nominatur 3. fol. 85.
- Contractus, quando dicatur connexus, vel separatus 23. fol. 14.
- Contractus nominatus non rescinditur

I N D E X

- ex non adimplemento 1. & quare 2. cō-
trarium 2. amplia primam opinionem
3. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 20. limit.
21. 23. 24. 25. 28. 29. 30. 31. 33. 34. 35. 36.
37. 38. 41. sublimita 42. fol. 306. 307. 308.
& 309.
- Contractus innominatus rescinditur ex
nō adimplemento 1. 3. & quare 2. amp.
4. 7. fol. 310.
- Contraria asserens non meretur fidem.
14. ampl. 15. fol. 466.
- Contrarietas est euitanda 9. ampl. 10. fol.
94.
- Contrarietas est vitanda, & concilianda
17. ampl. 18. fol. 466.
- Adimplementi exceptio obstat, licet non
sit opposita 7. ampl. & limit. 12. 13. 14.
ampl. 15. 16. 18. 19. fol. 297.
- Contumacia sepe prodest 12. fol. 263.
- in Contumaces quæ pœpæ constitutæ 1.
fol. 262.
- Contumax non auditur, nisi resectis ex-
pensis vsque ad obolum 3. fol. 263.
- Correlatiū quid sit 34. fol. 60.
- Correlatiuorum eadem est disciplina 35.
ampl. 36. fol. 61.
- Corneus sibi contrarius concordatur 9.
- Correus si præuenit correum credendi,
illi soli solui debet 3. data cautione de
defendendo à molestiis correi 4. non
præiudicat correi per pactum de non
petendo 5. nec per confessionem de re-
cepto 6. fol. 23.
- Correus non excipit de credito correi 6.
fol. 470.
- Corripere aliū eo vitio, quo quis laborat
male corripit 53. fol. 396.
- Creditor conditionalis, vel in diem non
est propriè creditor 32. fol. 326.
- Creditor si sibi euincatur pecunia soluta,
vel aliud quod fuerit datum vice pecu-
niarum, executiue non potest agere
contra debitorem, vt soluat 20. fol.
57.
- Creditor an possit impedire debitorem
soluentem, ne instrumento solutionis
apponat protestationem, quod salua-
sit illius iura 36. fol. 44.
- Creditor, quando cogatur recipere ante
diem solutionis 9. fol. 50.
- Creditor debet accipere solutionem in
eam causam, qua fiat 27. discordante
- creditore, & debitore in quam cau-
sam fiat solutio, soluta sunt restituenda 28. fol. 37.
- Creditor simpliciter petens partē credi-
ti ab vno ex pluribus obligatis in soli-
dum, non prohibetur ab eodem, & re-
liquis solidum petere 37. & quare 38.
ampl. 39. limit. 40. 41. 43. 44. 47. 48. sub-
limita 45. 46. 49. fol. 61. & 62.
- Creditor emphiteotæ potest soluere Ca-
nones, vt euitetur caducitas emphi-
teotæ 5. 6. fol. 190.
- Creditor cum hypotheca acceptata par-
te sui crediti non impeditur pro resi-
duo totam rem hypothecatam capere
& distrahere 2. & quare 3. ampl. 5. 6. f. 58
- Creditores cum hypotheca quando pos-
sint auocare pecuniam posteriori solu-
tam 20. fol. 16.
- Creditor causa melioramentorum præ-
fertur ceteris in pretio rei melioratæ, &
re meliorata 1. ampl. 2. 3. 4. 5. limit. 6. 7.
8. fol. 246.
- Creditum quando dicatur liquidum 20.
22. 23. 24. 25. fol. 457.
- Creditum nō liquidum quod dicatur 23.
fol. 457.
- Creditum quando dicatur non liquidum
2. fol. 481.
- Culpalata dolus est 28. fol. 251.
- Curtius reprobatur 33. fol. 212.
- Custos potest apponi à domino, si timeat
decipi à Colono in collectione fructuū
35. fol. 395.

D.

Debet signat necessitatē 16. in prin.
fol. 348.

Debitor in diem, si soluat ante diem, an
repetat solutum, vel interesse passum
à solvente 23. fol. 16.

Debitor ex pluribus causis, & ex depo-
sito, si soluat, censetur soluisse in cau-
sam depositi 4. & quare 5. fol. 476.

Debitor an liberetur sola oblatione de-
biti interesse 56. an ante oblationem
debeat adire creditorem, & illum in-
terpellare ad recipiendum 57. fol. 77.
& 78.

Debitor soluens ex decreto, vbi maior
pars creditorum vrget, vt soluat, libe-

NOTABILIVM.

- retur quoad omnes 10. lim. 11. fol. 19.
- Debitor in diem, vel sub conditione non est propriè debitor 7. amp. ibid. an possit conuenire creditorem ad recipiendum ante diem, vel purificatam conditionem 8. fol. 15.
- Debitor debitoris, an conueniri possit executiue, sicuti conueniri potest debitor 16. fol. 26.
- Debitor obligatus soluere in pecunia cū iuramento, potest offerre stabilia, si sibi desit pecunia 8. fol. 35.
- Debitor obligatus facere, an liberetur, si per alium fecerit 9. fol. 35.
- Debitor suspectus de fuga, an possit capi à creditore excōmunicato 61. fol. 491.
- Debitori quomodo cōsulatur, si perdidit instrum. solutionis factę, si iterum conueniatur ad soluendum 14. fol. 8.
- Debitor si electio in alternatiuis 1. fol. 233.
- Debitorum corpora deficientibus bonis, scindebantur in frustra inter creditores 18. fol. 388.
- Debitorum iniqua conditio 25. fol. 466.
- Debitum ex vna causā potest conuerti in aliam, si non deficiat substantia obligationis 18. fol. 477.
- Deceptis, & non decipientibus iura fauent 29. fol. 251.
- Decis. Pirouani, & Ludouif. contrarię concordantur 38. 39. fol. 309.
- Decis. Robusterij sine Auctore, & Textu firmata, comprobatur 30. fol. 337.
- Decis. Rotę Lucens. declaratur.
- Decius laudatur 14. fol. 498.
- Decius reprobat 8. fol. 469.
- Defendere se quisque debet, vbi fuit querelatus, alias grauitè peccat 25. fol. 3.
- Defendere se quisque debet, & peccat, si non se defendat, vbi se defendere potest 9. fol. 368.
- Defensio tolli non potest 18. fol. 521.
- Defensio nō potest penitus tolli 1. fol. 432.
- Excipiendi ius non potest penitus tolli, & quare 1. & 2. fol. 432.
- Defensor litis an possit causam trahere ad forum suum, affirmatiua 26. negatiua, 27. Concorda 29. fol. 394.
- Defensioni an quis possit renunciare 26. an tolli à Principe 27. fol. 3.
- Delegatus debet in citatione inferere re-
- scriptum suę delegationis 75. limit. 76. fol. 373.
- Delegatus cum facultate iudicandi iuxta suā consentiā, nō potest subdelegare, nec etiam filium suum 5. & quare 6.
- Delegato iudici non paretur, nisi scripto doceat de sua delegatione 8. ampl. 9. fol. 365.
- Delicta paria mutua compensatione tolluntur 3. fol. 483.
- Delicta puniri publicè interest 1. de Delicto eodem semel tantum inquiritur, & quare 44. & seq. fol. 505.
- Delinquens in edictum sub pœna excōmunicationis non est citandus antequam sententiam declaratoriam 49. & seq. & quare 51. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.
- Deponens est dominus rei depositatę, & præfertur omnibus 14. ampl. 15. fol. 83.
- Deponens in concursu creditorum præfertur ceteris, si agatur de deposito vero, & proprio 1. 6. & quare 2. ampl. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.
- Deponere non est soluere 9. limit. 11. fol. 300.
- Deponere, & soluere sunt paria 3. f. 69.
- Depositum quando dicatur proprie factum 4. improprium quod sit 5. fol. 83.
- Depositum præcedente oblatione, vt suos operetur effectus, quæ requirantur 4. fol. 74.
- Depositum extraiudiciale vbi fiat 10. fol. 72.
- Depositum facienti iudex competens, qui sit 11. fol. 72.
- Depositum in pecunia numerata transit in dominium recipientis 10. recipiens illo vt potest 10. perit periculo recipientis 11. probatur confessione recipientis 14. & quare 15. fol. 577.
- Depositum pretium retinet emptor, si postquam fuit factum, mota sit lis super re vendita 25. & quare 26. fol. 346.
- Depositum est faciendū præcedente legitima

I N D E X

- ma oblatione iudiciali, vel extraiudiciali creditori cui est soluendum 1. ampl. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 33. limit. 28. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 44. 46. 47. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. sublimita 44. fol. 74. 75. 76. 77. & 78.
- Tiraquel. reprobatur 7. fol. 75.
- Depositu iudiciale antiquitus fiebat penes eadem Sacram. 6. in Vrbe fit penes montem pietatis 8. alibi fit penes avarium Principis 9. fol. 72.
- Depositu repetenti non obstat exceptio compensationis 8. ampl. 10. 12. 16. 19. limit. 20. 24. fol. 477.
- Depositu non faciendum apud Iudicē 4. fol. 72.
- Depositu factum libere, & integre nolente creditore recipere, liberat debitorem 7. 8. fol. 50.
- Depositu est gratuitum 11. in dubio cēsetur actum de proprio, non autem improprio 13. ampl. 14. Cuius periculo percat 19. fol. 85. & 86.
- Depositu qualiter fiat præsente, vel absente creditore 1. 2. 3. 4. fol. 74.
- Depositu præcedere debet oblatio 4. fol. 69.
- Depositu operatur omnes effectus solutionis, si deponatur integra quantitas debita 5. & 6. ampl. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 22. limit. 17. 18. 19. 20. 22. 23. fol. 70. & 71.
- Depositu cuius expensis sit consignandum creditori 1. fol. 69.
- Depositu fieri debet loco, & tempore congruo, alias nihil operatur 1. fieri debet in loco destinata solutionis 14. amplia 16. 17. 19. limita 20. 21. 22. fol. 72. & 74.
- Depositu fieri debet præcedente obfignatione 1. in quibus differat ab obfignatione 1. in quibus differat ab obfignatione ibid. quæ requirantur, ut suos producat effectus 3. fol. 79.
- Depositu debet esse purum, & absque qualitate aliqua non convenia 1. ampl. 2. 3. 5. lim. 6. 10. fol. 79. & 80.
- Depositu fieri debet parte citata ad recipiendum pro certa die non feriata in honorem Dei, vel aliter non impeditur creditor recipere congruo loco cū
- vsuris, & accessoris 1. ampl. 4. fol. 80.
- praxis faciendi depositi 2. si creditor sit abiens, qualiter citetur 3. fol. 8.
- Depositu fieri debet de re debita, & recepta in communi commercio, & non statim peritura, vel mutationi obnoxia 1. Item cum obligatione depositarij de consignando depositum 2. fol. 80. & 81.
- Praxis Montis Pietatis Urbis circa receptionem depositi 3. fol. 81.
- Depositu debet remanere penes depositarium, nam si deponenti restituitur, nihil operatur 1: quando repeti possit à deponente 2. si à depositario restituitur an cēssent illius effectus 3. fol. 81.
- Depositu factum servatis servandis; liberat debitorem 1. ampl. 2. 3. 5. limit. 6. 7. 8. fol. 81.
- Depositus effectus 1. 2. 3. 4. fol. 82.
- Depositarius & recipiens pignus, qualiter conveniant, & differant 1. 2. fol. 194.
- Depositarius repetit expensas factas in re depositata, & habet illius retentionem, donec illæ fuerint sibi solutæ 3. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. limit. 9. 10. 11. fol. 194. & 195.
- Depositarius spoliatus, gaudet beneficio Canonis redintegranda 12. fol. 195.
- Depositarius non potest vti deposito contra furtum 7. limit. 8. 9. & seq. fol. 85.
- Depositarij quando sint pares in exactiōne depositi 16. fol. 83.
- Dicta Sanctorum Patrum sunt vice legis 18. fol. 276.
- Dignitate priuatus non caret commodis illius 28. fol. 205.
- Dilatoria non potest opponi post litteras contestatas - & quare 9. ampl. 10. lim. 11. fol. 509. & 510.
- Diligentia prodest creditori habenti personalem 17. fol. 16.
- Disbocatio fundi an sit melioratio fundi, negatur 9. 13. 15. Contrarium 16. Concorda 17. 18. 19. 23. 24. 25. fol. 144. & 145.
- Dispositio omnis intelligitur rebus sic stantibus 21. ampl. 22. 23. fol. 477.
- Dispositio omnis habet in ventre conditionem si potero, si Deus veluerit, vel Principi placuerit 4. fol. 294.
- Diues non iuratur suspectus de fuga, nec cogitur satisfacere 1. non excusatur à satisfacta.

NOTABILIVM.

tisdatione, si immineat euctio rei quā
 vendidit 2. Contrarium 4.7.8. ampl. 5.
 6. concordia 9.10.11. fol. 340. & 341.
 Dolus mercatoris quibus signis indicatur
 32.35. fol. 89.
 Dolus an dolo compenſetur 1. fol. 485.
 Dolis & fraudibus est obuiandum 7. fol. 11.
 Dominicus Fontia Notarius A.C. 11. f. 515
 Dominium rei non transfertur sine tradi-
 tione, & quare 6. & 7. fol. 316:
 Dominium rei venditę ante solum pre-
 tium, non transit in emptorem 2. f. 93.
 Dominium rei venditę non transit in
 emptorem ante solum illius pretium
 6.7. contrarium 12 fol. 87.
 Dominus promittens factum suū rei re-
 pellitur, si agat reciprocō cōtractu,
 nisi doceat seruum fecisse 7. fol. 301.
 Dominus potest ponere custodes castri
 tempore belli inuito vassallo 36. f. 395.
 Dominus iusto errore inuestiens vassal-
 lum post tempus petendę inuestiturę,
 non remittit caducitatem 5. limit. 20.
 fol. 51. & 53.
 Dominus directus an possit agere ad ca-
 ducitatem incurſam, vbi recipit Cano-
 nes decurſos saluo iure agendi ad ca-
 ducitatem 23. 24. 25. 26. 29. 31. 32. 33.
 34. 35. fol. 43. & 44.
 Domini periculo res perit 5. fol. 215.
 Domini duo esse non possunt eiusdem rei
 3. fol. 97.
 Donare qui non potest, non potest etiam
 dare 6. fol. 494.
 Donatio non acquiritur innito 2. fol. 68.
 Donatio nō acquiritur absenti, vel igno-
 ranti, nisi secuta ratificatione 18. fol.
 59.
 Donatio inter virum, & vxorem, quando
 sit valida 23. fol. 188.
 Donatione inter viuos reuocata ex cau-
 ſa non restituantur fructus à donatore
 percepti 26. secus in donatione causa
 mortis 27. fol. 273.
 Dos habet intrinsecam conditionem, si
 nuptiæ sequantur 9. fol. 80.
 Dose est titulus vniuersalis 32. fol. 202.
 Dos minuitur ratione melioramentorū
 necessariorum 9. Intellige 10. fol. 186.
 Dotis promissor retardat executionē sen-
 tentiæ in eū ideo latę, si non probatur
 subsecutum matrimonium 16.

Dubitans, ignorans, & errans in re vel
 persona sua procedunt à pari 48. 49. 50
 51. fol. 268. 269:

E.

Ecclēſia non est immunis, vbi suc-
 cedit in bonis, quę sint hypotheca-
 ta ab illius auctore oneribus Camerali-
 bus 24. fol. 94.
 Ecclesia gaudet pluribus priuilegijs lim. 3
 est iustitię, & æquitatis cultrix, & ma-
 ter 2. retardatur executio sententię la-
 tę ad illius fauorem opposita excep-
 tione compensationis 4. & quare 5. ampl.
 6. 7. 8. limit. 9. 10. 12. sublimita 11. æqui-
 paratur Fisco 5. fol. 472.
 Ecclesię bona acquires sine solemnibus
 compenſat fructus cum melioramen-
 tis 9. 15. limit. 16. 17. 18. fol. 271. & 272.
 Ecclesię bona rite dicuntur alienata, si
 alienentur pro extinctione æris alieni
 11. fol. 203.
 Ecclesię bona preſumuntur solemniter
 alienata lapsu annorū triginta 16. am-
 plia 17. & quare 18. fol. 272.
 Ecclesię quare ceprum relinqui bona 29.
 tale institutum seruauit Pius V. Sum.
 Pont. 50. illorum diuisio non mutauit
 illorum naturam 51. qualiter diuiden-
 da 52. administrator illorum est Cleri-
 cus 53. ampl. 54. 55. 56. fol. 206. &
 207.
 Effectus regulatur à sua causa, & est simi-
 lis 1. fol. 412.
 Effectus tribuitur suę immediatę causę
 22. fol. 276.
 Electio semper est eius, cui sit gratia 2.
 fol. 233.
 Electione facta à domino soluendi melio-
 ramenta facta in feudo, vel pati illorū
 abrasionem, non licet domino poenite-
 re 30. ampl. 31. limit. 33. fol. 235.
 Emphiteusis si est plurium secularium,
 an remittatur caducitas exactione Ca-
 nonum 17. fol. 52.
 Emphiteusis solita concedi, si conceda-
 tur in perpetuum, non sustinetur con-
 cessio in perpetuum, sed an pro tem-
 pore solito 14. fol. 393.
 Emphiteusi aperta domino sine facto, &
 culpa emphiteorę dominus eligit. 22.

I N D E X

- vellit soluere melioramenta, vel pati illorum abrasionem 34. ampl. 35. 36. 37. 38 fol. 235.
- Emphiteusis melioramenta sunt hæreditaria, & transeunt ad omne genus hæredum 13. 14. ratione melioramentorum transit ad omne genus hæredum 13. 14. 15. fol. 112.
- Emptori qualiter consulatur, si venditor non habet fideiuss. 16. fol. 342.
- Emphiteota vt euitet caducitatem ob non solum Canonem, si absit à loco solutionis directus dominus, qua cautione uti debeat 40 fol. 77.
- Emphiteota quando dicatur cadere ab emphiteusi suo facto & culpa 6. 9. fol. 128. & 129.
- Emphiteota vendens emphiteotica reseruat sibi dominio, donec dominus conferat, non cadit ab emphiteusi 7. fol. 97.
- Emphiteota non cadit, si rem vendidit, sed illam non tradidit 4. fol. 316.
- Emphiteota quando excusetur à caducitate peroblationem Canonis 2. 10. fol. 299. & 300.
- Emphiteota non cadit ob Canonem non solum, si fuerit creditor directi 23. 24. fol. 475.
- Emphiteota, Colonus Clerici, an coram ecclesiastico, vel seculari iudice defendendus 28 fol. 394.
- Emphiteota non cadit ob non solum Canonem, si est creditor directi 41. ampl. 42. 43 fol. 463.
- Emphiteota excusatur à solutione Canonis si illi sit mota lis super fundo emphiteotico 13. ampl. 22. 23. fol. 337.
- Emphiteota creditor directi ipso iure compensat 30. ampl. ibid. fol. 457.
- Emphiteota an debeat portare canonem ad domum directi domini 12. 14. fol. 72.
- Emphiteota soluenti canonem parem fructibus, gaudet pluribus specialibus 57. fol. 134.
- Emphiteotica deuolui domino cum melioramentis, si id fiat culpa, vel facto emphiteotæ, non est iniquum 29. 35. fol. 131. & 132.
- Emptio facta à marito ex pecunijs uxoris, vel dotalibus, vel è contra, facta non Entis nullæ sunt qualitatibus 1. limit. 10. à muliere ex pecunijs viri, vel à patre ex pecunijs filij an sit locus prælationi uxori, vel mariti, vel filij 24. fol. 104.
- Paulus V. laudatur 15. fol. 103.
- Emptione perfecta debitum est pretium, licet res emptæ perierit 6. fol. 236.
- Emptionis naturalia quæ sint 53. fol. 330
- Emptor an consequatur fructus reitraditæ 28 fol. 321.
- Emptor potest conuenire venditori, vt res vendita sibi tradatur libera, etiâ quod non sit illi mota lis, & agere ad damna 14. fol. 342. ampl. ibid.
- Emptor cum pacto de retrouendendo, an conueniri possit ad retrouendum, si alteri rem emptam vendidit 18 fol. 495.
- Emptor rei Ecclesiæ sine necessarijs solennibus, reiicitur, si conueniat illius possessorem 2. ampl. ibid. & 3. fol. 470.
- Emptor cum pacto de retrouendendo habet Canonicum titulum in re emptæ, & interim est verus dominus 1. 8. non cogitur retrouendere, si malit soluere interesse non factæ retrouenditionis 8. fol. 166.
- Emptor non facit fructus suos, nisi pro parte pretij soluti 8. fol. 93.
- Emptor qui iusto errore offert pretium, post completam præscriptionem sibi non nocet 6. fol. 51.
- Emptor cum pacto de retrouendendo infra certum tempus, si illo elapso recipiat pretium, sibi præiudicat 20. fol. 53.
- Emptor non restituit fructus perceptos, si actor cedat rem emptam agenti ex l. 2. C. rescind. vendit. 23. fol. 273.
- Emptor rei alienæ si soluat pretium vero domino, non cogitur illud iterum soluere venditori 36. fol. 338.
- Emptor non cogitur soluere conueutum pretium, euicta re vendita sine dolo, & culpa illius 1. fol. 334.
- Emptori si imineat euictio, dāda est cautio enictionis 2. ampl. 3. 5. 6. 7. 13. restituendam est illi pretium, vbi iuseuincens est certum, seu notorium 16. fol. 344. & seq.
- Empta ex pecunia redacta ex fructibus bonorum Ecclesiæ sunt Ecclesiæ, non autem e mentis 48. fol. 206.
- non Entis nullæ sunt qualitatibus 1. limit. 10. fol. 236. 237.

Episcopus quando possit dispensare circa iuramentum 10. 11. fol. 57.

Episcopus potest in melius mutare votū promissionis iurata 62. Item absoluerē à iuramento extorto metu dolo, vel vi, qui cadere potest inconstantem virum 63. contrarium 64. Itē vbi subest causa absoluerēdi 65. ampl. 66. Item vbi quis iurat non exigere iuramentum, vel secundum iuramentum est contrarium primo, vel est illicitum, vel contra libertatem Ecclesiæ, vel honestatem 67. fol. 525.

Episcopi non possunt se ipsos absoluerē à iuramento 61. fol. 525.

Aequalitas est seruanda in iudicijs 19. fol. 57.

ex Aequipollentibus non refert quid fiat 2. fieri quæ possint per æquipollens 6. fol. 313.

Aequiparata non iudicantur ad imparia 51. fol. 490.

Error expressas quando dicatur 14. fol. 411.

de Errore non excipit, qui fuit causa erroris 51. fol. 396.

Actus alienum dura est seruitus 25. fol. 466.

Euietiam esse rem, & posse euinci, sunt paria 6. fol. 336.

Euietio quando dicatur imminere 5. 6. quando dicatur imminere in limine contractus 7. fol. 334.

Euietio si immineat ex iure congrui, an sit emptori cauendum 41. 49. 50. 51. fol. 339.

Euietio non præstat, vbi accidit ex cō. promisso 17. fol. 28.

Euietione imminente rei emptæ, emptori consilium fideiussore dato 1. ampl. 2. 5. 9. 10. 11. 12. Lim. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 27. fol. 344. & seq.

de Euietione non agit emptor, qui litem sibi motum non intimaui venditori fol. 230 231.

Euidencia facti superat omnem probationem 32. fol. 222.

Exceptio adimplementi competit ei, qui aliquid dare, præstareue promissit cum iuramento 8. ampl. 9. 10. 11. 13. 14. 17. 18. 19. limit. 12. 20. 21. 22. fol. 293. & 294.

Exceptio adimplementi opponi potest

contra impeditū 5. & quare 5. ampl. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. limit. 13. 14. 15. 16. fol. 295.

Exceptio adimplementi est efficacissima, & fauorabilissima 1. fol. 285.

Exceptio adimplementi impedit processum ad vteriora 1. & quare 2. 4. 6. Contrarium 3. Concorda 7. amplia primā opinionem 8. 9. 10. 11. 13. 14. limit. 12. 15. 16. fol. 310. & 311.

Exceptio adimplementi cessat, si fuit adimpletum per æquipollens conuentis 1. & quare 2. contrarium 3. ampl. priorem opinionem 4. 5. limit. 7. fol. 313.

Exceptio adimplementi retardat executionē 1. 2. 94. an relaxato mandato 7. & seq.

Exceptio adimplementi suspendit, non autem extinguit obligationē 3. potius inter dilatorias, quā peremptorias referenda 3. nedum impedit actorem in sua actione vterius progredi, sed etiā actionem perimit, nisi fuerit adimpletum 4. est peremptoria, & litis finitæ 5. fol. 285.

Exceptione adimplemēti retardatur processus ad vteriora 6. & quare 7. amplia 10. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 27. 29. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 37. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 59. 60. 61. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. limit. 38. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 202. 103. 104. fol. 285. vsque ad 291.

Exceptio adimplementi, quando obstat ei, qui prius contractui reciproco contrauenit, si conueniatur adimplendum 17. 34. fol. 315. & 316.

Exceptio adimplementi obstat agenti, licet non fuerit opposita 7. & quare 9. 10.

Exceptio modici adimplementi obstat agenti, & retardat processum ad vteriora 2. ampl. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. lim. 9. 13. 14. fol. 298.

Exceptio non adimplementi est litis finitæ 6. fol. 311.

Exceptio quod immineat euietio effectu & re ipsa est exceptio, licet solum impediatur venditorem, ne pretium consequatur 8. fol. 334.

Exce.

I N D E X

- Exceptio quando opponenda apud acta 17. fol. 297.
- Roman. declaratur 20. fol. 207.
- Exceptio omnis opponi potest ad retardandam executionem sententię, quā non redarguitur illius iniustitia 19. exemplarum exceptionum 30. limita si de illa fuit in processu cognitum 32. fol. 3.
- Exceptio non teneor nisi in quantum facere possum, non est perpetua, & quare 4.
- Exceptio tua non interest, quando opponi, & illius effectus 48. fol. 396.
- Exceptio quando dicatur rejecta per processum ad ulteriora 9. fol. 437.
- Exceptio quę oritur ab eo fonte, unde provenit actio, seu petitio nunquam censetur exclusā 3. fol. 380.
- Exceptio quando dicatur requirere altiore indaginem 46. fol. 222.
- Exceptio tolli non potest 4. fol. 413.
- Exceptio est favorabilior actione 2. fol. 413.
- Exceptio favorabilior est actione 1. fol. 423.
- Exceptio omnis non impugnans sententiam, potest quandoquēque opponi 9. fol. 317.
- Exceptio oriens ex ventre contractus, quo agitur, potest quandoquēque opponi 9. fol. 317.
- Exceptio quando dicatur non impugnare sententiam 11. fol. 317.
- exceptio oriens ex natura actus gesti, nūquam censetur exclusā 10. fol. 317.
- Exceptio est triplex, nempe dilatoria, peremptoria, & mixta 8. dilatoria est opponenda ante litis contestationem, alias reus dicitur illam renuntiasse, ita ut nec in gradu appellationis possit opponi 9. 10. 11. ampl. an etiā a minore, & alia persona privilegiata 12. fol. 2.
- Exceptio peremptoria in quem finem tendat 13. quando opponenda 14. in quo differat a dilatoria 15. nō opposita in prima instantia an possit in secunda 16. fol. 2. quando opponi post sententiā 21. fol. 462.
- Exceptio mixta, quę dicatur 18. exemplum eius exceptionis 19. de illa idem iudicandum quod de exceptione simili, & quare 20. potius sequitur naturam peremptorię, & quare 21. fol. 3.
- Exceptio dilatoria a peremptoria differt 22. fol. 3.
- Exceptio omnis est species defensionis 23. nemini est deneganda, & denegata licet appellare 24. fol. 3.
- Exceptio est probanda ab excipiente, & quare 6. ampl. ibid. & 7. fol. 509.
- Exceptiones plures dilatorię, si competat reo, illas simul, & semel debet obijcere 15. quę sint litis finitę, seu impediētes processum ad ulteriora 15. 20. formula illas opponendi 14. 16. fol. 10.
- Exceptio rei non tradię potest opponi etiā in executione sententię 1. & quare 2. contrarium 3. concordat 4. ampl. priorem opinionem 5. 6. 7. 8. 9. limit. 10. 11. 13. fol. 323. & 324.
- Exceptio omnis quę non impugnatur iustitiam sententię, quę transierit in iudicatam opponi potest post sententiā in illius executione, & quare 27. 29. fol. 511.
- Exceptio loci non tuti, an opponi sine mandato 59. fol. 371.
- Exceptio nullitatis sententię, ut dicatur incompetenti probata, quantum tempus requiratur 2. fol. 358.
- Exceptionis nullitatis egere dicitur altiori indagine multis modis 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. fol. 427. & seq.
- Exceptio nullitatis sententię, quando dicatur opposita per calumniam 25. fol. 360.
- Exceptione rescinditur omnis cōtractus nominatus 30. fol. 308.
- Exceptione non probata, fertur sententia contra excipientem 3. fol. 437.
- Exceptio dilatoria durante, quidquid fiat est nullum 2. ampl. 3. opponenda ante litis ingressum, & contestationem 4. & quare 9. ampl. 5. 7. 8. fol. 509. 510.
- Exceptionum peremptoriarum effectus 28. fol. 3.
- Exceptione emergente pendente lite, est super illa pronuntiandum alias sententia lata in principali est nulla 8. fol. 437.
- In Exceptione succumbens quando succumbat in actione 3. 12. fol. 261. & 262.

- Exceptione litis motæ opposita super** Ex-
cutione retardatur sententiæ execu-
tio 9 & quare 10. ampl. 12. 13. 15. 16. 17.
18. 19. 20. 22. 24. 25. 29. 30. 31. 32. 33.
35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. Exci-
piens, vel is contra quem excipitur,
a n debeat probare, minus fuisse im-
p ensum, quam melioratum 55. fol.
2. 14.
35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. Exci-
pere qui potest de adimplemento,
nisi interpelletur, numquam est in mo-
ra, nisi postquam fuit illi adimpletum
4. & 14. quare 7. fol. 296 ampl. 5. 6.
48. limit. 34. 50. 51. 52. 53. 54. 56. 57. 58.
59. 62. 63. 64. sublimita 60. fol. 336. &
seq.
Exceptioni rei non traditæ, vt sit renun- ab Ex-
tium, sufficit generalis renuntiatio
cipiendi, & agendo nemo est ex-
omni legum auxilio 13. 8. 17. & quare 9. ab Ex-
cludi 2. fol. 392.
11. Contrarium 18. 36. & quare 19. & seq. ab Ex-
cipiendo nemo excluditur, quam-
vis i. n. f. anis, vel non possit esse in iudi-
cio 12. 1. fol. 510.
41. 42. 43. 44. 45. limit. 48. 49. 50. fol. 328. quod E-
& seq. xci p i t u r ad repellendum actore,
non o peratur probationem eius, quod
imp agnatur 11. fol. 56.
Exceptioni rei non traditæ dicitur renun- Excor-
tium per actum illi contrarium 1. nunciandi facultate carent lay-
ampla 2. 3. 4. 5. 6. 7. limita 8. 9. fol. 331. ci 4. 7. ampl. 48. fol. 505.
& 332. Excor-
municatio opposita in vim per-
Exceptioni adimplementi dicitur renun- p t o r i æ, & dilatoriæ differt 14. fol. 488.
tium per actum illi contrarium 1. Excom-
ampla 2. 3. 4. 5. 6. 7. limita 8. 9. fol. 331. muniatio qualiter probatur 34.
& 332. fol. 48. 9.
Exceptioni solutionis si quis renuntiat, si Excom-
tamen soluat, deinde potest de illa ex- muni-
cipere, si conueniatur ad soluendum. cationis maior, & minor differt
1. Contrarium 7. Amplia 12. 14. 20. fol. 59. fol. 4. 90.
30. 31. Excommu-
ticationis exceptio anomala
Exceptiones quæ opponi possunt contra est 1. fol. 486.
sentent. vel post sententiam 2. 4. f. 535.
Exceptionis incontinenti probatæ exem- Excommu-
pla 6. fol. 358. ticationis exceptio opposi-
ta retarda-
Exceptiones peremptoriæ in quibus con- tur executio sententiæ 3. 6.
ueniant, & non conueniant 7. quando Contrariu-
opponendæ 8. fol. 68. tenent, qui reproban-
tur
5. & quare 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 18. 19.
21. 22. 23. 2. 4. 25. 26. 35. 36. 38. 39. 41. 42.
44. Intell. 7. e 29. 30. 31. 32. 33. limita 45.
Exceptiones peremptoriæ in quibus con- 46. 49. 50. 52. 54. 55. 56. 57. 59. 60. 61.
ueniant, & non conueniant 7. quando vsque in fi-
n. sublim. 58. fol. 487. 488.
opponendæ 8. fol. 68. 489.
Exceptiones peremptorias opponere, Excommuni-
ante litis ingressum, prudens est con- catio siue iusta, siue iniusta
silium 14. 19. 23. fol. 333. semper est iu-
stenda 4. fol. 487.
Exceptionibus quibus potest renunciari Excommuni-
10. fol. 465. cationis materia est fori ec-
clesiastici, pr-
de Exceptionibus edictum est generale, iuatiuè quoad seculare 1.
prohibitorium, & continetur sub edi- limit. 10. 12. 13. 14. est gladius, & ner-
cto de actionibus 1. fol. 392. uus ad conti-
nendos populos in suo offi-
Excipiens dicitur fugitiuus 7. fol. 2. cio 2. non pot-
est exerceri, nisi ab ascri-
Excipiens est actor in exceptione sua 3. pto militiæ ec-
clesiasticæ 3. potestas il-
lam ferendi est iurisdic-
tionis ecclesia-
sticæ 4. num. 1. quam facultas illam feren-
dis fuit apud Imperatores 5. fol. 492.
Excipiens est actor in exceptione sua 3. Excommuni-
non probando exceptionem oppositā, cationis exceptio opposi-
dicitur calumniari 4. contra illum fer- ta super fede-
ndum à layco in execu-
tur sententia, & quando 5. & 6. fol. 56. tione, donec do-
ceatur de legitima abso-
Excipiens quando dicatur fateri 13. lutione 7. & q-
uare 8. ampl. 9. 10. 11. 12. 13.
sententiam non fuisse rectè latam, uon- 15. 16. limit. 17. fol. 492. & 493.
ideo dicitur fateri fuisse latam 10. fol.
56. Excommuni-
catus si vendat castrum, cui
fi

I N D E X

- fit annexum iuspatroni emptor potest
præsentare 20. fol. 495.
- Excipiendi ius non potest penitus tolli, &
quare. 12. fol. 432.
- Excommunicatus an possit iurare debi-
torem suum suspectum de fuga 19. fol.
503.
- Excommunicatus semel an possit ex ea-
dem causa iterum excommunicari 33.
& seq. fol. 504.
- Excommunicatus est deterioris condi-
tionis bannito 17. fol. 499.
- Excommunicatus præsumitur perseque-
rasse in excommunicatione, nisi pro-
betur absolutus 17. non gaudet Canone
redintegrandi 22 fol. 488.
- Excommunicatio an æquiparetur infer-
no, vel Paradiso 25. fol. 488.
- Excommunicatus à quibus arceatur in
iudicio 37. fol. 489.
- Excommunicatus in vno loco vbique est
excommunicatus 18. ampl. 19. 20. 21.
mortuus non sepelitur in loco sacro 21.
fol. 499.
- Excommunicatus non potest esse in iudi-
cio agendo 1. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 19.
limit. 11. 12. 13. 15. 16. 17. limit. agendo de
nullit. sententiæ 14. contrarium 15. con-
corda ibid. limit. 18. 21. 22. 23. 24. 25. sub-
limita 21. fol. 503. & 504.
- Excommunicatus in eadem causa, an
possit in eadem ab eodem Iudice ite-
rum excommunicari 33. 34. 42. & seq.
fol. 504. & seq.
- Excommunicatus pluribus excommuni-
cationibus quando egeat pluribus ab-
solutionibus 35. fol. 504.
- Excommunicatus an possit excipere de
compensatione ad retar. dandam exe-
cutionem sententiæ, argumentosa est
quæstio 2. affirmatiua 3. & quare 4.
6. 7. 9. 10. 12. 13. circa fin. 14. 16. contrariū
27. & quare 28. ampl. 29. 30. 31. 32. 33.
34. 36. 37. 38. limit. in fi. de iussore ex-
communicato 39. & hanc limitationē
ampl. sed contrarium vide: 40. Cōcorda
ibid. lim. 41. 42. 43. 44. 45. 48. ff. 497. & seq.
inter Excommunicatum publicum, &
occultum non sit differentia, si agatur
de utilitate publica 53. fol. 490.
- Executio suspenditur per exceptionem,
quod res ob quam relaxata est execu-
tio, non fuerit tradita 8. Contrarium,
12. & quare ibid. amplia priorem opi-
nionem 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24.
25. 26. 28. 29. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 43. 46. fol.
163. 17. & seq.
- Executio cæpta an exceptione aliqua pos-
sit reuocari, vel retardari absque ap-
pellatione. 6. fol. 12.
- Paratam habere executionem quid sit. 5.
fol. 515.
- Executio mandati retardatur exceptione
periurij quod asseritur commissum in
contractu de cuius executione agitur.
12. fol. 515.
- Executio sententiæ fieri potest quamvis
nulla, si lege, vel statuto, vel Principis
rescripto ita caueatur. 2. ampl. 3. 4. 5.
Limit. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. fol. 430.
& seq.
- Executio sententiæ retardatur, vbi excip-
tur illa esse nulla. 2. & quare. 3. ampl. 4. 6.
7. 9. 10. 11. 13. 14. 16. 21. 22. 23. 24. 25. 27.
28. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. Limit. 35.
37. 39. 40. 41. 42. 43. 45. fol. 405. & seq.
- Executio sententiæ non retardatur exce-
ptione nullitatis altiori egentis indagi-
ne. 11. Ampl. 12. 13. 14. 15. Limit. 16. 18.
21. 22. 23. 24. 25. Sublimit. 19. 20. fol. 428.
& seq.
- Executio sententiæ latæ contra empto-
rem cum pacto de retrouendendo, vt
retrouendat, retardatur exceptione
melioramentorum factorū ab emptore.
2. 3. 4. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.
17. 18. 19. Limit. 20. 22. 23. 24. fol. 166.
& 167.
- Executio sententiæ retardatur quauis ex-
ceptione, quæ non sit leuis. 54. Ampl.
præsertim si offeratur probatio illius
incontinenti. 53. Ampl. 55. fol. 540.
- Executio sententiæ retardatur si ex actis
colligatur quod sit moderanda nihil
detracto de illius iustitia. 1. 4. in fin. &
exempla referuntur, ibid. & num. 5. 7.
8. & quare 9. ampl. 3. 6. Limit. 10. fol.
535. & 536.
- Executio sententiæ retardatur si euiden-
ter, & notorie est iniusta. 24. Contra-
rium, 26. ampl. priorem opin. 30. 31.
32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 44. 45.
46. 47. 48. 49. 50. 51. 53. 54. 59. 61. Limit.
63. 64.

63.64.65.66.67.68.69.70. f.402. & seq.
Executio sententiæ retardatur, vbi excipitur illam esse nullam ex defectu citationis 20. ampl. 21. 22. 23. 26. 27. 28. 30. 41. 32. 33. 36. 37. lim. 139. 140. 141. 142. 143. 144. fol. 369. 370. & 177.

Executio sententiæ retardatur, vbi excipitur de nullitate illius incontinēti probanda 3. 4. contrarium 5. & idem concordia fol. 358. & seq. rationes primæ opin. 7. 8. & seq. ampl. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 23. 24. subli. 21. 22. 35. 8. & seq.

Executio sententiæ retardatur exceptione nullitatis notoriæ, idest si ex actis colligatur defecisse aliquid solemne ad illam proferendam necessarium 5. & quare 6. ampl. 10. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. limita 39. 41. 42. 44. 45. 46. 47. sublimita 40. 43. fol. 354. & seq.

Executio sententiæ retardatur opposita exceptione, quod res ob quam illa est relaxata non fuerit reo tradita 1. ampl. 2. 7. 8. 9. 11. 12. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. lim. 25. 24. 25. 26. 27. fol. 319. & seq.

Executio sententiæ lata ad fauorem venditoris retardatur, si probatur rem venditam esse alteri hypothecatam 4. & quare 5. 6. 7. ampl. 11. 12. 13. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 26. 27. 29. lim. 31. f. 342. & seq.

Executio sententiæ retardatur exceptione nullitatis, quæ oritur ex ventre sententiæ 1. & quare 3. 4. 5. ampl. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. fol. 380. & 381.

Executio sententiæ retardatur, si quid sit iure singulari concessum reo condemnato 18. exempla referuntur 19. & seq. Item si excipiat, quod condemnatus sit nobilis, vel doctor, vel quod non tenentur, nisi in quantum facere potest 20. & seq. Item si superueniat ius a liquo d. condemnato, de quo non fuit cognitum in processu 23. ampl. 24. Item si probetur inde lædi animæ salutem, vt puta, quia sententia continet solutionem vfurarum 25. Contrarium 26. Cōcordia 27. Item si fiat contra naturam contractus, cuius causa lata est sententia, & requirit dilationem 29. exemplum ibid. Item opposita quauis exceptione, quæ oriatur ex natura contra-

ctus 30. exempla 31. Item si probetur quod quæ opponuntur aduersus executionem non potuisse excludi per sententiam 32. Item si obijciatur aliquid, quod seorsum examinatis elidit principale 33. exemplum ibid. Item si quid obijciatur, quod ex tenore sententiæ, vel iurium quibus fuit actum, executio sit differenda 34. 37. exemplum ibid. & 35. ampl. 35. Item si exceptio quæ obijciatur, oriatur ex ventre sententiæ 34. 36. & quare ampl. & limit. 38. 39. Item si quid opponi potest præter sententiam, vt puta quod contenta in illa non sint liquida 40. ampl. 41. Item si excipiat instanti pro executione sententiæ non esse legitimam personam standi in iudicio 42. 45. & quare 44. Item si excipiat non fuisse legitimam personam rei condemnati 46. ampl. 47. 48. Item si excipiat sententiam exequendam esse perplexam, seu incertam, vel continere contraria in facto, vel iure 49. 52. & quare 53. ampl. 50. Intellige 51. ampl. omnes relatas exceptiones 54. fol. 537. & seq.

Executio sententiæ retardatur, si excipiat a tertio illam fuisse factam in re sua & per quantum tempus, & executor merus cognoscit de tali exceptione. 56. Item si mulier excipiat de sua dote, si dedit bona æstimata 7. Item si quis excipiat non posse carcerari, vel non posse capi pignora capta ab executore 8. limit. 10. fol. 536.

Item si ex iuribus, siue actitatis colligatur illam esse differendam 11. exempla 12. & seq. Item si emptor excipiat de re vendita non tradita, & nihil obstat quod minus tradatur. Et idem si venditor excipiat de pretio non soluto 13. 14. Item si dicatur pendere cōditionem sub qua quis fuit condemnatus 15. Item si excipiat quem fuisse condemnatum ex incerta, seu non liquida promissione 17. Item opposita quacunque exceptione, quæ oriatur ex contractu 8. fol. 536. & seq.

Executiua actio quare introducta 8. 9. 10. 11. 14. 20. 22. fol. 388. & 389.

Executiue si quis conueniatur, executiue etiam reconuenitur 18. fol. 57.

C c c c Exc.

I N D E X

- Executiue**, si ex instrumento crediti agi potest, non tamen executiue agi potest, si amisso instrumento testibus probetur creditum 16. lim. 17. fol. 31.
- Executor**, quando cognoscat de nullitate sententiæ, quæ ab illo petitur exequi 58. fol. 404.
- Executor** de qua exceptione cognoscere possit 31. fol. 3.
- Executor iure ciuili** propriè quis dicatur 1. 2. 3. iure Canon. quis dicatur 4. illius species 5. mixtus quis dicatur 6. f. 382.
- Executor merus** potest de nullitate, sed non de iniustitia sententiæ cognoscere 13. excedit modum, si exequitur sententiam nullam 14. fol. 348.
- Executor** quomodo quis cognoscatur esse mixtus 11. fol. 382.
- Executor iuris merus** non habet causæ cognitionem 17. si coram illo opponatur de nullitate sententiæ exequenda, debet supersedere 18. & quare 19. 20. an de illa possit cognoscere 18. 21. 23. ampl. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 39. 41. 44. 45. 47. 53. 57. limit. 32. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 58. 59. 60. 61. fol. 383. vsque ad 387.
- Executor merus** quis sit 65. fol. 387.
- Executor** puniatur, si recusat exequi sententiam alterius iudicis 62. fol. 387.
- Executor mixtus** habet causæ cognitionem 7. coram illo opposita nullitate sententiæ, retardatur illius executio 7. & quare 8. appellatur ad vtrumque effectum ab illius sententia 9. 12. ampl. 12. vsque ad 52. limit. 52. & seq. fol. 382. & seq.
- Executorum** tres species 63. quando habent causæ cognitionem 64. fol. 387.
- Exempla** faciunt controuersiam faciliorem 6. fol. 233.
- Exemplis** declaratur difficultas 7. 8. 9. 10. fol. 108.
- Exigere** nemo potest, quæ alteri sunt debita sine mandato 37. limita 38. fol. 21.
- Exilium** esse nullum quilibet de populo excipere potest, & quare 17. fol. 393.
- Expensa magna facta** in feudo, quæ dicatur 32. fol. 180.
- Expensæ factæ** custodiendo castrum relictum alicui sub conditione non repetuntur 12. fol. 191.
- Expensæ** custodiæ arcis quando repetendæ 117. fol. 122.
- Expensæ** seu melioramenta quo tempore sunt æstimandæ 116. 1. 8. fol. 122.
- Expensæ** spectant ad percipientem fructus 16. fol. 191.
- Expensæ** litis factæ in causâ maioratus an reficiendæ 23. 26. fol. 200.
- Expensæ** litis sunt expensæ necessariæ 22. fol. 204.
- Expensæ** factæ in relegata repetuntur ab eo, cui legatum est debitum 1. ampl. 2. 3. f. 198.
- Expensæ** petere potest victor, etiâ si victus non fuerit condemnatus in illis 27. distinguere 28. fol. 40.
- Extensio** facile fit de vno simili ad aliud simile 3. fol. 473.
- Extinctum** amplius non reuiuiscit 43. f. 505.

F.

Facere per se, & facere per alium sunt paria 1. ampl. 2. 3. 4. fol. 17.

non Facere, & facere, sed non eo modo, quo quis debet facere, sunt paria, f. 34.

Faciendi facultatem quis tacitè dicitur renuntiasse non faciendo 26. fol. 511.

Facta semel non potest dici non fuisse facta 4. ampl. 5. fol. 236.

Factum alienum promittens sub pœna, vel interesse, quando excusetur 14. 15. fol. 301.

Factum non dicitur, quod non durat factum 3. fol. 325.

Factum proprium præstare obligatus, quando illi obstat exceptio adimplementi 3. non excusatur, si vellet soluere interesse 12. limit. 13. fol. 302. & 303.

Factum alienum, qui promissit, si agat repellitur exceptione non adimplementi 2. ampl. 3. 5. 8. 9. 10. 11. 12. limit. 13. 15. fol. 301.

Factum proprium promittens cum obligat. Camerali an obstat exceptio implementi 31. fol. 304.

ad **Factum** obligatus debet suo sumptu facere 10. fol. 191.

Factum negans esse rite, non fatetur fuisse factum 9. fol. 56.

Facto ubi est opus, verba, non sufficiunt 10. fol. 322.

de

NOTABILIVM.

- de Facto quando dicatur contra aliquem. *Procēdi* 23. fol. 220.
- de Falsitate quādo dicatur cognitū 25. f. 6
- Fama & dignitas semper intelligitur ex-
cepta 29. fol. 280.
- Fauori suo quilibet potest renuntiare 2.
ampl. 3. limit. 3. fol. 314.
- Eedericus Aenobarbus quare indignatus
Hadriano Papā 7. fol. 203.
- Feudo aperto domino sine culpa vassalli,
qui illud meliorauit, dominus habet
optionem, vel soluendi melioramen-
ta, vel parti illa abradi 7. 9. 10. 11. 12. 13.
14. 15. Limit. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.
24. 25. 26. 27. 29. fol. 233. 234. & 235.
- Fictio induci non potest ab homine 4. &
& quare 5. fol. 299.
- Fideiussio danda ex voluntate, & danda
ex necessitate differt 15. fol. 345.
- Fideiussor dandus in casu euictionis de-
bet habitare, vbi est sita res, cuius cau-
sa ille obligatur, licet non sit eiusdem
fori 13. fol. 306.
- Fideiussor qui habet confideiussorem,
potest totum debitum soluere 14. an.
in actu solutionis, vel quodcumque
post fieri illi possit et cessio 15. 17. qua-
actione repetat à confideiussore si sibi nō
sunt cessa iura 16. fol. 18.
- Fideiussor potest excipere de eo, quod sibi
vel ei pro quo fideiussit, est debitum 3.
Sequare 4. ampl. 5. 6. 7. 9. fol. 469.
- Fideiussorum dura conditio 1. fol. 469.
- Fideiussor non potest excipere, quod sibi
non est debitum, sed alteri 2. fol. 469.
- Fides de pretio an in dubio præsumat
habita 7. 1. fol. 92.
- Fides in pretio non censetur habita, vbi
venditor sibi reseruat dominium rei
vendite, donec pretium fuerit solutū 5.
fol. 100.
- Fidem de pretio rei vendite, qui possint
sequi 64. fol. 55.
- Fieri prohibita, si fiant, & nihil excipia-
tur, sunt valida 24. fol. 518.
- Fieri à me & ab alio, sed mea contempla-
tione sunt paria 23. fol. 113.
- Filiatio qualiter probetur 25. fol. 443.
- Filiatio quando probanda pro validitate
iudicij 24. 28. fol. 425.
- Filius emancipatus est iuxta extranei 16
fol. 471.
- Filius est portio patris 3. fol. 197.
- Filius non legitimitur inuitus 2. fol. 68.
- Filius ergo hæres 21. Intellige 22. 24. 28. fol.
443. 444. hæres esse probatur, si agat
contra debitores hæreditatis 23. f. 443.
- Filius fam. vel seruus committens capita-
le crimen imperio patris, vel domini
cum cominatione mortis excusatur,
vel saltem leuius punitur 3. fol. 49.
- Fiscus regulariter actiue, & passiuē vitur
iure cōmuni 1. quandoq. est deterioris
conditionis quolibet ciue 2. fol. 453.
- Fiscus defensor litis an trahat causam co-
ram Iudice suo 30. 31. fol. 393. & 395.
- Flavius Tortus laudatur 11. fol. 521.
- Fœmina succedit in melioramentis factis
feudo, & illud retinet, donec illa sibi
fuerint integrè soluta 16. fol. 178.
- Fœenerator est obligatus rescire damnum
contingens in re sibi data pro cautione
29. fol. 192.
- Fori cōpetentia quando cesset 78. fol. 366
- Fossata an sint melioramenta fundi 5. fol.
143.
- Franciscus Gambarana Senator Medio-
lani laudatur 59. fol. 540.
- Franciscus Bilia Auctor operis 52. fol.
253.
- Frater repetit expensas factas in re com-
muni à fratre seorsum negotiant 2. fol.
284.
- inter Fratres seruanda est æqualitas 6. am-
pl. 7. 9.
- Fructus fuisse perceptos, quomodo pro-
betur 25. quando sunt restituendi, an
reficiendæ expensæ 26. fol. 280.
- Fructus pendentes sunt pars fundi 22.
ampl. ibid. fol. 272.
- Fructus si fuerint soluendi, quo pretio
æstimentur 57. fol. 214.
- Fructus sunt domini rei illos ferentis 6.
ampl. 7. fol. 275.
- §. Præterea, Instit. de rer. diuis. declara-
tur 9. 16. fol. 275. & 276.
- Fructus suos facit, qui fundum meliora-
uit, donec sibi soluantur melioramen-
ta 1. & quare 2. ampl. 3. 6. 7. limit. 9. In-
tellige 8. an tura conscientia percipian-
tur 10. fol. 236.
- Fructus parafrenalium compensantur à
marito cum melioramentis factis in
fundodotali 21. fol. 187.

I N D E X

- F**ruſtus fundi ſpectant ad dominum illius. 6. ampl. 7. 8. fol. 101.
- F**ruſtus compenſatiui an ſoluantur ab emptore donec illi fuerit cautum de cuiſſione imminente. 65. & quare. 66. limit. 68. Contrarium, & quare. 69. 72. 73. ampl. 71. 74. 76. fol. 339.
- F**ruſtus rei meliorate donec retinetur à meliorante ad quem ſpectent. 174. fol. 127.
- F**ruſtus facere ſuos impedit titulus inuolidus. 10. fol. 271.
- F**ruſtus ſeudi qui dicantur. 55. fol. 181.
- F**ruſtus querendorum gratia quando dicatur facta expenſa. 38. fol. 188.
- F**ruſtum quantitas quomodo probatur. 71. fol. 270.
- F**undus dotalis melioratus quando alienari poſſit conſtante matrimonio. 53. 60. fol. 189. & 190.
- F**undus datus, qui ſub conditione auocari poteſt cuius periculo pereat. 32. fol. 60.
- F**undum qui debet tradere non liberatur tradendo partem. 28. item nec tradendo fundum hypothecatum. 29. Item nec tradendo fundum cuius uſusfructus eſt alterius. 30. Item nec qui tradidit fundum, qui ſub conditione poſteſt à recipiente auocari. 31. fol. 60.
- F**uneris creditor præfertur quibuſcumq. creditoribus habētibus tacitam hypothecam etiam anteriorem ſecus ſi expreſſa. 26. ampl. idem in creditore medicentorum, ibid. & 29. fol. 84.
- F**urarius liceat bona eius qui tua eſt furatus. 6. fol. 484.
- G.**
- G**abella ſoluitur ubi res vendita traditur in loco non exempto, licet venditio ſit facta in loco ab illa exempto. 5. fol. 316.
- G**abella non ſoluitur ex venditione facta cum reſeruatione domini donec pretium fuerit ſolutum. 6. fol. 97.
- G**abriel deſenſus aduerſus Laderch. 33. fol. 420.
- G**eneralia ſunt præmittenda. 1. fol. 427.
- G**eneralia ſunt dubia, vel obſcura ſunt. 1. Ingrata ſunt intellectui practico. fol. 152.
- G**eneralia uerba reduci debent ad caſum honeſtatis, & veriſimiilitudinis 7. cap. 6 illis vtendum 10. fol. 328.
- G**eneralia uerba tamquam obſcura faciunt diſpoſitionem dubiam 19. 20. ſunt captioſa 25. ampl. 26. fol. 329.
- G**eneralis oratio continet omnia contenta ſub regula 2. ampl. 3. 4. Intellige 5. 6. fol. 327. & 328.
- G**eneralitas periculum generat, & ſæpe eſt cauſa fraudis 28. fol. 329.
- G**eneraliter quod eſt dictum, nulli cenſetur dictum 21. fol. 328.
- G**enef. cap. 37. explicatur 8. fol. 199.
- G**loſſa declaratur 66. fol. 269.
- G**loſſa declaratur 24. fol. 131.
- B**art. declaratur 24. fol. 131.
- G**loſ. Clem. vt calumnijs declaratur 9. fol. 413.
- G**loſ. reprobat 66. fol. 397.
- G**loſ. 1. in Clem. 1. de except. declaratur 72. fol. 365.
- G**loſ. in l. penul. verb. conſecuturum, ff. locat. probatur 10. reprobat 13. fol. 129.
- G**loſ. in l. ſi fideiuſſor, ſi in omnibus, verb. ceſſet, ff. mandat. declaratur 2. reprobat 8. fol. 114.
- G**loſ. l. ſi quid à fideiuſſore, verb. eligere, ff. de compenſatione, declaratur 15. fol. 471.
- G**ozadinus reprobat, & defenditur 4. 5.
- G**rammaticorum peſtis inueſta in ius 39 fol. 133.
- G**ratian. ſibi contrarius concordatur 78. fol. 270.
- G**uarantigia obligatio Cam. & ſimilia ſunt decipula, quibus incauti capiuntur 17. fol. 388.
- H.**
- H**abeat, auth. vt Eccleſ. Rom. declaratur 34. fol. 132.
- H**enricus VIII. Rex Angliæ citatus ad cõparendum Romæ, excuſauit ſe à comparando, quia citabatur ad locum non tutum, & qua ratione Roma dicebatur illi locus non tutus 53. fol. 37.
- H**æres an poſſit ſoluere, cui uelliſt creditori habenti perſonalem 16. 17. fol. 16. Hæ.

NOTABILIVM.

Hæres qui semel est perpetuo, est hæres 7
ampl. ibid. fol. 136. esse probatur, qui
egit contra debitores hæreditarios 23.
fol. 443.

Hæres non convenitur, nisi proportionē
qua est hæres, nec etiam exigere ultra
eam 8. quando infolidum 7. fol. 19.

Hæres institutus præterito filio non po-
test dicere de nullitate testamenti 21.
fol. 394.

Hæres iurantis obligatur iuramento sui
Auctoris 24. fol. 287.

Hæres vniuersalis, vel quotæ hæredita-
tis non expresso certo corpore an re-
pellatur periurio sui auctoris 4. 13. 14.
debet seruare factum sui auctoris de-
functi 16. ampl. ibid. ligatur iuramento
sui auctoris 15. fol. 528.

Hæres certæ rei est vice legatarij, si simul
instituitur vniuersalis hæres 6. non cō-
sequitur ius patronatus hæreditarium
7. non admittitur ad emphiteusim hæ-
reditariam 8. angaudeat beneficio, l.
fin. C. de edict. Diu. Aorian. 9. agit actio-
ne competenti legatarijs 10. fol. 527.

Hæredi vt recte solvatur cautella adhibe-
da 6. fol. 19.

Hostiens reprobat 2. fol. 383.

Hypotheca est indiuisibilis 3. limit. 4. am-
pl. 8. fol. 58.

Hypotheca quomodo contrahatur 46.
fol. 96.

Hypotheca specialis in qua parte instru-
menti est apponenda 34. quæ requirā-
tur, vt suos operetur effectus 35. fol.
105.

Hypotheca tacita non competit, nisi in
casibus expressis à lege 39. fol. 105.

Hypotheca tacita quare concessa mutuū-
ti pecunias causa conseruationis, vel
refectionis 28. fol. 110.

Hypotheca in re vendita ad fauorem ve-
dentis an sit valida, negatiua probatur
12. 13. 14. ampl. 15. affirmatiua probatur,
& est recepta in praxi 16. probatur 19.
20. fol. 93. & 94.

Hypothecaria non competit domino ad-
uersus rem propriam 6. ampl. 7. fol.
93.

I.

Actare suum nemo præsumitur 1. am-
pl. 2. fol. 260. in probationibus non
quod possibile, sed quod verisimile
est sequi debemus 3. fol. 260.

Ias. reprobat 40. fol. 33. 34. fol. 180.
Ieronymus Præuidel Aduocatus Regis
Anglorum 58. fol. 371.

Ignorans non consentit 43. fol. 336.

Ignorantia excludit consensum 9. vitiat
omnem actum, in quo scientia requi-
ratur 11. fol. 52.

Ignorantia iuris ambigua excusat 43. fol.
96.

Impedimentum excusat impeditum à
periurio 1. fol. 294.

Impedito non sua culpa nullum tempus
currit 2. ampl. ibi 1. & 3. fol. 294.

Impossibilitas, quando excuset promit-
tentem factum 21. fol. 293.

Incerti conditio quid sit 37. fol. 229.

Incertitudinis effectus 1. fol. 398.

Incontinenti quantum tempus signet 1:
fol. 358.

Incontinenti quæ sunt, dicuntur inesse
actui, qui fiat 8. & quare 10. fol. 359.

Incontinenti factum, quando dicatur 9.
fol. 5.

Incontinenti quando dicatur probatum
8. 8. fol. 5.

Incontinenti quando dicatur facta pro-
batio 19. fol. 5. quantum temporis de-
tur ad faciendam liquidationem inco-
ninenti 8. fol. 5.

Indebiti conditio cessat, vbiquid est so-
lutum virtute sententiæ 4. fol. 2.

Indemnitas non præstatur, antequam
quis soluat 4. fol. 67.

Infamis semel declaratus, non potest ite-
rum declarari infamis 37. fol. 504.

Iniuria non inferitur volenti, vel tacite
consentienti 35. fol. 132.

Iniustitia manifestæ æquiparatur nullitati
14. fol. 443.

Iniustitia euidentis æquiparatur nullitat
42. fol. 384.

Iniustitiam sententiæ allegans, quid de-
beat probare 71. fol. 405.

Iniustus quis dicatur 10. fol. 219.

Inquilino reficienda sunt melioramenta,
quæ

- actus, cui apponitur 47. fol. 330.
- Iuramentum principaliter obligat iuramentum Deo 1. remitti potest ab eo, ad cuius fauorem est iuratum, & quare 2. & 4. ampl. 3. 5. 6. limit. 7. 9. 10. 11. 12. distingue. 8. fol. 533. & 534.
- Iuramentum est species probationis 33. non est probatio, sed releuatio ab onere probandi 34. fol. 32. & 33.
- Iuramentum huiusmodi decisum habet vim confessionis 4. fol. 528.
- Iuramentum an sit obligatum seruare enormissime laesus 17. fol. 516.
- Iuramentum de non petenda absolutione à iuramento est factum, & si tale 34. fol. 523.
- Iuramentum absolutio ut sit valida, opus est, ut concurrat iusta causa 35. & quare 36. est fori Ecclesiastici 39. fol. 523.
- Iuramentum ut obliget, quare requirantur 37. fol. 523.
- Iuramento litis decisum terminata, in dubium non reuocantur 4. & quare 5. ampl. 4. 7. 8. 9. limit. 10. 12. 14. 15. 16. 18. 19. 20. sublimit. 11. 17. fol. 529. & 530.
- Iuramenti obseruantia, quando transit ad heredes iurantem 17. 19. fol. 528.
- Iuramenti vinculum, quando personale, & quando reale 17. 18. fol. 528.
- à iuramento absolvere potest solus Vicarius Papæ cum suo Locumtenente, & Vicegerente in Vrbe 16. fol. 521.
- à iuramento absolvere, vel dispensare non possunt Principes seculares. Et quare 1. solus Papa id facere potest, si iusta sublit causa, alias non potest 2. 3. fol. 520.
- in iuramenti absolutione an citandus is, cui fuit iuratum 16. 19. praxis in petenda tali absolutione. ibid. & 20. quando concedenda à solo Papa 21. fol. 521.
- Iuramenti, vel periurij questio est mixti fori 24. ampl. 25. 27. distingue 26. fol. 522.
- à iuramento solus Papa dispensat, ubi agitur de commutando actu iurato 51. 116.
- ubi iuramentum est interpositum super ijs, quæ pertinet ad Papam 52. item an quando dubitatur, an absolutio spectet ad Papam 53. fol. 524.
- à iuramento, quo auctoritas Papæ coarctatur, solus Papa dispensat 43. item ubi
- illud est præstitum ob Dei reuerentiâ, si concurrat iusta causa, quæ in Papa dispensante præsumitur 44. item ubi petitur absolutio post incursum periurium 45. item ubi dubitatur, an illud fuerit licitum, & seruandum 48. item si agatur de iuramento magnatum, vel valde dubio 49. item si præstitum sit ab vniuersitate 50. fol. 524.
- à iuramento temerario, an solus Papa dispenset 46. & quando dicatur temerarium 47. fol. 524.
- Iurans delato sibi iuramento est absolendus 5. fol. 528.
- Iurisdiclio est inter consentientes, & subditos 44. fol. 33.
- Iurisdiclio omnis est penes Papam, & Imperatorem 4. qui illam exercere vult, debet docere sibi fuisse datam 7. fol. 362.
- Iurisdiclio extenditur ratione incidentis 15. fol. 440.
- Ius iurandum debet habere tres comites, veritatem scilicet iustitiam, & iudiciu, quorum alterum, si defecerit iuramentum, est periurium 15. fol. 515.
- Ius ex facto oritur 11. fol. 87. & 1. fol. 410.
- Ius intellectuale semel in subiecto radicatum, non potest ab illo euelli 8. fol. 236.
- Iuspositiuum est ad libitum vtentium 12. fol. 389.
- Iuri de futuro, seu de superuenienti non intelligitur vnquam renuntiatum 23. fol. 477.
- Ipo iure quid significet 2. fol. 460.
- Iure Tertij, quando liceat excipere 1. fol. 470.
- Iuridicino an liceat Papæ, vel Imperatori derogare 18. fol. 407.
- Ius pro hominibus non acquiritur opposita compensatione, ubi erat soluendum 20. fol. 448.
- Iura personalia non egrediuntur personam 13. ampl. 16. 17. fol. 494. & 495.
- Ius suum quis consequi potest multis medijs 1. fol. 414.
- Iustitia est fundamentum iuramenti 14. fol. 515.
- Iustitiæ diffinitio examinatur 5. an detur 6. 7. & quare ibid. an sine ea possit gubernari res publica 7. 8. fol. 250.

L.

L Aici non possunt facere Statuta, circa ea, quæ spectant ad salutem animæ 32. fol. 489.

Lancellor. declaratur 11. fol. 433.

Laudemium non soluitur, ubi res emphiteotica vindicatur à venditore, vigore pacti reservationis dominiij 8. fol. 97.

in Laudemij solutione non fit differentia, an melioramenta sint magna, vel modica 21. fol. 131.

Legatum relictum pauperibus quilibet de populo, potest vrgere heredem, vt soluat, & quare 16. fol. 393.

Legatum quantitatis factum creditori, quantitatis præsumitur factum animo compenſandi 7. fol. 473.

Legatum factum pro necessitatibus, intelligitur pro alimentis 33. fol. 159.

Legitimitas personæ in quolibet iudicio ante omnia est querenda 9. fol. 378.

Legata sunt ex æquata fideicommissis 1. fol. 198.

Lex non constituitur sine ratione intrinseca, vel extrinseca 10.

Lex Principis secularis habet vim Apostolicam in remissione iuramenti 5. fol. 520.

Lex quæ non dicit, nec nos dicere debemus 26. & quare ibid. ampl. 27. fol. 192.

Lex habens plures intellectus, an possit allegari ad decisionem causarum 36. fol. 409.

Lex plures habens intellectus, non est alleganda 37. & quare 40. ampl. 38. qualis esse debeat 40. fol. 96.

Lex quamvis dura est, obseruanda 27. ampl. ibid. fol. 131.

Legis ratio idem est quod lex 14. ampl. 15. fol. 407.

sine Lege loqui rubescimus 27. ampl. ibidem, fol. 192.

Lab executor, ff. de appel. declar. 5. fol. 8.

L. à Diuo Pio, §. si emptor, ff. de re iud. declaratur 46. fol. 90.

L. amplius non peti, ff. rem rat. habere declaratur 13. fol. 438.

L. 1. §. apud Iulianum, ff. depositi, declaratur 7. fol. 72.

L. boues, §. hoc se mone, ff. de verb. sign. ampl. 11. fol. 172.

L. certum, C. de rei vendic. declar. 37. fol. 280.

L. cum à matre, C. de rei vendic. 7. limitatur 7. in fin. fol. 397.

L. curabit, C. de act. empr. lim. 9. fol. 221.

L. 1. C. de condic. ex lege, limitatur 14. fol. 16.

L. de his, ff. de transact. quomodo renuntietur 28. fol. 467.

L. de ijs, ff. de transact. declaratur 11. fol. 328.

L. 2. C. de negot. gestis, declaratur 2. fol. 260.

L. 2. C. de rescindenda vendit. non cessat in venditione facta à procuratore cum libera 54. fol. 55.

L. domos, ff. de legat. 1. declaratur 16. fol. 34.

L. domos, ff. de legat. 1. & dicta Doctorum ibid. declarantur 37. fol. 164.

L. emptori, ff. de rei vendic. declaratur 104. fol. 120.

L. emptorem, C. locat. ampl. & limit. 14. fol. 494.

L. exceptionem, C. de probat. limita 3. fol. 247.

L. ex ijs prædijs, C. de cuius. limitatur 34. fol. 338.

L. si post perfectam, C. de cuius. limitatur 34. fol. 338.

L. fin. C. de compenſ. examinatur 1. Hist. rica narratio, quomodo fuerit condita 4. 6. 7. fol. 460 & 461.

L. fin. §. fin. ff. de fund. dotal. declaratur 25. fol. 276.

L. fin. ff. de solution. emendatur 35. fol. 25.

L. fin. vers. emponemata, C. de iure emphiteotico, declaratur 38. fol. 133.

L. 1. §. fin. & l. seq. ff. de reb. eorum, declaratur 27. 29. 30. 31. 32. 34. 35. 36. 37. 39. fol. 95. & 96.

L. Imperatores, ff. de re iud. limitatur 2. fol. 11.

L. in fundo, ff. de rei vendic. declaratur 24. fol. 155. 35. fol. 41.

L. in fundo, ff. de rei vendicat. limitatur 14. fol. 178.

L. interdum, ff. qui potior in pign. examinatur 1. 3. 4. 5. 11. & seq. pluribus fol. 107. & 108.

L. interdum, C. qui potior in pign. habetur, explicatur 20. fol. 84.

L. Iulianus, §. si quis colludente, ff. de

Dddd action

I N D E X

- Exceptio quando opponenda apud acta** 17. fol. 297.
- Roman. declaratur** 20. fol. 207.
- Exceptio omnis opponi potest ad retardandam executionem sententię, quę non redarguitur illius iniustitia** 29. ex-
empla harum exceptionum 30. limita si de illa fuit in processu cognitum 32. fol. 3.
- Exceptio non teneor nisi in quantum facere possum, non est perpetua, & quare** 4.
- Exceptio tua non interest, quando opponi, & illius effectus** 48. fol. 396.
- Exceptio quando dicatur reiecta per processum ad vltiora** 9. fol. 437.
- Exceptio quę oritur ab eo fonte, vnde prouenit actio, seu petitio nunquam censetur exclusa** 3. fol. 380.
- Exceptio quando dicatur requirere altiore indagine** 46. fol. 222.
- Exceptio tolli non potest** 4. fol. 413.
- Exceptio est fauorabilior actione** 2. fol. 413.
- Exceptio fauorabilior est actione** 1. fol. 423.
- Exceptio omnis non impugnans sententiam, potest quodcumque opponi** 9. fol. 317.
- Exceptio oriens ex ventre contractus, quo agitur, potest quodcumque opponi** 9. fol. 317.
- Exceptio quando dicatur non impugnare sententiam** 11. fol. 317.
- Exceptio oriens ex natura actus gesti, nūquam censetur exclusa** 10. fol. 317.
- Exceptio est triplex, nempe dilatoria, peremptoria, & mixta** 8. dilatoria est opponenda ante litis contestationem, alias reus dicitur illam renuntiasse, ita vt nec in gradu appellationis possit opponi 3. 10. 11. ampl. an etiam à minore, & alia persona priuilegiata 12. fol. 2.
- Exceptio peremptoria in quem finem tendat** 13. quando opponenda 14. in quod differat à dilatoria 15. nō opposita in prima instantia an possit in secunda 16. fol. 2. quando opponi post sententiā 21. fol. 462.
- Exceptio mixta, quę dicatur** 18. exemplum eius exceptionis 19. de illa idem iudicandum quod de exceptione simplicis, & quare 20. potius sequitur naturam peremptorię, & quare 21. fol. 3.
- Exceptio dilatoria à peremptoria differt** 22. fol. 3.
- Exceptio omnis est species defensionis, 3 nemini est deneganda, & denegata licet appellare** 24. fol. 3.
- Exceptio est probanda ab excipiente, & quare** 6. ampl. ibid. & 7. fol. 509.
- Exceptiones plures dilatorię, si competat reo, illas simul, & semel debet obijcere** 15. quę sint litis finitę, seu impediētes processum ad vltiora 15. 20. formula illas opponendi 14. 16. fol. 110.
- Exceptio rei non traditę potest opponi etiam in executione sententię, & quare** 2. contrarium 3. concordat 4. ampl. priorem opinionem 5. 6. 7. 8. 9. limit. 10. 11. 13. fol. 323. & 324.
- Exceptio omnis quę non impugnatur iustitiam sententię, quę transiuerit in iudicatam opponi potest post sententiā in illius executione, & quare** 27. 29. fol. 511.
- Exceptio loci non tuti, an opponi sine mandato** 59. fol. 371.
- Exceptio nullitatis sententię, vt dicatur incontinenti probata, quantum tempus requiratur** 2. fol. 358.
- Exceptio nullitatis egere dicitur altiori indagine multis modis** 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. fol. 427. & seq.
- Exceptio nullitatis sententię, quando dicatur opposita per calumniam** 25. fol. 360.
- Exceptione rescinditur omnis cōtractus nominatus** 30. fol. 308.
- Exceptione non probata, fertur sententia contra excipientem** 3. fol. 437.
- Exceptio dilatoria durante, quidquid fiat est nullum** 2. ampl. 3. opponenda ante litis ingressum, & contestationem. 4. & quare. 9. ampl. 5. 7. 8. fol. 509. 510.
- Exceptionum peremptoriarum effectus.** 28. fol. 3.
- Exceptione emergente pendente lite, est super illa pronuntiandum alias sententia lata in principali est nulla.** 8. fol. 437.
- In Exceptione succumbens quando succumbat in actione, 3. 12. fol. 261. & 262.**

- Exceptione litis motæ opposita super executione retardatur sententiæ executio 9 & quare 10. ampl. 12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 22. 24. 25. 29. 30. 31. 32. 33. 35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. limit. 34. 50. 51. 52. 53. 54. 56. 57. 58. 59. 62. 63. 64. sublimita 60. fol. 336. & seq.
- Exceptioni rei non traditæ, vt sit renuntiatum, sufficit generalis renuntiatio omni legum auxilio 13. 8. 17. & quare 9. ab 11. Contrarium 18. 36. & quare 19. & seq. vsque ad 40. ampl. hanc opinionem 41. 42. 43. 45. limit. 48. 49. 50. fol. 328. & seq.
- Exceptioni rei non traditæ dicitur renuntiatum per actum illi contrarium 1. amplia 2. 3. 4. 5. 6. 7. limita 8. 9. fol. 331. & 332.
- Exceptioni adimplementidicitur renuntiatum per actum illi contrarium 1. amplia 2. 3. 4. 5. 6. 7. limita 8. 9. fol. 331. 332.
- Exceptioni solutionis si quis renuntiat, si tamen soluat, deinde potest de illa excipere, si conueniatur ad soluendum. 1. Contrarium 7. Amplia 12. 14. 20. fol. 30. 31.
- Exceptiones quæ opponi possunt contra sentent. vel post sententiam 2. 4. f. 535.
- Exceptionis incontinenti probatæ exempla 6. fol. 358.
- Exceptiones peremptoriæ in quibus conueniant, & non conueniant 7. quando opponendæ 8. fol. 68.
- Exceptiones peremptorias opponere ante litis ingressum, prudens est consilium 14. 19. 23. fol. 333.
- Exceptionibus quibus potest renuntiari 10. fol. 465.
- de Exceptionibus edictum est generale prohibitorium, & continetur sub edicto de actionibus 1. fol. 392.
- Excipiens dicitur fugitiuus 7. fol. 2.
- Excipiens est actor in exceptione sua 3. non probando exceptionem oppositâ, dicitur calumniari 4. contra illum fertur sententia, & quando 5. & 6. fol. 56.
- Excipiens quando dicatur fateri 13. sententiam non fuisse rectè latam, uon, ideo dicitur fateri fuisse latam 10. fol. 56.
- Excipiens, vel is contra quem excipitur, an debeat probare, minus fuisse impensum, quam melioratum 55. fol. 2. 14.
- Excipere qui potest de adimplemento, nisi interpelletur, numquam est in mora, nisi postquam fuit illi adimpletum 4. & quare 7. fol. 296. ampl. 5. 6.
- Excipiendo, & agendo nemo est exclusus 2. fol. 392.
- Excipiendo nemo excluditur, quamuis in iudicis, vel non possit esse in iudicio 12. fol. 510.
- quod Excipitur ad repellendum actorem, non operatur probationem eius, quod impugnetur 11. fol. 56.
- Excommunicatio maior, & minor differt 59. fol. 4. 90.
- Excommunicationis exceptio anomala, est 1. fol. 486.
- Excommunicationis exceptione opposita retardatur executio sententiæ 3. 6. Contrarium tenent, qui reprobantur 5. & quare 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 35. 36. 38. 39. 41. 42. 44. Intellig. 29. 30. 31. 32. 33. limita 45. 46. 49. 50. 52. 54. 55. 56. 57. 59. 60. 61. vsque in fin. sublim. 58. fol. 487. 488. 489.
- Excommunicatio siue iusta, siue iniusta semper est tinnenda 4. fol. 487.
- Excommunicationis materia est fori ecclesiastici, prout uet quoad seculare 1. limit. 10. 12. 13. 14. est gladius, & neruus ad continendos populos in suo officio 2. non potest exerceri, nisi ab ascripto militiæ ecclesiasticæ 3. potestas illam ferendi est iurisdictionis ecclesiasticæ 4. numquam facultas illam ferendit apud Imperatores 5. fol. 492.
- Excommunicationis exceptione opposita super sede indum a layco in executione, donec debeat de legitima absolutione 7. & quare 8. ampl. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 16. limit. 17. fol. 492. & 493.
- Excommunicatus si vendat castrum, cui

I N D E X

- fit annexum iuspatroni emptor potest presentare 20. fol. 495.
- Excipiendi ius non potest penitus tolli, & quare .12. fol. 432.
- Excommunicatus an possit iurare debitorem suum suspectum de fuga 19. fol. 503.
- Excommunicatus semel an possit ex eadem causa iterum excommunicari 33. & seq. fol. 504.
- Excommunicatus est deterioris conditionis bannito 17. fol. 499.
- Excommunicatus presumitur perseuerasse in excommunicatione, nisi probetur absolutus 17. non gaudet Canone reintegranda 22 fol. 488.
- Excommunicatio an equiparetur inferno, vel Paradiso 25. fol. 488.
- Excommunicatus à quibus arceatur in iudicio 37. fol. 489.
- Excommunicatus in vno loco vbique est excommunicatus 18. ampl. 19. 20. 21. mortuus non sepelitur in loco sacro 21. fol. 499.
- Excommunicatus non potest esse in iudicio agendo 1. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 19. limit. 11. 12. 13. 15. 16. 17. limit. agendo de nullit. sententiæ 14. contrarium 15. concordia ibid. limit. 18. 21. 22. 23. 24. 25. sublimita 21. fol. 503. & 504.
- Excommunicatus in eadem causa, an possit in eadem ab eodem Iudice iterum excommunicari 33. 34. 42. & seq. fol. 504. & seq.
- Excommunicatus pluribus excommunicationibus quando egeat pluribus absolutionibus 35. fol. 504.
- Excommunicatus an possit excipere de compensatione ad retar. dandam executionem sententiæ, argumentosa est questio 2. affirmatiuam 3. & quare 4. 6. 7. 9. 10. 12. 13. circa fin. 14. 16. contrariu 27. & quare 28. ampl. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 38. limit. in fin. de iussore excommunicato 39. & hanc limitationē ampl. sed contrarium vide 40. Concordia ibid. lim. 41. 42. 43. 44. 45. 48. 49. 497. & seq.
- inter Excommunicatum publicum, & occultum non fit differentia, si agatur de utilitate publica 53. fol. 490.
- Executio suspenditur per exceptionem, quod res ob quam relaxata est executio, non fuerit tradita 8. Contrarium 12. & quare ibid. amplia priorem opinionem 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. Limit. 27. 40. 41. 42. 43. 46. fol. 163. 17. & seq.
- Executio capta an exceptione aliquapossit reuocari, vel retardari absque appellacione. 6. fol. 12.
- Paratam habere executionem quid sit. 5. fol. 515.
- Executio mandati retardatur exceptione periurij quod asseritur commissum in contractu de cuius executione agitur. 12. fol. 515.
- Executio sententiæ fieri potest quamvis nulla, si lege, vel statuto, vel Principis rescripto ita caueatur. 2. ampl. 3. 4. 5. Limit. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. fol. 430. & seq.
- Executio sententiæ retardatur, vbi excipitur illa esse nullā. 2. & quare. 3. ampl. 4. 6. 7. 9. 10. 11. 13. 14. 16. 21. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. Limit. 35. 37. 39. 40. 41. 42. 43. 45. fol. 405. & seq.
- Executio sententiæ non retardatur exceptione nullitatis altiori egentis indagine. 11. Ampl. 12. 13. 14. 15. Limit. 16. 18. 21. 22. 23. 24. 25. Sublimit. 19. 20. fol. 428. & seq.
- Executio sententiæ latae contra emptorem cum pacto de retrouendendo, vt retrouendat, retardatur exceptione melioramentorum factoru ab emptore. 2. 3. 4. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. Limit. 20. 22. 23. 24. fol. 166. & 167.
- Executio sententiæ retardatur quauis exceptione, quæ non sit leuis. 54. Ampl. præsertim si offeratur probatio illius incontinenti. 53. Ampl. 55. fol. 540.
- Executio sententiæ retardatur si exactis colligatur quod sit moderanda nihil detracto de illius iustitia. 1. 4. in fin. & exempla referuntur, ibid. & num. 5. 7. 8. & quare 9. ampl. 3. 6. Limit. 10. fol. 535. & 536.
- Executio sententiæ retardatur si euidenter, & notorie est iniusta. 24. Contrarium, 26. ampl. priorem opin. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 41. 42. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 53. 54. 59. 61. Limit. 63. 64.

63.64.65.66.67.68.69.70. f.402. & seq.
Executio sententiæ retardatur, vbi excipitur illam esse nullam ex defectu citationis 20. ampl. 21. 22. 23. 26. 27. 28. 30. 41. 32. 33. 36. 37. lim. 139. 140. 141. 142. 143. 144. fol. 369. 370. & 177.

Executio sententiæ retardatur, vbi excipitur de nullitate illius incontinēti probanda 3.4. contrarium 5. & idem concordia fol. 358. & seq. rationes primæ opin. 7.8. & seq. ampl. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 23. 24. subli. 21. 22. f. 358. & seq.

Executio sententiæ retardatur exceptione nullitatis notoriæ, idest si ex actis colligatur defecisse aliquod solemne ad illam proferendam necessarium 5. & quare 6. ampl. 10. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. limita 39. 41. 42. 44. 45. 46. 47. sublimita 40. 43. fol. 354. & seq.

Executio sententiæ retardatur opposita exceptione, quod res ob quam illa est relaxata non fuerit reo tradita 1. ampl. 2. 7. 8. 9. 11. 12. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. lim. 23. 24. 25. 26. 27. fol. 319. & seq.

Executio sententiæ latæ ad fauorem venditoris retardatur, si probatur rem venditam esse alteri hypothecam 4. & quare 5. 6. 7. ampl. 11. 12. 13. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 26. 27. 29. lim. 31. f. 342. & seq.

Executio sententiæ retardatur exceptione nullitatis, quæ oritur ex ventre sententiæ 1. & quare 3. 4. 5. ampl. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. fol. 380. & 381.

Executio sententiæ retardatur, si quid sit iure singulari concessam reo condemnato 18. exempla referuntur 19. & seq. Item si excipiat, quod condemnatus sit nobilis, vel doctor, vel quod non teneatur, nisi in quantum facere potest 20. & seq. Item si superueniat ius aliquod condemnato, de quonon fuit cognitum in processu 23. ampl. 24. Item si probetur inde lædianimæ salutem, vt puta, quia sententia continet solutionem vsurarum 25. Contrarium 26. Concordia 27. Item si fiat contra naturam contractus, cuius causâ lata est sententia, & requirit dilationem 29. exemplum ibid. Item opposita quauis exceptione, quæ oriatur ex natura contra-

ctus 30. exempla 31. Item si probetur quod quæ opponuntur aduersus executionem non potuisse excludi per sententiam 32. Item si obijciatur aliquid, quod seorsum examinatum elidit principale 33. exemplum ibid. Item si quid obijciatur, quod ex tenore sententiæ, vel iurium quibus fuit actum, executio sit differenda 34. 37. exemplum ibid. & 35. ampl. 35. Item si exceptio quæ obijciatur, oriatur ex ventre sententiæ 34. 36. & quare ampl. & limit. 38. 39. Item si quid opponi potest præter sententiam, vt puta quod contenta in illa non sint liquida 40. ampl. 41. Item si excipiat instanti pro executione sententiæ non esse legitimam personam standi in iudicio 42. 45. & quare 44. Item si excipiat non fuisse legitimam personam rei condemnati 46. ampl. 47. 48. Item si excipiat sententiam exequendam esse perplexam, seu incertam, vel continere contraria in facto, vel iure 49. 52. & quare 53. ampl. 50. Intellige 51. ampl. omnes relatas exceptiones 54. fol. 537. & seq.

Executio sententiæ retardatur, si excipiat, si tertio illam fuisse factam in re sua & per quantum tempus, & executor merus cognoscit de tali exceptione 5. 6. Item si mulier excipiat de sua dote, si dedit bona æstimata 7. Item si quis excipiat non posse carcerari, vel non posse capi pignora capta ab executore 8. limit. 10. fol. 536.

Item si ex iuribus, siue æstimationis colligatur illam esse differendam 11. exempla 12. & seq. Item si emptor excipiat de re vendita non tradita, & nihil obstare quo minus tradatur. Et idem si venditor excipiat de pretio non soluto 13. 14. Item si dicatur pendere cōditionem sub qua quis fuit condemnatus 15. Item si excipiat quem fuisse condemnatum ex incerta, seu non liquida promissione 17. Item opposita quacunque exceptione, quæ oriatur ex contractu 8. fol. 536. & seq.

Executiua actio quare introducta 8. 9. 10. 11. 14. 20. 22. fol. 388. & 389.

Executiue si quis conueniatur, executiue etiam reconuenitur 18. fol. 57.

I N D E X

- Executiue**, si ex instrumento crediti agi potest, non tamen executiue agi potest, si amisso instrumento testibus probetur creditum 16. lim. 17. fol. 31.
- Executor**, quando cognoscat de nullitate sententiæ, quæ ab illo petitur. exequi 58. fol. 404.
- Executor** de qua exceptione cognoscere possit 31. fol. 3.
- Executor iure civili** propriè quis dicatur 1. 2. 3. iure Canon. quis dicatur 4. illius species 5. mixtus quis dicatur 6. f. 382.
- Executor merus** potest de nullitate, sed non de iniustitia sententiæ cognoscere 13. excedit modum, si exequitur sententiam nullam 14. fol. 348.
- Executor** quomodo quis cognoscatur esse mixtus 11. fol. 382.
- Executor iuris merus** non habet causæ cognitionem 17. si coram illo opponatur de nullitate sententiæ exequendæ, debet supersedere 18. & quare 19. 20. an de illa possit cognoscere 18. 21. 23. ampl. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 39. 41. 44. 45. 47. 53. 57. limit. 32. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 58. 59. 60. 61. fol. 383. vsque ad 387.
- Executor merus** quis sit 65. fol. 387.
- Executor punitur**, si recusat exequi sententiam alterius iudicis 62. fol. 387.
- Executor mixtus** habet causæ cognitionem 7. coram illo opposita nullitate sententiæ, retardatur illius executio 7. & quare 8. appellatur ad vtrumque effectum ab illius sententia 9. 12. ampl. 12. vsque ad 52. limit. 52. & seq. fol. 382. & seq.
- Executorum tres species** 63. quando habeat causæ cognitionem 64. fol. 387.
- Exempla faciunt** controuersiam faciliorem 6. fol. 233.
- Exemplis** declaratur difficultas 7. 8. 9. 10. fol. 108.
- Exigere nemo potest**, quæ alteri sunt debita sine mandato 37. limita 38. fol. 21.
- Exilium** esse nullum quilibet de populo excipere potest, & quare 17. fol. 393.
- Expensa magna facta** in feudo, quæ dicatur 32. fol. 180.
- Expensæ factæ** custodiendo castrum relictum alicui sub conditione non repetuntur 12. fol. 191.
- Expensæ custodiæ arcis** quando repetendæ 117. fol. 122.
- Expensæ seu melioramenta** quo tempore sunt æstimanda 216. 118. fol. 122.
- Expensæ spectant** ad percipientem fructus 16. fol. 191.
- Expensæ litis** factæ in causa maioratus an reficiendæ 23. 26. fol. 200.
- Expensæ litis** sunt expensæ necessariae 22 fol. 204.
- Expensæ factæ** in relegata repetuntur ab eo, cui legatum est debitum 1. ampl. 2. 3. f. 178.
- Expensæ petere potest victor**, etiā si victus non fuerit condemnatus in illis 27. distingue 28. fol. 40.
- Extensio facile fit** de vno simili ad aliud simile 3. fol. 473.
- Extinctum** amplius non reuiuiscit 43. f. 505.

F.

- F**acere per se, & facere per alium sunt paria 1. ampl. 2. 3. 4. fol. 17.
- non Facere**, & facere, sed non eo modo, quo quis debet facere, sunt paria 1. f. 34.
- Faciendi facultatem** quis tacite dicitur renuntiassè non faciendo 26. fol. 511.
- Facta semel** non potest dici non fuisse facta 4. ampl. 5. fol. 236.
- Factum alienum** promittens sub pœna, vel interesse, quando excusetur 14. 15. fol. 301.
- Factum non dicitur**, quod non durat factum 3. fol. 325.
- Factum proprium** præstare obligatus, quando illi obstat exceptio adimplementi 3. non excusatur, si vellent soluere interesse 12. limit. 13. fol. 302. & 303.
- Factum alienum**, qui promissit, si agat repellitur exceptione non adimplementi 2. ampl. 3. 5. 8. 9. 10. 11. 12. limit. 13. 15. fol. 301.
- Factum proprium** promittens cum obligat. Camerali an obstat exceptio implementi 31. fol. 304.
- ad Factum obligatus** debet suo sumptu facere 10. fol. 191.
- Factum negans** esse rite, non fatetur fuisse factum 9. fol. 56.
- Facto** ubi est opus, verba, non sufficiunt 10. fol. 322.

de

NOTABILIVM.

- de Facto quando dicatur contra aliquem
 Procēdi 23. fol. 220.
 de Falsitate quādo dicatur cognitū 25. f. 6
 Fama & dignitas semper intelligitur ex-
 cepta 29. fol. 280.
 Fauori suo quilibet potest renuntiare 2.
 ampl. 3. limit. 3. fol. 314.
 Edericus Aenobarbus quare indignatus
 Hadiano Papā 7. fol. 203.
 Feudo aperto domino sine culpa vassalli,
 qui illud meliorauit, dominus habet
 optionem, vel soluendi melioramen-
 ta, vel pati illa abradi 7. 9. 10. 11. 12. 13.
 14. 15. Limit. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.
 24. 25. 26. 27. 29. fol. 233. 234. & 235.
 Fictio induci non potest ab homine 4. &
 & quare 5. fol. 299.
 Fideiussio danda ex voluntate, & danda
 ex necessitate differt 15. fol. 345.
 Fideiussor dandus in casu euersionis de-
 bet habitare, vbi est sita res, cuius cau-
 sa ille obligatur, licet non sit eiusdem
 fori 13. fol. 306.
 Fideiussor qui habet confideiussorem,
 potest totum debitum soluere 14. an.
 in actu solutionis, vel. quando cumque
 possit fieri illi possit cessio 15. 17. qua-
 actione repetat a confideiussore si sibi nō
 sunt cessia iura 16. fol. 118.
 Fideiussor potest excipere de eo, quod sibi
 vel ei pro quo fideiussit, est debitum 3.
 & quare 4. ampl. 5. 6. 7. 9. fol. 469.
 Fideiussorum dura conditio 1. fol. 469.
 Fideiussor non potest excipere, quod sibi
 non est debitum, sed alteri 2. fol. 469.
 Fides de pretio an in dubio præsūmatur
 habita 71. fol. 92.
 Fides in pretio non censetur habita, vbi
 venditor sibi reservat dominium rei
 venditæ, donec pretium fuerit solutū 5.
 fol. 100.
 Fidem de pretio rei venditæ, qui possint
 sequi 64. fol. 55.
 Fieri prohibita, si fiant, & nihil excipia-
 tur, sunt valida 24. fol. 518.
 Fieri à me & ab alio, sed mea contempla-
 tione sunt paria 23. fol. 113.
 Filiatio qualiter probetur 25. fol. 443.
 Filiatio quando probanda pro validitate
 iudicii 24. 28. fol. 425.
 Filius emancipatus est instar extranei 16
 fol. 471.
 Filius est portio patris 3. fol. 197.
 Filius non legitimitur inuitus 2. fol. 68.
 Filius ergo hæres 21. Intellige 22. 24. 28. fol.
 443. 444. hæres esse probatur, si agat
 contra debitores hæreditatis 23. f. 443.
 Filius tam. vel seruus committens capita-
 le crimen imperio patris, vel domini
 cum cominatione mortis excusatur,
 vel saltem leuius punitur 3. fol. 49.
 Fiscus regulariter actiue, & passiuè vtitur
 iure cōmuni 1. quandoq. est deterioris
 conditionis quolibet ciue 2. fol. 453.
 Fiscus defensor litis an trahat causam cor-
 ram Iudice suo 30. 31. fol. 393. & 395.
 Flavius Tortus laudatur 11. fol. 521.
 Foemina succedit in melioramentis factis
 feudo, & illud retinet, donec illa sibi
 fuerint integrè soluta 16. fol. 178.
 Foenerator est obligatus reficere damnum
 contingens in re sibi data pro cautione
 29. fol. 192.
 Fori cōpetentia quando cesset 78. fol. 366
 Fossata an sint melioramenta fundi 5. fol.
 143.
 Franciscus Gambarana Senator Medio-
 lani laudatur 59. fol. 540.
 Franciscus Bilia Auctor operis 52. fol.
 253.
 Frater repetit expensas factas in re com-
 muni à fratre leorsum negotiant 2. fol.
 284.
 inter Fratres seruanda est æqualitas 6. am-
 pl. 7. 9.
 Fructus fuisse perceptos, quomodo pro-
 betur 25. quando sunt restituendi, an
 reficiendæ expensæ 26. fol. 280.
 Fructus pendentes sunt pars fundi 22.
 ampl. ibid. fol. 272.
 Fructus si fuerint soluendi, quo pretio
 æstimentur 57. fol. 214.
 Fructus sunt domini rei illos ferentis 6.
 ampl. 7. fol. 275.
 9. Præterea, Instit. de rer. diuis. declara-
 tur 9. 16. fol. 275. & 276.
 Fructus suos facit, qui fundum meliora-
 uit, donec sibi soluantur melioramen-
 ta 1. & quare 2. ampl. 3. 6. 7. limit. 9. In-
 tellige 8. an tua consentia percipian-
 tur 10. fol. 236.
 Fructus parasenialium compensantur à
 marito cum melioramentis factis in
 fundo dotali 22. fol. 187.

I N D E X

- F**ruſtus fundi ſpectant ad dominum illius . 6. ampl. 7. 8. fol. 101.
- F**ruſtus compenſatiui an ſoluantur ab emptore donec illi fuerit cautum de euictione imminente . 65. & quare . 66. limit. 68. Contrarium , & quare . 69. 72. 73. ampl. 71. 74. 76. fol. 339.
- F**ruſtus rei meliorate donec retinetur à meliorante ad quem ſpectent . 174. fol. 127.
- F**ruſtus facere ſuos impedit timulus inualidus . 10. fol. 271.
- F**ruſtus ſeudi qui dicantur . 55. fol. 181.
- F**ruſtum quærendorum gratia quando dicatur facta expenſa . 38. fol. 188.
- F**ruſtum quantitas quomodo probatur . 71. fol. 270.
- F**undus dotalis melioratus quando alienari poſſit conſtante matrimonio . 53. 60. fol. 189. & 190.
- F**undus datus , qui ſub conditione auocari poteſt cuius periculo pereat . 32. fol. 60.
- F**undum qui debet tradere non liberatur tradendo partem . 28. item nec tradendo fundum hypothecatum . 29. Item nec tradendo fundum cuius uſufructus eſt alterius . 30. Item nec qui tradidit fundum , qui ſub conditione poteſt à recipiente auocari . 31. fol. 60.
- F**uneris creditor præfertur quibuſcumq. creditoribus habetibus tacitam hypothecam etiam anteriorem ſecus ſi expreſſa . 26. ampl. idem in creditore medicentorum , ibid. & 29. fol. 84.
- F**urari an liceat bona eius qui tua eſt furatus . 6. fol. 484.
- G.**
- G**abella ſoluitur ubi res vendita traditur in loco non exempto , licet venditio ſit facta in loco ab illa exempto . 5. fol. 316.
- G**abella non ſoluitur ex venditione facta cum reſeruatione domini donec pretium fuerit ſolutum . 6. fol. 97.
- G**abriel deſenſus aduerſus Laderch . 33. fol. 420.
- G**eneralia ſunt præmittenda . 1. fol. 427.
- G**eneralia ſunt dubia , vel obſcura ſunt . 1. Ingrata ſunt intellectu practico . fol. 152.
- G**eneralia verba reduci debent ad caſum honeſtatis , & veriſimiilitudinis 7. caput illis vtendum 10. fol. 328.
- G**eneralia verba tamquam obſcura faciunt diſpoſitionem dubiam 19. 20. ſunt captioſa 25. ampl. 26. fol. 329.
- G**eneralis oratio continet omnia contenta ſub regula 2. ampl. 3. 4. Intellige 5. 6. fol. 327. & 328.
- G**eneralitas periculum generat , & ſape eſt cauſa fraudis 28. fol. 329.
- G**eneraliter quod eſt dictum , nulli cenſetur dictum 21. fol. 328.
- G**eneſ. cap. 37. explicatur 8. fol. 199.
- G**loſſa declaratur 66. fol. 269.
- G**loſſa declaratur 24. fol. 131.
- B**art. declaratur 24. fol. 131.
- G**loſ. Clem. vt calumnijs declaratur 9. fol. 413.
- G**loſ. reprobat 66. fol. 397.
- G**loſ. 1. in Clem. 1. de except. declaratur 72. fol. 365.
- G**loſ. in l. penul. verb. conſecuturum , ff. locat. probatur 10. reprobat 13. fol. 129.
- G**loſ. in l. ſi fideiuſſor , §. in omnibus , verb. ceſſet , ff. mandat. declaratur 2. reprobat 8. fol. 11.
- G**loſ. l. ſi quid à fideiuſſore , verb. eligere , ff. de compensatione , declaratur 15. fol. 471.
- G**ozadinus reprobat , & defenditur 4. 5.
- G**rammaticorum peſtis inueſta in ius 39 fol. 133.
- G**ratian. ſibi contrarius concordatur 78. fol. 270.
- G**uarantigia obligatio Cam. & ſimilia ſunt decipula , quibus incauti capiuntur 17. fol. 388.
- H.**
- H**abeat. auth. vt Eccleſ. Rom. declaratur 34. fol. 132.
- H**enricus VIII. Rex Angliæ citatus ad comparandum Romæ , excuſauit ſe à comparando , quia citabatur ad locum non tutum , & qua ratione Roma dicebatur illi locus non tutus 53. fol. 37.
- H**æres an poſſit ſoluere , cui veſtit creditori habenti perſonalem 16. 17. fol. 16. Hæ.

NOTABILIVM.

Hæres qui semel est perpetuo, est hæres 7
ampl. ibid. fol. 236. esse probatur, qui
egit contra debitores hæreditarios 23.
fol. 443.

Hæres non conuenitur, nisi proportionem
qua est hæres, nec etiam exigere ultra
eam 8. quando in solidum 7. fol. 19.

Hæres institutus præterito filio non po-
test dicere de nullitate testamenti 21.
fol. 394.

Hæres iurantis obligatur iuramento sui
Auctoris 24. fol. 287.

Hæres vniuersalis, vel quotæ hæredita-
tis non expressio certo corpore an re-
pellatur periurio sui auctoris 4. 13. 14.
debet seruare factum sui auctoris de-
functi 16. ampl. ibid. ligatur iuramento
sui auctoris 15. fol. 528.

Hæres certæ rei est vice legatarij, si simul
instituator vniuersalis hæres 6. non cõ-
sequitur ius patronatus hæreditarium
7. non admittitur ad emphiteusim hæ-
reditariam 8. an gaudeat beneficio, l.
fin. C. de edict. Diu. Aorian. 9. agit actio-
ne competenti legatarijs 10. fol. 527.

Hæredi vt rectè solvatur cautella adhibe-
da 6. fol. 19.

Hosiens reprobat 2. fol. 383.

Hypotheca est indiuisibilis 3. limit. 4. am-
pl. 8. fol. 58.

Hypotheca quomodo contrahatur 46.
fol. 96.

Hypotheca specialis in qua parte instru-
menti est apponenda 34. quæ requirã-
tur, vt suos operetur effectus 35. fol.
105.

Hypotheca tacita non competit, nisi in
casibus expressis à lege 39. fol. 105.

Hypotheca tacita quare concessa mutuã-
ti pecunias causa conseruationis, vel
refectionis 28. fol. 110.

Hypotheca in re vendita; ad fauorem vẽ-
dantis an sit valida, negatiua probatur
1. 2. 12. 14. ampl. 15. affirmatiua probatur,
& est recepta in praxi 16. probatur 19.
20. fol. 93. & 94.

Hypothecaria non competit domino ad-
uersus rem propriam 6. ampl. 7. fol.
93.

I.

I Actare suum nemo præsumitur i. am-
pl. 2. fol. 260. in probationibus non,
quod possibile, sed quod verisimile,
est sequi debemus 3. fol. 260.

Iaf. reprobat 40. fol. 33. 34. fol. 180.
Ieronymus Præuidel Aduocatus Regis
Anglorum 58. fol. 371.

Ignorans non consentit 43. fol. 336.

Ignorantia excludit consensum 9. vitiat
omnem actum, in quo scientia requi-
ratur 11. fol. 52.

Ignorantia iuris ambigua excusat 43. fol.
96.

Impedimentum excusat impeditum à
periurio 1. fol. 294.

Impedito non sua culpa nullum tempus
currit 2. ampl. it. 1. & 3. fol. 294.

Impossibilitas, quando excuset promit-
tentem factum 21. fol. 293.

Incerti conditio quid sit 37. fol. 229.

Incertitudinis effectus 1. fol. 398.

Incontinenti quantum tempus signet 1:
fol. 358.

Incontinenti quæ sunt, dicuntur inesse
actui, qui fiat 8. & quare 10. fol. 359.

Incontinenti factum, quando dicatur 9.
fol. 5.

Incontinenti quando dicatur probatum
8. 8. fol. 5.

Incontinenti quando dicatur facta pro-
batio, 9. fol. 5. quantum temporis de-
tur ad faciendam liquidationem inco-
ninenti 8. fol. 5.

Indebiti conditio cessat, vbi quid est so-
lutum virtute sententiæ 4. fol. 2.

Indemnitas non præstatur, antequam
quis soluat 4. fol. 67.

Infamis semel declaratus, non potest ite-
rum declarari infamis 37. fol. 504.

Iniuria non infertur volenti, vel tacite
consentienti 35. fol. 132.

Iniustitia manifestæ æquiparatur nullitati
14. fol. 443.

Iniustitia euidentis æquiparatur nullitati
42. fol. 384.

Iniustitiam sententiæ allegans, quid de-
beat probare 71. fol. 405.

Iniustus quis dicatur 10. fol. 219.

Inquilino reficienda sunt melioramenta,
quæ

I N D E X

- quæfecit in domo, & illi datur retentio, donec reficiantur 1. ampl. 2. 3. 5. 7. 8. 9. 10. 13. 14. 15. 16. 17. 18. limit. 16. 19. 20. 21. 22. 23. fol. 171. 172. & 173.
- Inquisitio de delicto quando rectè soluitur 2. 4. fol. 19.
- Instrumentum non liquidum non habet paratam executionem 5. ampl. ibid. fol. 398.
- Instrumentum cum garantigia non habet paratam executionem, ubi opponitur exceptio ex illius ventre oriens 5. fol. 380.
- Instrumentum multis modis dicitur habere paratam executionem 6. fol. 4.
- Instrumentum crediti qui amisit, qualiter illi succurratur 18. fol. 31.
- Instrumenti executio, quando impediatur exceptione nullitatis illius 26. in fin. fol. 348.
- Instrumenta publica paratam non habent executionem 1. fol. 388.
- §. Insula, in st. de rer. diuis. declaratur 16. fol. 276.
- Interesse remissio venit in consequentia soluta principali forte 12. fol. 42.
- Interesse conuentionalis materia est difusa, & confusa 19. fol. 46.
- Interesse peti non potest à recipiente debitum cuius causa illud est dubium 8. ampl. 9. limit. 12. fol. 247.
- Interesse quando dicatur appositum in fraudem conuentionis 26. 33. fol. 47.
- Interesse alicuius in lite qualiter probetur 49. fol. 396.
- Interesse si petatur ex reservatione illud petendi, qua actione petendum 37. fol. 44.
- Interesse aliquod non est debitum venditori, qui dedit emptori dilationem ad soluendum pretium 1. 2. ampl. ibid. & quare 5. 8. 10. limit. 12. fol. 100. & 101.
- Interesse ratione pœne conuentionalis peti potest, si recepta forte principali creditor sit protestatus velle illud exigere, si in instrumento sit Clausula Rato manente pacto 17. ampl. 20. 21. 22. 24. 27. 28. 29. 31. 32. 35. 37. 39. 40. limit. 40. 42. 4 fol. 46. 47. 48.
- Interitus rei debitor ex reciproco contractu ad quem spectet 6 fol. 315.
- Io. Andr. notatus ab Abb. defenditur 8. in fin. fol. 498.
- Io. Andreas reprobat 24. fol. 346.
- Ioseph. Ludouic. reprobatus 112. in fin. fol. 121. 29. fol. 217.
- Inuestimentum faciendum est in loco contractus, si de illo faciendum sit conuentum 14. fol. 245.
- Inuestitura feudi non petitur absque specialimandato 22. fol. 66.
- Inuestitura noua, quando dicatur similis veteri 43. & quando id præsumatur 44. fol. 140.
- Ecclesia quando ligetur legibus laycorum 53. fol. 140.
- Iudex contraria pronuntians, punitur 15. fol. 466.
- Iudex Ecclesiasticus, qui absoluit à iuramento, an remaneat iudex causæ principalis 41. fol. 519.
- Iudex quando exprimere debeat causam quare sic iudicat 12. fol. 406.
- Iudex qualiter dicatur iussè iudicasse, ubi iniussè iudicat 11. fol. 219.
- Iudex punitur, si ferat sententiam contra non citatum 2. ampl. ibid. fol. 388.
- Iudex causæ nullitatis an ex eisdem actis, si nullitas respiciat vniformiter acta, & sententiam sine nouo processu, sed repetitis actis iudicat 27. 28. & seq. fol. 446.
- Iudex ordinarius potest de nullitate suæ sententiæ cognoscere contentiente eo in quem fuit iudicatum 8. 19. 20. distinctionem reproba 24. comproba 25. distingue 26. fol. 445. & 446.
- Iudex nulliter iudicando ad quæ obligetur 7. fingens sententiam inuvalidam esse validam, punitur pœna falsi, & alijs pœnis 8. spoliatur ubi nulliter iudicat 9. illius mandatis sæpe resisti potest 10. fol. 348.
- Iudex laycus potest denegare brachium ecclesiastico, si requiratur ad exequendam sententiam aliquo modo nullam 22. fol. 383.
- Iudex est fatuus, qui exprimit causam in sententia 15. limit. 16. fol. 401.
- Iudex laycus an possit cogere partem ad relaxandum iuramentum 36. fol. 523.
- Iudex supplere potest in ijs, quæ defunt partibus 6. ampl. 7. 8. fol. 224.
- Iudex lata sententia definit esse iudex 2. ampl.

- ampl. ibid. & 6. limit. 7. fol. 7. 8. **Iudex** laycus an debeat se abstinere in causa, ubi causa absolutionis iuramenti fuit introducta coram ecclesiastico 57 fol. 512.
- Iudex** facit litem suam iudicando contra consuetudinem rationabilem, & sententia est nulla 20. fol. 407.
- Iudex** est vna ex partibus integrantibus iudicium, seu basis, & dux iudicii 2. 3. fol. 361.
- Iudex** ordinarius coram quo causa nullitatis principaliter fuit introducta, an possit inhibere, ne sententia nulla executioni mandetur 31. fol. 446.
- Iudex** exequens sententiam iudicis incompetentis punitur 67. fol. 387.
- Iudex** cognoscere potest an sua sit iurisdic-
tio 22. non cognoscit de exceptione quæ illius personam fugillet, & idem exat illam iurisdictione 23. fol. 446.
- Iudex** iudicare debet pro vt partes conueniunt 6. ampl. vt à tali sententia non detur appellatio, & quare ibidem, fol. 520.
- Iudex** requisitus exequi alterius sententiam, an de nullitate opposita cognoscere possit 32. quid si sententia est interlocutoria 33. fol. 437.
- Iudex** non impartitur officium suum, nisi petenti 3. ampl. 4. 5. fol. 297.
- Iudex** lata sententia desinit esse iudex 38 fol. 504.
- Iudex** secularis requisitus ab Ecclesiastico ad exequendum sententiam suam, cognoscit taliter qualiter, an iustum sit id, quod petitur 43. distingue per Vrsil. ad Afflict. citatum num. 45. in fin. fol. 285.
- Iudex** requisitus ad exequendum alterius iudicis sententiam, quam cognitionem habeat 48. 49. 50. qua poena puniatur, si nollit exequi 62. fol. 385.
- Iudex** delegatus non cognoscit de nullitate principaliter mota 5. lata sententia desinit esse iudex 6. limit. 7. 8. 9. 17. si nulliter iudicauit, quomodo consulti-
tur litigantibus 16. fol. 445.
- Iudici** quando resisti 51. 53. 73. fol. 403. & 405.
- Iudici** præceptum est exequendum licet iniquum 6. Contrarium 12. fol. 28.
- Iudices** Rom. Cur. omnes sunt delegati, quia in facie Papæ ius dicunt 15. fol. 521.
- Iudicium** Mediolani Ducatus insignia 301 fol. 442.
- Iudiciorum** solemnia sunt iuris positiui 1. fol. 430.
- Iuramentum** litis decisuum, an offerri possit ei, ad cuius fauorem renuntiatum est exceptioni solutionis 30. 32. 34. nemo sine manifesta turpitudine, re-
futare potest 31. 34. fol. 32. 33.
- Iuramentum** præcisè seruandum, & quare 6. 7. fol. 285.
- Iuramentum** præstitum soli Deo, solus Papa dispensat, si subit iusta causa, alius non 41. fol. 523.
- Iuramentum** paratam habet executionem, & quare 5. 7. fol. 515.
- Iuramentum** quando verificari possit in casu ficto 5. fol. 455.
- Iuramentum** obligat iurantem ad præstandum præcisè, quæ iurauit 1. ampl. 2. 3. fol. 455.
- Iuramentum** vt remittatur, an cogi possit, ad cuius fauorem fuit illud præstitum 79. 80 fol. 513. & 514.
- Iuramentum** est vinculum personale 1. ampl. ibid. intellige 17. fol. 527.
- Hæres** agit ex contractu iurato sui auctori 3. non repellitur à iudicii limine, si excipiat de periuriis 4. fol. 527.
- Iuramentum**, quando non obliget iurantem 64. fo. 513.
- Iuramentum** est præcisè obseruandum 2. ampl. 3. 4. fol. 514.
- Iuramentum** quando possit, & non remitti à parte, cui est iuratum 8. 14. fol. 517. & 518.
- Iuramentum** præstitum in iudicio, vel extra, æquæ obligat iurantem 34. fol. 511.
- Iuramentum** nihil addit, vel detrahit naturalibus, vel substantialibus actus iurati, & non obligat, si actus non sit obligatorius 30. non facit non reuocabile, & probatum, quod est reuocabile, & non probatum 31. fol. 362.
- Iuramentum** nemo sibi remittere potest 13. fol. 534.
- Iuramentum** non obligat extensiuè, sed intensiuè 46. restringitur ad naturam actus,

- actus, cui apponitur 47. fol. 330.
- Iuramentum principaliter obligat iuramentem Deo 1. remitti potest ab eo, ad cuius fauorem est iuratum, & quare 2. & 4. ampl. 3. 5. 6. limit. 7. 9. 10. 11. 12. distingue 2. fol. 533. & 534.
- Iuramentum est species probationis 33. non est probatio, sed releuatio ab onere probandi 34. fol. 32. & 33.
- Iuramentum huiusmodi habet vim confessionis 4. fol. 528.
- Iuramentum an sit obligatus seruare enormissime laesus 17. fol. 516.
- Iuramentum de non petenda absolutione a iuramento est statum, & si tale 34. fol. 523.
- Iuramentum absolutio ut sit valida, opus est, ut concurrat iusta causa 35. & quare 36. est fori Ecclesiastici 39. fol. 523.
- Iuramentum ut obliget, quare requirantur 37. fol. 523.
- Iuramentum litis decusio terminata, in dubium non reuocantur 4. & quare 5. ampl. 4. 7. 8. 9. limit. 10. 12. 14. 15. 16. 18. 19. 20. sublimit. 11. 17. fol. 529. & 530.
- Iuramenti obseruantia, quando transit ad heredes iurantis 17. 19. fol. 528.
- Iuramenti vinculum, quando personale, & quando reale 17. 18. fol. 528.
- A iuramento absolueri potest solus Vicarius Papae cum suo Locumtenente, & Vicegerente in Verbe 16. fol. 521.
- A iuramento absolueri, vel dispensare non possunt Principes seculares. Et quare 1. solus Papa id facere potest, si iusta subit causa, alias non potest 2. 3. fol. 520.
- In iuramenti absolutione an citandus is, cui fuit iuratum 16. 19. praxis in petenda tali absolutione. ibid. & 20. quando concedenda a solo Papa 21. fol. 521.
- Iuramenti, vel periurij questio est mixti fori 24. ampl. 25. 27. distingue 26. fol. 522.
- A iuramento solus Papa dispensat, ubi agitur de commutando actu iurato 51. item ubi iuramentum est interpositum super ijs, quare pertinet ad Papam 52. item an quando dubitatur, an absolutio spectet ad Papam 53. fol. 524.
- A iuramento, quo auctoritas Papae coarctatur, solus Papa dispensat 43. item ubi
- illud est praestitum ob Dei reuerentiam, si concurrat iusta causa, quare in Papa dispensante praesumitur 44. item ubi petitur absolutio post incursum periurium 45. item ubi dubitatur, an illud fuerit licitum, & seruandum 48. item, si agatur de iuramento magnatum, vel valde dubio 49. item si praestitum sit ab vniuersitate 50. fol. 524.
- A iuramento temerario, an solus Papa dispenset 46. & quando dicatur temerarium 47. fol. 524.
- Iurans delato sibi iuramento est absoluedus 5. fol. 528.
- Iurisdictio est inter consentientes, & subditos 44. fol. 33.
- Iurisdictio omnis est penes Papam, & Imperatorem 4. qui illam exercere vult, debet docere sibi fuisse datam 7. fol. 362.
- Iurisdictio extenditur ratione incidentis 12. fol. 440.
- Ius iurandum debet habere tres comites, veritatem scilicet iustitiam, & iudiciu, quorum alterum, si defecerit iuramentum, est periurium 15. fol. 515.
- Ius ex facto oritur 11. fol. 87. & 1. fol. 410.
- Ius intellectuale semel in subiecto radicatum, non potest ab illo euelli 8. fol. 236.
- Iuspositiuum est ad libitum ventium is: fol. 389.
- Iuri de futuro, seu de superuenienti non intelligitur vnquam renuntiatum 23. fol. 477.
- Ipo iure quid significet 2. fol. 460.
- Iure Tertij, quando liceat excipere 1. fol. 470.
- Iuridicium an liceat Papae, vel Imperatori derrogare 18. fol. 407.
- Ius prothomifcos non acquiritur opposita compensatione, ubi erat soluendum 20. fol. 448.
- Iura personalia non egrediuntur personam 13. ampl. 16. 17. fol. 494. & 495.
- Ius suum quis consequi potest multis remedijs 1. fol. 414.
- Iustitia est fundamentum iuramenti 14. fol. 515.
- Iustitiae diffinitio examinatur 5. an detur 6. 7. & quare ibid. an sine ea possit gubernari res publica 7. 8. fol. 250.

L.

L Aici non possunt facere Statuta, circa ea, quæ spectant ad salutem animæ 32. fol. 489.

Lancellot. declaratur 11. fol. 433.

Laudemium non soluitur, ubi res emphiteotica vindicatur à venditore, vigore pacti reservationis dominij 8. fol. 97.

in Laudemij solutione non fit differentia, an melioramenta sint magna, vel modica 21. fol. 131.

Legatum relictum pauperibus quilibet de populo, potest vrgere heredem, ut soluat, & quare 16. fol. 393.

Legatum quantitatis factum creditori, quantitatis præsumitur factum animo compenlandi 7. fol. 473.

Legatum factum pro necessitatibus, intelligitur pro alimentis 33. fol. 159.

Legitimitas personæ in quolibet iudicio ante omnia est querenda 9. fol. 378.

Legata sunt exæquata fideicommissis 1. fol. 198.

Lex non constituitur sine ratione intrinseca, vel extrinseca 10.

Lex Principis secularis habet vim Apostolicam in remissione iuramenti 5. fol. 20.

Lex quæ non dicit, nec nos dicere debemus 26. & quare ibid. ampl. 27. fol. 192.

Lex habens plures intellectus, an possit allegari ad decisionem causarum 36. fol. 409.

Lex plures habens intellectus, non est alleganda 37. & quare 40. ampl. 38. qualis esse debeat 40. fol. 96.

Lex quamvis dura est, obseruanda 27. ampl. ibid. fol. 131.

Legis ratio idem est quod lex 14. ampl. 15. fol. 407.

sine Lege loqui erubescimus 27. ampl. ibidem, fol. 192.

Lab executor, ff. de appel. declar. 5. fol. 8.

L. à Diuo Pio, §. si emptor, ff. de re iud. declaratur 46. fol. 90.

L. amplius non peti, ff. rem rat. habere declaratur 13. fol. 438.

L. §. apud Iulianum, ff. de positi, declaratur 7. fol. 72.

L. boues, §. hoc sermone, ff. de verb. sign. ampl. 11. fol. 172.

L. certum, C. de rei vendic. declar. 37. fol. 280.
L. cum à matre, C. de rei vendic. limitatur 7. in fin. fol. 397.

L. curabit, C. de act. empr. lim. 9. fol. 247.
L. 1. C. de condic. ex lege, limitatur 14. fol. 16.

L. de his, ff. de transact. quomodo renuntietur 28. fol. 467.

L. de ijs, ff. de transact. declaratur 1. fol. 328.

L. 2. C. de negot. gestis, declaratur 2. fol. 260.

L. 2. C. de rescindenda vendit. non cessat in venditione facta à procuratore cum libera 54. fol. 55.

L. domos, ff. de legat. 1. declaratur 16. 34. fol. 211. & 212. 2. fol. 214.

L. domos, ff. delegat. 1. & dicta Doctorum ibid. declarantur 37. fol. 164.

L. emptori, ff. de rei vendic. declaratur 104. fol. 120.

L. emptorem, C. locat. ampl. & limit. 14. 15. fol. 494.

L. exceptionem, C. de probat. limita 3. fol. 247.

L. exijs prædijs, C. de euct. limitatur 34. fol. 338.

L. si post perfectam, C. de euct. limitatur 34. fol. 338.

L. fin. C. de compen. examinatur 1. Histe. rica narratio, quomodo fuerit condita 4. 6. 7. fol. 460 & 461.

L. fin. §. fin. ff. de fund. dotal. declaratur 25. fol. 276.

L. fin. ff. de solution. emendatur 35. fol. 25.

L. fin. vers. componemata, C. de iure emphiteotico, declaratur 38. fol. 133.

L. 1. §. fin. & l. seq. ff. de reb. eorum, declaratur 27. 29. 30. 31. 32. 34. 35. 36. 37. 39. fol. 95. & 96.

L. Imperatores, ff. de re iud. limitatur 2. fol. 11.

L. in fundo, ff. de rei vendic. declaratur 24. fol. 155. 35. fol. 41.

L. in fundo, ff. de rei vendic. limitatur 14. fol. 178.

L. interdum, ff. qui potiora pign. examinatur 1. 3. 4. 5. 11. & seq. pluribus fol. 107. & 108.

L. interdum, C. qui potior. in pign. habetur, explicatur 20. fol. 84.

L. Iulianus, §. si quis colludente, ff. de

D d d d action

I N D E X

- actio. empti declaratur 36. fol. 238.
 L. licet, C. qui potior. in pign. limita-
 tur 31. fol. 105. 15. fol. 94.
 L. licet, C. de pign. limit. 68. fol. 92.
 L. potior, C. de pign. limit. 68. fol. 92.
 L. perceptorias, C. sent. restind. non pos.
 declaratur 7. fol. 247. 17. fol. 2.
 L. prætor, ff. de re iud. declaratur 26. f. 408
 L. qui sic, ff. de solut. declaratur, &
 exornatur 23. 24. fol. 37.
 L. 3. §. quid ergo, ff. de contrat. & util. Tu-
 tel. actio. singularis est 12. fol. 17.
 L. si cum filio fam. §. 1. ff. de compensat.
 declaratur 46. fol. 22.
 L. si in ara, ff. de condict. indeb. decla-
 ratur 19. fol. 227.
 L. si me & Titium, ff. si cert. pet. declara-
 tur 27. fol. 228.
 L. si naui,) ff. de rei vendic. declara-
 L. fructus) tur 51. fol. 283.
 L. ex diuerso)
 L. si pignori, §. sed et si quis, ff. de negot.
 gest. declaratur 4. fol. 157.
 L. si post perfectam, C. de euict. est
 causa fraudis 11. fol. 336.
 L. si post perfectam) C. de euict. disse-
 L. ex his) runt 30. & 31. f. 343
 L. si quis ab alio, §. fin. ff. de re iud. limita-
 tur 4. fol. 302.
 L. si quis maior, C. de transact. limitatur
 6. 9. fol. 310.
 L. statu liber, ff. de stat. liber. declaratur
 28. fol. 220.
 L. sumptus, ff. de rei vend. declaratur 14.
 fol. 191. 43. fol. 104. 15. fol. 276.
 L. sumptus) ff. de rei vendic. declaratur
 L. emptor) 69. fol. 270.
 L. sumptus, L. emptor, ff. de rei vendic.
 limitatur 6. 9. fol. 165. & 166.
 L. viles, ff. de pet. hered. emendatur 26.
 fol. 280.
 L. vti que, ff. de rei vendic. declaratur 3.
 fol. 241.
 Libellus generalis rei citatur 22. fol. 328.
 Libellum emendare volens non auditur,
 nisi resectis expensis 4. fol. 263.
 Libri officialis deputati à publico probat
 pro tertio contra tertium 36. ampl. 37.
 38. 41. fol. 33.
 Libera non dicitur res, quæ alteri seruit,
 vel euinci potest 9. 13. 21. fol. 342. &
 343.
 Liquidatio quando dicatur facta incon-
 tinenti 10. fol. 481.
 Lite mota, vel mouenda licet agere ad
 damna, & interesse 13. 14. amplia 15.
 26. quomodo illi consulatur, si ven-
 ditor non habet fideiussorem 16. fol.
 342.
 Liternam suam facit Iudex iniquè indicans,
 vel exequens sententiam iniustam 57.
 fol. 404.
 Litigantium iniqua fors in astris 61. fol.
 346.
 Litteræ Apostolicæ non mittuntur execu-
 tioni, si fuerint ræse, vel aliter vi-
 tiosæ 17.
 Locans fundum, illum deinde, condu-
 ctori vendens consistendo recepisse
 pretium, si paciscatur, vt quid illi sol-
 uatur, non valet tale pactum 4. & qua-
 re 5. fol. 101.
 Locatio rescinditur ob non adimplemen-
 tum promissorum 37. Contrarium 38.
 fol. 309.
 Locatio similis est venditioni 1. ampl. ibi-
 dem & 2. fol. 321.
 Locatio rescinditur, si facta & culpa loca-
 toris, conductor non potest frui re cō-
 ducta 25. ampl. ibid. fol. 308.
 Locator domus quas expensas facere de-
 beat in domo locata 4. fol. 172.
 Locator quid probare debeat agendo ad
 pensionem 6. fol. 307.
 Locator agens ad pensionem quid debeat
 probare 20. fol. 322.
 Locator debet exprimere omnes quali-
 tates rei locatæ 5. fol. 322.
 Locupletari nemo debet cum aliena ia-
 ctura. 1. 10. fol. 149. & 150.
 Locus non tatus, qui dicatur 52. 66. 67.
 fol. 371. & 372.
 Locus congruus faciendi depositi, qui fit
 2. 3. 5. fol. 72.
 Locus solutionis congruus est, ubi solutio
 est destinata 14. ampl. 16. 17. 19. limit. 20.
 21. 22. fol. 72. & 73.
 Ludouisi decisi declaratur 60. fol. 513.
 M.
 Malitijs hominum est obuiandum,
 & quare 1. fol. 429.
 Executio sententiæ non retardatur exce-
 ptio.

- ptione nullitatis calumnioſæ 2. ampl. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. limit. 4. 11. 12. 13. 14. fol. 429. & ſeq.
- Mandato ſpeciali eſt opus ad faciendum exceſſiua melioramenta 34. fol. 243.
- Mandator ſimilis eſt fideiuſſori 51. ampl. 52. fol. 512.
- Mandatum tacitum quomodo probetur 44. fol. 213.
- Mandatum de ſoluendo, quando habeat vim ſolutionis 22. fol. 6.
- Mandatum quomodo probetur 34. fol. 379.
- Mandatum quando præſumatur 35. fol. 379.
- Mandatum eſt ſtricti iuris 32. ampl. 34. 35. 36. fol. 54.
- Mandatum quando dicatur reuocatum, de iure, vel de facto 40. 41. fol. 22.
- Mandati defectum quis probare debeat 20. quomodo probetur ibid. reuocatio illius quomodo probetur 21. fol. 20.
- de Mandati nullitate non excipit, qui ſimili vt i vellit mandato 54. fol. 396.
- Mandati defectus qualiter probetur, & à quo ſit probandus 2. fol. 379.
- Mandato ſpeciali eſt opus ad ratificandã ſententiam, vel citationem nullam 9. fol. 442.
- Marcus Antonius Coratius laudatur 43. fol. 403.
- Maritus ſi non petijt fructus dotis, an poſſit illos petere dote recepta 29. fol. 40.
- Maritus facit fructus fundi dotalis ſuos, ſi matrimonium ſit validum 14. fol. 214.
- Maritus putatiuus, & verus differt 50. fol. 189.
- Maritus qui ſecit melioramenta in fundo dotali, habet electionem, illa abradendi, vel conſequi illorum pretium 39. fol. 189.
- Maritus quando cenſetur noluiſſe repeti melioramenta 61. fol. 190.
- Maritus promittens vxorem renuntiatu- ram bobis maternis, ſi petat dotem, repellit exceptione non adimplemẽti, ſi non docet vxorem renuntiaſſe 4. ampl. ibid. fol. 301.
- Maritus, qui promiſſit vxori habitare Romæ, ſi inde recedat, an poſſit petere dotem 28. fol. 304.
- Maritus conuenitur vltra quam facere poteſt, ſi tempore dotis reſtituendæ fiat dies 47. Item ſi habet domum magnam, cogitur habitare paruam 50. fol. 252.
- Maritus pauper ſua culpa nõ gaudet priuilegio, vt non teneatur, niſi in quantum facere potaſt 27. & quare 29. fol. 251.
- Maritus qua actione repetat melioramẽta facta in fundo dotali 36. fol. 188.
- Maritus eſt procurator vxoris cum libera 61. Intellige 62. fol. 55.
- Maritus qua ratione ſit ſocius indiuiduus ſuæ vxoris 1. qualiter ſit dominus rei dotalis 2. 6. an illi detur retentio fundi dotalis ob melioramenta 7. datur repetitio; non autem retentio 5. 7. amplia 8. 9. 12. 14. 15. 16. 22. vbi referuntur diſſentientes, & concordantur 23. ampl. 24. 25. 26. 27. 29. 30. 32. 33. 34. 35. quæ controuertitur limit. 37. 40. 41. 51. 54. 55. 56. 57. 59. ſublimit. 30. 42. 43. 45. 46. 47. 48. 58. fol. 185. 186. 187. 188. 189.
- Marius Alerius laudatur fol. 487.
- Suarez fol. 487.
- Io. de Lignano fol. 487.
- Medico debita eſt merces, licet infirmus moriatur, vel recuſet curari 13. fol. 238.
- Medico merces eſt debita ab infirmo, quæ curauit 9. 10. fol. 68.
- Melioramenta facta in feudo deuoluto, ſunt ſoluenda à domino, vel agnato, vel pati abraſionem illorum 17. fol. 178.
- Melioramenta facta in fundo dotali, quando non ſoluat mulier facta non ſolueda 52. fol. 189.
- Melioramenta quo pretio æſtimantur 32. fol. 235.
- Melioramenta facta à tertio in fundo maioratus bonafide repetit 33. fol. 202.
- Melioramenta non repetuntur perempta re meliorata 10. 13. Contrarium 14. fol. 241. & 242.
- Melioramenta æſtimantur pretio currenti tempore quo res meliorata reſtituitur 8. qua actione petantur ab hærede vlu- fructuarij 30. fol. 184. & 185.

I N D E X

Melioramenta non repetit, qui illa fecit post protestationem domini rei melioratæ 3. 7. amplia 8. 9. 11. 12. 13. 14. limita 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. fol. 256. 257. & 258.

Melioramenta quando petantur actione spolijs, vbi dominus rei melioratæ fuit immisus in possessionem opposita exceptione melioramentorum 1. 2. fol. 223.

ad Melioramenta repetendum, nulla competit actio ei, qui rem melioratam errore, vel imperitia restituit domino suo 45. ampl. ibid. & 46. 47. 49. 50. 52. 53. 54. 55. 56. limit. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. fol. 230. 231. & 232.

Melioramenta quæ dicantur facta colligendorum fructuum causa 153. fol. 125.

Melioramenta voluptaria, quæ domino rei non utilia, vel necessaria, non sunt reficienda 1. ampl. 3. 4. 5. 9. 10. 11. 12. 13. 14. limit. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. limit. 23. 24. 25. 26. 28. sublimit. 27. 29. fol. 258. 259. & 260.

Melioramenta facta in feudo, æquivalentur allodialibus bonis 21. fol. 179.

Melioramenta facta in feudo, qualiter petantur fol. 179.

Melioramenta facta in feudo, repetuntur aperto feudo absque culpa vassalli 2. 33. fol. 136. & 139.

Melioramenta si non fuerint liquida, an retardetur executio sententiæ, controuersa est questio 1. 2. 3. 5. 6. 8. affirmatiua regula constituitur 12. 13. ampl. 14. 15. 16. 17. 20. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 30. 31. 33. 34. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 45. limit. 29. 44. 45. 47. 48. 50. 52. 53. fol. 218. 219. 220. 221. 222. & 223.

Melioramenta facta in re pauperis, qualiter repetantur 21. fol. 167.

in Melioramentis æstimandis, quod tempus inspicitur 25. fol. 167.

Melioramenta repetuntur à bonæ fidei possessore, siue habeat, siue nō titulum possidendi, si probentur facta ab excipiente, vel ab illius auctore, vel alio illius nomine 1. sunt difficilis probationis 2. non possunt probari, nisi probato antiquo statu rei melioratæ 3. qualiter concipiantur articuli ad probandum illa 10. quomodo probentur testibus 11. qui sint citandi in examine horum testium, & qualiter fol. 208. & 209.

Melioramenta reficienda sunt vassallo aperto feudo sine illius facto, vel culpa 1. & 2. Ampl. ibid. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 18. 20. 22. 23. 24. 25. 28. 29. 30. 33. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 43. 44. 46. 47. 48. 49. 51. limit. 27. 31. 56. 57. 58. 60. 61. 62. 64. 65. 67. 68. 69. 72. 74. 75. 76. 77. sublim. 50. 59. fol. 177. 178. 179. 180. 181. 182. & 183.

Melioramenta, seu expensæ factæ fructuū causa repetuntur, & datur retentio, ac retardatur sententiæ executio 1. ampl. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 15. 16. 17. 19. 20. 21. limit. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 33. 34. 35. sublim. 24. 32. fol. 133. 134. & 135.

Fructus feudi qui dicantur 56. fol. 182.

Melioramenta quæ dicantur modica 41. fol. 183.

Melioramenta æstimāda sunt pretio, quo æstimari possunt tempore solutionis 1. 3. 12. & quare 4. 6. Contrarium quod sint soluenda pretio, quo poterant æstimari tempore consecutionis 7. & quare 8. Concorda 10. 11. priorem opinionem intellige 13. ampl. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. limit. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30. 31. 32. fol. 215. 216. & 217.

Melioramenta facta ultra conventionē in domo vendita ad vitam, non reficiuntur 22. fol. 131.

Melioramenta non sunt reficienda ei, qui lite pendente illa fecit 1. quare 2. ampl. 3. 4. 5. 6. 7. 8. limit. 9. 10. fol. 263. & 264.

Melioramenta facta in re prohibita alienari repetuntur à meliorante, & datur melioratæ rei retentio 1. ampl. ibidem fol. 284.

Melioramenta facta nomine, & mandato domini rei melioratæ, repetuntur actione negotiorum gestorū, licet res meliorata perierit 16. & quare 17. ampl. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 30. limit. 29. 30. 31. 32. 33. 35. 36. sublim. 36. fol. 242. & 243.

Melioramenta facta à bonæ fidei possessore sine titulo compensanda cum fructibus perceptis, non retardant executionem

NOTABILIVM.

- tionē sententiæ 6. & quare, ibid. in fin. Melioramenta non reficiuntur emphiteotæ Ecclesiæ, qui factio, & culpa sua cecidit ab emphiteusi 7. & quare 5. ampl. etiam, si emphiteusi sit ecclesiastica 8. 9. Contrarium 10. 11. & quare 12. Concordia 15. ampl. primam opinionem 16. 17. ampl. in melioramenti industrialibus 17. Contrarium 18. & distinctione concordant relati ibidem. Sed prior opinio communis & probatur 19. ampl. 40. 41. 42. 43. 45. 47. 48. 49. 51. 52. 54. limit. 53. 55. 56. 58. 60. 62. 63. sublimit. 59. 61. fol. 128. 129. 130. 133. 134. 135.
- Melioramenta perpetua quæ dicantur 51 an præsumantur facta ab eo, qui de illis excipit 91. fol. 119.
- Melioramenta qualiter æstimentur 60. in fine, an præsumantur facta ab excipiente de illis 191. fol. 119.
- Melioramenta facta à malæ fidei possessore, an repetantur in foro conscientie 17. quid si dubitetur, an quis sit bonæ, vel malæ fidei possessor 16. quid si melioramenta sint facta plantatis arboribus 21. an saltem habeatur ratio laboris, & industriæ facientis melioramenta 22. fol. 151.
- Melioramenta sunt soluenda illa facienti gerendo negotium alienum quamvis perierint 11. ampl. 12. 15. 16. 17. 18. 19. 20. limit. 21. 23. fol. 237. 238. & 239.
- Melioramenta qualiter æstimentur à peritis, & testibus 53. fol. 283.
- Fructus qualiter æstimentur 54. an ex locationis pensione 55. fol. 283.
- Melioramenta, & expensæ sunt synonima 1. fol. 110.
- Melioramenta facta à bonæ fidei possessore per aplombationem, id est per separatam materiam repetuntur, & retardant executionem sententiæ 2. ampl. 3. 4. lim. 5. fol. 149.
- Melioramenta facta à possessore, quando compensanda cum fructibus, anceps est quæstio, & multis modis refertur conciliari 3. 4. 5. fol. 268.
- Melioramenta facta gratis in fundo alieno, non repetuntur, vbi dominus destinaret illa facere, vel alius pariter gratis 1. ampl. 3. 4. 5. limit. 6. 7. 8. 9. fol. 260. & 261.
- Melioramenta facta in feudo non repetuntur, vbi illud aperitur domino culpa vassalli 44. ampl. 46. fol. 133.
- Melioramenta sunt meliorantis 5. fol. 275.
- Melioramenta magna quæ dicantur 6. fol. 172.
- Melioramenta facta ad consistentiam rei melioratæ à bonæ fidei possessore repetuntur, & facienti soluuntur, & retardant sententiæ executionem 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30. 32. 33. 34. limit. 35. 36. 37. 38. fol. 153. 154. 155. 156.
- Melioramenta omnis generis sunt reficienda missio in possessionem rei deinde melioratæ in contumaciam 1. ampl. 3. 5. 7. 8. 9. 11. limit. 10. fol. 262. & 263.
- Melioramenta vbi soluuntur, si plus sit expensum quam melioratum, vel è contra, soluitur, quod est minus 1. 19. & quare 2. ampl. 3. 5. 7. 9. 12. 13. 14. 15. 17. 19. 22. 25. 26. 27. 28. 30. 36. limit. 6. 8. 21. fol. 209. 210. 211. 212. 213.
- Melioramenta facta edificando, vel reficiendo, quo pretio æstimanda, & an in abstracto, vel concreto 46. 48. 49. 50. 51. 52. 54. fol. 213. & 214.
- Melioramenta facta in fundo maioratus, quando repetantur, si illa sint iuncta fundo, nec per se stare possunt 27. ampl. 28. fol. 201.
- Melioramenta facta in fundo maioratus absque facto, & diligentia possessoris non repetuntur à successore 29. & quare 31. fol. 201. & 202.
- Melioramenta necessaria quæ sint 3. 32.

34. 35. fol. 152. & 159.
Melioramenta necessaria facta ab habente aliquod dominij genus in re meliorata repetuntur à meliorante, licet perierint 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. sine facto, & culpa meliorantis amplia 44. limit. 38. 39. 40. 41. 42. 43. fol. 239. & 240.
Melioramenta facta in fundo primogenituræ, si sint separabilia à fundo non retardant executionem sententiæ latæ ad fauorem primogeniti 13. 14. 19. 22. & quare 15. 19. 20. ampl. 16. 22. 24. fol. 200 & 201.
Melioramenta vtilia quæ dicantur 1. 2. 3. exempla vtilium melioramentorum 4. 6. 7. 10. 11. fol. 143.
Melioramenta vtilia tantum non repetuntur à meliorante habente aliquod genus dominij in re meliorata 25. ampl. 26. 27. 28. 29. fol. 239.
Melioramenta vtilia perpetua quæ dicuntur 13. fol. 186.
Melioramenta vtilia facta à bonæ fidei possessore repetuntur, si fiant per approbationem, id est additamentum separatim separatæ materiæ 1. Contrarium 3. Intellige 4. ampl. 2. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. limit. 35. 36. 37. 39. 40. 41. 42. 43. 44. sublimita 38. fol. 145. 146. 147. & 148.
Rota recentis, par. 2. decis. 356. Domini 2. declaratur 26 fol. 147.
Melioramentorum ablatio vbi negatur, quomodo consulatur melioranti rem pauperis 40. 43. 44. 45. 48. 51. fol. 252. & 253.
Melioramentorum causa terminatur iudicio peritorum 9. fol. 215.
Melioramentorum causa datur retentio rei melioratæ, quamvis perierint, ei qui iudicio vniuersali conuenitur 47. 48. 49. 51. limit. 52. 54. 55. fol. 244. & 245.
Melioramentorum causa datur retentio rei melioratæ, nec in illis fieri potest sententiæ executio, licet ex fideicommissis fideicommissario restituenda, & pro isto iudicatum 1. Contrarium 4. Concorda ibid. amplia priorem opinionem 2. 3. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. limit. 36. 37. 38. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. sublimit. 39. 40. fol. 161. 162. 163. 164. & 165.
Melioramentorum deterioratio spectat ad meliorantem 15. fol. 215.
Melioramentorum exceptio opponi potest etiam post sententiam 19. ampl. 20. fol. 178. & 179.
Melioramentorum exceptio cessat, vbi melioramenta facta sunt in re pauperis. 3. & quare 11. & 12. Contrarium 4. & quare 4. & 5. ampl. primam opinionem 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. limit. 13. 25. 26. 27. 30. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 38. 39. 42. fol. 250. 251. & 252.
Melioramentorum exceptio cessat, vbi iudicio particulari petitur res particularis, quæ perijt 55. 57. Contrarium 58. ampl. primam opinionem 59. limit. 60. 61. fol. 245.
Melioramentorum exceptio, & rei melioratæ retentio conceditur singulari successori 1. ampl. 3. 4. ampl. vt tale ius excipiendi transeat sine cessione 6. Contrarium 5. Concorda 7. fol. 245.
Melioramentorum exceptio cessat, vbi contra melioramenta prætendentem semel est iudicatum de melioramentis 1. ampl. 2. 3. 5. 7. 8. 9. limit. 10. 11. 13. fol. 261. 262.
Melioramentorum exceptio est dilatoria 1. opponi debet ante litem contestatam 2. Contrarium, etiam si opponatur in executione sententiæ 4. 5. 7. 11. Contrarium 8. ampl. primam opinionem 12. 13. 16. fol. 247.
Melioramentorum exceptio an retardet executionem sententiæ, data cautione de illis reficiendis 9. fol. 247.
Melioramentorum exceptio non retardat sententiæ executionem, si fuerint modica 7. ampl. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 18 & quare 17. limit. 19. 20. 21. 22. 23. fol. 248 & 249.
Melioramenta modica quæ dicantur 8. fol. 248.
Melioramentorum exceptio cessat quoties directus dominus reportauit sententiam, emphiteusim illi apertam, tu esse facto, & culpa emphiteothæ 1. 3. & quare 2. fol. 188.

- Melioramentorum opposita exceptione, retardatur executio sententiae latae ad satisfactionem domini, quod ad illum sit de uoluntate emphyteutis sine culpa, & facto emphyteoteae 1. Contrarium 5. priorem opinionem intellige 6. ampl. 7. 8. 9. 10. 12. 13. ampl. in emphyteuli Ecclesiae 11. Contrarium 14. Concorda 15. ampl. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 27. 28. 29. 31. 32. 36. 38. 40. 42. 43. 45. 46. Lim. 4. 3. 5. 9. 41. 50. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 62. 63. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. sublim 5. 1. 61. 64. fol. 136. 136. 137. 138. 138. 139. 140. 141. & 142.
- Melioramentorum exceptione retardatur rei iudicatae executio 1. & quare 3. 4. Intellige probato statu antiquo rei melioratae, & quo modo probetur in status 5. ampl. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 27. 29. 30. 31. 32. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 92. 93. 94. 95. 96. limit. 34. 35. 44. 97. 98. 100. 101. 103. 105. 109. 110. 111. 113. 114. 115. 120. 122. 124. 127. 129. 130. 132. 133. 134. 135. 136. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 145. 146. 147. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 162. 164. 165. 167. 168. videtur in fin. fol. 111. & seq.
- se udi Melioramenta sunt haereditaria, & transeunt ad omne genus haeredum 13. 14. fol. 112.
- Melioramentorum fructus sunt meliorantis, nec compensantur cum melioramenti 1. 12. & quare 5. 6. 7. Contrarium 2. 11. & quare 8. & seq. priorem opinionem sequendo illam, ampl. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31. limit. 32. 33. fol. 274. 275. 276. 277.
- Melioramentorum factorum à male fidei possessi exceptione non retardatur executio sententiae 1. ampl. 5. 6. 7. limit. 18. 19. 20. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 32. Sublimita 24. fol. 150. 151. 156.
- Melioramentorum repetitio sola retentione rei melioratae conceditur 1. cessat, ubi res meliorata tota perijt, & quare 2. 5. 8. 10. fol. 20. 41.
- Melioratum fundum, qui domino resti-
- tuiturque iudicis decreto excluditur actione spolij 8. & quare 9. Lim. 1. 1. 12. 13. 14. Qua actione illa peratur 15. 16. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 38. 39. 40. 41. 42. 43. fol. 224. 227. 228. & 229.
- Memborum suorum nemo est dominus 12. ampl. 13. fol. 388.
- Menoc. reprobat 58. 4. fol. 241. defenditur 62. fol. 245.
- Menoc. distinctio reprobat 20. 21. fol. 144. & 145.
- Mercator, quando dicatur statim fallitus 33. fol. 89.
- Mercatores si exercent mercaturam in pluribus locis, si unus foro cedat, an omnes teneantur 9. fol. 471.
- Meum dicitur meum dupliciter 15. fol. 276.
- Minor soluens creditori suo recte soluit, nec repetit 10. tradens rem immobilem sine decreto Iudicis, quam tradi iusserrat testato, recte tradit 11. potest sine curatore restituere hereditatem 12. fol. 15.
- Modicum impedimentum, quod dicitur 15. & 16. fol. 299.
- Modica an sint attendenda 1. fol. 298.
- Molestiae damna non rescindunt, ubi non intimantur ei, qui debet defendere 23. fol. 28.
- Monachus potest sibi reservare bona propria dum proficitur 10. fol. 42.
- Monetae species vae solui potest pro alia 18. ampl. 20. limit. 19. fol. 474.
- Mora an purgari possit post oppositam, exceptionem adimplementi 12. fol. 311.
- Mora ubi est allatura periculum, ordo est non servare ordinem 106. fol. 121.
- Mora est delictum 1. procedit à paricum poena 2. iusta causa excusatur 3. fol. 296.
- Mortuus sepelire, & viuentes conservari procedunt à pari 8. fol. 68.
- Mulier contrahens per procuratorem, debet servare easdem solemnitates, quas servaret, si ipsa contraheret 4. fol. 17.
- Mutans pecuniam ad emendam cum pacto, quod exprimitur emptionem fieri pecunijs suis, quamvis emptio fiat sine

- fine ea expreffione empti, sunt mutua-
ti hypothecata, cum iure prælationis
37. & quare 38. fol. 102. quomodo pro-
betur emptionem fuisse factam pecu-
nijs mutuatis 40. 41. 42. 43. 44. 45. fol.
106.
- Matuans pecuniâ causa refectionis præ-
fertur ceteris creditoribus 1. Intellige,
si pecunia fuerit in refectione erogata,
quod res resecta exierit, & pecunia sit
mutuata in eam causam 3. limit. 4. 5. 6.
fol. 107. & 108.
- Mutuum dans ad emendum, præfertur
ceteris creditoribus emptoris 1. & qua-
re 2. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 37. limit. 23. Intel-
lige modo specialiter sit hypothecata.
res empti 25. 25. 28. ampl. 26. fol. 102.
& seq.
- Mutuum factum causa refectionis, vel
conservationis rei, facit mutuantem,
potiorem ceteris creditoribus, & re-
tardare, vel reuocare executionem
in re resecta, vel conseruata factam 2.
ampl. 11. 12. 13. 14. 15. limit. 3. 4. 5. 16. 18.
19. 20. 21. 22. An idem dicendum, si res
fuit consecta 27. fol. 108. & 109.
- Myfinger declaratur 15. fol. 531.
- N.
- N**atta reprobat 40. fol. 384. decla-
ratur 21. fol. 251.
- Natura est iusta mater, & non nouerca
11. fol. 199.
- in Necessitate se constituenti nõ succur-
ritur 40. fol. 240.
- Negatiua est probanda à negante, si fue-
rit fundamentum intentionis illius 1.
amp. 2. limit. in excipiente de adimple-
mento 3. 5. & quare 4. ampl. limitatio-
nem 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. limit. 15.
16. 17. 18. 19. fol. 312. & 313.
- Negligens pars distat à fraudatore 6. fol.
482.
- Negligentia qualiter probetur 20. 21. fol.
483.
- Negus reprobat 40. & defenditur num. 33
35. fol. 95.
- Nobilitas inuito non conceditur 2. fol. 68
- Nobilitatis proprium est liberalitas 28.
fol. 197. & 198.
- Non facere, & perperam, facere sunt pa-
ria 58. fol. 289.
- Notarius non potest rogari de ijs, quæ ge-
ti non possunt tempore cõfecti instru-
menti 4. illius assertio non probat ea,
quæ tempore rogatus non potest videri
5. fol. 319. & 320.
- Notariorum clausularum congeries 39.
fol. 329.
- Notorium releuat ab onere probandi, si
tamen de illo excipiat 5. fol. 224.
- Notorium licet releuat ab onere proban-
di, non releuat tamen ab onere exci-
piendi 12. limit. 37. fol. 356.
- Notorium quando quid dicatur 44. in-
fin. fol. 357.
- Notorium fit ex actis iudicii 1. fol. 353.
- Notoria nullis iuris regalis sunt alligata
28. ampl. ibid. fol. 402.
- Nouatio perimit ipso iure præcedentem
obligationem 2. fol. 285.
- Nouatores expellendi à Republica 39. fol.
133.
- Nullitas quæ colligitur ex actis, numquã
censetur resecta 6. Contrarium 7. præ-
pales sententia læ super executione
illius 9. fol. 354.
- Nullitas proposita incidenter differt à pro-
posita principaliter 1. 2. 4. 5. 6. 8. 9. 10. fol.
440. & 441.
- Nullitas an proprie sit exceptio 2. effica-
cior est iniustitiæ exceptione a d reuo-
candum iudicata 3. fol. 347.
- de Nullitate agere, & excipere differt 20.
fol. 347. & seq.
- Nullitas principaliter opposita, vt dica-
tur, quæ requirantur t. libelli formula
opponendæ nullitatis exceptione prin-
cipaliter 2. fol. 442.
- Nullitas omnis citationis flet compa-
rente citato 135. fol. 377.
- Nullitas citationis quando sanetur 135.
136. 137. 138. fol. 377.
- Nullitas manifesta statim perimit agentis
intentionem 7. fol. 441.
- Nullitas an simul deduci possit cum cau-
sa appellationis, & an eodem processu
terminari 11. fol. 441.
- Nullitas quando dicatur incidenter op-
posita 1. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. fol.
437. & 438. an illa probata sit super ea
pronunciandum 2. 5. 6. 7. 10.

Nul-

NOTABILIVM.

- Nullitas an proponatur principaliter, vel incidenter dicitur 30. & quando dicatur proposita incidenter 31. & quic effectus inde resultent 31. in fin. fol. 426.
- Qualitas notoria quæ dicatur 40. fol. 403.
- Nullitas quando deserta, si fuit deserta appellatio 8. fol. 415.
- Nullitas executionis citationis præconiz qualiter excusetur 107. fol. 375.
- Nullitas ex defectu citationis maior est, quam quæ ex defectu iurisdictionis 3. ampl. 4. fol. 368. fol. 368.
- Nullitas vellata, quæ dicatur 96. fol. 352.
- Nullitas evidens potest cognosci a mero executore. 38. ampl. 39. fol. 384.
- Nullitas actione prohibita non est prohibita exceptio, & contra 17. 18. fol. 433.
- Nullitas actione principaliter intentata non retardatur executio sententiæ 2. 5. contrarium 6. concordat 7. 8. 9. ampl. 10. 11. 12. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 22. 23. limit. 24. 25. 26. 27. 28. 32. 33. 35. 37. 38. 39. 40. 41. sublimita 15. 34. l. prætor. S. Marcellus, ff. de iudic. declaratur. 36. fol. 326. fol. 423.
- Nullitas quando dicatur principaliter intentata 21. & seq. fol. 425.
- Nullitatis causa incidenter si tractetur, tractanda est in quavis instantia coram iudice, qui de causa principali cognoscit. & quare 2. 3. ampl. 4. diffinietur. 5. limit. 12. 13. fol. 444. 445.
- Nullitatis exceptione opposita retardatur executio sententiæ 15. 16. 18. contrarium 19. concordat ibid. ampl. prioris opin. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 44. 45. 46. 47. 48. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 80. 81. 82. limit. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. sublimit. 103. fol. 348. & seq.
- Nullitas notoria, vel evidens, quæ dicatur 43. fol. 349.
- Nullitatis exceptione retardatur executio sententiæ, si præiudicium irreparabile sequeretur, seu illud non posset alia sententia reuocari 1. ampl. 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 15. sublimita 7. 43. fol. 396. & 391.
- Nullitatis exceptio est perpetua 4. ampl. 6. 7. 10. 11. 12. 13. limit. 14. 15. 16. 17. 18. 29. 20. fol. 413. & 414.
- Nullitatis exceptio, & replicatio quanto tempore tollatur 19. fol. 414.
- Exceptio nullitatis ex defectu iurisdictionis potentior est, qua vis alia 8. ampl. & limit. ibid. fol. 413.
- Nullitatis exceptione opposita aduersus instrumentum, cum obligatione Camerali retardatur illius executio 23. & quare 24. ampl. 25. 27. 28. 29. 30. 31. fol. 389.
- Nullitatis exceptio contra tres conformes non releuat, nisi prius fuerint executioni de mandata 1. ampl. 39. 40. 41. 42. limit. 43. 44. 45. 46. 47. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. sublimita 48. & 42. circa med. fol. 416. & seq.
- Nullitatis vno capite expressio, potest aliud probari 7. fol. 442.
- De Nullitate agere non potest procurator sine speciali mandato. Et quare 6. 7. agit de illa tantum is, ad cuius favorem validitas requiritur 8. limit. 10. 11. 12. 13. fol. 444. 443.
- Nullitatis iudex, an possit inhibere iudici coram quo pendet causa principalis 31. fol. 444.
- Nullitatis exceptione opposita incidenter retardatur executio sententiæ 1. potest de illa iterum cognosci, etiam quod summarie fuerit de illa cognitum 8. limit. 9. iudex incompetens potest de illa cognoscere 11. fol. 439. & 440.
- Nullitatis exceptione principaliter opposita non retardatur executio sententiæ; & quare 2. 3. amplia 4. limit. 5. 6. fol. 439.
- De Nullitate excipiens in fine litis, condemnatur in expensis 38. fol. 356.
- Nullitas evidens, quæ dicatur 44. in fin. fol. 357.
- De Nullitate sententiæ quilibet potest excipere 3. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 18. 21. 23. 24. 25. 32. 33. 35. 37. 38. 40. 42. 44. 45. 46. limit. 47. 50. 64. 68. 69. 70. 71. 72. 75. sublimit. 64. 67. 72. fol. 392. usque ad 398.
- De Nullitate non potest excipere successor Auctoris nullitatis 60. nec qui sine solemnibus contrahit cum Ecclesia, & similibus privilegiatis 62. fol. 397.
- De Nullitate agi non potest lapsa termino dato à Statu. ad agendū de illa 2. cōtra sub. ibid. E e e ampl.

ampl. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. lim. 13. 14. 15.
16. 17. 18. fol. 432. & seq.

de Nullitate non excipit auctor nullitatis in
60. 9. fol. 396.

de Nullitate qui dicitur, statetur sententiam
iustam, sed inualidam ex defectu solem-
nium 3. fol. 413.

de Nullitate agi potest perpetuo 16. fol.
443.

de Nullitate incidenter agere, & excipe-
re est idem 21. fol. 348.

Nunciatio noui operis impune spernitur,
vbi euidenter est iniusta 32. fol. 402.

Nuncius qualiter faciat relationem execu-
tionis citationis executæ 129. fol. 377.

O.

Oblatio debiti, ut sit Canonica, &
legitimos operetur effectus, quæ
requirantur 4. 19.

Oblatio an sufficiat vnica 15. 30. fol. 75.
& 76.

Oblatio pecuniæ in saculo, quando profit-
debitori 35. fol. 121.

Oblatio vt sit legitima, quæ requirantur
5. & 6. fol. 69.

Oblationis faciendæ, quæ sint causæ, &
& qui sequantur effectus 1. fol. 79.

Obligatus in solidum, debet totum debi-
tum integrè soluere, nec iuuatur yllis
exceptionibus 7. fol. 58.

Obligatio est materia actionis 12. fol. 62.

Obligatio naturalis non parit actionem 9
circa fin. fol. 498.

Obligatio rem tradi, habet annexam obli-
gationem rem dari 40. fol. 342.

Obligatio est stricti iuris 25. ampl. ibid.
fol. 191.

Obligatio Cameralis, quando non habeat
paratam executionem 26. fol. 382.

Obligatio Cameralis rigor in quibus
maliendus 12. fol. 388.

Obligatio Cameralis actiue, & passiue trā-
sit ad heredem 20. fol. 528.

Obligatio Cameralis fundatur in iura-
mento 1. Item in iudiciali obligatio-
ne 9. Item in conuentione partium.

10. fol. 514. & 515.

Obligatio Cameralis virtus 1. cessat op-
posita exceptione compensationis 1. &
quare 4. & seq. & 11. ampl. 3. limit. 3.

Contrarium 15. 17. & quare 16. 18. li-
mit. 19. 20. 21. fol. 459. & 460.

Obligatio rem tradi, est mixta obli-
gatio rem dari, id est dominium trans-
ferre 4. fol. 315.

Obligatus in solidum, si soluat partem,
suam, diuiso debito in viriles, libera-
tur ab obligatione solidi 9. amplia 10.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. limit. 21. 24.
25. 26. 27. 28. sublimit. 22. fol. 58. & 59.

Obligatio vbi fieri debeat 2. fol. 79.

Obligatio proxima est solutioni, & ex-
tinguit omnem actionem, si fuerit lo-
gitimè facta 1. ampl. 2. fol. 69.

Obsterici debetur merces etiam à mu-
liere quam inuitam est adiuta 9. fol.

68.

Officium suum nemini debet esse dam-
nosum 1. & quare 2. fol. 67.

Opinio communis est lex 14. fol. 175.

Opiniones Doctorum quare diuerse 9.
fol. 119.

Optio an detur dominij rei melioratz,
soluere pretium melioramentorum,
vel pati abractionem 56. fol. 214.

P.

Pacificus de Saluano declaratur 31.
fol. 152.

Pactum siue causa non obligat 12. fol.
465.

Pactum de non petendo, si de illo non
excipiat, nihil prodest 4. ampl. ibid.
fol. 224.

Pactum de non petendo res, & effectus, est
donatio 2. differt à renuntiatione 3. effe-
ctus illius 4. fol. 39.

Pacti resolutiui contractus concepti ver-
bis directis, vel conditionalibus, quæ
sit via 32. fol. 308.

Pactum reservationis dominij ad fauorē
vendentis, donec pretium fuerit solu-
tum non valet 15. & quare 2. 10. 11. 16.

Contrarium 18. Ampl. 19. 20. Limit. 21.
22. 23. Contrarium scilicet, quod sit p-
ra venditio, & non conditionalis 13.

Contrarium 17. fol. 97. 98.

Pactum reservationis ad iuntem vendi-
tionis, donec pretium fuerit solutum,
valet 1. fol. 99.

Pactum reservationis dominij ad iun-
torem

- nozem venditoris, donec pretium fuerit solutum facit venditorem potiorē ceteris creditoribus venditoris in re vendita 1. ampl. 2. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. limit. 14. fol. 99. & 100.
- Papa solus potest dispensare, vel absoluerē à iuramento, si iusta subest causa 2. ampl. 3. 4. fol. 520.
- Papa gerit Vices Dei in terris 54. folus habet plenitudinem potestatis etiam in temporalibus 53. an possit absolvere sibi non subditos à iuramento 50. 58. an absolvere à iuramento contractus iurati 57. 58. an absolvere se ipsum à iuramento 60. fol. 524. & 525.
- Papa, & Imperator sunt luminaria inferiorum 4. ab ipsis fluit, & refluit omnis iurisdictio 5. exercens iurisditionem sine mandato illorum generali, vel speciali, committit crimen læsæ maiestatis 6. fol. 361.
- Præiudicij irreparabilis auertendi causa, quæ concedantur 1. 2. fol. 390.
- Parte acceptata totum dicitur acceptatū 1. fol. 58.
- Parum modicum, & nihil æquiparantur 1. ampl. 2. 3. 4. 5. 6. fol. 248.
- Pater habet administrationem bonorum filij, illo etiam inuito 31. fol. 53.
- Pater, & filius eadem est persona, & caro 45. fol. 22.
- Pater recuperat expensas factas in re propria filij, & retinet illam, donec reficiatur 8. ampl. ibid. 9. 10. 11. 12. 13. 14. limit. 15. 16. 17. 20. 21. Coniecturæ quibus pater præsumatur donasse 19. fol. 197. & 198.
- Pater, & filius sunt socij, & vna eadem persona in ijs, quæ sunt iuris 1. limit. in foro poli 2. fol. 197.
- Paulus Bellonus amicus laudatur 5. funeratus expensis Cam. Ducalis Mediolani 58. fol. 540.
- Paulus Papa V. laudatur 15. fol. 103.
- Pauper qualiter reficiat melioramenta 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. limit. 8. 9. 18. 19. 20. fol. 149. & 150.
- Pauperi miserendum in iudicio 10. f. 250.
- Pauperras non extinguit naturalem obligationem 41. fol. 252.
- Pace facta sub pœna, si vnus deinde offendat alium, offensus potest alium offendere, & petere pœnam 2. fol. 315.
- Peccatum non est sequi vnam ex opinionibus contrarijs 45. fol. 96.
- Pecunia qualiter probetur versā in vtilitatem Ecclesiæ 10. fol. 203.
- Pecunia quando vindicari possit 20. 29. fol. 16.
- Pecunia mutuata causa emptionis, vel conseruationis, vel refectionis fuisse in eam causam consumptam, quomodo probetur 23. & seq. si data fuerit Prælato, vel Syndico vniuersitatis, quomodo probetur versā in vtilitatem Ecclesiæ, vel Vniuersitatis 26. fol. 109.
- Pecuniam qui mutuat ad ædificandum, vel reficiendum domum est potior ceteris creditoribus 9. fol. 103.
- Peremptorij effectus 109. fol. 375.
- Pensionem an soluat, qui habitat domum sibi pignoratam 48. fol. 194.
- Peculum interitus rei spectat ad dominum illius 24. fol. 239.
- Periurium est delictum grauius homicidio, & quare 2. qua pœna puniatur 3. fol. 532.
- Periurium commissum in iuramento litis discussio non punitur pœna aliqua 6. & quare 7. 10. limit. 11. fol. 533.
- Periurium quando dicatur committi 8. fol. 515.
- Periurium graue crimen est apud Deum, & homines, & grauibz pœnis plectitur 3. illius exceptio non retardat executionem sententiæ, si fuit commissum ante ceptam litem 4. ampl. 5. 6. ampl. 12. 13. 15. 16. 17. 18. 19. limit. 20. 21. 23. 25. 27. 29. 30. 31. sublimit. 22. 32. fol. 516. & 519.
- Periurij questio est spiritualis 28. de illa cognoscit laycus iudex 29. ampl. ib. ab eo solus Papa dispensat 45. fol. 522. & 524.
- Periurij exceptione nō retardatur executio sententiæ, & quare 22. Contrarium & quare 27. 29. amp. 30. 31. 32. 33. 35. 36. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 50. 51. 55. 56. limit. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 81. fol. 510. & seq.
- Periurij exceptione repellitur actor à limine iudicij 1. fol. 526.

I N D E X

- Periurij exceptione opposita, si Iudex Pignus recipiens est obligatus ad exactā procedat ad ulteriora, censetur exceptionem reiecit 2. ampl. 3. Contrariū Pignus recipiens, non facit fructus suos 8. fol. 271. . .
- Periurij exceptio remitti potest ab eo, cui Pignoris contractus sit gratia illud dantis est iuratum 4. fol. 526. 15. fol. 191.
- Periurij exceptio est dilatoria, & quare i. Pignoris fructus spectant ad illius dominum 19. ampl. 21. 2. quid si quis habitet domum sibi pignoratam 48. fol. 192.
- Periurij exceptio est peremptoria, quia annulatio iuris, & actionis actoris, est litis finitæ, per illam extinguitur omne ius actoris 17. 18. opponi potest vsque ad sententiam, non autem post 19. sed limita 21. fol. 510. Plus, & minus quæ differunt, non differunt specie 20. fol. 130.
- de Periurio excipi potest tamquam dilatoria, & tamquam peremptoria 23. nō opposita dicitur illi renuntiatum, & quare 24. fol. 510. Plus petitis, cui obijci potest compensatio 11. fol. 459.
- de Periurio non cognoscet Iudex requisitus ad exequendum alterius Iudicis sententiam 37. an opponi post sententiam 54. fol. 511. & 512. Poena est duplex legalis, & conuentionalis 1. ad istas reducuntur poenæ aliarum quatuor poenarum species 2. fol. 45.
- à Periurio quomodo quis excusetur 10. fol. 52. Poena conuentionalis, quando debita ex compromisso cum laudo subsequenti 30. cuius quantitatis sit de iure 34. quando exigi possit ex mutuo 38. quantia ex Statuto 43. fol. 47. & 48.
- Non repellitur periurio sui auctoris ii. in quem non transit iuramentum sui auctoris 12. fol. 527. Poena iudicialis, seu contumacialis exigi potest exacta sorte principali, cum protestatione illam consequendi, rato remanente pacto 44. ampl. 46: 47. 48. 50. 51. limit. 53. 54. 55. Cui applicatur talis poena 52. De iure Canonico nō potest peti, nisi in quantum inter sit 45. fol. 48: & 49.
- Periurus non potest agere, sed excipere, & quare 17. fol. 521. Poena legalis non censetur remissa receptione fortis principalis 3. ampl. 4. 5. 7. 9. 10. 12. limit. 13. 14. 15. 16. fol. 45. & 46.
- Periurus non repellitur à iudicio, in causa in qua non peierauit 67. fol. 513. Poena legalis ob illatam iniuriam Clerico quando illi, vel Ecclesiæ sit debita 8. fol. 45.
- Periurus quibus poenis afficiatur 49. fol. 512. Poenæ iudicum Aduocatorum, & Procuratorum, qui respectu iudicant, vel patrocinantur contra communem 30. 31. fol. 408.
- Petere, & recipere sunt paria 21. fol. 53. à poena, & mora excusat iusta causa 3. fol. 296.
- Petrus de Bella pertica fuit subtilis doctor & nihil ignorauit in iure 6. fol. 41. à Poena quando nullitas excuset 59. fol. 396.
- Petrus Petraccinus Senator Mediolani laudatur 61. in Poenalibus stricta sit interpretatio 33. ampl. ibid. fol. 205.
- Philippus secundus Rex Hispaniarum, nunquam rescripsit de plenitudine potestatis 18. fol. 369. Poetæ versus. Habent & stellas iurgiarum, quæque suas reprobantur 6. fol. 250. & seq.
- Philosophorum, & Sanctorum Patrum dicta faciunt ius 41. fol. 96. Poetarum dicta non contemnuntur in iure 20. fol. 276.
- Philosophorum dicta sunt vice legis 17. 18. fol. 276. Possessor bonæ fidei quis dicatur 2. fol. 153.
- Pignus non consistit in re propria 5. ampl. 7. fol. 93.
- Pignus qui melius fecit, seu qui rem sibi pignoratam meliorauit, repetit expensas 1. & quare 2. ampl. 3. 4. fol. 190.
- Pignus purum, & conditionale differt 22. fol. 343.

- Possessor bonæ fidei sine titulo quis dicatur** 7. Titulus à domino rei non compensat 42. fol. 265. 268.
- Possessor bonæ fidei an compenset melioramenta cum fructibus perceptis** 1. fol. 486.
- Possessor bonæ fidei cum titulo quis dicatur** 5. fol. 271.
- Possessor bonæ fidei, si fiat malæ fidei, an repetat melioramenta** 145. fol. 148.
- Possessor bonæ fidei, si fiat malæ fidei, vel è conta, vel dubitetur an sit talis, an compenset fructus cum melioramentis** 52. fol. 282.
- Redemptor operis quando repetat expensas, ultra conveni.** 47. fol. 148.
- Possessor bonæ fidei facit fructus suos** 19. ampl. 20. debet compensare fructus cum melioramentis factis in fundo quem possidet 21. fol. 187.
- Possessor bonæ fidei facit fructus suos** 2. ampl. ibid. fol. 236.
- Possessor malæ fidei quis fit multis modis** 36. 41. 42. 43. fol. 160.
- Possessor malæ fidei quis dicatur** 6. fol. 278.
- Possessor malæ fidei repetit melioramenta necessaria, & conceditur illi rei meliorata retentio, donec de expensis fuerit satisfactus** 1. ampl. in fure, & prædone 3. Contrarium 4. 5. 6. Concorda 7. amplia 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. ampl. in foro conscientie 27. contrarium 28. limit. 2. 19. 29. 30. 31. 44. 45. & 46. fol. 157. 158. 159. 160.
- Possessor malæ fidei quis dicatur** 2. 3. 4. si dubitetur, an sit bonæ, vel malæ fidei, an repetat expensas 16. fol. 151.
- Possessor malæ fidei compensat cum melioramentis fructus, quos ipse percepit** 38. Alia est opinio quid compenset cum percipiendis, & qui percipio poterant à domino rei non possidente, & ab ipso, eo possessore, & à quocumque alio 39. & quare 40. Alia est opinio, quod compenset cum fructibus, quos actor potuisset percipere 41. & quare 42. Alia est opinio, ut restituat illos, qui communiter percipi poterant 43. contrarietas ista conciliatur 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. fol. 291. 282. & 283.
- Possessor malæ fidei est obligatus compensare melioramenta cum fructibus, qui à meliorante percipi poterant** 1. ampl. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. Lim. 18. 19. 20. 21. 23. 27. 28. 30. 31. 32. 33. sublimit. 14. 22. 24. fol. 278. 279. & 280.
- Possessor malæ fidei excusatur à percipiendis, nisi habeat titulum reprobatum** 34. fol. 280.
- Possessor malæ fidei fictus, seu præsumptus, etiam si titulum non habeat, excusatur à percipiendis fructibus** 35. limitat. in vero 36. fol. 280.
- Possessor malæ fidei verus, quis dicatur** 36 fol. 280.
- Possessor malæ fidei compensat melioramenta cum fructibus perceptis** 1. ampl. 2. 3. 4. limit. 5. fol. 277. & 278.
- Possidere potest quis ex pluribus titulis, seu causis** 1. fol. 149.
- Potètia proxima actui habetur pro acta** 1. ampl. 2. fol. 341.
- Praxis Rom. Curie circa vim inferendā condemnato probatur** 62. fol. 404.
- Prædo, & nudus detentor gaudet beneficio Canonis redintegrandi** 13. fol. 195.
- Prælati repetit expensas factas pro defensione prælaturæ** 9. fol. 203.
- Prælati si est negligens in defendendis iuribus Ecclesiæ, quilibet de populo potest assumere defensionem** 15. fol. 393.
- Prælati recipiēs Canones ab emphyteota sine consensu Capituli, non remittit caducitatem, quam sciebat incursum** 14. limit. 15. 16. fol. 52.
- Prælati si ceciderat in perpetuum emphyteusi, quæ consuevit concedi ad tempus, quilibet de populo potest dicere de nullitate concessionis** 13. fol. 393.
- Præparatorij, & præparati idem est iudicium** 14. fol. 144.
- Præscriptio est iniquissimum præsidium, & contra præceptum Evangelij, ius naturæ, regulam, cap. locupletari** 32. contrarium 33. fol. 132.
- contra Præsumptionem iuris, & de iure, quando admittitur probatio in contrarium** 13. fol. 530.
- Præsumptiones, & coniecturæ sunt iudici arbitrarie** 18. fol. 345.
- Pretium quod momento duravit non est rei iustum pretium** 4. fol. 248.

- Pretij non soluti exceptione, retardatur executio sententiæ prolatæ pro emptore, & quare 1. ampl. 3. 4. 1. 6. 7. 8. 9. limit. 2. 4. 25. 26. 27. Contrarium 11. & quare ibid. fol. 332. & 333.
- Pretij non soluti exceptio est iuris, inest contractui, & in iure inest 10. 20. non est propriè peremptoria, & quare 10. 29. fol. 333.
- Pretij non soluti, & rei non traditæ sunt exceptiones peremptoriæ, & opponi an possent in sententia, vel illius executione, si non fuerint prius oppositæ 12. 14. 18. & seq. fol. 333.
- Primogeniorum ius est odiosum, sine ratione, & quare 9. conuenit, & differt à fideicommissio 11. 12. fol. 100.
- Princeps in contractu promittens, suum subditum ratificationem repellitur agendo ex contractu, nisi doceat de ratificatione 6. fol. 301.
- Principes seculares, an sua constitutione possint infringere contractum iuratum, vel contra illum aliquid statuere 6. 7. distingue 14 fol. 52 1.
- Princeps non potest reuocare privilegiū concessum non subdito 59. fol. 525.
- Princeps tributum exigere nō potest cessante causa, quare illud fuit impositum 11. fol. 494.
- Princeps rescribendo nō intelligitur alijs voluisse præiudicare, quam nominatis 20. fol. 394.
- Princeps potest rescribere eidem Iudici, vt sententiam suam corrigat, ac reuocet 10. fol. 8.
- Princeps sine citatione nihil validè pronuntiat in subditos 6. ampl. 7. an ex causa tollere citationem 10. non est tutus in conscientia, vtendo plenitudine potestatis fol. 368. & 369.
- Princeps vbi rescribit cum clausula de plenitudine potestatis quid obseruandum 13. & seq. fol. 369.
- Princeps ligatur contractu sicut suus subditus 2. fol. 306.
- Principis sententia sine citatione est nulla 12. ampl. 13. ampl. 14. 15. limit. 16. fol. 369.
- Principi quando non parendum 56. fol. 404.
- Principum causæ spirituales delegandæ extra Urbem, præsertim vbi ad illam non patet tutus accessus 57. fol. 371.
- ex Principio bono, bonus prodit effectus 3. fol. 412.
- ex Principio malo, malus prodit effectus 2. fol. 412.
- Principia qualia sunt, talia præsumuntur esse principia 2. fol. 528.
- Probatio generalis non releuat 49. fol. 222.
- Probationes privilegiatæ, & illarum effectus 33. fol. 9.
- in Probationibus non quod possibile, sed quod verisimile spectatur 3. fol. 260.
- Probatio incontinenti facta quando dicatur, est arbitrium Iudici 14. fol. 247.
- Probatio quando dicatur facta incontinenti 18. 19. fol. 230.
- Probatio incontinenti facta æquiparatur probationi liquidæ 12. fol. 359.
- Procurator est dominus rei, in qua est cōstitutus procurator 18. fol. 47 1.
- Procurator cum libera cōstitutus ab homine plus potest, quam constitutus à lege 63. potest illa habere fidē de pretio rei venditæ, iste nequaquam 63. fol. 55.
- Procurator cum libera cōstitutus ab homine æquiparatur procuratori habenti speciale mandatum 52. potest facere omnia, quæ constituens, facere posset 53. potest transigere 55. fol. 55.
- Procurator sibi est Procurator constitutus à lege cum libera 60. fol. 55.
- Procurator qui pluris emit, quam sibi est mandatum, non repetit id quod ultra mandatum erogauit 37. fol. 133.
- Procurator expendens ultra mandatum, sibi datum, non repetit erogata 6. prohibitus emere certo pretio, non repetit, quæ erogauit ultra mandatum 5. fol. 256.
- Alberic. reprobat 11. fol. 257.
- Procurator qui egit sine mandato, quibus poenis afficiatur, & ad quæ sit obligatus 33. fol. 379.
- Procurator generalis facere potest, quæ exigunt speciale mandatum, si constituens ea, solitus sit facere, & sit id illi vtile 40. 41. fol. 54.
- Procurator in rem suam præfertur domino in

NOTABILIVM.

- no in concursu exactionis 32. limit. 32. fol. 21.
- P**rocurator conuentus tamquam procurator an ab illo exigi possit mandatum 30. fol. 379.
- Procuratorem cōstituere in causis arduis non cogitur Princeps 38. fol. 371.
- Procuratoris reuocatio, quibus intimanda 36. fol. 379.
- Procuratoris reuocatio, vt faciat nullitatem sententiæ illo citato, cui intimanda 17. fol. 378.
- Procuratorum eum libera duæ sunt species 51. fol. 54.
- Promissio facti alieni, quando resoluitur in promissionem faciendi diligentiam, vt fiat 23. fol. 287.
- Promissio quælibet etiā iurata habet annexam conditionem, si fides seruetur promittenti 5. fol. 311.
- Promissio iurata, quando dicatur à iurante impugnata 13. fol. 517. an iudex laicus possit eum, cui fuit iuratum cogere, vt remittat iuramentum 42. fol. 519.
- Promittens idem bis, semel tantum præstare, est obligatus 40. fol. 505.
- Promittens facere sub poena, an obftet exceptio adimplementi 30. fol. 304.
- Protestatio nihil operatur in ijs, quæ non sunt in potestate protestantis 8. 13. l. si nec in ijs, quæ sunt aduersus iuris regulas 9. 13. fol. 42.
- Protestatio conseruat ius protestantis 1. limit. 4. 8. fol. 42. & 42.
- Protestatione conseruatur ius protestantis, ampl. 2. fol. 256.
- Pupillus quando obligetur recepto deposito 2. fol. 476.
- Pupillus deceptus solutione facta tutori, restituitur 15. fol. 24.
- Pupillus soluendo non facit nummos sui creditoris 13. limita 28. fol. 16.
- Pupillo & similibus, quando solui possit 50. 51. 53. 54. fol. 22. & 23.
- Pupillum factum esse locupletiores ex solutione sibi facta probare debet, qui soluit 52. fol. 23.
- Q**ualitas diuersa facit actum diuersum 4. fol. 79.
- Qualitas non potest stare sine subiecto, cui inhereat 2. fol. 236.
- in Quantitate maiori est minor 10. fol. 417.
- S**. Quibus in proem. C. redarguitur 1.
- R**.
- R**. P. D. Rapaciolus nunc Cardinalis laudatur 53. fol. 253.
- Ratihabitio re trotrahitur 28. ampl. ibid. fol. 235.
- Ratihabitio retrotrahitur, & comparatur mandato, etiam vbi opus est specialiter 49. fol. 54.
- Ratihabitio supplet defectū mandati 43. an æquiparetur mandato 44. 45. 46. fol. 54.
- Ratio legis quæ dicatur 9.
- Redintegratio non conceditur, vbi quis facto suo cadit à possessione 9. exempla talis casus 10. fol. 224.
- Regis Hispaniarum pietas in Officiales suos pauperes 58. fol. 540.
- Regulæ Cancellariæ Apostol. an æquiparentur Statutis 39. fol. 409.
- Regula negatiua firmitior est affirmatiua 13. ampl. ibid. fol. 88.
- Regulam constituere in iure est difficile, & quare 2. fol. 250.
- in Religione peccatum, si fuerit omnino, sit iniuriam 12. fol. 393.
- Remunerandus non est, qui prohibitus confert beneficium 4. fol. 256.
- Renuntiatio adimplementi tacita, qualiter fiat 7. fol. 314.
- Renuntiatio beneficii facta in manibus iudicis layci est valida 65. fol. 397.
- Renuntiatio exceptionis rei non traditur, an debeat esse generalis 45. fol. 319.
- Renuntians exceptioni compensationis, an prohibetur de illa excipere 5. & quare 6. 7. 8. 9. fol. 265.
- Renuntiatio tacita plus operatur, quam expressa 26. fol. 511.
- Renuntiatio nunquam extenditur ad ius remissum 10. fol. 52.
- Renuntiatio est vltimum vale, quod datur actui renuntiato 5. fol. 30.
- Renuntiatio est donatio re, & effectu 2. differt à pacto de non petendo 3. effectus illius 5. est species protestat. 5. f. 30
- Re-

IV NI DI ET X

- Renunciatio est stricti iuris 327. fol. 329.
- Renunciatio generalis ad quæ extendatur 14. 15. ampl. 16. fol. 328.
- Renunciatio generalis non excludit quæ sunt de natura actus 56. fol. 331.
- Renunciatio generalis non valet. 29. 30. 31. 32. limit. 33. apponitur potius ex cōficto stylo notarii, quam consensu partium. 34. 35. 35. fol. 329.
- Renunciationis generalis maxima est vis. 51 ampl. 52. fol. 330.
- Renunciatio generalis, & specialis differt. 8. tantum operatur in suo genere quantum specialis in sua specie 9. fol. 328.
- Renuntians generaliter intelligitur voluisse remittere omnia, quæ sciuit, & potuit cogitare 11. ampl. 12. fol. 328.
- Renunciatio generalis solum extenditur ad ius, quod competit tempore renunciationis 22. 23. & quare 29. 26. limit. 27. sub limit. 9. fol. 466.
- Renunciare ius suum, qui non possint 44. fol. 340.
- Renunciare iuris suo an dicatur, qui non facit votum intra tempus cōnuentum 90. fol. 352.
- Renuntiantibus iura sua nō pater regressus ad illa 8. fol. 31.
- Renuntianti non conceditur regressus ad renuntiata 3. ampl. 4. limit. 5. fol. 465.
- Representare obligatus quando possit nō molestatus representare 10. fol. 50.
- Restransit in alium, cum sua causa 7. fol. 494.
- Res sua nemini seruit 11. limit. 13. fol. 93.
- Rei suæ quisque est arbiter etiam abutendo modo non lædatur pub. utilitas 25. fol. 95.
- Rei suæ quisque onus, & legem apponere potest, quam vult 23. ampl. 24. fol. 74.
- Rei inhærere tutius est quam actioni 4. fol. 218.
- Rei vendicatio competit solidomino 9.
- Rei vendicatio præfertur quibuscunque actionibus tam personalibus, quam realibus 3. fol. 83.
- Res iudicata, vt obstat, quæ requirantur 10. fol. 440.
- Rei iudicatæ exceptio quare adiuncta 9. fol. 11.
- Rei iudicatæ effectus 28. fol. 511.
- Res iudicata facit iudicem cecum ita vt nihil aliud possit videre, excepto adimplemento suæ sententiæ 9. limita 10. 12. fol. 8.
- Res iudicata plura operatur 1. 2. 3. fol. 255.
- aduersus RE iudicatam, an quis audiat absque restitutione in integrum, quæ lata falsis testibus, vel instrumentis 25. fol. 9.
- Rescriptum Papæ ad fauorem oratoris pauperis, vbi exceptione melioramentorum retardabatur immissio, ex Saluiano comprobatur 54. 55. fol. 253. & 254.
- Restitutio in integrum cōceditur omnibus ex causa. 24. fol. 64.
- Restitutio in integrum aduersus omittam exceptionem solutionis an audiat nisi resectis expensis 25. fol. 64.
- Retentio rei melioratæ negatur tutori curatori, & negotiorum gestori 4. Limit. 5. fol. 125.
- Retentio rei melioratæ si fuerit pauperis non conceditur melioranti, vid. melioramentorum exceptio cessat, vbi facta.
- Retentio cessat, vbi datur specialis actio pro re retenta 149. 153. fol. 125.
- Retentio rei melioratæ, vel ab alio melioramentorum, quando concedatur, & negetur 1. fol. 283.
- Retentionis melioramentorum exceptio opponi potest post sententiam 19. fol. 179.
- Retinens rem melioratam an faciat fructus suos 174. fol. 127.
- Retractus cessat in venditione conditionali 33. fol. 60.
- Retractus ius re non tradita cessat 3. fol. 16.
- Retrahens vigore iuris congrui conuenit, cum retrahente ex pacto de retrouendendo 1. retardatur executio sententiæ pro illo lata; exceptio melioramentorum 2. ampl. 4. 5. 6. 7. 8. 9. limit. 10. 11. 12. fol. 167. & 168.
- Retrouendere, quis non obligatur ex pacto nisi integre fuerit de pretio soluto satisfactus 44. fol. 183.
- Retrouendere, qui promissit an exco-

rur volēs soluere interessē 14. fol. 303.
 Reus conuentus actione reali, vel perso-
 nali vincendus est tribus conformibus sen-
 tentiis, aequam ab illo exigi possint
 quæ debet 2. fol. 388.
 Reus legitimandus est in iudicio 27. fol. 444
 Reo sufficit vincere per non ius Actoris
 3 fol. 470.
 Rei conuenti, & damnati legitimanda est
 persona 27. fol. 444.
 Rigor quando præferatur æquitati 31. fol.
 131.
 Roman. declaratur 8. & 20. fol. 207. & 412.
 Roman. reprobat 42 fol. 33.
 Rom. lud. cautella in absolutione ab ex-
 communicatione 41. fol. 505.
 Rota Rotauit 6. fol. 303.
 Rota variavit, & concordatur 19. 26. fol.
 448. & 449.
 Rota in eodem art. variavit 24 fol. 287.
 Rotæ decif. 2. de sent. & re lud. in antiq.
 defenditur 21. fol. 418.
 Rotæ decif. declaratur 55. fol. 371.
 Rotæ Auditores non possunt suas senten-
 tias reuocare tamquam nullas, vel re-
 formare 15. fol. 445.
 Rota Rom. est magistra Doctorum om-
 nium 19. fol. 272.
 Rusticitati parcitur, si errat in iure 43. fol. 590

S.

Sacerdotis damnati ad threms, non
 deletur clericalis caracter 9. fol. 237.
 Salutis æternæ quisque præsumitur me-
 mor 3. fol. 528.
 Saluus conductus fragilis cautio 54. f. 271.
 Sapiens dominatur astutis, & qualiter fol.
 256.
 à Satisfactione excusatur, qui est diues 3.
 fol. 325.
 Scientia generalis, quando sufficiat 12.
 fol. 342.
 Scire parum & nihil scire sunt paria 3. fol.
 248.
 Seminis ratione an quis fiat potior credi-
 tor 10. fol. 103.
 Sententia ex quibus dicatur nulla ex de-
 fectu iurisdictionis 10. fol. 361.
 Sententia qualiter probetur lata sine cita-
 tione 19. fol. 369.
 Sententia an valida sit, interueniente

procuratore, de cuius mandato non
 fuit exceptum 39. fol. 379.
 Sententia iniusta transit in iudicatum, &
 dicitur sententia, nisi iniustitia sit eui-
 dens 4. & quare ibid. quando dicatur
 notorie iniusta 5. fol. 347.
 Sententia popularis quæ dicatur, & illius
 effectus 8. qui pro illa instare possit, &
 super quibus ferenda 9. exemplum hu-
 ius sententiæ 11. ampl. 4. 5. 7. 8. 18. 21. 23
 24 25. 32. & seq. limit. 47. & seq
 Sent. quando valida sine relatione execu-
 tionis citationis 107. ampl. 108. fol. 121.
 Sententia quando non transit in iudica-
 tum 19. fol. 521.
 Sententia iudicis ecclesiastici nulla, vel
 iniusta euidenter exequenda est à layco
 27. 30. fol. 522.
 Sententia est nulla, non iurato de calum-
 nia ab actore, ubi reus iurauerat, & pe-
 tierat iurari 29. fol. 446.
 Sententia est nulla, si continet manifestū
 errorem 25. & quare 28. fol. 402.
 Sententia nulla maior iniusta reperitur in
 fol. 348.
 Sententia nulla non meretur nomen sen-
 tentiæ 6. effectus plures parit 11. 12. fol.
 348.
 Sententia nulla ex defectu iurisdictionis
 potest à principe confirmari, secus ex
 defectu citationis 4. ampl. 5 fol. 368.
 Sententia nulla non est sententia 19. fol.
 445.
 Sententia incerta est nulla 2. fol. 398.
 Sententia incerta opposita illius nullitate,
 retardatur illius executio 3. ampl. 4. 5.
 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. lim. 14. fol. 398. & seq.
 Sententia nulla ex defectu citationis qua-
 liter saluetur 133. fol. 376.
 Sentent. est nulla, si prolata fuit contra
 minorem, non dato illi curatore, vel cu-
 rator illum non defendit 30. fol. 446.
 Sententia est nulla. si feratur sub citatio-
 ne in certa ratione temporis 70. Item
 si feratur non expressa die, qua esset fe-
 renda 70. Item quando lata cum cita-
 tione ad primam, & deinde singulis
 diebus, & horis 71 fol. 372.
 Sententia euidenter iniusta est nulla 1. am-
 pl. 2. 5 fol. 400.
 Sententia quomodo probetur euidenter
 iniusta 3. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19.

I N D E X

- 20.21.22.72. fol.400. 401.402.
 Sententia quando dicitur non manifeste iniusta 23.fol.402.
 Sententia lata per errorem facti expressi est nulla 2.& quare 3.4.5.6.7.8.9.10.11.12.limit.13.fol.411.
 Sententia lata contra communem, quando nulla,& non exequenda 29.fol.408.
 Sententia inter alios lata, quando alteri præiudicat 42.fol.395.
 Principis quando faciat ius 43.fol.393.
 Scientia lata ex causa, quæ probatur falsa, est nulla, & non exequenda 4. ampl. 5. 6.7.9.10 fol.412.
 Sententia lata ab incompe et iudice, potius est famosus libellus, quam sententia 5.fol.413.
 Sententia lata contra decif. Rotæ an nulla 44. an lata contra extraneam 46.f.409
 Sententia lata sub conditione, an sit valida 9. lata cum clausula detractis detrahendis, vel salvo iure faciendi verum, & certum calculum 15. fol.399.
 Sententia lata contra debitorem, qui soluerat, quæ debebat, est nulla manifeste 14. ampl. 15. fol. 443.
 Sententia lata omissa, vel non probata solutione, est valida 3. fol.8.
 Sententia lata opposita exceptione solutionis etiam non probata, est nulla 4. ampl. ibid. fol.8.
 Sententia lata iustante eo, qui non erat procurator, an sustineatur, si ratificetur ab eo, pro quo est prolata 29. fol.379.
 Sent. lata contra legem non habentem clausulam annullatiuam, quando nulla 5. f.406.
 Sententia lata ab observatione iudicii, an sit diffinitiva, vel interlocutoria 14. lata lapsis fatalibus est nulla 16. ampl. ibid. & 17. qua dictum fuit transisse in iudicatum, an sit diffinitiva, vel interlocutoria 22. fol.418.
 Sententia lata agente, vel defendente eo, qui non habebat, mandatum est nulla 2. ampl. 3.4.5.6. fol.378.
 Sent. lata inter termino nimis breui ad copandū est nulla 36. an sit potius appellandum a breuitate termini dati 36. lte lata in vim citat. generalis 41. f.370.
 Sententia lata a iudice, non habente iurisdictionem, est nulla, & retardatur illius executio 1. 11. & quare 12. 13. amplia 14. 16. 17. 18. 21. 23. 24. 25. 26. 27. 32. 34. 35. 36. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 56. 57. 58. 60. limit. 28. 33. 55. 59. 61. 63. 64. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 73. 75. 77. 79. 80. 81. sublim. 74. fol. 360. & seq.
 Sententia lata contra statutum, consuetudinem, de cuius intellectu probabiliter dubitatur, non est nulla 44. fol.96.
 Sententia lata contra casum legis, est nulla 1. fol.405.
 Sententia rescinditur, vbi condemnatus non affixit causæ ex legitimo impedimento, vel impeditus fuit probare iura sua 13. fol.12.
 Sententia lata ex probationibus priuilegiatis, quando ab eodem iudice ex iuribus, vel testibus de nouo repertis, vel beneficio restitutionis in integrum reuocetur 34. fol.9.
 Sententia lata ex probationibus priuilegiatis, numquam transit in iudicatum 33. notorie iniusta est nulla 36. contra sententiam, si fuerit condemnatoria, non valet 38. fol.9.10.
 Sententiæ executio retardatur, si fuerit iuxta delatum iuramentum iuratum 5. & amplia 6.7.8.9.10.11.12. fol. 528. 529.
 pro Sententia præsumitur 1. ampl. 2. fol. 1. & 2.
 pro Executione præsumitur 1. fol. 1.
 Sententia, quæ transit in iudicatum pro veritate, habetur 3. ampl. 4. fol.29.
 Sententiæ executio retardatur, si fuerit prolata agente, vel defendente eo, qui non habebat mandatum 1. & quare 2. ampl. 7.8.9.10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. limit. 23. 24. 25. 26. 27. 28. fol. 378. & 379.
 Sententiæ tres dicuntur conformes multis modis 6. 7. 8. 9. num. 13. 14. 15. 18. 19. 20. 22. 24. fol. 416. & seq.
 Sequestrum non faciendum apud iudicē 4. fol.72.
 Serafin. decif. declaratur 25. fol. 326.
 Seruus quid acquirit, domino acquirit 17. ampl. ibid. fol. 471.
 in Simbolum habentibus, facile fit transitus 1. ampl. 1. fol. 473.
 de Simonia non excipit, qui fecit instrumentum simoniacum 55. fol. 396.
 Simo.

- Simonia non committitur in modico** 5. fol. 248.
- Simoniacus non dicitur ante sententiam declaratoriam** 52. fol. 506.
- de Simulatione non excipit. redens, nec cessionarius** 22. fol. 394.
- Sixtus V. Pont. Max. laudatur** 15. 16. fol. 67. 69.
- §. Si verò auth. de alienat. & emphiteuf. declarator** 11. 14. fol. 129.
- Societas non contrahitur vno sociorum seorsum negotiante** 2. fol. 284.
- Societas carceratorum Urbis inſtituta, & dotata à Sixto V.** 15. fol. 61.
- Socin. fuit subtilis Doctor, & illius subtil. notantur, & defenduntur** 41. fol. 61.
- Socin. declaratur** 76. fol. 351.
- Socius adminiſtrans bona ſocialia, debet conſicere librum adminiſtrationis, & reddere rationem** 2. ampl. 3. 5. 6. f. 482.
- Socius nō poteſt excipere de credito ſocij, quod non ſit ſocietatis** 7. fol. 470.
- Socius nō poteſt excipere de compenſat. crediti ſocij** 7. & quare 8. ampl. 9. f. 482.
- Socius dans damnum ſocietati, negligenter nō poteſt excipere illud cōpenſandum cum lucro illius diligentia facto** 10. & ſeq. & quare 12. & ſeq. **Contrariū** 15. & ſeq. limit. 17. 22. diſtingue. 19. fol. 482. 483.
- Socius repetit expenſas, & ampliamenta facta in reſſociationi pro rata ſociali** 1. ampl. 2. 4. 5. 6. 7. 8. limit. 9. 10. 11. fol. 196.
- Socius recuperat caſtrum commune, & repetit à ſocio expenſas pro rata ſocietatis** 23. fol. 192.
- Socius non recuperat à ſocio expenſas factas in reſſociatione** 44. 45. limit. 46. f. 193.
- In ſolutū plures ſunt, qui ex lege diſpoſitione poſſint cōueniri** 15. in ſim. f. 399.
- Solut. & repetitio in manu aſſumptam, ubi quis cōuenit iure oblig. Camer. garonium, & teſt. imperandum** 17. 18. f. 577.
- Solvens procuratori falſo, vel reuocato quomodo ſibi conſulatur** 48. fol. 322.
- Solvens inuito debitore, nō repetit** 5. limit. 6. 7. 9. limit. 13. ſublim. 10. 14. fol. 68.
- Solvens pro alio, vt emitt. pœnam, repetit ſoluta** 14. ampl. ibid. fol. 238.
- Solvens pro alio, repetit ſoluta** 6. ampl. 7. 8. limit. 9. 10. 11. fol. 67.
- Solvens priori creditori in aſſione perſonalis, ſuccedit in locum prioris creditoris** 21. fol. 57.
- Solvens in aſſione hypothecaria, quando ſuccedit in prioris creditoris lucū** 22. & ſeq. fol. 57.
- Solvens indebitum ſcienter, non repetit, quia cenſetur donare** 14. ampl. 15. 16. fol. 56. & 57.
- Soluere qui promittit non ſatisfacit promiſſioni, offerendo, vel deponendo** 7. ampl. 8. 9. limit. 11. fol. 299. & 300.
- Soluere, qui promittit, non poteſt excipere de compenſatione** 4. fol. 514.
- Soluere pro alio quiſque poteſt** 1. ampl. 2. 3. 4. 5. an Canones debitos ab emphiteo- ta 6. & ſeq. fol. 64. & 65.
- Soluere non dicitur, qui vult dare pignora, vel fideiuſſorem** 4. Item qui ſoluit, vti ſtatim repetit et 5. fol. 14.
- Soluere qui promiſit cū iuramento, non poteſt excipere de compenſ. 3. 6. 12. 13. & quare** 4. ampl. 6. contrariū 7. & quare 8. 9. 10. 11. ampl. hanc ſecundam opinionem 19. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. limit. 39. 40. 41. 42. fol. 455. & ſeq.
- Soluere, qui inuauit, non prohibetur excipere de compenſatione** 35. fol. 500.
- Soluere promittens, non cenſetur renun- tiariſſe beneficiū datum fideiuſ. 54. f. 31.**
- Soluere pro alio poteſt Procurator conſtit. ad adminiſtrandū bona conſtitu- tis, vel ad ſoluendū** 6. limit. ibid. quando pater pro filio 7. grauitas fidei commiſſo pro fidei commiſſario 7. quando curator ventris datas 9. quando ſeruus pro domi- no 10. Tutor quando ſibi ſoluere poſſit 11. gerēs negotia aliena, quando ſibi ſoluere poſſit 13. fideiuſſor habens conſolidaſſor, totum debitū ſoluere poſſit 14. quando tutor, vel correſpoſuit, 18. quiſq. poteſt ſoluere pro alio 19. f. 17. 18.
- Solutio non poteſt aliquid pro alio inuito creditori** 1. fol. 487.
- Solutio facta ten. cum quo contraxit, parit liberationem** 25. ampl. 26. 27. 28. fol. 460.
- Solutio indebita, quæ dicitur** 39. fol. 16.
- Soluta titiō, an liberet ſolutū** 29. f. 490.
- Solutio ad conſeruationem iuris realis nō refert, à quō fiat** 14. fol. 65.
- Soluta ſi Fisco à debitore delinqueris, an liberet** 22. 24. ampl. ſi tyrannus 33. f. 26.

I N D E X

- Solutio quæ probatur libris campforis, probat pro tertio contra tertium. 46. f. 34.
- Solutio præsumitur facta in duriorē causam 5. potius in causam priuilegiatam 6. Item in causam promptiorem ad exequendum 7. fol. 476.
- Solutio facta metu creditoris, non liberat debitorem, sed priuat creditorem credito 11. facta ex sententia iudicis, liberat debitorem 12. fol. 50.
- Solutio est legitima quoad omnes effectus quæ fit ab aliquo pro alio 5. fol. 17.
- Solutio legitima est, quæ fit in qualitate, quantitate promissa. Et loco conuenito 3. fol. 14.
- Solutio ut sit legitima, quid sit considerandum 1. fol. 13.
- Solutio facta uni ex correis credendi, quādo pariat liberationem 12. 3. 4. fol. 23.
- Solutio quæ probatur ex libro officialis publici obstat agentis ex promissione, cui sit appositā renuntiatio exceptionis factæ solutionis 35. 38. 39. limit. 43. fol. 33.
- Solutio facta ei, qui non habebat mandatum, liberat debitorem, si dominus illam ratam habeat 33. si ante ratificationem dominus mutet statum, quid dicendum 34. Quid si communiter habebatur pro procuratore 35. fol. 31.
- Solutio qualificata facienda, quos effectus pariat 19. 20. fol. 448.
- Solutio probanda testibus ab eo, qui renuntiauit exceptioni solutionis, non prodest accipienti de solutione confessata extra iudicium 23. & quare 24. Secus si de confessione facta in iudicio 26. 29. fol. 32.
- Solutio, si offeratur, si acceptetur, vel deponatur, quod est debitorum præcedente interpellatione ad recipiendum retardat executionem, si fiat de re dubia 5. si autem debitor uelit soluere in alia re secus est 6. limit. 7. fol. 35.
- Solutio ut fieri possit, in quem uerba obligatoria, & executiua sunt directa 21.
- Solutio ipsorum perimit obligationem 21. fol. 289.
- Solutio facta Fisco, probatur solum scripto, & non testibus 19. fol. 19.
- Solutio præsumpta non suauat renuntian-
- tem exceptioni solutionis 20. ampl. 21. fol. 32.
- Solutio facta ei, cui quo quis cōtrauit, parat liberationem, & retardat executionem sententiæ 30. ampl. ibid. & 31. fol. 29.
- Solutio facta ei, qui mala fide possidebat rem, cuius causa facta est solutio, an pariat effectus legitimæ solutionis 47. fol. 22.
- Solutio legitima respectu soluentis est illa quæ fit ab ipso met debitore, tempore solutionis 6. ampl. 10. 15. 16. 21. 22. 25. 26. 30. 36. 37. limit. 38. fol. 15. & 16.
- Solutio facta adiecto, dicitur facta creditori 25. ampl. 26. 27. limit. 28. fol. 28.
- Solutio facta adiecto, liberat debitorem 20. ampl. limita 21. fieri quando pos sit inuito eo, qui sibi, & adiecto solui, est stipulatus 22. & 23. fol. 24.
- Solutio facta ei, cui est iussum solui, retardat executionem sententiæ 31. liberat debitorem 32. ampl. ibid. limit. 33. 37. sublimit. 34. limit. 36. 33. 37. fol. 25.
- Solutio facta ei, cui est iussum solui, liberat debitorem 31. ampl. 32. 34. 37. 38. 39. 40. limit. 33. 36. 41. 42. fol. 24.
- Solutio est præcedens debiti extinctio 1. est regula exceptionum 2. per illam impeditur facienda, & reuocatur facta executio, & perimitur omnis obligatio 2. & 3. est exceptio peremptoria, & de illa licet excipere etiam post sententiam 4. an etiam ubi in processu fuit de illa exceptio, opponitur ubi executione, vel ordinariè fuit actum 6. 7. vel beneficio restitutionis integrum 8. fol. 22.
- Solutio spontanea, & coacta differt 2. fol. 29.
- Solutio simpliciter facta, in quam causam concessatur facta 29. facta post inhibitionem, quando liberet soluentem 30. 31. est alienationis species 33. facta nummis alienis, quando pariat liberationem 35. fol. 27.
- Solutio fieri non potest incongruo tempore 24. fol. 73.
- Solutionis tempus congruum est dies, quæ fuit Conuentum, ut illa fieret 24. f. 73.
- Solutio fieri non potest ante tempus conuentum, si inter sit creditori illam fieri 25. ampl. ibid. distingue 26. ampl. 27. fol. 73.

Solutio facta alteri, quā creditori de mandato Iudicis liberat soluentem 1. & quare 2. ampl. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 13. limit. 14. 15. 16. 18. 22. 24. 25. 27. 28. sublimit. 26. fol. 27. 28. 29.

Solutio creditori, vel illius legitimo procuratori facta in re debita, vel alia re retardat executionem sententiae 2. 4. extinguit actionem personalem, realem, & hypothecariam 3. ampl. ibid. fol. 34. & 35.

Solutio facta non creditori, non parit liberationem 32. ampl. 33. limit. 34. f. 29.

Solutio facta creditori creditoris, ipso iure liberat debitorem soluentem, cuius bona, & iura eruat creditori recipienti obligata 1. ampl. 2. limit. 18. 19. 20. fol. 26. impedit executionem sententiae latae in soluentem 3. & quare ibid. ampl. 4. 12. 13. 14. 16.

Solutio debitoris facta creditori, quid operetur 5. fol. 26.

Solutio fieri debet ipsi creditori, & non alteris ampl. 2. 5. 12. 13. 14. 44. limit. 50. sublimit. 51. fol. 19. 20. 22.

Solutio fieri non potest procuratori inuito mandante 22. fieri potest in re indebita pro debita valente creditore 24. fol. 24.

Solutio facta procurat, cuius mandatum fuit reuocatum de iure, vel de facto, non liberat soluentē 33. lim. 42. 43. f. 21. 22.

Solutio, quando fieri possit Procuratori 14. 16. 17. fol. 20.

Solutio non potest fieri generali procuratori creditoris, nisi sit cum libera 11. ampl. etiam, si fiat sciente domino 12. fol. 75.

Solutio, quando fieri possit procuratori 14. 15. 16. quando procuratori falso 17. 18. 23. quando procuratori reuocato, & quando pariat liberationem 19. 22. quando procuratori ex instrumento mandati falso 14. facta procuratori ante aduentum diei solutionis, si ille interim foro cedat, vel reuocetur 29. procuratori in rem suam facta, liberat debitorem 30. fol. 20. 21.

Solutio facta tertio inuito, & consentiente debitore differt 19. fol. 37.

Solutio fieri potest à tertio 30. ampl. 31. 33. 35. fol. 16. an ad euitandam caducitatem emphiteotae 33.

Solutio facta Tutori, parit liberationem 7. intellige modo sit realis, & non per confessionem de recepto 8. ampl. 9. 10. 12. 13. 13. 17. 19. fol. 14.

Solutio, quando fieri possit anticipate 30. quando dicatur facta in fraudē 31. f. 7.

Solutio facta ante diē creditori recipienti, seu volenti, liberat debitorem 6. 7. f. 50.

Solutio facta ante tempus, quādo proficit, & non proficit 29. fol. 73.

Tempus solutionis in congruum, quod sit 30. 31. fol. 74.

Solutio sicuti extinguitur debitum, ita & compensatione 7. ampl. 8. 9. fol. 459. de Solutione, quando dicatur cognitum 24. fol. 6.

de Solutione, quando dicatur fuisse exceptum 18. fol. 63.

de Solutione, nisi fuerit exceptum ante conclusionem in causa, vel sententiam excipi non potest, nisi fuerit appellatum 9. & quare 10. ampl. vt non audiat, nisi resectis expensis 11. amplia 17. Intellige 16. fol. 63.

de Solutione licet excipere aduersus executionem sententiae, quae transiit in iudicatum, petita restitutione in integrum ex generali Clausula si qua mihi & intra quantū tempus petenda, & an ex gratia Principis 4. & 10. Contrariū 5. 9. ampl. priorem opinionem 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. lim. 28. 30. 31. 32. 33. 34. fol. 11. 12. & 13.

de Solutione, vt quis coram eodem Iudice audiat cautella 3. fol. 11.

Solutio fortis principalis cessat omne interesse, Ideo alias debitum 1. & quare 2. ampl. 3. 4. 6. 9. 8. 5. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. limita 23. 14. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. fol. 38. 39 & 40.

de Solutione tarde excipiens, non auditur nisi resectis expensis 19. amplia ibidem, & 20. limit. 21. 22. 23. Quid in integrum restituatur 25. fol. 63. & 64.

Solutio extinguitur omnis realis, & personalis obligatio 1. ampl. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. lim. 21. 22. 23. 26. 30. 32. 34. 35. 36. sublimit. 25. fol. 36. 37.

Solutionem recipiens cū protestat. salua

I N D E X

- sibi esse iure consequendi interesse ex
forte principali soluta, potest interef-
se petere 2. & quare 3. 4. Contrarium
5. & quare 8. 9. 12. 13. Concordia 7. 14.
Amplia primam opinionem 15. 16. 17.
18. 19. 20. 21. 22. 23. Limita 31. fol. 41. 42.
& 43.
- Solutionem allegans, debet illam proba-
re 1. Ampl. 2. fol. 56.
- Solutionis exceptio opponi potest aduer-
sus executionem faciendam ex senten-
tia, seu decreto ex processu executiuo
1. & quare 3. Amplia 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.
12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. limit.
23. 25. 26. 27. 28. 29. 31. 32. fol. 5.
6. 7.
- de Solutione excipiens tarde, an audiatur
non relictis expensis 33. 11. fol. 7. 63.
- de Solutione excipiens, non ideo fatetur
se debitorem 7. & quare 8. 11. fol. 56.
- Solutionis exceptio cessat aduersus exe-
cutionem sententiae latae in iudicio or-
dinario, & quare 1. 2. 8. Amplia 11. 12.
13. 15. 17. 19. 20. 21. 22. limit. 18. 23. 24.
26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 45. 37. 38. 39. 40.
41. 42. fol. 7. 8. 9. & 10.
- Solutionis exceptio vbi de illa constat per
confessionem procur. recepto 49. f. 12.
- Solutionis exceptio probanda, testibus no
admittitur aduersus instrumentum,
habens paratam executionem 16. limit.
19. fol. 30.
- Solutionis effectus factae in congruo loco
18. fol. 73.
- Solutionis locus, si non fuit expressus,
intelligitur de loco contractus 15. fol.
73.
- Solutionis exceptio est peremptoria 1. fol.
62.
- Solutionis nomine continetur omnis actus
quo quis liberatur nexu creditoris 1. 2.
fol. 14.
- Specul. defenditur a contrarietate 22. fol.
333.
- Spoliatus est vsque ad obolum redinte-
grandus 45. fol. 181.
- Sponsalia renuntiandi, quae sit forma 6.
fol. 31.
- Statio fisci quid sit 4. 5. fol. 453.
- Statutum reiiciens omnes exceptiones,
qualiter intelligatur 21. fol. 337.
- Statutum reiiciens omnes exceptiones,
de quibus intelligitur 12. fol. 324.
- Statutum praeficiens tempus ad dicendum
de nullitate, est validum 4. fol. 432.
- Statutum excludens foeminas propter ma-
sculos est odiosum 5. 10. fol. 199.
- Statutum, quod nulla exceptio possit op-
poni, qualiter intelligatur 19. 22. fol.
362.
- Statutum an validum, quod in foro secu-
lari non possit excipi de excommuni-
catione, fol. 489.
- Statutum disponens aduersus instrumen-
tum cum quarantigia non posse re-
probari, nisi alio instrumento, non
admittit iuramentum litis decisum,
32. fol. 32.
- Statutum prohibens admitti probatio-
nem aduersus aliquam dispositionem,
extenditur ad probationem faciendam
testibus de confessione extra iudicium
25. fol. 33.
- Statuta laycorum minuentia vim iura-
menti non sunt valida 10. Cautela in-
contrarium 12. 14. fol. 521.
- Statutum Vrbis, cap. 149. & seq. lib. 1. de-
claratur 13. fol. 521.
- Stipulari alteri potest causa depositi 3. fol.
476.
- Stylus A. C. circa absolutionem a iura-
mento cum oblig. Cam. in contractu
laesiuo 16. fol. 516.
- Stylus A. C. in productione instrumenti
rogati extra tribunal illius 10. fol. 515.
- Stylus Rotae in executioni sententiarum
tribunalium aliorum 62. fol. 404.
- Stylus Romanae Curiae in petitione brachij
secularis 66. & seq. fol. 387.
- Subconductor soluendo conductori, libe-
ratur 7. ampl. 8. limit. 9. fol. 16.
- Subditus Regis est audiendus ad illius de-
fensionem sine mandato 61. & quare 62.
fol. 372.
- Substantia duplex in homine 62. fol. 255.
- Substantialia instrumenti quae sint 32. fol.
389.
- In Successionibus parentum non est a iure
facta distinctio inter masculos, & fe-
minas, nec inter primum, & secundo
genitum 4. fol. 199.
- Successor in modico non dicitur succes-
sisse 2. fol. 248.
- Successor non est melioris conditionis
suo

1° Auctore 5. fol. 494.

Successor in beneficio conueniri potest ad solutionem debiti contracti pro necessitate Ecclesie 12. in pluribus æquiparatur hæredi 12. 13. fol. 103.

Superior competens in casu iurisdictionis quis dicatur 61. fol. 364.

Suspicio mali euentus idem operatur, quod malus euentus 26. distingue 28. fol. 337.

T.

Taxatiua censetur inesse quam tituli dispositiue prolata 160. fol. 126.

Tempus congruum faciendi depositum 2. fol. 72.

Terminum suscipere quid sit 27. fol. 449.

Testamenti executio retardatur, si illius scriptura sit rasa, vel cassa, vel aliter vitiosa 15. fol. 381.

Testes specialiter deponentes, præferuntur deponentibus generaliter 23. ampl. 24. fol. 328. & 329.

Testes quando dicantur conformes, si deponant diuerso modo 11. fol. 417.

Testium fides est arbitraria Iudici 6. fol. 529.

Testium & instrumentorum pare est virtus 13. amplia ibid. l. m. 16. 19. fol. 30. 31.

Theodosius Rubeus laudatur 7. fol. 218.

Theodosius Rubeus declaratur 26. fol. 326.

Tiraquel reprobat 28. fol. 95.

Tiraquellus omnia iuris volumina euoluit, & rimauit 15. fol. 242. reprobat 7. fol. 75.

Tradere qui est obligatus, sufficit si scitè tradat per Clausulam Constituti, vel aliam illi æquipollentem 1. Contrariū 2. Concorda 3. amplia negatiui opinionem 4. 5. 6. l. m. 7. fol. 324.

Trado quandoque significat naturalem possessionem concedere 7. fol. 312.

Traditio est modus acquirendi de iure naturæ, & gentium 1. fol. 325.

Traditum non dicitur perfectè, quod alteri est obligatum, vel casu aliquo potest euinci 2. fol. 325.

Transportationis exceptio habetur f. 548.

Transactio rescinditur ex non adimplemento conuento 5. 8. Ampl. ibid. Con-

trarium 10. fol. 310.

Trebellianica an detrahatur, si Testator mandauit restitui integram hæreditatem 14. fol. 174.

Tribonianus notatur 9. fol. 476.

Tribonianus redarguitur de mendatio, quod contrarium nihil sit in iure 2. fol. 208.

Tributum est soluendum Principi in mēneta, quam cudit 25. fol. 131.

Tutor, & Curator est Procurator constitutus à lege cum libera 60. fol. 55.

V.

Vassallus infeudare potest alium, æque idoneum citra poenam, & consensum domini 2. fol. 473.

Vassallus præstans seruitium omissum, non priuatur feudo, quo dominus declarauerat priuasse 27. fol. 43.

Vassallus non amittit feudum, si modico tempore deseruit dominum 54. fol. 140.

Vassallum, qui promissit inuestire, an domino obstat exceptio adimplementum 129. fol. 304.

Vbertus de Bobio declaratur 9. fol. 415.

Vestigalis nomine quid contineatur 17. fol. 454.

Vendens carius dilata solutione pretij est vsurarius 11. quid si quid, ideo donetur ibid. fol. 101.

Vendeus rem alteri hypothecatam, petendo pretium illius, repellitur exceptione doli 3. ampl. 4. 5. fol. 342.

Venditæ, Inst. de rer. diuis. ampliatur 3. 4. fol. 93.

Venditio an rescindatur, si sit venditæ restamquam libera, & deinde detegitu, non esse talem 19. fol. 307.

Venditio est modus acquirendi domini de iure gentium 2. fol. 97.

Venditio cum pacto, vt pretium post certum tempus soluatur, vel aliud venditori præstetur, est conditionalis 20. fol. 94.

Venditio facta ab executore uon præsentipecunia, non valet 44. limit. 45. fol. 90.

Venditio rescinditur non soluta minima parte pretij 36. Contrarium 37. f. 309.

I. N D E X

- Venditione indiem facta, si reuocetur, restituuntur fructus 28. fol. 273.
- Venditione rescissa beneficio, l. 2. C. de rescind. vend. fructus percepti ab emptore sunt compensandi cum melioramentis, si quæ fuisse facta 20. Contrarium ibid. & 21. & 23. & 24. fol. 272. 273.
- Venditione facta cum reservatione domini, donec pretium fuerit solutum, non soluitur gabella 6. fructus spectant ad venditorem pro rata pretij non soluti ibid. 6. fol. 97.
- Venditione pura reuocata ex legitima causa fructus restituuntur à die litis mortæ 29. fol. 273.
- Venditionis nomine etiam in statutis continetur locatio 3. fol. 321.
- Traditionis modi ciuiles, seu ficti 1. 8. fol. 324.
- Venditionis naturalia quæ sint 53. f. 330.
- Venditor vt consequatur pretium, debet tradere rem liberam 7. 8. ampl. 10. fol. 442.
- Venditor qui tradit rem venditam non numerato sibi pretio, dicitur sequutum fuisse fidem emptoris 1. ampl. 2. 3. Contrarium 4. fol. 100.
- Venditor qui non tradit fundum venditum totum, tradendo reliquum debet etiam fructus pro rata tradere f. 61. f. 339.
- Venditor re vendita euicta, debet pretium restituere, & rescire damna emptori, & ad reliqua, quæ euictionis nomine continentur 2. 3. fol. 334.
- Venditor est obligatus rem venditam tradere 1. ampl. 2. fol. 316.
- Venditor vendens rem alteri hypothecam, seu quæ detegitur non libera, si petat pretium, repellitur exceptione, quod res vendita non fuit tradita 5. exempla talis venditionis 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. ampl. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 27. lim. 28. 29. 30. 31. 33. 34. 35. fol. 325. & seq.
- Venditor sibi reseruans hypothecam in re vendita præfertur cæteris creditoribus emptoris 17. an talis reservatio debeat, vel possit fieri ante, vel post translationem domini rei venditæ 18. fol. 94.
- Venditor debet exprimere omnes qualitates etiam malas rei venditæ 4. fol. 322.
- Venditor est obligatus tradere rem venditam 10. amplia ibid. & 11. fol. 303.
- Venditor non potest habere pretium, nisi rem venditam emptori tradat 7. ampl. 8. fol. 80.
- Venditor potest totam rem venditam retinere, non soluto sibi integro pretio 21. potest rem venditam alteri vendere 22. fol. 94.
- Venditor qui sequutus est fidem emptoris in pretio rei venditæ, præfertur cæteris creditoribus, emptoris in pretio rei venditæ 1. 5. 7. & quare 6. Contrarium 8. 9. Concorda 10. secundam, seu negantem opinionem ampl. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. limit. 16. 17. 31. 34. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 44. 45. 47. 48. 49. 51. 52. 53. 55. 56. 57. 59. 60. 62. sublimita 54. fol. 86. 87. 88. 89. 90. 91.
- Verba, & pacta sunt intelligenda iuxta naturam subiectæ materiæ 17. amplia ibid. 18. 19. 20. fol. 211.
- Verba non sufficiunt, vbi factus est opus 1 fol. 299.
- Verba inducunt circumuentionem potius, quàm rei veritatem 3. fol. 299.
- Verba, & pacta debent aliquid operari 11. amplia ibid. fol. 31.
- Verba restringuntur ad ea, quæ sunt de natura actus 55. fol. 331.
- Verba sunt inuenta, vt dicentis voluntas exprimat 2. ampl. 4. 5. fol. 85.
- Veritatis multa sunt singularia 15. in fin. fol. 530.
- Vesembec reprobat 14. fol. 15.
- Viarum grassator ante sententiam, non potest inipune offendi 60. fol. 507.
- Vicinus iusto errore interpellans vicinũ ad retrahendum post tempus datum, vicinũ sibi minime nocet 7. fol. 51.
- Victoria vnius in sententia nullitatis prodest alteri, secus in sententia nullitatis contractus 34. fol. 395.
- Vigilantibus iura subueniunt 19. fol. 16.
- Victori quando resciantur expensæ, quas non fecit 34. fol. 134.
- Vincetius Fulcus l. C. amicus Auctoris, & præses societatis carceratorum 16. fol. 69.

Vinea quibus modis dicatur meliorata 2. fol. 284.

Vlmos plantare, an fundus fiat melior 4. 8. fol. 143.

Vites plantare an sint melioramenta fundi 4. 8. fol. 143.

Vniuersitas, & aliud corpus, qualiter ceteru 119. fol. 375.

Voluntas coacta, voluntas est secundum quid 4. fol. 49.

Voluntatem hominis solus Deus mutare potest 67. fol. 255.

V usufructarius soluere debet collectas, & onera imposita rebus quibus fruitur 17 ampl. 18. fol. 191. & 192.

V usufructarius conuenit in aliquibus ca

feudatario 1. fol. 183.

V usufructuario, vel illius heredi reficienda sunt melioramenta facta in re, qua fruebatur 2. Contrarium 3. 5. & quare 4. Concorda 6. amplia primam opinionem 7. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. limi 23. 20. 21. 22. 23. 25. 27. 28. 29. sublimita 24. 26. fol. 183. 184. & 185.

V usufructuario inuito, non melioratur fundus, quo quis fruitur 4. fol. 183.

V furarum causa an sit fore ecclesiastica 4. & seq. fol. 423.

Vxor, & maritus est eadem persona, & caro 45 fol. 12.

Vxoridopata acquiruntur viro 14. distinct. 25. fol. 114.

FINIS.

Cap. X. 12.

OM-

fol. 16. **C**ap. 1. §. 1. n. 15. Contrarium firma-
uit *Cart. dec. Ianuen. dec. 217.*
fol. 26. §. 1. n. 18. Limit. ubi creditum
creditoris non erat liquidum, & non
intererat creditoris solui, *Socin. conf.*
65 lib. 4. num. 6.
fol. 479. Cap. 13. §. 14. num. 10. Limit. ubi il-
lud quod obijcitur compensari, non est
liquidum facto eius, contra quem obij-
citur de credito illiquido, nam in illius
odium habetur pro liquido, *arg. l. 1. §.*
qui autem, cum ibi notatis à Ripa nu. 4.
ff. quorum legat. & ita firmat Barboz in
l. diuortio, §. ob donationes, ff. solut. mat.
num. 26. in fin. & conueniunt, quæ de
facto affectato dicuntur, vt illud non
profit affectanti, iuxta congesta à Fel.
in cap. fin. de testib. num. 3. vers. & hinc
est, & in cap. fin. de foro compet. num. 25.
vers. secundo, Pascal. de Patr. potest. per. 1.
cap. 8. num. 3. & seq. cum alijs relatis in
meis Collectaneis ad l. spadonem, §. fin.
vers. puta si affectauerit, ff. de encus. tut.

tecedentium sententiarum, fuerint co-
ram Iudice, de cuius sententiæ execu-
tione agitur, transportata, nam cum
non facta integra actorum transporta-
tione, quæ erat faciunda, sententiæ
cuius executio petitur, sit nulla, quia
non visis actis, non potuerit Iudex vi-
re, an iuste, vel iniuste, rectè, vel per-
peram, fuerit à Iudice, qui de causâ
cognouit, iudicatum, *l. as l. 2. C. de*
edem. nu. 14. in fin. Trentacinq. var. re-
sol. lib. 2. de Iudic. resol. 2. Nonnulli, Ma-
strib. decis. 80. sententiam, num. 1. & 2.
retardabitur illius executio, vt laici di-
xi supra cap. 12. num. 15. & seq. etiam
quod lata fuerit in possessorio, vel sū-
mario iudicio, Gratian. discept. 121. &
968. Non transportantur tamen acta,
quæ non releuant, idest quæ iustitiam,
vel iniustitiam causæ, vel anteceden-
tium sententiarum validitatem non ar-
guunt, nec quæ non citata parte fuere
facta, Burat. decis. 413. num. 4. Durand.
decis. 23. nu. 6. & seq. Nec quæ fuerint
repetita sine expressione specialis, quæ
iura repetere debent, Burat. decis. 15. n. 3.
& 4. Nec acta diuersæ causæ, licet adiu-
uent præsentem, Burat. decis. 413. nu. 2.
Nec quæ verbaliter sunt producta, Bel-
tramin. ad Ludouic. decis. 59. num. 10.

Addenda Indici. Cap. 1. n.

Cap. XVII.

fol. 540. **R**efertur plura singula-
ria concessa à iure, reo
exicipienti, & negata actori agenti.

Cap. XVIII.

fol. 542. **A**xiomata, seu generales
regulæ exceptionum re-
feruntur.

Cap. XIX.

ol. 552. **D**ecimo quarto aduertat
procur. si agatur de exec.
sententiæ, quæ fuerit in secunda, vel
vltiori instantia prolata, an acta an-

Singulare vnum addam, hactenus
explicitè à nemine firmatum, quod cū
talis, & tanta sit connexitas, inter tres
postremos actus iudiciorum, scilicet
executionem, subhastationem, & pi-
gnorum subhasta venditionem, vt quasi
mutua coniuratione, vitium vnus in-
fluat in alium, ac corrumptat, quam-
uis canonicè factam, *Afflic. decis. 358.*
num. 2. & seq. & dixi de deliberation.
cap. 33. num. 1. & seq. Quod si executio,
vel subhastatio, vel deliberatio sit nul-
la, quia in ea perficienda fuerit omis-
sum aliquod, quod non erat omitten-
dum, vel committendum de iure, vel
consuetudine, vel stylo Curie Iudicis,
in qua fuit iudicatum, ratione nullita-
ris commissæ in vno ex istis tribus po-
stremis actibus, vt debitor cuius pi-
gnora

gnora capta, & subhastata fuere vendita, possit contra pignorum emptorem intra datam à iure dilationem, quæ est annorum triginta, *Serafin. decif. 360. cum alijs concessis in meis Collectaneis ad cap. redintegranda 3. quæst. 1. vers. An remediū Canonis*, præscribatur spatio agendi spolio, *Neuiz cons. 77. bene, n. 5. Vrsi ad Afflict. decif. 302. num. 2. & decif. 358. in fin. Verat. decif. 186. par. 3. relati à Menoch. de recuper. posses. remed. 8 num. 19. Io. Papon. ad Consuet. Berbon. §. 143. ordinis in fin. Gratian. discept. 7. nu. 13. & dixi de subhast. cap. 2. post ea, n. 14. & cap. 7. §. 10. nu. 2. & de deliberat. cap. 34. §. 6. num. 1.*

Vel si non impeditus intra decennium, *Glos. l. furtim, verb. vel longo, ff. de vsucap. & in l. licet, verb. temporis, C. de acq. posses. Cass. cons. 10. lib. 1. nu. 4. vers. Sed ex alio, & in l. 1. ff. de acq. posses. num. 14.* agere vellent iudicio retinendæ, iuxta concessa à Possio de manutenend. obseruat. 42. possessorium, nu. 162. & seq. Quamuis enim auctoritate Iudicis possit, quis ex sui sua naturali possessione, vt dictum fuit coram Verospic in Albanen. heredit. 25. Maij 1629. Id tamen intelligitur, si rite, & recte faciat, *Ros diuers. 802. num. 7. par. 1. & rursum in recent. par. 2. decif. 56. num. 2. & decif. 85. num. 9. & decif. 147. num. 4.* & possessio ciuilis, quæ animo longo tempore retinetur, non potest à possidente auelli. Nam animus vbique est, vbi vult esse, *l. nabit, ff. de capi. & poss. himin. reuers. l. debitor, ff. de pignor. l. ex facto, §. Rerum, ff. de heredibus, instit. Bald. per bac iura in l. mulium, C. si quis alieri, vel sibi.*

Quod idem actor, qui agit spolio iudiciali, quo nullum est grauius, iuxta ea qua concessi in Collect. ad glos. in presentium verb. in aliam, vers. & not. quod hoc, in cap. conquereute, de resist. spol. Vel iudicio retinendæ ad iustificandâ intentionem suam in prima instantia non arctatur transportare omnia acta horum trium postremorum actuum, sed solum quæ facta fuere in executione, si in illa quid omisum, vel commissum, quo illa vitatur, & idem dicen-

dum, si erratum fuit in subhastatione, vel deliberatione, vt censuit *Rothvelta à Farinac. decif. Criminal. 188. Resolutum*, vbi non fuit grauatus, qui agebat de euictione coram A. C. tamquàm in prima transportare acta facta corâ Iudice, cuius imperio sequuta fuerat euictio, eam afferens rationem, quia licet euictio haberet aliquam conuentientiam à prima, immo vt ego addo, ista perpetuò iacuisset, seu numquam fuisset in iudicium deducta, nisi euicisset casus antecedentis iudicij, attamen est diuersa, & non eadem causa, & decif. pariter *Crimin. 348. præsuponitur, num. 6.* vbi facta distinctione, animus in secunda instantia, seu coram Iudice ad quem, vel corâ Iudice à quo, seu primæ instantiæ, decisum fuit primo casu transportanda esse omnia acta præcedentium iudicium; Secundo autem casu, secus, vt post hæc scripta reperinotasse, *Beltramin. exornando, & declarando decif. Ludouisi 310. in fin.*

Comprobantur præiata ex ijs, quæ eadem *Rota censuit decif. 571. par. 2. n. 2. in recent.* dum voluit, si petatur reuocari attentata, sufficere actorem transportare acta eius instantiæ, in qua fuere commissa attentata. Et hoc sensu declarantur, *decif. Crimin. Farinac. 188. dixerat, num. 1. & decif. 335. causaiterum, num. 6. & decif. 356. num. 3.* dum dicitur, quod actorum transportatio non integre non vitiat modo sint transportata acta, quæ iustitiam causæ arguant, & vbi quis vno iudicio agit, non transportat acta alterius iudicij, licet illud adiuuent, quod quando acta non tangunt iustitiam causæ, nec impediunt Iudicem, quominus cognoscat an iuste, vel iniuste iudicet, non esse transportanda; & quod coram tertio Iudice sufficit transportare acta coram Secundo.

Propterea introducta causa euictionis in Congregatione Fabricæ Principis Apost. à Comite Antonio Bilio 15. quæ hærede hæredis Marchionis Horatii Pallauicini, & transportatis ibidem actis, ex quibus cõcludenter probatur in pluribus fuisse excessum in

exc.

executione contra bona possessa à dicto Marchione, & præcipuè in subhastatione, & illorum deliberatione aduersarijs nihil excipientibus, nisi de integra actorum transportatione, non aduertentes, quod perfecta subhastatione, & deliberatione, nihil præterea à iudice iudicialiter sit faciendum, requiro diligentiam eorum, qui partes Comitis Biliuuentur.

Qui alia, & plura cupit scire circa transportationem actorum videat, *Veslr. in prax lib. 9. c. 2. Vrse. in suo exam. opin. concl. 319. Actorum transport. Postius. in*

traff. de Manutenend obseruat. 69. Anstante dec. Concil Rotæ recent. decis. 151. par. 1. & decis. 710. par. 3. Amat. decis. Ferariens. 13. Hodierna addec Surd. 327 Quamuis, num 1. & seq Gratian. discept. 121. num. 29 Duran. decis. 15. num. 2. & decis. 35. num. 1. & 12. Rota relata à Portio de subhastat. decis. 91. num. 4. Burat. decis. 313. num 1 & decis. 405. Dumin, num. 17. & ibi addentes Ludouif. decis. 59. nu. 10. & nouissimè coram R. P. D. Ghislerjo in Placentina nullitatis subhastationis 27. Aprilis 1635.

L A V S D E O.

B. SALVAREZZA
RESTAURO
Via Val Sesia, 24
Tel. 899 211

WPA

